ΒΙΒΛΟ[Σ]
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙ
ΕΥΧΗΣ

Καὶ Τελέσεως

ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

ΘΕΣΜΩΝ

ΚΑΙ

ΤΕΛΕΤΩΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Κατὰ τὸ ἔθος τῆς

ΑΓΓΛΙΚΑΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Πρὸς ἢ τύποις

ΤΥΠΟΣ ϗ ΤΡΟΠΟΣ

Τῆς

Καταςάσεως, Χειροτονίας, καὶ

Καθιερώσεως

ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ, ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ,

ϗ

ΔΙΑΚΟΝΩΝ.

Ἐν τῇ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑ,
Ἐξετυπώθη παρ' ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΙΕΛΔΟΥ,
τοῦ τῆς Ἀκαδημίας Τυπογράφου. Ἔτει
ἀπὸ τῆς Θεογονίας αχξε.

VIAM AFFECTAT OLYMPO.

Collegium S.S. et Individuæ
Trinitatis in Academia
Cantabrigiensi

ΒΙΒΛΟΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙ ΕΥΧΗΣ

Καὶ Τελέσεως

ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

ΘΕΣΜΩΝ

ΚΑΙ

ΤΕΛΕΤΩΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Κατὰ τὸ ἔθος τῆς

ΑΓΓΛΙΚΑΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ·

Πρὸς δὲ τούτοις

ΤΥΠΟΣ καὶ ΤΡΟΠΟΣ

Τῆς

Καταστάσεως, Χειροτονίας, καὶ
Καθιερώσεως

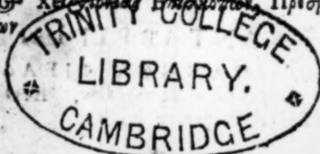
ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ, ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ,

καὶ

ΔΙΑΚΟΝΩΝ.

Ἐν τῇ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑ,
Ἐξετυπώθη παρ' ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΙΕΛΔΟΥ,
τοῦ τῆς Ἀκαδημίας Τυπογράφου. Ἔτει
ἀπὸ τῆς Θεογονίας αχξε.

Τὰ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ περιεχόμενα.

ΤΩ Αἰδεσιμωτάτῳ ἐν Χριστῷ Πατρὶ καὶ Τιμαλφεστάτῳ Κυρίῳ, ΓΙΛΒΕΡΤΩ, Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Καντουαρίας, τῷ τῆς ὅλης Ἀγγλίας Πρωτεύοντι καὶ Μητροπολίτῃ, τὴν νέαν ταύτην τῆς Ἀγγλικανῆς Λειτουργίας νεωστὶ ἐπιδιασκευασθείσης Μετάφρασιν Ἑλληνικὴν, τῆς πρὸς αὐτὸν αἰδοῦς, τιμῆς, καὶ εὐχαριστίας Μνημόσυνον καὶ Τεκμήριον οἷόν δήποτε, ταπεινοφρονέστατα προσφέρει καὶ προσφωνεῖ τῆς μὲν Πετροπόλεως Ἀρχιπρεσβύτερος, πάντων δὲ τῶν τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας Πρεσβυτέρων ἐλαχιστότερος,

I. Δ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἡ Ἀγγλικανὴ Ἐκκλησία ἀφ' οὗ πρῶτον τὴν Δημοσίαν αὐτῆς Λειτουργίαν συνετάξατο, φρονίμως ἀεὶ προνενόηται, ὅπως τὸ μέσον διαφυλάττῃ μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων, τῆς τε ἄγαν δυσκολίας ἐν τῷ παραιτεῖσθαι, καὶ τῆς ἄγαν ἐπιεικείας ἐν τῷ προσίεσθαι ὁποιανοῦν αὐτῆς μεταβολήν. Ὥσπερ γάρ, καθ' ἓν μέρος εἰπεῖν, ἡ κοινὴ ἐμπειρία φανερὸν ποιεῖ, ὅτι τῆς τῶν ἐσκεμμένως καθεστώτων πραγμάτων μεταβολῆς γεγενημένης (μηδεμιᾶς προδήλου ἀνάγκης ἀπαιτούσης) πολλὰ συμβέβηκε τὰ ἀσύμφορα, καὶ ταῦτα συχνάκις πλείω καὶ μείζω τῶν κακῶν, ὧν ἐπιδιόρθωσις διὰ τοιασδὶ μεταβολῆς προὔκειτο γενέσθαι· Οὕτω καὶ τοὐναντίον, τῶν καθέκαστα Τρόπων καὶ Τύπων τῆς τοῦ Θεοῦ Λατρείας, Θεσμῶν τε καὶ Τελετῶν ἐν αὐτῇ διατεταγμένων καὶ εἰθισμένων, τῇ φύσει γε ἀδιαφόρων, καὶ ἀλλοιωτῶν ὁμολογουμένως ὄντων· εὔλογον ἂν εἴη, διὰ τὰ βαρέα ἄττα καὶ ἐπείγοντα συμβεβηκότα, ὡς ἂν οἵ τε καιροί, καὶ αἱ αἰτίαι ἄλλως καὶ ἄλλως ἀπαιτῶσι, τοιαύτας μεταβολὰς καὶ ἀλλοιώσεις ἐν αὐτοῖς γενήσεσθαι, οἵας τοῖς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἢ ἀναγκαίας, ἢ συμφερούσας ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε δοκοῖεν ἄν. Ἴσμεν δή που σαφῶς τοῦθ', ὅτι ἐπὶ Αὐτοκρατόρων τινῶν (ὧν μακαρία ἡ μνήμη) παρ' ἡμῖν Βασιλευόντων ἐξ οὗ ἡ Διόρθωσις πρῶτον ἐγένετο, ἡ Ἐκκλησία διὰ τὰς δικαίας καὶ ἀξιολόγους προφάσεις, καὶ αἰτίας, αἵσπερ οὖν εἰς αὐτὸ προὐτρέπετο, εἰς τοσοῦτον ἦλθε τῆς συγκαταβάσεως, ὥστε συγχωρεῖν τοιαύτας ἔν τισι τῶν καθέκαστα ποιεῖσθαι μεταβολάς, οἵας τοῖς ἐκείνων καιροῖς συμφέρειν ἐνομίσθησαν· πλήν γε, ὅτι τὸ καθόλου σῶμα, καὶ τὰ Οὐσιώδη αὐτῆς (εἴτε τὰ κυριώτατα μέρη τῆς ὕλης ἐξ ἧς συνέστηκεν, εἴτε τὴν κατασκευήν, καὶ τάξιν αὐτῆς σκοποῦμεν) τὰ αὐτὰ διέμειναν ἄχρι τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ δὴ καὶ εἰσέτι βέβαια καὶ ἀσάλευτα διατελοῦσιν ὄντα, μηδὲν τοῦτό γε κωλυόντων πάντων ἐκείνων τῶν ματαίων μηχανημάτων καὶ ἐπιχειρημάτων γεγενημένων κατ' αὐτῆς ὑπὸ τοιούτων τῶν ἀνθρώπων, οἳ καινοτομίας ἐρασταὶ ὄντες, φανερὸν ἀεὶ πεποιήκασιν, ὅτι ταῖς ἰδίαις αὐτῶν φαντασίαις τε καὶ ὠφελείαις μᾶλλον προσήρτηνται, ἢ τῷ κοινῇ συμφέροντι, καὶ πλείονα λόγον αὐτῶν ἔχουσιν, ἢ τοῦ τὰ δέοντα πράττειν.

Ὡς ἀθεμίτοις μεθοδείαις, καὶ διὰ ποίας τινὰς μοχθηρὰς ὑποθέσεις τὴν τῆς Λειτουργίας χρῆσιν (καίτοιγε διὰ τῶν ἐγχωρίων Νόμων προσταχθεῖσαν, καὶ τῶν Νόμων ἐκείνων μηδέπω ἀκυρωθέντων) ἐν ταῖς ἀπαισίοις νεωστὶ γεγενημέναις ἀκαταστασίαις, διαλελεῖφθαι καὶ ἀπειθεῖσθαι συν-

ἔβη,

δέῃ, ἄγαν τι ἔνδηλον τοῦτο σχεδὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ τοῖς βουλομένοις ἡμῖν ἐστιν ἐνταυθοῖ ἀναμιμνήσκεσθαι. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδή, μετὰ τὴν μακαριωτάτην τῆς Μεγαλειότητος Βασιλικῆς εἰς τἀρχαῖον Ἀποκατάστασιν, εἰκὸς ἦν, ὡς καὶ τἆλλα τὰ δίκαια, οὕτω καὶ τὴν τῆς Λειτουργίας χρῆσιν ῥαδίως, οἷα φιλεῖ γίνεσθαι ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐπανιέναι μέλλειν (ἅτε μηδέποτε νομίμως ἀφαιρεθεῖσαν) εἰ μὴ ἐν καιρῷ ἐμποδισθείη· ἐκεῖνοί γε οἱ ἄνθρωποι, οἷς ἐπὶ τῆς προτέρας Τυραννησάντων προεργιαίτατον ἐδόκει εἶναι, κακόνουν αὐτῇ καταστῆσαι τὸν λαόν, ἑώρων ἤδη μάλιστα προσήκειν αὐτοῖς, ὅσον γε πρὸς τὸ εὔφημον, καὶ τὸ λυσιτελές, (πλὴν εἴγε μὴ ἀπροφασίστως βούλοιντο ἂν πλημμελήσαντες ὁμολογεῖν, πρὸς ὃ τοιοίδε οἱ ἄνθρωποι πάνυ δυσπειστῶς ἔχουσι) τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς, ὅση δύναμις, παντί τῳ τρόπῳ καὶ μηχανῇ ἐμποδίζειν. Ἐφ' ὃ πολλὰ Συγγράμματα ἐξεδόθη κατὰ τῆς Βίβλου τῆς Δημοσίας Εὐχῆς, καὶ οἱονεὶ εἰς μάχην συνετάχθησαν αἱ πάλαι καὶ ἀρχαῖαι Ἀντιλογίαι καὶ Ἐνστάσεις, αἷς προσετέθησαν τινες ἄλλαι καὶ νέαι καὶ πλείους ἢ αἱ πρότερον φερόμεναι, πρὸς τὸ αὐξῆσαι καὶ ἐξογκῶσαι τὸν ἀριθμόν. Τέλος δέ, πολλαὶ αἰτήσεις ἱκανῶς καὶ ἐκτενῶς ἐπεποίηντο πρὸς τὴν Μεγαλειότητα Βασιλικήν, ὅπως τῆς προειρημένης Βίβλου νέα ἐξυπαρχῆς Ἐπίσκεψις εἴη, τοιαῦται δὲ καὶ Ἀλλοιώσεις ἐν αὐτῇ, καὶ Προσθέσεις αὐτῇ γένοιντο, αἳ συμφέρειν νομισθεῖεν ἂν τῇ ἡσυχίᾳ τῶν ἀσθενῶν καὶ ἁπαλῶν συνειδήσεων. Ὥσπερ οὖν ὁ Βασιλεὺς ἐκ τῆς εὐσεβεστάτης αὐτοῦ προθυμίας τοῦ ἱκανὸν δοῦναι (ἐφ' ὅσον οἷόν τ' ἦν εὐλόγως προσδόκιμον εἶναι) πᾶσι τοῖς ἀρχομένοις αὐτοῦ, οἵας δήποτε δόξας ἔχουσιν, εὐμενέστατα συγκατέθετο.

Καὶ ἐν ταύτῃ γε τῇ Ἐπισκέψει σπουδὴν πεποιήμεθα, τῇ αὐτῇ χρῆσθαι μετριότητι, ἣν καὶ εἰθισμένην εὕρομεν τῶν πραγμάτων παραπλησίως ἐχόντων ἐν τοῖς πρὸ τοῦ χρόνοις. Διὸ τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων Ἀλλοιώσεων ἡμῖν προτεθειμένων, ἐκείνας πάσας παρῃτήμεθα, αἵπερ ἢ πάνυ ἐπικίνδυνοι ἦσαν (ἅτε λαθραίως προσκρούουσαι, εἴτε τῇ Διδασκαλίᾳ ὁιαπινι-ου κεκυρωμένῃ, εἴτε τῇ ἐπαινετῇ Πράξει τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας, μᾶλλον δέ, τῷ ὄντι, ὅλης τῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας) ἢ μηδενὸς λόγου ἄξιαι, ὅλως δὲ φλύαροι, καὶ μάταιοι. Ὅσαι δὲ τῶν Ἀλλοιώσεων ἡμῖν προσεφέροντο (ὑφ' ὧντινων οὖν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ οἵων δήποτε προφάσεων, ἢ οὗτινος οὖν ἕνεκα οὕτω προσφερόμεναι) ὡς ὁπωσοῦν ἐπιτηδείους καὶ συμφερούσας ὑπειλήφαμεν εἶναι, ταύταις ἐθελοντὶ καὶ αὐτοπροαιρέτως συγκατατεθείμεθα· οὐ μέντοι οὖν καταβιασθέντες τῇ δυνάμει τοῦ λόγου τινός, διελέγχοντός γε ἡμᾶς ὡς ἀναγκαῖον ἦν τοιαύτας ποιεῖσθαι τὰς μεταβολάς· Ἀκριβῶς γὰρ πεπείσμεθα, καὶ οὕτω πάνυ τῆς γνώμης ἔχομεν (ὅπερ καὶ ἐνταυθοῖ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦμεν) ὅτι ἡ Βίβλος ὡς πρότερον τῷ Νόμῳ κυρωθεῖσα,

ρωθεῖσαι, οὐ περιέχει τι ἐν ἑαυτῇ ἐναντίον τῷ Λόγῳ τοῦ Θεοῦ, ἢ τῇ ὑγιαινούσῃ Διδασκαλίᾳ, ἢ ᾧ εὐσεβὴς ἄνθρωπος οὐ μὴ χρῆσθαι, οὐδ' ὑπείκειν δύναιτ' ἂν μετ' ἀγαθῆς συνειδήσεως, ἢ ὃ μὴ εὐαπολόγητον ἂν εἴη καθ' οὑτινοσοῦν αὐτῷ ἀντιλέγοντος· ἐάν γε τῆς δικαίας καὶ εὐγνώμονος ἑρμηνείας τυχεῖν ἀξιωθῇ, ἧς δηλαδὴ κατὰ τὴν κοινὴν ἐπιείκειαν ἀξιωθῆναι δεῖ πάσας τὰς Ἀνθρωπίνας Γραφάς, μάλιστα δὲ τὰς τῇ τῶν Ἀρχόντων ἐξουσίᾳ ἐκδοθείσας, ἀλλά γε καὶ τὰς ἀρίστας Μεταφράσεις αὐτῆς τῆς ἁγίας Γραφῆς.

Ὁ μὲν οὖν καθόλου σκοπὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἐγχειρεῖν τούτῳ τῷ ἔργῳ ἐστὶν οὐ, μὴ τοῖς ἢ τοῖς χαρίζεσθαι τὰ ἄλογα ἅττα αὐτῶν αἰτήματα, ἀλλὰ τό γε μόνον ποιεῖν, ὃ (ὅσον ἐφ' ἡμῖν τῷ νῷ καταλαβεῖν) μάλιστ' ᾠόμεθα τείνειν πρὸς τὸ τὴν Εἰρήνην καὶ Ἑνότητα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διασώζειν, τὴν Αἰδῶ τίκτειν, τήν τε Εὐσέβειαν, καὶ Εὐλάβειαν ἐν τῇ Δημοσίᾳ τοῦ Θεοῦ Λατρείᾳ διεγείρειν, καὶ ἐκκόπτειν τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν τοῦ ἐπισκώπτειν ἢ μέμφεσθαι τὴν τῆς Ἐκκλησίας Λειτουργίαν. Καὶ ὅσον γε πρὸς τὰς ποιάς τινας τῆς Βίβλου ταύτης πρὸς τὴν προτέραν διαφωνίας καὶ διαφοράς, εἴτε διὰ Προσθέσεως, εἴτε δι' Ἀλλοιώσεως, ἢ ἄλλως ὁπωσοῦν γινομένας, τουτονὶ τὸν καθόλου λόγον δοῦναι ἀποχρήσει· Ὅτι δήπου τῶν Ἀλλοιώσεων τὸ πλεῖστον μέρος ἐγένετο, ἢ τὸ πρῶτον πρὸς τὸ βέλτιον ὁδηγεῖν, καὶ ῥυθμίζειν τοὺς μέλλοντας λειτουργεῖν ἐν ᾧτινι οὖν μέρει τῆς Δημοσίας τοῦ Θεοῦ Λατρείας, ὃ καὶ μάλιστα γίνεται ἐν τοῖς Καλανδαρίοις, εἴτουν Μηνολογίοις, καὶ ἐν ταῖς κοιναῖς λεγομέναις Ῥουβρίκαις, ἤγουν τοῖς Κανόσιν· Ἢ τὸ δεύτερον, πρὸς τὸ τὰς λέξεις, καὶ φράσεις τινὰς πάλαι εἰθισμένας κυριώτερον καὶ ἐναργέστερον ἐκφαίνειν διὰ τῶν ῥημάτων τῷ τοῦ παρόντος χρόνου ἰδιώματι μᾶλλον συνᾳδῶν, πρός τε τὸ σαφέστερον ἐξηγεῖσθαι ἄλλας τινὰς λέξεις καὶ φράσεις, αἳ ἢ ἀμφίβολοί γε ἦσαν τὴν σημασίαν, ἢ ἄλλως ὁπωσοῦν τῆς παρερμηνείας δεκτικαί· Ἢ τὸ τρίτον, πρὸς τὸ ἀκριβέστερον ἑρμηνεύειν τὰ τῆς ἁγίας Γραφῆς μόρια, τὰ τῇ Λειτουργίᾳ παρεμβληθέντα, ἅπερ μάλιστά γε ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς, καὶ τοῖς Εὐαγγελίοις, ἔτι δὲ καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ, νῦν ἀναγνωσθῆναι διατέτακται κατὰ τὴν τελευταίαν Μετάφρασιν· Καὶ ὅτι λυσιτελεῖν ἔδοξε Προσευχάς τινας καὶ Εὐχαριστίας ταῖς ἰδίαις τισὶν ὑποθέσεσιν ἁρμοττούσας ταῖς ἄλλαις ἐν τοῖς προσήκουσι τόποις προστίθεσθαι· καθ' ἕκαστον δὲ εἰπεῖν, ὑπὲρ τῶν Θαλαττίων, ἔτι δὲ καὶ Ἀκολουθίαν τοῦ Βαπτισμοῦ τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὄντων· ἣ μὲν οὖν εἰ καὶ μὴ οὕτω γε ἀναγκαία οὖσα ὅτε ἡ προτέρα Βίβλος συνετέτακτο, ὅμως δὲ διὰ τῆς τοῦ Ἀναβαπτισμοῦ προκοπῆς, τοῦ παρεισδύντος ἐν ἡμῖν τῇ ἀδείᾳ τῶν χρόνων νεωστὶ παρωχημένων, ἀναγκαία νῦν γίνεται, καὶ πάντοτε χρήσιμος ἂν εἴη πρὸς τὸν Βαπτισμὸν τῶν ἐν ταῖς ἡμῶν Κολωνίαις Ἐπιχωρίων, καὶ ἄλλων εἰς τὴν Πίστιν ἐπιστραφέντων. Ἐὰν δέ τις προσέτι

ἐπιθυμῶν

ἐπιθυμῶν τοῦ μᾶλλον καθίκεσθαι λόγου τῶν Ἀλλοιώσεων ἐν ὡντινιοῦν τῆς Λειτουργίας μέρει γενομένων, τὴν παροῦσαν Βίβλον τῇ προτέρᾳ συμβάλλειν ἀξιώσῃ, πάνυ γε ἀναμφιβόλως πεπείσμεθα, ὅτι φανερὸν αὐτῷ ἔσται, οὗ ἕνεκεν ἐγένετο ἡ Μεταβολή.

Καὶ οὕτω γε σπουδάσαντες τὸ ἔργον ἡμῶν εὖ ἐπιτελεῖν, καὶ τὸ προσῆκεν ἡμῖν ποιεῖν ἐν βαρεῖ τούτῳ τῷ πράγματι, ὡς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν εἰλικρίνειαν ἡμῶν συνιστᾶν (ὅσον ἐφ' ἡμῖν) πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων· εἰ καὶ οἴδαμεν ἀδύνατον εἶναι (ἐν τοιᾷδε διαφορᾷ τῶν καταλήψεων, διαθέσεων, καὶ ὠφελειῶν ἁπανταχοῦ τῆς γῆς οὐσῶν) πᾶσιν ἀρέσκειν· οὐδὲ προσδόκιμον ἡμῖν ἂν εἴη, τοὺς στασιωτικοὺς, αὐθάδεις, καὶ σκολιοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀγαπᾷν θέλειν ἢ ἐπαναπαύεσθαι τῳδί τινι ὁπωσοῦν πράττεσθαι δυναμένῳ ὑφ' ἄλλων τινῶν πλὴν εἰ μὴ ὑφ' ἑαυτῶν· ἀλλ' οὖν ἀγαθήν γε ἐλπίδα ἔχομεν, ὅτι τὸ ὧδε παριστανόμενον, καὶ ὑπὸ τῶν Συνόδων τῶν ἀμφοτέρων Ἐπαρχιῶν μεγάλῃ σπουδῇ ἐξετασθὲν καὶ δοκιμασθὲν, καὶ ὑπό τε τῶν πάντων σωφρόνων, εἰρηνικῶν, καὶ τῷ ὄντι εὖ τὴν συνείδησιν ἐχόντων τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας τέκνων προσδεχθήσεται, καὶ δοκιμασθήσεται.

Περὶ τῆς Λειτουργίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς.

Οὐδὲν τοπαράπαν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἐπινοίᾳ οὐδ' οὕτω καλῶς ἐφηύρηται, οὐδ' ἀσφαλῶς ἐβεβαίωτο, ὥστε προϊόντι τῷ χρόνῳ οὐ μὴ ἐνδέχεσθαι διεφθαρμένον εἶναι· Ὅπερ (ὥστε τἄλλα ἐᾶν) φανερῶς ἰδεῖν ἐστιν ἐκ τῶν δημοσίων τῆς Ἐκκλησίας Εὐχῶν, ἃς τὴν Θείαν Λατρείαν κοινῶς ὀνομάζομεν· Ἧς δὴ τὴν πρώτην φύσιν τε καὶ ὑπόθεσιν εἴ τις ἐθέλοι ἐκ τῶν ἀρχαίων Πατέρων ἐξερευνῆσαι, οὐ πάνυ διατετάχθαι εὑρήσει αὐτὴν, εἰ μὴ δι' εὔλογον αἰτίαν, καὶ μεγάλην τῆς εὐσεβείας προκοπήν. Οὕτω γὰρ ὑπ' αὐτῶν τὰ πράγματα καθίστηκεν, ὥστε ὅλα τὰ Βιβλία ἢ τὸ μεῖζόν γε αὐτῶν μέρος ἅπαξ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγνωσθῆναι. Τούτου γε ἕνεκα, ἐφ' ᾧ ὁ Κλῆρος, μάλιστα δὲ οἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἱερουργοῦντες (ἐκ τοῦ πλεονάκις ἀναγνῶναι καὶ μελετῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ) αὐτοί τε πρὸς τὴν εὐσέβειαν παρορμηθῶσι, καὶ ἱκανώτεροι γένωνται πρὸς τὸ παρακαλεῖν τοὺς ἄλλους τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ, καὶ τοὺς τῇ ἀληθείᾳ ἐναντιουμένους ἐλέγχειν· Ἔτι δὲ, ἵνα καὶ ὁ λαὸς (ἐκ τοῦ τὰς ἁγίας Γραφὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁσημέραι ἀναγινωσκομένας ἀκοῦσαι) ἑκάστοτε μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐν τῇ γνώσει τοῦ Θεοῦ προκόψῃ, καὶ τῷ τῆς ἀληθινῆς αὐτοῦ Θρησκείας ἔρωτι σφοδρότερον διακαίηται.

Οὐ μὴν δὲ ἐν τοῖς πολλοῖς ἔτεσι τούτοις ἤδη παρῳχημένοις, ἡ εὐσεβὴς αὕτη καὶ εὐπρεπὴς τῶν ἀρχαίων Πατέρων

διάταξις (διὰ τὸ ἐμφυτεῦσαι αὐτῇ τὰ ἄδηλα τῶν Ἰστοριῶν καὶ Λεγενδῶν, καὶ πολλαπλάσια τὰ Ἀντίφωνα, Στιχηρὰ, Βασιλολογήματα, Δίπτυχα, καὶ Συνοδικὰ) οὕτως ἠλλοιώθη, διερρήχθη, καὶ ὠλιγωρήθη, ὥστε τὸ πλεῖστον ἐπεὶ Βίβλος τις τῆς ἁγίας Γραφῆς ἤρξατο ἤδη ἀναγινωσκομένη, μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὰ τρία ἢ τέσσαρα κεφάλαια, τὰ λοιπὰ πάντα παρελείφθη. Τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἤρξατο ἡ μὲν βίβλος Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου ἐν τῇ Παρουσίᾳ, ἡ δὲ Γενέσεως ἐν τῇ Ἑβδομηκοστῇ· ἤρξατο δὲ μόνον, ἀλλ᾽ οὐδέποτε διόλου ἐξανεγνώσθη. Ταυτὸ δὲ ἔπαθον καὶ αἱ ἄλλαι τῶν ἱερῶν Γραφῶν βίβλοι. Πρὸς ἔτι δὲ, ὅπερ γε ὁ ἅγιος Παῦλος τοιᾷδε τῇ γλώττῃ ἠξίωσε λέγειν πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥστε νοῆσαι αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦ ἀκούειν ὠφεληθῆναι· Ἡ Λειτουργία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ Ἀγγλικανῇ πολλῷ ἤδη πρὸ τοῦ χρόνου Λατινιστὶ τῷ λαῷ ἀνέγνωσται, οὐδὲν τι οὖν τῆς γλώττης ἐκείνης συνιέντι· ὥστε τοῖς ὠσὶ μόνον ἤκουε, ἀλλὰ τὴν καρδίαν, πνεῦμα, καὶ νοῦν, οὐδαμῶς ᾠκοδομήθη. Πρὸς δὲ τούτοις, καίτοι γε οἱ ἀρχαῖοι Πατέρες τοὺς Ψαλμοὺς εἰς ἑπτὰ μερίδας διείλοντο, ὧν ἑκάστη ἡ Νυκτερινὴ ἐκαλεῖτο, ἔναγχος ὀλίγοι μέν τινες αὐτῶν ὁσημέραι ἐλέγοντο, οἱ δὲ λοιποὶ παντελῶς παρελείποντο. Τέλος δὲ, τό, τε πλῆθος καὶ τὸ δυσνόητον τῶν Κανόνων κοινῇ λεγομένων τῆς Πίκης, καὶ πολὺ τὸ μεταβάτιον τῆς Λειτουργίας αἴτιον ἦν, τοῦ ὅτι τοσοῦτον ἐργῶδες καὶ ἄπορον τὸ πρᾶγμα εἶναι), ἀνατυλίξαι μόνον τὴν Βίβλον, ὥς᾽ οὐκ ὀλιγάκις δυσχερέστερον ἐγένετο τὸ ἀναγνωσθησόμενον ἐξευρεῖν, ἢ τὸ ἐξευρημένον ἀναγνῶναι.

Τούτων οὖν τῶν ἀτόπων ἀκριβῶς ἐννενοημένων, τοιαύτη ἡ Τάξις, δι᾽ ἧς ἐπανορθοῖτο ἂν αὐτὰ, ἐνταυθοῖ ἐξεδόθη. Ἅμα δὲ καὶ ἐφ᾽ ᾧ πρόχειρα εἶναι τὰ ἐνθάδε διατεταγμένα, τὸ Καλανδάριον ἤτοι Μηνολόγιον, σαφές γε αὐτὸ καὶ εὐκατάληπτον· ἐν ᾧ (ἐφ᾽ ὅσον οἷόν τε) ἡ τῆς ἁγίας Γραφῆς ἀνάγνωσις οὕτω προτίθεται, ὥστε πάντα γίνεσθαι κατὰ τάξιν, ἀρτίως τε καὶ ἀδιασπάστως συνδεῖσθαι· Διὸ καὶ παρελείφθη τὰ Ἀνθήματα, Ἀντίφωνα, Προσκλητικὰ, καὶ τὰ ὅμοια, τὰ τὴν συνεχῆ ἐπιμέλειαν τῆς τῶν ἱερῶν Γραφῶν ἀναγνώσεως διακόπτοντα.

Ὅμως δὲ ἐπειδὴ ἀνάγκη τινὰς ὁπωσδήποτ᾽ οὖν Κανόνας εἶναι (οὐ γὰρ οἷόν τ᾽ ἄλλως ἔχειν) ἐνταῦθα τοίνυν παραδίδονται Κανόνες τινὲς, ὀλίγοι τε τὸν ἀριθμὸν, ἔτι δὲ καὶ σαφεῖς ὄντες καὶ εὐκατάληπτοι. Ἐνθάδε μὲν οὖν ἔχετε τὸν Τύπον τῆς Προσευχῆς, καὶ τῆς τῶν ἁγίων Γραφῶν ἀναγνώσεως, τῇ τε τῶν παλαιῶν Πατέρων διανοίᾳ καὶ γνώμῃ συνῳδὸν, καὶ πολὺ ὠφελιμώτερον καὶ ἐπιτηδειότερον τοῦ πρόσθεν εἰθισμένου. Ὠφελιμώτερον μὲν, ὅτι οὐκ ὀλίγα ἐνταυθοῖ παρελείφθη, ὧν τὰ μὲν ψευδῆ, τὰ δὲ ἄδηλα, τὰ δὲ μάταια, καὶ δεισιδαίμονα· καὶ οὐδὲν τὸ παράπαν ἀναγνωστέον διετάχθη πλὴν εἰλικρινὴς καὶ ἄδολος Θεοῦ Λόγος, δηλονότι αἱ ἅγιαι Γραφαὶ, ἢ τὸ πάνυ σύμφωνον αὐταῖς· καὶ τοιᾷδε γλώττῃ καὶ τάξει, ἣ τῷ τῶν τε ἀναγνωστῶν καὶ ἀκροατῶν νοῒ ῥᾴστη καὶ σαφεστάτη οὖσα τυγχάνει. Ἐπιτηδει-

ότερον

ὅτερον δὲ, διά τε τὸ σύντομον αὐτοῦ, καὶ τὸ τῆς τάξεως εὐκρινὲς, καὶ διὰ τὸ ὀλίγους τε καὶ ῥᾳδίους τοὺς Κανόνας εἶναι.

Καὶ ὅπου γε τὸ πρότερον ἐν ταῖς τῆς Βασιλείας ταύτης Ἐκκλησίαις πολὺ διεστώσας ἦν εὑρεῖν τάς τε τοῦ λέγειν καὶ ᾄδειν συνηθείας· οἱ μὲν ἐμιμοῦντο ἔθος τὸ κατὰ Σαρὺμ, οἱ δὲ καθ' Ἑρεφορδίαν, οἱ δὲ κατὰ Βαγγόραν, οἱ δὲ κατ' Ἐβόραχον, οἱ δὲ κατὰ Λιγκολνίαν· τοὐντεῦθεν ἤδη πάσης τῆς Βασιλείας μία ἔσται ἡ συνήθεια.

Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν οὕτω τρανῶς καὶ σαφῶς ἐκδοθῆναι δύναιτ' ἂν, ὥστε ἀνένδεκτον εἶναι ἀπορίας τινὰς συμβῆναι ἐν τῇ χρήσει καὶ πράξει αὐτοῦ· πρὸς τὸ καταπαῦσαι πᾶσαν τὴν τοιαύτην (εἴ γε ποτὲ εἴη) διαφορὰν, καὶ πρὸς τὴν λύσιν πάντων τῶν ἀμφισβητημάτων, περὶ τοῦ πῶς νοητέον, πρακτέον, καὶ ἐπιτελεστέον τὰ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ περιειλημμένα, οἱ οὕτως ἀμφισβητοῦντες, ἢ περί τινος διαφερόμενοι καὶ διαφωνοῦντες ἀλλήλοις, προσίασιν ἀεὶ τῷ τῆς Διοικήσεως Ἐπισκόπῳ, ᾧ ἐπιμελὲς ἔσται κατὰ τὸ φρόνιμον αὐτοῦ διατάξαι ὅπως ἂν ἄριστα ἠρεμωθείη καὶ καταπαυθείη τοιαύτη ἡ διαφορά· οὕτω δὲ, ὥστε μὴ ἐναντιοῦσθαι τὴν διάταξιν ἐκείνην ὁτινιοῦν τῶν ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ περιεχομένων. Ἐὰν δὲ ὁ τῆς Διοικήσεως Ἐπίσκοπος ἐν ἀπορίᾳ ᾖ, δύναιτ' ἂν λύσιν αὐτῆς αἰτεῖσθαι παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

¶ ΕΙ καὶ διατέτακται, ὅτι πάντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθήσεται καὶ ᾀσθήσεται τῇ Ἀγγλικανῇ γλώττῃ, ἐφ' ᾧ ἐντεῦθεν οἰκοδομηθῆναι τὸν Λαόν· δῆλον οὖν οὐχ οὕτω γε νοητέον, ὡς μὴ ἐξὸν τοῖς τὴν Ἑωθινὴν ἢ Ἑσπερινὴν Προσευχὴν ἰδίᾳ λέγουσιν, ᾗτινι οὖν γλώττῃ χρῆσθαι τῇ αὐτοῖς νοητῇ.

Χρὴ δὲ πάντας τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἢ ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ τὴν Ἑωθινὴν καὶ Ἑσπερινὴν Προσευχὴν λέγειν, ἐὰν μὴ ἡ ἀρρωστία, ἢ ἄλλη τις ἀξιόλογος αἰτία αὐτοῖς ἐμποδίζῃ.

Καὶ ὁ Κηδεμὼν ἐν Παροικικῇ ᾑτινιοῦν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν Ναϊδίῳ τινὶ λειτουργῶν, ἐὰν οἴκοι ᾖ, καὶ μὴ εὐλόγῳ τινὶ αἰτίᾳ κωλυθῇ, ἐν τῇ Παροικικῇ Ἐκκλησίᾳ ἢ Ναϊδίῳ, ὅπου λειτουργεῖ, τὴν αὐτὴν λέξει, καὶ τὸν κώδωνα κρούεσθαι ποιήσει ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ πρὸ τοῦ ἄρχεσθαι αὐτὸν, ὅπως ὁ λαὸς παρέλθῃ τοῦ ἀκούειν τὸ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ, καὶ σὺν αὐτῷ εὔχεσθαι.

¶ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ,

διὰ τί αἱ μὲν ἀκυροῦνται, αἱ δὲ κατέχονται.

Τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ νομιζομένων Τελετῶν, καὶ ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης διατάξεως ἀρχὴν εἰληφυιῶν, αἱ μὲν ἐξ εὐσεβοῦς τῆς αἰτίας καὶ προαιρέσεως τὸ πρῶτον μὲν ἐπενοήθησαν, τὸ τελευταῖον δὲ εἰς τοὐναντίον προεχώρησαν, εἰς ματαιότητα δηλαδὴ καὶ δεισιδαιμονίαν τετραμμέναι· Αἱ δὲ δι' ἀνοήτου τινὸς θρησκείας, καὶ ζήλου γνῶσιν οὐκ ἔχοντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσέδυσαν· καὶ τῷ κατ' ἀρχὰς παροραθῆναι, μᾶλλον ἑκάστοτε παρεφθείροντο, καὶ εἰς τὸ χεῖρον προέκοψαν· αἳ μὴ μόνον διὰ τὸ ἀλυσιτελὲς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λίαν ἐκτυφλῶσαι αὐτὰς λαὸν, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ δόξαν ἀμαυρῶσαι, εἰκότως ἂν ἄξιαι εἶεν ἀποκόπτεσθαι καὶ πάντῃ πάντως ἀθετεῖσθαι. Ἄλλαι δέ εἰσιν, ἅς, κἂν παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφευρημένας, ὅμως δὲ εἰσέτι κρατεῖν προὔργου εἶναι δοκεῖ, διά τε τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εὐταξίαν (ἐφ' ἣν πρῶτον ἐξηύρηντο) καὶ διὰ τὸ πρὸς τὴν οἰκοδομὴν ἀνήκειν αὐτὰς, πρὸς ἣν δηλονότι πάντα τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γινόμενα (ὡς διδάσκει ὁ Ἀπόστολος) ἀποβλέπειν δεῖ.

Εἰ δὲ καὶ τὴν τελετὴν εἴτε φυλάττειν, εἴτε παραλείπειν, σμικρόν τι καθ' αὑτὸ τυγχάνει ὄν· ἀλλ' οὖν ἥ γε αὐθάδης καὶ ὑβριστικὴ παράβασις καὶ λύσις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ πολιτείας, οὐ πάνυ μικρὸν παράπτωμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω, εἶπεν ὁ ἅγιος Παῦλος· τὸ δὲ ταύτην τὴν τάξιν καταστῆσαι, ἔργον ἐστὶν οὐ τῶν ἰδιωτευόντων· διόπερ μηδένα χρὴ ἐγχειρεῖν μηδὲ τολμᾶν τὴν δημοσίαν ἢ κοινὴν Τάξιν ἡντιναοῦν ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καταστῆσαι ἢ ἀλλοιῶσαι, ἐὰν μὴ πρὸς αὐτὸ νομίμως κληθῇ, καὶ ἐξουσίαν λάβῃ.

Καὶ ὅσου γε ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ οὕτω τῇ διανοίᾳ διιστᾶσι καὶ διαφέρονται ἀλλήλων οἱ ἄνθρωποι, ὥστε οἱ μὲν ἡγοῦνται δεινόν τι πείσεσθαι τὸ συνειδὸς αὐτῶν, εἰ καὶ ἓν μόριον τῆς ἐλαχίστης τελετῆς αὐτῶν στέροιντο (οὕτω τοῖς ἀρχαίοις αὐτῶν ἔθεσι προσστετήκασιν). οἱ δὲ ἀνάπαλιν ἐπὶ τοσοῦτον τῆς καινοτομίας εἰσὶν ἐρασταὶ, ὥστε πάντα νεωτερίζειν θέλουσι, καὶ οὕτω τῶν ἀρχαίων καταφρονοῦσιν, ὥστε μηδὲν τὸ παράπαν αὐτοῖς ἀρέσκειν, πλὴν ὅ,τι ἂν νεοχμὸν ᾖ, καὶ χθὲς καὶ πρώην ἐξηυρημένον· ἔδοξε μὴ τοσοῦτον λόγον ποιεῖσθαι τοῦ ἀρέσκειν καὶ χαρίζεσθαι ἑκατέροις τούτων, ὡς τοῦ ἀρέσκειν τῷ Θεῷ, καὶ ἀμφοτέρους ὠφελεῖν.

λεῖν. Οὐ μὴν δὲ ἵνα μή τις σκανδαλισθῇ, ὃς τῷ ὀρθῷ λόγῳ πείθεσθαι ἕτοιμός ἐστι, εὔλογοί τινες αἰτίαι ἐνθάδε ἀποδίδονται, δι' ἃς τῶν εἰθισμένων Τελετῶν αἱ μὲν ἀθετοῦνται, αἱ δὲ κατέχονται ἔτι, καὶ διατηροῦνται.

Καὶ ἀθετοῦνται μὲν ἔνιαι καὶ ἀκυροῦνται, ὅτι ὁ μέγας ἀριθμὸς καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις ἡμέραις οὕτως ηὐξήθη, ὥστε τὸ βάρος ἤδη ἀφόρητον εἶναι· ὃ καὶ ἐμέμφετο ὁ Αὐγουστῖνος ἐπ' αὐτοῦ γινόμενον, οὕτω δῆτα εἰς τὸ ἄγαν πλῆθος ηὐξῆσθαι αὐτάς, ὥστε τοῦτό γε τὸ μέρος χεῖρον φέρεσθαι τὰ τῶν Χριστιανῶν ἢ τὰ τῶν Ἰουδαίων· καί γε συνεβούλευε ἀφαιρεθῆναι τοιόνδε ζυγὸν καὶ φορτίον, ὡς ἂν καιρὸς ᾖ μεθ' ἡσυχίας τοῦτο κατεργασθῆναι. Τί δ' ἔλεγεν ἂν ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος, ἰδὼν Τελετὰς τὰς πρώην παρ' ἡμῖν εἰθισμένας, ὧν αἱ ἐπ' ἐκείνου νενομισμέναι τῷ ἀριθμῷ πολὺ ἐλείποντο; Τὸ ὑπερβάλλον πλῆθος τῶν παρ' ἡμῖν Τελετῶν οὕτως εἰς μέγα ηὐξήθη, πολλαὶ δὲ αὐτῶν οὕτω σκοτειναὶ ἦσαν, ὥστε συνέχεαν μᾶλλον καὶ ἐπεσκότισαν τὰς τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας, ἢ ἐδήλωσαν ὁπωσοῦν αὐτὰς καὶ κατήγγειλαν. Πρὸς δὲ τούτοις, Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἔστι Νόμος περὶ τῶν Τελετῶν (καθάπερ ὁ τοῦ Μωϋσέως Νόμος ἦν ἐκ πολλοῦ γε μέρους) ἀλλὰ Θρησκεία προστάττουσα λατρεύειν τῷ Θεῷ, οὐκ ἐν δουλείᾳ τοῦ τύπου ἢ τῆς σκιᾶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίᾳ τοῦ Πνεύματος· τοιαύταις δὲ μόνον ταῖς Τελεταῖς ἀρκουμένη, αἳ πρὸς εὐταξίαν καὶ εὐσεβῆ Πολιτείαν συντείνουσιν· ἔτι δὲ καὶ τὸ βραδὺ τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας παρορμᾶν πεφύκασι, καὶ ἐξεγείρειν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πῶς προσφέρεσθαι δεῖ ἄνθρωπον τῷ Θεῷ, διὰ τῆς ἐπιφανοῦς τινὸς οἱασοῦν καὶ ἐξαιρέτου σημασίας, ᾗ καὶ οἰκοδομεῖσθαι δύναιτ' ἄν. Προσέτι δὲ, τοῦ ἀκυρωθῆναι ἐνίας τῶν Τελετῶν τοῦτο μάλιστά γε αἴτιον ἐγένετο, ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον παρεφθείροντο· τοῦτο μὲν, διὰ τῆς τῶν σκαιῶν καὶ ἀπαιδεύτων ἀνθρώπων δεισιδαιμονίας καὶ τυφλότητος, τοῦτο δὲ, διὰ τῆς ἀπλήστου πλεονεξίας τῶν τὸ ἑαυτῶν κέρδος μᾶλλον ἢ Θεοῦ δόξαν ζητούντων· ὥστε ἀδύνατον σχεδὸν ἦν παραμένοντος ἔτι τοῦ πράγματος, ἀφαιρεθῆναι τὰς καταχρήσεις καὶ παραφθοράς.

Ὅσον δὲ πρὸς τοὺς τάχ' ἂν σκανδαλίζεσθαι μέλλοντας, ἐπὶ τῷ ἔτι καὶ νῦν κρατεῖν ἐνίας τῶν πάλαι Τελετῶν· οὗτοι ἐὰν μὲν σκοπῶνται πρὸς ἑαυτοὺς, ὡς οὐχ οἷόν τε ἄνευ Τελετῶν ὁποιανοῦν οὔτε τάξιν, οὔτ' ἠρεμαίαν τινὰ Πολιτείαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαφυλάττειν, ῥᾳδίως αἰσθήσονται τίνος ἕνεκα τὴν γνώμην αὐτῶν μάλ' εἰκότως ἂν διορθώσειαν. Ἐὰν δὲ δυσχεραίνωσι, τὸ διαμένειν ἔτι τινὰς τῶν ἀρχαίων, καὶ μᾶλλόν γε θέλωσι καινοποιεῖσθαι πάσας καὶ νεοχμοῦσθαι· Οὗ-

τοὶ ἄρα ὁμολογοῦντες ὡς συμφέρει τινάς ποτε Τελετὰς εἶναι, ἥκιστα ἐξὸν ταῖς παλαιαῖς ὀρθῶς χρῆσθαι, εἰ μόνον διὰ τὸ παλαιὰς εἶναι μέμφοιντο αὐτῶν, οὐκ εὐλόγως δῆτα τοῦτο ποιήσουσι, μᾶλλον δὲ φανεροὶ ἔσονται παραφρονοῦντες. Καὶ γὰρ ἂν ταῦθ' οὕτως ἔχῃ, μᾶλλόν γε δι' αἰδοῦς ἄγειν αὐτὰς ὀφείλουσι διὰ τὸ ἀρχαῖον, εἰ ἄρα δηλώσουσι πλείω σπουδὴν ποιούμενοι περὶ τὴν ἑνότητα καὶ ὁμόνοιαν, ἢ τὴν καινοτομίαν καὶ νεωτεροποιΐαν, ἣν (ὅσον οἷόν τε μετά γε τοῦ ἀληθῶς ἐπαγγέλλειν τὴν τοῦ Χριστοῦ Θρησκείαν) διαπαντὸς φευκτέον. Ἐπειδὲ, οὐκ ἂν εἰκότως οὐδ' εὐλόγως ἀγανακτοῖεν οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ ταῖς διαφυλαττομέναις Τελεταῖς. Καθάπερ γὰρ ἀφῄρηνται αἱ μάλιστα παρεφθαρμέναι, καὶ τὸ συνειδὸς τῶν ἀνθρώπων εἰκῇ καὶ μάτην ἐπιβαρήσασαι· οὕτως αἱ περιλειπόμεναι διὰ τὴν Πολιτείαν καὶ Τάξιν κατέχονται, αἳ καὶ (ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις) ἀλλοιοῦσθαι καὶ μεταβάλλεσθαι δύναιντ' ἄν, καὶ τοίνυν οὐδαμῶς ἐξίσου τῷ Νόμῳ τοῦ Θεοῦ τιμᾶσθαι ἀξιούμεναι. Πρὸς δὲ τούτοις, οὔτε σκοτειναὶ, οὔτε κωφαὶ, οὔτε ἄσημοι, οὔτε ἄφωνοί εἰσιν αὗται, αἱ Τελεταὶ, ἀλλά γε οὕτω προστεθειμέναι, ὥστε παντί τινι εὐσύνοπτον εἶναι τί ποτε ἂν σημαίνωσι, καὶ πρός τί συμβάλλωσιν. Οὐκοῦν εἰκὸς παραφθαρήσεσθαι εἰς ὕστερον αὐτὰς, ὅπερ ταῖς γε ἄλλαις συνέβη. Ταῦτα δὲ ποιοῦντες ἡμεῖς οὐδόλως τῶν ἄλλων Ἐθνῶν καταγινώσκομεν, καὶ οὐδοτιοῦν πλὴν εἰ μὴ τοῖς ἡμετέροις μόνον ἐπιτάττομεν· εἰκὸς γὰρ ἡγούμεθα, μίαν ἑκάστην Χώραν τοιαύταις χρῆσθαι ταῖς Τελεταῖς, οἵας μάλιστα συμφέρειν ἂν νομίσειε πρός τὴν τε τῆς Θεοῦ τιμῆς καὶ δόξης ἀπόδειξιν, καὶ τὴν τοῦ λαοῦ εἰς τὸν ὡς ἔνι μάλιστα τέλειον καὶ εὐσεβῆ βίον ἔξω τῆς πλάνης ἢ δεισιδαιμονίας ἐπαναγωγήν· καὶ τὰ δόγματα ἀποδιοπομπεῖσθαι, ὅσα ἂν αἴσθηται προϊόντος τοῦ χρόνου μάλιστα παραφθαρεῖσαι, οἷα δηλαδὴ περὶ τὰς ἀνθρωπίνας διατάξεις ἄλλως ἐν ἄλλαις Χώραις φιλεῖ γίνεσθαι.

¶ ΤΑ'ΞΙΣ ΤΗ͂Σ τοῦ ΨΑΛΤΗΡΙ'ΟΥ ἈΝΑΓΝΩ'ΣΕΩΣ.

ΤΟ' Ψαλτήριον ἅπαξ κατὰ μῆνα διόλου ἀναγνωσθήσεται, ὡς ἐκεῖ διατέτακται εἰς τὴν Ἑωθινὴν τε καὶ Ἑσπερινὴν Λειτουργίαν. Ἀλλ' ἐν Φεβρουαρίῳ ἀναγνωσθήσεται μόνον μέχρι κη' ἢ κθ' ἡμέρας τοῦ μηνός.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἰανουάριος, Μάρτιος, Μάιος, Ἰούλιος, Αὔγουστος, Ὀκτώβριός τε καὶ Δεκέμβριος ἕκαστοι μίαν καὶ τριάκοντα ἔχουσιν ἡμέρας· διὸ διατέτακται τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῶν προειρημένων μηνῶν ἀναγνωσθήσεσθαι τοὺς αὐτοὺς Ψαλμοὺς τοὺς καὶ τῇ προτεραίᾳ ἀναγνωσθέντας· ὥστε τὸνδε τὸν τρόπον πάλιν ἄρχεσθαι τὸ Ψαλτήριον τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἑπομένου μηνός.

Ἔτι δὲ, ἐπειδὴ ὁ ριθ' Ψαλμὸς εἰς δύο καὶ εἴκοσι μόρια διαιρεῖται, καί γε ἐπιμηκέστερός ἐστιν, ἢ ὥστε ἐφάπαξ διόλου ἀναγνωσθῆναι· διετάχθη γοῦν, ἵνα μὴ πλεῖον ἢ δ' ἢ ε' ἐκ τῶν προειρημένων μορίων ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀναγνωσθῇ.

Καὶ τῷ τέλει τοῦ ἑκάστου Ψαλμοῦ, καὶ ἑκάστου τοιουδὶ μορίου τοῦ ριθ' Ψαλμοῦ προσεπιπλεχθήσεται ὁ Ὕμνος οὗτος.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι·

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν ἐστὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σημειῶσαι, ὅτι μερίζεται μετὰ τὸ Ψαλτήριον κατὰ τὴν παρ' Ἑβραίοις νενομισμένην διαίρεσιν, ἑρμηνεύεται δὲ κατὰ τὴν Μετάφρασιν τῶν μεγάλων Ἀγγλικανῶν Βιβλίων, ἐκδεδομένων καὶ νενομισμένων ἐπὶ τοῦ Ἐρρίκου τοῦ ὀγδόου, καὶ Ἐδουάρδου τοῦ ἕκτου.

¶ ΤΑ'ΞΙΣ ΤΗ͂Σ ΤΩ͂Ν ΛΟΙΠΩ͂Ν ἁγίων Γραφῶν ἀναγνώσεως.

Η Παλαιὰ Διαθήκη ἀποκληροῦται τοῖς πρώτοις Ἀναγνώσμασιν ἐν τῶν τε Ἑωθιναῖς καὶ Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς· ὥστε τὸ μέγιστον αὐτῆς μέρος ἅπαξ καὶ ἔτος ἀναγνωσθῆναι, ὡς ἐν τῷ Καλενδαρίῳ διατέτακται.

Ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀπονέμεται τοῖς δευτέροις Ἀναγνώσμασιν ἐν τῶν τε Ἑωθιναῖς καὶ Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς, καὶ τρὶς κατ' ἔτος ἐφεξῆς ἀναγνωσθήσεται, πρὸς τῶν Ἐπιστολαῖς καὶ τοῖς Εὐαγγελίοις πλὴν τῆς Ἀποκαλύψεως, ἐξ ἧς μόνον ἴδιά τινα Ἀναγνώσματα ἐπ' ἐνίαις τῶν Ἑορτῶν διατέτακται.

Ὅπως δὲ εἰδῇς ποῖα Ἀναγνώσματα καθ' ἑκάστην ἀναγνῶναι δεῖ, ζήτει τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς ἐν τῷ ἑξῆς Καλενδαρίῳ, κἀκεῖ εὑρήσεις τὰ Κεφάλαια τὰ ἐν τῶν τε Ἑωθιναῖς καὶ Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς ἀναγνωσθῆναι προσταχθέντα· Πλὴν εἰ μόνον τῶν Κινητῶν Ἑορτῶν, ἅτε ἐν τῷ Καλενδαρίῳ μὴ οὐσῶν,

ϗ τ῀ Ἀκινήτων, ὅπε χάσμα λείπεται ἐν τῷ εἱρμῷ τ῀ Ἀναγνωσμάτων· ἐφ᾽ αἷς τισιν ἡμέραις ἁπάσαις τὰ Ἀναγνώσματα ἐν τῷ τῶ ἰδίων Ἀναγνωσμάτων Πίνακι εὑρεθείη ἄν.

Ἰσέον ϧ, ὅτι ὁπηνίκα ποτ᾽ ἂν οἱ ἴδιοι Ψαλμοὶ ἢ τὰ ἴδια Ἀναγνώσματα διατάττωνται, τηνικαῦτα Ψαλμοὶ ϗ Ἀναγνώσματα διὰ κοινῆς τάξεως ἐν τῷ Ψαλτηρίῳ ϗ Καλανδαρίῳ καθεςῶτα (εἴ γε διαφέρουσιν) ἐν τῷ τότε καιρῷ παραλειφθήσονται.

Πρὸς ϧ τέτοις σημειῶσαι, ὅτι Συναπτὴ, Ἐπιστολὴ ϗ Εὐαγγέλιον τ῀ Κυριακῆς, κἂν ἁρμόσειαν τῷ λοιπῷ τ῀ Ἑβδομάδ☉, ὅπε γε μὴ ἄλλως ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ διατεταγμένον ἐςί.

¶ ΤΑ᾽ ἼΔΙΑ ἈΝΑΓΝΩ´ΣΜΑΤΑ ἐν Ἑωθιναῖς τε ϗ Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς ἐπὶ ταῖς Κυριακαῖς, ϗ ἄλλαις Ἑορτασίμοις ἡμέραις δἰ ὅλε τῦ ἔτες.

¶ Τὰ ἴδια Ἀναγνώσματα ἐπὶ ταῖς Κυριακαῖς.

	Ἑωθιναί.		Ἑσπεριναί.	
Κυριακαὶ τ῀ Παρουσίας.				
Πρώτη.	Ἡσαΐε	α.	Ἡσαΐε	β.
β.		ε.		κδ.
γ.		κε.		κϛ.
δ.		λ.		λβ.
Κυριακαὶ μτ̀ τὰ Γενέθλια τῦ Κυρίε.				
α.		λζ.		λη.
β.		μα.		μγ.
Κυριακαὶ μτ̀ τὰ Ἐπιφάνια.				
α.		μδ.		μϛ.
β.		να.		νγ.
γ.		νε.		νϛ.
δ.		νζ.		νη.
ε.		νθ.		ξδ.
ϛ.		ξε.		ξϛ.
Ἑβδομηκοστή.	Γενέσεως	α.	Γενέσεως	β.
Ἑξηκοστή.		γ.		ϛ.
Πεντηκοστή.	θ. μέχρι κόμ. κ.			ιβ.
Τεσσαρακοστή.				
Πρώτη Κυριακ.	ιθ. μέχρι κόμ. λ.			κβ.
β.		κζ.		λδ.

Ἑωθι-

	Ἑωθιναί.	Ἑσπεριναί.
γ.	λθ.	μβ.
δ.	μγ.	με.
ε.	Ἐξόδου. γ.	Ἐξόδου ε.
ς.		
α Ἀνάγνωσμα.	θ.	ι.
β Ἀνάγνωσμα	Ματθ. κς.	Ἐζ. ε. μέχ. κόμ. ια.
Κυριακὴ τῆς Πάσχα.		
α Ἀνάγνωσμα.	Ἐξόδου ιβ.	Ἐξόδου ιδ.
β Ἀνάγνωσμα.	Ῥωμ. ς.	Πρά. ς. κόμ. κς.
Κυριακαὶ μετὰ τῦ Πάσχα.		
Πρώτη.	Ἀριθμῶν ις.	Ἀριθμῶν κβ.
β.	κγ, κδ.	κε.
γ.	Δευτερ. δ.	Δευτερ. ε.
δ.	ς.	ζ.
ε.	η.	θ.
Κυριακὴ μετὰ τὴν Ἀνάβασιν.	ιβ.	ιγ.
Πεντηκοστή.	(κόμ. ιη.	
α Ἀνάγνωσμα.	Δευτ. ις. μέχρι	Ἠσαΐου ια.
β Ἀνάγνωσμα.	Πράξ. ι. μέχρι κόμ. λδ.	Πράξ. ιθ. μέχρι κόμ. κα.
Κυριακὴ τῆς Τριάδος.	Γενέσεως α.	Γενέσεως ιη.
Κυριακαὶ μετὰ τὴν Τριάδα.	Ματθ. γ.	α Ἰωάν. ε.
Πρώτη.	Ἰησῦς Ναυῆ. ε.	Ἰησῦς Ναυῆ κγ.
β.	Κριτῶν δ.	Κριτῶν ε.
γ.	α Βασιλ. β.	α Βασιλ. γ.
δ.	ιβ.	ιγ.
ε.	ιε.	ιζ.
ς.	β Βασιλ. ιβ.	β Βασιλ. ιθ.
ζ.	κα.	κδ.
η.	γ Βασιλ. ιγ.	γ Βασιλ. ιζ.
θ.	ιη.	ιθ.
ι.	κα.	κβ.
ια.	δ Βασιλ. ε.	δ Βασιλ. θ.
ιβ.	ε	ιη.
ιγ.	ιθ.	κγ.
ιδ.	Ἰερεμίου ε.	Ἰερεμίου κβ.
ιε.	λε.	λς.
ις.	Ἰεζεκιὴλ β.	Ἰεζεκιὴλ. ιγ.
ιζ.	ιδ.	ιη.
ιη.	κ.	κδ.
ιθ.	Δανιήλ. γ.	Δανιήλ. ς.

	Ἑωθιναί.	Ἑσπεριναί.
κ.	Ἰωὴλ. β.	Μιχαίας ϛ.
κα.	Ἀμβακούμ. β.	Παροιμιῶν α.
κβ.	Παροιμιῶν β.	γ.
κγ.	ια.	ιβ.
κδ.	Παροιμιῶν ιγ.	Παροιμιῶν ιδ.
κε.	ιε.	ιϛ.
κϛ.	ιζ.	ιθ.

¶ Ἴδια τῶν Ἑορτασίμων ἡμερῶν Ἀναγνώσματα.

	Ἑωθιναί.	Ἑσπεριναί.
Ἅγ. Ἀνδρέας.	Παροιμ. κ.	Παροιμ. κγ.
Ἅγ. Θωμᾶς ὁ Ἀπόστολος.	κγ'.	κδ.
Γενέθλια τοῦ Χριστοῦ.		
α Ἀνάγν.	Ἠσαΐου θ. μέχρι κόμ. η.	Ἠσα. ζ. κόμ. ι. μέχρι κόμ. ιζ.
β Ἀνάγν.	Λουκ. β. μέχρι κόμ. ιε.	Τίτ. γ. κόμ. δ. μέχρι θ.
Ἅγ. Στέφανος.		
α Ἀνάγν.	Παροιμιῶν κη.	Ἐκκλησ. δ.
β Ἀνάγν.	Πράξ. ϛ. κόμ. η. καὶ κεφ. ζ. μέχρι κόμ. λ.	Πράξ. ζ. κόμ. λ. μέχρι κόμ. νε.
Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.		
α Ἀνάγν.	Ἐκκλησ. ε.	Ἐκκλησ. ϛ.
β Ἀνάγν.	Ἀποκαλ. α.	Ἀποκαλ. κβ.
Ἅγ. τὰ Βρέφη.	Ἱερεμ. λα. μέχρι κόμ. ιη.	Σοφίας α.
Ἡ Περιτομή.		
α Ἀνάγν.	Γενέσ. ιζ.	Δευτ. ι. κόμ. ιβ.
β Ἀνάγν.	Ῥωμ. β.	Κολοσσ. β.
Ἐπιφάνια.		
α Ἀνάγν.	Ἠσαΐου ξ.	Ἠσαΐου μθ.
β Ἀνάγν.	Λουκ. γ. μέχρι κόμ. κγ'.	Ἰωάν. β. μέχρι κόμ. ιβ.
Ἐπιστροφὴ τοῦ Παύλου.		
α Ἀνάγν.	Σοφίας ε.	Σοφίας ϛ.
β Ἀνάγν.	Πράξ. κβ. μέχρι κόμ. κβ.	Πράξ. κϛ.
Καθαρισμὸς Μαρίας τῆς Παρθένου.	Σοφίας θ.	Σοφίας ιβ.
Ἅγ. Ματθίας.	ιθ.	Σοφ. Σειρὰχ α.

Ἑωθι-

	Ἑωθιναί.	Ἑσπεριναί.
Ἀναγγελία τῆς Θεοτοκίας.	Σοφ. Σειρὰχ β.	γ.
Τετάρτῃ πρὸ τῦ Πάσχα.		
α Ἀνάγν.	Ὠσηὲ ιγ.	Ὠσηὲ ιδ.
β Ἀνάγν.	Ἰωάν. ια. μέχρι κέφ, μϛ.	
Τρίτῃ πρὸ τῦ Πάσχα.		
α Ἀνάγν.	Δανιὴλ θ.	Ἱερεμ. λα.
β Ἀνάγν.	Ἰωάν. ιγ.	
Ἡμέρα τῦ Πάθυς.		
β Ἀνάγν.	Γενέσ. κϛ. μέχρι κόμ. κ.	Ἡσαΐυ νγ.
β Ἀνάγν.		α Πέτ. β.
Παρασκευὴ τῦ Πάσχα.	Ἰωάν. ιη.	
α Ἀνάγν.	Ζαχαρ. θ.	Ἐξόδ. ιγ.
β Ἀνάγν.	Λυκ. κδ. κόμ. ν.	Ἑβρ. δ.
Πρώτῃ μετὰ τὸ Πάσχα.		
α Ἀνάγν.	Ἐξόδ. ιϛ.	Ἐξόδ. ιζ.
β Ἀνάγν.	Ματθ. κη.	Πράξ. γ.
Δευτέρα μετὰ τὸ Πάσχα.		
α Ἀνάγν.	Ἐξόδ. κ.	Ἐξόδ. λβ.
β Ἀνάγν.	Λυκ. κδ. κόμ. ιγ.	α Κορ. ιε.
Ἅγ. Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστής.	Σοφ. Σειρὰχ δ.	Σοφ. Σειρὰχ ε.
Ἅγ. Φίλιππος καὶ Ἰάκωβος.		
α Ἀνάγν.	ζ.	θ.
β Ἀνάγν.	Ἰωάν. α. κόμ. μδ.	
Ἀνάβασις τῦ Κυρίυ.		
α Ἀνάγν.	Δευτ. ι.	δ Βασιλ. β.
β Ἀνάγν.	Λυκ. κδ. κόμ. μδ.	Ἐφεσ. δ. μέχρι κόμ. ιζ.
Πρώτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.		
α Ἀνάγν.	Γεν. ια. κόμ. ι.	Ἀριθ. ια. κόμ. ιϛ. μέχρι κόμ. λ.
β Ἀνάγν.	α Κορ. ιβ.	
Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.		α Κορ. ιδ. κόμ. κϛ.
α Ἀνάγν.	α Βασ. ιθ. κόμ. ιη.	Δευτερ. λ.
β Ἀνάγν.	α Θεσ. ε. στίχ. ιβ. μέχρι κόμ. κδ.	α' Ἰωάν. δ. μέχρι κόμ. δ.

b

Ἑωθι-

	Ἑωθιναί.	Ἑσπεριναί.
Ἅγ. Βαρνάβας.		
α Ἀνάγν.	Σοφ. Σειρὰχ ι.	Σοφ. Σειρὰχ. ιβ.
β Ἀνάγν.	Πράξ. ιδ.	Πράξ. ιε. κόμ. λϛ.
Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής.		
α Ἀνάγν.	Μαλαχ. γ.	Μαλαχ. δ.
β Ἀνάγν.	Ματθ. γ.	Ματθ. ιδ. μέχρι (κόμ. ιγ.
Ἅγ. Πέτρος.		
α Ἀνάγν.	Σοφ. Σειρὰχ ιε.	Σοφ. Σειρὰχ ιθ.
β Ἀνάγν.	Πράξ. γ.	Πράξ. δ.
Ἅγ. Ἰάκωβος.	Σοφ. Σειρὰχ. κα.	Σοφ. Σειρὰχ κβ.
Ἅγιος Βαρθολομαῖος.	κδ.	κθ.
Ἅγ. Ματθαῖος.	λε.	λη.
Ἅγ. Μιχαήλ.		
α Ἀνάγν.	Γεν. λβ.	Δαν. ι. κόμ. ε.
β Ἀνάγν.	Πράξ. ιβ. κόμ. κ.	Ἰούδ. κόμ. ϛ. μέχ. (κόμ. ιϛ.
Ἅγ. Λουκᾶς.	Σοφ. Σειρὰχ να.	Ἰώβ. α.
Ἅγ. Σίμων καὶ Ἰούδας.	Ἰώβ. κδ, κε.	μβ.
Πάντες οἱ Ἅγιοι.		
α Ἀνάγν.	Σοφ. γ. μέχ. κόμ. ι	Σοφ. ε. μέχρι κόμ. ιζ.
β Ἀνάγν.	Ἑβρ. ια. κόμ. λγ. καὶ κεφ. ιβ. μέχρι κόμ. ζ.	Ἀποκάλ. ιθ. μέχρι κόμ. ιζ.

Ἰδιόμελα, ἢ ἴδιοι Ψαλμοὶ ἐπ᾽ ἐνίαις τῶν ἡμέραις.

Γενέθλια τοῦ Κυρίου.

Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
Ψαλμ. ιθ.	πθ.
με.	ρι.
πε.	ρλβ.

Ἡμέρα τοῦ Πάσχα.

Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
Ψαλμ. β.	ριγ.
νζ.	ριδ.
ρια.	ριη.

Πρώτη τῆς Νηστείας.

Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
ϛ.	ρβ.
λβ.	ρλ.
λη.	ρμγ.

Ἡμέρα τῆς Ἀναβάσεως.

Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
η.	κδ.
ιε.	μζ.
κα.	ρη

Ἡμέρα τοῦ Πάθους.

Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
Ψαλ. κβ.	ξθ.
μ.	πη.
νδ.	

Ἡμέρα τῆς Πεντηκοστ.

Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
μη.	ρδ.
ξη.	ρμε.

Τὸ

Τὸ Καλανδάριον μετὰ τοῦ Πίνακος τῶν Ἀναγνωσμάτων.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ Ἔχει Ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.	Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. β.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. β.
α	Περιτομὴ Κυρ.				
β		Γενέσ. α	Ματθ. α	Γενέσ. β	Ῥωμ. α
γ		γ	β	δ	β
δ		ε	γ	ς	γ
ε		ζ	δ	η	δ
ς	Ἐπιφ. τοῦ Κυρίου				
ζ		θ	ε	ιβ	ε
η	Λουκιαν. Μάρτ.	ιγ	ς	ιδ	ς
θ		ιε	ζ	ις	ζ
ι		ιζ	η	ιη	η
ια		ιθ	θ	κ	θ
ιβ		κα	ι	κβ	ι
ιγ	Ἱλάριος Ἐπίσκ.	κγ	ια	κδ	ια
ιδ		κε	ιβ	κς	ιβ
ιε		κζ	ιγ	κη	ιγ
ις		κθ	ιδ	λ	ιδ
ιζ		λα	ιε	λβ	ιε
ιη	Πρίσκας Μάρτ.	λγ	ις	λδ	ις
ιθ		λε	ιζ	λζ	α Κορ. α
κ	Φαβιαν. Ἐπίσκ.	λη	ιη	λθ	β
κα	Ἀγνῆς Παρθ.	μ	ιθ	μα	γ
κβ	Βιγκέντ. Μάρτ.	μβ	κ	μγ	δ
κγ		μδ	κα	με	ε
κδ		μς	κβ	μζ	ς
κε	Ἐπιστρ. Παύλου.				
κς		μη	κγ	μθ	ζ
κζ		ν	κδ	Ἐξόδ. α	η
κη		Ἐξόδ. β	κε	γ	θ
κθ		δ	κς	ε	ι
λ	Κάρολος Βασιλ.	ς	κζ	ζ	ια
λα	καὶ Μάρτ.	η	κη	θ	ιβ

Σημείωσαι, ὅτι * Ἐξόδ. ς' ἀναγνωστέον μόνον μέχρι κόμ. ιδ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ἔχει ἡμέρας κη.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.		Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.	β.
		α.	β.	α.	β.
α	Νηστεία	Ἐξόδ. ι	Μάρκ. α	Ἐξόδ. ια	α Κορ. ιγ
β	Καθαρισ. Μαρ.		β		ιδ
γ	Βλάσιος Ἐπίσκ.	ιβ	γ	ιγ	ιε
δ		ιδ	δ	ιε	ιϛ
ε	Ἀγάθα Παρ. Μ.	ιϛ	ε	ιζ	β Κορ. α
ϛ		ιη	ϛ	ιθ	β
ζ		κ	ζ	κα	γ
η		κβ	η	κγ	δ
θ		κδ	θ	λβ	ε
ι		λγ	ι	λδ	ϛ
ια		Λευιτ. ιη	ια	Λευιτ. ιθ	ζ
ιβ		κ	ιβ	κϛ	η
ιγ		Ἀριθ. ια	ιγ	Ἀριθ. ιβ	θ
ιδ	Οὐαλεντῖνος Μ.	ιγ	ιδ	ιδ	ι
ιε		ιϛ	ιε	ιζ	ια
ιϛ		κ	ιϛ	κα	ιβ
ιζ		κβ	Λκ. ἡμ. α	κγ	ιγ
ιη		κδ	ἥμισ. α	κε	Γαλατ. α
ιθ		κζ	β	λ	β
κ		λα	γ	λβ	γ
κα		λε	δ	λϛ	δ
κβ		Δευτ. α	ε	Δευτ. β	ε
κγ	Νηστεία	γ	ϛ	δ	ϛ
κδ	Ἁγ. Ματθίας Α.		ζ		Ἐφεσ. α
κε		ε	η	ϛ	β
κϛ		ζ	θ	η	γ
κζ		θ	ι	ι	δ
κη		ια	ια	ιβ	ε
κθ		ιγ	Ματθ. ζ	ιδ	Ῥωμ. ιβ

ΜΑΡ-

ΜΑΡΤΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α.	β.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α.	β.
α	Δαβίδ Ἀρχιεπ.	Δευτ. ιε.	Λουκ. ιβ.	Δευτ. ις.	Ἐφεσ. ς
β	Χάδδος Ἐπίσκ.	ιζ	ιγ	ιη	Φιλιπ. α
γ		ιθ	ιδ	κ	β
δ		κα	ιε	κβ	γ
ε		κδ	ις	κε	δ
ς		κς	ιζ	κζ	Κολοσ. α
ζ	Περπετούα Μάρτ.	κη	ιη	κθ	β
η		λ	ιθ	λα	γ
θ		λβ	κ	λγ	δ
ι		λδ	κα	Ἰη. Να. α	α Θεσσ. α
ια		Ἰη. Να. β	κβ	γ	β
ιβ	Γρηγ. Ἐπίσκ. Μ.	δ	κγ	ε	γ
ιγ		ς	κδ	ζ	δ
ιδ		η	Ἰωάν. α	θ	ε
ιε		ι	β	κγ	β Θεσσ. α
ις		κδ	γ	Κριτ. α	β
ιζ		Κριτ. β	δ	γ	γ
ιη	Ἐδουάρδ. Βασιλ.	δ	ε	ε	α Τιμ. α
ιθ		ς	ς	ζ	β, γ
κ		η	ζ	θ	δ
κα	Βενέδικτ. Ἀββ.	ι	η	ια	ε
κβ		ιβ	θ	ιγ	ς
κγ		ιδ	ι	ιε	β Τιμ. α
κδ	Νηστεία	ις	ια	ιζ	β
κε	Ἀναγγελ. Μαρ.		ιβ		γ
κς		ιη	ιγ	ιθ	δ
κζ		κ	ιδ	κα	Τίτ. α
κη		Ῥούθ. α	ιε	Ῥούθ. β	β, γ
κθ		γ	ις	δ	Φιλήμ.
λ		α Βασ. α	ιζ	α Βασ. β	Ἑβρ. α
λα		γ	ιη	δ	β

ΑΠΡΙΛ-

ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λ.

Η ΜΗΝΗ ἔχει κθ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α	β	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α	β
α	Ῥίχαρδ. Ἐπ. Κ.	α Βασ. ε.	Ἰωάν. ιθ	α Βασ. ς	Ἑβρ. γ
β	Ἀμβρ. Ἐπ. Μιλ.	ζ	κ	η	δ
γ		θ	κα	ι	ε
δ		ια	Πράξ. α	ιβ	ς
ε		ιγ	β	ιδ	ζ
ς		ιε	γ	ις	η
ζ		ιζ	δ	ιη	θ
η		ιθ	ε	κ	ι
θ		κα	ς	κβ	ια
ι		κγ	ζ	κδ	ιβ
ια		κε	η	κς	ιγ
ιβ		κζ	θ	κη	Ἰάκωβ. α
ιγ		κθ	ι	λ	β
ιδ		λα	ια	β Βασ. α	γ
ιε		β Βασ. β	ιβ	γ	δ
ις		δ	ιγ	ε	ε
ιζ		ς	ιδ	ζ	α Πέτ. α
ιη		η	ιε	θ	β
ιθ	Ἄλφηγος Α. Κ.	ι	ις	ια	γ
κ		ιβ	ιζ	ιγ	δ
κα		ιδ	ιη	ιε	ε
κβ		ις	ιθ	ιζ	β Πέτ. α
κγ	Γεώργιος Μάρτ.	ιη	κ	ιθ	β
κδ		κ	κα	κα	γ
κε	Μάρκος Εὐαγγ.		κβ		α Ἰωάν. α
κς		κβ	κγ	κγ	β
κζ		κδ	κδ	γ Βασ. α	γ
κη		γ Βασ. β	κε	γ	δ
κθ		δ	κς	ε	ε
λ		ς	κζ	ζ	β, Γ. Ἰωάν.

ΜΑΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί Ἀνάγνωσμα. α	Ἑωθιναὶ Εὐχαί Ἀνάγνωσμα. β	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί Ἀνάγνωσμα. α	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί Ἀνάγνωσμα. β
α	Φίλ. κ̀ Ἰάκωϐ		ι		Ἰȣδ.
ϐ		γ Βασ. η.	Πράξ. κη	γ Βασ. θ	Ῥωμ. α
γ	Εὕρησις Σταυρȣ̃	ι	Ματθ. α	ια	β
δ		ιβ	β	ιγ	γ
ε		ιδ	γ	ιε	δ
ϛ	Ἰωάν. Εὐαγ. πρὸ	ιϛ	δ	ιζ	ε
ζ	πυλῶν Λατ.	ιη	ε	ιθ	ϛ
η		κ	ϛ	κα	ζ
θ		κβ	ζ	δ Βασ. α	η
ι		δ Βασ. β	η	γ	θ
ια		δ	θ	ε	ι
ιβ		ϛ	ι	ζ	ια
ιγ		η	ια	θ	ιβ
ιδ		ι	ιβ	ια	ιγ
ιε		ιβ	ιγ	ιγ	ιδ
ιϛ		ιδ	ιδ	ιε	ιε
ιζ		ιϛ	ιε	ιζ	ιϛ
ιη		ιη	ιϛ	ιθ	α Κορ. α
ιθ	Δȣνςάν. Α. Κ.	κ	ιζ	κα	β
κ		κβ	ιη	κγ	γ
κα		κδ	ιθ	κε	δ
κβ		Ἐσρ. α	κ	Ἐσθ. γ	ε
κγ		δ	κα	ε	ϛ
κδ		ϛ	κβ	ζ	ζ
κε		θ	κγ	Νεεμ. α	η
κϛ	Αὐγȣς. πρ. Α. Κ.	Νεεμ. ϐ.	κδ	δ	θ
κζ	Βήδας Πρεσβ.	ε	κε	ϛ	ι
κη		η	κϛ	θ	ια
κθ	ΚΑΡΟΛΟΣ β.	ι	κζ	ιγ	ιβ
	ἐτέχθη κ̀ ἐπαν-	Ἐσθήρ. α	κη	Ἐσθήρ. β	ιγ
	ῆλθε.	γ	Μάρ. α	δ	ιδ

ΙΟΥΝΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λ.

Η ΜΗΝΗ ἔχει κθ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α.	Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα β.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα β.
α	Νικομ. Μάρτ.	Ἐσθήρ. ε	Μάρ. β	Ἐσθήρ. ϛ	α Κορ. ιε
β		ζ	γ	η	ιϛ
γ		θ	δ	Ἰάϐ. α	β Κορ. α
δ		Ἰάβ. β	ε	γ	β
ε	Βονιφάκ. Μάρτ.	δ	ϛ	ε	γ
ϛ		ϛ	ζ	ζ	δ
ζ		η	η	θ	ε
η		ι	θ	ια	ϛ
θ		ιβ	ι	ιγ	ζ
ι		ιδ	ια	ιε	η
ια	Βαρνάβ. Ἀπόστ.				
ιβ		ιϛ	ιβ	ιζ, ιη	θ
ιγ		ιθ	ιγ	κ	ι
ιδ		κα	ιδ	κβ	ια
ιε		κγ	ιε	κδ, κε	ιβ
ιϛ		κϛ, κζ	ιϛ	κη	ιγ
ιζ	Ἁγ. Ἀλβάν. Μ.	κθ	Λουκ. α	λ	Γαλατ. α
ιη		λα	β	λβ	β
ιθ		λγ	γ	λδ	γ
κ	Μετάθ. Ἐδουάρδ.	λε	δ	λϛ	δ
κα		λζ	ε	λη	ε
κβ		λθ	ϛ	μ	ϛ
κγ	Νηστεία	μα	ζ	μα	Ἐφεσ. α
κδ	Γενέθ. Ἰωάν. Β.				
κε		Παροι. α	η	Παροι. β	β
κϛ		γ	θ	δ	γ
κζ		ε	ι	ϛ	δ
κη	Νηστεία.	ζ	ια	η	ε
κθ	Ἁγ. Πέτρος Ἀπ.				
λ		θ	ιβ	ι	ϛ

ΙΟΥΛΙΟΣ.

ΙΟΥΛΙΟΣ Ἔχει Ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.	Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. β.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. β.
α	Ἐπ. Παρ. Μαρ.	Παροι. ια	Λουκ. ιγ	Παροι. ιβ	Φιλιπ. α
β		ιγ	ιδ	ιδ	β
γ		ιε	ιε	ις	γ
δ	Μετ. Μ. Ἐπ.	ιζ	ις	ιη	δ
ε		ιθ	ιζ	κ	Κολ. α
ς		κα	ιη	κβ	β
ζ		κγ	ιθ	κδ	γ
η		κε	κ	κς	δ
θ		κζ	κα	κη	α Θεσ. α
ι		κθ	κβ	λα	β
ια		Ἐκκλ. α	κγ	Ἐκκλ. β	γ
ιβ		γ	κδ	δ	δ
ιγ		ε	Ἰωάν. α	ς	ε
ιδ		ζ	β	η	β Θεσ. α
ιε	Σουίθ. Ἐπ. Οὐν.	θ	γ	ι	β
ις		ια	δ	ιβ	γ
ιζ		Ἱερεμ. α	ε	Ἱερεμ. β	α Τιμ. α
ιη		γ	ς	δ	β, γ
ιθ		ε	ζ	ς	δ
κ	Μαργαρίτ. Παρ.	ζ	η	η	ε
κα	Ἁγ. Μαρ. Μαγδ.	θ	θ	ι	ς
κβ		ιε	ε	ιβ	β Τιμ. α
κγ		ιγ	ια	ιδ	β
κδ	Νηστεία	ιε	ιβ	ις	γ
κε	Ἁγ. Ἰάκ. Ἀπόσ.		ιγ		δ
κς	Ἀνν. μήτ. Μαρ.	ιζ	ιδ	ιη	Τίτ. α
κζ		ιθ	ιε	κ	β, γ
κη		κα	ις	κβ	Φιλήμ.
κθ		κγ	ιζ	κδ	Ἑβρ. α
λ		κε	ιη	κς	β
λα		κζ	ιθ	κη	γ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α	β	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α	β
α	Λάμμ. ἡμέρα	Ἰερ. κθ	Ἰωάν. κ	Ἱερεμ. λ	Ἑβρ. δ
β		λα	κα	λβ	ε
γ		λγ	Πράξ. α	λδ	ς
δ		λε	β	λς	ζ
ε		λζ	γ	λη	η
ς	Μεταμ. τῦ Κυρ.	λθ	δ	μ	θ
ζ	Ὄνομα τῦ Ἰησοῦ	μα	ε	μβ	ι
η		μγ	ς	μδ	ια
θ		με, μς	ζ	μζ	ιβ
ι	Ἁγ. Λαυρ. Μάρτ.	μη	η	μθ	ιγ
ια		ν	θ	να	Ἰακ. α
ιβ		νβ	ι	Θρήν. α	β
ιγ		Θρήν. β	ια	γ	γ
ιδ		δ	ιβ	ε	δ
ιε		Ἰεζεκ. β	ιγ	Ἰεζεκ. γ	ε
ις		ς	ιδ	ζ	α Πέτ. α
ιζ		ιγ	ιε	ιδ	β
ιη		ιη	ις	λγ	γ
ιθ		λδ	ιζ	Δαν. α	δ
κ		Δαν. β	ιη	γ	ε
κα		δ	ιθ	ε	β Πέτ. α
κβ		ς	κ	ζ	β
κγ	Νηστεία	η	κα	θ	γ
κδ	Ἁγ. Βαρθολ. Ἀ.		κβ		α Ἰωάν. α
κε		ι	κγ	ια	β
κς		ιβ	κδ	Ὠσηέ. α	γ
κζ		Ὠσηέ. β, γ	κε	δ	δ
κη	Ἁγ. Αὐγȣς. Ἐπ.	ε, ς	κς	ζ	ε
κθ	Ἀποκεφαλ. Ἁγ.	η	κζ	θ	β, γ. Ἰωάν.
λ	Ἰωάννȣ Βαπτ.	ι	κη	ια	Ἰούδ.
λα		ιβ	Ματ. α	ιγ	Ῥωμ. α

ΣΕΠΤΕΜ-

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λ.

Η ΜΗΝΗ ἔχει κθ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α	Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα β	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα β
α	Αἰγίδ. Ἀββᾶς	Ὡσηέ. ιδ	Ματθ. β	Ἰωήλ. α	Ρωμ. β
β		Ἰωήλ. β	γ	γ	γ
γ		Ἀμώς. α	δ	Ἀμώς. β	δ
δ		γ	ε	δ	ε
ε		ε	ς	ς	ς
ς		ζ	ζ	η	ζ
ζ	Ἐνούρχ. Ἐπίσκ.	θ	η	Ὀβδ. α	η
η	Γενέθλ. Μαρίας	Ἰωνᾶ. α	θ	Ἰων. β, γ.	θ
θ		δ	ι	Μιχαί. α	ι
ι		Μιχαί. ς	ια	γ	ια
ια		δ	ιβ	ε	ιβ
ιβ		ς	ιγ	ζ	ιγ
ιγ		Ναούμ. α	ιδ	Ναούμ. β	ιδ
ιδ	Ἅγ. Σταυροῦ ἡμ.	γ	ιε	Ἀμβα. α	ιε
ιε		Ἀμβα. β	ις	γ	ις
ις		Σοφον. α	ιζ	Σοφον. β	α Κορ. α
ιζ	Λάμβερτ. Ἐπ.	γ	ιη	Ἀγγα. α	β
ιη		Ἀγγα. β	ιθ	Ζαχ. α	γ
ιθ		Ζαχ. β, γ	κ	δ, ε	δ
κ	Νηστεία	ς	κα	ζ	ε
κα	Ἅγ. Ματθ. Ἀπ.		κβ		ς
κβ		η	κγ	θ	ζ
κγ		ι	κδ	ια	η
κδ		ιβ	κε	ιγ	θ
κε		ιδ	κς	Μαλ. α	ι
κς	Ἅγ. Κυπριαν. Μ.	Μαλ. β	κζ	γ	ια
κζ		δ	κη	Τωβ. α	ιβ
κη		Τωβ. β	Μάρκ. α	γ	ιγ
κθ	Ἅγιος Μιχαήλ		β		ιδ
λ	Ἅγ. Ἱερώνυ. Πρ.	δ	γ	ς	ιε

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α.	Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα β.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα β.
α	Ῥημίγ. Ἐπίσκ.	Ταβ. ζ	Μάρκ. δ	Ταβ. η	α Κορ. ις
β		θ	ε	ι	β Κορ. α
γ		ια	ς	ιβ	β
δ		ιγ	ζ	ιδ	γ
ε		Ἰουδίθ. α	η	Ἰουδίθ. β	δ
ς	Φαίθ. Παρ. κ̀ Μ.	γ	θ	δ	ε
ζ		ε	ι	ς	ς
η		ζ	ια	η	ζ
θ	Ἅγ. Διονύσ. Ἐπ.	θ	ιβ	ι	η
ι		ια	ιγ	ιβ	θ
ια		ιγ	ιδ	ιδ	ι
ιβ		ιε	ιε	ις	ια
ιγ	Μιλάθ. Ἐδδάρδ.	Σο. Σο. α	ις	Σο. Σο. β	ιβ
ιδ		γ	Λουκ. α. ἥμ	δ	ιγ
ιε		ε	α ἥμ	ς	Γαλατ. α
ις		ζ	β	η	β
ιζ	Ἐθελρήδ. Παρθ.	θ	γ	ι	γ
ιη	Ἅγ. Λουκ. Εὐαγ.		δ		δ
ιθ			ε	ιβ	ε
κ		ια	ς	ιδ	ς
κα		ιγ	ζ	ις	Ἐφεσ. α
κβ		ιε	η	ιη	β
κγ		ιζ	θ	Σο. Σει. α	γ
κδ		ιθ	ι	γ	δ
κε	Κρισπῖν. Μάρτ.	Σο. Σει. β	ια	ε	ε
κς		δ	ιβ	ζ	ς
κζ	Νηστεία	ς	ιγ	θ	Φιλ. α
κη	Ἅγ. Σίμ. κ̀ Ἰούδ.	η	ιδ		β
κθ		ι	ιε	ια	γ
λ		ιβ	ις	ιγ	δ
λα	Νηστεία	ιδ	ιζ	ιε	Κολοσ. α

. ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λ.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α.	Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα β.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα β.
α	Ἑορτ. πάντ. Ἁγ.				
β		Σο. Σιρ. ιϛ	Λουκ. ιη	Σο. Σιρ. ιζ	Κολ. β
γ		ιη	ιθ	ιθ	γ
δ		κ	κ	κα	δ
ε	Παπ. Σιμων.	κβ	κα	κγ	α Θεσ. α
ϛ	Λεονάρδ. Ὁμολ.	κδ	κβ	† κε	β
ζ		κζ	κγ	κη	γ
η		κθ	κδ	† λ	δ
θ		λα	Ἰωάν. α	λβ	ε
ι		λγ	β	λδ	β Θεσ. α
ια	Ἁγ. Μαρτίν. Ἐπ.	λε	γ	λϛ	β
ιβ		λζ	δ	λη	γ
ιγ	Βρίτιος Ἐπίσκ.	λθ	ε	μ	α Τιμ. α
ιδ		μα	ϛ	μβ	β, γ
ιε	Μαχούτ Ἐπίσκ.	μγ	ζ	μδ	δ
ιϛ		με	η	† μϛ	ε
ιζ	Ὕγων Ἐπίσκ.	μζ	θ	μη	ϛ
ιη		μθ	ι	ν	β Τιμ. α
ιθ		να	ια	Βαρούχ. α	β
κ	Ἐδμούνδ. Βασ.	Βαρούχ. β	ιβ	γ	γ
κα		δ	ιγ	ε	δ
κβ	Κικιλία Παρθ.	ϛ	ιδ	Σουσάν.	Τίτ. α
κγ	Ἁγ. Κλήμ. Ἐπ.	Βὴλ καὶ Δ.	ιε	Ἠσαΐ. α	β, γ
κδ		Ἠσαΐ. β	ιϛ	γ	Φιλήμ.
κε	Καθαρίν. Παρθ.	δ	ιζ	ε	Ἑβρ. α
κϛ		ϛ	ιη	ζ	β
κζ		η	ιθ	θ	γ
κη		ι	κ	ια	δ
κθ	Νηστεία.	ιβ	κα	ιγ	ε
λ	Ἁγ. Ἀνδρέας Ἀ.		Πράξ. α		ϛ

Σημείωσαι, ὅτι † Σοφ. Σειρ. κε' ἀναγνωστέον μόνον μέχρι κόμ. ιγ'. καὶ † Σοφ. Σειρ. λ'. μόνον μέχρι κόμ. ιη'. καὶ † Σοφ. Σειρ. μϛ'. μόνον μέχρι κόμ. κ'.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.	Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. β.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. β.
α		Ἡσα. ιδ	Πράξ. β	Ἡσαΐ. ιε	Ἑβρ. ζ
β		ιϛ	γ	ιζ	η
γ		ιη	δ	ιθ	θ
δ		κ, κα	ε	κβ	ι
ε		κγ	ϛ	κδ	ια
ϛ	Νικόλαος Ἐπ.	κε ἥμ.	ζ	κϛ	ιβ
ζ		κζ ἥμ.	ζ	κη	ιγ
η	Σύλληψ. Π. Μαρ.	κθ	η	λ	Ἰακ. α
θ		λα	θ	λβ	β
ι		λγ	ι	λδ	γ
ια		λε	ια	λϛ	δ
ιβ		λζ	ιβ	λη	ε
ιγ	Λυκία Παρθ. Μ.	λθ	ιγ	μ	α Πέτ. α
ιδ		μα	ιδ	μβ	β
ιε		μγ	ιε	μδ	γ
ιϛ	Ω Σοφία	με	ιϛ	μϛ	δ
ιζ		μζ	ιζ	μη	ε
ιη		μθ	ιη	ν	β Πέτ. α
ιθ		να	ιθ	νβ	β
κ	Νηϛεία	νγ	κ	νδ	γ
κα	Ἁγ. Θωμᾶς Α.		κα		α Ἰωάν. α
κβ		νε	κβ	νϛ	β
κγ		νζ	κγ	νη	γ
κδ	Νηϛεία	νθ	κδ	ξ	δ
κε	Γενέθλια Κυρίου				
κϛ	Ἁγ. Στέφ. πρ. Μ.				
κζ	Ἁγ. Ἰωάν. Εὐαγ.				
κη	Τῶν Βρεφῶν ἡμ.		κε		ε
κθ		ξα	κϛ	ξβ	β Ἰωάν.
λ		ξγ	κζ	ξδ	γ Ἰωάν.
λα	Σιλβέστρ. Ἐπίσκ.	ξε	κη	ξϛ	Ἰούδα

¶ ΠΙΝΑ-

ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΠΕΡΙ

Τῶν Κινητῶν τε καὶ Ἀκινήτων Ἑορτῶν·

Ἔτι δὲ καὶ τῶν τῆς Νηστείας καὶ Ἀποχίας ἡμερῶν δι' ἔτους.

ΚΑΝΟ'ΝΕΣ γνωριστικοὶ τοῦ χρόνου ὅταν αἵ τε Κινηταὶ Ἑορταὶ, καὶ Ἑορτάσιμοι ἡμέραι ἄρχονται.

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα (ἧς ἐξήρτηνται αἱ λοιπαὶ) διαπαντός ἐστιν ἡ πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν Πανσέληνον πρώτην, συμβαίνουσαν μετὰ τὴν κα' ἡμέραν τοῦ Μαρτίου μηνός. Κἂν ἡ ἐν τῇ Κυριακῇ ἡ Πανσέληνος, Πάσχα ἐστὶν ἡ ἑξῆς Κυριακή.

Κυριακὴ τῆς Παρουσίας ἀεί ἐστιν ἡ ἐγγυτάτω τῇ Ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου, εἴτε πρότερον εἴτε ὕστερον Κυριακή.

Ἑβδομηκοστὴ	Κυριακή ἐστιν	θ'	Ἑβδομάδας πρὸ τοῦ Πάσχα.
Ἑξηκοστὴ		η'	
Πεντηκοστὴ		ζ'	
Τεσσαρακοστὴ		ϛ'	

Κυριακὴ Λιτανειῶν	ἐστιν	ἑβδομάδας ε'	μετὰ τὸ Πάσχα.
Ἀνάβασις τοῦ Κυρίου		ἡμέρας μ'	
Πεντηκοστὴ		ἑβδομάδας ζ'	
Κυριακὴ τῆς Τριάδος		ἑβδομάδας η'	

¶ ΠΙΝΑΞ ΠΑΣΩΝ τῶν ἙΟΡΤΩΝ ἃς ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ τελέσεον κατ᾽ ἔτος.

ΠΑ̃σαι αἱ Κυριακαὶ δι᾽ ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἡμέραι τῶν Ἑορτῶν:
- Περιτομῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
- Ἐπιφανίων.
- Ἐπιστροφῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου.
- Καθαρισμοῦ τῆς μακαρίας Παρθένου.
- Ἁγίου Ματθίου Ἀποστόλου.
- Ἀναγγελίας τῆς μακαρίας Παρθένου.
- Ἁγίου Μάρκου Εὐαγγελιστοῦ.
- Ἁγίων Φιλίππου καὶ Ἰακώβου Ἀποστόλων.
- Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
- Ἁγίου Βαρνάβα.
- Γενεθλίων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
- Ἁγίου Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Βαρθολομαίου Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Ματθαίου Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Μιχαὴλ, καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων.
- Ἁγίου Λουκᾶ Εὐαγγελιστοῦ.
- Ἁγίων Σίμωνος καὶ Ἰούδα Ἀποστόλων.
- Πάντων τῶν Ἁγίων.
- Ἁγίου Ἀνδρέου Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Θωμᾶ Ἀποστόλου.
- Γενεθλίων τοῦ Κυρίου.
- Ἁγίου Στεφάνου Πρωτομάρτυρος.
- Ἁγίου Ἰωάννου Εὐαγγελιστοῦ.
- Ἁγίων Βρεφῶν.
- Πρώτη καὶ δευτέρα μετὰ τὸ Πάσχα.
- Πρώτη καὶ δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

¶ Πίναξ τῶν Παρασκευῶν, Νηστειῶν, καὶ τῶν τῆς Ἀσιτίας ἡμερῶν κατ᾽ ἔτος νομιζομένων.

Παρασκευαὶ ἤγουν Ἀγρυπνίαι πρὸ:
- Τῶν Γενεσίων τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
- Καθαρισμοῦ τῆς Μαρίας μακαρίας Παρθένου.
- Ἀναγγελίας τῆς Μακαρίας Παρθένου.
- Τοῦ Πάσχα.
- Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου.
- Πεντηκοστῆς.
- Ἁγίου Ματθίου.
- Ἁγίου Ἰωάννου Βαπτιστοῦ.

Παρασκευαὶ ἤγουν Ἀγρυπνίαι πρὸ
- Ἁγίου Πέτρου.
- Ἁγίου Ἰακώβου.
- Ἁγίου Βαρθολομαίου.
- Ἁγίου Ματθαίου.
- Ἁγίων Σίμωνος καὶ Ἰούδα.
- Ἁγίου Ἀνδρέου.
- Ἁγίου Θωμᾶ.
- Πάντων τῶν Ἁγίων.

Σημειωτέον ὅτι εἰ συμβήσεταί τινα τῶν Ἑορτασίμων τούτων ἡμερῶν εἶναι δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, τότε ἡ Παρασκευὴ ἡ Νηστεία γενήσεται ἐν τῷ Σαββάτῳ, καὶ μὴ ἐν τῇ Κυριακῇ εὐθὺς προϊούσῃ.

¶ Ἡμέραι τῆς Νηστείας, ἢ Ἀσιτίας.

α'. Ἡμέραι τῆς Τεσσαρακοστῆς πρὸ τοῦ Πάσχα.
β'. Νήστιμοι ἡμέραι τῶν δ' καιρῶν, ἤγουν

Τετρὰς, Προσάββατον, καὶ Σάββατον μετὰ
- τὴν πρώτην Κυριακὴν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ.
- Τὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἑορτήν.
- Σεπτεμβρ. ιδ'.
- Δεκεμβρ. ιγ'.

γ'. Τριήμερον τῆς Λιτῆς, δηλαδὴ Δευτέρα, Τρίτη, καὶ Τετρὰς πρὸ τῆς Ἁγίας Πεμπτάδος, ἢ Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου.
δ'. Πάντα Προσάββατα δι' ἔτους, πλὴν τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ.

¶ Ἐπίσημοί τινες ἡμέραι, ἐφ' αἷς τὰς ἰδίας Λειτουργίας τελεῖσθαι νομίζεται.

α'. Πέμπτη τοῦ Νοεμβρίου, ἤτοι ἡμέρα τῆς τῶν Παπομανέντων συνωμοσίας.
β'. Τριακοστὴ τοῦ Ἰανουαρίου, ἡμέρα δήπου τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Βασιλέως ΚΑΡΟ'ΛΟΥ τοῦ α'.
γ'. Εἰκοστὴ καὶ ἐνάτη τοῦ Μαΐου, ἤγουν ἡμέρα τῶν Γενεθλίων τε καὶ Ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως ΚΑΡΟ'ΛΟΥ τοῦ β'.

¶ Πῶς ἄν τις εὕροι τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐπ' ἐνιαυτοῖς εἰς ὕστερον ἀεὶ ἐσομένοις.

Χρύσ. Αριθ.	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η
Α	Απρ. θ	ι	ια	ιβ	ς	ζ	η
Β	Μαρ. κς	κζ	κη	κθ	λ	λα	Απρ. α
Γ	Απρ. ις	ιζ	ιη	ιθ	κ	ιδ	ιε
Δ	Απρ. θ	γ	δ	ε	ς	ζ	η
Ε	Μαρ. κς	κζ	κη	κθ	κγ	κδ	κε
ς	Απρ. ις	ιζ	ια	ιβ	ιγ	ιδ	ιε
Ζ	Απρ. β	γ	δ	ε	ς	Μαρ. λα	Απρ. α
Η	Απρ. κγ	κδ	κε	ιθ	κ	κα	κβ
Θ	Απρ. θ	ι	ια	ιβ	ιγ	ιδ	η
Ι	Απρ. β	γ	Μαρ. κη	κθ	λ	λα	Απρ. α
ΙΑ	Απρ. ις	ιζ	ιη	ιθ	κ	κα	κβ
ΙΒ	Απρ. θ	ι	ια	ε	ς	ζ	η
ΙΓ	Μαρ. κς	κζ	κη	κθ	λ	λα	κε
ΙΔ	Απρ. ις	ιζ	ιη	ιθ	ιγ	ιδ	ιε
ΙΕ	Απρ. β	γ	δ	ε	ς	ζ	η
Ις	Μαρ. κς	κζ	κη	κβ	κγ	κδ	κε
ΙΖ	Απρ. ις	ι	ια	ιβ	ιγ	ιδ	ιε
ΙΗ	Απρ. β	γ	δ	ε	Μαρ. λ	λα	Απρ. α
ΙΘ	Απρ. κγ	κδ	κη	ιθ	κ	κα	κβ

¶ ΤΟ' Κυριακὸν Γράμμα εὑρηκὼς ἐν τῇ ὑπερτάτῃ Γραμμῇ, εὔθυνον τὸν ὀφθαλμὸν σου κάτωθεν, ἕως ἂν ἔλθῃς ἀντικρὺ τῆς Πρώτης· κἀκεῖ ἀποδείκνυται ἔν τε τίνι Μηνὶ, καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ τοῦ Μηνὸς τὸ Πάσχα συμβαίνει ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει. Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Μηνὸς κεῖται, ἐκ τῶν εὐωνύμων, ἢ εὐθὺς ἐφεξῆς τοῦ ἀριθμητικοῦ στοιχείου, οὐδὲ ἕπεται, ὡς ἐν ἄλλοις Πίναξιν, ὑπάλληλα ἢ καταβατικῶς, ἀλλ' ἀντιστοίχως καὶ ἐκ παραλλήλου.

¶ Τάξις

¶ Τάξις τῆς Ἑωθινῆς καὶ Ἑσπερινῆς Εὐχῆς, ἡ καθ' ἡμέραν χρηστέον δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἡ Ἑωθινή τε καὶ Ἑσπερινὴ Εὐχὴ λεχθήσεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῆς Ἐκκλησίας, Ναϊδίου, ἢ Ἱερατείου· Πλὴν εἰ μὴ ἄλλως ὑπὸ τοῦ Διατάκτου ὁρισθείη. Καὶ τὰ Ἱερατεῖα διαμενεῖ ὡς ἐν τοῖς πρὸ τοῦ χρόνοις.

Ἐνταῦθα δὲ σημειωτέον, ὅτι ἡ τῆς τε Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Λειτουργῶν ὁποτανοῦν ἱερατευόντων Σκευὴ τοιαύτη ἔτι κρατήσει καὶ καταχρηθήσεται, οἵα ἦν ἐν ταύτῃ τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ κυρωθεῖσα δηλαδὴ τῇ τῆς Ὑπάτης Βουλῆς ἐξουσίᾳ ἐν τῷ β' ἔτει τῆς Βασιλείας τοῦ Ἐδουάρδου τοῦ ς'.

¶ Τάξις τῆς Ἑσπερινῆς ϗ Ἑωθινῆς Εὐχῆς, ἣ καθ' ἡμέραν λέγεσθαι δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἡ Ἑωθινή τε ϗ Ἑσπερινὴ Εὐχὴ λεγέσθω ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῆς Ἐκκλησίας, Ναΐδος, ἢ Ἱερατείου. Πλὴν εἰ μὴ ἄλλως ὑπὸ τοῦ Δεσπότου ὁρισθῇ. Καὶ τὰ Ἱερατεῖα διαμενέτωσαν ὡς ἐν τοῖς [illegible] χρόνοις.

Ἐπισημαντέον δὲ ἐνταῦθα, ὅτι ὁ τῆς Ἐκκλησίας ϗ τῶν ἐν αὐτῇ Διακόνων κόσμος τοιοῦτος ἔσται κατέχεσθαι ϗ χρησιμεύεσθαι, οἷος ἦν ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν αὐθεντίαν τῆς Τραπέζης Βουλῆς ἐν τῷ β' ἔτει τῆς Βασιλείας τοῦ Ἐδουάρδου τοῦ ς'.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ ΤΩΝ ΕΩΘΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ,

Καθ' ἡμέραν δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

¶ Ὁ Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ Ἑωθινῶν Εὐχῶν ἐκφώνως ἕν τι ἢ πλείω τῶν ἑξῆς τῆς ἁγίας Γραφῆς ῥησειδίων ἀναγνώσεται· εἶτα τὰ τούτοις ἐπιφερόμενα ἐρεῖ.

ΕΝ τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε. Ἰεζεκ. ιη'. κζ'.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ψαλ. να'. γ'.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Ψαλ. να'. θ'.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ψαλ. να'. ιζ'.

Διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ἰωήλ. β'. ιγ'.

Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ', ι'.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἰερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ματθ. γ'. β'.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Λουκ. ιε'. ιη', ιθ'.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ψαλ. ρμγ'. β'.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης τῆς ἀδικίας. α' Ἰωάν. α'. η', θ'.

Η Ἁγία Γραφὴ (ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ) πολλαχοῦ ἡμᾶς

μᾶς πρὸς τὸ πολλαπλασίας ἡμῶν ἁμαρτίας, καὶ πονηρίας ἐπιγνῶναί τε, καὶ ἐξομολογεῖσθαι προτρέπει, καὶ μὴ ἐνώπιον Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος Πατρὸς ἡμῶν ἐπουρανίου ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἀποκαλύπτειν αὐτὰς, ἀλλὰ ταπεινῇ, καθειμένῃ, μετανοούσῃ τε καὶ εὐπειθεῖ καρδίᾳ ἐξαγορεύειν, ἐφ᾽ ᾧ παρ᾽ ἀπεράντου τῆς χρηστότητος, καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ συγγνώμης ἐπιτυχεῖν. Κἂν εἰ ὀφείλομεν ἐν ἅπαντι χρόνῳ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ταπεινῶς ὁμολογεῖν, ὅμως δὲ μάλιστα προσῆκον ἡμῖν δεῖν οὕτω ποιεῖν, ὅταν συνερχώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ συνειλεγμένοι ὦμεν διὰ τὸ χάριν αὐτῷ ἀπονέμειν ὑπὲρ τῶν μεγάλων ὧν παρ᾽ αὐτοῦ ἀπειλήφαμεν εὐεργετημάτων, τὸν ἀξιοπρεπέστατον αὐτοῦ ἔπαινον ἀναγγέλλειν, ἀγιώτατόν τε αὐτοῦ ῥήματος ἐπακούειν, ἔτι δὲ καὶ τά τε τῷ σώματι, καὶ τὰ τῇ ψυχῇ ἀναγκαῖά τε καὶ συμφέροντα ἐπαιτεῖν. Διόπερ ἀντιβολῶ καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐνταῦθα παρόντας, καθαρᾷ τε καρδίᾳ, καὶ ταπεινῇ φωνῇ πρὸς τὸν τῆς ἐπουρανίου χάριτος θρόνον ὑφηγουμένῳ μοι συμπαρακολουθεῖν.

¶ Γενικὴ ἐξομολόγησις, ἣν ὑφηγουμένου τοῦ Λειτουργοῦ δεῖ ὅλον τὸν ὅμιλον ἐπιλέγειν, πάντων μεταξὺ τιθέντων τὰ γόνατα.

Παντοκράτωρ, καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ὡς πρόβατα ἀπολωλότα ἐπλανήθημεν, καὶ παρεξετράπημεν τῶν ὁδῶν Σου. Ἐπινοίαις καὶ ἐπιθυμίαις τῆς ἡμετέρου αὐτῶν καρδίας ἄγαν ἠκολουθήσαμεν. Παραγγέλοις τοῖς νόμοις Σου προσεκρούσαμεν. Ἃ μὲν ἔδει ποιῆσαι, ἀφήκαμεν· Ἃ δὲ οὐκ ἔδει ποιῆσαι, ἐποιήσαμεν· Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν οὐδεμία σωτηρία. Σὺ δὲ Κύριε ἵλεως ἴσθι ἡμῖν τοῖς ἐλεεινοῖς παραβάταις. Φεῖσαι τῶν τὰ ἑαυτῶν παραπτώματα ὁμολογούντων. Ἀποκατάστησον τοὺς μετανοοῦντας· Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας Σου τοῦ ἀνθρωπίνῳ γένει φανερωθείσας ἐν Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Καὶ παράσχου ἡμῖν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, αὐτοῦ ἕνεκεν· Ὥστε τοαποτοῦδε τὸν εὐσεβῆ, δίκαιον, καὶ σώφρονα βίον βιῶναι, Εἰς πανάγιον τοῦ ὀνόματός Σου δόξαν. Ἀμήν.

¶ Ἀπόλυσις ἢ Ἄφεσις ἁμαρτιῶν, ἣν ὁ Λειτουργὸς μόνος ἀποφθέγξεται, ἑστώς, γονυπετοῦντος ἔτι τοῦ λαοῦ.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τῶν ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ᾽ ἵνα ἀποστρέψῃ ἐκ τῆς πονηρίας αὐτοῦ καὶ ζήσηται· καὶ δὴ καὶ δοὺς ἐξουσίαν καὶ πρόσταγμα τοῖς αὐτοῦ Λειτουργοῖς τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ μετανοοῦντι ἀνακηρύττειν τε καὶ ἐξαγγέλλεσθαι· Ἐκεῖνος ἅπαντι τοῦ ἀληθῶς μετανοοῦντι, καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ ἀνυποκρίτως πιστεύοντι, συγγινώσκει τε καὶ ἀφίησι. Διὸ ἱκετεύωμεν αὐτὸν, τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἅγιον αὐτοῦ ἡμῖν χαρίζεσθαι, ὥστε ὅσα ἐν τοῦ παρόντι ποιοῦμεν

ποιοῦμεν εὐάρεστα αὐτῷ εἶναι, καὶ τὸν ὑπόλοιπον βίον καθαρὸν καὶ εὐσεβῆ διάγειν ἡμᾶς, ἐφ' ᾧ τὸ τελευταῖον τῆς αἰωνίου χαρᾶς αὐτοῦ ἐφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὁ λαὸς ὧδε, καὶ ἐπὶ τέλει πασῶν τῶν ἄλλων προσευχῶν ἀποκριθήσεται, Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Λειτουργὸς γόνυ κλίνων, ἐξακούστῳ φωνῇ λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, γονυπετοῦντος δὲ καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτῷ συνεπιφθεγγομένου αὐτὴν, κἀνθάδε, καὶ ὁπουδήποτ' ἂν ἀλλαχοῦ λεχθείη ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα λέξει.

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χείλη.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ ἡμῶν στόμα ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν πρόσχες.

Ἀπόκρισις.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεῦσον.

¶ Ἐνταῦθα ἑστώτων ἁπάντων ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερεύς.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρισις.

Αἰνείσθω τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου.

¶ Εἶτα λεχθήσεται ἢ ᾀσθήσεται ὁ ἑξῆς ψαλμός· πλὴν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, ἐν ᾗ δηλαδὴ ἄλλος Ὕμνος νομίζεται· ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἑκάστου μηνὸς, ἀναγνωστέον αὐτὸν ἐνθάδε, ἐπεὶ ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ψαλμῶν τάξει.

ΔΕῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστιν.

Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Τότε ἕψονται οἱ Ψαλμοὶ ἐφεξῆς, ὡς διατεταγμένοι εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ ἑνὸς ἑκάστου τῶν Ψαλμῶν τε καὶ Ὕμνων, ἤγουν, τοῦ Εὐλογητὸς, τοῦ τε Εὐλογεῖτε, τοῦ τε Μεγαλύνει, τοῦ τε Νῦν ἀπολύεις, ἀναποληθήσεται Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ.-- Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ-- Εἶτα τρανῶς καὶ ἐκφάνως ἀναγνωσθήσεται τὸ πρῶτον Ἀνάγνωσμα, ἐκ τῆς παλαιᾶς παραληφθὲν Διαθήκης (ὡς ἐν τῷ Καλανδαρίῳ (ἤτοι τῇ τῶν ἀναγνωσμάτων Ἀπογραφῇ) διατέτακται (ἐὰν μὴ ἴδιά τινα Ἀναγνώσματα ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπονεμηθῇ) οὕτω ἑστῶτος καὶ εὐτρεπίζοντος ἑαυτὸν τοῦ Ἀναγνώστου, ὥστε ὑπὸ πάντων τῶν παρόντων ἄριστα ἀκουσθῆναι. Μετὰ τοῦτο δὲ ῥηθήσεται ἢ ᾀσθήσεται ὁ Ὕμνος ὀνομασθεὶς Σὲ Θεὸν Ὑμνοῦμεν, καθ' ἡμέραν δι' ὅλου τοῦ ἔτους.

¶ Σημειωτέον, ὅτι πρὸ παντὸς τοῦ Ἀναγνώσματος, ἐρεῖ ὁ Λειτουργὸς, Ὧδε ἄρχεται τοδὶ, ἢ τοδὶ τὸ Κεφάλαιον, ἢ καὶ ὁδὶ, ἢ ὁδὶ Στίχος τησδὶ, ἢ τησδὶ τῆς Βίβλου. Καὶ μετὰ πᾶν τὸ Ἀνάγνωσμα, Ὧδε τελευτᾷ τὸ πρῶτον, ἢ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα.

Σὲ Θεὸν Ὑμνοῦμεν.

ΣΕ Θεὸν ὑμνοῦμεν, σὲ τὸν Κύριον ὁμολογοῦμεν.

Σὲ τὸν αἰώνιον Πατέρα πᾶσα ἡ γῆ σέβεται.

Σοὶ πάντες οἱ Ἄγγελοι ἐκφάνως βοῶσι, σοὶ οἱ οὐρανοί, καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν.

Σοὶ τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀκαταπαύστῳ φωνῇ ἐκβοῶσιν.

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ.

Πλήρεις οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ τῆς μεγαλειότητος τῆς δόξης Σου.

Σὲ ὁ ἔνδοξος τῶν Ἀποστόλων χορὸς ἀνυμνεῖ.

Σὲ ὁ τῶν προφητῶν ἀξιοπρεπὴς σύλλογος ἀνυμνεῖ.

Σὲ ὁ τῶν Μαρτύρων γενναῖος στρατὸς ἀνυμνεῖ.

Σὲ ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἡ Ἁγία ὁμολογεῖ Ἐκκλησία.

Πατέρα τῆς ἀπείρου μεγαλειότητος.

Τόν τε σεβάσμιον σὸν, ἀληθῆ, καὶ μονογενῆ Υἱόν.

Καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Παράκλητον.

Σὺ βασιλεὺς τῆς δόξης εἶ Χριστέ.

Σὺ τοῦ Πατρὸς ἀΐδιος ὑπάρχεις Υἱός.

Σὺ ἐπιχειρήσας λυτρώσασθαι τὸν ἄνθρωπον, οὐκ ἐβδελύξω

λύξα τὴν τῆς παρθένου γαστέρα.

Σὺ νικήσας τοῦ θανάτου τὸ κέντρον, ἤνοιξας πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Σὺ ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ κάθησαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρός.

Σὲ κριτὴν ἡμῶν ἥξειν πιστεύομεν.

Σοῦ τοίνυν δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκέταις βοήθει, οὓς τῷ τιμίῳ σου ἐξηγόρασας αἵματι.

Ποίησον αὐτοὺς ἐν τῇ αἰωνίῳ δόξῃ τοῖς Ἁγίοις σου συναριθμηθῆναι.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεγαλύνομέν σε.

Καὶ προσκυνοῦμεν τῷ ὀνόματί σου εἰς αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀξίωσον Κύριε ἀναμαρτήτους φυλάξασθαι ἡμᾶς σήμερον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

¶ Ἢ τὸ Ἆσμα τοῦτο, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

ΕΥλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογείτω πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογείτω πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ψῦχος καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογείτω ἡ γῆ τὸν Κύριον, ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν

τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε θάλασσαι καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δοῦλοι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Εἶτα ἀναγνωσθήσεται ὁμοίως τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα, ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης παραληφθέν. Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἑξῆς Ὕμνος· πλὴν εἰ συμβαίνῃ ἀναγνωσθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ Κεφαλαίῳ ὅπερ τῇ ἡμέρᾳ διαταχθέντι, ἢ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Εὐλογητός. Λουκ. α΄. ξη΄.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος, Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν.

Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ.

Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπο-

ρεύσῃ

ῥεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις· τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἢ οὗτος ὁ Ψαλμός· Ἀλαλάξατε Θεῷ.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Εἶτα τὸ τῶν Ἀποστόλων Σύμβολον παρὰ τοῦ Λειτουργοῦ τε καὶ τοῦ λαοῦ ἑστῶτος, ᾀδήσεται ἢ λεχθήσεται· εἰ μὴ ἐν αἷς ἡμέραις τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Σύμβολον ἀναγνωσθῆναι διατέτακται.

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς· Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, θανόντα καὶ ταφέντα, Κατελθόντα εἰς ᾅδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· Πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικήν, Ἁγίων κοινωνίαν, Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, Σαρκὸς ἀνάστασιν, Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

¶ Τούτοις ἐπιφέρονται αὗται αἱ εὐχαί, πάντων εὐλαβῶς γονυπετούντων, πρῶτον τοῦ Λειτουργοῦ ἐξακούστῳ φωνῇ ἀποφθεγγομένου.

Κύριος εἴη μεθ' ὑμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Λειτουργός.

¶ Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

¶ Τότε ὁ Λειτουργός, Κληρικοί τε καὶ λαὸς προσευχὴν τὴν Κυριακὴν ἐκφάνως ἐροῦσι.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, &c.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἑστὼς ἀποφθέγξεται.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.

Ἱερεύς.

Ἱερεύς.

Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἵλεως εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ἱερεύς.

Οἱ Ἱερεῖς σου δικαιοσύνην ἐνδύσωνται.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸν ἐκλεκτὸν λαόν σου εὔφρανον.

Ἱερεύς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἀπόκρισις.

Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἱερεύς.

Δὸς εἰρήνην Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ὑπεραγωνίζεται πλὴν σοῦ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερεύς.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεός.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ αἴρῃς ἀφ' ἡμῶν.

¶ Τούτοις ἐπενεχθήσονται τρεῖς Συναπταί, ὧν ἡ πρώτη τῆς ἡμέρας ἰδία, ἡ δηλονότι ἐν πανυχίᾳ τῇ Συνάξει διαταχθεῖσα, δευτέρα ὑπὲρ εἰρήνης, τρίτη δὲ ὑπὲρ Χάριτος πρὸς τὸ καλῶς ζῆν. Δύο δὲ Ὕστεραι καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς ἑωθιναῖς Εὐχαῖς δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἀμεταβόλως ῥηθήσονται οὑτωσί, γονυπετούντων ἁπάντων.

¶ Δευτέρα Συναπτὴ ὑπὲρ Εἰρήνης.

Ὁ Θεὸς ὁ τῆς εἰρήνης ἀρχηγὸς καὶ τῆς ὁμονοίας ἐραστὴς ὤν, ὃν γινώσκειν ἐστὶν αἰώνιος ἡμῶν ζωή, ᾧ δουλεύειν ὁλόκληρος ἐστὶν ἐλευθερία· Σκέπασον ἐν πάσαις ἐχθρῶν ἐπιβολαῖς ταπεινοὺς τοὺς δούλους σου, ὅπως τῷ ὑπερασπισμῷ σου ἀσφαλῶς πεποιθότες, μηδεμίαν τῶν ἐξ ἐναντίας δύναμιν ὀρρωδῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ Χάριτος.

Κύριε Πάτερ οὐράνιε, παντοκράτωρ ἀΐδιε Θεός, ὁ ἀσφαλῶς ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχήν, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ὑπεράσπισον ἡμῶν ἐν αὐτῇ, καὶ παράσχου ἡμῖν ὅπως πρὸς μηδεμίαν ἀποκλίνωμεν ἁμαρτίαν, μηδὲ κινδύνῳ τινὶ περιπίπτωμεν· ἀλλ' ἵνα πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν τῇ κυβερνήσει σου οὕτω διοικῆται, ὥστε πάντοτε τὸ δίκαιον ἐναντίον σου πράττειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τοῖς Χοροῖς, καὶ ὅπου ποτ' ἂν τὸ ᾄδειν νομίζεται, ὧδε ἕπεται ὁ Ὕμνος.

¶ Εἶτα αἱ ἑξῆς πέντε Προσευχαὶ ἀναγνωσθήσονται ἐνθάδε, ἐὰν μὴ ἀναγνωσθῇ ἡ Λιτανεία· τότε δὲ, δύο αἱ ὕστεραι μόναι ἀναγνωσθήσονται, καθὼς ὧδε κεῖνται.

¶ Ὑπὲρ Μεγαλειότητος τῆς Βασιλικῆς.

Κύριε Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κράτιστε, Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος Ἄρχων τῶν ἀρχόντων, ὁ ἀπὸ τοῦ θρόνου σου πάν-

τας

τας τοὺς τὴν γῆν ἐνοικοῦντας ἐφορῶν· ἐκ βάθους τῆς καρδίας ἱκετεύομέν σε μετὰ τῆς εὐμενείας σου ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα τὸν Δεσπότην ἡμῶν Βασιλέα τὸν ΚΑΡΟΛΟΝ, καὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου χάριτος οὕτω πλήρωσον αὐτὸν, ὥστ' ἀεὶ εὐεπίφορον εἶναι εἰς τὸ θέλημά σου ποιεῖν, καὶ βαδίζειν ἐν ταῖς ὁδοῖς σου· Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ ἐπουράνια τὰ χαρίσματά σου, δώῃς αὐτῷ ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ μακρόβιον εἶναι, κραταίωσον αὐτὸν, ὥστε πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καταπολεμῆσαι, καὶ νικῆσαι· τελευταῖον δὲ μετὰ τὸν βίον τοῦτον τῆς αἰωνίου χαρᾶς καὶ δόξης ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ὑπὲρ παντὸς τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου.

ΘΕὸς ὁ παντοκράτωρ, πάσης ἀγαθότητος πηγὴ, ταπεινῶς ἀντιβολοῦμέν σε εὐλογῆσαι τὴν χαριεστάτην ἡμῶν Βασίλισσαν τὴν ΚΑΘΑΡΙΝΗΝ, τὴν τοῦ Βασιλέως μητέρα Βασίλισσαν τὴν ΜΑΡΙΑΝ, τὸν ΙΑΚΩΒΟΝ Ἡγεμόνα Ἐβορακοῦ, καὶ ὅλον τὸν Οἶκον Βασιλικόν· ἔγχρισον αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλούτιζε αὐτοὺς τῇ οὐρανίῳ σου χάριτι, δώῃς αὐτοῖς πᾶσαν τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ εἰσενέγκῃς αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ὑπὲρ τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ.

ΠΑντοκράτωρ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ μόνος τὰ μεγαλεῖα ἐργαζόμενος, κατάπεμψον ἐπὶ τοὺς Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς Κηδεμόνας ἡμῶν, καὶ πάσας ἃς αὐτοὶ πιστεύονται Ἐκκλησίας, τὸ ὑγιαῖνον τῆς χάριτός σου Πνεῦμα· Καὶ ἵνα ὄντως σοι ἀρέσκωσιν, ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀένναον τῆς εὐλογίας σου δρόσον· Τοῦτο χάρισαι, Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Παρακλήτου, καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

¶ Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Ὧδε τελευτᾷ ὁ Τύπος τῶν Ἑωθινῶν δι' ὅλου τοῦ ἔτους Προσευχῶν.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ
ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ,

Ὁσημέραι δι᾽ ἔτους.

¶ Ὁ Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ Εὐχῶν Ἑσπερινῶν ἐκφώνως ἕν τι ἢ πλείω τῶν ἑξῆς τῆς ἁγίας Γραφῆς ῥησειδίων ἀναγνώσεται· εἶτα τὰ τύποις ἐπιφερόμενα ἐρεῖ.

Ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε. Ἰεζεκ. ιη΄. κζ΄.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ψαλ. να΄. γ΄.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Ψαλ. να΄. θ΄.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ψαλ. να΄. ιζ΄.

Διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ἰωήλ. β΄. ιγ΄.

Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Δαν. θ΄. θ΄, ι΄.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἰερ. ι΄. κδ΄.

Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ματθ. γ΄. β΄.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου· καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Λουκ. ιε΄. ιη΄, ιθ΄.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ψαλ. ρμγ΄. β΄.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. α΄ Ἰωάν. α΄. η΄, θ΄.

Ἡ Ἁγία Γραφὴ (ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ) πολλαχοῦ ἡμᾶς

μᾶς πρὸς τὸ πολλαπλασίας ἡμῶν ἁμαρτίας καὶ πονηρίας ἐπιγνῶναί τε καὶ ἐξομολογεῖσθαι προτρέπει, καὶ μὴ ἐνώπιον Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος Πατρὸς ἡμῶν ἐπουρανίου ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἐπικαλύπτειν αὐτάς· ἀλλὰ ταπεινῇ, καθειμένῃ, μετανοούσῃ τε καὶ ὑπείκει καρδίᾳ ἐξαγορεύειν, ἐφ᾽ ᾧ παρ᾽ ἀπεράντου τῆς χρηστότητος καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ συγγνώμης ἐπιτυχεῖν. Κἂν εἰ ὀφείλομεν ἐν ἅπαντι χρόνῳ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ταπεινῶς ὁμολογεῖν, ὅμως δὲ μάλιστα προσῆκον ἡμῖν ἐστὶν οὕτω ποιεῖν, ὅταν συνερχώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ συνειλεγμένοι ὦμεν, διὰ τὸ χάριν αὐτῷ ἀπονέμειν ὑπὲρ τῶν μεγάλων ὧν παρ᾽ αὐτοῦ ἀπειλήφαμεν εὐεργετημάτων, τὸν ἀξιοπρεπέστατον αὐτοῦ ἔπαινον ἀναγγέλλειν, ἁγιωτάτου αὐτοῦ ῥήματος ἐπακούειν, ἐπὶ δὲ καὶ τὰ τε τῷ σώματι καὶ τὰ τῇ ψυχῇ ἀναγκαῖά τε καὶ συμφέροντα ἐπαιτεῖν. Διόπερ ἀντιβολῶ καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐνταῦθα παραγινομένους, καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ταπεινῇ φωνῇ, πρὸς τὸν τῆς ἐπουρανίου χάριτος θρόνον ὑφηγουμένῳ μοι συμπαρακολουθεῖν.

¶ *Γενικὴ ἐξομολόγησις ἣν ὑφηγουμένῳ τῷ Λειτουργῷ δεῖ ὅλον τὸν ὅμιλον ἐπιλέγειν, πάντων μεταξὺ τιθέντων τὰ γόνατα.*

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ὡς πρόβατα ἀπολωλότα ἐπλανήθημεν, καὶ παρεξετράπημεν τῶν ὁδῶν σου. Ἐπινοίαις καὶ ἐπιθυμίαις ἡμετέραν αὐτῶν καρδιῶν ἄγαν ἠκολουθήσαμεν. Παναγίοις τοῖς νόμοις σου προσεκρούσαμεν. Ἃ μὲν ἔδει ποιῆσαι, ἀφήκαμεν· Ἃ δὲ οὐκ ἔδει ποιῆσαι, ἐποιήσαμεν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν οὐδεμία σωτηρία. Σὺ δὲ Κύριε ἵλεως ἴσθι ἡμῖν τοῖς ἐλεεινοῖς παραβάταις· Φεῖσαι τῶν τὰ ἑαυτῶν παραπτώματα ὁμολογούντων. Ἀποκατάστησον τοὺς μετανοοῦντας· Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει φανερωθείσας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Καὶ παράσχου ἡμῖν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, αὐτοῦ ἕνεκεν· Ὥστε τἀπὸ τοῦδε εὐσεβῆ, δίκαιον, καὶ σώφρονα βίον βιῶναι, Εἰς παναγίου τοῦ ὀνόματός σου δόξαν. Ἀμήν.

¶ *Ἀπόλυσις ἢ Ἄφεσις ἁμαρτιῶν, ἣν ὁ Λειτουργὸς μόνος ἀποφθέγξεται ἑστὼς, γονυπετοῦντος ἐπὶ τοῦ λαοῦ.*

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ᾽ ἵνα ἀποστρέψῃ ἐκ τῆς πονηρίας αὐτοῦ καὶ ζήσηται· καὶ δὴ καὶ δοὺς ἐξουσίαν καὶ πρόσταγμα τοῖς αὐτοῦ Λειτουργοῖς τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τῷ λαῷ αὐτοῦ μετανοοῦντι ἀνακηρύττειν τε καὶ ἐξαγγέλλεσθαι· Ἐκεῖνος ἅπαντι τῷ ἀληθῶς μετανοήσαντι, καὶ τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ ἀνυποκρίτως πιστεύοντι, συγγινώσκει τε καὶ ἀφίησι. Διὸ ἱκετεύωμεν αὐτὸν, τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα αὐτοῦ ἡμῖν χαρίζεσθαι, ὥστε ὅσα ἐν τῷ παρόντι ποιοῦμεν, εὐάρεστα

αὐτῷ

αὐτῷ ἐστὶ, καὶ τὸν ὑπόλοιπον βίον καθαρὸν καὶ εὐσεβῆ διάγειν ἡμᾶς, ἐφ' ᾧ τὸ τελευταῖον τῆς αἰωνίου χαρᾶς αὐτοῦ ἐφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὁ λαὸς ὧδε ἀποκριθήσεται, καὶ ἐπὶ τέλει πασῶν τῶν ἄλλων προσευχῶν, Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Λειτουργὸς γόνυ κλίνων, ἐξακέστῳ φωνῇ λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, γονυπετοῦντος δὲ καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτοῦ συνεπιφθεγγομένου αὐτὴν, κἀνταῦθα, καὶ ὁπουδήποτ' ἂν ἀλλαχοῦ λεχθείη ἐν τῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, Εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα λέξει.

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χείλη.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ στόμα ἡμῶν ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν πρόσχες.

Ἀπόκρισις.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεῦσον.

¶ Ἐνταῦθα ἑστώτων ἁπάντων ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δόξα Πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερεύς.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρισις.

Αἰνείσθω τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου.

¶ Εἶτα λεχθήσονται οὐ ᾀσθήσονται οἱ Ψαλμοὶ καθεξῆς καθὼς διατεταγμένοι εἰσί· Τότε δὲ τὸ Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, ὡς διετάχθη. Καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Μεγαλύνει, ἤτοι Ἆσμα εὐλογημένης τῆς Παρθένου Μαρίας, τὸ ἑπόμενον.

Μεγαλύνει. Λουκ. α'. μς'.

ΜΕγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ Ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παι-

δὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί. }
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ ἑξῆς.

¶ Ἢ ὁ Ψαλμὸς οὗτος· εἰ μὴ ἐν ἐννεακαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἡμέρα, ὅτε δηλαδὴ ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ψαλμῶν τάξει ἀναγινώσκεται.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ.
Ψαλ. ϙη'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι θαύματα ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλατε.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ Ψαλμοῦ.

Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον βασιλέως Κυρίου.

Σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ποταμοὶ κροτήσουσι χερσὶν ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσεται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Δόξα Πατρί. }
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ λοιπά.

¶ Τότε Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης ὡς διατέτακται· εἶτα ᾠδὴ Συμεῶνος Νῦν ἀπολύεις, ὡς δηλαδὴ ἐνθάδε κεῖται.

Νῦν ἀπολύεις. Λουκ. β'. κθ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ.

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Δόξα Πατρί. }
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ ἑξῆς.

¶ Ἢ ὁ Ψαλμὸς οὗτος· εἰ μὴ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι.
Ψαλμ. ξζ'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς

λαοὺς ἐν τῇ εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Εἶτα τὸ τῶν Ἀποστόλων Σύμβολον παρὰ τοῦ Λειτουργοῦ τε καὶ τοῦ λαοῦ ἑστῶτος ᾀδήσεται ἢ λεχθήσεται.

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα, Κατελθόντα εἰς ᾅδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· Πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικήν· Ἁγίων κοινωνίαν· Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· Σαρκὸς ἀνάστασιν· Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

¶ Καὶ μετὰ τοῦτο, αὗται αἱ ἑξῆς προσευχαὶ, πάντων εὐλαβῶς γονυπετούντων· ἀποφθεγξαμένου πρῶτον τοῦ Λειτουργοῦ ἐκφώνως.

Κύριος εἴη μεθ' ὑμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Λειτουργός.

¶ Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς, Κληρικοί τε καὶ λαὸς τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν ἐκφώνως ἐροῦσι.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἑστὼς ἀποφθέγξεται,

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.

Ἱερεύς.

Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἵλεως εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ἱερεύς.

Οἱ Ἱερεῖς σου δικαιοσύνην ἐνδύσονται.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸν ἐκλεκτόν σου λαὸν εὔφρανον.

Ἱερεύς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἀπόκρισις.

Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἱερεύς.

Ἱερεὺς.

Δὸς εἰρήνην Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ὑπερααγωνίζεται πλὴν σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερεὺς.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεός.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ αἴρῃς ἀφ' ἡμῶν.

¶ Τούτοις ἐπενεχθήσονται τρεῖς Συναπταὶ, ὧν ἡ πρώτη τῆς ἡμέρας ἰδία, δευτέρα ὑπὲρ Εἰρήνης, τρίτη ἀνθ' ὑπερασπισμοῦ κατὰ κινδύνων· Δύο δὲ Ὕστεραι καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἀμεταβόλως ῥηθήσονται οὕτωσὶ γονυπετούντων ἁπάντων.

¶ Δευτέρα Συναπτὴ ἐν Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς.

ὉΘεὸς ἀφ' οὗ πάντα τὰ ὅσια ἐπιθυμήματα, πάντα τὰ ἀγαθὰ βουλεύματα, πάντα τὰ δίκαια ἔργα ἀπορρέει, ἐκείνην χάρισαι τοῖς δούλοις σου εἰρήνην, ἣν ὁ κόσμος οὐχ οἷός τ' ἐστὶ παρασχεῖν, ὅπως αἵ τε καρδίαι ἡμῶν τῇ τῶν ἐντολῶν σου ὑπακοῇ προσδέωνται, καὶ ἡμεῖς φόβου τῶν πολεμίων ἀπαλλαγέντες ἐν ἡσυχίᾳ μετ' ἀδείας τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διάγωμεν· διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεοῦ κατὰ πάντων τῶν κινδύνων βοηθείας.

ΚΑταύγαζε δεόμεθά σου, Κύριε, τὸ σκότος ἡμῶν, καὶ πάσας ταύτης τῆς νυκτὸς ἐνέδρας καὶ κινδύνους ὑπὲρ τῆς μεγάλου σου ἐλέους ἀφ' ἡμῶν ἀπέλασον, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τοῖς Χοροῖς, καὶ ὅπου ποτ' ἂν τὸ ᾄδειν νομίζεται, ὧδε ἕπεται ὁ Ὕμνος.

¶ Ὑπὲρ Μεγαλειότητος τῆς Βασιλικῆς.

ΚΥριε Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κράτιστε, Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος Ἄρχων τῶν ἀρχόντων, ὁ ἀπὸ τοῦ θρόνου σου πάντας τοὺς τὴν γῆν ἐνοικοῦντας ἐφορῶν· ἐκ βάθους τῆς καρδίας ἱκετεύομέν σε μετὰ τῆς εὐμενείας σου ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα τὸν Δεσπότην ἡμῶν Βασιλέα τὸν ΚΑΡΟΛΟΝ, καὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου χάριτος οὕτω πλήρωσον αὐτὸν, ὥστ' ἀεὶ εὐεπίφορον εἶναι εἰς τὸ θέλημά σου ποιεῖν, καὶ βαδίζειν ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ ἐπουράνια τὰ χαρίσματά σου, δὸς ὅπως αὐτῷ ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ μακροβιεῖν εἶναι, κρατείωσον αὐτὸν, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς καταπολεμῆσαι, καὶ νικῆσαι· τελευταῖον δὲ μετὰ τὸν βίον τοῦτον, τῆς αἰωνίου χαρᾶς καὶ δόξης ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ὑπὲρ παντὸς τοῦ Οἴκου Βασιλικοῦ.

ΘΕὸς ὁ παντοκράτωρ, πάσης ἀγαθότητος πηγὴ,

γῆ, ἀντιβολοῦμέν σε εὐλογῆσαι χαριεστάτην ἡμῶν Βασίλισσαν τὴν ΚΑΘΑΡΙ'ΝΗΝ, τὴν τοῦ Βασιλέως μητέρα Βασίλισσαν τὴν ΜΑΡΙ'ΑΝ, τὸν ἸΑ'ΚΩΒΟΝ Ἡγεμόνα Ἐβορακοῦ, καὶ ὅλον τὸν Οἶκον Βασιλικόν· ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλούτιζε αὐτοὺς τῇ οὐρανίῳ σου χάριτι, δῶς αὐτοῖς πᾶσαν τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ εἰσενέγκῃς αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ αΐδιε Θεός, ὁ μόνος τὰ μεγαλεῖα ἐργαζόμενος, παράπεμψον ἐπὶ τοὺς Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς Κηδεμόνας ἡμῶν, καὶ πάσας ἃς αὐτοὶ πιστεύονται Ἐκκλησίας τὸ ὑγιαῖνον τῆς σῆς χάριτος πνεῦμα· Καὶ ἵνα ὄντως σοὶ ἀρέσκωσιν, ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀένναον τῆς εὐλογίας Σου δρόσον· Τοῦτο χάρισαι, Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Παρακλήτου καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

¶ Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑντοκράτωρ Θεός, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Ὧδε τελευτᾷ ὁ Τύπος τῶν Ἑσπερινῶν δι' ὅλου τοῦ ἔτους Προσευχῶν.

¶ Ἐν τῶν Ἑορταῖς τῶν Γενεθλίων τοῦ Κυρίου, τῶν τε Ἐπιφανίων, τοῦ Ἁγίου Ματθίου, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου, Πεντηκοστῆς, καὶ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, Ἁγίου Ἰακώβου, Ἁγίου Βαρθολομαίου, Ἁγίου Ματθαίου, Ἁγίων τοῦ Σίμωνος καὶ Ἰούδα, Ἁγίου Ἀνδρέου, καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς παναγίας Τριάδος, ἀντὶ τοῦ τῶν Ἀποστόλων Συμβόλου, ἐν τῶν Ἑωθιναῖς Εὐχαῖς ἡ ἑξῆς Χριστιανικῆς τῆς πίστεως ἐξομολόγησις κοινῇ λεγόμενον τὸ Σύμβολον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου λεχθήσεται ἢ ᾀσθήσεται ὑπό τε τοῦ Λειτουργοῦ καὶ τοῦ λαοῦ ἑστῶτος.

¶ Ὅστις βούλεται.

ΟΣτις βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρὴ κρατεῖν τὴν καθολικὴν πίστιν.

Ἣν εἰ μή εἷς ἕκαστος σώαν καὶ ἀμώμητον τηρήσῃ, ἄνευ δισταγμοῦ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται.

Πίστις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστὶν,

ἐστὶν, ἵνα ἕνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι σεβώμεθα.

Μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες.

Ἄλλη γὰρ ἐστὶν ὑπόστασις τοῦ Πατρὸς, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀλλὰ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος μία ἐστὶν ἡ θεότης, ἴση ἡ δόξα, συναΐδιος ἡ μεγαλειότης.

Οἷος ὁ Πατὴρ, τοιοῦτος ὁ Υἱὸς, τοιοῦτον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄκτιστος ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος ὁ Υἱὸς, ἄκτιστον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ἀκατάληπτος ὁ Πατὴρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱὸς, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Αἰώνιος ὁ Πατὴρ, αἰώνιος ὁ Υἱὸς, αἰώνιον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλὰ εἷς αἰώνιος.

Ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλὰ εἷς ἄκτιστος, καὶ εἷς ἀκατάληπτος.

Ὁμοίως παντοδύναμος ὁ Πατὴρ, παντοδύναμος καὶ ὁ Υἱὸς, παντοδύναμον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς παντοδύναμοι, ἀλλ' εἷς παντοδύναμος.

Οὕτω Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἷς Θεός.

Ὁμοίως Κύριος ὁ Πατὴρ, Κύριος ὁ Υἱὸς, Κύριος καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἷς ἐστι Κύριος.

Ὅτι ὡς ἰδίαν μίαν ἕκαστον ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν τῇ Χριστιανικῇ ἀληθείᾳ βιαζόμεθα.

Οὕτω τρεῖς Θεοὺς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν τῇ καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα.

Ὁ Πατὴρ ἀπ' οὐδενός ἐστι ποιητὸς, οὔτε κτιστὸς, οὔτε γεννητός.

Ὁ Υἱὸς ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μόνου ἐστὶν, οὐ ποιητὸς, οὐ κτιστὸς, ἀλλὰ γεννητός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, οὐ ποιητὸν, οὐ κτιστὸν, οὐδὲ γεννητὸν, ἀλλ' ἐκπορευτόν.

Εἷς οὖν Πατὴρ, οὐ τρεῖς Πατέρες, εἷς Υἱὸς, οὐ τρεῖς Υἱοὶ, ἓν Πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια.

Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Τριάδι οὐδὲν πρότερον ἢ ὕστερον, οὐδὲν μεῖζον ἢ ἔλαττον, ἀλλὰ ὅλαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις, καὶ συναΐδιαι εἰσὶν ἑαυταῖς, καὶ ἴσαι.

Ὥστε κατὰ πάντα, καθὼς εἴρηται, καὶ τὴν Μονάδα ἐν Τριάδι σέβεσθαι δεῖ, καὶ τὴν Τριάδα ἐν Μονάδι.

Ὁ γοῦν βουλόμενος σωθῆναι, οὕτω περὶ Τριάδος φρονείτω.

Πλὴν ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύσῃς.

Ἔστι γὰρ πίστις ὀρθὴ ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστι.

Θεὸς ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς,

καὶ ἄνθρωπος ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τεχθείς.

Τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑφιστάμενος.

Ἴσος τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, ἐλάττων τοῦ Πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὃς εἰ καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστιν, οὐ δύο ὅμως, ἀλλ' εἷς ἐστι Χριστός.

Εἷς οὐ τροπῇ θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει τῆς ἀνθρωπότητος εἰς Θεόν.

Εἷς πάντως, οὐ συγχύσει τῆς οὐσίας, ἀλλ' ἑνότητι τῆς ὑποστάσεως.

Καὶ γὰρ ὡς ψυχὴ λογικὴ καὶ ἡ σάρξ εἷς ἐστιν ἄνθρωπος, οὕτω καὶ ὁ θεάνθρωπος εἷς ἐστι Χριστός.

Ὃς ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, κάθηται ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ὅθεν ἥξει κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Οὗ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναστήσονται μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν, καὶ ἀποδώσουσιν ἐξ ἰδίων ἔργων τὴν ἀπολογίαν.

Καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ καθολικὴ πίστις, ἣν ἐὰν μή τις πιστῶς πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δυνήσεται.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοιπά
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ὧδε ἐπιφέρεται ἡ Λιτανεία ἡ γενικὴ Ἱκεσία, ἣν δεῖ ᾄδειν ἢ λέγειν πάσαις Κυριακαῖς, καὶ τετάρτῃ καὶ ἕκτῃ τῆς ἑκάστης ἑβδομάδος ἡμέρᾳ, ἔτι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις καιροῖς ὅταν κελεύσῃ ὁ Διατάκτης.

Ὦ Θεὲ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθέν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθέν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριάς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριάς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Μὴ ἀναμνησθῇς Κύριε τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, μηδὲ παραπτωμάτων τῶν προγόνων

των ἡμῶν, μηδὲ ἐκδικήσης ἡμᾶς τιμωρίαν τῶν παρανομιῶν· φεῖσαι Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω τιμιωτάτῳ τῷ αἵματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε.

Ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ συμφορᾶς, ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ μεθοδειῶν καὶ ἐνεδρῶν τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπ᾽ αἰωνίου τοῦ κρίματος,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης πωρώσεως τῆς καρδίας, ἀπ᾽ ἀλαζονείας, κενοδοξίας, καὶ ὑποκρίσεως, ἀπὸ φθόνου, μίσους, καὶ κακίας, καὶ πάσης ἀφιλανθρωπίας,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πορνείας καὶ πάσης ἄλλης θανασίμου ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀπατῶν τοῦ κόσμου, τῆς σαρκός τε καὶ τοῦ διαβόλου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς καὶ καταιγίδος, ἀπὸ πληγῆς λοιμοῦ τε καὶ λιμοῦ, ἀπὸ πολέμου, καὶ φόνου, καὶ ἀπ᾽ αἰφνιδίου τοῦ θανάτου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης στάσεως, συνωμοσίας, ἀναρχίας τε καὶ ἀνταρσίας, ἀπὸ πάσης ψευδοδιδασκαλίας, αἱρέσεως, καὶ σχίσματος, ἀπὸ σκληρότητος τῆς καρδίας, καὶ καταφρονήσεως τῶν λογίων καὶ ἐντολῶν σου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγίας ἐνσαρκώσεώς σου, διὰ τῆς γεννήσεως καὶ περιτομῆς σου, διὰ βαπτισμοῦ σου, νηστείας τε καὶ πειρασμοῦ,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τῆς ἀγωνίας, καὶ αἵματώδους ἱδρῶτός σου, διὰ σταυροῦ σου καὶ πάθους, διὰ τιμίου θανάτου καὶ ταφῆς, διὰ τῆς ἐνδοξοτάτης ἀναστάσεώς σου καὶ ἀναβάσεως, καὶ διὰ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ Πνεύματος ἁγίου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἐν παντὶ καιρῷ τῆς θλίψεως ἡμῶν, ἐν παντὶ καιρῷ τῆς ἡμῶν εὐετηρίας, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ δεόμεθά σου, Κύριε, ὁ Θεός, εἰσάκουσον ἡμῶν, καὶ ὅπως εὐδοκήσαις διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν τὴν ἁγίαν καθολικὴν Ἐκκλησίαν σου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ εὐθείᾳ,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις διαφυλάξαι καὶ ἐπισχῦσαι ἐν ἀληθεῖ τῇ θρησκείᾳ σου, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἁγιωσύνῃ τοῦ βίου τὸν δοῦλόν σου τὸν ΚΑΡΟΛΟΝ, τὸν χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα καὶ Ἄρχοντα,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις κατευθύνειν αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν τῇ πίστει, εὐλαβείᾳ, καὶ ἀγάπῃ σου, ὥστε διαπαντὸς ἐπὶ σοὶ πεποιθέναι, καὶ τὴν σὴν ἐν πᾶσι τιμὴν καὶ δόξαν ἐπιζητεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ὑπερασπιστὴς, καὶ φύλαξ αὐτοῦ εἶναι καὶ νικηφορίαν αὐτῷ ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολεμίοις αὐτοῦ χαρίζεσθαι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ σώζειν

ζειν τὴν χαριεστάτην ἡμῶν Βασίλισσαν ΚΑΘΑΡΙ'ΝΗΝ, τὴν τοῦ Βασιλέως Μητέρα Βασίλισσαν ΜΑΡΙ'ΑΝ, 'ΙΑ'ΚΩΒΟΝ 'Ηγεμόνα τοῦ 'Εβοράκου, καὶ πάντα τὸν Οἶκον Βασιλικὸν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις φωτίζειν πάντας τοὺς 'Επισκόπους, 'Ιερεῖς, καὶ Διακόνους, ἀληθινῇ τῇ γνώσει καὶ συνέσει τοῦ λόγου σου, ἵνα παραπλησίας διδαχῇ τε καὶ ζωῇ ἐκφέρωσιν αὐτὸν, καὶ ἀναγγέλλωσι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις καλλωπίζειν τοὺς Μεγιστᾶνας τῆς βουλῆς Βασιλικῆς, καὶ πάντας τοὺς Δυνάστας χάριτι, σοφίᾳ, καὶ φρονήσει,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ φυλάττειν τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας, καὶ αὐτοῖς τῆς σῆς χάριτος μεταδοῦναι, ὥστε καλῶς, καὶ δικαίως τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι, καὶ τῇ ἀληθείᾳ συνηγορεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ διασώζειν ἅπαντα τὸν λαόν σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις χαρίζεσθαι πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁμοφροσύνην, εἰρήνην, καὶ ὁμόνοιαν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις τὴν καρδίαν ἡμῖν δοῦναι, ὥστε ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαί σε, καὶ ἀκριβῶς ῥυθμίζειν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὰς ἐντολάς σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις δοῦναι τῷ λαῷ σου, τὴν τῆς χάριτος προκοπὴν, ὥστε ταπεινοφρόνως ἐνωτίσασθαι τὸ ῥῆμά σου, καὶ καθαρᾷ τῇ διαθέσει δέξασθαι αὐτὸ, καὶ ἐξενεγκεῖν τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐπαναγαγεῖν ἅπαντας τοὺς πεπλανημένους, καὶ ἐξηπατημένους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις βεβαιῶσαι τοὺς ἑστῶτας, τὴν παραμυθίαν παρασχεῖν καὶ βοηθῆσαι τοῖς ἀσθενέσι τὴν καρδίαν, ἀνεγεῖραι τοὺς πεπτωκότας, καὶ τὸ τελευταῖον συντρῖψαι τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις συλλαμβάνειν, βοηθεῖν, καὶ παρήγορος εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν κινδύνοις, ἀνάγκῃ καὶ ταλαιπωρίᾳ οἵᾳ δήποτε οὖσι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις σώζειν πάντας τοὺς εἴτε γῇ, εἴτε θαλάσσῃ ὁδοιποροῦντας, πάσας τὰς ὠδινούσας γυναῖκας, πάντας τοὺς νοσοῦντας, καὶ νηπίους, καὶ ἀποφῆναι τὸ ἔλεός σου πᾶσι τοῖς δεσμώταις καὶ αἰχμαλώτοις,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

'Ευδοκήσαις προΐστασθαι καὶ προμηθεῖσθαι τῶν ὀρφανῶν, καὶ

χηρῶν,

χηρεῶν, καὶ πάντων τῶν ἠρημωθέντων καὶ καταβιασθέντων,

Δεόμεθά σου Κύριε, εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ἐλεῆσαι ἅπαξάπαντας τοὺς ἀνθρώπους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις συγγινώσκειν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, τοῖς τε καταδιώκουσι καὶ διαβάλλουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐπιστρέφειν τὰς αὐτῶν καρδίας,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις δωρεῖσθαι, καὶ διασώζειν εἰς τὰς ἡμῶν χρείας τοὺς ὡρίμους τῆς γῆς καρπούς, ὥστε ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἀπολαύειν αὐτῶν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις χαρίζεσθαι ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, ἀφιέναι ἡμῖν πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὀλιγωρίας τε καὶ ἀγνοίας, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος ἁγίου χάριτι φωτίσαι ἡμᾶς, ὥστε ἐπανορθοῦν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὸν ἅγιον λόγον σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σου εἰσάκουσον ἡμῶν.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σου εἰσάκουσον ἡμῶν.

Ὦ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Δώρησαι ἡμῖν εἰρήνην σου.

Ὦ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχήν.

ΠΑ'τερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Στίχος.

Κύριε μὴ ποιήσῃς ἡμῖν κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Μηδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταποδῷς ἡμῖν.

¶ Δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ μηδὲ τῆς συντετριμμένης καρδίας στεναγμοὺς, μήτε τὰς τῶν λυπηρῶν ἐπιθυμίας ὑπερβλέπων, εὐσπλάγχνως παράστηθι ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν, ἃς ἐν πάσαις ταῖς θλίψεσι καὶ δυσχερείαις ἡμῶν, ὅταν δήποτε καταπιέζωσιν ἡμᾶς, ἔμπροσθέν σου ποιούμεθα, καὶ εὐμενῶς ἡμῖν πρόσχες, ἵνα πάντα τὰ ἐκεῖνα κακὰ, ἃ τέχνη καὶ πανουργία τοῦ διαβόλου ἢ ἀνθρώπου καθ' ἡμῶν μηχανᾶσθαι, εἰς οὐδὲν φέρηται, καὶ τῇ τῆς σῆς χρηστότητος προνοίᾳ διασκορπισθῇ, ὅπως ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου μηδενὶ διωγμῷ κακοπαθοῦντες

θέντες διαπαντὸς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σου Ἐκκλησίᾳ σοὶ εὐχαριστήσωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός σου.

Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργα θαυμάσια, ἃ εἰργάσω ἐν ταῖς αὐτῶν ἡμέραις, καὶ ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τῆς τιμῆς σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς Χριστέ.

Εὐνοϊκῶς ἔπιδε ἐπὶ τὰς ταλαιπωρίας ἡμῶν.

Τὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν ὀδύνας ἐλεημόνως ἐπίβλεψον.

Ἵλεως ἴσθι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου.

Φιλανθρώπως καὶ οἰκτιρμόνως ἐνώτισαι τὰς δεήσεις ἡμῶν.

Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ ἀξίωσον εἰσακοῦσαι ἡμῶν Χριστέ.

Εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Χριστὲ, εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Κύριε Χριστέ.

Ἱερεύς.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός Σου.

Ἀπόκρισις.

Καθάπερ ἐλπίζομεν ἐπὶ Σοί.

¶ Δεηθῶμεν.

Ταπεινοφρόνως ἱκετεύομέν σε (ὦ Πάτερ) εὐσπλάγχνως ἐπίσκεψαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἕνεκα τῆς τοῦ ὀνόματός Σου δόξης ἀπότρεψον ἡμῶν πάντα τὰ κακὰ, ὧν ἡμεῖς δικαιότατοί ἐσμεν τυγχάνειν· παράσχου δὲ ὅπως ἐν πάσαις ταῖς ἀμηχανίαις ἡμῶν ὅλην τὴν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ἡμῶν ἐν τῷ ἐλέει σου ἔχωμεν, καὶ παντηπάντως ἐν ὁσιότητι καὶ καθαρότητι τοῦ βίου σοι λατρεύωμεν, πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ μόνου ἡμῶν Μεσίτου καὶ Παρακλήτου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὃ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί Σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος. Ἀμήν.

β΄. Κορινθ. ιγ΄. ιδ΄.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Ὧδε τελευτᾷ ἡ Λιτανεία.

Προσ-

¶ Προσευχαὶ καὶ Εὐχαριστίαι, αἷς κατὰ τοὺς παραπίπτοντας ἐνίοτε καιροὺς χρῆσθαι δεῖ, πρὸ τῆς τελευταίαν τῆς Λιτανείας, ἢ καὶ Ἑωθινῆς τε καὶ Ἑσπερινῆς Λειτουργίας προσευχῶν.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

¶ Ὑπὲρ ὑετοῦ.

Ω Θεὲ Πάτερ οὐράνιε, ὁ διὰ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶσι τοῖς τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν αὐτῆς δικαιοσύνην ζητοῦσι πάντα πρὸς σωματικὴν αὐτῶν τροφὴν ἀναγκαῖα ἐπαγγειλάμενος· Πέμψον ἡμῖν, ἱκετεύομέν σε, ἐν ταύτῃ τῇ ἀνάγκῃ ἡμῶν οὕτω σύμμετρον ὑετὸν καὶ ὄμβρους, ὥστε τοὺς τῆς γῆς καρποὺς πρός τε τὴν ἡμετέραν παραμυθίαν, καὶ πρὸς τὴν τιμήν σου εὐκαίρως συγκομισώμεθα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ αἰθρίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας ὅλην τὴν οἰκουμένην πλὴν ὀκτὼ τῶν ψυχῶν ποτὲ καταποντίσας, ἔπειτα δὲ ἐκ τοῦ μεγάλου ἐλέους σου μηδαμῶς αὐτὴν οὕτως ἐξολοθρεύσειν ἐπαγγειλάμενος· Ταπεινῶς ἀντιβολοῦμέν σε, ἵνα καίπερ ἡμεῖς διὰ τὰς ἀδικίας ἡμῶν τῆς τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπομβρίας πληγῆς καὶ μάλα εἰκότως ἄξιοι ὄντες τυγχάνομεν, ὅμως δὲ ὅτι τῇ ἀληθινῇ ἡμῶν μετανοίᾳ τοιαύτην ἡμῖν εὐδίαν καταπέμψῃς, ὥστε τοὺς τῆς γῆς καρποὺς ἐν καιρῷ κομίζεσθαι ἡμᾶς, ἔτι δὲ καὶ μανθάνειν διά τε τῆς ἐκ σου κολάσεως τὸν βίον ἡμῶν ἐπανορθοῦν, καὶ διὰ τὴν χρηστότητά σου ἔπαινον καὶ δόξαν σοι διδόναι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν καιρῷ λιμοῦ καὶ σιτοδείας.

Ω Θεὲ, Πάτερ οὐράνιε, οὗ δώρημα μόνου ἐστὶ τὸ καταρρεῖν τὸν ὑετὸν, καρποφορεῖν τὴν γῆν, τὰ κτήνη αὐξάνεσθαι, καὶ πληθύνεσθαι τοὺς ἰχθῦς· Ἐπίσκεψαι, δεόμεθά σου, τὰς θλίψεις τοῦ λαοῦ σου, καὶ παράσχου, ἵνα ἡ ἔνδεια καὶ σπάνις σίτου, ἣν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν δικαιότατα νῦν ὑπέχομεν, τῇ σῇ ἀγαθοσύνῃ εἰς τὴν εὐφορίαν τε καὶ ἀφθονίαν οἰκτιρμόνως μεταστραφῇ, διὰ τὴν ἀγάπην Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἄλλως.

Θεὸς Πάτερ πολυέλεε, ὃς ἐπ' Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐσχάτην τὴν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ ἀσιτίαν καὶ λιμὸν εἰς τὴν εὐφορίαν τε καὶ εὐτέλειαν ἐξαίφνης μετήλλαξας· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἵνα καὶ ἡμεῖς, οἱ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παραπλησίως κακοπαθοῦντες νυνὶ κολαζόμεθα, ὡσαύτως καὶ εὐκαίρου τύχοιμεν βοηθείας· Αὔξησον τοὺς καρποὺς τῆς γῆς τῇ ἐπουρανίῳ σου εὐλογίᾳ, καὶ δώρησαι ἡμῖν ὅπως ἀφθόνου εὐεργεσίας σου ἀπολαύοντες,

λκύοντες, εἰς τε δόξαν σου, τήν τε τῶν ἀπόρων ὠφέλειαν, καὶ τὴν ἡμῶν παραμυθίαν αὐτῇ χρησόμεθα, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν ὥρᾳ τοῦ πολέμου, καὶ τῆς ἀκαταστασίας.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ πάντων Βασιλέων Βασιλεὺς, καὶ πάντων ἁπαξαπλῶς τῶν ὄντων δεσπότης, οὗπερ δυνάμει οὐδεμία κτίσις οἵα τ' ἐστὶν ἀντιστῆναι, ᾧ καὶ προσήκει τοὺς μὲν ἁμαρτωλοὺς ἐνδίκως κολάζειν, τοὺς δὲ ἀκιβδήλως μετανοοῦντας ἐλεεῖν· Σῶσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, ταπεινῶς σου δεόμεθα, ἐκ χειρῶν τῶν πολεμίων· ἀναχαίτισον αὐτῶν ὑπερηφανίαν, κατάστειλον τὴν λύσσαν, καὶ διασκέδασον τὰ μηχανήματα, ὅπως ἡμεῖς τῷ ὑπερασπισμῷ σου ὁπλισθέντες ἀπὸ πάντων τῶν κινδύνων εἰς ἀεὶ ῥυσθῶμεν, τοῦ δοξάζειν σε τὸν μόνον πάσης τῆς νίκης δοτῆρα, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν καιρῷ τοῦ λοιμοῦ ἢ ἄλλης ἡστινοσοῦν ἐπιδημίου νόσου.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἐν ὀργῇ σου ἐπὶ τὸν σεαυτοῦ λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τὴν αὐτῶν ἀπόστασιν ἀπὸ Μωϋσοῦ καὶ Ἀαρῶνος τὸν λοιμὸν πέμψας· καὶ μὴν καὶ ἐν ἡμέραις τοῦ βασιλέως Δαβὶδ ἑβδομήκοντα τῶν ἀνθρώπων χιλιάδας μάστιγι τοῦ λοιμοῦ ἀνελὼν, ὅμως δὲ ἔλεός σου διὰ μνήμης ἔχων τοὺς ὑπολοίπους διασώσας· Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλοὺς, τοὺς μεγάλῃ ἀρρωστίᾳ καὶ ὀλεθρίῳ λοιμῷ νυνὶ κολασθέντας, ἵνα καθάπερ τότε προσέταξας τῷ ὀλοθρευτῇ ἀγγέλῳ σου παύεσθαι τιμωροῦντι· οὕτω νῦν τὸν λοιμὸν τοῦτον καὶ χαλεπωτάτην τὴν νόσον ἡμῶν ἀποτρέπειν ἀξιώσῃς, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τοῖς Νηστίμοις ἑβδομάσι τῶν δ' καιρῶν ἡ Προσευχὴ αὕτη ὁσημέραι λεχθήσεται ὑπὲρ τῶν χειροτονεῖσθαι μελλόντων.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε ὁ περιποιησάμενος σεαυτῷ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τιμίου αἵματος Υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ οἰκτιρμόνως ἐπίβλεψον ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ τὰς τῶν δούλων σου τῶν Ἐπισκόπων καὶ Ποιμένων τοῦ ποιμνίου σου διανοίας οὕτως οἰάκιζε καὶ κατεύθυνε, ὥστε χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτιθέναι αὐτῶν, ἀλλὰ πιστῶς καὶ φρονίμως ἐκλέξασθαι ἄνδρας ἱκανοὺς καὶ ἐπιτηδείους πρὸς τὸ ὑπηρετῆσαι ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Ἐκκλησίας Σου Λειτουργίᾳ· Καὶ τοῖς εἰς ἥντιναοῦν ἱερὰν τάξιν χειροτονουμένοις, παράσχου τὴν χάριν σου καὶ ἐπουράνιον εὐλογίαν, ὥστε ζωῇ τε καὶ διδαχῇ τὴν δόξαν Σου ἐξαγγέλλειν, καὶ πάντων ἀνθρώπων σωτηρίαν προσβιβάζειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἄλλως.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, πάντων δωρημάτων ἀγαθῶν δοτὴρ, ὁ ἐκ θείας Σου προ-

προνοίας ποιάς τινας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου τάξεις καθιστάμενος· Δώρησαι τὴν χάριν σου, ταπεινῶς σου δεόμεθα, πᾶσι τοῖς εἰς Λειτουργίαν τινὰ καὶ διακονίαν ἐν αὐτῇ κληθησομένοις· καὶ οὕτω πλήρωσον τε αὐτοὺς τῇ τῆς διδασκαλίας σου ἀληθείᾳ, καὶ τῇ τοῦ βίου καθαρότητι διακόσμησον, ὥστε πιστῶς ἐνώπιόν σου ὑπηρετεῖν, εἰς τε μεγάλου σου Ὀνόματος δόξαν, καὶ τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας ὠφέλειαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐχὴ ὑπὲρ Ὑπάτου τῆς Βασιλείας Βουλευτηρίου· ἣν ἀναγνωστέον, ἕως καθίζεται ἡ Βουλή.

Εὐσπλαγχνότατε Θεὸς, ταπεινοφρόνως σου δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ταύτης τῆς Βασιλείας, μάλιστα δὲ ὑπὲρ τοῦ σεμνοτάτου αὐτῆς Βουλευτηρίου, ὑπὸ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα νυνὶ συναθροισθέντος· Ἵνα σοι ἀρέσκῃ πάσας τὰς ἐκεῖ συνεδρευόντων συμβουλὰς εὐθύνειν καὶ εὐοδοῦν εἰς τήν τε δόξης σου ἐπίδοσιν, τό τε Ἐκκλησίας σου χρήσιμον, καὶ τὴν τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν Δεσπότου τοῦ Βασιλέως, πασῶν τε τῶν Βασιλειῶν αὐτοῦ ἀσφάλειαν, τιμὴν, καὶ σωτηρίαν· ὅπως τοῖς αὐτῶν ἐπιτηδεύμασιν οὕτω διαταχθῇ πάντα καὶ ἑδραιωθῇ ἐπὶ τῶν θεμελίων ἀρίστων τε καὶ βεβαιοτάτων, ὥστε εἰρήνην καὶ εὐδαιμονίαν, ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην, θρησκείαν καὶ εὐσέβειαν ἐν ἡμῖν εἰς πάσας τὰς γενεὰς καταστῆναι. Ταῦτα καὶ τἄλλα πάντα αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν καὶ πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ἀναγκαῖα ταπεινῶς αἰτούμενοι ἐν ὀνόματι καὶ ἐντεύξει Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Εὐλογητοτάτου ἡμῶν Κυρίου καὶ Σωτῆρος. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ὑπὲρ πασῶν τάξεων τῶν ἀνθρώπων· ἢ τότε λεχθήσεται, ὅτε ἡ Λιτανεία ῥηθῆναι οὐ διατάσσεται.

Θεὲ παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κτίστα τε καὶ Σῶτερ, ταπεινοφρόνως σου δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν ὁποίᾳ δήποτε τάξει ἢ μοίρᾳ καθεστώτων, ὅπως σοι ἀρέσκῃ γνωρίσαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν σου, καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Μάλιστα δὲ εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς εὐπραγίας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἵνα τῷ ἀγαθῷ σου πνεύματι οὕτω κατευθύνηται καὶ διοικῆται, ὥστε πάντας τοὺς ἐπαγγελλομένους καὶ φάσκοντας εἶναι Χριστιανοὺς χειραγωγεῖσθαι εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ τὴν πίστιν κρατεῖν ἐν ἑνότητι τοῦ πνεύματος, ἐν συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ βίου. Τέλος δὲ συνιστῶμεν τῇ πατρικῇ σου ἀγαθότητι πάντας τοὺς ὅπως δήποτε θλιβομένους, ἢ ταλαιπωροῦντας τὴν διάνοιαν ἢ τὸ σῶμα ἢ τὴν οὐσίαν. [* μάλιστα δὲ αὐτοὺς, ὑπὲρ ὧν αἱ προσευχαὶ ἡμῶν ἀπαιτοῦνται] ὅπως ἀρεστόν σοι εἴη παραμυθεῖν τε καὶ βοήθειαν αὐτοῖς παρέχειν κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκ-

* Τοῦτο λεκτέον ὅταν τὶς δέηται τῶν τῆς Ἐκκλησίας προσευχῶν.

άγνείας, καὶ δοῦναι αὐτοῖς τὴν ὑπομονὴν ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μακαρίαν ἔξοδον· τοῦτο δὲ εὐχόμεθα ἕνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ, ἣ κἂν λεχθείη μεθ' ἡντιναοῦν τῶν προειρημένων.

Ο Θεὸς, ᾧ ἔμφυτόν ἐστι καὶ ἴδιον ἀεὶ ἐλεεῖν καὶ συγχωρεῖν ἔχειν, πρόσδεξαι τὰς ταπεινὰς δεήσεις ἡμῶν· καὶ εἰ καὶ ἡμεῖς τῇ τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν ἁλύσει ἐμπεπλεγμένοι τε καὶ δεδεμένοι ἐσμὲν, ἀλλ' οὖν ἥγε τοῦ μεγάλου ἐλέους σου εὐγνωμοσύνη ἡμᾶς ἀπολυέτω, ἕνεκα τῆς τιμῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

¶ Ἡ Καθολικὴ Ἐυχαριστία.

Παντοκράτωρ Θεὸς, Πάτερ πάντων τῶν οἰκτιρμῶν, ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου ἀνάξιοι ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σοι εὐχαριστοῦμεν ὑπὲρ πάσης τῆς ἀγαθωσύνης σου εἰς ἡμᾶς τε καὶ εἰς πάντας ἀνθρώπους. [* ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς νυνὶ ἐπιθυμοῦντας τὰς ὁμολογήσεις καὶ εὐχαριστίας αὐτῶν ὑπὲρ τῶν νεωστὶ αὐτοῖς δεδωρημένων παρὰ σου εὐεργεσιῶν] Εὐλογοῦμέν σε ὑπὲρ τῆς κτίσεως ἡμῶν καὶ διαφυλάξεως, πασῶν τε τοῦ βίου τούτου εὐεργεσιῶν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὑπὲρ τῆς ἀδιατιμήτου σου ἀγάπης ἐν τῇ τοῦ κόσμου λυτρώσει διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὑπέρ τε τῶν τῆς χάριτος ἀφορμῶν, τῆς τε δόξης ἐλπίδος· Καὶ δεόμεθά σου δώρησαι ἡμῖν τὴν προσήκουσαν ἐκείνην πάντων τῶν εὐεργετημάτων σου αἴσθησιν, ὥστε τὰς καρδίας ἡμῶν ἀνυποκρίτως εὐχαρίστους εἶναι, καὶ διαγγέλλειν ἡμᾶς τὸν ἔπαινόν σου μὴ μόνον τῷ λόγῳ καὶ τοῖς χείλεσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ βίῳ καὶ τοῖς ἤθεσιν ἡμῶν, διά τε τοῦ ἐπιδιδόναι ἡμᾶς αὐτοὺς τῇ λατρείᾳ σου, καὶ διὰ τοῦ περιπατεῖν ἐνώπιόν σου ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ᾧ καὶ σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* Τοῦτο ῥηθήσεται ὅταν ὑπὲρ ὧν ἤδη προσευχὴ ἐγένετο, εὐχαριστεῖν ἐπιθυμῶσι.

¶ Διὰ τὸν Ὑετόν.

Ω Θεὲ, Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε, ὁ χαριεστάτῃ τῇ σῇ προνοίᾳ καταβιβάζων ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ὑετὸν πρώϊμόν τε καὶ ὄψιμον, ὅπως ἐκφέρῃ τοὺς καρποὺς τῇ χρείᾳ τῶν ἀνθρώπων συμφέροντας· ταπεινοφρόνως σοι εὐχαριστοῦμεν, ὅτι εὐδόκησας ἐν ταύτῃ τῇ μεγίστῃ ἡμῶν ἀνάγκῃ βροχὴν ἑκούσιον ἀφορίζειν τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ καταρτίσασθαι αὐτὴν ὅτε ἠσθένησε,

πρὸς τὴν μεγάλην ἡμῶν ἀναξίαν τῆς δέλαν σε παραμυθίαν, κ) τε ὀνόματός σε δόξαν, διὰ τῶ οἰκτιρμῶν σε ἐν Ἰησῦ Χριςῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Διὰ τὴν Ἐυδίαν.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς, ὁ πρότερον τῇ τῦ ὑπερβάλλοντος ὑετῦ κ) ὄμβρου μάστιγι ἡμᾶς δικαίως ταπεινώσας, κ) ἤδη κ) ἐν τῷ ἐλέει σε διὰ τῆς ὡραίας ταύτης κ) μακαρίας τε ἀέρος μεταβολῆς τὴν ἀντίληψιν κ) παραμυθίαν ἡμῖν παρασχών· Ἐπαινῦμεν κ) δοξάζομεν τὸ πανάγιον ὄνομά σε διὰ τῦτο τὸ ἔλεός σε, κ) τὴν φιλανθρωπίαν σε ἐκ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἀδιαλείπτως ἀναγγελῦμεν· δι' Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Διὰ τὴν Ἐυθηνίαν.

ΠΑ'τερ ἐλεημονέςατε, ὁ ἐξ ἐυμενῦς τῆς χρηςότητός σε τὰς ἐκτενεῖς τῆς Ἐκκλησίας σε ἐυχὰς ἐναποσάμενος, κ) τὸν λιμὸν ἡμῶν κ) σιτοδείαν, εἰς τὴν ἐυθηνίαν τε κ) ἐυπορίαν μετενεγκών· Ταπεινῶς σοι ἐυχαριςῦμεν διὰ ταύτην τὴν ἐξαίρετον ἐυεργεσίαν σε, ἀντιβολῦντές σε παρατείνειν ἡμῖν τὴν φιλανθρωπίαν σε, ἵνα ἡ γῆ ἡμῶν δῴη ἡμῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς, εἰς τε τὴν δόξαν σε, κ) τὴν παραμυθίαν ἡμῶν· διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ Εἰρήνης, κ) σωτηρίας ἐκ τῶν πολεμίων.

ΘΕὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τῆς ἰσχύος ὢν δέλοις σε ἀπὸ προσώπε τῦ ἐχθρῦ αὐτῶν· Τὴν αἴνεσιν κ) ἐυχαριςίαν σοι ὁμολογῦμεν ὅτι τῷ ἐλευθερῶσαι σε ἡμᾶς ἀπὸ μεγάλων ἐκείνων κ) φανερῶν, κ) παντοχόθεν ἡμᾶς περικυκλασάντων περὶ τῶν κινδύνων· Τὸ μὴ τὴν λείαν παραδεδόσθαι ἡμᾶς αὐτοῖς τῇ ἀγαθωσύνῃ σε ἀνατίθεμεν, ἱκετεύοντές σε εἰσέτι παρατείνειν ἡμῖν τοιῦσδε τῶν οἰκτιρμῶν σε· ἵνα πάσῃ τῇ οἰκεμένῃ γνωςὸν ᾖ σε σωτῆρα ἡμῶν κ) δυνατὸν λυτρωτὴν εἶ)· διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ τῆς δημοσίας εἰρήνης οἴκοι καταρτισμῦ.

ΩἈΐδιε Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν ἐράνιε, ὁ μόνος τῶν συνοίκες εἰς τὴν ὁμόνοιαν καθιςὰς, κ) τὸν τῦ βιαίε κ) ἀκαταςάτε ὄχλε θόρυβον καταπραΰνων· Ἐυλογῦμεν τὸ ἅγιον Ὄνομά σε, ὅτι τὰς ἡμῖν νεωςὶ ἐμβεβλημένας ςάσεις τε κ) ταραχὰς καταςέλλειν ἠξίωσας· ταπεινοφρονέςατα σε δεόμενοι πᾶσιν ἡμῖν χάριν διδόναι ἵνα τὸ ἀπὸ τῦδε κατὰ τὰς ἁγίας σε ἐντολὰς ἐυπειθῶς περιπατῦντες, κ) ἤρεμον κ) ἡσύχιον βίον διάγοντες ἐν πάσῃ ἐυσεβείᾳ κ) σεμνότητι, τὴν τῆς αἰνέσεως κ) ἐυχαριςίας θυσίαν ἡμῶν ὑπὲρ τέτων εἰς ἡμᾶς ἐυεργετημάτων Σου ἀδιαλείπτως Σοι προσφέρωμεν, διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ τῆς ἐκ τοῦ λοιμοῦ, ἢ ἄλλης ἡστινοσοῦν νόσου ἐπιδημίου σωτηρίας.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ διὰ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν τρώσας ἡμᾶς, καὶ διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν τῇ βαρείᾳ καὶ φρικτῇ σου πληγῇ νεωστὶ ἡμᾶς ἀναλώσας, καὶ νυνὶ ἀνὰ μέσον τῆς κρίσεως τοῦ ἐλέους μεμνημένος, ἐρρύσω τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ θανάτου· Τῇ πατρικῇ σου χρηστότητι ἡμᾶς αὐτοὺς, ψυχάς τε, καὶ σώματα, παρὰ σοῦ λυτρωθέντα, θυσίαν ζῶσάν σοι εἶναι προσφέρομεν, ἐς-αεὶ ἀνὰ μέσον τῆς Ἐκκλησίας σου τὸ ἔλεός σου μεγαλύνοντες, καὶ ἐπαινοῦντες· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

Ταπεινοφρόνως ὁμολογούμεθα ἐνώπιόν σου, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὅτι διὰ πολλαπλασίας τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὴν τῆς καρδίας σκληρότητα πάσας τὰς ἐν τῷ νόμῳ σου καταπεπειλημένας τιμωρίας δίκαιοί ἐσμεν ὑπομένειν· Ὅμως δὲ ἐπειδὴ ἔδοξέ σοι ἐκ τῆς πολυευσπλαγχνίας σου, ἐπὶ τῇ φαύλῃ γε καὶ ἀξιοκαταφρονήτῳ ταπεινώσει ἡμῶν, τὴν λοιμώδη νόσον, ᾗ ἔναγχος λίαν ἐταλαιπωρούμεθα, ἀναπαῦσαι, καὶ ἐν τοῖς οἰκήμασιν ἡμῶν τὴν τῆς ἀγαλλιάσεώς τε καὶ ὑγείας φωνὴν ἀποκαταστῆσαι, τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν προσφέρομεν, ἀνυμνοῦντες καὶ μεγαλύνοντες τὸ ἔνδοξον Ὄνομά σου διὰ τοιαύτην τὴν σωτηρίαν, καὶ τὴν ἐφ' ἡμᾶς πρόνοιάν σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ ΣΥΝΑΠΤΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ,

Οἷς χρηστέον δι' ὅλου τοῦ ἔτους.

¶ Σημειωτέον ὅτι ἡ Συναπτὴ ἐφ' ἑκάστῃ τῇ Κυριακῇ, ἢ ἐφ' οἱᾳδήποτε Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τὴν Παρασκευὴν ἐχούσῃ διαταχθεῖσα, ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Ἀκολουθίᾳ ἀμέσως προϊούσῃ λεχθήσεται.

¶ Κυριακὴ πρώτη τῆς Παρουσίας.

Συναπτή.

Δώρησαι ἡμῖν χάριν, Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἵνα ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς νυνὶ ἐν τῷ τῆς θνητῆς ζωῆς ταύτης καιρῷ, (ἐν ᾧ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Υἱός σου μετὰ πολλῆς ἡμᾶς ταπεινοφροσύνης ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο) ὅπως ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ,

μέρα, ὅταν μέλλῃ ἐπανέρχεσθαι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ Μεγαλειότητι, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρὰς, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν ἀνασῶμεν, δι' αὐτοῦ συζῶντές τε καὶ συμβασιλεύοντός Σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, νυνὶ καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Αὕτη ἡ Συναπτὴ ὅσημέραι συναναλεχθήσεται τῶν ἄλλαις ἐν τῇ Παρουσίᾳ Συναπταῖς, μέχρι τῆς τῶν Γενεθλίων Παρασκευῆς.

Ἐπιστολή.

Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε. Ῥωμ. ιγ'. Κόμμα. η'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλ. Ματ. κα'. Κόμ. α. μέχρι ιδ'

¶ Δευτέρα Κυριακὴ ἐν Παρουσίᾳ.

Συναπτή.

Ευλογητὲ Κύριε, ὁ ποιήσας πάσας τὰς ἁγίας Γραφὰς διὰ τὴν διδασκαλίαν ἡμῶν γραφῆναι, παράσχου ἡμῖν οὕτως αὐτῶν ἀκοῦσαι, αὐτὰς ἀναγνῶναι, αὐταῖς προσέχειν, αὐτὰς μαθεῖν τε καὶ ἔσωθεν καταπέψαι, ὥστε διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ παρακλήσεως τῶν ἁγίων ῥημάτων Σου, τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς μακαρίαν ἐλπίδα ἀσμένως προσδέχεσθαι, καὶ ἐς ἀεὶ ἀντέχεσθαι αὐτῆς, ἣν ἔδωκας ἡμῖν ἐν τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ὅσα γὰρ προεγράφη. Ῥωμ. ιε'. Κόμ. δ'. μέχρι ιδ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ. Λουκ. κα'. Κόμ. κε'. μέχρι λδ'.

¶ Τρίτη Κυριακὴ ἐν Παρουσίᾳ.

Συναπτή.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ ἐν τῇ πρώτῃ σου παρουσίᾳ τὸν ἄγγελόν σου ἀποστείλας τοῦ ἑτοιμάσαι τὴν ὁδόν σου ἐνώπιόν σου, δώρησαι τοῖς τῶν μυστηρίων σου διακόνοις καὶ οἰκονόμοις ὡσαύτως ἑτοιμάσαι τε καὶ κατασκευάσαι τὴν ὁδόν σου διὰ τοῦ ἐπιστρέψαι τὰς τῶν ἀπειθῶν καρδίας ἐπὶ τὴν φρόνησιν δικαίων, ὅπως ἐν δευτέρᾳ σου παρουσίᾳ τοῦ κρίνειν τὸν κόσμον, εὑρεθῶμεν λαὸς εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πάντοτε εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω. α' Κορινθ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι ς'.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας. Ματθ. ια'. Κόμ. β'. μέχρι ια'.

¶ Τετάρτη Κυριακὴ ἐν Παρουσίᾳ.

Συναπτή.

Ἔγειρον, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, τὴν δύναμίν σου, καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐλθὲ, καὶ μετὰ μεγάλης ἡμῶν ἀντιλαβοῦ ἰσχύος, ὅπως ἐπειδὴ ὑπὸ διὰ τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῆς μοχθηρίας ἡμῶν, σφόδρα ἐμποδιζόμεθα.

 μεθα.

μεθα καὶ κωλυόμεθα ἐν τῷ τρέχειν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἡ δαψιλὴς χάρις καὶ εὐσπλαγχνία σου ταχέως ἡμῖν βοηθήσῃ καὶ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς διὰ τῆς ἱκανοδοσίας τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ Σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τιμὴ καὶ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε. Φιλιπ. δ'. Κόμ. δ'. μέχρι η'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία. Ἰωάν. α'. Κόμ. ιθ'. μέχρι κθ'.

¶ Τὰ Γενέθλια τοῦ Κυρίου.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀναδέξασθαι, καὶ περὶ τοῦ νῦν χρόνον ἐξ ἁγνῆς τῆς Παρθένου τεχθῆναι, παράσχου δεόμεθα, ἵνα ἡμεῖς παλιγγενηθέντες, καὶ τὰ τέκνα Σου διὰ υἱοθεσίας καὶ χάριτος ποιηθέντες, καθ' ἑκάστην Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σου ἀνακαινιζώμεθα, δι' αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ Σου, ὃς ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως. Ἑβρ. α'. Κόμ. α'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Ἰωάν. α'. Κόμ. α'. μέχρι ιε'.

¶ Ἡμέρα ἁγίου τοῦ Στεφάνου.

Συναπτή.

Χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν ἡμῶν ἐνθάδε ἐπὶ τῆς γῆς, ὑπὲρ τοῦ τῆς ἀληθείας σου μαρτυρίου, ἀτενίζωμεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι μέλλουσαν διὰ τῆς πίστεως βλέπωμεν, καὶ πλήρεις τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοὺς διώκοντας ἡμᾶς ἀγαπᾷν τε καὶ εὐλογεῖν μανθάνωμεν, κατὰ τὸν ὑπογραμμὸν τοῦ πρωτομάρτυρός σου ἁγίου Στεφάνου, ὃς ὑπὲρ τῶν φονέων αὐτοῦ Σοὶ προσηύχετο, ὦ εὐλογητὲ Ἰησοῦ, ἐκ δεξιῶν ἑστῶτι τοῦ Θεοῦ, τοῦ βοηθῆσαι πᾶσι τοῖς πάσχουσιν ὑπὲρ σοῦ, τοῦ μόνου Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐπιφέρεται ἡ Συναπτὴ τῶν Γενεθλίων, ἣ συνεχῶς εἰρήσεται ἄχρι παρασκευῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου.

Ἐπιστολή.

Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος. Πράξ. ζ'. Κόμ. νε'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω. Ματθ. κγ'. Κόμ. λδ' μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Συναπτή.

Κύριε ἐλεήμων, ἱκετεύομέν σε λαμπρὰς τὰς τοῦ φωτός Σου ἀκτῖσι τὴν Ἐκκλησίαν σου καταυγάζειν, ὅπως τῇ τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τε καὶ Εὐαγγελιστοῦ σου Ἰωάννου διδαχῇ πεφωτισμένη, οὕτως

ὅτως ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀληθείας σε περιπατῇ, ὥστε τὸ τέλος τῆς τῆς αἰωνίε ζωῆς φωτὸς ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιςολή.

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς. α' Ἰωάν. α'. Κόμ. α'. μέχρι τέλες.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ τῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ. Ἰωάν. κα' Κόμ'. ιθ'. μέχρι τέλες.

¶ Ἡμέρα τῶν Βρεφῶν.

Σωαπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἐκ σόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων καταρτισάμενος αἶνον, καὶ τὰ βρέφη διὰ τῦ θανάτε αὐτῶν δοξάζειν σε ποιήσας, νέκρωσον καὶ θανάτωσον ἐν ἡμῖν πάσας τὰς κακίας, καὶ ὅτω διὰ τῆς χάριτός σε ἡμᾶς ἐνδυνάμωσον, ἵνα τῇ τῆς βίε ἡμῶν ἀκακίᾳ καὶ τῇ τῆς πίςεως μέχρι τῦ θανάτε βεβαιότητι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σε δοξάζωμεν, διὰ Ἰησῦ τῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιςολή.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ ἀρνίον. Ἀποκ. ιδ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλες.

Εὐαγγέλιον.

Ἰδὲ ἄγγελος Κυρίε φαίνεται. Ματθ. β'. Κόμ. ιγ'. μέχρι ιθ'

¶ Κυριακὴ μετὰ τὰ Γενέθλια.

Σωαπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δὲς ἡμῖν τὸν μονογενῆ σε Υἱόν, Καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἄνω, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Γενεθλίων.

Ἐπιςολή.

Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον. Γαλ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι η'.

Εὐαγγέλιον.

Τῦ δὲ Ἰησῦ Χριςῦ. Ματθ. α'. Κόμ. ιη. μέχρι τέλες.

¶ Ἡ τῦ Χριςῦ Περιτομή.

Σωαπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὸν εὐλογητὸν Υἱόν σε περιτέμνεσθαι, καὶ τῷ νόμῳ ὑποτάσσεσθαι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων ἐποίησας· δὸς ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν τῦ Πνεύματος περιτομήν, ἵνα τῆς καρδιῶν καὶ πάντων τῶν μελῶν ἡμῶν πάσαις τῆς τῦ κόσμε καὶ τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις νεκρωθέντων, τῷ εὐλογητῷ θελήματί σε ἐν πᾶσιν ὑπακέωμεν, δι' αὐτῦ τῦ Υἱῦ σε Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιςολή.

Μακάριος ἀνὴρ ᾧ. Ῥωμ. δ'. Κόμ. η'. μέχρι ιε'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον. Λεκ. β'. Κόμ. ιε'. μέχρι κβ'.

¶ Ἡ αὐτὴ Σωαπτή, Ἐπιςολή, καὶ Εὐαγγέλιον, ἔςαι πάσαις ταῖς μετέπειτα ἡμέραις μέχρι τῶν Ἐπιφανίων.

¶ Τὰ Ἐπιφάνια, ἢ Φανέρωσις τῦ Χριςῦ τοῖς Ἔθνεσι.

Σωαπτή.

Θεὸς, ὁ, τῇ τῦ ἀςέρος ὁδηγίᾳ τὸν μονογενῆ Υἱόν

 σε

Σοῦ τοῖς Ἔθνεσι φανερώσας, ἵλεως χάρισαι, ἵνα ἡμεῖς, οἱ σὲ ἐκ πίστεως ἐγνωκότες, τῆς ἐνδόξου Θεότητός σου μετὰ τὸν βίον τοῦτον ἀπολαύωμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος. Ἐφεσ. γ'. Κόμ. α'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος. Ματθ'. β'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Κυριακὴ πρώτη μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναπτή.

ΔΕόμεθά σου, Κύριε, τὰς εὐχὰς τοῦ ἱκετεύοντός σοι λαοῦ οἰκτιρμόνως προσδέξασθαι, καὶ δώρησαι αὐτοῖς τό τε συνιέναι καὶ γνῶναι ἃ δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, καὶ χάριν δὲ καὶ δύναμιν ἔχειν τοῦ πιστῶς ἐπιτελεῖν αὐτά, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἀδελφοί. Ῥωμ. ιβ'. Κόμ. α'. μέχρι ϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ. Λουκ. β'. Κόμ. μα'. μέχρι τέλους.

¶ Δευτέρα Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀΐδιε Θεός, ὁ τὰ πάντα διοικῶν τά τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, φιλανθρώπως εἰσάκουσον ἱκεσιῶν τοῦ λαοῦ σου, καὶ τὴν εἰρήνην σου χάρισαι ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἔχοντες δὲ χαρίσματα. Ῥωμ. ιβ'. Κόμ. ϛ'. μέχρι ιϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Ἰωάν. β'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Τρίτη Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεός, ἐπὶ τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἐλεημόνως ἐπίβλεψον, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις ἡμῶν τὴν δεξιάν σου εἰς τὴν ἄμυναν ἡμῶν καὶ βοήθειαν ἔκτεινον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ'. Ῥωμ. ιβ'. Κόμ. ιϛ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ. Ματθ. η'. Κόμ. α'. μέχρι ιδ'.

¶ Τετάρτη Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναπτή.

Ο Θεός, ὁ ἐν τοσούτοις ἡμᾶς καὶ τηλικούτοις κινδύνοις καθεστῶτας εἰδώς, ὥστε διὰ τὴν τῆς φύσεως ἡμῶν ἀσθένειαν μὴ οἵους τε εἶναι ἀεὶ ἑδραί-

ως διαμένειν, δώρησαι ἡμῖν τοιαύτην ἰσχὺν καὶ βοήθειαν ὥστε ὑπερείδειν τε ἡμᾶς δύναιτ' ἂν ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις, καὶ διὰ πάντων τῶν πειρασμῶν διαβιβάζειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις. Ῥωμ. ιγ'. Κόμ. α'. μέχρι η'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον. Ματθ. η'. Κόμ. κγ' μέχρι τέλους.

¶ Πέμπτη Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναπτή.

Δεόμεθά σου, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν οἰκίαν σου ἐν ἀληθινῇ τῇ λατρείᾳ σου διαφύλαξον, ὅπως οἱ τῇ τῆς οὐρανίου χάριτός σου ἐλπίδι μόνῃ ἐπισκηπτόμενοι, τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει σου ἀεὶ ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοί. Κολ. γ'. Κόμ. ιβ'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία. Ματθ. ιγ'. Κόμ. κδ' μέχρι λα'.

¶ Ἕκτη Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναπτή.

Ὁ Θεὸς, οὗ ὁ εὐλογητὸς Υἱὸς εἰς τοῦτο ἐφανερώθη, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, καὶ ποιήσῃ ἡμᾶς τέκνα τοῦ Θεοῦ, καὶ κληρονόμους αἰωνίου ζωῆς· χάρισαι ἡμῖν, δεόμεθά σου, ἵνα ταύτην τὴν ἐλπίδα ἔχοντες, ἁγνίζωμεν ἑαυτοὺς, καθὼς αὐτὸς ἁγνός ἐστιν, ἵνα ἐν δευτέρᾳ αὐτοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς ἐπιφανείᾳ, ὅμοιοι αὐτῷ γινώμεθα ἐν τῇ ἀϊδίῳ καὶ ἐνδόξῳ αὐτοῦ βασιλείᾳ, ὅπου μετὰ σοῦ, ὦ Πάτερ, καὶ σοῦ, ὦ ἅγιον Πνεῦμα, ζῇ καὶ βασιλεύει πάντοτε εἷς Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην. α' Ἰωάν. γ'. Κόμ. α'. μέχρι θ'.

Εὐαγγέλιον.

Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ. Ματθ. κδ'. Κόμ. κγ'. μέχρι λβ'.

¶ Κυριακὴ λεγομένη ἡ Ἑβδομηκοστὴ, ἤτοι τρίτη Κυριακὴ πρὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Συναπτή.

Ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, τῶν εὐχῶν τοῦ λαοῦ σου προσηνῶς εἰσάκουσον, ὅπως ἡμεῖς οἱ ἀξίαν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν δίκην ὑπέχοντες, τῇ χρηστότητί σου οἰκτιρμόνως ῥυσθῶμεν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς ἀεὶ ἑνὶ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ. α' Κορ. θ'. Κόμ. κδ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον.

Ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία. Ματθ. κ'. Κόμ. α'. μέχρι ιζ'.

¶ Κυριακὴ λεγομένη ἡ Ἑξακοστή, ἤτοι δευτέρα Κυριακὴ πρὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Συναπτή.

ΘΕὸς, ὁ ἐπ' οὐδενὶ ὧν ποιοῦμεν αὐτοὶ πεποιθότας ἡμᾶς ὁρῶν, ἵλεως παράσχου, ἵνα τῇ σῇ δυνάμει κατὰ πάσης συμφορᾶς ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε. β' Κορ. ια'. Κόμ. ιθ'. μέχρι λβ'.

Εὐαγγέλιον.

Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ. Λουκ. η'. Κόμ. δ'. μέχρι ιϛ'.

¶ Κυριακὴ λεγομένη ἡ Πεντηκοστή, ἤτοι προτέρα Κυριακὴ πρὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Συναπτή.

ΚΥ'ριε, ὁ διδάξας ἡμᾶς, ὅτι πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν ἄνευ τῆς ἀγάπης οὐδέν εἰσι, πέμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, καὶ ἔγχεον ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ καθ' ὑπερβολὴν ἐκεῖνο τῆς ἀγάπης δῶρον, αὐτὸν τὸν τῆς εἰρήνης τε καὶ πασῶν ἀρετῶν σύνδεσμον, χωρὶς ἧς πᾶς ὁ ζῶν ἐνώπιόν σου νεκρὸς ὑπολαμβάνεται· τοῦτο χάρισαι ἡμῖν ἕνεκα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἐὰν δὲ γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων. α' Κορ. ιγ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα. Λουκ. ιη'. Κόμ. λα'. μέχρι τέλους.

¶ Πρώτη ἡμέρα τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἤτοι πρώτη τῶν ἁγίων νηστειῶν.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ μηδὲν μισῶν ὧν ἐποίησας, καὶ πάντων τῶν μετανοούντων ἁμαρτήματα ἀφιεὶς, κτίσον καὶ ποίησον ἐν ἡμῖν καρδίας καινὰς καὶ συντετριμμένας, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀξίως κλαίοντες, καὶ τὴν ἀθλιότητα ἡμῶν ἐξομολογούμενοι παρὰ σοῦ, πάντων τῶν οἰκτιρμῶν Θεοῦ, ὁλοκλήρου ἀφέσεως καὶ συγγνώμης τύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Αὕτη ἡ Συναπτὴ ἀναγνωσθήσεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Συναπτὴν ἐπ' ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαταχθεῖσαν.

Ἐπιστολή.

Ἐπιστράφητε πρός ἐμὲ ἐξ ὅλης. Ἰωὴλ. β'. Κόμ. ιβ'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Ὅταν δὲ νηστεύητε. Ματθ. ϛ'. Κόμ. ιϛ'. μέχρι κβ'.

¶ Κυρι-

¶ Κυριακὴ πρώτη τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Συναπτή.

ΚΥ'ριε, ὁ ἡμῶν ἕνεκεν τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας διανηστεύσας, δὸς ἡμῖν χάριν τοιαύτῃ χρῆσθαι ἐγκρατείᾳ, ἵνα τῆς σαρκὸς ἡμῶν τῷ Πνεύματι ὑποταχθείσης, τοῖς ἁγίοις σου ἐνεργήμασιν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθεῖ ὁσιότητι πάντοτε ὑπακούωμεν, πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἑνὶ Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν. β' Κορ. ϛ'. Κόμ. α'. μέχρι ια'.

Εὐαγγέλιον.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη. Ματθ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Δευτέρα Κυριακὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἡμᾶς ὁρῶν πάνυ ἀδυνάτους ὄντας ἡμῖν αὐτοῖς ἐπαρκεῖν, διαφύλαξον ἡμᾶς τὸ μὲν ἐντὸς τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ ἐκτὸς τὸ σῶμα, ἵνα ἀπὸ πάντων τε τῶν δυστυχημάτων τῷ σώματι συμβῆναι πεφυκότων, πασῶν τε τῶν πονηρῶν ἐνθυμήσεων τῇ ψυχῇ ἐφορμῆσαί τε καὶ βλάψαι αὐτὴν δυναμένων, ὑπερασπιζώμεθα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τὸ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί. α' Θεσ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι θ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς. Ματθ. ιε'. Κόμ. κα'. μέχρι κθ'.

¶ Κυριακὴ τρίτη τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Συναπτή.

ἹΚετεύομέν σε, Παντοκράτωρ Θεὸς, ἐπὶ τὰς ἐκτενεῖς τῶν ταπεινῶν δούλων σου αἰτήσεις ἐπιδεῖν, καὶ τὴν δεξιὰν τῆς Μεγαλειότητός σου ἐκτεῖναι, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ. Ἐφεσ. ε'. Κόμ. α'. μέχρι ιε'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον. Λουκ. ια'. Κόμ. ιδ'. μέχρι κθ'.

¶ Κυριακὴ δ'. τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Συναπτή.

ΧΑ'ρισαι ἡμῖν δεόμεθα, παντοκράτωρ Θεὸς, ὅπως ἡμεῖς οἱ διὰ τὰ κακουργήματα ἡμῶν ἄξιοι ὄντες κολάζεσθαι, ὅμως δὲ τῆς χάριτός σου παραμυθίᾳ ἀναψυχοῦντες τῆς βοηθείας τυγχάνωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον. Γαλ. δ'. Κόμ. κα'. μέχρι τέλους.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον.

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἰωάν. ϛ΄. Κομ. α΄. μέχρι ιε΄.

¶ Κυριακὴ ε΄. τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Συναπτή.

Δεόμεθά σου, ὁ παντοκράτωρ Θεὸς, εὐμενῶς ἐπὶ τὸν λαόν σου ἐπισκέψασθαι, ὥστε τῇ μεγάλῃ σου χρηστότητι, τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν εὐθυνέσθαί τε αἰωνίως ἀεὶ καὶ διασώζεσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Χριστὸς δὲ παραγενόμενος. Ἑβρ. θ΄. Κόμ. ια΄. μέχρι ιϛ΄.

Εὐαγγέλιον.

Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει. Ἰωάν. η΄. Κόμ. μϛ΄ μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ πρὸ τοῦ Πάσχα.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ ἐξ εὐσπλάγχνου τῆς φιλανθρωπίας σου τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀποστείλας εἰς τὸ τὴν ἡμετέραν σάρκα ἀναλαβεῖν, καὶ ἐπὶ σταυροῦ τὸν θάνατον ὑπέχειν, ἵνα πᾶν γένος ἀνθρώπειον ἐπακολουθήσῃ παραδείγματι τῆς αὐτοῦ ταπεινοφροσύνης, ἵλεως χάρισαι, ὅπως συμμιμηταί τε γενώμεθα ὑπογραμμοῦ τῆς μεγάλης ὑπομονῆς, καὶ συμμέτοχοι τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, δι᾽ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν. Φιλ. β΄. Κόμ. ε΄. μέχρι ιβ΄.

Εὐαγγέλιον.

Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον. Ματθ. κζ΄. Κομ. α΄. μέχρι νε΄.

¶ Ἡμέρα ϛ΄. πρὸ τοῦ Πάσχα.

Ἐπιστολή.

Τίς ἐστιν ὁ ἐρχόμενος. Ἡσα. ξγ΄. Κόμ. α΄. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἦν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα. Μάρ. ιδ΄. Κόμ. α΄. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα ε΄. πρὸ τοῦ Πάσχα.

Ἐπιστολή.

Κύριος ὁ Θεὸς διήνοιξε. Ἡσα. ν΄. Κόμ. ε΄. μέχρι τέλους

Εὐαγγέλιον.

Καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωΐ. Μάρ. ιε΄. Κόμ. α΄. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα δ΄. πρὸ τοῦ Πάσχα.

Ἐπιστολή.

Ὅπου γὰρ διαθήκη. Ἑβρ. θ΄. Κόμ. ιϛ΄. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν. Λουκ. κβ΄. Κόμ. α΄. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα γ΄. πρὸ τοῦ Πάσχα.

Ἐπιστολή.

Τοῦτο δὲ παραγγέλλων. α΄ Κορ. ια΄. Κόμ. ιζ΄. μέχρι τέλους.

Εὐαγ-

'Ευαγγέλιον.
Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος. Λεκ. κγ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ Πάθους τοῦ Κυρίου.

Συναπταί.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ἀντιβολοῦμέν σε ἐπὶ τὴν οἰκίαν σου ταύτην φιλανθρώπως ἐπιδεῖν, ὑπὲρ ἧς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς προδοθῆναι, καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων ἐπιτρεφθῆναι, καὶ τὸν τοῦ σταυροῦ θάνατον ὑπομεῖναι ηὐδόκησεν, ὃς νῦν ζῇ καὶ βασιλεύει σὺν σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, οὗ τῷ Πνεύματι ὅλον τῆς Ἐκκλησίας σῶμα διοικεῖται καὶ ἁγιάζεται, προσδέχου ἃς ἐνώπιόν σου ἱκετηρίας καὶ δεήσεις ὑπὲρ πάσης καθόλου τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ σου τάξεως προσφέρομεν, ὥστε ἕκαστον τὸ παράπαν αὐτῆς μέλος ἐν τῇ ἑαυτοῦ κλήσει καὶ ὑπηρεσίᾳ ὡς ἀληθῶς καὶ εὐσεβῶς σοὶ λατρεύειν, διὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΕΛεήμων Θεὸς, ὁ πάντας τοὺς ἀνθρώπους δημιουργήσας, καὶ οὐδὲν ὧν ἐκτίσω μισήσας, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ἵνα ἀποστρέψῃ καὶ ζῇ, ἐλέησον Κύριε τοὺς Ἰουδαίους τε καὶ τοὺς Τούρκους, καὶ τοὺς Ἀπίστους, καὶ τοὺς Αἱρετικοὺς, καὶ ἀφαίρει ἀπ' αὐτῶν τὴν ἄγνοιαν, τήν τε τῆς καρδίας πώρωσιν, καὶ τὴν τοῦ λόγου σου καταφρόνησιν, καὶ οὕτως, εὐλογητὲ Κύριε, εἰς τὴν ποίμνην σου αὐτοὺς ἐπανάγαγε, ἵνα μετὰ τοῦ καταλείμματος τῶν ὄντως Ἰσραηλιτῶν διασωθῶσι, καὶ γενηθῶσι μία ποίμνη ὑφ' ἑνὸς Ποιμένος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἑνὶ Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

'Επιστολή.
Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος. Ἑβρ. ι'. Κόμ. α'. μέχρι κς'.

'Ευαγγέλιον.
Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος. Ἰωάν. ιθ'. Κόμ. α'. μέχρι ι'.

¶ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα.

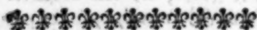
Συναπτή.

ΧΑρισαι ἡμῖν, Κύριε, ἵνα ὥσπερ εἰς τὸν θάνατον ἐβαπτίσθημεν τοῦ εὐλογητοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὕτω διὰ συνεχοῦς τῶν φθαρτῶν παθημάτων νεκρώσεως συνταφῶμεν αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦ τάφου καὶ τῆς πύλης θανάτου εἰς τὴν περιχαρῆ ἡμῶν ἀνάστασιν διέλθωμεν, ἕνεκα τῆς ἀξίας τοῦ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος καὶ ἀναστάντος ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή.
Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας. α' Πέτ. γ' Κόμ. ιζ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ὀψίας δὲ γενομένης. Ματθ. κζ. Κόμ. νζ΄. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα τοῦ Πάσχα.

¶ Ἐν ταῖς Ἑωθιναῖς Εὐχαῖς, ἀντὶ τοῦ Ψαλμοῦ, Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα, ταῦτα τὰ Τροπάρια ᾀδήσεται ἢ λεχθήσεται.

ΤΟ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη Χριστός· ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. α΄ Κορ. ε΄. ζ΄.

ΧΡιστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει· ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ῥωμ. ς΄. θ΄, ι΄, ια΄.

ΧΡιστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. α΄ Κορ. ιε΄. κ΄.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοιπά
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεός, ὁ διὰ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν θάνατον νικήσας, καὶ τὴν τῆς ἀϊδίου ζωῆς θύραν ἡμῖν ἀνοίξας, ταπεινῶς δεόμεθά σου, ἵνα καθὼς τῇ ἐξαιρέτῳ σου χάριτι ἡμᾶς προφθάνων, ἀγαθὰς τῶν διανοίας ἡμῶν ἐμβάλλῃς ἐπιθυμίας, οὕτω συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, αὐτὰς εἰς χρηστὸν τέλος ἐπαγάγωμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ. Κολ. γ΄. Κόμ. α΄. μέχρι η΄.

Εὐαγγέλιον.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων. Ἰωάν. κ. Κόμ. α΄. μέχρι ια΄.

¶ Ἡμέρα β΄. ἐν τῷ Πάσχα.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεός, ὁ διὰ μονογενοῦς. Καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐπιστολή.

Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα. Πράξ. ια΄. Κόμ. λδ΄. μέχρι μδ΄.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἰδού, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν. Λουκ. κδ΄. Κόμ. ιγ΄. μέχρι λς΄.

¶ Ἡμέρα γ΄. ἐν τῷ Πάσχα.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεός, ὁ διὰ μονογενοῦς. Καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐπι-

Ἐπιστολή.

Ἄνδρες, ἀδελφοί, υἱοὶ γένους. Πράξ. ιγ'. Κόμ. κς'. μέχρι μβ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ. Λουκ. κδ'. Κόμ. λς'. μέχρι μθ'.

¶ Κυριακὴ πρώτη μετὰ τὸ Πάσχα.

Συναπτή.

ΠΑ'τερ παντοδύναμε, ὁ τὸν ἴδιόν σου υἱὸν δωρησάμενος παραδοθῆναι διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἐγερθῆναι διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν· Χάρισαι ἡμῖν παλαιὰν τῆς κακίας καὶ πονηρίας ζύμην οὕτως ἐκκαθᾶραι, ὥστε ἐν τῇ τοῦ βίου εἰλικρινείᾳ τε καὶ ἀληθείᾳ σοι λατρεύειν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ. α' Ἰωάν. ε'. Κόμ. δ'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον

Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ. Ἰωάν. κ'. Κόμ. ιθ'. μέχρι κδ'.

¶ Κυριακὴ δευτέρα μετὰ τὸ Πάσχα.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὸν μονογενῆ Υἱόν σου δοὺς οὐ μόνον θυσίαν ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ καὶ ζωῆς εὐσεβοῦς ὑπογραμμὸν ἡμῖν εἶναι· Δὸς ἡμῖν χάριν τήν τε ἀδιατίμητον αὐτοῦ εὐεργεσίαν ταύτην μετὰ τῆς εὐχαριστίας ἀεὶ ἀποδέξασθαι, καὶ καθ' ἑκάστην σπουδάζειν τοῖς τοῦ ἁγιωτάτου βίου αὐτοῦ εὐλογητοῖς ἴχνεσιν ἐπακολουθεῖν, δι' αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν. α' Πέτρ. β'. Κόμ. ιθ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ἰωάν. ι'. Κόμ. ια'. μέχρι ιζ'.

¶ Κυριακὴ τρίτη μετὰ τὸ Πάσχα.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τοῖς ἐν τῇ πλάνῃ οὖσι τὸ τῆς ἀληθείας σου φῶς ἀποδεικνὺς, ἐφ' ᾧ εἰς τὴν τῆς δικαιοσύνης ὁδὸν ἐπανελθεῖν δύνασθαι, δώρησαι πᾶσι τοῖς τῆς Χριστιανικῆς εὐσεβείας συγκοινωνοῖς γεγεννημένοις, τὰ τῇ ἐξομολογήσει αὐτῶν ἐναντία φεύγειν, καὶ τοῖς αὐτῇ συμφωνοῦσιν ἐπακολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὡς. α' Πέτ. β'. Κόμ. ια'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με. Ἰωάν. ις. Κόμ. ις'. μέχρι κγ'.

¶ Κυριακὴ τετάρτη μετὰ τὸ Πάσχα.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ μόνος τὰ τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων θελήματά τε καὶ παθήματα καταδαμάζειν δυνάμενος· Δώρησαι τῷ λαῷ σου ἀγαπᾷν ἃ προστάττεις, καὶ ὀρέγεσθαι ὧν ἐπαγγέλλῃ, ὥστε ἐν ταῖς ποικίλαις τε καὶ πολλαπλασίαις τοῦ κόσμου μεταβολαῖς, ἐκεῖ τὰς ἡμῶν καρδίας βεβαίως στηριχθῆναι, ὅπου ἀληθινὰς τὰς χαρὰς εὑρεῖν ἔστι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πᾶσα δόσις ἀγαθή, καὶ πᾶν. Ἰακώβ. α'. Κόμ. ιζ'. μέχρι κβ'.

Εὐαγγέλιον.

Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τόν. Ἰωάν. ις'. Κόμ. ε'. μέχρι ις'.

¶ Κυριακὴ πέμπτη μετὰ τὸ Πάσχα.

Συναπτή.

ΚΥ'ριε, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἀπορρεῖ, χάρισαι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς δούλοις σου, διά τε τῆς ἁγίας ἐπιπνοίας σου τὰ ἀγαθὰ ὄντα ἐνθυμεῖσθαι, καὶ διὰ τῆς φιλανθρώπου ὁδηγίας σου τὰ αὐτὰ ἐπιτελεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου. Ἰακ. α'. Κόμ. κβ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Ἰωάν. ις'. Κόμ. κγ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα τῆς Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου.

Συναπτή.

ΠΑράσχου ἡμῖν, παντοκράτωρ Θεὸς, ἵνα καθὼς τὸν μονογενῆ Υἱόν σου εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀναβεβηκέναι πιστεύομεν, οὕτω τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ νοῒ κἀκεῖσε ἀναβαίνωμεν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀδιαλείπτως οἰκῶμεν, ὃς ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον. Πράξ. α'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

Εὐαγγέλιον.

Ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς. Μάρκ. ις'. Κομ. ιδ'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ μετὰ τὴν Ἀνάβασιν.

Συναπτή.

ὉΘεὸς Βασιλεῦ τῆς δόξης, ὁ τὸν μονογενῆ Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστὸν μετὰ μεγάλου τοῦ θριάμβου εἰς τὴν ἐν οὐρανοῖς βασιλείαν σου ὑπερυψώσας, μὴ ἄφες ἡμᾶς ὀρφανοὺς, δεόμεθά σου, ἀλλὰ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, τὸ παρηγορῆσαι ἡμᾶς, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ὑψῶσαι, εἰς ὃν ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸ ἡμῶν ἀπῆλθεν, ὁ συζῶν καὶ συμ-

συμβασιλεύων σοὶ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. α΄ Πέτρ. δ΄. Κόμ. ζ΄. μέχρι ιβ΄.

Εὐαγγέλιον.

Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος. Ἰωάν. ιε΄. Κόμ. κϛ΄. μέχρι Κεφ. ιϛ΄. Κόμ. δ΄.

¶ Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς.

Συναπτή.

ΘΕὸς, ὃς περί που τὸν νῦν χρόνον πιστοῦ τοῦ λαοῦ σου καρδίας ἐδίδαξας τὸ φῶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτοῖς καταπέμπων· Δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει πανταχοῦ χαίρειν, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι. Πράξ. β΄. Κόμ. α΄. μέχρι ιβ΄.

Εὐαγγέλιον.

Ἐὰν ἀγαπᾶτε ἐμὲ, τὰς ἐντολάς. Ἰωάν. ιδ΄. Κόμ. ιε΄ μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα β΄. ἐν τῇ Πεντηκοστῇ.

Συναπτή.

ΘΕὸς, ὃς περί που τὸν νῦν χρόνον. Καὶ τὰ λοιπά.

Ἐπιστολή.

Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα. Πράξ. ι΄. Κόμ. λδ΄. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεός. Ἰωάν. γ. Κόμ. ιϛ΄. μέχρι κβ΄.

¶ Ἡμέρα γ΄. ἐν τῇ πεντηκοστῇ.

Συναπτή.

ΘΕὸς, ὃς περί που τὸν νῦν χρόνον. Καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐπιστολή.

Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολ. Πράξ. η΄. Κόμ. ιδ΄. μέχρι ιη΄.

Εὐαγγέλιον.

Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Ἰωάν. ι΄. Κόμ. α΄. μέχρι ια΄.

¶ Κυριακὴ παναγίας τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ ἡμῖν τοῖς δούλοις σου χαρισάμενος, ἐν τῇ τῆς ἀληθοῦς πίστεως ὁμολογίᾳ τὴν τῆς αἰωνίου Τριάδος δόξαν ἐπιγινώσκειν, καὶ ἐν τῇ τῆς μεγαλειότητος δυνάμει τὴν μονάδα σέβεσθαι· Δεόμεθά σου, ἵνα ἐν τῇ βεβαιότητι τῆς πίστεως ταύτης ἡμᾶς διαφυλάξῃς, καὶ ἀπὸ πασῶν ἀναγκῶν ῥύσασθαι ἀξιώσῃς, ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις, εἷς Θεὸς, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ. Ἀποκαλ. δ΄. Κόμ. α΄. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τ. Ἰωάν. γ΄. Κόμ. α΄. μέχρι ις΄.

¶ Κυριακὴ πρώτη τ Τριάδος.

Συναπτή.

Ὁ Θεὸς, ὁ πάντων τ ἐπὶ σοὶ πεποιθότων ἰσχὺς ὤν, εὐσπλάγχνως τὰς ἱκετηρίας ἡμῶν πρόσδεξαι, καὶ ἐπειδὴ ἄνευ σοῦ ἡ τ ἡμετέρας θνητῆς φύσεως ἀσθένεια οὐχ οἵα τ' ἐστὶν, οὐδέ τι οὖν ἀγαθὸν ἀπεργάσασθαι, παράσχου ἡμῖν τὴν τ χάριτός σου βοήθειαν, ὅπως τὰς φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου νοΐ καὶ ἔργῳ σοι ἀρέσκωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. α΄ Ἰωάν. δ΄. Κόμ. ζ΄. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος. Λουκ. ις. Κόμ. ιθ΄. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ β΄. τ Τριάδος.

Συναπτή.

Κύριε, ὃς τοῖς ὑπό σου ἐν βεβαίῳ σου φόβῳ καὶ ἀγάπῃ ἐκτρεφομένοις βοηθῶν, καί γε καὶ αὐτοὺς διευθύνων οὐδέποτε ἐκλείπεις· Φύλαξον ἡμᾶς, δεόμεθά σου, ὑπὸ τῇ τ ἀγαθῆς σου προνοίας προστασίᾳ, καὶ τοῦ ἁγίου σου Ὀνόματος φόβον τε καὶ ἀγάπην ἡμῖν διηνεκῆ ἐμποίησον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί. α΄ Ἰωάν. γ΄. Κόμ. ιγ΄. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον. Λουκ. ιδ΄. Κόμ. ις΄. μέχρι κδ΄.

¶ Κυριακὴ γ΄. τ Τριάδος.

Συναπτή.

Δεόμεθά σου, Κύριε, οἰκτιρμόνως ἡμῶν εἰσάκουσον, καὶ χάρισαι, ἵνα ἡμεῖς οἷς ἐκτενῆ τοῦ εὔχεσθαι ἐπιθυμίαν ἔδωκας, δυνατῇ σου βοηθείᾳ ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις καὶ δυστυχήμασι φρουρηθῶμεν τε καὶ παρακληθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσ. α΄ Πέτρ. ε΄. Κόμ. ε΄. μέχρι ιβ΄.

Εὐαγγέλιον.

Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ. Λουκ. ιε΄. Κόμ. α΄. μέχρι ια΄.

¶ Κυριακὴ δ΄. τ Τριάδος.

Συναπτή.

Ὁ Θεὸς, ὁ πάντων ἐπὶ σοὶ ἠλπικότων σκεπαστὴς ὤν, χωρὶς οὗ οὐδὲν ἰσχυρὸν, οὐδὲν ἅγιόν ἐστιν· Αὔξησον ἐφ' ἡμᾶς καὶ πλήθυνον τὸ ἔλεός σου, ἵν' ἡγουμένου σου καὶ

κ̀ προσευτ8ῦντος ἡμῶν, ὅτω τὰ πρόσκαιρα διαπερῶμθυ, ὥστε μὴ τῶν αἰωνίων ὑστερεῖσζ· Τοῦτο χάρισαι, Πάτερ ἐράνιε, ἕνεκεν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Λογίζομαι γδ ὅτι ἐκ ἄξια. Ῥωμ. η'. Κόμ. ιη'. μέχρι κδ'.

Εὐαγγέλιον.

Γίνεσθε ἦν οἰκτίρμονες. Λουκ. ς'. Κόμ. λς'. μέχρι μβ'.

¶ Κυριακὴ ε'. τῆς Τριάδος

Συναπτή.

Παράχου ἡμῖν, ἱκετεύομθύ σε, Κύριε, ἵνα διὰ τῆς κυβερνήσεώς σου ἡ διάθεσις τοῦ κόσμου τούτου εἰρηνικῶς ὅτω διοικῆται, ὥστε Ἐκκλησίαν σου ἐν εὐσεβεῖ πάσῃ ἠρεμίᾳ σοι λατρεύειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τὸ ἢ τέλος, πάντες ὁμόφρονες. α' Πέτ. γ'. Κόμ. η'. μέχρι ιε'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐγένετο ἢ ἐν τῷ τὸν ὄχλον. Λουκ. ε'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Κυριακὴ ς'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

Ὁ Θεός, ὁ τοῖς ἀγαπῶσί σε τὰ ἀγαθὰ ὑπερέχοντα πάντα τοῦ νοῦν ἑτοιμάσας, ἔγχεον ἐν ἡμῶν καρδίαις τοιαύτην εἰς σὲ ἀγάπην, ὅπως ἐπὶ πᾶσιν ἀγαπῶντές σε, τῶν ἐπαγγελιῶν σου, πᾶν ὅτι οὖν ἐπιποθεῖν δυνάμεθ' ἄν, λάαι ὑπερβαλλουσῶν, ἐπιτύχωμθυ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἢ ἀγνοεῖτε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθ. Ῥωμ. ς'. Κόμ. γ'. μέχρι ιβ'.

Εὐαγγέλιον.

Λέγω γδ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μή. Ματθ. ε'. Κόμ. κ. μέχρι κζ'.

¶ Κυριακὴ ζ'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

Κύριε πάσης τῆς ἰσχύος κ̀ δυνάμεως, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν δοτὴρ κ̀ χορηγὸς ὤν· Ταῖς ἡμῶν διανοίαις τοῦ ὀνόματός σου τὴν ἀγάπην ἐμφύτευσον, τὴν τῆς ἀληθοῦς θρησκείας προσκοπὴν ἡμῖν ἐμποίησον, ἐν ἁπάσῃ τῇ ἀγαθωσύνῃ ἡμᾶς διάθρεψον, κ̀ ἐν αὐτῇ διὰ τοῦ μεγάλου ἐλέους σου ἡμᾶς διαφύλαξον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν. Ῥωμ. ς'. Κόμ. ιθ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Μάρκ. η'. Κόμ. α'. μέχρι ι'.

¶ Κυριακὴ η'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

Ὁ Θεός, οὗπερ ἀδιάλειπτος πρόνοια πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ τε κ̀ ἐπὶ τῆς γῆς διοικεῖ· Ταπεινῶς σου δεόμεθα,

όμεθα, ἀπείργειν ἀφ' ἡμῶν πάντα τὰ βλαβερὰ, καὶ τὰ ἡμῖν ὠφέλιμα δωρεῖσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται. Ῥωμ. η'. Κόμ. ιβ'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδ. Ματθ. ζ'. Κόμ. ιε'. μέχρι κβ'.

¶ Κυριακὴ θ'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

Δώρησαι ἡμῖν, Κύριε, δεόμεθά σου, τὸ πνεῦμα τοῦ διαλογίζεσθαί τε καὶ ἐργάζεσθαι τὰ ὄντως ὀρθὰ, ἵνα οἱ ἄνευ σοῦ οὐδὲν ἀγαθὸν ποιεῖν δυνάμενοι, παρὰ σοῦ κραταιωθέντες, κατὰ τὸ θέλημά σου διάγειν τὸν βίον δυνηθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν. α' Κορ. ι. Κόμ. α'. μέχρι ιδ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς μαθ. Λουκ. ις'. Κόμ. α'. μέχρι ι.

¶ Κυριακὴ ι'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

Ἀνεῴχθω τὰ ὦτα τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, ταῖς ἱκετηρίαις τῶν ταπεινῶν δούλων σου, καὶ ἐφ' ᾧ τυχεῖν ὧν δέονται, ποίησον αὐτοὺς αἰτεῖν τὰ σοὶ ἀρέσκοντα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν. α'. Κορ. ιβ'. Κόμ. α'. μέχρι ιδ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν. Λουκ. ιθ'. Κόμ. μα'. μέχρι μζ'. Οἱ ἀρχιερεῖς δέ.

¶ Κυριακὴ ια'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

Ὁ Θεὸς, ὁ τὴν παντοδύναμόν σου ἰσχὺν ἐν τῷ ἐλεεῖν καὶ οἰκτείρειν μάλιστα ἐμφανίζων, τοιοῦτον τῆς χάριτός σου μέτρον ἡμῖν δώρησαι, ὥστε τὴν τῶν ἐντολῶν σου ὁδὸν τρέχοντας, τῶν χρηστῶν ἐπαγγελιῶν σου ἐπιτυχεῖν, καὶ τοῦ ἐπουρανίου θησαυροῦ σου μετασχεῖν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί. α' Κορ. ιε'. Κόμ. α. μέχρι ιβ'.

Εὐαγγέλιον.

Εἶπε δὲ πρός τινας τοὺς πεποιθότας. Λουκ. ιη'. Κόμ. θ'. μέχρι ιε'.

¶ Κυριακὴ ιβ'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ εἰς τὸ τὰς αἰτήσεις ἡμῶν προσδέξασθαι προθυμότερος ὢν, ἢ ἡμεῖς εἰς τὸ αἰτεῖσθαι, εἰωθὼς τε κρείττω τῆς τε δεήσεως ἡμῶν καὶ τῆς ἀξίας χαρίζεσθαι· Ἔκχεον ἐφ' ἡμᾶς τὸ δαψιλὲς τοῦ ἐλέους σου,

ἀφεὶς

ἀφεὶς ἡμῖν ἀπὸ τὸ συνειδὸς ἐν ὀρρωδίᾳ ἔχει, καὶ διδράμενος τὰ ἀγαθὰ ἃ λαβεῖν ἀνάξιοί ἐσμεν, εἰ μὴ δι᾽ ἀξίας τε καὶ μεσιτείας Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην. β' Κορ. γ'. Κόμ. δ'. μέχρι ι'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν. Μάρκ. ζ'. Κόμ. λα'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ ιγ'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ καὶ οἰκτίρμων Θεὸς, ἐξ οὗ μόνου δωρεᾶς γίνεται, ὅτι ὁ πιστὸς σου λαὸς τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐπαινετὴν λατρείαν σοι προσφέρουσι· Δὸς ἡμῖν οὕτω πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, ὥστε μὴ ἀπολείπεσθαι εἰς τὸ τέλος τῶν τῶν ἐπουρανίων σῶν ἐπαγγελιῶν ἐπιτυχεῖν, διὰ τὴν ἀξίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρήθησαν. Γαλ. γ'. Κόμ. ιϛ. μέχρι κϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί. Λουκ. ι'. Κόμ. κγ'. μέχρι λη'.

¶ Κυριακὴ ιδ'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ ἀΐδιε Θεὸς, χάρισαι ἡμῖν τὴν τῆς πίστεως, ἐλπίδος τε καὶ ἀγάπης ἐπίδοσιν, καὶ πρὸς τὸ τῶν παρὰ σου ὑπεσχεθέντων ἐπιτυχεῖν, ποίησον ἡμᾶς τὰ ὑπὸ σου προσταχθέντα ἀγαπᾶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Λέγω δὲ πνεύματι περιπατεῖτε. Γαλ. ε'. Κόμ. ιϛ'. μέχρι κε'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι. Λουκ. ιζ'. Κόμ. ια'. μέχρι κ'.

¶ Κυριακὴ ιε'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

ΔΙατήρησον, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, ἀδιαλείπτως τῷ ἐλέει σου τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ ἐπειδὴ χωρὶς σου ἀνάγκη τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν ἀπαράπτωτον εἶναι, τῇ σῇ βοηθείᾳ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν βλάπτειν ἡμᾶς πεφυκότων, καὶ ἐπὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν χρήσιμα ὁδήγησον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασι. Γαλ. ϛ'. Κόμ. ια'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Οὐδεὶς δύναται δυσὶ Κυρίοις. Ματθ. ϛ'. Κόμ. κδ'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ ιϛ'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

ΚΑθαίρει καὶ ὑπεράσπιζοι, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν σου ὁ συνεχὴς σου οἰκτιρμός· καὶ ἐπειδήπερ ἄνευ τῆς σῆς ἀντι-

ἀντιλήψεως, οὐχ οἷα τ' ἐστὶν ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ περιμένειν, σῶσον αὐτὴν παντάπασι τῇ βοηθείᾳ καὶ ἀγαθότητί σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν. Ἐφεσ. γ'. Κόμ. ιγ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς. Λουκ. ζ'. Κόμ. ια'. μέχρι ιη'.

¶ Κυριακὴ ιζ'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

Φθασάτω ἡμᾶς, δεόμεθά σου, Κύριε, καὶ ἐπακολουθείτω ἡμῖν διαπαντὸς ἡ χάρις σου, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀεὶ προθύμους ἡμᾶς ποιείτω, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγώ. Ἐφεσ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι ζ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν. Λουκ. ιδ'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Κυριακὴ ιη'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

Χάρισαι τῷ λαῷ σου, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, τοῖς τοῦ κόσμου, καὶ τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ διαβόλου πειρασμοῖς ἀντιστῆναι, καὶ σοὶ τῷ μόνῳ ὄντι Θεῷ ἁγνῇ τῇ διανοίᾳ ἕπεσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Εὐχαριστῶ Θεῷ μου. α' Κορ. α'. Κόμ. δ'. μέχρι θ'.

Εὐαγγέλιον.

Οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες. Ματθ. κβ'. Κόμ. λδ'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ ιθ'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

Ἐπειδὴ ἄνευ σου, Κύριε, οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν σοι ἀρέσκειν, εὐμενῶς χάρισαι ἡμῖν, ἵνα τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐν πᾶσι ταῖς ἡμῶν καρδίαις διευθυνῶσαι καὶ κυβερνῆσαι δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ μαρτύρομαι. Ἐφεσ. δ'. Κόμ. ιζ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον. Ματθ. θ'. Κόμ. α'. μέχρι θ'.

¶ Κυριακὴ κ'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ἐκ τῆς μεγαλοδωρίας σου χρηστότητος φύλαξον ἡμᾶς, δεόμεθά σου, ἀπὸ πάντων τῶν ἡμᾶς βλάπτειν πεφυκότων, ὥστε τό τε σῶμα ἡμῶν καὶ τὴν ψυχὴν ἡτοιμασμένους εἶναι, τὰ σοὶ δοκοῦντα προθύμως ἀπεργάζεσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς. Ἐφεσ. ε'. Κόμ. ιε'. μέχρι κβ'.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς. Ματθ. κβ΄. Κόμ. α΄. μέχρι ιε΄.

¶ Κυριακὴ κα΄. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

ΠΑρέχου, δεόμεθά σου, ἐλεήμων Κύριε, τῷ πιστῷ λαῷ σου συγγνώμην τε καὶ εἰρήνην, ὥστε ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν αὐτοὺς κεκαθαρισμένον, ἡσύχῳ τῇ διανοίᾳ ἐς ἀεὶ σοι λατρεύειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου. Ἐφεσ. ϛ΄. Κόμ. ι΄. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς. Ἰωάν. δ΄. Κόμ. μϛ΄. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ κβ΄. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

ἘΚκλησίαν τὴν οἰκίαν σου οὖσαν ἐν συνεχεῖ τῇ εὐσεβείᾳ διατήρησον, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, ἐφ᾽ ᾧ πασῶν συμφορῶν διὰ τῆς ἀντιλήψεώς σου ἐλευθερωθεῖσαν, εἰς τό σοι ὑπηρετεῖν παντοίαις πράξεσιν ἀγαθαῖς εὐλαβῶς ἑαυτὴν ἐπιδιδόναι, πρὸς τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου. Φιλ. α΄. Κόμ. γ΄. μέχρι ιβ΄.

Εὐαγγέλιον.

Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος. Ματθ. ιη΄. Κόμ. κα΄. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ κγ΄. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

ὉΘεὸς, ὁ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις ὢν, ὁ μόνος πάσης τῆς εὐσεβείας αἴτιος, εὐεπίφορος γένου πρὸς τὸ ἐνωτίσασθαι τὰς τῆς Ἐκκλησίας σου δεήσεις, καὶ χάρισαι ἵνα ἃ πιστῶς αἰτούμεθα, ἐνεργῶς ἐπιτύχωμεν αὐτῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Συμμιμηταί μου γίνεσθε. Φιλ. γ΄. Κόμ. ιζ΄. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι. Ματθ. κβ΄. Κόμ. ιε΄. μέχρι κγ΄.

¶ Κυριακὴ κδ΄. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

ΔΕόμεθά σου, Κύριε, τῷ λαῷ σου τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἀφιέναι· ἵνα παρὰ τῆς σῆς μεγαλοδώρου χρηστότητος ἀπὸ δεσμῶν πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν, ὧν διὰ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν ἡμάρτομεν, τῇ σῇ εὐμενείᾳ ῥυσθῶμεν, τοῦτο χάρισαι, Πάτερ οὐράνιε, ἕνεκα Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εὐλογητοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ, καὶ. Κολ. α'. Κόμ. γ'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος. Ματθ. θ'. Κόμ. ιη'. μέχρι κζ'.

¶ Κυριακὴ κδ'. τῆς Τριάδος.

Συναπτή.

ΠΑρόξυνον, ἱκετεύομεν, Κύριε, τὰ τῶν πιστῶν σου βουλήματα, ἵνα εὖ τῶν ἀγαθῶν ἔργων καρπὸς εὐπόρως ἐκφέροντες, εὔπορον παρὰ σου κομίζωνται μισθὸν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος. Ἱερ. κγ'. Κόμ. ε'. μέχρι θ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς. Ἰωάν. ς'. Κόμ. ε'. μέχρι ιε'.

¶ Ἐι πλείους ἔτι Κυριακαὶ εἰσι πρὸ Κυριακῆς τῆς Παρουσίας, ἡ Λειτουργία τινῶν τῶν Κυριακῶν μετὰ τὰ Ἐπιφάνια παραλειφθεισῶν, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν ἀναληφθήσεται τῶν ἐνθάδε λειπουσῶν. Ἐι δὲ ἐλάττους, ἀφεθείη ἂν τὸ περισσεῦον· μόνον δὲ προνοείσθω, ἵνα τελευταία αὕτη Συναπτὴ, Ἐπιστολή τε καὶ Εὐαγγέλιον ἀεὶ λεχθήσονται ἐν τῇ ἐγγυτάτῃ πρὸ τῆς Παρουσίας Κυριακῇ.

¶ Ἡμέρα Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τοιαύτην τῷ ἁγίῳ σου Ἀποστόλῳ Ἀνδρέᾳ χάριν δωρησάμενος, ὥστε παραχρῆμα τῇ κλήσει τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ προθύμως ὑπακοῦσαι, καὶ ἀμελλητὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ· Δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ἵνα ὑπὸ τοῦ λόγου σου κεκλημένοι εὐθέως ἐπιδῶμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ εὐπειθῶς ἐπιτελεῖν τὰς ἁγίας σου ἐντολὰς, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς. Ῥωμ. ι'. Κόμ. θ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρά. Ματθ. δ'. Κόμ. ιη'. μέχρι κγ'.

¶ Ἡμέρα τοῦ ἁγίου Θωμᾶ Ἀποστόλου.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, ὁ διὰ τὴν μείζω τῆς πίστεως βεβαίωσιν, τὸν ἅγιον Ἀπόστολόν σου Θωμᾶν περὶ τῆς τοῦ Υἱοῦ ἀναστάσεως διστάζειν ἐάσας· Παράσχου ἡμῖν στερρῶς καὶ ἀναμφισβητήτως πιστεύειν εἰς τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα καὶ πίστις ἡμῶν ἔναντί σου ἀεὶ ἀμώμητος οὖσα διαμείνῃ. Εἰσάκουσον ἡμῶν, Κύριε, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ

τοῦ Χριστοῦ, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα, νῦν, καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι. Ἐφεσ. β΄. Κόμ. ιθ΄. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα. Ἰωάν. κ΄. Κόμ. κδ΄. μέχρι τέλους.

¶ Ἡ Ἐπιστροφὴ τοῦ ἁγίου Παύλου.

Συναπτή.

Ὁ Θεὸς, ὁ διὰ τῆς τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τοῦ ἁγίου Παύλου κηρύξεως τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου δι' ὅλου τοῦ κόσμου ἐπιφάνας· Χάρισαι, δεόμεθά σου, ἵνα ἡμεῖς τὴν θαυμασίαν αὐτοῦ ἐπιστροφὴν διὰ μνήμης ἔχοντες, τὴν εὐχαριστίαν ἡμῶν δι' αὐτὴν σοι ἐναδείξωμεν, ἐν τῷ τῇ ἁγίᾳ διδαχῇ ὑπ' αὐτοῦ κηρυχθείσῃ ἀκολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων. Πράξ. θ΄. Κόμ. α΄. μέχρι κγ΄.

Εὐαγγέλιον.

Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος. Ματθ΄. ιθ΄. Κόμ. κζ΄. μέχρι τέλους.

¶ Ἡ Παράστασις τοῦ Κυρίου, ἤτοι Ὑπαπαντὴ, κοινῶς λεγομένη Καθαρισμὸς τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Παρθένου.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀείζωε Θεὸς, τὴν Μεγαλειότητά σου ἱκετεύομεν, ἵνα καθὼς ὁ μονογενής σου Υἱὸς ἐν τῇ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς οὐσίᾳ σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ παρεστάθη, οὕτως ἡμεῖς καθαρὰς καὶ ἁγνὰς καρδίας ἔχοντες σοὶ παραστεθῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἰδοὺ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου. Μαλ. γ΄. Κόμ. α΄. μέχρι ς΄.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Λουκ. β΄. Κόμ. κβ΄. μέχρι κζ΄.

¶ Ἡμέρα ἁγίου τοῦ Ματθίου.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἐν τόπῳ Ἰούδα τοῦ προδότου τὸν πιστόν σου δοῦλον τὸν Ματθίαν ἐκλεξάμενος ἐναρίθμιον εἶναι τοῖς δώδεκα Ἀποστόλοις· Δώρησαι ὅπως ἡ Ἐκκλησία σου ἀπὸ τῶν ψευδαποστόλων ἀεὶ διαφυλαχθεῖσα, ὑπὸ πιστῶν καὶ ἀληθινῶν ποιμένων διοικηθῇ καὶ κυβερνηθῇ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις. Πράξ. α΄. Κόμ. ιε΄ μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς. Ματθ. ια΄. Κόμ. κε΄. μέχρι τέλους.

¶ Ἀναγγελία τῆς μακαρίας Παρθένου Μαρίας, ἤτοι Ἡμέρα ᾗ ἀνηγγέλθη τῇ Μαρίᾳ ἡ Θεοτοκία.

Συναπτή.

Ἔγχεον τῆς ἡμῶν καρδίαις, δεόμεθά σου, Κύριε, τὴν χάριν σου, ἵνα ὥσπερ τὴν τοῦ Υἱοῦ σου ἐνσάρκωσιν διὰ τῆς τοῦ Ἀγγέλου πρεσβείας ἐγνώκαμεν, οὕτω διὰ τοῦ αὐτοῦ σταυροῦ τε καὶ πάθους εἰς τὴν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ δόξαν ἀναγώμεθα, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ Κύριος πάλιν ἔλεγε. Ἡσαΐου ζ'. Κόμ. ι'. μέχρι ις'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη. Λουκ. α'. Κόμ. κς'. μέχρι λθ'.

¶ Ἡμέρα ἁγίου τοῦ Μάρκου.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν σου τῇ οὐρανίῳ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ σου τοῦ ἁγίου Μάρκου διδαχῇ συμβιβάσας· Δὸς ἡμῖν χάριν, ἵνα μὴ ὦμεν ὡς νήπιοι κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ ἐν τῇ ἀληθείᾳ τοῦ ἁγίου σου εὐαγγελίου βεβαιωθῶμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη. Ἐφεσ. δ'. Κόμ. ζ'. μέχρι ιβ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος. Ἰωάν. ιε'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Ἡμέρα τῶν ἁγίων Φιλίππου καὶ Ἰακώβου.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὃν ἀληθῶς γνῶναι ζωή ἐστιν αἰώνιος· Χάρισαι ἡμῖν τελείως εἰδέναι ὅτι Υἱός σου, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ τυγχάνει ὤν, ἵνα τοῖς ἴχνεσι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων σου Φιλίππου καὶ Ἰακώβου ἐπακολουθοῦντες, ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀγούσῃ βεβαίως περιπατῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἰάκωβος Θεοῦ καὶ Κυρίου. Ἰακώβ. α'. Κόμ. α'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία. Ἰωάν. ιδ'. Κόμ. α'. μέχρι ιε'.

¶ Ἡμέρα τοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ Κύριε Θεὸς, ὁ τὸν ἅγιόν σου Ἀπόστολον Βαρνάβαν διαφόροις τοῦ ἁγίου Πνεύματος χαρίσμασι κοσμήσας· Δεόμεθά σου, μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς λείπεσθαι τῶν πολλαπλασίων σου δωρημάτων, μηδὲ τῆς χάριτός σου, ἐφ' ᾧ ἀεὶ χρῆσθαι αὐτοῖς πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τά. Πράξ. ια'. Κόμ. κβ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον.
Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή. Ἰωάν. ιε'. Κόμ. ιβ'. μέχρι ιζ'.

¶ Ἡμέρα Ἰωάννε τῦ Βαπτιςῦ.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὃν τῇ προνοίᾳ ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιςὴς θαυμαςῶς ἐτέχθη, καὶ προεςάλθη τῦ ἑτοιμάσαι τὴν ὁδὸν Υἱῦ σῦ τῦ Σωτῆρος ἡμῶν, κηρύσσων τὴν μετάνοιαν· Ποίησον ἡμᾶς ὅτω τὴν τε διδασκαλίαν καὶ ἁγίαν ζωὴν αὐτῦ μιμεῖσθαι, ὥςε κατὰ τὸ αὐτῦ κήρυγμα ἀληθῶς μετανοεῖν, καὶ τῷ αὐτῦ ἀκολέθως παραδείγματι τὴν ἀλήθειαν βεβαίως ὁμολογεῖν, καὶ μετὰ παῤῥησίας τὴν ἁμαρτίαν ἐπιτιμᾶν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀγνωμόνως κακοπαθεῖν, διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιςολή.
Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε. Ἡσα. μ. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.
Εὐαγγέλιον.
Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη. Λϐκ. α'. Κόμ. νζ'. μέχρι τέλϐς.

¶ Ἡμέρα ἁγίε Πέτρε τῦ Ἀποςόλϐ.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ διὰ τῦ Υἱῦ σῦ Ἰησῦ Χριςῦ τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ Ἀποςόλῳ πολλὰ ὑπερέχοντα δῶρα χαρισάμενος, καὶ αὐτὸν ποιμαίνειν σῦ τὰ πρόβατα ἱταμῶς ἐντειλάμενος· Παρακαλοῦμεν, δεόμεθα, ἵνα δή τε Ἐπίσκοποι πάντες καὶ Ποιμένες τὸν λόγον σῦ μετὰ σπουδῆς κηρύξωσι, καὶ ὁ λαὸς αὐτῷ ὑπειθὴς ᾖ, ἐφ' ᾧ τὸν τῆς αἰωνίε δόξης ςέφανον κομίσασθαι, διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιςολή.
Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρόν. Πράξ. ιβ'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.
Εὐαγγέλιον.
Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησῦς εἰς τὰ μέρη. Ματθ. ις'. Κόμ. ιγ'. μέχρι κ'.

¶ Ἡμέρα ἁγίε Ἰακώβϐ τῦ Ἀποςόλϐ.

Συναπτή.

ΠΑράσχϐ, ἐλεήμων ὁ Θεὸς, ἵνα καθάπερ ὁ ἅγιός σϐ Ἀπόςολος Ἰάκωβος ἀφεὶς τὸν αὐτῦ Πατέρα, καὶ πάνθ' ἃ ἐκτήσατο, ὑπειθὴς τῇ κλήσει τῦ Υἱῦ σϐ Ἰησῦ Χριςῦ παραχρῆμα ἐγένετο, καὶ αὐτῷ ἠκολέθει, ὅτω καὶ ἡμεῖς τὰ τῦ κόσμϐ τε καὶ τῆς σαρκὸς πάθη καταλιμπάνοντες, ἕτοιμοι ἀεὶ ὦμεν ταῖς ἁγίαις ἐντολαῖς σϐ ἐπακολϐθεῖν, διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιςολή.
Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις. Πράξ. ια'. Κόμ. κζ'. μέχρι Κόμ. δ'. Κεφ. ιβ'.
Εὐαγγέλιον.
Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ. Ματθ. κ'. Κόμ. κ'. μέχρι κθ'.

¶ Ἡμέρα τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, ὁ δοὺς τῷ Ἀποστόλῳ σου Βαρθολομαίῳ χάριν τὸν λόγον σου πιστεῦσαί τε καὶ διδάξαι· Χάρισαι, δεόμεθα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ἀγαπᾶν τὸν λόγον ὃν ἐκεῖνος ἐπίστευσε, καὶ κηρύττειν τε καὶ ἀποδέχεσθαι αὐτὸν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.
Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων. Πράξ. ε΄. Κόμ. ιβ΄. μέχρι κθ΄.

Εὐαγγέλιον.
Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία. Λουκ. κβ΄. Κόμ. κδ΄. μέχρι λα΄.

¶ Ἡμέρα ἁγίου τοῦ Ματθαίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ σου τὸν ἅγιον Ματθαῖον ἐκ τοῦ τελώνου γενέσθαι Ἀπόστολόν τε καὶ Εὐαγγελιστὴν, καλέσας· Χάρισαι ἡμῖν, ἵνα πάσῃ τῇ φιλοπλουτίας τε καὶ πλεονεξίας σπουδῇ χαίρειν εἰπόντες, ἀκολουθῶμεν τῷ αὐτῷ Υἱῷ σου Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, τῷ σοὶ συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντι Θεῷ, ἐν μονάδι τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.
Διὰ τοῦτο ἔχοντες διακονίαν. β΄ Κορ. δ΄. Κόμ. α΄. μέχρι ιζ΄.

Εὐαγγέλιον.
Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν. Ματθ. θ΄. Κόμ. θ΄. μέχρι ιδ΄.

¶ Ἡμέρα τοῦ Μιχαὴλ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων.

Συναπτή.

ΟΘεὸς, ὁ τὰς τῶν Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων ὑπηρεσίας θαυμαστῷ τινι τάγματι καταστήσας· Ἵλεως χάρισαι, ἵνα καθὼς οἱ ἅγιοι Ἄγγελοί σου ἐν οὐρανοῖς σοι ἀδιαλείπτως διακονοῦσιν, οὕτω διὰ προστάγματός σου βοηθοὶ καὶ φύλακες ἡμῖν ὦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.
Καὶ ἐγένετο πόλεμος. Ἀποκ. ιβ΄. Κόμ. ζ΄. μέχρι ιγ΄.

Εὐαγγέλιον.
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον. Ματθ. ιη΄. Κόμ. α΄. μέχρι ια΄.

¶ Ἡμέρα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ Εὐαγγελιστοῦ.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ Λουκᾶν τὸν Ἰατρὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, Εὐαγγελιστὴν καὶ Ἰατρὸν εἶναι τῶν ψυχῶν καλέσας· Βουλομένῳ σοι εἴη, ἵνα τοῖς ὑγιεινοῖς τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ φαρμάκοις πᾶσαι τῶν ἡμετέρων ψυχῶν νόσοι θεραπεύωνται, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπι-

Ἐπιστολή.

Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι. β' Τιμ. δ'. Κόμ. ε'. μέχρι ις'.

Εὐαγγέλιον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν. Λουκ. ι'. Κόμ. α'. μέχρι ζ'. μὴ μεταβαίνετε.

¶ Ἡμέρα τῶν ἁγίων Σίμωνος καὶ Ἰούδα.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὴν Ἐκκλησίαν σου ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Προφητῶν τε καὶ Ἀποστόλων οἰκοδομήσας, ἀκρογωνιαίου ὄντος τοῦ λίθου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· Δώρησαι ἡμῖν οὕτω συναρμολογεῖσθαι διὰ τῆς αὐτῶν διδασκαλίας ἐν ἑνότητι τοῦ Πνεύματος, ὥστε ναὸν ἅγιόν σοι εὐπρόσδεκτον γενέσθαι, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἰούδας Χριστοῦ Ἰησοῦ δοῦλος. Ἰούδ. α'. Κόμ. α'. μέχρι θ'.

Εὐαγγέλιον.

Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. Ἰωάν. ιε'. Κόμ. ιζ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα πάντων τῶν Ἁγίων.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τοὺς ἐκλεκτοὺς σου ἐν μιᾷ κοινωνίᾳ καὶ συμμαχίᾳ τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Υἱοῦ σου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συμβιβάσας· Δὸς ἡμῖν τοὺς Ἁγίους σου ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ εὐσεβεῖ ζωῇ οὕτω μιμεῖσθαι, ὥστε ἐπὶ τὴν ἀνεκδιήγητον χαρὰν, ἣν τοῖς εἰλικρινῶς σε ἀγαπῶσιν ἡτοίμασας, ἀφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον. Ἀποκ. ζ'. Κόμ. β'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη. Ματθ. ε'. Κόμ. α'. μέχρι ιε'.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Δείπνου τοῦ Κυριακοῦ, ἢ τῆς παναγίας Συνάξεως.

¶ "ΟΣοι περ ἐν νῷ ἔχουσι μετέχειν τῆς παναγίας "Συνάξεως, τῷ Κηδεμόνι ἐνίοτε γε τῇ προ-"τεραίᾳ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐκδηλώσουσι.

¶ "Ἐὰν δέ τις αὐτῶν προδήλως καὶ φανερῶς μοχθηρὸς ᾖ, "ἢ ὕβριν εἰς τοὺς πέλας ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ ὑβρισάμενος, ὥστε "ἐπ' αὐτὸν σκανδαλισθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν· ὁ Κηδεμὼν "ὑπομνησθεὶς προσκαλέσαι αὐτὸν, καὶ νουθετήσαι μηδαμῶς "τολμᾶν ἐγγίσαντα τραπέζῃ τῇ Κυριακῇ, μέχρις οὗ

“προφανῶς ἐδήλωσεν, ὅτι ἀληθῶς μετενόησεν ἐπὶ τοῖς ἁμαρτηθεῖσι, καὶ τὸν πρὸ τοῦ πονηρὸν αὐτοῦ βίον μετερρύθμισεν, ὅπως ἡ Ἐκκλησία, πρότερον σκανδαλισθεῖσα, ἱκανὸν λάβοι· Ἔτι δὲ ὅτι τῷ πλησίον τῶν ἀδικηθέντων ἀντικατάλλαγμα ἔδωκεν, εἰ δὲ μή, ἀλλά γε ὅτι πρόκειται αὐτῷ τοῦτο ποιησομένῳ, ὡς αὐτίκα προσηκόντως δύναιτο ἄν.

¶ “Ὡσαύτως διαπράξεται ὁ Κηδεμών, ὁσάκις ἂν αἴσθοιτο τινας ὑπούλως καὶ ἀπεχθῶς ἀλλήλοις διακεῖσθαι· οὐκ ἐάσας Κυριακῆς τραπέζης συμμετόχους εἶναι, πρὶν ἑνωθῆναι αὐτοὺς καταλλαγέντας. Ἢν δὲ τῶν διχοστατούντων ὁ μὲν ἑκὼν φαίνηται ἐκ βάθους τῆς καρδίας τῷ φιλονεικοῦντι τῶν ἡμαρτημένων συγγνῶναι, καὶ προσέτι αὐτῷ ὁποιασοῦν ὑβρισθέντι ἱκανὸν ποιῆσαι· ὁ δὲ ἔτι τῇ σκληρότητι καὶ αὐθαδείᾳ αὐτοῦ προσκαρτερῶν, εἰς τὸν εὐσεβῆ συμβιβασμὸν προσαχθῆναι ἀπαναίνηται· Δεῖ τὸν Λειτουργὸν τὸν μὲν μετανοοῦντα εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσδέξασθαι, τὸν δὲ αὐθάδη οὔ. Προνοείσθω δὲ ὅτι πᾶς Λειτουργὸς ὁντιναοῦν ἀπωθέμενος, καθ' ὃν τρόπον εἴρηται, ἐν ταύτῃ ἢ τῇ προϊούσῃ τῆς Διατάξεως ταύτης περιοχῇ, ὑπεύθυνος ἔσται τούτου λόγον δοῦναι τῷ Διαλάκτῃ πρὸ ἡμερῶν τὸ πλεῖστον γε δεκατεσσάρων. Ὁ δὲ Διαλάκτης τῷ ἁμαρτάνοντι δίκην ἐπιθήσεται κατὰ τὸν Κανόνα.

¶ “Τραπέζης, ἐν τῷ τῆς Συνάξεως καιρῷ, καθαρᾷ τῇ σινδόνι περιεσκεπασμένης ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἐν τῷ Ἱερατείῳ καθεστώσης, ἤγουν ὅπου Ὀρθριναί τε καὶ Ἑσπεριναὶ Εὐχαὶ ἐπιτελεῖσθαι νομίζονται, ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὰ βόρεια τῆς Τραπέζης ἑστώς, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν καὶ τὴν ἑξῆς Συναπτὴν λέξει.

ΠΑτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεός, ᾧ πᾶσαι αἱ καρδίαι φανεραί, πᾶσαι ἐπιθυμίαι πρόδηλοι, καὶ οὐδὲν τὸ παράπαν τῶν ἀπορρήτων κεκρυμμένον ἐστί· Τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου ἐπιπνοίᾳ τοὺς καρδιῶν ἡμῶν διαλογισμοὺς καθάρισον, ὅπως ἐντελῶς σε ἀγαπῶμεν, καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸ ἅγιον Ὄνομά σου μεγαλύνωμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεύς, πρὸς τὸν λαὸν ἐπιστραφείς, συμπάσας τὰς Δέκα Ἐντολὰς τρανῶς καταλέξει· καὶ ὁ λαὸς ἔτι γονυπετῶν, ἐφ' ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν Ἐνταλμάτων, παρὰ Θεοῦ συγγνώ-

μην

μίω τε τῶν προεξημαρτημένων, καὶ χάριν τοῦ φυλάξαι αὐτὰ εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον, τόνδε τὸν τρόπον αἰτήσῃ.

Λειτουργός.

Ὁ Θεὸς ἐλάλησε ταῦτα τὰ ῥήματα εἰπών· Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου· Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν κλῖνον ἐπὶ τὸ φυλάξαι ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτουργός.

Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, ἢ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς· Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς· οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς, ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτής, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός.

Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός.

Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν· ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ Σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σύ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί· Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός.

Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός.

Οὐ φονεύσεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός.

Οὐ μοιχεύσεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός.

Οὐ κλέψεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός.

Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός

Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔγγραψον, δεόμεθά σου, ἁπάσας ταύτας τὰς ἐντολάς σου.

¶ Εἶτα ἐπιφέρεται ἑκατέρα τῶν ἑξῆς Εὐχῶν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ἑστῶτος ὡς πρότερον Ἱερέως καὶ λέγοντος.

Δεηθῶμεν.

Παντοκράτωρ Θεὸς, οὗ ἥ τε βασιλεία αἴδιός ἐστι, καὶ ἡ δύναμις ἄπειρος· ὁλόκληρον τὴν Ἐκκλησίαν σου ἐλέησον, καὶ οὕτω τὴν καρδίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ δούλου σου ΚΑΡΟΛΟΥ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ Κυβερνήτου διεύθυνε, ἵνα αὐτὸς συνιῶν οὗτινος ὑπηρέτης τυγχάνει ὤν, πρὸ πάντων τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου ζητήσῃ· ἡμεῖς δὲ καὶ πάντες οἱ ἀρχόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ προσῆκον ἐνθυμούμενοι, παρ' οὗ ἐξουσίαν ἐγχειρίζεται, πιστῶς αὐτῷ δουλεύσωμεν, τιμήσωμέν τε, καὶ ταπεινοφρόνως πειθαρχήσωμεν, ἐν σοί, καὶ διὰ σέ, κατὰ τὸ σὸν εὐλογητὸν ῥῆμα καὶ πρόσταγμα· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ σοὶ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἑνὸς Θεοῦ, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεός, ἐκ τοῦ ἁγίου λόγου σου διδασκόμεθα, ὅτι αἱ τῶν Βασιλέων καρδίαι ὑπὸ τῇ δεσποτείᾳ καὶ ἡγεμονίᾳ σου ὑπάρχουσι, καὶ ὅτι σὺ κατὰ τὸ δοκοῦν τῇ ἁγίᾳ σοφίᾳ σου, διατίθης καὶ κλίνεις αὐτάς· Ταπεινῶς δεόμεθά σου, οὕτω καρδίαν τοῦ δούλου σου ΚΑΡΟΛΟΥ Βασιλέως ἡμῶν καὶ Αὐτοκράτορος εὐθῦναι καὶ κυβερνῆσαι, ὥστε ἐν πᾶσιν ἐνθυμήμασι, λόγοις τε, καὶ ἔργοις αὐτοῦ, τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου πανταχῇ ζητεῖν, ἅμα καὶ σπουδάζειν τὸν λαόν σου τῇ ἑαυτοῦ κηδεμονίᾳ ἐπιτετραμμένον, ἐν τῇ εὐπορίᾳ, εἰρήνῃ τε, καὶ εὐσεβείᾳ διασώζειν. Τοῦτο χάρισαι, Πάτερ οἰκτιρμῶν, ἕνεκεν Υἱοῦ τῆς ἀγάπης σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε λεχθήσεται ἡ Προσευχὴ τῆς ἡμέρας· καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν Προσευχὴν ὁ Ἱερεὺς ἀναγνώσεται τὴν Ἐπιστολήν, λέγων, [Ἡ Ἐπιστολὴ (ἢ Περιοχὴ τῆς Γραφῆς διαταχθεῖσα ἀντὶ τῆς Ἐπιστολῆς) γέγραπται ἐν τῷ -- Κεφαλαίῳ -- ἀρχομένη ἀπὸ -κόμματος. Καὶ τελευτηθείσης τῆς Ἐπιστολῆς, ἐρεῖ, Ὧδε τέλος ἔχει ἡ Ἐπιστολή. Τότε ἀναγνώσεται τὸ Εὐαγγέλιον (ἑστῶτος ἅπαντος τοῦ λαοῦ) λέγων, τὸ ἅγιον Εὐαγγέ-

γέγραπται ἐν τῷ -- Κεφαλαίῳ ἀρχόμενον ἀπὸ -- κόμματος. Καὶ τελευτηθέντος τοῦ Εὐαγγελίου ᾀδήσεται ἢ λεχθήσεται τὸ ἑπόμενον Σύμβολον, ἔτι ἑστῶτος εἰς πρότερον τοῦ λαοῦ.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δι' ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα διὰ Πνεύματος ἁγίου ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφὰς, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον καὶ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν· Καὶ πιστεύω μίαν ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν· Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Κηδεμὼν τῷ λαῷ μηνύσει τίνας ἡμέρας ἑορταστίμους ἢ νηστευσίμους ἄγεσθαι δεῖ ἐν τῇ ἐπιούσῃ ἑβδομάδι. Καὶ τότε δὲ (ἐὰν οὕτω συμβῇ) γνωρισμὸς ἔσται τῆς παναγίας Συνάξεως ἐσομένης· καὶ τὰ Βάννα ἤτοι προμνηστευτικὰ ἢ προτέλεια γράμματα τοῦ γάμου δημοσιωθήσεται· καὶ τὰ Βρέβια, καὶ αἱ Προσκλήσεις καὶ Ἀφορισμοὶ ἀναγνωσθήσονται. Οὐδὲν δὲ κηρυχθήσεται ἢ δημοσιωθήσεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεταξὺ τῆς Λειτουργίας εἰ μὴ διὰ τοῦ Λειτουργοῦ, οὐδέ γε δι' αὐτοῦ, εἰ μὴ ὅ,τι προστεταγμένον ἂν εἴη ἐν τοῖς τοῦ βιβλίου τούτου κανόσιν, ἢ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἢ τοῦ Διατάκτου ἐντεταλμένον.

¶ Εἶτα ἕψεται ἡ Δημηγορία, ἢ μία τῶν Ὁμιλιῶν.

¶ Τότε εἰς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν ἀναστρέψας ὁ Ἱερεὺς ἄρξει τῆς Προσφορᾶς, ἕν τι ἢ πλείω τῶν ἐπενεχθέντων γνωμιδίων κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, λέγων.

Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ματθ. ε'. ιϛ'.

Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου

οὔτε

ὅπου σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσι. Ματθ. ϛ'. ιθ', κ'.

Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Ματθ. ζ'. ιβ'.

Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ματθ. ζ'. κα'.

Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Λουκ. ιθ'. ζ'.

Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; α' Κορ. θ'. ζ'.

Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; α' Κορ. θ'. ια'.

Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. α' Κορ. θ'. ιγ', ιδ'.

Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει· ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. β' Κορ. θ'. ϛ', ζ'.

Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. Γαλάτ. ϛ'. ϛ', ζ'.

Ἄρα οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. Γαλάτ. ϛ'. ι'.

Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. α' Τιμ. ϛ'. ϛ', ζ'.

Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε, μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν· ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικοὺς, ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς. α' Τιμ. ϛ'. ιζ', ιη', ιθ'.

Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ Ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἑβρ. ϛ'. ι'.

Τῆς εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. Ἑβρ. ιγ'. ιϛ'.

Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλεί-

σῃ

σῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; α' Ἰωάν. γ'. ιζ'.

Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σου ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντὸς πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Τωβ. δ'. ζ'.

Ὡς σοι ὑπάρχει κατὰ τὸ πλῆθος, ποίησον ἐξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην· ἐὰν ὀλίγον σοι ὑπάρχῃ, κατὰ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην· Θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. Τωβ. δ'. η', θ'.

Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχὸν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. Παροιμ. ιθ'. ιζ'.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Ψαλμ. μ'. α'.

¶ Μεταξὺ ἀναγινωσκομένων τούτων τῶν γνωμιδίων, Διάκονοι, Οἰκονόμοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἱκανοὶ ἄνδρες εἰς τοῦτο τεταγμένοι, τὰς τοῖς πένησι δοθείσας ἐλεημοσύνας, καὶ ἅμα ἅτινα οὖν τοῦ λαοῦ ἑκούσια λήψονται ἐν τῇ πρεπούσῃ λεκάνῃ, (ἣν τοῦδε ἕνεκα ὑπὸ τῆς Παροικίας παρασκευασθῆναι δεῖ) καὶ εὐλαβῶς οἴσουσι τῷ Ἱερεῖ, ὃς ταπεινῶς παραστήσει καὶ ἐπιθήσει τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ.

¶ Καὶ ὅτε ἡ Σύναξις γίνεται, τοσοῦτον ἄρτον τε καὶ οἶνον τῇ τραπέζῃ ἐπιθήσει ὁ Ἱερεὺς, ὅσον ἀρκεῖν νομίσει· ἔπειτα δὲ ὁ Ἱερεὺς λέξει τάδε.

Εὐχώμεθα ὑπὲρ καταστάσεως τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς γῆς στρατευομένης.

Παντοκράτωρ καὶ ἀείζωε Θεὸς, ὁ διὰ τοῦ ἁγίου σου Ἀποστόλου σου διδάξας ἡμᾶς, δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις τε, καὶ εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ποιῆσαι· Ταπεινοφρόνως ἀντιβολοῦμέν σε, [* τὰς ἐλεημοσύνας, καὶ προσφορὰς ἡμῶν] καὶ ταύτας τὰς προσευχὰς ἃς τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου προσφέρομεν, ἐλεημονέστατα ἀποδέχεσθαι· ἱκετεύοντές σε τῷ πνεύματι ἀληθείας, ἑνότητός τε καὶ ὁμονοίας Ἐκκλησίαν τὴν καθολικὴν ἀδιαλείπτως ἐπιπνεῦσαι· καὶ δώρησαι ἵνα πάντες οἱ τὸ ἅγιον Ὄνομά σου ὁμολογοῦντες, ἐν τῇ τοῦ ἱεροῦ λόγου σου ἀληθείᾳ συμφωνεῖν, καὶ ἐν τῇ ὁμονοίᾳ, καὶ εὐσεβεῖ ἀγάπῃ συγκαταβιοῦν δύνωνται. Ἔτι δὲ δεόμεθά σου, Κύριε, σῶσον καὶ σκέπασον ἅπαντας τοὺς Χριστιανοὺς Βασιλεῖς, Ἄρχοντας καὶ Κυβερνήτας, μάλιστα δὲ τὸν δοῦλόν σου, τὸν ΚΑ'ΡΟΛΟΝ τὸν ἡμῶν Βασιλέα, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ ἔρημον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι· καὶ χάρισαι τοῖς αὐτοῦ συμβούλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἐξουσίᾳ οὖσιν, ἀπροσωποπολήπτως τε καὶ νομίμως δίκην δικάσαι, πρός τε

* Ἐὰν οὐδεμία ἐλεημοσύνη ποιηθῇ, χρὴ παραλείπειν ταῦτα τὰ ῥήματα (τὰς ἐλεημοσύνας καὶ προσφορὰς ἡμῶν.)

τὴν τῆς πονηρίας καὶ κακίας τιμωρίαν, καὶ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας σου καὶ ἀρετῆς προστασίαν. Παράσχου χάριν, Πάτερ οὐράνιε, πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ Κηδεμόσιν, ὥστε τῷ τε βίῳ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν τὸν ἀληθινὸν καὶ ζῶντα λόγον σου ἀναγγέλλειν, ἔτι δὲ καὶ ὀρθῶς καὶ προσηκόντως ἱερὰ τὰ Μυστήριά σου τελεῖν. Καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ λαῷ Σου δώρησαι τὴν ἐπουράνιόν Σου χάριν, μάλιστα δὲ, τούτῳ παρόντι τῷ Ὁμίλῳ, ἐφ' ᾧ πραεῖ τῇ διανοίᾳ, καὶ πρεπούσῃ τῇ εὐλαβείᾳ τὸ ἅγιον ῥῆμά σου ἐνωτίσασθαί τε καὶ προσδέξασθαι, καὶ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ σοι λατρεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. Καὶ ταπεινοφρονέστατα δεόμεθά σου, Κύριε, διὰ τὴν χρηστότητά σου, παραμυθεῖσθαι, ἀντιλαβέσθαι, καὶ βοηθεῖν πᾶσι τοῖς ἐν τῷ νῦν βίῳ, συμφορᾷ ἢ ἀλγηδόνι, ἐνδείᾳ, νόσῳ ἢ ἄλλῃ ἡτινιοῦν κακοπαθείᾳ ταλαιπωρουμένοις. Ἔτι δὲ καὶ εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιον Ὄνομά Σου ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου ἐν τῇ πίστει καὶ φόβῳ σου τὸν βίον τετελευτηκότων· δεόμενοί σου χάριν ἡμῖν δοῦναι, τῷ καλῷ αὐτῶν παραδείγματι οὕτω παρακολουθεῖν, ὥστε τῆς οὐρανίου βασιλείας σου συμμετόχους αὐτοῖς γενήσεσθαι. Τοῦτο χάρισαι, Πάτερ, ἕνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μόνου Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὅτε ὁ Λειτουργὸς προμηνύει τῷ λαῷ περὶ τῆς ἁγίας Συνάξεως τελειωθησομένης, (ὃ καὶ πάντοτε ποιήσει ἐν τῇ Κυριακῇ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἀμέσως προϊούσῃ) μετὰ τὴν Δημηγορίαν ἢ Ὁμιλίαν τελευτῶσαν, ταύτην τὴν ἑξῆς παραίνεσιν ἀναγνώσεται.

Ἀγαπητοὶ, τῇ -ἡμέρᾳ δεδοκταί μοι, ἂν Θεὸς θέλῃ, πᾶσι τοῖς εὐσεβῶς καὶ εὐλαβῶς διακειμένοις τὸ παραμυθητικώτατον ἐκεῖνο τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Μυστήριον ὑπηρετεῖν, ὃ προσδέχεσθαι αὐτῶν δεῖ εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ὑπερτιμοτάτου σταυροῦ καὶ πάθους αὐτοῦ, δι' οὗ μόνου τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἐπιτυγχάνομεν, καὶ μέτοχοι γινόμεθα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Τοιγαροῦν προσήκει ἡμῖν, Παντοκράτορι Θεῷ τῷ οὐρανίῳ ἡμῶν Πατρὶ ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης καρδίας χάριν ἀπονέμειν, ἐφ' ᾧ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἡμῖν ἔδωκεν, οὐ μόνον ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴν βρῶσιν καὶ τροφὴν ἡμῖν εἶναι ἐν ἁγίῳ ἐκείνῳ τῷ Μυστηρίῳ. Οὕτω γὰρ τοῖς μὲν ἀξίως αὐτοῦ μεταλαβοῦσιν, οὕτω θείου καὶ παραμυθητικοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, τοῖς δὲ ἀναξίως αὐτοῦ μεταλαβεῖν τολμῶσιν ἐπικινδύνου, προσήκει μοι ὑμᾶς παρακαλεῖν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τήν τε τοῦ ἁγίου ἐκείνου Μυστηρίου ἀξιότητα, καὶ τῆς ἀναξίως αὐτοῦ μεταλήψεως μέγαν τὸν κίνδυνον καλῶς νοεῖν, καὶ τὰς ὑμῶν συνειδήσεις οὕτως ἐρευνᾶν καὶ δοκιμάζειν, (καὶ τοῦτο δὲ οὐκ ἐπιπολαίως

πολλαίως καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ ὑπακρινομένην δίκην, ἀλλ' οὕτως) ὥστε ὅπως καὶ καθαροὺς πρὸς οὐράνιον οὕτως εὐωχίαν ἔρχεσθαι, ἔχοντας τὸ ἔνδυμα γάμου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Γραφῇ ἀπαιτημένον, καὶ εὐπροσδέκτους εἶναι, ὡς ἀξίως τῆς ἱερᾶς ἐκείνης Τραπέζης κοινωνοῦντας.

Πρὸς δὲ ταῦτα μάλιστα συμφέρει· Πρῶτον τὴν ἑαυτῶν ζωήν τε καὶ ἀναστροφὴν κατὰ τὸν τῶν θείων ἐνταλμάτων κανόνα ἐξετάζειν, καὶ ὁπουδήποτ' ἂν αἰσθάνησθε εἴτε διανοίᾳ, εἴτε λόγῳ ἢ ἔργῳ ἐπταικότες, ἐκεῖ τὰ ἁμαρτωλῶς βεβιωμένα θρηνεῖν, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι ἐξομολογεῖν, μετὰ βεβαίας προθέσεως τῆς τοῦ βίου ἐπανορθώσεως. Ἢν δὲ καταννοήσητε τὰ πλημμελήματα ὑμῶν οὐχ ὅπως κατὰ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ πέλας εἶναι, τότε καταλλαγήσεσθε πρὸς ἐκεῖνον, ἕτοιμοι ὄντες ἀποκατάστασιν καὶ ἱκανοποδοσίαν ποιεῖσθαι κατὰ δύναμιν, πᾶσι τοῖς ὑφ' ὑμῶν ὁπωσοῦν ἀδικηθεῖσι καὶ ὑβρισθεῖσι· καί γε ἕτοιμοι ὁμοίως ὄντες συγγνῶναι τοῖς ἄλλοις οἱασπεροῦν, οἳ καὶ ὑμῖν προσέπταισαν, καθὼς ὑμεῖς καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ὑμετέρων πταισμάτων συγγνώμης τυχεῖν θέλοιτ' ἄν· ἄλλως τε γὰρ ἡ τῆς παναγίας Συνάξεως μετοχὴ οὐδὲν ἀλλ' ἢ τὴν κρίσιν ὑμῶν αὐξάνει. Τοιγάρτοι εἴ τις ὑμῶν βλάσφημος εἰς τὸν Θεὸν, ἐμποδιστὴς ἢ συκοφάντης τοῦ λόγου αὐτοῦ, μοιχὸς, ἢ κακίᾳ ἢ φθόνῳ ἢ ἄλλῃ βαρείᾳ ἥτινι οὖν ἀνομίᾳ ἔνοχος ᾖ· Μετανοεῖτε ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, εἰ δὲ μὴ, τῇ ἱερᾷ ἐκείνῃ Τραπέζῃ μὴ ἐγγίζετε, μήποτε μετὰ τὸ μεταλαβεῖν τοῦ ἁγίου ἐκείνου Μυστηρίου ὁ Διάβολος εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ, ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἰούδαν, καὶ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμᾶς πληρώσῃ, καὶ εἰς τὴν σώματός τε καὶ ψυχῆς πανωλεθρίαν ἐπαγάγῃ.

Καὶ ἐπειδὴ μηδένα πρὸς τὴν ἁγίαν Σύναξιν εἰ μὴ μετὰ βεβαίας πεποιθήσεως ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Θεοῦ, καὶ ἠρεμούσης συνειδήσεως ἐλθεῖν χρὴ, Τοιγαροῦν εἴ τις ἐν ὑμῖν μὴ δύναται τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἑαυτοῦ συνείδησιν κατηρεμῆσαι, ἀλλ' ἔτι τοῦ πλείονος παραμυθίας, ἢ βουλῆς δεῖται, ἐλθέτω πρὸς ἐμὲ ἢ ἄλλον τινὰ φρόνιμον καὶ πεπαιδευμένον τοῦ θείου λόγου Ὑπηρέτην, καὶ τὴν λύπην αὐτοῦ ἀναδειξάτω, ἵνα διὰ τῆς τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ λόγου διακονίας τὴν τῆς ἀφέσεως εὐεργεσίαν, ἅμα δὲ καὶ τὴν πνευματικὴν βουλήν τε καὶ νουθεσίαν λαμβάνῃ, πρός τε τὴν τῆς συνειδήσεως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν τῆς ἀπορίας τε καὶ δισταγμοῦ ἀποβολήν.

¶ Εἰ δέ ποτε ὁρᾷ τὸν λαὸν εἰς ἁγίαν τὴν Σύναξιν ὀκνοῦντα προσιέναι, ἀντὶ τῆς προτέρας ταύτῃ χρήσεται τῇ παραινέσει.

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί-- δέδοκταί μοι, ἂν Θεὸς θέλῃ, Δεῖπνον Κυριακὸν ἑορτάσαι, εἰς ὃ ἐν Ὀνόματι Θεοῦ ἅπαντας ὑμᾶς ὧδε συλλεχθέντας καλῶ, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἕνεκεν ἀντιβολῶ, δῆτα μὴ ἀναίνεσθαι προσελθεῖν, καὶ ταῦτα ὡς εὐμενῶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ συγ-

κεκλημένους τε καὶ παρηγγελ-
μένους. Οἶδα ὅτι ὡς φορτικόν
τι καὶ ἀγνωμόν ἐστιν, ὅτε τις
τὴν λαμπρὰν δαπάνην ἡτοί-
μασε, παντοδαποῖς τοῖς ἐδέ-
σμασι τὴν τράπεζαν αὐτοῦ ἐ-
κόσμησεν, ὥστε μηδὲν τὸ παρ-
άπαν ἐλλείπειν πλὴν ἢ τοὺς
ἑστιάτορας μόνον ἀνακεῖσθαι·
ὅμως δὲ οἱ κεκλημένοι ἀπρο-
φασίστως καὶ ἀγνωμονέστατα
παρελθεῖν ἀπαρνοῦνται. Τίς
ἄρα ἐν ὑμῖν τοιαῦτα πάσχων
οὐκ ἂν ἀγανακτοίη; τίς οὐκ ἂν
νομίζοι ἑαυτὸν τὰ δεινὰ καὶ
ὑβριστικὰ πεπονθέναι; Τοι-
γαροῦν, Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ
ἀγαπητοὶ, βλέπετε, μὴ παρ-
αιτοῦντες τοῦ δείπνου ὑπο-
στέλλοντες ἑαυτοὺς, τὸν Θεὸν
καθ' ὑμῶν παροργίζητε.
Ῥαδίως μὲν ἄν τις προφασί-
ζηται, λέγων, Οὐ κοινωνήσω,
ὅτι κοσμικαῖς φροντίσιν ἐμ-
ποδίζομαι. Αἱ δὲ τοιαῦται
προφάσεις οὐκ ἔπισης ῥᾳδίως
παρὰ τῷ Θεῷ εὐδόκιμοι
οὔτ' εὐπρόσδεκτοί εἰσιν. Ἐ-
ὰν δέ τις εἴπῃ, ἐσχάτως ἁ-
μαρτωλός εἰμι, διὸ φοβοῦ-
μαι παρεῖναι, διὰ τί οὖν οὐ με-
τανοεῖτε, οὐδὲ τὸν βίον ἐπανορ-
θοῦτε; Ὅτε καλεῖ ὑμᾶς ὁ
Θεὸς, οὐκ ἐπαισχύνεσθε λέγον-
τες, παρελθεῖν μὴ βούλεσθαι;
Ὅτε δεῖ ὑμᾶς πρὸς τὸν Θεὸν
ἐπιστρέφεσθαι, ἆρα προφασί-
σεσθε, λέγοντες μὴ ἕτοιμοι
εἶναι; Ἀκριβῶς σκοπεῖτε ἐν ἑ-
αυτοῖς, ὡς ὀλίγον ὠφελήσου-
σι παρὰ τῷ Θεῷ τοιαῦται
σκήψεις καὶ προφάσεις. Οἱ
τὸ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ δεῖπνον
ἀθετήσαντες, ὁ μὲν ἀγρὸν ἀγο-
ράσας, ὁ δὲ ζεύγη βοῶν δο-
κιμάσων, ὁ δὲ γυναῖκα γήμας,
οὐχ οὕτω παρῃτημένοι ἦσαν,
ἀλλ' ἀνάξιοι τῆς οὐρανίου εὐωχίας
ἐνομίσθησαν. Ἐγὼ τοίνυν μέ-
ρος ἕτοιμος ἔσομαι, καὶ κατὰ
τὸ προσῆκον ἐν τῷ Ὀνόματι
τοῦ Θεοῦ παραγγέλλω ὑμῖν. ὑ-
μᾶς προσκεκλημένοι ἐν αὐτοῦ τοῦ
Χριστοῦ μέρει, ὑμᾶς παρακα-
λῶ, εἰ πολυτίμητος ὑμῖν ἐστιν
ἡ σωτηρία ὑμῶν, μετόχους
γενέσθαι ταύτης τῆς ἁγίας Συνά-
ξεως. Καὶ ὥσπερ ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ οὐκ ἀπηξίωσε τὴν ἑαυ-
τοῦ ψυχὴν ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἄχρι
θανάτου διὰ τὴν ὑμῶν σωτη-
ρίαν ἐκδιδόναι· οὕτω χρὴ ὑ-
μᾶς εἰς τὴν τοῦ θανάτου αὐτοῦ
ἀνάμνησιν, τῆς δὲ τῆς κοινωνί-
ας συμμετασχεῖν. Ἐὰν δὲ τοῦ-
το δρῶντες ἀμελήσητε, μεθ'
ἑαυτῶν ἐννοεῖτε, ἡλίκην ὕ-
βριν εἰς τὸν Θεὸν ὑβρίζετε, καὶ
ὅση τιμωρία ταῖς κεφαλαῖς
ὑμῶν ἐπικρέμαται· ὅταν τῆς
Κυριακῆς τραπέζης ἑκουσί-
ως ἀπέχησθε, καὶ τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν ἀφορίζησθε, οἵπερ τὴν
ὡς μάλιστα ἐπουράνιον ταύ-
την τροφὴν εὐωχεῖσθαι παρεί-
ασι. Ταῦτα ὑμεῖς ἐνθυμού-
μενοι, εἰς βελτίω τὸν νοῦν (Θεοῦ
διδόντος) ἐπανήξεσθε· οὗ
ἵνα τυγχάνητε, ἡμεῖς ταπει-
νὰς δεήσεις ἡμῶν οὐ παυσό-
μεθα τῷ Θεῷ τῷ Πατρὶ ἡ-
μῶν ἐπουρανίῳ προσφέρον-
τες.

¶ Τελουμένης ἤδη τῆς Συνά-
ξεως, καὶ τῶν Συγκοινωνούντων
ἐν δέοντι καθεστώτων πρὸς
τὸ λαμβάνειν τὸ ἅγιον Μυ-
στήριον, λέξει ὁ Ἱερεὺς ταύ-
την τὴν παραίνεσιν.

Ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ, ὅ-
σοιπερ διανοεῖσθε παρ-
ελθεῖν εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ
σώματος καὶ αἵματος τοῦ

Σωτῆ-

Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ, σκοπεῖν αὐτὸν χρὴ, πῶς ὁ Ἅγιος Παῦλος παραινεῖ πάντας ἀνθρώπους, ἀκριβῶς ἐξετάζειν, καὶ δοκιμάζειν ἑαυτὸν, πρὶν ἢ τολμᾷν ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθίειν, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πίνειν. Ὥσπερ γὰρ μέγα ἐστὶ τὸ ὠφέλημα εἰ μετὰ καρδίας ὄντως μετανοούσης, καὶ ζώσης πίστεως τοῦ ἁγίου Μυστηρίου μεταλάβωμεν· (τότε γὰρ πνευματικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ σάρκα ἐσθίομεν, καὶ αὐτοῦ τὸ αἷμα πίνομεν, τότε ἐν Χριστῷ οἰκοῦμεν, καὶ Χριστὸς ἐν ἡμῖν, τότε ἐσμὲν ἐν τῷ Χριστῷ καὶ Χριστὸς ἡμῖν·) οὕτω καὶ μέγας ὁ κίνδυνος, ἐὰν ἀναξίως αὐτοῦ μεταλάβωμεν· τότε γὰρ τοῦ σώματος καὶ αἵματος Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος ἔνοχοί ἐσμεν, τὸ κρῖμα ἡμῖν αὐτοῖς ἐσθίομεν καὶ πίνομεν, μὴ διακρίνοντες τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, τὴν τοῦ Θεοῦ ὀργὴν καθ' ἡμῶν ἀνάπτομεν, αὐτόν τε ποικίλοις τοῖς νοσήμασι καὶ πολυειδέσι τοῦ θανάτου τρόποις ἡμᾶς μαστιγῶσαι παροξυνόμεθα. Διακρίνετε οὖν ἑαυτοὺς, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ κριθῆτε ὑπὸ τοῦ Κυρίου· ἀληθῶς μετανοεῖτε ἐκ τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν παρῳχημένων· ζῶσαν καὶ βεβαίαν πίστιν ἔχετε εἰς τὸν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν· τὸν βίον ὑμῶν ἐπανορθοῦτε· εἰς πάντας ἁπαξαπλῶς τὴν τελείαν ἀγάπην ἐπιδείκνυτε· οὕτω τῶν ἁγίων ἐκείνων Μυστηρίων συμμέτοχοι ἐπιτήδειοι ἔσεσθε. Περὶ πάντων δὲ, ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστεῖν ὑμᾶς δεῖ Θεῷ τῷ Πατρὶ, τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ἀπολυτρώσεως διὰ θανάτου καὶ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Θεανθρώπου, τοῦ ταπεινώσαντος ἑαυτὸν μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀθλιωτάτων ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου κειμένων, τοῦ ποιῆσαι ἡμᾶς τὰ τέκνα Θεοῦ, καὶ ὑψῶσαι ἡμᾶς εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἐφ' ᾧ δὲ καὶ ὑπερβάλλουσαν τὴν ἀγάπην τοῦ Διδασκάλου καὶ μόνου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντος, καὶ τὰ ἀναρίθμητα ἀγαθὰ, ἃ διὰ τιμιωτάτου αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθέντος ἡμῖν περιεποιήσατο, διὰ μνήμης ἔχωμεν· ὅσια τὰ Μυστήρια, ὡς ἐχέγγυα τῆς ἀγάπης, καὶ ὑπομνήματα τοῦ θανάτου αὐτοῦ, εἰς μεγάλην καὶ αἰώνιον ἡμῶν παραμυθίαν κατέστησε καὶ διέταξε. Τούτῳ οὖν μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὡς μάλιστα ὀφείλομεν, ἀδιάλειπτον χάριν ἔχωμεν, τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ θελήματι παντελῶς ὑποτασσόμενοι, καὶ φιλοτιμούμενοι αὐτῷ δουλεύειν ἐν τῇ ἀληθινῇ ἁγιωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς τοὺς ἐπὶ τὸ τῆς παναγίας Συνάξεως μετέχειν συνερχομένους προσφωνήσει.

Ὅσοι γὰρ ὄντως καὶ ἀληθῶς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ὑμῶν μετανοεῖτε, καὶ πρὸς τοὺς πέλας ἀγάπην ἔχετε, φιλικῶς τε καὶ εὐνοϊκῶς διάκεισθε, καὶ τὸν καινὸν

βίον διάγειν προθυμεῖσθε, τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ τηροῦντες, καὶ τοῦ λοιποῦ δὲ ἐν ταῖς ὁσίαις ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι σπουδάζοντες, ἐγγίζετε μετὰ πίστεως, καὶ τοῦτο Μυστήριον τὸ πανάγιον εἰς τὴν ὑμετέραν παραμυθίαν λαμβάνετε, καὶ Παντοκράτορι τῷ Θεῷ τὴν ταπεινὴν ἐξομολόγησιν ὑμῶν εὐλαβῶς γονυπετοῦντες ποιεῖσθε.

¶ Τότε ἡ γενικὴ αὕτη ἡ ἐξομολόγησις ἐν ὀνόματι πάντων τῶν Κοινωνησειόντων, δι' ἑνὸς τῶν Λειτουργῶν, αὐτοῦ τε, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ ταπεινῶς γονυπετούντων καὶ λεγόντων.

Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, Πάτερ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὁ τῶν πάντων κτίστης, τῶν ἀνθρώπων πάντων κριτής· Ὁμολογοῦμεν καὶ πενθοῦμεν πολλαπλασίας ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, Ἃς συχνῶς καὶ ἐπαλλήλως καὶ ὑπερλίαν πονηρῶς ἐποιήσαμεν, Ἐννοίᾳ, λόγῳ καὶ ἔργῳ, Κατὰ τῆς θείας Μεγαλειότητός σου, τὴν ὀργήν σου καὶ νέμεσιν καθ' ἡμῶν δικαιότατα παροξύνοντες. Ἐκτενῶς μετανοοῦμεν, Καὶ ἐπὶ τούτοις τοῖς παραπτώμασιν ἡμῶν ἐκ καρδίας λυπούμεθα. Ἀλγεινὴ ἡμῖν ἐστιν ἡ ὑπόμνησις αὐτῶν, Καὶ τὸ βάρος αὐτῶν ἀφόρητον· Ἐλέησον ἡμᾶς, Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ἕνεκεν τοῦ Υἱοῦ Σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἄφες ἡμῖν πάντα τὰ παρεληλυθότα, Καὶ χάρισαι ἡμῖν τοὐντεῦθεν διαπαντός, Ἐν καινότητι τοῦ βίου σοι δουλεῦσαι καὶ ἀρέσαι, Πρὸς τὴν τοῦ ὀνόματός σου τιμὴν καὶ δόξαν· Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἀναστὰς ὁ Πρεσβύτερος (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐὰν παρῇ) καὶ πρὸς τὸν λαὸν στραφεὶς ταύτην τὴν ἀπόλυσιν ἀποφθέγξεται.

Παντοκράτωρ Θεός, Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἐπαγγειλάμενος συγγνώμην ἔχειν ἁμαρτιῶν πᾶσι τοῖς τῇ ἐκ καρδίας μετανοίᾳ καὶ ἀληθινῇ πίστει πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφομένοις, ἱλασθείη ὑμῖν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν ῥύσαιτο ὑμᾶς, ἐν πάσῃ τῇ ἀγαθότητι σθενώσαι καὶ βεβαιώσαι ὑμᾶς, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον καταγάγοι ὑμᾶς· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

Εἰσακούσατε οἷς τὰ παραμυθητικὰ τῶν ῥημάτων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς λέγει ἅπασι τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀληθῶς ἐπιστρεφομένοις.

Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ματθ. ια'. κη'.

Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ἰωάν. γ'. ις'.

Ἔτι δὲ ἀκούετε, ὃ λέγει ὁ Ἅγιος Παῦλος.

Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν

κόσμον

κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι. α΄ Τιμ. α΄. ιε΄.

Πρὸς δὲ τούτοις ἐνωτίσασθε καὶ ὃ λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης.

Ἐάν τις ἁμάρτῃ, Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. α΄ Ἰωάν. β΄. α΄.

¶ Ἐφ᾽ οἷς ὁ Ἱερεὺς προϊὼν λέξει.

Ἄνω ἔχετε τὰς καρδίας ὑμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἱερεύς.

Εὐχαριστήσωμεν Θεῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ἄξιόν ἐστι καὶ δίκαιον οὕτω ποιεῖν.

¶ Τότε ἐρεῖ ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν ἐπιστραφείς.

ΠΑ΄νυ ἄξιόν ἐστι, καὶ δίκαιον, καὶ παντελῶς τὸ δέον, ἵνα πάντοτε καὶ πανταχοῦ εὐχαριστήσωμέν σοι Κύριε, * ἅγιε Πάτερ Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεός.

Ταῦτα τὰ ῥήματα [* Ἅγιε Πάτερ] παραλείπεσθαι δεῖ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Τριάδος.

¶ Οἷς ἐπαχθήσεται τὸ ἴδιον Προοίμιον κατὰ τὸν καιρὸν εἰ ἄρα ἐπιταχθῇ τι, εἰ δὲ μή, εὐθέως ἐπιλεχθήσεται τὰ ἑπόμενα.

ΔΙόπερ μετ᾽ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ πάσης τῆς οὐρανίας δυνάμεων πανηγύρεως ἐνδοξότατον Ὄνομά σου ἀνυμνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν· ἀδιαλείπτως αἰνοῦντές σε καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ, πλήρεις οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· Δόξα σοι Κύριε ὕψιστε. Ἀμήν.

Ἴδια προοίμια.

¶ Ἐν τοῖς Γενεθλίοις τοῦ Κυρίου, καὶ ταῖς ἑπτὰ ἔπειτα ἡμέραις.

ὍΤι ἔδωκας Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ Υἱόν σου, εἰς περὶ τοῦ τὸν χρόνον τοῦτον ὑπὲρ ἡμῶν γεννηθῆναι, ὃς διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐγένετο ὄντως ἄνθρωπος ἐξ οὐσίας Μαρίας τῆς Παρθένου τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἄνευ τοῦ κηλῖδος τῆς ἁμαρτίας, ὥστε ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Διόπερ μετ᾽ Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπά.

¶ Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, καὶ τῶν ἑπτὰ ἔπειτα ἡμέραις.

ΜΑ΄λιστα δὲ ὀφείλομεν αἰνεῖν σε, ὑπὲρ τῆς ἐνδοξοτάτης τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀναστάσεως· ὅτι αὐτὸς ὁ ὄντως Ἀμνὸς τοῦ Πάσχα ἐστίν, ὃς ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, καὶ ἦρε τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ὃς διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸν θάνατον κατήργησε, καὶ διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως αὐτοῦ ζωὴν τὴν αἰώνιον ἀποκατέστησεν ἡμῖν· Διόπερ μετ᾽ Ἀγγέλων, καὶ τὰ ἑξῆς.

¶ Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναβάσεως, καὶ ταῖς ἑπτὰ μετέπειτα ἡμέραις.

ΔΙ' ἀγαπητοῦ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ὃς μετὰ τὴν ἐνδοξοτάτην αὐτοῦ ἀνάστασιν προδήλως ἐφανερώθη πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἑτοιμάσαι ἡμῖν τὸν τόπον, ἵνα ὅπου αὐτός ἐστιν ἐκεῖσε καὶ ἡμεῖς ἀναβῶμεν, καὶ αὐτῷ ἐν δόξῃ συμβασιλεύσωμεν· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ ἑξῆς.

¶ Ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, καὶ ταῖς ἓξ ἔπειτα ἡμέραις.

ΔΙὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καθ' οὗ παραληφθεῖσαν ὑπόσχεσιν τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὡς περί που τὸν χρόνον τοῦτον ἐκ τῶν οὐρανῶν κατέβη μετ' ἤχου ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, ἐν ὁμοιώματι διαμεριζομένων γλωσσῶν ὡσεὶ πυρός, καθήμενον ἐφ' ἕνα ἕκαστον τῶν Ἀποστόλων, πρὸς τὸ διδάσκειν καὶ ὁδηγεῖν αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· δωρούμενον αὐτοῖς τό, τε διάφορον γλωσσῶν χάρισμα, καὶ παρρησίαν μετὰ διαπύρου ζήλου πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν εὐλόγως καὶ βεβαίως κηρύξαι τὸ Εὐαγγέλιον, δι' οὗ ἐκ σκότους καὶ πλάνης ἠγόμεθα εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς καὶ τὴν ἀληθινὴν ἐπίγνωσιν σοῦ τε καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπά.

¶ Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Τριάδος μόνον.

ὍΣ συγγενεῖς ὢν εἰς Θεός, εἰς Κύριος· οὐ μόνον ἓν πρόσωπον, ἀλλὰ τρία πρόσωπα ἐν τῇ μιᾷ οὐσίᾳ· ὃ γὰρ πιστεύομεν περὶ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, τοῦτο καὶ περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου ἄνευ ἡστινοσοῦν διαφορᾶς ἢ ἀνισότητος πεπείσμεθα· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπά.

¶ Μεθ' ἕκαστον τούτων τῶν Προοιμίων εὐθέως ᾀσθήσεται ἢ λεχθήσεται,

ΔΙόπερ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ πάσης τῆς ἐπουρανίου δυνάμεων πανηγύρεως ἐνδοξότατον Ὄνομά σου ἀνυμνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν· ἀδιαλείπτως αἰνοῦντές σε καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ, πλήρεις εἰσὶν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· Δόξα σοι, Κύριε ὕψιστε. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τὴν Κυριακὴν Τράπεζαν γονυπετῶν, ἐν ὀνόματι τῶν τῆς Συνάξεως μεταληψομένων ταύτην ἐρεῖ τὴν εὐχήν.

ΟΥ θαρροῦμεν ἐλθεῖν ἐπὶ ταύτην τὴν Τράπεζάν σου, ἐλεῆμον Κύριε, τῇ ἡμετέρᾳ δικαιοσύνῃ, ἀλλὰ τῷ μεγέθει καὶ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου πεποιθότες· Ἡμεῖς μὲν οὐκ ἄξιοί ἐσμεν οὐδὲ τὰ ψιχία ἀπὸ τῆς Τραπέζης σου πίπτοντα συλλέγειν. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς ὁ Κύριος, οὗ ἴδιόν ἐστι τὸ ἐλεῆσαι· χάρισαι οὖν ἡμῖν, εὐμενέστατε Κύριε, οὕτω τὴν τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ σάρκα ἐσθίειν, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ πίνειν, ὥστε τὰ ἁμαρτωλὰ ἡμῶν σώματα διὰ

σώματος αὐτοῦ κεκαθαρίσθαι, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν διὰ τοῦ τιμιωτάτου αἵματος αὐτοῦ λελοῦσθαι, ὅπως ἡμεῖς ἐν αὐτῷ διαπαντὸς οἰκῶμεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν. Ἀμήν.

¶ Ἐπειδὴ ὁ Ἱερεὺς ἑστὼς ἔμπροσθεν τῆς Τραπέζης τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον οὕτω διετάξατο, ὥστε εὐχερέστερόν τε καὶ εὐσχημονέστερον τὸν ἄρτον κλάσαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὰς χεῖρας λαβεῖν τὸ ποτήριον, τὴν ἑξῆς τῆς Καθιερώσεως εὐχὴν λέξει.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε, ὁ ἐκ σπλάγχνων τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔδωκας Υἱόν σου τὸν μονογενῆ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀπολυτρώσεως ἐπὶ τῷ σταυρῷ τὸν θάνατον ὑπομένειν, ὃς (τῇ μιᾷ ἑαυτοῦ ἅπαξ προσενεχθέντος προσφορᾷ) τὴν ὁλόκληρον τελείαν καὶ αὐτάρκη θυσίαν, προσφορὰν, καὶ ἱκανοδοσίαν, ὑπὲρ τῶν παντὸς τοῦ κόσμου ἁμαρτιῶν ἐκεῖ ἐποιήσατο· καὶ διέταξε καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ παρήγγειλεν ἡμῖν. τὴν ἀΐδιον μνήμην φυλάττειν τοῦ πολυτίμου ἐκείνου θανάτου αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἐπανέρχεσθαι αὐτόν· Εἰσάκουσον ἡμῶν, ταπεινοφρονέστατα ἀντιβολοῦμέν σε, ἐλεημονέστατε Πάτερ, καὶ χάρισαι, ὅπως ἡμεῖς τούτων τῶν κτισμάτων σου, ἄρτου δηλαδὴ καὶ οἴνου, κατὰ τὴν τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διαταγὴν μεταλαμβάνοντες, εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ θανάτου καὶ πάθους αὐτοῦ, ἅμα καὶ κοινωνοὶ γενώμεθα τοῦ ὑπερευλογητοῦ σώματος καὶ αἵματος αὐτοῦ· ὃς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο (α) ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας (β) ἔκλασε καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων, Λάβετε, φάγετε, (γ) τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι, (δ) τὸ ποτήριον ἔλαβε, καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Πίνετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· (ε) τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης τὸ περὶ ὑμῶν, καὶ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

(α) Ὧδε δεῖ τὸν Ἱερέα τὸ λοπάδιον εἰς τὰς χεῖρας λαβεῖν,

(β) Καὶ ὧδε τὸν ἄρτον κλάσαι·

(γ) Ὧδε παντὶ τῷ ἄρτῳ χεῖρας ἐπιθεῖναι.

(δ) Ὧδε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα λαβεῖν.

(ε) Καὶ ὧδε παντὶ τῷ σκεύει (εἴτε κύλικι εἴτε λαγυνίῳ) ᾧ ἔνεστιν οἶνος καθιερωθησόμενος, χεῖρα ἐπιθεῖναι.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς κοινωνήσει πρῶτος αὐτὸς, καὶ μεταλήψεται τῶν ἁγίων Μυστηρίων ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν, εἶτα δὲ μεταδώσει αὐτὰ τοῖς Ἐπισκόποις, Πρεσβυτέροις καὶ Διακόνοις ὡσαύτως (ἐὰν τινες παρῶσιν) ἔπειτα δὲ καὶ τῷ λαῷ καθεξῆς γονυπετοῦντι εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ παρέχων τινὶ τὸν ἄρτον, λέξει.

ΣΩμα Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ περὶ σοῦ διδό-

διδόμενον διαφυλάξαι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον· Τοῦτο λάβε καὶ φάγε εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάμνησιν, τοῦ ὑπὲρ σοῦ τεθνηκότος, καὶ σίτησαι αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου μετὰ πίστεως καὶ εὐχαριστίας.

¶ Καὶ ὁ Λειτουργὸς παρέχων τινὶ τὸ ποτήριον ἐρεῖ.

ΑΙμα Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ περὶ σοῦ ἐκχυνόμενον διαφυλάξαι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον· Τοῦτο πίε εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τοῦ ὑπὲρ σοῦ ἐκχυθέντος, καὶ εὐχαρίστησον.

¶ Ἐὰν πρὸ τοῦ πάντας κοινωνῆσαι πᾶς ὁ καθιερωθεὶς ἄρτος καὶ οἶνος ἀναλωθῇ, πάλιν τελειώσῃ ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν προστεταγμένον τύπον· ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦδε [Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς ἐν τῇ νυκτὶ] εἰς εὐλογίαν τοῦ ἄρτου· καὶ ἀπὸ τοῦδε [Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι] εἰς εὐλογίαν τοῦ ποτηρίου.

¶ Κοινωνησάντων ἁπάντων, ἀναστρέψας ὁ Λειτουργὸς ἐπὶ τὴν Κυριακὴν τράπεζαν, εὐλαβῶς ἐπιθήσει αὐτῇ τὸ ἐκ τῶν ἁγιασθέντων συμβόλων λειπόμενον, κρύψει τῇ σινδόνι ἀνακαλύπτων.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ τὴν Κυριακὴν Εὐχήν, τοῦ λαοῦ ἑκάστην τὴν δέησιν μετ' αὐτὸν ἐπιλέγοντος.

ΠΑτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Εἶτα λεχθήσεται τὰ ἑπόμενα.

ΚΥριε Πάτερ οὐράνιε, ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δοῦλοί σου, τῆς πατρῴας ἀγαθότητός σου ἐκτενῶς δεόμεθα, ταύτην τὴν τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν ἡμῶν εὐμενῶς ἀποδέξασθαι· ταπεινοφρονέστατα ἀντιβολοῦντές σε, χαρίσασθαι ἡμῖν, ἵνα τῇ ἀξίᾳ τε καὶ θανάτῳ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, ἡμεῖς τε καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία σου τῆς τε ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν, καὶ πασῶν τῶν ἄλλων τοῦ πάθους αὐτοῦ εὐεργεσιῶν τύχωμεν. Καὶ τὸ νῦν, Κύριε, προσφέρομέν τε καὶ παριστάνομέν σοι ἡμᾶς αὐτούς, ψυχάς τε καὶ σώματα ἡμῶν, γενέσθαι σοι θυσίαν λογικὴν ἁγίαν καὶ ζῶσαν· ταπεινῶς ἱκετεύοντές σε, ἵνα πάντες ἡμεῖς οἱ συμμέτοχοι ὄντες τῆς ἁγίας ταύτης Συνάξεως, τῆς χάριτός σου καὶ οὐρανίου εὐλογίας πληρώμεθα. Εἰ δὲ καὶ διὰ πολλαπλάσια ἁμαρτήματα ἡμῶν θυσίαν ἡντιναοῦν σοι προσφέρειν ἀνάξιοι ὄντες τυγχάνομεν· ὅμως οὖν ἀντιβολοῦμέν γέ σε

τὴν

τὴν προσήκουσαν ταύτην τὴν λειτουργίαν ἡμῶν, καὶ λατρείαν προσδέξασθαι, οὐ τὴν ἀξίαν ἡμῶν σκεψάμενον, ἀλλ᾽ ἀφέντα τὰς ἁμαρτίας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· δι᾽ οὗ, καὶ μεθ᾽ οὗ ἐν ἑνότητι τοῦ Πνεύματος ἁγίου, πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα ἔστω σοι, Πάτερ παντοδύναμε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἄλλως.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀείζωε Θεὸς, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι ἡμᾶς τοὺς τὰ πανάγια ταῦτα Μυστήρια ἐν δέοντι εἰληφότας, τῇ πνευματικῇ τοῦ τιμιωτάτου σώματός τε καὶ αἵματος τοῦ Υἱοῦ Σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τροφῇ ποιμαίνειν ἀξιοῖς· κἀντεῦθεν πίστιν παρέχεις ἡμῖν περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς εὐμενείας τε καὶ χρηστότητός Σου, καὶ ὅτι τὰ ὄντως μέλη γεγόναμεν ἐν τῷ μυστικῷ σώματι τοῦ Υἱοῦ Σου, ἤγουν τῇ εὐλογητῇ τῶν πιστῶν ἁπάντων ἀνθρώπων κοινωνίᾳ συνημμένα· ὅτι καὶ τῆς αἰωνίου βασιλείας σου, διὰ τὴν ἀξίαν τιμιωτάτου τοῦ θανάτου καὶ πάθους τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου, καὶ ἐλπίδα κληρονόμοι ἐσμέν. Ταπεινοφρονέστατα δὲ ἀντιβολοῦμέν σε, Πάτερ οὐράνιε, οὕτω τῇ χάριτί Σου ἡμῶν ἀντιλαμβάνεσθαι, ὅπως ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ κοινωνίᾳ ἐμμένωμεν, καὶ πάντα τὰ ἔργα ἀγαθὰ ποιῶμεν, ἃ προητοίμασας ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου, πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Εἶτα λεχθήσεται ἢ ᾀσθήσεται.

ΔΟ΄ξα Θεῷ ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Σὲ αἰνοῦμεν, Σὲ εὐλογοῦμεν, Σὲ προσκυνοῦμεν, Σὲ δοξάζομεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, ὑπὲρ μεγάλης τῆς δόξης σου, Κύριε Θεὸς, οὐράνιε Βασιλεῦ, Θεὸς ὁ Πατὴρ ὁ Παντοκράτωρ.

Κύριε, Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, Κύριε Θεὸς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς· Ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς· Ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου πρόσδεξαι τὰς εὐχὰς ἡμῶν. Ὁ ἐν δεξιᾷ Θεοῦ τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺ γὰρ μόνος ἅγιος, σὺ μόνος Κύριος, σὺ μόνος ὦ Χριστὲ, μετὰ Πνεύματος ἁγίου, ἐν δόξῃ τοῦ Πατρὸς ὕψιστος εἶς. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐὰν παρῇ) μετὰ ταύτης τῆς εὐλογίας αὐτοὺς ἀποπέμψει.

ΕἸρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα τὸν νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρείη καὶ ἀεὶ μεθ᾽ ὑμῶν διαμείναι. Ἀμήν.

¶ Συν-

¶ Συναπταί, αἷς χρηστέον μετὰ τὴν Προσφορὰν, μὴ οὔσης Συνάξεως, ὁσημέραι μιᾷ ἢ πλείοσι. Λεχθεῖεν δ' ἂν αὗται καὶ ἄλλως, ὁσάκις ἂν τύχῃ, μετὰ τὰς Συναπτὰς τῆς Ἑωθινῆς ἢ Ἑσπερινῆς Εὐχῆς, Συνάξεως, ἢ Λιτανείας, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Λειτουργῷ.

ἈΝτιλαβοῦ ἡμῶν οἰκτιρμόνως, Κύριε, ἐν ταύταις ταῖς δεήσεσι καὶ προσευχαῖς ἡμῶν, καὶ εὔθυνε τὴν τῶν δούλων σου ὁδὸν, πρὸς τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς τυχεῖν· ἵνα ἐν πάσαις ταῖς τοῦ θνητοῦ βίου τούτου μεταβολαῖς καὶ περιπετείαις τῇ προσηνεῖ καὶ ἑτοίμῃ βοηθείᾳ σου ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοδύναμε Κύριε, καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ἀξίωσον, δεόμεθά σου, τάς τε καρδίας καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σου εὐθύνειν, ἁγιάζειν τε καὶ διοικεῖν· ὥστε τῷ ἰσχυροτάτῳ σκεπάσματί σου νῦν τε καὶ ἐσαεὶ, τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑράσχου, Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀντιβολοῦμέν σε, ὅπως ὧν ῥημάτων τοῖς ἔξω ὠσὶ σήμερον ἠκούσαμεν, διὰ τῆς χάριτός σου ἔσω ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐμφυτευθέντων, ἵνα τοὺς τοῦ καλοκαγαθοῦ βίου καρποὺς ἐκφέρωσιν, εἰς τὴν τοῦ ὀνόματός σου δόξαν καὶ αἴνεσιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΦΘάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σου, καὶ προβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχομένοις, περιϊοῦσι, καὶ τελεσθεῖσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ πάσης σοφίας πηγὴ ὢν, ὁ τὰς χρείας ἡμῶν πρὶν τοῦ αἰτεῖσθαι, καὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν ἐν τῷ αἰτεῖσθαι συνιών· Σπλαγχνίσθητι, δεόμεθά σου, ἐπὶ ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, καὶ ἅπερ διὰ τὴν ἀναξιότητα ἡμῶν οὐ τολμῶμεν, ἢ δὴ καὶ διὰ τὴν τυφλότητα ἡμῶν οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν αἰτεῖν, ἀξίωσον ἡμῖν χαρίζεσθαι, διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἐπαγγειλάμενος ἀκούειν τὰς δεήσεις τῶν ἐν Ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ σου αἰτούντων, οἰκτιρμόνως κλῖνον τὸ οὖς σου, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, ἡμῖν τοῖς νυνὶ τὰς προσευχὰς καὶ τὰς δεήσεις ἡμῶν σοι πεποιημένοις, καὶ δώρησαι ὅπως ἃ πιστῶς κατὰ τὸ θέλημά σου ᾐτήσαμεν, ἐνεργῶς ἐκπορισθῶσιν, εἴς τε τὴν τῆς χρείας ἡμῶν ἐπάρκειαν, καὶ τὴν τῆς δόξης σου ἀπόδειξιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ ἘΝ ταῖς Κυριακαῖς καὶ ἄλλαις ἑορτασίμοις ἡμέραις (Συνάξεως μὴ οὔσης) ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Συνάξει προστεταγμένα λεχθήσεται μέχρι τέλους τῆς Καθολικῆς εὐχῆς [Ὑπὲρ τοῦ εὖ καθεστῶτος τῆς Καθόλου Χριστοῦ Ἐκκλησίας] προστεθήσεται δὲ καὶ μία ἢ πλείους, τῶν τελευταῖα προειρημένων Συναπτῶν. Τέλος δὲ εἰρηνθήσεται ἡ Εὐλογία.

¶ Οὐ τελεσθήσεται τὸ Κυριακὸν δεῖπνον, ἐὰν μὴ ἱκανὸς ἀριθμὸς παρῇ τῶν Κοινωνησειόντων μετὰ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

¶ Εἰ δὲ καὶ μὴ πλείους ἢ εἴκοσι ἐν τῇ Παροικίᾳ ὦσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν διάνοιαν τῆς Εὐχαριστίας μεταλαβεῖν, ὅμως δὲ ἡ ἁγία Σύναξις οὐκ ἔσται, πλὴν εἰ μὴ τέσσαρες ἢ τοὐλάχιστον τρεῖς τῷ Ἱερεῖ συγκοινωνῶσι.

¶ Ἐν δὲ ταῖς Καθεδραίαις ἢ Συνεδριαίαις Ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς Συνεδρίοις, ὅπου πλείους εἰσὶν Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, ἐκεῖ σύμπαντες καθ᾽ ἑκάστην Κυριακὴν τοὐλάχιστον σὺν τῷ Ἱερεῖ τῆς Εὐχαριστίας μεταλήψονται, ἐὰν μὴ εὔλογός τις αἰτία ᾖ εἰς τοὐναντίον.

¶ Πρὸς δὲ τὸ ἐκκόψαι πᾶσαν ἀφορμὴν τῆς διχοστασίας, ἢ καὶ δεισιδαιμονίας, ἣν ἄν ἔχοι τις, ἢ καὶ ἔχειν ἂν δύναιτο περὶ τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου, ἀρκετὸν ἔσται ἐὰν τοιοῦτος μὲν ὁ ἄρτος ᾖ, οἷος κοινῇ ἐσθίεται, ἄριστος δὲ καὶ καθαρώτατος ἄρτος πύρινος, ὃς ἐπιτηδείως πορισθείη ἄν.

¶ Καὶ ἐὰν μὲν περισσεύῃ τι τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου μὴ ἁγιασθέντος, ὁ Κηδεμὼν ἑαυτῷ ἕξει. Ἦν δέ τι τοῦ ἁγιασθέντος περίλοιπον ᾖ, τῆς Ἐκκλησίας οὐκ ἐκκομισθήσεται, ἀλλ᾽ ὁ Ἱερεὺς καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν συγκοινωνησάντων, οὓς αὐτῷ τότε προσκαλέσειεν ἄν, εὐθὺς μετὰ τὴν Εὐλογίαν, εὐλαβῶς φάγονται καὶ πίονται αὐτό.

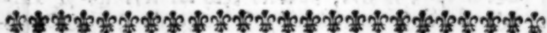
¶ Ἄρτος καὶ οἶνος ὑπὸ τοῦ Κηδεμόνος καὶ Ναοφυλάκων τῇ τῆς Παροικίας δαπάνῃ παρασκευασθήσονται.

¶ Σημειωτέον δὲ, ὅτι δεῖ ἕκαστον τῶν Παροίκων τρὶς εἰς τοὐλάχιστον κατ᾽ ἔτος κοινωνεῖν· τῶν δὲ τριῶν ἐκείνων ἡμερῶν, ἐν αἷς κοινωνητέον, ἡ τοῦ Πάσχα μία ἔσται. Καὶ πᾶς ὁ Πάροικος κατ᾽ ἔτος ἐπὶ τὸ Πάσχα μετὰ τοῦ Προεστῶτος, Τοποτηρητοῦ, Κηδεμόνος, ἢ ὅπινος οὖν αὐτοῖς ὑποκαθεστῶτος, συναρεῖ τὸν λόγον, καὶ πάντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ χρέα κατὰ τὸ εἰωθὸς ὀφειλημένα αὐτῷ ἢ αὐτοῖς, ἐκτίσει, ἅπερ ἐκεῖ καὶ τότε ἐκτίσαι χρή.

¶ Λειτουργίας ἤδη τελευτησάσης, τ᾽ ἀργύριον ἐν τῇ Προσφορᾷ δωρηθὲν, εἰς τὰς καλ᾽ εὐσέβειαν καὶ ἀγάπην χρείας ταχθήσεται, ὡς ἂν τῷ Λειτουργῷ καὶ τοῖς Οἰκονόμοις δοκοίη. Αὐτῶν δὲ τούτου πέρι διαφανέντων, διαδοθήσεται ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ὁρίσειε.

Ἐπει-

Ἐπειδήπερ ἐν ταύτῃ τῇ Λειτουργίᾳ τῆς τοῦ Κυριακοῦ δείπνου Τελέσεως προστέτακται, ὅπως γονυπετοῦντες αὐτὸ λαμβάνοιεν οἱ Συγκοινωνοῦντες (Ἥπερ διάταξις εὖ τῆς διανοίας ἔχει, ταχθεῖσα δηλαδὴ εἰς σημασίαν τοῦ ταπεινοῦ τε ἡμῶν καὶ εὐχαρίστου ἀναγνωρισμοῦ τῶν τοῦ Χριστοῦ εὐεργετημάτων ἐν αὐτῷ πᾶσι τοῖς ἀξίοις Συγκοινωνοῖς διδομένων, ἔτι δὲ καὶ εἰς ἀποφυγὴν τῆς βεβηλώσεώς τε καὶ τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Συνάξει ἀταξίας, ἄλλως ἄν, ὡς εἰκός, ἐσομένης) Ὅμως γε ἵνα μὴ εἴτε δι' ἄγνοιαν καὶ ἀσθένειαν, εἴτε διὰ μοχθηρίαν καὶ αὐθάδειαν παρερμηνευθῇ, καὶ μωμηθῇ αὕτη ἡ Γονυκλισία, ἐν τούτοις δηλοῦται ὅτι οὐδεμία Προσκύνησις νοεῖται, οὐδὲ ὀφείλει γίνεσθαι οὔτε τῷ Μυστηριώδει ἄρτῳ καὶ οἴνῳ σωματικῶς ἐκεῖ μεταληφθεῖσιν, οὔτε τῇ Σωματικῇ τινι παρουσίᾳ τῆς τοῦ Χριστοῦ φυσικῆς Σαρκὸς καὶ αἵματος. Ὁ γὰρ Μυστηριώδης ἄρτος καὶ οἶνος ἔτι μένουσιν ἐν ταῖς αὐταῖς φυσικαῖς αὐτῶν οὐσίαις· οὔκουν προσκυνητέον αὐτά (εἴη γὰρ ἂν τοῦτ' εἰδωλολατρεία, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν Χριστιανῶν βδελυκτή.) Καὶ τὸ φυσικὸν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ σῶμα καὶ αἷμα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ οὐκ ἐνθάδε εἰσί· τῇ γὰρ τοῦ Φυσικοῦ Χριστοῦ Σώματος ἀληθείᾳ ἐναντίον ὄν, ἐν ἑνὶ χρόνῳ ἐν πλείοσι τόποις πλὴν ἑνὸς ὑπάρχειν.

Ἡ ΤΟΥ͂ ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ͂

Λειτουργία, ᾗ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ χρηστέον.

¶ Ὑπομιμνήσκεσθαι δεῖ τὸν λαόν, ὅτι μάλιστα προσήκει μὴ τελεῖσθαι τὸ Βάπτισμα εἰ μὴ ἐν ἡμέραις ταῖς Κυριακαῖς, καὶ ἄλλαις Ἑορτασίμοις, ὅταν μέγιστον πλῆθος τῶν ἀνθρώπων συνέρχηται· τοῦτο μέν, ἵνα ἡ Πανήγυρις ἐκεῖ παροῦσα τῇ τῶν νεοφωτίστων εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀριθμὸν ἀποδοχῇ ἐπιμαρτυρήσῃ· τοῦτο δέ, ὅτι ἐν τῷ Παιδοβαπτισμῷ ἕκαστος τῶν αὐτόθι παρόντων τῆς ἑαυτοῦ ἐξομολογήσεως ἐν βαπτισμῷ πάλαι τῷ Θεῷ πεποιημένης ὑπόμνησιν λαμβάνοι ἄν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ πάνυ γε συμφέρει τῇ ἐγχωρίῳ Γλώττῃ τελεῖσθαι τὸ Βάπτισμα. Ἀλλ' ὅμως ἔξεστιν ἐν καιρῷ τῆς ἀνάγκης, ἐν ἄλλῃ ἡτινιοῦν ἡμέρᾳ βαπτίζεσθαι τὰ παιδία.

¶ Σημειωτέον δὲ ὅτι παντὶ βρέφει βαπτισθησομένῳ τῷ μὲν ἄρρενι ἔσονται δύο Συμπατέρες καὶ μία Συμμήτηρ· τῷ δὲ θήλει εἷς Συμπατὴρ καὶ δύο Συμμητέρες.

¶ Βαπτισθῆναι μελλόντων τῶν παιδίων οἱ Γονεῖς τοῦτο προδηλώσουσι τῷ Κηδεμόνι προτεραίᾳ τῇ νυκτί, ἢ αὐθήμερον πρὸ τῆς ἀρχῆς τῶν Ὀρθρινῶν Εὐχῶν. Τότε δὲ Συμπατέρες τε καὶ Συμμητέρες σὺν τῷ λαῷ εὐθέως μετὰ τὸ

ὕστερον

ὕστερον Ἀνάγνωσμα ἢ ἐν Ἑωθιναῖς ἢ Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς, ὡς δοκοίη ἂν τῷ Κηδεμόνι, ὅτι τὸ Βαπτιστήριον μετὰ τῶν παιδίων ἕτοιμοι ἔσονται. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐλθὼν ἐπὶ τὸ Βαπτιστήριον (ὃ καθαροῦ ὕδατος τότε πληροῦσθαι δεῖ) καὶ ἐκεῖ ἑστὼς ἐρεῖ,

Τὸ παιδίον τοῦτο ἤδη βεβάπτισται ἢ οὔ;

¶ Εἰ ἀποκρίνονται, Οὐ, τότε πρόεισιν Ἱερεὺς κατὰ τὰ ἑπόμενα.

Ἐπειδὴ, Ἀγαπητοὶ, ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ συνειλημμένοι καὶ γεγεννημένοι εἰσὶ, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ἡμῶν Σωτὴρ φάσκει, ὅτι οὐδεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν δύναται, ἐὰν μὴ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννηθῇ· Δέομαι ὑμῶν ἐπικαλεῖσθαι Θεὸν τὸν Πατέρα διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐκ δαψιλοῦς τοῦ ἐλέους αὐτοῦ δῴη τῷ παιδίῳ τούτῳ ὃ ἐκ φύσεως ἔχειν οὐ δύναται, ἵνα δηλαδὴ τῷ ὕδατι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ βαπτισθῇ, καὶ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν προσληφθῇ, καὶ ζῶον μέλος αὐτῆς καταστασθῇ.

¶ Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεύς.

Δεηθῶμεν.

Παντοκράτωρ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους σου τὸν Νῶε καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ σώσας ἐν τῇ κιβωτῷ, ὥστε οὐ μὴ ἐν τῷ ὕδατι ἀπολωλέναι, ὁ καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας τὸν λαόν σου διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀσφαλῶς ὁδηγήσας, τούτῳ ὡς τύπῳ τινὶ προσημαίνων τὸ ἅγιόν σου Βάπτισμα· ἔτι δὲ καὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἁγιάσας εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλυσιν· Ἱκετεύομέν σε διὰ τὰ ἄπειρα ἐλέη σου, ὅπως εὐμενῶς ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸ παιδίον τοῦτο· λοῦσον αὐτὸ, ἁγίασον αὐτὸ Πνεύματι ἁγίῳ, ἵνα τῆς ὀργῆς σου ἀπαλλαγεὶς εἰς κιβωτὸν Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ προσδεχθῇ· καί γε βεβαιούμενον ἐν τῇ πίστει, χαῖρον διὰ τῆς ἐλπίδος, καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐρριζωμένον, οὕτω τὰ τοῦ παραχώδους κόσμου τούτου κύματα διαπεράσῃ, ὥστε τὸ τελευταῖον εἰς τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς γῆν ἀφικνεῖσθαι, ἐκεῖ σοι συμβασιλεῦσον εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ καὶ ἀθάνατε Θεὸς, ἐπικουρία πάντων τῶν ἐν χρείᾳ ὄντων, ἀντιλήπτωρ τῶν πρὸς σὲ καταφυγόντων εἰς βοήθειαν, ζωὴ τῶν πιστευόντων, καὶ ἀνάστασις τῶν ἀποθανόντων, Ἐπικαλούμεθά σε ὑπὲρ τούτου τοῦ βρέφους, ἵνα ἐπὶ τὸ βάπτισμά σου παρελθὸν, διὰ τῆς πνευματικῆς παλιγγενεσίας τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν λαμβάνῃ. Πρόσδεξαι αὐτὸ, Κύριε, καθάπερ ὑπέσχου διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου, λέγοντος, Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Οὕτως

ἄρα δὸς ἡμῖν τοῖς αἰτοῦσιν, εὑρήσωμεν ἡμεῖς οἱ ζητοῦντες, ἡμῖν τοῖς τὴν θύραν κρούουσιν ἄνοιγε, ἵνα τοῦτο τὸ βρέφος τῆς ἀϊδίου εὐλογίας τοῦ ἐπουρανίου λουτροῦ ἀπολαύῃ, καὶ παρέλθῃ εἰς βασιλείαν τὴν αἰώνιον, ἣν ἐπηγγείλω διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐσωτὸς τοῦ λαοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ.

Ἀκούσατε τῶν ῥημάτων τοῦ Εὐαγγελίου γεγραμμένου δι' ἁγίου Μάρκου τῷ ἐν δεκάτῳ κεφαλαίῳ, κόμματι τρεισκαιδεκάτῳ.

ΠΡοσέφερον παιδία τῷ Χριστῷ, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν· Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ηὐλόγει αὐτά.

¶ Μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, βραχεῖαν ταύτην τὴν παραίνεσιν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου ποιήσει ὁ Λειτουργός.

ΑΓαπητοί, ἀκούετε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ὡς ἐκέλευσε τὰ παιδία προσενεχθῆναι αὐτῷ, ὡς κωλύουσιν αὐτὰ προσφέρεσθαι ἐπετίμησεν, ὡς ἀκακίαν αὐτῶν μιμεῖσθαι πάντας παρακαλεῖ. Βλέπετε ὡς τῷ τε σχήματι καὶ τῇ πράξει αὐτοῦ τὴν εὔνοιαν αὐτοῦ πρὸς αὐτὰ ἐπεδείξατο· ἐνηγκαλίσατο γὰρ αὐτά, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπέθετο, καὶ ηὐλόγησεν αὐτά. Μὴ οὖν ἀμφισβητεῖτε, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι παραπλησίως τὸ παρὸν τοῦτο τὸ παιδίον εὐμενῶς ἀποδέξεται, ὅτι εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ τῆς ἐλέους αὐτὸ ἀναλήψεται, ὅτι τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς εὐλογίαν αὐτῷ δωρήσεται, καὶ τῆς ἀϊδίου βασιλείας αὐτοῦ μέτοχον αὐτὸ ποιήσει. Τοιγάρτοι ἡμεῖς οὕτω πεποιθότες περὶ τῆς ἐπουρανίου Πατρὸς ἡμῶν πρὸς τοῦτο τὸ βρέφος εὐνοίας, ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθείσης, καὶ οὐδαμῶς διστάζοντες, ἀλλὰ πεπεισμένοι ὅτι εὐμενῶς ἀποδέχεται τοῦτο τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης ἡμῶν, ἐν τῷ τοῦτο τὸ βρέφος εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ Βάπτισμα προσενεγκεῖν· πιστῶς καὶ εὐλαβῶς αὐτῷ εὐχαριστοῦντες λέγωμεν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεός, Πάτερ οὐράνιε, ταπεινῶς εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι πρός τε τὴν τῆς χάριτός σου ἐπίγνωσιν καὶ τὴν ἐπὶ σὲ πίστιν, ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας· Αὔξησον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ στήριξον ταύτην τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου τῷ βρέφει τούτῳ, ἵνα ἀναγεννηθῇ, καὶ κληρονόμον γένηται τῆς αἰωνίου σωτηρίας· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει, σοί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἷς Θεὸς νῦν καὶ ἀεί. Ἀμήν.

¶ Εἶτα

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τοὺς Συμπατέρας τε καὶ Συμμητέρας τόνδε τὸν τρόπον προσφωνήσει.

Ἀγαπητοὶ, τοῦτο τὸ παιδίον ἐνθάδε προσενηνόχατε πρὸς τὸ βαπτισθῆναι, προσηύξασθε ἵνα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξιώσῃ αὐτὸ προσδέχεσθαι, ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ λῦσαι, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἁγιάσαι, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον αὐτῷ δοῦναι. Ἔτι δὲ καὶ ἠκούσατε ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ πάντα ταῦτα τὰ παρ' ὑμῶν αἰτηθέντα δωρεῖσθαι ἐπηγγείλατο· ἥντινα ἐπαγγελίαν αὐτὸς κατὰ τὸ αὐτοῦ μέρος ἀσφαλίσεσθαι διαφυλάξει τε καὶ ἐπιτελέσει. Τοιγαροῦν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν ὑπὸ Χριστοῦ πεποιημένην, δεῖ τὸ παιδίον τοῦτο, τοῦ γε αὐτοῦ μέρους, δι' ὑμῶν τῶν Ἀναδόχων αὐτοῦ πιστῶς ἐπαγγέλλεσθαι (μέχρις οὗ ἂν ἡλικίαν ἔχῃ ἐφ' ἑαυτὸ ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν δέχεσθαι) ἀποτάξεσθαι τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεοῦ λόγῳ πιστεύσειν, καὶ εὐπειθῶς φυλάξειν τὰ προστάγματα αὐτοῦ.

Ἐρωτῶ οὖν,

Μῶν ἐν ὀνόματι τοῦ παιδίου τούτου ἀποτάττῃ τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαίᾳ τῇ πομπῇ καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, τῇ τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ τῇ ἀσελγεῖ τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐτοῖς ἕπεσθαι, μηδ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Ναὶ, πᾶσι τούτοις ἀποτάττομαι.

Λειτουργός.

Πιστεύεις εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε, καὶ ἐτάφη, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανοὺς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις.

Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Λειτουργός.

Ἆρ' οὖν θέλεις εἰς τὴν πίστιν ταύτην βαπτίζεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Μάλιστά γε ἐπιθυμῶ.

Λειτουργός.

Μῶν ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πάσαις τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλῃ;

Ἀπόκρισις.

Βούλομαί γε.

¶ Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεύς.

Χαρίσαι, ἐλεῆμον ὁ Θεὸς, ἵνα παλαιὸς ὁ Ἀδὰμ ἐν τούτῳ τῷ παιδίῳ οὕτω ταφῇ, ὥστε τὸν καινὸν ἄνθρωπον ἐγερθῆναι ἐν αὐτῷ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα πάντα τὰ σαρκικὰ πάθη ἐν αὐτῷ νεκρωθῇ, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος ζωὴν καὶ αὔξησιν ἐν αὐτῷ λάβῃ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα δύναμιν καὶ ἰσχὺν ἔχῃ, τοῦ νικᾷν καὶ θριαμβεύειν τὸν διάβολον, τὸν κόσμον καὶ τὴν σάρκα. Ἀμήν.

Χάρισαι, ἵνα ὅστισοῦν διὰ τῆς λειτουργίας καὶ διακονίας ἡμῶν σοι ἐνθάδε καθιεροῦται, αὐτὸς καὶ τὰς ἐπουρανίους ἐνδύσηται ἀρετάς, καὶ τὸν αἰώνιον μισθὸν λάβῃ, διὰ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε Θεὸς εὐλογητὲ, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, οὗ ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ τῆς τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἀφέσεως ἐκ τῆς τιμιωτάτης πλευρᾶς αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐξέχεε, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρήγγειλε πορευθῆναι καὶ μαθητεύειν πάντα τὰ ἔθνη καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Πρόσεχε, ἀντιβολοῦμέν σε, ταῖς δεήσεσι τῆς Ἐκκλησίας σου· ἁγίασον τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλυσιν· καὶ παράσχου ἵνα τοῦτο τὸ παιδίον, ἐν αὐτῷ ἤδη βαπτίζεσθαι μέλλον, τὸ χάριτός σου πλήρωμα λαμβάνῃ, καὶ ἐν τῷ τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου ἀριθμῷ πάντοτε διαμένῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας τὸ παιδίον, ἐρεῖ τοῖς Συμπατέρσι καὶ Συμμητέρσι.

Ὀνομάζετε τὸ παιδίον.

Καὶ τότε μετ' αὐτοὺς ὀνομάζων αὐτὸ (ἐὰν μηνύσωσιν αὐτῷ ὅτι τὸ παιδίον τὴν τοιαύτην βαφὴν εὖ ὑπομένει) βάψει ἐν τῷ ὕδατι φρονίμως καὶ εὐλαβῶς, λέγων.

Ν. Ἐγὼ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Ἐὰν δὲ εἴπωσιν, ὅτι ἄρρωστόν ἐστι τὸ παιδίον, ἀπόχρη τῷ ὕδατι αὐτὸ ῥαντίζειν, καὶ λέγειν τὰ προειρημένα.

Ν. Ἐγὼ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

Εἰσδεχόμεθα τοῦτο τὸ παιδίον εἰς τὴν τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, * καὶ σφραγίζομεν αὐτὸ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦτο σημαίνοντες ὅτι τοὐντεῦθεν οὐκ ἐπαισχυνθήσεται τὴν τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ πίστιν ὁμολογεῖν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενον ὑπὸ τῆς σημαίας αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν,

* Ἐνθάδε ὁ Ἱερεὺς ποιήσει σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ παιδίου.

κόσμον

κόσμον τε, καὶ διάβολον, καὶ πιστὸς στρατιώτης τε καὶ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ διαμένειν, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει.

ΕΠειδή, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, τοῦτο τὸ παιδίον ἀναγεννήθη, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθη· εὐχαριστῶμεν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα κατὰ ταύτην τὴν ἀρχήν, τὸ παιδίον τοῦτο τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου χρόνον διάγῃ.

¶ Τότε γονυπετούντων ἁπάντων εἰρήσεται.

ΠΑτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

¶ Τότε λέξει ὁ Ἱερεύς.

ΧΑριν σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἐκ καρδίας ἡμῶν ἀποδίδομεν, ὅτι ηὐδόκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννῆσαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον σου δι' υἱοθεσίας ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦσαι. Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθά σου χαρίζεσθαι, ἵνα νεκρὸν ὂν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶν δὲ τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ τῷ Χριστῷ συνταφὲν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, σταυρώσῃ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅλον τὸ τῆς ἁμαρτίας σῶμα παντελῶς καταργήσῃ· καὶ ὥσπερ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ σου κοινωνὸν ἐγενήθη, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μετάσχῃ, ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μετὰ τῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου καταλείμματος, τῆς αἰωνίου βασιλείας σου κληρονόμον γένηται, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα πάντων ἑστώτων ὁ Ἱερεὺς Συμπατράσι καὶ Συμμητράσι λέξει τὴν ἑξῆς Παραίνεσιν.

ΕΠειδήπερ τοῦτο τὸ παιδίον δι' ὑμῶν τὴν ἐγγύησιν αὐτοῦ ἐπηγγείλατο ἀποτάξασθαι τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, πιστεύειν εἰς τὸν Θεόν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ· Μιμνήσκεσθαι ὑμᾶς δεῖ, ὅτι ὑμέτερον ἔργον ἐστί, καὶ μάλιστα προσήκει ὑμᾶς σκοπεῖν ὅπως τὸ βρέφος τοῦτο παιδευθῇ, ὡς τάχιστα οἷόν τ' ἐστὶ μανθάνειν, ὡς ὁσίαν εὐχήν, ἐπαγγελίαν, καὶ ἐξομολόγησιν δι' ὑμῶν ἐποιήσατο. Καὶ ἵνα ταῦτα βέλτιον γινώσκῃ, ὑπομνήσετε αὐτὸ ἀκούειν τὰς Δημηγορίας, μάλιστα δὲ πρόνοιαν ποιήσασθε, ἵνα τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ μανθάνῃ τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, Εὐχὴν τὴν Κυριακήν, τὸν Δεκάλογον, καὶ τ' ἄλλα πάντα, ὅσα δεῖ τὸν Χριστιανὸν πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ σωτηρίαν γνῶναι καὶ πιστεῦσαι· καὶ ἵνα τὸ παιδίον τοῦτο ἐναρέτως ἐκτραφῇ, πρὸς τὸ εὐσεβῆ καὶ

Χριστιανὸν βίον διάγειν· ἀεὶ γε μνημονεύοντες, ὅτι ὁ Βαπτισμὸς ὑποσημαίνει ἡμῖν τὴν ἡμετέραν ἐξομολόγησιν, δηλαδὴ ἐπακολουθεῖν τῷ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγματι, καὶ ὁμοιωθῆναι αὐτῷ· ἵνα καθάπερ αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανέ τε καὶ ἀνέστη· οὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναστῶμεν, τὰ πονηρὰ ἡμῶν καὶ διεφθαρμένα πάθη διαπαντὸς νεκρώσαντες, καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ τῆς ζωῆς εὐσεβείᾳ, καθ' ἑκάστην προκόπτοντες.

¶ Τότε προσθεὶς ἐρεῖ.

ΕΠιμελητέον ὑμῖν, ὅπως τὸ παιδίον τοῦτο πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον εἰς τὸ βεβαιωθῆναι ὑπ' αὐτοῦ προσενεχθῇ, ὡς τάχιστα ἂν τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ λέγειν δύναιτο Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὸν Δεκάλογον, ἔτι δὲ καὶ πόρρω ἐπαιδεύθη ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας Κατηχισμῷ πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐκδεδομένῳ.

¶ Ἐκ τοῦ Θείου λόγου φανερόν ἐστιν, ὅτι τὰ βαπτισθέντα τῶν παιδίων πρὸ τοῦ ποιεῖν τὴν ἐνεργείᾳ ἁμαρτίαν ἀνενδοιάστως σώζονται.

¶ Ἵνα μηδεμία περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἐν τῷ Βαπτίσματι σημείου τοῦ σταυροῦ ἀπορία ᾖ, τήν τε ἀληθινὴν διασάφησιν αὐτοῦ, καὶ τὰς εὐλόγους αἰτίας δι' ἃς κατέχεται, ἰδεῖν ἐστιν ἐν τῷ λ' Κανόνι, πρῶτον δημοσιευθέντι ἔτει ᾳχδ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ἸΔΙΟΥ
ἐν ταῖς οἰκίαις
ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ.

¶ ΟΙ Κηδεμόνες ἑκάστης τῆς Παροικίας τὸν λαὸν πολλάκις νουθετήσουσι, μηδαμῶς ἀναβάλλεσθαι τὸν Παιδοβαπτισμὸν περαιτέρω τῆς πρώτης ἢ δευτέρας Κυριακῆς εὐθὺς μετὰ τὰ τοῦ βρέφους γενέθλια, ἢ ἄλλης τινὸς ἑορτασίμου ἡμέρας παρεμπιπτούσης, εἰ μὴ διὰ μεγάλην τινὰ καὶ εὔλογον αἰτίαν, ἣν ἀποδέχοιτ' ἂν ὁ Κηδεμών.

¶ Ἔτι δὲ τὸν λαὸν παραινήσουσιν, ἵνα μηδαμῶς τὰ παιδία αὐτῶν οἴκοι βαπτίζεσθαι ποιῶσι, πλὴν εἰ μὴ μεγάλης τινὸς αἰτίας καὶ ἀνάγκης οὔσης. Τότε δὲ τὸ Βάπτισμα οὕτωσὶ τελεσθήσεται.

¶ Πρῶτον μὲν ὁ τῆς Παροικίας Λειτουργὸς (ἢ ἀπόντος αὐτοῦ ἄλλος τις νόμιμος Λειτουργὸς, ὅστινος τυχεῖν ἂν εἴη) μετὰ τῶν παρόντων τὸν Θεὸν ἐπικαλέσηται, καὶ λέξει Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν, καὶ τοσαύτας τῶν προτέρων ἐν

τῷ τοῦ Δημοσίου Βαπτίσματος τόπῳ διατεταγμένοις Συναπτῶν, ὅσας ὁ καιρὸς καὶ παροῦσα ἀνάγκη ἐπιδέξηται. Κἄπειτα τὸ βρέφος ὑπό τινος τῶν παρεστώτων ὀνομασθὲν ὁ Λειτουργὸς ὕδατι ῥαντιεῖ, λέγων τάδε τὰ ῥήματα.

Ν. Βαπτίζω σε εἰς Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Τότε γονυπετούντων ἁπάντων ὁ Λειτουργὸς εὐχαριστείσθω τῷ Θεῷ, λέγων.

ΧΑ'ριν σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἐκ καρδίας ἡμῶν ἀποδίδομεν, ὅτι ηὐδόκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννῆσαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον σου διʼ υἱοθεσίας ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦσαι· Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθά σου χαρίζεσθαι ἵνα ὥσπερ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ σου κοινωνὸν ἐγένηθη, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μετάσχῃ· ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου καταλείμματος τῆς αἰωνίου βασιλείας σου κληρονόμον γένηται, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἀνενδοιάστως δὲ πειθέσθωσαν, ὅτι τὸ παιδίον οὕτωσὶ βαπτισθὲν, νομίμως καὶ ἀποχρώντως βεβάπτισται, καὶ οὐδεμίαν χρείαν ἔχει τοῦ ἀναβαπτισθῆναι. Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ τὸ παιδίον τόνδε τὸν τρόπον βαπτισθὲν περιγένησεται, συμφέρει αὐτὸ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν προσενεχθῆναι, ὅπως εἰ ὁ τῆς αὐτῆς Παροικίας Λειτουργὸς ἐβάπτισε τὸ παιδίον, τῷ παρόντι Ὁμίλῳ γνωρίζηται ὁ ἀληθινὸς τρόπος τοῦ πρότερον ὑπʼ αὐτοῦ ἰδίᾳ τεθέντος Βαπτίσματος. Τότε δὲ οὕτως ἐρεῖ.

Γνωρίζω ὑμῖν ὅτι κατὰ τὴν προσήκουσαν καὶ καθεστηκυῖαν τῆς Ἐκκλησίας τάξιν, ἐν τοιῷδε χρόνῳ καὶ τοιῷδε τόπῳ ἐνώπιον τῶν πολλῶν μαρτύρων ἐβάπτισα τοῦτο τὸ παιδίον.

¶ Ἐ'Ι δὲ τὸ παιδίον ὑπʼ ἄλλου τινὸς νομίμου Λειτουργοῦ ἐβαπτίσθη, τότε ὁ Λειτουργὸς τῆς Παροικίας ὅπου ἐτέχθη καὶ ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον, δοκιμάσῃ καὶ πειράσῃ εἰ ἄρα νομίμως ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον ἢ μή. Τότε δὲ, εἰ οἱ τὸ παιδίον ὁπίσω εἰς τὴν Ἐκκλησίαν προσφέροντες ἀποκριθήσονται ὅτι ἤδη βεβάπτισται τὸ παιδίον, ὁ Λειτουργὸς πορρωτέρω ἐξετάσῃ αὐτοὺς λέγων.

ΠΑ'ρα τίνος ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον;

Τίνες παρῆσαν ἐν τῷ βαπτίζεσθαι τὸ παιδίον;

Ἐπειδὴ ἐάν' ὅπως τῶν τῷ Μυστηρίῳ τούτῳ σπουδαίως προσηκόντων παραλείπεσθαι ἄτινα συμβαίνει ὧν διὰ τὸν φόβον ἢ διὰ τὴν ἔπειξιν ἐν τοῖς τοιούτοις τῆς ἀνάγκης καιροῖς, ἔτι οὖν ἐπερωτῶ ὑμᾶς,

Ποία τινὶ ὕλῃ ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον;

Ποίοις τισὶ ῥήμασιν ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον;

¶ Ἐὰν δὲ ὁ Λειτουργὸς ἐξ ἀποκρίσεων τῶν τὸ παιδίον προσφερόντων καταινοήσῃ πάντα κατὰ τὸ δέον διαπεπρᾶχθαι, τότε οὐκ ἀναβαπτίσει τὸ παιδίον, ἀλλὰ προσδέξεται αὐτὸ, ὡς ἐναρίθμιον τῇ ποίμνῃ τοῦ ὄντως Χριστιανοῦ λαοῦ, λέγων οὑτωσί.

Γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ καλῶς καὶ κατὰ τὴν προσήκουσαν τάξιν πάντα πεπράχαται πρὸς τὸ βάπτισμα τοῦ παιδίου τούτου φέροντα· ὃ ἐν τῇ συμφύτῳ ἁμαρτίᾳ καὶ ὀργῇ Θεοῦ γεγεννημένον, νῦν διὰ λουτροῦ Παλιγγενεσίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι ἀναγέγραπται εἰς κατάλογον τῶν τοῦ Θεοῦ τέκνων τε καὶ ζωῆς αἰωνίου κληρονόμων· Καὶ γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς οὐκ ἀπαναίνεται τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοιαῦτα τὰ βρέφη ἐκτείνειν, ἀλλὰ φιλοφρονέστατα προσκαλεῖται αὐτὰ, καθάπερ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον εἰς τὴν παραμυθίαν ἡμῶν μαρτυρεῖ τόνδε τὸν τρόπον.

Εὐαγγ. κατὰ Μάρκ. ι΄. ιγ΄.

Προσέφερον τῷ Χριστῷ παιδία ἵνα ἅψηται αὐτῶν, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ᾽ αὐτὰ ηὐλόγει αὐτά.

¶ Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, βραχεῖαν ταύτην τὴν παραίνεσιν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου ποιήσει ὁ Λειτουργός.

Ἀγαπητοὶ, ἀκούετε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ὡς ἐκέλευσε τὰ παιδία προσενεχθῆναι αὐτῷ, ὡς κωλύουσιν αὐτὰ προσφέρεσθαι ἐπετίμησεν, ὡς καὶ ἀκακίαν αὐτῶν μιμεῖσθαι πάντας παρακαλεῖ. Βλέπετε ὡς τῷ τε σχήματι καὶ τῇ πράξει αὐτοῦ τὴν εὔνοιαν αὐτοῦ πρὸς αὐτὰ ἐπεδείξατο· ἐνηγκαλίσατο γὰρ αὐτὰ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπέθετο, καὶ ηὐλόγησεν αὐτά· Μὴ οὖν ἀμφισβητεῖτε, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι παραπλησίως παρὸν τοῦτο τὸ παιδίον εὐμενῶς ἀπεδέξατο, ὅτι εἰς τὰς τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἀγκάλας ἀνελάβετο, ὅτι τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς εὐλογίαν αὐτῷ δωρήσεται, καὶ τῆς αἰδίου βασιλείας αὐτοῦ μέτοχον αὐτὸ ποιήσει. Τοιγάρτοι οὕτως ἡμεῖς πεποιθότες περὶ τῆς τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς ἡμῶν πρὸς τοῦτο τὸ βρέφος εὐνοίας, ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθείσης, πιστῶς καὶ εὐλαβῶς αὐτῷ εὐχαριστοῦντες, λέγωμεν τὴν Εὐχὴν ἣν αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμᾶς ἐδίδαξεν.

Πάτερ

ΠΑ'τερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, Πάτερ οὐράνιε, ταπεινῶς εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι πρός τε τὴν τῆς χάριτός σου ἐπίγνωσιν καὶ τὴν ἐπὶ σὲ πίστιν ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας. Αὔξησον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν καὶ στήριξον ταύτην τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου τῷ βρέφει τούτῳ, ἵνα ἀναγεννηθὲν, καὶ κληρονόμον γενόμενον τῆς αἰωνίου σωτηρίας τῆς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δοῦλός σου ἂν διατελῇ, καὶ τῆς ἐπαγγελίας σου ἐπιτύχῃ· διὰ τοῦ αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρωτήσει τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου, ὅπερ ἡνίκα οἱ Συμπατέρες τε καὶ Συμμήτερες ἀπηγγείλαντο, ὁ Ἱερεὺς λέξει.

ΜΩ'ν ἐν ὀνόματι τοῦ παιδίου τούτου ἀποτάττῃ τῷ Διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαίᾳ τῇ πομπῇ καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, τῇ τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ἀσελγέσι τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐταῖς ἕπεσθαι, μηδ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Ναὶ, πᾶσι τούτοις ἀποτάττομαι.

Λειτουργός.

ΠΙστεύεις εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε καὶ ἐτάφη, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανοὺς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις.

Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Λειτουργός.

ΜΩ'ν ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλει;

Ἀπόκρισις.

Βούλομαί γε.

Εἶτα

¶ Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεύς.

ΕΙσδεχόμεθα τοῦτο τὸ παιδίον εἰς τὴν τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ * σφραγίζομεν αὐτὸ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ τούτου σημαίνοντες ὅτι τοὐντεῦθεν οὐκ ἐπαισχυνθήσεται τὴν τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ πίστιν ὁμολογεῖν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενον ὑπὸ τῆς σημαίας αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, κόσμον τε καὶ διάβολον, καὶ πιστὸς στρατιώτης τε καὶ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ διαμένειν, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου. Ἀμήν.

* Ἐνθάδε ὁ Ἱερεὺς ποιήσει σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ παιδίου.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

ἘΠειδή, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, τοῦτο τὸ παιδίον διὰ Βαπτίσματος ἀνεγεννήθη, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθη· εὐχαριστῶμεν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα κατὰ ταύτην τὴν ἀρχὴν τὸ παιδίον τοῦτο τὸν ὑπόλοιπον τοῦ βίου χρόνον διάγῃ.

¶ Τότε λέξει ὁ Ἱερεύς.

ΧΑ'ριν σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἐκ καρδίας ἡμῶν ἀποδίδομεν, ὅτι ηὐδόκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννῆσαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον σου διὰ τῆς υἱοθεσίας ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦσαι· Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθά σου χαρίζεσθαι, ἵνα νεκρὸν ὂν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῇ δὲ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῷ Χριστῷ συνταφὲν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, σταυρώσῃ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅλον τὸ τῆς ἁμαρτίας σῶμα παντελῶς καταργήσῃ· καὶ ὥσπερ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ σου κοινωνὸν ἐγενήθη, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μετάσχῃ, ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μετὰ τῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας καταλειμμάτων, τῆς αἰωνίου βασιλείας σου κληρονόμον γένηται, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα πάντων ἑστώτων ὁ Ἱερεὺς τοῖς Συμπατρέσι καὶ Συμμητράσι λέξει τὴν ἑξῆς παραίνεσιν.

ἘΠειδήπερ τοῦτο τὸ παιδίον δι' ὑμῶν τὴν ἐγγύησιν αὐτοῦ ἐπηγγείλατο ἀποτάξασθαι τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, πιστεύειν εἰς τὸν Θεόν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ· Μιμνήσκεσθαι ὑμᾶς δεῖ, ὅτι ὑμέτερον ἔργον ἐστί, καὶ μάλιστα προσήκει ὑμᾶς βλέπειν ὅπως τὸ βρέφος τοῦτο παιδευθῇ, ὡς τάχιστα οἷόν τ' ἔσται μανθάνειν, ὡς ὁσίαν εὐχήν, ἐπαγγελίαν καὶ ἐξομολόγησιν δι' ὑμῶν ἐποιήσατο. Καὶ ἵνα ταῦτα βέλτιον γινώσκῃ, ὑπομνήσετε αὐτὸ ἀκούειν τὰς Δημηγορίας, μάλιστα δὲ πρόνοιαν ποιήσεσθε, ἵνα τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ μανθάνῃ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, Εὐχὴν τὴν Κυριακήν, τὸν Δεκάλογον, καὶ τἄλλα πάντα, ὅσα δεῖ τὸν Χριστιανὸν πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ σωτηρίαν γνῶναι τε καὶ πιστεῦσαι· καὶ ἵνα τὸ

παιδίον

παιδίον τοῦτο ἐναρέτως ἐκτραφῇ, πρὸς τὸ τὸν εὐσεβῆ καὶ Χριστιανὸν βίον διάγειν· ἀεί γε μνημονεύοντες, ὅτι ὁ Βαπτισμὸς ὑποσημαίνει ἡμῖν τὴν ἡμετέραν ἐξομολόγησιν, δηλαδὴ ἐπακολουθεῖν τῷ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγματι, καὶ ὁμοιωθῆναι αὐτῷ· ἵνα καθὼς αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανέ τε καὶ ἀνέστη· οὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναστῶμεν, τὰ πονηρὰ ἡμῶν καὶ διεφθαρμένα πάθη διαπαντὸς νεκρώσαντες, καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ ἀρετῇ, καὶ τῇ τῆς ζωῆς εὐσεβείᾳ καθ' ἑκάστην προκόπτοντες.

¶ ΕΑ'ν ᾖ οἱ τὸ βρέφος ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν προσφέροντες ἀδήλους οὕτως ἀποκρίσεις πρὸς τὰς τοῦ Ἱερέως ἐρωτήσεις ποιῶνται, ὥστε μὴ φανερὸν εἶναι δύνασθαι, ὅτι τὸ παιδίον τῷ ὕδατι ἐβαπτίσθη, εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, (ἅτινα τοῦ Βαπτίσματος μέρη ἐστὶν οὐσιώδη) τότε ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν τύπον ἐν τῷ δημοσίῳ Παιδοβαπτισμῷ προγεγραμμένον, βαπτισάτω αὐτό· πλὴν ἐν τῷ βάψαι παιδίον ἐπὶ τῷ βαπτιστηρίῳ τούτῳ τῷ ῥημάτων τρόπῳ χρήσεται.

ΕΙ μὴ ἤδη βεβαπτισμένος εἶ, Ν. Ἐγὼ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ τοῦ ΒΑΠΤΙΣΜΟΥ τοῖς ἐν Ἡλικίᾳ οὖσι, καὶ ἀνθ' ἑαυτῶν ἀποκρίνεσθαι δυναμένοις.

¶ Ὅτε τοιοῦτοί τινες τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὄντων βαπτίζεσθαι μέλλουσι, τῷ Ἐπισκόπῳ ἢ ἄλλῳ ὅτινι οὖν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοῦτο διαταχθέντι κατὰ καιρὸν τῇ προτεραίᾳ ἑβδομάδι τοὐλάχιστον προσδηλωθήσεται τόδε ὑπὸ τῶν γονέων, ἢ ἄλλων τινῶν νοῦν ἐχόντων ἀνθρώπων, ὅπως ἡ προσήκουσα περὶ τῆς αὐτῶν δοκιμασίας ἐπιμέλεια γίνηται, εἰ ἄρα ἐν τοῖς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας στοιχείοις ἱκανῶς εἰσι πεπαιδευμένοι, καὶ ἵνα παραινεθῶσι καὶ προτρεφθῶσι πρὸς τὸ ἑαυτοὺς διὰ προσευχῶν καὶ νηστείας εἰς τὴν τοῦ ἁγίου τούτου Μυστηρίου μετάληψιν προπαρασκευάζειν.

¶ Ἐὰν ᾖ ἐπιτήδειοι ὄντες εὑρεθῶσι, τότε οἱ Συμπάτερες καὶ αἱ Συμμήτερες (συναθροισθέντος τοῦ λαοῦ τῇ Κυριακῇ ἢ Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τεταγμένῃ) ἕτοιμοι ἔσονται αὐτοὺς τῷ Βαπτιστηρίῳ παραστῆσαι εὐθέως μετὰ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα ἐν Ἑωθινῇ ἢ Ἑσπερινῇ Λειτουργίᾳ, καθὼς τῷ Κηδεμόνι δοκοίη ἄν.

¶ Κἀκεῖ ἑστὼς ἐρωτήσει ὁ Ἱερεὺς εἴ τινες τῶν ὧδε παρόντων βεβαπτισμένοι εἰσὶν ἢ οὔ· Εἰ δὲ ἀποκριθήσονται, Οὔ· τότε ὁ Ἱερεὺς λέξει τὰ ἑπόμενα.

Ἐπειδὴ, ἀγαπητοὶ, ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ συνειλημμένοι καὶ γεγεννημένοι εἰσὶ (καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ σαρκὸς σάρξ ἐστι, καὶ οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσκειν οὐ δύνανται, ἀλλ' ἐν ἁμαρτίᾳ ζῶσι, πολλὰς ἐνεργείᾳ παρανομίας παρανομοῦντες) καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἡμῶν Σωτὴρ φάσκει, ὅτι οὐδεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν δύναται ἐὰν μὴ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννηθῇ· Δέομαι ὑμῶν ἐπικαλεῖσθαι Θεὸν τὸν Πατέρα διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐκ δαψιλοῦς τοῦ ἐλέους αὐτοῦ δῴη τούτοις τοῖς ἀνθρώποις ὃ ἐκ φύσεως ἔχειν οὐχ οἷοί τ' εἰσὶν, ἵνα δηλαδὴ τῷ ὕδατι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ βαπτισθέντες, καὶ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν προσληφθέντες, ζῶα μέλη αὐτῆς καταστεθῶσι.

¶ Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεύς.

Δεηθῶμεν.

¶ (Καὶ ὧδε πᾶσα ἡ Ἐκκλησία γονυπετήσει)

Παντοκράτωρ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους σου τὸν Νῶε καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ σώσας ἐν τῇ κιβωτῷ, ὥστε οὐ μὴ ἐν τῷ ὕδατι ἀπολωλέναι, ὁ καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας τὸν λαόν σου διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀσφαλῶς ὁδηγήσας, τούτῳ ὡς τύπῳ τινὶ προσημαίνων τὸ ἅγιόν σου Βάπτισμα· ἔτι δὲ καὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἁγιάσας εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλυσιν· Ἱκετεύομέν σε διὰ τὰ ἄπειρα ἐλέη σου, οἰκτιρμόνως ἐπίβλεψον ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους σου, λοῦσον αὐτοὺς, ἁγίασον αὐτοὺς Πνεύματι ἁγίῳ, ἵνα τῆς ὀργῆς σου ἀπαλλαγέντες, εἰς κιβωτὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ προσδεχθῶσι· καί γε βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, χαίροντες διὰ τῆς ἐλπίδος, καὶ ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι, οὕτω τὰ τοῦ ταραχώδους κόσμου τούτου κύματα διαπεράσωσιν, ὥστε τὸ τελευταῖον εἰς τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς γῆν ἀφικνεῖσθαι, ἐκεῖ σοι συμβασιλεύσοντες εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ καὶ ἀθάνατε Θεὸς, ὁ ἐπικουρία πάντων τῶν ἐν χρείᾳ ὄντων, ἀντιλήπτωρ τῶν πρὸς σὲ καταφευγόντων εἰς βοήθειαν, ζωὴ τῶν πιστευόντων, καὶ ἀνάστασις τῶν ἀποθανόντων· Ἐπικαλούμεθά σε ὑπὲρ τούτων τῶν ἀνθρώπων, ἵνα ἐπὶ τὸ βάπτισμά σου παρελθόντες, διὰ τῆς πνευματικῆς παλιγγενεσίας τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν λαμβάνωσι· Προσδέχου αὐτοὺς, Κύριε, καθάπερ ὑπέσχου διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου λέγοντος, Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Οὕτως ἄρα δὸς

ἡμῖν

ἡμῖν τοῖς αἰτοῦσιν, εὑρήσωμεν ἡμεῖς οἱ ζητοῦντες, ἡμῖν τοῖς κρούουσι τὴν θύραν ἄνοιγε, ἵνα οὗτοι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀϊδίου εὐλογίας τοῦ ἐπουρανίου λουτροῦ ἀπολαύωσι, καὶ παρέλθωσιν εἰς βασιλείαν τὴν αἰώνιον, ἣν ἐπηγγείλω διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἑστῶτος τοῦ λαοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ.

Ἀκούσατε τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου διὰ ἁγίου Ἰωάννου γεγραμμένου, τρίτῳ Κεφ. ἀρχόμενα ἀπὸ κόμ. α'.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββὶ, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

¶ Εἶτα λέξει τὴν ἑξῆς παραίνεσιν.

ΑΓαπητοὶ, ἠκούσατε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ διαῤῥήδην εἰπόντος, ὅτι ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· Δι' ὧν νοεῖν ἂν δύνασθε τὴν μεγάλην τοῦ Μυστηρίου τούτου (ὅπου τυχεῖν ἂν αὐτοῦ εἴη) ἀνάγκην. Παρακλήσεως δὲ εὐθέως περὶ τῆς ἀναβάσεως αὐτοῦ εἰς οὐρανὸν (ὡς ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Μάρκον Εὐαγγελίου κεφαλαίῳ ἀναγινώσκομεν) τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐνετείλατο, λέγων, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Ὃ καὶ ἡμῖν δηλοῖ τὸ μέγα εὐεργέτημα, ὅπερ δι' αὐτοῦ ἀπολαμβάνομεν. Διὸ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, πολλῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ αὐτοῦ κηρύξει τοῦ Εὐαγγελίου κατανυγέντων τῇ καρδίᾳ, καὶ εἰπόντων πρὸς αὐτὸν, καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί; ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. Ὡς γὰρ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος ἄλλοθι μαρτυρεῖ, Καὶ ἡμᾶς νῦν σώζει Βάπτισμα (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὴ διστάζετε οὖν, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε ὅτι τούτους τοὺς ἀνθρώπους ἀληθῶς μετανοοῦντας καὶ διὰ πίστεως πρὸς αὐτὸν ἐρχομένους ἀποδέξεται, ὅτι τὴν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς χαρίσεται, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα αὐτοῖς δωρήσεται, ὅτι τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς χάρισμα αὐτοῖς δώσει, καὶ τῆς ἀϊδίου βασιλείας αὐτοῦ μετόχους αὐτοὺς ποιήσει.

Τοιγάρτοι ἡμεῖς οὕτω πεποιθότες περὶ τῆς τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς ἡμῶν πρὸς τούτους τοὺς ἀνθρώπους εὐνοίας ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθείσης, πιστῶς καὶ εὐλαβῶς αὐτῷ εὐχαριστοῦντες λέγωμεν.

Παντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, Πάτερ οὐράνιε, ταπεινῶς εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι πρός τε τὴν τῆς χάριτός σου ἐπίγνωσιν, καὶ τὴν ἐπὶ σὲ πίστιν ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας· Αὔξησον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ στήριξον ταύτην τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου τούτοις τοῖς ἀνθρώποις, ὥστε ἀναγεννηθῆναι αὐτοὺς, καὶ κληρονόμους γίνεσθαι τῆς αἰωνίου σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς τοῖς Βαπτισθησομένοις ἐρεῖ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

Ἀγαπητοὶ οἱ ὧδε παρεληλυθότες, τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος μεταλαβεῖν ἐπιθυμοῦντες, ἠκούσατε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ προσηύξατο ἵνα Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξιώσῃ ὑμᾶς ἀποδέχεσθαι καὶ εὐλογεῖν, ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, τήν τε βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ὑμῖν χαρίζεσθαι. Καὶ δὴ καὶ ἠκούσατε, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ λόγῳ ἐπηγγείλατο, ἐκεῖνα πάντα ἅπερ ἀπ' αὐτοῦ ᾐτησάμεθα διδόναι· ἥντινα ἐπαγγελίαν αὐτὸς κατὰ τὸ αὐτοῦ μέρος ἀσφαλέστατα διαφυλάξει τε καὶ ἐπιτελέσει.

Τοιγαροῦν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν ὑπὸ Χριστοῦ πεποιημένην, δεῖ καὶ ὑμᾶς τὸ ὑμέτερον μέρος πιστῶς ἐπαγγέλλεσθαι ἐνώπιον τούτων τῶν μαρτύρων ὑμῶν καὶ τῆς ὅλης ταύτης Ἐκκλησίας, ἀποτάξεσθαι τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεοῦ λόγῳ πιστεύσειν, καὶ εὐπειθῶς φυλάξειν τὰ προστάγματα αὐτοῦ.

¶ Εἶτα ἐρωτήσει ὁ Ἱερεὺς παρ' ἑκάστου τῶν βαπτισθησομένων χωρὶς τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα.

Ἐρώ-

Ἐρώτησις.

ΜΩ'ν ἀποτάττῃ τῷ διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαίᾳ τῇ πομπῇ, καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, ταῖς τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ἀσελγέσι τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις; ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐταῖς ἕπεσθαι, μήθ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Ναὶ, πᾶσι τούτοις ἀποτάττομαι.

Ἐρώτησις.

ΠΙστεύεις εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; Καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε, καὶ ἐτάφη, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανοὺς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς Παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικήν· ἁγίων Κοινωνίαν· ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· σαρκὸς ἀνάστασιν· καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις.

Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Ἐρώτησις.

ΑΡ' οὖν θέλεις εἰς τὴν πίστιν ταύτην βαπτίζεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Μάλιστα γε ἐπιθυμῶ.

Ἐρώτησις.

ΜΩ'ν ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλει;

Ἀπόκρισις.

Σπουδάσω γε οὕτω ποιεῖν, τοῦ Θεοῦ μοι βοηθοῦ ὄντος.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

ΧΑ'ρισαι ἐλεήμων ὁ Θεὸς ἵνα παλαιὸς ὁ Ἀδὰμ ἐν τούτοις τοῖς ἀνθρώποις οὕτω ταφῇ ὥστε τὸν καινὸν ἄνθρωπον ἐγερθῆναι ἐν αὐτοῖς. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα πάντα τὰ σαρκικὰ πάθη ἐν αὐτοῖς νεκρωθῇ, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος ζωὴν καὶ αὔξησιν ἐν αὐτοῖς λάβῃ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα δύναμιν καὶ ἰσχὺν ἔχωσι τοῦ νικᾶν καὶ θριαμβεύειν τὸν διάβολον, τὸν κόσμον, καὶ τὴν σάρκα. Ἀμήν.

Παράσχου ὅπως τῇ διακονίᾳ καὶ λειτουργίᾳ ἡμῶν σοι ἐνθάδε καθιερωθέντες, καὶ ταῖς ἐπουρανίοις ἐνδύσωνται ἀρεταῖς, καὶ τὸν αἰώνιον μισθὸν λάβωσι διὰ τοῦ ἐλέους σου Κύριε Θεὸς εὐλογητὲ, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, οὗ ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ τῆς τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἀφέσεως ἐκ τῆς τιμιωτάτης πλευρᾶς αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ

ἐξέχεε, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρήγγειλε, πορευθῆναι καὶ μαθητεῦσαι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Πνεύματος ἁγίου· Πρόσχες, ἀντιβολοῦμέν σε, τῇ δεήσει τῆς Ἐκκλησίας σου· ἁγίασον τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλουσιν· καὶ παράσχου ἵνα ὁ ἄνθρωπος ἐν αὐτῷ ἤδη βαπτίζεσθαι μέλλων τὸ τῆς χάριτός σου πλήρωμα λαμβάνῃ, καὶ ἐν τῷ τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου ἀριθμῷ πάντοτε διαμένῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς ἕκαστον τῶν βαπτισθησομένων χειρὸς λαβὼν, καὶ ἐπὶ τῷ βαπτιστηρίῳ προσηκόντως καταστήσας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, παρὰ τῶν Συμπατέρων καὶ Συμμητέρων τὸ ὄνομα ἐρωτήσας, εἶτα δὲ αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ βάψει, ἢ καὶ τῷ ὕδατι ῥαντιεῖ, λέγων.

N. Ἐγὼ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

Εἰσδεχόμεθα τοῦτον τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν * καὶ σφραγίζομεν αὐτὸν τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ τούτου σημαίνοντες ὅτι τοὐντεῦθεν οὐκ ἐπαισχυνθήσεται τὴν τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ πίστιν ὁμολογεῖν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενος ὑπὸ τῆς σημαίας αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, κόσμον τε καὶ διάβολον, καὶ πιστὸς στρατιώτης τε καὶ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ διαμένων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου. Ἀμήν.

* Ἐνθάδε ὁ Ἱερεὺς ποιήσει σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Ἐπειδὴ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἀναγεννήθη, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθη· εὐχαριστῶμεν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα κατὰ ταύτην τὴν ἀρχὴν, αὐτὸς τὸν περίλοιπον τοῦ βίου χρόνον διάγῃ.

¶ Τότε γονυπετούντων ἁπάντων εἰρήσεται.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ταπεινῶς σοι εὐχαριστοῦμεν, Πάτερ οὐράνιε, ὅτι εἰς τὴν τῆς χάριτος καὶ πίστεώς σου γνῶσιν ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας· Αὔξησον ἐν ἡμῖν τὴν γνῶσιν, καὶ στήριξον τὴν πίστιν ταύτην διαπαντός. Δώρησαι τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, ἵνα ἀναγεννηθέντες καὶ

κληρονόμοι

κληρονόμοι γινόμενοι τῆς αἰωνίου σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δοῦλοι σοι ὄντες διατελῶσι, καὶ τῆς ἐπαγγελίας σου ἐπιτύχωσι· διὰ τοῦ αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοι, ἐν ἑνότητι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ἑστώτων ἁπάντων ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ τὴν ἑξῆς παραίνεσιν ταύτην, τοῖς Συμπατρέσι καὶ ταῖς Συμμητράσι λέγων πρῶτον.

Ἐπειδήπερ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐνώπιον ὑμῶν ἐπηγγείλαντο, τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀποτάξεσθαι, εἴς τε τὸν Θεὸν πιστεύειν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ· μιμνήσκεσθαι ὑμᾶς χρὴ ὅτι ὑμέτερόν ἐστιν ὑπομνῆσαι αὐτοὺς, ὡς ὁσίαν εὐχὴν, ὑπόσχεσιν, καὶ ἐπαγγελίαν ἐνώπιον ταύτης τῆς ἐκκλησίας, μάλιστα δὲ ἐνώπιον ὑμῶν τῆς ἐκλεκτῆς μαρτύρων νυνὶ ἐποιήσαντο. Δεῖ δὲ καὶ ὑμᾶς νουθετεῖν αὐτοὺς πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖσθαι ὅπως ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ ῥήματι ὀρθῶς παιδευθῶσι, ὥστε οὕτως αὐξάνεσθαι τῇ χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ζῇν εὐσεβῶς, δικαίως, καὶ σωφρόνως ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.

¶ Εἶτα δὲ τοὺς νεοφωτίστους προσειπὼν προσερεῖ λέγων.

Καὶ τοίγε πρὸς ὑμᾶς ἥκον, οἱ νῦν διὰ τοῦ βαπτίσματος τὸν Χριστὸν ἐνεδύσασθε, καὶ ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστὶν, ἐπεὶ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φωτὸς διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ γεγένησθε, πρεπόντως τῇ Χριστιανικῇ ὑμῶν κλήσει, καὶ ὡς πρέπει τέκνοις τοῦ φωτὸς, περιπατεῖν· ἀεὶ μιμνησκομένους ὅτι τὸ Βάπτισμα σύμβολον ἡμῖν ἐστι τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἥτις ἐστὶ δηλαδὴ τῷ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγματι ἐπακολουθεῖν, καὶ αὐτῷ ὁμοιωθῆναι, ἵνα καθὼς αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανέ τε καὶ ἀνέστη, οὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες τῇ ἁμαρτίᾳ ἀποθάνωμεν, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναστῶμεν, πάντα τὰ πονηρὰ καὶ φθαρτὰ πάθη ἡμῶν διηνεκῶς νεκροῦντες, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ τοῦ βίου εὐσεβείᾳ ὁσημέραι προκόπτοντες.

¶ Συμφέρει ἵνα ἕκαστος οὕτω βαπτισθεὶς μετὰ τὸ Βάπτισμα αὐτοῦ (ὡς τάχιστα δύναιτ' ἂν ἐπιτηδείως) βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου, ἵνα οὕτως εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσληφθῇ.

¶ Εἴ τινες βρέφη μὲν ὄντες οὐκ ἐβαπτίσθησαν, ὕστερον δὲ εἰς τὸ βαπτισθῆναι προσαχθήσονται, πρὶν ἂν ἡλικίαν ἔχειν, ὥστε ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀποκρίνεσθαι· ἀρκοίη ἂν χρῆσθαι τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Δημοσίου Παιδοβαπτισμοῦ, ἢ (ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ) τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ ἰδίου Βαπτισμοῦ, μόνον ῥῆμα [Βρέφος] εἰς τὸ [Παιδίον ἢ Ἄνθρωπος] ὡς ἂν τύχῃ μεταλλάττεσθαι χρή.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ, ἤτοι Συμβίβασις ἣν δεῖ ἕκαστον μανθάνειν, πρὶν ἂν προσενεχθῇ εἰς τὸ βεβαιωθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἐρώτησις.

ΤΙ' ἐστί σοι τὸ ὄνομα;

Ἀπόκρισις.

Ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα.

Ἐρώτησις.

Τίς σοι ἔθετο τὸ ὄνομα τοῦτο;

Ἀπόκρισις.

Οἱ Συμπατέρες, καὶ Συμμητέρες μου ἐν τῷ Βαπτίσματί μου, ἐν ᾧ μέλος Χριστοῦ, τέκνον Θεοῦ, καὶ κληρονόμος βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ ἐγενόμην.

Ἐρώτησις.

Τί δῆτα Συμπατέρες καὶ Συμμητέρες σου ὑπὲρ σου τότε ἐποίησαν;

Ἀπόκρισις.

Τρία ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑπέσχοντο καὶ ἐπηγγείλαντο· Πρῶτον μὲν, ἵνα τῷ διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, τῇ πομπῇ καὶ ματαιότητι πονηροῦ τοῦ κόσμου τούτου, καὶ πάσαις ταῖς ἁμαρτωλοῖς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις ἀποτάξωμαι· Εἶτα, ἵνα πάντα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως κεφάλαια πιστεύσω. Τὸ δὲ τελευταῖον, ἵνα τῷ θελήματι καὶ τοῖς ἐντάλμασι τοῦ Θεοῦ ὑπακούσω, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἐν αὐτοῖς περιπατήσω.

Ἐρώτησις.

Οὐκοῦν νομίζεις ὑπόχρεως ὤν, καὶ ὅτι ὀφείλεις σὺ, πιστεύειν τι, καὶ πράττειν ἅπερ ἐκεῖνοι ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐπηγγείλαντο.

Ἀπόκρισις.

Ἔγωγε· καὶ δὴ καὶ οὕτω ποιήσω, τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος· Καὶ δὲ ἐκ καρδίας εὐχαριστῶ τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐπουρανίῳ, ὅτι ἐμὲ ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τὴν σωτηρίας κατάστασιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Δέομαι δὲ τοῦ Θεοῦ δοῦναί μοι τὴν χάριν αὐτοῦ, ὥστε ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς διαμένειν.

Κατηχιστής.

Λέγε τὰ κεφάλαια τῆς πίστεώς σου.

Ἀπόκρισις.

ΠΙστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα, κατελθόντα εἰς ᾅδου· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος· ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων Κοινωνίαν,

νίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρώτησις.

Τί μάλιστα ἐν τούτοις μανθάνεις τῆς πίστεως κεφαλαίοις;

Ἀπόκρισις.

Πρῶτον μὲν μανθάνω πιστεύειν εἰς Θεὸν Πατέρα, τὸν ἐμὲ καὶ ὅλον τὸν κόσμον δημιουργήσαντα.

Εἶτα εἰς Θεὸν τὸν Υἱὸν, τὸν ἐμὲ, καὶ πᾶν τὸ γένος ἀνθρώπειον ἀπολυτρωσάμενον.

Τέλος δὲ εἰς Θεὸν Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐμὲ καὶ πάντα τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτὸν λαὸν ἁγιάζον.

Ἐρώτησις.

Ἔφης σοῦ Συμπατέρας καὶ τὰς Συμμητέρας ὑπὲρ σου ὑπεσχῆσθαι φυλάξειν σε τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς· λέγε μοι πόσαι εἰσί;

Ἀπόκρισις.

Δέκα.

Ἐρώτησις.

Ποῖαι δέ;

Ἀπόκρισις.

ΑΣ ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ εἰκοστῷ Κεφαλαίῳ τῆς Ἐξόδου λέγων, Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

α'. Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

β'. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ἰσχυρὸς, ζηλωτὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με, ποιήσας δὲ ἔλεον εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

γ'. Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ, ὅτι οὐ καθαριεῖ ὁ Κύριος τὸν λαβόντα τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

δ'. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. Ἓξ ἡμέρας ἐργάσῃ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστί. Οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνος, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν τε οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο ηὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

ε'. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεὸς δίδωσί σοι.

ς'. Οὐ φονεύσεις.

ζ'. Οὐ μοιχεύσεις.

η'. Οὐ κλέψεις.

θ'. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

ι'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὐδὲ τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὐδὲ

τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὐδὲ παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὐδὲ ὅσα τοῦ πλησίον σου ἐστί.

Ἐρώτησις.

Τί μάλιστα ἐκ τούτων τῶν ἐντολῶν μανθάνεις.

Ἀπόκρισις.

Δύο μανθάνω· τὸ μὲν τοῦ Θεοῦ, τὸ δὲ τοῦ πλησίον παρ' ἐμοῦ ὀφειλόμενον.

Ἐρώτησις.

Τί σοι δέον ἐστὶ πρὸς τὸν Θεόν;

Ἀπόκρισις.

Ἐμὸν ἔργον ἐστὶ πρὸς Θεόν, πιστεύειν εἰς αὐτόν, φοβεῖσθαι αὐτόν, ἀγαπᾷν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης διανοίας, ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος, λατρεύειν αὐτῷ, εὐχαριστεῖν αὐτῷ, ἐπ' αὐτῷ μόνῳ πεποιθέναι, αὐτὸν ἐπικαλεῖσθαι, τὸ ἅγιον αὐτοῦ Ὄνομα καὶ Λόγον τιμᾷν, καὶ ἀληθῶς αὐτῷ δουλεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἐρώτησις.

Τί σοι δέον ἐστὶ πρὸς τὸν πέλας;

Ἀπόκρισις.

Ἐμόν ἐστι πρὸς τὸν πέλας, αὐτὸν ἀγαπᾷν καθὼς καὶ ἐμαυτόν, καὶ οὕτω πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖν, ὡς ἂν θέλοιμι ἵνα αὐτοὶ ποιῶσιν ἐμοί. Στέργειν καὶ τιμᾷν πατέρα καὶ μητέρα μου, καὶ αὐτοῖς βοηθεῖν. Τῷ Βασιλεῖ καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἐξουσίᾳ τεταγμένοις τιμὴν καὶ ὑπακοὴν ἀπονέμειν. Πᾶσι τοῖς ἡγουμένοις μου, διδασκάλοις, τοῖς πνευματικοῖς ποιμέσι, καὶ τοῖς δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι. Ταπεινῶς καὶ αἰδημόνως πρὸς πάντας μου κρείττονας διατίθεσθαι. Μηδένα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ βλάπτειν. Πιστὸν καὶ δίκαιον εἶναι ἐν πάσῃ τῇ πραγματείᾳ μου. Μὴ κακίαν, μηδὲ μῖσος ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχειν. Τὰς μὲν χεῖράς μου ἁρπαγῆς καὶ κλοπῆς, τὴν δὲ γλῶτταν τῆς κακολογίας, ψεύδους καὶ διαβολῆς ἀπείργειν. Τὸ σῶμά μου ἐν σωφροσύνῃ, νηφαλιότητι, καὶ ἁγνείᾳ διαφυλάττειν. Μὴ ἐπιθυμεῖν μηδὲ ὀρέγεσθαι τῶν ἀλλοτρίων ἀγαθῶν, ἀλλὰ μανθάνειν καὶ ἐργάζεσθαι ἐπὶ τοῦ ἀδόλως τὸν βίον πορίζεσθαι, καὶ τὰ δέοντα πράττειν, ἐν οἷα δή ποτε κλήσει, εἰς ἣν ἐμὲ καλεῖν ἀξιώσειεν ἂν ὁ Θεός.

Κατηχιστής.

Τοῦτο γνῶθι, φίλε παῖ, οὐχ οἷόν τ' εἶναί σε ἐκ σεαυτοῦ ταῦτα ποιεῖν, οὐδὲ πορεύεσθαι ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐντολαῖς, καὶ λατρεύειν αὐτῷ, ἄνευ τῆς ἐξαιρέτου χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἣν μαθητέον σοι ἐστὶ πάντοτε αἰτεῖσθαι δι' ἐπιμελοῦς προσευχῆς. Τοιγαροῦν ἡδέως ἀκούσαιμι ἂν σου λέγοντος Εὐχὴν τὴν Κυριακήν.

Ἀπόκρισις.

ΠΑ'τερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἐρώτησις,

Τί αἰτεῖς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ προσευχῇ ταύτῃ.

Ἀπό-

Ἀπόκρισις.

Αἰτῶ Κύριον τὸν Θεόν μου τὸν οὐράνιον Πατέρα ἡμῶν, τὸν τῆς πάσης ἀγαθότητος δοτῆρα καὶ χορηγὸν ὄντα, ἐμοὶ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν χάριν αὐτοῦ καταπέμψαι, ἐφ᾽ ᾧ αὐτοῦ λατρεύειν, ὑπηρετεῖν, καὶ ὑπακούειν δύνασθαι κατὰ τὸ προσῆκον. Καὶ εὔχομαι τοῦ Θεοῦ, διδόναι ἡμῖν πάντα πρός τε τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἀναγκαῖα, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀφιέναι ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ σώζειν καὶ σκεπάζειν ἡμᾶς ἐν πᾶσι τῆς τε ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος κινδύνοις, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ πονηρίας, καὶ ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ ἐχθροῦ ἡμῶν, καὶ θανάτου αἰωνίου. Πέποιθα δὲ καὶ αὐτὸν τοῦτο ἐπιτελέσειν ἐξ ἐλέους καὶ ἀγαθότητος αὐτοῦ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διόπερ λέγω Ἀμὴν, τοῦτ᾽ ἔστιν, Οὕτω γένοιτο.

Ἐρώτησις.

ΠΟ´σα Μυστήρια ὁ Χριστὸς ἐν τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ διέταξε;

Ἀπόκρισις.

Δύο μόνον, ἅς καθόλου πρὸς τὴν σωτηρίαν ἀναγκαῖα, Βάπτισμα δηλαδὴ, καὶ Δεῖπνον τὸ Κυριακόν.

Ἐρώτησις.

Τί σοι βούλεται τὸ ῥῆμα τοῦτο, Μυστήριον;

Ἀπόκρισις.

Ἐννοῶ τὸ ἐκτὸς καὶ ὁρατὸν τῆς ἔσω καὶ πνευματικῆς χάριτος ἡμῖν δοθείσης σημεῖον, τὸ ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ διαταχθὲν, ὡς ὄργανον δι᾽ οὗ ἐπιτυγχάνομεν αὐτῆς, καὶ ἐνέχυρον ἡμῖν αὐτὴν βεβαιῶσαι.

Ἐρώτησις.

Πόσα μέρη ἔστιν ἐν τῷ Μυστηρίῳ;

Ἀπόκρισις.

Δύο· τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, καὶ ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις.

Ἐρώτησις.

Τί ἐστι τὸ ἔξω, καὶ ὁρατὸν σύμβολον, ἢ εἶδος ἐν τῷ Βαπτισμῷ;

Ἀπόκρισις.

Ὕδωρ· ἐν ᾧ βαπτίζεταί τις εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἐρώτησις.

Τίς ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις;

Ἀπόκρισις.

Ὁ θάνατος εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ἀναγέννησις εἰς δικαιοσύνην· φύσει γὰρ ἐν ἁμαρτίᾳ γεννηθέντες, καὶ τῆς ὀργῆς τέκνα ὄντες, ἐντεῦθεν τέκνα τῆς χάριτος γινόμεθα.

Ἐρώτησις.

Τί ζητεῖται ἐν τοῖς βαπτισθησομένοις;

Ἀπόκρισις.

Μετάνοια· δι᾽ ἧς τὴν ἁμαρτίαν ἀπολιμπάνουσι· καὶ πίστις δι᾽ ἧς, ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελίαις ταῖς ἐν τούτῳ τῷ Μυστηρίῳ πεποιημέναις, στεῤῥῶς πεποίθασιν.

Ἐρώτησις.

Διὰ τί οὖν τὰ βρέφη βαπτίζονται, ἅτε διὰ τὴν νηπιότητα, καὶ τὸ ἁπαλὸν τῆς ἡλικίας ταῦτα ποιεῖν μὴ δυνάμενα;

Ἀπόκρισις.

Ὅτι ἀμφότερα ὑπισχνοῦνται διὰ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν·

(ἣν

(ἣν δῆπε ὑπόθεσιν εἰς ἡλικίαν ἥκοντα ἀυτὰ ἐπιτελεῖν ὀφείλεσι.)

Ἐρώτησις.

Διὰ τί Μυςήριον τῦ Κυριακῦ Δείπνε διετέτακ]ο;

Ἀπόκρισις.

Πρὸς ἀδιάλειπ]ον ἀνάμνησιν τ̃ θυσίας τῦ θανάτε τῦ Χριςῦ, κὴ τῶν ἐυεργεσιῶν ὧν δι' ἀυτῆς μεταλαμβάνομϑυ.

Ἐρώτησις.

Τί ἄρα ἐςὶ τὸ ἔξω μέρ☉, ἢ τὸ σύμβολον τῦ Κυριακῦ Δείπνε;

Ἀπόκρισις.

Ἄρτ☉ κὴ οἶν☉, ὃς λη-φθῆναι προσέταξεν ὁ Κύρι☉.

Ἐρώτησις.

Τί τὸ ἔσω, ἢ τὸ σημαινόμϑυον;

Ἀπόκρισις.

Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῦ Χριςῦ, ἃ περ ἀληθῶς καὶ ὄντως ὑπὸ τῶν πιςῶν ἐν τῷ Κυριακῷ Δείπνῳ λαμβάνονται κὴ μετέχονται.

Ἐρώτησις,

Ποῖ ἄτ]α ἐςὶ τὰ ἐυεργετήματα ὧν ἐντεῦθεν μέτοχοι ὄντες τυγχάνομϑυ;

Ἀπόκρισις.

Ἐπίρρωσις καὶ ἑςίασις τῶν ἡμετέρων ψυχῶν διὰ σώματ☉ κὴ αἵματ☉ τῦ Χριςῦ, καθάπερ τὰ σώματα ἡμῶν διὰ τῦ ἄρτε κὴ οἴνε ἐπιρρώννυνται τε κὴ ἀνατρέφον].

Ἐρώτησις.

Τί ζητεῖται ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον ἐρχομένοις;

Ἀπόκρισις.

Τὸ δοκιμάζειν ἑαυτὸν, εἰ ἄρα γε ἀληθῶς μετανοῶσιν ἐπὶ τ̃ προγεγενημϑύαις ἁμαρτίαις ἀυτῶν, βεβαίως προῃρημϑύοι τ̃ καινὸν βίον διάγειν, καί γε ἔχωσι πίςιν ζῶσαν εἰς τὸ ἔλε☉ τῦ Θεῦ διὰ τῦ Χριςῦ, μετ̃ τ̃ ἐυχαριςῦ ἀναμνήσεως τ̃ θανάτε ἀυτῦ· κὴ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπες τὴν ἀγάπην ἐνδεικνύωσι.

¶ Ὁ Κηδεμὼν ἑκάςης Παροικίας, ἐν ταῖς Κυριακαῖς κὴ Ἑορτασίμοις ἡμέραις, μετ̃ τὸ δεύτερον ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Λειτεργίᾳ Ἀνάγνωσμα, δημοσίᾳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπιμελῶς παιδεύσῃ τε κὴ ἐξετάσῃ τῶν τ̃ Παροικίας ἀυτῦ παιδίων πρὸς ἀυτὸν πεμφθέντων, ὅσα ἂν δόξειεν ἀυτῷ, ἐν μέρεσι κὴ κεφαλαίοις περὶ τῆς Κατηχήσεως ταύτης.

¶ Καὶ πάντας Πατέρας, Μητέρας, Δεσπότας, κὴ Δεσποίνας σκοπεῖν δεῖ, ὅπως οἱ παῖδες, δῦλοι, νεόφυτοι, καὶ θεράποντες οἵτινες οὐ (οἱ τ̃ Κατηχισμὸν ἀυτῶν ὔπω μεμαθηκότες) τῷ τεταγμϑύῳ χρόνῳ ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἔρχων], κὴ ἐυπειθῶς ἀκέωσι, κὴ ὑπὸ τῦ Κηδεμόν☉ διοικῶνται, ἄχρις ὗ ἂν πᾶν τὸ ἐνθάδε μαθεῖν διαταχθὲν ἀυτοῖς μεμαθήκασι.

¶ Ὡς ἦ τάχεςα τὰ παιδία μετρίως ἔχωσι τῆς ἡλικίας, κὴ τῇ ἐπιχωρίῳ γλώτῃ δύναιντ' ἂν ἀπὸ ςόματ☉ λέγειν Σύμβολον τῶν Ἀποςόλων, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, κὴ τὰς δέκα Ἐντολὰς· ἔτι ἦ κὴ πρὸς τ̃ ῥῆμα τ̃ συντόμε ταύτης Κατηχήσεως ἐρωτήματα ἀποκρίνεσθαι· πρὸς τ̃ Ἐπίσκο-

Ἐπίσκοπον ἀχθήσονται. Ἕκαστος δὲ ἕξει τὸν Συμπατέρα, ἢ τὴν Συμμητέρα τῆς Βεβαιώσεως αὐτοῦ μάρτυρα.

¶ Καὶ ὅταν δήποτε ὁ Ἐπίσκοπος προμηνύσῃ τὰ παιδία πρὸς αὐτὸν ἀχθήσεσθαι ἕνεκα τῆς αὐτῶν Βεβαιώσεως, ὁ Κηδεμὼν ἑκάστης Παροικίας ἢ κομίσῃ αὐτὸς, ἢ ἔγγραφα πέμψῃ, τῇ αὐτοῦ χειρὶ ὑπογράψας, τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἐν τῇ Παροικίᾳ αὐτοῦ, ὅσους ἐπιτηδείους ἂν εἶναι νομίσῃ παρίστασθαι τῷ Ἐπισκόπῳ βεβαιωθησομένους. Ἐὰν δὲ δοκιμάσῃ αὐτοὺς ὁ Ἐπίσκοπος, βεβαιώσει αὐτοὺς κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

ΤΑ'ΞΙΣ ΤΗ'Σ ΒΕΒΑΙΩ'ΣΕΩΣ, ἢ τῆς Χειροθεσίας, ἤγουν ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἐπὶ τοὺς Βαπτισθέντας, καὶ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας.

¶ Τῇ ταχθείσῃ ἡμέρᾳ πάντων τότε βεβαιοῦσθαι μελλόντων, ἱδρυθέντων, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκόπου καθεξῆς ἑστώτων, αὐτὸς (ἢ ἄλλος τις Λειτουργὸς ὑπ' αὐτοῦ διαταχθεὶς) τὸ ἑξῆς προοίμιον τοῦτο ἀναγνώσεται.

ΙΝα πρὸς μείζονα τῶν αὐτὴν προσληψομένων οἰκοδομὴν ἡ Βεβαίωσις διακονηθῇ, ἔδοξε τῇ Ἐκκλησίᾳ διατάττειν μηδένα τὸ λοιπὸν βεβαιωθήσεσθαι, εἰ μὴ λέγειν δύναιτ' ἂν τὸ Σύμβολον, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὰς δέκα Ἐντολὰς, καί γε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐρωτήμασιν ἀποκρίνεσθαι τοῖς ἐν τῇ συντόμῳ Κατηχήσει περιειλημμένοις· Ἥνπερ οὖν Διάταξιν φυλάττειν μάλιστα προσήκει, ἐφ' ᾧ τὰ παιδία ἤδη εἰς τὸ φρονεῖν ἥκοντα καὶ τῷ λόγῳ χρῆσθαι δυνάμενα, καὶ τί ὑπὲρ αὐτῶν Συμπατέρες, καὶ Συμμητέρες ἐν τῷ Βαπτίσματι ἐπηγγείλαντο, μεμαθηκότα, αὐτὰ αὐτῶν στόματί τε καὶ γνώμῃ ἀναφανδὸν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸ τοῦτο κυρῶσαί τε καὶ βεβαιῶσαι· ἔτι δὲ καὶ ἐπαγγείλασθαι, χάριτι Θεοῦ διαπαντὸς σπουδὴν ποιήσεσθαι, ὅπως, ὅις διὰ τῆς αὐτῶν ὁμολογίας συγκατετέθειντο, πιστῶς φυλάττωσι.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἐπίσκοπος.

ΑΡά γε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας ταύτης τὴν ὁσίαν ἐκείνην ἐπαγγελίαν καὶ εὐχὴν ἐν ὀνόματι ὑμῶν ἐν τῷ Βαπτίσματι γεγενημένην ἀνανεοῦτε, κυροῦντες καὶ βεβαιοῦντες αὐτὴν ἐν τοῖς ἑαυτῶν προσώποις. καὶ ὁμολογοῦντες ὑπόχρεοι εἶναι πιστεύειν καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα πάντα ἃ οἱ Συμπατέρες καὶ αἱ Συμμητέρες τότε ὑπὲρ ὑμῶν ἐπηγγείλαντο;

¶ Καὶ ἕκαστος ἐξακουστῶς ἀποκρινεῖται.

Ἀπό-

'Απόκρισις.

Πάνυ μὲν οὖν.

'Επίσκοπος.

'Η βοήθεια ἡμῶν ἐν 'Ονόματι Κυρίου.

'Απόκρισις.

Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

'Επίσκοπος.

"Ειη τὸ "Ονομα Κυρίου εὐλογημένον.

'Απόκρισις.

Απὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

'Επίσκοπος.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

'Απόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σὲ ἐλθέτω.

'Επίσκοπος.

'Ευχώμεθα.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀείζωε Θεὸς, ὁ τούτους τοὺς δούλους σου δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννῆσαι ἀξιώσας, καὶ ἄφεσιν πασῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν δοὺς αὐτοῖς, 'Ενδυνάμωσον αὐτοὺς, ἱκετεύομέν σε Κύριε, Πνεύματι ἁγίῳ τῷ Παρακλήτῳ, καὶ ὁσημέραι αὔξησον ἐν αὐτοῖς τὰ πολλαπλάσια χαρίσματά σου· πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος πνευματικῆς, πνεῦμα γνώσεως καὶ ἀληθινῆς εὐσεβείας· καὶ πνεύματος ὁσίου τοῦ φόβου σου πλήρωσον αὐτοὺς, Κύριε, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

¶ Τότε γονυπετούντων ἁπάντων καθεξῆς ἔμπροσθεν τοῦ 'Επισκόπου ἐπιθήσει αὐτὸς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἰδίᾳ, λέγων.

ΕΠάμυνον, Κύριε, διὰ ἐπουρανίου τῆς χάριτός σου τούτῳ παιδί σου [ἢ τούτῳ τῷ δούλῳ σου] ἵνα τὸ τέκνον σου ἐς ἀεὶ διαμείνῃ· καὶ καθ' ἑκάστην ἐπὶ πλεῖον ἐν τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι προκόπτῃ, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου. 'Αμήν.

¶ "Ειτα ὁ 'Επίσκοπος ἐρεῖ.

'Ο Κύριος μετὰ ὑμῶν.

'Απόκρισις.

Καὶ μετὰ πνεύματός σου.

¶ Καὶ πάντων γονυπετούντων προσθήσεται ὁ 'Επίσκοπος.

Δεηθῶμεν.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, 'Αγιασθήτω τὸ "Ονομά σου· 'Ελθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· 'Αλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. 'Αμήν.

¶ Καὶ ταύτην τὴν Συναπτήν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ ποιῶν ἡμᾶς ἐθέλειν τε καὶ πράττειν τὰ ἀγαθὰ καὶ τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου εὐπρόσδεκτα· τὰς ταπεινὰς δεήσεις ἡμῶν σοι προσφέρομεν ὑπὲρ τούτων τῶν δούλων σου, ἐφ' οὓς, (κατὰ τὸ

τῶν

τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων παράδειγμα) τὰς χεῖρας ἐπιθήκαμεν, πρὸς τὸ μηνύειν αὐτοῖς διὰ τούτου τοῦ συμβόλου τὴν χάριν σου καὶ εὐμένειαν εἰς αὐτοὺς χρηστότητα. Ἡ πατρῴα σου χεὶρ, δεόμεθά σου, πάντοτε ἐπ' αὐτοὺς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου ἀεὶ μετ' αὐτῶν ἔστω· καὶ ἐν τῇ τοῦ λόγου σου γνώσει καὶ ὑπακοῇ οὕτως ὁδήγησον αὐτοὺς, ὥστε τὸ τελευταῖον αἰωνίου ζωῆς ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, ἑνὸς Θεοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πανδύναμε Κύριε, καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ἀξίωσον, δεόμεθά σου, τάς τε καρδίας καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σου εὐθύνειν, ἁγιάζειν τε καὶ διοικεῖν· ὥστε τῷ ἰσχυροτάτῳ σκεπάσματί σου νῦν τε καὶ ἀεὶ, τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος εὐλογήσει αὐτοὺς, λέγων οὕτως,

Ἡ Εὐλογία Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς εἴη, καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμένοι. Ἀμήν.

¶ Καὶ οὐδεὶς εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσδεχθήσεται, εἰ μὴ πρότερον βεβαιωθεὶς, ἢ ἕτοιμός γε ὢν, καὶ ἐπιθυμῶν βεβαιωθῆναι.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

¶ Πρῶτον τὰ Βάννα (ἤτοι προμηνυτικὰ ἢ προτέλεια γράμματα) πάντων τῶν συζεύγνυσθαι μελλόντων, δημοσιευθῆναι δεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ περὶ τὰς Κυριακὰς ἢ Ἑορτασίμους ἡμέρας, μεταξὺ τῆς Θείας Λειτουργίας, εὐθέως πρὸ τῶν γνωμιδίων τῆς Προσφορᾶς προτεταγμένων· τοῦ Κηδεμόνος κατὰ τὸν εἰωθότα τρόπον λέγοντος.

Δημοσιεύω τὰ Βάννα τοῦ Γάμου τοῦ Μ. —— καὶ τῆς Ν. —— Εἴ τις ὑμῶν οἶδεν αἰτίαν τινὰ, ἢ εὔλογόν τι ἐμπόδιον τοῦ μὴ δεῖν τούτους τοὺς δύο τῷ ἁγίῳ Γάμῳ συζευχθῆναι, δηλῶσαι ὑμᾶς χρή· Πρῶτός γε οὗτος [δεύτερος ἢ τρίτος] τοῦ ἐρωτᾷν χρόνος.

¶ Ἐὰν ᾖ οἱ μελλόγαμοι συμπάροικοι μὴ ὦσι, ἀνακηρυκτέον τὰ Βάννα ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Παροικίαις· καὶ ὁ Κηδεμὼν τῆς μιᾶς Παροικίας οὐκ ἐπιτελέσει τὸν Γάμον αὐτῶν, πρὶν κομίσασθαι τὸ πρόγραμμα παρὰ τοῦ Κηδεμόνος τῆς δευτέ-

ρας Παροικίας, δηλῶν ὅτι τὰ Βάννα ἐκεῖ τρεῖς ἀνεκηρύχθη.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ καὶ χρόνῳ τῷ ἐπιτελεῖν τὸν Γάμον, οἱ μελλόγαμοι εἰς μέσον τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν γειτόνων παραγενήσονται, κἀκεῖ αὐτῶν ὁμοῦ ἑστώτων, τοῦ μὲν ἀνδρὸς ἐκ δεξιῶν, τῆς δὲ γυναικὸς ἐξ εὐωνύμων, ὁ Ἱερεὺς λέξει,

ΑΓαπητοί, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνώπιον ταύτης τῆς Ἐκκλησίας ἐνθάδε συνεληλύθαμεν, ἐπὶ τῷ συζευγνύναι τοῦτον τὸν ἄνδρα καὶ ταύτην τὴν γυναῖκα ἐν τῷ ἁγίῳ Γάμῳ, ὅς τίμιός ἐστι τοῦ βίου τρόπος ὑπὸ Θεοῦ ἐν τῷ τῆς ἀνθρωπίνης ἀκακίας χρόνῳ διατεταγμένος, τὴν μυστικὴν ἑνότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑποσημαίνων· ὃν καὶ ἐκόσμησε καὶ ἐκαλλώπισεν ὁ Χριστὸς τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῷ πρώτῳ τῶν θαυμάτων ὃ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας ἐποίησε, καὶ ὡς τίμιον ἐν πᾶσιν ὄντα ὁ ἅγιος Παῦλος ἐπαινεῖ· οὐκοῦν χρὴ τινὰς αὐτοῦ ἅπτεσθαι οὐδ᾽ ἀντιλαμβάνεσθαι ἀπερισκέπτως, τυχόντως, ἢ ἀσελγῶς, πρὸς τὴν πλησμονὴν τῶν ὀρέξεων ἢ ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς, τῶν ἀλόγων ζώων δίκην, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἀλλ᾽ εὐλαβῶς, φρονίμως, ἐσκεμμένως, σωφρόνως, καὶ ἐν φόβῳ τοῦ Θεοῦ, ἐνθυμουμένους τὰς αἰτίας δι᾽ ἃς ὁ Γάμος διετέτακτο.

Πρῶτον μὲν οὖν διετέτακτο ἐπὶ τῇ γεννήσει τῶν τέκνων, ἐκτραφησομένων ἐν φόβῳ καὶ παιδείᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ἔπαινον τοῦ ἁγίου Ὀνόματος αὐτοῦ.

Δεύτερον δὲ διετέτακτο ὡς ἀλεξητήριον κατὰ τῆς ἁμαρτίας, διὰ τὰς πορνείας, ἵνα οἱ μὴ ἔχοντες τὸ τῆς ἐγκρατείας χάρισμα, γαμήσωσι, καὶ τὰ ἄσπιλα μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ὄντα διατελέσωσι.

Τρίτον δὲ διετέτακτο διὰ τὴν τῶν ἀλλήλων κοινωνίαν, βοήθειάν τε καὶ παραμυθίαν, ἔν τε ταῖς εὐτυχίαις καὶ δυστυχίαις· Εἰς τοῦτον οὖν τὸν ἅγιον τοῦ βίου τρόπον οὗτοι δύο οἱ παρόντες ἔρχονται νῦν συζεύγνυσθαι. Τοιγαροῦν, εἴ τις εὔλογόν τινα αἰτίαν δύναται ἀποδοῦναι, δι᾽ ἣν οὐκ ἂν νομίμως συνδυάζοιντο, νῦν λαλείτω, ἢ τὸ λοιπὸν εἰσαεὶ σιωπάτω.

¶ Εἶτα τὰ ἑξῆς πρὸς τοὺς γαμησείοντας ἐρεῖ.

ΔΙαμαρτύρομαι, καὶ παραγγέλλω ὑμῖν ἀμφοῖν (ὡς ποῦ ἂν μέλλητε ἀποκρίνεσθαι ἐν τῇ φρικτῇ τῆς κρίσεως ἡμέρᾳ, ὅτε τὰ κρυπτὰ πάντων καρδιῶν φανερωθήσονται) εἰ ἑκάτερος ὑμῶν οἶδεν ἐμπόδιον οἱονδήποτοῦν, δι᾽ ὃ μὴ δυνηθεῖντ᾽ ἂν νομίμως ἐν τῷ Γάμῳ συζεύγνυσθαι, νῦν ὁμολογεῖσθαι αὐτό. Πέπεισθε γὰρ, ὅτι οἱ ἄλλως συνδυασθέντες ἢ ὡς ἂν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δοκιμάσειεν, οὐδαμῶς ὑπὸ Θεοῦ συζεύγνυνται, οὐδὲ ὁ γάμος αὐτῶν θέμιτός ἐστι.

¶ Ἐν ᾗ τοῦ γάμου ἡμέρᾳ, εἴ τις προΐσχεται, καὶ ὑποδείκνυται οἱονδήποτοῦν ἐμπόδιον,

διον, δι᾽ ὃ τί μὴ ἐξὸν αὐτοῖς τῷ γάμῳ συζεύγνυσθαι κατὰ τὸν νόμον Θεοῦ, ἢ νόμους τῆς Βασιλείας ταύτης, προσέτι ᾖ καὶ αὐτὸς καὶ ἱκανοὶ μετ᾽ αὐτοῦ ἐγγυῶνται ἐνοχοποιεῖσθαι βούλονται τοῖς γαμηστεύουσιν, ἢ καὶ ἀσφάλειαν δοῦναι (ἰσότιμον οὖσαν τοῖς ἀναλώμασι τοῖς ὑπὸ τῶν μελλονύμφων ἐντεῦθεν ὑπομενηγμένοις) τοῦ πιστώσασθαι τὸ πρόσχημα αὐτοῦ· Τότε τὴν τοῦ γάμου τελετὴν ἀναβάλλεσθαι χρή, μέχρι τοῦ τὴν ἀλήθειαν ἐξετασθῆναι.

¶ Ἐὰν ᾖ μηδὲν προσφέρηται ἐμπόδιον, τότε ὁ Κηδεμὼν λέξῃ τῷ ἀνδρί.

N. Θέλεις ἔχειν ταύτην τὴν γυναῖκα εἰς τὴν γαμετήν σου, ἐπὶ τῷ συμβιοῦν κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ διαταγήν, ἐν τῇ ἁγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτὴν ἀγαπᾷν, παραμυθεῖσθαι, τιμᾷν τε καὶ φυλάσσειν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ; καὶ πάσας τὰς ἄλλας καταλιμπάνειν, θέλεις αὐτῇ προσκολλᾶσθαι, ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ἀμφότεροι ζῆτε;

¶ Ὁ Ἀνὴρ ἀποκριθήσεται.

Θέλω.

¶ Εἶτα Ἱερεὺς λέξῃ τῇ γυναικί.

N. Θέλεις ἔχειν τοῦτον τὸν ἄνδρα εἰς τὸν γαμέτην σου, ἐπὶ τῷ συμβιοῦν κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ διαταγήν, ἐν τῇ ἁγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτῷ ὑπακούειν καὶ ὑπηρετεῖν, αὐτὸν ἀγαπᾷν, τιμᾷν, καὶ φυλάσσειν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους καταλιμπάνουσα, θέλεις αὐτῷ προσκολλᾶσθαι, ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ἀμφότεροι ζῆτε;

¶ Ἡ γυνὴ ἀποκριθήσεται.

Θέλω.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Λειτουργός.

Τίς ὁ διδοὺς ταύτην τὴν γυναῖκα γαμηθῆναι τῷ ἀνδρὶ τούτῳ;

¶ Τότε πίστιν ἀλλήλοις δώσουσι τὸν τρόπον τοῦτον.

¶ Ὁ Λειτουργὸς δεξάμενος τὴν γυναῖκα παρὰ χειρῶν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ φίλου αὐτῆς, ποιήσῃ τὸν ἄνδρα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ λαβεῖν τὴν γυναῖκα τῆς δεξιᾶς αὐτῆς, καὶ λέγειν μετ᾽ αὐτὸν τὰ ἑπόμενα.

Ἐγὼ N. λαμβάνω σε N. εἰς τὴν γαμετὴν γυναῖκά μου, ἔχειν τε καὶ φυλάττειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπόν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω, εἴτε πλουσιωτέραν εἴτε πενεστέραν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, φιλεῖν καὶ θάλπειν, μέχρις οὗ ἂν χωρίζῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, κατὰ τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ διαταγήν· καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

¶ Τότε διαλύσουσι τὰς χεῖρας, καὶ ἡ γυνὴ τῇ δεξιᾷ αὐτῆς λαβοῦσα τὸν ἄνδρα τῆς αὐτοῦ δεξιᾶς, ὡσαύτως μετὰ τὸν Λειτουργὸν ἐρεῖ.

Ἐγὼ N. λαμβάνω σε N. εἰς γαμέτην ἄνδρα μου, ἔχειν τε καὶ φυλάττειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπόν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω,

εἴτε πλουσιώτερον εἴτε πτωχότερον, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, φιλεῖν, θάλπειν, καὶ ὑπακούειν, μέχρις οὗ ἂν χωρίζῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, κατὰ τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ διαταγήν· καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

¶ Τότε πάλιν διαλύουσι τὰς χεῖρας, καὶ ὁ ἀνὴρ δίδωσι τῇ γυναικὶ δακτύλιον, ἐπιτιθεὶς αὐτὸν τῇ βίβλῳ, μετὰ τῶν νομίμων τῷ Ἱερεῖ καὶ Κληρικῷ κατ' ἔθος ὀφειλομένων. Ἱερεὺς δὲ λαβὼν τὸν δακτύλιον, ἀποδίδωσι τῷ ἀνδρί, τιθέναι ἐπὶ τῷ τετάρτῳ δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναικός. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐκεῖ κρατῶν τὸν δακτύλιον, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως συμβιβασθείς, ἐρεῖ.

ΤΟύτῳ τῷ δακτυλίῳ σε γαμῶ, τῷ σώματί μου σε θεραπεύω, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσί μου ἐδωρούμαί σε· Ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Τότε ἀνδρὸς ἀφέντος τὸν δακτύλιον ἐπὶ τετάρτῳ δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναικός, ἄμφω γονυπετήσουσι, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δεηθῶμεν.

ΑΙώνιε Θεός, ὁ παντὸς τοῦ γένους ἀνθρωπίνου κτίστης καὶ σωτήρ, πάσης πνευματικῆς χάριτος δοτήρ, καὶ αἰωνίου ζωῆς αἴτιος ὤν· Πέμψον τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους σου, τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ ταύτην τὴν γυναῖκα, οὓς εὐλογοῦμεν ἐν τῷ Ὀνόματί σου· ἵνα καθάπερ ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα πιστῶς συνῴκησαν, ὡσαύτως καὶ οὗτοι οἱ δύο ἀσφαλῶς ἐπιτελέσωσι καὶ διαφυλάξωσι τὴν εὐχὴν καὶ συνθήκην ἣν ἀλλήλοις πεποίηνται, (ἧς οὗτος ὁ δακτύλιος δοθεὶς καὶ ληφθεὶς σύμβολόν ἐστι καὶ ἐνέχυρον) καὶ ἐν τελείᾳ ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ ὁμοῦ πάντοτε διαμένωσι, καὶ κατὰ τὰ ἐντάλματά σου τὸν βίον διάγωσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε Ἱερεὺς συζεύξει τὰς δεξιὰς αὐτῶν, καὶ ἐρεῖ.

Οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς ἐρεῖ τῷ λαῷ.

ΕΠειδὴ Ν. καὶ Ν. ἐν τῷ ἁγίῳ γάμῳ ὡμονόησαν, καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦδε τοῦ ὁμίλου τοῦτο ἐμαρτύρησαν, καὶ ἐπ' αὐτῷ πίστιν ἔδωκαν καὶ ἠγγύησαν, καί γε αὐτὸ ἀπέδειξαν διὰ τοῦ δοῦναί τε καὶ λαβεῖν τὸν δακτύλιον, καὶ διὰ τοῦ συζεῦξαι τὰς χεῖρας· ἀναγορεύω αὐτοὺς γαμέτην καὶ γαμετήν, ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Καὶ Λειτουργὸς ταύτην τὴν εὐλογίαν προσθήσει.

ΘΕὸς ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ Υἱός, Θεὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, εὐλογήσαι, σώσαι, καὶ φυλάξαι ὑμᾶς· οἰκτιρμόνως ἐπιβλέψαι ὑμᾶς ὁ Κύριος, καὶ οὕτω πάσης πνευματικῆς εὐλογίας καὶ χάριτος πληρώσαι ὑμᾶς, ὅπως ἐν τῷ παρόντι βίῳ οὕτω συνοικῆτε, ἵνα ἐν αἰῶνι τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον ἔχητε. Ἀμήν.

¶ Τότε

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς, ἢ οἱ Κληρικοὶ εἰς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν παριόντες, τὸν ἑξῆς ψαλμὸν λέξουσιν, ἢ ᾄσουσι.

Ψαλ. ρκη'.

ΜΑκάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Ἰδοὺ, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών· καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

¶ Ἢ Ψαλμὸν ξζ'.

ΟΘεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

¶ Μετὰ τὸν Ψαλμὸν, ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἔμπροσθεν τῆς Κυριακῆς Τραπέζης γονυπετούντων, ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τῇ Τραπέζῃ ἑστὼς, καὶ στραφεὶς πρὸς αὐτοὺς, ἐρεῖ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀπόκρισις.

Χριστὲ ἐλέησον,

Λειτουργός

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Λειτουργός.

Σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὴν παιδίσκην σου.

Ἀπόκρισις.

Τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σοί.

Λειτουργός.

Ἐξαπόστειλαις αὐτοῖς βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου σου.

Ἀπόκρισις.

Καὶ αὐτοῖς ἀεὶ ὑπερασπίσαις.

Λειτουργός.

Γίνου αὐτοῖς πύργος τῆς ἰσχύος.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν.

Λειτουργός.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ, Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, εὐλόγησον τούτους τοὺς δούλους Σου, καὶ τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς σπέρμα ἐν ταῖς αὐτῶν καρδίαις σπεῖρον, ἵνα ὅ,τιπερ ἂν ἐξ ἁγίου τοῦ λόγου σου χρησίμως μάθοιεν ἄν, τῷ ἔργῳ ἀποτελῶσιν· Ἐλεημόνως ἐπ' αὐτοὺς ἐπίβλεψον, Κύριε, ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ εὐλόγησον αὐτούς· Καὶ ὡς τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὴν Σάῤῥαν εἰς μεγάλην αὐτῶν παραμυθίαν ἔπεμψας· οὕτω καὶ ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους Σου τὴν εὐλογίαν σου πέμψαι ἀξιώσαις, ἵνα τῷ θελήματί Σου ὑπακούοντες, καὶ τῷ ὑπερασπισμῷ σου ἀσφαλισθέντες, ἐν τῇ ἀγάπῃ Σου μέχρι τέλους τοῦ βίου διαμείνωσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἡ ἑξῆς Εὐχὴ παραλειφθήσεται ὁπόταν ἡ γυνὴ παρηβηκυῖα ᾖ, καὶ μηκέτι εὔχρηστος εἰς τὴν τεκνογονίαν.

Κύριε πολυέλεγχε, καὶ Πάτερ οὐράνιε, οὗ εὐμενεστάτῳ δωρήματι αὐξάνεται τὸ ἀνθρώπινον γένος· Βοήθησον δεόμεθά σου ταῖς συζύγοις τούτοις διὰ τῆς εὐλογίας Σου, ἵνα γόνιμοι ὦσιν οἱ ἀμφω τῇ παιδοποιΐᾳ, καὶ γε τοσοῦτον χρόνον ἐν τῇ εὐσεβεῖ ἀγάπῃ καὶ σεμνότητι συμβιῶσιν, ὥστε ἰδεῖν τὰ τέκνα αὐτῶν Χριστιανικῶς καὶ ἐναρέτως ἐκτρεφόμενα, πρὸς τὴν αἴνεσιν καὶ δόξαν σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐξ οὐδενὸς, τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει Σου, ποιήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ (τῶν ἄλλων προδιατεταχθέντων) διατάξας ἐκ τοῦ ἀνδρὸς (κατὰ τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοίωμά Σου κτισθέντος) ἀρχὴν τῆς γενέσεως αὐτῆς λαβεῖν τὴν γυναῖκα· ὃς καὶ συνδεδέσας αὐτοὺς, ἐδίδαξας μηδέποτε ἐξὸν χωρίζειν αὐτοὺς οὓς σὺ διὰ τοῦ γάμου εἰς ἓν ἐποίησας· Θεὸς, ὁ τὴν γαμικὴν τάξιν εἰς ἐξαίρετον οὕτω μυστήριον καθιερώσας, ὥστε ἐν αὐτῷ δηλονότι τὸν πνευματικὸν γάμον, καὶ τὴν ἑνότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑποσημαίνεσθαί τε καὶ ἀπεικονίζεσθαι· Ἵλεως ἔπιδε ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους σου, ἵνα ὅ,τε ἀνὴρ οὗτος ἀγαπῴη τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατὰ τὸν λόγον σου (καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν νύμφην αὐτοῦ τὴν Ἐκκλησίαν ἠγάπησεν, ὃς ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀγαπῶν καὶ θάλπων αὐτὴν ὡς τὴν ἑαυτοῦ σάρκα) καί γε ἵνα ἡ γυνὴ αὕτη προσφιλὴς καὶ ἐράσμιος, πιστὴ καὶ ὑπήκοος ᾖ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ, σωφροσύνῃ, καὶ εἰρήνῃ τὰς ἁγίας καὶ εὐσεβεῖς τῶν οἰκοδεσποινῶν μιμῆται· Εὐλόγησον, Κύριε, ἀμφο-

ἀμφοτέρους, καὶ δῴη αὐτοῖς τὴν αἰώνιον βασιλείαν συγκληρονομεῖν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε λέξει ὁ Ἱερεύς.

ΠΑντοκράτωρ ὁ Θεός, ὁ ἐν ἀρχῇ τοὺς πρώτους γονεῖς ἡμῶν τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν κτίσας, καὶ ἁγιάσας, καὶ συζεύξας ἐν τῷ γάμῳ· καταπέμψαι ἐφ' ὑμᾶς τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἁγιάσαι καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, ἵνα τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἀρέσκητε, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἀγάπῃ μέχρι τέλους τοῦ βίου συζῆτε. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα, ἐὰν μὴ γένηται ἡ Δημηγορία, δηλοῦσα τὰ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς τὰ πρὸς ἀλλήλους δίκαια, ἀναγνώσεται ὁ Ἱερεὺς τὰ ἑξῆς.

ΠΑντες οἱ ἐν ὑμῖν ἢ ἤδη γεγαμηκότες, ἢ καὶ τῆς ἁγίας τοῦ γάμου τάξεως ἀντιλαμβάνεσθαί ποτε ἐν νῷ ἔχοντες, ἀκούσατε τί λέγει ἡ ἁγία Γραφὴ περὶ τοῦ ἔργου τῶν τε ἀνδρῶν πρὸς τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καὶ τῶν γυναικῶν πρὸς τοὺς ἄνδρας.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῇ, κεφαλαίῳ πέμπτῳ, πᾶσι τοῖς γεγαμηκόσιν οὑτωσὶ παραγγέλλει· Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾷν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει, καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστόν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν. Ἐφεσ. ε'. κε'.

Ὁ δὲ αὐτὸς ἅγιος Παῦλος καὶ πρὸς Κολοσσαεῖς γράφων πᾶσι τοῖς γαμέταις οὕτω λέγει. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Κολ. γ'. ιθ'.

Ἀκούσατε δὲ τί καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ αὐτὸς γαμέτης ὤν, τοῖς γεγαμηκόσι λέγει. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, ὡς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. α' Πέτ. γ'. ζ'.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀκηκόατε περὶ τοῦ πῶς ἔχειν δεῖ τὸν ἄνδρα πρὸς τὴν γυναῖκα. Νῦν

ἢ καὶ ὑμεῖς αἱ γυναῖκες ὡσαύτως ἀκούσατε καὶ καταμάθετε πῶς χρὴ ὑμᾶς προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ σαφῶς ἀποδείχθη.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῇ προειρημένῃ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῇ, οὕτως ὑμᾶς διδάσκει. Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ· ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστιν ἡ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐστι Σωτὴρ τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Καὶ πάλιν λέγει· Ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Ἐφεσ. ε'. κϐ'.

Ἔτι δὲ, ἐν Ἐπιστολῇ πρὸς Κολοσσαεῖς ὁ ἅγιος Παῦλος ταύτην τὴν σύντομον παραίνεσιν ὑμῖν δίδοι. Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. Κολ. γ'. ιη'.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος εὖ μάλα νουθετεῖ ὑμᾶς, λέγων οὑτωσί. Αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τῶν τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. Ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. α' Πέτ. γ'. α'.

¶ Συμφέρει, ἵνα οἱ νεόγαμοι τῆς ἁγίας Συνάξεως μεταλάβωσιν ἐν αὐτῇ τῇ γαμηλίῳ ἡμέρᾳ, ἢ ὡς τάχιστα ἂν καιρὸν ἔχωσι μετὰ τὸν γάμον αὐτῶν.

ΤΆΞΙΣ ΤΗ͂Σ τῶν ΚΑΜΝΌΝΤΩΝ ἘΠΙΣΚΈΨΕΩΣ.

¶ Ὅταν νοσῇ τις, γνωστὸν τοῦτο γενήσεται τῷ τῆς Παροικίας Λειτουργῷ, ὃς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νοσοῦντος εἰσιὼν, ἐρεῖ.

Εἰρήνη τουτῳῒ τῷ οἴκῳ, καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ.

¶ Ἡνίκα τῷ ἀσθενοῦντι παραγίνηται, γονυπετῶν, λέξει.

ΜΗ' ἀναμνησθῇς, Κύριε, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, μηδὲ τῶν ἀνομιῶν τῶν προγόνων. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ Σου, ὃν ἐλυτρώσω τιμιωτάτῳ αἵματί Σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόκρισις.

Φεῖσαι ἡμῶν, ἀγαθὲ Κύριε.

¶ Εἶτα

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Λειτουργός.

Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑ'τερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Λειτουργός.

Σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου.

Ἀπόκρισις.

Τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Λειτουργός.

Ἐξαποστείλαις αὐτῷ βοήθειαν ἐξ ἁγίου τόπου σου.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἀεὶ ἰσχυρῶς ὑπερασπίσαις αὐτοῦ.

Λειτουργός.

Μηδὲν κατισχύσαι ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ.

Ἀπόκρισις.

Μηδὲ ἐγγίσαι ὁ πονηρὸς τοῦ βλάψαι αὐτόν.

Λειτουργός.

Γίνου αὐτῷ, Κύριε, πύργος τῆς ἰσχύος.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ.

Λειτουργός.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Λειτουργός.

ΔΙάκυψον, Κύριε, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἔπιδε, ἐπίσκεψαι, καὶ βοήθησον τούτῳ τῷ δούλῳ σου· Ἐπίβλεψον αὐτὸν τοῖς τοῦ ἐλέους σου ὀφθαλμοῖς, δὸς αὐτῷ παράκλησιν καὶ βεβαίαν ἐπὶ σὲ πεποίθησιν, σκέπασον αὐτὸν ἀπὸ κινδύνου τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ εἰρήνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ διαφύλαξον αὐτόν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΙσάκουσον ἡμῶν, Παντοκράτωρ Θεός, καὶ Σωτὴρ ἐλεημονέστατε· τὴν συνήθη ἀγαθότητά σου κλῖνον ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου τῷ νοσήματι ταλαιπωρούμενον. Ἁγίασον αὐτῷ, δεόμεθά σου, τὴν πατρικήν σου παιδείαν, ἵνα ἡ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ αἴσθησις τῇ τε πίστει αὐτοῦ ἰσχύν, καὶ τῇ μετανοίᾳ σπουδὴν προστεθῇ. Ὅπως ἐὰν σοι δοκῇ εἰς τὴν πρότερον ὑγείαν αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι, τὸν ἐπίλοιπον αὐτοῦ βίον ἔν τε φόβῳ καὶ εἰς δόξαν σου διάγῃ· εἰ ἢ μή, δῴης αὐτῷ τὴν ἐπισκοπήν σου οὕτω προσδέχεσθαι, ὥστε τὸν ὀδυνηρὸν τοῦτον τὸν βίον τελευτήσαντα αὐτὸν ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ σοι συνδιαμένειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Λειτουργὸς τὸν ἀσθενοῦντα παρακαλέσει κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἢ παραπλήσιον.

ΤΟῦτο γίνωσκε, Ἀγαπητέ, ὅτι Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ Κύριός ἐστι ζωῆς καὶ θανάτου, καὶ πάντων τῶν αὐτοῖς ἀνηκόντων, ἤγουν ἥβης, ἰσχύος,

ἰσχύος, ὑγείας, γήρως, ἀσθενείας καὶ νοσήματος. Τοιγαροῦν, οἱονδήποτε τὸ νόσημά σου ἂν ᾖ, ἀσφαλῶς γίνωσκε, ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ ἐπισκοπή ἐστι. Καὶ δι᾽ οἱανδήποτ᾽ αἰτίαν τοῦτό σοι ἐπιπέμπεται ἀῤῥώστημα, εἴτε πρὸς τὸ δοκιμάζειν τὴν ὑπομονήν σου εἰς παράδειγμα τῶν ἄλλων, καὶ ἵνα ἡ πίστις σου ἀξιέπαινος, ἔνδοξος, καὶ τίμιος εὑρεθῇ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, εἰς αὔξησιν τῆς δόξης, καὶ τῆς ἀφθάρτου εὐδαιμονίας· εἴτε σοι ἐπιπέμπεται πρὸς τὸ κολάσαι καὶ ἐπανορθῶσαι ὅτι οὖν ἂν ᾖ ἐν σοὶ παράπτωμα ἐνώπιον τοῦ οὐρανίου Πατρός σου· τοῦτο δὴ ἀκριβῶς γίνωσκε, ὅτι ἐὰν ἀληθῶς μετανοήσῃς ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις σου, καὶ τὸ ἀῤῥώστημά σου εὐγνωμόνως ὑπομείνῃς, ἐπὶ τῷ ἐλέει τοῦ Θεοῦ, ἕνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, πεποιθώς, καὶ ὑπὲρ τῆς πατρικῆς αὐτοῦ ἐπισκοπῆς ταπεινοφρόνως αὐτῷ εὐχαριστήσῃς, τῷ θελήματι αὐτοῦ παντελῶς ὑποτασσόμενος, εἰς τὸ συμφέρον σοι περιστήσεται, καὶ τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν σε προβιβάσει.

¶ Ἐὰν ὁ κάμνων λίαν νοσῇ, τότε ὁ Κηδεμὼν ἐνταῦθα τῇ παραινέσει αὐτοῦ τέλος ἂν ἐπιθείη, ἢ καὶ ὅλως προΐοι.

Στέργε οὖν τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου· Καὶ γὰρ (ὥς φησιν ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῷ ιβ΄ πρὸς τοὺς Ἑβραίους κεφαλαίῳ) Ὃν ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, καὶ μαστιγοῖ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· Τίς γάρ ἐστιν ὁ υἱός, ὃν οὐ παιδεύει ὁ πατήρ; εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἶτα, τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ. Ταῦτα τὰ ῥήματα, ἀγαθὲ ἀδελφὲ, ἐν ἁγίᾳ τῇ Γραφῇ πρὸς τὴν ἡμετέραν παραμυθίαν καὶ νουθεσίαν γέγραπται, ἵνα εὐγνωμόνως καὶ εὐχαρίστως τὴν τοῦ Πατρὸς οὐρανίου ἡμῶν παιδείαν ὑπομένωμεν, ὁπωσοῦν δόξειεν ἂν τῇ εὐμενεστάτῃ χρηστότητι αὐτοῦ οἱαδήποτε συμφορᾷ ἡμᾶς ἐπισκέψασθαι. Καί γε οὐκ ἂν μείζων γένοιτο τοῖς Χριστιανοῖς παράκλησις, ἢ τὸ συμμορφοῦσθαι τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ τὰς δυσπραγίας, θλίψεις, καὶ νόσους πράως καὶ εὐγνωμόνως φέρειν· Ἐκεῖνος γὰρ αὐτὸς εἰς τὴν χαρὰν οὐκ ἀνέβη πρὶν ἢ τὴν ὀδύνην πεπονθέναι· οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ πρὶν ἢ σταυρωθῆναι. Ὡσαύτως ἄρα καὶ ἡμῖν ἡ ὁδὸς εἰς χαρὰν τὴν αἰώνιον ἐστὶν ἡ ἐνταῦθα ὑπομονὴ ἐν τῷ συμπάσχειν τῷ Χριστῷ· καὶ ἡ θύρα ἡμῶν δι᾽ ἧς ἂν εἰσέλθοιμεν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, τὸ συναποθανεῖν ἐστὶ τῷ Χριστῷ· ὅπως ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν, ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ αὐτῷ συμπαραμείνωμεν. Διό-

ἀφ' ἐν τῷ Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ παρακαλῶ σε τὴν ἀῤῥωστίαν σου οὕτω σοι συμφέρουσαν ἐπιεικῶς ὑπομένειν, καὶ διὰ μνήμης ἔχειν τὴν ὁμολογίαν, ἣν ἐν τῷ Βαπτισμῷ σου τῷ Θεῷ ὡμολόγησας. Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τοῦτον τὸν βίον λόγον δοῦναι χρὴ τῷ δικαίῳ Κριτῇ, ὑφ' οὗ πάντες ἀπροσωπολήπτως κριθήσονται, νουθετῶ σε δοκιμάζειν σεαυτὸν καὶ τὰ σὰ, πῶς ἔχει πρός τε τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τῶν ἀνθρώπους· ἵνα σεαυτοῦ τὰ παραπτώματά σου κατηγορῶν καὶ κατακρίνων, παρὰ τοῦ οὐρανίου Πατρὸς ἕνεκα τοῦ Χριστοῦ τὸ ἔλεος εὕρῃς, καὶ μὴ κατηγορηθῇς, μηδὲ κατακριθῇς ἐν τῷ φρικτῷ ἐκείνῳ κρίματι. Διὸ τὰ κεφάλαια τῆς πίστεως ἡμῶν διεξελεύσομαι, ἐφ' ᾧ διαγνῶναί σε, εἰ ἄρα ἀληθῶς καὶ ὡς τῷ Χριστιανῷ πρέπει πιστεύεις ἢ μή.

¶ Ἐνταῦθα ὁ Λειτουργὸς διεξελεύσεται τὰ τῆς Πίστεως κεφάλαια οὑτωσὶ λέγων.

Πιστεύεις εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ συλληφθέντα αὐτὸν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου· παθόντα αὐτὸν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα· κατελθόντα εἰς ᾅδου· καὶ δὴ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· καὶ ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος· καὶ ἐκεῖθεν ἔρχεσθαι μέλλοντα κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ ζωὴν αἰώνιον μετὰ τὸν θάνατον;

¶ Ἀποκριθήσεται ὁ νοσῶν, Ταῦτα πάντα στεῤῥῶς πιστεύω.

¶ Εἶτα ὁ Λειτουργὸς αὐτὸν ἐξετάσῃ, εἰ ἄρα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ πρὸς πάντας ἁπαξαπλῶς ἀνθρώπους ἀγάπην ἔχει· προτρέπων αὐτὸν ἐκ βάθους τῆς καρδίας συγγνώμην ἔχειν πᾶσι τοῖς εἰς αὐτὸν ἁμαρτοῦσι, καὶ εἰ ἄλλοις τισὶν αὐτὸς προσέκρουσεν, συγγνώμην παρ' αὐτῶν αἰτεῖν· καὶ ὅσω δήποτε τινὰ ὕβρισεν ἢ ἠδίκησεν, ὡς μάλιστα δυνάμεως ἔχει, ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι αὐτῷ. Εἰ δὲ μήπω διέθετο τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, τότε παρακαλείσθω τὴν διαθήκην ποιεῖσθαι, καὶ δηλῶσαι τὰ χρεωφειλήματα, εἴτ' ἄλλοις παρ' αὐτοῦ, ἢ αὐτῷ παρ' ἄλλων ὀφειλόμενα, διά τε τὸν τῆς συνειδήσεως ἀποφορτισμὸν, καὶ τὴν τῶν διαθήκης αὐτοῦ ἐπιμελητῶν ἡσυχίαν. Οὐ μὴν ἀλλὰ πολλάκις ὑπομιμνήσκεσθαι δεῖ τῶν ἀνθρώπους, ἵνα τὸν βίον καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἔτι ὑγιαίνοντες διαθῶνται.

¶ Τὰ ἄνω προειρημένα δύναιτ' ἂν λέγεσθαι περὶ τοῦ ἄρχεσθαι τὸν Λειτουργὸν τῆς

αὐτοῦ

αὐτοῦ προσευχῆς, καὶ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

¶ Τῷ δὲ Λειτουργῷ οὐ παραλειπτέον τοὺς κάμνοντας τοὺς ἐν εὐπορίᾳ ὄντας σπουδαίως παρορμᾷν, πρὸς τὸ τῇ ἐλευθεριότητι χρῆσθαι εἰς τοὺς πένητας.

¶ Ἐνθάδε παραινεθήσεται ὁ νοσῶν τὴν κατ' εἶδος ἐξομολόγησιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ τῷ Ἱερεῖ ποιεῖσθαι, εἰ δή τι αἰσθήσεται συνειδότος βαρεῖ τινι πράγματι ταρασσομένου. Μεθ' ἥντινα ἐξομολόγησιν, ὁ Ἱερεὺς ἀπολύσει αὐτὸν τόνδε τὸν τρόπον (ἐὰν ταπεινοφρόνως καὶ ἐκ καρδίας τοῦτο αἰτῆται.)

Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ δύναμιν καταλιπὼν τοῦ ἀπολῦσαι πάντας ἁμαρτωλοὺς τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἀφείη σοι τὰ παραπτώματά σου· καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ μοι ἐγκεχειρισμένῃ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν σου ἀπολύω σε, ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Τότε δὲ ὁ Ἱερεὺς λέξει τὴν ἑξῆς Συναπτήν.

Δεηθῶμεν.

Ἐλεημονέστατε Θεὸς, ὁ, κατὰ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, οὕτω τὰ τῶν ἀληθῶς μετανοούντων ἀνομήματα ἐξαλείφων, ὥστε αὐτῶν μηκέτι μεμνῆσθαι· Ἄνοιξον τὸν τοῦ ἐλέους σου ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, ἀφέσεως καὶ συγγνώμης ἐκτενέστατα ἐφιέμενον. Ἀνανέασον ἐν αὐτῷ, ὦ προσηνέστατε Πάτερ, πᾶν ὅ,τι οὖν εἴτε τῇ πανουργίᾳ καὶ κακίᾳ τοῦ διαβόλου, εἴτε τῇ σαρκικῇ αὐτοῦ θελήσει καὶ ἀσθενείᾳ παλαιωθέν· σῶσον, Κύριε, καὶ διαφύλαξον τοῦτο τὸ νοσοῦν μέλος ἐν τῇ ἑνότητι τῆς Ἐκκλησίας· βλέπε τὴν συντριψιν αὐτοῦ, ἀπόδεξαι τὰ δάκρυα, τὴν ὀδύνην καταπράϋνον, ὡς μάλιστά σοι δόξειεν ἂν αὐτῷ συνοίσειν. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸν ἔλεόν σου μόνον πᾶσαν τὴν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ἔχει, μὴ λόγισαι αὐτῷ τὰς προτέρας αὐτοῦ ἁμαρτίας· ἀλλ' ἐνδυνάμωσον αὐτὸν τῷ εὐλογητῷ σου Πνεύματι, καὶ ὅταν σοι δοκῇ αὐτὸν ἐνθένδε μετενεγκεῖν, εἰς σὴν εὐμενέστατα προσδέξαι αὐτὸν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ ὑπεραγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς ἐρεῖ τὸν ἑξῆς Ψαλμόν. οα'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

Ὁ Θεός μου, ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου, Κύριε· Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός

μου

μου· σὺ μου εἶ σκεπαστὴς, ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.

Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ· λέγοντες, ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

Ὁ Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ Θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου, περιβαλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας.

Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

Ὁ Θεός μου, ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

Καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου, ὁ Θεός μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ.

Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, ὁ Θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων, ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα· ὁ Θεὸς, τίς ὅμοιός σοι;

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

¶ Τοῦτο προσθείς,

Σῶτερ κόσμου, ὁ διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τιμίου αἵματός σου λυτρωσάμενος ἡμᾶς, σῶσον ἡμᾶς, καὶ βοήθησον ἡμῖν, ταπεινῶς δεόμεθά σου, Κύριε.

¶ Εἶτα λέξει ὁ Λειτουργός.

Κύριε ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τῆς ἰσχύος ἐν πᾶσι τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐλπίζουσιν· ᾧ πάντα τὰ ἐν οὐρανοῖς, καὶ τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς κάμπτει καὶ ὑπακούει, νῦν καὶ ἀεὶ ἀντιλήπτωρ σου εἴη, καὶ ποιήσαι σε γνῶναί τε καὶ αἰσθάνεσθαι, ὅτι οὐκ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ καὶ δι' οὗ ὑγείαν καὶ σωτηρίαν λάβοις ἂν, εἰ μὴ μόνον τὸ Ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Καὶ μετὰ τοῦτο ἐρεῖ.

Τῷ ἀμυνεστάτῳ τοῦ Θεοῦ ἐλέει καὶ ὑπερασπισμῷ σε ἐπιτρέπομεν. Εὐλογήσαι σε Κύριος καὶ φυλάξαι σε. Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐλεήσαι σε. Ἐπάραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ, καὶ δῴη σοι εἰρήνην, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ὑπὲρ νοσοῦντος τοῦ παιδίου.

Παντοδύναμε Θεὸς, καὶ Πάτερ πολυέλεε, οὗ μόνου αἱ διέξοδοι βίου τε καὶ θανάτου, ἔπιδε ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ταπεινῶς σου δεόμεθα, τοῖς τοῦ ἐλέους σου ὀφθαλμοῖς, ἐπὶ τὸ παιδίον τοῦτο νῦν ὑπὸ τῆς νόσου κλινήρες. Ἐπίσκεψαι αὐτὸ, Κύριε, τῇ σωτηρίᾳ σου, ῥῦσαι αὐτὸ ἐν καιρῷ σοι εὐπροσδέκτῳ ἀπὸ τῆς σωματικῆς αὐτοῦ ὀδύνης, καὶ σῶσον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκα τοῦ ἐλέους σου. Ὅπως εἰ μὲν σοι δοκοίη τὰς ἡμέρας αὐτοῦ ἐνθάδε ἐπὶ τῆς γῆς ἀπομηκύνειν, σοὶ βιῴη, καὶ τῆς δόξης σου ὄργανον εἴη, διὰ τοῦ πιστῶς σοι δουλεύειν, καὶ τοῦ ἀγαθοποιεῖν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἀναδέξαι αὐτὸ εἰς τὰς αἰωνίους ἐκείνας μονὰς, ὅπου αἱ ψυχαὶ τῶν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ κεκοιμημένων τῆς ἀϊδίου ἀναπαύσεως καὶ εὐδαιμονίας ἀπολαύουσι. Παράσχου τοῦτο, ὦ Κύριε, διὰ τὸ ἔλεός σου ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντι σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἀεὶ ἑνὶ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ὑπὲρ τοῦ νοσοῦντος, μικρᾶς ἐλπίδος τῆς ἀναλήψεως φαινομένης.

Πάτερ οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, μόνη ἡμῶν βοήθεια ἐν τῷ τῆς ἀνάγκης καιρῷ· πρὸς σε καταφεύγομεν διὰ τὴν ἀντίληψιν ὑπὲρ τούτου τοῦ δούλου σου ἐνθάδε ὑπὸ τὴν χεῖρά σου κειμένου ἐν μεγάλῃ τῇ τοῦ σώματος ἀσθενείᾳ. Εὐμενῶς βλέπε ἐπ' αὐτὸν, Κύριε, καὶ ὅσῳ μᾶλλον ὁ ἔξω ἄνθρωπος διαφθείρεται, κραταίωσον αὐτὸν, δεόμεθά σου, τοσούτῳ μᾶλλον συνεχῶς τῇ χάριτι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματί σου κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον. Δῴης αὐτῷ τὴν ἀνυπόκριτον μετάνοιαν ἐπὶ πᾶσι τοῖς τοῦ παρελθόντος βίου αὐτοῦ πταίσμασι, καὶ βέβαιον πίστιν ἐν τῷ Υἱῷ σου Ἰησοῦ, ὥστε καταργηθῆναι πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐλέους σου, καὶ τὴν ἄφεσιν αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ σφραγισθῆναι πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν αὐτὸν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξει. Οἴδαμεν, Κύριε, ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ σοὶ οὐδὲν ῥῆμα· καὶ ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι ἤδη αὐτὸν ἀναστῆσαι, καὶ μακροτέραν τὴν μονὴν μεθ' ἡμῶν αὐτῷ δοῦναι. Οὐ μὴν ἀλλὰ, ἐπειδὴ, ὅσον γε παντελῶς φαίνεται, ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐφέστηκεν, οὕτως ἱκάνωσον καὶ ἑτοίμασον αὐτὸν, δεόμεθά σου, πρὸς τὴν τοῦ θανάτου ὥραν, ὥστε, μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐνθένδε ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῇ χάριτί σου ἀπαλλαγὴν, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν αἰώνιόν σου βασιλείαν ἀναληφθῆναι, διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντεύξεως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ἡ συστατικὴ ὑπὲρ τοῦ ἤδη μέλλοντος τελευτᾶν.

Παντοκράτωρ Θεὸς, μεθ' οὗ τὰ τῶν δικαίων τετελειωμένων πνεύματα τῶν γηΐνων δεσμωτηρίων αὐτῶν ἀπολυθέντα ζῇ· Ταπεινῶς συνι-

συνιστῶμεν τὴν ψυχὴν τοῦ τοῦ δούλου σου ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ, τῇ χειρί σου, ὡς χειρὶ πιστοῦ τε Κτίστου καὶ ἐλεημονεστάτου Σωτῆρος· ταπεινοφρονέστατά σε ἀντιβολοῦντες, ἵνα τίμιος ᾖ ἐναντίον σου. Λοῦσαι αὐτὸν, δεόμεθά σου, τῷ αἵματι τοῦ Ἀμνοῦ ἐκείνου τοῦ ἀσπίλου, τοῦ φονευθέντος διὰ τὸ αἴρειν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου· ἵνα ὅσων δήποτε τῶν μιασμάτων, ὧν ἐν μέσῳ τοῦ ἀθλίου καὶ πονηροῦ τοῦ κόσμου τούτου διὰ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν, ἢ διὰ τῶν τοῦ Διαβόλου μεθοδειῶν ἐπεσπάσατο, καθαρθέντων τε καὶ ἀφανισθέντων, ἁγνὴ καὶ ἀκηλίδωτός σοι παραστάθῃ. Καὶ δίδαξον ἡμᾶς τοὺς ἐπιβιοῦντας, κἂν τούτῳ καὶ ἐν ἄλλοις οἱστισινοῦν παραπλησίοις τοῦ θνητοῦ καθ' ἡμέραν ἡμῖν προκειμένοις θεάμασιν, ὁρᾶν ὡς ἀσθενὴς καὶ ἀβέβαιος ἡμῶν ὁ πρόσωπος ἐστὶ, καὶ τὰς ἡμέρας ἡμῶν οὕτως ἀναπεμπάζειν, ὥστε τὰς καρδίας ἡμῶν μετὰ πάσης σπουδῆς προσέχειν τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐπουρανίῳ σοφίᾳ, ἥπερ τὸ τελευταῖον ἡμᾶς προσαγάγῃ εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ὑπὲρ τῶν τὸν νοῦν ἢ τὸ συνειδὸς διαταραττομένων.

Εὐλογητὲ Κύριε, Πάτερ οἰκτιρμῶν, ὁ Θεὸς πασῶν παρακλήσεων, δεόμεθά σου, ἐπιδεῖν ἐν ἐλέει καὶ πολυσπλαγχνίᾳ ἐπὶ τὸν ταλαιπωροῦντα τοῦτον τὸν δοῦλόν σου. Κατ' αὐτοῦ καταγράφεις πικρὰ, περιέθηκας δ' αὐτῷ τὰς προτέρας αὐτοῦ ἁμαρτίας. Ἐπ' αὐτὸν ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ τῆς κακώσεως γέμει. Ἀλλὰ πολύσπλαγχνε Θεὸς, ὁ τὸν ἅγιόν σου λόγον εἰς τὴν ἡμῶν διδασκαλίαν γράψας, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν ἱερῶν σου Γραφῶν ἐλπίδα ἔχωμεν, δῴης αὐτῷ τὴν ὀρθὴν ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τε ἀπειλῶν καὶ ἐπαγγελιῶν σου κατάληψιν, ὅπως μήτε ἀποβάλῃ τὴν ἐπὶ σοὶ παῤῥησίαν αὐτοῦ, μήτ' ἐπ' ἄλλῳ τινὶ πλὴν ἐπὶ σοὶ αὐτὴν ἔχειν. Δώρησαι αὐτῷ κράτος κατὰ πάντων τῶν πειρασμῶν αὐτοῦ, καὶ ἴασαι πάσας αὐτοῦ δυσκρασίας. Κάλαμον συντετριμμένον μὴ κατέαξον, καὶ λίνον τυφόμενον μὴ σβέσον. Μὴ σύγκλεισον ἐν τῷ θυμῷ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐλέους σου· ἀλλ' ἀκούτισον αὐτῷ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἵνα ἀγαλλιάσωνται ὀστέα ὑπὸ σοῦ συντετριμμένα. Ἐκ τοῦ φόβου τοῦ ἐχθροῦ ῥῦσαι αὐτὸν, ἐπιφᾶναι τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὸν, καὶ δῴης αὐτῷ εἰρήνην, διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντεύξεως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΥ'ΝΑΞΙΣ ΤΩ͂Ν ΚΑΜΝΟ'ΝΤΩΝ.

¶ Ἐπειδὴ γὰρ πάντες ἄνθρωποι θνητοὶ πολλοῖς αἰφνιδίοις κινδύνοις, νόσοις, καὶ ἀρρωστίαις ἔνοχοί εἰσι, καὶ διαπαντὸς ἄδηλοι ὁπότ' ἂν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἀπέλθοιεν· τοιγαροῦν ἵνα πάντοτε ἕτοιμοι ὦσιν ἀποθανεῖν ὅταν δήποτε δόξειεν ἂν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ καλέσαι αὐτούς, οἱ Κηδεμόνες πλεονάκις (μάλιστα δὲ γινομένου λοιμοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φθοροποιοῦ νοσήματος) Παροίκους μετὰ σπουδῆς παραινέσουσιν ἐπὶ τὸ συχνῶς μεταχεῖν Κοινωνίας τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ, ὅταν δημοσίᾳ τελεσθῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἵν' οὕτω ποιοῦντες, ἐὰν αἰφνίδιός τις περίστασις ἢ ἐπισκοπὴ ἐκ Θεοῦ συμβῇ, δι' ἔνδειαν αὐτῆς ἧττον ταραχθῶσιν. Ἐὰν δὲ ὁ νοσῶν οὐχ οἷός τ' ᾖ παρεῖναι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅμως δὲ οἴκοι τῆς Κοινωνίας μεταλαβεῖν ἐπιθυμῇ, τότε κατὰ καιρὸν τόδε γνωρίσει τῷ Κηδεμόνι, ἅμα καὶ μηνύσει αὐτῷ πόσοι ἂν εἶεν αὐτῷ συγκοινωνήσοντες, (οἱ γε τρεῖς ἔσονται), ἢ τοὐλάχιστον δύο) καὶ προσήκοντος τοῦ τόπου ὄντος ἐν τῇ τοῦ νοσοῦντος οἰκίᾳ, καὶ πάντων τὴν ἐπιτηδείαν οὕτω παρεσκευασμένων, ὡς δύναιτ' ἂν ὁ Κηδεμὼν ἀβλαβῶς λειτουργεῖν, τελέσει ἐκεῖ τὴν ἁγίαν Σύναξιν, ἀρχόμενος ἀπὸ Συλλογῆς, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου ὧδε ἑπομένων.

Ἡ Συλλογή.

ΠΑντοκράτωρ ἀείζωε Θεός, ὁ τοῦ ἀνθρωπείου γένους δημιουργὸς ὤν, ὁ παιδεύων οὓς ἀγαπᾷς, καὶ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχῃ μαστιγῶν· Ἱκετεύομέν σε ἐλεῆσαι τουτονὶ τὸν δοῦλόν σου, ὃν τῇ χειρί σου ἐπεσκέψω, καὶ δοῦναί γε, ἵνα τὸ νόσημα αὐτοῦ εὐγνωμόνως φέρῃ, καὶ ἂν τὸ εὐμενέστατον θέλημά σου οὕτως ᾖ, τὴν τοῦ σώματος ὑγείαν ἀναλάβῃ, καὶ ὁπηνίκ' ἂν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀπαλλάξῃ τοῦ σώματος, ἄσπιλος σοι παρασταθῇ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπισ. Ἑβρ. ιβ'. Κόμ. ε'.

ΥἹέ μου μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, καὶ μαστιγοῖ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

Εὐαγ. Ἰωάν. ε'. Κόμ. κδ'.

Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

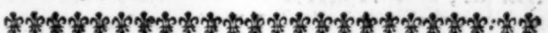
¶ Μετὰ ταῦτα πρόεισιν ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν ἄνω διατεταγμένον τύπον τῆς Συνάξεως, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ῥημάτων τούτων (Ὑμεῖς οἱ ἀληθῶς——)

¶ Ἐν τῷ καιρῷ μεταδόσεως τοῦ παναγίου Μυστηρίου, Ἱερεὺς πρῶτον αὐτὸς μεταλήψεται τῆς Συνάξεως, ἔπειτα τοῖς τῷ νοσοῦντι συγκοινωνεῖν διατεταγμένοις, καὶ πάντων ἔσχατον τῷ νοσοῦντι.

¶ Ἐὰν δέ τις ἢ διὰ τὴν ἀκρότητα τῆς νόσου, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐν καιρῷ τὸν Κηδεμόνα ὑπομιμνήσκειν, ἢ δι' ἔνδειαν τῶν συγκοινωνούντων, ἢ δι' ἄλλο τι οὖν εὔλογον ἐμπόδιον, μὴ μεταλάβῃ τοῦ Μυστηρίου τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Κηδεμὼν συμβιβάσει αὐτὸν καὶ ἀναμνήσει, ὅτι εἰ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ βεβαίως πιστεύει, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὑπέμεινε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐξέχεε διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν αὐτοῦ, σπουδῇ μνημονεύων τῶν εὐεργεσιῶν, ὧν δι' αὐτοῦ μετέχει, καὶ τούτων γε ἕνεκα ἐκ καρδίας εὐχαριστῶν αὐτῷ, ἐσθίει καὶ πίνει τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ συμφερόντως πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, κἂν τῷ στόματι αὐτοῦ τὸ Μυστήριον μὴ λαμβάνῃ.

¶ Ἡνίκα ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ ἐπισκέπτεσθαι τὸν νοσοῦντα, τῆς ἁγίας Κοινωνίας αὐτῷ μεταδίδωσιν, ἵνα συντομώτερον ἀποτελῇ, τὸν τύπον τῆς ἐπισκέψεως κολοβώσει ἐπὶ τῷ Ψαλμῷ (Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα) καὶ εὐθὺς μεταβήσεται εἰς τὴν Κοινωνίαν.

¶ Ἐν τῷ λοιμῷ, ἢ ἱδρῶτι, ἢ ἄλλῳ οἱῳτινιοῦν παραπλησίῳ φθοροποιῷ ἀρρωστήματι, ἢ νόσῳ ἐπιδημίῳ, ὅταν δέῃ τῆς λοιμικῆς προσείψεως, μηδεὶς τῶν Παροίκων ἢ γειτόνων πεισθείη ἂν συγκοινωνεῖν τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, τότε, ἐὰν ὁ νοσῶν σφόδρα τοῦτ' ἐπιζητήσῃ, ὁ Λειτουργὸς μόνος συγκοινωνήσειεν αὐτῷ.

ΤΑΞΙΣ ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

¶ Σημειωτέον ἐνθάδε, ὅτι οὐκ ἂν ἐξείη χρῆσθαι τῇ ἑξῆς Ἀκολουθίᾳ πρός τινας ἀβαπτίστους ἀποθανόντας, ἢ ἀφορισθέντας, ἢ αὐτόχειρας.

¶ Ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ἀπαντῶντες τῷ σώματι ἐν τῇ τοῦ Κοιμητηρίου εἰσόδῳ, καὶ αὐτοῦ προπορευόμενοι, εἴτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἴτε πρὸς τὸν τάφον, λέξει, ἢ ᾄσει,

Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ζωή, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰωάν. ια΄. κε΄, κς΄.

Οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων, ἐπὶ γῆς ἀναστῆσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα· παρὰ γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε καὶ οὐκ ἄλλος. Ἰώβ. ιθ΄. Κόμ. κε΄. κς΄. κζ΄.

Οὐδὲν εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. α' Τιμ. ϛ'. ζ'. Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Ἰώβ. α'. κα'.

¶ Ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν παρεληλύθασιν, ἀναγινωσθήσεται εἷς ἢ ἀμφότεροι τῶν Ψαλμῶν τούτων ἑπομένων.

Ψαλμ. λθ'.

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,

Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

Ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· Διάψαλμα.

Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.

Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοί ἐστι· Διάψαλμα.

Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με. Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος· Διάψαλμα.

Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου· μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

Δόξα Πατρί. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ λοιπά.

Ψαλμ. ϟ'.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων,

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι,

Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι,

σοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων.

Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη· ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθε πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου;

Ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ηὐφράνθημεν· ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοιπά
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

¶ Τότε λέγεται τὸ Ἀνάγνωσμα παραληφθὲν ἐκ τοῦ ιε΄. κεφαλαίου τῆς προτέρας τοῦ Ἁγίου Παύλου πρὸς Κορινθ. Ἐπιστολῆς.

α΄ Κορ. ιε΄. κ΄.

Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφε-

λος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί. Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἤ τινος τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα. Οὐ πᾶσα σάρξ, ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. Οὕτω καὶ γέγραπται. Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἰδού, μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα. Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι (σαλπίσει γάρ) καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖκος; Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

¶ Ὅταν ἐπὶ τὸν τάφον παρίωσιν, ἕως ἑτοιμάζεται ὁ νε-

κρὸς

πρὸς εἰς τὸ ἐντίθεσθαι τῇ γῇ, ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ, ἢ ὁ Ἰβοὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ἄσουσι.

Βροτὸς γεννητὸς γυναικὸς, ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς, ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν· ἀνέδρα δὲ ὥσπερ σκιὰ, καὶ οὐ μὴ σῇ.

Ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς τῷ θανάτῳ καταδυόμεθα· παρὰ τίνος βοήθειαν ζητῶμεν ἄν, εἰ μὴ παρὰ σοῦ, Κύριε, τοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν εἰκότως ὀργισθέντος;

Ἀλλ' ὅμως δὴ, Κύριε Θεὲ πανάγιε, Κύριε παντοδύναμε, ἅγιε καὶ ἐλεημονέστατε Σῶτερ, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τὰς πικρὰς τοῦ ἀϊδίου θανάτου ὠδῖνας.

Σὺ ἔγνως, Κύριε, τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· μὴ κλείσῃς τὰ εὔσπλαγχνα ὦτά σου πρὸς τὰς προσευχὰς ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε πανάγιε, ὦ Θεὲ ἰσχυρότατε, ὦ ἅγιε καὶ πολυέλεε Σῶτερ, σὺ ὦ δικαιότατε Κριτὰ αἰώνιε, μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ ἡμῶν δι' ἀςτινασοῦν τοῦ θανάτου ὠδῖνας σοῦ ἐκπεσεῖν.

¶ Εἶτα μεταξὺ τοῦ ἐπιβάλλεσθαι τῷ σώματι τὴν γῆν ὑπό τινῶν τῶν παρεστώτων, ὁ Ἱερεὺς λέξει,

Ἐπειδὴ γὰρ ἔδοξε τῷ Θεῷ Παντοκράτορι ἐκ μεγάλου ἐλέους αὐτοῦ τὴν τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ὧδε τελευτήσαντος ψυχὴν πρὸς ἑαυτὸν ἀναδέχεσθαι, τὸ γοῦν σῶμα αὐτοῦ τῇ γῇ ἐπιτρέπομεν· χοῦν τῷ χοΐ, σποδὸν τῇ σποδῷ, κόνιν τῇ κόνει, ἐν τῇ βεβαίᾳ καὶ στερρᾷ ἐλπίδι τῆς εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον ἀναστάσεως διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

¶ Εἶτα λεχθήσεται ἢ ᾀσθήσεται,

Ἀποκάλ. ιδ'. ιγ'.

Ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι, Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι· Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς λέξει,

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἰβοὺς.

Παντοκράτωρ Θεὸς, μεθ' οὗ ζῇ τὰ τῶν ἐντεῦθεν ἀποιχομένων ἐν Κυρίῳ πνεύματα, καὶ μεθ' οὗ αἱ ψυχαὶ τῶν πιστῶν, τοῦ τῆς σαρκὸς ὄγκου ἀπαλλαγεῖσαι, χαρᾶς καὶ εὐλογίας ἀπολαύουσιν· Ἐκ καρδίας εὐχαριστοῦμέν σοι, ἐφ' ᾧ ἔδοξέ σοι τουτονὶ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν τῶν τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου

σμου τούτου ταλαιπωριῶν ἀπαλλάξαι· ἀντιβολοῦντές σε, ὅπως ἐκ τῆς εὐμενεστάτης ἀγαθωσύνης σου ἐν τάχει τὸν τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀριθμὸν ἐκπληρῶσαι, καὶ τὴν βασιλείαν σου καταπαῦσαι, ἵνα ἡμεῖς σὺν πᾶσι τοῖς ἐν τῇ ἀληθεῖ τοῦ ἁγίου Ὀνόματός σου πίστει τετελευτηκόσι τῆς ὁλοκλήρου ἡμῶν τελειώσεως καὶ μακαριότητος, τοῦτε σώματος καὶ τὴν ψυχὴν ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ καὶ αἰωνίῳ δόξῃ σου ἐπιτύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Συναπτή.

Ἐλεημονέστατε Θεέ, Πάτερ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐστιν ἀνάστασις καὶ ζωή, εἰς ὃν ὁ πιστεύων, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται, καὶ ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐδαμῶς εἰς αἰῶνα ἀποθνήξεται, ὃς καὶ (δι' ἁγίου Ἀποστόλου αὐτοῦ τοῦ Παύλου) ἐδίδαξεν ἡμᾶς μὴ λυπεῖσθαι καθὼς καὶ οἱ λοιποί, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, διὰ τοὺς κεκοιμημένους ἐν αὐτῷ. Ταπεινῶς ἱκετεύομέν σε, Πάτερ, ἐκ τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν ζωὴν τῆς δικαιοσύνης ἀνεγεῖραι ἡμᾶς· ἵνα τοῦ νῦν βίου ἀπαλλαγέντες σὺν αὐτῷ ἀναπαυσώμεθα (ὡς καὶ τοῦτον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ἔχειν ἐλπίζομεν) ὅπως τε ἐν τῇ καθολικῇ ἀναστάσει ἐνώπιόν σου εὐπρόσδεκτοι εὑρεθῶμεν, καὶ κομισώμεθα τὴν εὐλογίαν, ἣν ὁ Υἱός Σου ἀγαπητὸς παντὶ τῷ ἀγαπῶντι καὶ φοβουμένῳ σε ἀναγορεύσει, λέγων, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν βασιλείαν τὴν ἀπὸ καταβολῆς τοῦ κόσμου ἡτοιμασμένην ὑμῖν. Τοῦτο χάρισαι, ἱκετεύομέν σε, ἐλεημονέστατε Πάτερ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕΤΑ ΛΟΧΕΙΑΝ.

¶ Ἡ Γυνὴ τῷ συνήθει χρόνῳ μετὰ τὴν λοχείαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν παραγινήσεται κοσμίως ἱματισμένη, κἀκεῖ γονυπετήσει ἐν τόπῳ τινὶ προσήκοντι κατὰ τὸ εἰωθός, ἢ ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ὁρίσειεν. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς αὐτῇ ἐρεῖ,

Ἐπειδὴ ἔδοξε τῷ Θεῷ Παντοκράτορι ἐκ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ τὴν ἀσφαλῆ λοχείαν σοι δοῦναι, καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς τεκνογονίας κινδύνῳ σε διαφυλάξαι, τοιγαροῦν ἐκ καρδίας εὐχαριστήσεις τῷ Θεῷ, καὶ ἐρεῖς,

(¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει τὸν ρις΄ Ψαλμόν.)

Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι,

Περι-

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με· θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον.

Καὶ τὸ Ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην· Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

Ἐπίστρεψον ἡ ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. Ἀλληλούϊα.

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Τὸ ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ Ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς λαοῦ αὐτοῦ· ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ ἔσται εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἢ τὸν Ψαλμὸν τοῦτον. Ἐὰν μὴ Κύριος. Ψαλ. ρκζ΄.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν· ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ ἔσται εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσον Κύριε ταύτην τὴν γυναῖκα, τὴν δούλην σου.

Ἀπόκρισις.

Τὴν ἐλπίζουσαν ἐπὶ σοί.

Λειτουργός.

Γίνου αὐτῇ πύργος τῆς ἰσχύος.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ.

Λειτουργός.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

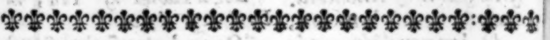
Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Δεηθῶμεν.

ΠΑντοκράτωρ Κύριε, ταπεινοφρόνως σοι εὐχαριστοῦμεν ὅτι ταύτην τὴν γυναῖκα τὴν δούλην σου μεγάλων τῶν λοχείας ὠδίνων καὶ κινδύνων ἀπαλλάξαι ἠξίωσας· χάρισαι, ἀντιβολοῦμέν σε, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἵνα τῇ τε βοηθείᾳ σου πιστῶς ζῇ, καὶ κατὰ τὸ θέλημά σου ἐν τῷ παρόντι βίῳ περιπατῇ, ἔτι δὲ καὶ τῆς αἰωνίου δόξης μετάσχῃ ἐν τῷ μέλλοντι, διʼ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἡ Γυνὴ ἐλθοῦσα εἰς τὸ τίνειν τὰ χαριστήρια αὐτῆς, τὰς συνήθεις προσενεγκεῖν ὀφείλει προσφορὰς, καὶ ἐὰν ἡ Σύναξις ᾖ, συμφέρει αὐτῇ τῆς ἁγίας Συνάξεως μεταλαβεῖν.

ἈΠΕΙΛΗ, ἤγουν Καταγγελία τῆς ὀργῆς καὶ τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν μετά τινων Εὐχῶν, αἷς χρηστέον ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἢ καὶ ἄλλοις τισὶ καιροῖς, ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ὁρίσειε.

¶ Μετὰ τὰς Ἑωθινὰς Εὐχὰς, τελεσθείσας κατὰ τὸν συνήθη τρόπον τῆς Λιτανείας, ὁ Ἱερεὺς ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ ἢ ἐν τῷ Ἄμβωνι ἐρεῖ.

ΕΝ τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ (Ἀδελφοί) εὐσεβὴς ἦν ἡ τάξις, διʼ ἧς ἐνενόμιστο, ὅπως ἀρχομένης τῆς Τεσσαρακοστῆς ὅσοι μὲν ἠλέγχθησαν καὶ φανεροὶ ἦσαν δεινῶς ἡμαρτηκότες, δημοσίᾳ ἐν μετανοίᾳ ὦσι, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τιμωρίαν ὑπέχωσιν, ἵνα τε αἱ ψυχαὶ αὐτῶν σωθῶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ ἵνα οἱ ἄλλοι τῷ παραδείγματι αὐτῶν νενουθετημένοι, πλημμελεῖν μᾶλλον φοβηθῶσι.

Ἀνθʼ οὗ (ἕως ἂν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατασταθῇ ἡ προειρημένη εὐταξία, (ὅπερ καὶ μάλα εὐχῆς ἄξιον) δέδοκται τὸν ἔμπροσθεν πάντων ὑμῶν ἀναγνωσθῆναι γενικώτερά τινα γνωμίδια, προέχοντα τὴν τοῦ Θεοῦ κατάραν πρὸς τοὺς ἀμετανοήτους τῶν ἁμαρτωλῶν, ἐξ εἰκοστοῦ καὶ ἑβδόμου Κεφαλαίου τοῦ Δευτερονομίου, καὶ ἀλλαχόθεν τῆς ἁγίας Γραφῆς

σιω-

συνερανισθέντα, καὶ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν γνωμιδῶν συναποκριθῆναι, Γένοιτο. Ἐφ' ᾧ περὶ τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ ὀργῆς κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν ὑπομνησθέντες, εἰς τὴν ἐκτενῆ καὶ ἀληθινὴν μετάνοιαν μᾶλλον προτραπῆτε, καὶ ἐν ἐπικινδύνοις ταύταις ἡμέραις ἀκριβέστερον περιπατῆτε, τοιαύτας φεύγοντες τὰς κακίας, δι' οἵας τὴν τοῦ Θεοῦ κατάραν ὀφειλομένην αὐτοὶ τῷ στόματι ὑμῶν ὁμολογεῖτε.

Ἐπικατάρατος ἄνθρωπος ὅστις ποιήσῃ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, βδέλυγμα Κυρίου, ἔργον χειρῶν τεχνίτου, καὶ θήσῃ αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ. Δευτ. κζ'. ιε'.

¶ Καὶ ἀποκριθήσεται ὁ λαὸς, καὶ ἐρεῖ,

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ, ἢ μητέρα αὐτοῦ. ις'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς ὅρια τοῦ πλησίον. ιζ'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ. ιη'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου, καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας. ιθ'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ τύπτων τὸν πλησίον δόλῳ. κδ'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα τοῦ πλησίον. Λευϊτ. κ'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὃς ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθῴου. Δευτ. κζ'. κε'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτεργός.

Ἰερ. ιζ'. ε'. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ στηρίζει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτεργός.

Ματθ. κε'. μα'. α' Κορ. ϛ'. θ', ι'. Ἐπικατάρατοι οἱ ἀνελεήμονες, οἱ πόρνοι, καὶ μοιχοὶ, οἱ πλεονέκται, καὶ εἰδωλολάτραι, οἱ διάβολοι, οἱ μέθυσοι, καὶ οἱ ἅρπαγες.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτεργός.

Ψαλ. ριθ'. κα'. Ἐπειδὴ γὰρ ὅλοι ἐπικατάρατοι πάντες (καθὼς μαρτυρεῖ ὁ προφήτης Δαβίδ) οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ· ἡμεῖς (μεμνημένοι τοῦ φοβεροῦ κρίματος ταῖς κεφαλαῖς ἡμῶν ἐπικρεμαμένου, καὶ ἑκάστοτε ἡμῖν μονονουχὶ ἐπιπίπτοντος) ἐπιστρεφόμεθα πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν τὸν Θεὸν μετὰ πάσης συντριψεως καὶ ταπεινότητος τῆς καρδίας, κλαίοντες καὶ θρηνοῦντες τὸν πονηρὸν βίον ἡμῶν, ἐπιγινώσκοντες, καὶ ἐξομολογούμενοι τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ σπουδάζοντες ποιεῖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.

Ματθ. γ'. ι'. Ἤδη γὰρ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται, πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Φοβερὸν

Ἑβρ. ι'. λα'. τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ἐπιβρέ-

Ψαλ. ια'. ϛ'. ξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον, καὶ πνεῦμα καταιγίδος· ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

Ἡσαϊ. κϛ'. κα'. Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλὰ τίς

Μαλ. γ'. β'. ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται

Ματθ. γ'. ιβ'. ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυ-

α Θεσ. ε'. β', γ'. ρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν γὰρ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ

Ρωμ. β'. δ', ε'. ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσι. Τότε φανεῖται ἡ ὀργὴ Θεοῦ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἣν οἱ αὐθάδεις ἁμαρτωλοὶ κατὰ τὴν αὐτῶν σκληρότητα καὶ ἀμετανόητον καρδίαν ἐθησαύρισαν ἑαυτοῖς, καταφρονήσαντες τοῦ πλούτου τῆς χρηστό-

τητος,

τῆλος, τῆς τε ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας Θεοῦ τοῦ εἰς
μετάνοιαν αὐτοὺς ἀδιαλείπτως προσκαλοῦντος.
Τότε ἐπικαλέσονταί με (λέγει Κύριος) ἐγὼ Παροιμ. α'.
δὲ οὐκ εἰσακούσομαι, ζητήσουσί με κακοὶ, καὶ κη', κθ', λ'.
οὐχ εὑρήσουσιν, ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ λό-
γον τοῦ Κυρίου οὐ προείλοντο, οὐδὲ ἤθελον ἐ-
μαῖς προσέχειν βουλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς
ἐλέγχους. Τότε δὲ ὀψὲ καὶ μάτην ἂν κρούσαι Ματθ. κε'.
τις, ὅταν κλεισθῇ ἡ θύρα, ὀψὲ καὶ μάτην ἂν ι', ια', ιβ'.
ἐπικαλέσαι τὸ ἔλεος, ὅταν ὁ καιρὸς ᾖ τῆς
κρίσεως. Ὢ φρικτῆς τῆς φωνῆς τοῦ κρίματος
δικαιοτάτου, κατ' αὐτῶν ἀποφαίνεσθαι μέλλον-
τος, ὅτε λεχθήσεται αὐτοῖς, Πορεύεσθε ἀπ' Ματθ. κε'.
ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ μα'.
ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ. Τοιγαροῦν, Ἀδελφοί, ἐν καιρῷ βλέπω- β' Κορ.
μεν ἕως ἔτι παραμένει ἡμέρα σωτηρίας· ἔρχε- ϛ'. β'.
ται γὰρ νὺξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι· ἕως Ἰωάν. θ'.
δὲ τὸ φῶς ἔχωμεν, πιστεύωμεν εἰς τὸ φῶς, καὶ δ'.
περιπατῶμεν ὡς τέκνα τοῦ φωτός· ἵνα μὴ ἐκ- ιβ'. λε',
βληθῶμεν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ἐστὶν λϛ'.
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Μὴ οὖν Ματθ.
καταχρώμεθα τῇ χρηστότητι τοῦ Θεοῦ τοῦ οἰκτιρ- κε'. λ'.
μόνως ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν καλοῦντος, καὶ ἐξ
ἀφράστου ἐλέους αὐτοῦ τὴν τῶν παρῳχημένων
συγγνώμην ὑπισχνουμένου, ἐὰν τελείᾳ καὶ ἀληθεῖ
καρδίᾳ πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφώμεθα. Ἐὰν γὰρ Ἡσαΐ. α'.
ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιὼν ιη'.
λευκανθήσονται· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς
ἔριον λευκανθήσονται. Ἐπιστράφητε (λέγει Κύ- Ἰεζεκ. ιη'.
ριος) καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν λ', λα', λβ'.
ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται εἰς κόλασιν ὑμῖν ἀδικίαι.
Ἀποῤῥίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας
ὑμῶν, ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἑ-
αυτοῖς καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινόν· καὶ
ἱνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ; Διότι οὐ
θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύ-
ριος, Ἐπιστράφητε οὖν καὶ ζήσεσθε. Κἂν ἁ- α' Ἰωάν.
μάρτωμεν, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέ- β'. α'.
ρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον, καὶ αὐτὸς ἱλα-
σμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Αὐτὸς γὰρ Ἡσαΐ.
ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ νγ'. ε'.
μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἐπι-
στρεφώμεθα οὖν εἰς αὐτὸν, τὸν ἐλεημόνως ἅ-
παντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τοὺς ὄντως μετανοοῦν-
τας ἀποδεχόμενον· τοῦτο πεπεισμένοι, αὐτὸν
δηλαδὴ ἕτοιμον εἶναι ἡμᾶς προσδέχεσθαι, καὶ

προθυμότατον συγγινώσκειν ἡμῖν, ἐὰν μετὰ
πιστῆς μετανοίας προσερχώμεθα αὐτῷ, ἐὰν
θελήσωμεν αὐτῷ ὑποτάσσεσθαι, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ-
Ματθ. ια'. δε ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐὰν τὸν χρη-
κθ'. λ'. στὸν αὐτοῦ ζυγὸν, καὶ τὸ ἐλαφρὸν αὐτοῦ φορτίον ἄ-
ρωμεν, τῷ ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἐν τῇ ταπεινοφρο-
σύνῃ, ὑπομονῇ, καὶ ἀγάπῃ, τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος αὐτοῦ ἡγεμονίᾳ διοικηθῶμεν, τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ ἀεὶ ζητοῦντες, καὶ ἐν τῇ κλήσει ἡμῶν
μετὰ τῆς εὐχαριστίας δεόντως αὐτῷ λατρεύον-
τες. Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιήσωμεν, ῥύσεται ἡμᾶς
ὁ Κύριος ἔκ τε τῆς τοῦ νόμου κατάρας, καὶ τῆς
ἐσχάτης δίκης, ἣ γενήσεται τοῖς ἐξ εὐωνύμων,
Ματθ. κε'. καὶ καθίσει ἡμᾶς ἐκ δεξιῶν, καὶ τὴν εὐμε-
λγ', λδ'. νεστάτην εὐλογίαν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ δώσει ὑ-
μῖν, κελεύων ἡμᾶς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἔν-
δοξον κληρονομεῖν, εἰς ἣν αὐτὸς ἀξιώσαι
πάντας ἡμᾶς ἀναγαγεῖν, διὰ τὸ ἀπέραντον
ἔλεος αὐτοῦ. Ἀμήν.

¶ Εἶτα πάντες γονυπετήσουσιν, ὁ δὲ Ἱερεὺς καὶ Κληρικοὶ γόνυ κλίνοντες (ὅπου νομίζεται λέγεσθαι ἡ Λιτανεία) ἐξαγορεύσουσι τόνδε τὸν Ψαλμόν,

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ψαλ. να'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου, τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Λειτουργός.

Σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου.

Ἀπόκρισις.

Τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Λειτουργός.

Ἐξαποστείλαις αὐτοῖς βοήθειαν ἐξ ὕψους.

Ἀπόκρισις.

Καὶ διαπαντὸς ἐπάμυνον αὐτοῖς κραταιῶς.

Λειτουργός.

Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ Ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς· καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός σου.

Λειτουργός.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Δεηθῶμεν.

Ἵλεως εἰσάκουσον, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, τὰς προσευχὰς ἡμῶν, καὶ φεῖσαι πάντων τῶν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἐνώπιόν σου ἐξομολογουμένων· ὅπως ὧν τὰ συνειδότα ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας κατηγορεῖται, αὐτοὶ ὑπὸ τῆς ἐλεήμονος συγγνώμης σου ἀπολυθῶσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Παντοδύναμε Θεὸς καὶ πολυέλεε Πάτερ, ὁ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους σπλαγχνιζόμενος, ὁ οὐ μὴ μισήσας οὐδὲν ὃ ἐδημιούργησας, ὁ

δὴ καὶ μὴ βελόμενος τὸ θάνατον τῦ ἁμαρτωλῦ, ἀλλ' ἵνα ἀποςρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτῦ καὶ ζήσηται· οἰκτίρμονας συγγνῶθι ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, πρόσδεξαι καὶ παραμύθησαι ἡμᾶς τὸς λυπεμένες καὶ κοπιῶντας ὑπὸ βάρες ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἴδιόν σοι ἐςὶν ἀεὶ ἐλεῆσαι, σοὶ μόνῳ προσήκει ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας· Φεῖσαι ἔν ἡμῶν, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τῦ λαῦ σε, ὃν ἐλυτρώσω· μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δέλων σε, φαύλης γῆς, καὶ ἀθλίων ὄντων ἁμαρτωλῶν. Ἀλλ' ἕτω τὴν ὀργὴν σου ἀποςρέψῃς ἀφ' ἡμῶν, τὴν φαυλότητα ἡμῶν ταπεινῶς ὁμολογέντων, καὶ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἡμῶν ἀληθῶς μετανοέντων, καὶ ἕτως εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν πρόθες ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ὅπως σοὶ διαπαντὸς συζήσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι, διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ λαὸς μετὰ τῦ Ἱερέα τῦτο τὸ ἑπόμενον ἐρεῖ.

Ἐπίςρεψον ἡμᾶς Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπιςραφησόμεθα· Ἱλάσθητι Κύριε, ἱλάσθητι τῷ λαῷ σε, τῷ ἐπιςραφέντι πρός σε ἐν κλαυθμῷ, νηςείᾳ, καὶ προσευχῇ. Σὺ γὰρ ἐλεήμων ὁ Θεὸς, οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Σὺ φείδῃ ὅτι ἡμεῖς ἄξιοι ἐσμεν τιμωρίας, καὶ ἐν ὀργῇ σε μιμνήσκῃ τῦ ἐλέες· Φεῖσαι, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τῦ λαῦ σου, καὶ μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σε εἰς ὄνειδος. Εἰσάκεσον ἡμῶν, Κύριε, ὅτι τὸ ἔλεός σε μέγα ἐςὶ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε ἔπιδε ἡμᾶς διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντεύξεως τῦ εὐλογητῦ Υἱῦ σε Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Λειτεργὸς μόνος ἐρεῖ,

Εὐλογήσαι ὑμᾶς Κύριος, καὶ φυλάξαι ὑμᾶς· Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ δῴη ὑμῖν εἰρήνην νῦν καὶ εἰς τὸς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δόξα τῷ Θεῷ.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ
ΤΟΥ
ΔΑΒΙΔ.

Κατὰ τοὺς Ἑβδομήκοντα·

ΕΙΣ ΤΑ

ΤΜΗΜΑΤΑ, τὰ ἐν τῇ τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας Λειτουργίᾳ νομιζόμενα, διῃρημένον.

Ἐν Καντάβριγίᾳ,
Ἐτυπώθη παρ' Ἰωάννου τοῦ Φιέλδου, τοῦ τῆς Ἀκαδημίας Τυποθέτου, Ἔτει ἀπὸ τῆς Θεογονίας. ͵α χ' ξ' δ'.

ΒΙΒΛΟΣ ΨΑΛΜΩΝ.

ΨΑΛΜ. α. 1. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ·

4 Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται.

5 Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

6 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδ' ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων·

7 Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. β'. 2.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

3 Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,

7 Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου, Κύριος εἶπε πρός με, Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοὶ ἔθνη τὴν κληρο-

νομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς συνίετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

11 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12 Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. γ'. 3.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Διάψαλμα.

3 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

4 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

6 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

7 Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

ΨΑΛΜ. δ'. 4.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

3 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν Ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

4 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

6 Πολλοὶ λέγουσι, Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;

7 Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

8 Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

9 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, καταμόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

ΨΑΛΜ. ε'. 5.

Ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι.

3 Κύριε, τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με.

4 Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος.

5 Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

6 Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

8 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου· κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

9 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

10 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

11 Κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

12 Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

13 Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ς'. 6. — Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.

3 Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

4 Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο-

μίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜ. ζ'. 7.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενί.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

2 Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου,

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

5 Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

6 Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου· καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

8 Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρῖνόν μοι Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖ δίκαιον.

10 Ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεὸς δικαίως.

11 Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

12 Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρός, καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

13 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

14 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

15 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

16 Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

17 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

18 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜ. η'. 8.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ; Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπίων

καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου,
τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκ-
δικητήν.
3 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς
ἔργα τῶν δακτύλων σου, σε-
λήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθε-
μελίωσας.
4 Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅ-
τι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀν-
θρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;
5 Ἠλάττωσας αὐτὸν βρα-
χύ τι παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ
τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.
6 Καὶ κατέστησας αὐτὸν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου·
πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω
τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
7 Πρόβατα, καὶ βόας ἁ-
πάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου·
8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης,
τὰ διαπορευόμενα τρίβους
θαλασσῶν.
9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν,
ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

ΨΑΛΜ. θ΄. 9. — Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυ-
φίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ
Δαβίδ.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύ-
ριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυ-
μάσιά σου.
2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀ-
γαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ
τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.
3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν
ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀ-
σθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ
προσώπου σου.
4 Ὅτι ἐποίησας τὴν κρί-
σιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐ-
κάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων
τὴν δικαιοσύνην.
5 Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ
ἀπώλετο ὁ ἀσεβής, τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶ-
να, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος.
6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ
ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πό-
λεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ
μνημόσυνον αὐτοῦ μετ᾽ ἤχου.
7 Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα μένει, ἡτοίμασεν ἐν
κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,
8 Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν
οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
9 Καὶ ἐγένετο Κύριος κα-
ταφυγὴ τῷ πένητι, βοη-
θὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλί-
ψεσι.
10 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ
σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά
σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς
ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε.
11 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ
κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγεί-
λατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπι-
τηδεύματα αὐτοῦ.
12 Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵ-
ματα, αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐ-
πελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν
πενήτων.
13 Ἐλέησόν με Κύριε,
ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ
τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν με
ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,
14 Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω
πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν
ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς
Σιών· ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ
τῷ σωτηρίῳ σου.
15 Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν
διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν, ἐν πα-

γίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν.

16 Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.

17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ.

18 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.

19 Ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.

ΨΑΛΜ. ί. 10.

Ἱνατί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσιν;

2 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται.

3 Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν εὐλογεῖται.

4 Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλὸς, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.

5 Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει.

6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.

7 Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.

8 Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφοις, τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῷον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν.

9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχὸν,

10 Ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν· ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτὸν,

11 Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.

12 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐπιλέλησται ὁ Θεὸς, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

13 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

14 Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἐκζητήσει.

15 Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς,

16 Τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου. Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.

17 Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.

18 Κύριος βασιλεύσει εἰς

τὸν

τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

19 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας Κύριε, τῇ ἑτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου.

20 Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. ια'. 11.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου, Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη, ὡς στρουθίον;

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

3 Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

4 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

5 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

6 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

7 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

8 Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ιβ'. 12. }{ Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.

3 Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, γλῶσσαν μεγαλορρήμονα·

4 Τοὺς εἰπόντας, Τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστι· τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν;

5 Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων,

6 Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

7 Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

8 Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. ιγʹ 13.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

2 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον,

4 Μήποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου, Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜ. ιδʹ. 14.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός.

2 Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα.

3 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

4 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

5 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.

6 Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα·

7 Σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

8 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου;

9 Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος, Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων.

10 Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

11 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ιεʹ. 15. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;

2 Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,

3 Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησε

τῷ

τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ·

4 Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον δοξάζει·

5 Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀθετῶν.

6 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν.

7 Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ιϛʹ. 16.

Στηλογραφία τῷ Δαβίδ.

ΦΥλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·

2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

3 Τοῖς ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν.

5 Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

6 Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

7 Σχοινία ἔπεσόν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν.

8 Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

9 Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

10 Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.

11 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν Ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

12 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜ. ιζʹ. 17.

Προσευχὴ τῷ Δαβίδ.

ΕΙσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.

2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων.

4 Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον

σον

σου τῶν ῥημάτων μου.

7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σε· ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.

8 Φύλαξόν με Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με,

9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον.

10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11 Ἐκβαλόντες με, νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

13 Ἀνάστηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου·

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου, Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν.

15 Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

16 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου· χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜ. ιη'. 18. } { Ἑσπεριναὶ ἀρχαί.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαβίδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ καὶ εἶπεν,

ΑΓαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου· Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου· Ὁ Θεός μου, βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν· Ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

2 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.

4 Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

5 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα.

6 Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλεγήσεται,

ἄνθρακες

ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ᾽
αὐτοῦ.
9 Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ
κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ.
10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερου-
βίμ, καὶ ἐπετάσθη· ἐπετάσθη
ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀ-
ποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐ-
τοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτει-
νὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέ-
ρων.
12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως
ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι δι-
ῆλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες
πυρός.
13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐ-
ρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ Ὕψι-
στος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.
14 Ἐξαπέστειλε βέλη, καὶ
ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀστρα-
πὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάρα-
ξεν αὐτούς.
15 Καὶ ὤφθησαν αἱ πη-
γαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκα-
λύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰ-
κουμένης ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου
Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύ-
ματος ὀργῆς σου.
16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕ-
ψους, καὶ ἔλαβέ με, προσελά-
βετό με ἐξ ὑδάτων πολ-
λῶν.
17 Ῥύσεταί με ἐξ ἐχ-
θρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν
μισούντων με, ὅτι ἐστερεώ-
θησαν ὑπὲρ ἐμέ.
18 Προέφθασάν με ἐν ἡ-
μέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγέ-
νετο Κύριος ἀντιστήριγμά
μου.
19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς
πλατυσμόν, ῥύσεταί με, ὅτι
ἠθέλησέ με.
20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι
Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύ-
νην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαρι-
ότητα τῶν χειρῶν μου ἀντα-
ποδώσει μοι.
21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁ-
δοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.
22 Ὅτι πάντα τὰ κρί-
ματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀ-
πέστησα ἀπ᾽ ἐμοῦ.
23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος
μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι
ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.
24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι
Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριό-
τητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
25 Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ,
καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶ-
ος ἔσῃ.
26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκ-
λεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ
διαστρέψεις.
27 Ὅτι σὺ λαὸν ταπει-
νὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς
ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.
28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύ-
χνον μου Κύριε ὁ Θεός μου,
φωτιεῖς τὸ σκότος μου.
29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσο-
μαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν
τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι
τεῖχος.
30 Ὁ Θεός μου ἄμωμος
ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυ-
ρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπι-
στής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόν-
των ἐπ᾽ αὐτόν.
31 Ὅτι τίς Θεὸς πάρεξ
τοῦ Κυρίου; ἢ τίς Θεὸς πλὴν
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
32 Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύ-
ων με δύναμιν, καὶ ἔθετο
ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

33 Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με.

34 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.

35 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου· καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει.

36 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου.

37 Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν.

38 Ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

39 Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανεστημένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.

40 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.

41 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.

42 Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

43 Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν.

44 Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι.

45 Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι.

46 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.

47 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

48 Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

49 Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων· ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με.

50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

51 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ Χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαβίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ιη'. 19. — Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

3 Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

5 Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ

σκήνωμα·

σκηνώματα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς
νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ
παστοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιά-
σεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁ-
δόν·
6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ
ἔξοδος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατάν-
τημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβή-
σεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.
7 Ὁ νόμος Κυρίου ἄμω-
μος, ἐπιστρέφων ψυχάς, ἡ
μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφί-
ζουσα νήπια.
8 Τὰ δικαιώματα Κυρίου
εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδί-
αν, ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυ-
γής, φωτίζουσα ὀφθαλ-
μούς.
9 Ὁ φόβος Κυρίου ἁγ-
νός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰ-
ῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου
ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ
τὸ αὐτό.
10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυ-
σίον καὶ λίθον τίμιον πολύν,
καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ
κηρίον.
11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου
φυλάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυ-
λάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις
πολλή.
12 Παραπτώματα τίς συ-
νήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου
καθάρισόν με,
13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖ-
σαι τοῦ δούλου σου· ἐὰν μή μου
κατακυριεύσωσι, τότε ἄ-
μωμος ἔσομαι, καὶ καθαρι-
σθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας με-
γάλης.
14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκί-
αν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου,
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου
ἐνώπιόν σου διαπαντός·
15 Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυ-
τρωτά μου.

ΨΑΛΜ. κʹ. 20.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ
Δαβίδ.

ΕΠακούσαι σου Κύριος
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑ-
περασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ Ἰακώβ.
2 Ἐξαποστείλαι σοι βοή-
θειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν
ἀντιλάβοιτό σου.
3 Μνησθείη πάσης θυσίας
σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου
πιανάτω.
4 Δῴη σοι Κύριος κατὰ
τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν
τὴν βουλήν σου πληρώσαι.
5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ
σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι
Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυν-
θησόμεθα. Πληρώσαι Κύ-
ριος πάντα τὰ αἰτήματά
σου.
6 Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε
Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτοῦ· ἐ-
πακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁ-
γίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ
σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐ-
τοῦ.
7 Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι
ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπι-
καλεσόμεθα.
8 Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν,
καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν
καὶ ἀνωρθώθημεν.
9 Κύριε σῶσον τὸν βασι-
λέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμε-
θά σε.

ΨΑΛΜ. κά. 21.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΚΥριε ἐν τῇ δυνάμει σου
εὐφρανθήσεται ὁ βασι-
λεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ

σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

3 Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίᾳ χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4 Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

6 Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

7 Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

8 Εὑρεθείη ἡ χείρ σου, πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

9 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

11 Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλὰς αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

12 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

13 Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

ΨΑΛΜ. κβ'. 22. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

2 Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ· καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς.

5 Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν.

6 Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.

7 Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν·

8 Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν, σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.

9 Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου.

10 Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας· ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου Θεός μου εἶ σύ.

11 Μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι.

12 Περι-

12 Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ, ταῦροι πίονες περιέσχον με.

13 Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

14 Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

15 Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

16 Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί· συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με.

17 Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου. Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με·

18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

19 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

20 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.

22 Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

23 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτόν· ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν, φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ.

24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ· οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν, εἰσήκουσέ μου.

25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί σοι· τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.

26 Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον, οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.

28 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

29 Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς.

30 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ.

31 Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη.

32 Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜ. κγ΄. 23.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΚΥριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με

με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.

3 Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν· ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν.

5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. κδ'. 24. } Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων.

ΤΟῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ· ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ·

5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

6 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

7 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜ. κε'. 25.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΠΡός σε Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου.

2 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

3 Τὰς ὁδούς σου Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

4 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

5 Μνή-

5 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

6 Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου Κύριε.

7 Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

8 Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει· διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

9 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

10 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

11 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ἡρετίσατο.

12 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

13 Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

14 Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

15 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

16 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

17 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

18 Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

19 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

20 Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε.

21 Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. κς΄. 26.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κρῖνόν μοι Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.

2 Δοκίμασόν με Κύριε καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6 Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε,

7 Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου· καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σοῦ, καὶ τόπον σκηνώ-

σκηνώματος δόξης σου.

9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου.

10 Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

12 Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

ΨΑΛΜ. κζ'. 29. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2 Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου· οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον.

3 Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

5 Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με.

6 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.

7 Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

8 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

9 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.

10 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου.

11 Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου.

12 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

13 Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

14 Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

15 Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

16 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. κη΄. 28.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΠΡός σε Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, μή ποτε παρασιωπήσῃς καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρός σε, ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

3 Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με· τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

4 Δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν·

5 Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

6 Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθελεῖς αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

7 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

8 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην· καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

9 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

10 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. κθ΄. 29.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἐξοδίου σκηνῆς.

ΕΝέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

2 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.

3 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε.

4 Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν· φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5 Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

6 Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον, τὸν Λίβανον· καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

7 Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ Κυρίου συσείοντος ἔρημον, καὶ συσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

8 Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

9 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Κύ-

10 Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜ. λ'. 30. Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαβίδ.

Ὑψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

2 Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκραξα πρός σε, καὶ ἰάσω με.

3 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

4 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

5 Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα· Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.

7 Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

8 Πρός σε Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

10 Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

11 Ἤκουσε Κύριος καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

12 Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνῃ.

13 Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ· Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜ. λα'. 31.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἐκστάσεως.

Ἐπί σοι Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.

2 Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

3 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

4 Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

5 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

6 Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

7 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.

8 Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει

σου

σου, ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν
ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ
τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν
μου.
9 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με
εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας
ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας
μου.
10 Ἐλέησόν με Κύριε,
ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν
θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ
ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου.
11 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀ-
δύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη
μου ἐν στεναγμοῖς.
12 Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ
ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐ-
ταράχθησαν.
13 Παρὰ πάντας τοὺς ἐ-
χθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος,
καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα,
καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου·
οἱ θεωροῦντές με ἔξω, ἔφυ-
γον ἀπ' ἐμοῦ.
14 Ἐπελήσθην ὡσεὶ νε-
κρὸς ἀπὸ καρδίας, ἐγενήθην
ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός.
15 Ὅτι ἤκουσα ψόγον
πολλῶν παροικούντων κυκλό-
θεν, ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι
αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λα-
βεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύ-
σαντο.
16 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε
ἤλπισα· εἶπα, Σὺ εἶ ὁ Θε-
ός μου.
17 Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ
κλῆροί μου· ῥῦσαί με ἐκ χει-
ρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν κα-
ταδιωκόντων με.
18 Ἐπίφανον τὸ πρόσ-
ωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶ-
σόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.
19 Κύριε μὴ καταισχυν-
θείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην
σε· αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς
καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.
20 Ἄλαλα γενηθήτω τὰ
χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦν-
τα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν
ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώ-
σει.
21 Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος
τῆς χρηστότητός σου Κύριε, ἧς
ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε·
ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν
ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν ἀν-
θρώπων.
22 Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν
ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου,
ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων·
σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ
ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.
23 Εὐλογητὸς Κύριος,
ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.
24 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ
ἐκστάσει μου, Ἀπέρριμμαι
ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν
σου.
25 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρός σε.
26 Ἀγαπήσατε τὸν Κύρι-
ον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι
ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος,
καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισ-
σῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.
27 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κρα-
ταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν πάν-
τες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύ-
ριον.

ΨΑΛΜ. λβ'. 32. — Ταπειναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, συνέσεως.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν
αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπε-
καλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
2 Μακάριος ἀνήρ, ᾧ οὐ
μὴ

μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

5 Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

6 Εἶπα, Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

7 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρός σε πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.

8 Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με, ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

9 Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

10 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρός σε.

11 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

12 Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. λγʹ. 33.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

3 Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν· καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.

4 Ὅτι εὐθὺς λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ Κύριος· τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

6 Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

7 Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

8 Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ· ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.

13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν
ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἑ-
τοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐ-
πέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κα-
τοικοῦντας τὴν γῆν.
14 Ὁ πλάσας καταμό-
νας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συ-
νιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
15 Οὐ σώζεται βασιλεὺς
διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας
οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰ-
σχύος αὐτοῦ.
16 Ψευδὴς ἵππος εἰς
σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυν-
άμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.
17 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυ-
ρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐ-
τόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ·
18 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ δια-
θρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
19 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπο-
μενεῖ τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς
καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν.
20 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφραν-
θήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν
τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ
ἠλπίσαμεν.
21 Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός
σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλ-
πίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜ. λδʹ. 34.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὅτι ἠλ-
λοίωσε τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ
ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπ-
ῆλθεν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν
παντὶ καιρῷ, διαπαν-
τὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στό-
ματί μου.
2 Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθή-
σεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν
πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.
3 Μεγαλύνατε τὸν Κύριον
σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.
4 Ἐξεζήτησα τὸν Κύρι-
ον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πα-
σῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύ-
σατό με.
5 Προσέλθετε πρὸς αὐ-
τὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσ-
ωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυν-
θῇ.
6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκ-
έκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσ-
ήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος
Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων
αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.
8 Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος
ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
9 Φοβήθητε τὸν Κύριον
πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ
ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμέν-
οις αὐτόν.
10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν
καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦν-
τες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθή-
σονται παντὸς ἀγαθοῦ.
11 Δεῦτε τέκνα, ἀκούσα-
τέ μου, φόβον Κυρίου διδά-
ξω ὑμᾶς.
12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος
ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡ-
μέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;
13 Παῦσον τὴν γλῶσ-
σάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη
σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.
14 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ,
καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον
εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.
15 Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐ-
πὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς
δέησιν αὐτῶν.
16 Πρόσωπον δὲ Κυρίου

ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

17 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

20 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

22 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. λέ. 35. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΔΙ'κασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου.

3 Ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου, Σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ.

4 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

7 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

8 Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.

9 Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

10 Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι, Κύριε, Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11 Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἐπηρώτων με.

12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.

14 Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ, οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην.

15 Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ

ἔγνων

ἔγνων· διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16 Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε, πότε ἐπόψῃ; ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19 Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.

21 Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπον, Εὖγε, εὖγε· εἴδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς, Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

24 Κρῖνόν με Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.

25 Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, Εὖγε, εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποιεν, Κατεπίομεν αὐτόν.

26 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιάσθήτωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛΜ. λς'. 36.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαβίδ.

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μισῆσαι.

3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.

4 Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ· κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε.

5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή.

7 Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε, ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι.

8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιο-

δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

11 Μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας· καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με.

12 Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

ΨΑΛΜ. λζʹ.37. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΜΗ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

3 Ἔλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

4 Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.

5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει.

6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.

7 Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν.

8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν· μὴ παραζήλου, ὥστε πονηρεύεσθαι.

9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται· οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

10 Καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός· καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.

11 Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

12 Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.

13 Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

15 Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.

18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

20 Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

21 Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλός, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ

δίκαιος

δίκαιος οἰκτείρει, καὶ δίδωσιν.

22 Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.

23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

24 Ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.

25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.

27 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.

29 Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

30 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

31 Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

32 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

33 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

34 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίποι αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ.

35 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς, ὄψει.

36 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

37 Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν· καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

38 Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.

39 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

40 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως.

41 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. λή. 38. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαββάτου.

ΚΥριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν
τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου
τῶν ἁμαρτιῶν μου.
4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑ-
περῆραν τὴν κεφαλήν μου,
ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύν-
θησαν ἐπ' ἐμέ.
5 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπη-
σαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ἀφροσύ-
νης μου.
6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κα-
τεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην
τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.
7 Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλή-
σθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ
ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπει-
νώθην ἕως σφόδρα, ὠρυό-
μην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδί-
ας μου.
9 Κύριε, ἐναντίον σου πᾶ-
σα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στε-
ναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπε-
κρύβη.
10 Ἡ καρδία μου ἐταράχ-
θη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰ-
σχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφ-
θαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι
μετ' ἐμοῦ.
11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ
πλησίον μου ἐξεναντίας μου
ἤγγισαν καὶ ἔστησαν· καὶ οἱ ἔγγι-
στά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστη-
σαν.
12 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ
δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν ἐμελετήσαν.
13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς
οὐκ ἤκουον· καὶ ὡσεὶ ἄλαλος
οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
14 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄν-
θρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔ-
χων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλε-
γμούς.
15 Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε
ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε
ὁ Θεός μου.
16 Ὅτι εἶπον, Μήποτε
ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι
πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤ-
ῥημόνησαν.
17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστι-
γας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών
μου ἐνώπιόν μου διαπαν-
τός.
18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου
ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω
ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶ-
σι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ,
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦν-
τές με ἀδίκως.
20 Οἱ ἀνταποδιδόντες
μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐν-
διέβαλλόν με, ἐπεὶ κατε-
δίωκον ἀγαθωσύνην.
21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με
Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀπο-
στῇς ἀπ' ἐμοῦ.
22 Πρόσχες εἰς τὴν βοή-
θειάν μου, Κύριε τῆς σωτη-
ρίας μου.

ΨΑΛΜ. λθʹ. 39.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθοὺμ,
ᾠδὴ τῷ Δαβίδ.

Εἶπα, Φυλάξω τὰς ὁ-
δούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτά-
νειν με ἐν γλώσσῃ μου.
2 Ἐθέμην τῷ στόματί μου
φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν
ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.
3 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπει-
νώθην,

νώθλω, κ̀ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, κ̀ τὸ ἄλγημά με ἀνεκαινίσθη.

4 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία με ἐντός με, κ̀ ἐν τῇ μελέτῃ με ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ με,

5 Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας με, κ̀ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν με τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

6 Ἰδὲ παλαιστὰς ἔθε τὰς ἡμέρας με, κ̀ ἡ ὑπόστασίς με ὡσεὶ ἐθὲν ἐνώπιόν σε· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.

7 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει κ̀ ἐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.

8 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή με; ἐχὶ Κύριος; κ̀ ἡ ὑπόστασίς με παρὰ σοῦ ἐστιν.

9 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν με ῥῦσαί με· ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

10 Ἐκωφώθην κ̀ ἐκ ἤνοιξα τὸ στόμα με, ὅτι σὺ ἐποίησας.

11 Ἀπόστησον ἀπ' ἐμῦ τὰς μάστιγάς σε, ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σε ἐγὼ ἐξέλιπον.

12 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτῦ, πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος.

13 Εἰσάκεσον τῆς προσευχῆς με, Κύριε, κ̀ τῆς δεήσεώς με· ἐνώτισαι τῶν δακρύων με, μὴ παρασιωπήσῃς.

14 Ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ κ̀ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες με.

15 Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τῦ με ἀπελθεῖν, κ̀ ἐκέτι ἐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜ. μ' 40.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, κ̀ εἰσήκεσε τῆς δεήσεώς με.

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκε ταλαιπωρίας, κ̀ ἀπὸ πηλῦ ἰλύος· κ̀ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τὸς πόδας με, κ̀ κατεύθυνε τὰ διαβήματά με.

3 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα με ᾆσμα καινὸν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

4 Ὄψονται πολλοὶ κ̀ φοβηθήσονται, κ̀ ἐλπιῦσιν ἐπὶ Κύριον.

5 Μακάριος ἀνὴρ, ὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίε ἐλπὶς αὐτῦ, κ̀ ἐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας κ̀ μανίας ψευδεῖς.

6 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός με τὰ θαυμάσιά σε, κ̀ τοῖς διαλογισμοῖς σε ἐκ ἔστι τις ὁμοιωθήσεταί σοι.

7 Ἀπήγγειλα κ̀ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

8 Θυσίαν κ̀ προσφορὰν ἐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.

9 Ὁλοκαυτώματα κ̀ περὶ ἁμαρτίας ἐκ ἐζήτησας· τότε εἶπον, Ἰδὲ ἥκω.

10 Ἐν κεφαλίδι βιβλίε γέγραπται περὶ ἐμῦ, Τῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σε· ὁ Θεός με ἠβελήθην, κ̀ τὸν νόμον

σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

11 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ, τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, σὺ ἔγνως.

12 Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.

13 Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

14 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό μου.

15 Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην βλέπειν· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

16 Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

17 Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά.

18 Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, Εὖγε, εὖγε.

19 Ἀγαλλιαθήτωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

20 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, Κύριος φροντιεῖ μου.

21 Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ, ὁ Θεός μου μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. μα.41. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

2 Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

3 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι, Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

6 Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

7 Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;

9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀν-

ταπο-

ταποδώσω αὐτοῖς.

11 Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. μβ'. 42.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

ΟΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρός σε ὁ Θεός.

2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν, τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;

3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

5 Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος.

6 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;

7 Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου.

8 Ὁ Θεός μου, πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμονιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

9 Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

10 Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί· προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

11 Ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

12 Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.

13 Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

14 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;

15 Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. μγ'. 43.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

ΚΡῖνόν μοι ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.

2 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω με; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου

σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου.

5 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;

6 Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. μδ'. 44. }{ Ἐκτεναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, Ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

2 Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς· ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς.

4 Ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

5 Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.

6 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

7 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

8 Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.

9 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

11 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

12 Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

13 Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν.

14 Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

15 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

16 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με.

17 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

18 Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐπελαθόμε-

θα

ϑά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου.

19 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

20 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.

21 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον· οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

22 Ὅτι ἕνεκα σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Ἐξεγέρθητι, ἱνατί ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.

24 Ἱνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

25 Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.

26 Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

ΨΑΛΜ. μεʹ. 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

2 Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

3 Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

4 Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ· τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου.

5 Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε· ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

6 Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

7 Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

8 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

9 Σμύρνα, καὶ στακτή, καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν εὔφρανάν σε.

10 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

11 Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

12 Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ.

13 Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

14 Πᾶσα

14 Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

15 Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

16 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

17 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς Ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

18 Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. μϛʹ. 46.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ, ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

3 Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν· ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος.

5 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ.

6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς,

9 Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς· τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ΨΑΛΜ. μζʹ. 47. } Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ, ψαλμός.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

2 Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ἣν ἠγάπησεν.

5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

7 Ὅτι

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜ. μή. 48.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορέ, δευτέρᾳ Σαββάτου.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ Βοῤῥᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου· ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

3 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διῆλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

4 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,

5 Τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

6 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς.

7 Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

9 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.

10 Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε.

11 Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

12 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

13 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜ. μθ'. 49.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ, ψαλμός.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

2 Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

5 Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ

πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ·

8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα·

9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος· οὐκ ὄψεται καταφθοράν,

10 Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται· καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν.

12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς· αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν.

13 Σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν.

14 Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ· καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ, ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν.

15 Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με.

16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα· οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.

19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.

20 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

ΨΑΛΜ. ν΄. 50. Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.

2 Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.

3 Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.

4 Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστιν.

7 Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι· Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι, ὁ Θεός,

Θεός

Θεός σου εἰμὶ ἐγώ.

8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε· τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐστὶ διαπαντός.

9 Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.

10 Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες.

11 Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.

12 Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

13 Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων; ἢ αἷμα τράγων πίομαι;

14 Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου.

15 Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.

16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός, Ἱνατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;

17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ· καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας.

20 Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον.

21 Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα· ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου.

22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.

23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἣν δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜ. να΄. 51.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

2 Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

4 Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

6 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

7 Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

8 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

11 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

14 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

17 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

18 Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜ. νβ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαούλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, Ἦλθε Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν;

2 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην· ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.

4 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.

6 Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν,

7 Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας

καὶ

κὴ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΨΑΛΜ. νγ'. 53. }{ Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαβίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός.

2 Διεφθάρησαν κὴ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

3 Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

4 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

5 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

6 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων· κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·

8 Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, κὴ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. νδ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους, κὴ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ, Οὐκ ἰδοὺ Δαβὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, κὴ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

2 Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

3 Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, κὴ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, κὴ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

4 Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, κὴ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

6 Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, κὴ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜ. νε'. 55.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαβίδ.

Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, κὴ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου·

2 Πρόσχες μοι κὴ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, κὴ ἐταράχθην.

3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, κὴ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, κὴ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, κὴ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5 Φόβος κὴ τρόμος ἦλθεν

θεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

6 Καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω;

7 Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

8 Προσεδεχόμην τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

9 Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία.

11 Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

12 Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

13 Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Σὺ δὲ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου, καὶ γνωστέ μου·

15 Ὃς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα· ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

16 Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

17 Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

18 Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεταί τῆς φωνῆς μου.

19 Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

20 Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων· οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.

21 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ·

22 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.

23 Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

24 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.

25 Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ Κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜ. νς'. 56. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου, τῷ Δαβὶδ, εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

2 Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με.

3 Ἀπὸ ὕψους ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

4 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

6 Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν, αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι· καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου.

7 Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις.

8 Ὁ Θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου·

9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

10 Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον·

11 Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

12 Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

13 Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος· εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜ. νζ΄. 57.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαβίδ, εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθοι ἡ ἀνομία.

2 Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

4 Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων.

5 Ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

6 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

7 Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Διάψαλμα.

8 Ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

9 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

10 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

11 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

12 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜ. νη'. 58.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαβίδ, εἰς στηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε; εὐθείας κρίνατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;

2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ.

4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς·

5 Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπᾳδόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.

6 Ὁ Θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος· ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.

7 Ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται· ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

8 Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον· ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς.

9 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

10 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. νθ'. 59. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαβίδ, εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαούλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

2 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

3 Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε.

4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.

5 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς

κύων,

κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

7 Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι, τίς ἤκουσε;

8 Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃς αὐτούς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

9 Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

10 Ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με· ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου· διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

12 Ἁμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται.

13 Ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι· καὶ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς.

14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται, τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

16 Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

17 Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜ. ξ'. 60.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις, εἰς στηλογραφίαν, τῷ Δαβίδ, εἰς διδαχήν· ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβάλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς· ὠργίσθης, καὶ οἰκτείρησας ἡμᾶς.

2 Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

3 Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

4 Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Διάψαλμα.

5 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

7 Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραΐμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου.

8 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου,

ἐμοὶ

ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

10 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

12 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ξα΄. 61.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαβὶδ ψαλμός.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου.

3 Ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με, ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

4 Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

5 Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

6 Ἡμέρας ἐφ᾽ ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΨΑΛΜ. ξβ΄. 62. — Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ᾽ αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.

2 Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.

3 Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ᾽ ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.

4 Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψει, τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.

5 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ᾽ αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου.

6 Ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.

7 Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.

8 Ἐλπίσατε ἐπ᾽ αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ, ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.

9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς, τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ μα-

ταιό-

ταχύτητος ἐπὶ τὸ αὐτό.

10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἁρπάγματα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.

11 Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα· Ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,

12 Καὶ σοῦ Κύριε τὸ ἔλεος· ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ξγ'. 63.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

2 Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου· ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ,

3 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

4 Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

5 Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου,

6 Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

7 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

8 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

9 Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

10 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

11 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

12 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜ. ξδ'. 64.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

2 Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν·

3 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρόν·

4 Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον· ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν· διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα· εἶπον, Τίς ὄψεται αὐτούς;

6 Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις· προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα.

7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός· βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν.

8 Καὶ ἐξουθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς.

9 Καὶ

9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. ξε΄. 65. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαβίδ, ᾠδὴ Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

4 Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου,

5 Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν.

6 Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.

7 Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;

8 Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

9 Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.

10 Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων, ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

11 Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

12 Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

13 Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

14 Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων· καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον, κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜ. ξϛ΄. 66.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

2 Εἴπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.

3 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε. Διάψαλμα.

4 Δεῦτε,

4 Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς, ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί, ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ᾽ αὐτῷ·

6 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα.

7 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ·

8 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

9 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

10 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

11 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

12 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

13 Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Διάψαλμα.

14 Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

15 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

16 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.

17 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

18 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ.

ΨΑΛΜ. ξζ'. 67.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς·

2 Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

5 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

6 Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

7 Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. ξη'. 68. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδῆς, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ

θροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλειπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιαθήτωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

4 Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ· καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ, ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

5 Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν· ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

6 Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ· ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

7 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ,

8 Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

9 Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσθένησε· σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

10 Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

11 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

12 Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

13 Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

14 Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

15 Ὄρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον· ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

16 Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων· Κύριος ἐν αὐτοῖς, ἐν Σιναῒν, ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ἀνέβης εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.

19 Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

20 Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

21 Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

22 Εἶπε Κύριος, Ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης·

23 Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι· ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

24 Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου βασιλέως, τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν Κύριον, ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

27 Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει· ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

28 Ἔντειλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

30 Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐκκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.

31 Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ· Διάψαλμα.

33 Τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

35 Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός·

ΨΑΛΜ. ξθʹ. 69. } Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

2 Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

3 Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου· ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως·

5 Ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον· ὁ Θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

6 Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε Κύριε τῶν δυνάμεων· μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμέ, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

7 Ὅτι ἕνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐν-

ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

9 Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

12 Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

14 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

15 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

16 Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

17 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

18 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

19 Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.

20 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

21 Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον.

22 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

23 Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον.

24 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

25 Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

26 Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

27 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

28 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

29 Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

30 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ, ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

31 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

32 Καὶ

32 Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

33 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

34 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

35 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ.

36 Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας· καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

37 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν· καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜ. ό. 70.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαβὶδ, εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

2 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

3 Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι, Εὖγε, εὖγε.

4 Ἀγαλλιάσθήτωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεός· καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

5 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι.

6 Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. οά. 71. } { Ἐθνικαὶ εὐχαί.

Τῷ Δαβὶδ, ψαλμὸς τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτως αἰχμαλωτισθέντων· Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με.

2 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

3 Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

4 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε· Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

5 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.

6 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός.

7 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

8 Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

9 Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπιτοαυτό, λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

10 Ὁ Θεός μου μὴ μακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

11 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου· περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

12 Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σέ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

13 Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας.

14 Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

15 Ὁ Θεός μου ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν· ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

16 Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ Θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ, τῇ ἐρχομένῃ τὴν δυναστείαν σου·

17 Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων, ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα· ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

18 Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς; καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με.

19 Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου· καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

20 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

21 Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψαλῶ σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω.

22 Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου· ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜ. οβ΄. 72.

Εἰς Σολομῶν, ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως·

2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.

3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

4 Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.

5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.

6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς
ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ
στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.
7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ
πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀν-
ταναιρεθῇ ἡ σελήνη.
8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ
θαλάσσης ἕως θαλάσσης,
καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων
τῆς οἰκουμένης.
9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπε-
σοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχ-
θροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.
10 Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ
νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βα-
σιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ
δῶρα προσάξουσι.
11 Καὶ προσκυνήσουσιν
αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύ-
σουσιν αὐτῷ·
12 Ὅτι ἐρρύσατο πτω-
χὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ
οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.
13 Φείσεται πτωχοῦ καὶ
πένητος, καὶ ψυχὰς πενή-
των σώσει.
14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικί-
ας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐ-
τῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ ἐνώπιον αὐτῶν.
15 Καὶ ζήσεται, καὶ δοθή-
σεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς
Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται
περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην
τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐ-
τόν.
16 Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ
γῇ ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑ-
περαρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λί-
βανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξ-
ανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ
χόρτος τῆς γῆς.
17 Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας,
πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ· καὶ ἐνευλογηθή-
σονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυ-
λαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθ-
νη μακαριοῦσιν αὐτόν.
18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν
θαυμάσια μόνος.
19 Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄ-
νομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος· καὶ πληρωθήσεται τῆς
δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γέ-
νοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. ογ΄. 73. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαβὶδ υἱοῦ Ἰεσσαί. Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ
Ἰσραήλ, τοῖς εὐθέ-
σι τῇ καρδίᾳ;
2 Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν
ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ᾽
ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβή-
ματά μου.
3 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς
ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτω-
λῶν θεωρῶν.
4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις
ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στε-
ρέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.
5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων
οὐκ εἰσί, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ
μαστιγωθήσονται.
6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐ-
τοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς
τέλος, περιεβάλοντο ἀδικί-
αν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.
7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέ-
ατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· δι-
ήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρ-
δίας.
8 Διενοήθησαν καὶ ἐλά-

λησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

9 Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπον, Πῶς ἔγνω ὁ Θεός; καί, Εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ;

12 Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες, εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλούτου· καὶ εἶπα, Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.

13 Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.

14 Εἰ ἔλεγον, Διηγήσομαι οὕτως· ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.

15 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι· τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου·

16 Ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.

17 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

18 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

19 Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

20 Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν,

21 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων· κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί.

22 Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ· ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου.

23 Καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

24 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

25 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου· ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Ὅτι ἰδού, οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται, ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.

27 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜ. οδʹ. 74.

Συνέσεως, τῷ Ἀσάφ.

Ἱνατί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

3 Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

4 Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐ-

τῶν

τῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου;

5 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα.

6 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω· ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις·

7 Ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥηξαν αὐτήν.

8 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

9 Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, Δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

10 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

11 Ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός; παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

12 Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

13 Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

14 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

15 Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

16 Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ.

17 Σή ἐστιν ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.

18 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.

19 Μνήσθητι ταύτης, Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.

20 Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι· τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.

21 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.

22 Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατῃσχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.

23 Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου, τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.

24 Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

ΨΑΛΜ. οε. 75. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς, τῷ Ἀσάφ.

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς, ἐξομολογησόμεθά σοι.

2 Καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ

ὄνομά

ὄνομά σου· διηγήσομαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
3 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ
εὐθύτητας κρινῶ.
4 Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες
οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
Διάψαλμα· ἐγὼ ἐστερέωσα
τοὺς στύλους αὐτῆς.
5 Εἶπα τοῖς παρανομοῦ-
σι, Μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς
ἁμαρτάνουσι, Μὴ ὑψοῦτε κέ-
ρας.
6 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος
τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖ-
τε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.
7 Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων,
οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐ-
ρήμων ὀρέων·
8 Ὅτι ὁ Θεὸς κριτής
ἐστι· τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον
ὑψοῖ.
9 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ
Κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες
κεράσματος· καὶ ἔκλινεν ἐκ
τούτου εἰς τοῦτο.
10 Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ
οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάν-
τες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
11 Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι
εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ
Ἰακώβ.
12 Καὶ πάντα τὰ κέρατα
τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω,
καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δι-
καίου.

ΨΑΛΜ. οϛʹ.76.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις,
ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ
πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ
Θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ
μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
2 Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ
ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοι-
κητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ
κράτη τῶν τόξων, ὅπλον
καὶ ῥομφαίαν, καὶ πόλε-
μον.
4 Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς
ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.
5 Ἐταράχθησαν πάντες
οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὕ-
πνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ
εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄν-
δρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐ-
τῶν.
6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου
ὁ Θεὸς Ἰακὼβ, ἐνύσταξαν
οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπ-
ποις.
7 Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς
ἀντιστήσεταί σοι; ἀπὸ τότε ἡ
ὀργή σου.
8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας
κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύ-
χασεν,
9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς
κρίσιν τὸν Θεὸν, τοῦ σῶσαι
πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς.
Διάψαλμα.
10 Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώ-
που ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ
ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορ-
τάσει σοι.
11 Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε
Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· πάν-
τες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι
δῶρα τῷ φοβερῷ·
12 Καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύ-
ματα ἀρχόντων, φοβερῷ
παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς
γῆς.

ΨΑΛΜ. οζʹ.77.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδι-
θοὺμ, ψαλμὸς τῷ Ἀ-
σάφ.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον
ἐκέκραξα, φωνῇ μου
πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσέσχε
μοι. 2 Ἐν

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα ταῖς χερσί μου, νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.

3 Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ ηὐφράνθην· ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα.

4 Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια.

6 Ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος; καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

8 Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

9 Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; Διάψαλμα.

10 Καὶ εἶπα, Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

11 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

13 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

14 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ.

16 Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.

17 Πλῆθος, ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται.

18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

19 Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.

20 Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

ΨΑΛΜ. οή. 78. — Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Συνέσεως, τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ᾽ ἀρχῆς·

3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά, καὶ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν·

4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν· ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε·

5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ· ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

6 Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ τεχθησόμενοι·

7 Καὶ ἀναστήσονται, καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

8 Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·

9 Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα· γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

10 Υἱοὶ Ἐφραῒμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

11 Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι.

12 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·

13 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως.

14 Διέῤῥηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.

15 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

16 Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

17 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

18 Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ, παρεπίκραναν Ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ.

19 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

20 Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπον, Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

21 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

22 Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακὼβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

23 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε.

25 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·

26 Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

27 Ἀπῆρεν Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ Λίβα.

28 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ

ἄμμον

ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά.

29 Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.

30 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.

31 Ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς· καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.

36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων, καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ·

39 Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.

40 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον, καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

41 Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

42 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

43 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

44 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

45 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν.

46 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς.

47 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

48 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.

49 Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί·

50 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ· θυμόν, καὶ ὀργήν, καὶ θλῖψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.

51 Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.

52 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.

53 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.

54 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ᾽ ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασε· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

55 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

56 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας· καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

57 Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον· καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο.

58 Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.

59 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλασαν αὐτόν.

60 Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.

61 Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σιλώμ, σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

62 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.

63 Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε.

64 Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν.

65 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.

66 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς καὶ κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου.

67 Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

68 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραῒμ οὐκ ἐξελέξατο.

69 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.

70 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

71 Καὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων·

72 Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν, ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·

73 Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ,

αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

ΨΑΛΜ. οθʹ. 79. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον·

2 Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

4 Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

5 Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ, εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

6 Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

8 Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς· ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

10 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

11 Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

12 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων· κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

13 Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.

14 Ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

ΨΑΛΜ. πʹ. 80.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμός.

Ὁ Ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνηθι.

2 Ἐναντίον Ἐφραῒμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

3 Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

4 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου;

5 Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

6 Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

7 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.

9 Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.

10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

12 Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς; καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν.

13 Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

14 Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.

15 Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου· καὶ ἐπὶ Υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

16 Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.

17 Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' Ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ Υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ· ζώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

19 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

ΨΑΛΜ. πά. 81.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν· ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

3 Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν.

4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστί, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν.

6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.

7 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρυσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος. Διάψαλμα.

8 Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος Ἀντιλογίας.

9 Ἄκου-

9 Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι· Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου.

10 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ.

11 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό.

12 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.

13 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν· πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

14 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη·

15 Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα· καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.

16 Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

17 Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

ΨΑΛΜ. πβʹ. 82. — Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

2 Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

3 Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ· ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε·

4 Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

5 Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες.

7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

8 Ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν· ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜ. πγʹ. 83.

Ὠδὴ ψαλμοῦ, τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.

3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην· καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.

4 Εἶπαν, Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους· καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτοαυτό, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.

6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,

7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.

8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ. Διάψαλμα.

9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ

Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρα, ὡς τῷ Ἰαβὶμ ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Κισσῶν.

10 Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδὼρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

11 Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ, καὶ Ζεβεὲ καὶ Ζαλμανὰν, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν·

12 Οἵτινες εἶπον, Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ.

13 Ὁ Θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου,

14 Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμὸν, ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσει ὄρη·

15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου· καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς.

16 Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε.

17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

18 Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· σὺ μόνος Ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. πδ΄. 84.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ, ψαλμός.

ΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.

2 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

3 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Διάψαλμα.

5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

6 Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.

7 Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Διάψαλμα.

9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός· καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

11 Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου, μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

12 Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

13 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜ. πε'. 85.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

Ευδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου· ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

2 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

5 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθήσῃ ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

6 Ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς· καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

7 Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου· καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.

8 Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

13 Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. πς'. 86. } { Ἐσθιναὶ εὐχαί.

Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

2 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

5 Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

8 Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε· καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος.

11 Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου

τῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.
12 Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μυ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μυ, κ̀ δοξάσω τὸ ὄνομά συ εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Ὅτι τὸ ἔλεός συ μέγα ἐπ' ἐμέ, κ̀ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μυ ἐξ ᾅδυ κατωτάτυ.
14 Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ· κ̀ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μυ, κ̀ ὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.
15 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μυ οἰκτίρμων κ̀ ἐλεήμων, μακρόθυμος κ̀ πολυέλεος κ̀ ἀληθινός.
16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ κ̀ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος συ τῷ παιδί συ, κ̀ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης συ.
17 Ποίησον μετ' ἐμῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, κ̀ ἰδέτωσαν οἱ μισῦντές με, κ̀ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι κ̀ παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜ. πζ'. 87.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς.

Οἱ θεμέλιοι αὐτῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
2 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σῦ ἡ πόλις τῦ Θεῦ.
3 Μνησθήσομαι Ῥαὰβ, κ̀ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.
4 Καὶ ἰδὺ ἀλλόφυλοι, κ̀ Τύρος, κ̀ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, ὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.
5 Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ, Ἄνθρωπος, κ̀ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, κ̀ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος.
6 Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, κ̀ ἀρχόντων τύτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ.
7 Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜ. πή. 88.

Ὠδὴ ψαλμῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελὲθ τῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἰμὰν τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μυ, ἡμέρας ἐκέκραξα, κ̀ ἐν νυκτὶ ἐναντίον συ· εἰσελθέτω ἐνώπιόν συ ἡ προσευχή μυ· κλῖνον τὸ ὖς συ εἰς τὴν δέησίν μυ·
2 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μυ, κ̀ ἡ ζωή μυ τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
3 Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος,
4 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν ὐκ ἐμνήσθης ἔτι, κ̀ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός συ ἀπώσθησαν.
5 Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς κ̀ ἐν σκιᾷ θανάτυ.
6 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός συ, κ̀ πάντας τὺς μετεωρισμύς συ ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Διάψαλμα.
7 Ἐμάκρυνας τὺς γνωστύς μυ ἀπ' ἐμῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
8 Παρεδόθην κ̀ ὐκ ἐξεπορευόμην.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρός σε Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρός σε τὰς χεῖράς μου.
10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
11 Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
12 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
13 Κἀγὼ πρός σε Κύριε ἐκέκραξα, καὶ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
14 Ἱνατί Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
15 Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
16 Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
17 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ· ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΨΑΛΜ. πθ΄. 89. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
2 Ὅτι εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.
3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ μου.
4 Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου.
5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ;
7 Τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;
8 Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.
9 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.
10 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.
11 Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.
12 Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.
13 Τὸν Βοῤῥᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας· Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

14 Σὸς

14 Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας· κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου.

15 Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.

16 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμὸν Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται.

17 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

18 Ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

19 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ Βασιλέως ἡμῶν.

20 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

21 Εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

22 Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν.

23 Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

24 Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.

25 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

26 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.

27 Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με, Πατήρ μου εἶ σύ, Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

28 Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

29 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

30 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

31 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν·

32 Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν· ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ᾽ αὐτῶν· οὐδ᾽ οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

34 Οὐδ᾽ οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω· ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαβὶδ ψεύσομαι;

35 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.

36 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Διάψαλμα.

37 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξου-

δένω-

δεύνωσας, ἀνέβαλε τὸν Χριστόν σε.

38 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τȣ̃ δέλȣ σε, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτȣ̃.

39 Καθεῖλες πάντας τȣ̀ς φραγμȣ̀ς αὐτȣ̃· ἔθȣ τὰ ὀχυρώματα αὐτȣ̃ δειλίαν.

40 Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτȣ̃.

41 Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτὸν, εὔφρανας πάντας τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὐτȣ̃.

42 Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτȣ̃, καὶ ȣ̓κ ἀντελάβȣ αὐτȣ̃ ἐν τῷ πολέμῳ.

43 Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμȣ̃ αὐτȣ̃· τὸν θρόνον αὐτȣ̃ εἰς τὴν γῆν κατέῤῥηξας.

44 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τȣ̃ χρόνȣ αὐτȣ̃, κατέχεας αὐτȣ̃ αἰσχύνην.

45 Ἕως πότε Κύριε ἀποστρέφῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σε;

46 Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τȣ̀ς υἱȣ̀ς τῶν ἀνθρώπων.

47 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ ȣ̓κ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ ἐκ χειρὸς ᾅδȣ; Διάψαλμα.

48 Πȣ̃ εἰσι τὰ ἐλέη σε τὰ ἀρχαῖα Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε.

49 Μνήσθητι Κύριε τȣ̃ ὀνειδισμȣ̃ τῶν δȣ́λων σε, ȣ̃ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μȣ πολλῶν ἐθνῶν·

50 Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σε, Κύριε, ȣ̃ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τȣ̃ Χριστȣ̃ σε. Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. ϟ'. 90. — Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Προσευχὴ τȣ̃ Μωϋσῆ ἀνθρώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

2 Πρὸ τȣ̃ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκȣμένην, καὶ ἀπὸ τȣ̃ αἰῶνος καὶ ἕως τȣ̃ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν; καὶ εἶπας, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σε Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε· καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

5 Τὰ ἐξȣδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται· τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.

6 Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.

7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σε, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σε ἐταράχθημεν.

8 Ἔθȣ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σε, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τȣ̃ προσώπȣ σε.

9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σε ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν

ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων.

10 Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη· ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος, ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου, ἐξαριθμήσασθαι;

12 Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

13 Ἐπίστρεψον Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

14 Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου Κύριε· καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

15 Εὐφρανθείημεν, ἀνθ᾽ ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.

16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜ. ϟα. 91.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ, Ἀνεπίγραφος παρ᾽ Ἑβραίοις.

Ὁ Κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

2 Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν.

3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

4 Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

6 Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

9 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

10 Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.

11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

12 Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

13 Ἐπ᾽ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 Ὅτι ἐπ᾽ ἐμὲ ἤλπισε,

κὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

15 Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

16 Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜ. ϟβ'. 92.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε·

2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

3 Ἐν δεκαχόρδῳ, ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

4 Ὅτι εὔφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

5 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε; σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

6 Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.

8 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται· καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

9 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι·

10 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· καὶ ἐν τοῖς ἐπανιςαμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

11 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

12 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

13 Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι· καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται·

14 Τοῦ ἀναγγεῖλαι, ὅτι εὐθὴς Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. ϟγ'. 93. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατῴκισο ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

2 Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

3 Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

4 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

5 Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

6 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ

σοῦ πρέπει ἁγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ϟδ'. 94.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, τετράδι Σαββάτου.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο.

2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν· ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

3 Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;

4 Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;

5 Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.

6 Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

7 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

8 Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ πότε φρονήσατε;

9 Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ;

10 Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12 Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν·

13 Τοῦ πραῧναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

14 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει·

15 Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Διάψαλμα.

16 Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν;

17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.

18 Εἰ ἔλεγον, Σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι.

19 Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου.

20 Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα;

21 Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.

22 Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. ϟδ'. 95. { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Αἶνος ᾠδῆς Δαβίδ· Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

ΔΕῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστιν.

5 Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

7 Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

8 Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶπα, Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου;

ΨΑΛΜ. ϟε'. 96.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

ΑΣατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

6 Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

9 Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ· σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ

γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

11 Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

13 Ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ϟζ'. 97.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται· Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

3 Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

4 Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ· εἶδε, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

5 Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

6 Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

7 Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.

8 Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών· καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε·

9 Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρά· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.

11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ· καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

12 Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ϟη'. 98. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος.

2 Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

3 Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

4 Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

5 Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ

πᾶσα

πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλι-
ᾶσθε καὶ ψάλατε.
6 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν
κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ
ψαλμοῦ,
7 Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς,
καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατί-
νης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως Κυρίου.
8 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰ-
κουμένη καὶ πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες ἐν αὐτῇ.
9 Ποταμοὶ κροτήσουσι χει-
ρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλ-
λιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυ-
ρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖ-
ναι τὴν γῆν.
10 Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην
ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν
εὐθύτητι.

ΨΑΛΜ. ϞΘ'. 99.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΚΥ'ριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ
καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερου-
βίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.
2 Κύριος ἐν Σιὼν μέγας,
ὑψηλός ἐστι ἐπὶ πάντας τοὺς
λαούς.
3 Ἐξομολογησάσθωσαν
τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ,
ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.
4 Καὶ τιμὴ βασιλέως
κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας
εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαι-
οσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποί-
ησας.
5 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θε-
ὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι
ἅγιός ἐστι.
6 Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν
τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σα-
μουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο
τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκου-
εν αὐτῶν·
7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐ-
λάλει πρὸς αὐτούς· ὅτι ἐφύ-
λασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ
τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἔ-
δωκεν αὐτοῖς.
8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ
ἐπήκουες αὐτῶν, ὁ Θεὸς σὺ
εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ
ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπι-
τηδεύματα αὐτῶν.
8 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θε-
ὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς
ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ρ'. 100.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ εἰς ἐξο-
μολόγησιν.

ἈΛαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶ-
σα ἡ γῆ· δουλεύσατε τῷ
Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσ-
έλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀ-
γαλλιάσει.
2 Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐ-
τός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς
ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς·
ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβα-
τα νομῆς αὐτοῦ.
3 Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύ-
λας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει,
εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕ-
μνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ,
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
4 Ὅτι χρηστὸς Κύριος,
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀ-
λήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρα'. 101.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ἘΛεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί
σοι Κύριε, ψαλῶ.
2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀ-
μώμῳ.

3 Πότε ἥξεις πρός με; διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

4 Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα, οὐκ ἐκολλήθη μοι.

5 Καρδία σκαμβὴ ἐκκλίνει ἀπ' ἐμοῦ· τὸν πονηρὸν οὐκ ἐγίνωσκον.

6 Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.

7 Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

8 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ.

9 Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

10 Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

11 Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

ΨΑΛΜ. ρβ'. 102. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρός σε ἐλθέτω.

2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

3 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου· καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

4 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

6 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατὰ ἐμοῦ ὤμνυον.

9 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων·

10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν· κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

12 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός.

14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς,

ἢ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

16 Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

18 Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον·

19 Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ· Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε·

20 Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων,

21 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

22 Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

24 Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

25 Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας· καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

26 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·

27 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜ. ργ'. 103.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

2 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·

3 Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

10 Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας

ας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος, τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

12 Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.

15 Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

16 Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν·

18 Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ρδ΄. 104. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω.

2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·

3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·

4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·

5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρε-

ελεύ-

...λεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

11 Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·

15 Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

16 Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.

17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

18 Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.

22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.

27 Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον·

28 Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

29 Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται· καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

31 Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ

ζωῆ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

34 Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου· ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

35 Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ρέ. 105. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

3 Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε· τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

6 Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

8 Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς·

9 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ·

10 Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον·

11 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ·

13 Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον·

14 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·

15 Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.

17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

18 Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·

19 Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.

20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν·

21 Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ·

22 Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.

23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.

24 Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν

αὐτοῦ

αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

25 Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ· τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

26 Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ.

27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ.

28 Ἐξαπέστειλε σκότος, καὶ ἐσκότασεν· ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.

29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

30 Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.

31 Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.

32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν.

34 Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

35 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

36 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

37 Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτούς.

38 Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

39 Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.

40 Διέῤῥηξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

41 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ· τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

42 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.

43 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.

44 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ρϛʹ. 106. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου; ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Μνη-

4 Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου,

5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου, καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ, ὡς ἐν ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς· εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.

12 Καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.

13 Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

16 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου.

17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαθάν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.

18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.

19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.

20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον.

21 Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,

22 Θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ, φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς.

23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς.

24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν· οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ,

25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.

26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ·

27 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι,

νεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς
ἐν ταῖς χώραις.
28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ
Βεελφεγὼρ, καὶ ἔφαγον θυσί-
ας νεκρῶν.
29 Καὶ παρώξυναν αὐ-
τὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐ-
τοῖς ἡ πτῶσις.
30 Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξ-
ιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ
θραῦσις·
31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.
32 Καὶ παρώργισαν αὐ-
τὸν ἐπὶ ὕδατος Ἀντιλογίας,
καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι᾽ αὐ-
τούς·
33 Ὅτι παρεπίκραναν
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέ-
στειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐ-
τοῦ.
34 Οὐκ ἐξωλόθρευσαν
τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος
αὐτοῖς·
35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα
αὐτῶν.
36 Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς
γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη
αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον· καὶ ἔ-
θυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς
θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμο-
νίοις.
37 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀ-
θῶον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ
θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς
γλυπτοῖς Χαναάν· καὶ ἐφο-
νοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵ-
μασι,
38 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς
ἔργοις αὐτῶν· καὶ ἐπόρνευσαν
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐ-
τῶν.
39 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύ-
ριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
ἐβδελύξατο τὴν κληρονομί-
αν αὐτοῦ·
40 Καὶ παρέδωκεν αὐ-
τοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ
ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦν-
τες αὐτούς.
41 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς
οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπει-
νώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας
αὐτῶν.
42 Πλεονάκις ἐρρύσατο
αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκρα-
ναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐ-
τῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν
ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.
43 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν
τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, ἐν τῷ
αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως
αὐτῶν·
44 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθή-
κης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰ-
κτιρμοὺς, ἐναντίον πάντων
τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐ-
τούς.
45 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε
ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν· τοῦ ἐξ-
ομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι
ἐν τῇ αἰνέσει σου.
46 Εὐλογητὸς Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰ-
ῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ
ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο,
γένοιτο.

ΨΑΛΜ. ρζʹ. 107. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

ΕΞομολογεῖσθε τῷ Κυ-
ρίῳ ὅτι χρηστὸς, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,

3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν, καὶ Βοῤῥᾶ, καὶ θαλάσσης·

4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ, ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν·

6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς·

7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·

10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

11 Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν.

12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν· ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν.

15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.

17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς· καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς·

24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

25 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ

αὐτῶν

αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

27 Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.

31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

32 Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

33 Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.

34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

35 Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

36 Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.

37 Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.

38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

39 Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.

40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

41 Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

42 Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

ΨΑΛΜ. ρή. 108. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαβίδ.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

2 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

3 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου,

6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Ὑψωθήσομαι

κ͵ διαμεριῶ Σίκιμα, κ͵ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
8 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ κ͵ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, κ͵ Ἐφραῒμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου.
9 Ἰούδας βασιλεύς μου· Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδ☉ μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
10 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
11 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμεν☉ ἡμᾶς; κ͵ οὐχ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, κ͵ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
13 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, κ͵ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ρθ'. 109.

Εἰς τὸ τέλ☉, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ κ͵ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη.
2 Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ· κ͵ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, κ͵ ἐπολέμησάν με δωρεάν.
3 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με· ἐγὼ δὲ προσευχόμην.
4 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, κ͵ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.
5 Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, κ͵ διάβολ☉ στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
6 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμέν☉, κ͵ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.
7 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, κ͵ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερ☉.
8 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, κ͵ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.
9 Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, κ͵ ἐπαιτησάτωσαν· ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.
10 Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ· κ͵ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.
11 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.
12 Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
13 Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, κ͵ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη.
14 Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, κ͵ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·
15 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλε☉, κ͵ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα κ͵ πτωχόν, κ͵ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ, τοῦ θανατῶσαι.
16 Καὶ ἠγάπησε κατάραν

κ͵

καὶ ἥξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.

18 Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.

19 Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

20 Καὶ σὺ Κύριε, Κύριε ποίησον μετ᾽ ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.

21 Ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.

22 Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

23 Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι᾽ ἔλαιον.

24 Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

25 Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου· καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

26 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.

27 Καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν· ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.

28 Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν.

29 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.

30 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

ΨΑΛΜ. ρί. 110. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

2 Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου· ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

4 Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου, συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ΨΑΛΜ. ρια'. 111.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6 Ἰσχὺν ἔργον αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,

8 Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ριβ'. 112.

Ἀλληλούϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

5 Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.

6 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον.

8 Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

10 Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. ριγ΄. 113.

Ἀλληλȣΐα.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίȣ.

2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίȣ εὐλογημένον ἀπὸ τȣ͂ νῦν καὶ ἕως τȣ͂ αἰῶνος.

3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίȣ μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίȣ.

4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς ȣ̓ρανȣ̀ς ἡ δόξα αὐτȣ͂.

5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ;

6 Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα,

7 Τȣ͂ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαȣ͂ αὐτȣ͂.

8 Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ΨΑΛΜ. ριδ΄. 114. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ἀλληλȣΐα.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτȣ, οἴκȣ Ἰακὼβ ἐκ λαȣ͂ βαρβάρȣ·

2 Ἐγενήθη Ἰȣδαία ἁγίασμα αὐτȣ͂, Ἰσραὴλ ἐξȣσία αὐτȣ͂·

3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βȣνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

5 Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

6 Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ; καὶ οἱ βȣνοὶ, ὡς ἀρνία προβάτων;

7 Ἀπὸ προσώπȣ Κυρίȣ ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπȣ τȣ͂ Θεȣ͂ Ἰακώβ·

8 Τȣ͂ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

ΨΑΛΜ. ριε΄. 115.

Μὴ ἡμῖν Κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σȣ δὸς δόξαν· ἐπὶ τῷ ἐλέει σȣ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σȣ·

2 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Πȣ͂ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

3 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

4 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

5 Στόμα ἔχȣσι, καὶ ȣ̓ λαλήσȣσιν· ὀφθαλμȣ̀ς ἔχȣσι, καὶ ȣ̓κ ὄψονται.

6 Ὦτα ἔχȣσι, καὶ ȣ̓κ ἀκȣ́σονται· ῥῖνας ἔχȣσι, καὶ ȣ̓κ ὀσφρανθήσονται.

7 Χεῖρας ἔχȣσι, καὶ ȣ̓ ψηλαφήσȣσι· πόδας ἔχȣσι, καὶ ȣ̓ περιπατήσȣσιν· ȣ̓ φωνήσȣσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

8 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιȣ͂ντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

10 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

12 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς· εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών.

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς· ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

15 Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.

18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρις'.116. { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με.

4 Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

5 Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

7 Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

8 Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

11 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

12 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

13 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

14 Ὦ Κύριε ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς μου.

15 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέ-

σεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου
ἐπικαλέσομαι.
16 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυ-
ρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παν-
τὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἰε-
ρουσαλήμ· Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ριζʹ. 117.

Ἀλληλούϊα.

ΑΙνεῖτε τὸν Κύριον πάν-
τα τὰ ἔθνη, ἐπαινέ-
σατε αὐτὸν πάντες οἱ λα-
οί.
2 Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς· καὶ ἡ
ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς
τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ριηʹ. 118.

Ἀλληλούϊα.

ΕΞομολογεῖσθε τῷ Κυ-
ρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ.
2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσ-
ραήλ, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀα-
ρὼν, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ.
4 Εἰπάτωσαν δὴ πάντες
οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, Ὅτι
ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
5 Ἐκ θλίψεως ἐπικαλε-
σάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπή-
κουσέ μου εἰς πλατυσμόν.
6 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς,
καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει
μοι ἄνθρωπος.
7 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς,
κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς
μου.
8 Ἀγαθὸν πεποιθέναι
ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ᾽
ἄνθρωπον.
9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ
Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ᾽ ἄρ-
χουσι.
10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐ-
τούς.
11 Κυκλώσαντες ἐκύκλω-
σάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυ-
ρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
12 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ
μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύ-
θησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυ-
νάμην αὐτούς.
13 Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ
πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντε-
λάβετό μου.
14 Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου
ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν.
15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ
σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαί-
ων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε
δύναμιν.
16 Δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ
με· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε
δύναμιν.
17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλ-
λὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι
τὰ ἔργα Κυρίου.
18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ
με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ
οὐ παρέδωκέ με.
19 Ἀνοίξατέ μοι πύλας
δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν
αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ
Κυρίῳ.
20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυ-
ρίου,

ρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

23 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ὦ Κύριε σῶσον δή, ὦ Κύριε εὐόδωσον δή.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

27 Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

28 Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε.

29 Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

30 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ριθʹ. 119. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

ALEPH.

Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

5 Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

BETH.

9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; Ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

12 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

15 Ἐν

15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

GIMEL.

17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

19 Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστί, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

DALETH.

25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

26 Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

27 Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

28 Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

29 Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

30 Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε, μή με καταισχύνῃς.

32 Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

HE. }{ Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

38 Στῆσον τῷ δούλῳ σου

τὸ

τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

39 Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

VAU.

41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

43 Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.

47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα.

48 Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν τοῖς δικαιώμασί σου.

ZAIN.

49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με.

50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

51 Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

53 Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

54 Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

CHETH.

57 Μερίς μου εἶ Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

59 Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

60 Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

61 Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

62 Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

63 Μέ-

63 Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

64 Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

ΤΕΤΗ.

65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

66 Χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

68 Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

70 Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

71 Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

72 Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

JOD. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

ΑΙ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

74 Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

75 Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

76 Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι· ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

79 Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

80 Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

CAPH.

81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, Πότε παρακαλέσεις με;

83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν κατα-

διωκόντων με κρίσιν;

85 Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

87 Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

88 Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

LAMED.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

91 Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94 Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

MEM.

97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

98 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμοί ἐστιν.

99 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

103 Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

NUN. } Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

106 Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

108 Τὰ ἑκούσια τοῦ στόμα-

τί

τός μου ὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

109 Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντὸς, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

110 Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου ἐστίν.

112 Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

SAMECH.

113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

114 Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου.

116 Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με· καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

117 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

120 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

AIN.

121 Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

122 Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθὸν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

124 Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

125 Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγὼ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

PE.

129 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

130 Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

136 Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

ZADE.

137 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

141 Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με καὶ ζήσομαι.

COPH. } { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε· τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

146 Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

147 Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.

150 Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

151 Ἐγγὺς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

RESH.

153 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

154 Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε· κατὰ τὸ κρί-

μά

μέ σου ζῆσόν με.

157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

158 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε· ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

SCHIN.

161 Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην· τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

164 Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

165 Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.

TAU.

169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

170 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

171 Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

172 Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.

174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι.

175 Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΨΑΛΜ. ρκ΄. 120. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΡὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.

2 Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τί δοθείη σοι; καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

4 Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

5 Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου, μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην.

6 Ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς· ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜ. ρκά. 121.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

5 Κύριος φυλάξοι σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξοι τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.

8 Κύριος φυλάξοι τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρκβ'. 122.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

2 Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

3 Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τοῦ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ.

6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

7 Γενέσθω εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

8 Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

9 Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜ. ρκγ'. 123.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2 Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδί-

σκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς· οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θε-
ὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι
ἡμᾶς.
3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπιπολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.
4 Ἐπιπλεῖον ἐπλήσθη ἡ
ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις
τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜ. ρκδ'. 124.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΙ μὴ ὅτι Κύριος ἦν
ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσ-
ραήλ· εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν
ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι
ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς·
2 Ἄρα ζῶντας ἂν κατέ-
πιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι
τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡ-
μᾶς.
3 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατε-
πόντισεν ἡμᾶς, χείμαρρον
διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
4 Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ
ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπό-
στατον.
5 Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς
οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν
τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.
6 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρου-
θίον ἐῤῥύσθη ἐκ τῆς παγίδος
τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς
συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρ-
ρύσθημεν.
7 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀ-
νόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαν-
τος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν.

ΨΑΛΜ. ρκε'. 125.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΟΙ πεποιθότες ἐπὶ Κύ-
ριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ
σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.
2 Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς· καὶ
ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐ-
τοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰ-
ῶνος.
3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος
τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν
ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων·
ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δί-
καιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐ-
τῶν.
4 Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς
ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ
καρδίᾳ.
5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς
τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύ-
ριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων
τὴν ἀνομίαν. Εἰρήνη ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ρκς'. 126. } Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι Κύρι-
ον τὴν αἰχμαλωσίαν
Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ πα-
ρακεκλημένοι.
2 Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς
τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσ-
σα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.
3 Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔ-
θνεσιν, Ἐμεγάλυνε Κύριος
τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.
4 Ἐμεγάλυνε Κύριος
τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενή-

ήθημεν εὐφραινόμενοι.

5 Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάῤῥους ἐν τῷ Νότῳ.

6 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

7 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. ρκζ'. 127.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

2 Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἐγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

3 Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

4 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

5 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

6 Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜ. ρκή. 128.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3 Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

4 Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

5 Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

6 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών· καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

7 Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ρκθ'. 129.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·

2 Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

5 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

7 Οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

8 Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΨΑΛΜ. ρλ'. 130.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

2 Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

3 Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;

4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

5 Ὑπέμεινά σε Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.

6 Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας.

7 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον· ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρλα'. 131.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου.

2 Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

3 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.

4 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρλβ'. 132. — Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

2 Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ,

3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου,

4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου,

5 Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

6 Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

7 Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

8 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς

τὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.
9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
10 Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.
11 Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν,
12 Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου·
13 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου, ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
14 Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.
15 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν.
16 Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.
17 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.
18 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
19 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜ. ρλγ΄. 133.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;
2 Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών· τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.
3 Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.
4 Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρλδ΄. 134.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου·
2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ταῖς νυξίν.
3 Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
4 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ρλέ. 135.

Ἀλληλȣΐα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίȣ, αἰνεῖτε δȣ͂λοι Κύριον·

2 Οἱ ἑςῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίȣ, ἐν αὐλαῖς οἴκȣ Θεȣ͂ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτȣ͂ ὅτι καλόν.

4 Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιȣσιασμὸν ἑαυτῷ.

5 Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τὸς θεȣ́ς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ ȣ᾿ρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7 Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτȣ τῆς γῆς, ἀςραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε· ὁ ἐξάγων ἀνέμȣς ἐκ θησαυρῶν αὐτȣ͂.

8 Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτȣ, ἀπὸ ἀνθρώπȣ ἕως κτήνȣς.

9 Ἐξαπέςειλε σημεῖα καὶ τέρατα, ἐν μέσῳ σȣ Αἴγυπτε, ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δȣ́λοις αὐτȣ͂.

10 Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιȣ́ς·

11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτȣ͂.

13 Κύριε τὸ ὄνομα σȣ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτȣ͂, καὶ ἐπὶ τοῖς δȣ́λοις αὐτȣ͂ παρακληθήσεται.

15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·

16 Στόμα ἔχȣσι καὶ ȣ᾿ λαλήσȣσιν, ὀφθαλμȣ̀ς ἔχȣσι καὶ ȣ᾿κ ὄψονται·

17 Ὦτα ἔχȣσι καὶ ȣ᾿κ ἐνωτισθήσονται· ȣ᾿δὲ γάρ ἐςι πνεῦμα ἐν τῷ ςόματι αὐτῶν.

18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιȣ͂ντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾿ αὐτοῖς.

19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

20 Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβȣ́μενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

21 Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ κατοικῶν Ἰερȣσαλήμ.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. ρλϛ'. 136. { Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

18 Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

27 Ἐξ

27 Ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρλζʹ. 137.

Τῷ Δαβὶδ, διὰ Ἱερεμίου.

ΕΠὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.

4 Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

5 Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλὴμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου.

6 Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ· ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

7 Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλὴμ τῶν λεγόντων, Ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

9 Μακάριος ὃς κρατήσει, καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

ΨΑΛΜ. ρλη. 138.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

ΕΞομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι.

2 Ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

4 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

5 Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.

7 Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.

8 Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ΨΑΛΜ. ρλθ'. 139. } Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Εἰς τὸ τέλος, τοῦ Δαβὶδ ψαλμὸς, Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ.

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με, σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου· σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν·

2 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας· καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες.

3 Ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου· ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα.

4 Σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

5 Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

6 Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

7 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.

8 Ἐὰν ἀναβάλοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης·

9 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.

10 Καὶ εἶπα, Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

11 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

12 Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.

13 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.

14 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

15 Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·

16 Ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεὸς, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

19 Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ.

20 Ὅτι ἐρισταί ἐστε εἰς διαλογισμούς· λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα; καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτοὺς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

23 Δο-

23 Δοκίμασόν με ὁ Θεὸς, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.

24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

ΨΑΛΜ. ρμ'. 140.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

3 Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· Διάψαλμα.

4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

5 Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· [Διάψαλμα] καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

8 Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου τῷ ἁμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ᾽ ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσι· Διάψαλμα.

9 Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

10 Πεσοῦνται ἐπ᾽ αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

12 Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ΨΑΛΜ. ρμα'. 141.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε ἐκέκραξα πρός σε, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρός σε.

2 Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

3 Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις· σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνο-

ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με·

6 Ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου, ὅτι ἔτι, καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

7 Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν· ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν.

8 Ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς· διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

9 Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

10 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι· καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

11 Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜ. ρμβ'. 142. Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Συνέσεως τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

2 Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

5 Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

6 Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε· εἶπα, Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

7 Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

8 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

9 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

ΨΑΛΜ. ρμγ'. 143.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ὁπότε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐ-

ταπει-

ταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος.
4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
6 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
7 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
8 Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι Κύριε ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρός σε κατέφυγον.
10 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου· ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
11 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου.
12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου· ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

ΨΑΛΜ. ρμδ'. 144. } { Ἑωθιναὶ εὐχαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου· ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον.
2 Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου, καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα· ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.
3 Κύριε, τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτῷ;
4 Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.
5 Κύριε κλῖνον οὐρανούς καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.
6 Ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς.
7 Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·
8 Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας.
9 Ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ, ψαλῶ σοι·
10 Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαβὶδ τὸν δοῦλον

λον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πο-
νηρᾶς.
11 Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με
ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·
ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε μαται-
ότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δε-
ξιὰ ἀδικίας·
12 Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς
νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νε-
ότητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες
αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι,
περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοί-
ωμα ναοῦ.
13 Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν
πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τού-
του εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐ-
τῶν πολύτοκα, πληθύνοντα
ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν.
14 Οἱ βόες αὐτῶν πα-
χεῖς· οὐκ ἔστι κατάπτωμα
φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐ-
δὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῶν.
15 Ἐμακάρισαν τὸν λα-
ὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος
ὁ λαὸς οὗ Κύριος ὁ Θεὸς
αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρμέ. 145.

Αἴνεσις τοῦ Δαβίδ.

Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ
βασιλεύς μου, καὶ εὐλο-
γήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος.
2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν
εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄ-
νομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
3 Μέγας Κύριος καὶ αἰνε-
τὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγα-
λοσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέ-
ρας.
4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέ-
σει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύνα-
μίν σου ἀπαγγελοῦσι.
5 Τὴν μεγαλοπρέπειαν
τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης
σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμά-
σιά σου διηγήσονται·
6 Καὶ τὴν δύναμιν τῶν
φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν
μεγαλωσύνην σου διηγή-
σονται.
7 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς
χρηστότητός σου ἐξερεύξονται·
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλ-
λιάσονται.
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων
ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος.
9 Χρηστὸς Κύριος τοῖς
σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ
αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ.
10 Ἐξομολογησάσθωσάν
σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα
σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησά-
τωσάν σε.
11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου
ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου
λαλήσουσι·
12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱ-
οῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυνα-
στείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς
μεγαλοπρεπείας τῆς βασι-
λείας σου.
13 Ἡ βασιλεία σου βασι-
λεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ
ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ [πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι
τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ]
14 Ὑποστηρίζει Κύριος
πάντας τοὺς καταπίπτοντας,
ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερ-
ῥηγμένους.
15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάν-
των εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ
σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐ-

τῶν ἐν δυναστείᾳ.

16 Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

17 Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

21 Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρμς'. 146.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

2 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

3 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

4 Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ·

5 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα.

6 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι·

7 Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλούς.

8 Κύριος ἀνορθοῖ κατερῥηγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.

9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Θεός σου Σιὼν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜ. ρμζ. 147. } Ἑσπεριναὶ εὐχαί.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος· τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.

4 Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

6 Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως γῆς.

7 Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·

8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·

9 Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.

10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.

11 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον· αἴνει τὸν Θεόν σου Σιών.

13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.

14 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·

15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ· ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ,

16 Διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος,

17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

18 Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

19 Ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ.

20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

ΨΑΛΜ. ρμη'. 148.

Ἀλληλούϊα, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·

8 Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ·

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·

10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες, καὶ πάντες κριταὶ γῆς·

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ.

13 Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. ρμθʹ. 149.

Ἀλληλούϊα.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

8 Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·

9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρνʹ. 150.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

9 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Θεῷ.

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

6 Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως γῆς.

7 Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·

8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·

9 Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.

10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.

11 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον· αἴνει τὸν Θεόν σου Σιών.

13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.

14 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·

15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ· ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ,

16 Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος,

17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

18 Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

19 Ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ.

20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

ΨΑΛΜ. ρμη΄. 148.

Ἀλληλούϊα, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·

8 Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ·

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·

10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες, καὶ πάντες κριταὶ γῆς·

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ.

13 Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. ρμθʹ. 149.

Ἀλληλούϊα.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

8 Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·

9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρνʹ. 150.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

9 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Θεῷ.

HINC LUCEM ET POCULA SACRA
ALMA MATER CANTABRIGIA

ΤΥ

¶ Ἡ
ἡ κα
λαπι
γία,
τῶν Δ
βλῳ

¶ Χρη
ἐν τῷ
καὶ τ
πομ

Ἀ

τες τῆς
πηγμα
τον ὕδα
λεύκες φ
ρίσκοι
ημον,
προςτασι
τι ἑαυτ δ
ἐν ᾧ
ἡμᾶς ἀπ
σης κιν
χρῦ βίο
στάτῳ ἡ
πλεῖ Κ
ἐκπλεῖ
καὶ τοῖς
ημ. ιοις
πραίνκο
ὅπως οἱ
σε οἰκή
ωχα
ρεύωσι,
εία ἐπ
τῆς ὅλ

ΤΥΠΟΙ τῆς ἘΠΙΘΑΛΑΤΤΙΟΥ ΠΣΟΣΕΥΧΗ͂Σ.

¶ Ἡ Ἑωθινὴ καὶ Ἑσπερινὴ, ἣ καθ' ἡμέραν ἐπὶ τῆς θαλάττης χρῆσθαι δεῖ, Λειτουργία, ἡ αὐτὴ ἔσται ἢ καὶ ἐν τῇ τῶν Δημοσίων Εὐχῶν Βίβλῳ διατέτακται.

¶ Χρηστέον δὲ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Στόλῳ τῷ Βασιλικῷ καὶ ταῖς δυσὶ ταύταις ὧδε ἑπομέναις προσευχαῖς.

ἈΐΔιε Δέσποτα Θεὸς, ὁ μόνος ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν, καὶ δεσπόζων τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης· ὁ πρόσταγμα γυρώσας ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους· Ἀρέσκοι Σοι εἰς τὴν παντοδύναμον, καὶ εὐμενεστάτην Σου προστασίαν ἐπιδέχεσθαι, ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, καὶ τὸν στόλον ἐν ᾧ ὑπηρετοῦμεν. Φύλαξον ἡμᾶς ἀπό τε τῶν τῆς θαλάσσης κινδύνων, καὶ τῆς τοῦ ἐχθροῦ βίας, ὥστε τῷ τε χαριεστάτῳ ἡμῶν Δεσπότῃ τῷ Βασιλεῖ ΚΑΡΟΛΩ, καὶ ταῖς βασιλείαις αὐτοῦ φυλακὴν, καὶ τοῖς τὴν θάλασσαν ἐπὶ ταῖς νομίμοις αὐτῶν χρείαις διαπραίνουσιν, ἄδειαν ἡμᾶς εἶναι· ὅπως οἵ τε τῆς ἡμετέρας Νήσου οἰκήτορες ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ Σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν λατρεύωσι, καὶ ἡμεῖς ἐν ἀσφαλείᾳ ἐπανίωμεν, ἐφ' ᾧ τῶν τε τῆς γῆς εὐλογιῶν, μεθ' ὧν διὰ τοῦ καμάτου ἡμῶν καρπούμεθα ἀγαθῶν, ἀπολαύειν καὶ μετὰ τῆς εὐχαριστίας τῶν οἰκτιρμῶν Σου μνήμης αἰνεῖν καὶ δοξάζειν τὸ ἅγιον Ὄνομά Σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Συναπτή.

Φθάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σου, καὶ προβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχομένοις, προϊοῦσι, καὶ τελεσθεῖσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά Σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν· δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχαὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ Χειμῶσι.

Ἰσχυρότατε καὶ ἐνδοξότατε Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ προστάττων τε τοῖς ἀνέμοις, καὶ πνέουσι καὶ διεγείρουσι τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ καταπραΰνων τὸν σάλον αὐτῆς· Ἡμεῖς κτίσεις μέν σου, ἐλεεινοὶ δὲ ἁμαρτωλοὶ, ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ ἀνάγκῃ ἡμῶν πρός σε κράζομεν, βοηθείας Σου δεόμενοι· σῶσον Κύριε, εἰ δὲ μήγε, ἀπολλύμεθα. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀσφαλεῖς ποτε ὄντες, καὶ τὰ πάντα γαληναῖα περὶ ἡμᾶς ἰδόντες, τοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπιλελήσμεθα, καὶ τῇ

ἠρεμαίᾳ ἐν τῷ λόγῳ σου φωνῇ προσέχειν, καὶ ταῖς ἐντολαῖς σου πειθαρχεῖν ἀνηνάμεθα. Ἀλλὰ νῦν ὁρῶμεν ὡς φοβερὸς σὺ εἶ ἐν πᾶσι τοῖς θαυμαστοῖς σου ἔργοις, ὁ μέγας Θεὸς, ὁ ὑπὲρ πάντας φοβερός. Τοιγάρτοι τὴν θείαν σου Μεγαλειότητα προσκυνοῦμεν, τήν τε δύναμίν σου ὁμολογοῦντες, καὶ ἐπικαλοῦντες τὴν ἀγαθωσύνην. Βοήθησον Κύριε καὶ σῶσον ἡμᾶς ἕνεκα τοῦ ἐλέους σου, ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Υἱῷ Σου, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

Ἐνδοξότατε καὶ χαριέστατε Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ ἐν τῷ μὲν οὐρανῷ οἰκῶν, ὁρῶν δὲ πάντα τὰ κάτω, Ἔπιδε, δεόμεθά σου, καὶ εἰσάκουσον ἡμῶν, ἐπικαλούντων ἐκ τοῦ βάθους τῆς συμφορᾶς, καὶ ἐκ γναθμῶν τοῦ θανάτου τούτου ἤδη μέλλοντος ἡμᾶς καταπίνειν. Σῶσον Κύριε, εἰ δὲ μήγε, ἀπολλύμεθα. Οἱ ζῶντες, οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε. Ἀπόστειλον τὸν λόγον τοῦ προστάγματός σου, τοῦ ἐπιτιμᾶν ἀνέμοις ἀγριαίνουσι, καὶ πολυβρέμῳ θαλάσσῃ· ἵν' ἡμεῖς ἐκ τῆς ταλαιπωρίας ταύτης ῥυσθέντες ζῶμεν διὰ τὸ λατρεύειν Σοι, καὶ δοξάζειν τὸ Ὄνομά σου πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἡμῶν. Ἄκουσον Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἕνεκα τῆς ἀπεράντου ἀξίας τοῦ εὐλογητοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἡ Προσευχὴ περὶ τῆς πρὸς τὸν Πολέμιον ὁντιναοῦν Ναυμαχίας.

Δυνατώτατε καὶ ἐνδοξότατε Κύριε ὁ Θεὸς, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ κυβερνῶν καὶ προστάττων τὰ πάντα. Σὺ καθίζεις ἐπὶ θρόνου κρίνων δικαιοσύνην, διὸ ἐν ταύτῃ τῇ ἀνάγκῃ ἡμῶν τὴν θείαν σου Μεγαλειότητα ἐπικαλούμεθα, ὅπως σὺ τὴν δίκην αὐτιβούλαις διαγινώσκειν, καὶ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν δικάζειν ἀξιώσῃς. Ἐξέγειρον Κύριε, τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν, ὅτι σὺ οὐκ ἀεὶ τοῖς δυνατοῖς τὴν νίκην παρέχεις, ἀλλ' ἢ διὰ πολλῶν, ἢ δι' ὀλίγων σώζειν δύνασαι. Μὴ καθ' ἡμῶν νῦν βοάτω τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν πρὸς τιμωρίαν, ἀλλ' ἄκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινοτάτων δούλων σου, ἐπαιτούντων τὸ ἔλεός Σου, καὶ λιπαρούντων παρὰ σοῦ βοηθεῖσθαι, καὶ ἵνα σκέπῃ ἡμῖν εἶναι θέλῃς ἐναντίον τοῦ πολεμίου. Φανερὸν τοῦτο ποίησον, ὅτι σὺ Σωτὴρ καὶ δυνατὸς ῥύστης ἡμῶν εἶ, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχαὶ βραχεῖαι τοῖς καθ' ἕκαστον ἀνθρώποις ἐπιτήδειοι, τοῖς διὰ τὴν μάχην, ἢ τὸν χειμῶνα, ἄλλοις εἰς κ[…] προσευχὴν συνέρχεσθαι συγκοινωνεῖν μὴ δυναμένοις.

Κύριε ἵλαθι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἕνεκα τοῦ ἐλέους σου.

Σὺ εἶ ὁ μέγας Θεὸς, ὁ πά[…]

τα

ποιήσας τε καὶ διοικῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκα τοῦ Ὀνόματός Σου.

Σὺ ὁ μέγας Θεὸς, ἐπὶ πᾶσι φοβερός· Σῶσον ἡμᾶς, ἵνα σε ἐπαινήσωμεν.

Ἴδιαι τινες Εὐχαὶ, ὅσον γε πρὸς τὸ Πολέμιον.

ΣΥ' ὦ Κύριε δίκαιος καὶ δυνατός· ἐπάμυνον τῇ δίκῃ ἡμῶν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ.

Θεὸς σὺ εἶ πύργος ἰσχυρὸς πρὸς ἄμυναν πᾶσι τοῖς εἴς σε καταφεύγουσι· σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς τοῦ ἐχθροῦ βίας.

Κύριε δυνάμεων, μάχου ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα σε δοξάζωμεν.

Μὴ ἔα καταποντίζεσθαι ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἢ ὑπὸ τῆς βίας τῶν πολεμίων.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός σου.

Εὐχαὶ βραχεῖαι ἐν τῷ Χειμῶνι.

ΣΥ' Κύριε, ὁ καταστρέφων τὸ σάλον τῆς θαλάσσης, εἰσάκουσον ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἀπολώμεθα.

Ὦ εὐλογητὲ Σῶτερ, ὁ σώσας τοὺς μαθητάς σου ἐν τῷ χειμῶνι ἤδη μέλλοντας ἀπόλλυσθαι, εἰσάκουσον ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς, δεόμεθά Σου.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.
Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐλέησον ἡμᾶς, σῶσον ἡμᾶς, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΠΑ'τερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά Σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἐνεστῶτος τοῦ μεγάλου κινδύνου, ὅσοις ἐξὸν τῆς ἀναγκαίας ἐν τῷ πλοίῳ ὑπηρεσίας ἀπολέσιν εἶναι, Συγκληθήσονται πάντες καὶ τὴν ταπεινὴν τῶν ἁμαρτημάτων αὐτῶν ἐξομολόγησιν ποιήσονται, ἐν ᾗ δεῖ ἕκαστον ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὰ κρύφια ἁμαρτήματα, ὧν τὸ αὐτοῦ Συνειδὸς κατηγορήσειεν ἂν αὐτοῦ, καὶ λέγειν τὰ ἑξῆς.

Ἡ Ἐξομολόγησις.

ΘΕὸς ὁ Παντοκράτωρ, Πάτερ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πάντων κτίστης, τῶν ἀνθρώπων πάντων κριτής· Ὁμολογοῦμεν καὶ πενθοῦμεν πολλαπλασίας ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, ἃς συχνῶς καὶ ἐπαλλήλως καὶ ὑπερβολίαν πονηρῶς ἐποιήσαμεν, ἐννοίᾳ, λόγῳ, καὶ ἔργῳ, κατὰ τῆς θείας Μεγαλειότητός Σου, τὴν ὀργήν σου καὶ νέμεσιν καθ' ἡμῶν δικαιότατα παροξύνοντες. Ἐκτενῶς μετανοοῦμεν, καὶ ἐπὶ τούτοις τοῖς παραπτώμασιν ἡμῶν ἐκ καρδίας

λυπέμεθα. Ἀλγεινὴ ἡμῖν ἐστὶν ἡ ὑπόμνησις αὐτῶν, καὶ τὸ βάρος αὐτῶν ἀφόρητον· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἕνεκεν τοῦ Υἱοῦ Σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἄφες ἡμῖν πάντα τὰ παρεληλυθότα, καὶ χάρισαι ἡμῖν ἐντεῦθεν διαπαντὸς, ἐν καινότητι τοῦ βίου Σοι δουλεῦσαι καὶ ἀρέσαι, πρὸς τὴν τοῦ ὀνόματός Σου τιμὴν καὶ δόξαν διʼ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, ἐάν τις ἐν τῷ πλοίῳ ᾖ, ταύτην τὴν Ἀπόλυσιν ἀποφθέγξεται.

Παντοκράτωρ Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἐπαγγειλάμενος συγγνώμην ἔχειν ἁμαρτιῶν πᾶσι τοῖς σπουδαίᾳ μετανοίᾳ καὶ ἀληθινῇ πίστει πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφομένοις, ἱλασθείη ἡμῖν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν ῥύσαιτο ὑμᾶς, ἐν πάσῃ τῇ ἀγαθότητι σθενῶσαι καὶ βεβαιῶσαι ὑμᾶς, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον καταγάγοι ὑμᾶς· διʼ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὕμνος Εὐχαριστικὸς μετὰ τὸν Χειμῶνα.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ.
Ψαλ. ξϛʹ.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ Ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

Εἴπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα Σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς Σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ Ὀνόματί Σου. Διάψαλμα.

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπʼ αὐτῷ.

Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα.

Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν ἡμῶν εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν Σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω Σοι τὰς εὐχάς μου,

Ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω Σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Διάψαλμα.

Δεῦτε

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ.
Ψαλ. ρζ'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,

Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ καὶ θαλάσσης.

Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ· ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.

Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν, καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν.

Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.

Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν

τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,

Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

Καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.

Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.

Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.

Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.

Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Συναπταὶ Εὐχαριστικαί.

Εὐλογητότατε καὶ ἐνδοξότατε Κύριε ὁ Θεός, ὁ τὴν χρηστότητα καὶ τὸν ἔλεον ἄπειρος ὤν· ἡμεῖς, ἄθλια κτίσεις Σου, οὓς ἐποίησας τ καὶ διέσωσας, θέμενος τὰς ψυχὰς ἡμῶν εἰς ζωήν, καὶ νυνὶ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν τοῦ θανάτου γναθμῶν, ταπεινοφρόνως ἑαυτοὺς πάλιν παριστάνομεν ἐνώπιον τῆς θεί Μεγαλειότητός Σου, ἵνα τ τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυ σίαν Σοι προσφέρομεν, διότι εἰσήκουσας ἡμῶν ἐν τῇ τα λαιπωρίᾳ ἡμῶν βοησάντων, καὶ οὐκ ἐξέβαλες τὴν προσευχὴν ἡμῶν ἣν πεποιήμεθα ἐνώπιόν Σου ἐν τῇ μεγάλῃ ἡμῶν ἀνάγκῃ· ὅτε τὴν παῖλα ἤδη ἀπεγνώκαμεν, τοῦ τι πλεί

κ

ϰ̀ τ̃ ὑπαρχόντων, ϰ̀ τ̃ ζωῆς ἡμῶν, τότε σὺ ὀικτιρμόνως ἡμᾶς ἐπεῖδες, θαυμαςῶς ἀντελάμϐανο τῆς σωτηρίας ἡμῶν· διὸ ἡμεῖς νῦν διασωθέντες πάντα ἔπαινον, ϰ̀ πᾶσαν δόξαν τῷ ἁγίῳ Ὀνόματί Σου ἀπονέμομεν, δι' Ἰησοῦ Χριςοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

Ἰσχυρότατε ϰ̀ θαυμαςὲ παναγαθὲ Θεὸς, τὸ μὲν ἔλεός Σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἔργα Σου, ἐξαιρέτως δὲ αὐτὸ ἡμῖν ἔκλινας, διόπερ οὕτω δυνατῶς ϰ̀ θαυμαςῶς ἐτήμυνας· Ἔδειξας ἡμῖν φοϐερὰ, ϰ̀ τὰ θαυμάσια ἐν τῇ ἀϐύσσῳ, ὅπως ἂν ἴδωμεν σὺ οἷος ὁ ἰσχυρὸς ϰ̀ θαυμαςὸς Θεὸς εἶ, ὡς τε δυνατὸς ἅμα ϰ̀ ἕτοιμος τ̃ ἐπὶ Σοὶ πεποιθότων ἀντιλαμϐάνεσθαι. Φανερὸν ἡμῖν ἐποίησας, ὡς ὅι τε ἄνεμοι ϰ̀ αἱ θάλασσαι τῷ προςτάγματί Σου ὑπακούουσιν, ἵνα ϰ̀ ἀπὸ αὐτῶν ἡμεῖς μανθάνωμεν ἐντεῦθεν τῇ φωνῇ Σου ὑπακούειν εἶναι, ϰ̀ ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Τοιγαροῦν εὐλογοῦμεν ϰ̀ δοξάζομεν τὸ ἅγιον Ὄνομά σου διὰ τοῦτο τὸ ἔλεός σου ἐν τῷ σώζειν ἡμᾶς μονονουκ ἀπολλυμένους. Καὶ ἱκετεύομέν σε, παράσχου ἡμῖν ἴσην αἴσθησιν ἔχειν τονῦν τοῦ ἐλέους, ὅσην τότε εἴχομεν τοῦ κινδύνου. Καὶ δώρησαι ἡμῖν καρδίας ἀεὶ ἑτοίμας εἰς τὸ δηλῶσαι τὴν εὐχαριςίαν ἡμῶν μόνον τῷ λόγῳ, ἀλλὰ ϰ̀ τῷ βίῳ ἡμῶν, ἐν τῷ ὑπηκόους εἶναι ταῖς ἁγίαις Σου ἐντολαῖς. Παράτεινον ἡμῖν, δεόμεθά σου, ταύτην τὴν ἀγαθωσύνην, ὥστε ἡμᾶς ὑπὸ σοῦ σωθέντας λατρεύειν Σοι ἐν ὁσιότητι ϰ̀ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας τ̃ ζωῆς ἡμῶν, δι' Ἰησοῦ Χριςοῦ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὕμνος Ἐπαινετικὸς ϰ̀ Εὐχαριςικὸς μετὰ τ̃ ἐπικίνδυνον Χειμῶνα.

Δεῦτε ἐξομολογώμεθα τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηςὸς, ὅτι εἰς τ̃ αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ϰ̀ αἰνετὸς σφόδρα, εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐρρύσατο ἐκ τ̃ ἀνελέου σάλου τ̃ θαλάσσης.

Ὀικτίρμων ϰ̀ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Ὀυ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τ̃ γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὕρομεν, ἠγγίσαμεν ἕως τ̃ πυλῶν τοῦ θανάτου.

Παρὰ μικρὸν ἐκάλυψαν ἂν ἡμᾶς τὰ ὕδατα τ̃ θαλάσσης, μονονουκὶ ὑπερέϐαινεν ἂν τὴν ψυχὴν ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Ἐσαλεύθη ἡ θάλασσα, ϰ̀ πνεῦμα καταιγίδος ὕψωσε τὰ κύματα αὐτῆς.

Ἀνεϐαίνομεν ἕως τῶν οὐρανῶν, ϰ̀ κατεϐαίνομεν ἕως τῶν ἀϐύσσων· ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

Καὶ ἐκεκράξαμεν πρὸς τ̃ Κύριον ἐν τῷ θλίϐεσθαι ἡ-

μᾶς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν ἐξήγαγεν ἡμᾶς.

Εὐλογητὸν τὸ Ὄνομά σου, ὃς ἐκ ἐξουδένωσας τὴν δέησιν τῶν δούλων Σου, ἀλλ' εἰσήκουσας τῆς βοῆς ἡμῶν, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς.

Καὶ ἐπιτάξας τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα τῆς θαλάσσης.

Ἐξομολογούμεθα ὅσω τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε καὶ ἔτι ποιεῖ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτὸς ἐστιν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

Σὺ Κύριε εὔφρανας ἡμᾶς ἐν τῷ ποιήματί Σου, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ Σου ἀγαλλιασόμεθα.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Εὐλογητὸν τὸ Ὄνομα τῆς Μεγαλειότητος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἕκαστος ἡμῶν εἴποι, Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα Πατρί. }
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ ἑξῆς.

β' Κορ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν νῦν, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Νίκην, ἢ Σωτηρίαν ἐκ τοῦ Πολεμίου.

Ψαλμὸς ἢ Ὕμνος Ἐπαινετικὸς, καὶ Εὐχαριστικὸς μετὰ τὴν Νίκην.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς·

Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς.

Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς· χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν αὐτοῖς.

Ἐμεγάλυνε τὴν σωτηρίαν ἡμῖν ὁ Κύριος.

Ου γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ ἡμῶν ἐκληρονομήσαμεν γῆν, καὶ ὁ βραχίων ἡμῶν οὐκ ἔσωσεν ἡμᾶς, ἀλλὰ ἡ δεξιά Σου καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι ηὐδόκησας ἐν ἡμῖν.

Ἐπιφάνη ὁ Κύριος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπεσκίασεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ στῆναι ἡμᾶς ἐποίησεν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Ἐπιφάνη ὁ Κύριος ὑπὲρ ἡμῶν, κατέστρεψεν ὁ Κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ ἐθραυσε πάντας τοὺς ἐπαναστάντας ἐφ' ἡμῖν.

Διὸ μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ Ὀνόματί σου δοθείη δόξα.

Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐμεγάλυνε

Κύριος

Κύριος τὸ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν Ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Μετὰ τὸν Ὕμνον τοῦτον ᾀδέσθω ἂν ὁ Ὕμνος [Σὲ Θεὸν]

¶ Εἶτα αὕτη ἡ Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, Παμβασιλεῦ, καὶ Παντεπόπτατε Ἄρχων παντὸς τοῦ κόσμου· οὗ ἐν χειρὶ δύναμίς ἐστι καὶ κράτος ἀνυπόστατον· Εὐλογοῦμέν σε καὶ μεγαλύνομεν τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον Ὄνομά σου διὰ τὴν νίκην ταύτην ἐπιτυχέστατα ἡμῖν προχωρῆσαι· ἧς ὅλην τὴν δόξαν σοι προσάπτομεν, τῷ μόνῳ τῆς νίκης δοτῆρι. Καὶ ἀντιβολοῦμέν σε, δὸς ἡμῖν χάριν τῷ μεγάλῳ τούτῳ σου εὐεργετήματι εὖ χρῆσθαι εἰς τὴν δόξαν σου, καὶ τὴν τοῦ Εὐαγγελίου σου προκοπὴν, καὶ τὴν τοῦ Σεβαστοτάτου ἡμῶν Ἄρχοντος τιμὴν, καὶ ὅσον ἐφ' ἡμῖν εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Καὶ δεόμεθά σου, δώρησαι ἡμῖν τοιαύτην τὴν τῶν μεγάλων ἐλέους τούτου σου αἴσθησιν, ὥστε ἐν ἡμῖν κατεργάζεσθαι τὴν ὄντως εὐχαριστίαν, ἣ φανερὰ γένοιτ' ἂν ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν διὰ τῆς ταπεινώσεως, ὁσίως, καὶ πειθαρχοῦντας περιπατεῖν ἐνώπιόν σου πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διὰ τὰς πάσας τὰς εὐεργεσίας σου, καὶ ἰδιαίτερον γε διὰ ταύτην τὴν νίκην καὶ σωτηρίαν σου, ἔστω πᾶσα δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

β' Κορ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐν τῇ Ταφῇ Νεκρῶν τῶν Ἐπιθαλαττίων.

¶ Ἀκολουθία ἐν τῇ τῶν Δημοσίων Προσευχῶν βίβλῳ περιεχομένη, κἀνταῦθα δὲ ἐπιτηδείως ἂν εἴη· Μόνον ἀντὶ τούτων τῶν ῥημάτων [Τὸ σῶμα αὐτοῦ τῇ γῇ, καὶ τὰ ἑξῆς.] λέγε,

Τὸ οὖν σῶμα αὐτοῦ τῷ βυθῷ ἐπιτρέπομεν, εἰς τὴν φθορὰν μεταστρεφθησόμενον, προσδοκῶντες τὴν τοῦ σώματος ἀνάστασιν (ὅτε ἡ θάλασσα ἀποδώσει τοὺς νεκροὺς αὐτῆς) καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ μετ᾽ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ἣ κατ᾽ ἔτος χρηστέον ἐν τῇ Πέμπτῃ ἡμέρᾳ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ μηνός, Ὑπὲρ τῆς μακαρίας σωτηρίας τοῦ, καὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Βασιλέως, καὶ τῶν τριῶν τῆς Βασιλείας Ταγμάτων ἀπὸ τῆς ὠμοτάτης, καὶ ἀπευκταιοτάτης, διὰ τοῦ πυρίνου κονίας, ἐπιχειρηθείσης Προδοσίας καὶ Μιαιφονίας.

¶ Ἡ Λειτουργία ἡ αὐτὴ ἔσται τῇ εἰθισμένῃ ἐν ταῖς Ἑορτασίμοις ἡμέραις Ἀκολουθίᾳ κατὰ πάντα· πλὴν ὅπου ἄλλως ἐν τοῖς ἑξῆς διατέτακται.

¶ Εἰ ταύτην τὴν ἡμέραν τὴν Κυριακὴν εἶναι συμβήσεται, ἡ Σύναπτη ἐκείνης τῆς Κυριακῆς ἰδία, προστεθήσεται μόνον ἐν τῷ προσήκοντι τόπῳ τῇ Ἀκολουθίᾳ ταύτῃ.

¶ Ἡ Ἑωθινὴ Προσευχὴ ἄρξεται ἀφ᾽ ἑνὸς τῶν Ῥησειδίων τούτων.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Ψαλ. να᾽. θ᾽.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἱερ. ι᾽. κδ᾽.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Λουκ. ιε᾽. ιη᾽, ιθ᾽.

¶ Ἰδιόμελα, ἤτοι ἴδιοι τῆς ἡμέρας Ψαλμοί, λε᾽. ξδ᾽. ρκδ᾽. ρκθ᾽.

¶ Ἴδια Ἀναγν. { Πρῶτ. ϐ'. Σαμ. κϐ'. Δεύτ. Πράξ. κγ'.

¶ Ἐν ταῖς μετὰ τὸ Σύμβολον Λιταῖς αὗται παρεμβεβλημέναι λεχθήσονται ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

Ἱερεύς.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα.

Λαός.

Τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Ἱερεύς.

Ἐξαπόστειλον αὐτῷ βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου σου.

Λαός.

Καὶ εἰσαεὶ ἰσχυρᾶς ὑπεράσπισον αὐτόν.

Ἱερεύς.

Οἱ ἐχθροὶ μὴ κατισχύσωσιν αὐτοῦ.

Λαός.

Μηδὲ οἱ πονηροὶ ἐγγίσωσι τοῦ βλάψαι αὐτόν.

¶ Ἀντὶ τῆς πρώτης Συνάπτης ἐν τῇ Ἑωθινῇ Προσευχῇ λεχθήσονται αὗται αἱ δύο.

ΠΑντοδύναμε Θεός, ὁ ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς ἀναδείξας τό, τε κράτος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἐν ταῖς θαυμασταῖς καὶ εὐμενέσι τῆς Ἐκκλησίας σου σωτηρίαις, καὶ ἐν τῷ τῶν δικαίων καὶ εὐσεβῶν Βασιλέων καὶ Πολιτειῶν τὴν ἁγίαν καὶ

αἰώνιον

αἰώνιον ἀλήθειάν σου ἐπαγγελλομένων, ὑπερασπισμὸν ἀπὸ τῶν πονηρῶν συνωμοσιῶν, καὶ κακουργημάτων πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς· Τὴν ἀνυπόκριτον εὐχαριστίαν ἡμῶν καὶ εὐλογίαν σοι ἀναπέμπομεν ὑπὲρ τῆς θαυμαστῆς καὶ ἰσχυρᾶς σωτηρίας τοῦ πρώην Αὐτοκράτορος ἡμῶν τοῦ Βασιλέως ΙΑΚΩΒΟΥ, καὶ τῆς Βασιλίσσης, καὶ τοῦ Ἄρχοντος, καὶ πάντων τῶν Βασιλικῶν Φιτυμάτων σὺν τοῖς Μεγιστᾶσι, Κλήρῳ, καὶ Δημάρχοις τῆς Βασιλείας ταύτης, ἐν τῷ παγκοίνῳ καὶ ὑπάτῳ Βουλευτηρίῳ τότε συναθροισθεῖσι, διὰ τῆς Παπιστικῆς προδοσίας ὡς προβάτων εἰς σφαγὴν ταχθέντων ὑπερλίαν βάρβαρον καὶ ἀπάνθρωπον τρόπον, καὶ πέραν τοῦ παραδείγματος τινὸς τῶν πρὸ τοῦ αἰώνων. Ἀπὸ τῆς βδελυρωτάτης ταύτης προδοσίας καὶ συνωμοσίας οὐχ ἡ ἀξία ἡμῶν, ἀλλὰ τὸ ἔλεός σου, οὐ προφυλακὴ ἡμῶν, ἀλλὰ πρόνοιά σου ἡμᾶς ἐῤῥύσατο. Τοιγάρτοι μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ Ὀνόματί σου ἀπονεμηθείη πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα ἐν πάσαις τῶν ἁγίων Ἐκκλησίαις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Κύριε ὁ τὰ λίνα τοῦ θανάτου ἡμῖν ἐκπετασθέντα σήμερον ἀποκαλύψας, καὶ ἀπ' αὐτῶν θαυμαστῶς ἡμᾶς ῥυσάμενος· Γίνου καὶ εἰσέτι ἰσχυρὸς ἡμῶν ὑπερασπιστής, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τῷ αἵματι χαίροντας διασκέδασον· διασκέδασον καὶ ἀθέτησον τὰς βουλὰς αὐτῶν, ἀναχαίτισον αὐτῶν ὑπερηφανίαν, κατάστειλον τὴν λύσσαν, καὶ διασκέδασον τὰ μηχανήματα. Ἐνδυνάμωσον τὰς χεῖρας τοῦ Γαληνοτάτου ἡμῶν Βασιλέως ΚΑΡΟΛΟΥ, καὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐν ἐξουσίᾳ ὄντων, τῷ κρίματι καὶ τῇ δικαιοσύνῃ, τοῦ ἀποκόψαι τοιούσδε τοὺς ἐργάτας τῆς ἀδικίας, τοὺς τὴν θρησκείαν εἰς προδοσίαν, καὶ τὴν πίστιν εἰς στάσιν μεταστρέφοντας· ὅπως μηδέποτε κατισχύσωσιν ἡμῶν, μηδὲ ἐπὶ τῇ πτώσει τῆς ἐν ἡμῖν Ἐκκλησίας σου θριαμβεύσωσιν· Ἵνα ᾖ τοῦ Γαληνοτάτου ἡμῶν Αὐτοκράτορος, καὶ τῶν βασιλευομένων ὑπ' αὐτῷ ἐν τῇ ἀληθεῖ θρησκείᾳ σου διαφυλαχθέντων, καὶ διὰ τῆς πολυσπλάγχνου χρηστότητός σου ἐν αὐτῇ ὑπερασπισθέντων, προσηκόντως σοι λατρεύωμεν ἅπαντες, καὶ εὐχαριστῶμεν σοι ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῷ τέλει τῆς Λιτανείας (ἢ ἀεὶ χρηστέον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ) μετὰ τὴν Συναπτὴν [Ταπεινῶς δεόμεθά σου ὦ Πάτερ, καὶ τὰ λοιπά.] ἡ ἑξῆς εἰρηθήσεται.

Θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ Πατὴρ οὐράνιε, ὁ ἐκ τῆς εὐμενοῦς προνοίας, καὶ τῆς εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίας σου τὴν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν κακίαν καὶ διανοήματα ἀθετήσας, διὰ τοῦ ἀποκαλύψαι καὶ συγχέαι τὸ φρικωδέστατον καὶ μοχθηρότατον αὐτῶν ἐπιχείρημα, ἐφθρεθὲν, καὶ ἐνθυμηθὲν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ διαπραχθῆναι,

ναι, καὶ ἀποπληρωθῆναι κατὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ παντὸς τοῦ καταστήματος τῆς Βασιλείας ταύτης, πρὸς τὴν ἀνατροπὴν τῆς τε Πολιτείας καὶ Θρησκείας τῆς ἐν ἡμῖν κεκυρωμένης· Ταπεινοφρονέστατα ἐπαινοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν τὸ ἔνδοξον Ὄνομά Σου ὑπὲρ τῆς καθ᾽ ὑπερβολὴν ταύτης τῆς εὐμενοῦς σου εἰς ἡμᾶς χρηστότητος. Ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ ἔλεός σου ἦν, τὸ ἔλεός σου μόνον, ὅτι οὐ τότε κατανηλώθημεν. Αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν πρὸς οὐρανὸν καθ᾽ ἡμῶν ἐβόησαν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν τὴν τιμωρίαν ἐφ᾽ ἡμᾶς δικαίως προὐκαλέσαντο. Ἀλλ᾽ οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν, οὐδὲ εἰς λείαν ἡμᾶς ἐπέτρεψας τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἀλλ᾽ ἐν τῷ ἐλέει ἐρρύσω ἡμᾶς ἀπὸ τῆς αὐτῶν κακίας, καὶ ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀπωλείας ἡμᾶς διεφύλαξας. Ταύτης τῆς ἀγαθωσύνης σου, Κύριε, ἡ ἀνάμνησις τὴν ἀληθῆ μετάνοιαν ἐν ἡμῖν ἀπεργάσαιτο, ἵνα μὴ εἰς ὄλεθρον ἡμῖν εἴη ἡ ἀνομία. Καὶ αὔξησον ἐν ἡμῖν ἔτι μᾶλλον καθ᾽ ἑκάστην τὴν ζῶσαν πίστιν, καὶ τὴν εὔκαρπον ἀγάπην ἐν πάσῃ τῇ ἁγίᾳ ὑπακοῇ, ὅπως τὴν χάριν σου μετὰ τοῦ φωτὸς τοῦ Εὐαγγελίου Σου ἡμῖν, καὶ τοῖς ἀπογόνοις ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας χαριζόμενος διατηροίης· καὶ ταῦτα διὰ τὸν ἀγαπητὸν Υἱόν Σου Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μόνον ἡμῶν Μεσίτην καὶ Παράκλητον. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ τῆς Συνάξεως Λειτουργίᾳ ἀντὶ τῆς ἰδίας τῆς ἡμέρας Συναπτῆς, ἡ ἑπομένη αὐτὴ λεχθήσεται.

ΑἸ´διε Θεὸς καὶ δυνατώτατε ἡμῶν Ὑπερασπιστά, ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σου ταπεινοφρόνως παριστῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐνώπιον τῆς Μεγαλειότητός σου, ὁμολογοῦντες τὴν δύναμιν, σοφίαν, καὶ χρηστότητά σου ἐν τῷ διασώζειν τὸν Βασιλέα, καὶ τὰ τρία ταύτης τῆς Βασιλείας Τάγματα, ἐν τῷ ὑπάτῳ Βουλευτηρίῳ συναθροισθέντα, ἀπὸ τῆς πανωλεθρίας σήμερον κατ᾽ αὐτῶν ἐπινοηθείσης. Ποίησον ἡμᾶς, δεόμεθά σου, ἀληθῶς εὐχαρίστους ὑπὲρ τῆς μεγάλης σου ταύτης εἰς ἡμᾶς εὐεργεσίας. Σκέπασον καὶ ὑπεράσπισον τὸν Αὐτοκράτορα ἡμῶν Δεσπότην τὸν Βασιλέα, καὶ ὅλον τὸν Οἶκον Βασιλικὸν ἀπὸ πάσης προδοσίας καὶ συνωμοσίας· Σῶσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει, φόβῳ καὶ ἀγάπῃ σου· Εὐόδωσον τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ τῇ μακρᾷ ἐνθάδε ἐπὶ τῆς γῆς εὐδαιμονίᾳ, καὶ τῇ αἰωνίῳ δόξῃ στεφάνωσον αὐτὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μόνου Σωτῆρος καὶ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιγ´. α´.

ΠΑσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ γὰρ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. Ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες,

ἑαυτοῖς

ἑαυτοῖς κρῖμα λήψονται. Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν· θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν· ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ, οὐ γὰρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.

Ἐυαγγ. Ματθ. κζ'. α'.

Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις λέγων, Ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῷον· οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, Ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.)

¶ Μετὰ τὸ Σύμβολον, ἐὰν μὴ ᾖ ἡ Δημηγορία, ἀναγνωσθήσεται μία τῶν ἐξ Ὁμιλιῶν κατὰ τῆς Προδοσίας καὶ Ἀνταρσίας.

¶ Ἐν τῇ Προσφορᾷ ἀναγνωστέον τὴν Περιοχὴν ταύτην.

Ματθ. ζ'. ιβ'.

Πάντα ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

ΤΥ'ΠΟΣ ΔΗΜΟΣΙ'ΑΣ 'ΕΥΧΗ~Σ,

ἣ χρηστέον καὶ ἔτος ἐν τῇ τριακοστῇ ἡμέρᾳ 'ΙΑΝΟΥΑΡΙ'ΟΥ, ἡμέρᾳ δηλαδὴ οὔσῃ τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Βασιλέως ΚΑΡΟ'ΛΟΥ τοῦ πρώτου.

¶ 'Ει ταύτην τὴν ἡμέραν Κυριακὴν εἶναι συμβήσεται, τούτῳ τῆς Λειτουργίας τύπῳ χρηστέον τῇ ἐπιούσῃ.

¶ Η' Λειτουργία ἡ αὐτή ἐστι τῇ εἰθισμένῃ ἐν ταῖς 'Εορτασίμοις ἡμέραις 'Ακολουθίᾳ κατὰ πάντα, πλὴν ὅσα οὐ ἄλλως ἐν τοῖς ἑξῆς διατέτακται.

Τύπος τῆς 'Εωθινῆς Προσευχῆς.

¶ 'Ο Λειτουργῶν ἄρξεται ἀφ' ἑνὸς τῶν Γνωμιδίων τούτων.

Π αίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. 'Ιερ. ι'. κδ'.

Διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. 'Ιωήλ. β'. ιγ'.

Τὰ ἐλέη Κυρίου, ὅτι οὐκ ἐξέλιπεν ἡμᾶς, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ. Θρην. γ'. κβ'.

¶ 'Αντὶ τοῦ [Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα] εἰρηθήσεται ὁ ἑπόμενος Ψαλμὸς, τοῦ μὲν 'Ιερέως στίχον ἕνα, τοῦ δὲ Κληρικοῦ σὺν τῷ λαῷ ἕτερον ἀμοιβαίως λέγοντος.

Δ Εῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ψαλ. ϟε'. ϛ'.

Μετανοήσωμεν καὶ ἀποστρέψωμεν ἀπὸ τῆς πονηρίας ἡμῶν εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας. Πράξ. γ'. ιθ'.

'Αποστρέψωμεν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἡμῶν τῆς πονηρᾶς· Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. 'Ιων. γ'. η', θ'.

Τὴν ἀνομίαν ἡμῶν γινώσκομεν, καὶ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν ἐνώπιον ἡμῶν ἐστι διαπαντός. Ψαλ. να'. γ'.

'Ημαρτήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, καὶ οὐχ ἱλάσθης. 'Αλλὰ παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν ἕνεκεν τοῦ 'Ονόματός σου. Ψαλ. ρλ'. δ'.

Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν ἡμῶν. Ψαλ. κϛ'. θ'.

Σὺ εἶπας, ὅτι πρὶν ἢ κεκράξαι ἡμᾶς, σὺ ὑπακούσῃ ἡμῶν· ἔτι λαλούντων ἡμῶν, ἐρεῖς, τί ἐστι; 'Ησαΐ. ξε'. κδ'.

Ψυχὴ

Ψυχὴ ἐν στενοῖς καὶ πνεῦμα ἀκηδιῶν κέκραγε πρός σε· Ἄκουσον Κύριε καὶ ἐλέησον. Βαρ. γ΄. α΄.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς. Ψαλ. ϛ΄. α΄.

Ἕνεκα τοῦ Ὀνόματός σου Κύριε ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ ἡμῶν, πολλὴ γάρ ἐστι. Ψαλ. κε΄. ιϛ΄.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐξάλειψον. Ψαλ. να΄. θ΄.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν. Ψαλ. να΄. ι΄.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα ἡμῶν τὴν δικαιοσύνην σου· να΄. ιδ΄.

Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι τ᾽ ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκα τοῦ Ὀνόματός σου. Ψαλ. οθ΄ θ΄.

Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Ψαλ. να΄. ιη΄.

Οὕτως ἡμεῖς λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τ᾽ αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου. Ψαλ. οθ΄. ιγ΄.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοιπά
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἴδιοι Ψαλμοί. ζ΄. θ΄. ι΄. ια΄.

¶ Ἴδια } Πρῶτ. β΄ Σαμ. α΄.
Ἀναγν. } Δεύτερ. Ματθ. κζ΄.

¶ Ἀντὶ τῆς πρώτης Συναπτῆς ἐν τῇ Ἑωθινῇ Προσευχῇ, ἡ ἑξῆς λεχθήσεται.

Παντοδύναμε ὁ Θεὸς, ὁ φοβερὸς ἐν τοῖς κρίμασι, καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἐν τῇ ὀργῇ σου τὴν τοῦ πρώην συμφερώτατου ἡμῶν Αὐτοκράτορος ζωὴν διὰ τῶν ἀνόμων χειρῶν ἀφαιρεθῆναι σήμερον ἐάσας· Ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σου ταπεινῶς ὁμολογοῦμεν ὅτι αἱ ἁμαρτίαι τοῦ Ἔθνους τούτου αἴτιαι γεγόνασι τοῦ ἐλθεῖν ἐφ᾽ ἡμᾶς βαρὺ τοῦτο τὸ κρίμα. Οὐ μὴν ἀλλά, ὦ συμφερώτατε Θεὸς, ὅτι ἐκζητεῖς τὰ αἵματα, μὴ στήσῃς τὴν προστροπὴν τοῦ ἀθῴου αἵματος τούτου, (οὗ τινος τὴν ἔκχυσιν οὐδὲν εἰ μὴ τὸ αἷμα τοῦ Υἱοῦ σου ἀποκαθαίρειν δύναται) μὴ στήσῃς αὐτὴν τῷ λαῷ τῆς Χώρας ταύτης, μηδὲ πώποτε ἀφ᾽ ἡμῶν, ἢ τῶν ἀπογόνων ἡμῶν ἀπαιτηθεῖν. Ἐλέησον, ἐλέησον τ᾽ λαόν σου, ὃν ἀπελυτρώσω, καὶ μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν εἰς τ᾽ αἰῶνα· ἀλλὰ σύγγνωθι ἡμῖν ἕνεκα τοῦ ἐλέους σου, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῷ τέλει τῆς Λιτανείας (ἣ ἀεὶ χρηστέον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ) μετὰ τὴν Συναπτὴν [Ταπεινῶς δεόμεθά σου, ὦ Πάτερ] λεχθήσονται αἱ τρεῖς αὗται Συναπταί.

Οἰκτιρμόνως εἰσάκουσον, δεόμεθά σου, Κύριε, τ᾽ Προσευχῶν ἡμῶν, καὶ φεῖσαι πάντων τῶν ὁμολογούντων σοι τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, ἵν᾽ αὐτοὶ

αὐτοὶ ἂν αἱ συνειδήσεις διὰ τῆς ἁμαρτίας κατηγορῶνται, τῇ ἐλεήμονι συγγνώμῃ σου ἀπολύωνται, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΔΥνατώτατε ὁ Θεὸς, καὶ Πάτερ πολυέλεε, ὁ πρὸς πάντας ἀνθρώπους οἰκτιρμόνως ἔχων, καὶ οὐδὲν μισήσας ὧν ἐποίησας, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, μᾶλλον ἢ ἵν' ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ σωθῇ, ἐλεημόνως ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ἀπόδεξαι καὶ παραμύθησαι ἡμᾶς, τοὺς τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν φορτίῳ ταλαιπωρουμένους καὶ κοπιῶντας· Ἴδιόν σοι ἐστὶ πάντοτε ἐλεῆσαι, σοὶ μόνῳ προσήκει ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας· Φεῖσαι οὖν ἡμῶν, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ, ὃν ἐλυτρώσω· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, εὐτελοῦς γῆς, καὶ ἀθλίων ἁμαρτωλῶν ὄντων· ἀλλ' οὕτως ἀπόστρεψον τὴν ὀργήν σου ἀφ' ἡμῶν, τὴν οὐθένειαν ἡμῶν ταπεινῶς ἐξομολογουμένων, καὶ ἐκ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν ἀληθῶς μετανοούντων· καὶ οὕτως εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεῦσον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ὥστε μετὰ σοῦ ἀεὶ ζήσεσθαι ἡμᾶς ἐν τῷ μέλλοντι, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐρεῖ τὰ ἑπόμενα ὁ λαὸς μετὰ τοῦ Λειτουργοῦ.

ΕΠίστρεψον ἡμᾶς ὦ ἀγαθὲ Κύριε, καὶ ἐπιστραφησόμεθα· Ἱλάσθητι Κύριε, ἱλάσθητι τῷ λαῷ σου, τῷ ἐπιστραφέντι πρὸς σέ, ἐν κλαυθμῷ, νηστείᾳ, καὶ προσευχῇ· Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· Σὺ φείδῃ, ὅτε ἡμεῖς ἄξιοί ἐσμεν τῆς τιμωρίας, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐλέους ἀναμιμνήσκῃ· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι αὐτῶν, καὶ μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος· Ἄκουσον ἡμῶν, Κύριε, ὅτι μέγα τὸ ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντεύξεως τοῦ εὐλογητοῦ σοῦ Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ τῆς Συνάξεως Λειτουργίᾳ, εὐθὺς μετὰ τὰς Ἐντολὰς εἰρηθήσεται ἡ Συναπτὴ αὕτη.

ΠΑντοδύναμε Κύριε, καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ἀξίωσον, δεόμεθά σου, τάς τε καρδίας καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σου εὐθύνειν, ἁγιάζειν τε καὶ διοικεῖν· ὥστε τῷ ἰσχυροτάτῳ σκεπάσματί σου νῦν τε καὶ ἐσαεί, τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἡ Εὐχὴ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως [Παντοκράτωρ ὁ Θεὸς οὗ αἰώνιος ἡ Βασιλεία] καὶ μετ' αὐτὴν δύο αὗται αἱ Συναπταὶ ἀντὶ τῆς ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ διατεταγμένης.

ΕΥλογητὲ Κύριε, οὗ ἐναντίον τίμιος ὁ θάνατος τῶν ὁσίων σου· Μεγαλυνόμεν τὸ Ὄνομά σου ὑπὲρ τῆς ἀ-

φθόνου χάριτος τῷ προσφόρῳ μαρτυρήσαντι Αὐτοκράτορι ἡμῶν δωρηθείσης· δι' ἧς ἐνεδυναμώθη οὕτω προθύμως ἐπακολουθεῖν τοῖς ἴχνεσι τοῦ εὐλογητοῦ Διδασκάλου καὶ Σωτῆρος αὐτοῦ, ἐν τῷ πάσας τὰς βαρβάρους ἐπηρείας βεβαίως καὶ πρᾴως ὑπομένειν, καὶ τὸ τέλος μέχρι τοῦ αἵματος ἀντιστῆναι· καίγε καὶ τότε κατὰ τὸν αὐτὸν ὑπογραμμὸν, ὑπὲρ τῶν φονέων αὐτοῦ προσευχόμενον· Εὐλογητὴ ἐν ἡμῖν Κύριε ἐσαεὶ εἴη ἡ μνήμη αὐτοῦ, ἵν' ἡμεῖς τὸ τῆς τε ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ παράδειγμα μιμησώμεθα. Καὶ δώρησαι, ἵνα αὕτη ἡ γῆ καὶ χώρα ἡμῶν ἀπολυθῇ τῆς τε προστροπῆς, καὶ ἐκδικίας τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ δοξασθῇ τὸ ἔλεός σου ἐν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν. Πάντα δὲ ταῦτα δι' Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀμήν.

Παράσχου ἡμῖν, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, ἵνα διὰ τῆς κυβερνήσεώς σου ὁ αἰὼν τοῦ κόσμου τούτου εἰρηνικῶς οὕτω διοικῆται, ὥστε Ἐκκλησίαν σου ἐν εὐσεβεῖ πάσῃ ἠρεμίᾳ σοι λατρεύειν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Πέτρ. β'. ιγ'.

Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.

Εὐαγγ. Ματθ. κα'. λγ'.

Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

αὐτοῖς. Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ, Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

¶ Μετὰ τὴν Εὐχὴν [Ὑπὲρ τοῦ ὅλου καταστήματος τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας] λεχθήσεται ἡ Συναπτὴ αὕτη.

Κύριε Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε, ὁ μὴ κολάζων ἡμᾶς κατ' ἀξίαν τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς κρίσεως ἐλέους ἀναμιμνησκόμενος· Τὴν χάριν σου οὐ τυχοῦσαν ὁμολογοῦμεν, ὅτι κἂν διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ μεγάλους ἡμῶν παραπικρασμοὺς τὸν Χριστόν σου, τὸν πρώην Βασιλέα ἡμῶν, εἰς χεῖρας τῶν βιαίων, καὶ αἱμοχαρῶν ἀνθρώπων σήμερον ἐμπεσεῖν, καὶ ὑπ' αὐτῶν βαρβαρικῶς φονευθῆναι εἴασας· οὐ μέντοι κατέλιπες ἡμᾶς διαπαντὸς ὡς πρόβατα ἄνευ τοῦ ποιμένος, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐμενοῦς προνοίας σου τὸν ἀναντίρρητον τοῦ Διαδήματος αὐτοῦ Κληρονόμον, γαληνότατον ἡμῶν Αὐτοκράτορα τὸν Βασιλέα ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν δεύτερον, ἀπὸ τῶν ἀλαστόρων καὶ παλαμναίων ἐχθρῶν αὐτοῦ θαυμαστῶς ἐρρύσω, ὑπὸ τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου σκεπάσας αὐτὸν, ἕως οὗ παρέλθοι ἡ τυραννὶς αὐτῶν, καὶ ἀνάγων αὐτὸν ἐν τῇ καλῇ προθεσμίᾳ σου εἰρηναίως καθίδρυσας ἐπὶ τοῦ πατρῴου θρόνου, καὶ ταύτῃ ὑπὲρ ἡμᾶς ἐξουσίᾳ χρῆσθαι, ἣν διὰ τῆς ἐξαιρέτου σου χάριτος αὐτῷ ἐνεχείρισας. Ὑπὲρ τούτων τῶν μεγάλων καὶ ἀνεκδιηγήτων σου εὐεργετημάτων τὴν ταπεινοτάτην σοι χάριν ἀποδίδομεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, ἱκετεύοντές σε, εἰσέτι εὐμενέστατα ὑπερασπίζειν αὐτὸν, καὶ μακρόν τι καὶ εὐδαίμονα ἐφ' ἡμᾶς ἀρχὴν αὐτῷ χαρίζεσθαι· Ἡμεῖς δὲ λαός σου ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τύπος

Τύπ☉ τῆς Ἑσπερινῆς Εὐχῆς.

¶ Ἴδιοι ψαλμοὶ, λη', ξδ'. ρμγ'.

¶ Ἴδια Ἀναγνώσματα. Πρῶτον, Ἱερ. μα'. ἢ Δαν. θ'. μέχρι ςίχ. κϐ'. Δεύτερον, Ἑϐρ. ια'. ςίχ λϐ'. μέχρι Κεφ. ιϐ', ςίχ. ζ.

¶ Ἀντὶ προφότης Συναπτῆς ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Εὐχῇ ταύταις δυσὶ ταῖς ἑπομέναις χρηστέον.

Εὐλογητὸ Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ τῇ σοφίᾳ σου οὐχ ὅπως οἰκονομῶν καὶ διατάτ]ων τὰ πάντα εὐαρμοσότατα πρὸς τὴν δικαιοσύνην σου, ἀλλὰ καὶ τὸ δοκεῖν Σοι τοιονδὶ τὸν τρόπον ἀποτελῶν, ὥς' ἐξ ἀνάγκης ἡμᾶς ὁμολογεῖν σε δίκαιον εἶναι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ ἅγιον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου. Ἡμεῖς ὁ ἁμαρτωλός σου λαὸς, σοὶ προσπίπτομεν, ἐξομολογούμενοι ὅτι δικαίως ἤσαν τὰ κρίματά Σου ἐν τῷ ἐάσαι σε τοὺς ὠμοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ἀλάσορας, υἱοὺς παρανόμων, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ταῖς χεῖρας αὐτῶν μιαίνειν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ Σου, τοῦ προσφιλοῦ Βασιλέως ἡμῶν. Ἐπειδὴ γὰρ ἡμεῖς διὰ τῶν μεγάλων καὶ πολυχρονίων παραπικρασμῶν τῶν κατὰ Σοῦ ἁμαρτημάτων ἡμῶν, καθειλκύσαμεν αὐτὸ ἐφ' ἡμᾶς αὐτούς. Τοιγαροῦν καὶ νυνὶ δι' αὐτὰ ἐνθαδὶ ἐνώπιόν σου ταπεινούμεθα, λιπαρῶς αἰτούμενοι τὸ ἔλεός σου, ὅπως τῇ τῶν αὐτῶν πάντων συγγνώμῃ, καὶ ἵνα τὸ Ἔθν☉ τοῦτο ἀπὸ τοῦ τοῦ αἵματ☉ (μάλιστα δὲ τοῦδε σήμερον ἐκχυθέντ☉) προσκοπῆς τε καὶ αἰτίας ῥύσασθαι ἀξιώσῃς, καί γε καὶ ἀφ' ἡμῶν, καὶ τῶν ἀπογόνων ἡμῶν πάντα κρίματα ἐκεῖνα, ὧν ἡμεῖς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄξιοι ὄντες τυγχάνομεν, ἀποτρέπειν ἀξιώσῃς. Χάρισαι δὲ τοῦτο διὰ τὴν παντάρκη ἀξίαν τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρ☉ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐλογητὲ Θεὸς, δίκαιε, καὶ δυνατὲ, ὁ τὸν ἀγαπητὸν δοῦλόν σου, τὸν προσφιλῆ ἡμῶν σεϐαστὸν Αὐτοκράτορα τὸν Μακαρίτην ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ταῖς τῶν ἀλαστόρων καὶ ἀλιτηρίων ἀνθρώπων μανίαις παραδοθῆναι, ἐπηρεασθῆναι τε καὶ ὑϐρισθῆναι, καὶ τὸ τέλ☉ ὑπ' αὐτῶν φονευθῆναι ἐάσας. Εἰ καὶ οὐχ οἷόν τε ἡμᾶς ἐπὶ τὸ βδελυκτὸν τοῦτο καὶ ἐξάγιστον κακούργημα ἐπιϐλέποντας μὴ ἐν θάμϐει καὶ ἐκπλήξει εἶναι· ὅμως δὲ εὐγνωμονέστατα διαμνημονεύομεν τὴν ἐνδοξοτάτην σου χάριν τότε διαλάμψασαν ἐν τῷ Χριστῷ σου, ὃν καὶ ἐν τῇ ὥρῃ τοῦ θανάτου τὸ ὑπερϐάλλον τῆς τε θαυμαστῆς καὶ πολυζηλήτου ὑπομονῆς, προφόντ☉, καὶ ἀγάπης μέτρον, ἐνώπιον τῶν ὠμοτάτων αὐτοῦ ἐχθρῶν, ἐνδύσασθαι ἠξίωσας. Καί γε εἰ καὶ εἴασας αὐτοὺς εἰς τοσοῦτον τῆς ὕϐρεως ἐληλακέναι, ὥστε καὶ αὐτὸν φονεύειν, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ κληρονομεῖν· ἀλλ' ὅμω τόν γε Υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἐν δίκῃ κληρονόμον

ρενόμεν αὐτὸ ἐν τῷ μεγάλῳ ὀλέθρῳ διέσωσας, καὶ τὸ τελευταῖον διὰ θαυμαστῆς τινος, καὶ παραδόξου προνοίας ἀναγαγὼν, ἐπ' αὐτὸν ἐκάθισας, ἐφ' ᾧ τήν τε ἀληθινὴν θρησκείαν σου ἀποκαθιστᾶν, καὶ τὴν εἰρήνην ἐν ἡμῖν βεβαιοῦν. Διὸ δοξάζομεν τὸ Ὄνομά σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ εὐλογητοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐθέως πρὸ τῆς τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου Προσευχῆς εἰρηθήσεται ἡ Συναπτὴ αὕτη.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, οὗ δικαιοσύνη ὡς ὄρη Θεοῦ, καὶ τὰ κρίματα ὡς ἄβυσσος πολλὴ· ὁ διὰ τοῦ βαρβαρικοῦ ἐκείνου καὶ μιαροῦ φόνου ἐπὶ τῷ ἁγίῳ τῷ Χριστῷ σου τῷ πρῴην Αὐτοκράτορι ἡμῶν σήμερον ἀπεργασθέντος διδάξας ἡμᾶς, μήτε τὸν Μέγιστον τῶν Βασιλέων, μήτε τὸν ἄριστον τῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς ἔχειν πρὸς τὴν βίαν, οὐ μᾶλλον ἢ πρὸς τὸν θάνατον. Δίδαξον ἡμᾶς κἀντεῦθεν οὕτωσὶ τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἐξαριθμήσασθαι, ὥστε τὰς καρδίας ἡμῶν τῇ Σοφίᾳ προσέχειν. Καὶ δῶης ἡμῖν, ἵνα μήτε λαμπρότης τοῦ πράγματος ὁυτινοσοῦν μεγάλου ὄντος, μήτε δόξα τῶν ἐν ἡμῖν οὐδὲ δήποτε ἀγαθοῦ ἀφελκύσαι ὁπωσοῦν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν τοῦ μὴ ἐπιβλέπειν ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς ἁμαρτωλοὺς ὄντας, γῆν, καὶ σποδὸν· ἀλλὰ (κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ μακαρίου πάτρου τοῦ Μάρτυρός σου) κατὰ σκοπὸν διώκωμεν ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, τὸ ἡμῖν προκείμενον, ἐν πίστει, καὶ ὑπομονῇ, ταπεινοφροσύνῃ, καὶ πραότητι, τῶν μελῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς νεκρώσει, καὶ ἑαυτῶν ἀπαρνήσει, ἀγάπῃ, καὶ βεβαίᾳ προσκαρτερήσει μέχρι τοῦ τέλους. Ταῦτα δὲ πάντα ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ καὶ σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΥΠΟΣ

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

μετ' Εὐχαριστίας, ᾗ χρηστέον κατ' ἔτος τῇ εἰκοστῇ ἐννάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ Μαΐου μηνὸς, ἡμέρᾳ δηλαδὴ οὔσῃ, τῆς τε τοῦ Βασιλέως γενέτης, καὶ τῆς ἐπὶ τὰς Βασιλείας αὐτοῦ αἰσιωτάτης Ἐπανόδου.

¶ Ἡ Λειτουργία ἡ αὐτὴ ἔσται τῇ εἰθισμένῃ ἐν ταῖς Ἑορτασίμοις ἡμέραις Ἀκολουθίᾳ κατὰ πάντα· πλὴν ὅσα ἄλλως ἐν τοῖς ἑξῆς διατέτακται.

¶ Εἰ ταύτην τὴν ἡμέραν τὴν τοῦ Κυρίου Ἀναβάσιμον, ἢ τὴν Πεντηκοστὴν, ἢ τὴν τῆς Τριάδος Κυριακὴν εἶναι συμβήσεται, προστεθήσονται μόνον ἐν τῷ προσήκοντι τόπῳ αἱ τῆς Ἀκολουθίας ταύτης Συναπταὶ ταῖς ἰδίαις τῶν Ἑορτῶν ἐκείνων Λειτουργίαις. Εἰ ἄλλην τινὰ Κυριακὴν, ἢ δευτέραν ἢ τρίτην τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέραν ταύτην εἶναι συμβήσεται, αἱ Συναπταὶ ὡς ἄνω λεχθήσονται, καὶ οἱ ἴδιοι Ψαλμοὶ ἐνταῦθα διατεταγμένοι, ἀντὶ τῶν κοινῇ εἰθισμένων, καὶ τὸ λοιπὸν πᾶν τῆς Ἀκολουθίας ταύτης παραλειφθήσεται.

¶ Ἡ Ἑωθινὴ Εὐχὴ ἄρξεται ἀπὸ τῆς Περιοχῆς ταύτης.

Παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων· Ὑπὲρ Βασιλέων, καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ. α' Τιμ. β'. α', β', γ'.

¶ Ἀντὶ τοῦ [Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα] ᾀσθήσεται ἢ λεχθήσεται ὁ Ὕμνος ὁυτοσὶ ὁ ἑπόμενος, τοῦ μὲν Ἱερέως στίχον ἕνα, τοῦ δὲ Κληρικοῦ σὺν τῷ Λαῷ ἕτερον ἀμοιβαίας λέγοντος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ψαλ. ϟε'. α'.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ψαλ. ϟε'. β'.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς Θεούς. Ψαλ. ϟε'. γ'.

Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ· Ψαλ. ϟη'. β'.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ψαλ. ϟη'. γ'.

Ἐμνήσθη

Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ψαλ. ϟη΄. δ΄.

Εὗρε γὰρ Δαυῒδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ αὐτοῦ ἔχρισεν αὐτόν. Ψαλ. πθ΄. κα΄.

Ἡ χεὶρ αὐτοῦ συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ κατισχύσει αὐτόν. Ψαλ. πθ΄. κβ΄.

Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Ψαλ. πθ΄. κγ΄.

Καὶ συνέκοψεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν ἐτροπώσατο. Ψαλ. πθ΄. κδ΄.

Καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ Ὀνόματι αὐτοῦ ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Ψαλ. πθ΄. κε΄.

Καὶ ἔθηκεν ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. Ψαλ. πθ΄. κϛ΄.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Ψαλ. ρλη΄. δ΄.

Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ψαλ. ρλη΄. ε΄.

Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ Ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ψαλ. ρμε΄. κα΄.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἴδιοι Ψαλμοί, κ΄, κα΄, πε΄, ρκ΄.

¶ Ἴδια Ἀναγνώσματα. } Πρῶτ. ϛ΄. Σαμ. ιθ΄. ϛίχ. θ΄. Δεύτ. Ῥωμ. ιγ΄.

¶ Ἐν ταῖς μετὰ τὸ Σύμβολον Λιταῖς αὗται παρεμβεβλημέναι λεχθήσονται ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

Ἱερεύς.

Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα.

Λαός.

Τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Ἱερεύς·

Ἐξαπόστειλον αὐτῷ βοήθειαν ἐξ ἁγίου τόπου σου.

Λαός.

Καὶ εἰσαεὶ ἰσχυρῶς ὑπεράσπισον αὐτοῦ.

Ἱερεύς.

Οἱ ἐχθροὶ μὴ κατισχύσωσιν αὐτοῦ.

Λαός.

Μηδὲ οἱ πονηροὶ ἐγγίσειαν τοῦ βλάψαι αὐτόν.

¶ Ἀντὶ τῆς προσύτης Συναπτῆς ἐν τῇ Ἑωθινῇ Προσευχῇ λεχθήσονται αὗται αἱ δύο.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ καθ' ὑπερβολὴν εὐεργετικῶς τὴν Γῆν ταύτην, καὶ τῇ θαυμαστῇ προνοίᾳ σου ἐκ τῶν νεωτ. συγχύσεων καὶ ἀκαταστασιῶν ἡμῶν ῥυσάμενος ἡμᾶς, ἐν τῷ ἀποκαθιστᾶν ἡμῖν τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Αὐτοκράτορα Δεσπότην τὸν δοῦλόν σου ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Βασιλέα· Ἐνταῦθα νῦν ἐνώπιόν σου ἐσμὲν, ὥστε μετὰ πάσης ὀφειλομένης εὐχαριστίας ὁμολογεῖν τὴν ἀνεκλάλητόν σου εἰς ἡμᾶς χρηστότητα σήμερον ἀποδειχθεῖσαν, καὶ τῷ ἐνδόξῳ Ὀνόματί σου τὰς τῆς αἰνέ-

σεως

…ως θυσίας ἡμῶν προσφέρειν· Ταπεινῶς σε ἀντιβολοῦντες, τὴν ἀνυπόκριτον ταύτην, καίτοιγε ἀνάξιον τὴν ἡμῶν αὐτῶν προσφορὰν ἀποδέχεσθαι· ἐπευχόμενοι τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου τὴν …ίλαν πᾶσαν ὑπακοὴν ἐν …λογισμῷ τε καὶ ῥήματι καὶ ἔργῳ· ἔτι δὲ καὶ ἐπαγγελλόμενοι …σοὶ καὶ διὰ σὲ πειθαρχεῖν ἐ…, πᾶσάν τε πίστιν καὶ ὑπακοὴν παρέχεσθαι τῷ Χριστῷ σου δούλῳ, καὶ τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ μετ᾽ αὐτόν· ὃν εὐλογῆσαι τε ἱκετεύομέν σε, …άσῃ τῆς χάριτος, τιμῆς, καὶ εὐδαιμονίας αὐξῆσαι ἐν τῷ …ῦν αἰῶνι, καὶ τῇ ἀφθαρσίᾳ καὶ δόξῃ στεφανῶσαι ἐν τῷ μέλλοντι, δι᾽ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μόνον Κύριον καὶ Σωτῆρα ἡμῶν. Ἀμήν.

Θεὸς ὁ τῇ θείᾳ προνοίᾳ καὶ ἀγαθωσύνῃ σου ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πρῶτον μὲν εἰς τὸν κόσμον ἐξήγαγες, καὶ δὴ καὶ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐπανήγαγες …ι καὶ ἀποκατέστησας ἡμῖν, …τοῖς νομίμοις, καὶ ἀνενδοιάστοις αὐτοῦ δικαίοις τὸν χαριέστατον ἡμῶν Αὐτοκράτορα …διαπ… τὴν τὸν δοῦλόν σου ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Βασιλέα· Διαφύλαξον τὴν ζωὴν, καὶ βεβαίωσον τὸν θρόνον αὐτοῦ, δεόμεθά σου· Γίνου αὐτῷ περικεφαλαία τῆς σωτηρίας …ὑπὸ τοῦ προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ πύργος ἰσχύος καὶ …οχῆς ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεως· Εὐοδωθείη ἡ Βασιλεία αὐτοῦ, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ πληθυνθείησαν· Ἀκμάζοιεν ἐπ᾽ αὐτοῦ δικαιοσύνη, ἀλήθεια, καὶ ἁγιότης, εἰρήνη, καὶ ἀγάπη, καὶ πᾶσαι αἱ Χριστιανικαὶ ἀρεταί· Δουλεύοι τε αὐτῷ ὁ λαὸς αὐτοῦ, τιμήν τε καὶ ὑπακοὴν αὐτῷ ἀπονέμων· καὶ αὐτὸς οὕτω Σοὶ προσηκόντως δουλεύοι ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε μετὰ ταῦτα εἰσαεὶ συμβασιλεύειν Σοὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, δι᾽ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῷ τέλει τῆς Λιτανείας (ἧς ἀεὶ χρηστέον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ) μετὰ τὴν Συναπτὴν [Ταπεινῶς δεόμεθά σου, ὦ Πάτερ] ἡ ἑξῆς εἰρηθήσεται.

Κύριε ὁ Θεὸς, Πάτερ ἐλεημονέστατε, ὁ ἐκ τῆς χάριτος καὶ εὐνοίας σου οὐ τυχούσης τὸν δοῦλόν σου τὸν Βασιλέα ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Αὐτοκράτορα ἡμῶν σήμερον ἡμῖν ἐπαναγαγὼν, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς Βασιλείας θρόνον καθίσας, οὕτως ἀποκαθιστῶν ἡμῖν τὴν δημοσίαν, καὶ ἀνεμπόδιστον τῆς ἀληθινῆς θρησκείας καὶ λατρείας σου ἐξομολόγησιν, πρὸς τὴν μεγάλην τῶν καρδιῶν ἡμῶν παραμυθίαν τε καὶ χαράν· Ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σου ἐπιτοαυτὸ συναθροισθέντες, εἰς τὸ ἀνυμνεῖν τὴν μνήμην τούτου τοῦ ἐλέους σου, ταπεινῶς ἱκετεύομέν σε χάριν ἡμῖν δοῦναι, ἵνα δι᾽ αὐτὸ ἀληθῶς καὶ ἀνυποκρίτως εὐχαρίστους ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχωμεν σοι· ὅπως τε ὁ γαληνότατος ἡμῶν Βασιλεὺς διὰ τοῦ ἐλέους σου, ἐν πάσῃ ἀρετῇ εὐσεβείᾳ καὶ τιμῇ τὴν Βασιλείαν ἐφ᾽ ἡμᾶς πάμπολλα ἔτη ἔχων διατελῇ· ἵνα τε ἡμεῖς πειθαρχούντως αὐτῷ προσφερ-

φερόμενοι, καὶ προθύμως ὑπακούοντες, ὡς πιστοὶ καὶ εὔορκοι οἱ ἀρχόμενοι, ὅπως μήκιστον ἀπολαύωμεν αὐτοῦ ἐν ἐπιμονῇ τῶν μεγάλων σου εὐεργετημάτων, ὧν δι' αὐτοῦ χαρίζεσθαι ἡμῖν ἠξίωσας, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐθέως μετὰ τὴν τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου Προσευχὴν λέγε τὴν Συναπτὴν τὴν Εὐχαριστικὴν [Ὑπὲρ Εἰρήνης, καὶ τὰ ἑξῆς]

ΘΕὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τῆς ἰσχύος τῶν δούλοις σου ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν· Τὴν αἴνεσιν καὶ εὐχαριστίαν σοι ὁμολογοῦμεν ὅτι τῷ ἐλευθερῶσαι σε ἡμᾶς ἀπὸ μεγάλων ἐκείνων καὶ φανερῶν, καὶ πανταχόθεν ἡμᾶς περικυκλωσάντων [illegible] τῶν κινδύνων· Τὸ μὴ τὴν λείαν παραδοθῆναι ἡμᾶς αὐτοῖς, τῇ ἀγαθωσύνῃ σου ἀνατίθεμεν, ἱκετεύοντές σε εἰσέτι παρατείνειν ἡμῖν τοιούσδε τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἵνα πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ γνωστὸν ᾖ, σὲ Σωτῆρα ἡμῶν καὶ δυνατὸν λυτρωτὴν εἶναι· δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ τῆς Συνάξεως Λειτουργίᾳ μεταξὺ τῶν Ἐντολῶν καὶ τῆς Ἐπιστολῆς, ἀντὶ τῆς Συναπτῆς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς τῇ ἡμέρᾳ ἰδίας, εἰρηθήσονται αἱ δύο Συναπταὶ αὗται.

ΧΑριέστατε Θεός, καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ μετὰ τοσαύτας καὶ τηλικαύτας ταραχάς τε καὶ συμφορὰς ἀσφαλῶς καὶ ἡσύχως βεβαιώσας τὸν δοῦλόν σου τὸν Αὐτοκράτορα Δεσπότην ἡμῶν ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Βασιλέα ἐν τῷ θρόνῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ (οὐδὲν ἐμποδισάσης πάσης τῆς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ δυνάμεώς τε καὶ κακίας) ἀποκαθιστῶν ἡμῖν μετ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἐλευθέραν τῆς ἁγίας σου ἀληθείας καὶ τοῦ Εὐαγγελίου ἐξομολόγησιν, ἅμα δὲ καὶ ἀρχαίαν ἡμῶν εἰρήνην καὶ εὐημερίαν· Δεόμεθά σου δοῦναι αὐτῷ τὴν ἀντίληψιν τῆς σωτηρίας σου, καὶ τὴν χρηστότητα καὶ τὸ ἔλεός σου αὐτῷ παρασχέσθαι, καὶ διαπαντὸς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἀναζωπυρεῖν τὴν πίστιν πᾶσαν πρὸς αὐτὸν σπουδὴν καὶ πειθαρχίαν, ἔτι δὲ καὶ τὴν εὐσεβῆ πρὸς σὲ ὑπακοὴν καὶ εὐχαριστίαν ὑπὲρ τούτων καὶ ἄλλων πάντων τῶν εὐεργετημάτων σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΧΑ'ρισαι, δεόμεθά σου Παντοκράτωρ Θεός, ὅπως ὁ Αὐτοκράτωρ ἡμῶν Δεσπότης ὁ Βασιλεύς, ὃν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ θαυμαστῶς οἴκαδε ἐπανήγαγες, καὶ ἀπέδωκας ἡμῖν, ἰσχυρὸς τυγχάνων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ προστάτης, εὐλαβὴς τῆς ἐπί σου πίστεως, καὶ τῆς ἁγίας σου ἐν ἡμῖν Ἐκκλησίας ὑπερασπιστής, ἔνδοξος ὅπως πάντοτε τοῖς ἐχθροῖς νικηφόρος εὐμενὴς πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἀρχομένοις κυβερνήτης καὶ εὐδαίμων πολλῶν τῶν τέκνων Πατήρ, εἰς τὸ ἀ-

χειν τοῦ Ἔθνους τούτου ἐκ διαδοχῆς πάσας τὰς ἡμέρας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή, α΄ Πέτ. β΄. ια΄.

ΑΓαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς. Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν. Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν Βασιλέα τιμᾶτε.

Εὐαγγ. Ματθ. κβ΄. ιϛ΄.

ΚΑὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, Τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ; Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί; Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου· οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή; λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος· Τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ· καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

¶ Μετὰ τὴν εὐχὴν [Ὑπὲρ τοῦ ὅλου καταστήματος τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας] λεχθήσεται ἡ Συναπτὴ αὕτη.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀνέχων καὶ διοικῶν τὰ πάντα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπόδεξαι τὰς ταπεινὰς ἡμῶν προσευχὰς καὶ εὐχαριστίας ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν Δεσπότου ΚΑΡΟΛΟΥ, διὰ τῆς χάριτος καὶ προνοίας σου Βασιλέως ἐφ' ἡμῶν κατασταθέντος· Ἅμα δὲ καὶ σὺν αὐτῷ ὅλον τὸν οἶκον Βασιλικὸν οὕτω τῇ τοῦ οὐρανίου σου Πνεύματος δρόσῳ εὐλόγησον, ἵν' αὐτοὶ πάντοτε τῇ ἀγαθότητί σου θαῤῥοῦντες, τῇ δυνάμει σου σκεπασθέντες, καὶ τῇ χρηστῇ καὶ ἀϊδίῳ εὐνοίᾳ σου στεφανωθέντες, ἐνώπιόν σου ὄντες διατελῶσιν, ἐν ὑγείᾳ, εἰρήνῃ, χαρᾷ, καὶ τιμῇ μακρὸν καὶ εὐδαίμονα βίον διάγοντες ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ δόξης ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ἐπιτύχωσι, διὰ ἀξίας καὶ μεσιτείας τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ζῶντος καὶ βασιλεύοντος πάντοτε τοῦ ἑνὸς Θεοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΥ'ΠΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟ'ΠΟΣ ΤΗ'Σ Καταστάσεως, Χειροτονίας, καὶ Καθιερώσεως τῶν Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, κατὰ τὴν Τάξιν τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις τὴν τε ἁγίαν Γραφὴν, καὶ τοὺς παλαιοὺς Συγγραφέας ἐπιμελῶς ἀναγινώσκουσι φανερόν ἐστιν, ἤδη ἐκ τοῦ τῶν Ἀποστόλων χρόνου γεγονέναι ταύτας τὰς Λειτουργιῶν Τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, Ἐπισκόπους, Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους. Καὶ αὗται μὲν αἱ Λειτουργίαι οὕτως ἐν τιμῇ καὶ δι' αἰδοῦς εἴχοντο διαπαντὸς, ὥστε μηδένα τολμῆσαι μηδεμιᾶς αὐτῶν ἅπτεσθαι, εἰ μὴ πρότερον κληθέντα, ἐξετασθέντα, καὶ γνωσθέντα οὕτω πως ἔχειν, ὡς πρὸς αὐτὴν ἱκανὸν εἶναι· ἔτι δὲ καὶ διὰ δημοσίας εὐχῆς μετ' ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν δοκιμασθέντα, καὶ προσδεχθέντα εἰς αὐτὴν τῇ νομίμῳ Ἐξουσίᾳ. Ὅπως οὖν αἱ Τάξεις αὗται ἔτι οὖσαι διατελῶσι, καὶ εὐλαβῶς τε μεταχειρίζωνται ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ· Οὐδεὶς νομισθήσεται, οὔτ' ἔσται νόμιμος Ἐπίσκοπος, Ἱερεὺς, ἢ Διάκονος ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ συγχωρηθήσεται τινὶ οἱανδήποτε τῶν Λειτουργιῶν τούτων τελεῖν, πλὴν ἐὰν μὴ κληθῇ, ἐξετασθῇ, δοκιμασθῇ, καὶ προσδεχθῇ εἰς αὐτὴν, κατὰ τὸν τύπον τὸν ἑξῆς ἑπόμενον, ἢ καὶ πρότερον τῆς Ἐπισκοπικῆς Καθιερώσεως καὶ Χειροτονίας τετυχηκὼς ᾖ.

Οὐδεὶς δὲ εἰς Διακόνους ἐγγραφήσεται, ὁ μὴ εἴκοσι τέσσαρα ἔτη γεγονὼς, πλὴν εἰ μὴ Ἄδειαν ἔχοι· Οὐδ' εἰς Ἱερέας εἰ μὴ εἴκοσι τέσσαρα ἔτη βεβιωκώς. Οὐδέ τις χειροτονηθήσεται, ἢ Καθιερωθήσεται Ἐπίσκοπος, εἰ μὴ ἤδη τριακοντούτης ὤν.

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἢ δι' αὐτοῦ, ἢ διὰ τῆς ἀξιοχρέου μαρτυρίας εἰδὼς τινα ἄνθρωπον καλοκαγαθὸν εἶναι, καὶ χρηστὰ ἤθη, ἀθῷόν τε καὶ ἀνεπίληπτον, καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ δοκιμασίαν, εὑρὼν αὐτὸν ἐν τῇ Λατίνῃ γλώττῃ πεπαιδευμένον, καὶ ἱκανῶς ἐπιστάμενον τὴν ἱερὰν Γραφὴν, δύναιτ' ἂν ἐν τοῖς καιροῖς τῷ Κανόνι ὡρισμένοις, ἢ, εἰ τι ἐπεῖγον εἴη, ἐν ἄλλῃ τινὶ Κυριακῇ, ἢ Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας αὐτὸν εἰς τοὺς Διακόνους ἐγκρίνειν, κατὰ τόνδε τὸν τύπον, καὶ τρόπον, ὡς ἑξῆς ἕπεται.

Τύπος

Τύπος καὶ Τρόπος τῆς Καταστάσεως τῶν ΔΙΑΚΟ'ΝΩΝ.

¶ Ἐλθούσης ἤδη ἡμέρας τῆς διὰ τοῦ Ἐπισκόπου ὡρισμένης, μετὰ τὴν Ἑωθινὴν Εὐχὴν ἔσται ἡ Δημηγορία, ἢ Παραίνεσις, δηλοῦσα τὸ ἔργον καὶ τὴν Λειτουργίαν τῶν εἰς τοὺς Διακόνους ταχθῆναι μελλόντων· ὡς ἀναγκαία ἐκείνη ἡ Τάξις ἐστὶν ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὡς ἡγεῖσθαι αὐτῶν δεῖ τὸν λαὸν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ αὐτῶν.

¶ Πρῶτον ὁ Ἀρχιδιάκονος, ἢ ὁ Τοποτηρητὴς αὐτοῦ παραστήσει τῷ Ἐπισκόπῳ (ἐν τῇ καθέδρᾳ αὐτοῦ ἐγγὺς τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ καθεζομένῳ) τοὺς εἰς Διακόνους τάττεσθαι ἐπιθυμοῦντας, (κοσμίως ἑκάστους ἱματισθέντας) λέγων ταῦτα τὰ ῥήματα,

Αἰδέσιμε ἐν Θεῷ Πάτερ, παρίστημί σοι τούτους ἄνδρας τοὺς παρόντας, ἐφ' ᾧ εἰς τοὺς Διακόνους ἐγκρίνεσθαι αὐτούς.

Ἐπίσκοπος.

Βλέπε ὅπως οἱ ἄνδρες οὓς παριστᾷς ἡμῖν, ἱκανοὶ, καὶ ἐπιτήδειοι ὦσι, τήν τε παιδείαν, καὶ τὸν εὐσεβῆ βίον αὐτῶν, πρὸς τὸ τὴν Λειτουργίαν αὐτῶν δεόντως ἐπιτελεῖν, εἰς τιμὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας οἰκοδομήν.

¶ Ἀρχιδιάκονος ἀποκριθήσεται.

Ἐξήτασα, καὶ ἐδοκίμασα αὐτοὺς, καὶ τοιούτους εἶναι αὐτοὺς νομίζω.

¶ Εἶτα Ἐπίσκοπος ἐρεῖ τῷ λαῷ.

Ἀδελφοὶ, εἴτις ὑμῶν ἐστιν ὁ εἰδὼς τὸ ἐμπόδιον, ἢ βαρύ τι ἀνόμημα ἔν τινι τῶν ἀνδρῶν τούτων παρασταθέντων τοῦ τάττεσθαι εἰς τοὺς Διακόνους, δι' ὃ εἰς τὴν Διακονίαν ἐκείνην αὐτὸν προσδεχθῆναι οὐ δεῖ, παρελθέτω ἐν Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, καὶ δηλούτω, τί ἂν τὸ ἀνόμημα, ἢ ἐμπόδιον εἴη.

¶ Κἂν βαρύ τι ἀνόμημα ἢ ἐμπόδιον προφέρηται, ὁ Ἐπίσκοπος παύσεται χειροτονεῖν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ἕως ἂν λυθῇ τὸ ἔγκλημα, καὶ ὁ κατηγορηθεὶς ἀθῷος τοῦ ἀνομήματος ἐκείνου εὑρεθῇ.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος (τοὺς πρὸς τὸ χειροτονεῖσθαι ἱκανοὺς εὑρεθέντας τῆς Ἐκκλησίας προσευχαῖς συνιστῶν) μετὰ τοῦ Κλήρου, καὶ λαοῦ τοῦ παρόντος ᾄσει ἢ λέξει τὴν Λιτανείαν σὺν ταῖς Προσευχαῖς, οὑτωσί.

¶ Λιτανεία καὶ Ἱκεσίαι.

Ὦ Θεὲ Πάτερ, οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

*Ὦ Θεὲ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

*Ὦ Θεὲ Υἱὲ Λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

*Ὦ Θεὲ Υἱὲ Λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

*Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθὲν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

*Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθὲν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

*Ὦ παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριὰς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

*Ὦ παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριὰς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Μὴ ἀναμνησθῇς Κύριε τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, μηδὲ παραπτωμάτων τῶν προγόνων ἡμῶν, μηδὲ εἰσπράξῃς ἡμᾶς τιμωρίαν τῶν παρανομιῶν, φεῖσαι Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω τῷ τιμιωτάτῳ αἵματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε.

Ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ συμφορᾶς, ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ μεθοδειῶν καὶ ἐνεδρῶν τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπ' αἰωνίου τοῦ κρίματος,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης πωρώσεως τῆς καρδίας, ἀπ' ἀλαζονείας, κενοδοξίας, καὶ ὑποκρίσεως, ἀπὸ φθόνου, μίσους, καὶ κακίας, καὶ πάσης ἀφιλανθρωπίας,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πορνείας, καὶ πάσης ἄλλης θανασίμου ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀπατῶν τοῦ κόσμου, τῆς σαρκός τε καὶ τοῦ διαβόλου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς καὶ καταιγίδος, ἀπὸ πληγῆς, λοιμοῦ τε καὶ λιμοῦ, ἀπὸ πολέμου, καὶ φόνου, καὶ ἀπ' αἰφνιδίου τοῦ θανάτου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης στάσεως, συνωμοσίας, ἀναρχίας τε καὶ αὐθαιρεσίας, ἀπὸ τῆς ψευδοδιδασκαλίας, αἱρέσεως καὶ σχίσματος, ἀπὸ σκληρότητος τῆς καρδίας καὶ καταφρονήσεως τῶν λογίων καὶ ἐντολῶν σου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγίας ἐνσαρκώσεώς σου, διὰ τῆς γεννήσεως καὶ περιτομῆς σου, διὰ βαπτισμοῦ σου, νηστείας τε καὶ πειρασμοῦ,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τοῦ ἀγῶνος καὶ αἱματώδους ἱδρῶτός σου, διὰ σταυροῦ σου καὶ πάθους, διὰ τιμίου θανάτου, καὶ ταφῆς, διὰ τῆς ἐνδοξοτάτης ἀναστάσεώς σου, καὶ ἀναβάσεως, καὶ διὰ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ Πνεύματος ἁγίου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἐν παντὶ καιρῷ τῆς θλίψεως ἡμῶν, ἐν παντὶ καιρῷ τῆς εὐτυχίας ἡμῶν, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, δεόμεθά σου, Κύριε, εἰσάκουσον ἡμῶν, καὶ δοκείτω σοι διοικεῖν καὶ κυβερνᾷν τὴν ἁγίαν καθολικὴν Ἐκκλησίαν σου ἐν ὁδῷ τῇ εὐθείᾳ,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι διαφυλάξαι καὶ ἐπισχῦσαι ἐν τῇ ἀληθεῖ θρησκείᾳ σου, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἁγιωσύνῃ τοῦ βίου τὸν δοῦλόν σου τὸν ΚΑΡΟΛΟΝ, χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα καὶ Ἄρχοντα,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι κατευθύνειν αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν τῇ πίστει, εὐλαβείᾳ, καὶ ἀγάπῃ σου, ὥστε διαπαντὸς ἐπὶ Σοὶ πεποιθέναι, καὶ τὴν σὴν ἐν πᾶσι τιμὴν καὶ δόξαν ἐπιζητεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι ὑπερασπιστὴν καὶ φύλακα αὐτοῦ εἶναι, καὶ νικηφορίαν αὐτῷ ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολεμίοις αὐτοῦ χαρίζεσθαι,

Δεόμεθά Σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν καὶ σώζειν τὴν χαριεστάτην ἡμῶν Βασίλισσαν ΚΑΘΑΡΙΝΗΝ, τὴν τοῦ Βασιλέως μητέρα Βασίλισσαν ΜΑΡΙΑΝ, ΙΑΚΩΒΟΝ Ἡγεμόνα τοῦ Ἐβοράκου, καὶ πάντα τὸν Οἶκον Βασιλικόν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι φωτίζειν πάντας τοὺς Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, τῇ ἀληθινῇ γνώσει καὶ συνέσει τοῦ λόγου Σου, ὅπως τε διδαχῇ καὶ ζωῇ δημοσιεύωσιν αὐτὴν, καὶ ἀναγγέλλωσι παραπλησίως,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν πάντας τοὺς δούλους σου, νῦν προσδεχθῆναι μέλλοντας εἰς τὴν Τάξιν τῶν Διακόνων, καὶ τὴν χάριν Σου ἐπ' αὐτῶν ἐκχέειν, ἵνα τὴν Λειτουργίαν αὐτῶν, δεόντως ἐπιτελῶσι, πρὸς τὴν τε τῆς Ἐκκλησίας σου οἰκοδομὴν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ὀνόματός σου δόξαν,

Δεόμεθά Σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι καλλωπίζειν τοὺς Μεγιστᾶνας τῆς βουλῆς Βασιλικῆς, καὶ πάντας τοὺς Δυνάστας, χάριτι, σοφίᾳ, καὶ φρονήσει,

Δεόμεθά Σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν καὶ φυλάττειν τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας, καὶ αὐτοῖς τῆς σῆς χάριτος μεταδοῦναι, ὥστε καλῶς καὶ δικαίως τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι, καὶ τῇ ἀληθείᾳ συνηγορεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν καὶ διασώζειν ἅπαντα τὸν λαόν Σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι δοῦναι πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁμοφροσύνην εἰρήνην τε καὶ ὁμόνοιαν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι τὴν καρδίαν ἡμῖν δοῦναι, ὥστε ἀγαπᾷν, καὶ δεδιέναι σε, καὶ ἀκριβῶς ῥυθμίζειν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὰς ἐντολάς σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι δοῦναι τῷ λαῷ σου, τὴν τῆς χάριτος προσθήκην, ὥστε ταπεινοφρόνως ἀκροᾶσθαι τὰ ῥήματά σου, καὶ καθαρᾷ τῇ διαθέσει δέξασθαι

σθῆναι αὐτὸ, καὶ ἐξανατέλλειν τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι, εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐπαναγαγεῖν ἅπαντας τοὺς πεπλανημένους καὶ ἐξηπατημένους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι βεβαιῶσαι τοὺς ἑστῶτας, τὴν παραμυθίαν παρασχεῖν, καὶ βοηθῆσαι τοῖς ἀσθενέσι τὴν καρδίαν, ἀνεγεῖραι τοὺς πεπτωκότας, καὶ τὸ τελευταῖον συντρίψαι τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι συλλαμβάνεσθαι, βοηθεῖν, καὶ παρήγορον εἶναι τοῖς ἐν κινδύνοις, ἀνάγκῃ καὶ ταλαιπωρίᾳ οἷαι δήποτε οὖσι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι σώζειν τοὺς εἴτε γῇ εἴτε θαλάσσῃ ὁδοιποροῦντας, πάσας τὰς ὠδινούσας γυναῖκας, πάντας τοὺς νοσοῦντας, καὶ νηπίους, καὶ ἀποφῆναι τὸ ἔλεός σου πᾶσι τοῖς δεσμώταις καὶ αἰχμαλώτοις,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι προΐστασθαι καὶ παραμυθεῖσθαι τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν καὶ πάντων τῶν ἐρημωθέντων καὶ καταβιασθέντων,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι ἐλεῆσαι ἅπαντας τοὺς ἀνθρώπους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι συγγινώσκειν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, τοῖς τε καταδιώκουσι καὶ διαβάλλουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐπιστρέφειν αὐτῶν τὰς καρδίας,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι δωρεῖσθαι καὶ διασώζειν εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας τοὺς ὡραίους τῆς γῆς καρπούς, ὥστε ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἀπολαύειν αὐτῶν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι χαρίζεσθαι ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, ἀφιέναι ἡμῖν πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀμελείας τε καὶ ἀγνοίας, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος ἁγίου χάριτι φωτίσαι ἡμᾶς, ὥστε ἐπανορθοῦν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὸν ἅγιον λόγον σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σου εἰσάκουσον ἡμῶν.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σου εἰσάκουσον ἡμῶν.

Ὦ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Δώρησαι ἡμῖν εἰρήνην σου.

Ὦ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχήν.

ΠΑ'τερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία

πλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἱερεύς.

Κύριε μὴ ποιήσῃς ἡμῖν κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Μηδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταποδῷς ἡμῖν.

¶ Δεηθῶμεν.

Ὦ Θεὸς ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ μηδὲ τῆς συντετριμμένης καρδίας στεναγμοὺς, μήτε τὰς τῶν λυπουμένων ἐπιθυμίας ὑπερ[ι]δὼν, εὐσπλάγχνως παραστάθητι ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν, ἃς ἐν πάσαις ταῖς θλίψεσι καὶ δυσχερείαις ἡμῶν, ὅταν δήποτε καταπιέζωσιν ἡμᾶς, ἐμπροσθέν Σου ποιούμεθα· καὶ εὐμενῶς ἡμῖν πάρεχε, ἵνα πάντα τὰ ἐκεῖνα κακὰ, ἃ τέχνη καὶ πανουργία τοῦ διαβόλου ἢ ἀνθρώπου καθ' ἡμῶν μηχανᾶται, ἐξουδενωθῇ, καὶ τῇ τῆς χρηστότητός σου προνοίᾳ διασκορπισθῇ, ὅπως ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου μηδενὶ διωγμῷ ἐπηρεαζόμενοι διαπαντὸς ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ εὐχαριστήσωμέν σοι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός Σου.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργα θαυμάσια, ἃ εἰργάσω ἐν ταῖς αὐτῶν ἡμέραις, καὶ ἐν τοῖς πάλαι πρὸ αὐτῶν χρόνοις.

Ἐξεγέρθητι Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκα τῆς τιμῆς σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῶν ἡμῶν πολεμίων ῥῦσαι ἡμᾶς Χριστέ.

Εὐνοϊκῶς ἔπιδε ἐπὶ τὰς ταλαιπωρίας ἡμῶν.

Τὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν ὀδύνας ἐλεημόνως ἐπίβλεψον.

Ἵλεως ἴσθι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου.

Φιλανθρώπως καὶ οἰκτιρμόνως ἐνώτισαι τὰς δεήσεις ἡμῶν.

Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ἀξίωσον εἰσακοῦσαι ἡμῶν Χριστέ.

Εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Χριστὲ, εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Κύριε Χριστέ.

Ἱερεύς.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός Σου.

Ἀπόκρισις.

Καθάπερ ἐλπίζομεν ἐπὶ σοί.

¶ Δεηθῶμεν.

Ταπεινοφρόνως ἱκετεύομέν σε, ὦ Πάτερ, εὐσπλάγχνως ἐπίσκεψαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἕνεκα τῆς τοῦ ὀνόματός σου δόξης ἀπότρεψον ἡμῶν πάντα τὰ κακὰ, ὧν ἡμεῖς δικαιότατοί ἐσμεν τυγχάνειν· παρέχου δὲ ὅπως ἐν ἁπάσαις ταῖς ἀμηχανίαις ἡμῶν ὅλην τὴν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ἡμῶν ἐν τῷ ἐλέει σου ἔχωμεν, καὶ παντὶ παντίως ἐν ἁγιότητι καὶ καθαρότητι τοῦ βίου σοι λατρεύωμεν,

σῃ μὲν, πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ μόνου ἡμῶν Μεσίτου καὶ Παρακλήτου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ἀρθήσεται ἢ λεχθήσεται ἡ Λειτουργία τῆς Συνάξεως, μετὰ Συναπτῆς, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου κατὰ τὰ ἑπόμενα.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τῇ θείᾳ προνοίᾳ σου ποιήσας τινὰς τῶν Λειτουργῶν Τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου καταστῆσαι, καὶ τοὺς Ἀποστόλους σου τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐπιγείρας εἰς τὴν τῶν Διακόνων Τάξιν ἐκλέξασθαι τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ τοὺς ἄλλους. Ἐλεημόνως ἐπιδὲ τούτους τοὺς δούλους σου πρὸς τὴν αὐτὴν Τάξιν καὶ Λειτουργίαν νυνὶ κεκλημένους. Οὕτω δὲ τῇ τε ἀληθείας τῆς διδασκαλίας σου ἀναπλήρωσον, καὶ τῇ τοῦ βίου καλοκαγαθίᾳ κόσμησον αὐτούς, ὥστε τῷ τε λόγῳ καὶ τῷ τῆς ἀγαθοποιΐας τύπῳ πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ταύτῃ, εἰς δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, καὶ τὴν τῆς Ἐκκλησίας σου οἰκοδομήν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α΄ Τιμ. γ΄. η΄.

ΔΙακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς [δεῖ εἶναι] μὴ διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς· ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες. Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι. Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι, καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

¶ Ἢ τοῦτο ἐκ τοῦ ς΄ Κεφαλαίου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Πράξ. ς΄. β΄.

ΠΡοσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ, καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα. Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν Ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε· καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα· πολύς τε ὄχλος τῶν Ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

¶ Πρὸ

¶ Πρὸ δὲ τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ καθεζόμενος τὸν Ὅρκον περὶ τῆς τοῦ Βασιλέως Ὑπεροχῆς, καὶ κατὰ τῆς πάντων τῶν ἔξωθεν Δυναστῶν δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ταττέσθαι μελλόντων δίδοσθαι ποιήσει.

Ὅρκος περὶ τῆς τοῦ Βασιλέως Ὑπεροχῆς.

Ἐγὼ Α. Β. ὅλως μαρτυρῶ καὶ ἐκ τῆς καρδίας καὶ συνειδήσεώς μου καταγγέλλω, ὅτι Βασιλεὺς ἡμῶν μόνος ἐστὶν Ὑπερέχων, καὶ Αὐτοκράτωρ Ἄρχων τῆς Βασιλείας ταύτης, καὶ πασῶν ἄλλων τῶν τῆς Μεγαλειότητος αὐτοῦ Ἐπαρχιῶν καὶ Χωρῶν, ἐν πᾶσι πράγμασιν ἢ κρίμασι τοῖς τε Πνευματικοῖς ἢ Ἐκκλησιαστικοῖς, καὶ τοῖς Βιωτικοῖς Πολιτικοῖς. Καὶ ὅτι οὐδεὶς ἔξωθεν Ἄρχων, Ἀνήρ, Πρόσωπον, Πολιτικός, ἢ Δυνάστης ἔχει, ἢ ἔχειν ὀφείλει δικαιοδοσίαν, δύναμιν, ὑπεροχήν, προστασίαν, ἢ ἐξουσίαν τινὰ Ἐκκλησιαστικὴν ἢ Πνευματικὴν ἐν τῇ Βασιλείᾳ ταύτῃ. Ὅλως τοίνυν ἀποτάττομαι καὶ χαίρειν φράζω πάσαις ταῖς ἔξωθεν δικαιοδοσίαις, δυνάμεσιν, ὑπεροχαῖς, καὶ ἐξουσίαις· καὶ ἐπαγγέλλομαι ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦδε τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀληθινὴν πειθαρχίαν παρασχήσω πρὸς τὴν τοῦ Βασιλέως Μεγαλειότητα, πρὸς τοὺς Κληρονόμους, καὶ τοὺς νομίμους Διαδόχους αὐτοῦ· καὶ ὅτι δύναμις ἀντιλήψομαι καὶ ὑπερασπίσω πασῶν τῶν δικαιοδοσιῶν, προνομιῶν, ὑπεροχῶν καὶ ἐξουσιῶν συγκεχωρημένων ἢ ἀνηκουσῶν τῇ τοῦ Βασιλέως Μεγαλειότητι, τοῖς Κληρονόμοις καὶ Διαδόχοις αὐτοῦ, ἢ προσηρτημένων ἢ συνημμένων τῷ Αὐτοκρατορικῷ τῆς Βασιλείας ταύτης Διαδήματι. Οὕτω βοηθήσαι μοι ὁ Θεός, καὶ τὰ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ περιεχόμενα.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος ἐξετάσει ἕκαστον τῶν Ταχθησομένων ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Ἆρά γε πέπεισθε ἔσωθεν ὑμᾶς προτρέπεσθαι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖν τὴν Λειτουργίαν καὶ Ὑπηρεσίαν ταύτην διὰ τὸ λατρεύειν τῷ Θεῷ πρὸς τήν τε τῆς δόξης αὐτοῦ προβίβασιν, καὶ τὴν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οἰκοδομήν;

Ἀπόκρισις.

Πέπεισμαι γε.

Ἐπίσκοπος.

Μῶν ὑπολαμβάνετε ὑμᾶς ἀληθῶς καλεῖσθαι κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν νόμιμον τάξιν τῆς Βασιλείας ταύτης πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Λειτουργίαν;

Ἀπόκρισις.

Ὑπολαμβάνω γε.

Ἐπίσκοπος.

Πότερον ἀνυποκρίτως πιστεύετε πάσας τὰς Κανονικὰς Γραφάς, τῆς τε Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης;

Ἀπόκρισις.

Πιστεύω αὐταῖς.

Ἐπίσκοπος.

Ἆρά γε σπουδαίως αὐτὰς ἀναγνώσεσθε τῷ λαῷ

τῷ

τῷ συναθροισθέντι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπως ἂν διακονῆσαι κατασταθῆτε;

Ἀπόκρισις.

Ἀναγνώσομαι αὐτάς.

Ἐπίσκοπος.

ΠΡοσήκει τῷ Διακόνῳ, καὶ ἔργον αὐτοῦ ἐστιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπου ποτ' ἂν διακονῆσαι ταχθείη, παρίστασθαι τῷ Ἱερεῖ ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἁγίας Συνάξεως, καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι αὐτοῦ ἐν τῇ μεταδόσει αὐτῆς· καὶ ἀναγνῶναι τὰς ἱερὰς Γραφὰς, καὶ τὰς Ὁμιλίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ παιδεῦσαι τοὺς νεοφύτους ἐν τῇ Κατηχήσει· καὶ ἀπόντος τοῦ Ἱερέως βαπτίζειν τὰ Βρέφη, καὶ κηρύσσειν τὸν λόγον, ἐὰν εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου προσδεχθῇ. Πρὸς δὲ τούτοις, αὐτοῦ ἔργον ἐστὶν, ὅπως ἂν οὕτω προνοηθῇ, τοὺς νοσοῦντας, πένητας, καὶ ἀσθενεῖς τῆς Παροικίας ἐκζητῆσαι, πῶς τε ἔχουσι, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ τόπους τῆς κατοικήσεως δηλῶσαι τῷ Κηδεμόνι, ἵνα διὰ τῆς αὐτοῦ νουθεσίας ἐκ τῶν ἐλεημοσυνῶν τῶν Παροίκων ἢ τῶν ἄλλων, ἐπαρκείας τύχωσι. Τοῦτό γε ποιήσετε ἱλαρῶς καὶ ἑκουσίως;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.

Ἐπίσκοπος.

ΠΑσαν σπουδὴν ποιήσεσθε τὸν βίον ὑμῶν καὶ τὸν βίον τῶν ὑμετέρων οἰκιακῶν κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίαν ῥυθμίζειν καὶ σχηματίζειν, καὶ ἀποδεῖξαι ὑμᾶς τε καὶ αὐτοὺς, ὅσον ἐφ' ὑμῖν, τοὺς ὑγιαίνοντας τύπους τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

ΑἸδημόνως πειθαρχήσετε τῷ Διατάκτῃ ὑμῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις προηγουμένοις τῆς Ἐκκλησίας Ἱερουργοῖς, τοῖς τε τὴν κηδεμονίαν, καὶ προστασίαν ὑμῶν ἐμπεπιστευμένοις, ἱλαρῶς καὶ ἑκουσίως ταῖς εὐσεβέσιν αὐτῶν νουθεσίαις ὑπακούοντες;

Ἀπόκρισις.

Καὶ τοῦτό γε σπουδάσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Κυρίου.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος ἐπιθέμενος τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἰδίᾳ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν, ταπεινῶς πρὸ αὐτοῦ γονυπετοῦντος, λέξει,

ΛΑβε σὺ ἐξουσίαν τελεῖν ἔργον τοῦ Διακόνου ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ σοι ἐπιτετραμμένῃ· Ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος ἑκάστῳ αὐτῶν παραδώσει τὴν Καινὴν Διαθήκην, λέγων,

ΛΑβε σὺ ἐξουσίαν ἀναγνῶναι τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, καί γε καὶ κήρυξαι αὐτὸ, ἐὰν πρὸς αὐτὸ Ἄδειαν λάβῃς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου αὐτοῦ.

¶ Τότε εἷς τις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου διαταχθεὶς ἀναγνώσεται

Εὐαγγ. Ἀδ. Λουκ. ιβ΄. λε΄.

ἜΣτωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ

λύχνοι

λύχνοι καιόμενοι· Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν Κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ Κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

¶ Τότε προσίεσιν Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Συνάξει, καὶ πάντες οἱ τεταγμένοι μυοῦσι, καὶ τῆς ἁγίας Συνάξεως αὐθημερὸν τῷ Ἐπισκόπῳ συμμεταλήψονται.

¶ Τελεσθείσης τῆς Συνάξεως μετὰ τὴν ἐσχάτην Συναπτὴν καὶ εὐθὺ πρὸ τῆς Εὐλογίας ἐῤῥηθήσονται αἱ ἑξῆς προσευχαί.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἐκ τῆς μεγάλης σου χρηστότητος τούτους τοὺς δούλους σου εἰς τὴν τῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου Διακόνων Λειτουργίαν ἀποδέξασθαι καὶ προσλαβεῖν ἀξιώσας. Ποίησον αὐτοὺς, δεόμεθά σου Κύριε, κοσμίους, ταπεινοὺς, καὶ βεβαίους ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν, καὶ προθύμους εἰς τὸ φυλάξαι πᾶσαν τὴν Πνευματικὴν παιδείαν· ἵνα τὸ μαρτύριον τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως πάντοτε ἔχοντες, ἑδραῖοί τε καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ Υἱῷ σου Χριστῷ ἀεὶ διαμένοντες, οὕτω καλῶς φέρωνται ἐν τῇ κατωτέρᾳ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ, ἵνα πρὸς τὰς ἀνωτέρας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου κληθῆναι ἄξιοι εὑρεθῶσι, διὰ τοῦ αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ εἴη δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΦΘάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σου, καὶ προβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχομένοις, περιϊοῦσι, καὶ τελεσθεῖσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν· δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΙρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα τὸν νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρείη καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμεῖναι. Ἀμήν.

¶ ΚΑνταῦθα καταγγέλλεσθαι δεῖ τῷ Διακόνῳ, ὅτι Διακονητέον αὐτῷ ἐστιν ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν (πλὴν εἰ μὴ διὰ τοὺς εὐλόγους αἰτίας ἄλλως δοκοίη τῷ Ἐπισκόπῳ) ἐφ' ᾧ τέλειον εἶναι καὶ ἔμπειρον τῶν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Λειτουργίᾳ ἀνηκόντων πραγμάτων. Ἐν ᾗ Διακονίᾳ ἐὰν πιστὸς καὶ σπουδαῖος εὑρεθῇ, δύναιτ' ἂν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτοῦ

τοῦ

τοῦ εἰς τὴν τῆς Ἱερωσύνης Τάξιν ἐγκριθῆναι τοῖς χρόνοις ἐν τῷ Κανόνι ὡρισμένοις, ἢ καὶ, εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, ἐν ἄλλῃ τινὶ Κυριακῇ, ἢ Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ, ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τόνδε Τὸν ἑπόμενον τύπον καὶ τρόπον.

Τύπος καὶ Τρόπος τῆς τῶν ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ.

¶ Ἐλθούσης ἤδη ἡμέρας τῆς διὰ τοῦ Ἐπισκόπου ὡρισμένης, μετὰ τὴν Ἑωθινὴν εὐχὴν ἔσται ἡ Δημηγορία, ἢ Παραίνεσις, δηλοῦσα τὸ Ἔργον καὶ τὴν Λειτουργίαν τῶν εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους ταχθῆναι μελλόντων· ὡς ἀναγκαία ἐκείνη ἡ Τάξις ἐστὶν ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὡς ἡγεῖσθαι αὐτῶν δεῖ τὸν λαὸν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ αὐτῶν.

¶ Πρῶτον ὁ Ἀρχιδιάκονος, ἢ ὁ Τοποτηρητὴς αὐτοῦ παραστήσῃ τῷ Ἐπισκόπῳ (ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ ἐγγὺς τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ καθεζομένῳ) πάντας τὴν τῆς Ἱερωσύνης Τάξιν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀναλαμβάνειν μέλλοντας (κοσμίως ἑκάστους ἱματισθέντας) λέγων ταῦτα τὰ ῥήματα.

Αἰδέσιμε ἐν Θεῷ Πάτερ, παρίστημί Σοι τούτους ἄνδρας τοὺς παρόντας, ἐφ' ᾧ εἰς τὴν τῆς Ἱερωσύνης Τάξιν ἐγκρίνεσθαι αὐτούς.

¶ Ἐπίσκοπος.

Βλέπε ὅπως οἱ ἄνδρες, οὓς παρίστᾳς, ἱκανοὶ καὶ ἐπιτήδειοι ὦσι, τήν τε παιδείαν, καὶ τὸν εὐσεβῆ βίον αὐτῶν, πρὸς τὸ τὴν Λειτουργίαν αὐτῶν δεόντως ἐπιτελεῖν, εἰς τιμὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας οἰκοδομήν.

¶ Ἀρχιδιάκονος ἀποκρίνεται.

Ἐξήτασα, καὶ ἐδοκίμασα αὐτοὺς, καὶ τοιούτους εἶναι αὐτοὺς νομίζω.

¶ Εἶτα Ἐπίσκοπος ἐρεῖ τῷ λαῷ.

Ἄνδρες ἀδελφοὶ, οὗτοί εἰσιν, οὓς προειλέμεθα σὺν Θεῷ, εἰς τὴν ἁγίαν τῆς Ἱερωσύνης Τάξιν σήμερον προσδέξασθαι· Καὶ γὰρ μετὰ τὴν προσήκουσαν δοκιμασίαν οὐδὲν τοπαράπαν κατειλήφαμεν, ἀλλ' ἢ ὅτι εἰς τὴν Τάξιν καὶ Λειτουργίαν αὐτῶν νομίμως καλοῦνται, καὶ πρὸς αὐτὴν ἱκανοὶ καὶ ἐπιτήδειοί εἰσιν. Οὐ μὴν ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐστὶν ὁ εἰδὼς τὸ ἐμπόδιον, ἢ βαρύ τι ἀνόμημα ἔν τινι αὐτῶν, δι' ὃ εἰς τὴν ἱερὰν Λειτουργίαν ταύτην οὐ δεῖ προσδεχθῆναι αὐτοὺς, παρελθέτω ἐν Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, καὶ δηλούτω, τί ἂν τὸ ἀνόμημα ἢ ἐμπόδιον εἴη.

¶ Κἂν

¶ Κἂν βαρύ τι ἀνόμημα ἢ ἐμπόδιον προσφέρηται, ὁ Ἐπίσκοπος παύσεται χειροτονῶν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ἕως ἂν λυθῇ τὸ ἔγκλημα, καὶ ὁ κατηγορηθεὶς ἀθῶος τοῦ ἀνομήματος ἐκείνου εὑρεθῇ.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος (τοὺς πρὸς τὸ χειροτονεῖσθαι ἱκανοὺς εὑρεθέντας ταῖς τῆς Ἐκκλησίας προσευχαῖς συνιστῶν) μετὰ τοῦ Κλήρου, καὶ λαοῦ τοῦ παρόντος ᾄσει ἢ λέξει τὴν Λιτανείαν σὺν ταῖς προσευχαῖς, ὡς πρότερον διετάχθη ἐν Τύπῳ Χειροτονίας τῶν Διακόνων. Πλὴν ὅτι μόνον ἐν τῇ ἰδίᾳ Λιτῇ ἐκεῖ προστεθείσῃ παραλειφθήσεται τὸ [Διακόνων] καὶ ἀντ᾽ αὐτοῦ παρεντεθήσεται τὸ [Πρεσβυτέρων.]

¶ Τότε ᾀσθήσεται ἢ λεχθήσεται ἡ Λειτουργία τῆς Συνάξεως, μετὰ Συναπτῆς, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου κατὰ τὰ ἑπόμενα.

Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ὁ διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου ποιὰς τινὰς τῶν Λειτουργῶν τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου καταστήσας, ἐλεημόνως ἔπιδε τούτους τοὺς δούλους σου πρὸς τὴν τῆς Ἱερωσύνης Λειτουργίαν τὸ νῦν κεκλημένους. Οὕτω δὲ τῆς τε ἀληθείας τῆς διδασκαλίας σου ἀναπλήρωσον, καὶ τῇ τοῦ βίου καλοκαγαθίᾳ διακόσμησον αὐτοὺς, ὥστε τῷ τε λόγῳ καὶ τῷ τῆς ἀγαθοποιΐας τύπῳ πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ταύτῃ, εἰς δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, καὶ τὴν τῆς Ἐκκλησίας σου οἰκοδομὴν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. δ΄. ζ΄.

ἙΝὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει, Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ, ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστὰς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

¶ Εἶτα ἀναγνωσθήσεται τὸ Εὐαγγέλιον, μέρος δήπου τοῦ ἐννάτου Κεφαλαίου τοῦ Ἁγίου Ματθαίου, καθὼς ἕπεται. Ἁγ. Ματθ. θ΄. λϛ΄.

ἸΔὼν δὲ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τότε λέγει

τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

¶ Ἢ τοῦτο τὸ ἑπόμενον ἐκ τοῦ δεκάτου Κεφαλαίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Ἁγ. Ἰωάν. ι΄. α΄.

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ᾽ ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ᾽ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ καθεζόμενος δώσει ἑκάστῳ αὐτῶν τὸν Ὅρκον περὶ τῆς τοῦ Βασιλέως Ὑπεροχῆς, ὡς πρότερον ἐξεδόθη ἐν τῷ Τύπῳ τῆς τῶν Διακόνων Χειροτονίας.

¶ Καὶ μετὰ ταῦτα προσφωνήσει αὐτοὺς οὕτωσι.

Ἠκούσατε, ἀδελφοὶ, ἔν τε τῇ ἰδίᾳ ὑμῶν δοκιμασίᾳ, καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἤδη πρὸς ὑμᾶς γενομένῃ, ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀναγνώσμασιν, ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ γραφῶν τῶν Ἀποστόλων ληφθεῖσιν, ὅσης ἀξίας ἐστὶ, καὶ ὡς μεγάλην ἔχει ῥοπὴν ἡ Λειτουργία αὕτη πρὸς ἣν ἐκλήθητε. Καὶ νῦν πάλιν παρακαλοῦμεν

ὑμᾶς ἐν Ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀνὰ μνήμην ἔχειν ὅσον ἂν εἴη τό, τε ὑψηλὸν τοῦ ἀξιώματος, καὶ τὸ βαρὺ τοῦ ἔργου καὶ λειτουργήματος, πρὸς ὃ ἐκλήθητε· πρέσβεις εἶναι δηλαδή, φύλακας, καὶ οἰκονόμους τοῦ Κυρίου· διδάσκειν καὶ προμηνύειν, ποιμαίνειν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ πρόνοιαν αὐτοῦ ποιεῖσθαι· ἀναζητεῖν τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ διεσκορπισμένα, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πονηροῦ κόσμου ὄντα, ὅπως διὰ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ παντελὲς σωθῶσιν. Τοιγαροῦν τῇ μνήμῃ καὶ τῇ διανοίᾳ ὑμῶν διαπαντὸς ἐγκεχαραγμένον εἴη, ἡλίκον τὸν θησαυρὸν πιστεύεσθε. Εἰσὶ γὰρ τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, ἃ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἠγόρασε, καὶ ὑπὲρ ὧν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐξέχεεν. Ἡ Ἐκκλησία, καὶ Συναγωγὴ ἣν ὑπηρετεῖν ὑμᾶς χρή, νύμφη αὐτοῦ, καὶ σῶμα αὐτοῦ ἐστιν. Εἰ δὲ συμβήσεται, τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ μέλει τινὶ αὐτῆς βλάβην ἠντινοῦν, ἢ ἐγκοπὴν διὰ τῆς ὑμετέρας ἀμελείας γενέσθαι, οἴδατε τό, τε μέγεθος τοῦ παραπτώματος, καὶ τὴν φρικτὴν τιμωρίαν αὐτῷ παρεπομένην. Σκοπεῖτε οὖν μεθ' ἑαυτῶν τὸ τέλος τῆς ὑπουργίας ὑμῶν πρὸς τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν νύμφην, καὶ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· καὶ βλέπετε μήποτε διαλείπῃ ὑμῶν κόπος, ἐπιμέλεια, καὶ σπουδή, ἕως ἂν πάντα ποιήσητε τὰ ἐφ' ὑμῖν, κατὰ τὸ καθῆκον ὑμῖν ἔργον, πάντας τῇ κηδεμονίᾳ ὑμῶν ἐπιτετραμμένους, ἢ ἐπιτραπῆναι μέλλοντας, εἰς τοιαύτην τήν τε συμφώνησιν τῆς πίστεως, καὶ γνώσεως τοῦ Θεοῦ, τήν τε ἀκμὴν καὶ τελειότητα τῆς ἡλικίας ἐν Χριστῷ ἀναγαγεῖν, ὥστε μηκέτι τόπον λείπεσθαι ἐν ὑμῖν, μήτε πλάνῃ ἐν θρησκείᾳ, μήτε κακίᾳ ἐν τῷ βίῳ. Ἐπειδὴ γὰρ οὖν τὸ ἔργον ὑμῶν οὕτω τίμιόν τε ἐστὶ καὶ χαλεπόν, ὁρᾶτε ὅσῃ ἐπιμελείᾳ καὶ σπουδῇ χρῆσθαι ὑμᾶς προσήκει· τοῦτο μὲν, εὐπειθεῖς καὶ εὐχαρίστους ἑαυτοὺς ἀποδεῖξαι τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν ὑψηλῷ οὕτως ἀξιώματι ὑμᾶς καταστήσαντι· τοῦτο δὲ, φυλάττεσθαι ἵνα μήτε ὑμεῖς αὐτοὶ πταίσητε, μήτε τοῖς ἄλλοις τοῦ πταίσματος ἀφορμὴν παράσχητε. Οὐ μὴν δὲ ἐξ ἑαυτῶν οὐχ οἷοί τ' ἐστὲ τὴν διάθεσίν τε καὶ βούλησιν ταύτην ἔχειν· τὸ γὰρ οὕτω θέλειν, καὶ δύνασθαι, τοῦ Θεοῦ μόνου δώρημά ἐστιν. Ὀφείλετε οὖν καὶ χρείαν ἔχετε ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκτενῶς προσεύχεσθαι. Καὶ ἐπειδὴ γὰρ ἔργον οὕτω βαρὺ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην σωτηρίαν τεῖνον ἄλλως ἐπιτελεῖν οὐ δύνασθε, εἰ μὴ τῇ διδασκαλίᾳ καὶ παρακλήσει ἐκ τῶν ἱερῶν Γραφῶν παραληφθείσῃ, καὶ τῷ βίῳ αὐτῇ ἁρμόττοντι· νοεῖτε ὡς σπουδαίους ὑμᾶς εἶναι χρὴ ἐν τῷ ἀναγνῶναι καὶ μαθεῖν τὰς ἱερὰς Γραφάς, καὶ ἐν τῷ ῥυθμίζειν τὰ ἤθη ὑμῶν τε αὐτῶν, καὶ τῶν μάλιστα ὑμῖν προσηκόντων κατὰ τὸν τῶν αὐτῶν Γραφῶν κανόνα. Καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο, ὡς δεῖ ὑμᾶς πάσας τὰς κοσμικὰς φροντίδας καὶ πραγματείας καταλεῖψαι (ὅσον ἐφ' ὑμῖν) καὶ ἀποθέσθαι.

Πάνυ ἐλπίζομεν ὑμᾶς ταῦτα πολλῷ ἤδη πρὸ τοῦ χρόνου ἐπιμελῶς εἰς νοῦν βεβλῆσθαι, καὶ ἐσκέφθαι· καὶ δὴ καὶ δεδογμένον ὑμῖν εἶναι, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ὅλως προσέχειν ταύτῃ τῇ Λειτουργίᾳ, εἰς ἣν ἠξίωσεν ὁ Θεὸς ὑμᾶς καλεῖν. Ὥστε (ὅσον ἐφ' ὑμῖν) προσκαρτερεῖν βούλεσθαι ὑμᾶς παντελῶς ἑνὶ τούτῳ τῷ πράγματι, καὶ περὶ τοῦτο διατεταμένως ὑμᾶς σπουδάζειν, καὶ ὡς μάλιστα ἀγωνίζεσθαι· ἔτι δὲ καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι τῷ Θεῷ τῷ Πατρὶ διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ μόνου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῆς οὐρανίου ἀντιλήψεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἵνα διὰ τῆς καθημερινῆς τῶν Γραφῶν ἀναγνώσεως καὶ μελέτης, μᾶλλον προκόψητε καὶ δυνατώτεροι γένησθε ἐν τῇ διακονίᾳ ὑμῶν, ἵνα τε οὕτω συνεχῶς σπουδάζητε τόν τε ἑαυτῶν, καὶ τῶν ὑμῖν προσηκόντων βίον ἁγιάζειν, καὶ κατὰ τὸν κανόνα καὶ διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ σχηματίζειν, ὥστε ὑγιαίνοντα ὑμᾶς παραδείγματα, καὶ εὐσεβεῖς ὑπογραμμοὺς εἶναι, οὓς μιμήσασθαι χρὴ τὸν λαόν.

Νυνὶ δὲ ἵνα καὶ τῇ παρούσῃ ταύτῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνταῦθα συναθροισθείσῃ φανερὸν ᾖ, πῶς τι τῆς γνώμης ἔχετε, καὶ τί ὑμῖν δέδοκται περὶ ταῦτα· ἔτι δὲ ἵνα αὕτη ὑμῶν ἡ ἐπαγγελία πρὸς τὸ τὰ δέοντα πράττειν μᾶλλον ὑμᾶς παρορμήσῃ, τούτοις τοῖς ἐρωτήμασιν, ἃ ἐν Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑμῖν προβαλοῦμεν, σαφῶς ἀποκριθήσεσθε.

Μῶν ἐκ καρδίας ὑπολαμβάνετε ὑμᾶς ἀληθῶς καλεῖσθαι κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν Διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης Ἀγγλικανῆς πρὸς τὴν Τάξιν καὶ Διακονίαν τῆς Ἱερωσύνης;

Ἀπόκρισις.

Ὑπολαμβάνω γε.

Ἐπίσκοπος.

Ἆρά γε πέπεισθε ὅτι αἱ ἱεραὶ Γραφαὶ ἀρκούντως περιέχουσι πᾶσαν τὴν διδασκαλίαν ἁπλῶς ἀναγκαίαν πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν διὰ πίστεως εἰς Ἰησοῦν Χριστόν; Καὶ προῄρησθε ἐκ τῶν Γραφῶν τὸν λαὸν τῇ κηδεμονίᾳ ὑμῶν ἐπιτετραμμένον παιδεύειν, καὶ μηδὲν ἄλλο τι οὖν (ὡς πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν ἐξ ἀνάγκης ζητούμενον) διδάσκειν, πλὴν εἰ μὴ ὅ,τι ἂν πεπεισμένοι ἦτε διὰ τῶν Γραφῶν συλλογισθῆναι δύνασθαι καὶ πιστωθῆναι;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε πέπεισμαι, καὶ οὕτω προῄρημαι διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ἐπίσκοπος.

Πᾶσαν οὖν σπουδὴν ποιήσεσθε πάντοτε τὴν Διδαχὴν καὶ τὰ Μυστήρια, καὶ τὴν Παιδείαν τοῦ Χριστοῦ οὕτω τοῖς ἄλλοις διακονεῖν, ὡς προσέταξεν ὁ Κύριος, καὶ ὡς ἡ Ἐκκλησία καὶ Βασιλεία αὕτη κατὰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἐντάλματα παρέλαβεν αὐτά· ὥς τε ἐξὸν ὑμῖν διδάξαι τὸν λαὸν τῇ Κηδεμονίᾳ καὶ Πίστει ὑμῶν ἐπιτετραμμένον, μετὰ πάσης σπουδῆς αὐτὰ τηρεῖν καὶ φυλάττειν;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, ἂν Θεὸς θέλῃ.

Ἐπίσκοπος.

ΑΡ' οὖν ἕτοιμος ἔσεσθε μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας τὰς ψευδεῖς πάσας καὶ ξένας διδασκαλίας τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ ἐναντίας, ἐξορίζειν καὶ φυγαδεύειν· καὶ ταῖς τε δημοσίαις καὶ ταῖς ἰδίαις χρῆσθαι νουθεσίαις καὶ προτροπαῖς εἴτε πρὸς τοὺς κάμνοντας, εἴτε πρὸς τοὺς ὑγιαίνοντας τῶν ἐν ταῖς Κηδεμονίαις ὑμῶν καὶ Παροικίαις διατριβόντων, ὅπως οὖν ἂν χρεία ᾖ, καὶ ὡς ἂν τύχῃ;

Ἀπόκρισις.

Ἔσομαί γε, βοηθοῦντός μοι τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

ΣΠουδὴν ποιήσεσθε περὶ τὰς προσευχάς, καὶ τὴν τῶν Γραφῶν ἀνάγνωσιν, καὶ τοιαύτας φροντίδας, αἳ πρὸς τὴν γνῶσιν αὐτῶν ὠφέλιμοι ὦσιν, ἀποθέμενοι τὴν φροντίδα τοῦ κόσμου καὶ τῆς σαρκός.

Ἀπόκρισις.

Σπουδάσω οὕτω ποιεῖν, βοηθοῦ μοι ὄντος τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

ΠΑσαν σπουδὴν ποιήσεσθε τὸν βίον ὑμῶν, καὶ τὸν βίον τῶν ὑμετέρων οἰκιακῶν κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίαν ῥυθμίζειν καὶ σχηματίζειν· καὶ ἀποδεῖξαι ὑμᾶς τε καὶ αὐτοὺς (ὅσον ἐφ' ὑμῖν) τοὺς ὑγιαίνοντας τύπους καὶ ὑπογραμμοὺς τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις.

Σπουδάσω γε οὕτω ποιεῖν, βοηθοῦ μοι ὄντος τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

ΑΡά γε φυλάξετε καὶ προβιβάσετε, (ὅσον ἐφ' ὑμῖν) ἡσυχίαν, εἰρήνην, καὶ ἀγάπην ἐν πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς τῇ κηδεμονίᾳ ὑμῶν ἤδη ἐπιτετραμμένοις, ἢ καὶ ἐφ' ὕστερον ἐπιτραφθησομένοις;

Ἀπόκρισις.

Καὶ τοῦτο δὲ ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

ΑΙδημόνως πειθαρχήσετε τῷ Διατάκτῃ ὑμῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις προηγουμένοις τῆς Ἐκκλησίας Ἱεράρχοις, τοῖς τε τὴν κηδεμονίαν καὶ προστασίαν ὑμῶν ἐμπεπιστευμένοις, ἱλαρῶς καὶ ἑκουσίως ταῖς εὐσεβέσιν αὐτῶν νουθεσίαις ὑπακούοντες, καὶ ταῖς εὐσεβέσιν αὐτῶν γνώμαις ὑποτασσόμενοι;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦ μοι ὄντος τοῦ Κυρίου.

¶ Τότε Ἐπίσκοπος ἑστὼς ἐρεῖ.

ΠΑντοκράτωρ Θεός, ὁ τὸ θέλημα ὑμῖν δωρησάμενος ποιῆσαι τὰ πάντα ταῦτα, δώῃ καὶ ὑμῖν τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν δύναμιν τὰ αὐτὰ ἐπιτελέσαι· ἵνα τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὃ ἐν ὑμῖν ἐνήρξατο, τελειώσῃ, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα παρακαλέσει τὴν Ἐκκλησίαν ἰδίᾳ ἐν ταῖς προσευχαῖς αὐτῶν ταπεινῶς πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τούτων ἁπάντων δεήσεις ποιεῖσθαι· διὰ ταύτας δὲ τὰς προσευχὰς σιγὴ γενήσεται ἐπὶ χρόνον.

¶ Εἶτα δὲ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου (γονυπετούντων πάντων τῶν χειροτονεῖσθαι μελλόντων Ἱερέων) ᾀσθήσεται ἢ λεχθήσεται Ὕμνος, [Ἐλθὲ Κτιστὰ τὸ Πνεῦμα] ἀρχομένου τοῦ Ἐπισκόπου, τῶν δὲ Ἱερέων καὶ ἄλλων παρόντων, στιχηδὸν ἀμειβομένων, ὡς ἑξῆς ἔπεται.

Πνεῦμ᾽ ἅγιον ἐλθὲ, κ᾽ ἄμμι ψυχὰς εἴσπνει,
Φώτιζέ τ᾽ αὐτὰς σῷ ἐπουρανίῳ πυρί.
Σὺ Πνεῦμα, χρίειν οὐ μόνου ἔργον πέλει,
Ὃς ἑπταπλάσια δῶρα σου χαρίξεαι.
Σὸν χρίσμα πεισμακάριον ἐλθὸν ὑψόθεν,
Παραμύθιον, καὶ ζωή ἐστ᾽, ἀγάπης τε πῦρ.
Ἐπικράτυνον φωτὶ σου αἰωνίῳ
Ἡμῶν τὸ ἀμβλὺ τῆς ὑποτύφλου ὄψεως.
Χρῖσον, κ᾽ ἴκνον μιαρὰ τὰ προσώπατα
Χάριτι ῥευστῇ σου ἄνωθεν δαψιλεῖ.
Ἐχθροὺς ἀπῶσον, οἴκοι εἰρήνην διδούς·
Ὅπου σὺ πομπὸς, οὐδὲν ἄν γ᾽ ἔλθοι κακόν.
Ἡμᾶς δίδαξον Πατέρα, Υἱόν τ᾽ εἰδέναι,
Καὶ σαυτὸν ἐξ ἀμφοῖν, ἓν ἔμμεναι μόνον.
Ἅπαντας εἰς αἰῶνας ὡς διαμπερὲς
Ἄληκτον ᾆσμα τοῦτ᾽ ἀεὶ ἡμῶν ἔῃ,
Αἶνος γινέσθω ἀφθίτῳ σου ἀξίᾳ,
Πάτερ, Υἱὲ, καὶ ἅγιον τὸ Πνεῦμα πάνσοφον.

¶ Ἢ οὕτως.

Πνεῦμ᾽ ἅγιον ἐλθὲ, Θεὸς ὃς εἷς αἰώνιος,
Καὶ ἐκπορεύῃ ὑψόθεν,
Ἐκ τοῦ τε Πατρὸς, ἔκ τε τοῦ Υἱοῦ ἅμα,
Ἀγάπης καὶ εἰρήνης Θεός.
Ἐπίσκεψαι ἡμῶν νοῦν τε, καὶ ταῖς καρδίαις
Οὐράνιον ἔμπνει σὴν χάριν,
Τἀληθὲς ὡς καὶ τ᾽ εὐσεβὲς δυναίμεθα
Ψυχῇ ὅλῃ διακείμενοι.
Παράκλητος αὐτὸς εἶ σὺ, καὶ παρήγορος
Ἐν ἄχει, παντί τ᾽ ἐν κακῷ·
Οὐράνιον δὲ ὑψίστου δῶρον Θεοῦ
Γλῶσσ᾽ οὔτις ἂν σαφῶς λέγοι.
Ἡ ζῶσα πηγὴ, κρήνη ἡ ἀέναος
Πάσης ἐπουρανίου χαρᾶς.
Πῦρ ὡς διαυγὲς, οἷος ὡς γλυκύς τ᾽ ἔρως,
Τὸ χρίσμα θείου Πνεύματος.
Πολυποίκιλος σὺ σοῖσιν ἐν δώροις, δι᾽ ὧν
Χριστοῦ μένει Ἐκκλησία.
Πιστοῖς σὺ καρδίαις σὸν ἐγγράφεις νόμον,
Ὁ δάκτυλος χειρὸς Θεοῦ·

Κατὰ τὴν πάλαι ὑπόσχεσίν σου Κύριε
  Σὺ εὐχαρειν διδοῖς λόγον.
Θεοῦ ἔπαινοι ὡς βοηθοῦντος σέθεν
  Ἐξηχέωνται πανταχοῦ.
Πνεῦμ' ἅγιον εἰς ἡμῶν ἑκάστου τὸν νόον
  Πέμψον σου οὐράνιον φάος·
Θέρμαινε ζήλῳ διαπύρῳ τὰς καρδίας,
  Θεῷ λατρεύειν πάντοτε.
Ῥῶσον, κραταίωσόν τε ἡμῶν τ' ἀσθενὲς,
  (Σαθροὺς γὰρ οἶσθ' ἡμᾶς, Θεός.)
Ὡς μήτε δαίμων, μήτε κόσμος, μήτε σάρξ
  Ἡμῶν κατισχύσαι ποτέ.
Ἐχθροὺς ἀπῶσον, νόσφισόν θ' ἡμῶν ἑκὰς,
  Ἡμῖν δ' ἄμυνον, ὡς ἔοι
Εἰρήνη ἡμῖν πρὸς Θεὸν, πρός τ' ἀνέρας
  Ἐν καρδίαις (λῷστον κλέος·)
Δώης δὲ ἡμῖν, ὄντος ὡς σου, Κύριε,
  Ἄρχοντος, ἠδ' ἡγήτορος,
Ὑπεκφύγοιμεν τὰς ἁμαρτίας βρόχους,
  Μηδ' ἐκπέσοιμεν πως σέθεν.
Χάριτος ἐνεργοῦς σῆς τοσόνδ' ἡμῖν μέτρον,
  Δεόμεθα, δώης Κύριε,
Ὅπως σὺ ἡμῶν καὶ Παράκλητος γένῃ
  Ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἐσχάτῃ.
Ἔριδος, διχοστασίης τε πάσης καὶ μάχης
  Τὰ δεσμὰ λῦσον, Κύριε,
Σὺν δ' ἅμμα τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης πλέκε
  Χριστιανῇ ἐν γῇ πανταχοῦ.
Χάριν δὸς ἡμῖν, ὡς δυναίμεθ' εἰδέναι
  Τὸν Πατέρα πάσης ἰσχύος,
Υἱοῦ καὶ αὐτοῦ ἠγαπημένου τυχεῖν
  Εὐδαιμονεστάτης θέας,
Πίστει τελείᾳ τ' εὖ καὶ ἐρριζωμένῃ
  Ὁμολογέειν σου πάντοτε,
Τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρός τε καὶ Υἱοῦ ἅμα,
  Θεὸν ἕνα, τρεῖς δ' ὑποστάσεις.

Ἡ αἴνεσις καὶ δόξα τῷ Θεῷ Πατρὶ,
  Υἱῷ θ' αὖ εὐλογημένῳ,
Ἁγίῳ τε τῆς χάριτος ἁπάσης Πνεύματι,
  Ἰσαιτάτοις τρισὶν, χ' ἑνί.
Εὐχώμεθ', ἡμῶν ἵνα μόνος θ' ὁ Κύριος
  Ὃν Πνεῦμα πέμπειν εὐδοκῇ
Ἐπὶ πάντας αὐτοῦ ὁμολογοῦντας ὄνομα,
  Καὶ νῦν, καὶ εἰς κόσμου τέλος.

Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος οὕτω προσεύξεται, λέγων,

Δεηθῶμεν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, καὶ Πάτερ οὐράνιε, ὁ ἐξ ἀπείρου τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης, καὶ ἀγαθωσύνης σου τὸν μονογενῆ καὶ ὑπερλίαν ἀγαπητὸν τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς Λυτρωτὴν καὶ Ἀρχηγὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς ἡμῖν χαρισάμενος, ὃς τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τελειώσας, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβὰς, εἰς τὴν οἰκουμένην διέπεμψε τοὺς Ἀποστόλους αὐτοῦ, Προφήτας, Εὐαγγελιστὰς, Διδασκάλους καὶ Ποιμένας, δι' ὧνπερ κόπου καὶ διακονίας ἐν πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου μέρεσι, μεγάλην ποίμνην συνελέξατο, τοῦ ἀναγγεῖλαι τὸν αἰώνιον τοῦ ἁγίου Ὀνόματός σου ἔπαινον. Διὰ ταῦτα τὰ μεγάλα τῆς αἰωνίου χρηστότητός σου εὐεργετήματα, καὶ ἀνθ' ὧν τούτους τοὺς δούλους σου ἐνθαδὶ παρόντας εἰς τὴν αὐτὴν Λειτουργίαν καὶ Διακονίαν, πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν διατεταγμένην, καλεῖν ἠξίωσας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν χάριν σοι ἀποδίδομεν, ἐπαινοῦμέν τε καὶ προσκυνοῦμέν σε· καὶ ταπεινῶς σου δεόμεθα δι' αὐτοῦ τοῦ εὐλογητοῦ Υἱοῦ σου, παρασχεῖν πᾶσι τοῖς, εἴτ' ἐνταυθοῖ, εἴτ' ἀλλαχοῦ τὸ ἅγιον Ὄνομά σου ἐπικαλουμένοις, ἵνα σοι ὑπὲρ τούτων τε καὶ πάντων τῶν ἄλλων εὐεργετημάτων σου εὐχαρίστους ἡμᾶς ἀποδεικνύοντες διατελῶμεν· ὅπως τε ἐν τῇ γνώσει καὶ πίστει σου, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐξάνωμεν ὁσημέραι καὶ προκόπτωμεν. Ἵνα διά τε τούτων τῶν Λειτουργῶν σου, καὶ δι' αὐτῶν, ἐφ' οὓς Λειτουργοὶ σου καταστάθησονται, πάντοτε δοξασθῇ τὸ ἅγιον Ὄνομά σου, καὶ ἡ εὐλογητὴ Βασιλεία σου αὐξηθῇ, διὰ τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι ἐν τῇ ἑνότητι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος διὰ τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Μετὰ τὴν προσευχὴν ταύτην ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ τῶν παρόντων Ἱερέων τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπιθήσουσι χωρὶς ἐπὶ κεφαλὴν ἑνὸς ἑκάστου τῶν τῆς Ἱερωσύνης Τάξιν λαμβανόντων· τῶν μὲν χειροτονουμένων ταπεινῶς γονυπετούντων, τοῦ δ' Ἐπισκόπου λέγοντος,

ΛΑ'βε Πνεῦμα ἅγιον εἰς τὴν Λειτουργίαν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἱερέως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ νῦν ἐπιτετραμμένον σοι διὰ τῆς Ἐπιθέσεως χειρῶν ἡμῶν. Ἄν τινων ἀφῇς τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῇς, κεκράτηνται. Καὶ εἴης σὺ πιστὸς Οἰκονόμος τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν ἁγίων Μυστηρίων αὐτοῦ, ἐν τῷ Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος παραδώσει ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν γονυπετοῦντι, τὰ Βιβλία εἰς τὴν χεῖρα, λέγων,

ΛΑ'βε σὺ ἐξουσίαν κηρύξαι τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τελέσαι τὰ ἅγια Μυστήρια ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπου ἂν

πρὸς

πρὸς αὐτὸ νομίμως καταςαθῆς.

¶ Μετὰ ταῦτα λεχθήσεται ἢ ἀδήσεται τὸ Νικαῖον Σύμβολον· εἶτα δὲ προσέεισιν ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς Συνάξεως, ἧς συμμεταλήψονται πάντες οἱ χειροτονούμενοι, καὶ ἐν αὐτῷ τόπῳ διαμενοῦσιν, ὅπου χεῖρες αὐτοῖς ἐπετίθεντο, μέχρις ἂν τῆς Συνάξεως μετειληφότες ὦσι.

¶ Τελεσθείσης τῆς Συνάξεως μετὰ τὴν τελευταίαν Συναπτὴν, καὶ εὐθὺς ἤδη πρὸ τῆς Εὐλογίας, λεχθήσονται αὗται αἱ Συναπταί.

Ἐλεημονέστατε Πάτερ, κατάπεμψον, δεόμεθά σου, ἐπὶ τούτους σοῦ δούλους σου τὴν οὐράνιον εὐλογίαν σου, ἵνα τὴν δικαιοσύνην ἐνδύσωνται, καὶ τὸ ῥῆμά σου διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν λαλούμενον οὕτω προχωρῇ, ὡς μηδέποτε εἰς κενὸν λαληθῆναι. Δώῃς δὲ καὶ ἡμῖν, ἵνα χάριν ἔχωμεν ἀκούειν τε καὶ ἀποδέχεσθαι ὃ αὐτοὶ παραδώσουσιν ἐκ τοῦ ἁγιωτάτου Λόγου σου, ἢ συναδὸν γε αὐτῷ, οἱονεὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν αἴτιον ὂν ὀργανικόν· ὥστε ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις ἡμῶν ζητεῖν τὴν δόξαν σου, καὶ τὴν τῆς Βασιλείας σου αὔξησιν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Φθάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σου, καὶ προβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ὑμῶν, ἐν σοὶ ἀρχομένοις, προϊοῦσι, καὶ τελεσθεῖσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν· δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐιρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα τὸν νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ, καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρείη καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμεῖναι. Ἀμήν.

¶ Ἐὰν δὲ ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῖς μὲν ἡ τῶν Διακόνων, τοῖς δὲ ἡ τῶν Ἱερέων Τάξις ἀπονεμεθῇ· πρῶτον μὲν παρασταθήσονται οἱ Διάκονοι, ἔπειτα δὲ οἱ Ἱερεῖς. Καὶ τὴν μὲν Λιτανείαν ἀρκοίη ἂν ἅπαξ ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεσθαι. Αἱ δὲ Συναπταὶ λεχθήσονται ἀμφότεραι, πρῶτον μὲν ἡ ὑπὲρ τῶν Διακόνων, εἶτα δὲ ἡ ὑπὲρ τῶν Ἱερέων. Ἡ Ἐπιστολὴ ἔσται Ἐφ. δ'. ζ'. μέχρι τοῦ ιδ'. ὡς πρότερον ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ ταύτῃ. Μετὰ δὲ αὐτὴν εὐθὺς οἱ Διάκονοι χειροτονεῖσθαι μέλλοντες τὸν περὶ τῆς Ὑπεροχῆς Ὅρκον λήψονται, ἐξετασθήσονται, καὶ χειροτονηθήσονται, ὡς ἄνω διατέτακται. Τότε δὲ ἀναγνόντος ἑνός τινος αὐτῶν τὸ Ἐυαγγέλιον (ὃ ἔσται ἢ ἐκ τοῦ Ἁγ. Ματθ. θ'. λϛ'. ὡς ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ ταύτῃ προείρηται, ἢ καὶ Ἁγ. Λουκ. ιβ'. λε'. μέχρι τοῦ λθ', ὡς πρότερον ἐν τῷ Τύπῳ τῆς τῶν Διακόνων Χειρο-

Χειροτονίας) οἱ καὶ Ἱερεῖς χειροτονεῖσθαι μέλλοντες ὡσαύτως τὸν περὶ τῆς Ὑπεροχῆς Ὅρκον λήψονται, ἐξετασθήσονται, καὶ χειροτονηθήσονται, ὡς ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ ταύτῃ προδιατέτακται.

ΤΥΠΟΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΚΑΙ Καθιερώσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἢ Ἐπισκόπου, ἣν δηλαδὴ τελεῖσθαι χρὴ ἔν τινι Κυριακῇ, ἢ Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ.

¶ Πάντων ἤδη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δεόντως ἡτοιμασμένων, καὶ εὐτρεπισμένων, μετὰ τὴν Ἑωθινὴν Εὐχήν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος (ἢ ἄλλος τις Ἐπίσκοπος εἰς τοῦτο διαταχθεὶς) ἄρξεται τῆς ἐπὶ τῇ Συνάξει Λειτουργίας, ἐν ᾗ αὕτη ἔσται

Ἡ Συναπτή.

Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, πολλὰ διαφέροντα χαρίσματα τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις σου δωρησάμενος, καὶ ποιμαίνειν τὸ ποίμνιόν σου αὐτοῖς ἐντειλάμενος· δὸς χάριν, δεόμεθά σου, πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις, τοῖς Ποιμέσι τῆς Ἐκκλησίας σου, ὥστε συνεχῶς κηρύσσειν τὸν Λόγον σου, καὶ τὴν κατ᾽ αὐτὸν Ἐκκλησιαστικὴν πολιτείαν εὐσεβῶς καὶ ἐν δέοντι πολιτεύεσθαι· χάρισαι δὲ καὶ τῷ Λαῷ εὐπειθῶς αὐτοῖς παρακολουθεῖν, ἵνα τὸν στέφανον τῆς αἰωνίου δόξης πάντες ἀπολάβωσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἄλλος δὲ Ἐπίσκοπος ἀναγνώσεται Ἐπιστολήν. α' Τιμ. γ'. α'. μέχρι κόμ. η'.

Πιστὸς ὁ λόγος· Εἴ τις Ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν Ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν. Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ᾽ ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον. Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος. (Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς Ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται) Μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυφωθεὶς, εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ Διαβόλου. Δεῖ δὲ αὐτὸν μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ Διαβόλου.

¶ Ἢ τοῦτο ἀντὶ τῆς Ἐπιστολῆς. Πράξ. κ'. ιζ'. μέχρι κόμ. λς'.

Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας ὁ Παῦλος εἰς Ἔφεσον

φεσον, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην· Δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ πολλῶν δακρύων, καὶ πειρασμῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων. Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ, καὶ κατ' οἴκους. Διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ δεδεμένος τῷ Πνεύματι, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς. Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεταί, λέγον, ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μένουσιν. Ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶδα, ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων. Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι μετελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, τῷ Θεῷ, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου, ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μου, καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

¶ Εἶτα καὶ ἄλλος Ἐπίσκοπος ἀναγνώσεται
Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κα'. ιε'.
μέχρι κόμ. ιη'.

ΛΕγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ, Βόσκε τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ,

Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Ποίμαινε τὰ προβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε· Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Βόσκε τὰ πρόβατά μου.

¶ Ἢ τοῦτο. Ἰωάν. κ'. ιθ'. μέχρι κεφ. κδ'.

Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς, Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

¶ Ἢ τοῦτο. Ματθ. κη'. ιθ'. μέχρι τέλους.

Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

¶ Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Σύμβολον τὸ Νικαῖον, καὶ τὴν Δημηγορίαν τελευτήσαι, ὁ Ὑποψήφιος Ἐπίσκοπος (τὸ Ὠμοφόριον αὐτοῦ ἐνδεδυμένος) ὑπὸ τῶν δύο Ἐπισκόπων παρασταθήσεται τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ἐπαρχίας ἐκείνης (ἢ ἄλλῳ τινὶ Ἐπισκόπῳ νομίμως τοῦτ' ἐγκεχειρισμένῳ) τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ ἐγγὺς τῆς ἁγίας Τραπέζης καθεζομένου, καὶ τῶν παριστώντων αὐτὸν Ἐπισκόπων λεγόντων,

Αἰδεσιμώτατε ἐν Θεῷ Πάτερ, παριστάνομέν σοι τοῦτον τὸν εὐσεβῆ, καὶ εὖ πεπαιδευμένον ἄνδρα, Χειροτονεῖσθαι, καὶ Καθιερῶσθαι Ἐπίσκοπον.

¶ Τότε ἀπαιτήσει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὸ Μανδάτον Βασιλικὸν τῆς Καθιερώσεως, καὶ ἀναγνωσθῆναι ποιήσει· Καὶ ὁ Ὅρκος περὶ τῆς τοῦ Βασιλέως Ὑπεροχῆς δοθήσεται τοῖς Ὑποψηφίοις, ὡς ἐν τῷ Τύπῳ τῆς τῶν Διακόνων Χειροτονίας προδεδήλωται. Εἶτα δὲ δοθήσεται καὶ ὁ Ὅρκος περὶ τῆς Ὑπακοῆς τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ὀφειλομένης, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Ὅρκος περὶ τῆς Ὑπακοῆς τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ὀφειλομένης.

ΕΝ τῷ Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν. Ἐγὼ Ν. Ὑποψήφιος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας καὶ Καθέδρας τῆς Ν. ἐπαγγέλλομαι καὶ ὑπισχνοῦμαι πᾶσαν προσήκουσαν θεραπείαν, αἰδῶ, καὶ ὑπακοὴν τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ τῇ Μητροπολιτικῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Ν. καὶ τοῖς διαδόχοις αὐτῶν ὀφειλομένην. Οὕτω βοηθήσαι μοι ὁ Θεὸς δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ.

¶ Οὐ ληφθήσεται ὁ Ὅρκος οὗτος ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καθιερώσει.

¶ Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραινέσει τὴν Ἐκκλησίαν τὴν παροῦσαν προσεύχεσθαι, οὑτωσὶ λέγων αὐτοῖς,

ΑΔελφοὶ, γέγραπται ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Λουκᾶ, Ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς τὴν διανυκτερεύειν ἐν τῇ προσευχῇ πρὸ τοῦ ἐκλέξασθαι αὐτὸν, καὶ ἐκπέμψαι τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους αὐτοῦ. Γέγραπται δὲ καὶ ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων, ὅτι οἱ Μαθηταὶ οἱ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐνήστευσαν καὶ προσηύξαντο, πρὸ τοῦ ἐπιθεῖναι τὰς χεῖρας τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, καὶ ἐκπέμψαι αὐτούς. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς ἐπακολουθοῦντες τῷ παραδείγματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἀποστόλων, πρῶτον προσευξώμεθα πρὸ τοῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἡμῖν παρασταθέντα προσδέξασθαι καὶ ἐκπέμψαι πρὸς τὸ ἔργον εἰς ὃ τὸ ἅγιον Πνεῦμα (ὡς ἡμεῖς γε πεποίθαμεν) αὐτὸν ἐκάλεσεν.

¶ Τότε δὲ λεχθήσεται ἡ Λιτανεία, ὡς πρότερον ἐν τῷ Τύπῳ τῆς τῶν Διακόνων Χειροτονίας, Πλὴν γε μόνον ὅτι μετὰ ταύτην τὴν πρόσοδον (Δοκείτω σοι φωτίζειν πάντας τοὺς Ἐπισκόπους) ἡ ἰδία Ἱκεσία ἐκεῖ ἑπομένη, παραλειφθήσεται, καὶ ἀντὶ ἐκείνης παρεμβληθήσεται αὕτη.

ΔΟκείτω σοι εὐλογεῖν τοῦτον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Ὑποψήφιον, καὶ τὴν χάριν σου ἐπ' αὐτὸν καταπέμπειν, ὡς ἐν δέοντι τελῇ τὸ ἔργον εἰς ὃ ἐκλήθη, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ τὴν τιμὴν, ἔπαινον, καὶ δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου.

Ἀπόκρισις.

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

¶ Εἶτα λεχθήσεται ἡ ἑξῆς Προσευχή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, πάντων ἀγαθῶν δοτὴρ, ὁ διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου ποιήσας τινὰς τῶν Λειτουργῶν Τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου καταστῆσαι, ἐλεημόνως ἐπίδε τοῦτον τὸν δοῦλόν σου πρὸς τὸ Ἔργον καὶ τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἐπισκόπου νῦν κεκλημένον. Οὕτω δὲ τῆς τε ἀληθείας τῆς διδασκαλίας σου ἀναπλήρωσον, καὶ τῇ τοῦ βίου καλοκαγαθίᾳ κόσμησον αὐτὸν, ὥστε τῷ τε λόγῳ καὶ τῷ τῆς ἀγαθοποιΐας τύπῳ πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

ταύτῃ, εἰς δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, καὶ τὴν τῆς Ἐκκλησίας σου οἰκοδομὴν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ καθεζόμενος τῷ Καθιερωθῆναι μέλλοντι ἐρεῖ,

Ἀδελφὲ, ἐπειδὴ ἡ ἁγία Γραφὴ, καὶ οἱ ἀρχαῖοι Κανόνες προσετέταχασιν ἡμῖν, μὴ ταχέως τινὶ χεῖρας ἐπιτιθέναι, μηδὲ προπετῶς προσδέχεσθαί τινα εἰς τὴν προστασίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἣν αὐτὸς οὐκ ἐλάσσονι τιμῇ, ἢ τῇ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχύσει περιεποιήσατο· πρὸ τοῦ προσδέχεσθαί σε εἰς ταύτην τὴν Λειτουργίαν, ἐν Κεφαλαίοις τισὶν ἐξετάσω σε, ἵνα ἡ παροῦσα Ἐκκλησία δοκιμὴν λάβῃ, καὶ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ πῶς ἔκρινας ἀναστρέφεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ.

Ἆρά γε πέποιθας σὺ ἀληθῶς καλεῖσθαι εἰς τὴν Λειτουργίαν ταύτην κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν Τάξιν τῆς Βασιλείας ταύτης;

Ἀπόκρισις.

Πέποιθά γε.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἆρά γε πέπεισαι, ὅτι αἱ ἱεραὶ Γραφαὶ ἀρκούντως περιέχουσι πᾶσαν τὴν διδασκαλίαν ἁπλῶς ἀναγκαίαν πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν διὰ πίστεως εἰς Ἰησοῦν Χριστόν; Καὶ προῄρησαι ἐκ τῶν αὐτῶν Γραφῶν τὸν λαὸν τῇ Κηδεμονίᾳ σου ἐπιτετραμμένον παιδεύειν, καὶ μηδὲν ἄλλο τι οὖν (ὡς πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν ἐξ ἀνάγκης ζητούμενον) διδάσκειν, πλὴν εἰ μὴ ὅ,τι ἂν πεπεισμένος εἴης διὰ τῶν Γραφῶν συλλογισθῆναι δύνασθαι, καὶ πιστωθῆναι;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε πέπεισμαι, καὶ οὕτω προῄρημαι διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Πιστῶς οὖν καὶ σπουδαίως ἀσκήσεις σεαυτὸν ἐν ταῖς αὐταῖς ἱεραῖς Γραφαῖς, καὶ τὸν Θεὸν διὰ τῆς προσευχῆς ἐπικαλέσεις ἐπὶ τῷ ὀρθῶς νοεῖν αὐτὰς, ἵνα δι' αὐτῶν δυνατὸς ᾖς παιδεύειν, καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἆρ' οὖν ἕτοιμος εἶ μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας τὰς ψευδεῖς πάσας, καὶ ξένας διδασκαλίας τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ ἐναντίας, ἐξορίζειν καὶ φυγαδεύειν· καὶ ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ ἄλλους νουθετεῖν καὶ προτρέπειν εἰς τὸ αὐτὸ ποιῆσαι;

Ἀπόκρισις.

Ἕτοιμός εἰμι, βοηθοῦντός μοι τοῦ Κυρίου.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Πότερον ἀρνησάμενος πᾶσαν τὴν ἀσέβειαν,

κ

καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς ζήσεις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἵνα περὶ πάντα σεαυτὸν ἄλλοις παρέχῃς τύπον καλῶν ἔργων, ἵνα καταισχυνθῇ ὁ ἀντικείμενος, μηδὲν ἔχων σοῦ καταλαλεῖν;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Διαφυλάξεις καὶ προβιβάσεις, ὅσον ἐπὶ σοὶ, ἡσυχίαν, ἀγάπην, καὶ εἰρήνην ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις· τοὺς δὲ ὀχληροὺς, ἀπειθεῖς, καὶ μοχθηροὺς ἐν τῇ Διοικήσει σου κολάσεις καὶ τιμωρήσῃ κατὰ τὴν ἐξουσίαν τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ σοι δοθεῖσαν, καὶ τῇ τῆς Βασιλείας ταύτης διαταγῇ σοι ἐπιτρεφθησομένην;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦ μοι ὄντος τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Πιστὸς ἔσῃ ἐν τῷ τάξαι, ἐκπέμψαι, καὶ χειροτονῆσαι τοὺς ἄλλους;

Ἀπόκρισις.

Ἔσομαι γε, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἤπιον σεαυτὸν παρέξεις, καὶ Χριστοῦ ἕνεκα ἐλεήσεις τοὺς πένητας, καὶ ἐνδεεῖς, καὶ πάντας τοὺς ξένους τῆς ἐπικουρίας ἐρήμους;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε ἐμαυτὸν παρέξω, βοηθοῦ μοι ὄντος τοῦ Θεοῦ.

¶ Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἑστὼς ἐρεῖ,

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὸ θέλημά σοι δωρησάμενος ποιῆσαι τὰ πάντα ταῦτα, δῴη καί σοι τὴν ἰσχὺν, καὶ τὴν δύναμιν ταῦτα ἐπιτελέσαι· ἵνα τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὃ ἐν σοὶ ἐνήρξατο, αὐτοῦ τελειοῦντος, τέλειος, καὶ ἀμώμητος εὑρεθῇς ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε Ἐπίσκοπος ὁ Ὑποψήφιος ἐνδύσεται τὴν λοιπὴν σκευὴν Ἐπισκοπικὴν καὶ γονυπετοῦντος αὐτοῦ, ᾀσθήσεται ἢ λεχθήσεται ἐπ' αὐτῷ ὁ Ὕμνος [Ἐλθὲ Κτιστὲ τὸ Πνεῦμα] ἀρχομένου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τῶν δὲ Ἐπισκόπων καὶ ἄλλων παρόντων στιχηδὸν ἀμειβομένων κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Πνεῦμ' ἅγιον ἐλθὲ, κ' ἄμμι ψυχὰς εἴσπνεε,
Φώτιζέ τ' αὐτὰς σῷ ἐπουρανίῳ πυρί.
Σὺ Πνεῦμα, χρίειν οὗ μόνου ἔργον πέλει,
Ὃς ἑπταπλάσια δῶρα σοῦ χαρίζεαι.
Σὸν χρίσμα τρισμακάριον ἐλθὸν ὕψοθεν,
Παραμύθιον, καὶ ζωή ἐστ', ἀγάπης τε πῦρ.
Ἐπικράτυνον φωτὶ σοῦ αἰωνίῳ
Ἡμῶν τὸ ἀμβλὺ τῆς ὑποτύφλου ὄψεως.
Χρῖσον, κ' ἵλυνον μακρὰ τὰ προσώπατα
Χάριτι ῥεούσῃ σοῦ ἄνωθεν δαψιλεῖ.
Ἐχθροὺς ἄπωσον, οἴκοι εἰρήνην διδοὺς·
Ὅπου τὺ ποιμὴν, οὐδὲν ἄν γ' ἔλθοι κακόν.

Ἡμᾶς δίδαξον Πατέρα, Υἱόν τ' εἰδέναι,
Καὶ σαυτὸν ἐξ ἀμφοῖν, ἓν ἔμμεναι μόνον.
Ἅπαντας εἰς αἰῶνας ὡς διαμπερὲς
Ἄληκτον ᾆσμα τοῦτ' ἀεὶ ἡμῶν ἔῃ,
Αἶνος γενέσθω ἀφθίτῳ σου ἀξία,
Πάτερ, Υἱὲ, καὶ ἅγιον τὸ Πνεῦμα πάνσοφον.

¶ Ἢ οὕτως.

Πνεῦμ' ἅγιον ἐλθὲ, Θεὸς ὃς εἶς αἰώνιος,
Καὶ ἐκπορεύῃ ὑψόθεν,
Ἔκ τοῦ τε Πατρὸς, ἔκ τε τοῦ Υἱοῦ ἅμα,
Ἀγάπης καὶ εἰρήνης Θεός.
Ἐπίσκεψαι ἡμῶν νοῦν τε, καὶ ταῖς καρδίαις
Οὐράνιον ἔμπνει σὴν χάριν,
Τἀληθὲς ὡς καὶ τεὐσεβὲς δυναίμεθα
Ψυχῇ ὅλῃ διωκέμεν.
Παράκλητος αὐτὸς εἶ σὺ, καὶ παρήγορος
Ἐν ἄχεϊ, παντί τ' ἐν κακῷ·
Οὐράνιον δὴ ὑψίστου δῶρον Θεοῦ
Γλῶσσ' οὔτις ἂν σαφῶς λέγοι.
Ἡ ζῶσα πηγὴ, κρήνη ἡ ἀέναος
Πάσης ἐπουρανίου χαρᾶς.
Πῦρ ὡς διαυγὲς, οἷος ὡς γλυκύς τ' ἔρως,
Τὸ χρίσμα θείου Πνεύματος.
Πολυποίκιλος σὺ σοῖσιν ἐν δώροις, δι' ὧν
Χριστοῦ μένει Ἐκκλησία.
Πισταῖς σὺ καρδίαις σὸν ἐγγράφεις νόμον,
Ὁ δάκτυλος χειρὸς Θεοῦ·
Κατὰ τὴν πάλαι ὑπόσχεσίν σου Κύριε
Σὺ εὔχαριν διδοῖς λόγον.
Θεοῦ ἔπαινοι ὡς βοηθοῦντος σέθεν
Ἐξηχέονται πανταχοῦ.
Πνεῦμ' ἅγιον εἰς ἡμῶν ἑκάστου τὸν νόον
Πέμψον σου οὐράνιον φάος·
Θέρμαινε ζήλῳ διαπύρῳ τὰς καρδίας,
Θεῷ λατρεύειν πάντοτε.
Ῥῶσον, κραταίωσόν τε ἡμῶν τ' ἀσθενὲς,
(Σαθροὺς γὰρ οἶσθ' ἡμᾶς, Θεός.)
Ὡς μήτε δαίμων, μήτε κόσμος, μήτε σὰρξ
Ἡμῶν κατισχύσαι ποτέ.
Ἐχθροὺς ἀπῶσον, νόσφισον θ' ἡμῶν ἑκὰς,
Ἡμῖν δ' ἄμυνον, ὡς ἔοι
Εἰρήνη ἡμῖν πρὸς Θεὸν, πρός τ' ἀνέρας
Ἐν καρδίαις (λῷστον κλέρας·)
Δῴης δὴ ἡμῖν, ὄντος ὡς σου, Κύριε,
Ἄρχοντος, ἠδ' ἡγήτορος,

Ὑπεκφύγοιμεν τῆς ἁμαρτίας βρόχους,
Μηδ' ἐκπέσοιμεν πως σέθεν.
Χάριτος ἐνεργοῦς σῆς τοσόνδ' ἡμῖν μέτρον,
Δεόμεθα, δῴης Κύριε,
Ὅπως σὺ ἡμῶν καὶ Παράκλητος γένῃ
Ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἐσχάτῃ.
Ἔριδος διχοστασίης τε πάσης καὶ μάχης
Τὰ δεσμὰ λῦσον, Κύριε,
Σὺ δ' ἅμμα τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης πλέκε
Χριστιανῇ ἐν γῇ πανταχοῦ.
Χάριν δὸς ἡμῖν, ὡς δυναίμεθ' εἰδέναι
Τὸν Πατέρα πάσης ἰσχύος,
Υἱοῦ καὶ αὐτοῦ ἠγαπημένους τυχεῖν
Εὐδαιμονεστάτης θέας,
Πίστει τελείᾳ τ' εὖ καὶ ἐρριζωμένῃ
Ὁμολογεῖν σε πάντοτε,
Τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρός τε καὶ Υἱοῦ ἅμα,
Θεὸν ἕνα, τρεῖς δ' ὑποστάσεις.

Ἡ αἴνεσις καὶ δόξα τῷ Θεῷ Πατρὶ,
Υἱῷ θ' ὡς εὐλογημένῳ,
Ἁγίῳ τε τῆς χάριτος ἁπάσης Πνεύματι,
Ἰσαιτάτοις τρισὶν, χ' ἑνί.
Εὐχώμεθ', ἡμῶν ἵνα μόνος θ' ὁ Κύριος
Ὃν Πνεῦμα πέμπειν εὐδοκῇ
Ἐπὶ πάντας αὐτοῦ ὁμολογοῦντας ὄνομα,
Καὶ νῦν, καὶ ἐς κόσμου τέλος.

Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐρεῖ,

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

Δεηθῶμεν.

Παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ ἐξ ἀπείρου τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης, καὶ ἀγαθωσύνης σου, τὸν μονογενῆ καὶ ὑπερφίλτατον ἀγαπητὸν τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς Λυτρωτὴν καὶ Ἀρχηγὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς ἡμῖν χαρισάμενος· ὃς τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τελειώσας, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβὰς, πλουσίως ἐξέχεε τὰ χαρίσματα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἔθετο τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστὰς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς οἰκοδομὴν καὶ καταρτισμὸν τῆς Ἐκκλησίας· Δώρησαι, δεόμεθά σου, τούτῳ τῷ δούλῳ σου τὴν τοιαύτην χάριν, ὥστε ἕτοιμον ἀεὶ εἶναι αὐτὸν διαφημίζειν τὸ Εὐαγγέλιόν σου, Εὐαγγέλιον τῆς πρός σε καταλλαγῆς, καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῷ διδομένῃ χρῆσθαι μὴ εἰς καθαίρεσιν, ἀλλ' εἰς σωτη-

σωτηρίαν, μὴ εἰς βλάβην, ἀλλ' εἰς βοήθειαν· ἵνα ὡς ὁ φρόνιμος καὶ πιστὸς δοῦλος διδοὺς τῇ θεραπείᾳ σου τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ, τὸ τέλος προσδεχθῇ εἰς τὴν αἰώνιον χαρὰν δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ οἱ παρόντες Ἐπίσκοποι ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας αὐτῶν τῇ κεφαλῇ Ἐπισκόπου τοῦ Ὑποψηφίου, γονυπετοῦντος ἔμπροσθεν αὐτῶν, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου λέγοντος,

ΛΑ'βε τὸ ἅγιον Πνεῦμα πρὸς τὴν Λειτουργίαν, καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, νῦν ἐπιτετραμμένον σοι διὰ τῆς Ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἡμῶν· Ἐν τῷ Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Καὶ μίμνησο ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ τὸ δεδομένον σοι διὰ ταύτης τῆς Ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἡμῶν· Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς Πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφρονισμοῦ.

¶ Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραδώσει αὐτῷ τὰ Βιβλία, λέγων,

ΠΡόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μελέτα τὰ ἐν τῷ Βιβλίῳ τούτῳ περιεχόμενα. Ἐν αὐτοῖς ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ δι' αὐτῶν γινομένη φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν. Ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου. Ἴσθι τῇ ποίμνῃ τοῦ Χριστοῦ ποιμὴν, μὴ λύκος· ποίμαινε τὰ πρόβατα, μὴ κατέσθιε· τὸ ἐκλεῖπον ἐνίσχυσον, τὸ ἀσθενοῦν ἴασαι, τὸ συντετριμμένον κατάδησον, τὸ πλανώμενον ἀπόστρεψον, τὸ ἀπολωλὸς ζήτησον. Ἐπὶ τοσοῦτον οἰκτιρμόνως ἔχε, ὥστε μὴ ῥᾴθυμον εἶναι· οὕτω τῇ παιδείᾳ χρῶ, ὥστε μὴ ἐπιλανθάνεσθαι τοῦ ἐλέους· ἵνα φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιποίμενος κομίσῃ τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προέξεισιν ἐν τῇ τῆς Συνάξεως Λειτουργίᾳ· ᾧ καὶ Ἐπίσκοπος ἄρτι Καθιερωμένος (μετὰ τῶν ἄλλων) συγκοινωνήσει.

¶ Ἀντὶ δὲ τῆς τελευταίας Συναπτῆς, εὐθὺς πρὸ τῆς Εὐλογίας λεχθήσονται αὗται αἱ Προσευχαί.

ἘΛεημονέστατε Πάτερ, καταπέμψον, δεόμεθά σου, ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου τὴν οὐράνιον εὐλογίαν σου, καὶ οὕτως ἔνδυσαι αὐτὸν τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, ὅπως κηρύσσων τὸν Λόγον σου, μὴ μόνον σπουδάσῃ ἐλέγξαι, παρακαλέσαι, καὶ ἐπιτιμῆσαι ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ· ἀλλὰ καὶ ὁ ὑγιαίνων τύπος γένηται τῶν πιστῶν, ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι· ἵνα τὴν Τάξιν αὐτοῦ πιστῶς ἀναπληρῶν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ κομίση-

ται

τῃ τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον, ἀποκείμενον παρὰ τῷ Κυρίῳ τῷ δικαίῳ Κριτῇ, τῷ Συζῶντι καὶ Συμβασιλεύοντι ἐνὶ Θεῷ, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Φθάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σε, καὶ προσβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχομένοις, προσίῃσι, καὶ πληρωθεῖσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν· δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα τὸν νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρείη, καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμεῖναι. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

ἜΣΔΡΑΣ Α.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑὶ ἤγαγεν Ἰωσίας τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσε τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου,

2 Στήσας τοὺς ἱερεῖς κατ' ἐφημερίας ἐστολισμένους ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Κυρίου.

3 Καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις ἱεροδούλοις τοῦ Ἰσραὴλ, ἁγιάσαι ἑαυτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ θέσει τῆς ἁγίας κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου ἐν τῷ οἴκῳ, ᾧ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν ὁ τοῦ Δαυὶδ ὁ βασιλεύς·

4 Οὐκ ἔσται ὑμῖν ἄραι ἐπ' ὤμων αὐτήν· καὶ νῦν λατρεύετε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ θεραπεύετε τὸ ἔθνος αὐτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἑτοιμάσατε κατὰ τὰς πατριὰς καὶ τὰς φυλὰς ὑμῶν,

5 Κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ τὴν μεγαλειότητα Σαλωμὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ στάντες ἐν τῷ ἁγίῳ κατὰ τὴν μεριδαρχίαν τὴν πατρικὴν ὑμῶν τῶν Λευιτῶν, τῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,

6 Ἐν τάξει θύσατε τὸ πάσχα, καὶ τὰς θυσίας ἑτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ πάσχα κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου τὸ δοθὲν τῷ Μωυσῇ.

7 Καὶ ἐδωρήσατο Ἰωσίας τῷ λαῷ τῷ εὑρεθέντι ἀρνῶν καὶ ἐρίφων τριάκοντα χιλιάδας, μόσχους τρισχιλίους· ταῦτα ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐδόθη κατ' ἐπαγγελίαν τῷ λαῷ, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ Λευίταις.

8 Καὶ ἔδωκε Χελκίας, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Συῆλος οἱ ἐπιστάται τοῦ ἱεροῦ τοῖς ἱερεῦσιν εἰς πάσχα πρόβατα δισχίλια ἑξακόσια, μόσχους τριακοσίους.

9 Καὶ Ἰεχονίας, καὶ Σαμαίας, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀδελφὸς, καὶ Ἀσαβίας, καὶ Ὀχιῆλος, καὶ Ἰωρὰμ χιλίαρχοι ἔδωκαν τοῖς Λευίταις εἰς πάσχα πρόβατα πεντακισχίλια, μόσχους ἑπτακοσίους.

10 Καὶ ταῦτα τὰ γενόμενα, εὐπρεπῶς ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, ἔχοντες τὰ ἄζυμα κατὰ τὰς φυλὰς

11 Καὶ κατὰ τὰς μεριδαρχίας τῶν πατέρων ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, προσενεγκεῖν τῷ Κυρίῳ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ· καὶ οὕτως τὸ πρωϊνόν.

12 Καὶ ὤπτησαν τὸ πάσχα πυρὶ ὡς καθήκει, καὶ τὰς θυσίας ἥψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ λέβησι μετ' εὐωδίας,

13 Καὶ ἀπήνεγκαν πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ λαοῦ· μετὰ δὲ ταῦτα ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών.

14 Οἱ γὰρ ἱερεῖς ἀνέφερον τὰ στέατα ἕως ἀωρίας· καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών.

15 Καὶ οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσὰφ ἦσαν ἐπὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ Δαυὶδ τεταγμένα, καὶ Ἀσὰφ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἐδδινοὺς ὁ παρὰ τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἑ-
κάστου πυλῶνος· οὐκ ἔστι πα-
ραβῆναι ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ
ἐφημερίαν· οἱ γὰρ ἀδελφοὶ
αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν
αὐτοῖς.
17 Καὶ συνετελέσθη τὰ τῆς
θυσίας τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἀχθῆναι τὸ πάσχα,
18 Καὶ προσενεχθῆναι τὰς
θυσίας ἐπὶ τὸ τοῦ Κυρίου θυσια-
στήριον, κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ
βασιλέως Ἰωσίου.
19 Καὶ ἠγάγοσαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν τῷ
καιρῷ τούτῳ τὸ πάσχα καὶ τὴν
ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἡμέρας
ἑπτά.
20 Καὶ οὐκ ἤχθη τὸ πάσχα τοι-
οῦτον ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν χρό-
νων Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.
21 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς
τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ ἠγάγοσαν πάσχα
τοιοῦτον, οἷον ἤγαγεν Ἰωσίας, καὶ
οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ
εὑρεθεὶς ἐν τῇ κατοικήσει αὐ-
τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.
22 Ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει
βασιλεύοντος Ἰωσίου ἤχθη τὸ
πάσχα τοῦτο.
23 Καὶ ὠρθώθη τὰ ἔργα Ἰω-
σίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ ἐν
καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας.
24 Καὶ τὰ κατ' αὐτὸν δὲ
ἀναγέγραπται ἐν τοῖς ἔμπροσ-
θεν χρόνοις, περὶ τῶν ἡμαρτη-
κότων καὶ ἠσεβηκότων εἰς τὸν
Κύριον παρὰ πᾶν ἔθνος καὶ
βασιλείαν, καὶ ἃ ἐλύπησαν αὐ-
τὸν, ἐστι. καὶ οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου
ἀνέστησαν ἐπὶ Ἰσραήλ.
25 Καὶ μετὰ πᾶσαν τὴν
πρᾶξιν ταύτην Ἰωσίου, συν-
έβη Φαραὼ βασιλέα Αἰγύ-
πτου ἐλθόντα πόλεμον ἐγεῖ-
ραι ἐν Χαρκαμὺς ἐπὶ τοῦ Εὐ-
φράτου· καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπ-
άντησιν αὐτῷ Ἰωσίας.
26 Καὶ διεπέμψατο πρὸς
αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου, λέ-
γων, τί ἐμοὶ καὶ σοί ἐστι βα-
σιλεῦ τῆς Ἰουδαίας;
27 Οὐχὶ πρός σε ἐξαπέ-
σταλμαι ὑπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ·
ἐπὶ γὰρ τοῦ Εὐφράτου ὁ πόλε-
μός μου ἐστί· καὶ νῦν Κύριος
μετ' ἐμοῦ ἐστι, καὶ Κύριος μετ'
ἐμοῦ ἐπισπεύδων ἐστίν· ἀπόστη-
θι, καὶ μὴ ἐναντιοῦ τῷ Κυρίῳ.
28 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ἑαυ-
τὸν Ἰωσίας ἐπὶ τὸ ἅρμα αὐτοῦ,
ἀλλὰ πολεμεῖν αὐτὸν ἐπιχει-
ρεῖ, οὐ προσέχων ῥήμασιν
Ἱερεμίου προφήτου ἐκ στόμα-
τος Κυρίου.
29 Ἀλλὰ συνεστήσατο πρὸς
αὐτὸν πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ
Μαγεδδώ· καὶ κατέβησαν οἱ
ἄρχοντες πρὸς τὸν βασιλέα
Ἰωσίαν.
30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τοῖς παισὶν ἑαυτοῦ, Ἀποστή-
σατέ με ἀπὸ τῆς μάχης, ἠσθέ-
νησα γὰρ λίαν. καὶ εὐθέως
ἀπέστησαν αὐτὸν οἱ παῖδες
αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρατάξεως.
31 Καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἅρμα
τὸ δεύτερον αὐτοῦ, καὶ ἀποκα-
ταστεθεὶς εἰς Ἱερουσαλὴμ, μετ-
ήλλαξε τὸν βίον αὐτοῦ, καὶ ἐτά-
φη ἐν τῷ πατρικῷ τάφῳ.
32 Καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ
ἐπένθησαν τὸν Ἰωσίαν, καὶ
ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ὁ προ-
φήτης ὑπὲρ Ἰωσίου, καὶ οἱ
προκαθήμενοι σὺν γυναιξὶν
ἐθρήνουσαν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ταύτης· καὶ ἐξεδόθη τοῦτο
γίνεσθαι ἀεὶ εἰς ἅπαν τὸ γέ-
νος Ἰσραήλ.
33 Ταῦτα δὲ ἀναγέγραπται
ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἱστορουμένων
περὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἰουδαίας,
καὶ

καὶ τὸ καθ' ἓν πραχθὲν τῆς
πράξεως Ἰωσίου, καὶ τῆς δόξης
αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐν
τῷ νόμῳ Κυρίου· τά τε προ-
πραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὰ
νῦν, ἱστόρηται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν
βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.
34 Καὶ ἀναλαβόντες οἱ ἐκ
τοῦ ἔθνους τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰω-
σίου, ἀνέδειξαν βασιλέα ἀντὶ
Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὄντα
ἐτῶν εἴκοσι τριῶν.
35 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσ-
ραὴλ καὶ Ἱερουσαλὴμ μῆνας
τρεῖς· καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν βα-
σιλεὺς Αἰγύπτου τοῦ μὴ βασι-
λεύειν ἐν Ἱερουσαλήμ,
36 Καὶ ἐζημίωσε τὸ ἔθνος
ἀργυρίου ταλάντοις ἑκατὸν καὶ
χρυσίου ταλάντῳ ἑνί.
37 Καὶ ἀνέδειξε βασιλεὺς
Αἰγύπτου βασιλέα Ἰωακὶμ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα τῆς Ἰου-
δαίας καὶ Ἱερουσαλήμ.
38 Καὶ ἔδησεν Ἰωακὶμ
τοὺς μεγιστᾶνας, Ζαράκην δὲ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ συλλαβὼν
ἀνήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου.
39 Ἐτῶν δὲ ἦν εἰκοσι-
πέντε Ἰωακὶμ ὅτε ἐβασίλευ-
σε τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσα-
λήμ· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου.
40 Μετ' αὐτὸν δὲ ἀνέβη
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος, καὶ ἔδησεν αὐ-
τὸν ἐν χαλκείῳ δεσμῷ, καὶ
ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα.
41 Καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν σκευ-
ῶν τοῦ Κυρίου λαβὼν Ναβουχο-
δονόσορ καὶ ἀπενέγκας, ἀπ-
ηρείσατο ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν
Βαβυλῶνι.
42 Τάδε ἱστορηθέντα περὶ
αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ καὶ
δυσσεβείας, ἀναγέγραπται ἐν
τῇ βίβλῳ τῶν χρόνων τῶν βασι-
λέων.
43 Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ Ἰωακὶμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ὅτε
γὰρ ἀνεδείχθη, ἦν ἐτῶν ὀκτώ.
44 Βασιλεύει δὲ μῆνας
τρεῖς καὶ ἡμέρας δέκα ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ, καὶ ἐποίησε τὸ πο-
νηρὸν ἔναντι Κυρίου.
45 Καὶ μετ' ἐνιαυτὸν ἀ-
ποστείλας Ναβουχοδονόσορ
μετήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυ-
λῶνα, ἅμα τοῖς ἱεροῖς σκεύ-
εσι τοῦ Κυρίου,
46 Καὶ ἀνέδειξε Σεδεκίαν
βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερου-
σαλήμ, ὄντα ἐτῶν εἴκοσι ἑνός·
βασιλεύει δὲ ἔτη ἕνδεκα,
47 Καὶ ἐποίησε τὸ πονη-
ρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ οὐκ ἐν-
ετράπη ἀπὸ τῶν ῥηθέντων λόγων
ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου ἐκ
στόματος τοῦ Κυρίου.
48 Καὶ ὁρκισθεὶς ἀπὸ τοῦ
βασιλέως Ναβουχοδονόσορ
τῷ ὀνόματι Κυρίου, ἐπιορκή-
σας ἀπέστη· καὶ σκληρύνας
αὐτοῦ τὸν τράχηλον καὶ τὴν καρ-
δίαν αὐτοῦ, παρέβη τὰ νόμιμα
Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.
49 Καὶ οἱ ἡγούμενοι δὲ τοῦ
λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων πολλὰ ἠ-
σέβησαν καὶ ὑπὲρ πάσας
τὰς ἀκαθαρσίας πάντων τῶν
ἐθνῶν, καὶ ἐμίαναν τὸ ἱερὸν
τοῦ Κυρίου τὸ ἁγιαζόμενον ἐν
Ἱερουσαλήμ.
50 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων αὐτῶν διὰ τοῦ ἀγγέ-
λου αὐτοῦ μετακαλέσαι αὐτοὺς,
καθότι ἐφείδετο αὐτῶν καὶ τοῦ
σκηνώματος αὐτοῦ.
51 Αὐτοὶ δὲ ἐμυκτήρισαν
ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· καὶ ᾗ
ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος, ἦ-
σαν ἐκπαίζοντες τοὺς προφή-
τας αὐτοῦ,
52 Ἕως οὗ θυμωθέντα αὐτὸν
ἐπὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ διὰ τὰ δυσ-

στιβήματα, προςτάξαι ἀναβι-
βάσαι ἐπ' αὐτοὺς τοὺς βασι-
λεῖς τῶν Χαλδαίων.
53 Οὗτοι ἀπέκτειναν τοὺς
νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ,
περικύκλῳ τοῦ ἁγίου αὐτῶν ἱε-
ροῦ· καὶ οὐκ ἐφείσαντο νεανί-
σκου καὶ παρθένου, καὶ πρε-
σβύτου καὶ νεωτέρου, ἀλλὰ
πάντας παρέδωκεν εἰς τὰς
χεῖρας αὐτῶν.
54 Καὶ πάντα τὰ ἱερὰ σκεύη
τοῦ Κυρίου τὰ μεγάλα καὶ τὰ
μικρὰ, καὶ τὰς κιβωτοὺς τοῦ
Κυρίου, καὶ τὰς βασιλικὰς
ἀποθήκας ἀναλαβόντες ἀπ-
ήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.
55 Καὶ ἐνεπύρισαν τὸν οἶ-
κον τοῦ Κυρίου, καὶ ἔλυσαν τὰ
τείχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοὺς
πύργους αὐτῆς ἐνεπύρισαν ἐν
πυρί,
56 Καὶ συνετέλεσαν πάν-
τα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς ἀχρει-
ῶσαι· καὶ τοὺς ἐπιλοίπους ἀπ-
ήγαγε μετὰ ῥομφαίας εἰς Βα-
βυλῶνα.
57 Καὶ ἦσαν παῖδες αὐτῷ καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, μέχρις οὗ βα-
σιλεῦσαι Πέρσας, εἰς ἀνα-
πλήρωσιν ῥήματος τοῦ Κυ-
ρίου ἐν στόματι Ἱερεμίου·
58 Ἕως τοῦ εὐδοκῆσαι τὴν
γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς, πάντα
τὸν χρόνον τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς
σαββατιεῖ εἰς συμπλήρωσιν
ἐτῶν ἑβδομήκοντα.

Κεφ. β'. 2.

Βασιλεύοντος Κύρου Περ-
σῶν ἔτους πρώτου, εἰς
συντέλειαν ῥήματος Κυρίου
ἐν στόματι Ἱερεμίου,
2 Ἤγειρε Κύριος τὸ
πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περ-
σῶν, καὶ ἐκήρυξεν ἐν ὅλῃ τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἅμα διὰ
γραπτῶν,
3 Λέγων, Τάδε λέγει ὁ
βασιλεὺς Περσῶν Κῦρος, Ἐ-
μὲ ἀνέδειξε βασιλέα τῆς οἰκου-
μένης ὁ Κύριος τοῦ Ἰσραὴλ,
Κύριος ὁ ὕψιστος.
4 Καὶ ἐσήμηνέ μοι οἰκο-
δομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.
5 Εἴ τις οὖν ἐστιν ὑμῶν ἐκ
τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, ἔστω ὁ Κύριος
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβὰς εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ, οἰκοδομείτω τὸν οἶ-
κον τοῦ Κυρίου τοῦ Ἰσραὴλ· οὗ-
τος ὁ Κύριος, ὁ κατασκη-
νώσας ἐν Ἱερουσαλήμ.
6 Ὅσοι οὖν κατὰ τοὺς τόπους
οἰκοῦσι, βοηθείτωσαν αὐτῷ οἱ ἐν
τῷ τόπῳ αὐτοῦ, ἐν χρυσίῳ καὶ
ἐν ἀργυρίῳ,
7 Ἐν δόσεσι, μεθ' ἵππων
καὶ κτηνῶν, σὺν τοῖς ἄλλοις
τοῖς κατ' εὐχὰς προστεθει-
μένοις εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου
τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ.
8 Καὶ καταστάντες οἱ ἀρ-
χίφυλοι τῶν πατριῶν τῆς Ἰούδα
καὶ Βενιαμὶν φυλῆς, καὶ οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πάντων ὧν ἤ-
γειρε Κύριος τὸ πνεῦμα, ἀνα-
βῆναι οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
Κυρίῳ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ·
9 Καὶ οἱ περὶ κύκλῳ αὐτῶν
ἐβοήθησαν ἐν πᾶσιν, ἐν ἀργυρίῳ
καὶ χρυσίῳ, ἵπποις, κτήνεσι,
καὶ εὐχαῖς ὡς πλείσταις πολ-
λῶν, ὧν ὁ νοῦς ἠγέρθη.
10 Καὶ ὁ βασιλεὺς Κῦρος
ἐξήνεγκε τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ
Κυρίου, ἃ μετήνεγκε Ναβου-
χοδονόσορ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδω-
λείῳ αὐτοῦ.
11 Ἐξενέγκας δὲ αὐτὰ Κῦ-
ρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν παρ-
έδωκεν αὐτὰ Μιθραδάτῃ τῷ
ἑαυτοῦ γαζοφύλακι.

12 Διὰ ἣ ταῦτα παρεδόθη σοι Σαμανασσάρῳ προστάτῃ τῆς Ἰουδαίας.

13 Ὁ δὲ τούτων ἀριθμὸς ἦν, σπονδεῖα χρυσᾶ χίλια, σπονδεῖα ἀργυρᾶ χίλια, θυΐσκαι ἀργυραῖ εἰκοσιεννέα, φιάλαι χρυσαῖ τριάκοντα, ἀργυραῖ δισχίλιαι τετρακόσιαι δέκα, καὶ ἄλλα σκεύη χίλια.

14 Τὰ δὲ πάντα σκεύη ἐκομίσθη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πεντακισχίλια τετρακόσια ἑξηκονταεννέα.

15 Ἀνηνέχθη δὲ ὑπὸ Σαμανασσάρου ἅμα τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ Ἀρταξέρξου τῶν Περσῶν βασιλέως χρόνοις κατέγραψαν αὐτῷ κατὰ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ, Βήλεμος, καὶ Μιθραδάτης, καὶ Ταβέλλιος, καὶ Ῥάθυμος, καὶ Βεέλτεθμος, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεύς, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτοις συντασσόμενοι, οἰκοῦντες δὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις, τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολήν.

17 Βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ κυρίῳ οἱ παῖδές σου, Ῥάθυμος ὁ τὰ προσπίπτοντα, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεύς, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῆς βουλῆς αὐτῶν, καὶ κριταὶ οἱ ἐν κοίλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ.

18 Καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἀναβάντες παρ' ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλήμ, τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν, οἰκοδομοῦσι τάς τε ἀγορὰς αὐτῆς, καὶ τὰ τείχη θεραπεύουσι, καὶ ναὸν ὑποβάλλονται.

19 Ἐὰν οὖν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη συντελεσθῇ, φορολογίαν οὐ μὴ ὑπομείνωσι δοῦναι, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιστήσονται.

20 Καὶ ἐπεὶ ἐνεργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναὸν, καλῶς ἔχειν ὑπολαμβάνομεν μὴ ὑπεριδεῖν τὸ τοιοῦτο.

21 Ἀλλὰ προσφωνῆσαι τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅπως, ἂν φαίνηταί σοι, ἐπισκεφθῇ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν πατέρων σου βιβλίοις.

22 Καὶ εὑρήσεις ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς γεγραμμένα περὶ τούτων, καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἦν ἀποστάτις, καὶ βασιλεῖς καὶ πόλεις ἐνοχλοῦσα,

23 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποστάται καὶ πολιορκίας συνιστάμενοι ἐν αὐτῇ ἔτι ἐξ αἰῶνος, δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη.

24 Νῦν οὖν ὑποδεικνύομεν σοι κύριε βασιλεῦ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ ταύτης τείχη ἀνασταθῇ, κάθοδος οὐκ ἔτι σοι ἔσται εἰς κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην.

25 Τότε ἀντέγραψεν ὁ βασιλεὺς Ῥαθύμῳ τῷ γράφοντι τὰ προσπίπτοντα, καὶ Βεελτεθμῷ, καὶ Σημελλίῳ γραμματεῖ, καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς συντασσομένοις καὶ οἰκοῦσιν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ, καὶ Συρίᾳ, καὶ Φοινίκῃ, τὰ ὑπογεγραμμένα.

26 Ἀνέγνων τὴν ἐπιστολὴν ἣν πεπόμφατε πρός με· ἐπέταξα οὖν ἐπισκέψασθαι· καὶ εὑρέθη ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἐστὶν ἐξ αἰῶνος βασιλεῦσιν ἀντιπαρατάσσουσα,

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποστάσεις καὶ πολέμους ἐν αὐτῇ συντελοῦντες, καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ καὶ σκληροὶ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ κυριεύοντες καὶ φορολογοῦντες κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην.

28 Νῦν οὖν ἐπέταξα ἀποκωλῦσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τοῦ οἰκοδομῆσαι τὴν πόλιν, καὶ προνοηθῆναι ὅπως μηδὲν παρὰ ταῦτα γένηται,

29 Καὶ μὴ προβῇ ἐπὶ πλεῖον τὰ τῆς κακίας εἰς τὸ βασιλεῖς ἐνοχλῆσαι.

30 Τότε ἀναγνωσθέντων τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου γραφέντων, Ῥάθυμος, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεύς, καὶ οἱ τούτοις συντασσόμενοι, ἀναζεύξαντες εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ σπουδὴν μεθ᾽ ἵππου καὶ ὄχλου παρατάξεως, ἤρξαντο κωλύειν τοὺς οἰκοδομοῦντας· καὶ ἤργει ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑὶ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐποίησε δοχὴν μεγάλην πᾶσι τοῖς ὑπ᾽ αὐτόν, καὶ πᾶσι τοῖς οἰκογενέσιν αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μεγιστᾶσι τῆς Μηδίας καὶ τῆς Περσίδος,

2 Καὶ πᾶσι τοῖς σατράπαις καὶ στρατηγοῖς καὶ τοπάρχαις τοῖς ὑπ᾽ αὐτόν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρις Αἰθιοπίας, ἐν ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις.

3 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ ἐμπλησθέντες ἀνέλυσαν· ὁ δὲ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἀνέλυσεν εἰς τὸν κοιτῶνα ἑαυτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ἔξυπνος ἐγένετο.

4 Τότε οἱ τρεῖς νεανίσκοι οἱ σωματοφύλακες οἱ φυλάσσοντες τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, εἶπαν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον,

5 Εἴπωμεν ἕκαστος ἡμῶν ἕνα λόγον, ὃς ὑπερισχύσει· καὶ οὗ ἐὰν φανῇ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ σοφώτερον τοῦ ἑτέρου, δώσει αὐτῷ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς δωρεὰς μεγάλας, καὶ ἐπινίκια μεγάλα,

6 Καὶ πορφύραν περιβαλέσθαι, καὶ ἐν χρυσώμασι πίνειν καὶ ἐπὶ χρυσῷ καθεύδειν, καὶ ἅρμα χρυσοχάλινον, καὶ κίδαριν βυσσίνην, καὶ μανιάκην περὶ τὸν τράχηλον,

7 Καὶ δεύτερος καθιεῖται Δαρείου διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ, καὶ συγγενὴς Δαρείου κληθήσεται.

8 Καὶ τότε γράψαντες ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ λόγον, ἐσφραγίσαντο καὶ ἔθηκαν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον Δαρείου τοῦ βασιλέως,

9 Καὶ εἶπαν, Ὅταν ἐγερθῇ ὁ βασιλεύς, δώσουσιν αὐτῷ τὸ γράμμα, καὶ ὃν ἂν κρίνῃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ τρεῖς μεγιστᾶνες τῆς Περσίδος, ὅτι οὗ ὁ λόγος αὐτοῦ σοφώτερος, αὐτῷ δοθήσεται τὸ νῖκος καθὼς γέγραπται.

10 Ὁ εἷς ἔγραψεν, Ὑπερισχύει ὁ οἶνος.

11 Ὁ ἕτερος ἔγραψεν, Ὑπερισχύει ὁ βασιλεύς.

12 Ὁ τρίτος ἔγραψεν, Ὑπερισχύουσιν αἱ γυναῖκες, ὑπὲρ δὲ πάντα νικᾷ ἡ ἀλήθεια.

13 Καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ βασιλεύς, λαβόντες τὸ γράμμα ἔδωκαν αὐτῷ, καὶ ἀνέγνω.

14 Καὶ ἐξαποστείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς μεγιστᾶνας τῆς Περσίδος καὶ τῆς Μηδίας, καὶ τοὺς σατράπας καὶ στρατηγούς,

καὶ τοπάρχας καὶ ὑπάτους,
15 Καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χρη-
ματιστηρίῳ, καὶ ἀνεγνώσθη τὸ
γράμμα ἐνώπιον αὐτῶν.
16 Καὶ εἶπε, Καλέσατε τοὺς
νεανίσκους, καὶ αὐτοὶ δηλώσουσι
τοὺς λόγους ἑαυτῶν. καὶ ἐκλήθη-
σαν, καὶ εἰσήλθοσαν.
17 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἀπ-
αγγείλατε ἡμῖν περὶ τῶν γεγραμ-
μένων. καὶ ἤρξατο ὁ πρῶτος ὁ
εἴπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ οἴνου,
18 Καὶ ἔφη οὕτως, Ἄνδρες,
πῶς ὑπερισχύει ὁ οἶνος; πάν-
τας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πίνοντας
αὐτὸν πλανᾷ,
19 Τὴν διάνοιαν τοῦ τε βασι-
λέως καὶ τοῦ ὀρφανοῦ ποιεῖ τὴν
διάνοιαν μίαν, τήν τε τοῦ οἰκέτου
καὶ τὴν τοῦ ἐλευθέρου, τήν τε τοῦ
πένητος καὶ τὴν τοῦ πλουσίου·
20 Καὶ πᾶσαν διάνοιαν με-
ταστρέφει εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφρο-
σύνην, καὶ οὐ μέμνηται πᾶσαν λύ-
πην καὶ πᾶν ὀφείλημα.
21 Καὶ πάσας καρδίας ποιεῖ
πλουσίας, καὶ οὐ μέμνηται βασιλέα
οὐδὲ σατράπην· καὶ πάντα διὰ
ταλάντων ποιεῖ λαλεῖν.
22 Καὶ οὐ μέμνηνται ὅταν
πίνωσι, φιλιάζειν φίλοις καὶ
ἀδελφοῖς, καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ
σπῶνται τὰς μαχαίρας.
23 Καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ οἴνου
ἐγερθῶσιν, οὐ μέμνηνται ἃ
ἔπραξαν.
24 Ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύει ὁ
οἶνος, ὅτι οὕτως ἀναγκάζει ποι-
εῖν; καὶ ἐσίγησεν οὕτως εἴπας.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ ἤρξατο ὁ δεύτερος
λαλεῖν, ὁ εἴπας περὶ τῆς
ἰσχύος τοῦ βασιλέως.
2 Ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύουσιν
οἱ ἄνθρωποι, τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν κατακρατοῦντες καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς;
3 Ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπερισχύει,
καὶ κυριεύει αὐτῶν καὶ δεσπό-
ζει αὐτῶν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν εἴπῃ
αὐτοῖς, ἐνακούουσιν.
4 Ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς ποιῆ-
σαι πόλεμον ἕτερος πρὸς τὸν
ἕτερον, ποιοῦσιν· ἐὰν δὲ ἐξ-
αποστείλῃ αὐτοὺς πρὸς τοὺς πο-
λεμίους, βαδίζουσι καὶ κατερ-
γάζονται τὰ ὄρη καὶ τὰ τείχη
καὶ τοὺς πύργους,
5 Φονεύουσι καὶ φονεύονται, καὶ
τὸν λόγον τοῦ βασιλέως οὐ πα-
ραβαίνουσιν· ἐὰν δὲ νικήσωσι,
τῷ βασιλεῖ κομίζουσι πάντα,
καὶ ἐὰν προνομεύσωσι, καὶ
τὰ ἄλλα πάντα.
6 Καὶ ὅσοι οὐ στρατεύον-
ται οὐδὲ πολεμοῦσιν, ἀλλὰ
γεωργοῦσι τὴν γῆν, πάλιν ὅ-
ταν σπείρωσι θερίσαντες ἀ-
ναφέρουσι τῷ βασιλεῖ· καὶ
ἕτερος τὸν ἕτερον ἀναγκά-
ζοντες, ἀναφέρουσι τοὺς φόρους
τῷ βασιλεῖ.
7 Καὶ αὐτὸς εἷς μόνος
ἐστίν· ἐὰν εἴπῃ ἀποκτεῖναι,
ἀποκτέννουσιν· ἐὰν εἴπῃ ἀφεῖ-
ναι, ἀφίουσιν·
8 Εἶπε πατάξαι, τύ-
πτουσιν· εἶπεν ἐρημῶσαι, ἐ-
ρημοῦσιν· εἶπεν οἰκοδομῆσαι,
οἰκοδομοῦσιν·
9 Εἶπεν ἐκκόψαι, ἐκκόπτου-
σιν· εἶπε φυτεῦσαι, φυτεύουσι.
10 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ
καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐνακού-
ουσι· πρὸς δὲ τούτοις αὐτὸς
ἀνάκειται, ἐσθίει καὶ πίνει
καὶ καθεύδει,
11 Αὐτοὶ δὲ τηροῦσι κύ-
κλῳ περὶ αὐτόν· καὶ οὐ δύναν-
ται ἕκαστος ἀπελθεῖν, καὶ
ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, οὐδὲ πα-
ρακούουσιν αὐτοῦ.
12 Ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχ ὑ-
περισχύει ὁ βασιλεύς, ὅτι οὕτως
ἐπ-

ἐπάκουστος ὅτι; καὶ ἐσίγησεν.

13 Ὁ δὲ τρίτος ὁ εἴπας περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀληθείας, οὗτός ἐστι Ζοροβάβελ, ἤρξατο λαλεῖν·

14 Ἄνδρες, οὐ μέγας ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλοὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ οἶνος ἰσχύει; τίς οὖν ὁ δεσπόζων αὐτῶν, ἢ τίς ὁ κυριεύων αὐτῶν; οὐχ αἱ γυναῖκες;

15 Αἱ γυναῖκες ἐγέννησαν τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν ὃς κυριεύει τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς.

16 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο· καὶ αὗται ἐξέθρεψαν αὐτοὺς τοὺς φυτεύοντας τοὺς ἀμπελῶνας ἐξ ὧν ὁ οἶνος γίνεται.

17 Καὶ αὗται ποιοῦσι τὰς στολὰς τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὗται ποιοῦσι δόξαν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ οὐ δύνανται οἱ ἄνθρωποι χωρὶς τῶν γυναικῶν εἶναι.

18 Ἐὰν δὲ συναγάγωσι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὡραῖον, καὶ ἴδωσι γυναῖκα μίαν καλὴν τῷ εἴδει καὶ τῷ κάλλει,

19 Ταῦτα πάντα ἀφέντες, εἰς αὐτὴν ἐκκέχηναν, καὶ χάσκοντες τὸ στόμα θεωροῦσιν αὐτὴν, καὶ πάντες αὐτὴν αἱρετίζουσι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὡραῖον.

20 Ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐγκαταλείπει ὃς ἐξέθρεψεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἰδίαν χώραν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν γυναῖκα κολλᾶται,

21 Καὶ μετὰ τῆς γυναικὸς ἀφίησι τὴν ψυχὴν, καὶ οὔτε τὸν πατέρα μέμνηται, οὔτε τὴν μητέρα, οὔτε τὴν χώραν.

22 Καὶ ἐντεῦθεν δεῖ ὑμᾶς γνῶναι ὅτι αἱ γυναῖκες κυριεύουσιν ὑμῶν· οὐχὶ πονεῖτε, καὶ μοχθεῖτε, καὶ πάντα ταῖς γυναιξὶ δίδοτε καὶ φέρετε;

23 Καὶ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύεται ἐξοδεύειν καὶ λῃστεύειν καὶ κλέπτειν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν πλεῖν, καὶ ποταμοὺς,

24 Καὶ τὸν λέοντα θεωρεῖ, καὶ ἐν σκότει βαδίζει· καὶ ὅταν κλέψῃ καὶ ἁρπάσῃ καὶ λωποδυτήσῃ, τῇ ἐρωμένῃ ἀποφέρει.

25 Καὶ πλεῖον ἀγαπᾷ ἄνθρωπος τὴν ἰδίαν γυναῖκα μᾶλλον ἢ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα.

26 Καὶ πολλοὶ ἀπενοήθησαν ταῖς ἰδίαις διανοίαις διὰ τὰς γυναῖκας, καὶ δοῦλοι ἐγένοντο δι' αὐτάς.

27 Καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο καὶ ἐσφάλησαν καὶ ἡμάρτοσαν διὰ τὰς γυναῖκας.

28 Καὶ νῦν οὐ πιστεύετέ μοι; οὐχὶ μέγας ὁ βασιλεὺς τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ; οὐχὶ πᾶσαι αἱ χῶραι εὐλαβοῦνται ἅψασθαι αὐτοῦ;

29 Ἐθεώρουν αὐτὸν, καὶ Ἀπάμην τὴν θυγατέρα Βαρτάκου τοῦ θαυμαστοῦ τὴν παλλακὴν τοῦ βασιλέως, καθημένην ἐν δεξιᾷ τοῦ βασιλέως,

30 Καὶ ἀφαιροῦσαν τὸ διάδημα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπιτιθοῦσαν ἑαυτῇ· καὶ ἐρράπιζε τὸν βασιλέα τῇ ἀριστερᾷ.

31 Καὶ πρὸς τούτοις ὁ βασιλεὺς χάσκων τὸ στόμα ἐθεώρει αὐτήν· καὶ ἐὰν προσγελάσῃ αὐτῷ, γελᾷ· ἐὰν δὲ πικρανθῇ ἐπ' αὐτὸν, κολακεύει αὐτὴν, ὅπως διαλλαγῇ αὐτῷ.

32 Ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες, ὅτι οὕτως πράσσουσι;

33 Καὶ τότε ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες ἔβλεπον εἰς τὸν ἕτερον· καὶ ἤρξατο λαλεῖν περὶ τῆς ἀληθείας·

34 Ἄνδρες, οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες; μεγάλη ἡ γῆ, καὶ ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, καὶ ταχὺς τῷ δρόμῳ ὁ ἥλιος, ὅτι στρέφεται ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάλιν ἀποτρέχει εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

35 Οὐχὶ μέγας ὃς ταῦτα ποιεῖ; καὶ ἡ ἀλήθεια μεγάλη καὶ ἰσχυροτέρα παρὰ πάντα.

36 Πᾶσα ἡ γῆ τὴν ἀλήθειαν καλεῖ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὴν εὐλογεῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα σείεται καὶ τρέμει, καὶ οὐκ ἔστι μετ' αὐτῆς ἄδικον οὐδέν.

37 Ἄδικος ὁ οἶνος, ἄδικος ὁ βασιλεὺς, ἄδικοι αἱ γυναῖκες, ἄδικοι πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄδικα πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν τὰ τοιαῦτα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια, καὶ ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῶν ἀπολοῦνται.

38 Καὶ ἡ ἀλήθεια μένει, καὶ ἰσχύει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζῇ καὶ κρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

39 Καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτῇ λαμβάνειν πρόσωπα, οὐδὲ διάφορα, ἀλλὰ καὶ τὰ δίκαια ποιεῖ ἀπὸ πάντων τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν· καὶ πάντες εὐδοκοῦσι τοῖς ἔργοις αὐτῆς,

40 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κρίσει αὐτῆς οὐδὲν ἄδικον· καὶ αὐτὴ ἡ ἰσχὺς, καὶ τὸ βασίλειον, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ μεγαλειότης τῶν πάντων αἰώνων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

41 Καὶ ἐσιώπησε τοῦ λαλεῖν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τότε ἐφώνησε· καὶ τότε εἶπον, Μεγάλη ἡ ἀλήθεια, καὶ ὑπερισχύει.

42 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ, Αἴτησαι ὃ θέλεις πλείω τῶν γεγραμμένων, καὶ δώσομέν σοι ὃν τρόπον εὑρέθης σοφώτερος, καὶ ἐγγύτατός μου καθήσῃ, καὶ συγγενής μου κληθήσῃ.

43 Τότε εἶπε τῷ βασιλεῖ, Μνήσθητι τὴν εὐχὴν ἣν ηὔξω, οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ τὸ βασίλειόν σου παρέλαβες.

44 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ληφθέντα ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκπέμψαι ἃ ἐχώρισε Κῦρος, ὅτε ηὔξατο ἐκκόψαι Βαβυλῶνα, καὶ ηὔξατο ἐξαποστεῖλαι ἐκεῖ.

45 Καὶ σὺ ηὔξω οἰκοδομῆσαι τὸν ναὸν ὃν ἐνεπύρισαν οἱ Ἰδουμαῖοι, ὅτε ἠρημώθη ἡ Ἰουδαία ὑπὸ τῶν Χαλδαίων.

46 Καὶ νῦν τοῦτό ἐστιν ὅ σε ἀξιῶ κύριε βασιλεῦ, καὶ ὃ αἰτοῦμαί σε, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μεγαλωσύνη ἡ παρὰ σοῦ· δέομαι οὖν ἵνα ποιήσῃς τὴν εὐχὴν, ἣν ηὔξω τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ, ποιῆσαι ἐκ στόματός σου.

47 Τότε ἀναστὰς Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς κατεφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἔγραψεν αὐτῷ τὰς ἐπιστολὰς πρὸς πάντας τοὺς οἰκονόμους, καὶ τοπάρχας, καὶ στρατηγοὺς, καὶ σατράπας, ἵνα προπέμψωσιν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας ἀναβαίνοντας οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλήμ.

48 Καὶ πᾶσι τοῖς τοπάρχαις ἐν κοίλῃ Συρίᾳ, καὶ Φοινίκῃ, καὶ τοῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ ἔγραψεν ἐπιστολὰς, μεταφέρειν ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὅπως οἰκοδομήσωσι μετ' αὐτοῦ τὴν πόλιν.

49 Καὶ ἔγραψε πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας,

πάντα δυνατὸν, καὶ τοπάρχην, καὶ σατράπην, καὶ οἰκονόμον μὴ ἐπελεύσεσθαι ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῶν,

50 Καὶ πᾶσαν τὴν χώραν, ἣν κρατοῦσιν, ἀφορολόγητον αὐτοῖς ὑπάρχειν· καὶ ἵνα οἱ Ἰδουμαῖοι ἀφίωσι τὰς κώμας, ἃς διακρατοῦσι τῶν Ἰουδαίων·

51 Καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ δοθῆναι κατ' ἐνιαυτὸν τάλαντα εἴκοσι, μέχρι τοῦ οἰκοδομηθῆναι·

52 Καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὁλοκαυτώματα καρποῦσθαι καθ' ἡμέραν, καθὰ ἔχουσιν ἐντολὴν, ἑπτακαίδεκα προσφέρειν ἄλλα τάλαντα, δέκα κατ' ἐνιαυτόν·

53 Καὶ πᾶσι τοῖς προσβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας κτίσαι τὴν πόλιν, ὑπάρχειν τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς προσβαίνουσιν.

54 Ἔγραψε δὲ καὶ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐν τίνι λατρεύουσιν ἐν αὐτῇ.

55 Καὶ τοῖς Λευΐταις ἔγραψε δοῦναι τὴν χορηγίαν, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἐπιτελεσθῇ ὁ οἶκος καὶ Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομηθῆναι.

56 Καὶ πᾶσι τοῖς φρουροῦσι τὴν πόλιν ἔγραψε δοῦναι αὐτοῖς κλήρους καὶ ὀψώνια.

57 Καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐχώρισε Κῦρος ἀπὸ Βαβυλῶνος· καὶ πάντα ὅσα εἶπε Κῦρος ποιῆσαι, καὶ αὐτὸς ἐπέταξε ποιῆσαι, καὶ ἐξαποστεῖλαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

58 Καὶ ὅτε ἐξῆλθεν ὁ νεανίσκος, ἄρας τὸ πρόσωπον εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Ἱερουσαλὴμ, εὐλόγησε τῷ Βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ,

59 Λέγων, Παρὰ σοῦ νίκη, καὶ παρὰ σοῦ ἡ σοφία, καὶ σὴ ἡ δόξα, καὶ ἐγὼ σὸς οἰκέτης.

60 Εὐλογητὸς εἶ, ὃς ἔδωκάς μοι σοφίαν, καὶ σοὶ ὁμολογῶ δέσποτα τῶν πατέρων.

61 Καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστολὰς, καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἦλθεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἀπήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ πᾶσι.

62 Καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς ἄνεσιν καὶ ἄφεσιν,

63 Ἀναβῆναι καὶ οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸ ἱερὸν, οὗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἐκωθωνίζοντο μετὰ μουσικῶν καὶ χαρᾶς ἡμέρας ἑπτά.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΕτὰ δὲ ταῦτα ἐξελέγησαν ἀναβῆναι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν κατὰ φυλὰς αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες, καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

2 Καὶ Δαρεῖος συναπέστειλε μετ' αὐτῶν ἱππεῖς χιλίους, ἕως τοῦ ἀποκαταστῆσαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης, καὶ μετὰ μουσικῶν, τυμπάνων, καὶ αὐλῶν.

3 Καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν παίζοντες, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς συναναβῆναι μετ' ἐκείνων.

4 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀναβαινόντων κατὰ πατριὰς αὐτῶν εἰς τὰς φυλὰς, ἐπὶ τὴν μεριδαρχίαν αὐτῶν.

5 Οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Φινεὲς, υἱοὶ Ἀαρὼν, Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ Σαραίου, καὶ Ἰωακὶμ ὁ τοῦ Ζοροβάβελ τοῦ

Σαλα-

Σαλαθιὴλ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυὶδ, ἐκ τῆς γενεᾶς Φαρὲς, φυλῆς δὲ Ἰούδα,

6 Ὃς ἐλάλησεν ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως Περσῶν λόγους σοφοὺς ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, μηνὶ Νισὰν τοῦ πρώτου μηνός.

7 Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀναβάντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς παροικίας, οὓς μετῴκισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν λοιπὴν Ἰουδαίαν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, οἱ ἐλθόντες μετὰ Ζοροβάβελ, καὶ Ἰησοῦ, Νεεμίου, Ζαραίου, Ῥησαΐου, Ἐνήνιος, Μαρδοχαίου, Βεελσάρου, Ἀσφαράσου, Ῥεελίου, Ῥοΐμου, Βαανὰ, τῶν προηγουμένων αὐτῶν.

9 Ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ ἔθνους καὶ οἱ προηγούμενοι αὐτῶν· υἱοὶ Φόρος, δύο χιλιάδες καὶ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο· υἱοὶ Σαφὰτ, τετρακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.

10 Υἱοὶ Ἀρὲς, ἑπτακόσιοι πεντηκονταέξ.

11 Υἱοὶ Φαὰθ Μωὰβ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰησοῦ καὶ Ἰωὰβ, δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο.

12 Υἱοὶ Ἠλὶμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες· υἱοὶ Ζαθουῒ, ἐννακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε· υἱοὶ Χορβὲ, ἑπτακόσιοι πέντε· υἱοὶ Βανὶ, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ.

13 Υἱοὶ Βηβαὶ, ἑξακόσιοι τριακονταβεῖς· υἱοὶ Ἀργαὶ, χίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο.

15 Υἱοὶ Ἀδωνικὰν, ἑξακόσιοι τριακονταεπτά· υἱοὶ Βαγοὶ, δισχίλιοι ἑξακόσιοι ἑξ· υἱοὶ Ἀδινοῦ, τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

15 Υἱοὶ Ἀτὴρ Ἐζεκίου, ἐννενηκονταδύο· υἱοὶ Κιλὰν, καὶ Ἀζηνὰν, ἑξηκονταεπτά· υἱοὶ Ἀζαροῦ, τετρακόσιοι τριακονταδύο.

16 Υἱοὶ Ἀννὶς, ἑκατὸν εἷς· υἱοὶ Ἀρὸμ, τριακονταδύο· υἱοὶ Βασαὶ, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς· υἱοὶ Ἀρσιφουρὶθ, ἑκατὸν δύο.

17 Υἱοὶ Βαιτηροὺς, τρισχίλιοι πέντε· υἱοὶ ἐκ Βαιθλωμὼν, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.

18 Οἱ ἐκ Νετωφὰς, πεντηκονταπέντε· οἱ ἐξ Ἀναθὼθ, ἑκατὸν πεντηκονταοκτώ· οἱ ἐκ Βαιθασμὼν, τεσσαρακονταδύο.

19 Οἱ ἐκ Καριαθιρὶ, εἰκοσιπέντε· οἱ ἐκ Καφείρας, καὶ Βηρὼγ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς.

20 Οἱ Χαδιασαὶ, καὶ Ἀμμίδιοι, τετρακόσιοι εἰκοσιδύο· οἱ ἐκ Κιραμὰς καὶ Γαββῆς, ἑξακόσιοι εἴκοσι εἷς.

21 Οἱ ἐκ Μακαλὼν, ἑκατὸν εἰκοσιδύο· οἱ ἐκ Βετολίω, πεντηκονταδύο· υἱοὶ Νιφὶς, ἑκατὸν πεντηκονταέξ.

22 Υἱοὶ Καλαμωλάλου, καὶ Ὠνοῦς, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε· υἱοὶ Ἱερεχοῦ, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

23 Υἱοὶ Σανάας, τρισχίλιοι τριακόσιοι εἷς.

24 Οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ Ἰεδδοῦ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς Σαναβεὶβ, ὀκτακόσιοι ἑβδομηκονταδύο· υἱοὶ Ἐμμηροὺθ, διακόσιοι πεντηκονταδύο.

25 Υἱοὶ Φασσούρου, χίλιοι τεσσαρακονταεπτά· υἱοὶ Χαρμὴ, διακόσιοι δεκαεπτά.

26 Οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ Ἰησοῦ,

στ8, κ̇ Καδδὴλ8, κ̇ Βάνν8, κ̇ Σκδίκ, ἑβδομηκοιτατέσσαρες.
27 Οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.
28 Οἱ θυρωροὶ υἱοὶ Σαλὺμ, υἱοὶ Ἀτὰρ, υἱοὶ Τολμὰν, υἱοὶ Δακκὺβ, υἱοὶ Ἀτητὰ, υἱοὶ Τωβὶς, πάντες ἑκατὸν τριακονταέννεα.
29 Οἱ ἱερόδουλοι, υἱοὶ Ἠσαῦ, υἱοὶ Ἀσιφὰ, υἱοὶ Ταβαὼθ, υἱοὶ Κηρὰς, υἱοὶ Σκδὰ, υἱοὶ Φαλαίκ, υἱοὶ Λαβανὰ, υἱοὶ Ἀγραβὰ,
30 Υἱοὶ Ἀκκὺδ, υἱοὶ Οὐτὰ, υἱοὶ Κηταὺβ, υἱοὶ Ἀκκαβὰ, υἱοὶ Συβαῒ, υἱοὶ Ἀνὰν, υἱοὶ Καθκὰ, υἱοὶ Γεδδὺρ,
31 Υἱοὶ Ἰαίρκ, υἱοὶ Δαισὰν, υἱοὶ Νοεβὰ, υἱοὶ Χασεβὰ, υἱοὶ Καζηρὰ, υἱοὶ Ὀζίκ, υἱοὶ Φινοὲ, υἱοὶ Ἀσαρὰ, υἱοὶ Βασθαῒ, υἱοὶ Ἀσανὰ, υἱοὶ Μανὶ, υἱοὶ Ναφισὶ, υἱοὶ Ἀκκὺφ, υἱοὶ Ἀχιβὰ, υἱοὶ Ἀσὺβ, υἱοὶ Φαρακὶμ, υἱοὶ Βασαλὼμ,
32 Υἱοὶ Μεεδδὰ, υἱοὶ Κυθὰ, υἱοὶ Χαρέα, υἱοὶ Βαρχυὲ, υἱοὶ Σεράρ, υἱοὶ Θομοῒ, υἱοὶ Νασὶ υἱοὶ Ἀτεφά·
33 Υἱοὶ παίδων Σαλωμὼν, υἱοὶ Ἀσαπφιὼθ, υἱοὶ Φαρειρὰ, υἱοὶ Ἰεηλὶ, υἱοὶ Λοζὼν, υἱοὶ Ἰσδαὴλ, υἱοὶ Σαφυΐ,
34 Υἱοὶ Ἀγιὰ, υἱοὶ Φαχαρὲθ, υἱοὶ Σαβιὴ, υἱοὶ Σαρωθὶ, υἱοὶ Μισαΐας, υἱοὶ Γὰς, υἱοὶ Ἀδδὺς, υἱοὶ Σκβὰ, υἱοὶ Ἀφερρὰ, υἱοὶ Βαρωδὶς, υἱοὶ Σαφὰγ, υἱοὶ Ἀλλώμ·
35 Πάντες οἱ ἱερόδουλοι, κ̇ οἱ υἱοὶ τῶν παίδων Σαλωμὼν τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.
36 Οὗτοι ἀναβάντες ἀπὸ Θερμελὲθ, κ̇ Θελερσὰς, ἡγέμενος αὐτῶν Χαρααθαλὰν, κ̇ Ἀαλάρ.
37 Καὶ ὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὰς πατριὰς αὐτῶν κ̇ γενεὰς, ὡς ἐκ τῦ Ἰσραὴλ εἰσιν· υἱοὶ Δαλὰν τῦ υἱῦ τῦ Βαενὰν, υἱοὶ Νεκωδὰν, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.
38 Καὶ ἐκ τῶ ἱερέων οἱ ἐμποιέμενοι ἱερωσύνης, κ̇ ὐχ εὑρέθησαν, υἱοὶ Ὀβδία, υἱοὶ Ἀκβὼς, υἱοὶ Ἰαδδὺ τῦ λαβόντος Αὐγίαν γυναῖκα τῶν θυγατέρων Φαηζελδαίκ, κ̇ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῦ.
39 Καὶ τύτων ζητηθείσης τῆ γενικῆς γραφῆς ἐν τῷ καταλοχισμῷ κ̇ μὴ εὑρεθείσης, ἐχωρίσθησαν τῦ ἱερατεύειν.
40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Νεεμίας κ̇ Ἀτθαρίας, μὴ μετέχειν τῶν ἁγίων ἕως ἀναςῇ ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν δήλωσιν κ̇ τὴν ἀλήθειαν.
41 Οἱ δὲ πάντες Ἰσραὴλ ἦσαν ἀπὸ δωδεκαετῦς κ̇ ἐπάνω χωρὶς παίδων κ̇ παιδισκῶν, μυριάδες τέσσαρες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα.
42 Παῖδες τύτων κ̇ παιδίσκαι, ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά· ψάλται κ̇ ψαλτῳδοὶ, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·
43 Κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε, καὶ ἵπποι ἑπτακισχίλιοι τριακονταέξ, ἡμίονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε, ὑποζύγια πεντακισχίλια πεντακόσια εἰκοσιπέντε.
44 Καὶ ἐκ τῶ ἡγεμένων κατὰ τὰς πατριὰς, ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτὲς εἰς τὸ ἱερὸν τῦ Θεῦ τὸ ἐν Ἰερυσαλὴμ, ηὔξαντο ἐγεῖραι τὸν οἶκον ἐπὶ τῦ τόπυ αὐτῦ κατὰ τὴν αὐτῶν δύναμιν,

45 Καὶ

45 Καὶ δοῦναι εἰς τὸ ἱερὸν γαζοφυλάκιον τῶν ἔργων, χρυσίου μνᾶς χιλίας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς πεντακισχιλίας, καὶ στολὰς ἱερατικὰς ἑκατόν.

46 Καὶ κατῳκίσθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ τῇ χώρᾳ, οἵ τε ἱεροψάλται, καὶ οἱ θυρωροὶ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν.

47 Ἐνστάντος δὲ τοῦ ἑβδόμου μηνὸς, καὶ ὄντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑκάστου ἐν τοῖς ἰδίοις, συνήχθησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ εὐρύχωρον τοῦ πρώτου πυλῶνος τοῦ πρὸς τῇ ἀνατολῇ.

48 Καὶ καταστὰς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ τούτου ἀδελφοὶ, ἡτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ,

49 Προσενέγκαι ἐπ᾽ αὐτοῦ ὁλοκαυτώσεις, ἀκολούθως τοῖς ἐν τῇ Μωυσέως βίβλῳ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ διηγορευμένοις.

50 Καὶ ἐπισυνήχθησαν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ κατώρθωσαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἔχθρᾳ ἦσαν αὐτοῖς· καὶ κατίσχυσαν αὐτοὺς πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνέφερον θυσίας κατὰ τὸν καιρὸν, καὶ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ τὸ πρωϊνὸν καὶ τὸ δειλινόν.

51 Καὶ ἠγάγοσαν τὴν τῆς σκηνοπηγίας ἑορτὴν, ὡς ἐπιτέτακται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ θυσίας καθ᾽ ἡμέραν, ὡς προσῆκον ἦν·

52 Καὶ μετὰ ταῦτα προσφορὰς ἐνδελεχισμοῦ, καὶ θυσίας σαββάτων καὶ νουμηνιῶν καὶ ἑορτῶν πασῶν ἡγιασμένων.

53 Καὶ ὅσοι ηὔξαντο εὐχὴν τῷ Θεῷ ἀπὸ τῆς νουμηνίας τοῦ ἑβδόμου μηνὸς, ἤρξαντο προσφέρειν θυσίας τῷ Θεῷ, καὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ οὔπω ᾠκοδόμητο.

54 Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τέκτοσι, καὶ ποτὰ καὶ βρωτὰ

55 Καὶ χάρρα τοῖς Σιδωνίοις καὶ Τυρίοις εἰς τὸ παράγειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ Λιβάνου ξύλα κέδρινα, διαφέρειν σχεδίας εἰς τὸν Ἰόππης λιμένα, κατὰ τὸ πρόσταγμα τὸ γραφὲν αὐτοῖς παρὰ Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

56 Καὶ τῷ δευτέρῳ ἔτει παραγενόμενος εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ μηνὸς δευτέρου, ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, καὶ πάντες οἱ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ,

57 Καὶ ἐθεμελίωσαν τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ τῇ νουμηνίᾳ τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν τῷ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ.

58 Καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Κυρίου· καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ, καὶ Καδμιὴλ ὁ ἀδελφὸς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἡμαδαβοὺν, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωδὰ τοῦ Ἠλιαδοὺδ σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς, πάντες οἱ Λευῖται ὁμοθυμαδὸν ἐργοδιῶκται, ποιοῦντες εἰς τὰ ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ οἰκοδόμοι τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

59 Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι μετὰ μουσικῶν καὶ σαλπίγγων, καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ

Ἀσὰφ ἔχοντες τὰ κύμβαλα

60 Ὑμνοῦντες τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐλογοῦντες κατὰ Δαυὶδ βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ.

61 Καὶ ἐφώνησαν δι' ὕμνων εὐλογοῦντες τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἡ χρηστότης αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἐν παντὶ Ἰσραήλ.

62 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσάλπισαν καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ, ὑμνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τοῦ οἴκου Κυρίου.

63 Καὶ ἦλθον ἐκ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν προκαθημένων κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν, οἱ πρεσβύτεροι οἱ ἑωρακότες τὸν πρὸ τούτου οἶκον, πρὸς τὴν τούτου οἰκοδομὴν μετὰ κλαυθμοῦ καὶ κραυγῆς μεγάλης,

64 Καὶ πολλοὶ διὰ σαλπίγγων καὶ χαρᾶς μεγάλῃ τῇ φωνῇ·

65 Ὥστε τὸν λαὸν μὴ ἀκούειν τῶν σαλπίγγων διὰ τὸν κλαυθμὸν τοῦ λαοῦ· ὁ γὰρ ὄχλος ἦν ὁ σαλπίζων μεγάλως, ὥστε μακρόθεν ἀκούεσθαι.

66 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἐχθροὶ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, ἦλθοσαν ἐπιγνῶναι τίς ἡ φωνὴ τῶν σαλπίγγων.

67 Καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἰκοδομοῦσι τὸν ναὸν τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραήλ.

68 Καὶ προσελθόντες τῷ Ζοροβάβελ, καὶ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν πατριῶν, λέγουσιν αὐτοῖς, Συνοικοδομήσομεν ὑμῖν.

69 Ὁμοίως γὰρ ὑμῖν ἀκούομεν τοῦ Κυρίου ὑμῶν, καὶ αὐτῷ ἐπιθύομεν ἀφ' ἡμερῶν Ἀσβακαφὰς βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς μετήγαγεν ἡμᾶς ἐνταῦθα.

70 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ, Οὐχὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν

71 Ἡμεῖς γὰρ μόνοι οἰκοδομήσομεν τῷ Κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἀκολούθως οἷς προσέταξεν ἡμῖν Κῦρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν.

72 Τὰ δὲ ἔθνη τῆς γῆς ἐπικοιμώμενα τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ πολιορκοῦντες, εἶργον τοῦ οἰκοδομεῖν,

73 Καὶ βουλὰς, καὶ δημαγωγοῦντες, καὶ συστάσεις ποιούμενοι, ἀπεκώλυσαν τοῦ ἀποτελεσθῆναι τὴν οἰκοδομὴν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως Κύρου· καὶ εἴρχθησαν τῆς οἰκοδομῆς ἔτη δύο ἕως τῆς Δαρείου βασιλείας.

Κεφ. ς'. 6.

ΕΝ δὲ τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς Δαρείου βασιλείας, ἐπροφήτευσεν Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδὼ οἱ προφῆται ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς.

2 Τότε στὰς Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ, ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, συνόντων τῶν προφητῶν τοῦ Κυρίου βοηθούντων αὐτοῖς.

3 Ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ παρῆν πρὸς αὐτοὺς Σισίννης ὁ ἔπαρχος Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνέταιροι, καὶ εἶπαν αὐτοῖς.

4 Τίνος ὑμῖν συντάξαντος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομεῖτε, καὶ τὴν στέγην ταύτην καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιτελεῖτε; καὶ τίνες εἰσὶν οἰκοδόμοι οἱ ταῦτα ἐπιτελοῦντες;

5 Καὶ ἔσχοσαν χάριν, ἐπισκοπῆς γενομένης ἐπὶ τὴν αἰχμα-

λωσίαν

λωσίαν, παρὰ τοῦ Κυρίου οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων,

6 Καὶ οὐκ ἐκωλύθησαν τῆς οἰκοδομῆς, μέχρις οὗ ἀποσημανθῆναι Δαρείῳ περὶ αὐτῶν, καὶ προσφωνηθῆναι.

7 Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἧς ἔγραψε Δαρείῳ, καὶ ἀπέστειλαν. Σισίννης ὁ ἔπαρχος Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης, καὶ οἱ συνέταιροι οἱ ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ ἡγεμόνες, βασιλεῖ Δαρείῳ χαίρειν.

8 Πάντα γνωστὰ ἔστω τῷ Κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ, ὅτι παραγενόμενοι εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν, κατελάβομεν τῆς αἰχμαλωσίας τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει

9 Οἰκοδομοῦντας οἶκον τῷ Κυρίῳ μέγαν, καινὸν διὰ λίθων ξυστῶν πολυτελῶν, ξύλων τιθεμένων ἐν τοῖς τοίχοις,

10 Καὶ τὰ ἔργα ἐκεῖνα ἐπὶ σπουδῆς γινόμενα, καὶ εὐοδούμενον τὸ ἔργον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἐν πάσῃ δόξῃ καὶ ἐπιμελείᾳ συντελούμενον.

11 Τότε ἐπυνθανόμεθα τῶν πρεσβυτέρων τούτων, λέγοντες, Τίνος ὑμῖν προστάξαντος οἰκοδομεῖτε τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὰ ἔργα ταῦτα θεμελιοῦτε;

12 Ἐπηρωτήσαμεν οὖν αὐτοὺς, εἵνεκεν τοῦ γνωρίσαι σοι, καὶ γράψαι σοι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀφηγουμένους, καὶ τὴν ὀνοματογραφίαν ᾐτοῦμεν αὐτοὺς τῶν προκαθηγουμένων.

13 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες, Ἐσμὲν παῖδες τοῦ Κυρίου τοῦ κτίσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

14 Καὶ ᾠκοδόμητο ὁ οἶκος ἔμπροσθεν ἐτῶν πλειόνων διὰ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ, καὶ ἐπετελέσθη.

15 Καὶ ἐπεὶ οἱ πατέρες ἡμῶν παραπικράναντες ἥμαρτον εἰς τὸν Κύριον τοῦ Ἰσραὴλ τὸν οὐράνιον, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος βασιλέως τῶν Χαλδαίων.

16 Τόν τε οἶκον καθελόντες ἐνεπύρισαν, καὶ τὸν λαὸν ᾐχμαλώτευσαν εἰς Βαβυλῶνα.

17 Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει βασιλεύοντος Κύρου χώρας Βαβυλωνίας, ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Κῦρος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι.

18 Καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ αὐτοῦ ναῷ, πάλιν ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ, καὶ παρεδόθη Σαβανασσάρῳ Ζοροβάβελ τῷ ἐπάρχῳ.

19 Καὶ ἐπετάγη αὐτῷ, καὶ ἀπήνεγκε πάντα τὰ σκεύη ταῦτα ἀποθεῖναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου οἰκοδομηθῆναι ἐπὶ τοῦ τόπου.

20 Τότε ὁ Σαβανάσσαρος παραγενόμενος ἐνεβάλετο τοὺς θεμελίους τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπ᾽ ἐκείνου μέχρι τοῦ νῦν οἰκοδομούμενος οὐκ ἔλαβε συντέλειαν.

21 Νῦν οὖν εἰ κρίνεται, βασιλεῦ, ἐπισκεπτέσθω ἐν τοῖς βασιλικοῖς βιβλιοφυλακίοις τοῦ Κύρου,

22 Καὶ ἐὰν εὑρίσκηται, μετὰ τῆς γνώμης Κύρου τοῦ βασιλέως γενομένην τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ κρίνηται τῷ Κυρίῳ βασιλεῖ ἡμῶν,

ἡμῶν, προσφανησάτω ἡμῖν περὶ τούτων.

23 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος προσέταξεν ἐπισκέψασθαι ἐν τοῖς βιβλιοφυλακίοις τοῖς κειμένοις ἐν Βαβυλῶνι· καὶ εὑρέθη ἐν Ἐκβατάνοις τῇ βάρει τῇ ἐν Μηδίᾳ χώρᾳ τόπος εἷς, ἐν ᾧ ὑπομνημάτιστο τάδε.

24 Ἔτους πρώτου βασιλεύοντος Κύρου βασιλεὺς Κῦρος προσέταξε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομῆσαι, ὅπου ἐπιθύουσι διὰ πυρὸς ἐνδελεχοῦς,

25 Οὗ τὸ ὕψος πηχῶν ἑξήκοντα, πλάτος πηχῶν ἑξήκοντα, διὰ δόμων λιθίνων ξυστῶν τριῶν, καὶ δόμου ξυλίνου ἐγχωρίου καινοῦ ἑνὸς, καὶ τὸ δαπάνημα δοθῆναι ἐκ τοῦ οἴκου Κύρου τοῦ βασιλέως.

26 Καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου Κυρίου τά τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα, ἀποκατασταθῆναι εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, οὗ ἦν κείμενα, ὅπως τεθῇ ἐκεῖ.

27 Προσέταξε δὲ ἐπιμεληθῆναι Σισίννῃ ἐπάρχῳ Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνῃ, καὶ τοῖς συνεταίροις, καὶ τοῖς ἀποτεταγμένοις ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ ἡγεμόσιν ἀπέχεσθαι τοῦ τόπου, ἐᾶσαι δὲ τὸν παῖδα Κυρίου Ζοροβάβελ, ἔπαρχον δὲ τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐκεῖνον οἰκοδομεῖν ἐπὶ τοῦ τόπου.

28 Καὶ ἐγὼ δὲ ἐπέταξα ὁλοσχερῶς οἰκοδομῆσαι, καὶ ἀτενίσαι ἵνα συμποιῶσι τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, μέχρι τοῦ ἐπιτελεσθῆναι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

29 Καὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης ἐπιμελῶς σύνταξιν δίδοσθαι τούτοις τοῖς ἀνθρώποις εἰς θυσίαν τῷ Κυρίῳ, Ζοροβαβὲλ ἐπάρχῳ εἰς ταύρους, καὶ κριοὺς, καὶ ἄρνας,

30 Ὁμοίως δὲ καὶ πυρὸν, καὶ ἅλα, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον ἐνδελεχῶς κατ᾽ ἐνιαυτὸν, καθὼς ἂν οἱ ἱερεῖς οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑπαγορεύσωσιν ἀναλίσκεσθαι καθ᾽ ἡμέραν, ἀναμφισβητήτως,

31 Ὅπως προσφέρωνται σπονδαὶ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν παίδων, καὶ προσεύχωνται περὶ τῆς αὐτῶν ζωῆς·

32 Καὶ προστάξαι ἵνα ὅσοι ἐὰν παραβῶσί τι τῶν γεγραμμένων καὶ ἀκυρώσωσι, ληφθῆναι ξύλον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ, καὶ ἐπ᾽ αὐτοῦ κρεμασθῆναι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι βασιλικά.

33 Διὰ ταῦτα καὶ ὁ Κύριος, οὗ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικέκληται ἐκεῖ, ἀφανίσαι πάντα βασιλέα καὶ ἔθνος, ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κωλῦσαι ἢ κακοποιῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

34 Ἐγὼ Βασιλεὺς Δαρεῖος δεδογμάτικα ἐπιμελῶς κατὰ ταῦτα γίνεσθαι.

Κεφ. ζʹ. 7.

ΤΟ'τε Σισίννης ἔπαρχος κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης, καὶ οἱ συνεταῖροι κατακολουθήσαντες τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Δαρείου προσταγεῖσιν,

2 Ἐπεστάτουν τῶν ἱερῶν ἔργων ἐπιμελέστερον συνεργοῦντες τοῖς πρεσβυτέροις τῶν Ἰουδαίων καὶ ἱεροστάταις.

3 Καὶ εὔοδα ἐγίνετο τὰ
ἱερὰ ἔργα, προφητευόντων
Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου τῶν προ-
φητῶν.
4 Καὶ συνετέλεσαν ταῦτα διὰ
προστάγματος Κυρίου Θεοῦ
Ἰσραήλ· καὶ μετὰ τῆς γνώμης τοῦ
Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρταξέρ-
ξου βασιλέων Περσῶν,
5 Συνετελέσθη ὁ οἶκος ὁ
ἅγιος ἕως τρίτης καὶ εἰκά-
δος μηνὸς Ἄδαρ, τοῦ ἕκτου
ἔτους βασιλέως Δαρείου.
6 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραήλ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐκ τῆς
αἰχμαλωσίας οἱ προστεθέν-
τες, ἀκολούθως τοῖς ἐν τῇ
Μωυσέως βίβλῳ.
7 Καὶ προσήνεγκαν εἰς τὸν
ἐγκαινισμὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Κυρίου
ταύρους ἑκατόν, κριοὺς διακο-
σίους, ἄρνας τετρακοσίους,
8 Χιμάρους ὑπὲρ ἁμαρτίας
παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα
πρὸς ἀριθμόν, ἐκ τῶν φυλάρ-
χων τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα.
9 Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται κατὰ φυλὰς ἐστολισμένοι
ἐπὶ τῶν ἔργων Κυρίου Θεοῦ Ἰσ-
ραὴλ ἀκολούθως τῇ Μωυσέως
βίβλῳ, καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἑ-
κάστου πυλῶνος.
10 Καὶ ἠγάγοσαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ τῶν ἐκ τῆς αἰχμα-
λωσίας τὸ πάσχα ἐν τῇ τεσ-
σαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ πρώτου
μηνός, ὅτε ἡγνίσθησαν οἱ ἱε-
ρεῖς καὶ οἱ Λευῖται,
11 Ἅμα καὶ πάντες οἱ υἱοὶ
τῆς αἰχμαλωσίας, ὅτι ἡγνί-
σθησαν, ὅτι οἱ Λευῖται ἅμα
πάντες ἡγνίσθησαν.
12 Καὶ ἔθυσαν τὸ πάσχα
πᾶσι τοῖς υἱοῖς αἰχμαλω-
σίας, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐ-
τῶν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἑαυτοῖς.
13 Καὶ ἐφάγοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας,
πάντες οἱ χωρισθέντες ἀπὸ τῶν
βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν τῆς
γῆς, ζητοῦντες τὸν Κύριον.
14 Καὶ ἠγάγοσαν τὴν ἑορτὴν
τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας εὐ-
φραινόμενοι ἔναντι Κυρίου,
15 Ὅτι μετέστρεψε τὴν βου-
λὴν τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων
ἐπ' αὐτούς, κατισχῦσαι τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα
Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ μεταγενέστερος τούτων
ὄντος, βασιλεύοντος Ἀρ-
ταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέ-
ως, προσέβη Ἔσδρας Ἀζα-
ρίου, τοῦ Ζεχρίου, τοῦ Χελκίου,
τοῦ Σαλήμου,
2 Τοῦ Σαδδούκου, τοῦ Ἀχι-
τώβ, τοῦ Ἀμαρίου, τοῦ Ὀζίου, τοῦ
Βοκκά, τοῦ Ἀβισαΐ, τοῦ Φινε-
ές, τοῦ Ἐλεάζαρ, τοῦ Ἀαρών,
τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου.
3 Οὗτος Ἔσδρας ἀνέβη
ἐκ Βαβυλῶνος ὡς γραμμα-
τεύς, εὐφυὴς ὢν ἐν τῷ Μωυ-
σέως νόμῳ τῷ ἐκδεδομένῳ
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
4 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βα-
σιλεὺς δόξαν, εὑρόντος χά-
ριν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα
τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ.
5 Καὶ συνανέβησαν ἐκ τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ τῶν ἱερέων,
καὶ Λευιτῶν, καὶ ἱεροψαλτῶν,
καὶ θυρωρῶν, καὶ ἱεροδούλων εἰς
Ἱερουσαλήμ.
6 Ἔτους ἑβδόμου βασιλεύ-
οντος Ἀρταξέρξου ἐν τῷ πέμ-
πτῳ μηνί· οὗτος ἐνιαυτὸς ἕβδο-
μος τῷ βασιλεῖ· ἐξελθόν-
τες γὰρ ἐκ Βαβυλῶνος τῇ νου-
μηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνός, παρ-
εγένοντο εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ
τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς εὐοδίαν

παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτῷ.

7 Ὁ γὰρ Ἔσδρας πολλὴν ἐπιστήμην περιεῖχεν εἰς τὸ μηδὲν παραλιπεῖν τῶν ἐκ τοῦ νόμου Κυρίου καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν, διδάξαι πάντα τὸν Ἰσραὴλ δικαιώματα καὶ κρίματα.

8 Προσπεσόντος δὲ τοῦ γραφέντος προστάγματος παρὰ Ἀρταξέρξου βασιλέως πρὸς Ἔσδραν τὸν ἱερέα καὶ ἀναγνώστην τοῦ νόμου Κυρίου, οὗ ἐστιν ἀντίγραφον τὸ ὑποκείμενον·

9 Βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ τοῦ νόμου Κυρίου χαίρειν.

10 Καὶ τὰ φιλάνθρωπα ἐγὼ κρίνας προσέταξα τοὺς βουλομένους ἐκ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων αἱρετίζοντας, καὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τῶν δὲ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ, συμπορεύεσθαί σοι εἰς Ἱερουσαλήμ.

11 Ὅσοι οὖν ἐνθυμοῦνται, συνεξορμάτωσαν, καθάπερ δέδοκται ἐμοί τε, καὶ τοῖς ἑπτὰ φίλοις συμβουλευταῖς,

12 Ὅπως ἐπισκέψωνται τὰ κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλὴμ ἀκολούθως ᾧ ἔχει ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου,

13 Καὶ ἀπενεγκεῖν δῶρα τῷ Κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ, ἃ ηὐξάμην ἐγώ τε καὶ οἱ φίλοι, εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ πᾶν χρυσίον καὶ ἀργύριον ὃ ἐὰν εὑρεθῇ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βαβυλωνίας τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ,

14 Σὺν τῷ δεδωρημένῳ ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ, συναχθῆναι τό, τε χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰς ταύρους καὶ κριοὺς καὶ ἄρνας, καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα,

15 Ὥστε προσενεγκεῖν θυσίας τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ πάντα ὅσα ἐὰν βούλῃ μετὰ τῶν ἀδελφῶν σου ποιῆσαι χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, ἐπιτέλει κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ σου.

17 Καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ Κυρίου τὰ διδόμενά σοι εἰς τὴν χρείαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Θεοῦ σου,

18 Δώσεις ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυλακίου.

19 Κἀγὼ ἰδοὺ Ἀρταξέρξης βασιλεὺς προσέταξα τοῖς γαζοφύλαξι Συρίας καὶ Φοινίκης, ἵνα ὅσα ἐὰν ἀποστείλῃ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐπιμελῶς διδῶσιν αὐτῷ

20 Ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν, ὁμοίως δὲ καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατὸν, καὶ οἴνου μετρητῶν ἑκατόν· καὶ ἄλλα ἐκ πλήθους

21 Πάντα κατὰ τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον ἐπιτελεσθήτω ἐπιμελῶς τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ἕνεκεν τοῦ μὴ γενέσθαι ὀργὴν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

22 Καὶ ὑμῖν δὲ λέγεται ὅπως πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς Λευίταις, καὶ ἱεροψάλταις, καὶ θυρωροῖς, καὶ ἱεροδούλοις, καὶ πραγματικοῖς τοῦ ἱεροῦ τούτου μηδὲ μία φορολογία, μηδὲ ἄλλη ἐπιβολὴ γίνηται, καὶ μηδένα ἔχειν ἐξουσίαν ἐπιβαλεῖν τι τούτοις.

23 Καὶ σὺ Ἔσδρα κατὰ τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ, ἀνάδειξον κριτὰς καὶ δικαστὰς, ὅπως δικάζωσιν ἐν ὅλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ, πάντας τοὺς ἐπισταμένους τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοὺς μὴ ἐπισταμένους διδάξεις.

24 Καὶ πάντες ὅσοι ἂν παραβαίνωσι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ σου

καὶ

καὶ τὸ βασιλικόν, ἐπιμελῶς κολασθήσονται, ἐάν τε καὶ θανάτῳ, ἐάν τε καὶ τιμωρίᾳ, ἢ ἀργυρικῇ ζημίᾳ, ἢ ἀπαγωγῇ.

25 Καὶ εἶπεν Ἔσδρας ὁ γραμματεύς, Εὐλογητὸς μόνος Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, ὁ δοὺς ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως, δοξάσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ,

26 Καὶ ἐμὲ ἐτίμησεν ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν συμβουλευόντων, καὶ πάντων τῶν φίλων, καὶ μεγιστάνων αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐγὼ εὐθαρσὴς ἐγενόμην κατὰ τὴν ἀντίληψιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, καὶ συνήγαγον ἄνδρας ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ὥστε συναναβῆναί μοι.

28 Καὶ οὗτοι οἱ προηγούμενοι κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν καὶ τὰς μεριδαρχίας, οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ ἐκ Βαβυλῶνος ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως.

29 Ἐκ τῶν υἱῶν Φινεές, Γηρσών· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθαμάρου, Γαμαλιήλ· ἐκ τῶν υἱῶν Δαυίδ, Λαττοὺς ὁ Σεχενίου·

30 Ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπογεγραμμένοι ἄνδρες ἑκατὸν πεντήκοντα·

31 Ἐκ τῶν υἱῶν Φαὰθ Μωάβ, Ἐλιαωνίας Ζαραίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι·

32 Ἐκ τῶν υἱῶν Ζαθόης, Σεχενίας Ἰεζήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες τριακόσιοι· ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδίν, Ὠβὴθ Ἰωνάθου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι πεντήκοντα·

33 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἠλάμ, Ἰεσίας Γοθολίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

34 Ἐκ τῶν υἱῶν Σαφατίου, Ζαραίας Μιχαήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

35 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωάβ, Ἀβαδίας Ἰεζήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι δεκαδύο·

36 Ἐκ τῶν υἱῶν Βανίας, Σαλιμὼθ Ἰωσαφίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑξήκοντα καὶ ἑκατόν·

37 Ἐκ τῶν υἱῶν Βαβί, Ζαχαρίας Βηβαί, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες εἰκοσιοκτώ·

38 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἀστάθ, Ἰωάννης Ἀκατάν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑκατὸν δέκα·

39 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδωνικάμ, οἱ ἔσχατοι· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐλιφαλὰτ τοῦ Γεουήλ, καὶ Σαμαίας, καὶ μετ' αὐτῶν ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

40 Ἐκ τῶν υἱῶν Βαγώ, Οὐθὶ ὁ τοῦ Ἰσταλκούρου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα·

41 Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς ἐπὶ τὸν λεγόμενον Θερὰν ποταμόν, καὶ παρενεβάλομεν ἡμέρας τρεῖς αὐτόθι, καὶ κατέμαθον αὐτούς.

42 Καὶ ἐκ τῶν ἱερέων καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν οὐχ εὑρὼν ἐκεῖ,

43 Ἀπέστειλα πρὸς Ἐλεάζαρον, καὶ Ἰδουῆλον, καὶ Μαιάν, καὶ Μασμάν,

44 Καὶ Ἀλναθάν, καὶ Σαμαίαν, καὶ Ἰώριβον, Νάθαν, Ἐννατάν, Ζαχαρίαν, καὶ Μοσόλλαμον τοὺς ἡγουμένους καὶ ἐπιστήμονας,

45 Καὶ εἶπα αὐτοῖς ἐλθεῖν πρὸς Λοδδαῖον τὸν ἡγούμενον τὸν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ γαζοφυλακίου,

46 Ἐντειλάμενος αὐτοῖς διαλεχθῆναι Λοδδαίῳ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἐν τῷ τόπῳ γαζοφύλαξιν, ἀποστεῖλαι ἡμῖν τοὺς ἱερατεύσοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

47 Καὶ ἤγαγον ἡμῖν κατὰ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἄνδρας ἐπιστήμονας· τῶν υἱῶν Μοολὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Ἰσραὴλ, Ἀσεβηβίαν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, ὄντας δέκα καὶ ὀκτώ·

48 Καὶ Ἀσεβίαν, καὶ Ἄννουν, καὶ Ὠσαΐαν ἀδελφὸν ἐκ τῶν υἱῶν Χανουναίου, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν εἴκοσι ἄνδρες·

49 Καὶ ἐκ τῶν ἱεροδούλων ὧν ἔδωκε Δαυὶδ, καὶ οἱ ἡγούμενοι εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Λευιτῶν, ἱεροδούλους διακοσίους καὶ εἴκοσι· πάντων ἐσημάνθη ἡ ὀνοματογραφία.

50 Καὶ ηὐξάμην ἐκεῖ νηστείαν τοῖς νεανίσκοις ἔναντι Κυρίου ἡμῶν, ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ εὐοδίαν ἡμῖν τε καὶ τοῖς συνοῦσιν ἡμῖν, τέκνοις ἡμῶν, καὶ κτήνεσιν.

51 Ἐνετράπην γὰρ αἰτῆσαι τὸν βασιλέα πεζούς τε καὶ ἱππεῖς, καὶ προπομπὴν ἕνεκεν ἀσφαλείας τῆς πρὸς τοὺς ἐναντιουμένους ἡμῖν.

52 Εἴπαμεν γὰρ τῷ βασιλεῖ, Ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἔσται μετὰ τῶν ἐπιζητούντων αὐτὸν εἰς πᾶσαν ἐπανόρθωσιν.

53 Καὶ πάλιν ἐδεήθημεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν πάντα ταῦτα, καὶ ἐτύχομεν εὐιλάτου.

54 Καὶ ἐχώρισα τῶν φυλάρχων τῶν ἱερέων ἄνδρας δεκαδύο, καὶ Ἐσερεβίαν καὶ Σαμίαν, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἄνδρας δώδεκα.

55 Καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἃ ἐδωρήσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ πᾶς Ἰσραήλ.

56 Καὶ στήσας παρέδωκα αὐτοῖς ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια πεντήκοντα, καὶ σκεύη ἀργυρᾶ ταλάντων ἑκατὸν, καὶ χρυσίου τάλαντα ἑκατὸν,

57 Καὶ χρυσώματα εἴκοσι, καὶ σκεύη χαλκᾶ ἀπὸ χρηστοῦ χαλκοῦ στίλβοντα χρυσοειδῆ σκεύη δώδεκα.

58 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Καὶ ὑμεῖς ἅγιοί ἐστε τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ σκεύη ἅγια, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον, εὐχὴ τῷ Κυρίῳ, Κυρίῳ τῶν πατέρων ἡμῶν.

59 Ἀγρυπνεῖτε, καὶ φυλάσσετε ἕως τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς αὐτὰ τοῖς φυλάρχοις τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν τοῖς παστοφορίοις τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

60 Καὶ οἱ παραλαβόντες οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰσήνεγκαν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου.

61 Καὶ ἀναζεύξαντες ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Θερὰ τῇ δωδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς, ἕως εἰσήλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, κατὰ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὴν ἐφ' ἡμῖν· καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῆς εἰσόδου ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

62 Καὶ γενομένης αὐτόθι ἡμέρας τρίτης, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ σταθὲν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρεδόθη ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἡμῶν Μαρμωθὶ Οὐρίᾳ ἱερεῖ.

63 Καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Φινεὲς, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ Ἰωσαβδὸς Ἰησοῦ, καὶ Μωεθ Σαβάννου· οἱ δὲ Λευῖται, πρὸς

ἀριθμὸν καὶ ὁλκὴν ἅπαντα.

64 Καὶ ἐγράφη πᾶσα ἡ ὁλκὴ αὐτῶν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

65 Οἱ δὲ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, ταύρους δώδεκα ὑπὲρ παντὸς Ἰσραήλ, κριοὺς ἐννενηκονταέξ,

66 Ἄρνας ἑβδομηκονταδύο, τράγους ὑπὲρ σωτηρίου δώδεκα, ἅπαντα θυσίαν τῷ Κυρίῳ.

67 Καὶ ἀπέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως τοῖς βασιλικοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἐπάρχοις κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου.

68 Καὶ τούτων τελεσθέντων, προσήλθοσάν μοι οἱ ἡγούμενοι, λέγοντες,

69 Οὐκ ἐχώρισε τὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς καὶ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Μωαβιτῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ Ἰδουμαίων.

70 Συνῴκησαν γὰρ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἐπεμίγη τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον εἰς τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς, καὶ μετεῖχον οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ μεγιστᾶνες τῆς ἀνομίας ταύτης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πράγματος.

71 Καὶ ἅμα τῷ ἀκοῦσαί με ταῦτα, διέῤῥηξα τὰ ἱμάτια, καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα. καὶ κατέτιλα τοῦ τριχώματος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος, καὶ ἐκάθισα σύννους καὶ περίλυπος.

72 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πρός με ὅσοι ποτὲ ἐπεκινοῦντο ἐπὶ τῷ ῥήματι Κυρίου Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ἐμοῦ πενθοῦντος ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ· καὶ ἐκαθήμην περίλυπος ἕως τῆς δειλινῆς θυσίας.

73 Καὶ ἐξεγερθεὶς ἐκ τῆς νηστείας, διεῤῥηγμένα ἔχων τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα, κάμψας τὰ γόνατα, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Κύριον,

74 Ἔλεγον, Κύριε, ᾔσχυμμαι καὶ ἐντέτραμμαι κατὰ πρόσωπόν σου.

75 Αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπλεόνασαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ αἱ ἄγνοιαι ἡμῶν ὑπερήνεγκαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ,

76 Ἔτι ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἐσμὲν ἐν μεγάλῃ ἁμαρτίᾳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

77 Καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν παρεδόθημεν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, καὶ σὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ σὺν τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς εἰς ῥομφαίαν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ προνομὴν μετὰ αἰσχύνης μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας.

78 Καὶ νῦν κατά πόσον τι ἐγενήθη ἡμῖν ἔλεος παρὰ τοῦ Κυρίου Κυρίου, καταλειφθῆναι ἡμῖν ῥίζαν καὶ ὄνομα ἐν τῷ τόπῳ ἁγιάσματός σου,

79 Καὶ τοῦ ἀνακαλύψαι φωστῆρα ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν τροφὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς δουλείας ἡμῶν;

80 Καὶ ἐν τῷ δουλεύειν ἡμᾶς οὐκ ἐγκατελείφθημεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἀλλὰ ἐποίησεν ἡμᾶς ἐν χάριτι ἐνώπιον τῶν βασιλέων Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν τροφὴν,

81 Καὶ

81 Καὶ δοξάσαι τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐγεῖραι τὴν ἔρημον Σιὼν δοῦναι ἡμῖν στερέωμα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ.

82 Καὶ νῦν τί ἐροῦμεν Κύριε ἔχοντες ταῦτα; παρέβημεν γὰρ τὰ προστάγματά σου, ἃ ἔδωκας ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν, λέγων,

83 Ὅτι ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσέρχεσθε κληρονομῆσαι, ἔστι γῆ μεμολυσμένη μολυσμῷ τῶν ἀλλογενῶν τῆς γῆς, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἐνέπλησαν αὐτήν.

84 Καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ συνοικίσητε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν,

85 Καὶ οὐ ζητήσετε εἰρηνεῦσαι τὰ πρὸς αὐτοὺς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἵνα ἰσχύσαντες φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς τέκνοις ὑμῶν ἕως αἰῶνος.

86 Καὶ τὰ συμβαίνοντα πάντα ἡμῖν γίνεται διὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ, καὶ τὰς μεγάλας ἁμαρτίας ἡμῶν· σὺ γὰρ Κύριε ὁ κουφίσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν,

87 Ἔδωκας ἡμῖν τοιαύτην ῥίζαν. πάλιν ἀνεκάμψαμεν παραβῆναι τὸν νόμον σου εἰς τὸ ἐπιμιγῆναι τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.

88 Οὐχὶ ὠργίσθης ἡμῖν ἀπολέσαι ἡμᾶς, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν ῥίζαν καὶ σπέρμα καὶ ὄνομα ἡμῶν;

89 Κύριε τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθινὸς εἶ· κατελείφθημεν γὰρ ῥίζα ἐν τῇ σήμερον.

90 Ἰδοὺ νῦν ἐσμὲν ἐνώπιόν σου ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν· οὐ γὰρ ἔστι στῆναι ἔτι ἔμπροσθέν σου ἐπὶ τούτοις.

91 Καὶ ὅτε προσευχόμενος Ἔσδρας ἀνθωμολογεῖτο κλαίων χαμαιπετὴς ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ, ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ὄχλος πολὺς σφόδρα, ἄνδρες, καὶ γυναῖκες, καὶ νεανίαι· κλαυθμὸς γὰρ ἦν μέγας ἐν τῷ πλήθει.

92 Καὶ φωνήσας Ἰεχονίας Ἰεήλου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἶπεν, Ἔσδρα, ἡμεῖς ἡμάρτομεν εἰς τὸν Κύριον· συνῳκίσαμεν γυναῖκας ἀλλογενεῖς ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς· καὶ νῦν ἐστιν ἐπάνω πᾶς Ἰσραήλ.

93 Ἐν τούτῳ γινέσθω ἡμῖν ὁρκωμοσία πρὸς τὸν Κύριον, ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν ἀλλογενῶν σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῶν,

94 Ὡς ἐκρίθη σοι, καὶ ὅσοι πειθαρχοῦσι τῷ νόμῳ Κυρίου·

95 Ἀναστὰς ἐπιτέλει· πρὸς σὲ γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ ἰσχὺν ποιεῖν.

96 Καὶ ἀναστὰς Ἔσδρας ὥρκισε τοὺς φυλάρχους τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ποιῆσαι κατὰ ταῦτα· καὶ ὤμοσαν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ ἀναστὰς Ἔσδρας ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, ἐπορεύθη εἰς τὸ παστοφόριον Ἰωνὰν τοῦ Ἐλιασίβου·

2 Καὶ αὐλισθεὶς ἐκεῖ, ἄρτου οὐκ ἐγεύσατο οὐδὲ ὕδωρ ἔπιε, πενθῶν ἐπὶ τῶν ἀνομιῶν τῶν μεγάλων τοῦ πλήθους.

3 Καὶ ἐγένετο κήρυγμα ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, συναχθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ

4 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ ἀπαντήσωσιν

σιν

σιν ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις, κατὰ τὸ κρίμα τῶν προκαθημένων πρεσβυτέρων, ἀνιερωθήσονται τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀλλοτριωθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους τῆς αἰχμαλωσίας.

5 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πάντες οἱ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν ἐν τρισὶν ἡμέραις εἰς Ἱερουσαλήμ· οὗτος ὁ μὴν ἔννατος, τῇ εἰκάδι τοῦ μηνός.

6 Καὶ συνεκάθισαν πᾶν τὸ πλῆθος ἐν τῷ εὐρυχώρῳ τοῦ ἱεροῦ, τρέμοντες διὰ τὸν ἐνεστῶτα χειμῶνα.

7 Καὶ ἀναστὰς Ἔσδρας εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἠνομήσατε καὶ συνῳκίσατε γυναιξὶν ἀλλογενέσι, τοῦ προσθεῖναι ἁμαρτίας τῷ Ἰσραήλ.

8 Καὶ νῦν δότε ὁμολογίαν δόξαν τῷ Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν,

9 Καὶ ποιήσατε τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ χωρίσθητε ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλογενῶν.

10 Καὶ ἐφώνησεν ἅπαν τὸ πλῆθος, καὶ εἶπον μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Οὕτως ὡς εἴρηκας, ποιήσομεν.

11 Ἀλλὰ τὸ πλῆθος πολὺ καὶ ὥρα χειμερινὴ, καὶ οὐκ ἰσχύομεν στῆναι αἴθριοι· καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡμέρας μιᾶς οὐδὲ δύο, ἐπὶ πλεῖον γὰρ ἡμάρτομεν ἐν τούτοις.

12 Στήτωσαν δὲ οἱ προηγούμενοι τοῦ πλήθους, καὶ πάντες οἱ ἐκ τῶν κατοικιῶν ἡμῶν ὅσοι ἔχουσι γυναῖκας ἀλλογενεῖς, παραγενηθήτωσαν λαβόντες χρόνον,

13 Ἑκάστου δὲ τόπου τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς κριτὰς, ἕως τοῦ λῦσαι τὴν ὀργὴν Κυρίου ἀφ' ἡμῶν τοῦ πράγματος τούτου.

14 Ἰωνάθας Ἀζαήλου, καὶ Ἐζεκίας Θεωκάνου ἐπεδέξαντο κατὰ ταῦτα· καὶ Μοσόλλαμος, καὶ Λευὶς, καὶ Σαββαταῖος συνεβράβευσαν αὐτοῖς.

15 Καὶ ἐποίησαν κατὰ πάντα ταῦτα οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

16 Καὶ ἐπελέξατο αὐτῷ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς ἄνδρας ἡγουμένους τῶν πατριῶν αὐτῶν πάντας κατ' ὄνομα, καὶ συνεκαθίσθησαν τῇ νουμηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου, ἐτάσαι τὸ πρᾶγμα.

17 Καὶ ἤχθη ἐπὶ πέρας τὰ κατὰ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπισυνέχοντας γυναῖκας ἀλλογενεῖς, ἕως τῆς νουμηνίας τοῦ πρώτου μηνός.

18 Καὶ εὑρέθησαν τῶν ἱερέων οἱ ἐπισυναχθέντες ἀλλογενεῖς γυναῖκας ἔχοντες,

19 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, Μαθήλας, καὶ Ἐλεάζαρος καὶ Ἰώριβος, καὶ Ἰωαδεῖνος.

20 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐκβαλεῖν τὰς γυναῖκας αὐτῶν· καὶ εἰς ἐξιλασμὸν κριοὺς ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν.

21 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐμμὴρ, Ἀνανίας, καὶ Ζαβδαῖος, καὶ Μάνης, καὶ Σαμαῖος, καὶ Ἰερεὴλ, καὶ Ἀζαρίας·

22 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Φαισοὺρ, Ἐλιωναῖς, Μαασίας, Ἰσμαῆλος, καὶ Ναθαναῆλος, καὶ Ὠκιδῆλος, καὶ Σαλόας.

23 Καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν, Ἰωζαβάδος, καὶ Σεμεῒς, καὶ Καΐος, (οὗτος ἐστι Καλιτὰς,) καὶ Παθαῖος, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἰωνάς.

24 Ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν, Ἐλιάσαβος, Βακχοῦρος.

25 Ἐκ τῶν θυρωρῶν, Σαλοῦμος, καὶ Τολβάνης.

26 Ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ἱερμᾶς, καὶ Ἰεζίας, καὶ

Μελ-

χίας, καὶ Μαήλος, καὶ Ἐλεάζαρος, καὶ Ἀσεβίας, καὶ Βαναίας.

27 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἠλὰ, Ματθανίας, Ζαχαρίας, καὶ Ἰεζριῆλος, καὶ Ἰωαβδίος, καὶ Ἱερεμὼθ, καὶ Ἀϊδίας.

28 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαμὼθ, Ἐλιαδὰς, Ἐλιάσιμος, Ὀθονίας, Ἰαριμὼθ, καὶ Σάβαθος, καὶ Ζεραλίας.

29 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βηβαΐ, Ἰωάννης, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἰωζάβδος, καὶ Ἀμαθίας.

30 Ἐκ τῶν υἱῶν Μανὶ, Ὠλαμὸς, Μαμοῦχος, Ἰεδαῖος, Ἰασοῦβος, καὶ Ἰασαῆλος, καὶ Ἱερεμώθ.

31 Καὶ ἐξ υἱῶν Ἀδδὶ, Νάαθος, καὶ Μοοσίας, Λακκοῦνος, καὶ Ναΐδος, Ματθανίας, καὶ Σεσθὴλ, καὶ Βαλνοῦος, καὶ Μανασσίας.

32 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀνὰν, Ἐλιωνὰς, καὶ Ἀσαΐας, καὶ Μελχίας, καὶ Σαββαῖος, καὶ Σίμων Χοσαμαῖος.

33 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσὸμ, Ἀλταναῖος, καὶ Ματταθίας, καὶ Σαβαναῖος, καὶ Ἐλιφαλὰτ, καὶ Μανασσῆς, καὶ Σεμεΐ.

34 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βαανὶ, Ἱερεμίας, Μομδίος, Ἰσμαῆρος, Ἰουὴλ, Μαβδαΐ, καὶ Πεδίας, καὶ Ἄνως, Ῥαβασίων, καὶ Ἐνάσιβος, καὶ Μαμνιτάναιμος, Ἐλίασις, Βαννοῦς, Ἐλιαλὶ, Σομεΐς, Σελεμίας, Ναθανίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐζωρὰ, Σεσὶς, Ἐσρὶλ, Ἀζαῆλος, Σαματὸς, Ζαμβρὶ, Ἰώσηφος.

35 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐθμὰ, Μαζιτίας, Ζαβαδαίας, Ἠδαΐς, Ἰουὴλ, Βαναίας.

36 Πάντες οὗτοι συνῴκισαν γυναῖκας ἀλλογενεῖς, καὶ ἀπέλυσαν αὐτὰς σὺν τέκνοις.

37 Καὶ κατῴκησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ νουμηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν.

38 Καὶ συνήχθη πᾶν τὸ πλῆθος ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ εὐρύχωρον τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος,

39 Καὶ εἶπον Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ, Κόμισαι τὸν νόμον Μωυσῆ, τὸν παραδοθέντα ὑπὸ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

40 Καὶ ἐκόμισεν Ἔσδρας ὁ ἀρχιερεὺς τὸν νόμον παντὶ τῷ πλήθει ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως γυναικὸς, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν, ἀκοῦσαι τοῦ νόμου νουμηνίᾳ τοῦ ἑβδόμου μηνός.

41 Καὶ ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος εὐρυχώρῳ, ἐξ ὄρθρου ἕως μέσης ἡμέρας, ἐνώπιον ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· καὶ ἐπέδωκαν πᾶν τὸ πλῆθος τὸν νοῦν εἰς τὸν νόμον.

42 Καὶ ἔστη Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ ξυλίνου βήματος τοῦ κατασκευασθέντος.

43 Καὶ ἔστησαν παρ' αὐτῷ Ματταθίας, Σαμμοὺς, Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Οὐρίας, Ἐζεκίας, Βααλσάμος, ἐκ δεξιῶν·

44 Καὶ ἐξ εὐωνύμων Φαλδαῖος, καὶ Μισαὴλ, Μελχίας, Λωθάσουβος, Ναβαρίας, Ζαχαρίας.

45 Καὶ ἀναλαβὼν Ἔσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον τοῦ πλήθους, προεκάθητο ἐπιδόξως ἐνώπιον πάντων.

46 Καὶ ἐν τῷ λῦσαι τὸν νόμον, πάντες ὀρθοὶ ἔστησαν· καὶ εὐλόγησεν Ἔσδρας τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑψίστῳ Θεῷ σαβαὼθ παντοκράτορι.

47 Καὶ ἐπεφώνησε πᾶν τὸ

πλῆθος,

πλῆθος, Ἀμήν. καὶ ἄραντες ἄνω τὰς χεῖρας, προσπεσόντες ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησαν τῷ Κυρίῳ.

48 Ἰησοῦς, καὶ Ἀννιοὺθ, καὶ Σαραβίας, καὶ Ἰαδινὸς, καὶ Ἰάκουβος, Σαβαταῖος, Αὐταίας, Μαιάννας, καὶ Καλίτας, Ἀζαρίας, καὶ Ἰώζαβδος, καὶ Ἀνανίας, Φαλίας, οἱ Λευῖται, ἐδίδασκον τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ πρὸς τὸ πλῆθος ἀνεγίνωσκον τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐμφυσιοῦντες ἅμα τὴν ἀνάγνωσιν.

49 Καὶ εἶπεν Ἀτθαράτης Ἔσδρα τῷ ἀρχιερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ, καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς διδάσκουσι τὸ πλῆθος ἐπὶ πάντας

50 Ἡ ἡμέρα αὕτη ἐστὶν ἁγία τῷ Κυρίῳ· καὶ πάντες ἔκλαιον ἐν τῷ ἀκοῦσαι τοῦ νόμου·

51 Βαδίσαντες οὖν φάγετε λιπάσματα, καὶ πίετε γλυκάσματα, καὶ ἀποστείλατε ἀποστολὰς τοῖς μὴ ἔχουσιν·

52 Ἁγία γὰρ ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ· καὶ μὴ λυπεῖσθε, ὁ γὰρ Κύριος δοξάσει ὑμᾶς.

53 Καὶ οἱ Λευῖται ἐκέλευον παντὶ τῷ δήμῳ, λέγοντες, Ἡ ἡμέρα αὕτη ἁγία, μὴ λυπεῖσθε.

54 Καὶ ᾤχοντο πάντες φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ εὐφραίνεσθαι, καὶ δοῦναι ἀποστολὰς τοῖς μὴ ἔχουσι, καὶ εὐφρανθῆναι μεγάλως,

55 Ὅτι γὰρ ἐνεφυσιώθησαν ἐν τοῖς ῥήμασιν οἷς ἐδιδάχθησαν, καὶ ἐπισυνήχθησαν.

ΤΩΒΙ'Τ.

Κεφ. α'. 1.

Βίβλος λόγων Τωβὶτ, τοῦ Τωβιὴλ, τοῦ Ἀνανιὴλ, τοῦ Ἀδουὴλ, τοῦ Γαβαὴλ, ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀσιὴλ, ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλεὶμ,

2 Ὃς ᾐχμαλωτεύθη ἐν ἡμέραις Ἐνεμεσσάρου τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐκ Θίσβης, ἥ ἐστιν ἐκ δεξιῶν Κυδίως τῆς Νεφθαλεὶμ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπεράνω Ἀσήρ.

3 Ἐγὼ Τωβὶτ ὁδοῖς ἀληθείας ἐπορευόμην καὶ δικαιοσύνης πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίησα τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ τῷ ἔθνει, τοῖς προπορευθεῖσι μετ' ἐμοῦ εἰς χώραν Ἀσσυρίων εἰς Νινευῆ.

4 Καὶ ὅτε ἤμην ἐν τῇ χώρᾳ μου ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ, νεωτέρου μου ὄντος, πᾶσα φυλὴ τοῦ Νεφθαλεὶμ τοῦ πατρός μου ἀπέστη ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἱεροσολύμων, τῆς ἐκλεγείσης ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὸ θυσιάζειν πάσας τὰς φυλάς· καὶ ἡγιάσθη ὁ ναὸς τῆς κατασκηνώσεως τοῦ ὑψίστου, καὶ ᾠκοδομήθη εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος.

5 Καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ συναποστᾶσαι ἔθυον τῇ Βάαλ τῇ δαμάλει, καὶ ὁ οἶκος Νεφθαλεὶμ τοῦ πατρός μου.

6 Κἀγὼ μόνος ἐπορευόμην πλεονάκις εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν ταῖς ἑορταῖς, καθὼς γέγραπται παντὶ τῷ Ἰσραὴλ ἐν προστάγματι αἰωνίῳ, τὰς ἀπαρχὰς, καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων, καὶ τὰς πρωτοκουρίας ἔχων, καὶ ἐδίδουν αὐτὰς τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον πάντων τῶν γεννημάτων.

7 Τὴν δεκάτην ἐδίδουν

τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς θεραπεύουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν δευτέραν δεκάτην ἀπεπρατιζόμην, καὶ ἐπορευόμην καὶ ἐδαπάνων αὐτὰ ἐν Ἱεροσολύμοις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν,

8 Καὶ τὴν τρίτην ἐδίδουν οἷς καθήκει, καθὼς ἐνετείλατο Δεββωρὰ ἡ μήτηρ τοῦ πατρός μου, διότι ὀρφανὸς κατελείφθην ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

9 Καὶ ὅτε ἐγενόμην ἀνὴρ, ἔλαβον Ἄνναν γυναῖκα ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς πατριᾶς ἡμῶν· καὶ ἐγέννησα ἐξ αὐτῆς Τωβίαν.

10 Καὶ ὅτε ᾐχμαλωτίσθημεν εἰς Νινευῆ, πάντες οἱ ἀδελφοί μου, καὶ οἱ ἐκ τοῦ γένους μου ἤσθιον ἐκ τῶν ἄρτων τῶν ἐθνῶν.

11 Ἐγὼ δὲ συνετήρησα τὴν ψυχήν μου μὴ φαγεῖν,

12 Καθότι ἐμεμνήμην τοῦ Θεοῦ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ μου.

13 Καὶ ἔδωκεν ὁ ὕψιστος χάριν καὶ μορφὴν ἐνώπιον Ἐνεμεσσάρου, καὶ ἤμην αὐτοῦ ἀγοραστής.

14 Καὶ ἐπορευόμην εἰς τὴν Μηδίαν, καὶ παρεθέμην Γαβαήλῳ τῷ ἀδελφῷ Γαβρία ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας, ἀργυρίου τάλαντα δέκα.

15 Καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἐνεμεσσάρ, ἐβασίλευσε Σενναχηρεὶμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἠκαταστάτησαν, καὶ οὐκ ἔτι ἠδυνάσθην πορευθῆναι εἰς τὴν Μηδίαν.

16 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐνεμεσσάρου ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίουν τοῖς ἀδελφοῖς μου· τοὺς ἄρτους μου ἐδίδουν τοῖς πεινῶσι,

17 Καὶ ἱμάτια τοῖς γυμνοῖς· καὶ εἴ τινα ἐκ τοῦ γένους μου ἐθεώρουν τεθνηκότα καὶ ἐρριμμένον ὀπίσω τοῦ τείχους Νινευῆ, ἔθαπτον αὐτόν.

18 Καὶ εἴ τινα ἀπέκτεινε Σενναχηρεὶμ ὁ βασιλεὺς, ὅτε ἦλθε φεύγων ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἔθαψα αὐτοὺς κλέπτων· πολλοὺς γὰρ ἀπέκτεινεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ· καὶ ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὰ σώματα, καὶ οὐχ εὑρέθη.

19 Πορευθεὶς δὲ εἷς τῶν ἐν Νινευῆ, ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι θάπτω αὐτοὺς, καὶ ἐκρύβην· ἐπιγνοὺς δὲ ὅτι ζητοῦμαι ἀποθανεῖν, φοβηθεὶς ἀνεχώρησα.

20 Καὶ διηρπάγη πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ οὐ κατελείφθη μοι οὐδὲν, πλὴν Ἄννας τῆς γυναικός μου, καὶ Τωβίου τοῦ υἱοῦ μου.

21 Καὶ οὐ διῆλθον ἡμέραι πεντήκοντα, ἕως οὗ ἀπέκτειναν αὐτὸν οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἔφυγον εἰς τὰ ὄρη Ἀραράθ· καὶ ἐβασίλευσε Σαχερδονὸς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἔταξεν Ἀχιάχαρον τὸν Ἀναὴλ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἐκλογιστίαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν.

22 Καὶ ἠξίωσεν Ἀχιάχαρος περὶ ἐμοῦ, καὶ ἦλθον εἰς Νινευῆ· Ἀχιάχαρος δὲ ἦν ὁ οἰνοχόος, καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλίου, καὶ διοικητὴς, καὶ ἐκλογιστὴς, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὁ Σαχερδονὸς ἐκ δευτέρας, ἦν δὲ ἐξάδελφός μου.

Κεφ. β'. 2.

Ὅτε δὲ κατῆλθον εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ ἀπεδόθη μοι Ἄννα ἡ γυνή μου, καὶ Τωβίας ὁ υἱός μου, ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἑορτῇ, ἥ ἐστιν ἁγία ἑπτὰ ἑβδομάδων, ἐγενήθη ἄριστον καλόν μοι, καὶ ἀνέπεσα τοῦ φαγεῖν.

2 Καὶ ἐθεασάμην ὄψα πολλὰ, καὶ εἶπα τῷ υἱῷ μου,

Βάδισον

βάδισον καὶ ἄγαγε ὃν ἂν εὕρῃς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐνδεῆ, ὃς μέμνηται τοῦ Κυρίου, καὶ ἰδοὺ μένω σε.

3 Καὶ ἐλθὼν, εἶπε, Πάτερ εἷς ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν ἐστραγγαλωμένος ἔρριπται ἐν τῇ ἀγορᾷ.

4 Κἀγὼ πρὶν ἢ γεύσασθαί με, ἀναπηδήσας ἀνειλόμην αὐτὸν εἴς τι οἴκημα ἕως οὗ ἔδυ ὁ ἥλιος.

5 Καὶ ἐπιστρέψας ἐλουσάμην, καὶ ἤσθιον τὸν ἄρτον μου ἐν λύπῃ.

6 Καὶ ἐμνήσθην τῆς προφητείας Ἀμὼς, καθὼς εἶπε, Στραφήσονται αἱ ἑορταὶ ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πᾶσαι αἱ εὐφροσύναι ὑμῶν εἰς θρῆνον.

7 Καὶ ἔκλαυσα· καὶ ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ᾠχόμην, καὶ ὀρύξας ἔθαψα αὐτόν.

8 Καὶ οἱ πλησίον ἐπεγέλων, λέγοντες, Οὐκ ἔτι φοβεῖται φονευθῆναι περὶ τοῦ πράγματος τούτου, καὶ ἀπέδρα, καὶ ἰδοὺ πάλιν θάπτει τοὺς νεκρούς.

9 Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνέλυσα θάψας, καὶ ἐκοιμήθην μεμιαμμένος παρὰ τὸν τοῖχον τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἀκάλυπτον ἦν.

10 Καὶ οὐκ ᾔδειν ὅτι στρουθία ἐν τῷ τοίχῳ εἰσί· καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἀνεῳγότων, ἀφώδευσαν τὰ στρουθία θερμὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐγενήθη λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου· καὶ ἐπορευόμην πρὸς ἰατροὺς, καὶ οὐκ ὠφέλησάν με· Ἀχιάχαρος δὲ ἔτρεφέ με ἕως οὗ ἐπορεύθην εἰς τὴν Ἐλυμαΐδα.

11 Καὶ ἡ γυνή μου Ἄννα ἠριθεύετο ἐν τοῖς γυναικείοις, καὶ ἀπέστελλε τοῖς κυρίοις.

12 Καὶ ἀπέδωκαν αὐτῇ καὶ αὐτοὶ τὸν μισθὸν, προσδόντες καὶ ἔριφον.

13 Ὅτε δὲ ἦλθε πρός με, ἤρξατο κράζειν· καὶ εἶπα αὐτῇ, Πόθεν τὸ ἐρίφιον; μὴ κλεψιμαῖόν ἐστι; ἀπόδος αὐτὸ τοῖς κυρίοις· οὐ γὰρ θεμιτόν ἐστι φαγεῖν κλεψιμαῖον.

14 Ἡ δὲ εἶπε, Δῶρον δέδοταί μοι ἐπὶ τῷ μισθῷ· καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῇ· καὶ ἔλεγον ἀποδιδόναι αὐτὸ τοῖς κυρίοις, καὶ ἠρυθρίων πρὸς αὐτήν. ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα εἶπέ μοι, Ποῦ εἰσιν αἱ ἐλεημοσύναι σου, καὶ αἱ δικαιοσύναι σου; ἰδοὺ γνωστὰ πάντα μετὰ σοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

Καὶ λυπηθεὶς ἔκλαυσα, καὶ προσευξάμην μετ' ὀδύνης, λέγων,

2 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἐλεημοσύναι καὶ ἀλήθεια, καὶ κρίσιν ἀληθινὴν καὶ δικαίαν σὺ κρίνεις εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Μνήσθητί μου, καὶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ· μή με ἐκδικήσῃς ταῖς ἁμαρτίαις μου καὶ τοῖς ἀγνοήμασί μου, καὶ τῶν πατέρων μου, ἃ ἥμαρτον ἐνώπιόν σου.

4 Παρήκουσαν γὰρ τῶν ἐντολῶν σου· καὶ ἔδωκας ἡμᾶς εἰς διαρπαγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ θάνατον καὶ παραβολὴν ὀνειδισμοῦ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐν οἷς ἐσκορπίσμεθα.

5 Καὶ νῦν πολλαὶ αἱ κρίσεις σου εἰσὶ καὶ ἀληθιναὶ, ἐξ ἐμοῦ ποιῆσαι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ τῶν πατέρων μου, ὅτι οὐκ ἐποιήσαμεν τὰς ἐντολάς σου, οὐ γὰρ ἐπορεύθημεν ἐν ἀληθείᾳ ἐνώπιόν σου.

6 Καὶ νῦν κατὰ τὸ ἀρεστὸν ἐ-

ἀρεστόν σου ποίησον μετ' ἐμοῦ· ἐπίταξον ἀναλαβεῖν τὸ πνεῦμά μου, ὅπως ἀπολυθῶ, καὶ γένωμαι γῆ, διότι λυσιτελεῖ μοι ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν· ὅτι ὀνειδισμοὺς ψευδεῖς ἤκουσα, καὶ λύπη ἐστὶ πολλὴ ἐν ἐμοί· ἐπίταξον ἀπολυθῆναί με τῆς ἀνάγκης ἤδη εἰς τὸν αἰώνιον τόπον, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

7 Ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συνέβη τῇ θυγατρὶ Ῥαγουὴλ Σάρρᾳ ἐν Ἐκβατάνοις τῆς Μηδίας, καὶ ταύτην ὀνειδισθῆναι ὑπὸ παιδισκῶν πατρὸς αὐτῆς,

8 Ὅτι ἦν δεδομένη ἀνδράσιν ἑπτά, καὶ Ἀσμοδαῖος τὸ πονηρὸν δαιμόνιον ἀπέκτεινεν αὐτούς, πρὶν ἢ γενέσθαι αὐτοὺς μετ' αὐτῆς ὡς ἐν γυναιξί· καὶ εἶπαν αὐτῇ, Οὐ συνιεῖς ἀποπνίγουσά σου τοὺς ἄνδρας; ἤδη ἑπτὰ ἔσχες, καὶ ἑνὸς αὐτῶν οὐκ ὠνομάσθης.

9 Τί ἡμᾶς μαστιγοῖς; εἰ ἀπέθανον, βάδιζε μετ' αὐτῶν, μὴ ἴδοιμέν σου υἱὸν ἢ θυγατέρα εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Ταῦτα ἀκούσασα ἐλυπήθη σφόδρα, ὥστε ἀπάγξασθαι· καὶ εἶπε, Μία μέν εἰμι τῷ πατρί μου, ἐὰν ποιήσω τοῦτο, ὄνειδος αὐτῷ ἔσται, καὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ κατάξω μετ' ὀδύνης εἰς ᾅδου.

11 Καὶ ἐδεήθη πρὸς τῇ θυρίδι, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔντιμον εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογήσαισάν σε πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὸν αἰῶνα.

12 Καὶ νῦν Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ τὸ πρόσωπόν μου εἰς σὲ δέδωκα.

13 Εἶπον, ἀπολῦσαί με ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ μὴ ἀκοῦσαί με μηκέτι ὀνειδισμόν.

14 Σὺ γινώσκεις Κύριε, ὅτι καθαρά εἰμι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἀνδρός,

15 Καὶ οὐκ ἐμόλυνα τὸ ὄνομά μου οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός μου ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου· μονογενής εἰμι τῷ πατρί μου, καὶ οὐχ ὑπάρχει αὐτῷ παιδίον ὃ κληρονομήσει αὐτόν, οὐδὲ ἀδελφὸς ἐγγύς, οὐδὲ ὑπάρχων αὐτῷ υἱός, ἵνα συντηρήσω ἐμαυτὴν αὐτῷ γυναῖκα, ἤδη ἀπώλοντό μοι ἑπτά· ἵνα τί μοι ζῆν; καὶ εἰ μὴ δοκεῖ σοι ἀποκτεῖναί με, ἐπίταξον ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμέ, καὶ μηκέτι ἐλεῆσαί με, καὶ ἀκοῦσαί με ὀνειδισμόν.

16 Καὶ εἰσηκούσθη προσευχὴ ἀμφοτέρων ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ μεγάλου

17 Ῥαφαήλ, καὶ ἀπεστάλη ἰάσασθαι τοὺς δύο, τοῦ Τωβὶτ λεπίσαι τὰ λευκώματα, καὶ Σάρραν τὴν τοῦ Ῥαγουὴλ δοῦναι Τωβίᾳ τῷ υἱῷ Τωβὶτ γυναῖκα, καὶ δῆσαι Ἀσμοδαῖον τὸ πονηρὸν δαιμόνιον, διότι Τωβίᾳ ἐπιβάλλει κληρονομῆσαι αὐτήν· ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἐπιστρέψας Τωβὶτ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ Σάρρα ἡ τοῦ Ῥαγουὴλ κατέβη ἐκ τοῦ ὑπερῴου αὐτῆς.

Κεφ. δ'. 4.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμνήσθη Τωβὶτ περὶ τοῦ ἀργυρίου, ὃ παρέθετο Γαβαὴλ ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας.

2 Καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, Ἐγὼ ᾐτησάμην θάνατον, τί οὐ καλῶ Τωβίαν τὸν υἱόν μου ἵνα αὐτῷ ὑποδείξω, πρὶν ἀποθανεῖν με;

3 Καὶ καλέσας αὐτόν, εἶπε,

Παι-

Παιδίον, ἐὰν ἀποθάνω, θάψον με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν μητέρα σου· τίμα αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ποίει τὸ ἀρεστὸν αὐτῇ, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτήν.

4 Μνήσθητι παιδίον, ὅτι πολλοὺς κινδύνους ἑώρακεν ἐπὶ σοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ· ὅταν ἀποθάνῃ, θάψον αὐτὴν παρ' ἐμοὶ ἐν ἑνὶ τάφῳ.

5 Πάσας τὰς ἡμέρας παιδίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μνημόνευε, καὶ μὴ θελήσῃς ἁμαρτάνειν καὶ παραβῆναι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· δικαιοσύνην ποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ μὴ πορευθῇς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀδικίας.

6 Διότι ποιοῦντός σου τὴν ἀλήθειαν, εὐοδίαι ἔσονται ἐν τοῖς ἔργοις σου, καὶ πᾶσι τοῖς ποιοῦσι τὴν δικαιοσύνην.

7 Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σοι ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονεσάτω σου ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντὸς πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ.

8 Ὡς σοὶ ὑπάρχει κατὰ τὸ πλῆθος, ποίησον ἐξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην· ἐὰν ὀλίγον σοι ὑπάρχῃ, κατὰ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην.

9 Θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης.

10 Διότι ἐλεημοσύνη ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ οὐκ ἐᾷ εἰσελθεῖν εἰς τὸ σκότος.

11 Δῶρον γὰρ ἀγαθόν ἐστιν ἐλεημοσύνη πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου.

12 Πρόσεχε σεαυτῷ παιδίον ἀπὸ πάσης πορνείας, καὶ γυναῖκα πρῶτον λάβε ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν πατέρων σου· μὴ λάβῃς γυναῖκα ἀλλοτρίαν, ἣ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ πατρός σου, διότι υἱοὶ προφητῶν ἐσμεν· Νῶε, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος· μνήσθητι παιδίον ὅτι αὐτοὶ πάντες ἔλαβον γυναῖκας ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ εὐλογήθησαν ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

13 Καὶ νῦν παιδίον ἀγάπα τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ μὴ ὑπερηφανεύου τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τοῦ λαοῦ σου, λαβεῖν σεαυτῷ ἐξ αὐτῶν γυναῖκα· διότι ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ ἀπώλεια καὶ ἀκαταστασία πολλή, καὶ ἐν τῇ ἀχρειότητι ἐλάττωσις καὶ ἔνδεια μεγάλη· ἡ γὰρ ἀχρειότης μήτηρ ἐστὶ τοῦ λιμοῦ.

14 Μισθὸς παντὸς ἀνθρώπου ὃς ἐὰν ἐργάζηται, παρὰ σοὶ μὴ αὐλισθήτω, ἀλλ' ἀπόδος αὐτῷ παραυτίκα· ἐὰν δουλεύσῃς τῷ Θεῷ, ἀποδοθήσεταί σοι· πρόσεχε σεαυτῷ παιδίον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἴσθι πεπαιδευμένος ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ σου.

15 Καὶ ὃ μισεῖς, μηδενὶ ποιήσῃς· οἶνον εἰς μέθην μὴ πίῃς, καὶ μὴ πορευθήτω μετὰ σοῦ μέθη ἐν τῇ ὁδῷ σου.

16 Ἐκ τοῦ ἄρτου σου δίδου πεινῶντι, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων σου τοῖς γυμνοῖς· πᾶν ὃ ἐὰν περισσεύσῃ σοι, ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονεσάτω σου ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην.

17 Ἔκχεον τοὺς ἄρτους σου ἐπὶ τὸν τάφον τῶν δικαίων, καὶ μὴ δῷς τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

18 Συμβουλίαν παρὰ παντὸς φρονίμου ζήτησον, καὶ μὴ καταφρονήσῃς ἐπὶ πάσης συμβουλίας χρησίμης.

19 Καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλόγει Κύριον τὸν Θεὸν, καὶ παρ' αὐτοῦ αἴτησον ὅπως αἱ ὁδοί σου εὐθεῖαι γένωνται, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι καὶ βουλαὶ σου εὐοδωθῶσι· διότι πᾶν ἔθνος οὐκ ἔχει βουλὴν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος δίδωσι πάντα τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὃν ἐὰν θέλῃ, ταπεινοῖ καθὼς βούλεται· καὶ νῦν παιδίον μνημόνευε τῶν ἐντολῶν μου, καὶ μὴ ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ τῆς καρδίας σου.

20 Καὶ νῦν ὑποδεικνύω σοι τὰ δέκα τάλαντα τοῦ ἀργυρίου, ἃ παρεθέμην Γαβαήλῳ τῷ τοῦ Γαβρία ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας.

21 Καὶ μὴ φοβοῦ παιδίον, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν· ὑπάρχει σοι πολλὰ, ἐὰν φοβηθῇς τὸν Θεὸν, καὶ ἀποστῇς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ ἀποκριθεὶς Τωβίας εἶπεν αὐτῷ, Πάτερ ποιήσω πάντα ὅσα ἐντέταλσαί μοι.

2 Ἀλλὰ πῶς δυνήσομαι λαβεῖν τὸ ἀργύριον, καὶ οὐ γινώσκω αὐτόν;

3 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζήτησον σεαυτῷ ἄνθρωπον ὃς συμπορεύσεταί σοι, καὶ δώσω αὐτῷ μισθὸν ἕως ζῶ, καὶ λάβε πορευθεὶς τὸ ἀργύριον.

4 Καὶ ἐπορεύθη ζητῆσαι ἄνθρωπον, καὶ εὗρε Ῥαφαὴλ ὃς ἦν ἄγγελος,

5 Καὶ οὐκ ᾔδει· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ δύναμαι πορευθῆναι μετὰ σοῦ ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας· καὶ εἰ ἔμπειρος εἶ τῶν τόπων;

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος, Πορεύσομαι μετὰ σοῦ, καὶ τὴν ὁδοῦ ἐμπειρῶ, καὶ παρὰ Γαβαὴλ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ηὐλίσθην.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίας, Ὑπόμεινόν με, καὶ ἐρῶ τῷ πατρί.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πορεύου, καὶ μὴ χρονίσῃς. καὶ εἰσελθὼν, εἶπε τῷ πατρί, Ἰδοὺ εὕρηκα ὃς συμπορεύσεταί μοι. ὁ δὲ εἶπε, Φώνησον αὐτὸν πρός με, ἵνα ἐπιγνῶ ποίας φυλῆς ἐστι, καὶ εἰ πιστὸς τοῦ πορευθῆναι μετὰ σοῦ.

9 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν· καὶ εἰσῆλθε, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους.

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβὶτ, Ἀδελφὲ, ἐκ ποίας φυλῆς καὶ ἐκ ποίας πατριᾶς εἶ σύ; ὑπόδειξόν μοι.

11 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Φυλὴν καὶ πατριὰν σὺ ζητεῖς; ἢ μίσθιον ὃς συμπορεύσεται μετὰ τοῦ υἱοῦ σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβὶτ, Βούλομαι ἀδελφὲ ἐπιγνῶναι τὸ γένος σου, καὶ τὸ ὄνομα.

12 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ Ἀζαρίας Ἀνανίου τοῦ μεγάλου, τῶν ἀδελφῶν σου.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὑγιαίνων ἔλθοις ἀδελφέ· καὶ μή μοι ὀργισθῇς, ὅτι ἐζήτησα τὴν φυλήν σου, καὶ τὴν πατριάν σου ἐπιγνῶναι· καὶ σὺ τυγχάνεις ἀδελφός μου ἐκ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γενεᾶς· ἐπεγίνωσκον γὰρ ἐγὼ Ἀνανίαν καὶ Ἰωνάθαν υἱοὺς Σεμεΐ τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπορευόμεθα κοινῶς εἰς Ἱεροσόλυμα προσκυνεῖν, ἀναφέροντες τὰ πρωτότοκα, καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων, καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλάνῃ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν·

ἐξ

ἐκ ῥίζης καλῆς εἶ ἀδελφέ.
14 Ἀλλὰ εἰπόν μοι τίνα
σοι ἔσομαι τὸν μισθὸν διδόναι;
δραχμὴν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ
δέοντά σοι ὡς καὶ τῷ υἱῷ μου,
15 Καὶ ἔτι προσθήσω σοι
ἐπὶ τὸν μισθὸν, ἐὰν ὑγιαίνοντες
ἐπιστρέψητε.
16 Καὶ εὐδόκησαν οὕτως· καὶ
εἶπε πρὸς Τωβίαν, Ἕτοιμος
γίνου πρὸς τὴν ὁδὸν, καὶ εὐοδω-
θείητε. καὶ ἡτοίμασεν ὁ υἱὸς
αὐτοῦ τὰ πρὸς τὴν ὁδόν· καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, Πο-
ρεύου μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου,
ὁ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκῶν Θεὸς
εὐοδώσει τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ ὁ
ἄγγελος αὐτοῦ συμπορευθήτω
ὑμῖν. καὶ ἐξῆλθαν ἀμφότεροι
ἀπελθεῖν, καὶ ὁ κύων τοῦ παι-
δαρίου μετ᾽ αὐτῶν.
17 Ἔκλαυσε δὲ Ἄννα ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς Τω-
βὶτ, Τί ἐξαπέστειλας τὸ παι-
δίον ἡμῶν; ἢ οὐχὶ ἡ ῥάβδος
τῆς χειρὸς ἡμῶν ἐστιν ἐν τῷ εἰσ-
πορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐκπορεύε-
σθαι ἐνώπιον ἡμῶν;
18 Ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ
μὴ φθάσαι, ἀλλὰ περίψημα
τοῦ παιδίου γένοιτο.
19 Ὡς γὰρ δέδοται ἡμῖν
ζῆν παρὰ τοῦ Κυρίου, τοῦτο
ἱκανὸν ἡμῖν ὑπάρχει.
20 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Τωβὶτ,
Μὴ λόγον ἔχε ἀδελφή, ὑγι-
αίνων ἐλεύσεται, καὶ οἱ ὀφθαλ-
μοί σου ὄψονται αὐτόν.
21 Ἄγγελος γὰρ ἀγαθὸς
συμπορεύσεται αὐτῷ, καὶ εὐο-
δωθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ ὑπο-
στρέψει ὑγιαίνων.
22 Καὶ ἐπαύσατο κλαίουσα.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΟΙ δὲ πορευόμενοι τὴν ὁ-
δὸν, ἦλθον ἑσπέρας ἐπὶ
τὸν Τίγριν ποταμὸν, καὶ ηὐλί-
ζοντο ἐκεῖ.
2 Τὸ δὲ παιδάριον κατ-
έβη περικλύσασθαι, καὶ ἀνεπή-
δησεν ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ,
καὶ ἐβουλήθη καταπιεῖν τὸ παι-
δάριον.
3 Ὁ δὲ ἄγγελος εἶπεν
αὐτῷ, Ἐπιλαβοῦ τοῦ ἰχθύος.
καὶ ἐκράτησε τὸν ἰχθὺν τὸ παι-
δάριον, καὶ ἀνέβαλεν αὐτὸν ἐ-
πὶ τὴν γῆν.
4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος,
Ἀνάτεμε τὸν ἰχθὺν, καὶ λαβὼν
τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἧπαρ καὶ
τὴν χολὴν, θὲς ἀσφαλῶς.
5 Καὶ ἐποίησε τὸ παιδάρι-
ον ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος· τὸν
δὲ ἰχθὺν ὀπτήσαντες, ἔφαγον·
καὶ ὥδευον ἀμφότεροι, ἕως οὗ
ἤγγισαν ἐν Ἐκβατάνοις.
6 Καὶ εἶπε τὸ παιδάριον
τῷ ἀγγέλῳ, Ἀζαρία ἀδελφὲ,
τί ἐστιν ἡ καρδία καὶ τὸ ἧπαρ
καὶ ἡ χολὴ τοῦ ἰχθύος;
7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἡ καρ-
δία καὶ τὸ ἧπαρ, ἐάν τινα ὀ-
χλῇ δαιμόνιον ἢ πνεῦμα πο-
νηρὸν, ταῦτα δεῖ καπνίσαι ἐ-
νώπιον ἀνθρώπου, ἢ γυναικὸς,
καὶ μηκέτι ὀχληθῇ.
8 Ἡ δὲ χολὴ, ἐγχρῖσαι
ἄνθρωπον, ὃς ἔχει λευκώ-
ματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ
ἰαθήσεται.
9 Ὡς δὲ προσήγγισαν τῇ
Ῥάγῃ,
10 Εἶπεν ὁ ἄγγελος τῷ
παιδαρίῳ, Ἀδελφὲ, σήμε-
ρον αὐλισθησόμεθα παρὰ Ῥα-
γουὴλ, καὶ αὐτὸς συγγενής σου
ἐστὶ, καὶ ἔστιν αὐτῷ θυγάτηρ ὀ-
νόματι Σάῤῥα· λαλήσω περὶ
αὐτῆς, τοῦ δοθῆναί σοι αὐτὴν
εἰς γυναῖκα,
11 Καὶ ὅτι σοι ἐπιβάλλει ἡ
κληρονομία αὐτῆς, καὶ σὺ μό-
νος εἶ ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς·
12 Καὶ τὸ κοράσιον καλὸν

καὶ φρόνιμόν ἐστι· καὶ νῦν ἄκουσόν μου, καὶ λαλήσω τῷ πατρὶ αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑποστρέψωμεν ἐκ Ῥαγῶν, ποιήσομεν τὸν γάμον· διότι ἐπίσταμαι Ῥαγουὴλ ὅτι οὐ μὴ δῷ αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ, ἢ ὀφειλήσει θάνατον, ὅτι τὴν κληρονομίαν σοι καθήκει λαβεῖν, ἢ πάντα ἄνθρωπον.

13 Τότε εἶπε τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ, Ἀζαρία ἀδελφὲ, ἀκήκοα ἐγὼ τὸ κοράσιον δεδόσθαι ἑπτὰ ἀνδράσι, καὶ πάντας ἐν τῷ νυμφῶνι ἀπολωλότας·

14 Καὶ νῦν ἐγὼ μόνος εἰμὶ τῷ πατρὶ, καὶ φοβοῦμαι μὴ εἰσελθὼν ἀποθάνω καθὼς καὶ οἱ πρότεροι, ὅτι δαιμόνιον φιλεῖ αὐτὴν, ὃ οὐκ ἀδικεῖ οὐδένα πλὴν τῶν προσαγόντων αὐτῇ· καὶ νῦν ἐγὼ φοβοῦμαι μὴ ἀποθάνω, καὶ κατάξω τὴν ζωὴν τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου μετ' ὀδύνης ἐπ' ἐμοὶ εἰς τὸν τάφον αὐτῶν, καὶ υἱὸς ἕτερος οὐχ ὑπάρχει αὐτοῖς ὃς θάψει αὐτούς.

15 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄγγελος, Οὐ μέμνησαι τῶν λόγων, ὧν ἐνετείλατό σοι ὁ πατήρ σου, ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν σε γυναῖκα ἐκ τοῦ γένους σου; καὶ νῦν ἄκουσόν μου ἀδελφὲ, διότι σοι ἔσται εἰς γυναῖκα, καὶ τοῦ δαιμονίου μηδένα λόγον ἔχε, ὅτι τὴν νύκτα ταύτην δοθήσεταί σοι αὕτη εἰς γυναῖκα.

16 Καὶ ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὸν νυμφῶνα, λήψῃ τέφραν θυμιαμάτων, καὶ ἐπιθήσεις ἀπὸ τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἥπατος τοῦ ἰχθύος, καὶ καπνίσεις,

71 Καὶ ὀσφρανθήσεται τὸ δαιμόνιον, καὶ φεύξεται, καὶ οὐκ ἐπανελεύσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ὅταν δὲ προσπορεύῃ αὐτῇ, ἐγέρθητε ἀμφότεροι, καὶ βοήσατε πρὸς τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, καὶ σώσει ὑμᾶς, καὶ ἐλεήσει· μὴ φοβοῦ, ὅτι σοὶ αὕτη ἡτοιμασμένη ἦν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ σὺ αὐτὴν σώσεις, καὶ πορεύσεται μετὰ σοῦ, καὶ ὑπολαμβάνω ὅτι σοὶ ἔσται ἐξ αὐτῆς παιδία. καὶ ὡς ἤκουσε Τωβίας ταῦτα, ἐφίλησεν αὐτὴν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκολλήθη σφόδρα αὐτῇ· καὶ ἦλθεν εἰς Ἐκβάτανα.

Κεφ. ζʹ. 7.

ΚΑὶ παρεγένετο εἰς τὴν οἰκίαν Ῥαγουήλ· καὶ Σάῤῥα δὲ ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ ἐχαιρέτισεν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς αὐτούς· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν.

2 Καὶ εἶπε Ῥαγουὴλ Ἔδνᾳ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, Ὡς ὅμοιος ὁ νεανίσκος Τωβὶτ τῷ ἀνεψιῷ μου;

3 Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς Ῥαγουὴλ, Πόθεν ἐστὲ ἀδελφοί; καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλεὶμ τῶν αἰχμαλώτων ἐν Νινευῇ.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Γινώσκετε Τωβὶτ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν; οἱ δὲ εἶπον, Γινώσκομεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑγιαίνει;

5 Οἱ δὲ εἶπαν, Καὶ ζῇ, καὶ ὑγιαίνει. καὶ εἶπε Τωβίας, Πατήρ μου ἐστί.

6 Καὶ ἀνεπήδησε Ῥαγουὴλ, καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἔκλαυσε,

7 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου υἱὸς. καὶ ἀκούσας ὅτι Τωβὶτ ἀπώλεσε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑαυτοῦ,

ἐλυ-

ἐλυπήθη καὶ ἔκλαυσε.
8 Καὶ Ἔδνα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ Σάῤῥα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔκλαυσαν, καὶ ὑπεδέξαντο αὐτοὺς προθύμως· καὶ ἔθυσαν κριὸν προβάτων, καὶ παρέθηκαν ὄψα πλείονα. εἶπε δὲ Τωβίας τῷ Ῥαφαήλ, Ἀζαρία ἀδελφέ, λάλησον ὑπὲρ ὧν ἔλεγες ἐν τῇ πορείᾳ, καὶ τελεσθήτω τὸ πρᾶγμα.
9 Καὶ μετέδωκε τὸν λόγον τῷ Ῥαγουήλ· καὶ εἶπε Ῥαγουὴλ πρὸς Τωβίαν, Φάγε, πίε, καὶ ἡδέως γίνου.
10 Σοὶ γὰρ καθήκει τὸ παιδίον μου λαβεῖν· πλὴν ὑποδείξω σοι τὴν ἀλήθειαν.
11 Ἔδωκα τὸ παιδίον μου ἑπτὰ ἀνδράσι, καὶ ὁπότε ἐὰν εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτήν, ἀπέθνησκον ὑπὸ τὴν νύκτα· ἀλλὰ τὸ νῦν ἔχων, ἡδέως γίνου. καὶ εἶπε Τωβίας, Οὐ γεύσομαι οὐδὲν ὧδε, ἕως ἂν στήσητε καὶ σταθῆτε πρός με.
12 Καὶ εἶπε Ῥαγουήλ. Κόμιζε αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ τὴν κρίσιν· σὺ δὲ ἀδελφὸς εἶ αὐτῆς, καὶ αὐτή σού ἐστιν· ὁ δὲ ἐλεήμων Θεὸς εὐοδώσει ὑμῖν τὰ κάλλιστα.
13 Καὶ ἐκάλεσε Σάῤῥαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ λαβὼν τῆς χειρὸς αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὴν Τωβίᾳ γυναῖκα, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως κόμιζε αὐτήν, καὶ ἄπαγε πρὸς τὸν πατέρα σου. καὶ εὐλόγησεν αὐτούς.
14 Καὶ ἐκάλεσεν Ἔδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ λαβὼν βιβλίον, ἔγραψε συγγραφήν, καὶ ἐσφραγίσατο.
15 Καὶ ἤρξαντο ἐσθίειν.
16 Καὶ ἐκάλεσε Ῥαγουὴλ Ἔδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἀδελφή, ἑτοίμασον τὸ ἕτερον ταμεῖον, καὶ εἰσάγαγε αὐτήν.
17 Καὶ ἐποίησεν ὡς εἶπε· καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν ἐκεῖ, καὶ ἔκλαυσε· καὶ ἀπεδέξατο τὰ δάκρυα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ,
18 Θάρσει τέκνον, ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς δῴη σοι χάριν ἀντὶ τῆς λύπης σου ταύτης, θάρσει θύγατερ.

Κεφ. η'. 8.

Ὅτε δὲ συνετέλεσαν δειπνοῦντες, εἰσήγαγον Τωβίαν πρὸς αὐτήν.
2 Ὁ δὲ πορευόμενος ἐμνήσθη τῶν λόγων Ῥαφαήλ, καὶ ἔλαβε τὴν τέφραν τῶν θυμιαμάτων, καὶ ἐπέθηκε τὴν καρδίαν τοῦ ἰχθύος, καὶ τὸ ἧπαρ, καὶ ἐκάπνισεν.
3 Ὅτε δὲ ὠσφράνθη τὸ δαιμόνιον τῆς ὀσμῆς, ἔφυγεν εἰς τὰ ἀνώτατα Αἰγύπτου, καὶ ἔδησεν αὐτὸ ὁ ἄγγελος.
4 Ὡς δὲ συνεκλείσθησαν ἀμφότεροι, ἀνέστη Τωβίας ἀπὸ τῆς κλίνης, καὶ εἶπεν, Ἀνάστηθι ἀδελφή, καὶ προσευξώμεθα, ἵνα ἐλεήσῃ ἡμᾶς ὁ Κύριος.
5 Καὶ ἤρξατο Τωβίας λέγειν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔνδοξον εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐλογησάτωσάν σε οἱ οὐρανοί, καὶ πᾶσαι αἱ κτίσεις σου.
6 Σὺ ἐποίησας Ἀδάμ, καὶ ἔδωκας αὐτῷ βοηθὸν Εὔαν στήριγμα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἐκ τούτων ἐγενήθη τὸ ἀνθρώπων σπέρμα. σὺ εἶπας, Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν ὅμοιον αὐτῷ.
7 Καὶ νῦν Κύριε οὐ διὰ πορ-

νείαν

νείαν ἐγὼ λαμβάνω τὴν ἀδελ-
φήν μου ταύτην, ἀλλ' ἐπ' ἀ-
ληθείας· ἐπίταξον ἐλεῆσαί με,
καὶ αὐτῇ συγκαταγηρᾶσαι.
8 Καὶ εἶπε μετ' αὐτοῦ, Ἀμήν.
9 Καὶ ἐκοιμήθησαν ἀμ-
φότεροι τὴν νύκτα· καὶ ἀνα-
στὰς Ῥαγουὴλ ἐπορεύθη, καὶ ὤ-
ρυξε τάφον,
10 Λέγων, Μὴ καὶ οὗτος ἀπο-
θάνῃ;
11 Καὶ ἦλθε Ῥαγουὴλ εἰς
τὴν οἰκίαν ἑαυτοῦ,
12 Καὶ εἶπεν Ἔδνᾳ τῇ γυ-
ναικὶ αὐτοῦ, Ἀπόστειλον μίαν
τῶν παιδισκῶν, καὶ ἰδέτωσαν εἰ
ζῇ· εἰ δὲ μή, ἵνα θάψωμεν
αὐτόν, καὶ μηδεὶς γνῷ.
13 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ παιδίσκη
ἀνοίξασα τὴν θύραν, καὶ εὗρε
τοὺς δύο καθεύδοντας,
14 Καὶ ἐξελθοῦσα ἀπήγ-
γειλεν αὐτοῖς, Ὅτι ζῇ.
15 Καὶ εὐλόγησε Ῥαγουὴλ
τὸν Θεόν, λέγων, Εὐλογητὸς
εἶ σὺ ὁ Θεὸς ἐν πάσῃ εὐλο-
γίᾳ καθαρᾷ καὶ ἁγίᾳ· καὶ εὐ-
λογείτωσάν σε οἱ ἅγιοί σου,
καὶ πᾶσαι αἱ κτίσεις σου, καὶ
πάντες οἱ ἄγγελοί σου, καὶ οἱ
ἐκλεκτοί σου εὐλογείτωσάν σε
εἰς τοὺς αἰῶνας.
16 Εὐλογητὸς εἶ, ὅτι ηὔ-
φρανάς με, καὶ οὐκ ἐγένετό μοι
καθὼς ὑπενόουν, ἀλλὰ κατὰ
τὸ πολὺ ἔλεός σου ἐποίησας
μεθ' ἡμῶν.
17 Εὐλογητὸς εἶ, ὅτι ἠλέη-
σας δύο μονογενεῖς· ποίησον
αὐτοῖς δέσποτα ἔλεος, συντέ-
λεσον τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν ὑγιείᾳ
μετ' εὐφροσύνης καὶ ἐλέους.
18 Ἐκέλευσε δὲ τοῖς οἰκέ-
ταις χῶσαι τὸν τάφον·
19 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς γά-
μον ἡμερῶν δεκατεσσάρων.
20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ῥα-
γουὴλ, πρινὴ συντελεσθῆναι
τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου, ἐνόρκως
μὴ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐὰν μὴ
πληρωθῶσιν αἱ δεκατέσσα-
ρες ἡμέραι τοῦ γάμου,
21 Καὶ τότε λαβόντα τὸ
ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ
πορεύεσθαι μεθ' ὑγείας πρὸς τὸν
πατέρα, καὶ τὰ λοιπὰ ὅταν
ἀποθάνω, καὶ ἡ γυνή μου.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ ἐκάλεσε Τωβίας τὸν
Ῥαφαήλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
2 Ἀζαρία ἀδελφέ, λάβε
μετὰ σεαυτοῦ παῖδα καὶ δύο κα-
μήλους, καὶ πορεύθητι ἐν Ῥά-
γοις τῆς Μηδίας παρὰ Γα-
βαὴλ, καὶ κόμισαί μοι τὸ ἀρ-
γύριον, καὶ αὐτὸν ἄγε μοι εἰς
τὸν γάμον,
3 Διότι ὀμώμοκε Ῥαγου-
ὴλ, μὴ ἐξελθεῖν με.
4 Καὶ ὁ πατήρ μου ἀριθμεῖ
τὰς ἡμέρας, καὶ ἐὰν χρονίσω
μέγα, ὀδυνηθήσεται λίαν.
5 Καὶ ἐπορεύθη Ῥαφαὴλ,
καὶ ηὐλίσθη παρὰ Γαβαὴλ, καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγρα-
φον· ὁ δὲ προήνεγκε τὰ θυ-
λάκια ἐν τοῖς σφραγῖσι, καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ.
6 Καὶ ὤρθρευσαν κοινῶς,
καὶ ἦλθον εἰς τὸν γάμον· καὶ
εὐλόγησε Τωβίας τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑὶ Τωβὶτ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ἐλογίσατο ἑκάστης ἡμέ-
ρας· καὶ ὡς ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέ-
ραι τῆς πορείας, καὶ οὐκ ἤρχετο,
2 Εἶπε, Μήποτε κατῄσχυν-
ται; ἢ μήποτε ἀπέθανε Γα-
βαὴλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῷ δίδωσι
τὸ ἀργύριον;
3 Καὶ ἐλυπεῖτο λίαν.
4 Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ γυνή,
Ἀπώλετο τὸ παιδίον, διότι
κεχρό-

μὴ κεχρόνικε. καὶ ἤρξατο θρηνεῖν αὐτόν, καὶ εἶπεν,

5 Οὐ μέλει μοι τέκνον, ὅτι ἀφῆκά σε τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου.

6 Καὶ Τωβὶτ λέγει αὐτῇ, Σίγα, μὴ λόγον ἔχε, ὑγιαίνει.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σίγα, μὴ πλάνα με, ἀπώλετο τὸ παιδίον μου. καὶ ἐπορεύετο καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ὁδὸν ἔξω, ὅθεν ἀπῆλθεν· ἡμέρας τε ἄρτον οὐκ ἤσθιε, τὰς δὲ νύκτας οὐ διελίμπανε θρηνοῦσα Τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως οὗ συνετελέσθησαν αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι τοῦ γάμου, ἃς ὤμοσε Ῥαγουὴλ ποιῆσαι αὐτὸν ἐκεῖ. εἶπε δὲ Τωβίας τῷ Ῥαγουὴλ, Ἐξαπόστειλόν με, ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου οὐκέτι ἐλπίζουσιν ὄψεσθαί με.

8 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ πενθερὸς, Μεῖνον παρ' ἐμοί, κἀγὼ ἐξαποστελῶ πρὸς τὸν πατέρα σου, καὶ δηλώσουσιν αὐτῷ τὰ κατὰ σέ.

9 Καὶ Τωβίας λέγει, Ἐξαπόστειλόν με πρὸς τὸν πατέρα μου.

10 Ἀναστὰς δὲ Ῥαγουὴλ, ἔδωκεν αὐτῷ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων, σώματα καὶ κτήνη καὶ ἀργύριον,

11 Καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς ἐξαπέστειλε, λέγων, Εὐοδώσει ὑμᾶς τέκνα ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ πρὸ τοῦ με ἀποθανεῖν.

12 Καὶ εἶπε τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, Τίμα τοὺς πενθερούς σου, αὐτοὶ νῦν γονεῖς σου εἰσίν, ἀκούσαιμί σου ἀκοὴν καλήν. καὶ ἐφίλησεν αὐτήν· καὶ Ἔδνα εἶπε πρὸς Τωβίαν, Ἀδελφὲ ἀγαπητὲ ἀποκαταστήσαι σε ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δῴη μοι ἰδεῖν σου παιδία ἐκ Σάρρας τῆς θυγατρός μου, ἵνα εὐφρανθῶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἰδοὺ παρατίθεμαί σοι τὴν θυγατέρα μου ἐν παρακαταθήκῃ, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτήν.

Κεφ. ια'. 11.

Μετὰ ταῦτα ἐπορεύετο καὶ Τωβίας εὐλογῶν τὸν Θεὸν, ὅτι εὐόδωσε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ κατευλόγει Ῥαγουὴλ, καὶ Ἔδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύετο μέχρις οὗ ἐγγίσαι αὐτοὺς εἰς Νινευῆ.

2 Καὶ εἶπε Ῥαφαὴλ πρὸς Τωβίαν, Οὐ γινώσκεις ἀδελφὲ πῶς ἀφῆκας τὸν πατέρα σου;

3 Προδράμωμεν ἔμπροσθεν τῆς γυναικός σου, καὶ ἑτοιμάσωμεν τὴν οἰκίαν·

4 Λάβε δὲ παρὰ χεῖρα τὴν χολὴν τοῦ ἰχθύος· καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ συνῆλθεν ὁ κύων ὄπισθεν αὐτῶν.

5 Καὶ Ἄννα ἐκάθητο περιβλεπομένη εἰς τὴν ὁδὸν τὸν παῖδα αὐτῆς.

6 Καὶ προσενόησεν αὐτὸν ἐρχόμενον, καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Ἰδοὺ ὁ υἱός μου ἔρχεται, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ πορευθεὶς μετ' αὐτοῦ.

7 Καὶ Ῥαφαὴλ εἶπεν, Ἐπίσταμαι ἐγὼ, ὅτι ἀνοίξει τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ πατήρ σου.

8 Σὺ ἔγχρισον τὴν χολὴν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ δηχθεὶς διατρίψει, καὶ ἀποβαλεῖται τὰ λευκώματα, καὶ ὄψεταί σε.

9 Καὶ προσδραμοῦσα Ἄννα ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἶδόν σε παιδίον, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποθανοῦμαι. καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι.

10 Καὶ

10 Καὶ Τωβὶτ ἐξήρχετο
πρὸς τὴν θύραν, καὶ προσέκο-
πτεν· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ προσέδρα-
μεν αὐτῷ,
11 Καὶ ἐπελάβετο τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, καὶ προσέπασε τὴν
χολὴν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Θάρσει
πάτερ.
12 Ὡς δὲ συνεδήχθησαν, δι-
έτριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
13 Καὶ ἐλεπίσθη ἀπὸ τῶν
κανθῶν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὰ
λευκώματα· καὶ ἰδὼν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχη-
λον αὐτοῦ,
14 Καὶ ἔκλαυσε, καὶ εἶπεν,
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, καὶ
εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου
εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εὐλο-
γημένοι πάντες οἱ ἅγιοί σου
ἄγγελοι,
15 Ὅτι ἐμαστίγωσας καὶ ἠ-
λέησάς με· ἰδοὺ βλέπω Τω-
βίαν τὸν υἱόν μου. καὶ εἰσῆλθεν
ὁ υἱὸς αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἀπήγ-
γειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὰ με-
γαλεῖα τὰ γενόμενα αὐτῷ ἐν
τῇ Μηδίᾳ.
16 Καὶ ἐξῆλθε Τωβὶτ εἰς
συνάντησιν τῇ νύμφῃ αὐ-
τοῦ χαίρων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεὸν
πρὸς τῇ πύλῃ Νινευῆ· καὶ ἐ-
θαύμαζον οἱ θεωροῦντες αὐ-
τὸν πορευόμενον, ὅτι ἔβλεψε.
17 Καὶ Τωβὶτ ἐξωμολο-
γεῖτο ἐνώπιον αὐτῶν, ὅτι ἠλέη-
σεν αὐτὸν ὁ Θεός· καὶ ὡς ἤγγι-
σε Τωβὶτ Σάῤῥα τῇ νύμφῃ
αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν,
λέγων, Ἔλθοις ὑγιαίνουσα
θύγατερ· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,
ὃς ἤγαγέ σε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ
πατήρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου. καὶ
ἐγένετο χαρὰ πᾶσι τοῖς ἐν
Νινευῆ ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
18 Καὶ παρεγένετο Ἀχιά-
χαρος, καὶ Νασβᾶς ὁ ἐξά-
δελφος αὐτοῦ,
19 Καὶ ἤχθη ὁ γάμος Τωβία
μετ' εὐφροσύνης ἡμέρας ἑπτά.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ ἐκάλεσε Τωβὶτ Τω-
βίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ, Ὅρα τέκνον μισθὸν τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ συνελθόντι σοι·
καὶ προσθεῖναι αὐτῷ δεῖ.
2 Καὶ εἶπε, Πάτερ, οὐ βλά-
πτομαι δοὺς αὐτῷ τὸ ἥμισυ ὧν
ἐνήνοχα,
3 Ὅτι με ἀγήοχέ σοι ὑγιῆ,
καὶ τὴν γυναῖκά μου ἐθεράπευ-
σε, καὶ τὸ ἀργύριόν μου ἤνεγκε,
καὶ σὲ ὁμοίως ἐθεράπευσε.
4 Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης,
Δικαιοῦται αὐτῷ.
5 Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄγγελον,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λάβε τὸ ἥμι-
συ πάντων ὧν ἐνηνόχατε, καὶ
ὕπαγε ὑγιαίνων.
6 Τότε καλέσας τοὺς δύο
κρυπτῶς, εἶπεν αὐτοῖς, Εὐ-
λογεῖτε τὸν Θεὸν, καὶ αὐτῷ ἐξ-
ομολογεῖσθε, καὶ μεγαλωσύνην
δίδοτε αὐτῷ, καὶ ἐξομολογεῖ-
σθε αὐτῷ ἐνώπιον πάντων τῶν
ζώντων περὶ ὧν ἐποίησε μεθ'
ὑμῶν· ἀγαθὸν τὸ εὐλογεῖν τὸν
Θεὸν, καὶ ὑψοῦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
τοὺς λόγους τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ
ἐντίμως ὑποδεικνύοντες· καὶ
μὴ ὀκνεῖτε ἐξομολογεῖσθαι
αὐτῷ.
7 Μυστήριον βασιλέως κα-
λὸν κρύψαι, τὰ δὲ ἔργα τοῦ
Θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως·
ἀγαθὸν ποιήσατε, καὶ κακὸν
οὐχ εὑρήσει ὑμᾶς.
8 Ἀγαθὸν προσευχὴ μετὰ
νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ δι-
καιοσύνης· ἀγαθὸν τὸ ὀλίγον
μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολὺ μετὰ ἀ-
δικίας· καλὸν ποιῆσαι ἐλεημο-
σύνην ἢ θησαυρίσαι χρυσίον.

9 Ἐλεη-

9 Ἐλεημοσύνη γὰρ ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ αὐτὴ ἀποκαθαριεῖ πᾶσαν ἁμαρτίαν· οἱ ποιοῦντες ἐλεημοσύνας καὶ δικαιοσύνας πλησθήσονται ζωῆς.

10 Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες πολέμιοί εἰσι τῆς ἑαυτῶν ζωῆς.

11 Οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν πᾶν ῥῆμα· εἴρηκα δὴ, Μυστήριον βασιλέως κρύψαι καλὸν, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως.

12 Καὶ νῦν ὅτε προσηύξω σὺ καὶ ἡ νύμφη σου Σάῤῥα, ἐγὼ προσήγαγον τὸ μνημόσυνον τῆς προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ ἁγίου· καὶ ὅτε ἔθαπτες τοὺς νεκροὺς, ὡσαύτως συμπαρήμην σοι.

13 Καὶ ὅτε οὐκ ὤκνησας ἀναστῆναι καὶ καταλιπεῖν τὸ ἄριστόν σου, ὅπως ἀπελθὼν περιστείλῃς τὸν νεκρὸν, οὐκ ἔλαθές με ἀγαθοποιῶν, ἀλλὰ σὺν σοὶ ἤμην.

14 Καὶ νῦν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἰάσασθαί σε καὶ τὴν νύμφην σου Σάῤῥαν.

15 Ἐγώ εἰμι Ῥαφαὴλ, εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἁγίων ἀγγέλων οἳ προσαναφέρουσι τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων, καὶ εἰσπορεύονται ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου.

16 Καὶ ἐταράχθησαν οἱ δύο, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον, ὅτι ἐφοβήθησαν.

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ φοβεῖσθε, εἰρήνη ὑμῖν ἔσται· τὸν δὲ Θεὸν εὐλογεῖτε εἰς τὸν αἰῶνα,

18 Ὅτι οὐ τῇ ἐμαυτοῦ χάριτι, ἀλλὰ τῇ θελήσει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἦλθον, ὅθεν εὐλογεῖτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.

19 Πάσας τὰς ἡμέρας ὠπτανόμην ὑμῖν, καὶ οὐκ ἔφαγον οὐδὲ ἔπιον, ἀλλὰ ὅρασιν ὑμεῖς ἐθεωρεῖτε.

20 Καὶ νῦν ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ, διότι ἀναβαίνω πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με, καὶ γράψατε πάντα τὰ συντελεσθέντα εἰς βιβλίον.

21 Καὶ ἀνέστησαν, καὶ οὐκ ἔτι εἶδον αὐτόν.

22 Καὶ ἐξωμολογοῦντο τὰ ἔργα τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ αὐτοῦ, ὡς ὤφθη αὐτοῖς ὁ ἄγγελος Κυρίου.

Κεφ. ιγʹ. 13.

ΚΑὶ Τωβὶτ ἔγραψε προσευχὴν εἰς ἀγαλλίασιν, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ,

2 Ὅτι αὐτὸς μαστιγοῖ καὶ ἐλεεῖ, κατάγει εἰς ᾅδην καὶ ἀνάγει, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐκφεύξεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὅτι αὐτὸς διέσπειρεν ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐκεῖ ὑποδείξατε τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ, ὑψοῦτε αὐτὸν ἐνώπιον παντὸς ζῶντος, καθότι αὐτὸς Κύριος ἡμῶν, καὶ Θεὸς αὐτὸς πατὴρ ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

5 Καὶ μαστιγώσει ἡμᾶς ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ πάλιν ἐλεήσει, καὶ συνάξει ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, οὗ ἐὰν σκορπισθῆτε ἐν αὐτοῖς.

6 Ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ποιῆσαι ἐνώπιον αὐτοῦ ἀλήθειαν, τότε ἐπιστρέψει πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ κρύψῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν· καὶ θεάσασθε ἃ ποιήσει μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐξομολογήσασθε αὐτῷ ἐν

ὅλῳ τῷ ςόματι ὑμῶν, καὶ εὐ-
λογήσατε τὸν Κύριον τῆς δικαι-
οσύνης, καὶ ὑψώσατε τὸν Βα-
σιλέα τῶν αἰώνων· ἐγὼ ἐν τῇ
γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου ἐξ-
ομολογοῦμαι αὐτῷ, καὶ δει-
κνύω τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν μεγα-
λωσύνην αὐτοῦ ἔθνει ἁμαρ-
τωλῶν· ἐπιςρέψατε ἁμαρτω-
λοὶ, καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην
ἐνώπιον αὐτοῦ· τίς γινώσκει εἰ
θελήσει ὑμᾶς, καὶ ποιήσει ἐλε-
ημοσύνην ὑμῖν;

7 Τὸν Θεόν μου ὑψῶ, καὶ ἡ
ψυχή μου τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ ἀγαλλιάσεται τὴν μεγα-
λωσύνην αὐτοῦ.

8 Λεγέτωσαν πάντες, καὶ
ἐξομολογείσθωσαν αὐτῷ ἐν Ἱε-
ροσολύμοις.

9 Ἱεροσόλυμα πόλις ἁγία,
μαςιγώσει ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν υἱ-
ῶν σου, καὶ πάλιν ἐλεήσει τοὺς
υἱοὺς τῶν δικαίων.

10 Ἐξομολογοῦ τῷ Κυρίῳ
ἀγαθῶς, καὶ εὐλόγει τὸν Βασιλέα
τῶν αἰώνων, ἵνα πάλιν ἡ σκηνὴ
αὐτοῦ οἰκοδομηθῇ ἐν σοὶ μετὰ
χαρᾶς, καὶ εὐφράναι ἐν σοὶ τοὺς
αἰχμαλώτους, καὶ ἀγαπῆσαι
ἐν σοὶ τοὺς ταλαιπώρους, εἰς
πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶ-
νος.

11 Ἔθνη πολλὰ μακρόθεν
ἥξει πρὸς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ
Θεοῦ, δῶρα ἐν χερσὶν ἔχοντες,
καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρα-
νοῦ· γενεαὶ γενεῶν δώσουσί σοι
ἀγαλλίαμα.

12 Ἐπικατάρατοι πάντες
οἱ μισοῦντές σε. εὐλογημένοι
ἔσονται πάντες οἱ ἀγαπῶντές
σε εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Χάρηθι καὶ ἀγαλλίασαι
ἐπὶ τοῖς υἱοῖς τῶν δικαίων, ὅτι
συναχθήσονται καὶ εὐλογήσουσι
τὸν Κύριον τῶν δικαίων.

14 Ὦ μακάριοι οἱ ἀγα-
πῶντές σε, χαρήσονται ἐπὶ
τῇ εἰρήνῃ σου· μακάριοι ὅ-
σοι ἐλυπήθησαν ἐπὶ πάσαις
ταῖς μάςιξί σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ
χαρήσονται θεασάμενοι πᾶσαν
τὴν δόξαν σου, καὶ εὐφρανθή-
σονται εἰς τὸν αἰῶνα.

15 Ἡ ψυχή μου εὐλογείτω
τὸν Θεὸν τὸν Βασιλέα τὸν μέγαν,

16 Ὅτι οἰκοδομηθήσεται Ἱε-
ρουσαλὴμ σαπφείρῳ καὶ σμα-
ράγδῳ, καὶ λίθῳ ἐντίμῳ τὰ
τείχη σου, καὶ οἱ πύργοι, καὶ οἱ
προμαχῶνες ἐν χρυσίῳ κα-
θαρῷ,

17 Καὶ αἱ πλατεῖαι Ἱε-
ρουσαλὴμ ἐν βηρύλλῳ, καὶ ἄν-
θρακι, καὶ λίθῳ ἐκ Σουφεὶρ ψη-
φολογηθήσονται.

18 Καὶ ἐροῦσι πᾶσαι αἱ ῥύ-
μαι αὐτῆς ἀλληλούϊα καὶ αἰνέ-
σιν, λέγοντες, Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς, ὃς ὕψωσε πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ ἐπαύσατο ἐξομολο-
γούμενος Τωβίτ.

2 Καὶ ἦν ἐτῶν πεντηκοντα-
οκτὼ, ὅτε ἀπώλεσε τὰς ὄ-
ψεις, καὶ μετὰ ἔτη ὀκτὼ ἀν-
έβλεψε· καὶ ἐποίει ἐλεη-
μοσύνας· καὶ προσέθετο φο-
βεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν, καὶ
ἐξομολογεῖτο αὐτῷ.

3 Μεγάλως δὲ ἐγήρασε· καὶ
ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱ-
οὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τέ-
κνον λάβε τοὺς υἱούς σου, ἰδοὺ
γεγήρακα, καὶ πρὸς τὸ ἀπο-
τρέχειν ἐκ τοῦ ζῆν εἰμι.

4 Ἄπελθε εἰς τὴν Μηδί-
αν τέκνον, ὅτι πέπεισμαι ὅσα
ἐλάλησεν Ἰωνᾶς ὁ προφήτης
περὶ Νινευῆ, ὅτι καταςρα-
φήσεται· ἐν δὲ τῇ Μηδίᾳ ἔςαι
εἰρήνη μᾶλλον ἕως καιροῦ· καὶ
ὅτι

ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν τῇ γῇ
σκορπισθήσονται ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς
γῆς· καὶ Ἱεροσόλυμα ἔσται ἔ-
ρημος, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ
ἐν αὐτῇ κατακαήσεται, καὶ ἔρη-
μος ἔσται μέχρι χρόνου.
5 Καὶ πάλιν ἐλεήσει αὐτοὺς
ὁ Θεὸς, καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν, καὶ οἰκοδομήσουσι
τὸν οἶκον, οὐχ οἷος ὁ πρό-
τερος, ἕως πληρωθῶσι και-
ροὶ τοῦ αἰῶνος· καὶ μετὰ ταῦτα
ἐπιστρέψουσιν ἐκ τῶν αἰχμαλω-
σιῶν, καὶ οἰκοδομήσουσιν Ἱερου-
σαλὴμ ἐντίμως· καὶ ὁ οἶκος
τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῇ οἰκοδομηθή-
σεται ἐνδόξως, καθὼς ἐλάλη-
σαν περὶ αὐτῆς οἱ προφῆται.
6 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐπι-
στρέψουσιν ἀληθινῶς φοβεῖσθαι
Κύριον τὸν Θεὸν, καὶ κατορύ-
ξουσι τὰ εἴδωλα αὐτῶν,
7 Καὶ εὐλογήσουσι πάντα
τὰ ἔθνη Κύριον· καὶ ὁ λαὸς
αὐτοῦ ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ·
καὶ ὑψώσει Κύριος τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ χαρήσονται πάντες
οἱ ἀγαπῶντες Κύριον τὸν
Θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύ-
νῃ, ποιοῦντες ἔλεος τοῖς ἀ-
δελφοῖς ἡμῶν.
8 Καὶ νῦν τέκνον ἄπ-
ελθε ἀπὸ Νινευῆ, ὅτι πάν-
τως ἔσται ἃ ἐλάλησεν ὁ προ-
φήτης Ἰωνᾶς.
9 Σὺ δὲ τήρησον τὸν νόμον καὶ
τὰ προστάγματα, καὶ γενοῦ φιλ-
ελεήμων καὶ δίκαιος, ἵνα
σοι καλῶς ᾖ.
10 Καὶ θάψον με καλῶς,
καὶ τὴν μητέρα σου μετ' ἐ-
μοῦ, καὶ μηκέτι αὐλισθῆτε εἰς
Νινευῆ· τέκνον ἴδε τί ἐποί-
ησεν Ἀμὰν Ἀχιαχάρῳ τῷ
θρέψαντι αὐτὸν, ὡς ἐκ τοῦ
φωτὸς ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ
σκότος, καὶ ὅσα ἀνταπέδω-
κεν αὐτῷ· καὶ Ἀχιάχαρον μὲν
ἔσωσεν, ἐκείνῳ δὲ τὸ ἀνταπό-
δομα ἀπεδόθη, καὶ αὐτὸς κατ-
έβη εἰς τὸ σκότος. Μανασ-
σῆς ἐποίησεν ἐλεημοσύνην,
καὶ ἐσώθη ἐκ παγίδος θανά-
του ἧς ἔπηξεν αὐτῷ· Ἀμὰν
δὲ ἐνέπεσεν εἰς τὴν παγίδα,
καὶ ἀπώλετο.
11 Καὶ νῦν παιδία ἴδε-
τε τί ἐλεημοσύνη ποιεῖ, καὶ
δικαιοσύνη ῥύεται· καὶ ταῦ-
τα αὐτοῦ λέγοντος, ἐξέλι-
πεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης·
ἦν δὲ ἐτῶν ἑκατὸν πεντηκον-
ταοκτώ· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν
ἐνδόξως.
12 Καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἄννα,
ἔθαψεν αὐτὴν μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ· ἀπῆλθε δὲ Τωβίας μετὰ
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ εἰς Ἐκβάτανα πρὸς Ῥα-
γουὴλ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ,
13 Καὶ ἐγήρασεν ἐντίμως·
καὶ ἔθαψε τοὺς πενθεροὺς αὐτοῦ
ἐνδόξως, καὶ ἐκληρονόμησε
τὴν οὐσίαν αὐτῶν, καὶ Τωβὶτ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
14 Καὶ ἀπέθανεν ἐτῶν ἑ-
κατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐν Ἐκβα-
τάνοις τῆς Μηδίας.
15 Καὶ ἤκουσε πρὶν ἢ ἀ-
ποθανεῖν αὐτὸν, τὴν ἀπ-
ώλειαν Νινευῆ, ἣν ᾐχμαλώ-
τισε Ναβουχοδονόσορ, καὶ Ἀ-
σύηρος, καὶ ἐχάρη πρὸ τοῦ
ἀποθανεῖν ἐπὶ Νινευῆ.

ἸΟΥΔΙ'Θ.

Κεφ. α'. 1.

Ἔτους δωδεκάτου τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων ἐν Νινευῆ τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρφαξὰδ, ὃς ἐβασίλευσε Μήδων ἐν Ἐκβατάνοις,

2 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐπ' Ἐκβατάνων κύκλῳ τείχη ἐκ λίθων λελαξευμένων, εἰς πλάτος πηχῶν τριῶν, καὶ εἰς μῆκος πηχῶν ἕξ, καὶ ἐποίησε τὸ ὕψος τοῦ τείχους πηχῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ πηχῶν πεντήκοντα,

3 Καὶ τοὺς πύργους αὐτοῦ ἔστησεν ἐπὶ ταῖς πύλαις αὐτῆς πηχῶν ἑκατὸν, καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἐθεμελίασεν εἰς πήχεις ἑξήκοντα,

4 Καὶ ἐποίησε τὰς πύλας αὐτῆς πύλας διεγειρομένας εἰς ὕψος πηχῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ πλάτος αὐτῶν πήχεις τεσσαράκοντα εἰς ἐξόδους δυνάμεων δυνατῶν αὐτοῦ, καὶ διατάξεις τῶν πεζῶν αὐτοῦ·

5 Καὶ ἐποίησε πόλεμον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ πρὸς βασιλέα Ἀρφαξὰδ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ, τοῦτό ἐστιν ἐν τοῖς ὁρίοις Ῥαγαῦ.

6 Καὶ συνήντησαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὸν Εὐφράτην, καὶ τὸν Τίγριν, καὶ τὸν Ὑδάσπην, καὶ πεδίῳ Ἐριὼχ ὁ βασιλεὺς Ἐλυμαίων· καὶ συνῆλθον ἔθνη πολλὰ σφόδρα εἰς παράταξιν υἱῶν Χελεούλ.

7 Καὶ ἀπέστειλε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Περσίδα, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας πρὸς δυσμαῖς, τοὺς κατοικοῦντας Κιλικίαν καὶ Δαμασκὸν, τὸν Λίβανον καὶ Ἀντιλίβανον, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας κατὰ πρόσωπον παραλίας,

8 Καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῦ Καρμήλου, καὶ Γαλαὰδ, καὶ τὴν ἄνω Γαλιλαίαν, καὶ τὸ μέγα πεδίον Ἐσδρηλὼμ,

9 Καὶ πάντας τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῆς, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἕως Ἰερουσαλὴμ, καὶ Βετάνη, καὶ Χελλοὺς, καὶ Κάδης, καὶ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου, καὶ Ταφνὰς, καὶ Ῥαμεσσῆ, καὶ πᾶσαν γῆν Γεσὲμ

10 Ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπάνω Τάνεως καὶ Μέμφεως, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Αἴγυπτον ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς Αἰθιοπίας.

11 Καὶ ἐφαύλισαν πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶσαν τὴν γῆν τὸ ῥῆμα Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ οὐ συνῆλθον αὐτῷ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν αὐτὸν, ἀλλ' ἦν ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀνὴρ ἴσος· καὶ ἀνέστρεψαν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ κενοὺς ἐν ἀτιμίᾳ προσώπου αὐτῶν.

12 Καὶ ἐθυμώθη Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην σφόδρα, καὶ ὤμοσε κατὰ τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, εἰ μὴν ἐκδικήσειν πάντα τὰ ὅρια τῆς Κιλικίας καὶ Δαμασκηνῆς καὶ Συρίας, ἀνῃρεῖν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν γῇ Μωὰβ, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἰουδαίαν, καὶ πάντας τοὺς ἐν

Αἰγύπτῳ

Αἰγύπτου ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῶν δύο θαλασσῶν.

13 Καὶ παρετάξατο ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ πρὸς Ἀρφαξὰδ βασιλέα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ, καὶ ἐκραταιώθη ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστρεψε πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀρφαξὰδ, καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ,

14 Καὶ ἐκυρίευσε τῶν πόλεων αὐτοῦ· καὶ ἀφίκετο ἕως Ἐκβατάνων, καὶ ἐκράτησε τῶν πύργων, καὶ ἐπρονόμευσε τὰς πλατείας αὐτῆς, καὶ τὸν κόσμον αὐτῆς ἔθηκεν εἰς ὄνειδος αὐτῆς,

15 Καὶ ἔλαβε τὸν Ἀρφαξὰδ ἐν τοῖς ὄρεσι Ῥαγαῦ, καὶ κατηκόντισεν αὐτὸν ἐν ταῖς ζιβύναις αὐτοῦ, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

16 Καὶ ἀνέστρεψε μετ' αὐτῶν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ σύμμικτος αὐτοῦ, πλῆθος ἀνδρῶν πολεμιστῶν πολὺ σφόδρα· καὶ ἦν ἐκεῖ ῥαθυμῶν καὶ εὐωχούμενος αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐφ' ἡμέρας ἑκατὸν εἴκοσι.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, δευτέρᾳ καὶ εἰκάδι τοῦ πρώτου μηνὸς, ἐγένετο λόγος ἐν οἴκῳ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἐκδικῆσαι πᾶσαν τὴν γῆν καθὼς ἐλάλησε.

2 Καὶ συνεκάλεσε πάντας τοὺς θεράποντας αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ ἔθετο μετ' αὐτῶν τὸ μυστήριον τῆς βουλῆς αὐτοῦ· καὶ συνετέλεσε πᾶσαν τὴν κακίαν τῆς γῆς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

3 Καὶ αὐτοὶ ἔκριναν ὀλοθρεῦσαι πᾶσαν σάρκα, οἳ οὐκ ἠκολούθησαν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε τὴν βουλὴν αὐτοῦ, ἐκάλεσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ὀλοφέρνην ἀρχιστράτηγον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δεύτερον ὄντα μετ' αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,

5 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς, Ἰδοὺ σὺ ἐξελεύσῃ ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ ἄνδρας πεποιθότας ἐν ἰσχύϊ αὐτῶν, πεζῶν εἰς χιλιάδας ἑκατὸν εἴκοσι, καὶ πλῆθος ἵππων σὺν ἀναβάταις μυριάδων δεκαδύο,

6 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς συνάντησιν πάσῃ τῇ γῇ ἐπὶ δυσμὰς, ὅτι ἠπείθησαν τῷ ῥήματι τοῦ στόματός μου·

7 Καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς ἑτοιμάζειν γῆν καὶ ὕδωρ, ὅτι ἐξελεύσομαι ἐν θυμῷ μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καλύψω πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἐν τοῖς ποσὶ τῆς δυνάμεώς μου καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς,

8 Καὶ οἱ τραυματίαι αὐτῶν πληρώσουσι τὰς φάραγγας καὶ τοὺς χειμάῤῥους αὐτῶν, καὶ ποταμὸς ἐπικλύζων τοῖς νεκροῖς αὐτῶν πληρωθήσεται.

9 Καὶ ἄξω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα πάσης τῆς γῆς.

10 Σὺ δὲ ἐξελθὼν προκαταλήψῃ μοι πᾶν ὅριον αὐτῶν, καὶ ἐκδώσουσί σοι ἑαυτοὺς, καὶ διατηρήσεις ἐμοὶ αὐτοὺς εἰς ἡμέραν ἐλεγμοῦ αὐτῶν.

11 Ἐπὶ δὲ τοὺς ἀπειθοῦντας οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου, δοῦναι αὐτοὺς εἰς φόνον καὶ ἁρπαγὴν ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου.

12 Ὅτι ζῶν ἐγὼ, καὶ τὸ

κράτος τῆς βασιλείας μου, λελάληκα, καὶ ποιήσω ταῦτα ἐν χειρί μου.

13 Καὶ σὺ δὲ οὐ παραβήσῃ ἕν τι τῶν ῥημάτων τοῦ κυρίου σου, ἀλλ' ἐπιτελῶν ἐπιτελέσεις, καθότι προστέταχά σοι, καὶ οὐ μακρυνεῖς τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

14 Καὶ ἐξῆλθεν Ὀλοφέρνης ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ ἐπιστάτας τῆς δυνάμεως Ἀσσοὺρ,

15 Καὶ ἠρίθμησεν ἐκλεκτοὺς ἄνδρας εἰς παράταξιν, καθότι ἐκέλευσεν αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἰς μυριάδας δεκαδύο, καὶ ἱππεῖς τοξότας μυρίους δισχιλίους,

16 Καὶ διέταξεν αὐτοὺς ὃν τρόπον πολέμου πλῆθος συντάσσεται.

17 Καὶ ἔλαβε καμήλους καὶ ὄνους καὶ ἡμιόνους εἰς τὴν ἀπαρτίαν αὐτῶν, πλῆθος πολὺ σφόδρα, καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ αἶγας εἰς τὴν παρασκευὴν αὐτῶν, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς,

18 Καὶ ἐπισιτισμὸν παντὶ ἀνδρὶ εἰς πλῆθος, καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐξ οἴκου βασιλέως πολὺ σφόδρα.

19 Καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ εἰς πορείαν τοῦ προελθεῖν βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, καὶ καλύψαι πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πρὸς δυσμαῖς ἐν ἅρμασι καὶ ἱππεῦσι καὶ πεζοῖς ἐπιλέκτοις αὐτῶν.

20 Καὶ πολὺς ὁ ἐπίμικτος ὡς ἀκρὶς συνεξῆλθον αὐτοῖς, καὶ ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς· οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς ἀπὸ πλήθους αὐτῶν.

21 Καὶ ἀπῆλθον ἐκ Νινευῆ ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου Βαικτιλαὶθ, καὶ ἐπεστρατοπέδευσεν ἀπὸ Βαικτιλαὶθ πλησίον τοῦ ὄρους τοῦ ἐπ' ἀριστερᾷ τῆς ἄνω Κιλικίας.

22 Καὶ ἔλαβε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, τοὺς πεζοὺς, καὶ τοὺς ἱππεῖς, καὶ τὰ ἅρματα αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ὀρεινήν.

23 Καὶ διέκοψε τὸ Φοὺδ καὶ Λοὺδ, καὶ ἐπρονόμευσαν πάντας υἱοὺς Ῥασσὶς, καὶ υἱοὺς Ἰσμαὴλ τοὺς κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου πρὸς Νότον τῆς Χελλαίων.

24 Καὶ παρῆλθε τὸν Εὐφράτην, καὶ διῆλθε τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ διέσκαψε πάσας τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς τὰς ἐπὶ τοῦ χειμάῤῥου Ἀβρωνᾶ ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ θάλασσαν.

25 Καὶ κατελάβετο τὰ ὅρια τῆς Κιλικίας, καὶ κατέκοψε πάντας τοὺς ἀντιστάντας αὐτῷ· καὶ ἦλθεν ἕως ὁρίων Ἰάφεθ, τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον τῆς Ἀραβίας.

26 Καὶ ἐκύκλωσε πάντας τοὺς υἱοὺς Μαδιὰν, καὶ ἐνέπρησε τὰ σκηνώματα αὐτῶν, καὶ ἐπρονόμευσε τὰς μάνδρας αὐτῶν.

27 Καὶ κατέβη εἰς πεδίον Δαμασκοῦ ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν, καὶ ἐνέπρησε πάντας τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν· καὶ τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια ἔδωκεν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐσκύλευσε, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν ἐξελίκμησε, καὶ ἐπάταξε πάντας τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν στόματι ῥομφαίας.

28 Καὶ ἐπέπεσεν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν,

αν, τοὺς ὄντας ἐν Σιδῶνι καὶ
Τύρῳ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας
Σὺρ, καὶ Ὀκινὰ, καὶ πάν-
τας τοὺς κατοικοῦντας Ἰεμνα-
άν· καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
Ἀζώτῳ καὶ Ἀσκάλωνι ἐφο-
βήθησαν αὐτὸν σφόδρα.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑὶ ἀπέστειλαν πρὸς αὐ-
τὸν ἀγγέλους λόγοις εἰ-
ρηνικοῖς, λέγοντες,
2 Ἰδοὺ ἡμεῖς οἱ παῖδες
Ναβουχοδονόσορ βασιλέως
μεγάλου παρακείμεθα ἐνώπι-
όν σου, χρῆσαι ἡμῖν καθὼς ἀ-
ρεστόν ἐστι τῷ προσώπῳ σου.
3 Ἰδοὺ αἱ ἐπαύλεις ἡμῶν, καὶ
πᾶν πεδίον πυρῶν, καὶ τὰ ποί-
μνια καὶ τὰ βουκόλια, καὶ πᾶ-
σαι αἱ μάνδραι τῶν σκηνῶν
ἡμῶν παράκεινται πρὸ προσ-
ώπου σου· χρῆσαι καθ' ὃ ἂν
ἀρέσκῃ σοι.
4 Ἰδοὺ καὶ αἱ πόλεις ἡμῶν,
καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐταῖς
δοῦλοί σου εἰσίν· ἐλθὼν ἀπ-
άντησον αὐταῖς ὡς ἐστιν ἀγα-
θὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.
5 Καὶ παρεγένοντο οἱ ἄν-
δρες πρὸς Ὀλοφέρνην, καὶ
ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥή-
ματα ταῦτα.
6 Καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πα-
ραλίαν αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις
αὐτοῦ, καὶ ἐφρούρησε τὰς πό-
λεις τὰς ὑψηλάς· καὶ ἔλα-
βεν ἐξ αὐτῶν εἰς συμμαχίαν
ἄνδρας ἐπιλέκτους.
7 Καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν αὐ-
τοὶ, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος
αὐτῶν μετὰ στεφάνων καὶ χορῶν
καὶ τυμπάνων.
8 Καὶ κατέσκαψε πάντα
τὰ ὅρια αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλση
αὐτῶν ἐξέκοψε· καὶ ἦν δε-
δομένον αὐτῷ ἐξολοθρεῦσαι
πάντας τοὺς θεοὺς τῆς γῆς, ὅπως
αὐτῷ μόνῳ τῷ Ναβουχοδονό-
σορ λατρεύσωσι πάντα τὰ ἔ-
θνη, καὶ πᾶσαι αἱ γλῶσσαι καὶ
πᾶσαι αἱ φυλαὶ αὐτῶν ἐπι-
καλέσωνται αὐτὸν εἰς θεόν.
9 Καὶ ἦλθε κατὰ πρόσωπον
Ἐσδρηλὼν πλησίον τῆς Δωταί-
ας, ἥ ἐστιν ἀπέναντι τοῦ πρίονος
τοῦ μεγάλου τῆς Ἰουδαίας.
10 Καὶ κατεστρατοπέδευ-
σεν ἀναμέσον Γαιβαὶ καὶ Σκυ-
θῶν πόλεως, καὶ ἦν ἐκεῖ
μῆνα ἡμερῶν εἰς τὸ συλλέ-
ξαι πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ πάντα ὅσα ἐποίησεν
Ὀλοφέρνης τοῖς ἔθνεσιν, ὁ
ἀρχιστράτηγος Ναβουχοδονό-
σορ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ
ὃν τρόπον ἐσκύλευσε πάντα
τὰ ἱερὰ αὐτῶν, καὶ ἔδωκεν αὐ-
τὰ εἰς ἀφανισμόν,
2 Καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα
σφόδρα ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ
περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ ναοῦ Κυ-
ρίου Θεοῦ αὐτῶν ἐταράχθησαν·
3 Ὅτι προσφάτως ἦσαν
ἀναβεβηκότες ἐκ τῆς αἰχμα-
λωσίας, καὶ νεωστὶ πᾶς ὁ λαὸς
συνήλεκτο τῆς Ἰουδαίας, καὶ
τὰ σκεύη, καὶ τὸ θυσιαστήριον,
καὶ ὁ οἶκος, ἐκ τῆς βεβηλώσε-
ως ἡγιασμένα ἦν,
4 Καὶ ἀπέστειλαν εἰς πᾶν ὅ-
ριον Σαμαρείας, καὶ Κωνὰς, καὶ
Βαιθωρὼν, καὶ Βελμὲν, καὶ Ἱερι-
χὼ, καὶ εἰς Χωβὰ, καὶ Αἰσω-
ρὰ, καὶ τὸν αὐλῶνα Σαλήμ,
5 Καὶ προκατελάβοντο πά-
σας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων τῶν
ὑψηλῶν, καὶ ἐτειχίσαντο τὰς
ἐν αὐτοῖς κώμας, καὶ παρέθεν-
το εἰς ἐπισιτισμὸν εἰς παρα-
σκευὴν πολέμου, ὅτι προσ-

φάτως ἦν τὰ πεδία αὐτῶν τεθερισμένα.

6 Καὶ ἔγραψεν Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐν Ἰερουσαλὴμ, τοῖς κατοικοῦσι Βετυλούα, καὶ Βετομεσθαὶμ, ἥ ἐστιν ἀπέναντι Ἐσδρηλὼν, κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου τοῦ πλησίον Δωθαΐμ,

7 Λέγων διακατασχεῖν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς, ὅτι δι' αὐτῶν ἦν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἦν εὐχερῶς διακωλῦσαι αὐτοὺς προσβαίνοντας, στενῆς τῆς προσβάσεως οὔσης, ἐπ' ἄνδρας τοὺς πάντας δύο.

8 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἡ γερουσία παντὸς δήμου Ἰσραὴλ, οἳ ἐκάθηντο ἐν Ἰερουσαλήμ.

9 Καὶ ἀνεβόησε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεὸν ἐν ἐκτενείᾳ μεγάλῃ, καὶ ἐταπείνουσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἐκτενείᾳ μεγάλῃ,

10 Αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν· καὶ πᾶς πάροικος ἢ μισθωτὸς, καὶ ἀργυρώνητος αὐτῶν, ἐπέθεντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν.

11 Καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ καὶ γυνὴ, τὰ παιδία, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, καὶ ἐσποδώσαντο τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐξέτειναν τοὺς σάκκους αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου· καὶ τὸ θυσιαστήριον σάκκῳ περιέβαλον,

12 Καὶ ἐβόησε πρὸς τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν ἐκτενῶς, τοῦ μὴ δοῦναι εἰς διαρπαγὴν τὰ νήπια αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας εἰς προνομὴν, καὶ τὰς πόλεις τῆς κληρονομίας αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τὰ ἅγια εἰς βεβήλωσιν καὶ ὀνειδισμὸν, ἐπίχαρμα τοῖς ἔθνεσι.

13 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ εἰσεῖδε τὴν θλίψιν αὐτῶν· καὶ ἦν ὁ λαὸς νηστεύων ἡμέρας πλείους ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἰερουσαλὴμ, κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων Κυρίου παντοκράτορος.

14 Καὶ Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πάντες οἱ παρεστηκότες ἐνώπιον Κυρίου, ἱερεῖς, καὶ οἱ λειτουργοῦντες Κυρίῳ, σάκκους περιεζωσμένοι τὰς ὀσφύας αὐτῶν, προσέφερον τὴν ὁλοκαύτωσιν τοῦ ἐνδελεχισμοῦ, καὶ τὰς εὐχὰς, καὶ τὰ ἑκούσια δόματα τοῦ λαοῦ,

15 Καὶ ἦν σποδὸς ἐπὶ τὰς κιδάρεις αὐτῶν, καὶ ἐβόων πρὸς Κύριον ἐκ πάσης δυνάμεως εἰς ἀγαθὸν ἐπισκέψασθαι πάντα οἶκον Ἰσραήλ.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ ἀνηγγέλη Ὀλοφέρνῃ ἀρχιστρατήγῳ δυνάμεως Ἀσσοὺρ, διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρεσκευάσαντο εἰς πόλεμον, καὶ τὰς διόδους τῆς ὀρεινῆς συνέκλεισαν, καὶ ἐτείχισαν πᾶσαν κορυφὴν ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἔθηκαν ἐν τοῖς πεδίοις σκάνδαλα.

2 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ σφόδρα, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἄρχοντας Μωὰβ, καὶ τοὺς στρατηγοὺς Ἀμμὼν, καὶ πάντας σατράπας τῆς παραλίας,

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀναγγείλατε δή μοι υἱοὶ Χαναὰν τίς ὁ λαὸς οὗτος ὁ καθ-

ἡμένῳ ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ τίνες ἃς κατοικοῦσι πόλεις, καὶ τὸ πλῆθος τῆς δυνάμεως αὐτῶν, καὶ ἐν τίνι τὸ κράτος αὐτῶν, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, καὶ τίς ἀνέστηκεν ἐπ' αὐτῶν βασιλεὺς ἡγούμενος στρατηγίας αὐτῶν,

4 Καὶ διὰ τί κατενωτίσαντο τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς ἀπάντησίν μοι παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν δυσμαῖς.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀχιὼρ ὁ ἡγούμενος πάντων υἱῶν Ἀμμὼν, Ἀκουσάτω δὴ ὁ Κύριός μου λόγον ἐκ στόματος τοῦ δούλου σου, καὶ ἀναγγελῶ σοι τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ λαοῦ, ὃς κατοικεῖ τὴν ὀρεινὴν ταύτην, πλησίον σοῦ οἰκοῦντος, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ψεῦδος ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δούλου σου.

6 Ὁ λαὸς οὗτός εἰσιν ἀπόγονοι Χαλδαίων,

7 Καὶ παρῴκησαν τὸ πρότερον ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ὅτι οὐκ ἐβουλήθησαν ἀκολουθῆσαι τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, οἳ ἐγένοντο ἐν γῇ Χαλδαίων·

8 Καὶ ἐξέβησαν ἐξ ὁδοῦ τῶν γονέων αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, Θεῷ ᾧ ἐπέγνωσαν· καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἔφυγον εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ παρῴκησαν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐξελθεῖν ἐκ τῆς παροικίας αὐτῶν, καὶ πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπληθύνθησαν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ ἐν κτήνεσι πολλοῖς σφόδρα.

10 Καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἐκάλυψε γὰρ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς Χαναὰν λιμὸς, καὶ παρῴκησαν ἐκεῖ μέχρις οὗ διετράφησαν· καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς πλῆθος πολὺ, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ γένους αὐτῶν.

11 Καὶ ἐπανέστη αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ κατεσοφίσαντο αὐτοὺς ἐν πόνῳ καὶ ἐν πλίνθῳ, καὶ ἐταπείνωσαν αὐτοὺς, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς εἰς δούλους.

12 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου πληγαῖς, ἐν αἷς οὐκ ἦν ἴασις· καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

13 Καὶ κατεξήρανεν ὁ Θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἔμπροσθεν αὐτῶν,

14 Καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν τοῦ Σινὰ, καὶ Κάδης Βαρνὴ, καὶ ἐξέβαλον πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ.

15 Καὶ ᾤκησαν ἐν γῇ Ἀμορραίων, καὶ πάντας τοὺς Ἐσεβωνίτας ἐξωλόθρευσαν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν· καὶ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐκληρονόμησαν πᾶσαν τὴν ὀρεινήν.

16 Καὶ ἐξέβαλον ἐκ προσώπου αὐτῶν τὸν Χαναναῖον, καὶ τὸν Φερεζαῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ τὸν Συχὲμ, καὶ πάντας τοὺς Γεργεσαίους, καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ ἡμέρας πολλάς.

17 Καὶ ἕως οὐχ ἥμαρτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἦν τὰ ἀγαθὰ μετ' αὐτῶν, ὅτι Θεὸς μισῶν ἀδικίαν μετ' αὐτῶν ἐστιν.

18 Ὅτε δὲ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς διέθετο αὐτοῖς, ἐξωλοθρεύθησαν ἐν πολλοῖς πολέμοις ἐπὶ πολὺ σφόδρα,

καὶ

καὶ ἠχμαλωτεύθησαν εἰς γῆν οὐκ ἰδίαν, καὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ἐγενήθη εἰς ἔδαφος, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων.

19 Καὶ νῦν ἐπιστρέψαντες ἐπὶ τὸν Θεὸν αὐτῶν, ἀνέβησαν ἐκ τῆς διασπορᾶς οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ, καὶ κατέσχον τὴν Ἰερουσαλήμ, οὗ τὸ ἁγίασμα αὐτῶν, καὶ κατῳκίσθησαν ἐν τῇ ὀρεινῇ, ὅτι ἦν ἔρημος.

20 Καὶ νῦν δέσποτα Κύριε εἰ μὲν ἔστιν ἀγνόημα ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἁμαρτάνουσιν εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπισκεψόμεθα ὅ, τι ἐστὶν ἐν αὐτοῖς σκάνδαλον τοῦτο, καὶ ἀναβησόμεθα, καὶ ἐκπολεμήσομεν αὐτούς.

21 Εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀνομία ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν, παρελθέτω δὴ ὁ κύριός μου, μήποτε ὑπερασπίσῃ ὁ Κύριος αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἐσόμεθα εἰς ὀνειδισμὸν ἐναντίον πάσης τῆς γῆς.

22 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο Ἀχιὼρ λαλῶν τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐγόγγυσε πᾶς ὁ λαὸς ὁ κυκλῶν τὴν σκηνὴν καὶ περιεστώς· καὶ εἶπαν οἱ μεγιστᾶνες Ὀλοφέρνου, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μωὰβ, συγκόψαι αὐτόν.

23 Οὐ γὰρ φοβηθησόμεθα ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ· ἰδοὺ γὰρ λαὸς ἐν ᾧ οὐκ ἔστι δύναμις, οὐδὲ κράτος εἰς παράταξιν ἰσχυράν.

24 Διὸ δὴ ἀναβησόμεθα, καὶ ἔσονται εἰς κατάβρωμα πάσης τῆς στρατιᾶς σου δέσποτα Ὀλοφέρνη.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑὶ ὡς κατέπαυσεν ὁ θόρυβος τῶν ἀνδρῶν τῶν κύκλῳ τῆς συνεδρείας, καὶ εἶπεν Ὀλοφέρνης ὁ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀσσοὺρ πρὸς Ἀχιὼρ ἐναντίον παντὸς τοῦ δήμου ἀλλοφύλων, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Μωάβ,

2 Καὶ τίς εἶ σὺ Ἀχιὼρ, καὶ οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραΐμ, ὅτι προεφήτευσας ἐν ἡμῖν καθὼς σήμερον, καὶ εἶπας τὸ γένος Ἰσραὴλ μὴ πολεμῆσαι, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτῶν ὑπερασπιεῖ αὐτῶν; καὶ τίς ὁ Θεὸς εἰ μὴ Ναβουχοδονόσορ;

3 Οὗτος ἀποστελεῖ τὸ κράτος αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ οὐ ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς αὐτῶν· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ δοῦλοι αὐτοῦ πατάξομεν αὐτοὺς ὡς ἄνθρωπον ἕνα, καὶ οὐχ ὑποστήσονται τὸ κράτος τῶν ἵππων ἡμῶν.

4 Κατακαύσομεν γὰρ αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ὄρη αὐτῶν μεθυσθήσεται ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν πληρωθήσεται νεκρῶν αὐτῶν· καὶ οὐκ ἀντιστήσεται τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν αὐτῶν κατὰ πρόσωπον ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπωλείᾳ ἀπολοῦνται, λέγει ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς· εἶπε γὰρ, Οὐ ματαιωθήσεται τὰ ῥήματα τῶν λόγων αὐτοῦ.

5 Σὺ δὲ Ἀχιὼρ μισθωτὲ τοῦ Ἀμμὼν, ὃς ἐλάλησας τοὺς λόγους τούτους ἐν ἡμέρᾳ ἀδικίας σου, οὐκ ὄψει ἔτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως οὗ ἐκδικήσω τὸ γένος τῶν ἐξ Αἰγύπτου.

6 Καὶ

6 Καὶ τότε διελεύσεται ὁ σίδηρος τῆς στρατιᾶς μου, καὶ ὁ λαὸς τῶν θεραπόντων μου τὰς πλευράς σου, καὶ πεσῇ ἐν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν, ὅταν ἐπιστρέψω.

7 Καὶ ἀποκαταστήσουσί σε οἱ δοῦλοί μου εἰς τὴν ὀρεινήν, καὶ θήσουσί σε ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν ἀναβάσεων,

8 Καὶ οὐκ ἀπολῇ ἕως οὗ ἐξολοθρευθῇς μετ' αὐτῶν.

9 Καὶ εἴπερ ἐλπίζεις τῇ καρδίᾳ σου ὅτι οὐ ληφθήσονται, μὴ συμπεσέτω σου τὸ πρόσωπον· ἐλάλησα, καὶ οὐδὲν διαπεσεῖται τῶν ῥημάτων μου.

10 Καὶ προσέταξεν Ὀλοφέρνης τοῖς δούλοις αὐτοῦ, οἳ ἦσαν παρεστηκότες ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, συλλαβεῖν τὸν Ἀχιώρ, καὶ ἀποκαταστῆσαι αὐτὸν εἰς Βετυλούα, καὶ παραδοῦναι εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰσραήλ.

11 Καὶ συνέλαβον αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἀπῆραν ἐκ μέσου τῆς πεδινῆς εἰς τὴν ὀρεινήν, καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὰς πηγὰς αἳ ἦσαν ὑποκάτω Βετυλούα.

12 Καὶ ὡς εἶδαν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, ἀνέλαβον τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθον ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ πᾶς ἀνὴρ σφενδονήτης διεκράτησαν τὴν ἀνάβασιν αὐτῶν, καὶ ἔβαλον ἐν λίθοις ἐπ' αὐτούς.

13 Καὶ ὑποδύσαντες ὑποκάτω τοῦ ὄρους ἔδησαν τὸν Ἀχιώρ, καὶ ἀφῆκαν ἐρριμμένον ὑπὸ τὴν ῥίζαν τοῦ ὄρους, καὶ ἀπῴχοντο πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.

14 Καταβάντες δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν ἐπέστησαν αὐτῷ, καὶ λύσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον εἰς τὴν Βετυλούα, καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως αὐτῶν,

15 Οἳ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ὀζίας ὁ τοῦ Μιχὰ ἐκ τῆς φυλῆς Συμεών, καὶ Ἀβρὶς ὁ τοῦ Γοθονιήλ, καὶ Χαρμὶς υἱὸς Μελχιήλ.

16 Καὶ συνεκάλεσαν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως· καὶ συνέδραμον πᾶς νεανίσκος αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἔστησαν τὸν Ἀχιὼρ ἐν μέσῳ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτῶν· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν Ὀζίας τὸ συμβεβηκός.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς συνεδρίας Ὀλοφέρνου, καὶ πάντα τὰ ῥήματα ὅσα ἐλάλησεν ἐν μέσῳ τῶν ἀρχόντων υἱῶν Ἀσσούρ, καὶ ὅσα ἐμεγαλορρημόνησεν Ὀλοφέρνης εἰς τὸν οἶκον Ἰσραήλ.

18 Καὶ πεσόντες ὁ λαὸς προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, καὶ ἐβόησαν λέγοντες,

19 Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, κάτιδε ἐπὶ τὰς ὑπερηφανείας αὐτῶν, καὶ ἐλέησον τὴν ταπείνωσιν τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῶν ἡγιασμένων σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

20 Καὶ παρεκάλεσαν τὸν Ἀχιώρ, καὶ ἐπῄνεσαν αὐτὸν σφόδρα.

21 Καὶ παρέλαβεν αὐτὸν Ὀζίας ἐκ τῆς ἐκκλησίας εἰς οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε πότον τοῖς πρεσβυτέροις· καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ εἰς βοήθειαν ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κεφ. ζ'. 7.

Τῇ δ' ἐπαύριον παρήγγειλεν Ὀλοφέρνης πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, οἳ παρεγένοντο ἐπὶ τὴν συμμαχίαν αὐτοῦ, ἀναζευγνύειν ἐπὶ Βετυλουα, καὶ τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς προκαταλαμβάνεσθαι, καὶ ποιεῖν πόλεμον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἀνέζευξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς αὐτῶν· καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν ἀνδρῶν πολεμιστῶν, χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, καὶ ἱππέων χιλιάδες δεκαδύο, χωρὶς τῆς ἀποσκευῆς, καὶ τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἦσαν πεζοὶ ἐν αὐτοῖς, πλῆθος πολὺ σφόδρα.

3 Καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι πλησίον Βετυλουα ἐπὶ τῆς πηγῆς, καὶ παρέτειναν εἰς εὖρος ἐπὶ Δωθαῒμ καὶ ἕως Βελθὲμ, καὶ εἰς μῆκος ἀπὸ Βετυλουα ἕως Κυαμῶνος, ἥ ἐστιν ἀπέναντι Ἐσδρηλὰμ.

4 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὡς εἶδον αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἐταράχθησαν σφόδρα· καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Νῦν ἐκλείξουσιν οὗτοι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πάσης, καὶ οὔτε τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ, οὔτε αἱ φάραγγες, οὔτε οἱ βουνοὶ ὑποστήσονται τὸ βάρος αὐτῶν.

5 Καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτῶν, καὶ ἀνακαύσαντες πυρὰς ἐπὶ τοὺς πύργους αὐτῶν, ἔμενον φυλάσσοντες ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

6 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἐξήγαγεν Ὀλοφέρνης πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἳ ἦσαν ἐν Βετυλουα,

7 Καὶ ἐπεσκέψατο τὰς ἀναβάσεις τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων αὐτῶν ἐφώδευσε, καὶ προκατελάβετο αὐτὰς, καὶ ἐπέστησεν αὐταῖς παρεμβολὰς ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ αὐτὸς ἀνέζευξεν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

8 Καὶ προσελθόντες αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἡσαῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ Μωὰβ, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς παραλίας, εἶπαν,

9 Ἀκουσάτω δὴ λόγον ὁ δεσπότης ἡμῶν, ἵνα μὴ γένηται θραῦσμα ἐν τῇ δυνάμει σου.

10 Ὁ γὰρ λαὸς οὗτος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ πέποιθεν ἐπὶ τοῖς δόρασιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὕψεσι τῶν ὀρέων αὐτῶν, ἐν οἷς αὐτοὶ ἐνοικοῦσιν ἐν αὐτοῖς· οὐ γάρ ἐστιν εὐχερὲς προσβῆναι ταῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων αὐτῶν.

11 Καὶ νῦν δέσποτα μὴ πολέμει πρὸς αὐτοὺς, καθὼς γίνεται πόλεμος παρατάξεως, καὶ οὐ πεσεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ σου ἀνὴρ εἷς.

12 Ἀνάμεινον ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς σου, διαφυλάσσων πάντα ἄνδρα ἐκ τῆς δυνάμεώς σου, καὶ ἐπικρατησάτωσαν οἱ παῖδές σου τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, ἣ ἐκπορεύεται ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ ὄρους,

13 Διότι ἐκεῖθεν ὑδρεύονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Βετυλουα, καὶ ἀνελεῖ αὐτοὺς ἡ δίψα, καὶ ἐκδώσουσι τὴν πόλιν ἑαυτῶν· καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ λαὸς ἡμῶν ἀναβησόμεθα ἐπὶ τὰς πλησίον κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐταῖς εἰς προφυλακὴν, τοῦ μὴ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως ἄνδρα ἕνα.

14 Καὶ

14 Καὶ τακήσονται ἐν τῷ λιμῷ αὐτοὶ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· καὶ πρὶν ἐλθεῖν τὴν ῥομφαίαν ἐπ' αὐτοὺς, καταστρωθήσονται ἐν ταῖς πλατείαις τῆς οἰκήσεως αὐτῶν,

15 Καὶ ἀνταποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα πονηρὸν, ἀνθ' ὧν ἐστασίασαν, καὶ οὐκ ἀπήντησαν τῷ προσώπῳ σου ἐν εἰρήνῃ.

16 Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῶν ἐνώπιον Ὀλοφέρνου, καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ συνέταξαν ποιεῖν καθὼς ἐλάλησαν.

17 Καὶ ἀπῆρε παρεμβολὴ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ μετ' αὐτῶν χιλιάδες πέντε υἱῶν Ἀσσοὺρ· καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι, καὶ προκατελάβοντο τὰ ὕδατα, καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

18 Καὶ ἀνέβησαν υἱοὶ Ἡσαῦ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ὀρεινῇ ἀπέναντι Δωθαΐμ, καὶ ἀπέστειλαν ἐξ αὐτῶν πρὸς Νότον καὶ ἀπηλιώτην ἀπέναντι Ἐκρεβὴλ, ἥ ἐστι πλησίον Χοὺς, ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χειμάῤῥου Μοχμοὺρ· καὶ ἡ λοιπὴ στρατιὰ τῶν Ἀσσυρίων παρενέβαλον ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐκάλυψαν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ αἱ σκηναὶ καὶ αἱ ἀπαρτίαι αὐτῶν κατεστρατοπέδευσαν ἐν ὄχλῳ πολλῷ, καὶ ἦσαν εἰς πλῆθος πολὺ σφόδρα.

19 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον Θεὸν αὐτῶν, ὅτι ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ὅτι ἐκύκλωσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἦν διαφυγεῖν ἐκ μέσου αὐτῶν.

20 Καὶ ἔμεινε κύκλῳ αὐτῶν πᾶσα παρεμβολὴ Ἀσσοὺρ, οἱ πεζοὶ καὶ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἱππεῖς αὐτῶν, ἡμέρας τριακοντατέσσαρας· καὶ ἐξέλιπε πάντας τοὺς κατοικοῦντας Βετυλούα πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν τῶν ὑδάτων.

21 Καὶ οἱ λάκκοι ἐξεκενοῦντο, καὶ οὐκ εἶχον πιεῖν εἰς πλησμονὴν ὕδωρ ἡμέραν μίαν, ὅτι ἐν μέτρῳ ἐδίδοσαν αὐτοῖς πιεῖν.

22 Καὶ ἠθύμησαν τὰ νήπια αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ νεανίσκοι ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς δίψης, καὶ ἔπιπτον ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως, καὶ ἐν ταῖς διόδοις τῶν πυλῶν, καὶ οὐκ ἦν κραταίωσις ἔτι ἐν αὐτοῖς.

23 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ὀζίαν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, οἱ νεανίσκοι καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία, καὶ ἀνεβόησαν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπαν ἐναντίον πάντων τῶν πρεσβυτέρων,

24 Κρίναι ὁ Θεὸς ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, ὅτι ἐποιήσατε ἐν ἡμῖν ἀδικίαν μεγάλην, οὐ λαλήσαντες εἰρηνικὰ μετὰ τῶν υἱῶν Ἀσσούρ.

25 Καὶ νῦν οὐκ ἔστι βοηθὸς ἡμῶν, ἀλλὰ πέπρακεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, τοῦ καταστρωθῆναι ἐναντίον αὐτῶν ἐν δίψῃ καὶ ἀπωλείᾳ μεγάλῃ.

26 Καὶ νῦν ἐπικαλέσασθε αὐτοὺς, καὶ ἔκδοσθε τὴν πόλιν πᾶσαν εἰς προνομὴν τῷ λαῷ Ὀλοφέρνου, καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

27 Κρεῖσσον γὰρ ἡμῖν γενηθῆναι αὐτοῖς εἰς διαρπαγήν· ἐσόμεθα γὰρ εἰς δούλους, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν, καὶ οὐκ ὀψό-

μεθα τὸν θάνατον τῶν νηπίων ἡμῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, ἐκλειπούσας τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

28 Μαρτυρόμεθα ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ Κύριον τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐκδικεῖ ἡμᾶς κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ κατὰ τὰ ἁμαρτήματα τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα μὴ ποιήσῃ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον.

29 Καὶ ἐγένετο κλαυθμὸς μέγας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας πάντων ὁμοθυμαδὸν, καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ.

30 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ὀζίας, Θαρσεῖτε ἀδελφοὶ, διακαρτερήσωμεν ἔτι πέντε ἡμέρας, ἐν αἷς ἐπιστρέψει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· οὐ γὰρ ἐγκαταλείψει ἡμᾶς εἰς τέλος.

31 Ἐὰν δὲ διέλθωσιν αὗται, καὶ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς βοήθεια, ποιήσω κατὰ τὰ ῥήματα ὑμῶν.

32 Καὶ ἐσκόρπισε τὸν λαὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ παρεμβολήν· καὶ ἐπὶ τὰ τείχη καὶ τοὺς πύργους τῆς πόλεως αὐτῶν ἀπῆλθον, καὶ τὰς γυναῖκας εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐξαπέστειλε· καὶ ἦσαν ἐν ταπεινώσει πολλῇ ἐν τῇ πόλει.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἤκουσεν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἰουδὶθ θυγάτηρ Μεραρὶ, υἱοῦ Ὢξ, υἱοῦ Ἰωσὴφ, υἱοῦ Ὀζιὴλ, υἱοῦ Ἐλκία, υἱοῦ Ἠλιοῦ, υἱοῦ Χελκίου, υἱοῦ Ἐλιὰβ, υἱοῦ Ναθαναὴλ, υἱοῦ Σαλαμιὴλ, υἱοῦ Σαρασαδαῒ, υἱοῦ Ἰσραήλ·

2 Καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Μανασσῆς, τῆς φυλῆς αὐτῆς, καὶ τῆς πατριᾶς αὐτῆς, καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ κριθῶν·

3 Ἐπέστη γὰρ ἐπὶ τοῦ δεσμεύοντος τὸ δράγμα ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὁ καύσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Βετυλούᾳ τῇ πόλει αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀναμέσον Δωθαῒμ καὶ Βελαμών.

4 Καὶ ἦν Ἰουδὶθ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς χηρεύουσα ἔτη τρία καὶ μῆνας τέσσαρας.

5 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῇ σκηνὴν ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ὀσφὺν αὐτῆς σάκκον· καὶ ἦν ἐπ' αὐτῆς τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς.

6 Καὶ ἐνήστευε πάσας τὰς ἡμέρας χηρεύσεως αὐτῆς χωρὶς προσαββάτων, καὶ σαββάτων, καὶ προνουμηνιῶν, καὶ νουμηνιῶν, καὶ ἑορτῶν, καὶ χαρμοσυνῶν οἴκου Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἦν καλὴ τῷ εἴδει, καὶ ὡραία τῇ ὄψει σφόδρα· καὶ ὑπελείπετο αὐτῇ Μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ κτήνη καὶ ἀγροὺς, καὶ ἔμενεν ἐπ' αὐτῶν.

8 Καὶ οὐκ ἦν ὃς ἐπήνεγκεν αὐτῇ ῥῆμα πονηρὸν, ὅτι ἐφοβεῖτο τὸν Θεὸν σφόδρα.

9 Καὶ ἤκουσε τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ τὰ πονηρὰ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα, ὅτι ὠλιγοψύχησεν ἐπὶ τῇ σπάνει τῶν ὑδάτων· καὶ ἤκουσε πάντας τοὺς λόγους Ἰουδὶθ οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ὀζίας, ὡς ὤμοσεν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν πόλιν μεθ' ἡμέρας πέντε τοῖς Ἀσσυρίοις.

10 Καὶ ἀποστείλασα τὴν ἅβραν αὐτῆς τὴν ἐφεστῶσαν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῆς, ἐκάλεσεν Ὀζίαν καὶ Χαβρὶν καὶ Χαρμὶν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτῆς.

11 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατε δή μου ἄρχοντες τῶν κατοικούντων ἐν Βετυλούᾳ· ὅτι οὐκ εὐθὴς ὁ λόγος ὑμῶν ὃν ἐλαλήσατε ἐναντίον τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐστήσατε τὸν ὅρκον ὃν ἐλαλήσατε ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ εἴπατε ἐκδώσειν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἐὰν μὴ ἐν αὐταῖς ἐπιστρέψῃ ὁ Κύριος βοηθῆσαι ἡμῖν.

12 Καὶ νῦν τίνες ἐστὲ ὑμεῖς οἳ ἐπειράσατε τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον, καὶ ἵστασθε ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων;

13 Καὶ νῦν Κύριον παντοκράτορα ἐξετάζετε, καὶ οὐθὲν ἐπιγνώσεσθε ἕως τοῦ αἰῶνος·

14 Ὅτι βάθος καρδίας ἀνθρώπου οὐχ εὑρήσετε, καὶ λόγους τῆς διανοίας αὐτοῦ οὐ λήψεσθε, καὶ πῶς τὸν Θεὸν ὃς ἐποίησε τὰ πάντα ταῦτα ἐρευνήσετε, καὶ τὸν νοῦν αὐτοῦ ἐπιγνώσεσθε, καὶ τὸν λογισμὸν αὐτοῦ κατανοήσετε; μηδαμῶς, ἀδελφοί, μὴ παροργίζετε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

15 Ὅτι ἐὰν μὴ βούληται ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις βοηθῆσαι ἡμῖν, αὐτὸς ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἐν αἷς θέλει σκεπάσαι ἡμέραις, ἢ καὶ ὀλοθρεῦσαι ἡμᾶς πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

16 Ὑμεῖς δὲ μὴ ἐνεχυράζετε τὰς βουλὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς ἀπειληθῆναι, οὐδὲ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου διαιτηθῆναι.

17 Διόπερ ἀναμένοντες τὴν παρ' αὐτοῦ σωτηρίαν, ἐπικαλεσώμεθα αὐτὸν εἰς βοήθειαν ἡμῶν, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς ἡμῶν, ἐὰν ᾖ αὐτῷ ἀρεστόν.

18 Ὅτι οὐκ ἀνέστη ἐν ταῖς γενεαῖς ἡμῶν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον οὔτε φυλή, οὔτε πατριά, οὔτε δῆμος, οὔτε πόλις ἐξ ἡμῶν, οἳ προσκυνοῦσι θεοῖς χειροποιήτοις, καθάπερ ἐγένετο ἐν ταῖς πρότερον ἡμέραις,

19 Ὧν χάριν ἐδόθησαν εἰς ῥομφαίαν καὶ εἰς διαρπαγὴν οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ἔπεσον πτῶμα μέγα ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

20 Ἡμεῖς δὲ ἕτερον Θεὸν οὐκ ἐπέγνωμεν πλὴν αὐτοῦ· ὅθεν ἐλπίζομεν ὅτι οὐχ ὑπερόψεται ἡμᾶς, οὐδ' ἀπὸ τοῦ γένους ἡμῶν.

21 Ὅτι ἐν τῷ ληφθῆναι ἡμᾶς, οὕτως καθήσεται πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ προνομευθήσεται τὰ ἅγια ἡμῶν, καὶ ζητήσει τὴν βεβήλωσιν αὐτῶν ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν.

22 Καὶ τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἐπιστρέψει εἰς κεφαλὴν ἡμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἐὰν δουλεύσωμεν ἐκεῖ, καὶ ἐσόμεθα εἰς πρόσκομμα καὶ εἰς ὄνειδος ἐναντίον τῶν κτωμένων ἡμᾶς·

23 Ὅτι οὐ κατευθυνθήσεται ἡ δουλεία ἡμῶν εἰς χάριν, ἀλλ' εἰς ἀτιμίαν θήσει αὐτὴν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

24 Καὶ νῦν ἀδελφοὶ ἐπιδειξώμεθα τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ὅτι ἐξ ἡμῶν κρέμαται ἡ

ψυχὴ αὐτῶν, καὶ τὰ ἅγια καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπεστήρικται ἐφ' ἡμῖν.

25 Παρὰ ταῦτα πάντα εὐχαριστήσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃς πειράζει ἡμᾶς καθὰ καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν.

26 Μνήσθητε ὅσα ἐποίησε μετὰ Ἀβραὰμ, καὶ ὅσα ἐπείρασε τὸν Ἰσαὰκ, καὶ ὅσα ἐγένετο τῷ Ἰακὼβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας ποιμαίνοντι τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ·

27 Ὅτι οὐ καθὼς ἐκείνους ἐπύρωσεν εἰς ἐτασμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἡμᾶς οὐκ ἐξεδίκησεν, ἀλλ' εἰς νουθέτησιν μαστιγοῖ Κύριος τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῷ.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀζίας, Πάντα ὅσα εἶπας, ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐλάλησας, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεται τοῖς λόγοις σου.

29 Ὅτι οὐκ ἐν τῇ σήμερον ἡ σοφία σου πρόδηλός ἐστιν, ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν σου ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς τὴν σύνεσίν σου, καθότι ἀγαθόν ἐστι τὸ πλάσμα τῆς καρδίας σου.

30 Ἀλλ' ὁ λαὸς ἐδίψησε σφόδρα, καὶ ἠνάγκασε ποιῆσαι ἡμᾶς καθὰ ἐλαλήσαμεν αὐτοῖς, καὶ ἀπαγαγεῖν ὅρκον ἐφ' ἡμᾶς, ὃν οὐ παραβησόμεθα.

31 Καὶ νῦν δεήθητι περὶ ἡμῶν, ὅτι γυνὴ εὐσεβὴς εἶ, καὶ ἀποστελεῖ Κύριος τὸν ὑετὸν εἰς πλήρωσιν τῶν λάκκων ἡμῶν, καὶ οὐκ ἐκλείψομεν ἔτι.

32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰουδὶθ, Ἀκούσατέ μου, καὶ ποιήσω πρᾶγμα ὃ ἀφίξεται εἰς γενεὰς γενεῶν υἱοῖς τοῦ γένους ἡμῶν.

33 Ὑμεῖς στήσεσθε ἐπὶ τῆς πύλης τὴν νύκτα ταύτην, καὶ ἐξελεύσομαι ἐγὼ μετὰ τῆς ἅβρας μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μεθ' ἃς εἴπατε παραδώσειν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἐπισκέψεται Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρί μου.

34 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξερευνήσετε τὴν πρᾶξίν μου, οὐ γὰρ ἐρῶ ὑμῖν, ἕως τοῦ τελεσθῆναι ἃ ἐγὼ ποιῶ.

35 Καὶ εἶπεν Ὀζίας καὶ οἱ ἄρχοντες πρὸς αὐτὴν, Πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἔμπροσθέν σου εἰς ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

36 Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκ τῆς σκηνῆς, ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὰς διατάξεις αὐτῶν.

Κεφ. θ'. 9.

Ἰουδὶθ δὲ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ἐπέθετο σποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐγύμνωσεν ὃν ἐνεδιδύσκετο σάκκον· καὶ ἦν ἄρτι προσφερόμενον ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸ θυμίαμα τῆς ἑσπέρας ἐκείνης· καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδὶθ πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε,

2 Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου Συμεὼν, ᾧ ἔδωκας ἐν χειρὶ ῥομφαίαν εἰς ἐκδίκησιν ἀλλογενῶν, οἳ ἔλυσαν μήτραν παρθένου εἰς μίασμα, καὶ ἐγύμνωσαν μηρὸν εἰς αἰσχύνην, καὶ ἐβεβήλωσαν μήτραν εἰς ὄνειδος· εἶπας γὰρ, Οὐχ οὕτως ἔσται· καὶ ἐποίησαν.

3 Ἀνθ' ὧν ἔδωκας ἄρχοντας αὐτῶν εἰς φόνον, καὶ τὴν στρωμνὴν αὐτῶν ἣ ᾐδέσατο τὴν ἀπάτην αὐτῶν, εἰς αἷμα· καὶ ἐπάταξας δούλους ἐπὶ δυνάσταις, καὶ δυνάστας ἐπὶ θρόνους αὐτῶν·

4 Καὶ ἔδωκας γυναῖκας

αὐτῶν

αὐτῶν εἰς προνομὴν, καὶ θυ-
γατέρας εἰς αἰχμαλωσίαν, καὶ
πάντα τὰ σκῦλα εἰς διαίρεσιν
υἱῶν ἠγαπημένων ὑπὸ σοῦ, οἳ
καὶ ἐζήλωσαν τὸν ζῆλόν σου,
καὶ ἐβδελύξαντο μίασμα αἵ-
ματος αὐτῶν, καὶ ἐπεκαλέ-
σαντό σε εἰς βοηθόν· ὁ Θεὸς
ὁ Θεὸς ὁ ἐμὸς, καὶ εἰσάκουσον
ἐμοῦ τῆς χήρας.
5 Σὺ γὰρ ἐποίησας τὰ πρό-
τερα ἐκείνων, καὶ ἐκεῖνα, καὶ τὰ
μετέπειτα, καὶ τὰ νῦν, καὶ τὰ
ἐπερχόμενα διενοήθης, καὶ ἐ-
γενήθησαν ἃ ἐνενοήθης,
6 Καὶ παρέστησαν ἃ ἐβου-
λεύσω, καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ πάρ-
εσμεν· πᾶσαι γὰρ αἱ ὁδοί σου
ἕτοιμοι, καὶ ἡ κρίσις σου ἐν
προγνώσει.
7 Ἰδοὺ γὰρ Ἀσσύριοι ἐπλη-
θύνθησαν ἐν δυνάμει αὐτῶν,
ὑψώθησαν ἐφ᾽ ἵππῳ καὶ ἀναβά-
τῃ, ἐγαυρίασαν ἐν βραχίονι
πεζῶν, ἤλπισαν ἐν ἀσπίδι καὶ
ἐν γαισῷ καὶ τόξῳ καὶ σφεν-
δόνῃ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι σὺ εἶ
Κύριος συντρίβων πολέμους·
Κύριος ὄνομά σοι.
8 Σὺ ῥάξον αὐτῶν τὴν ἰσχὺν
ἐν δυνάμει σου, καὶ κάταξον τὸ
κράτος αὐτῶν ἐν τῷ θυμῷ
σου· ἐβουλεύσαντο γὰρ βεβη-
λῶσαι τὰ ἅγιά σου, μιᾶναι τὸ
σκήνωμα τῆς καταπαύσεως τοῦ
ὀνόματος τῆς δόξης σου, καὶ
καταβαλεῖν σιδήρῳ κέρας θυ-
σιαστηρίου σου.
9 Βλέψον εἰς ὑπερηφανίαν
αὐτῶν, ἀπόστειλον τὴν ὀργήν
σου εἰς κεφαλὰς αὐτῶν· δὸς
ἐν χειρί μου τῆς χήρας ὃ διε-
νοήθην κράτος·
10 Πάταξον δόλον ἐκ
χειλέων ἀπάτης μου ἐπ᾽ ἄρ-
χοντι, καὶ ἄρχοντα ἐπὶ θε-
ράποντι αὐτοῦ, θραῦσον αὐτῶν
τὸ ἀνάστεμα ἐν χειρὶ θηλείας.
11 Οὐ γὰρ ἐν πλήθει τὸ
κράτος σου, οὐδὲ ἡ δυναστεία
σου ἐν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ ταπεινῶν
εἶ Θεὸς, ἐλαττόνων εἶ βοη-
θὸς, ἀντιλήπτωρ ἀσθενούντων,
ἀπεγνωσμένων σκεπαστὴς, ἀπ-
ηλπισμένων σωτήρ.
12 Ναὶ ναὶ ὁ Θεὸς τοῦ πα-
τρός μου, καὶ Θεὸς κληρονομίας
Ἰσραὴλ, δέσποτα τῶν οὐρανῶν καὶ
τῆς γῆς, κτίστα τῶν ὑδάτων, Βα-
σιλεῦ πάσης κτίσεώς σου, σὺ
εἰσάκουσον τῆς δεήσεώς μου,
13 Καὶ δὸς λόγον μου καὶ
ἀπάτην εἰς τραῦμα καὶ μώ-
λωπα αὐτῶν, οἳ κατὰ τῆς διαθή-
κης σου, καὶ οἴκου ἡγιασμένου
σου καὶ κορυφῆς Σιὼν, καὶ
οἴκου κατασχέσεως υἱῶν σου ἐ-
βουλεύσαντο σκληρά.
14 Καὶ ποίησον ἐπὶ πᾶν τὸ
ἔθνος σου, καὶ πάσης φυλῆς ἐπί-
γνωσιν, τοῦ εἰδῆσαι ὅτι σὺ εἶ
ὁ Θεὸς πάσης δυνάμεως καὶ
κράτους, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος
ὑπερασπίζων τοῦ γένους Ἰσ-
ραὴλ, εἰ μὴ σύ.

Κεφ. ί. 10.

ΚΑὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο
βοῶσα πρὸς τὸν Θεὸν
Ἰσραὴλ, καὶ συνετέλεσε πάν-
τα τὰ ῥήματα ταῦτα,
2 Καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς πτώσε-
ως, καὶ ἐκάλεσε τὴν ἅβραν
αὐτῆς, καὶ κατέβη εἰς τὸν οἶκον
ἐν ᾧ διέτριβεν ἐν αὐτῷ ἐν ταῖς
ἡμέραις τῶν σαββάτων, καὶ ἐν ταῖς
ἑορταῖς αὐτῆς.
3 Καὶ περιείλατο τὸν σάκ-
κον ὃν ἐνεδεδύκει, καὶ ἐξεδύ-
σατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως
αὐτῆς, καὶ περιεκλύσατο τὸ σῶ-
μα ὕδατι, καὶ ἐχρίσατο μύρῳ
παχεῖ, καὶ διέταξε τὰς τρίχας
τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐπέθετο
μίτραν ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ ἐνεδύ-

σατο τὰ ἱμάτια τῆς εὐφροσύ-
νης αὐτῆς, ἐν οἷς ἐστολίζετο
ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς τοῦ ἀν-
δρὸς αὐτῆς Μανασσῆ·
4 Καὶ ἔλαβε σανδάλια εἰς
τοὺς πόδας αὐτῆς, καὶ περιέθετο
τοὺς χλιδῶνας, καὶ τὰ ψέλλια,
καὶ τοὺς δακτυλίους, καὶ τὰ ἐν-
ώτια, καὶ πάντα τὸν κόσμον αὐ-
τῆς· καὶ ἐκαλλωπίσατο σφόδρα
εἰς ἀπάτησιν ὀφθαλμῶν ἀν-
δρῶν, ὅσοι ἂν ἴδωσιν αὐτήν.
5 Καὶ ἔδωκε τῇ ἅβρᾳ αὐτῆς
ἀσκοπυτίνην οἴνου, καὶ καμψά-
κην ἐλαίου, καὶ πήραν ἐπλήρω-
σεν ἀλφίτων καὶ παλάθης καὶ
ἄρτων καθαρῶν, καὶ περιεδί-
πλωσε πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐ-
τῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτῇ.
6 Καὶ ἐξήλθοσαν ἐπὶ τὴν
πύλην τῆς πόλεως Βετυλούα,
καὶ εὕροσαν ἐφεστῶτας ἐπ'
αὐτῆς Ὀζίαν, καὶ τοὺς πρε-
σβυτέρους τῆς πόλεως Χαβρὶν
καὶ Χαρμίν.
7 Ὡς δὲ εἶδον αὐτήν, καὶ
ἦν ἠλλοιωμένον τὸ πρόσωπον
αὐτῆς, καὶ τὴν στολὴν με-
ταβεβληκυῖαν αὐτῆς, καὶ ἐ-
θαύμασαν ἐπὶ τῷ κάλλει αὐ-
τῆς ἐπὶ πολὺ σφόδρα, καὶ
εἶπαν αὐτῇ,
8 Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν δῴη σε εἰς χάριν,
καὶ τελειώσαι τὰ ἐπιτηδεύμα-
τά σου εἰς γαυρίαμα υἱῶν Ἰσ-
ραήλ, καὶ ὕψωμα Ἱερουσαλήμ.
καὶ προσεκύνησε τῷ Θεῷ,
9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς,
Ἐπιτάξατε ἀνοῖξαί μοι τὴν
πύλην τῆς πόλεως, καὶ ἐξ-
ελεύσομαι εἰς τελείωσιν τῶν
λόγων, ὧν ἐλαλήσατε μετ'
ἐμοῦ. καὶ συνέταξαν τοῖς
νεανίσκοις ἀνοῖξαι αὐτῇ καθ-
ότι ἐλάλησε.
10 Καὶ ἐποίησαν οὕτως· καὶ ἐξ-
ῆλθεν Ἰουδίθ, αὐτὴ καὶ ἡ παιδί-
σκη αὐτῆς μετ' αὐτῆς· ἀπεσκό-
πευον δὲ αὐτὴν οἱ ἄνδρες τῆς
πόλεως ἕως οὗ κατέβη τὸ ὄ-
ρος, ἕως διῆλθε τὸν αὐλῶνα,
καὶ οὐκ ἔτι ἐθεώρουν αὐτήν.
11 Καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῷ αὐ-
λῶνι εἰς εὐθεῖαν, καὶ συνήντη-
σεν αὐτῇ προφυλακὴ τῶν Ἀσ-
συρίων,
12 Καὶ συνέλαβον αὐτήν, καὶ
ἐπηρώτησαν, Τίνων εἶ; καὶ πόθεν
ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπε,
Θυγάτηρ εἰμὶ τῶν Ἑβραίων, καὶ
ἀποδιδράσκω ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν, ὅτι μέλλουσι δίδοσθαι ὑ-
μῖν εἰς κατάβρωμα.
13 Κἀγὼ ἔρχομαι εἰς τὸ
πρόσωπον Ὀλοφέρνου ἀρχι-
στρατήγου δυνάμεως ὑμῶν, τοῦ
ἀναγγεῖλαι ῥήματα ἀληθείας,
καὶ δείξω πρὸ προσώπου αὐτοῦ
ὁδόν, καθ' ἣν πορεύσεται, καὶ κυ-
ριεύσει πάσης τῆς ὀρεινῆς, καὶ οὐ
διαφωνήσει τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ
σὰρξ μία, οὐδὲ πνεῦμα ζωῆς.
14 Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ ἄν-
δρες τὰ ῥήματα αὐτῆς, καὶ κατ-
ενόησαν τὸ πρόσωπον αὐτῆς,
καὶ ἦν ἐναντίον αὐτῶν θαυ-
μάσιον τῷ κάλλει σφόδρα, καὶ
εἶπαν πρὸς αὐτήν,
15 Σέσωκας τὴν ψυχὴν
σου, σπεύσασα καταβῆναι εἰς
πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ
νῦν πρόσελθε ἐπὶ τὴν σκηνὴν
αὐτοῦ, καὶ ἀφ' ἡμῶν προπέμ-
ψουσί σε ἕως παραδώσουσί σε
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
16 Ἐὰν δὲ στῇς ἐναντίον
αὐτοῦ, μὴ φοβηθῇς τῇ καρ-
δίᾳ σου, ἀλλ' ἀνάγγειλον
κατὰ τὰ ῥήματά σου, καὶ εὖ
σε ποιήσει.
17 Καὶ ἐπέλεξαν ἐξ αὐτῶν
ἄνδρας ἑκατόν, καὶ παρέζευξαν
αὐτῇ καὶ τῇ ἅβρᾳ αὐτῆς, καὶ
ἤγαγον

ἤγαγον αὐτὰς ἐπὶ τὴν σκη-
νὴν Ὀλοφέρνου.

18 Καὶ ἐγένετο συνδρομὴ
ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ· διε-
βοήθη γὰρ εἰς τὰ σκηνώματα
ἡ παρουσία αὐτῆς· καὶ ἐλθόν-
τες ἐκύκλουν αὐτὴν ὡς εἱστή-
κει ἔξω τῆς σκηνῆς Ὀλοφέρ-
νου, ἕως προσήγγειλαν αὐτῷ
περὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τῷ
κάλλει αὐτῆς, καὶ ἐθαύμαζον
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῆς,
καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ, Τίς καταφρο-
νήσει τοῦ λαοῦ τούτου, ὃς ἔχει ἐν
ἑαυτῷ γυναῖκας τοιαύτας; ὅ-
τι οὐ καλόν ἐστιν ὑπολείπεσθαι
ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἕνα, οἳ ἀφ-
εθέντες δυνήσονται κατασοφί-
σασθαι πᾶσαν τὴν γῆν.

20 Καὶ ἐξῆλθον οἱ παρακαθ-
εύδοντες Ὀλοφέρνῃ, καὶ πάν-
τες οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ εἰσ-
ήγαγον αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν.

21 Καὶ ἦν Ὀλοφέρνης ἀ-
ναπαυόμενος ἐπὶ τῆς κλίνης
αὐτοῦ ἐν τῷ κωνωπείῳ, ὃ ἦν
ἐκ πορφύρας καὶ χρυσίου καὶ
σμαράγδου καὶ λίθων πολυτε-
λῶν καθυφασμένων.

22 Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ
περὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ
προσκήνιον, καὶ λαμπάδες
ἀργυραῖ προάγουσαι αὐτοῦ.

23 Ὡς δὲ ἦλθε κατὰ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ Ἰουδὶθ, καὶ τῶν θε-
ραπόντων αὐτοῦ, ἐθαύμασαν
πάντες ἐπὶ τῷ κάλλει τοῦ
προσώπου αὐτῆς· καὶ πεσοῦσα
ἐπὶ πρόσωπον προσεκύνησεν
αὐτῷ· καὶ ἤγειραν αὐτὴν οἱ
δοῦλοι αὐτοῦ.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀ-
λοφέρνης, Θάρσησον γύ-
ναι, μὴ φοβηθῇς τῇ καρδίᾳ
σου, ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐκάκωσα ἄν-
θρωπον ὅστις ᾑρέτικε δουλεύειν
βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ πά-
σης τῆς γῆς.

2 Καὶ νῦν ὁ λαός σου ὁ κατ-
οικῶν τὴν ὀρεινὴν, εἰ μὴ ἐ-
φαύλισάν με, οὐκ ἂν ἦρα τὸ
δόρυ μου ἐπ' αὐτοὺς, ἀλλ' αὐ-
τοὶ ἑαυτοῖς ἐποίησαν ταῦτα.

3 Καὶ νῦν λέγε μοι, τί-
νος ἕνεκεν ἀπέδρας ἀπ' αὐτῶν
καὶ ἦλθες πρὸς ἡμᾶς; ἥκεις
γὰρ εἰς σωτηρίαν· θάρσει, ἐν
τῇ νυκτὶ ταύτῃ ζήσῃ, καὶ εἰς
τὸ λοιπόν.

4 Οὐ γάρ ἐστιν ὃς ἀδικήσει
σε, ἀλλ' εὖ σε ποιήσει, καθὰ γί-
νεται τοῖς δούλοις τοῦ κυρίου μου
βασιλέως Ναβουχοδονόσορ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰου-
δὶθ, Δέξαι τὰ ῥήματα τῆς δού-
λης σου, καὶ λαλησάτω ἡ παιδί-
σκη σου κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ
οὐκ ἀναγγελῶ ψεῦδος τῷ
κυρίῳ μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.

6 Καὶ ἐὰν κατακολουθήσῃς
τοῖς λόγοις τῆς παιδίσκης
σου, τελείως πρᾶγμα ποιή-
σει μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἀπο-
πεσεῖται ὁ Κύριός μου τῶν ἐπι-
τηδευμάτων αὐτοῦ.

7 Ζῇ γὰρ βασιλεὺς Ναβου-
χοδονόσορ πάσης τῆς γῆς, καὶ
ζῇ τὸ κράτος αὐτοῦ, ὃς ἀπ-
έστειλέ σε εἰς κατόρθωσιν πά-
σης ψυχῆς, ὅτι οὐ μόνον ἄν-
θρωποι διὰ σὲ δουλεύουσιν αὐ-
τῷ, ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῆς
ἰσχύος σου ζήσονται ἐπὶ Να-
βουχοδονόσορ, καὶ πάντα τὸν οἶ-
κον αὐτοῦ.

8 Ἠκούσαμεν γὰρ τὴν σο-
φίαν σου, καὶ τὰ πανουργεύματα
τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀνηγγέλη πά-
σῃ τῇ γῇ, ὅτι σὺ μόνος ἀγα-

δὸς ἐν πάσῃ βασιλείᾳ, καὶ δυνατὸς ἐν ἐπιστήμῃ, καὶ θαυμαστὸς ἐν στρατεύμασι πολέμου.

9 Καὶ νῦν ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἀχιὼρ ἐν τῇ συνεδρείᾳ σου, ἠκούσαμεν τὰ ῥήματα αὐτοῦ, ὅτι περιεποιήσαντο αὐτὸν οἱ ἄνδρες Βετυλούα, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐξελάλησε παρὰ σοί.

10 Διὸ δέσποτα κύριε μὴ παρέλθῃς τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀλλὰ κατάθου αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἀληθής ἐστιν· οὐ γὰρ ἐκδικᾶται τὸ γένος ἡμῶν, οὐ κατισχύει ῥομφαία ἐπ' αὐτοὺς, ἐὰν μὴ ἁμάρτωσιν εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν.

11 Καὶ νῦν ἵνα μὴ γένηται ὁ Κύριός μου ἔκβολος καὶ ἄπρακτος, καὶ ἐπιπεσεῖται θάνατος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ κατελάβετο αὐτοὺς ἁμάρτημα ἐν ᾧ παροργιοῦσι τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὁπηνίκα ἂν ποιήσωσιν ἀτοπίαν.

12 Ἐπεὶ γὰρ ἐξέλιπεν αὐτοὺς τὰ βρώματα, καὶ ἐσπανίσθη πᾶν ὕδωρ, ἐβουλεύσαντο ἐπιβαλεῖν τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα διεστείλατο αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ μὴ φαγεῖν, διέγνωσαν δαπανῆσαι.

13 Καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου, καὶ τὰς δεκάτας τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἃ διεφύλαξαν ἁγιάσαντες τοῖς ἱερεῦσι τοῖς παρεστηκόσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κεκρίκασιν ἐξαναλῶσαι, ὧν οὐδὲ ταῖς χερσὶ καθῆκεν ἅψασθαι οὐδένα τῶν ἐκ τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ ἀπεστάλκασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι καὶ οἱ ἐκεῖ κατοικοῦντες ἐποίησαν ταῦτα, τοὺς μετοικίσαντας αὐτοῖς τὴν ἄφεσιν παρὰ τῆς γερουσίας.

15 Καὶ ἔσται ὡς ἀναγγείλῃ αὐτοῖς καὶ ποιήσωσι, δοθήσονταί σοι εἰς ὄλεθρον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

16 Ὅθεν ἐγὼ ἡ δούλη σου ἐπιγνοῦσα ταῦτα πάντα, ἀπέδραν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ποιῆσαι μετὰ σοῦ πράγματα, ἐφ' οἷς ἐκστήσεται πᾶσα ἡ γῆ ὅσοι ἐὰν ἀκούσωσιν αὐτά.

17 Ὅτι ἡ δούλη σου θεοσεβής ἐστι, καὶ θεραπεύουσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ νῦν μενῶ παρὰ σοὶ Κύριέ μου, καὶ ἐξελεύσεται ἡ δούλη σου κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα, καὶ προσεύξομαι πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐρεῖ μοι πότε ἐποίησαν τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν·

18 Καὶ ἐλθοῦσα προσανοίσω σοι· ἐξελεύσῃ σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει σου, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεταί σοι ἐξ αὐτῶν.

19 Καὶ ἄξω σε διὰ μέσου τῆς Ἰουδαίας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἀπέναντι Ἱερουσαλήμ· καὶ θήσω τὸν δίφρον σου ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἄξεις αὐτοὺς ὡς πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμήν· καὶ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπέναντί σου· ὅτι ταῦτα ἐλαλήθη μοι κατὰ πρόγνωσίν μου. καὶ ἀπηγγέλη μοι, καὶ ἀπεστάλην ἀναγγεῖλαί σοι.

20 Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῆς ἐναντίον Ὀλοφέρνου, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ αὐτῆς, καὶ εἶπαν,

21 Οὐκ ἔστι τοιαύτη γυνὴ ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς

γῆς,

γῆς, καλῷ προσώπῳ καὶ συνέσει λόγων.

22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης, Εὖ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀποστείλας σε ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, τοῦ γενηθῆναι ἐν χερσὶν ἡμῶν κράτος· ἐν δὲ τοῖς φαυλίσασι τὸν κύριόν μου, ἀπώλειαν.

23 Καὶ νῦν ἀστεία εἶ σὺ ἐν τῷ εἴδει σου, καὶ ἀγαθὴ ἐν τοῖς λόγοις σου· ὅτι ἐὰν ποιήσῃς καθὰ ἐλάλησας, ὁ Θεός σου ἔσται μου Θεὸς, καὶ σὺ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ καθήσῃ, καὶ ἔσῃ ὀνομαστὴ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Κεφ. ιβʹ. 12.

ΚΑὶ ἐκέλευσεν εἰσαγαγεῖν αὐτὴν οὗ ἐτίθετο τὰ ἀργυρώματα, καὶ αὐτοῦ συνέταξε καταστρῶσαι αὐτῇ ἀπὸ τῶν ὀψοποιημάτων αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴνου αὐτοῦ πίνειν.

2 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ, Οὐ φάγομαι ἐξ αὐτῶν, ἵνα μὴ γένηται σκάνδαλον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἠκολουθηκότων μοι χορηγηθήσεται.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης, Ἐὰν δὲ ἐκλίπῃ τὰ ὄντα μετὰ σοῦ, πόθεν ἐξοίσομέν σοι δοῦναι ὅμοια αὐτοῖς; οὐ γάρ ἐστι μεθ' ἡμῶν ἐκ τοῦ ἔθνους σου.

4 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ πρὸς αὐτὸν, Ζῇ ἡ ψυχή σου κύριέ μου, ὅτι οὐ δαπανήσει ἡ δούλη σου τὰ ὄντα μετ' ἐμοῦ, ἕως ἂν ποιήσῃ Κύριος ἐν χειρί μου ἃ ἐβουλεύσατο.

5 Καὶ ἤγαγον αὐτὴν οἱ θεράποντες Ὀλοφέρνου εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ὕπνωσε μέχρι μεσούσης τῆς νυκτός· καὶ ἀνέστη πρὸς τὴν ἑωθινὴν φυλακήν,

6 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ὀλοφέρνην, λέγουσα, Ἐπιταξάτω δὴ ὁ κύριός μου, ἐᾶσαι τὴν δούλην σου ἐπὶ προσευχὴν ἐξελθεῖν.

7 Καὶ προσέταξεν Ὀλοφέρνης τοῖς σωματοφύλαξι μὴ διακωλύειν αὐτήν· καὶ παρέμεινεν ἐν τῇ παρεμβολῇ ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐξεπορεύετο κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα Βετυλούα, καὶ ἐβαπτίζετο ἐν τῇ παρεμβολῇ ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος.

8 Καὶ ὡς ἀνέβη, ἐδέετο τοῦ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατευθῦναι τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰς ἀνάστημα τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

9 Καὶ εἰσπορευομένη καθαρὰ παρέμενε τῇ σκηνῇ, μέχρις οὗ προσηνέγκατο τὴν τροφὴν αὐτῆς πρὸς ἑσπέραν.

10 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, ἐποίησεν Ὀλοφέρνης πότον τοῖς δούλοις αὐτοῦ μόνοις, καὶ οὐκ ἐκάλεσεν εἰς τὴν χρῆσιν οὐδένα τῶν πρὸς τὰς χρείας.

11 Καὶ εἶπε Βαγώᾳ τῷ εὐνούχῳ, ὃς ἦν ἐφεστηκὼς ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ, Πεῖσον δὴ πορευθεὶς τὴν γυναῖκα τὴν Ἑβραίαν ἥ ἐστι παρὰ σοὶ, τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ φαγεῖν καὶ πιεῖν μεθ' ἡμῶν.

12 Ἰδοὺ γὰρ αἰσχρὸν τῷ προσώπῳ ἡμῶν, εἰ γυναῖκα τοιαύτην παρήσομεν οὐχ ὁμιλήσαντες αὐτῇ, ὅτι ἐὰν ταύτην μὴ ἐπισπασώμεθα, καταγελάσεται ἡμῶν.

13 Καὶ ἐξῆλθε Βαγώας ἀπὸ προσώπου Ὀλοφέρνου, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπε, Μὴ ὀκνησάτω δὴ ἡ παιδίσκη ἡ καλὴ αὕτη ἐλθοῦσα πρὸς τὸν κύριόν μου δοξασθῆναι κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πίεσαι μεθ' ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην οἶνον,

καὶ

καὶ γενηθῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὡς θυγάτηρ μία τῶν υἱῶν Ἀσσοὺρ, αἳ παρεστήκασιν ἐν οἴκῳ Ναβουχοδονόσορ.

14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰουδὶθ, Καὶ τίς εἰμι ἐγὼ ἀντεροῦσα τῷ κυρίῳ μου; ὅτι πᾶν ὃ ἔσται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἀρεστὸν, σπεύσασα ποιήσω, καὶ ἔσται τοῦτο ἀγαλλίαμα ἕως ἡμέρας θανάτου μου.

15 Καὶ διαναστᾶσα ἐκοσμήθη τῷ ἱματισμῷ καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ τῷ γυναικείῳ· καὶ προσῆλθεν ἡ δούλη αὐτῆς, καὶ ἔστρωσεν αὐτῇ κατέναντι Ὀλοφέρνου χαμαὶ τὰ κώδια, ἃ ἔλαβε παρὰ Βαγώου εἰς τὴν καθημερινὴν δίαιταν αὐτῆς, εἰς τὸ ἐσθίειν κατακλινομένην ἐπ' αὐτῶν.

16 Καὶ εἰσελθοῦσα ἀνέπεσεν Ἰουδὶθ, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία Ὀλοφέρνου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἐσαλεύθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· καὶ ἦν κατεπίθυμος σφόδρα τοῦ συγγενέσθαι μετ' αὐτῆς· καὶ ἐτήρει καιρὸν τοῦ ἀπατῆσαι αὐτὴν, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶδεν αὐτήν.

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης, Πίε δὴ, καὶ γενήθητι μεθ' ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην.

18 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ, Πίομαι δὴ κύριε, ὅτι ἐμεγαλύνθη τὸ ζῆν μου ἐν ἐμοὶ σήμερον παρὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γενέσεώς μου.

19 Καὶ λαβοῦσα ἔφαγε καὶ ἔπιε κατέναντι αὐτοῦ ἃ ἡτοίμασεν ἡ δούλη αὐτῆς.

20 Καὶ ηὐφράνθη Ὀλοφέρνης ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἔπιεν οἶνον πολὺν σφόδρα ὅσον οὐκ ἔπιε πώποτε ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀφ' οὗ ἐγεννήθη.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, ἐσπούδασαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀναλύειν· καὶ Βαγώας συνέκλεισε τὴν σκηνὴν ἔξωθεν, καὶ ἀπέκλεισε τοὺς παρεστῶτας ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπῴχοντο εἰς τὰς κοίτας αὐτῶν· ἦσαν γὰρ πάντες κεκοπωμένοι, διὰ τὸ ἐπὶ πλεῖον γεγονέναι τὸν πότον.

2 Ὑπελείφθη δὲ Ἰουδὶθ μόνη ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ Ὀλοφέρνης προπεπτωκὼς ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ· ἦν γὰρ περικεχυμένος αὐτῷ ὁ οἶνος.

3 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ τῇ δούλῃ αὐτῆς στῆναι ἔξω τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἔξοδον αὐτῆς καθάπερ καθ' ἡμέραν, ἐξελεύσεσθαι γὰρ ἔφη ἐπὶ τὴν προσευχὴν αὐτῆς· καὶ τῷ Βαγώᾳ ἐλάλησε κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

4 Καὶ ἀπῆλθοσαν πάντες ἐκ προσώπου, καὶ οὐδεὶς κατελείφθη ἐν τῷ κοιτῶνι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· καὶ στᾶσα Ἰουδὶθ παρὰ τὴν κλίνην αὐτοῦ, εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Κύριε ὁ Θεὸς πάσης δυνάμεως, ἐπίβλεψον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου, εἰς ὕψωμα Ἱερουσαλήμ·

5 Ὅτι νῦν καιρὸς ἀντιλαβέσθαι τῆς κληρονομίας σου, καὶ ποιῆσαι τὸ ἐπιτήδευμά μου, εἰς θραῦσμα ἐχθρῶν οἳ ἐπανέστησαν ἡμῖν.

6 Καὶ προσελθοῦσα τῷ κανόνι τῆς κλίνης ὃς ἦν πρὸς κεφαλῆς Ὀλοφέρνου, καθεῖλε τὸν ἀκινάκην αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐγγίσασα τῆς κλίνης, ἐδράξατο τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Κραταίωσόν με ὁ Θεὸς Ἰσ-

ραὴλ

ραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

8 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ δὶς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῆς, καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ,

9 Καὶ ἀπεκύλισε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρωμνῆς, καὶ ἀφεῖλε τὸ κωνωπεῖον ἀπὸ τῶν στύλων· καὶ μετ' ὀλίγον ἐξῆλθε, καὶ παρέδωκε τῇ ἅβρᾳ αὐτῆς τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνου.

10 Καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν πήραν τῶν βρωμάτων αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθον αἱ δύο ἅμα κατὰ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν· καὶ διελθοῦσαι τὴν παρεμβολὴν, ἐκύκλωσαν τὴν φάραγγα ἐκείνην, καὶ προσανέβησαν τὸ ὄρος Βετυλούα, καὶ ἦλθοσαν πρὸς τὰς πύλας αὐτῆς.

11 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ μακρόθεν τοῖς φυλάσσουσιν ἐπὶ τῶν πυλῶν, Ἀνοίξατε, ἀνοίξατε δὴ τὴν πύλην, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ποιῆσαι ἔτι ἰσχὺν ἐν Ἰσραὴλ καὶ κράτος κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καθὰ καὶ σήμερον ἐποίησε.

12 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς τὴν φωνὴν αὐτῆς, ἐσπούδασαν τοῦ καταβῆναι εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν· καὶ συνεκάλεσαν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως.

13 Καὶ συνέδραμον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ὅτι παράδοξον ἦν αὐτοῖς τὸ ἐλθεῖν αὐτὴν, καὶ ἤνοιξαν τὴν πύλην, καὶ ὑπεδέξαντο αὐτάς· καὶ ἅψαντες πῦρ εἰς φαῦσιν, περιεκύκλωσαν αὐτάς.

14 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς φωνῇ μεγάλῃ, Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν, αἰνεῖτε· αἰνεῖτε τὸν Θεὸν, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔθραυσε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν διὰ χειρός μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.

15 Καὶ προελοῦσα τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς πήρας, ἔδειξε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ὀλοφέρνου ἀρχιστρατήγου δυνάμεως Ἀσοὺρ, καὶ ἰδοὺ τὸ κωνωπεῖον ἐν ᾧ κατέκειτο ἐν ταῖς μέθαις αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν χειρὶ θηλείας.

16 Καὶ ζῇ Κύριος ὃς διεφύλαξέ με ἐν τῇ ὁδῷ μου ᾗ ἐπορεύθην, ὅτι ἠπάτησεν αὐτὸν τὸ πρόσωπόν μου εἰς ἀπώλειαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησεν ἁμάρτημα μετ' ἐμοῦ εἰς μίασμα καὶ αἰσχύνην.

17 Καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα, καὶ κύψαντες προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, καὶ εἶπαν ὁμοθυμαδὸν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουδενώσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ σου.

18 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ὀζίας, Εὐλογητὴ σὺ θυγάτηρ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ παρὰ πάσας τὰς γυναῖκας τὰς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς, ὃς ἔκτισε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν, ὃς κατεύθυνέ σε εἰς τραῦμα κεφαλῆς ἄρχοντος ἐχθρῶν ἡμῶν,

19 Ὅτι οὐκ ἀποστήσεται ἡ ἐλπίς σου ἀπὸ καρδίας ἀνθρώπων μνημονευόντων ἰσχὺν Θεοῦ ἕως αἰῶνος.

20 Καὶ ποιήσαι σοι αὐτὰ ὁ Θεὸς εἰς ὕψος αἰώνιον, τοῦ ἐπισκέψασθαί σε ἐν ἀγαθοῖς, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐφείσω τῆς ψυχῆς σου διὰ τὴν ταπείνωσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀλλ' ἐπεξῆλθες τῷ πτώματι ἡμῶν, ἐπ' εὐθεῖαν πορευθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·

ἡμῶν. καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λα-
ός, Γένοιτο, γένοιτο.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰου-
δίθ, Ἀκούσατε δή μου,
ἀδελφοί, καὶ λαβόντες τὴν κε-
φαλὴν ταύτην, κρεμάσατε
αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἐπάλξεως τοῦ
τείχους ὑμῶν.
2 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν δια-
φαύσῃ ὁ ὄρθρος, καὶ ἐξέλθῃ
ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν γῆν, ἀνα-
λήψεσθε ἕκαστος τὰ σκεύη
τὰ πολεμικὰ ὑμῶν, καὶ ἐξ-
ελεύσεσθε πᾶς ἀνὴρ ἰσχύων ἔξω
τῆς πόλεως, καὶ δώσετε ἀρχ-
ηγὸν εἰς αὐτούς, ὡς καταβαί-
νοντες ἐπὶ τὸ πεδίον εἰς τὴν
προφυλακὴν υἱῶν Ἀσσοὺρ, καὶ
οὐ καταβήσεσθε.
3 Καὶ ἀναλαβόντες οὗτοι
τὰς πανοπλίας αὐτῶν, πορεύ-
σονται εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐ-
τῶν, καὶ ἐγεροῦσι τοὺς στρατηγοὺς
τῆς δυνάμεως Ἀσσοὺρ, καὶ συν-
δραμοῦνται ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀ-
λοφέρνου, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν αὐ-
τόν, καὶ ἐπιπεσεῖται ἐπ' αὐ-
τοὺς φόβος, καὶ φεύξονται ἀπὸ
προσώπου ὑμῶν.
4 Καὶ ἐπακολουθήσαντες
ὑμεῖς, καὶ πάντες οἱ κατ-
οικοῦντες πᾶν ὅριον Ἰσραήλ,
καταστρώσατε αὐτοὺς ἐν ταῖς ὁ-
δοῖς αὐτῶν.
5 Πρὸ δὲ τοῦ ποιῆσαι ταῦ-
τα, καλέσατέ μοι Ἀχιὼρ
τὸν Ἀμμανίτην, ἵνα ἰδὼν ἐ-
πιγνῷ τὸν ἐκφαυλίσαντα τὸν
οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ αὐ-
τὸν ὡς εἰς θάνατον ἀποστεί-
λαντα εἰς ἡμᾶς.
6 Καὶ ἐκάλεσαν τὸν Ἀχιὼρ
ἐκ τοῦ οἴκου Ὀζία· ὡς δὲ ἦλθε,
καὶ εἶδε τὴν κεφαλὴν Ὀλο-
φέρνου ἐν χειρὶ ἀνδρὸς ἑνὸς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ ἔπε-
σεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ἐξελύ-
θη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.
7 Ὡς δὲ ἀνέλαβον αὐτόν,
προσέπεσε τοῖς ποσὶν Ἰουδίθ,
καὶ προσεκύνησε τῷ προσ-
ώπῳ αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Εὐ-
λογημένη σὺ ἐν παντὶ σκηνώ-
ματι Ἰούδα, καὶ ἐν παντὶ ἔθνει,
οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά
σου ταραχθήσονται.
8 Καὶ νῦν ἀνάγγειλόν μοι
ὅσα ἐποίησας ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ
Ἰουδὶθ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ πάν-
τα ὅσα ἦν πεποιηκυῖα, ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἐξῆλθεν ἕως οὗ ἐλά-
λει αὐτοῖς.
9 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλοῦ-
σα, ἠλάλαξεν ὁ λαὸς φωνῇ
μεγάλῃ, καὶ ἔδωκε φωνὴν εὐ-
φροσύνου ἐν τῇ πόλει αὐτῶν.
10 Ἰδὼν δὲ Ἀχιὼρ πάν-
τα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραήλ, ἐπίστευσε τῷ Θεῷ
σφόδρα. καὶ περιετέμετο τὴν
σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐ-
τοῦ, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν
οἶκον Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.
11 Ἡνίκα δὲ ὁ ὄρθρος ἀν-
έβη, καὶ ἐκρέμασαν τὴν κε-
φαλὴν Ὀλοφέρνου ἐκ τοῦ τεί-
χους· καὶ ἀνέλαβε πᾶς ἀνὴρ
Ἰσραὴλ τὰ ὅπλα αὐτοῦ, καὶ
ἐξήλθοσαν κατὰ σπείρας ἐπὶ τὰς
ἀναβάσεις τοῦ ὄρους.
12 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἀσσοὺρ, ὡς
εἶδον αὐτούς, διέπεμψαν ἐπὶ
τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν· οἱ δὲ
ἦλθον ἐπὶ στρατηγοὺς καὶ χι-
λιάρχους καὶ ἐπὶ πάντα ἄρχον-
τα αὐτῶν.
13 Καὶ παρεγένοντο ἐπὶ
τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνου, καὶ
εἶπαν τῷ ὄντι ἐπὶ πάντων τῶν
αὐτοῦ, Ἔγειρον δὴ τὸν κύριον ἡ-
μῶν, ὅτι ἐτόλμησαν οἱ δοῦ-

λοι καταβαίνειν ἐφ' ἡμᾶς εἰς πόλεμον, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τέλος.

14 Καὶ εἰσῆλθε Βαγώας, καὶ ἔκρουσε τὴν αὐλαίαν τῆς σκηνῆς· ὑπενοεῖτο γὰρ καθεύδειν αὐτὸν μετὰ Ἰουδίθ.

15 Ὡς δὲ οὐδεὶς ἐπήκουσε, διαστείλας εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα, καὶ εὗρεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χελωνίδος ἐῤῥιμμένον νεκρόν, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀφῄρητο ἀπ' αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ στεναγμοῦ καὶ βοῆς ἰσχυρᾶς, καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν οὗ ἦν Ἰουδὶθ καταλύουσα, καὶ οὐχ εὗρεν αὐτήν· καὶ ἐξεπήδησεν εἰς τὸν λαόν, κράζων,

18 Ἠθέτησαν οἱ δοῦλοι, ἐποίησεν αἰσχύνην μία γυνὴ τῶν Ἑβραίων εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, ὅτι ἰδοὺ Ὀλοφέρνης χαμαὶ, καὶ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ.

19 Ὡς δὲ ἤκουσαν ταῦτα τὰ ῥήματα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως Ἀσσοὺρ, τοὺς χιτῶνας αὐτῶν διέῤῥηξαν, καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτῶν σφόδρα, καὶ ἐγένετο αὐτῶν κραυγὴ καὶ βοὴ μεγάλη σφόδρα ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ ὡς ἤκουσαν οἱ ἐν τοῖς σκηνώμασιν ὄντες, ἐξίσταντο ἐπὶ τὸ γεγονός.

2 Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος μένων κατὰ πρόσωπον τοῦ πλησίον ἔτι, ἀλλ' ἐκχυθέντες ὁμοθυμαδὸν ἔφευγον ἐπὶ πᾶσαν ὁδὸν τοῦ πεδίου καὶ τῆς ὀρεινῆς.

3 Καὶ οἱ παρεμβεβληκότες ἐν τῇ ὀρεινῇ κύκλῳ Βετυλούα, καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν· καὶ τότε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶς ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐξ αὐτῶν ἐξεχύθησαν ἐπ' αὐτούς.

4 Καὶ ἀπέστειλεν Ὀζίας εἰς Βαιτομασθαὶμ, καὶ Χωβαὶ, καὶ Χωλὰ, καὶ εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ, τοὺς ἀπαγγέλλοντας ὑπὲρ τῶν συντετελεσμένων, καὶ ἵνα πάντες ἐπεκχυθῶσι τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν.

5 Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πάντες ὁμοθυμαδὸν ἐπέπεσον ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔκοπτον αὐτοὺς ἕως Χωβά· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλὴμ παρεγενήθησαν καὶ ἐκ πάσης τῆς ὀρεινῆς· ἀνήγγειλαν γὰρ αὐτοῖς τὰ γεγονότα τῇ παρεμβολῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐν Γαλαὰδ καὶ οἱ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπερεκέρασαν αὐτοὺς πληγῇ μεγάλῃ, ἕως οὗ παρῆλθον Δαμασκὸν, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ οἱ κατοικοῦντες Βετυλοὺα, ἐπέπεσον τῇ παρεμβολῇ Ἀσσοὺρ, καὶ ἐπρονόμευσαν αὐτοὺς, καὶ ἐπλούτησαν σφόδρα.

7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀναστρέψαντες ἀπὸ τῆς κοπῆς, ἐκυρίευσαν τῶν λοιπῶν, καὶ αἱ κῶμαι καὶ ἐπαύλεις ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ πεδινῇ ἐκράτησαν πολλῶν λαφύρων· ἦν γὰρ πλῆθος πολὺ σφόδρα.

8 Καὶ Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἡ γερουσία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἦλθον τοῦ θεάσασθαι τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε

Κύριος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ
ἰδεῖν τὴν Ἰουδὶθ, καὶ λαλῆ-
σαι μετ' αὐτῆς εἰρήνην.
9 Ὡς δὲ εἰσῆλθον πρὸς
αὐτὴν, εὐλόγησαν αὐτὴν πάν-
τες ὁμοθυμαδὸν, καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτὴν, Σὺ ὕψωμα Ἰσ-
ραὴλ, σὺ γαυρίαμα μέγα τοῦ
Ἰσραὴλ, σὺ καύχημα μέγα τοῦ
γένους ἡμῶν.
10 Ἐποίησας πάντα ταῦ-
τα ἐν χειρί σου, ἐποίησας τὰ
ἀγαθὰ μετὰ Ἰσραὴλ· καὶ εὐδο-
κήσαι ἐπ' αὐτοῖς ὁ Θεός· εὐ-
λογημένη γίνου παρὰ τῷ παν-
τοκράτορι Κυρίῳ εἰς τὸν αἰῶ-
να χρόνον. καὶ εἶπε πᾶς ὁ λα-
ὸς, Γένοιτο.
11 Καὶ ἐλαφύρευσε πᾶς ὁ
λαὸς τὴν παρεμβολὴν ἐφ' ἡ-
μέρας τριάκοντα, καὶ ἔδωκαν
τῇ Ἰουδὶθ τὴν σκηνὴν Ὀ-
λοφέρνου, καὶ πάντα τὰ ἀρ-
γυρώματα, καὶ τὰς κλίνας, καὶ
τὰ ὁλκία, καὶ πάντα τὰ σκευ-
άσματα αὐτοῦ· καὶ λαβοῦσα αὐ-
τὴ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ἡμίονον
αὐτῆς, καὶ ἔζευξε τὰς ἁμά-
ξας αὐτῆς, καὶ ἐσώρευσεν αὐ-
τὰ ἐπ' αὐτῶν.
12 Καὶ συνέδραμε πᾶ-
σα γυνὴ Ἰσραὴλ τοῦ ἰδεῖν
αὐτὴν, καὶ εὐλόγησαν αὐτήν·
καὶ ἐποίησαν αὐτῇ χορὸν ἐξ
αὐτῶν· καὶ ἔλαβε θύρσους ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῆς, καὶ ἔδωκε ταῖς
γυναιξὶ ταῖς μετ' αὐτῆς.
13 Καὶ ἐστεφανώσαντο τὴν
ἐλαίαν αὐτὴ καὶ αἱ μετ' αὐ-
τῆς· καὶ προῆλθε παντὸς
τοῦ λαοῦ ἐν χορείᾳ ἡγουμέ-
νη πασῶν τῶν γυναικῶν,
καὶ ἠκολούθει πᾶς ἀνὴρ Ἰσ-
ραὴλ ἐνωπλισμένοι μετὰ στε-
φάνων καὶ ὕμνων ἐν τῷ στό-
ματι αὐτῶν.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑὶ ἐξῆρχεν Ἰουδὶθ τὴν
ἐξομολόγησιν ταύτην ἐν
παντὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὑπε-
φώνει πᾶς ὁ λαὸς τὴν αἴνε-
σιν ταύτην.
2 Καὶ εἶπεν Ἰουδὶθ, Ἐξ-
άρχετε τῷ Θεῷ μου ἐν τυμ-
πάνοις, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ
μου ἐν κυμβάλοις, ἐναρμό-
σασθε αὐτῷ ψαλμὸν καινὸν,
ὑψοῦτε καὶ ἐπικαλέσασθε τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ·
3 Ὅτι Θεὸς συντρίβων
πολέμους Κύριος, ὅτι εἰς
παρεμβολὰς αὐτοῦ ἐν μέσῳ
λαοῦ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς
τῶν καταδιωκόντων με.
4 Ἦλθεν Ἀσσοὺρ ἐξ ὀρέων
ἀπὸ Βοῤῥᾶ, ἦλθεν ἐν μυριάσι
δυνάμεως αὐτοῦ, ὧν τὸ πλῆ-
θος αὐτῶν ἐνέφραξε χει-
μάῤῥους, καὶ ἡ ἵππος αὐτῶν
ἐνεκάλυψε βουνούς.
5 Εἶπεν ἐμπρήσειν τὰ ὅ-
ριά μου, καὶ τοὺς νεανίσκους μου
ἀνελεῖν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὰ θη-
λάζοντά μου θήσειν εἰς ἔδα-
φος, καὶ τὰ νήπιά μου δώσειν
εἰς προνομὴν, καὶ τὰς παρ-
θένους μου σκυλεῦσαι.
6 Κύριος παντοκράτωρ
ἠθέτησεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ θη-
λείας.
7 Οὐ γὰρ ὑπέπεσεν ὁ δυ-
νατὸς αὐτῶν ὑπὸ νεανίσκων,
οὐδὲ υἱοὶ Τιτάνων ἐπάταξαν
αὐτὸν, οὐδὲ ὑψηλοὶ γίγαντες
ἐπέθεντο αὐτῷ, ἀλλὰ Ἰου-
δὶθ θυγάτηρ Μεραρὶ ἐν κάλ-
λει προσώπου αὐτῆς παρέλυ-
σεν αὐτόν.
8 Ἐξεδύσατο γὰρ στολὴν
χηρεύσεως αὐτῆς εἰς ὕψος τῶν
πονούντων ἐν Ἰσραὴλ, ἠλεί-
ψατο τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐν
μυρισμῷ, καὶ ἐδήσατο τὰς

τρίχας αὐτῆς ἐν μίτρᾳ, καὶ ἔλαβε στολὴν λινῆν εἰς ἀπάτην αὐτοῦ.

9 Τὸ σανδάλιον αὐτῆς ἥρπασεν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς ᾐχμαλώτισε ψυχὴν αὐτοῦ· διῆλθεν ὁ ἀκινάκης τὸν τράχηλον αὐτοῦ.

10 Ἔφριξαν Πέρσαι τὴν τόλμαν αὐτῆς, καὶ Μῆδοι τὸ θράσος αὐτῆς ἐταράχθησαν.

11 Τότε ἠλάλαξαν οἱ ταπεινοί μου, καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀσθενοῦντές μου, καὶ ἐπτοήθησαν· ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἀνετράπησαν.

12 Υἱοὶ κορασίων κατεκέντησαν αὐτοὺς, καὶ ὡς παῖδας αὐτομολούντων ἐτίτρωσκον αὐτούς· ἀπώλοντο ἐκ παρατάξεως Κυρίου μου.

13 Ὑμνήσω τῷ Θεῷ μου ὕμνον· Κύριε μέγας εἶ, καὶ ἔνδοξος, θαυμαστὸς ἐν ἰσχύϊ, ἀνυπέρβλητος.

14 Σοὶ δουλευσάτω πᾶσα ἡ κτίσις σου, ὅτι εἶπας, καὶ ἐγενήθησαν· ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, καὶ ᾠκοδόμησε· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεται τῇ φωνῇ σου.

15 Ὄρη γὰρ ἐκ θεμελίων σὺν ὕδασι σαλευθήσεται, πέτραι δὲ ἀπὸ προσώπου σου ὡς κηρὸς τακήσονται. ἔτι δὲ τοῖς φοβουμένοις σε σὺ εὐιλατεύεις αὐτοῖς.

16 Ὅτι μικρὸν πᾶσα θυσία εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ ἐλάχιστον πᾶν στέαρ εἰς ὁλοκαύτωμά σοι· ὁ δὲ φοβούμενος τὸν Κύριον, μέγας διαπαντός.

17 Οὐαὶ ἔθνεσιν ἐπανισταμένοις τῷ γένει μου· Κύριος παντοκράτωρ ἐκδικήσει αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, δοῦναι πῦρ καὶ σκώληκας εἰς σάρκας αὐτῶν, καὶ κλαύσονται ἐν αἰσθήσει ἕως αἰῶνος.

18 Ὡς δὲ ἦλθοσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, προσεκύνησαν τῷ Θεῷ· καὶ ἡνίκα ἐκαθαρίσθη ὁ λαὸς, ἀνήνεγκαν τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ τὰ ἑκούσια αὐτῶν, καὶ τὰ δόματα.

19 Καὶ ἀνέθηκαν Ἰουδὶθ πάντα τὰ σκεύη Ὀλοφέρνου, ὅσα ἔδωκεν ὁ λαὸς αὐτῇ, καὶ τὸ κωνωπεῖον ὃ ἔλαβεν αὐτὴ ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, εἰς ἀνάθεμα τῷ Θεῷ ἔδωκε.

20 Καὶ ἦν ὁ λαὸς εὐφραινόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ἐπὶ μῆνας τρεῖς, καὶ Ἰουδὶθ μετ' αὐτῶν κατέμεινε.

21 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀνέζευξεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ Ἰουδὶθ ἀπῆλθεν εἰς Βετυλούα, καὶ κατέμεινεν ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς· καὶ ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῆς ἔνδοξος ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

22 Καὶ πολλοὶ ἐπεθύμησαν αὐτὴν, καὶ οὐκ ἔγνω ἀνὴρ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέθανε Μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἦν προβαίνουσα μεγάλη σφόδρα· καὶ ἐγήρασεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἔτη ἑκατὸν πέντε, καὶ ἀφῆκε τὴν ἅβραν αὐτῆς ἐλευθέραν, καὶ ἀπέθανεν εἰς Βετυλούα, καὶ ἔθαψαν αὐτὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Μανασσῆ.

24 Καὶ ἐπένθησεν αὐτὴν οἶκος Ἰσραὴλ ἡμέρας ἑπτά· καὶ διεῖλε τὰ ὑπάρχοντα αὐ-

τῆς πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὴν, πᾶσι τοῖς ἔγγιστα Μανασσῆ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐγγίστα τοῦ γένους αὐτῆς.

25 Καὶ οὐκ ἦν ἔτι ὁ ἐκφοβῶν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουδὶθ, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτὴν, ἡμέρας πολλάς.

ἘΣΘΗ'Ρ.

Κεφ. ι'. 10.

4 ΚΑὶ εἶπε Μαρδοχαῖος, Παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐγένετο ταῦτα.

5 Ἐμνήσθην γὰρ περὶ τοῦ ἐνυπνίου οὗ εἶδον περὶ τῶν λόγων τούτων· οὐδὲ γὰρ παρῆλθεν ἀπ' αὐτῶν λόγος.

6 Ἡ μικρὰ πηγὴ ἣ ἐγένετο ποταμὸς, καὶ ἦν φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολύ. Ἐσθὴρ ἐστὶν ὁ ποταμὸς, ἣν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐποίησε βασίλισσαν.

7 Οἱ δὲ δύο δράκοντες, ἐγώ εἰμι καὶ Ἀμάν.

8 Τὰ δὲ ἔθνη, τὰ ἐπισυναχθέντα ἀπολέσαι τὸ ὄνομα τῶν Ἰουδαίων.

9 Τὸ δὲ ἔθνος τὸ ἐμὸν, οὗτός ἐστιν Ἰσραὴλ, οἱ βοήσαντες πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ σωθέντες· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο Κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν κακῶν τούτων· καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

10 Διὰ τοῦτο ἐποίησε κλήρους δύο, ἕνα τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἕνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

11 Καὶ ἦλθον οἱ δύο κλῆροι οὗτοι εἰς ὥραν καὶ καιρὸν, καὶ εἰς ἡμέραν κρίσεως, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

12 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐδικαίωσε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

13 Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι αὗται, ἐν μηνὶ Ἀδὰρ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ, καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, μετὰ συναγωγῆς καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, κατὰ γενεὰς εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραήλ.

Κεφ. ια'. 11.

ἜΤους τετάρτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας, εἰσήνεγκε Δοσίθεος, ὃς ἔφη εἶναι ἱερεὺς καὶ Λευίτης, καὶ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὴν προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν Φρουραί, ἣν ἔφασαν εἶναι, καὶ ἡρμηνευκέναι Λυσίμαχον Πτολεμαίου, τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Ἔτους δευτέρου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ μεγάλου βασιλέως, τῇ μιᾷ τοῦ Νισὰν, ἐνύπνιον εἶδε Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαείρου, τοῦ Σεμεΐου, τοῦ Κισαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν,

3 Ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, οἰκῶν ἐν Σούσοις τῇ πόλει, ἄνθρωπος μέγας, θεραπεύων ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως·

4 Ἦν δὲ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, ἧς ᾐχμαλώτευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐξ Ἱερουσαλὴμ, μετὰ Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας· καὶ τοῦτο αὐτοῦ τὸ ἐνύπνιον.

5 Καὶ ἰδοὺ φωναὶ καὶ θόρυβος, βρονταὶ καὶ σεισμὸς, τάραχος ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Καὶ ἰδοὺ δύο δράκοντες

μεγάλοι,

μεγάλοι, ἕτοιμοι προῆλθον ἀμφότεροι παλαίειν· καὶ ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ μεγάλη,

7 Καὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν ἡτοιμάσθη πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον, ὥστε πολεμῆσαι δικαίων ἔθνος.

8 Καὶ ἰδοὺ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, θλίψις καὶ στενοχωρία, κάκωσις καὶ τάραχος μέγας ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Καὶ ἐταράχθη πᾶν ἔθνος δίκαιον φοβούμενοι τὰ ἑαυτῶν κακὰ, καὶ ἡτοιμάσθησαν ἀπολέσθαι,

10 Καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν· ἀπὸ δὲ τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὡσανεὶ ἀπὸ μικρᾶς πηγῆς ποταμὸς μέγας, ὕδωρ πολύ.

11 Καὶ φῶς καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν, καὶ κατέφαγον τοὺς ἐνδόξους.

12 Καὶ διεγερθεὶς Μαρδοχαῖος ὁ ἑωρακὼς τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, καὶ τί ὁ Θεὸς βεβούλευται ποιῆσαι, εἶχεν αὐτὸ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν παντὶ λόγῳ ἤθελεν ἐπιγνῶναι αὐτὸ ἕως τῆς νυκτός.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ ἡσύχασε Μαρδοχαῖος ἐν τῇ αὐλῇ μετὰ Γαβαθᾶ καὶ Θάρρα τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως, τῶν φυλασσόντων τὴν αὐλήν.

2 Ἤκουσέ τε αὐτῶν τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρεύνησε· καὶ ἔμαθεν, ὅτι ἑτοιμάζουσι τὰς χεῖρας ἐπιβαλεῖν Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ· καὶ ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ αὐτῶν.

3 Καὶ ἐξήτασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο εὐνούχους, καὶ ὁμολογήσαντες ἀπήχθησαν.

4 Καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους εἰς μνημόσυνον, καὶ Μαρδοχαῖος ἔγραψε περὶ τῶν λόγων τούτων.

5 Καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς Μαρδοχαίῳ θεραπεύειν ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα περὶ τούτων.

6 Καὶ ἦν Ἀμὰν Ἀμαδαθοῦ Βουγαῖος ἔνδοξος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐζήτησε κακοποιῆσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὑπὲρ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΤΗς δὲ ἐπιστολῆς ἐστι τὸ ἀντίγραφον τόδε. Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἄρχουσι καὶ τοπάρχαις ὑποτεταγμένοις τάδε γράφει.

2 Πολλῶν ἐπάρξας ἐθνῶν, καὶ πάσης ἐπικρατήσας οἰκουμένης, ἐβουλήθην μὴ τῷ θράσει τῆς ἐξουσίας ἐπαιρόμενος, ἐπιεικέστερον δὲ καὶ μετὰ ἠπιότητος ἀεὶ διεξάγων, τοὺς τῶν ὑποτεταγμένων ἀκυμάντους διαπαντὸς καταστῆσαι βίους, τήν τε βασιλείαν ἥμερον καὶ πορευτὴν μέχρι περάτων παρεξόμενος, ἀνανεώσασθαί τε τὴν ποθουμένην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰρήνην.

3 Πυθομένου δέ μου τῶν συμβούλων, πῶς ἂν ἀχθείη τοῦτο ἐπὶ πέρας, ὁ σωφροσύνῃ παρ' ἡμῖν διενέγκας, καὶ ἐν τῇ εὐνοίᾳ ἀπαραλλάκτως καὶ βεβαίᾳ πίστει ἀποδεδειγμένος, καὶ δεύτερον τῶν βασιλειῶν γέρας ἀπενηνεγμένος Ἀμὰν,

4 Ἐπέδειξεν ἡμῖν ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην φυλαῖς ἀναμεμίχθαι δυσμενῆ λαόν τινα, τοῖς νόμοις ἀντί-

θετον πρὸς πᾶν ἔθνος, τά τε
τῶν βασιλέων παραπέμποντας
διηνεκῶς διατάγματα,
πρὸς τὸ μὴ κατατίθεσθαι τὴν
ὑφ' ἡμῶν κατευθυνομένην ἀ-
μέμπτως συναρχίαν.
5 Διειληφότες οὖν τόδε τὸ
ἔθνος μονώτατον ἐν ἀντιπα-
ραγωγῇ παντὶ διαπαντὸς ἀν-
θρώπῳ κείμενον, διαγωγὴν
νόμων ξενίζουσαν παραλλάσ-
σον, καὶ δυσνοοῦν τοῖς ἡμετέ-
ροις πράγμασι τὰ χείριστα
συντελοῦν κακὰ, καὶ πρὸς τὸ
μὴ τὴν βασιλείαν εὐσταθείας
τυγχάνειν·
6 Προστετάχαμεν οὖν τοὺς ση-
μαινομένους ὑμῖν ἐν τοῖς γε-
γραμμένοις ὑπὸ Ἀμὰν τοῦ τε-
ταγμένου ἐπὶ τῶν πραγμάτων,
καὶ δευτέρου πατρὸς ἡμῶν, πάν-
τας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις
ἀπολέσαι ὁλορριζὶ, ταῖς τῶν
ἐχθρῶν μαχαίραις, ἄνευ παν-
τὸς οἴκτου καὶ φειδοῦς, τῇ τεσ-
σαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκά-
του μηνὸς Ἀδὰρ, τοῦ ἐνεστῶ-
τος ἔτους,
7 Ὅπως οἱ πάλαι καὶ νῦν
δυσμενεῖς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βι-
αίως εἰς τὸν ᾅδην κατελθόν-
τες, εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον
εὐσταθῆ καὶ ἀτάραχα παρέχω-
σιν ἡμῖν διὰ τέλους τὰ πράγ-
ματα.
8 Καὶ Μαρδοχαῖος ἐδεή-
θη Κυρίου, μνημονεύων πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου,
9 Καὶ εἶπε, Κύριε Κύριε
Βασιλεῦ πάντων κρατῶν, ὅτι
ἐν ἐξουσίᾳ σου τὸ πᾶν ἐστι, καὶ
οὐκ ἔστιν ὁ ἀντιδοξῶν σοι ἐν τῷ
θέλειν σε σῶσαι τὸν Ἰσραήλ·
10 Ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρα-
νὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πᾶν θαυ-
μαζόμενον ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν·
11 Καὶ Κύριος εἶ πάν-
των, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιτάξε-
ταί σοι τῷ Κυρίῳ.
12 Σὺ πάντα γινώσκεις·
σὺ οἶδας Κύριε, ὅτι οὐκ ἐν ὕ-
βρει, οὐδὲ ἐν ὑπερηφανείᾳ, οὐδὲ
ἐν φιλοδοξίᾳ ἐποίησα τοῦτο,
τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπερήφα-
νον Ἀμάν.
13 Ὅτι ηὐδόκουν φιλεῖν
πέλματα ποδῶν αὐτοῦ πρὸς
σωτηρίαν Ἰσραήλ.
14 Ἀλλ' ἐποίησα τοῦτο,
ἵνα μὴ θῶ δόξαν ἀνθρώπου ὑ-
περάνω δόξης Θεοῦ· καὶ οὐ προσ-
κυνήσω οὐδένα, πλὴν σοῦ τοῦ
Κυρίου μου, καὶ οὐ ποιήσω αὐτὰ
ἐν ὑπερηφανείᾳ.
15 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θε-
ὸς ὁ Βασιλεὺς ὁ Θεὸς Ἀβρα-
ὰμ, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὅ-
τι ἐπιβλέπουσιν ἡμῖν εἰς κα-
ταφθορὰν, καὶ ἐπεθύμησαν
ἀπολέσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς κλη-
ρονομίαν σου.
16 Μὴ ὑπερίδῃς τὴν με-
ρίδα σου, ἣν σεαυτῷ ἐλυτρώ-
σω ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
17 Ἐπάκουσον τῆς δεήσεώς
μου, καὶ ἱλάσθητι τῷ κλήρῳ σου,
καὶ στρέψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς
εὐωχίαν, ἵνα ζῶντες ὑμνῶ-
μέν σου τὸ ὄνομα Κύριε, καὶ
μὴ ἀφανίσῃς στόμα αἰνούντων
σε Κύριε.
18 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐ-
κέκραξεν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν,
ὅτι θάνατος αὐτῶν ἐν ὀφθαλ-
μοῖς αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα
κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Κύριον
ἐν ἀγῶνι θανάτου κατειλημ-
μένη,
2 Καὶ ἀφελομένη τὰ ἱμά-
τια τῆς δόξης αὐτῆς, ἐνεδύσα-
το ἱμάτια στενοχωρίας καὶ
πένθους, καὶ ἀντὶ τῶν ὑπερηφάνων
ἡδυσμά-

ἡδυσμάτων, σποδοῦ καὶ κο-
πριῶν ἐνέπλησε τὴν κεφα-
λὴν αὐτῆς· καὶ τὸ σῶμα αὐ-
τῆς ἐταπείνωσε σφόδρα, καὶ
πάντα τόπον κόσμου ἀγαλλι-
άματος αὐτῆς ἔπλησε στρε-
πτῶν τριχῶν αὐτῆς.
3 Καὶ ἐδεῖτο Κυρίου Θεοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε, Κύριέ μου
Βασιλεὺς ἡμῶν σὺ εἶ μόνος,
βοήθησόν μοι τῇ μόνῃ, καὶ μὴ
ἐχούσῃ βοηθὸν εἰ μὴ σέ,
4 Ὅτι κίνδυνός μου ἐν χει-
ρί μου.
5 Ἐγὼ ἤκουον ἐκ γενετῆς
μου ἐν φυλῇ πατριᾶς μου, ὅτι
σὺ Κύριε ἔλαβες τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ τοὺς
πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν
προγόνων αὐτῶν εἰς κληρονο-
μίαν αἰώνιον, καὶ ἐποίησας αὐ-
τοῖς ὅσα ἐλάλησας.
6 Καὶ νῦν ἡμάρτομεν ἐνώπι-
ον σου, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς
χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν,
7 Ἀνθ' ὧν ἐδοξάσαμεν τοὺς
θεοὺς αὐτῶν· δίκαιος εἶ Κύριε.
8 Καὶ νῦν οὐχ ἱκανώθη-
σαν ἐν πικρασμῷ δουλείας ἡ-
μῶν, ἀλλ' ἔθηκαν τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν
εἰδώλων αὐτῶν,
9 Ἐξᾶραι ὁρισμὸν στόμα-
τος σου, καὶ ἀφανίσαι κλη-
ρονομίαν σου, καὶ ἐμφράξαι
στόμα αἰνούντων σοι, καὶ σβέ-
σαι δόξαν οἴκου σου καὶ θυσια-
στηρίου σου,
10 Καὶ ἀνοῖξαι στόμα ἐ-
θνῶν εἰς ἀρετὰς ματαίων, καὶ
θαυμασθῆναι βασιλέα σάρ-
κινον εἰς αἰῶνα.
11 Μὴ παραδῷς Κύριε τὸ
σκῆπτρόν σου τοῖς μὴ οὖσι, καὶ
μὴ καταγελασάτωσαν ἐν τῇ
πτώσει ἡμῶν, ἀλλὰ στρέψον τὴν
βουλὴν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, τὸν
δὲ ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς, πα-
ραδειγμάτισον.
12 Μνήσθητι Κύριε, γνώ-
σθητι ἐν καιρῷ θλίψεως ἡ-
μῶν, καὶ ἐμὲ θάρσυνον Βα-
σιλεῦ τῶν θεῶν, καὶ πάσης ἀρ-
χῆς ἐπικρατῶν.
13 Δὸς λόγον εὔρυθμον εἰς
τὸ στόμα μου ἐνώπιον τοῦ λέον-
τος, καὶ μετάθες τὴν καρδίαν
αὐτοῦ εἰς μῖσος τοῦ πολεμοῦντος
ἡμᾶς, εἰς συντέλειαν αὐτοῦ
καὶ τῶν ὁμονοούντων αὐτῷ.
14 Ἡμᾶς δὲ ῥῦσαι ἐν
χειρί σου, καὶ βοήθησόν μοι
τῇ μόνῃ, καὶ μὴ ἐχούσῃ εἰ
μὴ σὲ Κύριε.
15 Πάντων γνῶσιν ἔχεις,
καὶ οἶδας ὅτι ἐμίσησα δόξαν
ἀνόμων, καὶ βδελύσσομαι κοί-
την ἀπεριτμήτων, καὶ παντὸς
ἀλλοτρίου.
16 Σὺ οἶδας τὴν ἀνάγκην
μου, ὅτι βδελύσσομαι τὸ ση-
μεῖον τῆς ὑπερηφανείας μου, ὅ
ἐστιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐν ἡμέ-
ραις ὀπτασίας μου· βδελύσ-
σομαι αὐτὸ ὡς ῥάκος καταμη-
νίων, καὶ οὐ φορῶ αὐτὸ ἐν
ἡμέραις ἡσυχίας μου.
17 Καὶ οὐκ ἔφαγεν ἡ δούλη
σου τράπεζαν Ἀμὰν, καὶ οὐκ ἐ-
δόξασα συμπόσιον βασιλέ-
ως, οὐδὲ ἔπιον οἶνον σπονδῶν.
18 Καὶ οὐκ εὐφράνθη ἡ δούλη
σου ἀφ' ἡμέρας μεταβολῆς μου
μέχρι νῦν, πλὴν ἐπὶ σοὶ Κύ-
ριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ.
19 Ὁ Θεὸς ὁ ἰσχύων ἐπὶ
πάντας, εἰσάκουσον φωνὴν ἀπ-
ηλπισμένων, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς τῶν πονηρευομένων, καὶ ῥῦ-
σαι με ἐκ τοῦ φόβου μου.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο
προσευχομένη, ἐξεδύσατο τὰ

ἱμάτια τῆς θεραπείας, καὶ περιεβάλλετο τὴν δόξαν αὐτῆς.

2 Καὶ γενηθεῖσα ἐπιφανής, ἐπικαλεσαμένη τὸν πάντων ἐπόπτην Θεὸν καὶ σωτῆρα, παρέλαβε τὰς δύο ἄβρας,

3 Καὶ τῇ μὲν μιᾷ ἐπηρείδετο ὡς τρυφερευομένη,

4 Ἡ δὲ ἑτέρα ἐπηκολούθει κουφίζουσα τὴν ἔνδυσιν αὐτῆς.

5 Καὶ αὐτὴ ἐρυθριῶσα ἀκμῇ κάλλους αὐτῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἱλαρόν, ὡς προσφιλές· ἡ δὲ καρδία αὐτῆς ἀπεστενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου.

6 Καὶ εἰσελθοῦσα πάσας τὰς θύρας, κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν στολὴν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνεδεδύκει, ὅλος διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν, καὶ ἦν φοβερὸς σφόδρα.

7 Καὶ ἄρας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πεπυρωμένον δόξῃ, ἐν ἀκμῇ θυμοῦ ἔβλεψε· καὶ ἔπεσεν ἡ βασίλισσα, καὶ μετέβαλε τὸ χρῶμα αὐτῆς ἐν ἐκλύσει· καὶ κατεπέκυψεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἄβρας τῆς προπορευομένης.

8 Καὶ μετέβαλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως εἰς πραΰτητα, καὶ ἀγωνιάσας ἀνεπήδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ μέχρις οὗ κατέστη· καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγοις εἰρηνικοῖς, καὶ εἶπεν αὐτῇ,

9 Τί ἐστιν Ἐσθήρ; ἐγὼ ὁ ἀδελφός σου, θάρσει,

10 Οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα ἡμῶν ἐστι, πρόσελθε.

11 Καὶ ἄρας τὴν χρυσῆν ῥάβδον, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς,

12 Καὶ ἠσπάσατο αὐτήν, καὶ εἶπε, Λάλησόν μοι.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἶδόν σε κύριε ὡς ἄγγελον Θεοῦ, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου ἀπὸ φόβου τῆς δόξης σου,

14 Ὅτι θαυμαστὸς εἶ κύριε, καὶ τὸ πρόσωπόν σου χαρίτων μεστόν.

15 Ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτήν, ἔπεσεν ἀπὸ ἐκλύσεως.

16 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐταράσσετο, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ παρεκάλει αὐτήν.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΒΑσιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις χωρῶν ἄρχουσι, καὶ τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονοῦσι, χαίρειν.

2 Πολλοὶ τῇ πλείστῃ τῶν εὐεργετούντων χρηστότητι πυκνότερον τιμώμενοι, μεῖζον ἐφρόνησαν,

3 Καὶ οὐ μόνον τοὺς ὑποτεταγμένους ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν, τόν τε κόρον οὐ δυνάμενοι φέρειν, καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ἐπιχειροῦσι μηχανᾶσθαι·

4 Καὶ τὴν εὐχαριστίαν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνταναιροῦντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀπειραγάθων κόμποις ἐπαρθέντες, τοῦ τὰ πάντα κατοπτεύοντος ἀεὶ Θεοῦ μισοπόνηρον ὑπολαμβάνουσιν ἐκφεύξεσθαι δίκην.

5 Πολλάκις δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ' ἐξουσίαις τεταγμένων, τῶν πιστευθέντων χειρίζειν φίλων τὰ πράγματα, παραμυθία μετόχους αἱμάτων ἀθῴων καταστήσασα περιέβα-

λε

λοις συμφοραῖς ἀνηκέστοις,

6 Τῷ τῆς κακοηθείας ψευδεῖ παραλογισμῷ παραλογισαμένων τὴν τῶν ἐπικρατούντων ἀκέραιον εὐγνωμοσύνην.

7 Σκοπεῖν δὲ ἔξεστιν, οὐ τοσοῦτον ἐκ τῶν παλαιοτέρων ὡς παρεδώκαμεν ἱστοριῶν, ὅσα ἐστὶ παρὰ πόδας ὑμᾶς ἐκζητοῦντας ἀνοσίως συντετελεσμένα τῇ τῶν ἀνάξια δυναστευόντων λοιμότητι,

8 Καὶ προσέχειν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ τὴν βασιλείαν ἀτάραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις μετ' εἰρήνης παρεξόμεθα

9 Χρώμενοι ταῖς μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐρχόμενα διακρίνοντες ἀεὶ μετ' ἐπιεικεστέρας ἀπαντήσεως.

10 Ὡς γὰρ Ἀμὰν Ἀμαδάθου Μακεδὼν τῆς ἀληθείας ἀλλότριος τοῦ τῶν Περσῶν αἵματος, καὶ πολὺ διεστηκὼς τῆς ἡμετέρας χρηστότητος, ἐπιξενωθεὶς ἡμῖν,

11 Ἔτυχεν ἧς ἔχομεν πρὸς πᾶν ἔθνος φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀναγορεύεσθαι ἡμῶν πατέρα, καὶ προσκυνούμενον ὑπὸ πάντων τὸ δεύτερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρόσωπον διατελεῖν.

12 Οὐκ ἐνέγκας δὲ τὴν ὑπερηφανίαν, ἐπετήδευσε τῆς ἀρχῆς στερῆσαι ἡμᾶς, καὶ τοῦ πνεύματος,

13 Τόν τε ἡμέτερον σωτῆρα, καὶ διαπαντὸς εὐεργέτην Μαρδοχαῖον, καὶ τὴν ἄμεμπτον τῆς βασιλείας κοινωνὸν Ἐσθὴρ σὺν παντὶ τῷ τούτων ἔθνει, πολυπλόκοις μεθόδων παραλογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν.

14 Διὰ γὰρ τῶν τρόπων τούτων ᾠήθη λαβὼν ἡμᾶς ἐρήμους, τὴν τῶν Περσῶν ἐπικράτησιν εἰς τοὺς Μακεδόνας μετάξαι.

15 Ἡμεῖς δὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ τρισαλιτηρίου παραδεδομένους εἰς ἀφανισμὸν Ἰουδαίους, εὑρίσκομεν οὐ κακούργους ὄντας, δικαιοτάτοις δὲ πολιτευομένους νόμοις,

16 Ὄντας δὲ υἱοὺς τοῦ ὑψίστου μεγίστου ζῶντος Θεοῦ, τοῦ κατευθύνοντος ἡμῖν τε καὶ τοῖς προγόνοις ἡμῶν τὴν βασιλείαν ἐν τῇ καλλίστῃ διαθέσει.

17 Καλῶς οὖν ποιήσετε μὴ προσχρησάμενοι τοῖς ὑπὸ Ἀμὰν Ἀμαδάθου ἀποσταλεῖσι γράμμασι,

18 Διὰ τὸ αὐτὸν τὸν ταῦτα ἐξεργασάμενον πρὸς ταῖς Σούσων πύλαις ἐσταυρῶσθαι σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν καταξίαν τοῦ τὰ πάντα ἐπικρατοῦντος Θεοῦ διὰ τάχους ἀποδόντος αὐτῷ κρίσιν.

19 Τὸ δὲ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκθέντες ἐν παντὶ τόπῳ μετὰ παρρησίας, ἐᾶν τοὺς Ἰουδαίους χρῆσθαι τοῖς ἑαυτῶν νομίμοις,

20 Καὶ συνεπισχύειν αὐτοῖς, ὅπως τοὺς ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπιθεμένους αὐτοῖς, ἀμύνωνται τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδὰρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

21 Ταύτην γὰρ ὁ τὰ πάντα δυναστεύων Θεὸς ἀντ' ὀλεθρίας τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους, ἐποίησεν αὐτοῖς εὐφροσύνην.

22 Καὶ ὑμεῖς οὖν ἐν ταῖς ἐπωνύμοις ὑμῶν ἑορταῖς, ἐπίσημον ἡμέραν μετὰ πάσης εὐωχίας ἄγετε,

23 Ὅπως καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα σωτηρία ᾖ ἡμῖν, καὶ τοῖς εὐνοοῦσι Πέρσαις, τοῖς δὲ

ἡμῖν

ἡμῖν ἐπιβουλεύουσι, μνημόσυ-
νον τῆς ἀπωλείας.
24 Πᾶσα δὲ πόλις ἢ χώρα τὸ
σύνολον, ἥτις κατὰ ταῦτα μὴ
ποιήσῃ, δόρατι καὶ πυρὶ κατ-
αναλωθήσεται μετ' ὀργῆς· οὐ μό-
νον ἀνθρώποις ἄβατος, ἀλ-
λὰ καὶ θηρίοις καὶ πετεινοῖς εἰς
τὸν ἅπαντα χρόνον ἔχθιστος
καταστασθήσεται.

ΣΟΦΙ'Α ΣΑΛΩΜΩ͂Ν.

Κεφ. α'. 1.

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην
οἱ κρίνοντες τὴν γῆν,
φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν
ἀγαθότητι, καὶ ἐν ἁπλότητι
καρδίας ζητήσατε αὐτόν.
2 Ὅτι εὑρίσκεται τοῖς
μὴ πειράζουσιν αὐτὸν, ἐμ-
φανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπι-
στοῦσιν αὐτῷ.
3 Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χω-
ρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζο-
μένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει
τοὺς ἄφρονας.
4 Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυ-
χὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία,
οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι
καταχρέῳ ἁμαρτίας.
5 Ἅγιον γὰρ πνεῦμα παι-
δείας φεύξεται δόλον, καὶ ἀ-
παναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀ-
συνέτων, καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπ-
ελθούσης ἀδικίας.
6 Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦ-
μα σοφία, καὶ οὐκ ἀθῳώσει
βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐ-
τοῦ. ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς
ὁ Θεὸς, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ
ἐπίσκοπος ἀληθὴς, καὶ τῆς
γλώσσης ἀκουστής.
7 Ὅτι πνεῦμα Κυρίου πε-
πλήρωκε τὴν οἰκουμένην, καὶ
τὸ συνέχον τὰ πάντα γνῶσιν
ἔχει φωνῆς.
8 Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος
ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ
μὴν παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγ-
χουσα ἡ δίκη.
9 Ἐν γὰρ διαβουλίοις ἀσεβοῦς
ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ
ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἥξει εἰς ἔ-
λεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ.
10 Ὅτι οὖς ζηλώσεως ἀ-
κροᾶται τὰ πάντα, καὶ θροῦς
γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.
11 Φυλάξασθε τοίνυν γογ-
γυσμὸν ἀνωφελῆ, καὶ ἀπὸ κατα-
λαλιᾶς φείσασθε γλώσσης· ὅτι
φθέγμα λαθραῖον κενὸν οὐ πο-
ρεύσεται, στόμα δὲ καταψευδό-
μενον ἀναιρεῖ ψυχήν.
12 Μὴ ζηλοῦτε θάνατον ἐν
πλάνῃ ζωῆς ὑμῶν, μηδὲ ἐ-
πισπᾶσθε ὄλεθρον ἔργοις χει-
ρῶν ὑμῶν·
13 Ὅτι ὁ Θεὸς θάνατον
οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ τέρπεται ἐπ'
ἀπωλείᾳ ζώντων.
14 Ἔκτισε γὰρ εἰς τὸ εἶναι
τὰ πάντα, καὶ σωτήριοι αἱ
γενέσεις τοῦ κόσμου, καὶ οὐκ ἔ-
στιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀ-
λέθρου, οὔτε ᾅδου βασίλειον
ἐπὶ γῆς·
15 Δικαιοσύνη γὰρ ἀθά-
νατός ἐστιν·
16 Ἀσεβεῖς δὲ ταῖς χερ-
σὶ καὶ τοῖς λόγοις προσεκα-
λέσαντο αὐτὸν, φίλον ἡγη-
σάμενοι αὐτὸν ἐτάκησαν, καὶ
συνθήκην ἔθεντο πρὸς αὐ-
τὸν, ὅτι ἄξιοί εἰσι τῆς ἐκείνου
μερίδος εἶναι.

Κεφ. β'. 2.

Εἶπον γὰρ ἑαυτοῖς λογισά-
μενοι οὐκ ὀρθῶς, Ὀλί-
γος

γος ἐστὶ καὶ λυπηρὸς ὁ βίος
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τε-
λευτῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἐγνώ-
σθη ὁ ἀναλύσας ἐξ ᾅδου.
2 Ὅτι αὐτοσχεδίως ἐγεν-
νήθημεν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐσόμεθα
ὡς οὐχ ὑπάρξαντες, ὅτι κα-
πνὸς ἡ πνοὴ ἐν ῥισὶν ἡμῶν, καὶ
ὁ λόγος σπινθὴρ ἐν κινήσει
καρδίας ἡμῶν.
3 Οὗ σβεσθέντος τέφρα
ἀποβήσεται τὸ σῶμα, καὶ τὸ
πνεῦμα διαχυθήσεται ὡς χαῦ-
νος ἀήρ.
4 Καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν ἐπι-
λησθήσεται ἐν χρόνῳ, καὶ οὐθεὶς
μνημονεύσει τῶν ἔργων ἡμῶν·
καὶ παρελεύσεται ὁ βίος ἡ-
μῶν ὡς ἴχνη νεφέλης, καὶ ὡς
ὁμίχλη διασκεδασθήσεται δι-
ωχθεῖσα ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίου, καὶ
ὑπὸ θερμότητος αὐτοῦ βα-
ρυνθεῖσα.
5 Σκιᾶς γὰρ πάροδος ὁ
βίος ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀ-
ναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡ-
μῶν, ὅτι κατεσφραγίσθη, καὶ
οὐδεὶς ἀναστρέφει.
6 Δεῦτε οὖν καὶ ἀπολαύ-
σωμεν τῶν ὄντων ἀγαθῶν, καὶ
χρησώμεθα τῇ κτίσει ὡς νεό-
τητι σπουδαίως.
7 Οἴνου πολυτελοῦς καὶ μύ-
ρων πλησθῶμεν, καὶ μὴ παρο-
δευσάτω ἡμᾶς ἄνθος ἀέρος.
8 Στεψώμεθα ῥόδων κά-
λυξι πρὶν ἢ μαρανθῆναι.
9 Μηδεὶς ἡμῶν ἄμοιρος
ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγερωχί-
ας, πανταχῆ καταλίπωμεν
σύμβολα τῆς εὐφροσύνης, ὅτι
αὕτη ἡ μερὶς ἡμῶν καὶ ὁ κλῆ-
ρος οὗτος.
10 Καταδυναστεύσωμεν πέ-
νητα δίκαιον, μὴ φεισώμεθα
χήρας, μηδὲ πρεσβύτου ἐντρα-
πῶμεν πολιὰς πολυχρονίους.
11 Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νό-
μος τῆς δικαιοσύνης, τὸ γὰρ ἀ-
σθενὲς ἄχρηστον ἐλέγχεται.
12 Ἐνεδρεύσωμεν δὲ τὸν δί-
καιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι,
καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν,
καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα
νόμου, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁ-
μαρτήματα παιδείας ἡμῶν.
13 Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν
ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου
ἑαυτὸν ὀνομάζει.
14 Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγ-
χον ἐννοιῶν ἡμῶν.
15 Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλε-
πόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς
ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλ-
λαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ.
16 Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθη-
μεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡ-
μῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν· μα-
καρίζει ἔσχατα δικαίων, καὶ
ἀλαζονεύεται πατέρα Θεόν.
17 Ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐ-
τοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ
ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ.
18 Εἰ γάρ ἐστιν ὁ δίκαιος
υἱὸς Θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐτοῦ, καὶ
ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀνθ-
εστηκότων.
19 Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσω-
μεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπι-
είκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν
τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ.
20 Θανάτῳ ἀσχήμονι κα-
ταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται
γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων
αὐτοῦ.
21 Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ
ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ
αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν.
22 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια
Θεοῦ, οὐδὲ μισθὸν ἤλπισαν ὁσι-
ότητος, οὐδὲ ἔκριναν γέρας
ψυχῶν ἀμώμων.
23 Ὅτι ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν
ἄνθρωπον ἐπ' ἀφθαρσίᾳ, καὶ
εἰκόνα

εἰκόνα τῆς ἰδίας ἰδιότητος ἐποίησεν αὐτόν.

24 Φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον· πειράζουσι δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνου μερίδος ὄντες.

Κεφ. γʹ. 3.

ΔΙκαίων δὲ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος.

2 Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν,

3 Καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.

4 Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης.

5 Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ.

6 Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.

7 Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.

8 Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.

9 Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

10 Οἱ δὲ ἀσεβεῖς καθὰ ἐλογίσαντο ἕξουσιν ἐπιτιμίαν, οἱ ἀμελήσαντες τοῦ δικαίου καὶ τοῦ Κυρίου ἀποστάντες.

11 Σοφίαν γὰρ καὶ παιδείαν ὁ ἐξουθενῶν ταλαίπωρος, καὶ κενὴ ἡ ἐλπὶς αὐτῶν, καὶ οἱ κόποι ἀνόνητοι, καὶ ἄχρηστα τὰ ἔργα αὐτῶν.

12 Αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄφρονες, καὶ πονηρὰ τὰ τέκνα αὐτῶν.

13 Ἐπικατάρατος ἡ γένεσις αὐτῶν, ὅτι μακαρία στεῖρα ἡ ἀμίαντος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι, ἕξει καρπὸν ἐν ἐπισκοπῇ ψυχῶν.

14 Καὶ εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, μηδὲ ἐνθυμηθεὶς κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρά· δοθήσεται γὰρ αὐτῷ τῆς πίστεως χάρις ἐκλεκτὴ, καὶ κλῆρος ἐν ναῷ Κυρίου θυμηρέστερος.

15 Ἀγαθῶν γὰρ πόνων καρπὸς εὐκλεὴς, καὶ ἀδιάπτωτος ἡ ῥίζα τῆς φρονήσεως.

16 Τέκνα δὲ μοιχῶν ἀτέλεστα ἔσται, καὶ ἐκ παρανόμου κοίτης σπέρμα ἀφανισθήσεται.

17 Ἐάν τε γὰρ μακρόβιοι γένωνται, εἰς οὐθὲν λογισθήσονται, καὶ ἄτιμον ἐπ᾽ ἐσχάτων τὸ γῆρας αὐτῶν.

18 Ἐάν τε ὀξέως τελευτήσωσιν, οὐχ ἕξουσιν ἐλπίδα, οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ διαγνώσεως παραμύθιον.

19 Γενεᾶς γὰρ ἀδίκου χαλεπὰ τὰ τέλη.

Κεφ. δʹ. 4.

ΚΡείσσων ἀτεκνία μετὰ ἀρετῆς, ἀθανασία γάρ ἐστιν ἐν μνήμῃ αὐτῆς, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις·

2 Παροῦσάν τε μιμοῦνται αὐτὴν, καὶ ποθοῦσιν ἀπελθοῦσαν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι στεφανηφοροῦσα πομπεύει, τὸν τῶν ἀμιάντων ἆθλον ἀγῶνα νικήσασα.

3 Πολύγονον δὲ ἀσεβῶν πλῆθος οὐ χρησιμεύσει, καὶ ἐκ νόθων μοσχευμάτων οὐ δώσει

ῥίζαν

ῥίζαν εἰς βάθος, οὐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν ἑδράσει.

4 Κἂν γὰρ ἐν κλάδοις πρὸς καιρὸν ἀναθάλῃ, ἐπισφαλῶς βεβηκότα ὑπὸ ἀνέμου σαλευθήσονται, καὶ ὑπὸ βίας ἀνέμων ἐκριζωθήσονται.

5 Περικλασθήσονται κλῶνες ἀτέλεστοι, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἄχρηστος, ἄωρος εἰς βρῶσιν, καὶ εἰς οὐθὲν ἐπιτήδειος.

6 Ἐκ γὰρ ἀνόμων ὕπνων τέκνα γεννώμενα μάρτυρές εἰσι πονηρίας κατὰ γονέων ἐν ἐξετασμῷ αὐτῶν.

7 Δίκαιος δὲ ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.

8 Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται.

9 Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.

10 Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη.

11 Ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ.

12 Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.

13 Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς.

14 Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.

15 Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτο, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

16 Κατακρινεῖ δὲ δίκαιος καμὼν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς, καὶ νεότης τελεσθεῖσα ταχέως πολυετὲς γῆρας ἀδίκου.

17 Ὄψονται γὰρ τελευτὴν σοφοῦ, καὶ οὐ νοήσουσι τί ἐβουλεύσατο περὶ αὐτοῦ, καὶ εἰς τί ἠσφαλίσατο αὐτὸν ὁ Κύριος.

18 Ὄψονται καὶ ἐξουθενήσουσιν; αὐτοὺς δὲ ὁ Κύριος ἐκγελάσεται· καὶ ἔσονται μετὰ τοῦτο εἰς πτῶμα ἄτιμον, καὶ εἰς ὕβριν ἐν νεκροῖς δι' αἰῶνος.

19 Ὅτι ῥήξει αὐτοὺς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται, καὶ ἔσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται.

20 Ἐλεύσονται ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξεναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν.

Κεφ. ε'. 5.

ΤΟτε στήσεται ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ.

2 Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας.

3 Ἐροῦσιν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν πνεύματος στενάζοντες, Οὗτος ἦν ὃν ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ.

4 Οἱ ἄφρονες τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον.

5 Πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐστι;

6 Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν.

7 Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβοις καὶ ἀπωλείας, καὶ διωδεύσαμεν ἐρήμους ἀβάτους, τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

6 Τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ἡ ὑπερηφανία; καὶ τί πλοῦτος μετὰ ἀλαζονείας συμβέβληται ἡμῖν;

9 Παρῆλθεν ἐκεῖνα πάντα ὡς σκιά, καὶ ὡς ἀγγελία παρατρέχουσα.

10 Ὡς ναῦς διερχομένη κυμαινόμενον ὕδωρ, ἧς διαβάσης οὐκ ἔστιν ἴχνος εὑρεῖν, οὐδὲ ἀτραπὸν τρόπιος αὐτῆς ἐν κύμασιν.

11 Ἢ ὡς ὀρνέου διϊπτάντος ἀέρα, οὐθὲν εὑρίσκεται τεκμήριον πορείας, πληγῇ δὲ ταρσῶν μαστιζόμενον πνεῦμα κοῦφον καὶ σχιζόμενον βίᾳ ῥοίζου, κινουμένων πτερύγων διωδεύθη, καὶ μετὰ τοῦτο οὐχ εὑρέθη σημεῖον ἐπιβάσεως ἐν αὐτῷ.

12 Ἢ ὡς βέλους βληθέντος ἐπὶ σκοπὸν, τμηθεὶς ὁ ἀὴρ εὐθέως εἰς ἑαυτὸν ἀνελύθη, ὡς ἀγνοῆσαι τὴν δίοδον αὐτοῦ.

13 Οὕτως καὶ ἡμεῖς γεννηθέντες ἐξελίπομεν, καὶ ἀρετῆς μὲν σημεῖον οὐδὲν ἔσχομεν δεῖξαι, ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπανήθημεν.

14 Ὅτι ἐλπὶς ἀσεβοῦς ὡς φερόμενος χνοῦς ὑπὸ ἀνέμου, καὶ ὡς πάχνη ὑπὸ λαίλαπος διωχθεῖσα λεπτὴ, καὶ ὡς καπνὸς ὑπὸ ἀνέμου διεχύθη, καὶ ὡς μνεία καταλύτου μονοημέρου παρώδευσε.

15 Δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ.

16 Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.

17 Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.

18 Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον.

19 Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα,

20 Ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας.

21 Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται.

22 Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως.

23 Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

Κεφ. ϛ'. 6

Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς.

2 Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν.

3 Ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου, ὃς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα, καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει.

4 Ὅτι ὑπηρέται ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας οὐκ ἐκρίνατε

ὀρθῶς,

ὀρθῶς, οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον, οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθητε.

5 Φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν, ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται.

6 Ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται.

7 Οὐ γὰρ ὑποστελεῖται πρόσωπον ὁ πάντων δεσπότης, οὐδὲ ἐντραπήσεται μέγεθος· ὅτι μικρὸν καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν, ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων.

8 Τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα.

9 Πρὸς ὑμᾶς οὖν ὦ τύραννοι οἱ λόγοι μου, ἵνα μάθητε σοφίαν καὶ μὴ παραπέσητε.

10 Οἱ γὰρ φυλάξαντες ὁσίως τὰ ὅσια ὁσιωθήσονται, καὶ οἱ διδαχθέντες αὐτὰ εὑρήσουσιν ἀπολογίαν.

11 Ἐπιθυμήσατε οὖν τῶν λόγων μου, ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε.

12 Λαμπρὰ καὶ ἀμάραντός ἐστιν ἡ σοφία, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν, καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν.

13 Φθάνει τοὺς ἐπιθυμοῦντας προγνωσθῆναι.

14 Ὁ ὀρθρίσας ἐπ' αὐτὴν οὐ κοπιάσει, πάρεδρον γὰρ εὑρήσει τῶν πυλῶν αὐτοῦ.

15 Τὸ γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς φρονήσεως τελειότης, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται.

16 Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς, καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ ὑπαντᾷ αὐτοῖς.

17 Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία, φροντὶς δὲ παιδείας ἀγάπη,

18 Ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς, προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρσίας,

16 Ἀφθαρσία δὲ ἐγγὺς εἶναι ποιεῖ Θεοῦ.

20 Ἐπιθυμία ἄρα σοφίας ἀνάγει ἐπὶ βασιλείαν.

21 Εἰ οὖν ἥδεσθε ἐπὶ θρόνοις καὶ σκήπτροις τύραννοι λαῶν, τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε.

22 Τί δέ ἐστι σοφία καὶ πῶς ἐγένετο, ἀπαγγελῶ, καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια, ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξιχνιάσω, καὶ θήσω εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν γνῶσιν αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὴν ἀλήθειαν·

23 Οὔτε μὴν φθόνῳ τετηκότι συνοδεύσω, ὅτι οὗτος οὐ κοινωνήσει σοφίᾳ.

24 Πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου, καὶ βασιλεὺς φρόνιμος εὐστάθεια δήμου.

25 Ὥστε παιδεύεσθε τοῖς ῥήμασί μου, καὶ ὠφεληθήσεσθε.

Κεφ. ζ'. 7.

Εἰμὶ μὲν κἀγὼ θνητὸς ἄνθρωπος, ἴσος ἅπασι, καὶ γηγενοῦς ἀπόγονος πρωτοπλάστου.

2 Καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην σὰρξ δεκαμηνιαίῳ χρόνῳ, παγεὶς ἐν αἵματι ἐκ σπέρματος ἀνδρὸς καὶ ἡδονῆς ὕπνῳ συνελθούσης.

3 Καὶ ἐγὼ δὲ γενόμενος ἔσπασα τὸν κοινὸν ἀέρα, καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν, πρώτην φωνὴν τὴν ὁμοίαν πᾶσιν ἶσα κλαίων.

4 Ἐν σπαργάνοις ἀνετρά-

φην, καὶ ἐν φροντίσιν.

5 Οὐδεὶς γὰρ βασιλεὺς ἑτέραν ἔσχε γενέσεως ἀρχήν.

6 Μία δὲ πάντων εἴσοδος εἰς τὸν βίον, ἔξοδός τε ἴση.

7 Διὰ τοῦτο ηὐξάμην, καὶ φρόνησις ἐδόθη μοι, ἐπεκαλεσάμην, καὶ ἦλθέ μοι πνεῦμα Σοφίας.

8 Προέκρινα αὐτὴν σκήπτρων καὶ θρόνων, καὶ πλοῦτον οὐδὲν ἡγησάμην ἐν συγκρίσει αὐτῆς.

9 Οὐδὲ ὡμοίωσα αὐτῇ λίθον ἀτίμητον, ὅτι ὁ πᾶς χρυσὸς ἐν ὄψει αὐτῆς ψάμμος ὀλίγη, καὶ ὡς πηλὸς λογισθήσεται ἄργυρος ἐναντίον αὐτῆς.

10 Ὑπὲρ ὑγίειαν καὶ εὐμορφίαν ἠγάπησα αὐτήν, καὶ προειλόμην αὐτὴν ἀντὶ φωτὸς ἔχειν, ὅτι ἀκοίμητον τὸ ἐκ ταύτης φέγγος.

11 Ἦλθε δέ μοι τὰ ἀγαθὰ ὁμοῦ πάντα μετ' αὐτῆς, καὶ ἀναρίθμητος πλοῦτος ἐν χερσὶν αὐτῆς.

12 Εὐφράνθην δὲ ἐπὶ πάντων, ὅτι αὐτῶν ἡγεῖται Σοφία, ἠγνόουν δὲ αὐτὴν γενέτιν εἶναι τούτων.

13 Ἀδόλως τε ἔμαθον, ἀφθόνως τε μεταδίδωμι, τὸν πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτομαι.

14 Ἀνεκλειπὴς γὰρ θησαυρός ἐστιν ἀνθρώποις, ὃν οἱ χρησάμενοι πρὸς Θεὸν ἐστείλαντο φιλίαν διὰ τὰς ἐκ παιδείας δωρεὰς συσταθέντες.

15 Ἐμοὶ δὲ δῴη ὁ Θεὸς εἰπεῖν κατὰ γνώμην, καὶ ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν δεδομένων, ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής.

16 Ἐν γὰρ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν, πᾶσά τε φρόνησις καὶ ἐργατειῶν ἐπιστήμη.

17 Αὐτὸς γάρ μοι ἔδωκε τῶν ὄντων γνῶσιν ἀψευδῆ, εἰδέναι σύστασιν κόσμου καὶ ἐνέργειαν στοιχείων,

18 Ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μεσότητα χρόνων, τροπῶν ἀλλαγὰς καὶ μεταβολὰς καιρῶν,

19 Ἐνιαυτῶν κύκλους καὶ ἀστέρων θέσεις,

20 Φύσεις ζώων καὶ θυμοὺς θηρίων, πνευμάτων βίας καὶ διαλογισμοὺς ἀνθρώπων, διαφορὰς φυτῶν καὶ δυνάμεις ῥιζῶν.

21 Ὅσα τέ ἐστι κρυπτὰ καὶ ἐμφανῆ, ἔγνων.

22 Ἡ γὰρ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με Σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον, μονογενές, πολυμερές, λεπτόν, εὐκίνητον, τρανόν, ἀμόλυντον, σαφές, ἀπήμαντον, φιλάγαθον, ὀξύ, ἀκώλυτον, εὐεργετικόν,

23 Φιλάνθρωπον, βέβαιον, ἀσφαλές, ἀμέριμνον, παντοδύναμον, πανεπίσκοπον, καὶ διὰ πάντων χωροῦν πνευμάτων νοερῶν καθαρῶν λεπτοτάτων.

24 Πάσης γὰρ κινήσεως κινητικώτερον Σοφία, διήκει δὲ καὶ χωρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρότητα.

25 Ἀτμὶς γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως, καὶ ἀπόρροια τῆς τοῦ παντοκράτορος δόξης εἰλικρινής· διὰ τοῦτο οὐδὲν μεμιαμμένον εἰς αὐτὴν παρεμπίπτει.

26 Ἀπαύγασμα γάρ ἐστι φωτὸς ἀϊδίου, καὶ ἔσοπτρον ἀκηλί-

ἀκηλίδωτον τῆς τοῦ Θεοῦ ἐνεργείας, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ.

27 Μία δὲ οὖσα πάντα δύναται, καὶ μένουσα ἐν αὐτῇ τὰ πάντα καινίζει, καὶ κατὰ γενεὰς εἰς ψυχὰς ὁσίας μεταβαίνουσα, φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει.

28 Οὐθὲν γὰρ ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς, εἰ μὴ τὸν σοφίᾳ συνοικοῦντα.

29 Ἔστι γὰρ αὕτη εὐπρεπεστέρα ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄστρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη εὑρίσκεται προτέρα.

30 Τοῦτο μὲν γὰρ διαδέχεται νὺξ, σοφίας δὲ οὐκ ἀντισχύει κακία.

Κεφ. η'. 8.

Διατείνει δὲ ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας εὐρώστως, καὶ διοικεῖ τὰ πάντα χρηστῶς.

2 Ταύτην ἐφίλησα καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς.

3 Εὐγένειαν δοξάζει συμβίωσιν Θεοῦ ἔχουσα, καὶ ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν.

4 Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Εἰ δὲ πλοῦτός ἐστιν ἐπιθυμητὸν κτῆμα ἐν βίῳ, τί σοφίας πλουσιώτερον τῆς τὰ πάντα ἐργαζομένης;

6 Εἰ δὲ φρόνησις ἐργάζεται, τίς αὐτῆς τῶν ὄντων μᾶλλόν ἐστι τεχνίτης;

7 Καὶ εἰ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ τις, οἱ πόνοι ταύτης εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην γὰρ καὶ φρόνησιν ἐκδιδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις.

8 Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων.

9 Ἔκρινα τοίνυν ταύτην ἀγαγέσθαι πρὸς συμβίωσιν, εἰδὼς ὅτι ἔσται μοι σύμβουλος ἀγαθῶν, καὶ παραίνεσις φροντίδων καὶ λύπης.

10 Ἕξω δι' αὐτὴν δόξαν ἐν ὄχλοις, καὶ τιμὴν παρὰ πρεσβυτέροις ὁ νέος.

11 Ὀξὺς εὑρεθήσομαι ἐν κρίσει, καὶ ἐν ὄψει δυναστῶν θαυμασθήσομαι.

12 Σιγῶντά με περιμενοῦσι, καὶ φθεγγομένῳ προσέξουσι, καὶ λαλοῦντος ἐπὶ πλεῖον, χεῖρα ἐπιθήσουσιν ἐπὶ στόμα αὐτῶν.

13 Ἕξω δι' αὐτὴν ἀθανασίαν, καὶ μνήμην αἰώνιον τοῖς μετ' ἐμὲ ἀπολείψω.

14 Διοικήσω λαοὺς, καὶ ἔθνη ὑποταγήσεταί μοι.

15 Φοβηθήσονταί με ἀκούσαντες τύραννοι φρικτοὶ, ἐν πλήθει φανοῦμαι ἀγαθὸς, καὶ ἐν πολέμῳ ἀνδρεῖος.

16 Εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μου προσαναπαύσομαι αὐτῇ· οὐ γὰρ ἔχει πικρίαν ἡ συναναστροφὴ αὐτῆς, οὐδὲ ὀδύνην ἡ συμβίωσις αὐτῆς, ἀλλὰ εὐφροσύνην καὶ χαράν.

17 Ταῦτα λογισάμενος ἐν ἐμαυτῷ, καὶ φροντίσας ἐν καρδίᾳ μου, ὅτι ἐστὶν ἀθανασία ἐν συγγενείᾳ σοφίας,

18 Καὶ ἐν φιλίᾳ αὐτῆς τέρψις ἀγαθὴ, καὶ ἐν πόνοις

χειρῶν αὐτῆς πλοῦτος ἀνεκ-
λειπής, καὶ ἐν συγγυμνασίᾳ ὁ-
μιλίας αὐτῆς φρόνησις, καὶ
εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων
αὐτῆς, περιῄειν ζητῶν ὅπως
λάβω αὐτὴν εἰς ἐμαυτόν.
19 Παῖς δὲ ἤμην εὐφυής,
ψυχῆς τε ἔλαχον ἀγαθῆς,
20 Μᾶλλον δὲ ἀγαθὸς ὢν
ἦλθον εἰς σῶμα ἀμίαντον.
21 Γνοὺς δὲ ὅτι οὐκ ἄλλως
ἔσομαι ἐγκρατής, ἐὰν μὴ ὁ
Θεὸς δῷ, καὶ τοῦτο δ' ἦν φρο-
νήσεως, τὸ εἰδέναι τίνος ἡ
χάρις, ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας μου.

Κεφ. θ'. 9.

Θεὲ πατέρων καὶ Κύριε τοῦ
ἐλέους σου, ὁ ποιήσας τὰ
πάντα ἐν λόγῳ σου,
2 Καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατ-
εσκευάσας ἄνθρωπον, ἵνα δε-
σπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων
κτισμάτων,
3 Καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν
ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ
ἐν εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν
κρίνῃ·
4 Δός μοι τὴν τῶν σῶν
θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ
μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παί-
δων σου.
5 Ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ
υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, ἄν-
θρωπος ἀσθενὴς καὶ ὀλιγο-
χρόνιος, καὶ ἐλάσσων ἐν συν-
έσει κρίσεως καὶ νόμων.
6 Κἂν γάρ τις ᾖ τέλειος
ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων, τῆς ἀπὸ
σοῦ σοφίας ἀπούσης, εἰς οὐδὲν
λογισθήσεται.
7 Σύ με προείλω βασι-
λέα λαοῦ σου, καὶ δικαστὴν υἱ-
ῶν σου καὶ θυγατέρων.
8 Εἶπας οἰκοδομῆσαι να-
ὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ σου, καὶ ἐν πό-
λει κατασκηνώσεώς σου θυσι-
αστήριον, μίμημα σκηνῆς ἁ-
γίας ἣν προητοίμασας ἀπ'
ἀρχῆς.
9 Καὶ μετὰ σοῦ ἡ σοφία ἡ
εἰδυῖα τὰ ἔργα σου, καὶ παροῦ-
σα ὅτε ἐποίεις τὸν κόσμον, καὶ
ἐπισταμένη τί ἀρεστὸν ἐν ὀ-
φθαλμοῖς σου, καὶ τί εὐθὲς ἐν
ἐντολαῖς σου.
10 Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ
ἁγίων οὐρανῶν, καὶ ἀπὸ θρόνου
δόξης σου πέμψον αὐτήν, ἵνα
συμπαροῦσά μοι κοπιάσῃ, καὶ
γνῶ τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ
σοί.
11 Οἶδε γὰρ ἐκείνη πάν-
τα καὶ συνιεῖ, καὶ ὁδηγήσει με
ἐν ταῖς πράξεσί μου σωφρό-
νως, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δό-
ξῃ αὐτῆς.
12 Καὶ ἔσται προσδεκτὰ
τὰ ἔργα μου, καὶ διακρινῶ τὸν
λαόν σου δικαίως, καὶ ἔσομαι
ἄξιος θρόνων πατρός μου.
13 Τίς γὰρ ἄνθρωπος γνώ-
σεται βουλὴν Θεοῦ; ἢ τίς ἐνθυ-
μηθήσεται τί θέλει ὁ Κύριος;
14 Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δει-
λοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοι-
αι ἡμῶν.
15 Φθαρτὸν γὰρ σῶμα βα-
ρύνει ψυχήν, καὶ βρίθει τὸ
γεῶδες σκῆνος νοῦν πολυ-
φροντίδα.
16 Καὶ μόλις εἰκάζομεν
τὰ ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν χερσὶν
εὑρίσκομεν μετὰ πόνου· τὰ δὲ ἐν
οὐρανοῖς τίς ἐξιχνίασε;
17 Βουλὴν δέ σου τίς ἔ-
γνω, εἰ μὴ σὺ ἔδωκας σοφίαν,
καὶ ἔπεμψας τὸ ἅγιόν σου πνεῦ-
μα ἀπὸ ὑψίστων;
18 Καὶ οὕτως διωρθώθη-
σαν αἱ τρίβοι τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ
τὰ ἀρεστά σου ἐδιδάχθησαν
ἄν-

ἄνθρωποι, καὶ τῇ σοφίᾳ ἐσώθησαν.

Κεφ. ι'. 10.

Αὕτη πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου μόνον κτισθέντα διεφύλαξε, καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ παραπτώματος ἰδίου,

2 Ἔδωκέ τε αὐτῷ ἰσχὺν κρατῆσαι ἁπάντων.

3 Ἀποστὰς δὲ ἀπ' αὐτῆς ἄδικος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, ἀδελφοκτόνοις συναπώλετο θυμοῖς.

4 Δι' ὃν κατακλυζομένην γῆν πάλιν διέσωσε σοφία, δι' εὐτελοῦς ξύλου τὸν δίκαιον κυβερνήσασα.

5 Αὕτη καὶ ἐν ὁμονοίᾳ πονηρίας ἐθνῶν συγχυθέντων εὗρε τὸν δίκαιον, καὶ ἐτήρησεν αὐτὸν ἄμεμπτον Θεῷ, καὶ ἐπὶ τέκνου σπλάγχνοις ἰσχυρὸν ἐφύλαξεν.

6 Αὕτη δίκαιον, ἐξαπολλυμένων ἀσεβῶν, ἐρρύσατο φυγόντα πῦρ καταβάσιον Πενταπόλεως·

7 Ἧς ἔτι μαρτύριον τῆς πονηρίας καπνιζομένη καθέστηκε χέρσος, καὶ ἀτελέσιν ὥραις καρποφοροῦντα φυτά· ἀπιστούσης ψυχῆς μνημεῖον ἑστηκυῖα στήλη ἁλός.

8 Σοφίαν γὰρ παροδεύσαντες οὐ μόνον ἐβλάβησαν τοῦ μὴ γνῶναι τὰ καλά, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφροσύνης ἀπέλιπον τῷ βίῳ μνημόσυνον, ἵνα ἐν οἷς ἐσφάλησαν μηδὲ λαθεῖν δυνηθῶσι.

9 Σοφία δὲ τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο.

10 Αὕτη φυγάδα ὀργῆς ἀδελφοῦ δίκαιον ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις, ἔδειξεν αὐτῷ βασιλείαν Θεοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων, εὐπόρησεν αὐτὸν ἐν μόχθοις, καὶ ἐπλήθυνε τοὺς πόνους αὐτοῦ.

11 Ἐν πλεονεξίᾳ κατισχυόντων αὐτὸν παρέστη, καὶ ἐπλούτισεν αὐτόν.

12 Διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ ἐνεδρευόντων ἠσφαλίσατο, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτῷ, ἵνα γνῷ, ὅτι παντὸς δυνατωτέρα ἐστὶν εὐσέβεια.

13 Αὕτη πραθέντα δίκαιον οὐκ ἐγκατέλιπεν, ἀλλὰ ἐξ ἁμαρτίας ἐρρύσατο αὐτόν· συγκατέβη αὐτῷ εἰς λάκκον,

14 Καὶ ἐν δεσμοῖς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἕως ἤνεγκεν αὐτῷ σκῆπτρα βασιλείας καὶ ἐξουσίαν τυραννούντων αὐτοῦ· ψευδεῖς τε ἔδειξε τοὺς μωμησαμένους αὐτόν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν αἰώνιον,

15 Αὕτη λαὸν ὅσιον καὶ σπέρμα ἄμεμπτον ἐρρύσατο ἐξ ἔθνους θλιβόντων.

16 Εἰσῆλθεν εἰς ψυχὴν θεράποντος Κυρίου, καὶ ἀντέστη βασιλεῦσι φοβεροῖς ἐν τέρασι καὶ σημείοις.

17 Ἀπέδωκεν ὁσίοις μισθὸν κόπων αὐτῶν, ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ὁδῷ θαυμαστῇ, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκέπην ἡμέρας, καὶ εἰς φλόγα ἄστρων τὴν νύκτα.

18 Διεβίβασεν αὐτοὺς θάλασσαν ἐρυθράν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς δι' ὕδατος πολλοῦ.

19 Τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν κατέκλυσε, καὶ ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς.

20 Διὰ τοῦτο δίκαιοι ἐσκύλευσαν ἀσεβεῖς, καὶ ὕμνησαν Κύριε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου, τήν τε ὑπέρμαχόν σου χεῖ-

ρα

ρα ᾔνεσαν ὁμοθυμαδόν.
21 Ὅτι ἡ σοφία ἤνοιξε
στόμα κωφῶν, καὶ γλώσσας νη-
πίων ἔθηκε τρανάς.

Κεφ. ια'. 11.

Εὐόδωσε τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν
χειρὶ προφήτου ἁγίου.
2 Διώδευσαν ἔρημον ἀοί-
κητον, καὶ ἐν ἀβάτοις ἔπηξαν
σκηνάς.
3 Ἀντέστησαν πολεμίοις,
καὶ ἠμύναντο ἐχθρούς.
4 Ἐδίψησαν καὶ ἐπεκαλέ-
σαντό σε, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκ
πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ, καὶ
ἴαμα δίψης ἐκ λίθου σκλη-
ροῦ.
5 Δι' ὧν γὰρ ἐκολάσθησαν
οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, διὰ τούτων
αὐτοὶ ἀποροῦντες εὐεργετή-
θησαν.
6 Ἀντὶ μὲν πηγῆς ἀενάου
ποταμοῦ αἵματι λυθρώδει
ταραχθέντες
7 Εἰς ἔλεγχον νηπιοκτό-
νου διατάγματος, ἔδωκας
αὐτοῖς δαψιλὲς ὕδωρ ἀνελ-
πίστως·
8 Δείξας διὰ τοῦ τότε δί-
ψους πῶς τοὺς ὑπεναντίους ἐ-
κόλασας.
9 Ὅτε γὰρ ἐπειράσθησαν,
καίπερ ἐν ἐλέει παιδευόμενοι,
ἔγνωσαν πῶς ἐν ὀργῇ κρινό-
μενοι ἀσεβεῖς ἐβασανίζοντο.
10 Τούτους μὲν γὰρ ὡς πατὴρ
νουθετῶν ἐδοκίμασας, ἐκείνους
δὲ ὡς ἀπότομος βασιλεὺς
καταδικάζων ἐξήτασας.
11 Καὶ ἀπόντες δὲ καὶ παρ-
όντες ὁμοίως ἐτρύχοντο.
12 Διπλῆ γὰρ αὐτοὺς ἔλαβε
λύπη, καὶ στεναγμὸς μνημῶν τῶν
παρελθόντων.
13 Ὅτε γὰρ ἤκουσαν διὰ τῶν
ἰδίων κολάσεων εὐεργετουμέ-
νους αὐτούς, ᾔσθοντο τοῦ Κυρίου,
14 Ὃν γὰρ ἐν ἐκθέσει πά-
λαι ῥιφέντα ἀπεῖπον χλευά-
ζοντες, ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσε-
ων ἐθαύμασαν, οὐχ ὅμοια δι-
καίοις διψήσαντες.
15 Ἀντὶ δὲ λογισμῶν ἀ-
συνέτων ἀδικίας αὐτῶν, ἐν
οἷς πλανηθέντες ἐθρήσκευον
ἄλογα ἑρπετὰ καὶ κνώδαλα εὐ-
τελῆ, ἐπαπέστειλας αὐτοῖς
πλῆθος ἀλόγων ζώων εἰς
ἐκδίκησιν,
16 Ἵνα γνῶσιν ὅτι δι' ὧν
τις ἁμαρτάνει, διὰ τούτων
κολάζεται.
17 Οὐ γὰρ ἠπόρει ἡ παντο-
δύναμός σου χεὶρ καὶ κτίσασα
τὸν κόσμον ἐξ ἀμόρφου ὕλης,
ἐπιπέμψαι αὐτοῖς πλῆθος
ἄρκτων ἢ θρασεῖς λέοντας,
18 Ἢ νεοκτίστους θυμοῦ
πλήρεις θῆρας ἀγνώστους, ἤ-
τοι πυρπνόον φυσῶντας ἆσθ-
μα, ἢ βρόμους λικμωμένους
καπνοῦ, ἢ δεινοὺς ἀπ' ὀμμά-
των σπινθῆρας ἀστράπτοντας·
19 Ὧν οὐ μόνον ἡ βλάβη ἠ-
δύνατο συνεκτρίψαι αὐτούς,
ἀλλὰ καὶ ἡ ὄψις ἐκφοβήσασα
διολέσαι.
20 Καὶ χωρὶς δὲ τούτων, ἑ-
νὶ πνεύματι πεσεῖν ἐδύναντο
ὑπὸ τῆς δίκης διωχθέντες,
καὶ λικμηθέντες ὑπὸ πνεύμα-
τος δυνάμεώς σου· ἀλλὰ
πάντα μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ καὶ
σταθμῷ διέταξας.
21 Τὸ γὰρ μεγάλως ἰσχύειν
πάρεστί σοι πάντοτε, καὶ κρά-
τει βραχίονός σου τίς ἀντι-
στήσεται;
22 Ὅτι ὡς ῥοπὴ ἐκ πλα-
στίγγων ὅλος ὁ κόσμος ἐν-
αντίον σου, καὶ ὡς ῥανὶς δρόσου
ὀρθρινὴ κατελθοῦσα ἐπὶ γῆν.
23 Ἐλεεῖς δὲ πάντας, ὅτι
πάντα δύνασαι, καὶ παρορᾷς

ἁμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς μετάνοιαν.

24 Ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα πάντα, καὶ οὐδὲν βδελύσσῃ ὧν ἐποίησας, οὐδὲ γὰρ ἂν μισῶν τι κατεσκεύασας.

25 Πῶς δὲ ἔμεινεν ἄν τι εἰ μὴ σὺ ἠθέλησας; ἢ τὸ μὴ κληθὲν ὑπὸ σοῦ διετηρήθη;

26 Φείδῃ δὲ πάντων, ὅτι σά ἐστι δέσποτα φιλόψυχε.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΤΟ' γὰρ ἄφθαρτόν σου πνεῦμά ἐστιν ἐν πᾶσι.

2 Διὸ τοὺς παραπίπτοντας κατ' ὀλίγον ἐλέγχεις, καὶ ἐν οἷς ἁμαρτάνουσιν ὑπομιμνήσκων νουθετεῖς, ἵνα ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας πιστεύσωσιν ἐπὶ σὲ Κύριε.

3 Καὶ γὰρ τοὺς παλαιοὺς οἰκήτορας τῆς ἁγίας σου γῆς μισήσας.

4 Ἐπὶ τῷ ἔχθιστα πράσσειν ἔργα φαρμακειῶν, καὶ τελετὰς ἀνοσίους,

5 Τέκνων τε φονέας ἀνελεήμονας, καὶ σπλαγχνοφάγων ἀνθρωπίνων σαρκῶν θοίναν, καὶ αἵματος

6 Ἐκ μέσου μυσταθείας σου, καὶ αὐθέντας γονεῖς ψυχῶν ἀβοηθήτων, ἐβουλήθης ἀπολέσαι διὰ χειρῶν πατέρων ἡμῶν·

7 Ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δέξηται Θεοῦ παίδων ἡ παρὰ σοὶ πασῶν τιμιωτάτη γῆ.

8 Ἀλλὰ καὶ τούτων ὡς ἀνθρώπων ἐφείσω, ἀπέστειλάς τε προδρόμους τοῦ στρατοπέδου σου σφῆκας, ἵνα αὐτοὺς κατὰ βραχὺ ἐξολοθρεύσωσιν.

9 Οὐκ ἀδυνατῶν ἐν παρατάξει ἀσεβεῖς δικαίοις ὑποχειρίους δοῦναι, ἢ θηρίοις δεινοῖς, ἢ λόγῳ ἀποτόμῳ ὑφ' ἓν ἐκτρίψαι·

10 Κρίνων δὲ κατὰ βραχὺ ἐδίδους τόπον μετανοίας, οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι πονηρὰ ἡ γένεσις αὐτῶν, καὶ ἔμφυτος ἡ κακία αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐ μὴ ἀλλαγῇ ὁ λογισμὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

11 Σπέρμα γὰρ ἦν κατηραμένον ἀπ' ἀρχῆς· οὐδὲ εὐλαβούμενός τινα, ἐφ' οἷς ἡμάρτανον ἄδειαν ἐδίδους.

12 Τίς γὰρ ἐρεῖ, Τί ἐποίησας; ἢ τίς ἀντιστήσεται τῷ κρίματί σου; τίς δὲ ἐγκαλέσει σοι κατὰ ἐθνῶν ἀπολωλότων, ἃ σὺ ἐποίησας; ἢ τίς εἰς κατάστασίν σοι ἐλεύσεται ἔκδικος κατὰ ἀδίκων ἀνθρώπων;

13 Οὔτε γὰρ Θεός ἐστι πλὴν σοῦ, ᾧ μέλει περὶ πάντων, ἵνα δείξῃς ὅτι οὐκ ἀδίκως ἔκρινας.

14 Οὔτε βασιλεὺς ἢ τύραννος ἀντοφθαλμῆσαι δυνήσεταί σοι περὶ ὧν ἀπώλεσας.

15 Δίκαιος δὲ ὢν δικαίως τὰ πάντα διέπεις, αὐτὸν τὸν μὴ ὀφείλοντα κολασθῆναι καταδικάσαι ἀλλότριον ἡγούμενος τῆς σῆς δυνάμεως.

16 Ἡ γὰρ ἰσχύς σου δικαιοσύνης ἀρχὴ, καὶ τὸ πάντων σε δεσπόζειν, πάντων φείδεσθαι ποιεῖ.

17 Ἰσχὺν γὰρ ἐνδείκνυσαι ἀπιστούμενος ἐπὶ δυνάμεως τελειότητι, καὶ ἐν τοῖς εἰδόσι τὸ θράσος ἐξελέγχεις.

18 Σὺ δὲ δεσπόζων ἰσχύος ἐν ἐπιεικείᾳ κρίνεις, καὶ μετὰ πολλῆς φειδοῦς διοικεῖς ἡμᾶς· πάρεστι γάρ σοι ὅταν θέλῃς τὸ δύνασθαι.

19 Ἐδίδαξας δέ σου τὸν

λαὸν

λαὸν διὰ τῶν τοιούτων ἔργων, ὅτι δεῖ τὸν δίκαιον εἶναι φιλάνθρωπον· καὶ εὐέλπιδας ἐποίησας τοὺς υἱούς σου, ὅτι δίδως ἐπὶ ἁμαρτήμασι μετάνοιαν.

20 Εἰ γὰρ ἐχθροὺς παίδων σου καὶ ὀφειλομένους θανάτῳ μετὰ τοσαύτης ἐτιμωρήσας προσοχῆς καὶ δεήσεως, δοὺς χρόνους καὶ τόπον δι' ὧν ἀπαλλαγῶσι τῆς κακίας·

21 Μετὰ πόσης ἀκριβείας ἔκρινας τοὺς υἱούς σου, ὧν τοῖς πατράσιν ὅρκους καὶ συνθήκας ἔδωκας ἀγαθῶν ὑποσχέσεων;

22 Ἡμᾶς οὖν παιδεύων, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριότητι μαστιγοῖς, ἵνα σου τὴν ἀγαθότητα μεριμνῶμεν κρίνοντες, κρινόμενοι δὲ προσδοκῶμεν ἔλεος.

23 Ὅθεν καὶ τοὺς ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς βιώσαντας ἀδίκως, διὰ τῶν ἰδίων ἐβασάνισας βδελυγμάτων.

24 Καὶ γὰρ τῶν πλάνης ὁδῶν μακρότερον ἐπλανήθησαν, θεοὺς ὑπολαμβάνοντες τὰ καὶ ἐν ζώοις τῶν ἐχθρῶν ἄτιμα, νηπίων δίκην ἀφρόνων ψευσθέντες.

25 Διὰ τοῦτο ὡς παισὶν ἀλογίστοις τὴν κρίσιν εἰς ἐμπαιγμὸν ἔπεμψας.

26 Οἱ δὲ παιγνίοις ἐπιτιμήσεως μὴ νουθετηθέντες, ἀξίαν Θεοῦ κρίσιν πειράσουσιν.

27 Ἐφ' οἷς γὰρ αὐτοὶ πάσχοντες ἠγανάκτουν, ἐπὶ τούτοις οὓς ἐδόκουν θεοὺς, ἐν αὐτοῖς κολαζόμενοι, ἰδόντες ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, Θεὸν ἐπέγνωσαν ἀληθῆ· διὸ καὶ τὸ τέρμα τῆς καταδίκης ἐπ' αὐτοὺς ἐπῆλθε.

Κεφ. ιγ'. 13.

Μάταιοι μὲν γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει, οἷς παρῆν Θεοῦ ἀγνωσία, καὶ ἐκ τῶν ὁρωμένων ἀγαθῶν οὐκ ἴσχυσαν εἰδέναι τὸν ὄντα, οὔτε τοῖς ἔργοις προσχόντες ἐπέγνωσαν τὸν τεχνίτην·

2 Ἀλλ' ἢ πῦρ, ἢ πνεῦμα, ἢ ταχινὸν ἀέρα, ἢ κύκλον ἄστρων, ἢ βίαιον ὕδωρ, ἢ φωστῆρας οὐρανοῦ, πρυτάνεις κόσμου θεοὺς ἐνόμισαν.

3 Ὧν εἰ μὲν τῇ καλλονῇ τερπόμενοι, θεοὺς ὑπελάμβανον, γνώτωσαν πόσῳ τούτων ὁ δεσπότης ἐστὶ βελτίων· ὁ γὰρ τοῦ κάλλους γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτά.

4 Εἰ δὲ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ἐκπλαγέντες, νοησάτωσαν ἀπ' αὐτῶν πόσῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατώτερός ἐστιν.

5 Ἐκ γὰρ μεγέθους καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται.

6 Ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τούτοις ἐστὶ μέμψις ὀλίγη, καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα πλανῶνται Θεὸν ζητοῦντες, καὶ θέλοντες εὑρεῖν.

7 Ἐν γὰρ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀναστρεφόμενοι διερευνῶσι, καὶ πείθονται τῇ ὄψει, ὅτι καλὰ τὰ βλεπόμενα.

8 Πάλιν δὲ οὐδ' αὐτοὶ συγγνωστοί.

9 Εἰ γὰρ τοσοῦτον ἴσχυσαν εἰδέναι, ἵνα δύνωνται στοχάσασθαι τὸν αἰῶνα, τὸν τούτων δεσπότην πῶς τάχιον οὐχ εὗρον;

10 Ταλαίπωροι δὲ καὶ ἐν νεκροῖς αἱ ἐλπίδες αὐτῶν, οἵτινες ἐκάλεσαν θεοὺς ἔργα

χειρῶν

χειρῶν ἀνθρώπων, χρυσὸν καὶ ἄργυρον τέχνης ἐμμελέτημα, καὶ ἀπεικάσματα ζώων, ἢ λίθον ἄχρηστον χειρὸς ἔργον ἀρχαίας.

11 Εἰ δὲ καί τις ὑλοτόμος τέκτων εὐκίνητον φυτὸν ἐκπρίσας, περιέξυσεν εὐμαθῶς πάντα τὸν φλοιὸν αὐτοῦ, καὶ τεχνησάμενος εὐπρεπῶς κατεσκεύασε χρήσιμον σκεῦος εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς,

12 Τὰ δὲ ἀποβλήματα τῆς ἐργασίας εἰς ἑτοιμασίαν τροφῆς ἀναλώσας ἐνεπλήσθη,

13 Τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπόβλημα εἰς οὐθὲν εὔχρηστον, ξύλον σκολιὸν, καὶ ὄζοις συμπεφυκὸς, λαβὼν ἔγλυψεν ἐν ἐπιμελείᾳ ἀργίας αὐτοῦ, καὶ ἐμπειρίᾳ συνέσεως ἐτύπωσεν αὐτὸ, ἀπείκασεν αὐτὸ εἰκόνι ἀνθρώπου,

14 Ἢ ζώῳ τινὶ εὐτελεῖ ὡμοίωσεν αὐτὸ, καταχρίσας μίλτῳ, καὶ φύκει ἐρυθήνας χρόαν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν κηλῖδα τὴν ἐν αὐτῷ καταχρίσας,

15 Καὶ ποιήσας αὐτῷ αὐτοῦ ἄξιον οἴκημα, ἐν τοίχῳ ἔθηκεν αὐτὸ ἀσφαλισάμενος σιδήρῳ·

16 Ἵνα μὲν οὖν μὴ καταπέσῃ, προενόησεν αὐτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἀδυνατεῖ ἑαυτῷ βοηθῆσαι, καὶ γάρ ἐστιν εἰκὼν, καὶ χρείαν ἔχει βοηθείας.

17 Περὶ δὲ κτημάτων καὶ γάμων αὐτοῦ καὶ τέκνων προσευχόμενος, οὐκ αἰσχύνεται τῷ ἀψύχῳ προσλαλῶν.

18 Καὶ περὶ μὲν ὑγιείας τὸ ἀσθενὲς ἐπικαλεῖται, περὶ δὲ ζωῆς τὸν νεκρὸν ἀξιοῖ, περὶ δὲ ἐπικουρίας τὸν ἀπειρότατον ἱκετεύει, περὶ δὲ ὁδοιπορίας τὸ μηδὲ βάσει χρῆσθαι δυνάμενον,

19 Περὶ δὲ πορισμοῦ καὶ ἐργασίας καὶ χειρῶν ἐπιτυχίας τὸ ἀδρανέστατον ταῖς χερσὶν εὐδράνειαν αἰτεῖται.

Κεφ. ιδ΄. 14.

Πλοῦν τις πάλιν στελλόμενος, καὶ ἄγρια μέλλων διοδεύειν κύματα, τοῦ φέροντος αὐτὸν πλοίου σαθρότερον ξύλον ἐπιβοᾶται.

2 Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὄρεξις πορισμῶν ἐπενόησε, τεχνίτης δὲ σοφία κατεσκεύασεν.

3 Ἡ δὲ σὴ πάτερ διακυβερνᾷ πρόνοια, ὅτι ἔδωκας καὶ ἐν θαλάσσῃ ὁδὸν καὶ ἐν κύμασι τρίβον ἀσφαλῆ,

4 Δεικνὺς ὅτι δύνασαι ἐκ παντὸς σώζειν, ἵνα κἂν ἄνευ τέχνης τις ἐπιβῇ.

5 Θέλεις δὲ μὴ ἀργὰ εἶναι τὰ τῆς σοφίας σου ἔργα, διὰ τοῦτο καὶ ἐλαχίστῳ ξύλῳ πιστεύουσιν ἄνθρωποι ψυχὰς, καὶ διελθόντες κλύδωνα σχεδίᾳ διεσώθησαν.

6 Καὶ ἀρχῆς γὰρ ἀπολλυμένων ὑπερηφάνων γιγάντων, ἡ ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἐπὶ σχεδίας καταφυγοῦσα, ἀπέλιπεν αἰῶνι σπέρμα γενέσεως τῇ σῇ κυβερνηθεῖσα χειρί.

7 Εὐλόγηται γὰρ ξύλον δι' οὗ γίνεται δικαιοσύνη.

8 Τὸ χειροποίητον δὲ ἐπικατάρατον αὐτὸ καὶ ὁ ποιήσας αὐτὸ, ὅτι ὁ μὲν εἰργάζετο, τὸ δὲ φθαρτὸν θεὸς ὠνομάσθη.

9 Ἐν ἴσῳ γὰρ μισητὰ Θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ.

10 Καὶ γὰρ τὸ πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθήσεται.

11 Διὰ

11 Διὰ τοῦτο καὶ ἐν εἰδώλοις ἐθνῶν ἐπισκοπὴ ἔσται, ὅτι ἐν κτίσματι Θεοῦ εἰς βδέλυγμα ἐγενήθησαν, καὶ εἰς σκάνδαλα ψυχαῖς ἀνθρώπων, καὶ εἰς παγίδα ποσὶν ἀφρόνων.

12 Ἀρχὴ γὰρ πορνείας ἐπίνοια εἰδώλων, εὕρεσις δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς.

13 Οὔτε γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, οὔτε εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.

14 Κενοδοξίᾳ γὰρ ἀνθρώπων εἰσῆλθεν εἰς κόσμον, καὶ διὰ τοῦτο σύντομον αὐτῶν τέλος ἐπενοήθη.

15 Ἀώρῳ γὰρ πένθει τρυχόμενος πατὴρ, τοῦ ταχέως ἀφαιρεθέντος τέκνου εἰκόνα ποιήσας, τὸν τότε νεκρὸν ἄνθρωπον, νῦν ὡς Θεὸν ἐτίμησε, καὶ παρέδωκε τοῖς ὑποχειρίοις μυστήρια, καὶ τελετάς.

16 Εἶτα ἐν χρόνῳ κρατυνθὲν τὸ ἀσεβὲς ἔθος ὡς νόμος ἐφυλάχθη, καὶ τυράννων ἐπιταγαῖς ἐθρησκεύετο τὰ γλυπτά.

17 Οὓς ἐν ὄψει μὴ δυνάμενοι τιμᾷν ἄνθρωποι διὰ τὸ μακρὰν οἰκεῖν, τὴν πόρρωθεν ὄψιν ἀνατυπωσάμενοι, ἐμφανῆ εἰκόνα τοῦ τιμωμένου βασιλέως ἐποίησαν, ἵνα τὸν ἀπόντα ὡς παρόντα κολακεύωσι διὰ τῆς σπουδῆς.

18 Εἰς ἐπίτασιν δὲ θρησκείας καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας ἡ τοῦ τεχνίτου προετρέψατο φιλοτιμία.

19 Ὁ μὲν γὰρ τάχα τῷ κρατοῦντι βουλόμενος ἀρέσαι, ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὴν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον.

20 Τὸ δὲ πλῆθος ἐφελκόμενον διὰ τὸ εὔχαρι τῆς ἐργασίας, τὸν πρὸ ὀλίγου τιμηθέντα ἄνθρωπον, νῦν σέβασμα ἐλογίσαντο.

21 Καὶ τοῦτο ἐγένετο τῷ βίῳ εἰς ἔνεδρον, ὅτι ἢ συμφορᾷ ἢ τυραννίδι δουλεύσαντες ἄνθρωποι, τὸ ἀκοινώνητον ὄνομα λίθοις καὶ ξύλοις περιέθεσαν.

22 Εἶτ' οὐκ ἤρκεσε τὸ πλανᾶσθαι περὶ τὴν τοῦ Θεοῦ γνῶσιν, ἀλλὰ καὶ μεγάλῳ ζῶντες ἀγνοίας πολέμῳ, τὰ τοσαῦτα κακὰ εἰρήνην προσαγορεύουσιν.

23 Ἢ γὰρ τεκνοφόνους τελετὰς, ἢ κρύφια μυστήρια, ἢ ἐμμανεῖς ἐξ ἄλλων θεσμῶν κώμους ἄγοντες,

24 Οὔτε βίους οὔτε γάμους καθαροὺς ἔτι φυλάσσουσιν, ἕτερος δ' ἕτερον ἢ λοχῶν ἀναιρεῖ, ἢ νοθεύων ὀδυνᾷ.

25 Πάντας δ' ἐπιμὶξ ἔχει αἷμα καὶ φόνος, κλοπὴ καὶ δόλος, φθορὰ, ἀπιστία, τάραχος, ἐπιορκία,

26 Θόρυβος ἀγαθῶν, χάριτος ἀμνηστία, ψυχῶν μιασμὸς, γενέσεως ἐναλλαγὴ, γάμων ἀταξία, μοιχεία, καὶ ἀσέλγεια.

27 Ἡ γὰρ τῶν ἀνωνύμων εἰδώλων θρησκεία παντὸς ἀρχὴ κακοῦ καὶ αἰτία καὶ πέρας ἐστίν.

28 Ἢ γὰρ εὐφραινόμενοι μεμήνασιν, ἢ προφητεύουσι ψευδῆ, ἢ ζῶσιν ἀδίκως, ἢ ἐπιορκοῦσι ταχέως.

29 Ἀψύχοις γὰρ πεποιθότες εἰδώλοις, κακῶς ὀμόσαντες ἀδικηθῆναι οὐ προσδέχονται.

30 Ἀμφότερα δὲ αὐτοὺς μετελεύσεται τὰ δίκαια, ὅτι κακῶς ἐφρόνησαν περὶ Θεοῦ προσχόντες εἰδώλοις, καὶ ἀδί-

κως

πως ἁμαρτ᾽ ἐν δόλῳ καταφρο-
νήσαντες ὁσιότητος.
31 Οὐ γὰρ ἡ τῶν ὀμνυομέ-
νων δύναμις, ἀλλ' ἡ τῶν ἁμαρ-
τανόντων δίκη ἐπεξέρχεται
ἀεὶ τὴν τῶν ἀδίκων παρά-
βασιν.

Κεφ. ιε'. 15.

ΣΥ δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν χρη-
στὸς καὶ ἀληθὴς, μακρό-
θυμος καὶ ἐν ἐλέει διοικῶν τὰ
πάντα.
2 Καὶ γὰρ ἐὰν ἁμάρτωμεν,
σοί ἐσμεν, εἰδότες σου τὸ
κράτος· οὐχ ἁμαρτησόμεθα
δὲ, εἰδότες ὅτι σοὶ λελο-
γίσμεθα.
3 Τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε ὁ-
λόκληρος δικαιοσύνη, καὶ εἰ-
δέναι τὸ κράτος σου ῥίζα ἀ-
θανασίας.
4 Οὔτε γὰρ ἐπλάνησεν ἡ-
μᾶς ἀνθρώπων κακότεχνος
ἐπίνοια, οὐδὲ σκιαγράφων πό-
νος ἄκαρπος, εἶδος σπι-
λωθὲν χρώμασι διηλλαγμέ-
νοις·
5 Ὧν ὄψις ἄφροσιν εἰς ὄ-
νειδος ἔρχεται, ποθεῖ τε νε-
κρᾶς εἰκόνος εἶδος ἄπνουν.
6 Κακῶν ἐρασταὶ ἄξιοί τε
τοιούτων ἐλπίδων, καὶ οἱ δρῶν-
τες, καὶ οἱ ποθοῦντες, καὶ οἱ σε-
βόμενοι.
7 Καὶ γὰρ κεραμεὺς ἁπα-
λὴν γῆν θλίβων ἐπίμοχθον,
πλάσσει πρὸς ὑπηρεσίαν ἡ-
μῶν ἕκαστον, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ
πηλοῦ ἀνεπλάσατο τά τε τῶν
καθαρῶν ἔργων δοῦλα σκεύη,
τά τε ἐναντία, πάνθ' ὁμοίως·
τούτων δὲ ἑκατέρου τίς ἑκάστου
ἐστὶν ἡ χρῆσις, κριτὴς ὁ πηλ-
ουργός.
8 Καὶ κακόμοχθος θεὸν
μάταιον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλάσσει
πηλοῦ, ὃς πρὸ μικροῦ ἐκ γῆς
γενηθεὶς μετ' ὀλίγον πορεύ-
εται ἐξ ἧς ἐλήφθη, τὸ τῆς ψυχῆς
ἀπαιτηθεὶς χρέος.
9 Ἀλλ' ἔστιν αὐτῷ φροντὶς
οὐχ ὅτι μέλλει κάμνειν, οὐδ'
ὅτι βραχυτελῆ βίον ἔχει,
ἀλλ' ἀντερείδεται μὲν χρυσουρ-
γοῖς καὶ ἀργυροχόοις, χαλκο-
πλάστας τε μιμεῖται, καὶ δόξαν
ἡγεῖται ὅτι κίβδηλα πλάσσει.
10 Σποδὸς ἡ καρδία αὐτοῦ,
καὶ γῆς εὐτελεστέρα ἡ ἐλπὶς
αὐτοῦ, πηλοῦ τε ἀτιμότερος ὁ
βίος αὐτοῦ·
11 Ὅτι ἠγνόησε τὸν πλά-
σαντα αὐτὸν, καὶ τὸν ἐμπνεύ-
σαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργοῦσαν,
καὶ ἐμφυσήσαντα πνεῦμα ζω-
τικόν.
12 Ἀλλ' ἐλογίσατο παί-
γνιον εἶναι τὴν ζωὴν ἡμῶν, καὶ
τὸν βίον πανηγυρισμὸν ἐπι-
κερδῆ· δεῖν γάρ φησιν ὅθεν
δὴ κἂν ἐκ κακοῦ πορίζειν.
13 Οὗτος γὰρ παρὰ πάν-
τας οἶδεν ὅτι ἁμαρτάνει, ὕ-
λης γεώδους εὔθραυστα σκεύη
καὶ γλυπτὰ δημιουργῶν.
14 Πάντες δὴ ἀφρονέστα-
τοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὴν
νηπίου, οἱ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ σου
καταδυναστεύσαντες αὐτόν.
15 Ὅτι καὶ πάντα εἴδωλα
τῶν ἐθνῶν ἐλογίσαντο θεοὺς,
οἷς οὔτε ὀμμάτων χρῆσις εἰς
ὅρασιν, οὔτε ῥῖνες εἰς συνολ-
κὴν ἀέρος, οὔτε ὦτα ἀκούειν,
οὔτε δάκτυλοι χειρῶν εἰς ψη-
λάφησιν, καὶ οἱ πόδες αὐτῶν
ἀργοὶ πρὸς ἐπίβασιν.
16 Ἄνθρωπος γὰρ ἐποίη-
σεν αὐτοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα δε-
δανεισμένος ἔπλασεν αὐ-
τούς· οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ ὅμοιον
ἄνθρωπος ἰσχύει πλάσαι
θεόν·
17 Θνητὸς δὲ ὢν νεκρὸν ἐρ-

γάζεται χερσὶν ἀνόμοις· κρείττων γάρ ἐστι τῶν σεβασμάτων αὐτοῦ, ὧν αὐτὸς μὲν ἔζησεν, ἐκεῖνα δὲ οὐδέποτε.

18 Καὶ τὰ ζῶα δὲ τὰ ἔχθιστα σέβονται, ἄνοια γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἄλλων ἐστὶ χείρονα.

19 Οὐδ' ὅσον ἐπιποθῆσαι ὡς ἐν ζώων ὄψει καλὰ τυγχάνει, ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸν τοῦ Θεοῦ ἔπαινον καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ.

Κεφ. ιϛ'. 16.

Διὰ τοῦτο δι' ὁμοίων ἐκολάσθησαν ἀξίως, καὶ διὰ πλήθους κνωδάλων ἐβασανίσθησαν.

2 Ἀνθ' ἧς κολάσεως εὐεργετήσας τὸν λαόν σου, εἰς ἐπιθυμίαν ὀρέξεως ξένην γεῦσιν, τροφὴν ἡτοίμασας ὀρτυγομήτραν,

3 Ἵνα ἐκεῖνοι μὲν ἐπιθυμοῦντες τροφὴν διὰ τὴν εἰδέχθειαν τῶν ἐπαπεσταλμένων καὶ τὴν ἀναγκαίαν ὄρεξιν ἀποστρέφωνται, αὐτοὶ δὲ ἐπ' ὀλίγον ἐνδεεῖς γενόμενοι καὶ ξένης μετάσχωσι γεύσεως.

4 Ἔδει γὰρ ἐκείνοις μὲν ἀπαραίτητον ἔνδειαν ἐπελθεῖν τυραννοῦσι, τούτοις δὲ μόνον δειχθῆναι πῶς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐβασανίζοντο.

5 Καὶ γὰρ ὅτε αὐτοῖς δεινὸς ἐπῆλθε θηρίων θυμὸς, δήγμασί τε σκολιῶν διεφθείροντο ὄφεων, οὐ μέχρι τέλους ἔμεινεν ἡ ὀργή σου.

6 Εἰς νουθεσίαν δὲ πρὸς ὀλίγον ἐταράχθησαν, σύμβολον ἔχοντες σωτηρίας, εἰς ἀνάμνησιν ἐντολῆς νόμου σου.

7 Ὁ γὰρ ἐπιστραφεὶς οὐ διὰ τὸ θεωρούμενον ἐσώζετο, ἀλλὰ διὰ σὲ τὸν πάντων σωτῆρα.

8 Καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἔπεισας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ.

9 Οὓς μὲν γὰρ ἀκρίδων καὶ μυιῶν ἀπέκτεινε δήγματα, καὶ οὐχ εὑρέθη ἴαμα τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὅτι ἄξιοι ἦσαν ὑπὸ τοιούτων κολασθῆναι.

10 Τοὺς δὲ υἱούς σου οὐδὲ ἰοβόλων δρακόντων ἐνίκησαν ὀδόντες, τὸ ἔλεος γάρ σου ἀντιπαρῆλθε καὶ ἰάσατο αὐτούς.

11 Εἰς γὰρ ὑπόμνησιν τῶν λογίων σου ἐνεκεντρίζοντο, καὶ ὀξέως διεσώζοντο, ἵνα μὴ εἰς βαθεῖαν ἐμπεσόντες λήθην, ἀπερίσπαστοι γένωνται τῆς σῆς εὐεργεσίας.

12 Καὶ γὰρ οὔτε βοτάνη οὔτε μάλαγμα ἐθεράπευσεν αὐτοὺς, ἀλλὰ ὁ σὸς Κύριε λόγος ὁ πάντα ἰώμενος.

13 Σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις, καὶ κατάγεις εἰς πύλας ᾅδου καὶ ἀνάγεις.

14 Ἄνθρωπος δὲ ἀποκτείνει μὲν τῇ κακίᾳ αὐτοῦ, ἐξελθὸν δὲ πνεῦμα οὐκ ἀναστρέφει, οὐδὲ ἀναλύει ψυχὴν παραληφθεῖσαν.

15 Τὴν δὲ σὴν χεῖρα φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστιν.

16 Ἀρνούμενοι γάρ σε εἰδέναι ἀσεβεῖς, ἐν ἰσχύϊ βραχίονός σου ἐμαστιγώθησαν, ξένοις ὑετοῖς καὶ χαλάζαις καὶ ὄμβροις διωκόμενοι ἀπαραιτήτοις, καὶ πυρὶ καταναλισκόμενοι.

17 Τὸ γὰρ παραδοξότατον, ἐν τῷ πάντα σβεννύντι ὕδατι πλεῖον ἐνήργει τὸ πῦρ· ὑπέρμαχος γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶ δικαίων.

18 Ποτὲ μὲν γὰρ ἡμεροῦτο φλὸξ, ἵνα μὴ καταφλέξῃ τὰ ἐπ' ἀσεβεῖς ἀπεσταλμένα

ζῶα·

ζῶα· ἀλλ᾽ αὐτοὶ βλέποντες ἴδωσιν, ὅτι Θεοῦ κρίσει ἐλαύνονται.

19 Ποτὲ δὲ καὶ μεταξὺ ὕδατος ὑπὲρ τὴν πυρὸς δύναμιν φλέγει, ἵνα ἀδίκου γῆς γεννήματα διαφθείρῃ.

20 Ἀνθ᾽ ὧν ἀγγέλων τροφὴν ἐψώμισας τὸν λαόν σου, καὶ ἕτοιμον ἄρτον αὐτοῖς ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἔπεμψας ἀκοπιάτως, πᾶσαν ἡδονὴν ἰσχύοντα καὶ πρὸς πᾶσαν ἁρμόνιον γεῦσιν.

21 Ἡ μὲν γὰρ ὑπόστασίς σου τὴν σὴν γλυκύτητα πρὸς τέκνα ἐνεφάνιζε, τῇ δὲ τοῦ προσφερομένου ἐπιθυμίᾳ ὑπηρετοῦν, πρὸς ὅ τις ἐβούλετο μετεκιρνᾶτο.

22 Χιὼν δὲ καὶ κρύσταλλος ὑπέμεινε πῦρ, καὶ οὐκ ἐτήκετο, ἵνα γνῶσιν ὅτι τοὺς τῶν ἐχθρῶν καρποὺς κατέφθειρε πῦρ φλεγόμενον, ἐν τῇ χαλάζῃ καὶ ἐν τοῖς ὑετοῖς διαστράπτον.

23 Τοῦτο πάλιν δ᾽ ἵνα τραφῶσι δίκαιοι, καὶ τῆς ἰδίας ἐπιλελῆσθαι δυνάμεως.

24 Ἡ γὰρ κτίσις σοὶ τῷ ποιήσαντι ὑπηρετοῦσα, ἐπιτείνεται εἰς κόλασιν κατὰ τῶν ἀδίκων, καὶ ἀνίεται εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ τῶν εἰς σὲ πεποιθότων.

25 Διὰ τοῦτο καὶ τότε εἰς πάντα μεταλλευομένη, τῇ παντοτρόφῳ σου δωρεᾷ ὑπηρετεῖ, πρὸς τὴν τῶν δεομένων θέλησιν·

26 Ἵνα μάθωσιν οἱ υἱοί σου, οὓς ἠγάπησας, Κύριε, ὅτι οὐχ αἱ γενέσεις τῶν καρπῶν τρέφουσιν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ῥῆμά σου τοὺς σοὶ πιστεύοντας διατηρεῖ.

27 Τὸ γὰρ ὑπὸ πυρὸς μὴ φθειρόμενον, ἁπλῶς ὑπὸ βραχείας ἀκτῖνος ἡλίου θερμαινόμενον ἐτήκετο·

28 Ὅπως γνωστὸν ᾖ, ὅτι δεῖ φθάνειν τὸν ἥλιον ἐπ᾽ εὐχαριστίαν σου, καὶ πρὸς ἀνατολὴν φωτὸς ἐντυγχάνειν σοι.

29 Ἀχαρίστου γὰρ ἐλπὶς ὡς χειμέριος πάχνη τακήσεται, καὶ ῥυήσεται ὡς ὕδωρ ἄχρηστον.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΜΕγάλαι γάρ σου αἱ κρίσεις καὶ δυσδιήγητοι· διὰ τοῦτο ἀπαίδευτοι ψυχαὶ ἐπλανήθησαν.

2 Ὑπειληφότες γὰρ καταδυναστεύειν ἔθνος ἅγιον ἄνομοι, δέσμιοι σκότους καὶ μακρᾶς πεδῆται νυκτὸς, κατακλεισθέντες ὀρόφοις, φυγάδες τῆς αἰωνίου προνοίας ἔκειντο.

3 Λανθάνειν γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κρυφαίοις ἁμαρτήμασιν, ἀφεγγεῖ λήθης παρακαλύμματι ἐσκορπίσθησαν, θαμβούμενοι δεινῶς καὶ ἰνδάλμασιν ἐκταρασσόμενοι.

4 Οὐδὲ γὰρ ὁ κατέχων αὐτοὺς μυχὸς ἀφόβους διεφύλασσεν, ἦχοι δὲ καταράσσοντες αὐτοὺς περιεκόμπουν, καὶ φάσματα ἀμειδήτοις κατηφῆ προσώποις ἐνεφανίζετο.

5 Καὶ πυρὸς μὲν οὐδεμία βία κατίσχυε φωτίζειν, οὔτε ἄστρων ἔκλαμπροι φλόγες καταυγάζειν ὑπέμενον τὴν στυγνὴν ἐκείνην νύκτα.

6 Διεφαίνετο δ᾽ αὐτοῖς μόνον αὐτομάτη πυρὰ φόβου πλήρης, ἐκδειματούμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρουμένης ἐκείνης ὄψεως, ἡγοῦντο χείρω τὰ βλεπόμενα.

7 Μαγικῆς δὲ ἐμπαίγματα κατέκειτο τέχνης, καὶ τῆς ἐπὶ φρονήσει ἀλαζονείας ἔλεγχος ἐφύβριστος.

8 Οἱ γὰρ ὑπισχνούμενοι δείματα καὶ ταραχὰς ἀπελαύνειν ψυχῆς νοσούσης, οὗτοι καταγέλαστον εὐλάβειαν ἐνόσουν.

9 Καὶ γὰρ εἰ μηδὲν αὐτοὺς ταραχῶδες ἐφόβει, κνωδάλων παρόδοις καὶ ἑρπετῶν συριγμοῖς ἐκσεσοβημένοι,

10 Διώλλυντο ἔντρομοι, καὶ τὸν μηδαμόθεν φευκτὸν ἀέρα προσιδεῖν ἀρνούμενοι.

11 Δειλὸν γὰρ ἰδίως πονηρία μαρτυρεῖ καταδικαζομένη, ἀεὶ δὲ προσείληφε τὰ χαλεπὰ συνεχομένη τῇ συνειδήσει.

12 Οὐθὲν γάρ ἐστι φόβος, εἰ μὴ προδοσία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων.

13 Ἔνδοθεν δὲ οὖσα ἥττων ἡ προσδοκία, πλείονα λογίζεται τὴν ἄγνοιαν τῆς παρεχούσης τὴν βάσανον αἰτίας.

14 Οἱ δὲ τὴν ἀδύνατον ὄντως νύκτα καὶ ἐξ ἀδυνάτου ᾅδου μυχῶν ἐπελθοῦσαν, τὸν αὐτὸν ὕπνον κοιμώμενοι,

15 Τὰ μὲν τέρασιν ἠλαύνοντο φαντασμάτων, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς παρελύοντο προδοσίᾳ· αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν.

16 Εἶθ᾽ οὕτως, ὃς δήποτ᾽ οὖν ἦν ἐκεῖ καταπίπτων, ἐφρουρεῖτο εἰς τὴν ἀσίδηρον εἱρκτὴν κατακλεισθείς.

17 Εἴτε γὰρ γεωργὸς ἦν τις, ἢ ποιμὴν, ἢ τῶν κατ᾽ ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων, προληφθεὶς τὴν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκην· μιᾷ γὰρ ἁλύσει σκότους πάντες ἐδέθησαν.

18 Εἴτε πνεῦμα συρίζον, ἢ περὶ ἀμφιλαφεῖς κλάδους ὀρνέων ἦχος εὐμελὴς, ἢ ῥυθμὸς ὕδατος πορευομένου βίᾳ,

19 Ἢ κτύπος ἀπηνὴς καταῤῥιπτομένων πετρῶν, ἢ σκιρτώντων ζώων δρόμος ἀθεώρητος, ἢ ὠρυομένων ἀπηνεστάτων θηρίων φωνὴ, ἢ ἀντανακλωμένη ἐκ κοιλοτάτων ὀρέων ἠχὼ, παρέλυσεν αὐτοὺς ἐκφοβοῦντα.

20 Ὅλος γὰρ ὁ κόσμος λαμπρῷ κατελάμπετο φωτὶ, καὶ ἀνεμποδίστοις συνείχετο ἔργοις.

21 Μόνοις δὲ ἐκείνοις ἐπετέτατο βαρεῖα νὺξ, εἰκὼν τοῦ μέλλοντος αὐτοὺς διαδέχεσθαι σκότους· ἑαυτοῖς δὲ ἦσαν βαρύτεροι σκότους.

Κεφ. ιη΄. 18.

Τοῖς δὲ ὁσίοις σου μέγιστον ἦν φῶς, ὧν φωνὴν μὲν ἀκούοντες, μορφὴν δὲ οὐχ ὁρῶντες, ὅτι μὲν οὖν κἀκεῖνοι ἐπεπόνθεισαν, ἐμακάριζον,

2 Ὅτι δὲ οὐ βλάπτουσι προηδικημένοι, εὐχαριστοῦσι, καὶ τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο.

3 Ἀνθ᾽ ὧν πυριφλεγῆ στῦλον, ὁδηγὸν μὲν ἀγνώστου ὁδοιπορίας, ἥλιον δὲ ἀβλαβῆ φιλοτίμου ξενιτείας παρέσχες.

4 Ἄξιοι μὲν γὰρ ἐκεῖνοι στερηθῆναι φωτὸς, καὶ φυλακισθῆναι ἐν σκότει, οἱ κατακλείστους φυλάξαντες τοὺς υἱούς σου, δι᾽ ὧν ἤμελλε τὸ ἄφθαρτον νόμου φῶς τῷ αἰῶνι δίδοσθαι.

5 Βουλευσαμένους δ᾽ αὐτοὺς τὰ τῶν ὁσίων ἀποκτεῖναι νήπια, καὶ ἑνὸς ἐκτεθέντος τέκνου, καὶ σωθέντος, εἰς ἔλεγχον τὸ αὐτῶν ἀφείλω πλῆθος τέκνων, καὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπώλεσας

ὤλεσας ἐν ὕδατι σφοδρῷ.

6 Ἐκείνη ἡ νὺξ προεγνώσθη πατράσιν ἡμῶν, ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἷς ἐπίστευσαν ὅρκοις, ἐπευθυμήσωσι.

7 Προσεδέχθη δὲ ὑπὸ λαοῦ σου σωτηρία μὲν δικαίων, ἐχθρῶν δὲ ἀπώλεια.

8 Ὧ γὰρ ἐτιμωρήσω τοὺς ὑπεναντίους, τούτῳ ἡμᾶς προσκαλεσάμενος ἐδόξασας.

9 Κρυφῆ γὰρ ἐθυσίαζον ὅσιοι παῖδες ἀγαθῶν, καὶ τὸν τῆς θειότητος νόμον ἐν ὁμονοίᾳ διέθεντο, τῶν αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδύνων μεταλήψεσθαι τοὺς ἁγίους, πατέρων ἤδη προαναμελπόντων αἴνους.

10 Ἀντήχει δὲ ἀσύμφωνος ἐχθρῶν βοὴ, καὶ οἰκτρὰ διεφέρετο θρηνουμένων παίδων.

11 Ὁμοίᾳ δὲ δίκῃ δοῦλος ἅμα δεσπότῃ κολασθεὶς, καὶ δημότης βασιλεῖ τὰ αὐτὰ πάσχων.

12 Ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντες ἐν ἑνὶ ὀνόματι θανάτου νεκροὺς εἶχον ἀναριθμήτους, οὐδὲ γὰρ πρὸς τὸ θάψαι οἱ ζῶντες ἦσαν ἱκανοὶ, ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπὴν ἡ ἐντιμοτέρα γένεσις αὐτῶν διεφθάρη.

13 Πάντα γὰρ ἀπιστοῦντες διὰ τὰς φαρμακείας, ἐπὶ τῷ τῶν πρωτοτόκων ὀλέθρῳ, ὡμολόγησαν Θεοῦ υἱὸν λαὸν εἶναι.

14 Ἡσύχου γὰρ σιγῆς περιεχούσης τὰ πάντα, καὶ νυκτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει μεσαζούσης,

15 Ὁ παντοδύναμός σου λόγος ἀπ' οὐρανῶν ἐκ θρόνων βασιλειῶν, ἀπότομος πολεμιστὴς, εἰς μέσον τῆς ὀλεθρίας ἥλατο γῆς,

16 Ξίφος ὀξὺ τὴν ἀνυπόκριτον ἐπιταγήν σου φέρων, καὶ στὰς ἐπλήρωσε τὰ πάντα θανάτου· καὶ οὐρανοῦ μὲν ἥπτετο, βεβήκει δὲ ἐπὶ γῆς.

17 Τότε παραχρῆμα φαντασίαι μὲν ὀνείρων δεινῶς ἐξετάραξαν αὐτοὺς, φόβοι δὲ ἐπέστησαν ἀδόκητοι.

18 Καὶ ἄλλος ἀλλαχῆ ῥιφεὶς ἡμίθνητος, δι' ἣν ἔθνησκεν αἰτίαν ἐνεφάνιζεν.

19 Οἱ γὰρ ὄνειροι θορυβήσαντες αὐτοὺς, τοῦτο προεμήνυσαν, ἵνα μὴ ἀγνοοῦντες δι' ὃ κακῶς πάσχουσιν, ἀπόλωνται.

20 Ἥψατο δὲ καὶ δικαίων πεῖρα θανάτου, καὶ θραῦσις ἐν ἐρήμῳ ἐγένετο πλήθους· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἡ ὀργή.

21 Σπεύσας γὰρ ἀνὴρ ἄμεμπτος προεμάχησε· τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὅπλον, προσευχὴν καὶ θυμιάματος ἐξιλασμὸν κομίσας, ἀντέστη τῷ θυμῷ, καὶ πέρας ἐπέθηκε τῇ συμφορᾷ, δεικνὺς ὅτι σός ἐστι θεράπων.

22 Ἐνίκησε δὲ τὸν ὄχλον οὐκ ἰσχύϊ τοῦ σώματος, οὐχ ὅπλων ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ λόγῳ τὸν κολάζοντα ὑπέταξεν, ὅρκους πατέρων καὶ διαθήκας ὑπομνήσας.

23 Σωρηδὸν γὰρ ἤδη πεπτωκότων ἐπ' ἀλλήλων νεκρῶν, μεταξὺ στὰς, ἀνέκοψε τὴν ὀργὴν, καὶ διέσχισε τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδόν.

24 Ἐπὶ γὰρ ποδήρους ἐνδύματος ἦν ὅλος ὁ κόσμος, καὶ πατέρων δόξαι ἐπὶ τετραστίχου λίθου γλυφῆς, καὶ μεγαλωσύνη σου ἐπὶ διαδήματος κεφαλῆς αὐτοῦ.

25 Τούτοις εἶξεν ὁ ὀλοθρεύων, ταῦτα δὲ ἐφοβήθησαν· ἦν γὰρ μόνη ἡ πεῖρα τῆς ὀργῆς ἱκανή.

Κεφ. ιθ'. 19.

Τοῖς δὲ ἀσεβέσι μέχρι τέλους ἀνελεήμων θυμὸς ἐπέστη· προῄδει γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ μέλλοντα,

2 Ὅτι αὐτοὶ ἐπιτρέψαντες τοῦ ἀπιέναι, καὶ μετὰ σπουδῆς προπέμψαντες αὐτοὺς, διώξουσι μεταμεληθέντες.

3 Ἔτι γὰρ ἐν χερσὶν ἔχοντες τὰ πένθη, καὶ προσοδυρόμενοι τάφοις νεκρῶν, ἕτερον ἐπεσπάσαντο λογισμὸν ἀνοίας, καὶ οὓς ἱκετεύοντες ἐξέβαλον, τούτους ὡς φυγάδας ἐδίωκον.

4 Εἷλκε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἀξία ἐπὶ τοῦτο τὸ πέρας ἀνάγκη, καὶ τῶν συμβεβηκότων ἀμνηστίαν ἐνέβαλεν, ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασάνοις προσαναπληρώσωσι κόλασιν·

5 Καὶ ὁ μὲν λαός σου παράδοξον ὁδοιπορίαν πειράσῃ, ἐκεῖνοι δὲ ξένον εὕρωσι θάνατον.

6 Ὅλη γὰρ ἡ κτίσις ἐν ἰδίῳ γένει πάλιν ἄνωθεν διετυποῦτο, ὑπηρετοῦσα ταῖς ἰδίαις ἐπιταγαῖς, ἵνα οἱ σοὶ παῖδες φυλαχθῶσιν ἀβλαβεῖς.

7 Ἡ τὴν παρεμβολὴν σκιάζουσα νεφέλη, ἐκ δὲ προϋφεστῶτος ὕδατος ξηρᾶς ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρήθη, ἐξ ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁδὸς ἀνεμπόδιστος, καὶ χλοηφόρον πεδίον ἐκ κλύδωνος βιαίου,

8 Δι' οὗ πανεθνὶ διῆλθον οἱ τῇ σῇ σκεπαζόμενοι χειρὶ, θεωρήσαντες θαυμαστὰ τέρατα.

9 Ὡς γὰρ ἵπποι ἐνεμήθησαν, καὶ ὡς ἀμνοὶ διεσκίρτησαν, αἰνοῦντές σε Κύριε τὸν ῥυόμενον αὐτούς.

10 Ἐμέμνηντο γὰρ ἔτι τῶν ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν, πῶς ἀντὶ μὲν γενέσεως ζώων ἐξήγαγεν ἡ γῆ σκνῖπα, ἀντὶ δὲ ἐνύδρων ἐξηρεύξατο ὁ ποταμὸς πλῆθος βατράχων.

11 Ἐφ' ὑστέρῳ δὲ εἶδον καὶ νέαν γένεσιν ὀρνέων, ὅτε ἐπιθυμίᾳ προαχθέντες ᾐτήσαντο ἐδέσματα τρυφῆς.

12 Εἰς γὰρ παραμυθίαν ἀνέβη αὐτοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὀρτυγομήτρα,

13 Καὶ αἱ τιμωρίαι τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπῆλθον, οὐκ ἄνευ τῶν γεγονότων τεκμηρίων τῇ βίᾳ τῶν κεραυνῶν· δικαίως γὰρ ἔπασχον ταῖς ἰδίαις αὐτῶν πονηρίαις· καὶ γὰρ χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπετήδευσαν.

14 Οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἀγνοοῦντας οὐκ ἐδέχοντο παρόντας, οὗτοι δὲ εὐεργέτας ξένους ἐδουλοῦντο.

15 Καὶ οὐ μόνον, ἀλλ' ἥτις ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν, ἐπεὶ ἀπεχθῶς προσεδέχοντο τοὺς ἀλλοτρίους·

16 Οἱ δὲ μετὰ ἑορτασμάτων εἰσδεξάμενοι τοὺς ἤδη τῶν αὐτῶν μετεσχηκότας δικαίων, δεινοῖς ἐκάκωσαν πόνοις.

17 Ἐπλήγησαν δὲ καὶ ἀορασίᾳ, ὥσπερ ἐκεῖνοι ἐπὶ ταῖς τοῦ δικαίου θύραις, ὅτε ἀχανεῖ περιβληθέντες σκότει, ἕκαστος τῶν αὐτοῦ θυρῶν τὴν δίοδον ἐζήτει.

18 Δι' ἑαυτῶν γὰρ τὰ στοιχεῖα μεθαρμοζόμενα, ὥσπερ ἐν ψαλτηρίῳ φθόγγοι τοῦ ῥυθμοῦ τὸ ὄνομα διαλλάσσουσι, πάντοτε μένοντα ἤχῳ, ὅπερ

ἐστὶν

ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῆς τῶν γεγονότων
ὄψεως ἀκριβῶς.
19 Χερσαῖα γὰρ εἰς ἔνυδρα
μετεβάλλετο, καὶ νηκτὰ μετέ-
βαινεν ἐπὶ γῆς.
20 Πῦρ ἴσχυεν ἐν ὕδατι
τῆς ἰδίας δυνάμεως, καὶ ὕδωρ
τῆς σβεστικῆς δυνάμεως ἐπ-
ελανθάνετο.
21 Φλόγες ἀνάπαλιν εὐ-
φθάρτων ζώων οὐκ ἐμάραναν
σάρκας ἐμπεριπατούντων, οὐ-
δὲ τηκτὸν εὔτηκτον κρυσταλ-
λοειδὲς γένος ἀμβροσίας
τροφῆς.
22 Κατὰ πάντα γὰρ Κύριε
ἐμεγάλυνας τὸν λαόν σου, καὶ
ἐδόξασας, καὶ οὐχ ὑπερεῖδες, ἐν
παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ παριστά-
μενος.

ΠΡΟ´ΛΟΓΟΣ ΣΟΦΙ´ΑΣ ΣΕΙΡΑ´Χ.

Πολλῶν καὶ μεγάλων ἡμῖν διὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ᾽ αὐτοὺς ἠκολουθηκότων δεδομένων, ὑπὲρ ὧν δέον ἐστὶν ἐπαινεῖν τὸν Ἰσραὴλ παιδείας καὶ σοφίας, καὶ ὡς οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς ἀναγινώσκοντας δέον ἐστὶν ἐπιστήμονας γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς δύνασθαι τοὺς φιλομαθοῦντας χρησίμους εἶναι καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας· ὁ πάππος μου Ἰησοῦς ἐπὶ πλεῖον ἑαυτὸν δοὺς εἴς τε τὴν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων πατρίων βιβλίων ἀνάγνωσιν, καὶ ἐν τούτοις ἱκανὴν ἕξιν περιποιησάμενος, προήχθη καὶ αὐτὸς συγγράψαι τι τῶν εἰς παιδείαν καὶ σοφίαν ἀνηκόντων, ὅπως οἱ φιλομαθεῖς, καὶ τούτων ἔνοχοι γενόμενοι, πολλῷ μᾶλλον ἐπιπροσθῶσι διὰ τῆς ἐννόμου βιώσεως· παρακέκλησθε οὖν μετ᾽ εὐνοίας καὶ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, καὶ συγγνώμην ἔχειν ἐφ᾽ οἷς ἂν δοκῶμεν τῶν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν πεφιλοπονημένων τισὶ τῶν λέξεων ἀδυναμεῖν· οὐ γὰρ ἰσοδυναμεῖ αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς Ἑβραϊστὶ λεγόμενα, καὶ ὅταν μεταχθῇ εἰς ἑτέραν γλῶσσαν· οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος, καὶ αἱ προφητεῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων οὐ μικρὰν ἔχει τὴν διαφορὰν ἐν ἑαυτοῖς λεγόμενα· ἐν γὰρ τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει ἐπὶ τοῦ Εὐεργέτου βασιλέως παραγενηθεὶς εἰς Αἴγυπτον καὶ συγχρονίσας, εὗρον οὐ μικρᾶς παιδείας ἀφόμοιον· ἀναγκαιότατον ἐθέμην αὐτὸς προσενέγκασθαί τινα σπουδὴν καὶ φιλοπονίαν τοῦ μεθερμηνεῦσαι τήνδε τὴν βίβλον· πολλὴν γὰρ ἀγρυπνίαν καὶ ἐπιστήμην προσενεγκάμενος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου, πρὸς τὸ ἐπὶ πέρας ἄγοντα τὸ βιβλίον ἐκδόσθαι καὶ τοῖς ἐν τῇ παροικίᾳ βουλομένοις φιλομαθεῖν, προκατασκευαζομένοις τὰ ἤθη ἐν νόμῳ βιοτεύειν.

ΣΟΦΙ'Α ΣΕΙΡΑ'Χ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑ͂σα σοφία παρὰ Κυρίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐστιν εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνας ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει;

3 Ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν τίς ἐξιχνιάσει;

4 Προτέρα πάντων ἔκτισται σοφία, καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος.

6 Ῥίζα σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη; καὶ τὰ πανουργεύματα αὐτῆς τίς ἔγνω;

8 Εἷς ἐστι σοφὸς φοβερὸς σφόδρα καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ· Κύριος.

9 Αὐτὸς ἔκτισεν αὐτὴν, καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν, καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

10 Μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

11 Φόβος Κυρίου δόξα καὶ καύχημα καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος.

12 Φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν.

13 Τῷ φοβουμένῳ τὸν Κύριον εὖ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὑρήσει χάριν.

14 Ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν, καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς.

15 Καὶ μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσε, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐμπιστευθήσεται.

16 Πλησμονὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον, καὶ μεθύσκει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῆς.

17 Πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς ἐμπλήσει ἐπιθυμημάτων, καὶ τὰ ἀποδοχεῖα ἀπὸ τῶν γεννημάτων αὐτῆς.

18 Στέφανος σοφίας φόβος Κυρίου, ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ ὑγίειαν ἰάσεως· καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτήν·

19 Ἐπιστήμην καὶ γνῶσιν συνέσεως ἐξώμβρησε, καὶ δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύψωσε.

20 Ῥίζα σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροημέρευσις.

22 Οὐ δυνήσεται θυμὸς ἄδικος δικαιωθῆναι· ἡ γὰρ ῥοπὴ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πτῶσις αὐτῷ.

23 Ἕως καιροῦ ἀνθέξεται μακρόθυμος, καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδώσει εὐφροσύνη.

24 Ἕως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ χείλη πιστῶν ἐκδιηγήσεται σύνεσιν αὐτοῦ.

25 Ἐν θησαυροῖς σοφίας παραβολὴ ἐπιστήμης, βδέλυγμα δὲ ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια.

26 Ἐπιθυμήσας σοφίαν; διατήρησον ἐντολὰς, καὶ Κύριος χορηγήσει σοι αὐτήν.

27 Σοφία γὰρ καὶ παιδεία φόβος Κυρίου, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραότης.

28 Μὴ ἀπειθήσῃς φόβῳ Κυρίου, καὶ μὴ προσέλθῃς αὐτῷ

τῷ

τῷ ἐν καρδίᾳ δισσῇ.
29 Μὴ ὑποκριθῇς ἐν στό-
μασιν ἀνθρώπων, καὶ ἐν τοῖς
χείλεσί σου πρόσεχε.
30 Μὴ ἐξύψου σεαυτὸν, ἵ-
να μὴ πέσῃς, καὶ ἐπαγάγῃς
τῇ ψυχῇ σου ἀτιμίαν· καὶ ἀπο-
καλύψει Κύριος τὰ κρυπτά
σου, καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς
καταβαλεῖ σε· ὅτι οὐ προσῆλ-
θες φόβῳ Κυρίου, καὶ ἡ καρδία
σου πλήρης δόλου.

Κεφ. β΄. 2.

ΤΕκνον, εἰ προσέρχῃ δου-
λεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἑ-
τοίμασον τὴν ψυχήν σου εἰς
πειρασμόν.
2 Εὔθυνον τὴν καρδίαν
σου καὶ καρτέρησον, καὶ μὴ σπεύ-
σῃς ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς.
3 Κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ
ἀποστῇς, ἵνα αὐξηθῇς ἐπ' ἐ-
σχάτων σου.
4 Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι,
δέξαι, καὶ ἐν ἀλλάγμασι τα-
πεινώσεώς σου μακροθύμη-
σον.
5 Ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμά-
ζεται χρυσὸς, καὶ ἄνθρω-
ποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπει-
νώσεως.
6 Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντι-
λήψεταί σου, εὔθυνον τὰς
ὁδούς σου καὶ ἔλπισον ἐπ'
αὐτόν.
7 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύρι-
ον, ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνητε ἵνα μὴ
πέσητε.
8 Οἱ φοβούμενοι Κύριον
πιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐ μὴ
πταίσῃ ὁ μισθὸς ὑμῶν.
9 Οἱ φοβούμενοι Κύριον
ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐ-
φροσύνην αἰῶνος καὶ ἐ-
λέους.
10 Ἐμβλέψατε εἰς ἀρ-
χαίας γενεὰς καὶ ἴδετε, τίς ἐν-
επίστευσε Κυρίῳ καὶ κατῃσχύν-
θη; ἢ τίς ἐνέμεινε τῷ φόβῳ
αὐτοῦ καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς
ἐπεκαλέσατο αὐτὸν, καὶ ὑπερ-
εῖδεν αὐτόν;
11 Διότι οἰκτίρμων καὶ
ἐλεήμων ὁ Κύριος, καὶ ἀφ-
ίησιν ἁμαρτίας, καὶ σώζει ἐν
καιρῷ θλίψεως.
12 Οὐαὶ καρδίαις δει-
λαῖς, καὶ χερσὶ παρειμέναις, καὶ
ἁμαρτωλῷ ἐπιβαίνοντι ἐπὶ
δύο τρίβους.
13 Οὐαὶ καρδίᾳ παρει-
μένῃ, ὅτι οὐ πιστεύει, διὰ τοῦτο
οὐ σκεπασθήσεται.
14 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπο-
λωλεκόσι τὴν ὑπομονὴν, καὶ
τί ποιήσετε ὅταν ἐπισκέπτηται
ὁ Κύριος;
15 Οἱ φοβούμενοι Κύριον
οὐκ ἀπειθήσουσι ῥημάτων αὐ-
τοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐ-
τὸν συντηρήσουσι τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ.
16 Οἱ φοβούμενοι Κύριον
ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ, καὶ
οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἐμπλη-
σθήσονται τοῦ νόμου.
17 Οἱ φοβούμενοι Κύριον
ἑτοιμάσουσι καρδίας αὐτῶν,
καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσι
τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
18 Ἐμπεσούμεθα εἰς χεῖ-
ρας Κυρίου, καὶ οὐκ εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων· ὡς γὰρ ἡ μεγαλω-
σύνη αὐτοῦ, οὕτω καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Κεφ. γ΄. 3.

ΕΜοῦ τοῦ πατρὸς ἀκούσατε
τέκνα, καὶ οὕτως ποιήσα-
τε, ἵνα σωθῆτε.
2 Ὁ γὰρ Κύριος ἐδόξα-
σε πατέρα ἐπὶ τέκνοις, καὶ
κρίσιν μητρὸς ἐστερέωσεν ἐφ'
υἱοῖς.

3 Ὁ

3 Ὁ τιμῶν πατέρα ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.

4 Καὶ ὡς ὁ ἀποθησαυρίζων, ὁ δοξάζων μητέρα αὐτοῦ.

5 Ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ὑπὸ τέκνων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς αὐτοῦ εἰσακουσθήσεται.

6 Ὁ δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει, καὶ ὁ εἰσακούων Κυρίου ἀναπαύσει μητέρα αὐτοῦ.

7 Καὶ ὡς δεσπόταις δουλεύσει ἐν τοῖς γεννήσασιν αὐτόν.

8 Ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου, ἵνα ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ' αὐτοῦ.

9 Εὐλογία γὰρ πατρὸς στηρίζει οἴκους τέκνων, κατάρα δὲ μητρὸς ἐκριζοῖ θεμέλια.

10 Μὴ δοξάζου ἐν ἀτιμίᾳ πατρός σου, οὐ γάρ ἐστί σοι δόξα πατρὸς ἀτιμία.

11 Ἡ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνειδος τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ.

12 Τέκνον ἀντιλαβοῦ ἐν γήρᾳ πατρός σου, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτὸν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

13 Κἂν ἀπολείπῃ σύνεσιν, συγγνώμην ἔχε, καὶ μὴ ἀτιμάσῃς αὐτὸν ἐν πάσῃ ἰσχύϊ σου.

14 Ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται, καὶ ἀντὶ ἁμαρτιῶν προσανοικοδομηθήσεταί σοι.

15 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου ἀναμνησθήσεταί σου· ὡς εὐδία ἐπὶ παγετῷ, οὕτως ἀναλυθήσονταί σου αἱ ἁμαρτίαι.

16 Ὡς βλάσφημος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα, καὶ κεκατηραμένος ὑπὸ Κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ.

17 Τέκνον, ἐν πραΰτητι τὰ ἔργα σου διέξαγε, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθήσῃ.

18 Ὅσῳ μέγας εἶ, τοσούτῳ ταπείνου σεαυτόν, καὶ ἔναντι Κυρίου εὑρήσεις χάριν.

20 Ὅτι μεγάλη ἡ δυναστεία τοῦ Κυρίου, καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξάζεται.

21 Χαλεπώτερά σου μὴ ζήτει, καὶ ἰσχυρότερά σου μὴ ἐξέταζε.

22 Ἃ προσετάγη σοι, ταῦτα διανοοῦ· οὐ γάρ ἐστί σοι χρεία τῶν κρυπτῶν.

23 Ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν ἔργων σου μὴ περιεργάζου· πλείονα γὰρ συνέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι.

24 Πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησεν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν, καὶ ὑπόνοια πονηρὰ ὠλίσθησε διανοίας αὐτῶν.

26 Καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον, ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται· καρδία σκληρὰ κακωθήσεται ἐπ' ἐσχάτων.

27 Καρδία σκληρὰ βαρυνθήσεται πόνοις, καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς προσθήσει ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις.

28 Ἐπαγωγῇ ὑπερηφάνου οὐκ ἔστιν ἴασις, φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐρρίζωκεν ἐν αὐτῷ.

29 Καρδία συνετοῦ διανοηθήσεται παραβολήν, καὶ οὖς ἀκροατοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ.

30 Πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσει ὕδωρ, καὶ ἐλεημοσύνη ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.

31 Ὁ ἀνταποδιδοὺς χάριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως εὑρήσει στήριγμα.

Κεφ. δ'. 4.

Τέκνον, τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς ὀφθαλμοὺς ἐπιδεεῖς.

2 Ψυχὴν πεινῶσαν μὴ λυπήσῃς, καὶ μὴ παροργίσῃς ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ.

3 Καρδίαν παρωργισμένην μὴ προσταράξῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς δόσιν προσδεομένου.

4 Ἱκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ.

5 Ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψῃς ὀφθαλμὸν, καὶ μὴ δῷς τόπον ἀνθρώπῳ καταράσασθαί σε.

6 Καταρωμένου γάρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, τῆς δεήσεως αὐτοῦ ἐπακούσεται ὁ ποιήσας αὐτόν.

7 Προσφιλῆ συναγωγῇ σεαυτὸν ποίει, καὶ μεγιστᾶνι ταπείνου τὴν κεφαλήν σου.

8 Κλῖνον πτωχῷ τὸ οὖς σου, καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραΰτητι.

9 Ἐξελοῦ ἀδικούμενον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος, καὶ μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῷ κρίνειν σε.

10 Γίνου ὀρφανοῖς ὡς πατὴρ, καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῇ μητρὶ αὐτῶν· καὶ ἔσῃ ὡς υἱὸς ὑψίστου, καὶ ἀγαπήσει σε μᾶλλον ἢ μήτηρ σου.

11 Ἡ σοφία υἱοὺς ἑαυτῇ ἀνύψωσε, καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν.

12 Ὁ ἀγαπῶν αὐτὴν ἀγαπᾷ ζωὴν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτὴν ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης.

13 Ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν, καὶ οὗ εἰσπορεύεται εὐλογήσει Κύριος.

14 Οἱ λατρεύοντες αὐτῇ λειτουργήσουσιν Ἁγίῳ, καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν ἀγαπᾷ ὁ Κύριος.

15 Ὁ ὑπακούων αὐτῆς κρινεῖ ἔθνη, καὶ ὁ προσελθὼν αὐτῇ κατασκηνώσει πεποιθώς.

16 Ἐὰν ἐμπιστεύσῃς, κατακληρονομήσεις αὐτὴν, καὶ ἐν κατασχέσει ἔσονται αἱ γενεαὶ αὐτοῦ.

17 Ὅτι διεστραμμένως πορεύεται μετ' αὐτοῦ ἐν πρώτοις· φόβον ἢ καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτὸν, καὶ βασανίσει αὐτὸν ἐν παιδείᾳ αὐτῆς, ἕως οὗ ἐμπιστεύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ πειράσῃ αὐτὸν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς.

18 Καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ' εὐθεῖαν πρὸς αὐτὸν, καὶ εὐφρανεῖ αὐτὸν, καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτὰ αὐτῆς.

19 Ἐὰν ἀποπλανηθῇ, ἐγκαταλείψει αὐτὸν, καὶ παραδώσει αὐτὸν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτοῦ.

20 Συντήρησον καιρὸν καὶ φύλαξαι ἀπὸ πονηροῦ, καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σου μὴ αἰσχυνθῇς.

21 Ἔστι γὰρ αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.

22 Μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ τῆς ψυχῆς σου, καὶ μὴ ἐντραπῇς εἰς πτῶσίν σου.

23 Μὴ κωλύσῃς λόγον ἐν καιρῷ σωτηρίας·

24 Ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία, καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης.

25 Μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ, καὶ περὶ τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντράπηθι.

26 Μὴ αἰσχυνθῇς ὁμολογῆσαι ἐφ' ἁμαρτίαις σου, καὶ μὴ βιάζου ῥοῦν ποταμοῦ.

27 Καὶ

27 Καὶ μὴ ὑποστρώσῃς σεαυτὸν ἀνθρώπῳ μωρῷ, καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον δυνάστου.

28 Ἕως τοῦ θανάτου ἀγώνισαι περὶ τῆς ἀληθείας, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.

29 Μὴ γίνου τραχὺς ἐν γλώσσῃ σου, καὶ νωθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις σου.

30 Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου.

31 Μὴ ἔστω ἡ χείρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν, καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι συνεσταλμένη.

Κεφ. ε΄. 5.

ΜΗ ἔπεχε ἐπὶ τοῖς χρήμασί σου, καὶ μὴ εἴπῃς, Αὐτάρκη μοι ἐστί.

2 Μὴ ἐξακολούθει τῇ ψυχῇ σου καὶ τῇ ἰσχύϊ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σου.

3 Καὶ μὴ εἴπῃς, Τίς με δυναστεύσει; ὁ γὰρ Κύριος ἐκδικῶν ἐκδικήσει σε.

4 Μὴ εἴπῃς, Ἥμαρτον, καὶ τί μοι ἐγένετο; ὁ γὰρ Κύριός ἐστι μακρόθυμος.

5 Περὶ ἐξιλασμοῦ μὴ ἄφοβος γίνου προσθεῖναι ἁμαρτίαν ἐφ᾽ ἁμαρτίαις.

6 Καὶ μὴ εἴπῃς, Ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ πολὺς, τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται· ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

7 Μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον, καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ Κυρίου, καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολῇ.

8 Μὴ ἔπεχε ἐπὶ χρήμασιν ἀδίκοις, οὐδὲν γὰρ ὠφελήσεις ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς.

9 Μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμῳ, καὶ μὴ πορεύου ἐν πάσῃ ἀτραπῷ· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.

10 Ἴσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σου, καὶ εἷς ἔστω σου ὁ λόγος.

11 Γίνου ταχὺς ἐν ἀκροάσει σου, καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγγου ἀπόκρισιν.

12 Εἰ ἔστι σοι σύνεσις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον, εἰ δὲ μὴ, ἡ χείρ σου ἔστω ἐπὶ στόματί σου.

13 Δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾷ, καὶ γλῶσσα ἀνθρώπου πτῶσις αὐτῷ.

14 Μὴ κληθῇς ψίθυρος, καὶ τῇ γλώσσῃ σου μὴ ἐνέδρευε· ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἐστὶν αἰσχύνη, καὶ κατάγνωσις πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσου.

15 Ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνόει.

Κεφ. ϛ΄. 6.

ΚΑὶ ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρός· ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνην καὶ ὄνειδος κληρονομήσει· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.

2 Μὴ ἐπάρῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ ψυχῆς σου, ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὡς ταῦρος ἡ ψυχή σου.

3 Τὰ φύλλα σου καταφάγεσαι, καὶ τοὺς καρπούς σου ἀπολέσεις, καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρόν.

4 Ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτησάμενον αὐτὴν, καὶ ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτόν.

5 Λάρυγξ γλυκὺς πληθυνεῖ φίλους αὐτοῦ, καὶ γλῶσσα εὔλαλος πληθυνεῖ

εὐπροσ-

θυνεῖ εὐπροσήγορα.

6 Οἱ εἰρηνεύοντές σοι ἔστωσαν πολλοί, οἱ δὲ σύμβουλοί σου εἷς ἀπὸ χιλίων.

7 Εἰ κτᾶσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτόν, καὶ μὴ ταχὺ ἐμπιστεύσῃς αὐτῷ.

8 Ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου.

9 Καὶ ἔστι φίλος μετατιθέμενος εἰς ἔχθραν, καὶ μάχην ὀνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει.

10 Καὶ ἔστι φίλος κοινωνὸς τραπεζῶν, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου.

11 Καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς σύ, καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκέτας σου παρρησιάσεται.

12 Ἐὰν ταπεινωθῇς, ἔσται κατὰ σοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσεται.

13 Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου διαχωρίσθητι, καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου πρόσεχε.

14 Φίλος πιστὸς σκέπη κραταιά, ὁ δὲ εὑρὼν αὐτὸν εὗρε θησαυρόν.

15 Φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.

16 Φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς, καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον εὑρήσουσιν αὐτόν.

17 Ὁ φοβούμενος Κύριον εὐθυνεῖ φιλίαν αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτὸν οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ.

18 Τέκνον ἐκ νεότητός σου ἐπίλεξαι παιδείαν, καὶ ἕως πολιῶν εὑρήσεις σοφίαν.

19 Ὡς ὁ ἀροτριῶν καὶ ὁ σπείρων πρόσελθε αὐτῇ, καὶ ἀνάμενε τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς αὐτῆς· ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις, καὶ ταχὺ φάγεσαι γεννημάτων αὐτῆς.

20 Ὡς τραχεῖά ἐστι σφόδρα τοῖς ἀπαιδεύτοις, καὶ οὐκ ἐμμενεῖ ἐν αὐτῇ ἀκάρδιος.

21 Ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἔσται ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ χρονιεῖ ἀποῤῥίψαι αὐτήν.

22 Σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστι, καὶ οὐ πολλοῖς ἐστι φανερά.

23 Ἄκουσον τέκνον καὶ δέξαι γνώμην μου, καὶ μὴ ἀπαναίνου τὴν συμβουλίαν μου.

24 Καὶ εἰσένεγκον τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς, καὶ εἰς τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τράχηλόν σου.

25 Ὑπόθες τὸν ὦμόν σου, καὶ βάσταξον αὐτήν, καὶ μὴ προσοχθίσῃς τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς.

26 Ἐν πάσῃ ψυχῇ σου πρόσελθε αὐτῇ, καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σου συντήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς.

27 Ἐξίχνευσον καὶ ζήτησον, καὶ γνωσθήσεταί σοι, καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος μὴ ἀφῇς αὐτήν.

28 Ἐπ' ἐσχάτων γὰρ εὑρήσεις τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς, καὶ στραφήσεταί σοι εἰς εὐφροσύνην.

29 Καὶ ἔσονταί σοι αἱ πέδαι εἰς σκέπην ἰσχύος, καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολὴν δόξης.

30 Κόσμος γὰρ χρύσεός ἐστιν ἐπ' αὐτῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλῶσμα ὑακίνθινον.

31 Στολὴν δόξης ἐνδύσῃ αὐτὴν, καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος περιθήσεις σεαυτῷ.

32 Ἐὰν θέλῃς, τέκνον, παιδευθήσῃ, καὶ ἐὰν δῷς τὴν ψυχήν σου, πανοῦργος ἔσῃ.

33 Ἐὰν ἀγαπήσῃς ἀκούειν ἐκδέξῃ, καὶ ἐὰν κλίνῃς τὸ οὖς σου σοφὸς ἔσῃ.

34 Ἐν πλήθει πρεσβυτέρων στῆθι, καὶ, τίς σοφός; αὐτῷ προσκολλήθητι.

35 Πᾶσαν διήγησιν θείαν θέλε ἀκούειν, καὶ παροιμίαι συνέσεως μὴ ἐκφευγέτωσάν σε.

36 Ἐὰν ἴδῃς συνετὸν, ὄρθριζε πρὸς αὐτὸν, καὶ βαθμοὺς θυρῶν αὐτοῦ ἐκτριβέτω ὁ πούς σου.

37 Διανοοῦ ἐν τοῖς προστάγμασι Κυρίου, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ μελέτα διαπαντός· αὐτὸς στηριεῖ τὴν καρδίαν σου, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας σου δοθήσεταί σοι.

Κεφ. ζ'. 7.

ΜΗ' ποίει κακὰ, καὶ οὐ μή σε καταλάβῃ κακόν.

2 Ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεῖ ἀπὸ σοῦ.

3 Υἱὲ μὴ σπεῖρε ἐπ' αὔλακας ἀδικίας, καὶ οὐ μὴ θερίσῃς αὐτὰς ἑπταπλασίως.

4 Μὴ ζήτει παρὰ Κυρίου ἡγεμονίαν, μηδὲ παρὰ βασιλέως καθέδραν δόξης.

5 Μὴ δικαιοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ παρὰ βασιλεῖ μὴ σοφίζου.

6 Μὴ ζήτει γενέσθαι κριτὴς, μὴ οὐκ ἐξισχύσεις ἐξᾶραι ἀδικίας· μήποτε εὐλαβηθῇς ἀπὸ προσώπου δυνάστου, καὶ θήσεις σκάνδαλον ἐν εὐθύτητί σου.

7 Μὴ ἁμάρτανε εἰς πλῆθος πόλεως, καὶ μὴ καταβάλῃς σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ.

8 Μὴ καταδεσμεύσῃς δὶς ἁμαρτίαν, ἐν γὰρ τῇ μιᾷ οὐκ ἀθῷος ἔσῃ.

9 Μὴ εἴπῃς, Τῷ πλήθει τῶν δώρων μου ἐπόψεται, καὶ ἐν τῷ προσενέγκαι με Θεῷ ὑψίστῳ προσδέξεται.

10 Μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῇ προσευχῇ σου, καὶ ἐλεημοσύνην ποιῆσαι μὴ παρίδῃς.

11 Μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, ἔστι γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ ὁ ἀνυψῶν.

12 Μὴ ἀροτρία ψεῦδος ἐπ' ἀδελφῷ σου, μηδὲ φίλῳ τὸ ὅμοιον ποίει.

13 Μὴ θέλε ψεύδεσθαι πᾶν ψεῦδος, ὁ γὰρ ἐνδελεχισμὸς αὐτοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν.

14 Μὴ ἀδολέσχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων, καὶ μὴ δευτερώσῃς λόγον ἐν προσευχῇ σου.

15 Μὴ μισήσῃς ἐπίπονον ἐργασίαν, καὶ γεωργίαν ὑπὸ ὑψίστου ἐκτισμένην.

16 Μὴ προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν.

[17 Ταπείνωσον σφόδρα τὴν ψυχήν σου.

[16 Μνήσθητι ὅτι ὀργὴ οὐ χρονιεῖ,

[17 Ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβοῦς πῦρ καὶ σκώληξ.

18 Μὴ ἀλλάξῃς φίλον ἕνεκεν ἀδιαφόρου, μηδὲ ἀδελφὸν γνήσιον ἐν χρυσίῳ Σουφείρ.

19 Μὴ ἀστόχει γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς, καὶ γὰρ χάρις αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χρυσίον.

20 Μὴ κακώσῃς οἰκέτην ἐργαζόμενον ἐν ἀληθείᾳ, μηδὲ μίσθιον διδόντα ψυχὴν αὐτοῦ.

21 Οἰ-

21 Οἰκέτην συνετὸν ἀ-
γαπάτω σου ἡ ψυχή, μὴ στερή-
σῃς αὐτὸν ἐλευθερίας.
22 Κτήνη σοί ἐστιν; ἐπι-
σκέπτου αὐτά· καὶ εἰ ἔστι σοι
χρήσιμα, ἐμμενέτω σοι.
23 Τέκνα σοί ἐστι; παίδευ-
σον αὐτά, καὶ κάμψον ἐκ νεό-
τητος τὸν τράχηλον αὐτῶν.
24 Θυγατέρες σοί εἰσι;
πρόσεχε τῷ σώματι αὐτῶν,
καὶ μὴ ἱλαρώσῃς πρὸς αὐτὰς
τὸ πρόσωπόν σου.
25 Ἔκδου θυγατέρα, καὶ ἔ-
σῃ τετελεκὼς ἔργον μέγα, καὶ
ἀνδρὶ συνετῷ δώρησαι αὐ-
τήν.
26 Γυνή σοι ἐστὶ κατὰ ψυ-
χήν; μὴ ἐκβάλῃς αὐτήν.
27 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ δόξα-
σον τὸν πατέρα σου, καὶ μητρὸς
ὠδῖνας μὴ ἐπιλάθῃ.
28 Μνήσθητι ὅτι δι' αὐτῶν
ἐγεννήθης, καὶ τί ἀνταποδώσεις
αὐτοῖς καθὼς αὐτοὶ σοί.
29 Ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλα-
βοῦ τὸν Κύριον, καὶ τοὺς ἱερεῖς
αὐτοῦ θαύμαζε.
30 Ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγά-
πησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκα-
ταλίπῃς.
31 Φοβοῦ τὸν Κύριον, καὶ
δόξασον ἱερέα, καὶ δὸς τὴν
μερίδα αὐτῷ, καθὼς ἐντέ-
ταλταί σοι, ἀπαρχὴν, καὶ περὶ
πλημμελείας, καὶ δόσιν βρα-
χιόνων, καὶ θυσίαν ἁγιασμοῦ,
καὶ ἀπαρχὴν ἁγίων.
32 Καὶ πτωχῷ ἔκτεινον
τὴν χεῖρά σου, ἵνα τελειωθῇ
ἡ εὐλογία σου.
33 Χάρις δόματος ἔναν-
τι παντὸς ζῶντος, καὶ ἐπὶ νε-
κρῷ μὴ ἀποκωλύσῃς χάριν.
34 Μὴ ὑστέρει ἀπὸ κλαιόν-
των, καὶ μετὰ πενθούντων πέν-
θησον.
35 Μὴ ὄκνει ἐπισκέπτεσθαι
ἄρρωστον, ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων
ἀγαπηθήσῃ.
36 Ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις
σου μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σου,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐχ ἁμαρτή-
σεις.

Κεφ. θ'. 8.

ΜΗ' διαμάχου μετὰ ἀν-
θρώπου δυνάστου, μή-
ποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ.
2 Μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπου
πλουσίου, μήποτε ἀντιστήσῃ
σου τὴν ὁλκήν· πολλοὺς γὰρ
ἀπώλεσε τὸ χρυσίον, καὶ καρ-
δίας βασιλέων ἐξέκλινε.
3 Μὴ διαμάχου μετὰ ἀν-
θρώπου γλωσσώδους, καὶ μὴ ἐπι-
στοιβάσῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ
ξύλα.
4 Μὴ πρόσπαιζε ἀπαιδεύ-
τῳ, ἵνα μὴ ἀτιμάζωνται οἱ
πρόγονοί σου.
5 Μὴ ὀνείδιζε ἄνθρωπον
ἀποστρέφοντα ἀπὸ ἁμαρτίας,
μνήσθητι ὅτι πάντες ἐσμὲν ἐν
ἐπιτιμίοις.
6 Μὴ ἀτιμάσῃς ἄνθρωπον
ἐν γήρει αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν
γηράσκουσι.
7 Μὴ ἐπίχαιρε ἐπὶ νεκρῷ,
μνήσθητι ὅτι πάντες τελευ-
τῶμεν.
8 Μὴ παρίδῃς διήγημα
σοφῶν, καὶ ἐν ταῖς παροιμίαις
αὐτῶν ἀναστρέφου, ὅτι παρ'
αὐτῶν μαθήσῃ παιδείαν, καὶ
λειτουργῆσαι μεγιστᾶσι.
9 Μὴ ἀστόχει διηγήματος
γερόντων, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔμα-
θον παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν·
ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ σύν-
εσιν, καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦ-
ναι ἀπόκρισιν.
10 Μὴ ἔκκαιε ἄνθρακας ἁ-
μαρτωλοῦ, μὴ ἐμπυρισθῇς ἐν

πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.

11 Μὴ ἐξαναστῇς ἀπὸ προσώπου ὑβριστοῦ, ἵνα μὴ ἐγκαθίσῃ ὡς ἔνεδρον τῷ στόματί σου.

12 Μὴ δανείσῃς ἀνθρώπῳ ἰσχυροτέρῳ σου, καὶ ἐὰν δανείσῃς, ὡς ἀπολωλεκὼς γίνου.

13 Μὴ ἐγγυήσῃ ὑπὲρ δύναμίν σου, καὶ ἐὰν ἐγγυήσῃ, ὡς ἀποτίσων φρόντιζε.

14 Μὴ δικάζου μετὰ κριτοῦ, κατὰ γὰρ τὴν δόξαν αὐτοῦ κρινοῦσιν αὐτῷ.

15 Μετὰ τολμηροῦ μὴ πορεύου ἐν ὁδῷ, ἵνα μὴ βαρύνηται κατὰ σοῦ· αὐτὸς γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιήσει, καὶ τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ συναπολῇ.

16 Μετὰ θυμώδους μὴ ποιήσῃς μάχην, καὶ μὴ διαπορεύου μετ' αὐτοῦ τὴν ἔρημον, ὅτι ὡς οὐδὲν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ αἷμα, καὶ ὅπου οὐκ ἔστι βοήθεια, καταβαλεῖ σε.

17 Μετὰ μωροῦ μὴ συμβουλεύου, οὐ γὰρ δυνήσεται λόγον στέξαι.

18 Ἐνώπιον ἀλλοτρίου μὴ ποιήσῃς κρυπτὸν, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται.

19 Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔκφαινε σὴν καρδίαν, καὶ μὴ ἀναφερέτω σοι χάριν.

Κεφ. θ'. 9.

ΜΗ' ζήλου γυναῖκα τοῦ κόλπου σου, μηδὲ διδάξῃς ἐπὶ σεαυτὸν παιδείαν πονηράν.

2 Μὴ δῷς γυναικὶ τὴν ψυχήν σου, ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύν σου.

3 Μὴ ὑπάντα γυναικὶ ἑταιριζομένῃ, μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς παγίδας αὐτῆς.

4 Μετὰ ψαλλούσης μὴ ἐνδελέχιζε, μήποτε ἁλῷς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν αὐτῆς.

5 Παρθένον μὴ καταμάνθανε, μήποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις αὐτῆς.

6 Μὴ δῷς πόρναις τὴν ψυχήν σου, ἵνα μὴ ἀπολέσῃς τὴν κληρονομίαν σου.

7 Μὴ περιβλέπου ἐν ῥύμαις πόλεως, καὶ ἐν τοῖς ἐρήμοις αὐτῆς μὴ πλανῶ.

8 Ἀπόστρεψον ὀφθαλμὸν ἀπὸ γυναικὸς εὐμόρφου, καὶ μὴ καταμάνθανε κάλλος ἀλλότριον· ἐν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν, καὶ ἐκ τούτου φιλία ὡς πῦρ ἀνακαίεται.

9 Μετὰ ὑπάνδρου γυναικὸς μὴ κάθου τὸ σύνολον, καὶ μὴ συμβολοκοπήσῃς μετ' αὐτῆς ἐν οἴνῳ, μήποτε ἐκκλίνῃ ἡ ψυχή σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ τῷ πνεύματί σου ὀλισθήσῃς εἰς ἀπώλειαν.

10 Μὴ ἐγκαταλίπῃς φίλον ἀρχαῖον, ὁ γὰρ πρόσφατος οὐκ ἔστιν ἔφισος αὐτῷ· οἶνος νέος, φίλος νέος, ἐὰν παλαιωθῇ, μετ' εὐφροσύνης πίεσαι αὐτόν.

11 Μὴ ζηλώσῃς δόξαν ἁμαρτωλοῦ, οὐ γὰρ οἶδας τί ἔσται ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ.

12 Μὴ εὐδοκήσῃς ἐν εὐδοκίᾳ ἀσεβῶν, μνήσθητι ὅτι ἕως ᾅδου οὐ μὴ δικαιωθῶσι.

13 Μακρὰν ἄπεχε ἀπὸ ἀνθρώπου ὃς ἔχει ἐξουσίαν τοῦ φονεύειν, καὶ οὐ μὴ ὑποπτεύσῃς φόβον θανάτου· κἂν προσέλθῃς, μὴ πλημμελήσῃς, ἵνα μὴ ἀφέληται τὴν ζωήν σου· ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις, καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατεῖς.

14 Κατὰ

14 Κατὰ τὴν ἰσχὺν σου στόχασαι τοὺς πλησίον, καὶ μετὰ σοφῶν συμβουλεύου.

15 Καὶ μετὰ συνετῶν ἔστω ὁ διαλογισμός σου, καὶ πᾶσα διήγησίς σου ἐν νόμῳ ὑψίστου.

16 Ἄνδρες δίκαιοι ἔστωσαν σύνδειπνοί σου, καὶ ἐν φόβῳ Κυρίου ἔστω τὸ καύχημά σου.

17 Ἐν χειρὶ τεχνιτῶν ἔργον ἐπαινεθήσεται, καὶ ὁ ἡγούμενος λαοῦ σοφὸς ἐν λόγῳ αὐτοῦ.

18 Φοβερὸς ἐν πόλει αὐτοῦ ἀνὴρ γλωσσώδης, καὶ ὁ προπετὴς ἐν λόγῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΡιτὴς σοφὸς παιδεύσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἡγεμονία συνετοῦ τεταγμένη ἔσται.

2 Κατὰ τὸν κριτὴν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οὕτω καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.

3 Βασιλεὺς ἀπαίδευτος ἀπολεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνέσει δυναστῶν.

4 Ἐν χειρὶ Κυρίου ἐξουσία τῆς γῆς, καὶ τὸν χρήσιμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν ἐπ' αὐτῆς.

5 Ἐν χειρὶ Κυρίου εὐοδία ἀνδρός, καὶ προσώπῳ γραμματέως ἐπιθήσει δόξαν αὐτοῦ.

6 Ἐπὶ παντὶ ἀδικήματι μὴ μηνιάσῃς τῷ πλησίον, καὶ μὴ πρᾶσσε μηδὲν ἐν ἔργοις ὕβρεως.

7 Μισητὴ ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώπων ὑπερηφανία, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελήσει ἄδικα.

8 Βασιλεία ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος μετάγεται, διὰ ἀδικίας καὶ ὕβρεις καὶ χρήματα.

9 Τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός; ὅτι ἐν ζωῇ ἔρριψα τὰ ἐνδόσθια αὐτοῦ.

10 Μακρὸν ἀρρώστημα σκώπτει ἰατρός, καὶ βασιλεὺς σήμερον, καὶ αὔριον τελευτήσει.

11 Ἐν γὰρ τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον, κληρονομήσει ἑρπετὰ καὶ θηρία καὶ σκώληκας.

12 Ἀρχὴ ὑπερηφανίας, ἀνθρώπου ἀφισταμένου ἀπὸ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέστη ἡ καρδία αὐτοῦ.

13 Ὅτι ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἁμαρτία, καὶ ὁ κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρήσει βδέλυγμα· διὰ τοῦτο παρεδόξασε Κύριος τὰς ἐπαγωγάς, καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος αὐτούς.

14 Θρόνους ἀρχόντων καθεῖλεν ὁ Κύριος, καὶ ἐκάθισε πραεῖς ἀντ' αὐτῶν.

15 Ῥίζας ἐθνῶν ἐξέτιλεν ὁ Κύριος, καὶ ἐφύτευσε ταπεινοὺς ἀντ' αὐτῶν.

16 Χώρας ἐθνῶν κατέστρεψεν ὁ Κύριος, καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίων γῆς.

17 Ἐξήρανεν ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτούς, καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Οὐκ ἔκτισται ἀνθρώποις ὑπερηφανία, οὐδὲ ὀργὴ θυμοῦ γεννήμασι γυναικῶν.

19 Σπέρμα ἔντιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου· σπέρμα ἔντιμον ποῖον; οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον. σπέρμα ἄτιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου· σπέρμα ἄτιμον ποῖον; οἱ παραβαίνοντες ἐντολάς.

20 Ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἡγούμενος αὐτῶν ἔντιμος,

καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

22 Πλούσιος καὶ ἔνδοξος καὶ πτωχὸς, τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου.

23 Οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετὸν, καὶ οὐ καθήκει δοξάσαι ἄνδρα ἁμαρτωλόν.

24 Μεγιστὰν καὶ κριτὴς καὶ δυνάστης δοξασθήσεται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν τις μείζων τοῦ φοβουμένου τὸν Κύριον.

25 Οἰκέτῃ σοφῷ ἐλεύθεροι λειτουργήσουσι, καὶ ἀνὴρ ἐπιστήμων οὐ γογγύσει.

26 Μὴ σοφίζου ποιῆσαι τὸ ἔργον σου, καὶ μὴ δοξάζου ἐν καιρῷ στενοχωρίας σου.

27 Κρείσσων ἐργαζόμενος ἐν πᾶσιν, ἢ περιπατῶν, ἢ δοξαζόμενος καὶ ἀπορῶν ἄρτων.

28 Τέκνον, ἐν πραΰτητι δόξασον τὴν ψυχήν σου, καὶ δὸς αὐτῇ τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.

29 Τὸν ἁμαρτάνοντα εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίς δικαιώσει; καὶ τίς δοξάσει τὸν ἀτιμάζοντα τὴν ζωὴν αὐτοῦ;

30 Πτωχὸς δοξάζεται δι' ἐπιστήμην αὐτοῦ, καὶ πλούσιος δοξάζεται διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ.

31 Ὁ δὲ δοξαζόμενος ἐν πτωχείᾳ, καὶ ἐν πλούτῳ ποσαχῶς; καὶ ὁ ἄδοξος ἐν πλούτῳ, καὶ ἐν πτωχείᾳ ποσαχῶς;

Κεφ. ια'. 11.

Σοφία ταπεινοῦ ἀνύψωσε κεφαλὴν, καὶ ἐν μέσῳ μεγιστάνων καθίσει αὐτόν.

2 Μὴ αἰνέσῃς ἄνδρα ἐν κάλλει αὐτοῦ, καὶ μὴ βδελύξῃ ἄνθρωπον ἐν ὁράσει αὐτοῦ.

3 Μικρὰ ἐν πετεινοῖς μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς.

4 Ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχήσῃ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ ἐπαίρου, ὅτι θαυμαστὰ τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ κρυπτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποις.

5 Πολλοὶ τύραννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφους, ὁ δὲ ἀνυπονόητος ἐφόρεσε διάδημα.

6 Πολλοὶ δυνάσται ἠτιμάσθησαν σφόδρα, καὶ ἔνδοξοι παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἑτέρων.

7 Πρὶν ἐξετάσῃς μὴ μέμψῃ· νόησον πρῶτον καὶ τότε ἐπιτίμα.

8 Πρὶν ἢ ἀκοῦσαι μὴ ἀποκρίνου, καὶ ἐν μέσῳ λόγων μὴ παρεμβάλλου.

9 Περὶ πράγματος οὗ οὐκ ἔστι σοι χρεία, μὴ ἔριζε, καὶ ἐν κρίσει ἁμαρτωλῶν μὴ συνέδρευε.

10 Τέκνον, μὴ περὶ πολλὰ ἔστωσαν αἱ πράξεις σου· ἐὰν πληθύνῃς, οὐκ ἀθῳωθήσῃ· καὶ ἐὰν διώκῃς, οὐ μὴ καταλάβῃς, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃς διαδράς.

11 Ἔστι κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύδων, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὑστερεῖται.

12 Ἔστι νωθρὸς καὶ προσδεόμενος ἀντιλήψεως, ὑστερῶν ἰσχύϊ, καὶ πτωχείᾳ περισσεύει, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀνώρθωσεν αὐτὸν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ.

13 Καὶ ἀνύψωσε κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί.

14 Ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ζωὴ καὶ θάνατος, πτωχεία καὶ πλοῦ-

τος

τος παρὰ Κυρίου ἐστί.
17 Δόσις Κυρίου παραμέ-
νει εὐσεβέσι, καὶ ἡ εὐδοκία
αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εὐοδωθή-
σεται.
18 Ἔστι πλουτῶν ἀπὸ προσ-
οχῆς καὶ σφιγγίας αὐτοῦ, καὶ
αὕτη ἡ μερὶς τοῦ μισθοῦ αὐ-
τοῦ.
19 Ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτόν,
Εὗρον ἀνάπαυσιν, καὶ νῦν φά-
γομαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μου, καὶ
οὐκ οἶδε τίς καιρὸς παρελεύ-
σεται, καὶ καταλείψει αὐτὰ ἑτέ-
ροις, καὶ ἀποθανεῖται.
20 Στῆθι ἐν διαθήκῃ σου
καὶ ὁμίλει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν τῷ ἔρ-
γῳ σου παλαιώθητι.
21 Μὴ θαύμαζε ἐν ἔργοις
ἁμαρτωλοῦ, πίστευε τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἔμμενε τῷ πόνῳ σου· ὅτι κοῦ-
φον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου διὰ
τάχους ἐξάπινα πλουτίσαι
πένητα.
22 Εὐλογία Κυρίου ἐν μι-
σθῷ εὐσεβοῦς, καὶ ἐν ὥρᾳ τα-
χινῇ ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐ-
τοῦ.
23 Μὴ εἴπῃς, Τίς ἐστί μου
χρεία; καὶ τίνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἔ-
σται μοι τὰ ἀγαθά;
24 Μὴ εἴπῃς, Αὐτάρκη
μοί ἐστι, καὶ τί ἀπὸ τοῦ νῦν κα-
κωθήσομαι;
25 Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀ-
μνηστία κακῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ
κακῶν οὐ μνησθήσεται ἀγαθῶν.
26 Ὅτι κοῦφον ἔναντι Κυ-
ρίου ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς ἀπο-
δοῦναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ.
27 Κάκωσις ὥρας ἐπιλη-
σμονὴν ποιεῖ τρυφῆς, καὶ ἐν
συντελείᾳ ἀνθρώπου ἀποκά-
λυψις ἔργων αὐτοῦ.
28 Πρὸ τελευτῆς μὴ μα-
κάριζε μηδένα, καὶ ἐν τέκνοις
αὐτοῦ γνωσθήσεται ἀνήρ.
29 Μὴ πάντα ἄνθρωπον
εἴσαγε εἰς οἶκόν σου, πολλὰ
γὰρ τὰ ἔνεδρα τοῦ δολίου.
30 Πέρδιξ θηρευτὴς ἐν
καρτάλλῳ, οὕτως καρδία ὑ-
περηφάνου, καὶ ὡς ὁ κατάσκο-
πος ἐπιβλέπει πτῶσιν.
31 Τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ
μεταστρέφων ἐνεδρεύει, καὶ ἐν
τοῖς αἱρετοῖς ἐπιθήσει μῶ-
μον.
32 Ἀπὸ σπινθῆρος πυρὸς
πληθύνεται ἀνθρακιά, καὶ ἄν-
θρωπος ἁμαρτωλὸς εἰς αἷ-
μα ἐνεδρεύει.
33 Πρόσεχε ἀπὸ κακούργου,
πονηρὰ γὰρ τεκταίνει, μήποτε
μῶμον εἰς τὸν αἰῶνα δῷ σοι.
34 Ἐνοίκισον ἀλλότριον,
καὶ διαστρέψει σε ἐν ταραχαῖς,
καὶ ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδί-
ων σου.

Κεφ. ιβʹ. 12.

Ἐὰν εὖ ποιῇς, γνῶθι τί-
νι ποιεῖς, καὶ ἔσται χάρις
τοῖς ἀγαθοῖς σου.
2 Εὖ ποίησον εὐσεβεῖ, καὶ
εὑρήσεις ἀνταπόδομα, καὶ εἰ
μὴ παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ ὑ-
ψίστου.
3 Οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ τῷ ἐν-
δελεχίζοντι εἰς κακά, καὶ
τῷ ἐλεημοσύνην μὴ χαριζο-
μένῳ.
4 Δὸς τῷ εὐσεβεῖ, καὶ μὴ
ἀντιλάβῃ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
5 Εὐποίησον τῷ ταπεινῷ,
καὶ μὴ δῷς ἀσεβεῖ· ἐμπόδι-
σον τοὺς ἄρτους αὐτοῦ, καὶ μὴ δῷς
αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν αὐτοῖς σε δυ-
ναστεύσῃ· διπλάσια γὰρ κα-
κὰ εὑρήσεις ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς
οἷς ἂν ποιήσῃς αὐτῷ.
6 Ὅτι καὶ ὁ ὕψιστος ἐμίση-
σεν ἁμαρτωλούς, καὶ τοῖς ἀσε-
βέσιν ἀποδώσει ἐκδίκησιν.

7 Δὸς τῷ ἀγαθῷ, καὶ μὴ ἀντιλάβῃ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

8 Οὐκ ἐκδικηθήσεται ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος, καὶ οὐ κρυβήσεται ἐν κακοῖς ὁ ἐχθρός.

9 Ἐν ἀγαθοῖς ἀνδρὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐν λύπῃ, καὶ ἐν τοῖς κακοῖς αὐτοῦ καὶ ὁ φίλος διαχωρισθήσεται.

10 Μὴ πιστεύσῃς τῷ ἐχθρῷ σου εἰς τὸν αἰῶνα· ὡς γὰρ ὁ χαλκὸς ἰοῦται, οὕτως ἡ πονηρία αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ καὶ πορεύηται συγκεκυφώς, ἐπίστησον τὴν ψυχήν σου καὶ φύλαξαι ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἔσῃ αὐτῷ ὡς ἐκμεμαχὼς ἔσοπτρον, καὶ γνώσῃ ὅτι οὐκ εἰς τέλος κατίωσε.

12 Μὴ στήσῃς αὐτὸν παρὰ σεαυτόν, μὴ ἀνατρέψας σε στῇ ἐπὶ τὸν τόπον σου· μὴ καθίσῃς αὐτὸν ἐκ δεξιῶν σου, μήποτε ζητήσῃ τὴν καθέδραν σου, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ ἐπιγνώσῃ τῶν λόγων μου, καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων μου κατανυγήσῃ.

13 Τίς ἐλεήσει ἐπαοιδὸν ὀφιόδηκτον, καὶ πάντας τοὺς προσάγοντας θηρίοις;

14 Οὕτως τὸν προσπορευόμενον ἀνδρὶ ἁμαρτωλῷ καὶ συμφυρόμενον ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ.

15 Ὥραν μετὰ σοῦ διαμενεῖ, καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, οὐ μὴ καρτερήσῃ.

16 Καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ γλυκανεῖ ὁ ἐχθρός, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ βουλεύσεται ἀνατρέψαι σε εἰς βόθρον· ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ δακρύσει ὁ ἐχθρός, καὶ ἐὰν εὕρῃ καιρόν, οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀφ' αἵματος.

17 Κακὰ ἂν ὑπαντήσῃ σοι, εὑρήσεις αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου, καὶ ὡς βοηθῶν ὑποσχάσει πτέρναν σου.

18 Κινήσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπικροτήσει ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ πολλὰ διαψιθυρίσει, καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ΄. 13.

Ὁ Ἁπτόμενος πίσσης μολυνθήσεται, καὶ ὁ κοινωνῶν ὑπερηφάνῳ ὁμοιωθήσεται αὐτῷ.

2 Βάρος ὑπὲρ σὲ μὴ ἄρῃς, ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ μὴ κοινώνει· τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα; αὕτη προσκρούσει, καὶ αὕτη συντριβήσεται.

3 Πλούσιος ἠδίκησε, καὶ αὐτὸς προσενεβριμήσατο· πτωχὸς ἠδίκηται, καὶ αὐτὸς προσδεηθήσεται.

4 Ἐὰν χρησιμεύσῃς, ἐργᾶται ἐν σοί· καὶ ἐὰν ὑστερήσῃς, καταλείψει σε.

5 Ἐὰν ἔχῃς, συμβιώσεταί σοι, καὶ ἀποκενώσει σε, καὶ αὐτὸς οὐ πονέσει.

6 Χρείαν ἔσχηκέ σου, καὶ ἀποπλανήσει σε, καὶ προσγελάσεταί σοι, καὶ δώσει σοι ἐλπίδα· λαλήσει σοι καλά, καὶ ἐρεῖ, Τίς χρεία σου;

7 Καὶ αἰσχυνεῖ σε ἐν τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀποκενώσῃ σε δὶς ἢ τρίς, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ καταμωκήσεταί σου· μετὰ ταῦτα ὄψεταί σε, καὶ καταλείψει σε, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει ἐπὶ σοί.

8 Πρόσεχε μὴ ἀποπλανηθῇς, καὶ μὴ ταπεινωθῇς ἐν εὐφροσύνῃ σου.

9 Προσκαλεσαμένου σε δυνάστου, ὑποχωρῶν γίνου, καὶ

τόσῳ μᾶλλον προσκαλέσεταί σε.

10 Μὴ ἔμπιπτε ἵνα μὴ ἀπωσθῇς, καὶ μὴ μακρὰν ἀφίστω ἵνα μὴ ἐπιλησθῇς.

11 Μὴ ἔπεχε ἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πίστευε τοῖς πλείοσι λόγοις αὐτοῦ· ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιᾶς πειράσει σε, καὶ ὡς προσγελῶν ἐξετάσει.

12 Ἀνελεήμων ὁ μὴ συντηρῶν λόγους, καὶ οὐ μὴ φείσηται περὶ κακώσεως καὶ δεσμῶν.

13 Συντήρησον καὶ πρόσεχε σφοδρῶς, ὅτι μετὰ τῆς πτώσεώς σου περιπατεῖς.

15 Πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ, καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ.

16 Πᾶσα σὰρξ κατὰ γένος συνάγεται, καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ προσκολληθήσεται ἀνήρ.

17 Τί κοινωνήσει λύκος ἀμνῷ; οὕτως ἁμαρτωλὸς πρὸς εὐσεβῆ.

18 Τίς εἰρήνη ὑαίνῃ πρὸς κύνα; καὶ τίς εἰρήνη πλουσίῳ πρὸς πένητα;

19 Κυνήγια λεόντων ὄναγροι ἐν ἐρήμῳ, οὕτως νομαὶ πλουσίων πτωχοί.

20 Βδέλυγμα ὑπερηφάνῳ ταπεινότης, οὕτως βδέλυγμα πλουσίῳ πτωχός.

21 Πλούσιος σαλευόμενος στηρίζεται ὑπὸ φίλων, ταπεινὸς δὲ πεσὼν προσαπωθεῖται ὑπὸ φίλων.

22 Πλουσίου σφαλέντος πολλοὶ ἀντιλήπτορες, ἐλάλησεν ἀπόρρητα, καὶ ἐδικαίωσαν αὐτόν· ταπεινὸς ἔσφαλε, καὶ προσεπετίμησαν αὐτῷ, ἐφθέγξατο σύνεσιν, καὶ οὐκ ἐδόθη αὐτῷ τόπος.

23 Πλούσιος ἐλάλησε, καὶ πάντες ἐσίγησαν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἀνύψωσαν ἕως τῶν νεφελῶν· πτωχὸς ἐλάλησε, καὶ εἶπαν, Τίς οὗτος; κἂν προσκόψῃ, προσανατρέψουσιν αὐτόν.

24 Ἀγαθὸς ὁ πλοῦτος ᾧ μὴ ἔστιν ἁμαρτία, καὶ πονηρὰ ἡ πτωχεία ἐν στόμασιν ἀσεβοῦς.

25 Καρδία ἀνθρώπου ἀλλοιοῖ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἐὰν εἰς ἀγαθὰ ἐάν τε εἰς κακά.

26 Ἴχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον ἱλαρὸν, καὶ εὕρεσις παραβολῶν διαλογισμοὶ μετὰ κόπου.

Κεφ. ιδ'. 14.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ὠλίσθησεν ἐν στόματι αὐτοῦ, καὶ οὐ κατενύγη ἐν λύπῃ ἁμαρτίας.

2 Μακάριος οὗ οὐ κατέγνω ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ὃς οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ.

3 Ἀνδρὶ μικρολόγῳ οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος, καὶ ἀνθρώπῳ βασκάνῳ ἱνατί χρήματα;

4 Ὁ συνάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, συνάγει ἄλλοις, καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τρυφήσουσιν ἕτεροι.

5 Ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ, τίνι ἀγαθὸς ἔσται; καὶ οὐ μὴ εὐφρανθήσεται ἐν τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ.

6 Τοῦ βασκαίνοντος ἑαυτὸν οὐκ ἔστι πονηρότερος, καὶ τοῦτο ἀνταπόδομα τῆς κακίας αὐτοῦ.

7 Κἂν εὖ ποιῇ, ἐν λήθῃ ποιεῖ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκφαίνει τὴν κακίαν αὐτοῦ.

8 Πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ, ἀποστρέφων πρόσωπον καὶ ὑπερορῶν ψυχάς.

9 Πλεονέκτου ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλαται μερίδι, καὶ ἀδικία

ἀδικία πονηρὰ ἀναξηραίνει
ψυχήν.
10 Ὀφθαλμὸς πονηρὸς
φθονερὸς ἐπ' ἄρτῳ, καὶ ἐλλι-
πὴς ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ.
11 Τέκνον καθὼς ἐὰν ἔ-
χῃς εὖ ποίει σεαυτὸν, καὶ προσ-
φορὰς Κυρίῳ ἀξίως πρόσ-
αγε.
12 Μνήσθητι ὅτι θάνατος
οὐ χρονιεῖ, καὶ διαθήκη ᾅδου οὐχ
ὑπεδείχθη σοι.
13 Πρίν σε τελευτῆσαι εὖ
ποίει φίλῳ, καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν
σου ἔκτεινον καὶ δὸς αὐτῷ.
14 Μὴ ἀφυστερήσῃς ἀπὸ ἀ-
γαθῆς ἡμέρας, καὶ μερὶς ἐπι-
θυμίας ἀγαθῆς μή σε παρελ-
θέτω.
15 Οὐχὶ ἑτέρῳ καταλεί-
ψεις τοὺς πόνους σου, καὶ τοὺς κό-
πους σου εἰς διαίρεσιν κλή-
ρου;
16 Δὸς καὶ λάβε, καὶ ἀ-
πάτησον τὴν ψυχήν σου· ὅτι
οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδου ζητῆσαι τρυ-
φήν.
17 Πᾶσα σὰρξ ὡς ἱμάτι-
ον παλαιοῦται· ἡ γὰρ διαθή-
κη ἀπ' αἰῶνος, θανάτῳ ἀ-
ποθανῇ.
18 Ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ
δένδρου δασέος, τὰ μὲν κατα-
βάλλει, ἄλλα δὲ φύει· οὕτως γε-
νεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος, ἡ μὲν
τελευτᾷ, ἑτέρα δὲ γεννᾶται.
19 Πᾶν ἔργον σηπόμενον
ἐκλείπει, καὶ ὁ ἐργαζόμενος
αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ἀπελεύσε-
ται.
20 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐν
σοφίᾳ τελευτήσει, καὶ ὃς ἐν
συνέσει αὐτοῦ διαλεχθήσεται.
21 Ὁ διανοούμενος τὰς
ὁδοὺς αὐτῆς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆς
νοηθήσεται.
22 Ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς
ὡς ἰχνευτὴς, καὶ ἐν ταῖς εἰσόδοις
αὐτῆς ἐνέδρευε.
23 Ὁ παρακύπτων διὰ τῶν
θυρίδων αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῶν
θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροά-
σεται.
24 Ὁ καταλύων σύνεγ-
γυς τοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ πήξει
πάσσαλον ἐν τοῖς τοίχοις αὐ-
τῆς.
25 Στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ
κατὰ χεῖρας αὐτῆς, καὶ καταλύ-
σει ἐν καταλύματι ἀγαθῶν.
26 Θήσει τὰ τέκνα αὐ-
τοῦ ἐν τῇ σκέπῃ αὐτῆς, καὶ
ὑπὸ τῶν κλάδων αὐτῆς αὐλι-
σθήσεται.
27 Σκεπασθήσεται ὑπ' αὐ-
τῆς ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν τῇ
δόξῃ αὐτῆς καταλύσει.

Κεφ. ιε'. 15.

Ὁ φοβούμενος Κύριον ποι-
ήσει αὐτὸ, καὶ ὁ ἐγκρα-
τὴς τοῦ νόμου καταλήψεται αὐ-
τήν.
2 Καὶ ὑπαντήσεται αὐτῷ ὡς
μήτηρ, καὶ ὡς γυνὴ παρθενί-
ας προσδέξεται αὐτόν.
3 Ψωμιεῖ αὐτὸν ἄρτον συν-
έσεως, καὶ ὕδωρ σοφίας πο-
τίσει αὐτόν.
4 Στηριχθήσεται ἐπ' αὐ-
τὴν καὶ οὐ μὴ κλιθῇ, καὶ ἐπ'
αὐτῆς ἐφέξει καὶ οὐ μὴ καται-
σχυνθῇ.
5 Καὶ ὑψώσει αὐτὸν παρὰ
τοὺς πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐν μέ-
σῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει στόμα
αὐτοῦ.
6 Εὐφροσύνην καὶ στέφα-
νον ἀγαλλιάματος καὶ ὄνο-
μα αἰώνιον κατακληρονο-
μήσει.
7 Οὐ μὴ καταλήψονται
αὐτὴν ἄνθρωποι ἀσύνετοι,
καὶ

καὶ ἄνδρες ἁμαρτωλοὶ οὐ μὴ ἴδωσιν αὐτήν.

8 Μακράν ἐστιν ὑπερηφανίας, καὶ ἄνδρες ψεῦσται οὐ μὴ μνησθήσονται αὐτῆς.

9 Οὐχ ὡραῖος αἶνος ἐν στόματι ἁμαρτωλοῦ, ὅτι οὐ παρὰ Κυρίου ἀπεστάλη.

10 Ἐν γὰρ σοφίᾳ ῥηθήσεται αἶνος, καὶ ὁ Κύριος εὐοδώσει αὐτόν.

11 Μὴ εἴπῃς, Ὅτι διὰ Κύριον ἀπέστην· ἃ γὰρ ἐμίσησεν, οὐ ποιήσεις.

12 Μὴ εἴπῃς, Ὅτι αὐτός με ἐπλάνησεν· οὐ γὰρ χρείαν ἔχει ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ.

13 Πᾶν βδέλυγμα ἐμίσησε Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

14 Αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐν χειρὶ διαβουλίου αὐτοῦ.

15 Ἐὰν θέλῃς, συντηρήσεις ἐντολάς, καὶ πίστιν ποιῆσαι εὐδοκίας.

16 Παρέθηκέ σοι πῦρ καὶ ὕδωρ, οὗ ἐὰν θέλῃς ἐκτενεῖς τὴν χεῖρά σου.

17 Ἔναντι ἀνθρώπων ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος, καὶ ὃ ἐὰν εὐδοκήσῃ δοθήσεται αὐτῷ.

18 Ὅτι πολλὴ σοφία τοῦ Κυρίου, ἰσχυρὸς ἐν δυναστείᾳ καὶ βλέπων τὰ πάντα.

19 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐπιγνώσεται πᾶν ἔργον ἀνθρώπου.

20 Καὶ οὐκ ἐνετείλατο οὐδενὶ ἀσεβεῖν, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄνεσιν οὐδενὶ ἁμαρτάνειν.

Κεφ. ις'. 16.

ΜΗ' ἐπιθύμει τέκνων πλῆθος ἀχρήστων, μὴ εὐφραίνου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν.

2 Ἐὰν πληθύνωσι, μὴ εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ ἔστι φόβος Κυρίου μετ' αὐτῶν.

3 Μὴ ἐμπιστεύσῃς τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ μὴ ἔπεχε ἐπὶ τὸν τόπον αὐτῶν· κρείσσων γὰρ εἷς ἢ χίλιοι, καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ.

4 Ἀπὸ γὰρ ἑνὸς συνετοῦ συνοικισθήσεται πόλις, φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθήσεται.

5 Πολλὰ τοιαῦτα ἑώρακα ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκήκοε τὸ οὖς μου.

6 Ἐν συναγωγῇ ἁμαρτωλῶν ἐκκαυθήσεται πῦρ, καὶ ἐν ἔθνει ἀπειθεῖ ἐξεκαύθη ὀργή.

7 Οὐκ ἐξιλάσατο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, οἳ ἀπέστησαν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν.

8 Οὐκ ἐφείσατο περὶ τῆς παροικίας Λώτ, οὓς ἐβδελύξατο διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν.

9 Οὐκ ἠλέησεν ἔθνος ἀπωλείας, τοὺς ἐξηρμένους ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν.

10 Καὶ οὕτως ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν τοὺς ἐπισυναχθέντας ἐν σκληροκαρδίᾳ αὐτῶν.

11 Κἂν ᾖ εἷς σκληροτράχηλος, θαυμαστὸν τοῦτο εἰ ἀθῳωθήσεται· ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτοῦ· δυνάστης ἐξιλασμῶν, καὶ ἐκχέων ὀργήν.

12 Κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ, οὕτως καὶ πολὺς ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ· ἄνδρα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρίνει.

13 Οὐκ ἐκφεύξεται ἐν ἁρπάγμασιν ἁμαρτωλός, καὶ οὐ

μὴ

μὴ καθυστερήσῃ ὑπομονὴν εὐσεβοῦς.

14 Πάσῃ ἐλεημοσύνῃ ποιήσει τόπον, ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ εὑρήσει.

17 Μὴ εἴπῃς, Ὅτι ἀπὸ Κυρίου κρυβήσομαι, μὴ ἐξ ὕψους τίς μου μνησθήσεται; ἐν λαῷ πλείονι οὐ μὴ μνησθῶ, τίς γὰρ ἡ ψυχή μου ἐν ἀμετρήτῳ κτίσει;

18 Ἰδοὺ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Θεοῦ, ἄβυσσος καὶ γῆ σαλευθήσονται ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ.

19 Ἅμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἐν τῷ ἐπιβλέψαι εἰς αὐτὰ, τρόμῳ συσσείονται.

20 Καὶ ἐπ' αὐτοῖς οὐ διανοηθήσεται καρδία· καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τίς ἐνθυμηθήσεται;

21 Καὶ καταιγὶς, ἣν οὐκ ὄψεται ἄνθρωπος, τὰ δὲ πλείονα τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφοις.

22 Ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ, ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὰν γὰρ ἡ διαθήκη.

23 Ἐλαττούμενος καρδίᾳ διανοεῖται ταῦτα, καὶ ἀνὴρ ἄφρων καὶ πλανώμενος διανοεῖται μωρά.

24 Ἄκουσόν μου, τέκνον, καὶ μάθε ἐπιστήμην, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων μου πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σου.

25 Ἐκφαίνω ἐν σταθμῷ παιδείαν, καὶ ἐν ἀκριβείᾳ ἀπαγγέλλω ἐπιστήμην.

26 Ἐν κρίσει Κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ ποιήσεως αὐτῶν διέστειλε μερίδας αὐτῶν.

27 Ἐκόσμησεν εἰς αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν· οὔτε ἐπείνασαν, οὔτε ἐκοπίασαν, καὶ οὐκ ἐξέλιπον ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν.

28 Ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἔθλιψε, καὶ ἕως αἰῶνος οὐκ ἀπειθήσουσι τοῦ ῥήματος αὐτοῦ.

29 Καὶ μετὰ ταῦτα Κύριος εἰς τὴν γῆν ἐπέβλεψε, καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.

30 Ψυχῇ παντὸς ζώου ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποστροφὴ αὐτῶν.

Κεφ. ιζ'. 17.

Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς ἄνθρωπον, καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτήν.

2 Ἡμέρας ἀριθμοῦ καὶ καιρὸν ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν ἐπ' αὐτῆς.

3 Καθ' ἑαυτοὺς ἐνέδυσεν αὐτοὺς ἰσχὺν, καὶ κατ' εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτούς.

4 Καὶ ἔθηκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάσης σαρκὸς, καὶ κατακυριεύειν θηρίων καὶ πετεινῶν.

6 Διαβούλιον καὶ γλῶσσαν καὶ ὀφθαλμοὺς, ὦτα καὶ καρδίαν ἔδωκε διανοεῖσθαι αὐτοῖς.

7 Ἐπιστήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτοὺς, καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.

8 Ἔθηκε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, δεῖξαι αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων αὐτοῦ.

10] Καὶ ὄνομα ἁγιασμοῦ αἰνέσουσιν,

9] Ἵνα διηγῶνται τὰ μεγαλεῖα τῶν ἔργων αὐτοῦ.

11] Προσ-

11 Προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπιστήμην, καὶ νόμον ζωῆς ἐκληροδότησεν αὐτοῖς.

12 Διαθήκην αἰῶνος ἔστησε μετ' αὐτῶν, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.

13 Μεγαλεῖον δόξης εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ δόξαν φωνῆς αὐτῶν ἤκουσε τὸ οὖς αὐτῶν.

14 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Προσέχετε ἀπὸ παντὸς ἀδίκου· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἑκάστῳ περὶ τοῦ πλησίον.

15 Αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ διαπαντὸς, οὐ κρυβήσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

17 Ἑκάστῳ ἔθνει κατέστησεν ἡγούμενον, καὶ μερὶς Κυρίου Ἰσραήλ ἐστιν.

19 Ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδελεχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

20 Οὐκ ἐκρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἔναντι Κυρίου.

22 Ἐλεημοσύνη ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ χάριν ἀνθρώπου ὡς κόρην συντηρήσει.

23 Μετὰ ταῦτα ἐξαναστήσεται καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς, καὶ τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει.

24 Πλὴν μετανοοῦσιν ἔδωκεν ἐπάνοδον, καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὑπομονήν.

25 Ἐπίστρεφε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀπόλειπε ἁμαρτίας, δεήθητι κατὰ πρόσωπον καὶ σμίκρυνον πρόσκομμα.

26 Ἐπάναγε ἐπὶ ὕψιστον, καὶ ἀπόστρεφε ἀπὸ ἀδικίας, καὶ σφόδρα μίσησον βδέλυγμα.

27 Ὑψίστῳ τίς αἰνέσει ἐν ᾅδου; ἀντὶ ζώντων καὶ ζώντων καὶ διδόντων ἀνθομολόγησιν.

28 Ἀπὸ νεκροῦ ὡς μηδὲ ὄντος ἀπόλλυται ἐξομολόγησις· ζῶν καὶ ὑγιὴς αἰνέσει τὸν Κύριον.

29 Ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Κυρίου, καὶ ἐξιλασμὸς τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐπ' αὐτόν;

30 Οὐ γὰρ δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀνθρώποις, ὅτι οὐκ ἀθάνατος υἱὸς ἀνθρώπου.

31 Τί φωτεινότερον ἡλίου; καὶ τοῦτο ἐκλείπει, καὶ πονηρὸς ἐνθυμηθήσεται σάρκα καὶ αἷμα.

32 Δύναμιν ὕψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκέπτεται, καὶ οἱ ἄνθρωποι πάντες γῆ καὶ σποδός.

Κεφ. ιη'. 18.

Ὁ Ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔκτισε τὰ πάντα κοινῇ.

2 Κύριος μόνος δικαιωθήσεται.

4 Οὐθενὶ ἐξεποίησεν ἐξαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτοῦ· καὶ τίς ἐξιχνιάσει τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ;

5 Κράτος μεγαλωσύνης αὐτοῦ τίς ἐξαριθμήσεται; καὶ τίς προσθήσει ἐκδιηγήσασθαι τὰ ἐλέη αὐτοῦ;

6 Οὐκ ἔστιν ἐλαττῶσαι οὐδὲ προσθεῖναι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ θαυμάσια τοῦ Κυρίου.

7 Ὅταν συντελέσῃ ἄνθρωπος, τότε ἄρχεται. καὶ

ὅταν παύσηται τότε ἀπορηθήσεται.

8 Τί ἄνθρωπος, καὶ τί ἡ χρῆσις αὐτοῦ; τί τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ τί τὸ κακὸν αὐτοῦ;

9 Ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν.

10 Ὡς σταγὼν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου, οὕτως ὀλίγα ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος.

11 Διὰ τοῦτο ἐμακροθύμησε Κύριος ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ ἐξέχεεν ἐπ᾽ αὐτοὺς τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Εἶδε καὶ ἐπέγνω τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ὅτι πονηρά, διὰ τοῦτο ἐπλήθυνε τὸν ἐξιλασμὸν αὐτοῦ.

13 Ἔλεος ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἔλεος δὲ Κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, ἐλέγχων καὶ παιδεύων καὶ διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων ὡς ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.

14 Τοὺς ἐκδεχομένους παιδείαν ἐλεεῖ, καὶ τοὺς κατασπεύδοντας ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

15 Τέκνον, ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῷς μῶμον, καὶ ἐν πάσῃ δόσει λύπην λόγων.

16 Οὐχὶ καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος; οὕτως κρείσσων λόγος ἢ δόσις.

17 Οὐκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν; καὶ ἀμφότερα παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ.

18 Μωρὸς ἀχαρίστως ὀνειδιεῖ, καὶ δόσις βασκάνου ἐκτήκει ὀφθαλμούς.

19 Πρὶν ἢ λαλῆσαι μάνθανε, καὶ πρὸ ἀῤῥωστίας θεραπεύου.

20 Πρὸ κρίσεως ἐξέταζε σεαυτόν, καὶ ἐν ὥρᾳ ἐπισκοπῆς εὑρήσεις ἐξιλασμόν.

21 Πρὶν ἀῤῥωστῆσαί σε ταπεινώθητι, καὶ ἐν καιρῷ ἁμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφήν.

22 Μὴ ἐμποδισθῇς τοῦ ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐκαίρως, καὶ μὴ μείνῃς ἕως θανάτου δικαιωθῆναι.

23 Πρὶν εὔξασθαι ἑτοίμασον σεαυτόν, καὶ μὴ γίνου ὡς ἄνθρωπος πειράζων τὸν Κύριον.

24 Μνήσθητι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς, καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῇ προσώπου.

25 Μνήσθητι καιρὸν λιμοῦ ἐν καιρῷ πλησμονῆς, πτωχείαν καὶ ἔνδειαν ἐν ἡμέραις πλούτου.

26 Ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας μεταβάλλει καιρός, καὶ πάντα ἐστὶ ταχινὰ ἔναντι Κυρίου.

27 Ἄνθρωπος σοφὸς ἐν παντὶ εὐλαβηθήσεται, καὶ ἐν ἡμέραις ἁμαρτιῶν προσέξει ἀπὸ πλημμελείας.

28 Πᾶς συνετὸς ἔγνω σοφίαν, καὶ τῷ εὑρόντι αὐτὴν δώσει ἐξομολόγησιν.

29 Συνετοὶ ἐν λόγοις καὶ αὐτοὶ ἐσοφίσαντο, καὶ ἀνώμβρησαν παροιμίας ἀκριβεῖς.

Ἐγκράτεια Ψυχῆς.

30 Ὀπίσω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου, καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέξεών σου κωλύου.

31 Ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, ποιήσει σε ἐπίχαρμα τῶν ἐχθρῶν σου.

32 Μὴ εὐφραίνου ἐπὶ πολλῇ τρυφῇ,

τρυφῇ, μηδὲ προσδεθῇς συμβολῇ αὐτῆς.

33 Μὴ γίνου πτωχὸς συμβολοκοπῶν ἐκ δανεισμοῦ, καὶ οὐδέν σοι ἐστὶν ἐν μαρσυππείῳ.

Κεφ. ιθ'. 19.

Ἐργάτης μέθυσος οὐ πλουτισθήσεται, ὁ ἐξουθενῶν τὰ ὀλίγα κατὰ μικρὸν πεσεῖται.

2 Οἶνος καὶ γυναῖκες ἀποστήσουσι συνετοὺς, καὶ ὁ κολλώμενος πόρναις τολμηρότερος ἔσται.

3 Σῆτες καὶ σκώληκες κληρονομήσουσιν αὐτὸν, καὶ ἡ ψυχὴ τολμηρὰ ἐξαρθήσεται.

4 Ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων, κοῦφος καρδίᾳ, καὶ ὁ ἁμαρτάνων, εἰς ψυχὴν αὐτοῦ πλημμελήσει.

5 Ὁ εὐφραινόμενος καρδίᾳ καταγνωσθήσεται, καὶ ὁ μισῶν λαλιὰν ἐλαττονοῦται κακίᾳ.

7 Μηδέποτε δευτερώσῃς λόγον, καὶ οὐθέν σοι οὐ μὴ ἐλαττονωθῇ.

8 Ἐν φίλῳ καὶ ἐν ἐχθρῷ μὴ διηγοῦ, καὶ εἰ μὴ ἐστί σοι ἁμαρτία, μὴ ἀποκάλυπτε.

9 Ἀκήκοε γάρ σου καὶ ἐφυλάξατό σε, καὶ ἐν καιρῷ μισήσει σε.

10 Ἀκήκοας λόγον; συναποθανέτω σοι, θάρσει, οὐ μή σε ῥήξει.

11 Ἀπὸ προσώπου λόγου ὠδινήσει μωρὸς, ὡς ἀπὸ προσώπου βρέφους ἡ τίκτουσα.

12 Βέλος πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκὸς, οὕτως λόγος ἐν κοιλίᾳ μωροῦ.

13 Ἔλεγξον φίλον, μήποτε οὐκ ἐποίησε, καὶ εἴ τι ἐποίησε, μήποτε προσθῇ.

14 Ἔλεγξον τὸν φίλον, μήποτε οὐκ εἶπε, καὶ εἰ εἴρηκεν, ἵνα μὴ δευτερώσῃ.

15 Ἔλεγξον φίλον, πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολὴ, καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίστευε.

16 Ἔστιν ὀλισθαίνων καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς· τίς οὐχ ἡμάρτησεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ;

17 Ἔλεγξον τὸν πλησίον σου πρὶν ἢ ἀπειλῆσαι, καὶ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίστου.

20 Πᾶσα σοφία φόβος Κυρίου, καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ ποίησις νόμου.

22 Καὶ οὐκ ἔστι σοφία πονηρίας ἐπιστήμη, καὶ οὐκ ἔστιν, ὅπου βουλὴ ἁμαρτωλῶν, φρόνησις.

23 Ἔστι πονηρία καὶ αὕτη βδέλυγμα, καὶ ἔστιν ἄφρων ἐλαττούμενος σοφίᾳ.

24 Κρείττων ἡττώμενος ἐν συνέσει ἔμφοβος, ἢ περισσεύων ἐν φρονήσει καὶ παραβαίνων νόμον.

25 Ἔστι πανουργία ἀκριβὴς καὶ αὕτη ἄδικος, καὶ ἔστι διαστρέφων χάριν τοῦ ἐκφᾶναι κρίμα.

26 Ἔστι πονηρευόμενος συγκεκυφὼς μελανίᾳ, καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ πλήρης δόλου.

27 Συγκύφων πρόσωπον καὶ ἐτεροκωφῶν, ὅπου οὐκ ἐπεγνώσθη, προφθάσει σε.

28 Καὶ ἐὰν ὑπὸ ἐλαττώματος ἰσχύος κωλυθῇ ἁμαρτεῖν, ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, κακοποιήσει.

29 Ἀπὸ ὁράσεως ἐπιγνωσθήσεται ἀνὴρ, καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπιγνωσθήσεται νοήμων.

30 Στολισμὸς ἀνδρὸς καὶ

γέλως ὀδόντων καὶ βήματα ἀνθρώπου ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτοῦ.

Κεφ. κ'. 20.

Ἔστιν ἔλεγχος ὃς οὐκ ἔστιν ὡραῖος, καὶ ἔστι σιωπῶν καὶ αὐτὸς φρόνιμος.

2 Ὡς καλὸν ἐλέγξαι ἢ θυμοῦσθαι, καὶ ὁ ἀνθομολογούμενος ἀπὸ ἐλαττώσεως κωλυθήσεται.

4 Ἐπιθυμία εὐνούχου ἀποπαρθενῶσαι νεανίδα, οὕτως ὁ ποιῶν ἐν βίᾳ κρίματα.

5 Ἔστι σιωπῶν εὑρισκόμενος σοφὸς, καὶ ἔστι μισητὸς ἀπὸ πολλῆς λαλιᾶς.

6 Ἔστι σιωπῶν, οὐ γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν, καὶ ἔστι σιωπῶν εἰδὼς καιρόν.

7 Ἄνθρωπος σοφὸς σιγήσει ἕως καιροῦ, ὁ δὲ λαπιστὴς καὶ ἄφρων ὑπερβήσεται καιρόν.

8 Ὁ πλεονάζων λόγῳ βδελυχθήσεται, καὶ ὁ ἐνεξουσιαζόμενος μισηθήσεται.

9 Ἔστιν εὐοδία ἐν κακοῖς ἀνδρὶ, καὶ ἔστιν εὕρεμα εἰς ἐλάττωσιν.

10 Ἔστι δόσις ἣ οὐ λυσιτελήσει σοι, καὶ ἔστι δόσις ἧς τὸ ἀνταπόδομα διπλοῦν.

11 Ἔστιν ἐλάττωσις ἕνεκεν δόξης, καὶ ἔστιν ὃς ἀπὸ ταπεινώσεως ἦρε κεφαλήν.

12 Ἔστιν ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγου, καὶ ἀποτιννύων αὐτὰ ἑπταπλάσιον.

13 Ὁ σοφὸς ἐν λόγῳ ἑαυτὸν προσφιλῆ ποιήσει, χάριτες δὲ μωρῶν ἐκχυθήσονται.

14 Δόσις ἄφρονος οὐ λυσιτελήσει σοι, οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνθ' ἑνὸς πολλοί.

15 Ὀλίγα δώσει καὶ πολλὰ ὀνειδίσει, καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς κῆρυξ· σήμερον δανειεῖ καὶ αὔριον ἀπαιτήσει· μισητὸς ἄνθρωπος ὁ τοιοῦτος.

16 Μωρὸς ἐρεῖ, Οὐχ ὑπάρχει μοι φίλος, καὶ οὐκ ἔστι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς μου· οἱ ἔσθοντες τὸν ἄρτον μου, φαῦλοι γλώσσῃ.

17 Ποσάκις, καὶ ὅσοι καταγελάσονται αὐτοῦ;

18 Ὀλίσθημα ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης, οὕτως πτῶσις κακῶν κατὰ σπουδὴν ἥξει.

19 Ἄνθρωπος ἄχαρις, μῦθος ἄκαιρος, ἐν στόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.

20 Ἀπὸ στόματος μωροῦ ἀποδοκιμασθήσεται παραβολὴ, οὐ γὰρ μὴ εἴπῃ αὐτὴν ἐν καιρῷ αὐτῆς.

21 Ἔστι κωλυόμενος ἁμαρτάνειν ἀπὸ ἐνδείας, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτοῦ οὐ κατανυγήσεται.

22 Ἔστιν ἀπολλύων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δι' αἰσχύνην, καὶ ἀπὸ ἄφρονος προσώπου ἀπολεῖ αὐτήν.

23 Ἔστι χάριν αἰσχύνης ἐπαγγελλόμενος φίλῳ, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν.

24 Μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ ψεῦδος, ἐν στόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.

25 Αἱρετὸν κλέπτης, ἢ ὁ ἐνδελεχίζων ψεύδει, ἀμφότεροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσιν.

26 Ἦθος ἀνθρώπου ψευδοῦς ἀτιμία, καὶ ἡ αἰσχύνη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐνδελεχῶς.

Λόγοι Παραβολῶν.

27 Ὁ σοφὸς ἐν λόγοις προάξει ἑαυτόν, καὶ ἄνθρωπος φρόνιμος ἀρέσει μεγιστᾶσιν.

28 Ὁ ἐργαζόμενος γῆν ἀνυψώσει θημωνίαν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀρέσκων μεγιστᾶσιν ἐξιλάσεται ἀδικίαν.

29 Ξένια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν, καὶ ὡς φιμὸς ἐν στόματι ἀποτρέπει ἐλεγμούς.

30 Σοφία κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανής, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;

31 Κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

Κεφ. κα'. 21.

Τέκνον, ἥμαρτες; μὴ προσθῇς μηκέτι, καὶ περὶ τῶν προτέρων σου δεήθητι.

2 Ὡς ἀπὸ προσώπου ὄφεως, φεῦγε ἀπὸ ἁμαρτίας, ἐὰν γὰρ προσέλθῃς, δήξεταί σε· ὀδόντες λέοντος οἱ ὀδόντες αὐτῆς, ἀναιροῦντες ψυχὰς ἀνθρώπων.

3 Ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία, τῇ πληγῇ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἴασις.

4 Καταπληγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον. οὕτως οἶκος ὑπερηφάνου ἐρημωθήσεται.

5 Δέησις πτωχοῦ ἐκ στόματος ἕως ὠτίων αὐτοῦ, καὶ τὸ κρίμα αὐτοῦ κατὰ σπουδὴν ἔρχεται.

6 Μισῶν ἐλεγμὸν, ἐν ἴχνει ἁμαρτωλοῦ, καὶ ὁ φοβούμενος Κύριον ἐπιστρέψει ἐν καρδίᾳ.

7 Γνωστὸς μακρόθεν ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσῃ, ὁ δὲ νοήμων οἶδεν ἐν τῷ ὀλισθαίνειν αὐτόν.

8 Ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρήμασιν ἀλλοτρίοις, ὡς ὁ συνάγων αὐτοῦ τοὺς λίθους εἰς χειμῶνα.

9 Στιππεῖον συνηγμένον συναγωγὴ ἀνόμων, καὶ ἡ συντέλεια αὐτῶν φλὸξ πυρός.

10 Ὁδὸς ἁμαρτωλῶν ὡμαλισμένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτῆς βόθρος ᾅδου.

11 Ὁ φυλάσσων νόμον κατακρατεῖ τοῦ ἐννοήματος αὐτοῦ, καὶ συντέλεια τοῦ φόβου Κυρίου σοφία.

12 Οὐ παιδευθήσεται ὃς οὐκ ἔστι πανοῦργος· ἔστι πανουργία πληθύνουσα πικρίαν.

13 Γνῶσις σοφοῦ ὡς κατακλυσμὸς πληθυνθήσεται, καὶ ἡ βουλὴ αὐτοῦ ὡς πηγὴ ζωῆς.

14 Ἔγκατα μωροῦ ὡς ἀγγεῖον συντετριμμένον, καὶ πᾶσαν γνῶσιν οὐ κρατήσει.

15 Λόγον σοφὸν ἐὰν ἀκούσῃ ἐπιστήμων, αἰνέσει αὐτόν, καὶ ἐπ' αὐτὸν προσθήσει· ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν καὶ ἀπήρεσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτὸν ὀπίσω τοῦ νώτου αὐτοῦ.

16 Ἐξήγησις μωροῦ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον, ἐπὶ δὲ χείλους συνετοῦ εὑρεθήσεται χάρις.

17 Στόμα φρονίμου ζητηθήσεται ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ διανοηθήσεται ἐν καρδίᾳ.

18 Ὡς οἶκος ἠφανισμένος, οὕτως μωρῷ σοφία· καὶ γνῶσις ἀσυνέτου, ἀδιεξέταστοι λόγοι.

19 Πέδαι ἐν ποσὶν ἀνοήτοις παιδεία, καὶ ὡς χειροπέδαι ἐπὶ χειρὸς δεξιᾶς.

20 Μωρὸς ἐν γέλωτι ἀνυψοῖ φωνὴν αὐτοῦ, ἀνὴρ δὲ πανοῦργος μόλις ἡσυχῇ μειδιάσει.

21 Ὡς κόσμος χρυσοῦς φρονίμῳ παιδεία, καὶ ὡς χλιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ.

22 Ποὺς μωροῦ ταχὺς εἰς οἰκίαν, ἄνθρωπος δὲ πολύπειρος αἰσχυνθήσεται ἀπὸ προσώπου.

23 Ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύπτει εἰς οἰκίαν, ἀνὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στήσεται.

24 Ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι παρὰ θύραν, ὁ δὲ φρόνιμος βαρυνθήσεται ἀτιμίᾳ.

25 Χείλη ἀλλοτρίων ἐν τούτοις βαρυνθήσεται, λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζυγῷ σταθήσονται.

26 Ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν, καρδία δὲ σοφῶν στόμα αὐτῶν.

27 Ἐν τῷ καταρᾶσθαι ἀσεβῆ τὸν Σατανᾶν, αὐτὸς καταρᾶται τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

28 Μολύνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων, καὶ ἐν παροικήσει μισηθήσεται.

Κεφ. κβ'. 22.

Λίθῳ ἠρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀκνηρός, καὶ πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτοῦ.

2 Βολβίτῳ κοπρίων συνεβλήθη ὀκνηρός, πᾶς ὁ ἀναιρούμενος αὐτὸν ἐκτινάξει χεῖρα.

3 Αἰσχύνη πατρὸς ἐν γεννήσει ἀπαιδεύτου, θυγάτηρ δὲ ἐπ' ἐλαττώσει γίνεται.

4 Θυγάτηρ φρονίμη κληρονομήσει ἄνδρα αὐτῆς, καὶ ἡ καταισχύνουσα, εἰς λύπην γεννήσαντος.

5 Πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει ἡ θρασεῖα, καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀτιμασθήσεται.

6 Μουσικὰ ἐν πένθει ἄκαιρος διήγησις, μάστιγες καὶ παιδεία ἐν παντὶ καιρῷ σοφίας.

7 Συγκολλῶν ὄστρακον ὁ διδάσκων μωρόν, ἐξεγείρων καθεύδοντα ἐκ βαθέος ὕπνου.

8 Διηγούμενος νυστάζοντι ὁ διηγούμενος μωρῷ, καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἐρεῖ, Τί ἐστιν;

11 Ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ φῶς, καὶ ἐπὶ μωρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ σύνεσις· ἥδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ, ὅτι ἀνεπαύσατο, τοῦ δὲ μωροῦ ὑπὲρ θάνατον ἡ ζωὴ πονηρά.

12 Πένθος νεκροῦ ἑπτὰ ἡμέραι, μωροῦ δὲ καὶ ἀσεβοῦς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

13 Μετὰ ἄφρονος μὴ πληθύνῃς λόγον, καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορεύου· φύλαξαι ἀπ' αὐτοῦ ἵνα μὴ κόπον ἔχῃς, καὶ οὐ μὴ μολυνθῇς ἐν τῷ ἐντιναγμῷ αὐτοῦ, ἔκκλινον ἀπ' αὐτοῦ καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν, καὶ οὐ μὴ ἀκηδιάσῃς ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτοῦ.

14 Ὑπὲρ μόλυβδον τί βαρυνθήσεται; καὶ τί αὐτῷ ὄνομα, ἀλλ' ἢ μωρός;

15 Ἄμμον καὶ ἅλα καὶ βῶλον σιδήρου εὔκοπον ὑπενεγκεῖν, ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον.

16 Ἱμάντωσις ξυλίνη ἐνδεδεμένη εἰς οἰκοδομὴν ἐν συσσεισμῷ οὐ διαλυθήσεται, οὕτως καρδία ἐστηριγμένη ἐπὶ διανοήματος βουλῆς ἐν καιρῷ οὐ δειλιάσει.

17 Καρδία ἡδρασμένη ἐπὶ δια-

διανοίας συνέσεως, ὡς κόσμος ψαμμωτὸς τοίχου ξυστοῦ.

18 Χάρακες ἐπὶ μετεώρου κείμενοι κατέναντι ἀνέμου οὐ μὴ ὑπομείνωσιν, οὕτως καρδία δειλὴ ἐπὶ διανοήματος μωροῦ κατέναντι παντὸς φόβου οὐ μὴ ὑπομείνῃ.

19 Ὁ νύσσων ὀφθαλμὸν κατάξει δάκρυα, καὶ ὁ νύσσων καρδίαν ἐκφαίνει αἴσθησιν.

20 Βάλλων λίθον ἐπὶ πετεινὰ ἀποσοβεῖ αὐτά, καὶ ὁ ὀνειδίζων φίλον διαλύσει φιλίαν.

21 Ἐπὶ φίλον ἐὰν σπάσῃς ῥομφαίαν, μὴ ἀπελπίσῃς, ἔστι γὰρ ἐπάνοδος.

22 Ἐπὶ φίλον ἐὰν ἀνοίξῃς στόμα, μὴ εὐλαβηθῇς, ἔστι γὰρ διαλλαγή· πλὴν ὀνειδισμοῦ, καὶ ὑπερηφανίας, καὶ μυστηρίου ἀποκαλύψεως, καὶ πληγῆς δολίας, ἐν τούτοις ἀποφεύξεται πᾶς φίλος.

23 Πίστιν κτῆσαι ἐν πτωχείᾳ μετὰ τοῦ πλησίον, ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ὁμοῦ πλησθῇς· ἐν καιρῷ θλίψεως διάμενε αὐτῷ, ἵνα ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομήσῃς.

24 Πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνου καὶ καπνός, οὕτως πρὸ αἱμάτων λοιδορίαι.

25 Φίλον σκεπάσαι οὐκ αἰσχυνθήσομαι, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ,

26 Καὶ εἰ κακά μοι συμβῇ δι' αὐτόν· πᾶς ὁ ἀκούων φυλάξεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Τίς δώσει μοι ἐπὶ στόμα μου φυλακήν, καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων μου σφραγῖδα πανοῦργον, ἵνα μὴ πέσω ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἀπολέσῃ με;

Κεφ. κγ'. 23.

Κύριε πάτερ καὶ δέσποτα ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἐν βουλῇ αὐτῶν, μὴ ἀφῇς με πεσεῖν ἐν αὐτοῖς.

2 Τίς ἐπιστήσει ἐπὶ τοῦ διανοήματός μου μάστιγας, καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου παιδείαν σοφίας; ἵνα ἐπὶ τοῖς ἀγνοήμασί μου μὴ φείσωνται, καὶ οὐ μὴ παρῇ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν,

3 Ὅπως μὴ πληθυνθῶσιν αἱ ἄγνοιαί μου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου πλεονάσωσι, καὶ πεσοῦμαι ἔναντι τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἐπιχαρεῖταί μοι ὁ ἐχθρός μου.

4 Κύριε πάτερ καὶ Θεὲ ζωῆς μου, μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῷς μοι,

5 Καὶ ἐπιθυμίαν ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ.

6 Κοιλίας ὄρεξις καὶ συνουσιασμὸς μὴ καταλαβέτωσάν με, καὶ ψυχῇ ἀναιδεῖ μὴ παραδῷς με.

Παιδεία Στόματος.

7 Παιδείαν στόματος ἀκούσατε τέκνα, καὶ ὁ φυλάσσων οὐ μὴ ἁλῷ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

8 Καταληφθήσεται ἁμαρτωλός, καὶ λοίδορος καὶ ὑπερήφανος σκανδαλισθήσονται ἐν αὐτοῖς.

9 Ὅρκῳ μὴ ἐθίσῃς τὸ στόμα σου, καὶ ὀνομασίᾳ τοῦ ἁγίου μὴ συνεθισθῇς.

10 Ὥσπερ γὰρ οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς ἀπὸ μώλωπος οὐκ ἐλαττωθήσεται, οὕτω καὶ ὁ ὀμνύων καὶ ὀνομάζων διαπαντὸς ἀπὸ ἁμαρτίας οὐ μὴ καθαρισθῇ.

11 Ἀνὴρ πολύορκος πλησθήσεται ἀνομίας, καὶ οὐκ ἀποστή-

σεται ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ· ἐὰν πλημμελήσῃ, ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, κἂν ὑπεριδῇ, ἥμαρτε δισσῶς· καὶ εἰ διακενῆς ὤμοσεν, οὐ δικαιωθήσεται. πλησθήσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ.

12 Ἔστι λέξις ἀντιπεριβεβλημένη θανάτῳ, μὴ εὑρεθήτω ἐν κληρονομίᾳ Ἰακώβ· ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀποστήσεται, καὶ ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλισθήσονται.

13 Ἀπαιδευσίαν ἀσυρῆ μὴ συνεθίσῃς τὸ στόμα σου, ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας.

14 Μνήσθητι πατρὸς καὶ μητρός σου, ἀναμέσον γὰρ μεγιστάνων συνεδρεύεις· μήποτε ἐπιλάθῃ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τῷ ἐθισμῷ σου μωρανθῇς, καὶ θελήσεις εἰ μὴ ἐγεννήθης, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς τοκετοῦ σου καταράσῃ.

15 Ἄνθρωπος συνεθιζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ, ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μὴ παιδευθῇ.

16 Δύο εἴδη πληθύνουσιν ἁμαρτίας, καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὀργήν· ψυχὴ θερμὴ ὡς πῦρ καιόμενον, οὐ μὴ σβεσθῇ ἕως ἂν καταποθῇ· ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ, οὐ μὴ παύσηται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ.

17 Ἀνθρώπῳ πόρνῳ πᾶς ἄρτος ἡδύς, οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως ἂν τελευτήσῃ.

18 Ἄνθρωπος παραβαίνων ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ, λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, Τίς με ὁρᾷ; σκότος κύκλῳ μου, καὶ οἱ τοῖχοί με καλύπτουσι, καὶ οὐδείς με ὁρᾷ, τί εὐλαβοῦμαι; τῶν ἁμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθήσεται ὁ ὕψιστος·

19 Καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔγνω ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροι, ἐπιβλέποντες πάσας ὁδοὺς ἀνθρώπων, καὶ κατανοοῦντες εἰς ἀπόκρυφα μέρη.

20 Πρὶν ἢ κτισθῆναι τὰ πάντα ἔγνωσται αὐτῷ, οὕτως καὶ μετὰ τὸ συντελεσθῆναι.

21 Οὗτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκδικηθήσεται, καὶ οὗ οὐχ ὑπενόησε, πιασθήσεται.

22 Οὕτως καὶ γυνὴ καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα, καὶ παριστῶσα κληρονόμον ἐξ ἀλλοτρίου.

23 Πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ ὑψίστου ἠπείθησε, καὶ δεύτερον εἰς ἄνδρα ἑαυτῆς ἐπλημμέλησε, καὶ τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη, ἐξ ἀλλοτρίου ἀνδρὸς τέκνα παρέστησεν.

24 Αὕτη εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπὴ ἔσται.

25 Οὐ διαδώσουσι τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ῥίζαν, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐ δώσουσι καρπόν.

26 Καταλείψει εἰς κατάραν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ τὸ ὄνειδος αὐτῆς οὐκ ἐξαλειφθήσεται.

27 Καὶ ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες, ὅτι οὐθὲν κρεῖττον φόβου Κυρίου, καὶ οὐθὲν γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς Κυρίου.

Κεφ. κδʹ. 24.

Αἴνεσις Σοφίας.

Η Σοφία αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς, καὶ ἐν μέσῳ λαοῦ αὐτῆς καυχήσεται.

2 Ἐν ἐκκλησίᾳ ὑψίστου στόμα αὐτῆς ἀνοίξει, καὶ ἔναντι

δυνά-

δυνάμεως αὐτοῦ καυχήσεται.

3 Ἐγὼ ἀπὸ στόματος ὑψίστου ἐξῆλθον, καὶ ὡς ὁμίχλη κατεκάλυψα γῆν.

4 Ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνωσα, καὶ ὁ θρόνος μου ἐν στύλῳ νεφέλης.

5 Γῦρον οὐρανοῦ ἐκύκλωσα μόνη, καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιεπάτησα.

6 Ἐν κύμασι θαλάσσης καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ λαῷ καὶ ἔθνει ἐκτησάμην.

7 Μετὰ τούτων πάντων ἀνάπαυσιν ἐζήτησα, καὶ ἐν κληρονομίᾳ τίνος αὐλισθήσομαι.

8 Τότε ἐνετείλατό μοι ὁ κτίστης ἁπάντων, καὶ ὁ κτίσας με κατέπαυσε τὴν σκηνήν μου καὶ εἶπεν, Ἐν Ἰακὼβ κατασκήνωσον, καὶ ἐν Ἰσραὴλ κατακληρονομήθητι.

9 Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἀπ᾽ ἀρχῆς ἔκτισέ με, καὶ ἕως αἰῶνος οὐ μὴ ἐκλίπω.

10 Ἐν σκηνῇ ἁγίᾳ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλειτούργησα, καὶ οὕτως ἐν Σιὼν ἐστηρίχθην.

11 Ἐν πόλει ἠγαπημένῃ ὁμοίως με κατέπαυσε, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ ἐξουσία μου.

12 Καὶ ἐρρίζωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ, ἐν μερίδι Κυρίου κληρονομίας αὐτοῦ.

13 Ὡς κέδρος ἀνυψώθην ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὄρεσιν Ἀερμών.

14 Ὡς φοῖνιξ ἀνυψώθην ἐν αἰγιαλοῖς, καὶ ὡς φυτὰ ῥόδου ἐν Ἱεριχῷ· ὡς ἐλαία εὐπρεπὴς ἐν πεδίῳ, καὶ ἀνυψώθην ὡς πλάτανος.

15 Ὡς κιννάμωμον καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων δέδωκα ὀσμήν, καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ διέδωκα εὐωδίαν· ὡς χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ στακτή, καὶ ὡς λιβάνου ἀτμὶς ἐν σκηνῇ.

16 Ἐγὼ ὡς τερέμινθος ἐξέτεινα κλάδους μου, καὶ οἱ κλάδοι μου κλάδοι δόξης καὶ χάριτος.

17 Ἐγὼ ὡς ἄμπελος βλαστήσασα χάριν, καὶ τὰ ἄνθη μου καρπὸς δόξης καὶ πλούτου.

19 Προσέλθετε πρός με οἱ ἐπιθυμοῦντές μου, καὶ ἀπὸ τῶν γεννημάτων μου ἐμπλήσθητε.

20 Τὸ γὰρ μνημόσυνόν μου ὑπὲρ μέλι γλυκύ, καὶ ἡ κληρονομία μου ὑπὲρ μέλιτος κηροῦ.

21 Οἱ ἐσθίοντές με ἔτι πεινάσουσι, καὶ οἱ πίνοντές με ἔτι διψήσουσιν.

22 Ὁ ὑπακούων μου οὐκ αἰσχυνθήσεται, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἐν ἐμοὶ οὐχ ἁμαρτήσουσι.

23 Ταῦτα πάντα βίβλος διαθήκης Θεοῦ ὑψίστου, νόμον ὃν ἐνετείλατο Μωυσῆς, κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.

25 Ὁ πιμπλῶν ὡς Φεισὼν σοφίαν, καὶ ὡς Τίγρις ἐν ἡμέραις νέων.

26 Ὁ ἀναπληρῶν ὡς Εὐφράτης σύνεσιν, καὶ ὡς Ἰορδάνης ἐν ἡμέραις θερισμοῦ.

27 Ὁ ἐκφαίνων ὡς φῶς παιδείαν, ὡς Γηὼν ἐν ἡμέραις τρυγητοῦ.

28 Οὐ συνετέλεσεν ὁ πρῶτος γνῶναι αὐτήν, καὶ οὕτως ὁ ἔσχατος οὐκ ἐξιχνίασεν αὐτήν.

29 Ἀπὸ γὰρ θαλάσσης ἐπληθύνθη διανόημα αὐτῆς, καὶ ἡ βουλὴ αὐτῆς ἀπὸ ἀβύσσου μεγάλης.

30 Κἀγὼ ὡς διῶρυξ ἀπὸ

πο-

ποταμοῦ, καὶ ὡς ὑδραγωγὸς ἐξ-
ῆλθον εἰς παράδεισον.

31 Εἶπα, Ποτιῶ μου τὸν
κῆπον, καὶ μεθύσω μου τὴν
πρασιάν· καὶ ἰδοὺ ἐγένετό μοι
ἡ διῶρυξ εἰς ποταμὸν, καὶ ὁ
ποταμός μου ἐγένετο εἰς θά-
λασσαν.

32 Ἔτι παιδείαν ὡς ὄρ-
θρον φωτιῶ, καὶ ἐκφανῶ αὐτὰ
ἕως εἰς μακράν.

33 Ἔτι διδασκαλίαν ὡς
προφητείαν ἐκχεῶ, καὶ κατα-
λείψω αὐτὴν εἰς γενεὰς αἰ-
ώνων.

34 Ἴδετε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μό-
νῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς
ἐκζητοῦσιν αὐτήν.

Κεφ. κε'. 25.

ΕΝ τρισὶν ὡραΐσθην, καὶ
ἀνέστην ὡραία ἔναντι
Κυρίου καὶ ἀνθρώπων· ὁμόνοια
ἀδελφῶν, καὶ φιλία τῶν πλη-
σίον, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἑαυτοῖς
συμπεριφερόμενοι.

2 Τρία δὲ εἴδη ἐμίσησεν ἡ
ψυχή μου, καὶ προσώχθισα
σφόδρα τῇ ζωῇ αὐτῶν· πτω-
χὸν ὑπερήφανον, καὶ πλούσιον
ψεύστην, γέροντα μοιχὸν ἐ-
λαττούμενον συνέσει.

3 Ἐν νεότητι οὐ συναγήο-
χας, καὶ πῶς ἂν εὕροις ἐν τῷ
γήρᾳ σου;

4 Ὡς ὡραῖον πολιαῖς κρί-
σις, καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγνῶ-
ναι βουλήν;

5 Ὡς ὡραία γερόντων σο-
φία, καὶ δεδοξασμένοις διά-
νόημα καὶ βουλή.

6 Στέφανος γερόντων πο-
λυπειρία, καὶ τὸ καύχημα αὐ-
τῶν φόβος Κυρίου.

7 Ἐννέα ὑπονοήματα ἐ-
μακάρισα ἐν καρδίᾳ, καὶ τὸ
δέκατον ἐρῶ ἐπὶ γλώσσης·
ἄνθρωπος εὐφραινόμενος ἐπὶ
τέκνοις, ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ
πτώσει ἐχθρῶν.

8 Μακάριος ὁ συνοικῶν
γυναικὶ συνετῇ, καὶ ὃς ἐν
γλώσσῃ οὐκ ὠλίσθησε, καὶ ὃς οὐκ
ἐδούλευσεν ἀναξίῳ αὐτοῦ.

9 Μακάριος ὃς εὗρε φρό-
νησιν, καὶ ὁ διηγούμενος εἰς ὦ-
τα ἀκουόντων.

10 Ὡς μέγας ὁ εὑρὼν σο-
φίαν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν φο-
βούμενον τὸν Κύριον.

11 Φόβος Κυρίου ὑπὲρ πᾶν
ὑπερέβαλεν· ὁ κρατῶν αὐτοῦ
τίνι ὁμοιωθήσεται;

13 Πᾶσαν πληγὴν καὶ μὴ
πληγὴν καρδίας, καὶ πᾶσαν
πονηρίαν καὶ μὴ πονηρίαν γυ-
ναικός·

14 Πᾶσαν ἐπαγωγὴν καὶ
μὴ ἐπαγωγὴν μισούντων, καὶ
πᾶσαν ἐκδίκησιν καὶ μὴ ἐκδί-
κησιν ἐχθρῶν.

15 Οὐκ ἔστι κεφαλὴ ὑπὲρ
κεφαλὴν ὄφεως, καὶ οὐκ ἔστι θυ-
μὸς ὑπὲρ θυμὸν ἐχθροῦ.

16 Συνοικῆσαι λέοντι καὶ
δράκοντι εὐδοκήσω, ἢ ἐνοι-
κῆσαι μετὰ γυναικὸς πονηρᾶς.

17 Πονηρία γυναικὸς ἀλ-
λοιοῖ τὴν ὅρασιν αὐτῆς, καὶ
σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς
σάκκον.

18 Ἀναμέσον τῶν πλησί-
ον αὐτοῦ ἀναπεσεῖται ὁ ἀνὴρ αὐ-
τῆς, καὶ ἀκούσας ἀνεστέναξε πι-
κρά.

19 Μικρὰ πᾶσα κακία
πρὸς κακίαν γυναικός, κλῆ-
ρος ἁμαρτωλοῦ ἐπιπέσοι αὐ-
τῇ.

20 Ἀνάβασις ἀμμώδης
ἐν ποσὶ πρεσβυτέρου, οὕτως
γυνὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡ-
σύχῳ.

21 Μὴ προσπέσῃς ἐπὶ
κάλλος γυναικὸς, καὶ γυναῖ-
κα

καὶ μὴ ἐπιποθήσῃς.

22 Ὀργὴ καὶ ἀναίδεια καὶ αἰσχύνη μεγάλη, γυνὴ ἐὰν ἐπιχορηγῇ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

23 Καρδία ταπεινὴ καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πληγὴ καρδίας γυνὴ πονηρά. χεῖρες παρειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα, ἥτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

24 Ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ ἁμαρτίας, καὶ δι' αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες.

25 Μὴ δῷς ὕδατι διέξοδον, μηδὲ γυναικὶ πονηρᾷ ἐξουσίαν.

26 Εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖρά σου, ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπότεμε αὐτήν.

Κεφ. κϛʹ. 26.

Γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνήρ, καὶ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ διπλάσιος.

2 Γυνὴ ἀνδρεία εὐφραίνει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ πληρώσει ἐν εἰρήνῃ.

3 Γυνὴ ἀγαθὴ μερὶς ἀγαθή, ἐν μερίδι φοβουμένων Κύριον δοθήσεται.

4 Πλουσίου δὲ καὶ πτωχοῦ καρδία ἀγαθή, ἐν παντὶ καιρῷ πρόσωπον ἱλαρόν.

5 Ἀπὸ τριῶν εὐλαβήθη ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ προσώπῳ ἐδεήθην· διαβολὴν πόλεως, καὶ ἐκκλησίαν ὄχλου, καὶ καταψευσμὸν ὑπὲρ θάνατον, πάντα μοχθηρά.

6 Ἄλγος καρδίας καὶ πένθος γυνὴ ἀντίζηλος ἐπὶ γυναικί, καὶ μάστιξ γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα.

7 Βοοζύγιον σαλευόμενον γυνὴ πονηρά, ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς ὁ δρασσόμενος σκορπίου.

8 Ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυσος, καὶ ἀσχημοσύνην αὐτῆς οὐ συγκαλύψει.

9 Πορνεία γυναικὸς ἐν μετεωρισμοῖς ὀφθαλμῶν, καὶ ἐν τοῖς βλεφάροις αὐτῆς γνωσθήσεται.

10 Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακήν, ἵνα μὴ εὑροῦσα ἄνεσιν ἑαυτῇ χρήσηται.

11 Ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσῃς ἐὰν εἰς σὲ πλημμελήσῃ.

12 Ὡς διψῶν ὁδοιπόρος τὸ στόμα ἀνοίγει, καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται, κατέναντι παντὸς πασσάλου καθήσεται, καὶ ἔναντι βέλους ἀνοίξει φαρέτραν.

13 Χάρις γυναικὸς τέρψει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ πιανεῖ ἡ ἐπιστήμη αὐτῆς.

14 Δόσις Κυρίου γυνὴ σιγηρά, καὶ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς.

15 Χάρις ἐπὶ χάριτι γυνὴ αἰσχυντηρά, καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς.

16 Ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις Κυρίου, καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτοῦ.

17 Λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας ἁγίας, καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικίᾳ στασίμῃ.

18 Στύλοι χρύσεοι ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς, καὶ πόδες ὡραῖοι ἐπὶ στέρνοις εὐσταθοῦς.

28 Ἐπὶ δυσὶ λελύπηται ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμός μοι ἐπῆλθεν· ἀνὴρ πολεμι-

λειμειςῆς ὑστερῶν δι' ἔνδειαν, καὶ ἄνδρες συνετοὶ ἐὰν σκυβαλισθῶσιν· ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν, ὁ Κύριος ἑτοιμάσει εἰς ῥομφαίαν αὐτόν.

29 Μόλις ἐξελεῖται ἔμπορος ἀπὸ πλημμελείας, καὶ οὐ δικαιωθήσεται κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας.

Κεφ. κζ'. 27.

ΧΑ'ριν ἀδιαφόρου πολλοὶ ἥμαρτον, καὶ ὁ ζητῶν πληθῦναι, ἀποστρέψει ὀφθαλμόν.

2 Ἀναμέσον ἁρμῶν λίθων παγήσεται πάσσαλος, καὶ ἀναμέσον πράσεως καὶ ἀγορασμοῦ συντριβήσεται ἁμαρτία.

3 Ἐὰν μὴ ἐν φόβῳ Κυρίου κρατήσῃ κατὰ σπουδήν, ἐν τάχει καταστραφήσεται αὐτοῦ ὁ οἶκος.

4 Ἐν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία, οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.

5 Σκεύη κεραμέως δοκιμάζει κάμινος, καὶ πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν διαλογισμῷ αὐτοῦ.

6 Γεώργιον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ, οὕτως λόγος ἐνθυμήματος καρδίας ἀνθρώπου.

7 Πρὸ λογισμοῦ μὴ ἐπαινέσῃς ἄνδρα, οὗτος γὰρ πειρασμὸς ἀνθρώπων.

8 Ἐὰν διώκῃς τὸ δίκαιον, καταλήψῃ, καὶ ἐνδύσῃ αὐτὸ ὡς ποδήρη δόξης.

9 Πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτοῖς καταλύσει, καὶ ἀλήθεια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἐπανήξει.

10 Λέων θήραν ἐνεδρεύει, οὕτως ἁμαρτίαι ἐργαζομένοις ἄδικα.

11 Διήγησις εὐσεβοῦς διαπαντὸς σοφία, ὁ δὲ ἄφρων ὡς σελήνη ἀλλοιοῦται.

12 Εἰς μέσον ἀσυνέτων συντήρησον καιρόν, εἰς μέσον δὲ διανοουμένων ἐνδελέχιζε.

13 Διήγησις μωρῶν προσόχθισμα, καὶ ὁ γέλως αὐτῶν ἐν σπατάλῃ ἁμαρτίας.

14 Λαλιὰ πολυόρκου ὀρθώσει τρίχας, καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς ὠτίων.

15 Ἔκχυσις αἵματος μάχη ὑπερηφάνων, καὶ ἡ διαλοιδόρησις αὐτῶν ἀκοὴ μοχθηρά.

16 Ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώλεσε πίστιν, καὶ οὐ μὴ εὕρῃ φίλον πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

17 Στέρξον φίλον, καὶ πιστώθητι μετ' αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστήρια αὐτοῦ, οὐ μὴ καταδιώξῃς ὀπίσω αὐτοῦ.

18 Καθὼς γὰρ ἀπώλεσεν ἄνθρωπος τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, οὕτως ἀπώλεσας τὴν φιλίαν τοῦ πλησίον.

19 Καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χειρός σου ἀπέλυσας, οὕτως ἀφῆκας τὸν πλησίον, καὶ οὐ θηρεύσεις αὐτόν.

20 Μὴ αὐτὸν διώξῃς, ὅτι μακρὰν ἀπέστη, καὶ ἐξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ παγίδος.

21 Ὅτι τραῦμα ἔστι καταδῆσαι, καὶ λοιδορίας ἔστι διαλλαγή· ὁ δὲ ἀποκαλύψας μυστήρια ἀπήλπισε.

22 Διανεύων ὀφθαλμῷ τεκταίνει κακά, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἀποστήσει ἀπ' αὐτοῦ.

23 Ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου γλυκανεῖ στόμα σου, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σου ἐκθαυμάσει,

σει, ὕστερον δὲ διαστρέψει τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς λόγοις σου δώσει σκάνδαλον.

24 Πολλὰ ἐμίσησα, καὶ οὐχ ὡμοίωσα αὐτῷ, καὶ ὁ Κύριος μισήσει αὐτόν.

25 Ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει, καὶ πληγὴ δολία διελεῖ τραύματα.

26 Ὁ ὀρύσσων βόθρον εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται, καὶ ὁ ἱστῶν παγίδα ἐν αὐτῇ ἁλώσεται.

27 Ὁ ποιῶν πονηρὰ εἰς αὐτὸν κυλισθήσεται, καὶ οὐ μὴ ἐπιγνῷ πόθεν ἥκει αὐτῷ.

28 Ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑπερηφάνων, καὶ ἡ ἐκδίκησις ὡς λέων ἐνεδρεύσει αὐτόν.

29 Παγίδι ἁλώσονται οἱ εὐφραινόμενοι πτώσει εὐσεβῶν, καὶ ὀδύνη καταναλώσει αὐτοὺς πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν.

30 Μῆνις καὶ ὀργή, καὶ ταῦτά ἐστι βδελύγματα, καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ἐγκρατὴς ἔσται αὐτῶν.

Κεφ. κη'. 28.

Ὁ Ἐκδικῶν παρὰ Κυρίου εὑρήσει ἐκδίκησιν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ διατηρῶν διατηρήσει.

2 Ἄφες ἀδίκημα τῷ πλησίον σου, καὶ τότε δεηθέντος σου αἱ ἁμαρτίαι σου λυθήσονται.

3 Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ συντηρεῖ ὀργήν, καὶ παρὰ Κυρίου ζητεῖ ἴασιν.

4 Ἐπ' ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῷ οὐκ ἔχει ἔλεος, καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται.

5 Αὐτὸς σὰρξ ὢν διατηρεῖ μῆνιν, τίς ἐξιλάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ;

6 Μνήσθητι τὰ ἔσχατα, καὶ παῦσαι ἐχθραίνων· καταφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς.

7 Μνήσθητι ἐντολῶν, καὶ μὴ μηνίσῃς τῷ πλησίον· καὶ διαθήκην ὑψίστου, καὶ πάριδε ἄγνοιαν.

8 Ἀπόσχου ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἁμαρτίας· ἄνθρωπος γὰρ θυμώδης ἐκκαύσει μάχην.

9 Καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ταράξει φίλους, καὶ ἀναμέσον εἰρηνευόντων ἐμβαλεῖ διαβολήν.

10 Κατὰ τὴν ὕλην τοῦ πυρὸς οὕτως ἐκκαυθήσεται, κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀνθρώπου ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἔσται, καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον ἀνυψώσει ὀργὴν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν στερέωσιν τῆς μάχης ἐκκαυθήσεται.

11 Ἔρις κατασπευδομένη ἐκκαίει πῦρ, καὶ μάχη κατασπεύδουσα ἐκχέει αἷμα.

12 Ἐὰν φυσήσῃς σπινθῆρα, ἐκκαήσεται, καὶ ἐὰν πτύσῃς ἐπ' αὐτὸν σβεσθήσεται· καὶ ἀμφότερα ἐκ τοῦ στόματός σου ἐκπορεύεται.

13 Ψίθυρον καὶ δίγλωσσον καταρᾶσθαι, πολλοὺς γὰρ εἰρηνεύοντας ἀπώλεσαν.

14 Γλῶσσα τρίτη πολλοὺς ἐσάλευσε, καὶ διέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ πόλεις ὀχυρὰς καθεῖλε, καὶ οἰκίας μεγιστάνων κατέστρεψε.

15 Γλῶσσα τρίτη γυναῖκας ἀνδρείας ἐξέβαλε, καὶ ἐστέρησεν αὐτὰς τῶν πόνων αὐτῶν.

16 Ὁ προσέχων αὐτῇ οὐ μὴ εὕρῃ ἀνάπαυσιν, οὐδὲ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας.

17 Πληγὴ μάστιγος ποιεῖ

μώλωπας, πληγὴ δὲ γλώσσης συγκλάσει ὀστᾶ.

18 Πολλοὶ ἔπεσον ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐχ ὡς οἱ πεπτωκότες διὰ γλῶσσαν.

19 Μακάριος ὁ σκεπασθεὶς ἀπ' αὐτῆς, ὃς οὐ διῆλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς, ὃς οὐχ εἵλκυσε τὸν ζυγὸν αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐδέθη.

20 Ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδηροῦς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χάλκεοι.

21 Θάνατος πονηρὸς ὁ θάνατος αὐτῆς, καὶ λυσιτελὴς μᾶλλον ὁ ᾅδης αὐτῆς.

22 Οὐ μὴ κρατήσῃ εὐσεβῶν, καὶ ἐν τῇ φλογὶ αὐτῆς οὐ καήσονται.

23 Οἱ καταλείποντες Κύριον ἐμπεσοῦνται εἰς αὐτὴν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαήσεται, καὶ οὐ μὴ σβεσθῇ· ἐξαποσταλήσεται ἐπ' αὐτοῖς ὡς λέων, καὶ ὡς πάρδαλις λυμανεῖται αὐτούς.

24 Ἰδὲ περίφραξον τὸ κτῆμά σου ἀκάνθαις, τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον κατάδησον.

25 Καὶ τοῖς λόγοις σου ποίησον ζυγὸν καὶ σταθμὸν, καὶ τῷ στόματί σου ποίησον θύραν καὶ μοχλόν.

26 Πρόσεχε μήπως ὀλισθήσῃς ἐν αὐτῇ, μὴ πέσῃς κατέναντι ἐνεδρεύοντος.

Κεφ. κθ'. 29.

Ὁ Ποιῶν ἔλεος δανειεῖ τῷ πλησίον, καὶ ὁ ἐπισχύων τῇ χειρὶ αὐτοῦ τηρεῖ ἐντολάς.

2 Δάνεισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπόδος τῷ πλησίον εἰς τὸν καιρόν.

3 Στερέωσον λόγον, καὶ πιστώθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὑρήσεις τὴν χρείαν σου.

4 Πολλοὶ ὡς εὕρεμα ἐνόμισαν δάνος, καὶ παρέσχον πόνον τοῖς βοηθήσασιν αὐτοῖς.

5 Ἕως οὗ λάβῃ, καταφιλήσει χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων τοῦ πλησίον ταπεινώσει φωνήν· καὶ ἐν καιρῷ ἀποδόσεως παρελκύσει χρόνον, καὶ ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας, καὶ τὸν καιρὸν αἰτιάσεται.

6 Ἐὰν ἰσχύσῃ, μόλις κομίσεται τὸ ἥμισυ, καὶ λογιεῖται αὐτὸ ὡς εὕρεμα· εἰ δὲ μὴ, ἀπεστέρησεν αὐτὸν τῶν χρημάτων αὐτοῦ, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν· κατάρας καὶ λοιδορίας ἀποδώσει αὐτῷ, καὶ ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀτιμίαν.

7 Πολλοὶ χάριν πονηρίας ἀπέστρεψαν, ἀποστερηθῆναι δωρεὰν εὐλαβήθησαν.

8 Πλὴν ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον, καὶ ἐπ' ἐλεημοσύνῃ μὴ παρελκύσῃς αὐτόν.

9 Χάριν ἐντολῆς ἀντιλαβοῦ πένητος, καὶ κατὰ τὴν ἔνδειαν αὐτοῦ μὴ ἀποστρέψῃς αὐτὸν κενόν.

10 Ἀπόλεσον ἀργύριον δι' ἀδελφὸν καὶ φίλον, καὶ μὴ ἰωθήτω ὑπὸ τὸν λίθον εἰς ἀπώλειαν.

11 Θὲς τὸν θησαυρόν σου κατ' ἐντολὰς ὑψίστου, καὶ λυσιτελήσει σοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον.

12 Σύγκλεισον ἐλεημοσύνην ἐν τοῖς ταμείοις σου, καὶ αὕτη ἐξελεῖταί σε ἐκ πάσης κακώσεως.

13 Ὑπὲρ ἀσπίδα κράτους, καὶ ὑπὲρ δόρυ ἀλκῆς κατέναντι

τι

τι ἐχθροῦ πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.

14 Ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγγυήσεται τὸν πλησίον, καὶ ὁ ἀπολωλεκὼς αἰσχύνην καταλείψει αὐτόν.

15 Χάριτας ἐγγύου μὴ ἐπιλάθῃ, ἔδωκε γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ σοῦ.

16 Ἀγαθὰ ἐγγύου ἀνατρέψει ἁμαρτωλός,

17 Καὶ ἀχάριστος ἐν διανοίᾳ ἐγκαταλείψει ῥυσάμενον.

18 Ἐγγύη πολλοὺς ἀπώλεσε κατευθύνοντας, καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς ὡς κῦμα θαλάσσης· ἄνδρας δυνατοὺς ἀπῴκισε, καὶ ἐπλανήθησαν ἐν ἔθνεσιν ἀλλοτρίοις.

19 Ἁμαρτωλὸς ἐμπεσὼν εἰς ἐγγύην, καὶ διώκων ἐργολαβείας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις.

20 Ἀντιλαβοῦ τοῦ πλησίον κατὰ δύναμίν σου, καὶ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐμπέσῃς.

21 Ἀρχὴ ζωῆς ὕδωρ, καὶ ἄρτος, καὶ ἱμάτιον, καὶ οἶκος καλύπτων ἀσχημοσύνην.

22 Κρείσσων βίος πτωχοῦ ὑπὸ σκέπην δοκῶν, ἢ ἐδέσματα λαμπρὰ ἐν ἀλλοτρίοις.

23 Ἐπὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ εὐδοκίαν ἔχε.

24 Ζωὴ πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν, καὶ οὗ παροικήσεις, οὐκ ἀνοίξεις στόμα.

25 Ξενιεῖς καὶ ποτιεῖς εἰς ἀχάριστα, καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις πικρὰ ἀκούσῃ·

26 Πάρελθε πάροικε, κόσμησον τράπεζαν, καὶ εἴ τι ἐν τῇ χειρί σου ψώμισόν με·

27 Ἔξελθε πάροικε ἀπὸ προσώπου δόξης, ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφός, χρεία τῆς οἰκίας.

28 Βαρέα ταῦτα ἀνθρώπῳ ἔχοντι φρόνησιν, ἐπιτίμησις οἰκίας καὶ ὀνειδισμὸς δανειστοῦ.

Κεφ. λ΄. 30.

Περὶ Τέκνων.

Ὁ Ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐνδελεχήσει μάστιγας αὐτῷ, ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτοῦ.

2 Ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὀνήσεται ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀναμέσον γνωρίμων ἐπ' αὐτῷ καυχήσεται.

3 Ὁ διδάσκων τὸν υἱὸν αὐτοῦ παραζηλώσει τὸν ἐχθρόν, καὶ ἔναντι φίλων ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσεται.

4 Ἐτελεύτησεν αὐτοῦ ὁ πατήρ, καὶ ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὅμοιον γὰρ αὐτῷ κατέλιπε μετ' αὐτόν.

5 Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἶδε καὶ εὐφράνθη, καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ οὐκ ἐλυπήθη.

6 Ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλιπεν ἔκδικον, καὶ τοῖς φίλοις ἀνταποδιδόντα χάριν.

7 Περιψύχων υἱὸν καταδεσμεύσει τραύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάσῃ βοῇ ταραχθήσεται σπλάγχνα αὐτοῦ.

8 Ἵππος ἀδάμαστος ἀποβαίνει σκληρός, καὶ υἱὸς ἀνειμένος ἐκβαίνει προαλής.

9 Τιθήνησον τέκνον καὶ ἐκθαμβήσει σε, σύμπαιξον αὐτῷ καὶ λυπήσει σε.

10 Μὴ συγγελάσῃς αὐτῷ ἵνα μὴ συνοδυνηθῇς, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ γομφιάσεις τοὺς ὀδόντας σου.

11 Μὴ δῷς αὐτῷ ἐξουσίαν ἐν νεότητι.

12] Θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, ὡς ἔστι νήπιος, μήποτε σκληρυνθεὶς ἀπειθήσῃ σοι.

13] Παίδευσον τὸν υἱόν σου, καὶ ἐργάσαι ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχημοσύνῃ σου προσκόψῃ.

11] Καὶ μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ.

12] Κάμψον τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐν νεότητι.

Περὶ Ὑγιείας.

14] Κρείσσων πτωχὸς ὑγιὴς καὶ ἰσχύων τῇ ἕξει, ἢ πλούσιος μεμαστιγωμένος εἰς σῶμα αὐτοῦ.

15 Ὑγεία καὶ εὐεξία βέλτιον παντὸς χρυσίου, καὶ σῶμα εὔρωστον ἢ ὄλβος ἀμέτρητος.

16 Οὐκ ἔστι πλοῦτος βελτίων ὑγείας σώματος, καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας.

17 Κρείσσων θάνατος ὑπὲρ ζωὴν πικράν, ἢ ἀῤῥώστημα ἔμμονον.

18 Ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐπὶ στόματι κεκλεισμένῳ, θέματα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ.

19 Τί συμφέρει κάρπωσις εἰδώλῳ; οὔτε γὰρ ἔδεται οὔτε μὴ ὀσφρανθῇ· οὕτως ὁ ἐκδιωκόμενος ὑπὸ Κυρίου.

20 Βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ στενάζων, ὥσπερ εὐνοῦχος περιλαμβάνων παρθένον καὶ στενάζων.

21 Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ σου.

22 Εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου, καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροημέρευσις.

23 Ἀγάπα τὴν ψυχήν σου, καὶ παρακάλει τὴν καρδίαν σου, καὶ λύπην μακρὰν ἀπόστησον ἀπὸ σοῦ· πολλοὺς γὰρ ἀπέκτεινεν ἡ λύπη, καὶ οὐκ ἔστιν ὠφέλεια ἐν αὐτῇ.

24 Ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας, καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει μέριμνα.

25 Λαμπρὰ καρδία καὶ ἀγαθὴ ἐπὶ ἐδέσμασι τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμελήσεται.

Κεφ. λα'. 31.

Ἀγρυπνία πλούτου ἐκτήκει σάρκας, καὶ ἡ μέριμνα αὐτοῦ ἀφιστᾷ ὕπνον.

2 Μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπαιτήσει νυσταγμόν, καὶ ἀῤῥώστημα βαρὺ ἐκνήψει ὕπνος.

3 Ἐκοπίασε πλούσιος ἐν συναγωγῇ χρημάτων, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπίπλαται τῶν τρυφημάτων αὐτοῦ.

4 Ἐκοπίασε πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίου, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπιδεὴς γίνεται.

5 Ὁ ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιωθήσεται, καὶ ὁ διώκων διαφθορὰν, αὐτὸς πλησθήσεται.

6 Πολλοὶ ἐδόθησαν εἰς πτῶμα χάριν χρυσίου, καὶ ἐγενήθη ἡ ἀπώλεια αὐτῶν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

7 Ξύλον προσκόμματός ἐστι τοῖς ἐνθουσιάζουσιν αὐτῷ· καὶ πᾶς ἄφρων ἁλώσεται ἐν αὐτῷ.

8 Μακάριος πλούσιος ὃς εὑρέθη ἄμωμος, καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίου οὐκ ἐπορεύθη.

9 Τίς ἐστι, καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν; ἐποίησε γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ αὐτοῦ.

10 Τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ἐτελειώθη, καὶ ἔσται εἰς καύχησιν; τίς ἐδύνατο παραβῆναι, καὶ οὐ παρέβη, καὶ ποιῆσαι κακὰ, καὶ οὐκ ἐποίησε;

11 Στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτοῦ ἐκδιηγήσεται ἐκκλησία.

12 Ἐπὶ

12 Ἐπὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισας; μὴ ἀνοίξῃς ἐπ' αὐτῆς φάρυγγά σου· καὶ μὴ εἴπῃς, Πολλά γε τὰ ἐπ' αὐτῆς.

13 Μνήσθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρός, πονηρότερον ὀφθαλμοῦ τί ἔκτισται; διὰ τοῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπου δακρύει.

14 Οὗ ἐὰν ἐπιβλέψῃ, μὴ ἐκτείνῃς χεῖρα, καὶ μὴ συνθλίβου αὐτῷ ἐν τρυβλίῳ.

15 Νόει τὰ τοῦ πλησίον ἐκ σεαυτοῦ, καὶ ἐπὶ παντὶ πράγματι διανοοῦ.

16 Φάγε ὡς ἄνθρωπος τὰ παρακείμενά σοι, καὶ μὴ διαμασῶ, μὴ μισηθῇς.

17 Παῦσαι πρῶτος χάριν παιδείας, καὶ μὴ ἀπληστεύου, μήποτε προσκόψῃς.

18 Καὶ εἰ ἀναμέσον πλειόνων ἐκάθισας, πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου.

19 Ὡς ἱκανὸν ἀνθρώπῳ πεπαιδευμένῳ τὸ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ οὐκ ἀσθμαίνει.

20 Ὕπνος ὑγιείας ἐπὶ ἐντέρῳ μετρίῳ, ἀνέστη πρωῒ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· πόνος ἀγρυπνίας καὶ χολέρας καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλήστου.

21 Καὶ εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμασιν, ἀνάστα μεσοπώρων καὶ ἀναπαύσῃ.

22 Ἄκουσόν μου τέκνον καὶ μὴ ἐξουθενήσῃς με, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ εὑρήσεις τοὺς λόγους μου· ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ἐντρεχής, καὶ πᾶν ἀρρώστημα οὐ μή σοι ἀπαντήσῃ.

23 Λαμπρὸν ἐπ' ἄρτοις εὐλογήσει χείλη, καὶ μαρτυρία τῆς καλλονῆς αὐτοῦ πιστή.

24 Πονηρῷ ἐπ' ἄρτῳ διαγογγύσει πόλις, καὶ ἡ μαρτυρία τῆς πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβής.

25 Ἐν οἴνῳ μὴ ἀνδρίζου, πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος.

26 Κάμινος δοκιμάζει στόμωμα ἐν βαφῇ, οὕτως οἶνος καρδίας ἐν μάχῃ ὑπερηφάνων.

27 Ἐπίσον ζωῆς οἶνος ἀνθρώποις, ἐὰν πίνῃς αὐτὸν μέτρῳ αὐτοῦ· τίς ζωὴ ἐλασσουμένῳ οἴνῳ; καὶ αὐτὸς ἔκτισται εἰς εὐφροσύνην ἀνθρώποις.

28 Ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς οἶνος πινόμενος ἐν καιρῷ αὐτάρκης.

29 Πικρία ψυχῆς οἶνος πινόμενος πολὺς, ἐν ἐρεθισμῷ καὶ ἀντιπτώματι.

30 Πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφρονος εἰς πρόσκομμα, ἐλαττοῦν ἰσχὺν καὶ προσποιοῦν τραύματα.

31 Ἐν συμποσίῳ οἴνου μὴ ἐλέγξῃς τὸν πλησίον, καὶ μὴ ἐξουθενήσῃς αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ αὐτοῦ· λόγον ὀνειδισμοῦ μὴ εἴπῃς αὐτῷ, καὶ μὴ αὐτὸν θλίψῃς ἐν ἀπαιτήσει.

Κεφ. λβ'. 32.

Ἡγούμενόν σε κατέστησαν; μὴ ἐπαίρου· γίνου ἐν αὐτοῖς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν· φρόντισον αὐτῶν, καὶ οὕτω κάθισον.

2 Καὶ πᾶσαν τὴν χρείαν σου ποιήσας ἀνάπεσε, ἵνα εὐφρανθῇς δι' αὐτοὺς, καὶ εὐκοσμίας χάριν λάβῃς στέφανον.

3 Λάλησον πρεσβύτερε,

πρέπει γάρ σοι, ἐν ἀκριβεῖ
ἐπιστήμῃ, καὶ μὴ ἐμποδίσῃς
μουσικά.
4 Ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκ-
χέῃς λαλιάν, καὶ ἀκαίρως μὴ
σοφίζου.
5 Σφραγὶς ἄνθρακος ἐ-
πὶ κόσμῳ χρυσῷ, σύγκριμα
μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου.
6 Ἐν κατασκευάσματι
χρυσῷ σφραγὶς σμαράγδου,
μέλος μουσικῶν ἐφ' ἡδεῖ
οἴνῳ.
7 Λάλησον νεανίσκε εἰ χρεία
σου, μόλις δὶς ἐὰν ἐπερωτη-
θῇς.
8 Κεφαλαίωσον λόγον, ἐν
ὀλίγοις πολλά, γίνου ὡς γινώ-
σκων καὶ ἅμα σιωπῶν.
9 Ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ
ἐξισάζου, καὶ ἑτέρου λέγοντος
μὴ πολλὰ ἀδολέσχει.
10 Πρὸ βροντῆς κατασπεύ-
δει ἀστραπή, καὶ πρὸ αἰσχυν-
τηροῦ προελεύσεται χάρις.
11 Ἐν ὥρᾳ ἐξεγείρου καὶ μὴ
οὐράγει, ἀπότρεχε εἰς οἶκον καὶ
μὴ ῥᾳθύμει.
12 Ἐκεῖ παῖζε καὶ ποίει τὰ
ἐνθυμήματά σου, καὶ μὴ ἁμάρ-
τῃς λόγῳ ὑπερηφάνῳ.
13 Καὶ ἐπὶ τούτοις εὐλό-
γησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ
μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγα-
θῶν αὐτοῦ.
14 Ὁ φοβούμενος Κύριον
ἐκδέξεται παιδείαν, καὶ οἱ ὀρ-
θρίζοντες εὑρήσουσιν εὐδο-
κίαν.
15 Ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλη-
σθήσεται αὐτοῦ, καὶ ὁ ὑποκρι-
νόμενος σκανδαλισθήσεται
ἐν αὐτῷ.
16 Οἱ φοβούμενοι Κύριον
εὑρήσουσι κρίμα, καὶ δικαιώ-
ματα ὡς φῶς ἐξάψουσιν.
17 Ἄνθρωπος ἁμαρτω-
λὸς ἐκκλίνει ἐλεγμόν, καὶ κατὰ
τὸ θέλημα αὐτοῦ εὑρήσει σύγ-
κριμα.
18 Ἀνὴρ βουλῆς οὐ μὴ παρ-
ίδῃ διανόημα, ἀλλότριος καὶ
ὑπερήφανος οὐ καταπτήξει
φόβον, καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι
μετ' αὐτοῦ ἄνευ βουλῆς.
19 Ἄνευ βουλῆς μηθὲν ποι-
ήσῃς, καὶ ἐν τῷ ποιῆσαί σε μὴ
μεταμελοῦ.
20 Ἐν ὁδῷ ἀντιπτώματος
μὴ πορεύου, καὶ μὴ προσκόψῃς
ἐν λιθώδεσι.
21 Μὴ πιστεύσῃς ἐν ὁδῷ
ἀπροσκόπῳ,
22 Καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου
φύλαξαι.
23 Ἐν παντὶ ἔργῳ πίστευε
τῇ ψυχῇ σου, καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι
τήρησις ἐντολῶν.
24 Ὁ πιστεύων νόμῳ προσ-
έχει ἐντολαῖς, καὶ ὁ πεποιθὼς
Κυρίῳ οὐκ ἐλαττωθήσεται.

Κεφ. λγ'. 33.

Τῷ φοβουμένῳ Κύριον οὐκ
ἀπαντήσει κακόν, ἀλλ'
ἐν πειρασμῷ καὶ πάλιν ἐξ-
ελεῖται.
2 Ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισήσει
νόμον, ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν
αὐτῷ, ὡς ἐν καταιγίδι πλοῖον.
3 Ἄνθρωπος συνετὸς ἐμ-
πιστεύσει νόμῳ, καὶ ὁ νόμος αὐ-
τῷ πιστὸς ὡς ἐρώτημα δικαίων.
4 Ἑτοίμασον λόγον, καὶ οὕ-
τως ἀκουσθήσῃ, σύνδησον παι-
δείαν καὶ ἀποκρίθητι.
5 Τροχὸς ἁμάξης σπλάγ-
χνα μωροῦ, καὶ ὡς ἄξων στρεφό-
μενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ.
6 Ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φί-
λος μωκός, ὑποκάτω παντὸς
ἐπικαθημένου χρεμετίζει.
7 Διατί ἡμέρα ἡμέρας ὑ-
περέχει, καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας
ἐνιαυτοῦ ἀφ' ἡλίου;

8 Ἐν γνώσει Κυρίου διεχωρίσθησαν, καὶ ἠλλοίωσε καιροὺς καὶ ἑορτάς.

9 Ἀπ' αὐτῶν ἀνύψωσε καὶ ἡγίασε, καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν.

10 Καὶ ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους, καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη Ἀδάμ.

11 Ἐν πλήθει ἐπιστήμης Κύριος διεχώρισεν αὐτοὺς, καὶ ἠλλοίωσε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

12 Ἐξ αὐτῶν εὐλόγησε καὶ ἀνύψωσε, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν· ἀπ' αὐτῶν κατηράσατο, καὶ ἐταπείνωσε καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεως αὐτῶν.

13 Ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ· οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς, ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

14 Ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθὸν, καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἡ ζωὴ, οὕτως ἀπέναντι εὐσεβοῦς ἁμαρτωλός.

15 Καὶ οὕτως ἔμβλεψον εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ὑψίστου, δύο δύο ἓν κατέναντι τοῦ ἑνός.

16 Κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα· ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν, ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου ἔφθασα, καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήρωσα ληνόν.

17 Κατανοήσατε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητοῦσι παιδείαν.

18 Ἀκούσατέ μου μεγιστᾶνες λαοῦ, καὶ οἱ ἡγούμενοι ἐκκλησίας ἐνωτίσασθε.

19 Υἱῷ καὶ γυναικὶ, ἀδελφῷ καὶ φίλῳ μὴ δῷς ἐξουσίαν ἐπὶ σὲ ἐν ζωῇ σου, καὶ μὴ δῷς ἑτέρῳ τὰ χρήματά σου, ἵνα μὴ μεταμεληθεὶς δέῃ περὶ αὐτῶν.

20 Ἕως ἔτι ζῇς καὶ πνοὴ ἐν σοὶ, μὴ ἀλλάξῃς σεαυτὸν πάσῃ σαρκί.

21 Κρεῖσσον γάρ ἐστι τὰ τέκνα δεηθῆναί σου, ἢ σὲ ἐμβλέπειν εἰς χεῖρας υἱῶν σου.

22 Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ὑπεράγων· μὴ δῷς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου.

23 Ἐν ἡμέρᾳ συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς διάδος κληρονομίαν.

Περὶ Δούλων.

24 Χορτάσματα καὶ ῥάβδος καὶ φορτία ὄνῳ, ἄρτος καὶ παιδεία καὶ ἔργον οἰκέτῃ.

25 Ἔργασαι ἐν παιδὶ καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν, ἄνες χεῖρας αὐτῷ καὶ ζητήσει ἐλευθερίαν.

26 Ζυγὸς καὶ ἱμὰς κάμψουσι τράχηλον, καὶ οἰκέτῃ κακούργῳ στρέβλαι καὶ βάσανοι.

27 Ἔμβαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν, μὴ ἀργῇ, πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία.

28 Εἰς ἔργα κατάστησον καθὼς πρέπει αὐτῷ, κἂν μὴ πειθαρχῇ, βάρυνον τὰς πέδας αὐτοῦ.

29 Καὶ μὴ περισσεύσῃς ἐν πάσῃ σαρκὶ, καὶ ἄνευ κρίσεως μὴ ποιήσῃς μηδέν.

30 Εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἔστω ὡς σὺ, ὅτι ἐν αἵματι ἐκτήσω αὐτόν.

31 Εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτὸν ὡς σεαυτὸν, ὅτι ὡς ἡ ψυχή σου ἐπιδεήσεις αὐτοῦ· ἐὰν κακώσῃς αὐτὸν, καὶ ἀπάρας ἀποδρᾷ, ἐν ποίᾳ ὁδῷ ζητήσεις αὐτόν;

Κεφ. λδ΄. 34.

Κεναὶ ἐλπίδες καὶ ψευδεῖς ἀσυνέτῳ ἀνδρί, καὶ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας.

2 Ὡς δρασσόμενος σκιᾶς καὶ διώκων ἄνεμον, οὕτως ὁ ἐπέχων ἐνυπνίοις.

3 Τοῦτο κατὰ τούτου ὅρασις ἐνυπνίων, κατέναντι προσώπου ὁμοίωμα προσώπου.

4 Ἀπὸ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται; καὶ ἀπὸ ψευδοῦς τί ἀληθεύσει;

5 Μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια, μάταιά ἐστι, καὶ ὡς ὠδινούσης φαντάζεται καρδία.

6 Ἐὰν μὴ παρὰ ὑψίστου ἀποσταλῇ ἐν ἐπισκοπῇ, μὴ δῷς εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν σου.

7 Πολλοὺς ἐπλάνησε τὰ ἐνύπνια, καὶ ἐξέπεσον ἐλπίζοντες ἐπ᾽ αὐτοῖς.

8 Ἄνευ ψεύδους συντελεσθήσεται νόμος, καὶ σοφία στόματι πιστῷ τελείωσις.

9 Ἀνὴρ πεπαιδευμένος ἔγνω πολλά, καὶ ὁ πολύπειρος ἐκδιηγήσεται σύνεσιν.

10 Ὃς οὐκ ἐπειράσθη ὀλίγα οἶδεν, ὁ δὲ πεπλανημένος πληθυνεῖ πανουργίαν.

11 Πολλὰ ἑώρακα ἐν τῇ ἀποπλανήσει μου, καὶ πλείονα τῶν λόγων μου, σύνεσίς μου.

12 Πλεονάκις ἕως θανάτου ἐκινδύνευσα, καὶ διεσώθην τούτων χάριν.

13 Πνεῦμα φοβουμένων Κύριον ζήσεται. ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σώζοντα αὐτούς.

14 Ὁ φοβούμενος Κύριον οὐ μὴ εὐλαβηθήσεται, καὶ οὐ μὴ δειλιάσῃ, ὅτι αὐτὸς ἐλπὶς αὐτοῦ.

15 Φοβουμένου τὸν Κύριον μακαρία ἡ ψυχή· τίνι ἐπέχει, καὶ τίς ἀντιστήριγμα αὐτοῦ;

16 Οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, ὑπερασπισμὸς δυναστείας καὶ στήριγμα ἰσχύος, σκέπη ἀπὸ καύσωνος καὶ σκέπη ἀπὸ μεσημβρίας, φυλακὴ ἀπὸ προσκόμματος καὶ βοήθεια ἀπὸ πτώματος,

17 Ἀνυψῶν ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμούς, ἴασιν διδούς, ζωὴν καὶ εὐλογίαν.

18 Θυσιάζων ἐξ ἀδίκου, προσφορὰ μεμωκημένη, καὶ οὐκ εἰς εὐδοκίαν μωκήματα ἀνόμων.

19 Οὐκ εὐδοκεῖ ὁ ὕψιστος ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν, οὐδὲ ἐν πλήθει θυσιῶν ἐξιλάσκεται ἁμαρτίας.

20 Θύων υἱὸν ἔναντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὁ προσάγων θυσίαν ἐκ χρημάτων πενήτων.

21 Ἄρτος ἐπιδεομένων, ζωὴ πτωχῶν, ὁ ἀποστερῶν αὐτὴν ἄνθρωπος αἱμάτων.

22 Φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρούμενος συμβίωσιν, καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ ἀποστερῶν μισθὸν μισθίου.

23 Εἷς οἰκοδομῶν, καὶ εἷς καθαιρῶν, τί ὠφέλησαν πλεῖον ἢ κόπους;

24 Εἷς εὐχόμενος, καὶ εἷς καταρώμενος, τίνος φωνῆς εἰσακούσεται ὁ δεσπότης;

25 Βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκροῦ, καὶ πάλιν ἁπτόμενος αὐτοῦ, τί ὠφέλησε τῷ λουτρῷ αὐτοῦ;

26 Οὕτως ἄνθρωπος νηστεύων ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, καὶ πάλιν πορευόμενος, καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν· τῆς προσευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακούσεται; καὶ τί ὠφέλησεν

σιν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;

Κεφ. λέ. 35.

Ὁ συντηρῶν νόμον πλεονάζει προσφοράς· θυσιάζων σωτηρίου ὁ προσέχων ἐντολαῖς.

2 Ἀνταποδιδοὺς χάριν προσφέρων σεμίδαλιν, καὶ ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως.

3 Εὐδοκία Κυρίου ἀποστῆναι ἀπὸ πονηρίας, καὶ ἐξιλασμὸς ἀποστῆναι ἀπὸ ἀδικίας.

4 Μὴ ὀφθῇς ἐν προσώπῳ Κυρίου κενός,

5 Πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς.

6 Προσφορὰ δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον, καὶ ἡ εὐωδία αὐτῆς ἔναντι ὑψίστου.

7 Θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτὴ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθήσεται.

8 Ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν Κύριον, καὶ μὴ σμικρύνῃς ἀπαρχὴν χειρῶν σου.

9 Ἐν πάσῃ δόσει ἱλάρωσον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἁγίασον δεκάτην.

10 Δὸς ὑψίστῳ κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθ' εὕρεμα χειρός.

11 Ὅτι Κύριος ἀνταποδιδούς ἐστι, καὶ ἑπταπλάσια ἀνταποδώσει σοι.

12 Μὴ δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται· καὶ μὴ ἔπεχε θυσίᾳ ἀδίκῳ, ὅτι Κύριος κριτής ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ δόξα προσώπου.

13 Οὐ λήψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχοῦ, καὶ δέησιν ἠδικημένου εἰσακούσεται.

14 Οὐ μὴ ὑπερίδῃ ἱκετείαν ὀρφανοῦ, καὶ χήραν ἐὰν ἐκχέῃ λαλιάν.

15 Οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαίνει, καὶ ἡ καταβόησις ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά;

16 Θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεχθήσεται, καὶ ἡ δέησις αὐτοῦ ἕως νεφελῶν συνάψει.

17 Προσευχὴ ταπεινοῦ νεφέλας διῆλθε, καὶ ἕως συνεγγίσῃ οὐ μὴ παρακληθῇ, καὶ οὐ μὴ ἀποστῇ ἕως ἐπισκέψηται ὁ ὕψιστος· καὶ κρινεῖ δικαίως, καὶ ποιήσει κρίσιν.

18 Καὶ ὁ Κύριος οὐ μὴ βραδύνῃ, οὐδὲ μὴ μακροθυμήσει ἐπ' αὐτοῖς ἕως ἂν συντρίψῃ ὀσφὺν ἀνελεημόνων· καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν, ἕως ἐξάρῃ πλῆθος ὑβριστῶν, καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψῃ,

19 Ἕως ἀνταποδῷ ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, ἕως κρινῇ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ εὐφρανεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ.

20 Ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτοῦ, ὡς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας.

Κεφ. λϛ΄. 36.

Ἐλέησον ἡμᾶς δέσποτα ὁ Θεὸς πάντων, καὶ ἐπίβλεψον.

2 Καὶ ἐπίβαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

3 Ἔπαρον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἔθνη ἀλλότρια, καὶ ἰδέτωσαν τὴν δυναστείαν σου.

4 Ὥσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιάσθης ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθείης ἐν αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐπιγνώτωσάν σε καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἐπέγνωμεν, ὅτι

ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν Σοῦ Κύριε.
6 Ἐγκαίνισον σημεῖα, καὶ ἀλλοίωσον θαυμάσια· δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιόν.
7 Ἔγειρον θυμὸν, καὶ ἔκχεον ὀργὴν· ἔξαρον ἀντίδικον, καὶ ἔκτριψον ἐχθρόν.
8 Σπεῦσον καιρὸν, καὶ μνήσθητι ὁρκισμοῦ, καὶ ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά σου.
9 Ἐν ὀργῇ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σωζόμενος, καὶ οἱ κακοῦντες τὸν λαόν σου εὕροισαν ἀπώλειαν.
10 Σύντριψον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων, Οὐκ ἔστι πλὴν ἡμῶν.
11 Σύναγε πάσας φυλὰς Ἰακώβ· καὶ κατεκληρονόμησα αὐτοὺς καθὼς ἀπ' ἀρχῆς.
12 Ἐλέησον λαὸν Κύριε κεκλημένον ἐπ' ὀνόματί σου, καὶ Ἰσραὴλ ὃν πρωτογόνῳ ὡμοίωσας.
13 Οἰκτείρησον πόλιν ἁγιάσματός σου Ἱερουσαλὴμ, πόλιν καταπαύματός σου.
14 Πλῆσον Σιὼν ἆραι τὰ λόγιά σου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν λαόν σου.
15 Δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίσμασί σου, καὶ ἔγειρον προφητείας τὰς ἐπ' ὀνόματί σου.
16 Δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσί σε, καὶ οἱ προφῆταί σου ἐμπιστευθήτωσαν.
17 Εἰσάκουσον Κύριε δεήσεως τῶν ἱκετῶν σου, κατὰ τὴν εὐλογίαν Ἀαρὼν περὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι σὺ Κύριος εἶ ὁ Θεὸς τῶν αἰώνων.
18 Πᾶν βρῶμα φάγεται κοιλία, ἔστι δὲ βρῶμα βρώματος κάλλιον.
19 Φάρυγξ γεύεται βρώματα θήρας, οὕτως καρδία συνετὴ λόγους ψευδεῖς.
20 Καρδία στρεβλὴ δώσει λύπην, καὶ ἄνθρωπος πολύπειρος ἀνταποδώσει αὐτῷ.
21 Πάντα ἄρρενα ἐπιδέξεται γυνὴ, ἔστι δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων.
22 Κάλλος γυναικὸς ἱλαρύνει πρόσωπον, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑπεράγει.
23 Εἰ ἔστιν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραΰτης, οὐκ ἔστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' υἱοὺς ἀνθρώπων.
24 Ὁ κτώμενος γυναῖκα ἐνάρχεται κτήσεως, βοηθὸν κατ' αὐτὸν καὶ στῦλον ἀναπαύσεως.
25 Οὗ οὐκ ἔστι φραγμὸς διαρπαγήσεται κτῆμα, καὶ οὗ οὐκ ἔστι γυνὴ στενάξει πλανώμενος.
26 Τίς γὰρ πιστεύσει εὐζώνῳ λῃστῇ ἀφαλλομένῳ ἐκ πόλεως εἰς πόλιν; οὕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἔχοντι νοσσιὰν καὶ καταλύοντι οὗ ἐὰν ὀψίσῃ.

Κεφ. λζ'. 37.

Πᾶς φίλος ἐρεῖ, Ἐφιλίασα αὐτῷ κἀγώ· ἀλλ' ἔστι φίλος ὀνόματι μόνον φίλος.
2 Οὐχὶ λύπη ἔνι ἕως θανάτου, ἑταῖρος καὶ φίλος τρεπόμενος εἰς ἔχθραν;
3 Ὦ πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν ἐνεκυλίσθης καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δολιότητι;
4 Ἑταῖρος φίλου ἐν εὐφροσύνῃ ἥδεται, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἔσται ἀπέναντι.
5 Ἑταῖρος φίλῳ συμπονεῖ χάριν γαστρὸς, ἔναντι πολέμου λήψεται ἀσπίδα.

6 Μὴ

6 Μὴ ἐπιλάθῃ φίλου ἐν τῇ ψυχῇ σου, καὶ μὴ ἀμνημονήσῃς αὐτοῦ ἐν χρήμασί σου.

7 Πᾶς σύμβουλος ἐξαίρει βουλήν, ἀλλ' ἔστι συμβουλεύων εἰς ἑαυτόν.

8 Ἀπὸ συμβούλου φύλαξον τὴν ψυχήν σου, καὶ γνῶθι πρότερον τίς αὐτοῦ χρεία· καὶ γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ βουλεύσεται· μήποτε βάλῃ ἐπὶ σοὶ κλῆρον,

9 Καὶ εἴπῃ σοι, Καλὴ ἡ ὁδός σου, καὶ στήσεται ἐξ ἐναντίας ἰδεῖν τὸ συμβησόμενόν σοι.

10 Μὴ βουλεύου μετὰ τοῦ ὑποβλεπομένου σε, καὶ ἀπὸ τῶν ζηλούντων σε κρύψον βουλήν.

11 Μετὰ γυναικὸς περὶ ἀντιζήλου αὐτῆς, καὶ μετὰ δειλοῦ περὶ πολέμου· μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβολίας, καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πράσεως· μετὰ βασκάνου περὶ εὐχαριστίας, καὶ μετὰ ἀνελεήμονος περὶ χρηστοηθείας· μετὰ ὀκνηροῦ περὶ παντὸς ἔργου, καὶ μετὰ μισθίου ἐφεστίου περὶ συντελείας, οἰκέτῃ ἀργῷ περὶ πολλῆς ἐργασίας· μὴ ἔπεχε ἐπὶ τούτοις περὶ πάσης συμβουλίας.

12 Ἀλλ' ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐνδελέχιζε, ὃν ἂν ἐπιγνῷς συντηροῦντα ἐντολάς· ὃς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὴν ψυχήν σου, καὶ ἐὰν πταίσῃς, συναλγήσει σοι.

13 Καὶ βουλὴν καρδίας στῆσον, οὐ γάρ ἐστί σοι πιστότερος αὐτῆς.

14 Ψυχὴ γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλειν ἐνίοτε εἴωθεν, ἢ ἑπτὰ σκοποὶ ἐπὶ μετεώρου καθήμενοι ἐπὶ σκοπῆς.

15 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις δεήθητι ὑψίστου, ἵνα εὐθύνῃ ἐν ἀληθείᾳ τὴν ὁδόν σου.

16 Ἀρχὴ παντὸς ἔργου λόγος, καὶ πρὸ πάσης πράξεως βουλή.

17 Ἴχνος ἀλλοιώσεως καρδίας.

18 Τέσσαρα μέρη ἀνατέλλει, ἀγαθὸν καὶ κακόν, ζωὴ καὶ θάνατος, καὶ κυριεύουσα ἐνδελεχῶς αὐτῶν γλῶσσά ἐστιν.

19 Ἔστιν ἀνὴρ πανοῦργος καὶ πολλῶν παιδευτής, καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ ἄχρηστός ἐστιν.

20 Ἔστι σοφιζόμενος ἐν λόγοις μισητός, οὗτος πάσης τροφῆς καθυστερήσει.

21 Οὐ γὰρ ἐδόθη αὐτῷ παρὰ Κυρίου χάρις, ὅτι πάσης σοφίας ἐστερήθη.

22 Ἔστι σοφὸς τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐπὶ στόματος πιστοί.

23 Ἀνὴρ σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαὸν παιδεύσει, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πιστοί.

24 Ἀνὴρ σοφὸς πλησθήσεται εὐλογίας, καὶ μακαριοῦσιν αὐτὸν πάντες οἱ ὁρῶντες.

25 Ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν, καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσραὴλ ἀναρίθμητοι.

26 Ὁ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ κληρονομήσει πίστιν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Τέκνον, ἐν τῇ ζωῇ σου πείρασον τὴν ψυχήν σου, καὶ ἴδε τί πονηρὸν αὐτῇ, καὶ μὴ δῷς αὐτῇ.

28 Οὐ γὰρ πάντα πᾶσι συμφέρει, καὶ οὐ πᾶσα ψυχὴ ἐν παντὶ εὐδοκεῖ.

29 Μὴ ἀπληστεύου ἐν πάσῃ τρυφῇ, καὶ μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδεσμάτων.

30 Ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν ἔσται πόνος, καὶ ἡ ἀπληστία ἐγγιεῖ ἕως χολέρας.

31 Δι' ἀπληστίαν πολλοὶ ἐτε-

ἐτελεύτησαν, ὁ δὲ προσέχων προσθήσει ζωήν.

Κεφ. λη'. 38.

Τίμα ἰατρὸν πρὸς τὰς χρείας τιμαῖς αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος.

2 Παρὰ γὰρ ὑψίστου ἐστὶν ἴασις, καὶ παρὰ βασιλέως λήψεται δόμα.

3 Ἐπιστήμη ἰατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔναντι μεγιστάνων θαυμασθήσεται.

4 Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα, καὶ ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προσοχθιεῖ αὐτοῖς.

5 Οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ, εἰς τὸ γνωσθῆναι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ;

6 Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

7 Ἐν αὐτοῖς ἐθεράπευσε, καὶ ἦρε τὸν πόνον αὐτοῦ.

8 Μυρεψὸς ἐν τούτοις ποιήσει μίγμα, καὶ οὐ μὴ συντελέσῃ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰρήνη παρ' αὐτοῦ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

9 Τέκνον, ἐν ἀρρωστήματί σου μὴ παράβλεπε, ἀλλ' εὖξαι Κυρίῳ, καὶ αὐτὸς ἰάσεταί σε.

10 Ἀπόστησον πλημμέλειαν, καὶ εὔθυνον χεῖρας. καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον καρδίαν.

11 Δὸς εὐωδίαν, καὶ μνημόσυνον σεμιδάλεως, καὶ λίπανον προσφοράν, ὡς μὴ ὑπάρχων.

12 Καὶ ἰατρῷ δὸς τόπον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος· καὶ μὴ ἀποστήτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεία.

13 Ἔστι καιρὸς ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐοδία.

14 Καὶ γὰρ αὐτοὶ Κυρίου δεηθήσονται, ἵνα εὐοδώσῃ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν καὶ ἴασιν χάριν ἐμβιώσεως.

15 Ὁ ἁμαρτάνων ἔναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτόν, ἐμπέσοι εἰς χεῖρας ἰατροῦ.

16 Τέκνον, ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε δάκρυα, καὶ ὡς δεινὰ πάσχων ἔναρξαι θρήνου· κατὰ δὲ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περίστειλον τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν ταφὴν αὐτοῦ.

17 Πίκρανον κλαυθμόν, καὶ θέρμανον κοπετόν, καὶ ποίησον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν διαβολῆς, καὶ παρακλήθητι λύπης ἕνεκα.

18 Ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος, καὶ λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύν.

19 Ἐν ἀπαγωγῇ παραβαίνει καὶ λύπη, καὶ βίος πτωχοῦ κατὰ καρδίας.

20 Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν καρδίαν σου, ἀπόστησον αὐτὴν μνησθεὶς τὰ ἔσχατα.

21 Μὴ ἐπιλάθῃ, οὐ γάρ ἐστιν ἐπάνοδος, καὶ τοῦτον οὐκ ὠφελήσεις, καὶ σεαυτὸν κακώσεις.

22 Μνήσθητι τὸ κρίμα αὐτοῦ, ὅτι οὕτω καὶ τὸ σόν· ἐμοὶ χθές, καὶ σοὶ σήμερον.

23 Ἐν ἀναπαύσει νεκροῦ κατάπαυσον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ παρακλήθητι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύματος αὐτοῦ.

24 Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς, καὶ ὁ ἐλαττούμενος πράξει αὐτοῦ σοφισθήσεται.

25 Τί σοφισθήσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου, καὶ καυχώμενος ἐν δόρατι κέντρου, βόας ἐλαύνων καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἡ διήγησις αὐτοῦ ἐν υἱοῖς ταύρων;

26 Καρ-

26 Καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδοῦναι αὔλακας, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ εἰς χορτάσματα δαμάλεων.

27 Οὕτως πᾶς τέκτων καὶ ἀρχιτέκτων, ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέρᾳ διάγει· οἱ γλύφοντες γλύμματα σφραγίδων, καὶ ἡ ὑπομονὴ αὐτοῦ ἀλλοιῶσαι ποικιλίαν· καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς τὸ ὁμοιῶσαι ζωγραφίαν, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ τελέσαι ἔργον.

28 Οὕτως χαλκεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἄκμονος, καὶ καταμανθάνων ἀργῷ σιδήρῳ· ἀτμὶς πυρὸς τήξει σάρκας αὐτοῦ, καὶ ἐν θέρμῃ καμίνου διαμαχήσεται· φωνὴ σφύρης καινιεῖ τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ κατέναντι ὁμοιώματος σκεύους οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς συντέλειαν ἔργων, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ κοσμῆσαι ἐπὶ συντελείας.

29 Οὕτω κεραμεὺς καθήμενος ἐν ἔργῳ αὐτοῦ, καὶ συστρέφων ἐν ποσὶν αὐτοῦ τροχὸν, ὃς ἐν μερίμνῃ κεῖται διαπαντὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐναρίθμιος πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτοῦ.

30 Ἐν βραχίονι αὐτοῦ τυπώσει πηλὸν, καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχὺν αὐτοῦ· καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ χρίσμα, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ καθαρίσαι κάμινον.

31 Πάντες οὗτοι εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐνεπίστευσαν, καὶ ἕκαστος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ σοφίζεται.

32 Ἄνευ αὐτῶν οὐκ οἰκισθήσεται πόλις, καὶ οὐ παροικήσουσιν, οὐδὲ περιπατήσουσι·

33 Καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ οὐχ ὑπεραλοῦνται· ἐπὶ δίφρον δικαστοῦ οὐ καθιοῦνται, καὶ διαθήκην κρίματος οὐ διανοηθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐκφάνωσι δικαιοσύνην καὶ κρίμα· καὶ ἐν παραβολαῖς οὐχ εὑρεθήσονται.

34 Ἀλλὰ κτίσμα αἰῶνος στηρίσουσι· καὶ ἡ δέησις αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης.

Κεφ. λθ΄. 39.

Πλὴν τοῦ ἐπιδόντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διανοουμένου ἐν νόμῳ ὑψίστου· σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσει, καὶ ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται.

2 Διηγήσεις ἀνδρῶν ὀνομαστῶν συντηρήσει, καὶ ἐν στροφαῖς παραβολῶν συνεισελεύσεται.

3 Ἀπόκρυφα παροιμιῶν ἐκζητήσει, καὶ ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν ἀναστραφήσεται.

4 Ἀναμέσον μεγιστάνων ὑπηρετήσει, καὶ ἔναντι ἡγουμένου ὀφθήσεται· ἐν γῇ ἀλλοτρίων ἐθνῶν διελεύσεται, ἀγαθὰ γὰρ καὶ κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπείρασε.

5 Τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπιδώσει ὀρθρίσαι πρὸς Κύριον τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἔναντι ὑψίστου δεηθήσεται· καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν προσευχῇ, καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεηθήσεται.

6 Ἐὰν Κύριος ὁ μέγας θελήσῃ, πνεύματι συνέσεως ἐμπλησθήσεται· αὐτὸς ἀνομβρήσει ῥήματα σοφίας αὐτοῦ, καὶ ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται Κυρίῳ.

7 Αὐτὸς κατευθυνεῖ βουλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπιστήμην, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ διανοηθήσεται.

8 Αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτοῦ, καὶ ἐν νό-

μῳ διαθήκης Κυρίου καυχήσεται.

9 Αἰνέσουσι τὴν σύνεσιν αὐτοῦ πολλοί, ἕως τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξαλειφθήσεται· οὐκ ἀποστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς γενεὰς γενεῶν.

10 Τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγήσονται ἔθνη, καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.

11 Ἐὰν ἐμμείνῃ, ὄνομα καταλείψει ἢ χίλιοι, καὶ ἐὰν ἀναπαύσηται, ἐμποιεῖ αὐτῷ.

12 Ἔτι διανοηθεὶς ἐκδιηγήσομαι, καὶ ὡς διχομηνία ἐπληρώθην.

13 Εἰσακούσατέ μου υἱοὶ ὅσιοι, καὶ βλαστήσατε ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ ῥεύματος ἀγροῦ·

14 Καὶ ὡς λίβανος εὐωδιάσατε ὀσμήν, καὶ ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον· διάδοτε ὀσμήν, καὶ αἰνέσατε ᾆσμα· εὐλογήσατε Κύριον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις·

15 Δότε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μεγαλωσύνην, καὶ ἐξομολογήσασθε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ, ἐν ᾠδαῖς χειλέων καὶ ἐν κινύραις, καὶ οὕτως ἐρεῖτε ἐν ἐξομολογήσει·

16 Τὰ ἔργα Κυρίου πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα, καὶ πᾶν πρόσταγμα ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἔσται.

17 Πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτοῦ ζητηθήσεται· ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔστη ὡς θημωνία ὕδωρ, καὶ ἐν ῥήματι στόματος αὐτοῦ ἀποδοχεῖα ὑδάτων.

18 Ἐν προστάγματι αὐτοῦ πᾶσα ἡ εὐδοκία, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐλαττώσει τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

19 Ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι κρυβῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

20 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπέβλεψε, καὶ οὐθὲν ἐστι θαυμάσιον ἐναντίον αὐτοῦ.

21 Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, Τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο; πάντα γὰρ εἰς χρείας αὐτῶν ἔκτισται.

22 Ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὡς ποταμὸς ἐπεκάλυψε, καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσεν.

23 Οὕτως ὀργὴν αὐτοῦ ἔθνη κληρονομήσει, ὡς μετέστρεψεν ὕδατα εἰς ἅλμην.

24 Αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ τοῖς ὁσίοις εὐθεῖαι, οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκόμματα.

25 Ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτισται ἀπ' ἀρχῆς, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς κακά.

26 Ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπου, ὕδωρ, πῦρ, καὶ σίδηρος, καὶ ἅλα, καὶ σεμίδαλις πυροῦ, καὶ μέλι, καὶ γάλα, αἷμα σταφυλῆς, καὶ ἔλαιον, καὶ ἱμάτιον.

27 Ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθά, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κακά.

28 Ἔστι πνεύματα ἃ εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται, καὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐστερέωσαν μάστιγας αὐτῶν· καὶ ἐν καιρῷ συντελείας ἰσχὺν ἐκχέουσι, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς κοπάσουσι.

29 Πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος, πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται.

30 Θηρίων ὀδόντες καὶ σκορπίοι καὶ ἔχεις καὶ ῥομφαία ἐκδικοῦσα εἰς ὄλεθρον ἀσεβεῖς.

31 Ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτοῦ εὐφρανθήσονται, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας ἑτοιμασθήσονται, καὶ ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν οὐ παρα-

παραβήσονται λόγον.

32 Διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐστηρίχθην, καὶ διενοήθην, καὶ ἐν γραφῇ ἀφῆκα.

33 Τὰ ἔργα Κυρίου πάντα ἀγαθὰ, καὶ πᾶσαν χρείαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγήσει.

34 Καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, Τοῦτο τούτου πονηρότερον, πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκιμηθήσεται.

35 Καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ στόματι ὑμνήσατε, καὶ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Κεφ. μ'. 40.

Ἀσχολία μεγάλη ἔκτισται παντὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱοὺς Ἀδὰμ, ἀφ' ἡμέρας ἐξόδου ἐκ γαστρὸς μητρὸς αὐτῶν ἕως ἡμέρας ἐπὶ ταφῇ εἰς μητέρα πάντων.

2 Τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ φόβον καρδίας, ἐπίνοια προσδοκίας, ἡμέρα τελευτῆς.

3 Ἀπὸ καθημένου ἐπὶ θρόνου ἐν δόξῃ, καὶ ἕως τεταπεινωμένου ἐν γῇ καὶ σποδῷ·

4 Ἀπὸ φοροῦντος ὑάκινθον καὶ στέφανον, καὶ ἕως περιβαλλομένου ὠμόλινον·

5 Θυμὸς καὶ ζῆλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος καὶ φόβος θανάτου καὶ μήνιμα καὶ ἔρις, καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης ὕπνος νυκτὸς ἀλλοιοῖ γνῶσιν αὐτοῦ.

6 Ὀλίγον ὡς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐν ὕπνοις ὡς ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς, τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτοῦ, ὡς ἐκπεφευγὼς ἀπὸ προσώπου πολέμου.

7 Ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτοῦ ἐξηγέρθη, καὶ ἀποθαυμάζων εἰς οὐδένα φόβον.

8 Μετὰ πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλῶν ἑπταπλάσια πρὸς ταῦτα,

9 Θάνατος καὶ αἷμα καὶ ἔρις καὶ ῥομφαία, ἐπαγωγαὶ, λιμὸς καὶ σύντριμμα καὶ μάστιξ,

10 Ἐπὶ τοὺς ἀνόμους ἐκτίσθη ταῦτα πάντα, καὶ δι' αὐτοὺς ἐγένετο ὁ κατακλυσμός.

11 Πάντα ὅσα ἀπὸ γῆς εἰς γῆν ἀναστρέφει, καὶ ἀπὸ ὑδάτων εἰς θάλασσαν ἀνακάμπτει.

12 Πᾶν δῶρον καὶ ἀδικία ἐξαλειφθήσεται, καὶ πίστις εἰς τὸν αἰῶνα στήσεται.

13 Χρήματα ἀδίκων ὡς ποταμὸς ξηρανθήσεται, καὶ ὡς βροντὴ μεγάλη ἐν ὑετῷ ἐξηχήσει.

14 Ἐν τῷ ἀνοῖξαι αὐτὸν χεῖρας, εὐφρανθήσεται, οὕτως οἱ παραβαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψουσιν.

15 Ἔκγονα ἀσεβῶν οὐ πληθύνει κλάδους, καὶ ῥίζαι ἀκάθαρτοι ἐπ' ἀκροτόμου πέτρας.

16 Ἄχι ἐπὶ παντὸς ὕδατος καὶ χείλους ποταμοῦ πρὸ παντὸς χόρτου ἐκτιλήσεται.

17 Χάρις ὡς παράδεισος ἐν εὐλογίαις, καὶ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει.

18 Ζωὴ αὐτάρκους ἐργάτου γλυκανθήσεται, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ὁ εὑρίσκων θησαυρόν.

19 Τέκνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως στηρίζουσιν ὄνομα, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ ἄμωμος λογίζεται.

20 Οἶνος καὶ μουσικὰ εὐφραίνουσι καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἀγάπησις σοφίας.

21 Αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἡδύνουσι μέλη, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γλῶσσα ἡδεῖα.

22 Χάριν καὶ κάλλος ἐπι-

θυμήσει ὁ ὀφθαλμός σου, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα χλόην σπόρου.

23 Φίλος καὶ ἑταῖρος εἰς καιρὸν ἀπαντῶντες, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ μετὰ ἀνδρός.

24 Ἀδελφοὶ καὶ βοήθεια εἰς καιρὸν θλίψεως, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἐλεημοσύνη ῥύσεται.

25 Χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπιστήσουσι πόδα, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα βουλὴ εὐδοκιμεῖται.

26 Χρήματα καὶ ἰσχὺς ἀνυψώσουσι καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα φόβος Κυρίου· οὐκ ἔστι ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλάττωσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπιζητῆσαι ἐν αὐτῷ βοήθειαν.

27 Φόβος Κυρίου ὡς παράδεισος εὐλογίας, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν ἐκάλυψαν αὐτόν.

28 Τέκνον, ζωὴν ἐπαιτήσεως μὴ βιώσῃς, κρεῖσσον ἀποθανεῖν ἢ ἐπαιτεῖν.

29 Ἀνὴρ βλέπων εἰς τράπεζαν ἀλλοτρίαν, οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ὁ βίος ἐν λογισμῷ ζωῆς, ἀλισγήσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν ἐδέσμασιν ἀλλοτρίοις· ἀνὴρ δὲ ἐπιστήμων καὶ πεπαιδευμένος φυλάξεται.

30 Ἐν στόματι ἀναιδοῦς γλυκανθήσεται ἐπαίτησις, καὶ ἐν κοιλίᾳ αὐτοῦ πῦρ καήσεται.

Κεφ. μα. 41.

Ὦ Θάνατε, ὡς πικρόν σου τὸ μνημόσυνόν ἐστιν ἀνθρώπῳ εἰρηνεύοντι ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, ἀνδρὶ ἀπερισπάστῳ, καὶ εὐοδουμένῳ ἐν πᾶσι, καὶ ἔτι ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τροφήν;

2 Ὦ θάνατε, καλόν σου τὸ κρίμα ἐστὶν ἀνθρώπῳ ἐπιδεομένῳ καὶ ἐλασσουμένῳ ἰσχύϊ, ἐσχατογήρῳ, καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων, καὶ ἀπειθοῦντι, καὶ ἀπολωλεκότι ὑπομονήν.

3 Μὴ εὐλαβοῦ κρίμα θανάτου· μνήσθητι προτέρων σου καὶ ἐσχάτων, τοῦτο τὸ κρίμα παρὰ Κυρίου πάσῃ σαρκί.

4 Καὶ τί ἀπαναίνῃ ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίστου; εἴτε δέκα, εἴτε ἑκατόν, εἴτε χίλια ἔτη· οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδου ἐλεγμὸς ζωῆς.

5 Τέκνα βδελυκτὰ γίνεται τέκνα ἁμαρτωλῶν, καὶ συναναστρεφόμενα παροικίαις ἀσεβῶν.

6 Τέκνων ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται κληρονομία, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐνδελεχιεῖ ὄνειδος.

7 Πατρὶ ἀσεβεῖ μέμψεται τέκνα, ὅτι δι' αὐτὸν ὀνειδισθήσονται.

8 Οὐαὶ ὑμῖν ἄνδρες ἀσεβεῖς, οἵτινες ἐγκατελίπετε νόμον Θεοῦ ὑψίστου.

9 Καὶ ἐὰν γεννηθῆτε, εἰς κατάραν γεννηθήσεσθε· καὶ ἐὰν ἀποθάνητε, εἰς κατάραν μερισθήσεσθε.

10 Πάντα ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν ἀπελεύσεται· οὕτως ἀσεβεῖς ἀπὸ κατάρας εἰς ἀπώλειαν.

11 Πένθος ἀνθρώπων ἐν σώμασιν αὐτῶν, ὄνομα δὲ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἀγαθὸν ἐξαλειφθήσεται.

12 Φρόντισον περὶ ὀνόματος, αὐτὸ γάρ σοι διαμενεῖ, ἢ χίλιοι μεγάλοι θησαυροὶ χρυσίου.

13 Ἀγαθῆς ζωῆς ἀριθμὸς ἡμερῶν, καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς αἰῶνα διαμενεῖ.

14 Παιδείαν ἐν εἰρήνῃ συντηρήσατε τέκνα, σοφία δὲ κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανής, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;

15 Κρεῖσ-

15 Κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

16 Τοιγαροῦν ἐντράπητε ἐπὶ τῷ ῥήματί μου· οὐ γάρ ἐστι πᾶσαν αἰσχύνην διαφυλάξαι καλόν, καὶ οὐ πάντα πᾶσιν ἐν πίστει εὐδοκιμεῖται.

17 Αἰσχύνεσθε ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς περὶ πορνείας, καὶ ἀπὸ ἡγουμένου καὶ δυνάστου περὶ ψεύδους,

18 Ἀπὸ κριτοῦ καὶ ἄρχοντος περὶ πλημμελείας, ἀπὸ συναγωγῆς καὶ λαοῦ περὶ ἀνομίας, ἀπὸ κοινωνοῦ καὶ φίλου περὶ ἀδικίας,

19 Καὶ ἀπὸ τόπου οὗ παροικεῖς περὶ κλοπῆς, καὶ ἀπὸ ἀληθείας Θεοῦ καὶ διαθήκης, καὶ ἀπὸ πήξεως ἀγκῶνος ἐπ' ἄρτοις, ἀπὸ σκορακισμοῦ λήψεως καὶ δόσεως,

20 Καὶ ἀπὸ ἀσπαζομένων περὶ σιωπῆς, ἀπὸ ὁράσεως γυναικὸς ἑταίρας,

21 Καὶ ἀπὸ ἀποστροφῆς προσώπου συγγενοῦς, ἀπὸ ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως, καὶ ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάνδρου,

22 Ἀπὸ περιεργείας παιδίσκης αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐπιστῇς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτῆς, ἀπὸ φίλων περὶ λόγων ὀνειδισμοῦ, καὶ μετὰ τὸ δοῦναι μὴ ὀνείδιζε,

23 Ἀπὸ δευτερώσεως καὶ λόγου ἀκοῆς, καὶ ἀπὸ ἀποκαλύψεων λόγων κρυφίων·

24 Καὶ ἔσῃ αἰσχυντηρὸς ἀληθινῶς, καὶ εὑρίσκων χάριν ἔναντι παντὸς ἀνθρώπου.

Κεφ. μβʹ. 42.

ΜΗ περὶ τούτων αἰσχυνθῇς, καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον τοῦ ἁμαρτάνειν·

2 Περὶ νόμου ὑψίστου καὶ διαθήκης, καὶ περὶ κρίματος δικαιῶσαι τὸν ἀσεβῆ,

3 Περὶ λόγου κοινωνοῦ καὶ ὁδοιπόρων, καὶ περὶ δόσεως κληρονομίας ἑταίρων,

4 Περὶ ἀκριβείας ζυγοῦ καὶ σταθμίων, περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων,

5 Περὶ ἀδιαφόρου πράσεως, καὶ ἐμπόρων, καὶ περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς, καὶ οἰκέτῃ πονηρῷ πλευρὰν αἱμάξαι.

6 Ἐπὶ γυναικὶ πονηρᾷ καλὸν σφραγίς· καὶ ὅπου χεῖρες πολλαί, κλεῖσον.

7 Ὃ ἐὰν παραδίδως, ἐν ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ, καὶ δόσις καὶ λῆψις παντὶ ἐν γραφῇ.

8 Περὶ παιδείας ἀνοήτου καὶ μωροῦ καὶ ἐσχατογήρου κρινομένου πρὸς νέους, καὶ ἔσῃ πεπαιδευμένος ἀληθινῶς, καὶ δεδοκιμασμένος ἔναντι παντὸς ζῶντος.

9 Θυγάτηρ πατρὶ ἀπόκρυφος ἀγρυπνία, καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφιστᾷ ὕπνον· ἐν νεότητι αὐτῆς μήποτε παρακμάσῃ, καὶ συνῳκηκυῖα μήποτε μισηθῇ,

10 Ἐν παρθενίᾳ μήποτε βεβηλωθῇ, καὶ ἐν τοῖς πατρικοῖς αὐτῆς ἔγκυος γένηται, μετὰ ἀνδρὸς οὖσα μήποτε παραβῇ, καὶ συνῳκηκυῖα μήποτε στειρώσῃ.

11 Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακήν, μήποτε ποιήσῃ σε ἐπίχαρμα ἐχθροῖς, λαλιὰν ἐν πόλει, καὶ ἔκκλητον λαοῦ, καὶ καταισχύνῃ σε ἐν πλήθει πολλῶν.

12 Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔμβλεπε ἐν κάλλει, καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέδρευε.

13 Ἀπὸ γὰρ ἱματίων ἐκπο-

ρεύετ) σῆς, καὶ ἀπὸ γυναικὸς
πονηρία γυναικός.
14 Κρείσσων πονηρία ἀν-
δρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνὴ, καὶ
γυνὴ καταισχύνουσα εἰς ὀνει-
δισμόν.
15 Μνησθήσομαι δὴ τὰ ἔρ-
γα Κυρίου, καὶ ἃ ἑώρακα, ἐκ-
διηγήσομαι· ἐν λόγοις Κυρίου
τὰ ἔργα αὐτοῦ.
16 Ἥλιος φωτίζων κατὰ
πᾶν ἐπέβλεψε, καὶ τῆς δόξης
αὐτοῦ πλῆρες τὸ ἔργον αὐτοῦ.
17 Οὐκ ἐνεποίησε τοῖς
ἁγίοις Κύριος ἐκδιηγήσασθαι
πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ
ἐστερέωσε Κύριος ὁ παντοκρά-
τωρ, στηριχθῆναι ἐν δόξῃ αὐ-
τοῦ τὸ πᾶν.
18 Ἄβυσσον καὶ καρδίαν ἐξ-
ίχνευσε, καὶ ἐν πανουργεύμα-
σιν αὐτῶν διενοήθη· ἔγνω γὰρ ὁ
Κύριος πᾶσαν εἴδησιν, καὶ ἐνέ-
βλεψεν εἰς σημεῖον αἰῶνος·
19 Ἀπαγγέλλων τὰ παρεληλυ-
θότα καὶ ἐπεσόμενα, καὶ ἀπο-
καλύπτων ἴχνη ἀποκρύφων.
20 Οὐ παρῆλθεν αὐτὸν πᾶν
διανόημα, οὐκ ἐκρύβη ἀπ' αὐ-
τοῦ οὐδὲ εἷς λόγος.
21 Τὰ μεγαλεῖα τῆς σο-
φίας αὐτοῦ ἐκόσμησε, καὶ ἕως
ἐστὶ πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα, οὔτε προσετέθη οὔτε ἠλατ-
τώθη, καὶ οὐδὲ προσεδεήθη οὐδ-
ενὸς συμβούλου.
22 Ὡς πάντα τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ ἐπιθυμητὰ, καὶ ὡς σπινθῆ-
ρός ἐστι θεωρῆσαι.
23 Πάντα ταῦτα ζῇ καὶ μέ-
νει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις
χρείαις, καὶ πάντα ὑπακούει.
24 Πάντα δισσὰ ἓν κατ-
έναντι τοῦ ἑνὸς, καὶ οὐκ ἐποίησεν
οὐδὲν ἐκλεῖπον.
25 Ἓν τοῦ ἑνὸς ἐστερέωσε
τὰ ἀγαθὰ, καὶ τίς πλησθήσεται
ὁρῶν δόξαν αὐτοῦ;

Κεφ. μγʹ. 43.

Γαυρίαμα ὕψους, στερέωμα
καθαριότητος, εἶδος
οὐρανοῦ ἐν ὁράματι δόξης.
2 Ἥλιος ἐν ὀπτασίᾳ διαγ-
γέλλων ἐν ἐξόδῳ, σκεῦος
θαυμαστὸν, ἔργον ὑψίστου.
3 Ἐν μεσημβρίᾳ αὐτοῦ ἀ-
ναξηραίνει χώραν, καὶ ἐναντί-
ον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστή-
σεται;
4 Κάμινον φυσῶν ἐν ἔργοις
καύματος, τριπλασίως ἥ-
λιος ἐκκαίων ὄρη· ἀτμίδας
πυρώδεις ἐμφυσῶν, καὶ ἐκ-
λάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῖ
ὀφθαλμούς.
5 Μέγας Κύριος ὁ ποιήσας
αὐτὸν, καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατ-
έσπευσε πορείαν.
6 Καὶ ἡ σελήνη ἐν πᾶσιν
εἰς καιρὸν αὐτῆς, ἀνάδειξιν
χρόνων, καὶ σημεῖον αἰῶνος.
7 Ἀπὸ σελήνης σημεῖον
ἑορτῆς, φωστὴρ μειούμενος ἐπὶ
συντελείας.
8 Μὴν κατὰ τὸ ὄνομα αὐ-
τῆς ἐστιν, αὐξανομένη θαυμα-
στῶς ἐν ἀλλοιώσει· σκεῦος
παρεμβολῶν ἐν ὕψει, ἐν στε-
ρεώματι οὐρανοῦ ἐκλάμ-
πων.
9 Κάλλος οὐρανοῦ, δόξα ἄ-
στρων, κόσμος φωτίζων, ἐν
ὑψίστοις Κύριος.
10 Ἐν λόγοις ἁγίου στήσονται
κατὰ κρίμα, καὶ οὐ μὴ ἐκλυθῶ-
σιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν.
11 Ἴδε τόξον, καὶ εὐλόγη-
σον τὸν ποιήσαντα αὐτὸ, σφό-
δρα ὡραῖον ἐν τῷ αὐγάσμα-
τι αὐτοῦ.
12 Ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐν
κυκλώσει δόξης, χεῖρες ὑψί-
στου ἐτάνυσαν αὐτό.
13 Προστάγματι αὐτοῦ κατ-
έσπευσε

ἔσπευσε χιόνα, καὶ ταχύνει ἀ-
στραπὰς κρίματος αὐτοῦ.
14 Διὰ τοῦτο ἠνεῴχθησαν θη-
σαυροί, καὶ ἐξέπτησαν νεφέλαι
ὡς πετεινά.
15 Ἐν μεγαλείῳ αὐτοῦ ἴσχυ-
σε νεφέλας, καὶ διεθρύβησαν
λίθοι χαλάζης.
16 Καὶ ἐν ὀπτασίαις αὐτοῦ
σαλευθήσεται ὄρη, ἐν θελήμα-
τι πνεύσεται νότος.
17 Φωνὴ βροντῆς αὐτοῦ ὠ-
δίνησε γῆν, καὶ καταιγὶς Βο-
ῤῥέου καὶ συστροφὴ πνεύματος· ὡς
πετεινὰ καθιπτάμενα πάσσει
χιόνα, καὶ ὡς ἀκρὶς καταλύ-
ουσα ἡ κατάβασις αὐτῆς.
18 Κάλλος λευκότητος αὐ-
τῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμὸς,
καὶ ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ αὐτῆς ἐκστήσεται
καρδία.
19 Καὶ πάχνην ὡς ἅλα ἐ-
πὶ γῆς χέει, καὶ παγεῖσα γίνεται
σκολόπων ἄκρα.
20 Ψυχρὸς ἄνεμος Βοῤῥέ-
ας πνεύσει, καὶ παγήσεται κρύ-
σταλλος ἀφ' ὕδατος· ἐπὶ
πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος
καταλύσει, καὶ ὡς θώρακα
ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ.
21 Καταφάγεται ὄρη, καὶ
ἔρημον ἐκκαύσει, καὶ ἀποσβέ-
σει χλόην ὡς πῦρ.
22 Ἴασις πάντων κατὰ σπου-
δὴν ὁμίχλη, δρόσος ἀπαν-
τῶσα ἀπὸ καύσωνος ἱλα-
ρώσει.
23 Λογισμῷ αὐτοῦ ἐκόπα-
σεν ἄβυσσον, καὶ ἐφύτευσεν
αὐτὴν Ἰησοῦς.
24 Οἱ πλέοντες τὴν θά-
λασσαν διηγοῦνται τὸν κίνδυ-
νον αὐτῆς, καὶ ἀκοαῖς ὠτίων
ἡμῶν θαυμάζομεν.
25 Καὶ ἐκεῖ τὰ παράδοξα
καὶ θαυμάσια ἔργα, ποικιλία
παντὸς ζώου, κτίσις κητῶν.
26 Δι' αὐτὸν εὐοδία τέλος
αὐτοῦ, καὶ ἐν λόγῳ αὐτοῦ σύγκει-
ται πάντα.
27 Πολλὰ ἐροῦμεν καὶ οὐ μὴ
ἀφικώμεθα, καὶ συντέλεια
λόγων τὸ πᾶν ἐστιν αὐτός.
28 Δοξάζοντες ποῦ ἰσχύ-
σωμεν; αὐτὸς γὰρ ὁ μέγας πα-
ρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
29 Φοβερὸς Κύριος καὶ σφό-
δρα μέγας, καὶ θαυμαστὴ ἡ
δυναστεία αὐτοῦ.
30 Δοξάζοντες Κύριον ὑ-
ψώσατε καθόσον ἂν δύνησθε,
ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι· καὶ ὑψοῦν-
τες αὐτὸν πληθύνατε ἐν
ἰσχύϊ, μὴ κοπιᾶτε, οὐ γὰρ μὴ
ἀφίκησθε.
31 Τίς ἑώρακεν αὐτὸν καὶ
ἐκδιηγήσεται; καὶ τίς μεγα-
λυνεῖ αὐτὸν καθώς ἐστι;
32 Πολλὰ ἀπόκρυφά ἐστι
μείζονα τούτων, ὀλίγα γὰρ ἑω-
ράκαμεν τῶν ἔργων αὐτοῦ.
33 Πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ
Κύριος, καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔ-
δωκε σοφίαν.

Κεφ. μδ'. 44.

Πατέρων Ὕμνος.

Αἰνέσωμεν δὴ ἄνδρας ἐν-
δόξους, καὶ τοὺς πατέρας
ἡμῶν τῇ γενέσει.
2 Πολλὴν δόξαν ἔκτισεν
ὁ Κύριος, τὴν μεγαλωσύνην
αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος.
3 Κυριεύοντες ἐν ταῖς βα-
σιλείαις αὐτῶν, καὶ ἄνδρες ὀ-
νομαστοὶ ἐν δυνάμει· βουλεύ-
σονται ἐν συνέσει αὐτῶν,
ἀπηγγελκότες ἐν προφητεί-
αις·
4 Ἡγούμενοι λαοῦ ἐν δια-
βουλίοις, καὶ συνέσει γραμμα-
τείας λαοῦ· σοφοὶ λόγοι ἐν
παιδείᾳ αὐτῶν·
5 Ἐκζητοῦντες μέλη μου-
σικῶν,

στικῶν, διηγούμενοι ἔπη ἐν γραφῇ.

6 Ἄνδρες πλούσιοι κεχορηγημένοι ἰσχύϊ, εἰρηνεύοντες ἐν παροικίαις αὐτῶν.

7 Πάντες οὗτοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάσθησαν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα.

8 Εἰσὶν αὐτῶν οἳ κατέλιπον ὄνομα τοῦ ἐκδιηγήσασθαι ἐπαίνους.

9 Καὶ εἰσὶν ὧν οὐκ ἔστι μνημόσυνον, καὶ ἀπώλοντο ὡς οὐχ ὑπάρξαντες, καὶ ἐγένοντο ὡς οὐ γεγονότες, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτούς.

10 Ἀλλ' ἢ οὗτοι ἄνδρες ἐλέους, ὧν αἱ δικαιοσύναι οὐκ ἐπελήσθησαν.

11 Μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ ἀγαθὴ κληρονομία, ἔκγονα αὐτῶν ἐν ταῖς διαθήκαις.

12 Ἔστη σπέρμα αὐτῶν καὶ τέκνα αὐτῶν δι' αὐτούς.

13 Ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται.

14 Τὸ σῶμα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῇ εἰς γενεάς.

15 Σοφίαν αὐτῶν διηγήσονται λαοί, καὶ τὸν ἔπαινον ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.

16 Ἐνὼχ εὐηρέστησε Κυρίῳ, καὶ μετετέθη ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενεαῖς.

17 Νῶε εὑρέθη τέλειος δίκαιος, ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα· διὰ τοῦτο ἐγενήθη κατάλειμμα τῇ γῇ, διὰ τοῦτο ἐγένετο κατακλυσμός.

18 Διαθῆκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτόν, ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ κατακλυσμῷ πᾶσα σάρξ.

19 Ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὅμοιος ἐν τῇ δόξῃ,

20 Ὃς συνετήρησε νόμον ὑψίστου, καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησε διαθήκην, καὶ ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστός.

21 Διὰ τοῦτο ἐν ὅρκῳ ἔστησεν αὐτῷ, ἐνευλογηθῆναι ἔθνη ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ, πληθῦναι αὐτὸν ὡς χοῦν τῆς γῆς, καὶ ὡς ἄστρα ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἄκρου γῆς.

22 Καὶ ἐν τῷ Ἰσαὰκ ἔστησεν οὕτως διὰ Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην.

23 Καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰακώβ· ἐπέγνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ· καὶ διέστειλε μερίδας αὐτοῦ, ἐν φυλαῖς ἐμέρισε δεκαδύο.

Κεφ. με. 45.

ΚΑὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλέους, εὑρίσκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός, ἠγαπημένον ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Μωυσῆν, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις.

2 Ὡμοίωσεν αὐτὸν δόξῃ ἁγίων, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν.

3 Ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσεν, ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλέων· ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ.

4 Ἐν πίστει καὶ πραΰτητι αὐτοῦ ἡγίασεν, ἐξελέξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός.

5 Ἠκούτισεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολὰς, νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης, διδάξαι τὸν Ἰακὼβ διαθήκην, καὶ κρίματα αὐτοῦ τὸν Ἰσραήλ.

6 Ἀαρὼν ὕψωσεν ἅγιον ὅμοιον αὐτῷ, ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐκ φυλῆς Λευΐ.

7 Ἔστησεν αὐτῷ διαθήκην αἰῶνος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ· ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμίᾳ, καὶ περιέζωσεν αὐτὸν στολὴν δόξης.

8 Ἐνέδυσεν αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, καὶ ἐστερέωσεν αὐτὸν σκεύεσιν ἰσχύος, περισκελῆ καὶ ποδήρη καὶ ἐπωμίδα,

9 Καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ῥοΐσκοις χρυσοῖς, κώδωσι πλείστοις κυκλόθεν, ἠχῆσαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτοῦ, ἀκουστὸν ποιῆσαι ἦχον ἐν ναῷ εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαοῦ αὐτοῦ,

10 Στολῇ ἁγίᾳ, χρυσῷ, καὶ ὑακίνθῳ, καὶ πορφύρᾳ, ἔργῳ ποικιλτοῦ, λογείῳ κρίσεως, δήλοις ἀληθείας,

11 Κεκλωσμένῃ κόκκῳ, ἔργῳ τεχνίτου, λίθοις πολυτελέσι γλύμματος σφραγῖδος, ἐν δέσει χρυσίου, ἔργῳ λιθουργοῦ, εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολαμμένῃ κατ' ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραήλ·

12 Στέφανον χρυσοῦν ἐπάνω κιδάρεως, ἐκτύπωμα σφραγῖδος ἁγιάσματος, καύχημα τιμῆς, ἔργον ἰσχύος, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμούμενα ὡραῖα.

13 Πρὸ αὐτοῦ οὐ γέγονε τοιαῦτα ἕως αἰῶνος, οὐκ ἐνεδύσατο ἀλλογενὴς, πλὴν τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτοῦ διαπαντός.

14 Θυσίαι αὐτοῦ ὁλοκαρπωθήσονται καθ' ἡμέραν ἐνδελεχῶς δίς.

15 Ἐπλήρωσε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ· ἐγενήθη αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐρανοῦ, λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱερατεύειν, καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

16 Ἐξελέξατο αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ζῶντος, προσαγαγεῖν κάρπωσιν Κυρίῳ, θυμίαμα καὶ εὐωδίαν εἰς μνημόσυνον, ἐξιλάσκεσθαι περὶ τοῦ λαοῦ σου.

17 Ἔδωκεν αὐτὸν ἐν ἐντολαῖς αὐτοῦ, ἐξουσίαν ἐν διαθήκαις κριμάτων, διδάξαι τὸν Ἰακὼβ τὰ μαρτύρια, καὶ ἐν νόμῳ αὐτοῦ φωτίσαι Ἰσραήλ.

18 Ἐπισυνέστησαν αὐτῷ ἀλλότριοι, καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἄνδρες οἱ περὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν, καὶ ἡ συναγωγὴ Κορὲ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ.

19 Εἶδε Κύριος καὶ οὐκ εὐδόκησε, καὶ συνετελέσθησαν ἐν θυμῷ ὀργῆς· ἐποίησεν αὐτοῖς τέρατα, καταναλῶσαι ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ προσέθηκεν Ἀαρὼν δόξαν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν· ἀπαρχὰς πρωτογεννημάτων ἐμέρισεν αὐτοῖς· ἄρτον ἐν πρώτοις ἡτοίμασε πλησμονήν.

21 Καὶ γὰρ θυσίας Κυρίου φάγονται, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ.

22 Πλὴν ἐν γῇ λαοῦ οὐ κληρονομήσει, καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ, αὐτὸς γὰρ μερὶς

ρίς σου, κληρονομία.
23 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλε-
άζαρ τρίτος εἰς δόξαν, ἐν
τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν ἐν φόβῳ
Κυρίου, καὶ στῆναι αὐτὸν ἐν τρο-
πῇ λαοῦ, ἐν ἀγαθότητι προ-
θυμίας ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξι-
λάσατο περὶ τοῦ Ἰσραήλ.
24 Διὰ τοῦτο ἐστάθη αὐτῷ
διαθήκη εἰρήνης, προστατεῖν
ἁγίων καὶ λαοῦ αὐτοῦ, ἵνα αὐτῷ
ᾖ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἱε-
ρωσύνης μεγαλεῖον εἰς τοὺς
αἰῶνας.
25 Καὶ διαθήκην τῷ Δαυ-
ὶδ υἱῷ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, κλη-
ρονομία βασιλέως υἱοῦ ἐξ υἱοῦ
μόνου· κληρονομία Ἀαρὼν καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ.
26 Δῴη ὑμῖν σοφίαν ἐν
καρδίᾳ ὑμῶν, κρίνειν τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα μὴ
ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν,
καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς γενε-
ὰς αὐτῶν.

Κεφ. μϛ'. 46.

ΚΡαταιὸς ἐν πολέμοις Ἰ-
ησοῦς Ναυῆ, καὶ διάδοχος
Μωυσῆ ἐν προφητείαις· ὃς
ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μέ-
γας ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐκλεκτῶν
αὐτοῦ, ἐκδικῆσαι ἐπεγειρομέ-
νους ἐχθρούς, ὅπως κληρονομή-
σῃ τὸν Ἰσραήλ.
2 Ὡς ἐδοξάσθη ἐν τῷ ἐπ-
άραι χεῖρας αὐτοῦ, καὶ τῷ ἐκ-
κλῖναι ῥομφαίαν ἐπὶ πόλεις;
3 Τίς πρότερον αὐτοῦ οὕτως
ἔστη; τοὺς γὰρ πολεμίους Κύριος
αὐτὸς ἐπήγαγεν.
4 Οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀν-
επόδισεν ὁ ἥλιος, καὶ μία ἡμέ-
ρα ἐγενήθη πρὸς δύο;
5 Ἐπεκαλέσατο τὸν ὕψιστον
δυνάστην, ἐν τῷ θλῖψαι αὐ-
τὸν ἐχθροὺς κυκλόθεν· καὶ ἐπή-
κουσεν αὐτοῦ μέγας Κύριος.
6 Ἐν λίθοις χαλάζης δυ-
νάμεως κραταιᾶς κατέρραξεν
ἐπ' ἔθνος πόλεμον, καὶ ἐν κα-
ταβάσει ἀπώλεσεν ἀνθεστηκό-
τας· ἵνα γνῶσιν ἔθνη παν-
οπλίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐναντίον Κυ-
ρίου ὁ πόλεμος αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐπ-
ηκολούθησεν ὀπίσω δυνάστου.
7 Καὶ ἐν ἡμέραις Μωυσέ-
ως ἐποίησεν ἔλεος, αὐτὸς καὶ
Χαλὲβ υἱὸς Ἰεφοννῆ, ἀντιστῆ-
ναι ἔναντι ἐχθροῦ, κωλῦσαι
λαὸν ἀπὸ ἁμαρτίας, καὶ κοπά-
σαι γογγυσμὸν πονηρίας.
8 Καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες δι-
εσώθησαν ἀπὸ ἑξακοσίων χιλι-
άδων πεζῶν, εἰσαγαγεῖν αὐ-
τοὺς εἰς κληρονομίαν, εἰς γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.
9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος τῷ
Χαλὲβ ἰσχύν, καὶ ἕως γήρως
διέμεινεν αὐτῷ, ἐπιβῆναι αὐ-
τὸν ἐπὶ ὕψος τῆς γῆς, καὶ τὸ
σπέρμα αὐτοῦ κατέσχε κληρο-
νομίαν·
10 Ὅπως ἴδωσι πάντες οἱ
υἱοὶ Ἰσραήλ, ὅτι καλὸν τὸ
πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου.
11 Καὶ οἱ κριταὶ ἕκαστος
τῷ αὐτοῦ ὀνόματι, ὅσων οὐκ ἐξ-
επόρνευσεν ἡ καρδία, καὶ ὅσοι
οὐκ ἀπεστράφησαν ἀπὸ Κυρίου,
εἴη τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν
εὐλογίαις.
12 Τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἀναθά-
λοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ τὸ ὄ-
νομα αὐτῶν ἀντικαταλλασσό-
μενον; ἐφ' υἱοῖς δεδοξασμέ-
νων αὐτῶν.
13 Ἠγαπημένος ὑπὸ Κυ-
ρίου αὐτοῦ Σαμουὴλ προφήτης
Κυρίου κατέστησε βασιλείαν,
καὶ ἔχρισεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν
λαὸν αὐτοῦ.
14 Ἐν νόμῳ Κυρίου ἔκρινε
συναγωγήν, καὶ ἐπεσκέψατο
Κύριος τὸν Ἰακώβ.

15 Ἐν πίστει αὐτοῦ ἠκριβάσθη προφήτης, καὶ ἐγνώσθη ἐν πίστει αὐτοῦ πιστὸς ὁράσεως.

16 Καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον δυνάστην, ἐν τῷ θλίψαι ἐχθροὺς αὐτοῦ κυκλόθεν, ἐν προσφορᾷ ἀρνὸς γαλαθηνοῦ.

17 Καὶ ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ἐν ἤχῳ μεγάλῳ ἀκουστὴν ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

18 Καὶ ἐξέτριψεν ἡγουμένους Τυρίων, καὶ πάντας ἄρχοντας Φυλιστιείμ.

19 Καὶ πρὸ καιροῦ κοιμήσεως αἰῶνος ἐπεμαρτύρατο ἔναντι Κυρίου καὶ χριστοῦ, Χρήματα καὶ ἕως ὑποδημάτων ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ εἴληφα· καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθρωπος.

20 Καὶ μετὰ τὸ ὑπνῶσαι αὐτὸν προεφήτευσε, καὶ ὑπέδειξε βασιλεῖ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐν προφητείᾳ ἐξαλεῖψαι ἀνομίαν λαοῦ.

Κεφ. μζ'. 47.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἀνέστη Νάθαν προφητεύειν ἐν ἡμέραις Δαυίδ.

2 Ὥσπερ στέαρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου, οὕτως Δαυὶδ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

3 Ἐν λέουσιν ἔπαιξεν ὡς ἐν ἐρίφοις, καὶ ἐν ἄρκτοις ὡς ἐν ἄρνασι προβάτων.

4 Ἐν νεότητι αὐτοῦ οὐχὶ ἀπέκτεινε γίγαντα, καὶ ἐξῆρεν ὀνειδισμὸν ἐκ λαοῦ, ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρα ἐν λίθῳ σφενδόνης, καὶ καταβαλεῖν γαυρίαμα τοῦ Γολιάθ;

5 Ἐπεκαλέσατο γὰρ Κύριον τὸν ὕψιστον, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κράτος ἐξᾶραι ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν πολέμῳ, ἀνυψῶσαι κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

6 Οὕτως ἐν μυριάσιν ἐδόξασαν αὐτὸν, καὶ ᾔνεσαν αὐτὸν ἐν εὐλογίαις Κυρίου, ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτῷ διάδημα δόξης.

7 Ἐξέτριψε γὰρ ἐχθροὺς κυκλόθεν, καὶ ἐξουδένωσε Φυλιστιεὶμ τοὺς ὑπεναντίους· ἕως σήμερον συνέτριψεν αὐτῶν κέρας.

8 Ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἐξομολόγησιν· ἁγίῳ ὑψίστῳ ῥήματι δόξης ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὕμνησε, καὶ ἠγάπησε τὸν ποιήσαντα αὐτόν.

9 Καὶ ἔστησε ψαλτῳδοὺς κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐξ ἤχου αὐτῶν γλυκαίνει μέλη.

10 Ἔδωκεν ἐν ἑορταῖς εὐπρέπειαν, καὶ ἐκόσμησε καιροὺς μέχρι συντελείας· ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοὺς τὸ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πρωῒ ἠχεῖν τὸ ἁγίασμα.

11 Κύριος ἀφεῖλε τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν εἰς αἰῶνα τὸ κέρας αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλέων καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ Ἰσραήλ.

12 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη υἱὸς ἐπιστήμων, καὶ δι' αὐτὸν κατέλυσεν ἐν πλατυσμῷ.

13 Σαλωμὼν ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰρήνης, ᾧ ὁ Θεὸς κατέπαυσε κυκλόθεν, ἵνα στήσῃ οἶκον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἑτοιμάσῃ ἁγίασμα εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Ὡς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σου, καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς συνέσεως.

15 Γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχή σου, καὶ ἐνέπλησας ἐν παραβολαῖς αἰνιγμάτων.

16 Εἰς νήσους πόρρω ἀφίκετο

ἐκεῖτο τὸ ὄνομά σου, καὶ ἠγαπήθης ἐν τῇ εἰρήνῃ σου.
17 Ἐν ᾠδαῖς καὶ παροιμίαις καὶ παραβολαῖς, καὶ ἐν ἑρμηνείαις ἀπεθαύμασάν σε χῶραι.
18 Ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπικεκλημένου Θεοῦ Ἰσραὴλ, συνήγαγες ὡς κασσίτερον τὸ χρυσίον, καὶ ὡς μόλιβδον ἐπλήθυνας ἀργύριον.
19 Παρενέκλινας τὰς λαγόνας σου γυναιξὶ, καὶ ἐνεξουσιάσθης ἐν τῷ σώματί σου.
20 Ἔδωκας μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου, καὶ ἐβεβήλωσας τὸ σπέρμα σου, ἐπαγαγεῖν ὀργὴν ἐπὶ τὰ τέκνα σου, καὶ κατενύγην ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ σου,
21 Γενέσθαι δίχα τυραννίδα, καὶ ἐξ Ἐφραὶμ ἄρξαι βασιλείαν ἀπειθῆ.
22 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ καταλίπῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ διαφθαρῇ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ· οὐδὲ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτοῦ ἔκγονα, καὶ σπέρμα τοῦ ἀγαπήσαντος αὐτὸν οὐ μὴ ἐξάρῃ· καὶ τῷ Ἰακὼβ ἔδωκε κατάλειμμα, καὶ τῷ Δαυὶδ ἐξ αὐτοῦ ῥίζαν.
23 Καὶ ἀνεπαύσατο Σαλωμὼν μετὰ τῶν πατέρων, καὶ κατέλιπε μετ᾽ αὐτὸν ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, λαοῦ ἀφροσύνην καὶ ἐλασσούμενον συνέσει, Ῥοβοὰμ, ὃς ἀπέστησε λαὸν ἐκ βουλῆς αὐτοῦ· καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸν Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκε τῷ Ἐφραὶμ ὁδὸν ἁμαρτίας.
24 Καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα, ἀποστῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν.
25 Καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξεζήτησαν, ἕως ἐκδίκησις ἔλθῃ ἐπ᾽ αὐτούς.

Κεφ. μη᾽. 48.

Καὶ ἀνέστη Ἠλίας προφήτης ὡς πῦρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο.
2 Ὃς ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς λιμὸν, καὶ τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς.
3 Ἐν λόγῳ Κυρίου ἀνέσχεν οὐρανὸν, κατήγαγεν οὕτως τρὶς πῦρ.
4 Ὡς ἐδοξάσθης Ἠλία ἐν τοῖς θαυμασίοις σου; καὶ τίς ὅμοιός σοι καυχᾶσθαι;
5 Ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου καὶ ἐξ ᾅδου ἐν λόγῳ ὑψίστου·
6 Ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν, καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν·
7 Ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ ἐλεγμὸν, καὶ ἐν Χωρὴβ κρίματα ἐκδικήσεως·
8 Ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα, καὶ προφήτας διαδόχους μετ᾽ αὐτόν·
9 Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς ἐν ἅρματι ἵππων πυρίνων·
10 Ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιροὺς, κοπάσαι ὀργὴν πρὸ θυμοῦ, καὶ ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν, καὶ καταστῆσαι φυλὰς Ἰακώβ.
11 Μακάριοι οἱ ἰδόντες σε, καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι· καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωῇ ζησόμεθα.
12 Ἠλίας, ὃς ἐν λαίλαπι ἐσκεπάσθη· καὶ Ἐλισαιὲ ἐνεπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ· καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρχοντος, καὶ οὐ κατεδυνάστευσεν αὐτὸν οὐδείς.
13 Πᾶς λόγος οὐχ ὑπερῆρεν αὐτὸν, καὶ ἐν κοιμήσει ἐπροφήτευσε τὸ σῶμα αὐτοῦ.

14 Καὶ

14 Καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ.

15 Ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετενόησεν ὁ λαὸς, καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, ἕως ἐπρονομεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ἐσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς ὀλιγοστὸς, καὶ ἄρχων τῷ οἴκῳ Δαυίδ.

16 Τινὲς μὲν αὐτῶν ἐποίησαν τὸ ἀρεστὸν, τινὲς δὲ ἐπλήθυναν ἁμαρτίας.

17 Ἐζεκίας ὠχύρωσε τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν εἰς μέσον αὐτῆς τὸν Γώγ· ὤρυξε σιδήρῳ ἀκρότομον, καὶ ᾠκοδόμησε κρήνας εἰς ὕδατα.

18 Ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Σενναχηρεὶμ, καὶ ἀπέστειλε Ῥαψάκην, καὶ ἀπῆρε· καὶ ἐπῆρεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν, καὶ ἐμεγαλαύχησεν ἐν ὑπερηφανίᾳ αὐτοῦ.

19 Τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι καὶ χεῖρες αὐτῶν, καὶ ὠδίνησαν ὡς αἱ τίκτουσαι.

20 Καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν Κύριον τὸν ἐλεήμονα, ἐκπετάσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐτόν· καὶ ὁ ἅγιος ἐξ οὐρανοῦ ταχὺ ἐπήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἡσαΐου.

21 Ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἀσυρίων, καὶ ἐξέτριψεν αὐτοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ.

22 Ἐποίησε γὰρ Ἐζεκίας τὸ ἀρεστὸν Κυρίῳ, καὶ ἐνίσχυσεν ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἃς ἐνετείλατο Ἡσαΐας ὁ προφήτης ὁ μέγας, καὶ πιστὸς ἐν ὁράσει αὐτοῦ.

23 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος, καὶ προσέθηκε ζωὴν βασιλεῖ.

24 Πνεύματι μεγάλῳ εἶδε τὰ ἔσχατα, καὶ παρεκάλεσε τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιών.

25 Ἕως τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξε τὰ ἐσόμενα, καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρὶν ἢ παραγενέσθαι αὐτά.

Κεφ. μθ'. 49.

ΜΝημόσυνον Ἰωσίου εἰς σύνθεσιν θυμιάματος, ἐσκευασμένον ἔργῳ μυρεψοῦ· ἐν παντὶ στόματι ὡς μέλι γλυκανθήσεται, καὶ ὡς μουσικὰ ἐν συμποσίῳ οἴνου.

2 Αὐτὸς κατευθύνθη ἐν ἐπιστροφῇ λαοῦ, καὶ ἐξῆρε βδελύγματα ἀνομίας.

3 Κατεύθυνε πρὸς Κύριον τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐν ἡμέραις ἀνόμων κατίσχυσε τὴν εὐσέβειαν.

4 Πάρεξ Δαυὶδ, καὶ Ἐζεκίου, καὶ Ἰωσίου, πάντες πλημμέλειαν ἐπλημμέλησαν· κατέλιπον γὰρ τὸν νόμον τοῦ ὑψίστου, οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἐξέλιπον.

5 Ἔδωκαν γὰρ τὸ κέρας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ἔθνει ἀλλοτρίῳ.

6 Ἐνεπύρισαν ἐκλεκτὴν πόλιν ἁγιάσματος, καὶ ἠρήμωσαν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν χειρὶ Ἱερεμίου.

7 Ἐκάκωσαν γὰρ αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἐν μήτρᾳ ἡγιάσθη προφήτης ἐκριζοῦν καὶ κακοῦν καὶ ἀπολλύειν, ὡσαύτως οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν.

8 Ἰεζεκιὴλ ὃς εἶδεν ὅρασιν δόξης, ἣν ὑπέδειξεν αὐτῷ ἐπὶ ἅρματος χερουβίμ.

9 Καὶ γὰρ ἐμνήσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὄμβρῳ, καὶ ἀγαθῶσαι τοὺς εὐθύνοντας ὁδούς.

10 Καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν τὰ ὀστᾶ ἀναθάλλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν· παρεκάλεσε δὲ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἐλυτρώσατο

αὐτοὺς ἐν πίστει ἐλπίδος.

11 Πῶς μεγαλύνωμεν τὸν Ζοροβάβελ; καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾶς χειρός.

12 Οὕτως Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδέκ· οἳ ἐν ἡμέραις αὐτῶν ᾠκοδόμησαν ναὸν ἅγιον Κυρίῳ ἡτοιμασμένον εἰς δόξαν αἰῶνος.

13 Καὶ Νεεμίου ἐπὶ πολὺ τὸ μνημόσυνον, τοῦ ἐγείραντος ἡμῖν τείχη πεπτωκότα, καὶ στήσαντος πύλας καὶ μοχλοὺς, καὶ ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν.

14 Οὐδὲ εἷς ἐκτίσθη οἷος Ἐνὼχ τοιοῦτος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς.

15 Οὐδὲ ὡς Ἰωσὴφ ἐγεννήθη ἀνὴρ, ἡγούμενος ἀδελφῶν, στήριγμα λαοῦ, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν.

16 Σὴμ καὶ Σὴθ ἐν ἀνθρώποις ἐδοξάσθησαν, καὶ ὑπὲρ πᾶν ζῶον ἐν τῇ κτίσει Ἀδάμ.

Κεφ. ν'. 50.

ΣΙμων Ὀνίου υἱὸς ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἐν ζωῇ αὐτοῦ ὑπέρραψεν οἶκον, καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἐστερέωσε τὸν ναόν·

2 Καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐθεμελιώθη ὕψος διπλῆς, ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλου ἱεροῦ.

3 Ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἐλατομήθη ἀποδοχεῖον ὑδάτων, χαλκὸς ὡσεὶ θαλάσσης τὸ περίμετρον.

4 Ὁ φροντίζων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πτώσεως, καὶ ἐνισχύσας πόλιν ἐμπολιορκῆσαι,

5 Ὡς ἐδοξάσθη ἐν περιστροφῇ λαοῦ, ἐν ἐξόδῳ οἴκου καταπετάσματος;

6 Ὡς ἀστὴρ ἑωθινὸς ἐν μέσῳ νεφέλης, ὡς σελήνη πλήρης ἐν ἡμέραις,

7 Ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναὸν ὑψίστου, καὶ ὡς τόξον φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης.

8 Ὡς ἄνθος ῥόδων ἐν ἡμέραις νέων, ὡς κρίνα ἐπ' ἐξόδων ὕδατος, ὡς βλαστὸς Λιβάνου ἐν ἡμέραις θέρους.

9 Ὡς πῦρ καὶ λίβανος ἐπὶ πυρείου, ὡς σκεῦος χρυσίου ὁλοσφύρητον κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ,

10 Ὡς ἐλαία ἀναθάλλουσα καρποὺς, καὶ ὡς κυπάρισσος ὑψουμένη ἐν νεφέλαις.

11 Ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολὴν δόξης, καὶ ἐνδιδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, ἐν ἀναβάσει θυσιαστηρίου ἁγίου ἐδόξασε περιβολὴν ἁγιάσματος.

12 Ἐν δὲ τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειρῶν ἱερέων, καὶ αὐτὸς ἑστὼς παρ' ἐσχάρᾳ βωμοῦ, κυκλόθεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν, ὡς βλάστημα κέδρου ἐν τῷ Λιβάνῳ· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων,

13 Καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἐν δόξῃ αὐτῶν· καὶ προσφορὰ Κυρίου ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ.

14 Καὶ συντέλειαν λειτουργῶν ἐπὶ βωμῶν, κοσμῆσαι προσφορὰν ὑψίστου παντοκράτορος,

15 Ἐξέτεινεν ἐπὶ σπονδείου χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἔσπεισεν ἐξ αἵματος σταφυλῆς· ἐξέχεεν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίου ὀσμὴν εὐωδίας ὑψίστῳ παμβασιλεῖ.

16 Τότε ἀνέκραγον υἱοὶ Ἀαρὼν, ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς ἤχησαν· ἀκουστὴν ἐποίησαν

φωνὴν

φωνὴν μεγάλην εἰς μνημόσυνον ἔναντι ὑψίστου.

17 Τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσε, καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, προσκυνῆσαι τῷ Κυρίῳ αὐτῶν παντοκράτορι Θεῷ τῷ ὑψίστῳ.

18 Καὶ ᾔνεσαν οἱ ψαλμῳδοὶ ἐν φωναῖς αὐτῶν, ἐν πλείστῳ ἤχῳ ἐγλυκάνθη μέλος.

19 Καὶ ἐδεήθη ὁ λαὸς Κυρίου ὑψίστου ἐν προσευχῇ κατέναντι ἐλεήμονος, ἕως συντελεσθῇ κόσμος Κυρίου, καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν.

20 Τότε καταβὰς ἐπῆρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν Ἰσραὴλ, δοῦναι εὐλογίαν Κυρίῳ ἐκ χειλέων αὐτοῦ, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καυχᾶσθαι.

21 Καὶ ἐδευτέρωσεν ἐν προσκυνήσει ἐπιδέξασθαι τὴν εὐλογίαν παρὰ ὑψίστου.

22 Καὶ νῦν εὐλογήσατε τῷ Θεῷ πάντες τῷ μεγαλοποιοῦντι πάντῃ, τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μήτρας, καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Δῴη ἡμῖν εὐφροσύνην καρδίας, καὶ γενέσθαι εἰρήνην ἐν ἡμέραις ἡμῶν ἐν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος,

24 Ἐμπιστεῦσαι μεθ' ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ λυτρωσάσθω ἡμᾶς.

25 Ἐν δυσὶν ἔθνεσι προσώχθισεν ἡ ψυχή μου, καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἔστιν ἔθνος.

26 Οἱ καθήμενοι ἐν ὄρει Σαμαρείας, Φυλιστιεὶμ, καὶ ὁ λαὸς μωρὸς ὁ κατοικῶν ἐν Σικίμοις.

27 Παιδείαν συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐχάραξα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, Ἰησοῦς υἱὸς Σειρὰχ Ἱεροσολυμίτης, ὃς ἀνώμβρησε σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ.

28 Μακάριος ὃς ἐν τούτοις ἀναστραφήσεται, καὶ ὁ θεὶς αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ σοφισθήσεται.

29 Ἐὰν γὰρ αὐτὰ ποιήσῃ, πρὸς πάντα ἰσχύσει, ὅτι φῶς Κυρίου τὸ ἴχνος αὐτοῦ.

Κεφ. να'. 51.

Προσευχὴ Ἰησοῦ υἱοῦ Σειράχ.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε βασιλεῦ, καὶ αἰνέσω σε Θεὸν τὸν σωτῆρά μου· ἐξομολογοῦμαι τῷ ὀνόματί σου,

2 Ὅτι σκεπαστὴς καὶ βοηθὸς ἐγένου μοι, καὶ ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπωλείας, καὶ ἐκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης, ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεῦδος, καὶ ἔναντι τῶν παρεστηκότων ἐγένου μοι βοηθὸς,

3 Καὶ ἐλυτρώσω με, κατὰ τὸ πλῆθος ἐλέους καὶ ὀνόματός σου, ἐκ βρυγμῶν ἑτοίμων εἰς βρῶμα, ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχήν μου, ἐκ πλειόνων θλίψεων ὧν ἔσχον,

4 Ἀπὸ πνιγμοῦ πυρὸς κυκλόθεν, καὶ ἐκ μέσου πυρὸς οὗ οὐκ ἐξέκαυσα,

5 Ἐκ βάθους κοιλίας ᾅδου, καὶ ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτου, καὶ λόγου ψευδοῦς,

6 Βασιλεῖ διαβολὴ γλώσσης ἀδίκου· ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου ἦν σύνεγγυς ᾅδου κάτω.

7 Περιέσχον με πάντοθεν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· ἐμβλέπων εἰς

εἰς ἀντίληψιν ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἦν.
8 Καὶ ἐμνήσθην τοῦ ἐλέους σου Κύριε, καὶ τῆς ἐργασίας σου τῆς ἀπ' αἰῶνος· ὅτι ἐξαιρῇ τοὺς ὑπομένοντάς σε, καὶ σώζεις αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐθνῶν.
9 Καὶ ἀνύψωσα ἀπὸ γῆς ἱκετείαν μου, καὶ ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως ἐδεήθην.
10 Ἐπεκαλεσάμην Κύριον πατέρα Κυρίου μου, μή με ἐγκαταλιπεῖν ἐν ἡμέραις θλίψεως, ἐν καιρῷ ὑπερηφάνων ἀβοηθησίας.
11 Αἰνέσω τὸ ὄνομά σου ἐνδελεχῶς, καὶ ὑμνήσω ἐν ἐξομολογήσει· καὶ εἰσηκούσθη ἡ δέησίς μου.
12 Ἔσωσας γάρ με ἐξ ἀπωλείας, καὶ ἐξείλου με ἐκ καιροῦ πονηροῦ· διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι καὶ αἰνέσω σοι, καὶ εὐλογήσω τῷ ὀνόματι Κυρίου.
13 Ἔτι ὢν νεώτερος, πρὶν ἢ πλανηθῆναί με, ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ μου.
14 Ἔναντι ναοῦ ἠξίουν περὶ αὐτῆς, καὶ ἕως ἐσχάτων ἐκζητήσω αὐτήν,
15 Ἐξ ἄνθους ὡς περκαζούσης σταφυλῆς· εὐφράνθη ἡ καρδία μου ἐν αὐτῇ, ἐπέβη ὁ πούς μου ἐν εὐθύτητι, ἐκ νεότητός μου ἴχνευσα αὐτήν.
16 Ἔκλινα ὀλίγον τὸ οὖς μου, καὶ ἐδεξάμην, καὶ πολλὴν εὗρον ἐμαυτῷ παιδείαν.
17 Προκοπὴ ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ· τῷ διδόντι μοι σοφίαν, δώσω δόξαν.
18 Διενοήθην γὰρ τοῦ ποιῆσαι αὐτήν, καὶ ἐζήλωσα τὸ ἀγαθόν, καὶ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ.
19 Διαμεμάχισται ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν ποιήσει λιμοῦ διηκριβασάμην· τὰς χεῖράς μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος, καὶ τὰ ἀγνοήματα αὐτῆς ἐπένθησα.
20 Τὴν ψυχήν μου κατεύθυνα εἰς αὐτήν, καρδίαν ἐκτησάμην μετ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν καθαρισμῷ εὗρον αὐτήν· διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκαταλειφθῶ.
21 Καὶ ἡ κοιλία μου ἐταράχθη ἐκζητῆσαι αὐτήν· διὰ τοῦτο ἐκτησάμην ἀγαθὸν κτῆμα.
22 Ἔδωκε Κύριος γλῶσσάν μοι μισθόν μου, καὶ ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν.
23 Ἐγγίσατε πρός με ἀπαίδευτοι, καὶ αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδείας.
24 Διότι ὑστερεῖτε ἐν τούτοις, καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα;
25 Ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, κτήσασθε ἑαυτοῖς ἄνευ ἀργυρίου.
26 Τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπόθετε ὑπὸ ζυγόν, καὶ ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν, ἐγγύς ἐστιν εὑρεῖν αὐτήν.
27 Ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα, καὶ εὗρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνάπαυσιν.
28 Μετάσχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἀριθμῷ ἀργυρίου, καὶ πολὺν χρυσὸν κτήσασθε ἐν αὐτῇ.
29 Εὐφρανθείη ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ, καὶ μὴ αἰσχυνθείητε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
30 Ἐργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιροῦ, καὶ δώσει τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ.

ΒΑΡΟΥΧ.

Κεφ. α'. 1.

Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου, οὓς ἔγραψε Βαροὺχ υἱὸς Νηρείου, υἱοῦ Μαασαίου, υἱοῦ Σεδεκίου, υἱοῦ Ἀσαδίου, υἱοῦ Χελκίου, ἐν Βαβυλῶνι,

2 Ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ, ἐν ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς, ἐν τῷ καιρῷ, ᾧ ἔλαβον οἱ Χαλδαῖοι τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν ἐν πυρί.

3 Καὶ ἀνέγνω Βαροὺχ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου ἐν ὠσὶν Ἰεχονίου υἱοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τῶν ἐρχομένων πρὸς τὴν βίβλον,

4 Καὶ ἐν ὠσὶ τῶν δυνατῶν, καὶ υἱῶν τῶν βασιλέων, καὶ ἐν ὠσὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, πάντων τῶν κατοικούντων ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ ποταμοῦ Σοὺδ.

5 Καὶ ἔκλαιον, καὶ ἐνήστευον, καὶ ηὔχοντο ἐναντίον Κυρίου.

9 Καὶ συνήγαγον ἀργύριον, καθὸ ἑκάστου ἠδύνατο ἡ χείρ.

7 Καὶ ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Ἰωακεὶμ υἱὸν Χελκίου, υἱοῦ Σαλὼμ, τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν, τοὺς εὑρεθέντας μετ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ,

8 Ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, τὰ ἐξενεχθέντα ἐκ τοῦ ναοῦ ἀποστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, τῇ δεκάτῃ τοῦ Σιουὰν, σκεύη ἀργυρᾶ, ἃ ἐποίησε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία βασιλεὺς Ἰούδα,

9 Μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν λαὸν τῆς γῆς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα·

10 Καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἀργύριον, καὶ ἀγοράσατε τοῦ ἀργυρίου ὁλοκαυτώματα, καὶ περὶ ἁμαρτίας, καὶ λίβανον, καὶ ποιήσατε μάννα, καὶ ἀνοίσατε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

11 Καὶ προσεύξασθε περὶ τῆς ζωῆς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ εἰς ζωὴν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, ἵνα ὦσιν αἱ ἡμέραι αὐτῶν ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

12 Καὶ δώσει Κύριος ἰσχὺν ἡμῖν, καὶ φωτίσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ζησόμεθα ὑπὸ τὴν σκιὰν Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ δουλεύσομεν αὐτοῖς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εὑρήσομεν χάριν ἐναντίον αὐτῶν.

13 Καὶ προσεύξασθε περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ὁ θυμὸς Κυρίου καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

14 Καὶ ἀναγνώσεσθε τὸ βιβλίον τοῦτο ὃ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς, ἐξαγορεῦσαι ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς, καὶ ἐν ἡμέραις καιροῦ,

15 Καὶ ἐρεῖτε, Τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ αἰσχύνη τῶν προσώπων, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνθρώπῳ Ἰούδα,

καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ,

16 Καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς προφήταις ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν,

17 Ὧν ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου,

18 Καὶ ἠπειθήσαμεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι τοῖς προστάγμασι Κυρίου, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν,

19 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγε Κύριος τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἤμεθα ἀπειθοῦντες πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐσχεδιάζομεν πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς τὰ κακὰ, καὶ ἡ ἀρὰ ἣν συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ παιδὶ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐξήγαγε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

21 Καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κατὰ πάντας τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὧν ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς.

22 Καὶ ᾠχόμεθα ἕκαστος ἐν διανοίᾳ καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, ἐργάζεσθαι θεοῖς ἑτέροις, ποιῆσαι τὰ κακὰ κατ' ὀφθαλμοὺς Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ ἔστησε Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς δικαστὰς ἡμῶν, τοὺς δικάσαντας τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ ἐπὶ ἄνθρωπον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα,

2 Τοῦ ἀγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, ἃ οὐκ ἐποιήθη ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, καθὰ ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ,

3 Τοῦ φαγεῖν ἡμᾶς, ἄνθρωπον σάρκας υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπον σάρκας θυγατρὸς αὐτοῦ.

4 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ὑποχειρίους πάσαις ταῖς βασιλείαις ταῖς κύκλῳ ἡμῶν, εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ ἄβατον ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τοῖς κύκλῳ, οὗ διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐκεῖ.

5 Καὶ ἐγενήθησαν ὑποκάτω καὶ οὐκ ἐπάνω, ὅτι ἡμάρτομεν Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

6 Τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἡ αἰσχύνη τῶν προσώπων, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

7 Ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἃ ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς.

8 Καὶ οὐκ ἐδεήθημεν τὸ πρόσωπον Κυρίου, τοῦ ἀποστρέψαι ἕκαστον ἀπὸ τῶν νοημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς.

9 Καὶ ἐγρηγόρησε Κύριος ἐπὶ τοῖς κακοῖς, καὶ ἐπήγαγε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος ὁ Κύριος ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν.

10 Καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, πορεύεσθαι τοῖς προστάγμασι Κυρίου, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν.

11 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασι, καὶ ἐν δυνάμει μεγά-

μεγάλῃ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψη-
λῷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνο-
μα, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
12 Ἡμάρτομεν, ἠσεβήσα-
μεν, ἠδικήσαμεν Κύριε ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαιώ-
μασί σου.
13 Ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς
σου ἀφ' ἡμῶν, ὅτι κατελείφθη-
μεν ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ
διέσπειρας ἡμᾶς ἐκεῖ.
14 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς
προσευχῆς ἡμῶν καὶ τῆς δε-
ήσεως ἡμῶν, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς
ἕνεκέν σου, καὶ δὸς ἡμῖν χάριν
κατὰ πρόσωπον τῶν ἀποικισάν-
των ἡμᾶς,
15 Ἵνα γνῷ πᾶσα ἡ γῆ,
ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐ-
πὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸ γένος
αὐτοῦ.
16 Κύριε κάτιδε ἐκ τοῦ οἴ-
κου τοῦ ἁγίου σου, καὶ ἐννόησον
εἰς ἡμᾶς, καὶ κλῖνον Κύριε τὸ
οὖς σου, καὶ ἄκουσον.
17 Ἄνοιξον ὀφθαλμούς σου,
καὶ ἴδε, ὅτι οὐχ οἱ τεθνηκότες
ἐν τῷ ᾅδῃ, ὧν ἐλήφθη τὸ πνεῦ-
μα αὐτῶν ἀπὸ τῶν σπλάγχνων
αὐτῶν, δώσουσι δόξαν καὶ δι-
καίωμα τῷ Κυρίῳ.
18 Ἀλλ' ἡ ψυχὴ ἡ λυπου-
μένη ἐπὶ τὸ μέγεθος, ὃ βα-
δίζει κύπτον καὶ ἀσθενοῦν, καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκλείποντες, καὶ
ἡ ψυχὴ ἡ πεινῶσα, δώσουσί
σοι δόξαν, καὶ δικαιοσύνην
Κύριε.
19 Ὅτι οὐκ ἐπὶ τὰ δικαιώ-
ματα τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ
τῶν βασιλέων ἡμῶν ἡμεῖς κα-
ταβάλλομεν τὸν ἔλεον κατὰ πρόσ-
ωπόν σου Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν.
20 Ὅτι ἐνῆκας τὸν θυμόν
σου καὶ τὴν ὀργήν σου εἰς ἡ-
μᾶς, καθάπερ ἐλάλησας ἐν
χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν προ-
φητῶν·
21 Οὕτως εἶπε Κύριος,
Κλίνατε τὸν ὦμον ὑμῶν, καὶ
ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυ-
λῶνος, καὶ καθίσατε ἐπὶ τὴν
γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατρά-
σιν ὑμῶν.
22 Καὶ ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς
φωνῆς Κυρίου, ἐργάσασθαι τῷ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος,
23 Ἐκλείψειν ποιήσω ἐκ
πόλεων Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱε-
ρουσαλὴμ φωνὴν εὐφροσύνης,
καὶ φωνὴν χαρμοσύνης, φωνὴν
νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, καὶ
ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἄβατον
ἀπὸ ἐνοικούντων.
24 Καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς
φωνῆς σου, ἐργάσασθαι τῷ βα-
σιλεῖ Βαβυλῶνος· καὶ ἔστησας
τοὺς λόγους σου, οὓς ἐλάλησας ἐν
χερσὶ τῶν παίδων σου τῶν προφη-
τῶν, τοῦ ἐξενεχθῆναι τὰ ὀστᾶ
βασιλέων ἡμῶν καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν
πατέρων ἡμῶν ἐκ τοῦ τόπου
αὐτῶν.
25 Καὶ ἰδού ἐστιν ἐξερριμ-
μένα τῷ καύματι τῆς ἡμέρας,
καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός· καὶ
ἀπέθανον ἐν πόνοις πονη-
ροῖς, ἐν λιμῷ, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ,
καὶ ἐν ἀποστολῇ.
26 Καὶ ἔθηκας τὸν οἶκον, οὗ
ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ'
αὐτῷ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, διὰ
πονηρίαν οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴ-
κου Ἰούδα.
27 Καὶ ἐποίησας εἰς ἡμᾶς
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν
ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ πάντα
οἰκτιρμόν σου τὸν μέγαν,
28 Καθὰ ἐλάλησας ἐν χει-
ρὶ παιδός σου Μωυσῆ, ἐν ἡ-
μέρᾳ ἐντειλαμένου σου αὐτῷ
γράψαι τὸν νόμον σου ἐναντίον
υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων,

29 Ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, ἦ μὴν ἡ βόμβησις ἡ μεγάλη ἡ πολλὴ αὕτη ἀποστρέψει εἰς μικρὰν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ διασπερῶ αὐτοὺς ἐκεῖ·

30 Ὅτι ἔγνων ὅτι οὐ μὴ ἀκούσωσί μου, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν,

31 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν· καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν καὶ ὦτα ἀκούοντα,

32 Καὶ αἰνέσουσί με ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν· καὶ μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός μου,

33 Καὶ ἀποστρέψουσιν ἀπὸ τοῦ νώτου αὐτῶν τοῦ σκληροῦ, καὶ ἀπὸ πονηρῶν πραγμάτων αὐτῶν, ὅτι μνησθήσονται τῆς ὁδοῦ πατέρων αὐτῶν τῶν ἁμαρτόντων ἔναντι Κυρίου.

34 Καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακὼβ, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς· καὶ πληθυνῶ αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ σμικρυνθῶσι·

35 Καὶ στήσω αὐτοῖς διαθήκην αἰώνιον, τοῦ εἶναί με αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ κινήσω ἔτι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κεφ. γ΄. 3.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ψυχὴ ἐν στενοῖς καὶ πνεῦμα ἀκηδιῶν κέκραγε πρὸς σέ·

2 Ἄκουσον Κύριε καὶ ἐλέησον, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου·

3 Ὅτι σὺ καθήμενος τὸν αἰῶνα, καὶ ἡμεῖς ἀπολλύμενοι τὸν αἰῶνα.

4 Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἄκουσον δὴ τῆς προσευχῆς τῶν τεθνηκότων Ἰσραὴλ, καὶ υἱῶν τῶν ἁμαρτανόντων ἐναντίον σου, οἳ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐκολλήθη ἡμῖν τὰ κακά.

5 Μὴ μνησθῇς ἀδικιῶν πατέρων ἡμῶν, ἀλλὰ μνήσθητι χειρός σου καὶ ὀνόματός σου ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ.

6 Ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ αἰνέσομέν σε Κύριε·

7 Ὅτι διὰ τοῦτο ἔδωκας τὸν φόβον σου ἐπὶ καρδίαν ἡμῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· καὶ αἰνέσομέν σε ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, ὅτι ἀπεστρέψαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν πᾶσαν ἀδικίαν πατέρων ἡμῶν, τῶν ἡμαρτηκότων ἐναντίον σου.

8 Ἰδοὺ ἡμεῖς σήμερον ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, οὗ διέσπειρας ἡμᾶς ἐκεῖ εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς ἀρὰν, καὶ εἰς ὄφλησιν κατὰ πάσας τὰς ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, οἳ ἀπέστησαν ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

9 Ἄκουε Ἰσραὴλ ἐντολὰς ζωῆς, ἐνωτίσασθε γνῶναι φρόνησιν.

10 Τί ἐστιν Ἰσραήλ; τί ὅτι ἐν γῇ τῶν ἐχθρῶν εἶ; ἐπαλαιώθης ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, συνεμιάνθης τοῖς νεκροῖς,

11 Προσελογίσθης μετὰ τῶν εἰς ᾅδου,

12 Ἐγκατέλιπες τὴν πηγὴν τῆς σοφίας.

13 Τῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ εἰ ἐπορεύθης, κατῴκεις ἂν ἐν εἰρήνῃ τὸν αἰῶνα.

14 Μάθε ποῦ ἐστι φρόνησις,

ποῦ

ποῦ ἐστιν ἰσχὺς, ποῦ ἐστι σύνεσις, τοῦ
γνῶναι ἅμα ποῦ ἐστι μακροβί-
ωσις καὶ ζωὴ, ποῦ ἐστι φῶς ὀ-
φθαλμῶν καὶ εἰρήνη.
15 Τίς εὗρε τὸν τόπον αὐτῆς,
καὶ τίς εἰσῆλθεν εἰς τοὺς θησαυ-
ροὺς αὐτῆς;
16 Ποῦ εἰσιν οἱ ἄρχοντες
τῶν ἐθνῶν, καὶ οἱ κυριεύοντες τῶν
θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς,
17 Οἱ ἐν τοῖς ὀρνέοις τοῦ
οὐρανοῦ ἐμπαίζοντες, καὶ τὸ ἀρ-
γύριον θησαυρίζοντες, καὶ τὸ
χρυσίον ᾧ ἐπεποίθεισαν ἄν-
θρωποι, καὶ οὐκ ἔστι τέλος τῆς
κτήσεως αὐτῶν;
18 Ὅτι οἱ τὸ ἀργύριον τε-
κταίνοντες καὶ μεριμνῶντες, καὶ
οὐκ ἔστιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων
αὐτῶν.
19 Ἠφανίσθησαν, καὶ εἰς ᾅδου
κατέβησαν, καὶ ἄλλοι ἀνέστησαν
ἀντ' αὐτῶν.
20 Νεώτεροι εἶδον φῶς,
καὶ κατῴκησαν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁδὸν
δὲ ἐπιστήμης οὐκ ἔγνωσαν,
21 Οὐδὲ συνῆκαν τρίβους
αὐτῆς, οὐδὲ ἀντελάβοντο αὐ-
τῆς· οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτῶν πόῤῥω ἐγενήθησαν.
22 Οὐδὲ ἠκούσθη ἐν Χανα-
ὰν, οὐδὲ ὤφθη ἐν Θαιμάν.
23 Οὔτε υἱοὶ Ἄγαρ οἱ ἐκ-
ζητοῦντες τὴν σύνεσιν οἱ ἐπὶ
τῆς γῆς, οἱ ἔμποροι τῆς Μεῤ-
ῥὰν, καὶ Θαιμὰν, καὶ οἱ μυθο-
λόγοι, καὶ οἱ ἐκζητηταὶ τῆς
συνέσεως, ὁδὸν δὲ σοφίας οὐκ
ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐμνήσθησαν τὰς
τρίβους αὐτῆς.
24 Ὦ Ἰσραὴλ, ὡς μέγας
ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ; καὶ ἐπιμή-
κης ὁ τόπος τῆς κτήσεως αὐτοῦ;
25 Μέγας, καὶ οὐκ ἔχει τελευ-
τὴν, ὑψηλὸς καὶ ἀμέτρητος.
26 Ἐκεῖ ἐγεννήθησαν οἱ γί-
γαντες οἱ ὀνομαστοὶ, ἀπ' ἀρχῆς
γενόμενοι εὐμεγέθεις, ἐπιστά-
μενοι πόλεμον.
27 Οὐ τούτους ἐξελέξατο
ὁ Θεὸς, οὐδὲ ὁδὸν ἐπιστήμης
ἔδωκεν αὐτοῖς.
28 Καὶ ἀπώλοντο παρὰ τὸ
μὴ ἔχειν φρόνησιν, ἀπώλοντο
διὰ τὴν ἀβουλίαν αὐτῶν.
29 Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν,
καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ κατεβί-
βασεν αὐτὴν ἐκ τῶν νεφελῶν;
30 Τίς διέβη πέραν τῆς
θαλάσσης, καὶ εὗρεν αὐτὴν, καὶ
οἴσει αὐτὴν χρυσίου ἐκλεκτοῦ;
31 Οὐκ ἔστιν ὁ γινώσκων
τὴν ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ ὁ ἐνθυ-
μούμενος τὴν τρίβον αὐτῆς.
32 Ἀλλ' ὁ εἰδὼς τὰ πάντα
γινώσκει αὐτὴν, ἐξεῦρεν αὐ-
τὴν τῇ συνέσει αὐτοῦ· ὁ κατα-
σκευάσας τὴν γῆν εἰς τὸν αἰῶ-
να χρόνον, ἐνέπλησεν αὐτὴν
κτηνῶν τετραπόδων.
33 Ὁ ἀποστέλλων τὸ φῶς καὶ
πορεύεται, ἐκάλεσεν αὐτὸ, καὶ
ὑπήκουσεν αὐτῷ τρόμῳ.
34 Οἱ δὲ ἀστέρες ἔλαμψαν
ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν, καὶ εὐ-
φράνθησαν· ἐκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ
εἶπον, Πάρεσμεν· ἔλαμψαν
μετ' εὐφροσύνης τῷ ποιήσαν-
τι αὐτούς.
35 Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς
αὐτόν.
36 Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπι-
στήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰα-
κὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσρα-
ὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ.
37 Μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤ-
φθη, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις
συνανεστράφη.

Κεφ. δ'. 4.

Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσ-
ταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ
νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶ-
να· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐ-
τὴν,

τὴν, εἰς ζωήν· οἱ δὲ καταλεί-
ποντες αὐτὴν, ἀποθανοῦνται.
2 Ἐπιστρέφου Ἰακὼβ, καὶ ἐ-
πιλαβοῦ αὐτῆς, διόδευσον
πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι
τοῦ φωτὸς αὐτῆς.
3 Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δό-
ξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά
σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ.
4 Μακάριοί ἐσμεν Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τοῦ Θεοῦ
ἡμῖν γνωστά ἐστι.
5 Θαρσεῖτε λαός μου, μνη-
μόσυνον Ἰσραήλ.
6 Ἐπράθητε τοῖς ἔθνεσιν
οὐκ εἰς ἀπώλειαν, διὰ τὸ παρ-
οργίσαι ὑμᾶς τὸν Θεόν· παρε-
δόθητε τοῖς ὑπεναντίοις.
7 Παρωξύνατε γὰρ τὸν ποι-
ήσαντα ὑμᾶς, θύσαντες δαι-
μονίοις, καὶ οὐ Θεῷ.
8 Ἐπελάθεσθε τὸν τροφεύ-
σαντα ὑμᾶς Θεὸν αἰώνιον, ἐ-
λυπήσατε δὲ καὶ τὴν ἐκθρέψα-
σαν ὑμᾶς Ἱερουσαλήμ.
9 Εἶδε γὰρ τὴν ἐπελθοῦσαν
ὑμῖν ὀργὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ
εἶπεν, Ἀκούσατε αἱ πάροικοι
Σιὼν, ἐπήγαγέ μοι ὁ Θεὸς
πένθος μέγα.
10 Εἶδον γὰρ τὴν αἰχμα-
λωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ τῶν θυ-
γατέρων ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς
ὁ αἰώνιος.
11 Ἔθρεψα γὰρ αὐτοὺς μετ'
εὐφροσύνης, ἐξαπέστειλα δὲ
μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους.
12 Μηδεὶς ἐπιχαιρέτω μοι
τῇ χήρᾳ καὶ καταλειφθείσῃ
ὑπὸ πολλῶν, ἠρημώθην διὰ
τὰς ἁμαρτίας τῶν τέκνων μου,
διότι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ,
13 Καὶ δικαιώματα αὐτοῦ
οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐπορεύθησαν
ὁδοῖς ἐντολῶν Θεοῦ, οὐδὲ τρί-
βους παιδείας ἐν δικαιοσύνῃ
αὐτοῦ ἐπέβησαν.
14 Ἐλθέτωσαν αἱ πάροικοι
Σιὼν, καὶ μνήσθητε τὴν αἰχ-
μαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ θυ-
γατέρων ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς
ὁ αἰώνιος.
15 Ἐπήγαγε γὰρ ἐπ' αὐτοὺς
ἔθνος μακρόθεν, ἔθνος ἀναι-
δὲς καὶ ἀλλόγλωσσον· ὅτι οὐκ ᾐ-
σχύνθησαν πρεσβύτην, οὐδὲ
παιδίον ἠλέησαν,
16 Καὶ ἀπήγαγον τοὺς ἀγα-
πητοὺς τῆς χήρας, καὶ ἀπὸ τῶν θυ-
γατέρων τὴν μόνην ἠρήμωσαν.
17 Ἐγὼ δὲ τί δύναμαι βο-
ηθῆσαι ὑμῖν;
18 Ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν τὰ κα-
κὰ, ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χει-
ρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν.
19 Βαδίζετε τέκνα, βαδί-
ζετε, ἐγὼ γὰρ κατελείφθην ἔ-
ρημος.
20 Ἐξεδυσάμην τὴν στο-
λὴν τῆς εἰρήνης, ἐνεδυσάμην δὲ
σάκκον τῆς δεήσεώς μου· κε-
κράξομαι πρὸς τὸν αἰώνιον ἐν
ταῖς ἡμέραις μου.
21 Θαρρεῖτε τέκνα, βοή-
σατε πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἐξελεῖ-
ται ὑμᾶς ἐκ δυναστείας, ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν.
22 Ἐγὼ γὰρ ἤλπισα ἐπὶ τῷ
αἰωνίῳ τὴν σωτηρίαν ὑμῶν·
καὶ ἦλθέ μοι χαρὰ παρὰ τοῦ ἁ-
γίου ἐπὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ, ᾗ ἥ-
ξει ὑμῖν ἐν τάχει παρὰ τοῦ
αἰωνίου σωτῆρος ἡμῶν.
23 Ἐξέπεμψα γὰρ ὑμᾶς μετὰ
κλαυθμοῦ καὶ πένθους, ἀποδώσει
δέ μοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς μετὰ χαρ-
μοσύνης καὶ εὐφροσύνης εἰς τὸν
αἰῶνα.
24 Ὥσπερ γὰρ νῦν ἑωρά-
κασιν αἱ πάροικοι Σιὼν τὴν
ὑμετέραν αἰχμαλωσίαν, οὕτως
ὄψονται ἐν τάχει τὴν παρὰ τοῦ
Θεοῦ ὑμῶν σωτηρίαν, ἣ ἐπε-
λεύσεται ὑμῖν μετὰ δόξης με-

γάλης καὶ λαμπρότητος τοῦ αἰωνίου.

25 Τέκνα μακροθυμήσατε τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν, κατεδίωξέ σε ὁ ἐχθρὸς, καὶ ὄψει αὐτοῦ τὴν ἀπώλειαν ἐν τάχει, καὶ ἐπὶ τραχήλους αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

26 Οἱ τρυφεροί μου ἐπορεύθησαν ὁδοὺς τραχείας, ἤρθησαν ὡς ποίμνιον ἡρπασμένον ὑπὸ ἐχθρῶν.

27 Θαρσήσατε τέκνα καὶ βοήσατε πρὸς τὸν Θεὸν, ἔσται γὰρ ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἐπάγοντος μνεία.

28 Ὥσπερ γὰρ ἐγένετο ἡ διάνοια ὑμῶν εἰς τὸ πλανηθῆναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, δεκαπλασιάσατε ἐπιστραφέντες ζητῆσαι αὐτόν.

29 Ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ κακὰ, ἐπάξει ὑμῖν τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην μετὰ τῆς σωτηρίας ὑμῶν.

30 Θάρσει Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσει σε ὁ ὀνομάσας σε.

31 Δείλαιοι οἱ σὲ κακώσαντες, καὶ ἐπιχαρέντες τῇ σῇ πτώσει.

32 Δείλαιαι αἱ πόλεις αἷς ἐδούλευσαν τὰ τέκνα σου, δειλαία ἡ δεξαμένη τοὺς υἱούς σου.

33 Ὥσπερ γὰρ ἐχάρη ἐπὶ τῇ σῇ πτώσει, καὶ εὐφράνθη ἐπὶ τῷ πτώματί σου, οὕτως λυπηθήσεται ἐπὶ τῇ ἑαυτῆς ἐρημίᾳ.

34 Καὶ περιελῶ αὐτῆς τὸ ἀγαλλίαμα τῆς πολυοχλίας, καὶ τὸ γαυρίαμα αὐτῆς εἰς πένθος.

35 Πῦρ γὰρ ἐπελεύσεται αὐτῇ παρὰ τοῦ αἰωνίου εἰς ἡμέρας μακρὰς, καὶ κατοικηθήσεται ὑπὸ δαιμονίων τὸν πλείονα χρόνον.

36 Περίβλεψαι πρὸς ἀνατολὰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδε τὴν εὐφροσύνην τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ σοι ἐρχομένην.

37 Ἰδοὺ ἔρχονται οἱ υἱοί σου οὓς ἐξαπέστειλας, ἔρχονται συνηγμένοι ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἁγίου, χαίροντες τῇ τοῦ Θεοῦ δόξῃ.

Κεφ. ε΄. 5.

Ἔκδυσαι Ἱερουσαλὴμ τὴν στολὴν τοῦ πένθους καὶ τῆς κακώσεώς σου, καὶ ἔνδυσαι τὴν εὐπρέπειαν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ δόξης εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Περιβαλοῦ τὴν διπλοΐδα τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνης, ἐπίθου τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου τῆς δόξης τοῦ αἰωνίου.

3 Ὁ γὰρ Θεὸς δείξει τῇ ὑπ' οὐρανὸν πάσῃ τὴν σὴν λαμπρότητα.

4 Κληθήσεται γάρ σου τὸ ὄνομα παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, Εἰρήνη δικαιοσύνης, καὶ δόξα θεοσεβείας.

5 Ἀνάστηθι Ἱερουσαλὴμ, καὶ στῆθι ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ, καὶ περίβλεψαι πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἁγίου, χαίροντας τῇ τοῦ Θεοῦ μνείᾳ.

6 Ἐξῆλθον γὰρ παρὰ σοῦ πεζοὶ ἀγόμενοι ὑπὸ ἐχθρῶν, εἰσάγει δὲ αὐτοὺς ὁ Θεὸς πρὸς σὲ αἰρομένους μετὰ δόξης ὡς θρόνον βασιλείας.

7 Συνέταξε γὰρ ὁ Θεὸς ταπεινοῦσθαι πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ θῖνας ἀεννάους, καὶ φάραγγας πληροῦσθαι εἰς ὁμαλισμὸν τῆς γῆς, ἵνα βαδίσῃ Ἰσραὴλ ἀσφαλῶς τῇ τοῦ Θεοῦ δόξῃ.

8 Ἐσκίασαν δὲ καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ πᾶν ξύλον εὐωδίας τῷ Ἰσ-

ραὴλ

Ἰσραὴλ προςτάγματι τοῦ Θεοῦ.

9 Ἡγήσεται γὰρ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης τῷ φωτὶ τῆς δόξης αὐτοῦ, σὺν ἐλεημοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ παρ' αὐτοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἀχθησομένους αἰχμαλώτους εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων, ἀναγγεῖλαι αὐτοῖς καθότι ἐπετάγη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

2 Διὰ τὰς ἁμαρτίας ἃς ἡμαρτήκατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἀχθήσεσθε εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτοι ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων.

3 Εἰσελθόντες οὖν εἰς Βαβυλῶνα, ἔσεσθε ἐκεῖ ἔτη πλείονα καὶ χρόνον μακρὸν, ἕως γενεῶν ἑπτά· μετὰ τοῦτο δὲ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκεῖθεν μετ' εἰρήνης.

4 Νυνὶ δὲ ὄψεσθε ἐν Βαβυλῶνι θεοὺς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ ξυλίνους ἐπ' ὤμοις αἰρομένους, δεικνύντας φόβον τοῖς ἔθνεσιν.

5 Εὐλαβήθητε οὖν μὴ καὶ ὑμεῖς ἀφομοιωθέντες τοῖς ἀλλοφύλοις ἀφομοιωθῆτε, καὶ φόβος ὑμᾶς λάβῃ ἐπ' αὐτοῖς, ἰδόντας ὄχλον ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν αὐτῶν προσκυνοῦντας αὐτά.

6 Εἴπατε δὲ τῇ διανοίᾳ, Σοὶ δεῖ προσκυνεῖν δέσποτα.

7 Ὁ γὰρ ἄγγελός μου μεθ' ὑμῶν ἐστιν, αὐτός τε ἐκζητῶν τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

8 Γλῶσσα γὰρ αὐτῶν ἐστι κατεξυσμένη ὑπὸ τέκτονος, αὐτά τε περίχρυσα καὶ περιάργυρα, ψευδῆ δ' ἐστὶ, καὶ οὐ δύνανται λαλεῖν.

9 Καὶ ὥσπερ παρθένῳ φιλοκόσμῳ λαμβάνοντες χρυσίον, κατασκευάζουσι στεφάνους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν αὐτῶν.

10 Ἔστι δὲ καὶ ὅτι ὑφαιρούμενοι οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτῶν χρυσίον καὶ ἀργύριον εἰς ἑαυτοὺς καταναλώσουσι.

11 Δώσουσι δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ ταῖς ἐπὶ τοῦ στέγους πόρναις· κοσμοῦσί τε αὐτοὺς, ὡς ἀνθρώπους, τοῖς ἐνδύμασι, θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς, καὶ ξυλίνους.

12 Οὗτοι δὲ οὐ διασώζονται ἀπὸ ἰοῦ καὶ βρωμάτων, περιβεβλημένων αὐτῶν ἱματισμὸν πορφυροῦν.

13 Ἐκμάσσονται τὸ πρόσωπον αὐτῶν διὰ τὸν ἐκ τῆς οἰκίας κονιορτὸν, ὅς ἐστι πλείων ἐπ' αὐτοῖς.

14 Καὶ σκῆπτρον ἔχει ὡς ἄνθρωπος κριτὴς χώρας, ὃς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτάνοντα οὐκ ἀνελεῖ.

15 Ἔχει δὲ ἐγχειρίδιον δεξιᾷ, καὶ πέλεκυν· ἑαυτὸν δὲ ἐκ πολέμου καὶ λῃστῶν οὐκ ἐξελεῖται.

16 Ὅθεν γνώριμοί εἰσιν οὐκ ὄντες θεοί· μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς.

17 Ὥσπερ γὰρ σκεῦος ἀνθρώπου συντριβὲν ἀχρεῖον γίνεται, τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, καθιδρυμένων αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πλήρεις εἰσὶ κονιορτοῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν τῶν εἰσπορευομένων.

18 Καὶ ὥσπερ τινὶ ἠδικη-

κότι

κότι βασιλέα, περιπεφραγμέναι εἰσὶν αἱ αὐλαί, ὡς ἐπὶ θανάτῳ ἀπηγμένῳ· τοὺς ναοὺς αὐτῶν ὀχυροῦσιν οἱ ἱερεῖς θυρώμασί τε καὶ κλείθροις καὶ μοχλοῖς, ὅπως ὑπὸ τῶν λῃστῶν μὴ συληθῶσι.

19 Λύχνους καίουσι, καὶ πλείους ἢ ἑαυτοῖς, ὧν οὐδένα δύνανται ἰδεῖν.

20 Ἔστι μὲν ὥσπερ δοκὸς τῶν ἐκ τῆς οἰκίας, τὰς δὲ καρδίας αὐτῶν φασὶν ἐκλείχεσθαι τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἑρπετῶν, κατεσθιόντων αὐτούς τε καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν οὐκ αἰσθάνονται.

21 Μεμελανωμένοι τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καπνοῦ τοῦ ἐκ τῆς οἰκίας.

22 Ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐφίπτανται νυκτερίδες, χελιδόνες, καὶ τὰ ὄρνεα, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ αἴλουροι.

23 Ὅθεν γνώσεσθε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί· μὴ οὖν φοβεῖσθε αὐτά.

24 Τὸ γὰρ χρυσίον ὃ περίκειται εἰς κάλλος, ἐὰν μή τις ἐκμάξῃ τὸν ἰόν, οὐ μὴ στίλψωσιν, οὐδὲ γὰρ ὅτε ἐχωνεύοντο, ᾐσθάνοντο.

25 Ἐκ πάσης τιμῆς ἠγορασμένα ἐστίν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι πνεῦμα.

26 Ἄνευ ποδῶν ἐπ' ὤμοις φέρονται, ἐνδεικνύμενοι τὴν ἑαυτῶν ἀτιμίαν τοῖς ἀνθρώποις.

27 Αἰσχύνονταί τε καὶ οἱ θεραπεύοντες αὐτά, διὰ τό, εἴ ποτε ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, μὴ δι' αὐτῶν ἀνίστασθαι, μήτε ἐάν τις αὐτὸ ὀρθὸν στήσῃ, δι' ἑαυτοῦ κινηθήσεται, μήτε ἐὰν κλιθῇ, οὐ μὴ ὀρθωθῇ, ἀλλ' ὥσπερ νεκροῖς τὰ δῶρα αὐτοῖς παρατίθεται.

28 Τὰς δὲ θυσίας αὐτῶν ἀποδόμενοι οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καταχρῶνται· ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἀπ' αὐτῶν ταριχεύουσαι, οὔτε πτωχῷ οὔτε ἀδυνάτῳ μὴ μεταδῶσι.

29 Τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἀποκαθημένη καὶ λεχὼ ἅπτονται· γνόντες οὖν ἀπὸ τούτων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

30 Πόθεν γὰρ κληθείησαν θεοί; ὅτι γυναῖκες παρατιθέασι θεοῖς ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς καὶ ξυλίνοις.

31 Καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν οἱ ἱερεῖς διφρεύουσιν, ἔχοντες τοὺς χιτῶνας διερρωγότας, καὶ τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς πώγωνας ἐξυρημένους, ὧν αἱ κεφαλαὶ ἀκάλυπτοί εἰσιν.

32 Ὠρύονται δὲ βοῶντες ἐναντίον τῶν θεῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὲς ἐν περιδείπνῳ νεκροῦ.

33 Ἀπὸ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν ἀφελόμενοι οἱ ἱερεῖς, ἐνδύσουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ παιδία.

34 Οὔτε ἐὰν κακὸν πάθωσιν ὑπό τινος, οὔτε ἐὰν ἀγαθόν, δυνήσονται ἀνταποδοῦναι· οὔτε καταστῆσαι βασιλέα δύνανται, οὔτε ἀφελέσθαι.

35 Ὡσαύτως οὔτε πλοῦτον, οὔτε χαλκὸν οὐ μὴ δύνανται διδόναι· ἐάν τις εὐχὴν αὐτοῖς εὐξάμενος μὴ ἀποδῷ, οὐ μὴ ἐπιζητήσωσιν.

36 Ἐκ θανάτου ἄνθρωπον οὐ μὴ ῥύσωνται, οὔτε ἥττονα ἀπὸ ἰσχυροῦ μὴ ἐξέλωνται.

37 Ἄνθρωπον τυφλὸν εἰς ὅρασιν οὐ μὴ περιστήσωσιν, ἐν ἀνάγκῃ ἄνθρωπον ὄντα οὐ μὴ ἐξέλωνται.

38 Χήραν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὔτε ὀρφανὸν εὖ ποιήσωσι.

39 Τοῖς ἀπὸ τοῦ ὄρους λίθοις ὡμοιωμένοι εἰσὶ τὰ ξύλινα,

τὰ περίχρυσα, καὶ τὰ περι-
άργυρα, οἱ δὲ θεραπεύοντες
αὐτὰ καταισχυνθήσονται.
40 Πῶς οὖν νομιστέον ἢ κλη-
τέον ὑπάρχειν αὐτοὺς θεοὺς, ἔ-
τι δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Χαλδαίων
ἀτιμαζόντων αὐτά;
41 Οἳ ὅταν ἴδωσιν ἐνεὸν
μὴ δυνάμενον λαλῆσαι, προσ-
ενεγκάμενοι τὸν Βῆλον, ἀξιοῦσι
φωνῆσαι, ὡς δυνατοῦ ὄντος
αὐτοῦ αἰσθέσθαι.
42 Καὶ οὐ δύνανται αὐτοὶ νο-
ήσαντες καταλιπεῖν αὐτά,
αἴσθησιν γὰρ οὐκ ἔχουσιν.
43 Αἱ δὲ γυναῖκες περι-
θέμεναι σχοινία ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐγ-
κάθηνται, θυμιῶσαι τὰ πίτυ-
ρα· ὅταν δέ τις αὐτῶν ἐφελ-
κυσθεῖσα ὑπό τινος τῶν παρα-
πορευομένων κοιμηθῇ, τὴν
πλησίον ὀνειδίζει, ὅτι οὐκ ἠ-
ξίωται ὥσπερ καὶ αὐτὴ, οὔτε τὸ
σχοινίον αὐτῆς διεῤῥάγη.
44 Πάντα τὰ γινόμενα ἐν
αὐτοῖς ἐστὶ ψευδῆ· πῶς οὖν νο-
μιστέον ἢ κλητέον ὡς θεοὺς αὐ-
τοὺς ὑπάρχειν;
45 Ὑπὸ τεκτόνων καὶ χρυ-
σοχόων κατεσκευασμένα εἰ-
σίν· οὐθὲν ἄλλο μὴ γένηται, ἢ ὃ
βούλονται οἱ τεχνῖται αὐτὰ γε-
νέσθαι.
46 Αὐτοί τε οἱ κατασκευ-
άζοντες αὐτὰ οὐ μὴ γένωνται
πολυχρόνιοι· πῶς τε δὴ μέλ-
λει τὰ ὑπ' αὐτῶν κατασκευ-
ασθέντα;
47 Κατέλιπον γὰρ ψεύδη καὶ
ὄνειδος τοῖς ἐπιγινομένοις.
48 Ὅταν γὰρ ἐπέλθη ἐπ'
αὐτὰ πόλεμος καὶ κακὰ, βου-
λεύονται πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἱερεῖς,
ποῦ συναποκρυβῶσι μετ' αὐτῶν.
49 Πῶς οὖν οὐκ ἔστιν αἰσθέ-
σθαι ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, οἳ οὔτε
σώζουσιν ἑαυτοὺς ἐκ πολέ-
μου, οὔτε ἐκ κακῶν;
50 Ὑπάρχοντα γὰρ ξύλι-
να καὶ περίχρυσα καὶ περιάρ-
γυρα, γνωσθήσεται μετὰ ταῦ-
τα ὅτι ἐστὶ ψευδῆ.
51 Τοῖς ἔθνεσι πᾶσι τοῖς
τε βασιλεῦσι φανερὸν ἔσται
ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, ἀλλὰ ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων, καὶ οὐδὲν
Θεοῦ ἔργον ἐν αὐτοῖς ἐστι.
52 Τίνι οὖν γνωστέον ἐστὶν
ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί;
53 Βασιλέα γὰρ χώρας οὐ
μὴ ἀναστήσωσιν, οὔτε ὑετὸν ἀν-
θρώποις οὐ μὴ δῶσι.
54 Κρίσιν τε οὐ μὴ δια-
κρίνωσιν ἑαυτῶν, οὐδὲ μὴ ῥύ-
σωνται ἀδίκημα, ἀδύνατοι
ὄντες· ὥσπερ γὰρ κορῶναι ἀνὰ
μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.
55 Καὶ γὰρ ὅταν ἐμπέσῃ
εἰς οἰκίαν θεῶν ξυλίνων ἢ
περιχρύσων ἢ περιαργύρων
πῦρ, οἱ μὲν ἱερεῖς αὐτῶν φεύ-
ξονται καὶ διασωθήσονται, αὐ-
τοὶ δὲ ὥσπερ δοκοὶ μέσοι κα-
τακαυθήσονται.
56 Βασιλεῖ δὲ καὶ πολεμί-
οις οὐ μὴ ἀντιστῶσι· πῶς οὖν
ἐκδεκτέον ἢ νομιστέον ὅτι εἰ-
σὶ θεοί;
57 Οὔτε ἀπὸ κλεπτῶν, οὔ-
τε ἀπὸ λῃστῶν οὐ μὴ διασωθῶ-
σι θεοὶ ξύλινοι, καὶ περιάργυ-
ροι, καὶ περίχρυσοι·
58 Ὧν οἱ ἰσχύοντες περιε-
λοῦνται τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύ-
ριον, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν πε-
ρικείμενον αὐτοῖς ἀπελεύσον-
ται ἔχοντες, οὔτε ἑαυτοῖς οὐ μὴ
βοηθήσωσιν.
59 Ὥστε κρεῖσσον εἶναι βα-
σιλέα ἐπιδεικνύμενον τὴν ἑ-
αυτοῦ ἀνδρείαν, ἢ σκεῦος ἐν
οἰκίᾳ χρήσιμον ἐφ' ᾧ κεχρή-
σεται ὁ κεκτημένος, ἢ οἱ ψευ-
δεῖς θεοί· ἢ καὶ θύρα ἐν οἰκίᾳ
δια-

διασώζουσι τὰ ἐν αὐτῇ ὄντα, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί· ϗ ξύλινος στῦλος ἐν βασιλείοις, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί.

60 Ἥλιος μὲν γὰρ ϗ σελήνη ϗ ἄστρα ὄντα λαμπρὰ, ϗ ἀποστελλόμενα ἐπὶ χρείας, εὐήκοά εἰσιν.

61 Ὡσαύτως ϗ ἀστραπὴ ὅταν ἐπιφανῇ, εὔοπτός ἐστι· τὸ δ᾽ αὐτὸ ϗ πνεῦμα ἐν πάσῃ χώρᾳ πνεῖ.

62 Καὶ νεφέλαις ὅταν ἐπιταγῇ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπιπορεύεσθαι ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην, συντελοῦσι τὸ ταχθέν.

63 Τό, τε πῦρ ἐξαποσταλὲν ἄνωθεν ἐξαναλῶσαι ὄρη ϗ δρυμοὺς, ποιεῖ τὸ συνταχθέν· ταῦτα δὲ οὔτε ταῖς ἰδέαις, οὔτε ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν ἀφωμοιωμένα ἐστίν.

64 Ὅθεν οὔτε νομιστέον, οὔτε κλητέον ὑπάρχειν αὐτοὺς θεοὺς, οὐ δυναμένων ὄντων αὐτῶν οὔτε κρίσιν κρῖναι, οὔτε εὖ ποιῆσαι ἀνθρώποις.

65 Γνόντες οὖν ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

66 Οὔτε γὰρ βασιλεῦσιν οὐ μὴ καταράσωνται, οὔτε μὴ εὐλογήσωσι.

67 Σημεῖά τε ἐν ἔθνεσιν ἐν οὐρανῷ οὐ μὴ δείξωσιν, οὐδὲ ὡς ὁ ἥλιος λάμψουσιν, οὔτε φωτιοῦσιν ὡς ἡ σελήνη.

68 Τὰ θηρία αὐτῶν ἐστι κρείττω, ἃ δύναται ἐκφυγόντα εἰς σκέπην ἑαυτὰ ὠφελῆσαι.

69 Κατ᾽ οὐδένα οὖν τρόπον ἡμῖν ἐστι φανερὸν ὅτι εἰσὶ θεοί· διὸ μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

70 Ὥσπερ γὰρ ἐν σικυηράτῳ προβασκάνιον οὐδὲν φυλάσσον, οὕτως οἱ θεοὶ αὐτῶν εἰσι ξύλινοι ϗ περίχρυσοι ϗ περιάργυροι.

71 Τὸν αὐτὸν τρόπον ϗ τῇ ἐν κήπῳ ῥάμνῳ, ἐφ᾽ ἧς πᾶν ὄρνεον ἐπικάθηται, ὡσαύτως δὲ ϗ νεκρῷ ἐρριμμένῳ ἐν σκότει ἀφωμοίωνται οἱ θεοὶ αὐτῶν ξύλινοι ϗ περίχρυσοι ϗ περιάργυροι.

72 Ἀπό τε τῆς πορφύρας ϗ τῆς μαρμάρου τῆς ἐπ᾽ αὐτοῖς σηπομένης γνώσεσθε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί· αὐτά τε ἐξ ὕστερου βρωθήσονται, καὶ ἔσται ὄνειδος ἐν τῇ χώρᾳ.

73 Κρεῖσσον οὖν ἄνθρωπος δίκαιος οὐκ ἔχων εἴδωλα, ἔσται γὰρ μακρὰν ἀπὸ ὀνειδισμοῦ.

ΤΩ͂Ν ΤΡΙΩ͂Ν ΠΑΊΔΩΝ ΑἽΝΕΣΙΣ.

Καὶ συστὰς Ἀζαρίας προσηύξατο οὕτως· ϗ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, εἶπεν,

2 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ϗ αἰνετὸς, ϗ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

3 Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας, ϗ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, ϗ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, ϗ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια.

4 Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, ϗ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ϗ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν

5 Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνο-
μήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ,
6 Καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶ-
σι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠ-
κούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσα-
μεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς
ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν
γένηται.
7 Καὶ πάντα ὅσα ἐπήγα-
γες ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐποί-
ησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει
ἐποίησας.
8 Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, καὶ
ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασι-
λεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ
παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.
9 Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀν-
οῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνη
καὶ ὄνειδος ἐγενήθη τοῖς δού-
λοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.
19 Μὴ δὴ παραδῴης ἡ-
μᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά
σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν
διαθήκην σου,
11 Καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀ-
βραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ
σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦ-
λόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγι-
όν σου,
12 Οἷς ἐλάλησας πλη-
θῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς
τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν
ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος
τῆς θαλάσσης.
13 Ὅτι δέσποτα ἐσμι-
κρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ
ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν
πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν.
14 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ και-
ρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης
καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὁλοκαύτω-
σις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφο-
ρά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐδὲ τό-
πος τοῦ καρπῶσαι ἐναντίον
σου, καὶ εὑρεῖν ἔλεος.
15 Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντε-
τριμμένῃ, καὶ πνεύματι τα-
πεινώσεως προσδεχθείημεν.
16 Ὡς ἐν ὁλοκαυτώσει κρι-
ῶν καὶ ταύρων, καὶ ἐν μυριά-
σιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέ-
σθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου
σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὄπι-
σθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη
τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί.
17 Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦ-
μεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβού-
μεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσ-
ωπόν σου.
18 Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς,
ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ
τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.
19 Καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ
τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν
τῷ ὀνόματί σου Κύριε· καὶ ἐν-
τραπείησαν πάντες οἱ ἐνδει-
κνύμενοι τοῖς δούλοις σου
κακά,
20 Καὶ καταισχυνθείησαν ἀ-
πὸ πάσης τῆς δυναστείας, καὶ ἡ
ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη,
21 Καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ
Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδο-
ξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.
22 Καὶ οὐ διέλειπον οἱ ἐμ-
βάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται
τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν
κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ
στιππύον καὶ κληματίδα.
23 Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ
ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις
τεσσαρακονταεννέα.
24 Καὶ διώδευσε, καὶ ἐν-
επύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κά-
μινον τῶν Χαλδαίων.
25 Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου
συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν
Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ
ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυ-
ρὸς ἐκ τῆς καμίνου,

26 Καὶ

26 Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, καὶ οὐκ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς.

27 Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν, καὶ ἐδόξαζον, καὶ ηὐλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες,

28 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

29 Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

30 Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.

31 Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ χερουβίμ, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψωμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.

32 Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

33 Εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑμνητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.

34 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

35 Εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

36 Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

37 Εὐλογεῖτε ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

38 Εὐλογείτω πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

39 Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

40 Εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

41 Εὐλογείτω πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

42 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

43 Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

46] Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας

47 Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

44] Εὐλογεῖτε ψῦχος καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας

49] Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

50 Εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

51 Εὐλογείτω ἡ γῆ τὸν Κύριον, ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

52 Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦ-

τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

53 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

55] Εὐλογεῖτε θάλασσαι καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

54] Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

56] Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

57 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

58 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

59 Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

60 Εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

61 Εὐλογεῖτε ἱερεῖς τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

62 Εὐλογεῖτε δοῦλοι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

63 Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

64 Εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

65 Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· ὅτι ἐξείλετο ἡμᾶς ἐξ ᾅδου, καὶ ἐκ χειρὸς θανάτου ἔσωσεν ἡμᾶς· καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ μέσου καμίνου καιομένης φλογὸς, καὶ ἐκ μέσου πυρὸς ἐρρύσατο ἡμᾶς.

66 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

67 Εὐλογεῖτε πάντες οἱ σεβόμενοι τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν θεῶν, ὑμνεῖτε καὶ ἐξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΣΩΣΑ'ΝΝΑ.

ΚΑὶ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωακείμ.

2 Καὶ ἔλαβε γυναῖκα ᾗ ὄνομα Σωσάννα, θυγάτηρ Χελκίου, καλὴ σφόδρα, καὶ φοβουμένη τὸν Κύριον.

3 Καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς δίκαιοι, καὶ ἐδίδαξαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ.

4 Καὶ ἦν Ἰωακεὶμ πλούσιος σφόδρα, καὶ ἦν αὐτῷ παράδεισος γειτνιῶν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πρὸς αὐτὸν προσήγοντο οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐνδοξότερον πάντων.

5 Καὶ ἀπεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι ἐκ τοῦ λαοῦ κριταὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, περὶ ὧν ἐλάλησεν ὁ δεσπότης, Ὅτι ἐξῆλθεν ἀνομία ἐκ Βαβυ-

βυλῶντος ἐκ πρεσβυτέρων
κριτῶν, οἱ ἐδόκουν κυβερνᾷν
τὸν λαόν.
6 Οὗτοι προσεκαρτέρουν
ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωακείμ, καὶ ἤρ-
χοντο πρὸς αὐτοὺς πάντες οἱ
κρινόμενοι.
7 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἀπ-
έτρεχεν ὁ λαὸς μέσον ἡμέρας,
εἰσεπορεύετο Σωσάννα, καὶ
περιεπάτει ἐν τῷ παραδείσῳ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.
8 Καὶ ἐθεώρουν αὐτὴν οἱ
δύο πρεσβύτεροι καθ' ἡμέ-
ραν εἰσπορευομένην, καὶ περι-
πατοῦσαν, καὶ ἐγένοντο ἐν ἐπιθυ-
μίᾳ αὐτῆς,
9 Καὶ διέστρεψαν τὸν ἑαυτῶν
νοῦν, καὶ ἐξέκλιναν τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν εἰς
τὸν οὐρανόν, μηδὲ μνημονεύειν
κριμάτων δικαίων.
10 Καὶ ἦσαν ἀμφότεροι
κατανενυγμένοι περὶ αὐτῆς, καὶ
οὐκ ἀνήγγειλαν ἀλλήλοις τὴν
ὀδύνην ἑαυτῶν·
11 Ὅτι ᾐσχύνοντο ἀναγ-
γεῖλαι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν,
ὅτι ἤθελον συγγενέσθαι αὐτῇ.
12 Καὶ παρετηροῦσαν φι-
λοτίμως καθ' ἡμέραν ὁρᾷν
αὐτήν.
13 Καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ
ἑτέρῳ, Πορευθῶμεν δὴ εἰς οἶ-
κον, ὅτι ἀρίστου ὥρα ἐστί.
14 Καὶ ἐξελθόντες διεχω-
ρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἀνα-
κάμψαντες ἦλθον ἐπὶ τὸ αὐτό,
καὶ ἀνετάζοντες ἀλλήλους τὴν
αἰτίαν, ὡμολόγησαν τὴν ἐπι-
θυμίαν αὐτῶν· καὶ τότε κοινῇ
συνετάξαντο καιρόν, ὅτε αὐ-
τὴν δυνήσονται εὑρεῖν μόνην.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πα-
ρατηρεῖν αὐτοὺς ἡμέραν εὔθε-
τον, εἰσῆλθέ ποτε καθὼς χθὲς
καὶ τρίτης ἡμέρας μετὰ δύο μό-
νων κορασίων, καὶ ἐπεθύμησε
λούσασθαι ἐν τῷ παραδείσῳ,
ὅτι καῦμα ἦν.
16 Καὶ οὐκ ἦν οὐδεὶς ἐκεῖ
πλὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι κε-
κρυμμένοι, καὶ παρατηροῦντες
αὐτήν.
17 Καὶ εἶπε τοῖς κορασί-
οις, Ἐνέγκατε δή μοι ἔλαιον
καὶ σμήγματα, καὶ τὰς θύρας
τοῦ παραδείσου κλείσατε, ὅ-
πως λούσωμαι.
18 Καὶ ἐποίησαν καθὼς
εἶπε, καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύ-
ρας τοῦ παραδείσου, καὶ ἐξῆλ-
θον κατὰ τὰς πλαγίας θύρας,
ἐνέγκαι τὰ προστεταγμένα αὐ-
ταῖς, καὶ οὐκ εἴδοσαν τοὺς πρε-
σβυτέρους, ὅτι ἦσαν κεκρυμ-
μένοι.
19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλ-
θοσαν τὰ κοράσια, καὶ ἀνέστησαν
οἱ δύο πρεσβύται, καὶ ἐπέ-
δραμον αὐτῇ, καὶ εἶπον,
20 Ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ παρα-
δείσου κέκλεινται, καὶ οὐδεὶς θε-
ωρεῖ ἡμᾶς, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ
σου ἐσμέν· διὸ συγκατάθου ἡ-
μῖν, καὶ γενοῦ μεθ' ἡμῶν.
21 Εἰ δὲ μή, καταμαρ-
τυρήσομέν σου, ὅτι ἦν μετὰ σοῦ
νεανίσκος, καὶ διὰ τοῦτο ἐξαπέ-
στειλας τὰ κοράσια ἀπὸ σοῦ.
22 Καὶ ἀνεστέναξε Σωσάν-
να, καὶ εἶπε, Στενά μοι πάν-
τοθεν· ἐάν τε γὰρ τοῦτο πρά-
ξω, θάνατός μοι ἐστίν· ἐάν τε
μὴ πράξω, οὐκ ἐκφεύξομαι
τὰς χεῖρας ὑμῶν.
23 Αἱρετώτερόν μοι ἐστὶ
μὴ πράξασαν ἐμπεσεῖν εἰς
τὰς χεῖρας ὑμῶν, ἢ ἁμαρ-
τεῖν ἐνώπιον Κυρίου.
24 Καὶ ἀνεβόησε φωνῇ
μεγάλῃ Σωσάννα· ἐβόησαν δὲ καὶ
οἱ δύο πρεσβύται κατέναντι
αὐτῆς.

25 Καὶ δραμὼν ὁ εἷς, ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου.

26 Ὡς δὲ ἤκουσαν τὴν κραυγὴν ἐν τῷ παραδείσῳ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας, εἰσεπήδησαν διὰ τῆς πλαγίας θύρας ἰδεῖν τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ.

27 Ἡνίκα δὲ εἶπαν οἱ πρεσβύται τοὺς λόγους αὐτῶν, κατῃσχύνθησαν οἱ δοῦλοι σφόδρα, ὅτι πώποτε οὐκ ἐρρέθη λόγος τοιοῦτος περὶ Σωσάννης.

28 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, ὡς συνῆλθεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἰωακείμ, ἦλθον οἱ δύο πρεσβύται πλήρεις τῆς ἀνόμου ἐννοίας κατὰ Σωσάννης, τοῦ θανατῶσαι αὐτήν,

29 Καὶ εἶπαν ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. Ἀποστείλατε ἐπὶ Σωσάνναν θυγατέρα Χελκίου, ἥ ἐστι γυνὴ Ἰωακείμ. οἱ δὲ ἀπέστειλαν

30 Καὶ ἦλθεν αὐτή, καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτῆς.

31 Ἡ δὲ Σωσάννα ἦν τρυφερὰ σφόδρα, καὶ καλὴ τῷ εἴδει.

32 Οἱ δὲ παράνομοι ἐκέλευσαν ἀποκαλυφθῆναι αὐτήν, ἦν γὰρ κατακεκαλυμμένη, ὅπως ἐμπλησθῶσι τοῦ κάλλους αὐτῆς.

33 Ἔκλαιον δὲ οἱ παρ' αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἰδόντες αὐτήν.

34 Ἀναστάντες δὲ οἱ δύο πρεσβύται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, ἔθηκαν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

35 Ἡ δὲ κλαίουσα ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανόν, ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτῆς πεποιθυῖα ἐπὶ Κυρίῳ.

36 Εἶπον δὲ οἱ πρεσβύται, Περιπατούντων ἡμῶν ἐν τῷ παραδείσῳ μόνων, εἰσῆλθεν αὕτη μετὰ δύο παιδισκῶν, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου, καὶ ἀπέλυσε τὰς παιδίσκας.

37 Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὴν νεανίσκος ὃς ἦν κεκρυμμένος, καὶ ἀνέπεσε μετ' αὐτῆς.

38 Ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ παραδείσου, ἰδόντες τὴν ἀνομίαν, ἐδράμομεν ἐπ' αὐτούς.

39 Καὶ ἰδόντες συγγινομένους αὐτούς, ἐκείνου μὲν οὐκ ἠδυνήθημεν ἐγκρατεῖς γενέσθαι, διὰ τὸ ἰσχύειν αὐτὸν ὑπὲρ ἡμᾶς, καὶ ἀνοίξαντα τὰς θύρας ἐκπεπηδηκέναι.

40 Ταύτης δὲ ἐπιλαβόμενοι, ἐπηρωτῶμεν τίς ἦν ὁ νεανίσκος· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀγγεῖλαι ἡμῖν· ταῦτα μαρτυροῦμεν.

41 Καὶ ἐπίστευσεν αὐτοῖς ἡ συναγωγὴ ὡς πρεσβυτέροις τοῦ λαοῦ καὶ κριταῖς· καὶ κατέκριναν αὐτὴν ἀποθανεῖν.

42 Ἀνεβόησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ Σωσάννα, καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης, ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν,

43 Σὺ ἐπίστασαι ὅτι ψευδῆ μου κατεμαρτύρησαν· καὶ ἰδοὺ ἀποθνήσκω μὴ ποιήσασα μηδὲν ὧν οὗτοι ἐπονηρεύσαντο κατ' ἐμοῦ.

44 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς αὐτῆς.

45 Καὶ ἀπαγομένης αὐτῆς ἀπολέσθαι, ὁ Θεὸς ἐξήγειρε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδαρίου νεωτέρου, ᾧ ὄνομα Δανιήλ.

46 Καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ, Ἀθῷος ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος ταύτης.

47 Ἐπέστρεψε δὲ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπαν, Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὃν σὺ λελάληκας;

48 Ὁ δὲ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν, Οὕτως μωροὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ; οὐκ ἀνακρίναντες, οὐδὲ τὸ σαφὲς ἐπιγνόντες, κατεκρίνατε θυγατέρα Ἰσραήλ;

49 Ἀναστρέψατε εἰς τὸ κριτήριον, ψευδῆ γὰρ οὗτοι κατεμαρτύρησαν αὐτῆς.

50 Καὶ ἀνέστρεψε πᾶς ὁ λαὸς μετὰ σπουδῆς, καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι, Δεῦρο κάθισον ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ ἀνάγγειλον ἡμῖν, ὅτι σοὶ δέδωκεν ὁ Θεὸς τὸ πρεσβεῖον.

51 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δανιὴλ, Διαχωρίσατε αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων μακρὰν, καὶ ἀνακρινῶ αὐτούς.

52 Ὡς δὲ διεχωρίσθησαν εἷς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, ἐκάλεσε τὸν ἕνα αὐτῶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πεπαλαιωμένε ἡμερῶν κακῶν, νῦν ἥκασιν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἃς ἐποίεις τὸ πρότερον,

53 Κρίνων κρίσεις ἀδίκους· καὶ τοὺς μὲν ἀθώους κατακρίνων, ἀπολύων δὲ τοὺς αἰτίους, λέγοντος τοῦ Θεοῦ, Ἀθῶον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς.

54 Νῦν οὖν ταύτην εἴπερ εἶδες, εἰπὸν, ὑπὸ τί δένδρον εἶδες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπὸ σχῖνον.

55 Εἶπε δὲ Δανιὴλ, Ὀρθῶς ἔψευσαι εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλήν· ἤδη γὰρ ἄγγελος Θεοῦ λαβὼν φάσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ, σχίσει σε μέσον.

56 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἐκέλευσε προσαγαγεῖν τὸν ἕτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σπέρμα Χαναὰν, καὶ οὐκ Ἰούδα, τὸ κάλλος ἐξηπάτησέ σε, καὶ ἐπιθυμία διέστρεψε τὴν καρδίαν σου.

57 Οὕτως ἐποιεῖτε θυγατράσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκεῖναι φοβούμεναι ὡμίλουν ὑμῖν· ἀλλ' οὐ θυγάτηρ Ἰούδα ὑπέμεινε τὴν ἀνομίαν ὑμῶν.

58 Νῦν οὖν λέγε μοι, ὑπὸ τί δένδρον κατέλαβες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπὸ πρῖνον.

59 Εἶπε δὲ αὐτῷ Δανιὴλ, Ὀρθῶς ἔψευσαι καὶ σὺ εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλήν· μένει γὰρ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τὴν ῥομφαίαν ἔχων πρίσαι σε μέσον, ὅπως ἐξολοθρεύσῃ ὑμᾶς.

60 Καὶ ἀνεβόησε πᾶσα ἡ συναγωγὴ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εὐλόγησαν τῷ Θεῷ τῷ σώζοντι τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν.

61 Καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ τοὺς δύο πρεσβύτας, ὅτι συνέστησεν αὐτοὺς Δανιὴλ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ψευδομαρτυρήσαντας.

62 Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐπονηρεύσαντο τῷ πλησίον· ποιῆσαι κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ· καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς, καὶ ἐσώθη αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

63 Χελκίας δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ᾔνεσαν περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν μετὰ Ἰωακεὶμ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅτι οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα.

64 Καὶ Δανιὴλ ἐγένετο μέγας ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπέκεινα.

ΒΗΛ καὶ ΔΡΑΚΩΝ.

Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀστυάγης προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ· καὶ παρέλαβε Κῦρος ὁ Πέρσης τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

2 Καὶ ἦν Δανιὴλ συμβιωτὴς τοῦ βασιλέως, καὶ ἔνδοξος ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ.

3 Καὶ ἦν εἴδωλον τοῖς Βαβυλωνίοις ᾧ ὄνομα Βὴλ, καὶ ἐδαπανῶντο εἰς αὐτὸν ἑκάστης ἡμέρας σεμιδάλεως ἀρτάβαι δώδεκα, καὶ πρόβατα τεσσαράκοντα, καὶ οἴνου μετρηταὶ ἕξ.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσέβετο αὐτὸν, καὶ ἐπορεύετο καθ' ἑκάστην ἡμέραν προσκυνεῖν αὐτῷ· Δανιὴλ δὲ προσεκύνει τῷ Θεῷ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Διατί οὐ προσκυνεῖς τῷ Βήλ;

5 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅτι οὐ σέβομαι εἴδωλα χειροποίητα, ἀλλὰ τὸν ζῶντα Θεὸν, τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυρείαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Οὐ δοκεῖ σοι Βὴλ εἶναι ζῶν Θεός; ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅσα ἐσθίει καὶ πίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν;

7 Καὶ εἶπε Δανιὴλ γελάσας, Μὴ πλανῶ, βασιλεῦ, οὗτος γὰρ ἔσωθεν μέν ἐστι πηλὸς, ἔξωθεν δὲ χαλκὸς, καὶ οὐ βέβρωκεν οὐδέποτε.

8 Θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐὰν μὴ εἴπητέ μοι τίς ὁ κατέσθων τὴν δαπάνην ταύτην, ἀποθανεῖσθε.

9 Ἐὰν δὲ δείξητε ὅτι Βὴλ κατεσθίει αὐτὰ, ὁ Δανιὴλ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν Βήλ· καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ βασιλεῖ, Γινέσθω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

10 Καὶ ἦσαν ἱερεῖς τοῦ Βὴλ ἑβδομήκοντα ἐκτὸς γυναικῶν καὶ τέκνων· καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βήλ.

11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Βὴλ, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀποτρεχόμεθα ἔξω, σὺ δὲ βασιλεῦ παράθες τὰ βρώματα, καὶ τὸν οἶνον κεράσας θὲς, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν, καὶ σφράγισον τῷ δακτυλίῳ σου.

12 Καὶ ἐλθὼν πρωῒ, ἐὰν μὴ εὕρης πάντα βεβρωμένα ὑπὸ τοῦ Βὴλ, ἀποθανούμεθα· ἢ Δανιὴλ ὁ ψευδόμενος καθ' ἡμῶν.

13 Αὐτοὶ δὲ κατεφρόνουν, ὅτι πεποιήκεισαν ὑπὸ τὴν τράπεζαν κεκρυμμένην εἴσοδον, καὶ δι' αὐτῆς εἰσεπορεύοντο διόλου, καὶ ἀνήλουν αὐτά.

14 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν ἐκεῖνοι, καὶ ὁ βασιλεὺς παρέθηκε τὰ βρώματα τῷ Βήλ· καὶ ἐπέταξε Δανιὴλ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν τέφραν· καὶ κατέσεισε ὅλον τὸν ναὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως μόνου· καὶ ἐξελθόντες ἔκλεισαν τὴν θύραν, καὶ ἐσφραγίσαντο ἐν τῷ δακτυλίῳ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπῆλθον.

15 Οἱ δὲ ἱερεῖς ἦλθον τὴν νύκτα κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ κατέφαγον πάντα, καὶ ἐξέπιον.

16 Καὶ ὤρθρισεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρωῒ, καὶ Δανιὴλ μετ' αὐτοῦ.

17 Καὶ εἶπε, Σῶοι αἱ

σφραγῖδες

σφραγῖδες Δανιήλ; ὁ δὲ εἶπε, Σῶοι, βασιλεῦ.

18 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνοῖξαι τὰς θύρας, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁ βασιλεὺς, ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ, Μέγας εἶ Βὴλ, καὶ οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ δόλος οὐδὲ εἷς.

19 Καὶ ἐγέλασε Δανιὴλ, καὶ ἐκράτησε τὸν βασιλέα, τοῦ μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν ἔσω· καὶ εἶπεν, Ἴδε δὴ τὸ ἔδαφος, καὶ γνῶθι τίνος τὰ ἴχνη ταῦτα.

20 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὁρῶ τὰ ἴχνη ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν, καὶ παιδίων. καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς

21 Τότε συνέλαβε τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἔδειξαν αὐτῷ τὰς κρυπτὰς θύρας, δι' ὧν εἰσεπορεύοντο, καὶ ἐδαπάνων τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔδωκε τὸν Βὴλ ἔκδοτον τῷ Δανιήλ· καὶ κατέστρεψεν αὐτὸν καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἦν δράκων μέγας, καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν οἱ Βαβυλώνιοι.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ, Μὴ καὶ τοῦτον ἐρεῖς ὅτι χαλκοῦς ἐστιν; ἰδοὺ ζῇ, καὶ ἐσθίει, καὶ πίνει· οὐ δύνασαι εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστιν οὗτος θεὸς ζῶν· καὶ προσκύνησον αὐτῷ.

25 Καὶ εἶπε Δανιὴλ, Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου προσκυνήσω, ὅτι οὗτός ἐστι Θεὸς ζῶν.

26 Σὺ δὲ βασιλεῦ δός μοι ἐξουσίαν, καὶ ἀποκτενῶ τὸν δράκοντα ἄνευ μαχαίρας καὶ ῥάβδου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Δίδωμί σοι.

27 Καὶ ἔλαβεν ὁ Δανιὴλ πίσσαν καὶ στέαρ καὶ τρίχας, καὶ ἥψησεν ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐποίησε μάζας, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, καὶ φαγὼν διερράγη ὁ δράκων· καὶ εἶπεν, Ἴδετε τὰ σεβάσματα ὑμῶν.

28 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσαν οἱ Βαβυλώνιοι, ἠγανάκτησαν λίαν, καὶ συνεστράφησαν ἐπὶ τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν, Ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς, τὸν Βὴλ κατέσπασε, καὶ τὸν δράκοντα ἀπέκτεινε, καὶ τοὺς ἱερεῖς κατέσφαξε.

29 Καὶ εἶπαν ἐλθόντες πρὸς τὸν βασιλέα, Παράδος ἡμῖν τὸν Δανιήλ· εἰ δὲ μὴ, ἀποκτενοῦμέν σε, καὶ τὸν οἶκόν σου.

30 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπείγουσιν αὐτὸν σφόδρα, καὶ ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς παρέδωκεν αὐτοῖς τὸν Δανιήλ.

31 Οἱ δὲ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἕξ.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῷ λάκκῳ ἑπτὰ λέοντες, καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς τὴν ἡμέραν δύο σώματα καὶ δύο πρόβατα· τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα καταφάγωσι τὸν Δανιήλ.

33 Καὶ ἦν Ἀμβακοὺμ ὁ προφήτης ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ αὐτὸς ἥψησεν ἕψημα καὶ ἐνέθρυψεν ἄρτους εἰς σκάφην, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον ἀπενέγκαι τοῖς θερισταῖς.

34 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τῷ Ἀμβακοὺμ, Ἀπένεγκε τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιὴλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

35 Καὶ εἶπεν Ἀμβακοὺμ, Κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ ἑώρακα, καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω.

36 Καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος Κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου, ἐν τῷ ῥοίζῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ.

37 Καὶ ἐβόησεν Ἀμβακοὺμ, λέγων, Δανιὴλ, Δανιὴλ, λάβε τὸ ἄριστον ὃ ἀπέστειλέ σοι ὁ Θεός.

38 Καὶ εἶπε Δανιὴλ, Ἐμνήσθης γάρ μου ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε.

39 Καὶ ἀναστὰς Δανιὴλ, ἔφαγεν· ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀπεκατέστησε τὸν Ἀμβακοὺμ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

40 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πενθῆσαι τὸν Δανιὴλ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον, καὶ ἐνέβλεψε, καὶ ἰδοὺ, Δανιὴλ καθήμενος.

41 Καὶ ἀναβοήσας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε, Μέγας εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ Δανιὴλ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν σοῦ.

42 Καὶ ἀνέσπασεν αὐτὸν· τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον· καὶ κατεβρώθησαν παραχρῆμα ἐνώπιον αὐτοῦ.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α'.

Κεφ. α'. 1.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ πατάξαι Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τὸν Μακεδόνα, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γῆς Χεττιεὶμ, καὶ ἐπάταξε τὸν Δαρεῖον βασιλέα Περσῶν καὶ Μήδων, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ πρότερος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

2 Καὶ συνεστήσατο πολέμους πολλοὺς, καὶ ἐκράτησεν ὀχυρωμάτων πολλῶν, καὶ ἔσφαξε βασιλεῖς τῆς γῆς.

3 Καὶ διῆλθεν ἕως ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἔλαβε σκῦλα πλήθους ἐθνῶν· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ὑψώθη, καὶ ἐπήρθη ἡ καρδία αὐτοῦ.

4 Καὶ συνήγαγε δύναμιν ἰσχυρὰν σφόδρα, καὶ ἦρξε χωρῶν, καὶ ἐθνῶν, καὶ τυράννων, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς φόρον.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κοίτην, καὶ ἔγνω ὅτι ἀποθνήσκει.

6 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ, τοὺς ἐνδόξους τοὺς συντρόφους αὐτοῦ ἀπὸ νεότητος, καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη δώδεκα, καὶ ἀπέθανε.

8 Καὶ ἐπεκράτησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐπέθεντο πάντες διαδήματα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτὸν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν ἔτη πολλὰ, καὶ ἐπλήθυναν κακὰ ἐν τῇ γῇ.

10 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν ῥίζα ἁμαρτωλὸς Ἀντίοχος Ἐπιφανὴς, υἱὸς Ἀντιόχου βασιλέως, ὃς ἦν ὅμηρα ἐν τῇ Ῥώμῃ· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν ἔτει ἑκατοστῷ καὶ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ βασιλείας Ἑλλήνων.

11 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθον ἐξ Ἰσραὴλ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέπεισαν πολλοὺς λέγοντες, Πορευθῶμεν, καὶ

διαθώμεθα διαθήκην μετὰ τῶν
ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν, ὅτι ἀφ'
ἧς ἐχωρίσθημεν ἀπ' αὐτῶν,
εὗρεν ἡμᾶς κακὰ πολλά.
12 Καὶ ἠγαθύνθη ὁ λόγος
ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.
13 Καὶ προεθυμήθησάν τι-
νες ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθη-
σαν πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔδω-
κεν αὐτοῖς ἐξουσίαν ποιῆσαι
τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν.
14 Καὶ ᾠκοδόμησαν γυμνά-
σιον ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὰ
νόμιμα τῶν ἐθνῶν.
15 Καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἀ-
κροβυστίας, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ
διαθήκης ἁγίας, καὶ ἐζεύχθησαν
τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐπράθησαν τοῦ
ποιῆσαι τὸ πονηρόν.
16 Καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασι-
λεία ἐναντίον Ἀντιόχου· καὶ
ὑπέλαβε βασιλεῦσαι τῆς Αἰ-
γύπτου, ὅπως βασιλεύσῃ ἐπὶ
τὰς δύο βασιλείας.
17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυ-
πτον ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, ἐν ἅρμα-
σι, καὶ ἐν ἐλέφασι, καὶ ἐν ἱππεῦ-
σι, καὶ ἐν στόλῳ μεγάλῳ.
18 Καὶ συνεστήσατο πόλε-
μον πρὸς Πτολεμαῖον βασι-
λέα Αἰγύπτου· καὶ ἐνετράπη
Πτολεμαῖος ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε· καὶ ἔπεσον τραυ-
ματίαι πολλοί.
19 Καὶ κατελάβοντο τὰς
πόλεις τὰς ὀχυρὰς ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ· καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα
γῆς Αἰγύπτου.
20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἀντίο-
χος μετὰ τὸ πατάξαι Αἴγυ-
πτον ἐν τῷ ἑκατοστῷ καὶ τεσσα-
ρακοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει· καὶ ἀν-
έβη ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ ἀνέβη
εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ
βαρεῖ.
21 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἁ-
γίασμα ἐν ὑπερηφανείᾳ, καὶ
ἔλαβε τὸ θυσιαστήριον τὸ
χρυσοῦν, καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ
φωτὸς, καὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῆς,
22 Καὶ τὴν τράπεζαν τῆς
προθέσεως, καὶ τὰ σπονδεῖα,
καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυΐ-
σκας τὰς χρυσᾶς, καὶ τὸ κα-
ταπέτασμα, καὶ τοὺς στεφάνους,
καὶ τὸν κόσμον τὸν χρυσοῦν τὸν
κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, καὶ ἐλέ-
πισε πάντα.
23 Καὶ ἔλαβε τὸ ἀργύρι-
ον, καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη
τὰ ἐπιθυμητά· καὶ ἔλαβε τοὺς
θησαυροὺς τοὺς ἀποκρύφους οὓς
εὗρε.
24 Καὶ λαβὼν πάντα ἀπ-
ῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ
ἐποίησε φονοκτονίαν, καὶ ἐλά-
λησεν ὑπερηφανείαν μεγάλην.
25 Καὶ ἐγένετο πένθος
μέγα ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν παντὶ τό-
πῳ αὐτῶν.
26 Καὶ ἐστέναξαν ἄρχον-
τες καὶ πρεσβύτεροι, παρθέ-
νοι καὶ νεανίσκοι ἠσθένησαν,
καὶ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν
ἠλλοιώθη.
27 Πᾶς νυμφίος ἀνέλα-
βε θρῆνον, καὶ καθημένη ἐν
παστῷ ἐγένετο ἐν πένθει.
28 Καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ ἐπὶ
τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν· καὶ
πᾶς ὁ οἶκος Ἰακὼβ ἐνεδύ-
σατο αἰσχύνην.
29 Καὶ μετὰ δύο ἔτη ἡμε-
ρῶν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
ἄρχοντα φορολογίας εἰς τὰς
πόλεις Ἰούδα· καὶ ἦλθεν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ.
30 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
λόγους εἰρηνικοὺς ἐν δόλῳ· καὶ
ἐνεπίστευσαν αὐτῷ· καὶ ἐπ-
έπεσεν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐξάπι-
να, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν
πληγὴν μεγάλην, καὶ ἀπ-

36 Καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος Κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου, ἐν τῷ ῥοίζῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ.

37 Καὶ ἐβόησεν Ἀμβακοὺμ, λέγων, Δανιὴλ, Δανιὴλ, λάβε τὸ ἄριστον ὃ ἀπέστειλέ σοι ὁ Θεός.

38 Καὶ εἶπε Δανιὴλ, Ἐμνήσθης γάρ μου ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε.

39 Καὶ ἀναστὰς Δανιὴλ, ἔφαγεν· ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀποκατέστησε τὸν Ἀμβακοὺμ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

40 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πενθῆσαι τὸν Δανιὴλ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον, καὶ ἐνέβλεψε, καὶ ἰδοὺ, Δανιὴλ καθήμενος.

41 Καὶ ἀναβοήσας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε, Μέγας εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ Δανιὴλ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν σοῦ.

42 Καὶ ἀνέσπασεν αὐτόν· τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον· καὶ κατεβρώθησαν παραχρῆμα ἐνώπιον αὐτοῦ.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α΄.

Κεφ. α΄. 1.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ πατάξαι Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τὸν Μακεδόνα, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γῆς Χεττιεὶμ, καὶ ἐπάταξε τὸν Δαρεῖον βασιλέα Περσῶν καὶ Μήδων, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ πρότερος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

2 Καὶ συνεστήσατο πολέμους πολλοὺς, καὶ ἐκράτησεν ὀχυρωμάτων πολλῶν, καὶ ἔσφαξε βασιλεῖς τῆς γῆς.

3 Καὶ διῆλθεν ἕως ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἔλαβε σκῦλα πλήθους ἐθνῶν· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ὑψώθη, καὶ ἐπήρθη ἡ καρδία αὐτοῦ.

4 Καὶ συνήγαγε δύναμιν ἰσχυρὰν σφόδρα, καὶ ἦρξε χωρῶν, καὶ ἐθνῶν, καὶ τυράννων, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς φόρον.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κοίτην, καὶ ἔγνω ὅτι ἀποθνήσκει.

6 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ, τοὺς ἐνδόξους τοὺς συντρόφους αὐτοῦ ἀπὸ νεότητος, καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη δώδεκα, καὶ ἀπέθανε.

8 Καὶ ἐπεκράτησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐπέθεντο πάντες διαδήματα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτὸν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν ἔτη πολλὰ, καὶ ἐπλήθυναν κακὰ ἐν τῇ γῇ.

10 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν ῥίζα ἁμαρτωλὸς Ἀντίοχος Ἐπιφανὴς, υἱὸς Ἀντιόχου βασιλέως, ὃς ἦν ὅμηρα ἐν τῇ Ῥώμῃ· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν ἔτει ἑκατοστῷ καὶ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ βασιλείας Ἑλλήνων.

11 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθον ἐξ Ἰσραὴλ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέπεισαν πολλοὺς λέγοντες, Πορευθῶμεν, καὶ

διαθῶ

διαθώμεθα διαθήκην μετὰ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν, ὅτι ἀφ' ἧς ἐχωρίσθημεν ἀπ' αὐτῶν, εὗρεν ἡμᾶς κακὰ πολλά.

12 Καὶ ἠγαθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.

13 Καὶ προεθυμήθησάν τινες ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν ποιῆσαι τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν.

14 Καὶ ᾠκοδόμησαν γυμνάσιον ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν.

15 Καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἀκροβυστίας, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ διαθήκης ἁγίας, καὶ ἐζευγίσθησαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.

16 Καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία ἐναντίον Ἀντιόχου· καὶ ὑπέλαβε βασιλεῦσαι τῆς Αἰγύπτου, ὅπως βασιλεύσῃ ἐπὶ τὰς δύο βασιλείας.

17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, ἐν ἅρμασι, καὶ ἐν ἐλέφασι, καὶ ἐν ἱππεῦσι, καὶ ἐν στόλῳ μεγάλῳ.

18 Καὶ συνεστήσατο πόλεμον πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ ἐνετράπη Πτολεμαῖος ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε· καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοί.

19 Καὶ κατελάβοντο τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα γῆς Αἰγύπτου.

20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἀντίοχος μετὰ τὸ πατάξαι Αἴγυπτον ἐν τῷ ἑκατοστῷ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει· καὶ ἀνέβη ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ.

21 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἁγίασμα ἐν ὑπερηφανείᾳ, καὶ ἔλαβε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς,

22 Καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, καὶ τὰ σπονδεῖα, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυΐσκας τὰς χρυσᾶς, καὶ τὸ καταπέτασμα, καὶ τοὺς στεφάνους, καὶ τὸν κόσμον τὸν χρυσοῦν τὸν κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, καὶ ἐλέπισε πάντα.

23 Καὶ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητά· καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἀποκρύφους οὓς εὗρε.

24 Καὶ λαβὼν πάντα ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ ἐποίησε φονοκτονίαν, καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν μεγάλην.

25 Καὶ ἐγένετο πένθος μέγα ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν.

26 Καὶ ἐστέναξαν ἄρχοντες καὶ πρεσβύτεροι, παρθένοι καὶ νεανίσκοι ἠσθένησαν, καὶ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν ἠλλοιώθη.

27 Πᾶς νυμφίος ἀνέλαβε θρῆνον, καὶ καθημένη ἐν παστῷ ἐγένετο ἐν πένθει.

28 Καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν· καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰακὼβ ἐνεδύσατο αἰσχύνην.

29 Καὶ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄρχοντα φορολογίας εἰς τὰς πόλεις Ἰούδα· καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ.

30 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς λόγους εἰρηνικοὺς ἐν δόλῳ· καὶ ἐνεπίστευσαν αὐτῷ· καὶ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐξάπινα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν πληγὴν μεγάλην, καὶ ἀπ-

ὤλεσε λαὸν πολὺν ἐξ Ἰσραήλ.

31 Καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα τῆς πόλεως, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν πυρὶ, καὶ καθεῖλε τοὺς οἴκους αὐτῆς καὶ τὰ τείχη αὐτῆς κύκλῳ.

32 Καὶ ᾐχμαλώτευσαν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ κτήνη ἐκληρονόμησαν.

33 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν Δαυὶδ τείχει μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ, πύργοις ὀχυροῖς, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄκραν.

34 Καὶ ἔθηκαν ἐκεῖ ἔθνος ἁμαρτωλὸν, ἄνδρας παρανόμους, καὶ ἐνίσχυσαν ἐν αὐτῇ.

35 Καὶ παρέθεντο ὅπλα καὶ τροφὰς, καὶ συναγαγόντες τὰ σκῦλα Ἱερουσαλὴμ, ἀπέθεντο ἐκεῖ· καὶ ἐγένοντο εἰς μεγάλην παγίδα.

36 Καὶ ἐγένετο εἰς ἔνεδρον τῷ ἁγιάσματι, καὶ εἰς διάβολον πονηρὸν τῷ Ἰσραὴλ διαπαντός.

37 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον κύκλῳ τοῦ ἁγιάσματος, καὶ ἐμόλυναν τὸ ἁγίασμα.

38 Καὶ ἔφυγον οἱ κάτοικοι Ἱερουσαλὴμ δι' αὐτοὺς, καὶ ἐγένετο κατοικία ἀλλοτρίων· καὶ ἐγένετο ἀλλοτρία τοῖς γενήμασιν αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐγκατέλιπον αὐτήν.

39 Τὸ ἁγίασμα αὐτῆς ἠρημώθη ὡς ἔρημος, αἱ ἑορταὶ αὐτῆς ἐστράφησαν εἰς πένθος, τὰ σάββατα αὐτῆς εἰς ὀνειδισμὸν, ἡ τιμὴ αὐτῆς εἰς ἐξουδένωσιν.

40 Κατὰ τὴν δόξαν αὐτῆς ἐπληθύνθη ἡ ἀτιμία αὐτῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἐστράφη εἰς πένθος.

41 Καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ εἶναι πάντας λαὸν ἕνα,

42 Καὶ ἐγκαταλιπεῖν ἕκαστον τὰ νόμιμα αὐτοῦ· καὶ ἐπεδέξατο πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.

43 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ εὐδόκησαν τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσαν τοῖς εἰδώλοις, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ σάββατον.

44 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς βιβλία ἐν χειρὶ ἀγγέλων εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, πορευθῆναι ὀπίσω νομίμων ἀλλοτρίων τῆς γῆς,

45 Καὶ κωλῦσαι ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ σπονδὴν ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, καὶ βεβηλῶσαι σάββατα καὶ ἑορτὰς,

46 Καὶ μιᾶναι ἁγίασμα καὶ ἁγίους,

47 Οἰκοδομῆσαι βωμοὺς, καὶ τεμένη, καὶ εἰδωλεῖα, καὶ θύειν ὕεια, καὶ κτήνη κοινὰ,

48 Καὶ ἀφιέναι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἀπεριτμήτους, βδελύξαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν παντὶ ἀκαθάρτῳ καὶ βεβηλῶσαι,

49 Ὥστε ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου, καὶ ἀλλάξαι πάντα τὰ δικαιώματα.

50 Καὶ ὃς ἂν μὴ ποιήσῃ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως, ἀποθανεῖται.

51 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους ἔγραψε πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἐπισκόπους ἐπὶ πάντα τὸν λαόν· καὶ ἐνετείλατο ταῖς πόλεσιν Ἰούδα θυσιάζειν κατὰ πόλιν καὶ πόλιν.

52 Καὶ συνηθροίσθησαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ, πᾶς ὁ ἐγκαταλιπὼν τὸν νόμον· καὶ ἐποίησαν κακὰ ἐν τῇ γῇ,

53 Καὶ ἔθεντο τὸν Ἰσραὴλ

ἐν

ἐν κρύφοις ἐν παντὶ φυγαδευτηρίῳ αὐτῶν.

54 Καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ Χασελεῦ, τῷ πέμπτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει, ᾠκοδόμησε βδέλυγμα ἐρημώσεως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα κύκλῳ ᾠκοδόμησαν βωμούς.

55 Καὶ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἐθυμίων.

56 Καὶ τὰ βιβλία τοῦ νόμου ἃ εὗρον, ἐνεπύρισαν πυρὶ κατασχίσαντες.

57 Καὶ ὅπου εὑρίσκετο παρά τινι βιβλίον διαθήκης, καὶ εἴ τις συνευδόκει τῷ νόμῳ, τὸ σύγκριμα τοῦ βασιλέως ἐθανάτου αὐτόν.

58 Ἐν ἰσχύϊ αὐτῶν ἐποίουν οὕτως τῷ Ἰσραὴλ τοῖς εὑρισκομένοις ἐν παντὶ μηνὶ καὶ μηνὶ ἐν ταῖς πόλεσι.

59 Καὶ τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς θυσιάζοντες ἐπὶ τὸν βωμὸν ὃς ἦν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

60 Καὶ τὰς γυναῖκας τὰς περιτετμηκυίας τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐθανάτωσαν κατὰ τὸ πρόσταγμα.

61 Καὶ ἐκρέμασαν τὰ βρέφη ἐκ τῶν τραχήλων αὐτῶν, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν προενόμευσαν, καὶ τοὺς περιτετμηκότας αὐτοὺς ἐθανάτωσαν.

62 Καὶ πολλοὶ ἐν Ἰσραὴλ ἐκραταιώθησαν, καὶ ὠχυρώθησαν ἐν ἑαυτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν κοινά.

63 Καὶ ἐπεδέξαντο ἀποθανεῖν, ἵνα μὴ μιανθῶσι τοῖς βρώμασι, καὶ μὴ βεβηλώσωσι διαθήκην ἁγίαν· καὶ ἀπέθανον.

64 Καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη ἐπὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.

Κεφ. β'. 2.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνέστη Ματταθίας Ἰωάννου τοῦ Συμεών, ἱερεὺς τῶν υἱῶν Ἰωαρὶβ ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκάθισεν ἐν Μωδεΐν.

2 Καὶ αὐτῷ υἱοὶ πέντε, Ἰωαννὴν ὁ ἐπικαλούμενος Καδδίς,

3 Σίμων ὁ καλούμενος Θασσί,

4 Ἰούδας ὁ ἐπικαλούμενος Μακκαβαῖος,

5 Ἐλεάζαρ ὁ ἐπικαλούμενος Αὐαράν, Ἰωνάθαν ὁ ἐπικαλούμενος Ἀπφοῦς.

6 Καὶ εἶδε τὰς βλασφημίας τὰς γινομένας ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ,

7 Καὶ εἶπεν, Οἴμοι, ἱνατί τοῦτο ἐγεννήθην ἰδεῖν τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὸ σύντριμμα τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ καθίσαι ἐκεῖ ἐν τῷ δοθῆναι αὐτὴν ἐν χειρὶ ἐχθρῶν, καὶ τὸ ἁγίασμα ἐν χειρὶ ἀλλοτρίων;

8 Ἐγένετο ὁ ναὸς αὐτῆς ὡς ἀνὴρ ἄδοξος,

9 Τὰ σκεύη τῆς δόξης αὐτῆς αἰχμάλωτα ἀπήχθη, ἀπεκτάνθη τὰ νήπια αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις, οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ ἐχθροῦ.

10 Ποῖον ἔθνος οὐκ ἐκληρονόμησε βασιλείαν αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐκράτησε τῶν σκύλων αὐτῆς;

11 Πᾶς ὁ κόσμος αὐτῆς ἀφῃρέθη, ἀντὶ ἐλευθέρας ἐγένετο εἰς δούλην.

12 Καὶ ἰδοὺ τὰ ἅγια ἡμῶν καὶ καλλονὴ ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἡμῶν ἠρημώθη, καὶ ἐβεβήλωσαν αὐτὰ τὰ ἔθνη.

13 Ἱνατί ἡμῖν ἔτι ζῆν;

14 Καὶ διέῤῥηξε Ματταθίας καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν

τῶν, καὶ περιεβάλοντο σάκκους, καὶ ἐπένθησαν σφόδρα.

15 Καὶ ἦλθον οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως οἱ καταναγκάζοντες τὴν ἀποστασίαν, εἰς Μωδεὶν τὴν πόλιν, ἵνα θυσιάσωσι.

16 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ πρὸς αὐτοὺς προσῆλθον· καὶ Ματταθίας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνήχθησαν.

17 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπον τῷ Ματταθίᾳ, λέγοντες, Ἄρχων καὶ ἔνδοξος καὶ μέγας εἶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐστηριγμένος ἐν υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς.

18 Νῦν οὖν πρόσελθε πρῶτος, καὶ ποίησον τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως, ὡς ἐποίησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ καταλειφθέντες ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου τῶν φίλων τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου δοξασθήσεσθε ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ, καὶ ἀποστολαῖς πολλαῖς.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Ματταθίας, καὶ εἶπε φωνῇ μεγάλῃ, Εἰ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐν οἴκῳ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως ἀκούουσιν αὐτοῦ, ἀποστῆναι ἕκαστος ἀπὸ λατρείας πατέρων αὐτοῦ, καὶ ᾑρετίσαντο ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ,

20 Ἀλλ' ἐγὼ καὶ οἱ υἱοί μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου πορευσόμεθα ἐν διαθήκῃ πατέρων ἡμῶν.

21 Ἵλεως ἡμῖν καταλιπεῖν νόμον καὶ δικαιώματα.

22 Τῶν λόγων τοῦ βασιλέως οὐκ ἀκουσόμεθα, τοῦ παρελθεῖν τὴν λατρείαν ἡμῶν, δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.

23 Καὶ ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τοὺς λόγους τούτους, προσῆλθεν ἀνὴρ Ἰουδαῖος ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων, θυσιάσαι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἐν Μωδεὶν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Καὶ εἶδε Ματταθίας καὶ ἐζήλωσε, καὶ ἐτρόμησαν οἱ νεφροὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκε θυμὸν κατὰ τὸ κρίμα, καὶ δραμὼν ἔσφαξεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

25 Καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ βασιλέως τὸν ἀναγκάζοντα θύειν, ἀπέκτεινεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τὸν βωμὸν καθεῖλε.

26 Καὶ ἐζήλωσε τῷ νόμῳ καθὼς ἐποίησε Φινεὲς τῷ Ζαμβρὶ υἱῷ Σαλώμ.

27 Καὶ ἀνέκραξε Ματταθίας ἐν τῇ πόλει φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Πᾶς ὁ ζηλῶν τῷ νόμῳ καὶ ἱστῶν διαθήκην, ἐξελθέτω ὀπίσω μου.

28 Καὶ ἔφυγον αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐγκατέλιπον ὅσα εἶχον ἐν τῇ πόλει.

29 Τότε κατέβησαν πολλοὶ ζητοῦντες δικαιοσύνην καὶ κρίμα, εἰς τὴν ἔρημον, καθίσαι ἐκεῖ,

30 Αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ὅτι ἐπληθύνθη ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακά.

31 Καὶ ἀνηγγέλη τοῖς ἀνδράσι τοῦ βασιλέως καὶ ταῖς δυνάμεσιν αἳ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλει Δαυίδ, ὅτι κατέβησαν ἄνδρες, οἵτινες διεσκέδασαν τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως, εἰς τοὺς κρύφους ἐν τῇ ἐρήμῳ.

32 Καὶ ἔδραμον ὀπίσω αὐτῶν πολλοί· καὶ καταλαβόντες αὐτοὺς παρενέβαλον ἐπ' αὐτούς, καὶ συνεστήσαντο πρὸς αὐτοὺς πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων,

33 Καὶ

33 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Ἕως τοῦ νῦν ἱκανόν· ἐξέλθετε καὶ ποιήσατε κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ζήσεσθε.

34 Καὶ εἶπον, Οὐκ ἐξελευσόμεθα, οὐδὲ ποιήσομεν τὸν λόγον τοῦ βασιλέως, τοῦ βεβηλῶσαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων.

35 Καὶ ἐτάχυναν ἐπ' αὐτοὺς πόλεμον.

36 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οὐδὲ λίθον ἐνετίναξαν αὐτοῖς, οὐδὲ ἐνέφραξαν τοὺς κρύφους,

37 Λέγοντες, Ἀποθάνωμεν πάντες ἐν τῇ ἁπλότητι ἡμῶν· μαρτυρεῖ ἐφ' ὑμᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι ἀκρίτως ἀπόλλυτε ἡμᾶς.

38 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς σάββασι, καὶ ἀπέθανον αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ἕως χιλίων ψυχῶν ἀνθρώπων.

39 Καὶ ἔγνω Ματταθίας καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ ἐπένθησαν ἐπ' αὐτοὺς ἕως σφόδρα.

40 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ, Ἐὰν πάντες ποιήσωμεν ὡς οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐποίησαν, καὶ μὴ πολεμήσωμεν πρὸς τὰ ἔθνη ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν, νῦν τάχιον ἡμᾶς ἐξολοθρεύσουσιν ἀπὸ τῆς γῆς.

41 Καὶ ἐβουλεύσαντο τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγοντες, Πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς εἰς πόλεμον τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, πολεμήσωμεν κατέναντι αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν πάντες καθὼς ἀπέθανον οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν τοῖς κρύφοις.

42 Τότε συνήχθησαν πρὸς αὐτοὺς συναγωγὴ Ἰουδαίων, ἰσχυροὶ δυνάμει ἀπὸ Ἰσραὴλ, πᾶς ὁ ἑκουσιαζόμενος τῷ νόμῳ.

43 Καὶ πάντες οἱ φυγαδεύοντες ἀπὸ τῶν κακῶν προσετέθησαν αὐτοῖς, καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς στήριγμα.

44 Καὶ συνεστήσαντο δύναμιν, καὶ ἐπάταξαν ἁμαρτωλοὺς ἐν ὀργῇ αὐτῶν, καὶ ἄνδρας ἀνόμους ἐν θυμῷ αὐτῶν· καὶ οἱ λοιποὶ ἔφυγον εἰς τὰ ἔθνη σωθῆναι.

45 Καὶ ἐκύκλωσαν Ματταθίας καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ καθεῖλον τοὺς βωμοὺς.

46 Καὶ περιέτεμον τὰ παιδάρια τὰ ἀπερίτμητα ὅσα εὗρον ἐν ὁρίοις Ἰσραὴλ ἐν ἰσχύϊ.

47 Καὶ ἐδίωξαν τοὺς υἱοὺς τῆς ὑπερηφανίας, καὶ κατευοδώθη τὸ ἔργον ἐν χειρὶ αὐτῶν.

48 Καὶ ἀντελάβοντο τοῦ νόμου ἐκ χειρὸς τῶν ἐθνῶν καὶ ἐκ χειρὸς τῶν βασιλέων· καὶ οὐκ ἔδωκαν κέρας τῷ ἁμαρτωλῷ.

49 Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι τοῦ Ματταθίου ἀποθανεῖν, καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Νῦν ἐστηρίχθη ὑπερηφανία καὶ ἐλεγμὸς καὶ καιρὸς καταστροφῆς καὶ ὀργὴ θυμοῦ.

50 Καὶ νῦν τέκνα ζηλώσατε τῷ νόμῳ, καὶ δότε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὑπὲρ διαθήκης πατέρων ἡμῶν.

51 Μνήσθητε τῶν πατέρων ἡμῶν τὰ ἔργα ἃ ἐποίησαν ἐν ταῖς γενεαῖς αὐτῶν, καὶ δέξασθε δόξαν μεγάλην καὶ ὄνομα αἰώνιον.

52 Ἀβραὰμ οὐχὶ ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστὸς, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην;

53 Ἰωσὴφ ἐν καιρῷ στενοχωρίας αὐτοῦ ἐφύλαξεν ἐντολὴν, καὶ ἐγένετο κύριος Αἰγύπτου.

54 Φινεὲς ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐν τῷ ζηλῶσαι ζῆλον, ἔλαβε διαθήκην ἱερωσύνης αἰωνίας.

55 Ἰησοῦς ἐν τῷ πληρῶσαι λόγον, ἐγένετο κριτὴς ἐν Ἰσραήλ.

56 Χαλὲβ ἐν τῷ ἐπιμαρτύρασθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔλαβε γῆς κληρονομίαν.

57 Δαυὶδ ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ, ἐκληρονόμησε θρόνον βασιλείας εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

58 Ἡλίας ἐν τῷ ζηλῶσαι ζῆλον νόμου, ἀνελήφθη ἕως εἰς τὸν οὐρανόν.

59 Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Μισαὴλ, πιστεύσαντες ἐσώθησαν ἐκ φλογός.

60 Δανιὴλ ἐν τῇ ἁπλότητι αὐτοῦ ἐρρύσθη ἐκ στόματος λεόντων.

61 Καὶ οὕτως ἐννοήθητε κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν, ὅτι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἀσθενήσουσι.

62 Καὶ ἀπὸ λόγων ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ μὴ φοβηθῆτε, ὅτι ἡ δόξα αὐτοῦ εἰς κοπρίαν καὶ εἰς σκώληκας.

63 Σήμερον ἐπαρθήσεται, καὶ αὔριον οὐ μὴ εὑρεθῇ, ὅτι ἐπέστρεψεν εἰς τὸν χοῦν αὐτοῦ, καὶ ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ ἀπώλετο.

64 Καὶ ὑμεῖς τέκνα ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ δοξασθήσεσθε.

65 Καὶ ἰδοὺ Συμεὼν ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, οἶδα ὅτι ἀνὴρ βουλῆς ἐστιν, αὐτοῦ ἀκούετε πάσας τὰς ἡμέρας, αὐτὸς ὑμῖν ἔσται εἰς πατέρα.

66 Καὶ Ἰούδας Μακκαβαῖος ἰσχυρὸς δυνάμει ἐκ νεότητος αὐτοῦ, οὗτος ὑμῖν ἔσται ἄρχων στρατιᾶς, καὶ πολεμήσει πόλεμον λαῶν.

67 Καὶ ὑμεῖς προσάξατε πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς ποιητὰς τοῦ νόμου, καὶ ἐκδικήσατε ἐκδίκησιν τοῦ λαοῦ ὑμῶν.

68 Ἀνταπόδοτε ἀνταπόδομα τοῖς ἔθνεσι, καὶ προσέχετε εἰς τὰ προστάγματα τοῦ νόμου.

69 Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ.

70 Καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ ἕκτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τάφοις πατέρων αὐτῶν ἐν Μωδεΐν, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑὶ ἀνέστη Ἰούδας ὁ καλούμενος Μακκαβαῖος, υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐβοήθουν αὐτῷ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες ὅσοι ἐκολλήθησαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμουν τὸν πόλεμον Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης.

3 Καὶ ἐπλάτυνε δόξαν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο θώρακα ὡς γίγας, καὶ συνεζώσατο τὰ σκεύη αὐτοῦ τὰ πολεμικά· καὶ συνεστήσατο πολέμους σκεπάζων παρεμβολὴν ἐν ῥομφαίᾳ.

4 Καὶ ὡμοιώθη λέοντι ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ὡς σκύμνος ἐρευγόμενος εἰς θήραν.

5 Καὶ ἐδίωξεν ἀνόμους ἐξερευνῶν, καὶ τοὺς ταράσσοντας τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐφλόγισε.

6 Καὶ συνεστάλησαν οἱ ἄνο-

μοι

μοι ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας συνεταράχθησαν, καὶ εὐωδώθη σωτηρία ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐπίκρανε βασιλεῖς πολλοὺς, καὶ εὔφρανε τὸν Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν.

8 Καὶ διῆλθεν ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξωλόθρευσεν ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν ὀργὴν ἀπὸ Ἰσραήλ.

9 Καὶ ὠνομάσθη ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ συνήγαγεν ἀπολλυμένους.

10 Καὶ συνήγαγεν Ἀπολλώνιος ἔθνη, καὶ ἀπὸ Σαμαρείας δύναμιν μεγάλην τοῦ πολεμῆσαι πρὸς Ἰσραήλ.

11 Καὶ ἔγνω Ἰούδας, καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν· καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἔφυγον.

12 Καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ τὴν μάχαιραν Ἀπολλωνίου ἔλαβεν Ἰούδας, καὶ ἦν πολεμῶν ἐν αὐτῇ πάσας τὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἤκουσε Σήρων ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας, ὅτι ἤθροισεν Ἰούδας ἄθροισμα, καὶ ἐκκλησίαν πιστῶν μετ' αὐτοῦ ἐκπορευομένων εἰς πόλεμον,

14 Καὶ εἶπε, Ποιήσω ἐμαυτῷ ὄνομα καὶ δοξασθήσομαι ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ πολεμήσω τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, τοὺς ἐξουδενοῦντας τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.

15 Καὶ προσέθετο τοῦ ἀναβῆναι· καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ παρεμβολὴ ἀσεβῶν ἰσχυρὰ βοηθῆσαι αὐτῷ, καὶ ποιῆσαι τὴν ἐκδίκησιν ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ.

16 Καὶ ἤγγισαν ἕως ἀναβάσεως Βαιθωρὼν· καὶ ἐξῆλθεν Ἰούδας εἰς συνάντησιν αὐτῶν ὀλιγοστός.

17 Ὡς δὲ εἶδον τὴν παρεμβολὴν ἐρχομένην εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, εἶπον τῷ Ἰούδᾳ, Πῶς δυνησόμεθα ὀλίγοι ὄντες πολεμῆσαι πρὸς πλῆθος τοσοῦτον ἰσχυρόν; καὶ ἡμεῖς ἐκλελύμεθα ἀσιτοῦντες σήμερον.

18 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Εὔκοπόν ἐστι συγκλεισθῆναι πολλοὺς ἐν χερσὶν ὀλίγων· καὶ οὐκ ἔστι διαφορὰ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις.

19 Ὅτι οὐκ ἐν πλήθει δυνάμεως νίκη πολέμου ἐστὶν, ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἰσχύς.

20 Αὐτοὶ ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς ἐν πλήθει ὕβρεως καὶ ἀνομίας, τοῦ ἐξᾶραι ἡμᾶς καὶ τὰς γυναῖκας ἡμῶν καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, τοῦ σκυλεῦσαι ἡμᾶς.

21 Ἡμεῖς δὲ πολεμοῦμεν περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ τῶν νομίμων ἡμῶν.

22 Καὶ αὐτὸς συντρίψει αὐτοὺς πρὸ προσώπου ἡμῶν· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβεῖσθε ἀπ' αὐτῶν.

23 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, ἐνήλατο εἰς αὐτοὺς ἄφνω, καὶ συνετρίβη Σήρων καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐδίωκον αὐτὸν ἐν τῇ καταβάσει Βαιθωρὼν ἕως τοῦ πεδίου· καὶ ἔπεσον ἀπ' αὐτῶν εἰς ἄνδρας ὀκτακοσίους· οἱ δὲ λοιποὶ ἔφυγον εἰς γῆν Φυλιστιείμ.

25 Καὶ ἤρξατο ὁ φόβος Ἰούδα καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἡ

πτόησις ἐπιπίπτειν ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν.

26 Καὶ ἤγγισεν ἕως τοῦ βασιλέως τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τῶν παρατάξεων Ἰούδα ἐξηγεῖτο πᾶν ἔθνος.

27 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, ὠργίσθη θυμῷ· καὶ ἀπέστειλε καὶ συνήγαγε τὰς δυνάμεις πάσας τῆς βασιλείας αὐτοῦ, παρεμβολὴν ἰσχυρὰν σφόδρα.

28 Καὶ ἤνοιξε τὸ γαζοφυλάκιον αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν ὀψώνια ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ εἰς ἐνιαυτόν· καὶ ἐνετείλατο εἶναι αὐτοὺς ἑτοίμους εἰς πᾶσαν χρείαν.

29 Καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον ἀπὸ τῶν θησαυρῶν, καὶ οἱ φορολόγοι τῆς χώρας ὀλίγοι, χάριν τῆς διχοστασίας καὶ πληγῆς ἧς κατεσκεύασεν ἐν τῇ γῇ, τοῦ ἆραι τὰ νόμιμα ἃ ἦσαν ἀφ' ἡμερῶν τῶν πρώτων.

30 Καὶ εὐλαβήθη μὴ οὐκ ἔχῃ ὡς ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὰς δαπάνας καὶ τὰ δόματα ἃ ἐδίδου ἔμπροσθεν δαψιλεῖ χειρί, καὶ ἐπερίσσευσεν ὑπὲρ τοὺς βασιλεῖς τοὺς ἔμπροσθεν.

31 Καὶ ἠπορεῖτο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐβουλεύσατο τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν Περσίδα, καὶ λαβεῖν τοὺς φόρους τῶν χωρῶν, καὶ συναγαγεῖν ἀργύριον πολύ.

32 Καὶ κατέλιπε Λυσίαν ἄνθρωπον ἔνδοξον καὶ ἀπὸ γένους τῆς βασιλείας, ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ βασιλέως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ἕως τῶν ὁρίων Αἰγύπτου,

33 Καὶ τρέφειν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτόν.

34 Καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τὰς ἡμίσεις τῶν δυνάμεων καὶ τοὺς ἐλέφαντας· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ περὶ πάντων ὧν ἐβούλετο, καὶ περὶ τῶν κατοικούντων τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ,

35 Ἀποστεῖλαι ἐπ' αὐτοὺς δύναμιν, τοῦ ἐκτρῖψαι καὶ ἐξᾶραι τὴν ἰσχὺν Ἰσραήλ, καὶ τὸ κατάλειμμα Ἱερουσαλήμ, καὶ ἆραι τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ τόπου,

36 Καὶ κατοικίσαι υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, καὶ κατακληροδοτῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν.

37 Καὶ ὁ βασιλεὺς παρέλαβε τὰς ἡμίσεις τῶν δυνάμεων τὰς καταλειφθείσας, καὶ ἀπῆρεν ἀπὸ Ἀντιοχείας ἀπὸ πόλεως βασιλείας αὐτοῦ, ἔτους ἑβδόμου καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ· καὶ διεπέρασε τὸν Εὐφράτην ποταμόν, καὶ διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας.

38 Καὶ ἐπέλεξε Λυσίας Πτολεμαῖον τὸν Δορυμένους, καὶ Νικάνορα, καὶ Γοργίαν, ἄνδρας δυνατοὺς τῶν φίλων τοῦ βασιλέως.

39 Καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῶν τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἑπτακισχιλίαν ἵππον, τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ καταφθεῖραι αὐτήν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.

40 Καὶ ἀπῆραν σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἦλθον, καὶ παρενέβαλον πλησίον Ἐμμαοὺμ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ.

41 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἔμποροι τῆς χώρας τὸ ὄνομα αὐτῶν, καὶ ἔλαβον ἀργύριον καὶ χρυσίον πολὺ σφόδρα καὶ παῖδας, καὶ ἦλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν τοῦ λαβεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς παῖδας· καὶ προσετέθησαν πρὸς αὐτοὺς δύναμις

Συρίας

Συρίας καὶ γῆς ἀλλοφύλων.

42 Καὶ εἶδεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακὰ, καὶ αἱ δυνάμεις παρεμβάλλουσιν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· καὶ ἐπέγνωσαν τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὓς ἐνετείλατο ποιῆσαι τῷ λαῷ εἰς ἀπώλειαν καὶ συντέλειαν·

43 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Ἀναστήσωμεν τὴν καθαίρεσιν τοῦ λαοῦ ἡμῶν, καὶ πολεμήσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων.

44 Καὶ συνηθροίσθη ἡ συναγωγὴ τοῦ εἶναι ἑτοίμους εἰς πόλεμον, καὶ τοῦ προσεύξασθαι, καὶ αἰτῆσαι ἔλεον καὶ οἰκτιρμούς.

45 Καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦν ἀοίκητος ὡς ἔρημος, οὐκ ἦν ὁ εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐκ τῶν γεννημάτων αὐτῆς· καὶ τὸ ἁγίασμα καταπατούμενον, καὶ υἱοὶ ἀλλογενῶν ἐν τῇ ἄκρᾳ, κατάλυμα τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐξήρθη τέρψις ἐξ Ἰακὼβ, καὶ ἐξέλιπεν αὐλὸς καὶ κινύρα.

46 Καὶ συνήχθησαν, καὶ ἦλθοσαν εἰς Μασσηφὰ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ, ὅτι τόπος προσευχῆς εἰς Μασσηφὰ τὸ πρότερον τῷ Ἰσραήλ.

47 Καὶ ἐνήστευσαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ περιεβάλοντο σάκκους καὶ σποδὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

48 Καὶ ἐξεπέτασαν τὸ βιβλίον τοῦ νόμου, περὶ ὧν ἐξηρεύνων τὰ ἔθνη τὰ ὁμοιώματα τῶν εἰδώλων αὐτῶν.

49 Καὶ ἤνεγκαν τὰ ἱμάτια τῆς ἱερωσύνης, καὶ τὰ πρωτογεννήματα, καὶ τὰς δεκάτας· καὶ ἤγειραν τοὺς Ναζιραίους, οἳ ἐπλήρωσαν τὰς ἡμέρας.

50 Καὶ ἐβόησαν φωνῇ εἰς τὸν οὐρανὸν, λέγοντες, Τί ποιήσωμεν τούτοις, καὶ ποῦ αὐτοὺς ἀπαγάγωμεν;

51 Καὶ τὰ ἅγιά σου καταπεπάτηνται, καὶ βεβήλωνται· καὶ οἱ ἱερεῖς σου ἐν πένθει καὶ ταπεινώσει.

52 Καὶ ἰδοὺ τὰ ἔθνη συνῆκται ἐφ' ἡμᾶς τοῦ ἐξᾶραι ἡμᾶς· σὺ οἶδας ἃ λογίζονται ἐφ' ἡμᾶς.

53 Πῶς δυνησόμεθα ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, ἐὰν μὴ σὺ βοηθήσῃς ἡμῖν;

54 Καὶ ἐσάλπισαν τῇ σάλπιγξι, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ.

55 Καὶ μετὰ τοῦτο κατέστησεν Ἰούδας ἡγουμένους τοῦ λαοῦ, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους.

56 Καὶ εἶπον τοῖς οἰκοδομοῦσιν οἰκίας, καὶ μνηστευομένοις γυναῖκας, καὶ φυτεύουσιν ἀμπελῶνας, καὶ δειλοῖς, ἀποστρέφειν ἕκαστον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον.

57 Καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολὴ, καὶ παρενέβαλε κατὰ Νότον Ἐμμαούμ.

58 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Περιζώσασθε, καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοὺς, καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι εἰς πρωῒ τοῦ πολεμῆσαι ἐν τοῖς ἔθνεσι τούτοις, τοῖς ἐπισυνηγμένοις ἐφ' ἡμᾶς ἐξᾶραι ἡμᾶς, καὶ τὰ ἅγια ἡμῶν.

59 Ὅτι κρεῖσσον ἡμᾶς ἀποθανεῖν ἐν τῷ πολέμῳ, ἢ ἐπιδεῖν ἐπὶ τὰ κακὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων.

60 Ὡς δ' ἂν ᾖ θέλημα ἐν οὐρανῷ, οὕτω ποιήσει.

Κεφ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ παρέλαβε Γοργίας πεντακισχιλίους ἄνδρας καὶ χιλίαν ἵππον ἐκλεκτὴν, καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολὴ νυκτὸς,

2 Ὥστε ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ πατάξαι αὐτοὺς ἄφνω· καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἄκρας ἦσαν αὐτῷ ὁδηγοί.

3 Καὶ ἤκουσεν Ἰούδας, καὶ ἀπῆρεν αὐτὸς καὶ οἱ δυνατοὶ πατάξαι τὴν δύναμιν τοῦ βασιλέως τὴν ἐν Ἐμμαοὺμ,

4 Ἕως ἔτι αἱ δυνάμεις ἐσκορπισμέναι ἦσαν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς.

5 Καὶ ἦλθε Γοργίας εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰούδα νυκτὸς, καὶ οὐδένα εὗρε· καὶ ἐζήτει αὐτοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὅτι εἶπε, Φεύγουσιν οὗτοι ἀφ' ἡμῶν.

6 Καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ὤφθη Ἰούδας ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τρισχιλίοις ἀνδράσι· πλὴν καλύμματα καὶ μαχαίρας οὐκ εἶχον καθὼς ἠβούλοντο.

7 Καὶ εἶδον παρεμβολὴν ἐθνῶν ἰσχυρὰν, τεθωρακισμένην, καὶ ἵππον κυκλοῦσαν αὐτὴν, καὶ οὗτοι διδακτοὶ πολέμου.

8 Καὶ εἶπεν Ἰούδας τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ, Μὴ φοβεῖσθε τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὸ ὅρμημα αὐτῶν μὴ δειλαθῆτε.

9 Μνήσθητε πῶς ἐσώθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ, ὅτε ἐδίωξεν αὐτοὺς Φαραὼ ἐν δυνάμει.

10 Καὶ νῦν βοήσωμεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἴπως ἐλεήσῃ ἡμᾶς, καὶ μνησθήσεται διαθήκης πατέρων ἡμῶν, καὶ συντρίψει τὴν παρεμβολὴν ταύτην κατὰ πρόσωπον ἡμῶν σήμερον.

11 Καὶ γνώσεται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι ἔστιν ὁ λυτρούμενος καὶ σώζων τὸν Ἰσραήλ.

12 Καὶ ἦραν οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἴδον αὐτοὺς ἐρχομένους ἐξεναντίας,

13 Καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς πόλεμον· καὶ ἐσάλπισαν οἱ μετ' Ἰούδα.

14 Καὶ συνῆψαν, καὶ συνετρίβησαν τὰ ἔθνη, καὶ ἔφυγον εἰς τὸ πεδίον.

15 Οἱ δὲ ἔσχατοι πάντες ἔπεσον ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ ἐδίωξαν αὐτοὺς ἕως Γαζηρὼν καὶ ἕως τῶν πεδίων τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀζώτου καὶ Ἰαμνίας, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν εἰς ἄνδρας τρισχιλίους.

16 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰούδας καὶ ἡ δύναμις ἀπὸ τοῦ διώκειν ὄπισθεν αὐτῶν,

17 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν, Μὴ ἐπιθυμήσητε τῶν σκύλων, ὅτι πόλεμος ἐξεναντίας ἡμῶν,

18 Καὶ Γοργίας καὶ ἡ δύναμις ἐν τῷ ὄρει ἐγγὺς ἡμῶν· ἀλλὰ στῆτε νῦν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ πολεμήσατε αὐτοὺς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψεσθε τὰ σκῦλα μετὰ παρρησίας.

19 Ἔτι λαλοῦντος Ἰούδα ταῦτα, ὤφθη μέρος τι ἐκκύπτον ἐκ τοῦ ὄρους.

20 Καὶ εἶδεν ὅτι τετρόπωνται, καὶ ἐμπυρίζουσι τὴν παρεμβολὴν, ὁ γὰρ καπνὸς θεωρούμενος ἐνεφάνιζε τὸ γεγονός.

21 Οἱ δὲ ταῦτα συνιδόντες ἐδειλώθησαν σφόδρα· συνιδόντες δὲ τὴν Ἰούδα παρεμβολὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἑτοίμην εἰς παράταξιν,

22 Ἔφυγον πάντες εἰς γῆν ἀλλοφύλων.

23 Κα

23 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰούδας ἐπὶ τὴν σκυλείαν τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἔλαβον χρυσίον πολὺ καὶ ἀργύριον καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν θαλασσίαν καὶ πλοῦτον μέγαν.

24 Καὶ ἐπιστραφέντες ὕμνουν καὶ εὐλόγουν εἰς οὐρανὸν τὸν Κύριον, ὅτι καλὸν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγένετο σωτηρία μεγάλη τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

26 Ὅσοι δὲ τῶν ἀλλοφύλων διεσώθησαν, παραγενηθέντες ἀπήγγειλαν τῷ Λυσίᾳ πάντα τὰ συμβεβηκότα.

27 Ὁ δὲ ἀκούσας συνεχύθη καὶ ἠθύμει, ὅτι οὐχ οἷα ἤθελε, τοιαῦτα γεγόνει τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐχ οἷα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, τοιαῦτα ἐξέβη.

28 Καὶ ἐν τῷ ἐχομένῳ ἐνιαυτῷ συνελόχησεν ὁ Λυσίας ἀνδρῶν ἐπιλέκτων ἑξήκοντα χιλιάδας καὶ πεντακισχιλίαν ἵππον, ὥστε ἐκπολεμῆσαι αὐτούς.

29 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ παρενέβαλον ἐν Βαιθσούροις, καὶ συνήντησεν αὐτοῖς Ἰούδας ἐν δέκα χιλιάσιν ἀνδρῶν.

30 Καὶ εἶδε τὴν παρεμβολὴν ἰσχυρὰν, καὶ προσηύξατο, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ σωτὴρ τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ συντρίψας τὸ ὅρμημα τοῦ δυνατοῦ ἐν χειρὶ τοῦ δούλου σου Δαυὶδ, καὶ παρέδωκας τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων εἰς χεῖρας Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ, καὶ τοῦ αἴροντος τὰ σκεύη αὐτοῦ.

31 Σύγκλεισον τὴν παρεμβολὴν ταύτην ἐν χειρὶ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἐπὶ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἵππῳ αὐτῶν.

32 Δὸς αὐτοῖς δειλίαν, καὶ τῆξον θράσος ἰσχύος αὐτῶν, καὶ σαλευθήτωσαν τῇ συντριβῇ αὐτῶν.

33 Κατάβαλε αὐτοὺς ῥομφαίᾳ ἀγαπώντων σε, καὶ αἰνεσάτωσάν σε πάντες οἱ εἰδότες τὸ ὄνομά σου ἐν ὕμνοις.

34 Καὶ συνέβαλον ἀλλήλοις, καὶ ἔπεσον ἐκ τῆς παρεμβολῆς Λυσίου εἰς πεντακισχιλίους ἄνδρας, καὶ ἔπεσον ἐξ ἐναντίας αὐτῶν.

35 Ἰδὼν δὲ Λυσίας τὴν γενομένην τροπὴν τῆς αὐτοῦ συντάξεως, τῆς δὲ Ἰούδα τὸ γεγενημένον θάρσος, καὶ ὡς ἕτοιμοί εἰσιν ἢ ζῆν ἢ τεθνάναι γενναίως, ἀπῆρεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἐξενολόγει· καὶ πλεονάσας τὸ γενηθὲν στρατὸν, ἐλογίζετο πάλιν παραγενέσθαι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

36 Εἶπε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Ἰδοὺ συνετρίβησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, ἀναβῶμεν καθαρίσαι τὰ ἅγια καὶ ἐγκαινίσαι.

37 Καὶ συνήχθη ἡ παρεμβολὴ πᾶσα, καὶ ἀνέβησαν εἰς ὄρος Σιών.

38 Καὶ ἶδον τὸ ἁγίασμα ἠρημωμένον, καὶ τὸ θυσιαστήριον βεβηλωμένον, καὶ τὰς πύλας κατακεκαυμένας, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς φυτὰ πεφυκότα ὡς ἐν δρυμῷ ἢ ὡς ἐν ἑνὶ τῶν ὀρέων, καὶ τὰ παστοφόρια καθηρημένα.

39 Καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκόψαντο κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπέθεντο σποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

40 Καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐσάλπι-

σαν ταῖς σάλπιγξι τῶν σημασιῶν, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν.

41 Τότε ἐπέταξεν Ἰούδας ἄνδρας πολεμεῖν τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ, ἕως ἂν καθαρίσῃ τὰ ἅγια.

42 Καὶ ἐπέλεξεν ἱερεῖς ἀμώμους, θελητὰς νόμου.

43 Καὶ ἐκαθάρισαν τὰ ἅγια, καὶ ἦραν τοὺς λίθους τοῦ μιασμοῦ εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

44 Καὶ ἐβουλεύσαντο περὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαυτώσεως τοῦ βεβηλωμένου, τί αὐτῷ ποιήσωσι.

45 Καὶ ἐπέπεσεν αὐτοῖς βουλὴ ἀγαθὴ, καθελεῖν αὐτὸ, μήποτε γένηται αὐτοῖς εἰς ὄνειδος, ὅτι ἐμίαναν τὰ ἔθνη αὐτό· καὶ καθεῖλον τὸ θυσιαστήριον,

46 Καὶ ἀπέθεντο τοὺς λίθους ἐν τῷ ὄρει τοῦ οἴκου, ἐν τόπῳ ἐπιτηδείῳ, μέχρι τοῦ παραγενηθῆναι προφήτην τοῦ ἀποκριθῆναι περὶ αὐτῶν.

47 Καὶ ἔλαβον λίθους ὁλοκλήρους κατὰ τὸν νόμον, καὶ ᾠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον καινὸν κατὰ τὸ πρότερον.

48 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὰ ἅγια καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ οἴκου, καὶ τὰς αὐλὰς ἡγίασαν.

49 Καὶ ἐποίησαν σκεύη ἅγια καινὰ, καὶ εἰσήνεγκαν τὴν λυχνίαν καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων καὶ τὴν τράπεζαν εἰς τὸν ναόν.

50 Καὶ ἐθυμίασαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐξῆψαν τοὺς λύχνους τοὺς ἐπὶ τῆς λυχνίας, καὶ ἔφαινοσαν ἐν τῷ ναῷ.

51 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους, καὶ ἐξεπέτασαν τὰ καταπετάσματα, καὶ ἐτέλεσαν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησαν.

52 Καὶ ὤρθρισαν τὸ πρωῒ τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου· οὗτος ὁ μὴν Χασελεῦ· τοῦ ὀγδόου καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἔτους.

53 Καὶ ἀνήνεγκαν θυσίαν κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων τὸ καινὸν ὃ ἐποίησαν.

54 Κατὰ τὸν καιρὸν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ ἐβεβήλωσαν αὐτὸ τὰ ἔθνη, ἐν ἐκείνῃ ἐνεκαινίσθη ἐν ᾠδαῖς καὶ κιθάραις καὶ κινύραις, καὶ ἐν κυμβάλοις.

55 Καὶ ἔπεσον πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον, καὶ προσεκύνησαν, καὶ εὐλόγησαν εἰς οὐρανὸν τὸν εὐοδώσαντα αὐτοῖς.

56 Καὶ ἐποίησαν τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἡμέρας ὀκτὼ, καὶ προσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα μετ᾽ εὐφροσύνης, καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως.

57 Καὶ κατεκόσμησαν τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ στεφάνοις χρυσοῖς καὶ ἀσπιδίσκαις, καὶ ἐνεκαίνισαν τὰς πύλας καὶ τὰ παστοφόρια, καὶ ἐθύρωσαν αὐτά.

58 Καὶ ἐγενήθη εὐφροσύνη μεγάλη ἐν τῷ λαῷ σφόδρα, καὶ ἀπεστράφη ὄνειδος ἐθνῶν.

59 Καὶ ἔστησεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ, ἵνα ἄγωνται αἱ ἡμέραι ἐγκαινισμοῦ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν ἐνιαυτὸν κατ᾽ ἐνιαυτὸν τὰς ἡμέρας ὀκτὼ ἀπὸ τῆς πέμπτης καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς Χασελεῦ, μετ᾽ εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς.

60 Καὶ ᾠκοδόμησαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὸ ὄρος Σιὼν κυκλόθεν τείχη ὑψηλὰ καὶ πύργους ὀχυροὺς, μήποτε πα-

παραγεν-

προγενηθέντα τὰ ἔθνη καταπατήσωσιν αὐτὰ, ὡς ἐποίησαν τὸ πρότερον.

61 Καὶ ἐπέταξεν ἐκεῖ δύναμιν τηρεῖν αὐτὸ, καὶ ὠχύρωσαν αὐτὸ τηρεῖν τὴν Βαιθσοῦραν, τοῦ ἔχειν τὸν λαὸν ὀχύρωμα κατὰ πρόσωπον τῆς Ἰδουμαίας.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ ἐγένετο ὅτε ἤκουσαν τὰ ἔθνη κυκλόθεν ὅτι ᾠκοδομήθη τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐνεκαινίσθη τὸ ἁγίασμα ὡς τὸ πρότερον, καὶ ὠργίσθησαν σφόδρα.

2 Καὶ ἐβουλεύσαντο τοῦ ἆραι γένος Ἰακὼβ τοὺς ὄντας ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἤρξαντο τοῦ θανατοῦν ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐξαίρειν.

3 Καὶ ἐπολέμει Ἰούδας πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἠσαῦ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ τὴν Ἀκραβαττίνην, ὅτι περιεκάθηντο τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην, καὶ συνέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν.

4 Καὶ ἐμνήσθη τῆς κακίας υἱῶν Βαιὰν, οἳ ἦσαν τῷ λαῷ εἰς παγίδα καὶ εἰς σκάνδαλον ἐν τῷ ἐνεδρεύειν αὐτοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς.

5 Καὶ συνεκλείσθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἐν τοῖς πύργοις, καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτοὺς, καὶ ἐνεπύρισε τοὺς πύργους αὐτῆς ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐνοῦσι.

6 Καὶ διεπέρασεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ εὗρε χεῖρα κραταιὰν καὶ λαὸν πολὺν, καὶ Τιμόθεον ἡγούμενον αὐτῶν.

7 Καὶ συνῆψε πρὸς αὐτοὺς πολέμους πολλοὺς, καὶ συνετρίβησαν πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.

8 Καὶ προκατελάβετο τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, καὶ ἀνέστρεψεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

9 Καὶ ἐπισυνήχθησαν τὰ ἔθνη τὰ ἐν τῇ Γαλαὰδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῖς ὁρίοις αὐτῶν τοῦ ἐξᾶραι αὐτούς· καὶ ἔφυγον εἰς Δάθεμα τὸ ὀχύρωμα·

10 Καὶ ἀπέστειλαν γράμματα πρὸς Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, λέγοντες, Ἐπισυνηγμένα ἐστὶν ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν τοῦ ἐξᾶραι ἡμᾶς,

11 Καὶ ἑτοιμάζονται ἐλθεῖν καὶ προκαταλαβέσθαι τὸ ὀχύρωμα εἰς ὃ κατεφύγομεν, καὶ Τιμόθεος ἡγεῖται τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

12 Νῦν οὖν ἐλθὼν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, ὅτι πέπτωκεν ἐξ ἡμῶν πλῆθος.

13 Καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οἱ ὄντες ἐν τοῖς Τωβίου τεθανάτωνται, καὶ ᾐχμαλωτίκασι τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ ἀπώλεσαν ἐκεῖ ὡς μίαν χιλιαρχίαν ἀνδρῶν.

14 Ἔτι αἱ ἐπιστολαὶ ἀνεγινώσκοντο, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι ἕτεροι παρεγένοντο ἐκ τῆς Γαλιλαίας διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια, ἀπαγγέλλοντες κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα,

15 Λέγοντες ἐπισυνῆχθαι ἐπ' αὐτοὺς ἐκ Πτολεμαΐδος καὶ Τύρου καὶ Σιδῶνος καὶ πάσης Γαλιλαίας ἀλλοφύλων, τοῦ ἐξαναλῶσαι ἡμᾶς.

16 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰούδας καὶ ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους, ἐπισυνήχθη ἐκκλησία μεγάλη, βουλεύσασθαι τί ποιήσωσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς οὖσιν ἐν

θλίψει, καὶ πολεμουμένοις ὑπ' αὐτῶν.

17 Καὶ εἶπεν Ἰούδας Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ πορεύου, καὶ ῥῦσαι τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· ἐγὼ δὲ καὶ Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός μου πορευσόμεθα εἰς τὴν Γαλααδῖτιν.

18 Καὶ κατέλιπεν Ἰώσηπον τὸν τοῦ Ζαχαρίου, καὶ Ἀζαρίαν, ἡγουμένους τοῦ λαοῦ, μετὰ τῶν ἐπιλοίπων τῆς δυνάμεως, ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ εἰς τήρησιν.

19 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Πρόστητε τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ συνάψητε πόλεμον πρὸς τὰ ἔθνη ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι ἡμᾶς.

20 Καὶ ἐμερίσθησαν Σίμωνι ἄνδρες τρισχίλιοι τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν Γαλιλαίαν; Ἰούδᾳ δὲ ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι εἰς τὴν Γαλααδῖτιν.

21 Καὶ ἐπορεύθη Σίμων εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ συνῆψε πολέμους πολλοὺς πρὸς τὰ ἔθνη, καὶ συνετρίβη τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

22 Καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως τῆς πύλης Πτολεμαΐδος· καὶ ἔπεσον ἐκ τῶν ἐθνῶν εἰς τρισχιλίους ἄνδρας, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν.

23 Καὶ παρέλαβε τοὺς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ ἐν Ἀρβάττοις σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτοῖς, καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν μετ' εὐφροσύνης μεγάλης.

24 Καὶ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος καὶ Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

25 Καὶ συνήντησαν τοῖς Ναβαταίοις, καὶ ἀπήντησαν αὐτοῖς εἰρηνικῶς, καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς ἅπαντα τὰ συμβάντα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν ἐν τῇ Γαλααδίτιδι.

26 Καὶ ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν συνειλημμένοι εἰσὶν εἰς Βόσορα, καὶ Βοσὸρ, ἐν Ἀλέμοις, Χασφὼρ, Μακὲδ, καὶ Καρναΐν· πᾶσαι αἱ πόλεις αὗται ὀχυραὶ καὶ μεγάλαι·

27 Καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τῆς Γαλααδίτιδός εἰσι συνειλημμένοι, καὶ εἰς αὔριον τάσσονται παρεμβάλλειν ἐπὶ τὰ ὀχυρώματα, καὶ καταλαβέσθαι, καὶ ἐξᾶραι πάντας τούτους ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

28 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὁδὸν εἰς τὴν ἔρημον εἰς Βοσὸρ ἄφνω· καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν, καὶ ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ ἔλαβε πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν πυρί.

29 Καὶ ἀπῆρεν ἐκεῖθεν νυκτὸς, καὶ ἐπορεύετο ἕως ἐπὶ τὸ ὀχύρωμα.

30 Καὶ ἐγένετο ἑωθινὴ, καὶ ἦραν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς οὐκ ἦν ἀριθμὸς, αἴροντες κλίμακας καὶ μηχανὰς καταλαβέσθαι τὸ ὀχύρωμα, καὶ ἐπολέμουν αὐτούς.

31 Καὶ εἶδεν Ἰούδας ὅτι ἦρκται ὁ πόλεμος, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν σάλπιγξι καὶ φωνῇ μεγάλῃ.

32 Καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι τῆς δυνάμεως, Πολεμήσατε σήμερον ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν.

33 Καὶ ἐξῆλθεν ἐν τρισὶν

ἀρχαῖς

ἀρχαῖς ἐξόπισθεν αὐτῶν, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐβόησαν ἐν προσευχῇ.

34 Καὶ ἐπέγνω ἡ παρεμβολὴ Τιμοθέου ὅτι Μακκαβαῖός ἐστι, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς ὀκτακισχιλίους ἄνδρας.

35 Καὶ ἀπέκλινεν εἰς Μασφὰ, καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν, καὶ προκατελάβετο αὐτὴν, καὶ ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῆς, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν πυρί.

36 Ἐκεῖθεν ἀπῆρε, καὶ προκατελάβετο τὴν Χασφὼν, Μακὲδ, Βοσὸρ, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Γαλααδίτιδος.

37 Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα συνήγαγε Τιμόθεος παρεμβολὴν ἄλλην, καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον Ῥαφὼν ἐκ πέραν τοῦ χειμάρρου.

38 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰούδας κατασκοπεῦσαι τὴν παρεμβολήν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἐπισυνηγμένα εἰσὶ πρὸς αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν, δύναμις πολλὴ σφόδρα.

39 Καὶ Ἄραβας μεμίσθωνται εἰς βοήθειαν αὐτοῖς, καὶ παρενέβαλον πέραν τοῦ χειμάρρου ἕτοιμοι τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ εἰς πόλεμον· καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας εἰς συνάντησιν αὐτῶν.

40 Καὶ εἶπε Τιμόθεος τοῖς ἄρχουσι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, Ἐν τῷ ἐγγίζειν Ἰούδαν καὶ τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν χειμάρρουν τοῦ ὕδατος, ἐὰν διαβῇ πρὸς ἡμᾶς πρότερος, οὐ δυνησόμεθα ὑποστῆναι αὐτὸν, ὅτι δυνάμενος δυνήσεται πρὸς ἡμᾶς.

41 Ἐὰν δὲ δειλανθῇ, καὶ παρεμβάλῃ πέραν τοῦ ποταμοῦ, διαπεράσομεν πρὸς αὐτὸν, καὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτόν.

42 Ὡς δὲ ἤγγισεν Ἰούδας ἐπὶ τὸν χείμαρρον τοῦ ὕδατος, ἔστησε τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ χειμάρρου, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Μὴ ἀφῆτε πάντα ἄνθρωπον παρεμβαλεῖν, ἀλλ᾽ ἐρχέσθωσαν πάντες εἰς τὸν πόλεμον.

43 Καὶ διεπέρασεν ἐπ᾽ αὐτοὺς πρότερος, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὄπισθεν αὐτοῦ· καὶ συνετρίβησαν πρὸ προσώπου αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἔρριψαν τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ ἔφυγον εἰς τὸ τέμενος ἐν Καρναΐν.

44 Καὶ προκατελάβοντο τὴν πόλιν, καὶ τὸ τέμενος ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐτροπώθη ἡ Καρναΐν, καὶ οὐκ ἐδύναντο ἔτι ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον Ἰούδα.

45 Καὶ συνήγαγεν Ἰούδας πάντα Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῇ Γαλααδίτιδι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν, παρεμβολὴν μεγάλην σφόδρα, ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα.

46 Καὶ ἦλθον ἕως Ἐφρών· καὶ αὕτη ἡ πόλις μεγάλη ἐπὶ τῆς εἰσόδου ὀχυρὰ σφόδρα· οὐκ ἦν ἐκκλῖναι ἀπ᾽ αὐτῆς δεξιὰν ἢ ἀριστερὰν, ἀλλ᾽ ἢ διὰ μέσου αὐτῆς πορεύεσθαι.

47 Καὶ ἀπέκλεισαν αὐτοὺς οἱ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐνέφραξαν τὰς πύλας λίθοις.

48 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς Ἰούδας λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων, Διελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν

γῆν ἡμῶν, ϗ οὐδεὶς κακοποι-
ήσῃ ὑμᾶς, πλὴν τοῖς ποσὶ
παρελευσόμεθα· ϗ οὐκ ἠβού-
λοντο ἀνοῖξαι αὐτῷ.
49 Καὶ ἐπέταξεν Ἰούδας
κηρύξαι ἐν τῇ παρεμβολῇ,
τοῦ παρεμβαλεῖν ἕκαστον ἐν ᾧ
ἐστι τόπῳ.
50 Καὶ παρενέβαλον οἱ ἄν-
δρες τῆς δυνάμεως, ϗ ἐπολέ-
μησαν τὴν πόλιν ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐκείνην ϗ ὅλην τὴν
νύκτα, ϗ παρεδόθη ἡ πόλις
ἐν χερσὶν αὐτοῦ.
51 Καὶ ἀπώλεσε πᾶν ἀρ-
σενικὸν ἐν στόματι ῥομφαίας,
ϗ ἐξεῤῥίζωσεν αὐτὴν, ϗ ἔ-
λαβε τὰ σκῦλα αὐτῆς, ϗ δι-
ῆλθε διὰ τῆς πόλεως ἐπάνω τῶν
ἀπεκταμμένων.
52 Καὶ διέβησαν τὸν Ἰορ-
δάνην εἰς τὸ πεδίον τὸ μέγα
κατὰ πρόσωπον Βαιθσάν.
53 Καὶ ἦν Ἰούδας ἐπισυν-
άγων τοὺς ἐσχατίζοντας, ϗ πα-
ρακαλῶν τὸν λαὸν κατὰ πᾶσαν
τὴν ὁδὸν, ἕως οὗ ἦλθον εἰς
γῆν Ἰούδα.
54 Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄ-
ρος Σιὼν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ
χαρᾷ ϗ προσήγαγον ὁλοκαυ-
τώματα, ὅτι οὐκ ἔπεσαν ἐξ
αὐτῶν οὐθεὶς ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι
ἐν εἰρήνῃ.
55 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἦν
Ἰούδας ϗ Ἰωνάθαν ἐν τῇ Γα-
λαάδ, ϗ Σίμων ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ κατὰ
πρόσωπον Πτολεμαΐδος,
56 Ἤκουσεν Ἰωσὴφ ὁ τοῦ
Ζαχαρίου, καὶ Ἀζαρίας, ἄρ-
χοντες τῆς δυνάμεως, τῶν ἀν-
δραγαθιῶν ϗ τοῦ πολέμου οἷα
ἐποίησαν,
57 Καὶ εἶπε, Ποιήσωμεν
καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ὄνομα, ϗ
πορευθῶμεν πολεμῆσαι πρὸς
τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν.
58 Καὶ παρήγγειλαν τοῖς
ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῖς μετ'
αὐτῶν, ϗ ἐπορεύθησαν ἐπὶ
Ἰάμνειαν.
59 Καὶ ἐξῆλθε Γοργίας ἐκ
τῆς πόλεως, καὶ οἱ ἄνδρες αὐ-
τοῦ εἰς συνάντησιν αὐτοῖς εἰς
πόλεμον.
60 Καὶ ἐτροπώθη Ἰώσηφος
ϗ Ἀζαρίας, ϗ ἐδιώχθησαν
ἕως τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας· ϗ
ἔπεσον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ
τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς δισχι-
λίους ἄνδρας.
61 Καὶ ἐγενήθη τροπὴ με-
γάλη ἐν τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅ-
τι οὐκ ἤκουσαν Ἰούδα καὶ τῶν
ἀδελφῶν αὐτοῦ, οἰόμενοι ἀν-
δραγαθῆσαι.
62 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἦσαν ἐκ τοῦ
σπέρματος τῶν ἀνδρῶν ἐκεί-
νων, οἷς ἐδόθη σωτηρία Ἰσ-
ραὴλ διὰ χειρὸς αὐτῶν.
63 Καὶ ὁ ἀνὴρ Ἰούδας ϗ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐδοξάσθησαν
σφόδρα ἐναντίον παντὸς Ἰσ-
ραὴλ, ϗ τῶν ἐθνῶν πάντων, οὗ
ἠκούετο τὸ ὄνομα αὐτῶν.
64 Καὶ ἐπισυνήγοντο πρὸς
αὐτοὺς εὐφημοῦντες.
65 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰούδας
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ϗ ἐ-
πολέμουν τοὺς υἱοὺς Ἡσαῦ ἐν
τῇ γῇ πρὸς Νότον, καὶ ἐ-
πάταξε τὴν Χεβρὼν ϗ τὰς
θυγατέρας αὐτῆς, ϗ καθ-
εῖλε τὸ ὀχύρωμα αὐτῆς, ϗ
τοὺς πύργους αὐτῆς ἐνέπρησε
κυκλόθεν.
66 Καὶ ἀπῆρε τοῦ πο-
ρευθῆναι εἰς γῆν ἀλλοφύ-
λων, ϗ διεπορεύετο τὴν Σα-
μάρειαν.
67 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔ-
πεσον ἱερεῖς ἐν πολέμῳ βου-
λόμενοι ἀνδραγαθῆσαι, ἐν τῷ
αὐτοὺς

αὐτοὺς ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον ἀβουλεύτως.

68 Καὶ ἐξέκλινεν Ἰούδας εἰς Ἄζωτον γῆν ἀλλοφύλων, καὶ καθεῖλε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατέκαυσε πυρὶ, καὶ ἐσκύλευσε τὰ σκῦλα τῶν πόλεων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν Ἰούδα.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑὶ ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας, καὶ ἤκουσεν ὅτι ἐστὶν Ἐλυμαῒς ἐν τῇ Περσίδι πόλις ἔνδοξος πλούτῳ, ἀργυρίῳ τε καὶ χρυσίῳ,

2 Καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν αὐτῇ πλούσιον σφόδρα, καὶ ἐκεῖ καλύμματα χρυσᾶ, καὶ θώρακες, καὶ ὅπλα ἃ κατέλιπεν ἐκεῖ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, βασιλεὺς ὁ Μακεδὼν, ὃς ἐβασίλευσε πρῶτος ἐν τοῖς Ἕλλησι.

3 Καὶ ἦλθε καὶ ἐζήτει καταλαβέσθαι τὴν πόλιν, καὶ προνομεῦσαι αὐτὴν, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη, ὅτι ἐγνώσθη ὁ λόγος τοῖς ἐκ τῆς πόλεως.

4 Καὶ ἀνέστησαν αὐτῷ εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγε καὶ ἀπῆρεν ἐκεῖθεν μετὰ λύπης μεγάλης, ἀποστρέψαι εἰς Βαβυλῶνα.

5 Καὶ ἦλθεν ἀπαγγέλλων τις αὐτῷ εἰς τὴν Περσίδα, ὅτι τετρόπωνται αἱ παρεμβολαὶ αἱ πορευθεῖσαι εἰς γῆν Ἰούδα,

6 Καὶ ἐπορεύθη Λυσίας δυνάμει ἰσχυρᾷ ἐν πρώτοις, καὶ ἀνετράπη ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐπίσχυσαν ὅπλοις καὶ δυνάμει καὶ σκύλοις πολλοῖς οἷς ἔλαβον ἀπὸ τῶν παρεμβολῶν ὧν ἐξέκοψαν,

7 Καὶ καθεῖλον τὸ βδέλυγμα ὃ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ ἁγίασμα καθὼς τὸ πρότερον ἐκύκλωσαν τείχεσιν ὑψηλοῖς, καὶ τὴν Βαιθσούραν πόλιν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, ἐθαμβήθη καὶ ἐσαλεύθη σφόδρα· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κοίτην, καὶ ἐνέπεσεν εἰς ἀῤῥωστίαν ἀπὸ τῆς λύπης, ὅτι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ καθὼς ἐνεθυμεῖτο.

9 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας πλείους, ὅτι ἀνεκαινίσθη ἐπ᾽ αὐτὸν λύπη μεγάλη, καὶ ἐλογίσατο ὅτι ἀποθνήσκει.

10 Καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀφίσταται ὁ ὕπνος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ συμπέπτωκα τῇ καρδίᾳ ἀπὸ τῆς μερίμνης.

11 Καὶ εἶπα τῇ καρδίᾳ μου, Ἕως τίνος θλίψεως ἦλθον καὶ κλύδωνος μεγάλου, ἐν ᾧ νῦν εἰμι; ὅτι χρηστὸς καὶ ἀγαπώμενος ἤμην ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μου.

12 Νῦν δὲ μιμνήσκομαι τῶν κακῶν ὧν ἐποίησα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐξαπέστειλα ἐξᾶραι τοὺς κατοικοῦντας Ἰούδα διακενῆς.

13 Ἔγνων οὖν ὅτι χάριν τούτων εὗρόν με τὰ κακὰ ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἀπόλλυμαι λύπῃ μεγάλῃ ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ.

14 Καὶ ἐκάλεσε Φίλιππον ἕνα τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ διάδημα καὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ τὸν δακτύλιον, τοῦ ἀγα-

γεῖν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκθρέψαι αὐτὸν τοῦ βασιλεύειν.

16 Καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ἔτους ἐννάτου καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ.

17 Καὶ ἐπέγνω Λυσίας ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεύς, καὶ κατέστησε βασιλεύειν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, ὃν ἐξέθρεψε νεώτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐπάτορα.

18 Καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄκρας ἦσαν συγκλείοντες τὸν Ἰσραὴλ κύκλῳ τῶν ἁγίων, καὶ ζητοῦντες τὰ κακὰ δι' ὅλου, καὶ στήριγμα τοῖς ἔθνεσι.

19 Καὶ ἐλογίσατο Ἰούδας ἐξᾶραι αὐτούς· καὶ ἐξεκκλησίασε πάντα τὸν λαὸν τοῦ περικαθίσαι ἐπ' αὐτούς.

20 Καὶ συνήχθησαν ἅμα, καὶ περιεκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς ἔτους πεντηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ, καὶ ἐποίησεν ἐπ' αὐτοὺς βελοστάσεις καὶ μηχανάς.

21 Καὶ ἐξῆλθον ἐξ αὐτῶν ἐκ τοῦ συγκλεισμοῦ, καὶ ἐκολλήθησαν αὐτοῖς τινες τῶν ἀσεβῶν ἐξ Ἰσραήλ,

22 Καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπον, Ἕως πότε οὐ ποιήσῃ κρίσιν, καὶ ἐκδικήσεις τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν;

23 Ἡμεῖς εὐδοκοῦμεν δουλεύειν τῷ πατρί σου, καὶ πορεύεσθαι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις, καὶ κατακολουθεῖν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ.

24 Καὶ περιεκάθηντο εἰς τὴν ἄκραν υἱοὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν, χάριν τούτου καὶ ἀλλοτριοῦνται ἀφ' ἡμῶν· πλὴν ὅσοι εὑρίσκοντο ἀφ' ἡμῶν, ἐθανατοῦντο, καὶ αἱ κληρονομίαι ἡμῶν διηρπάζοντο.

25 Καὶ οὐκ ἐφ' ἡμᾶς μόνον ἐξέτειναν χεῖρα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν.

26 Καὶ ἰδοὺ παρεμβεβλήκασι σήμερον ἐπὶ τὴν ἄκραν ἐν Ἰερουσαλήμ, τοῦ καταλαβέσθαι αὐτήν, καὶ τὸ ἁγίασμα, καὶ τὴν Βαιθσούραν ὠχύρωσαν.

27 Καὶ ἐὰν μὴ προκαταλάβῃς αὐτοὺς διὰ τάχους, μείζονα τούτων ποιήσουσι, καὶ οὐ δυνήσῃ τοῦ κατασχεῖν αὐτῶν.

28 Καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς ὅτε ἤκουσε, καὶ συνήγαγε πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ἡνιῶν.

29 Καὶ ἀπὸ βασιλειῶν ἑτέρων καὶ ἀπὸ νήσων θαλασσῶν ἦλθον πρὸς αὐτὸν δυνάμεις μισθωταί.

30 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ἑκατὸν χιλιάδες τῶν πεζῶν, καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἵππων, καὶ ἐλέφαντες δύο καὶ τριάκοντα εἰδότες πόλεμον.

31 Καὶ ἦλθον διὰ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ παρενεβάλοσαν ἐπὶ Βαιθσούραν, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλάς, καὶ ἐποίησαν μηχανάς· καὶ ἐξῆλθον, καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὰς ἐν πυρί, καὶ ἐπολέμησαν ἀνδρωδῶς.

32 Καὶ ἀπῆρεν Ἰούδας ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ παρενέβαλεν εἰς Βαιθζαχαρία ἀπέναντι τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως.

33 Καὶ ὤρθρισεν ὁ βασιλεὺς τοπρωΐ, καὶ ἀπῆρε τὴν παρεμβολὴν ἐν ὁρμήματι αὐτῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Βαιθζαχαρία, καὶ διεσκευάσθησαν αἱ δυνάμεις εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι.

34 Καὶ

34 Καὶ τοῖς ἐλέφασιν ἔδειξαν αἷμα σταφυλῆς καὶ μόρων τοῦ παραστῆσαι αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον.

35 Καὶ διεῖλον τὰ θηρία εἰς τὰς φάλαγγας, καὶ παρέστησαν ἑκάστῳ ἐλέφαντι χιλίους ἄνδρας τεθωρακισμένους ἐν ἁλυσιδωτοῖς, καὶ περικεφαλαῖαι χαλκαῖ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ πεντακόσιοι ἵπποι διατεταγμένοι ἑκάστῳ θηρίῳ ἐκλελεγμένοι.

36 Οὗτοι πρὸ καιροῦ, οὗ ἐὰν ἦν τὸ θηρίον, ἦσαν, καὶ οὗ ἐὰν ἐπορεύετο, ἐπορεύοντο ἅμα, οὐκ ἀφίσταντο ἀπ᾽ αὐτοῦ.

37 Καὶ πύργοι ξύλινοι ἐπ᾽ αὐτοὺς ὀχυροὶ σκεπαζόμενοι ἐφ᾽ ἑκάστου θηρίου, ἐζωσμένοι ἐπ᾽ αὐτοῦ μηχαναῖς· καὶ ἐφ᾽ ἑκάστου ἄνδρες δυνάμεως δύο καὶ τριάκοντα οἱ πολεμοῦντες ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ ὁ Ἰνδὸς αὐτοῦ.

38 Καὶ τὴν ἐπίλοιπον ἵππον ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἔστησεν ἐπὶ τὰ δύο μέρη τῆς παρεμβολῆς, κατασείοντες καὶ καταφρασσόμενοι ἐν ταῖς φάραγξιν.

39 Ὡς δὲ ἔστιλβεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὰς χρυσᾶς καὶ χαλκᾶς ἀσπίδας, ἔστιλβε τὰ ὄρη ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ κατηύγαζεν ὡς λαμπάδες πυρός.

40 Καὶ ἐξετάθη μέρος τι τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη, καὶ τινες ἐπὶ ταπεινά· καὶ ἤρχοντο ἀσφαλῶς καὶ τεταγμένως.

41 Καὶ ἐσαλεύοντο πάντες οἱ ἀκούοντες φωνῆς πλήθους αὐτῶν, καὶ ὁδοιπορείας τοῦ πλήθους, καὶ συγκρουσμοῦ τῶν ὅπλων· ἦν γὰρ ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα καὶ ἰσχυρά.

42 Καὶ ἤγγισεν Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ εἰς παράταξιν· καὶ ἔπεσον ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἑξακόσιοι ἄνδρες.

43 Καὶ εἶδεν Ἐλεάζαρ ὁ Σαυαρὰν ἓν τῶν θηρίων τεθωρακισμένον θώρακι βασιλικῷ, καὶ ἦν ὑπεράγον πάντα τὰ θηρία, καὶ ὤφθη ὅτι ἐν αὐτῷ ἐστὶν ὁ βασιλεύς.

44 Καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ περιποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον.

45 Καὶ ἐπέδραμεν αὐτῷ θράσει εἰς μέσον τῆς φάλαγγος, καὶ ἐθανάτου δεξιὰ καὶ εὐώνυμα, καὶ ἐσχίζοντο ἀπ᾽ αὐτοῦ ἔνθα καὶ ἔνθα.

46 Καὶ εἰσέδυ ὑπὸ τὸν ἐλέφαντα, καὶ ὑπέθηκεν αὐτῷ, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

47 Καὶ ἴδον τὴν ἰσχὺν τῆς βασιλείας καὶ τὸ ὅρμημα τῶν δυνάμεων, καὶ ἐξέκλιναν ἀπ᾽ αὐτῶν.

48 Οἱ δὲ ἐκ τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἀνέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ παρενέβαλεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς τὸ ὄρος Σιών,

49 Καὶ ἐποίησεν εἰρήνην μετὰ τῶν ἐκ Βαιθσούρων· καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι οὐκ ἦν αὐτοῖς ἐκεῖ διατροφὴ τοῦ συγκεκλεῖσθαι ἐν αὐτῇ, ὅτι σάββατον ἦν ἐν τῇ γῇ.

50 Καὶ κατελάβετο βασιλεὺς τὴν Βαιθσοῦραν, καὶ ἀπέταξεν ἐκεῖ φρουρὰν τηρεῖν αὐτήν,

51 Καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὸ ἁγίασμα ἡμέρας πολλάς, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ βελοστάσεις καὶ μηχανὰς καὶ πυροβόλα καὶ λι-

λιθόβολα καὶ σκορπίδια εἰς τὸ βάλλεσθαι βέλη, καὶ σφενδόνας.

52 Καὶ ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ μηχανὰς πρὸς τὰς μηχανὰς αὐτῶν, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλάς.

53 Βρώματα δὲ οὐκ ἦν ἐν τοῖς ἀγγείοις, διὰ τὸ ἕβδομον ἔτος εἶναι, καὶ οἱ ἀνασωζόμενοι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν κατέφαγον τὸ ὑπόλειμμα τῆς παραθέσεως.

54 Καὶ ὑπελείφθησαν ἐν τοῖς ἁγίοις ἄνδρες ὀλίγοι, ὅτι κατεκράτησεν αὐτῶν ὁ λιμός· καὶ ἐσκορπίσθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

55 Καὶ ἤκουσε Λυσίας, ὅτι Φίλιππος, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος ἔτι ζῶν, ἐκθρέψαι Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν,

56 Ἀπέστρεψεν ἀπὸ τῆς Περσίδος καὶ Μηδείας, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ πορευθεῖσαι τοῦ βασιλέως μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι ζητεῖ παραλαβεῖν τὰ πράγματα.

57 Καὶ κατέσπευσε τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ τοὺς ἄνδρας, Ἐκλείπομεν καθ' ἡμέραν, καὶ ἡ τροφὴ ἡμῖν ὀλίγη, καὶ ὁ τόπος οὗ παρεμβάλλομεν ἐστὶν ὀχυρὸς, καὶ ἐπίκειται ἡμῖν τὰ τῆς βασιλείας.

58 Νῦν οὖν δῶμεν δεξιὰν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, καὶ ποιήσωμεν μετ' αὐτῶν εἰρήνην καὶ μετὰ παντὸς ἔθνους αὐτῶν,

59 Καὶ στήσωμεν αὐτοῖς τοῦ πορεύεσθαι τοῖς νομίμοις αὐτῶν, ὡς τοπρότερον· χάριν γὰρ τῶν νομίμων αὐτῶν ὧν διεσκεδάσαμεν, ὠργίσθησαν, καὶ ἐποίησαν ταῦτα πάντα.

60 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς εἰρηνεῦσαι, καὶ ἐπεδέξαντο.

61 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες· ἐπὶ τούτοις ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ὀχυρώματος.

62 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ὄρος Σιὼν, καὶ εἶδε τὸ ὀχύρωμα τοῦ τόπου· καὶ ἠθέτησε τὸν ὁρισμὸν ὃν ὤμοσε, καὶ ἐνετείλατο καθελεῖν τὸ τεῖχος κυκλόθεν.

63 Καὶ ἀπῆρε κατὰ σπουδὴν, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εὗρε Φίλιππον κυριεύοντα τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμησε πρὸς αὐτὸν, καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν βίᾳ.

Κεφ. ζ'. 7.

Ἔτους ἑνὸς καὶ πεντηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐξῆλθε Δημήτριος ὁ τοῦ Σελεύκου ἐκ Ῥώμης, καὶ ἀνέβη σὺν ἀνδράσιν ὀλίγοις εἰς πόλιν παραθαλασσίαν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσεπορεύετο εἰς οἶκον βασιλείας πατέρων αὐτοῦ, συνέλαβον αἱ δυνάμεις τὸν Ἀντίοχον καὶ τὸν Λυσίαν ἄγειν αὐτοὺς αὐτῷ.

3 Καὶ ἐγνώσθη αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, καὶ εἶπε, Μή μοι δείξητε τὰ πρόσωπα αὐτῶν.

4 Καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς αἱ δυνάμεις, καὶ ἐκάθισε Δημήτριος ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ.

5 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν πάντες ἄνδρες ἄνομοι καὶ ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ Ἄλκιμος ἡγεῖτο αὐτῶν, βουλόμενος ἱερατεύειν.

6 Καὶ κατηγόρησε τοῦ λαοῦ

πρὸς

πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες,
Ἀπώλεσεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ τοὺς φίλους σου, καὶ
ἡμᾶς ἐσκόρπισαν ἀπὸ τῆς
γῆς ἡμῶν.
7 Νῦν οὖν ἀπόστειλον ἄν-
δρα ᾧ πιστεύεις, καὶ πορευθεὶς
ἰδέτω τὴν ἐξολόθρευσιν πᾶ-
σαν ἣν ἐποίησαν ἡμῖν καὶ
τῇ χώρᾳ τοῦ βασιλέως, καὶ κο-
λασάτω αὐτοὺς καὶ πάντας τοὺς
ἐπιβοηθοῦντας αὐτοῖς.
8 Καὶ ἐπέλεξεν ὁ βασιλεὺς
Βακχίδην τὸν φίλον τοῦ βα-
σιλέως, κυριεύοντα ἐν τῷ πέ-
ραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ μέγαν ἐν
τῇ βασιλείᾳ, καὶ πιστὸν τῷ βα-
σιλεῖ.
9 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν,
καὶ Ἄλκιμον τὸν ἀσεβῆ, καὶ
ἔστησεν αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην,
καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ ποιῆσαι
τὴν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ.
10 Καὶ ἀπῆραν, καὶ ἦλθον
μετὰ δυνάμεως πολλῆς εἰς
γῆν Ἰούδα· καὶ ἀπέστειλεν
ἀγγέλους πρὸς Ἰούδαν, καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ, λόγοις εἰρηνι-
κοῖς μετὰ δόλου.
11 Καὶ οὐ προσέσχον τοῖς λό-
γοις αὐτῶν, εἶδον γὰρ ὅτι ἦλ-
θον μετὰ δυνάμεως πολλῆς.
12 Καὶ ἐπισυνήχθησαν
πρὸς Ἄλκιμον καὶ Βακχίδην
συναγωγὴ γραμματέων ἐκ-
ζητῆσαι δίκαια.
13 Καὶ πρῶτοι οἱ Ἀσιδαῖοι
ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπε-
ζήτουν παρ' αὐτῶν εἰρήνην·
14 Εἶπαν γὰρ, Ἄνθρωπος
ἱερεὺς ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀα-
ρὼν ἦλθεν ἐν ταῖς δυνάμεσι, καὶ
οὐκ ἀδικήσει ἡμᾶς.
15 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐ-
τῶν λόγους εἰρηνικοὺς, καὶ ὤμο-
σεν αὐτοῖς, λέγων, Οὐκ ἐκ-
ζητήσομεν ὑμῖν κακὸν, καὶ
τοῖς φίλοις ὑμῶν.
16 Καὶ ἐπίστευσαν αὐτῷ·
καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐτῶν ἑξ-
ήκοντα ἄνδρας, καὶ ἀπέκτει-
νεν αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, κατὰ τὸν
λόγον ὃν ἔγραψε,
17 Σάρκας ὁσίων σου καὶ
αἵματα αὐτῶν ἐξέχεαν κύ-
κλῳ Ἰερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν
αὐτοῖς ὁ θάπτων.
18 Καὶ ἐπέπεσεν αὐτῶν ὁ
φόβος καὶ ὁ τρόμος ἐπὶ πάν-
τα τὸν λαὸν, ὅτι εἶπαν, Οὐκ
ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια καὶ κρί-
σις· παρέβησαν γὰρ τὴν στάσιν
καὶ τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσαν.
19 Καὶ ἀπῆρε Βακχίδης
ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ, καὶ παρενέ-
βαλεν ἐν Βηζέθ, καὶ ἀπέστει-
λε καὶ συνέλαβε πολλοὺς ἀπὸ
τῶν ἀπ' αὐτοῦ αὐτομολησάν-
των ἀνδρῶν, καί τινας τοῦ λαοῦ,
καὶ ἔθυσεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ
τὸ μέγα.
20 Καὶ κατέστησε τὴν χώ-
ραν τῷ Ἀλκίμῳ, καὶ ἀφῆκε
μετ' αὐτοῦ δύναμιν τοῦ βοηθεῖν
αὐτῷ· καὶ ἀπῆλθε Βακχίδης
πρὸς τὸν βασιλέα.
21 Καὶ ἠγωνίσατο Ἄλκι-
μος περὶ τῆς ἀρχιερωσύνης.
22 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐ-
τὸν πάντες οἱ ταράσσοντες τὸν
λαὸν αὐτῶν, καὶ κατεκράτησαν
γῆν Ἰούδα, καὶ ἐποίησαν πλη-
γὴν μεγάλην ἐν Ἰσραήλ.
23 Καὶ εἶδεν Ἰούδας πᾶσαν
τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν Ἄλ-
κιμος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν υἱ-
οῖς Ἰσραὴλ, ὑπὲρ τὰ ἔθνη·
24 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς πάντα
τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας κυκλό-
θεν, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν
ἐν τοῖς ἀνδράσι τοῖς αὐτο-
μολήσασι, καὶ ἀνεστάλησαν τοῦ
πορεύεσθαι εἰς τὴν χώραν.

25 Ὡς

25 Ὡς δὲ εἶδεν Ἄλκιμος ὅτι ἐνίσχυσεν Ἰούδας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔγνω ὅτι οὐ δύναται ὑποστῆναι αὐτοὺς, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ κατηγόρησεν αὐτῶν πονηρά.

26 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Νικάνορα, ἕνα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ τῶν ἐνδόξων, καὶ μισοῦντα καὶ ἐχθραίνοντα τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ ἐξᾶραι τὸν λαόν.

27 Καὶ ἦλθε Νικάνωρ εἰς Ἱερουσαλὴμ δυνάμει πολλῇ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μετὰ δόλου λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων,

28 Μὴ ἔστω μάχη ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν· ἥξω ἐν ἀνδράσιν ὀλίγοις, ἵνα ὑμῶν ἴδω τὰ πρόσωπα μετ' εἰρήνης.

29 Καὶ ἦλθε πρὸς Ἰούδαν, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους εἰρηνικῶς· καὶ οἱ πολέμιοι ἦσαν ἕτοιμοι ἐξαρπάσαι τὸν Ἰούδαν.

30 Καὶ ἐγνώσθη ὁ λόγος τῷ Ἰούδᾳ, ὅτι μετὰ δόλου ἦλθεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπτοήθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἔτι ἰδεῖν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

31 Καὶ ἔγνω Νικάνωρ ὅτι ἀπεκαλύφθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰούδᾳ ἐν πολέμῳ κατὰ Χαφαρσαλαμά.

32 Καὶ ἔπεσον τῶν παρὰ Νικάνορος ὡσεὶ πεντακισχίλιοι ἄνδρες, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν πόλιν Δαυίδ.

33 Καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἀνέβη Νικάνωρ εἰς τὸ ὄρος Σιών· ἐξῆλθον ἀπὸ τῶν ἱερέων ἐκ τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ ἀσπάσασθαι αὐτὸν εἰρηνικῶς, καὶ δεῖξαι αὐτῷ τὴν ὁλοκαύτωσιν τὴν προσφερομένην ὑπὲρ τοῦ βασιλέως.

34 Καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς, καὶ κατεγέλασεν αὐτῶν, καὶ ἐμίανεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφάνως.

35 Καὶ ὤμοσε μετὰ θυμοῦ, λέγων, Ἐὰν μὴ παραδοθῇ Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ εἰς χεῖράς μου τὸ νῦν, καὶ ἔσται ἐὰν ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ, ἐμπυριῶ τὸν οἶκον τοῦτον· καὶ ἐξῆλθε μετὰ θυμοῦ μεγάλου.

36 Καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς καὶ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ, καὶ ἔκλαυσαν, καὶ εἶπον,

37 Σὺ Κύριε ἐξελέξω τὸν οἶκον τοῦτον ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῷ, εἶναι οἶκον προσευχῆς καὶ δεήσεως τῷ λαῷ σου.

38 Ποίησον ἐκδίκησιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ καὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτοῦ, καὶ πεσέτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ· μνήσθητι τῶν δυσφημιῶν αὐτῶν, καὶ μὴ δῷς αὐτοῖς μονήν.

39 Καὶ ἐξῆλθε Νικάνωρ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρενέβαλεν ἐν Βαιθωρὼν, καὶ συνήντησεν αὐτῷ δύναμις Συρίας.

40 Καὶ Ἰούδας παρενέβαλεν ἐν Ἀδασὰ ἐν τρισχιλίοις ἀνδράσι· καὶ προσηύξατο Ἰούδας, καὶ εἶπεν,

41 Οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων ὅτε ἐδυσφήμησαν, ἐξῆλθεν ἄγγελός σου Κύριε, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας.

42 Οὕτω σύντριψον τὴν παρεμβολὴν ταύτην ἐνώπιον ἡμῶν σήμερον, καὶ γνώτωσαν οἱ ἐπίλοιποι, ὅτι κακῶς ἐλάλησεν ἐπὶ τὰ ἅγιά σου

καὶ κρῖνον αὐτὸν κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

43 Καὶ συνῆψαν αἱ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς Ἀδάρ, καὶ συνετρίβη ἡ παρεμβολὴ Νικάνορος, καὶ ἔπεσεν αὐτὸς πρῶτος ἐν τῷ πολέμῳ.

44 Ὡς δὲ εἶδεν ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὅτι ἔπεσε Νικάνωρ, ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον.

45 Καὶ κατεδίωκον αὐτοὺς ὁδὸν ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ Ἀδαζὲρ ἕως τοῦ ἐλθεῖν εἰς Γάζηρα, καὶ ἐσάλπισαν ὀπίσω αὐτῶν ταῖς σάλπιγξι τῶν σημασιῶν.

46 Καὶ ἐξῆλθον ἐκ πασῶν τῶν κωμῶν τῆς Ἰουδαίας κυκλόθεν, καὶ ὑπερεκέρων αὐτούς, καὶ ἀνέστρεφον οὗτοι πρὸς τούτους, καὶ ἔπεσον πάντες ῥομφαίᾳ, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

47 Καὶ ἔλαβον τὰ σκῦλα καὶ τὴν προνομήν, καὶ τὴν κεφαλὴν Νικάνορος ἀφεῖλον, καὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἣν ἐξέτεινεν ὑπερηφάνως, καὶ ἤνεγκαν, καὶ ἐξέτειναν παρὰ τὴν Ἱερουσαλήμ.

48 Καὶ ηὐφράνθη ὁ λαὸς σφόδρα, καὶ ἤγαγον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡμέραν εὐφροσύνης μεγάλης.

49 Καὶ ἔστησαν τοῦ ἄγειν κατ᾽ ἐνιαυτὸν τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ Ἀδάρ.

50 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα ἡμέρας ὀλίγας.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἤκουσεν Ἰούδας τὸ ὄνομα τῶν Ῥωμαίων, ὅτι εἰσὶ δυνατοὶ ἰσχύϊ, καὶ αὐτοὶ εὐδοκοῦσιν ἐν πᾶσι τοῖς προστιθεμένοις αὐτοῖς, καὶ ὅσοι ἂν προσέλθωσιν αὐτοῖς, ἱστῶσιν αὐτοῖς φιλίαν,

2 Καὶ ὅτι εἰσὶ δυνατοὶ ἰσχύϊ· καὶ διηγήσαντο αὐτῷ τοὺς πολέμους αὐτῶν, καὶ τὰς ἀνδραγαθίας ἃς ποιοῦσιν ἐν τοῖς Γαλάταις, καὶ ὅτι κατεκράτησαν αὐτῶν καὶ ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ φόρον,

3 Καὶ ὅσα ἐποίησαν ἐν χώρᾳ Ἱσπανίας, τοῦ κατακρατῆσαι τῶν μετάλλων τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου τοῦ ἐκεῖ·

4 Καὶ κατεκράτησαν τοῦ τόπου παντὸς τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ τῇ μακροθυμίᾳ, καὶ ὁ τόπος ἦν μακρὰν ἀπέχων ἀπ᾽ αὐτῶν σφόδρα· καὶ τῶν βασιλέων τῶν ἐπελθόντων ἐπ᾽ αὐτοὺς ἀπ᾽ ἄκρου τῆς γῆς συνέτριψαν αὐτούς, καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ οἱ ἐπίλοιποι διδόασιν αὐτοῖς φόρον κατ᾽ ἐνιαυτόν·

5 Καὶ τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Περσέα Κιτιέων βασιλέα, καὶ τοὺς ἐπηρμένους ἐπ᾽ αὐτούς, συνέτριψαν αὐτοὺς ἐν πολέμῳ, καὶ κατεκράτησαν αὐτῶν·

6 Καὶ Ἀντίοχον τὸν μέγαν βασιλέα τῆς Ἀσίας, τὸν πορευθέντα ἐπ᾽ αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἔχοντα ἑκατὸν εἴκοσι ἐλέφαντας καὶ ἵππον καὶ ἅρματα καὶ δύναμιν πολλὴν σφόδρα, καὶ συνετρίβη ἀπ᾽ αὐτῶν·

7 Καὶ ἔλαβον αὐτὸν ζῶντα, καὶ ἔστησαν αὐτοῖς διδόναι αὐτόν τε καὶ τοὺς βασιλεύοντας μετ᾽ αὐτὸν φόρον μέγαν, διδόναι ὅμηρα καὶ διαστολήν,

8 Καὶ χώραν τὴν Ἰνδικήν, καὶ Μήδειαν, καὶ Λυδίαν, καὶ ἀπὸ τῶν καλλίστων χωρῶν αὐτῶν, καὶ λαβόντες αὐτὰς παρ᾽ αὐτοῦ, ἔδωκαν αὐτὰς Εὐμένει τῷ βασιλεῖ·

9 Καὶ

9 Καὶ ὅτι οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐβουλεύσαντο ἐλθεῖν καὶ ἐξᾶραι αὐτούς,

10 Καὶ ἐγνώσθη ὁ λόγος αὐτοῖς, καὶ ἀπέστειλαν ἐπ᾽ αὐτοὺς στρατηγὸν ἕνα, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτούς, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοί, καὶ ᾐχμαλώτευσαν τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προενόμευσαν αὐτούς, καὶ κατεκράτησαν τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ καθεῖλον τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν, καὶ κατεδουλώσαντο αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·

11 Καὶ τὰς ἐπιλοίπους βασιλείας, καὶ τὰς νήσους, ὅσοι ποτὲ ἀντέστησαν αὐτοῖς, κατέφθειραν, καὶ ἐδούλωσαν αὐτούς·

12 Μετὰ δὲ τῶν φίλων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπαναπαυομένων αὐτοῖς συνετήρησαν φιλίαν, καὶ κατεκράτησαν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐγγὺς καὶ τῶν μακράν, καὶ ὅσοι ἤκουον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐφοβοῦντο ἀπ᾽ αὐτῶν·

13 Ὅσοις δ᾽ ἂν βούλωνται βοηθεῖν καὶ βασιλεύειν, βασιλεύουσιν· οὓς δ᾽ ἂν βούλωνται, μεθιστῶσι, καὶ ὑψώθησαν σφόδρα.

14 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπέθετο οὐδεὶς αὐτῶν διάδημα, καὶ οὐ περιεβάλοντο πορφύραν, ὥστε ἁδρυνθῆναι ἐν αὐτῇ·

15 Καὶ βουλευτήριον ἐποίησαν ἑαυτοῖς, καὶ καθ᾽ ἡμέραν ἐβουλεύοντο τριακόσιοι καὶ εἴκοσι βουλευόμενοι διαπαντὸς περὶ τοῦ πλήθους, τοῦ εὐκοσμεῖν αὐτούς·

16 Καὶ πιστεύουσιν ἑνὶ ἀνθρώπῳ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατ᾽ ἐνιαυτόν, καὶ κυριεύειν πάσης τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ πάντες ἀκούουσι τοῦ ἑνός, καὶ οὐκ ἔστι φθόνος οὐδὲ ζῆλος ἐν αὐτοῖς·

17 Καὶ ἐπέλεξεν Ἰούδας τὸν Εὐπόλεμον υἱὸν Ἰωάννου τοῦ Ἀκκώς, καὶ Ἰάσονα υἱὸν Ἐλεαζάρου, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς Ῥώμην, στῆσαι αὐτοῖς φιλίαν καὶ συμμαχίαν,

18 Καὶ τοῦ ἆραι τὸν ζυγὸν ἀπ᾽ αὐτῶν, ὅτι ἴδον τὴν βασιλείαν τῶν Ἑλλήνων καταδουλουμένους τὸν Ἰσραὴλ δουλείαν.

19 Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώμην, καὶ ἡ ὁδὸς πολλὴ σφόδρα, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον,

20 Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλαν ἡμᾶς πρὸς ὑμᾶς, στῆσαι μεθ᾽ ὑμῶν συμμαχίαν καὶ εἰρήνην, καὶ γραφῆναι ἡμᾶς συμμάχους καὶ φίλους ὑμῶν.

21 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον αὐτῶν.

22 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἀντέγραψεν ἐπὶ δέλτοις χαλκαῖς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἶναι παρ᾽ αὐτοῖς ἐκεῖ μνημόσυνον εἰρήνης καὶ συμμαχίας·

23 Καλῶς γένοιτο Ῥωμαίοις καὶ τῷ ἔθνει Ἰουδαίων ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ῥομφαία καὶ ἐχθρὸς μακρυνθείη ἀπ᾽ αὐτῶν.

24 Ἐὰν δὲ ἐνστῇ πόλεμος ἐν Ῥώμῃ προτέρᾳ ἢ πᾶσι τοῖς συμμάχοις αὐτῶν ἐν πάσῃ κυρείᾳ αὐτῶν,

25 Συμμαχήσει τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ὡς ἂν ὁ καιρὸς ὑπογράφῃ αὐτοῖς, καρδίᾳ πλήρει.

26 Καὶ τοῖς πολεμοῦσιν οὐ δώσουσιν οὐδὲ ἐπαρκέσουσι

σιτο

σῖτον, ὅπλα, ἀργύριον, πλοῖα,
ὡς ἔδοξε Ῥωμαίοις· καὶ φυλά-
ξονται τὰ φυλάγματα αὐτῶν
οὐθὲν λαβόντες.
27 Κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἐὰν
ἔθνει Ἰουδαίων συμβῇ προ-
τέροις πόλεμος, συμμαχή-
σουσιν οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ ψυχῆς,
ὡς ἂν αὐτοῖς ὁ καιρὸς ὑπο-
γράφῃ.
28 Καὶ τοῖς συμμαχοῦσιν
οὐ δοθήσεται σῖτος, ὅπλα, ἀργύ-
ριον, πλοῖα, ὡς ἔδοξε Ῥώμῃ·
καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα
αὐτῶν, καὶ οὐ μετὰ δόλου.
29 Κατὰ τοὺς λόγους τούτους
ἔστησαν Ῥωμαῖοι τῷ δήμῳ τῶν
Ἰουδαίων.
30 Ἐὰν δὲ μετὰ τοὺς λόγους
τούτους βουλεύσωνται οὗτοι καὶ
οὗτοι προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν,
ποιήσονται ἐξ αἱρέσεως αὐ-
τῶν, καὶ ὃ ἐὰν προσθῶσιν ἢ ἀφ-
έλωσιν, ἔσται κύρια.
31 Καὶ περὶ τῶν κακῶν ὧν ὁ
βασιλεὺς Δημήτριος συν-
τελεῖται εἰς αὐτοὺς, ἐγράψα-
μεν αὐτῷ, λέγοντες, Διατί ἐ-
βάρυνας τὸν ζυγόν σου ἐπὶ τοὺς
φίλους ἡμῶν τοὺς συμμάχους
Ἰουδαίους;
32 Ἐὰν οὖν ἔτι ἐντύχωσι
κατὰ σοῦ, ποιήσομεν αὐτοῖς τὴν
κρίσιν, καὶ πολεμήσομέν σε
διὰ τῆς θαλάσσης καὶ διὰ τῆς
ξηρᾶς.

Κεφ. θ΄. 9.

ΚΑὶ ἤκουσε Δημήτριος ὅ-
τι ἔπεσε Νικάνωρ καὶ αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ ἐν πολέμῳ, καὶ
προσέθετο τὸν Βακχίδην καὶ τὸν
Ἄλκιμον ἐκ δευτέρου ἀπο-
στεῖλαι εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ τὸ
δεξιὸν κέρας μετ' αὐτῶν.
2 Καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν
εἰς Γάλγαλα, καὶ παρενέβαλον
ἐπὶ Μαισαλὼθ τὴν ἐν Ἀρ-
βήλοις, καὶ προκατελάβοντο
αὐτὴν, καὶ ἀπώλεσαν ψυχὰς
ἀνθρώπων πολλάς.
3 Καὶ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου
ἔτους τοῦ δευτέρου καὶ πεντηκο-
στοῦ καὶ ἑκατοστοῦ παρενέβαλον
ἐπὶ Ἰερουσαλήμ.
4 Καὶ ἀπῆραν καὶ ἐπορεύ-
θησαν εἰς Βερέαν ἐν εἴκοσι χιλι-
άσιν ἀνδρῶν καὶ δισχιλίᾳ ἵππῳ.
5 Καὶ Ἰούδας ἦν παρεμβε-
βληκὼς ἐν Ἐλεασὰ, καὶ τρισχί-
λιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ μετ'
αὐτοῦ.
6 Καὶ ἴδον τὸ πλῆθος τῶν
δυνάμεων ὅτι πολλοί εἰσι, καὶ
ἐφοβήθησαν σφόδρα· καὶ ἐξερ-
ρύησαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς παρεμβο-
λῆς, οὐ κατελείφθησαν ἐξ αὐτῶν
ἀλλ' ἢ ὀκτακόσιοι ἄνδρες.
7 Καὶ εἶδεν Ἰούδας, ὅτι
ἀπερρύη ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ,
καὶ ὁ πόλεμος ἔθλιβεν αὐ-
τόν· καὶ συνετρίβη τῇ καρ-
δίᾳ, ὅτι οὐκ εἶχε καιρὸν συν-
αγαγεῖν αὐτούς.
8 Καὶ ἐξελύθη, καὶ εἶπε
τοῖς καταλειφθεῖσιν, Ἀναστῶ-
μεν καὶ ἀναβῶμεν ἐπὶ τοὺς ὑπ-
εναντίους ἡμῶν, ἐὰν ἄρα δυ-
νώμεθα πολεμῆσαι αὐτούς.
9 Καὶ ἀπέστρεψαν αὐτὸν,
λέγοντες, Οὐ μὴ δυνώμεθα,
ἀλλ' ἢ σώζωμεν τὰς ἑαυτῶν
ψυχὰς τὸ νῦν, καὶ ἐπιστρέψω-
μεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ
πολεμήσωμεν πρὸς αὐτοὺς,
ἡμεῖς δὲ ὀλίγοι.
10 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Μή
μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ πρᾶγ-
μα τοῦτο, φυγεῖν ἀπ' αὐτῶν,
καὶ εἰ ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν,
καὶ ἀποθάνωμεν ἐν ἀνδρείᾳ
χάριν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ
μὴ καταλίπωμεν αἰτίαν τῇ
δόξῃ ἡμῶν.
11 Καὶ ἀπῆρεν ἡ δύναμις

ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔστησαν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ ἐμερίσθη ἡ ἵππος εἰς δύο μέρη, καὶ οἱ σφενδονῆται καὶ οἱ τοξόται προεπορεύοντο τῆς δυνάμεως, καὶ οἱ πρωταγωνισταὶ πάντες οἱ δυνατοί.

12 Βακχίδης δὲ ἦν ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι, καὶ ἤγγισεν ἡ φάλαγξ ἐκ τῶν δύο μερῶν, καὶ ἐφώνουν ταῖς σάλπιγξι.

13 Καὶ ἐσάλπισαν οἱ παρὰ Ἰούδα καὶ αὐτοὶ ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν παρεμβολῶν· καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος συνημμένος ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας.

14 Καὶ εἶδεν Ἰούδας ὅτι Βακχίδης καὶ τὸ στερέωμα τῆς παρεμβολῆς ἐν τοῖς δεξιοῖς· καὶ συνῆλθον αὐτῷ πάντες οἱ εὔψυχοι τῇ καρδίᾳ.

15 Καὶ συνετρίβη τὸ δεξιὸν κέρας ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐδίωκον ὀπίσω αὐτῶν ἕως Ἀζώτου ὄρους.

16 Καὶ οἱ εἰς τὸ ἀριστερὸν κέρας ἴδον ὅτι συνετρίβη τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ ἐπέστρεψαν κατὰ πόδας Ἰούδα καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ὄπισθεν.

17 Καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος, καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ ἐκ τούτων καὶ ἐκ τούτων.

18 Καὶ Ἰούδας ἔπεσε, καὶ οἱ λοιποὶ ἔφυγον.

19 Καὶ ἦραν Ἰωνάθαν καὶ Σίμων Ἰούδαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν Μωδεΐν.

20 Καὶ ἔκλαυσαν αὐτόν, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπένθουν ἡμέρας πολλάς, καὶ εἶπον,

21 Πῶς ἔπεσε δυνατός, σώζων τὸν Ἰσραήλ;

22 Καὶ τὰ περισσὰ τῶν λόγων Ἰούδα, καὶ τῶν πολέμων, καὶ τῶν ἀνδραγαθιῶν ὧν ἐποίησε, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ, οὐ κατεγράφη, πολλὰ γὰρ ἦν σφόδρα.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰούδα, ἐξέκυψαν οἱ ἄνομοι ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις Ἰσραήλ, καὶ ἀνέτειλαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀδικίαν.

24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγενήθη λιμὸς μέγας σφόδρα, καὶ ηὐτομόλησεν ἡ χώρα μετ' αὐτῶν.

25 Καὶ ἐξέλεξε Βακχίδης τοὺς ἀσεβεῖς ἄνδρας, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς κυρίους τῆς χώρας.

26 Καὶ ἐξεζήτουν καὶ ἐξηρεύνων τοὺς φίλους Ἰούδα, καὶ ἦγον αὐτοὺς πρὸς Βακχίδην· καὶ ἐξεδίκει ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐνέπαιζεν αὐτοῖς.

27 Καὶ ἐγένετο θλίψις μεγάλη ἐν τῷ Ἰσραήλ, ἥτις οὐκ ἐγένετο ἀφ' ἧς ἡμέρας οὐκ ὤφθη προφήτης ἐν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἠθροίσθησαν πάντες οἱ φίλοι Ἰούδα, καὶ εἶπον τῷ Ἰωνάθαν,

29 Ἀφ' οὗ ὁ ἀδελφός σου Ἰούδας τετελεύτηκε, καὶ ἀνὴρ ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἔστιν ἐξελθεῖν πρὸς τοὺς ἐχθρούς, καὶ Βακχίδην, καὶ ἐν τοῖς ἐχθραίνουσι τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

30 Νῦν οὖν σὲ ᾑρετισάμεθα σήμερον, τοῦ εἶναι ἀντ' αὐτοῦ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα, καὶ ἡγούμενον, τοῦ πολεμῆσαι τὸν πόλεμον ἡμῶν.

31 Καὶ ἐπεδέξατο Ἰωνάθαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν ἥγησιν, καὶ ἀνέστη ἀντὶ Ἰούδα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

32 Καὶ ἔγνω Βακχίδης, καὶ ἐζήτει

ἐζήτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι.
33 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν, καὶ
Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ
πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔφυ-
γον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωὲ,
καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδωρ
λάκκου Ἀσφάρ.
34 Καὶ ἔγνω Βακχίδης τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἦλθεν
αὐτὸς, καὶ πᾶν τὸ στράτευμα
αὐτοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
35 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνά-
θαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἡγού-
μενον τοῦ ὄχλου, καὶ παρεκάλε-
σε τοὺς Ναβαταίους φίλους αὐτοῦ
παραθέσθαι αὐτοῖς τὴν ἀπο-
σκευὴν αὐτῶν τὴν πολλήν.
36 Καὶ ἐξῆλθον υἱοὶ Ἰαμ-
βρὶ ἐκ Μηδαβὰ, καὶ συνέλαβον
Ἰωάννην, καὶ πάντα ὅσα εἶχε,
καὶ ἀπῆλθον ἔχοντες.
37 Μετὰ δὲ τοὺς λόγους τού-
τους ἀπήγγειλαν τῷ Ἰωνάθαν
καὶ Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ,
ὅτι οἱ υἱοὶ Ἰαμβρὶ ποιοῦσι
γάμον μέγαν, καὶ ἄγουσι τὴν
νύμφην ἀπὸ Ναδαβὰθ, θυ-
γατέρα ἑνὸς τῶν μεγιστάνων με-
γάλων τῶν Χαναὰν, μετὰ παρα-
πομπῆς μεγάλης.
38 Καὶ ἐμνήσθησαν Ἰωάν-
νου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν, καὶ ἀνέ-
βησαν, καὶ ἐκρύβησαν ὑπὸ τὴν
σκέπην τοῦ ὄρους.
39 Καὶ ἦραν τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ
θροῦς, καὶ ἀποσκευὴ πολλὴ, καὶ
ὁ νυμφίος ἐξῆλθε, καὶ οἱ φί-
λοι αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
εἰς συνάντησιν αὐτῶν μετὰ
τυμπάνων, καὶ μουσικῶν, καὶ ὅ-
πλων πολλῶν.
40 Καὶ ἐξανέστησαν ἐπ'
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου οἱ περὶ
τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἀπέκτειναν
αὐτοὺς, καὶ ἔπεσον τραυματίαι
πολλοὶ, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἔφυ-
γον εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἔλαβον
πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν.
41 Καὶ μετεστράφη ὁ γά-
μος εἰς πένθος, καὶ ἡ φωνὴ
μουσικῶν αὐτῶν εἰς θρῆνον.
42 Καὶ ἐξεδίκησαν τὴν
ἐκδίκησιν αἵματος ἀδελφοῦ
αὐτῶν, καὶ ἀπέστρεψαν εἰς τὸ
ἕλος τοῦ Ἰορδάνου.
43 Καὶ ἤκουσε Βακχίδης,
καὶ ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
των ἕως τῶν κρηπίδων τοῦ Ἰορ-
δάνου ἐν δυνάμει πολλῇ.
44 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν
τοῖς παρ' αὐτοῦ, Ἀναστῶμεν νῦν
καὶ πολεμήσωμεν ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν, οὐ γάρ ἐστι σήμερον
ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν.
45 Ἰδοὺ γὰρ ὁ πόλεμος ἐξ-
εναντίας ἡμῶν καὶ ἐξόπισθεν ἡ-
μῶν· τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου
ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ἕλος καὶ δρυ-
μὸς, οὐκ ἔστι τόπος τοῦ ἐκκλῖναι.
46 Νῦν οὖν κεκράξατε εἰς
οὐρανὸν, ὅπως διασωθῆτε ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν.
47 Καὶ συνῆψεν ὁ πόλε-
μος· καὶ ἐξέτεινεν Ἰωνάθαν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ πατάξαι τὸν
Βακχίδην, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ'
αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω.
48 Καὶ ἐνεπήδησεν Ἰωνά-
θαν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰ-
ορδάνην, καὶ διεκολύμβησαν
εἰς τὸ πέραν· καὶ οὐ διέβησαν
ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἰορδάνην.
49 Καὶ διέπεσον παρὰ Βακ-
χίδου τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς χι-
λίους ἄνδρας.
50 Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ᾠκοδόμησε πό-
λεις ὀχυρὰς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,
τὸ ὀχύρωμα τὸ ἐν Ἱεριχῶ, καὶ
τὴν Ἐμμαοὺμ, καὶ τὴν Βαιθ-
ωρὼν, καὶ τὴν Βαιθὴλ, καὶ τὴν
Θαμναθὰ Φαραθωνὶ καὶ τὴν
Τεφὼν ἐν τείχεσιν ὑψηλοῖς

ϗ πύλαις ϗ μοχλοῖς.

51 Καὶ ἔθετο φρουρὰν ἐν αὐτοῖς τοῦ ἐχθραίνειν τῷ Ἰσραήλ.

52 Καὶ ὠχύρωσε τὴν πόλιν τὴν ἐν Βαιθσούρᾳ, ϗ τὴν Γάζαρα, ϗ τὴν ἄκραν, ϗ ἔθετο ἐν αὐταῖς δυνάμεις ϗ παραθέσεις βρωμάτων.

53 Καὶ ἔλαβε τοὺς υἱοὺς τῶν ἡγουμένων τῆς χώρας ὅμηρα, ϗ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν φυλακῇ.

54 Καὶ ἐν ἔτει τρίτῳ ϗ πεντηκοστῷ ϗ ἑκατοστῷ, μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐπέταξεν Ἄλκιμος καθαιρεῖν τὸ τεῖχος τῆς αὐλῆς τῶν ἁγίων τῆς ἐσωτέρας, ϗ καθεῖλε τὰ ἔργα τῶν προφητῶν, ϗ ἐνήρξατο τοῦ καθαιρεῖν.

55 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήγη Ἄλκιμος, ϗ ἐνεποδίσθη τὰ ἔργα αὐτοῦ, ϗ ἀπεφράγη τὸ στόμα αὐτοῦ, ϗ παρελύθη, ϗ οὐκ ἐδύνατο ἔτι λαλῆσαι λόγον ϗ ἐντείλασθαι περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

56 Καὶ ἀπέθανεν Ἄλκιμος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ μετὰ βασάνου μεγάλης.

57 Καὶ εἶδε Βακχίδης ὅτι ἀπέθανεν Ἄλκιμος, ϗ ἀπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα· ϗ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα ἔτη δύο.

58 Καὶ ἐβουλεύσαντο πάντες οἱ ἄνομοι, λέγοντες, Ἰδοὺ Ἰωνάθαν ϗ οἱ παρ᾽ αὐτοῦ ἐν ἡσυχίᾳ κατοικοῦσι πεποιθότες· νῦν οὖν ἄξομεν τὸν Βακχίδην, ϗ συλλήψεται αὐτοὺς πάντας ἐν νυκτὶ μιᾷ.

59 Καὶ πορευθέντες συνεβουλεύσαντο αὐτῷ.

60 Καὶ ἀπῆρε τοῦ ἐλθεῖν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ϗ ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς λάθρᾳ πᾶσι τοῖς συμμάχοις αὐτοῦ τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅπως συλλάβωσι τὸν Ἰωνάθαν, ϗ τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ· ϗ οὐκ ἐδύναντο, ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς ἡ βουλὴ αὐτῶν.

61 Καὶ συνελάβοντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας τῶν ἀρχηγῶν τῆς κακίας, εἰς πεντήκοντα ἄνδρας, ϗ ἀπέκτειναν αὐτούς.

62 Καὶ ἐξεχώρησεν Ἰωνάθαν, ϗ Σίμων, ϗ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ εἰς Βαιθβασὶ τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ϗ ᾠκοδόμησε τὰ καθῃρημένα αὐτῆς, ϗ ἐστερέωσαν αὐτήν.

63 Καὶ ἔγνω Βακχίδης, ϗ συνήγαγε πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, ϗ τοῖς ἐκ τῆς Ἰουδαίας παρήγγειλε.

64 Καὶ ἐλθὼν παρενέβαλεν ἐπὶ Βαιθβασὶ, ϗ ἐπολέμησεν αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς, ϗ ἐποίησε μηχανάς.

65 Καὶ ἀπέλιπεν Ἰωνάθαν Σίμωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, ϗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν χώραν, ϗ ἐξῆλθεν ἐν ἀριθμῷ.

66 Καὶ ἐπάταξεν Ὀδοαρρὴν, ϗ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ϗ τοὺς υἱοὺς Φασιρὼν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτῶν,

67 Καὶ ἤρξατο τύπτειν, ϗ ἀναβαίνειν ἐν δυνάμεσι· ϗ Σίμων, ϗ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, ϗ ἐνεπύρισαν τὰς μηχανάς.

68 Καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Βακχίδην, ϗ συνετρίβη ὑπ᾽ αὐτῶν, ϗ ἔθλιβον αὐτὸν σφόδρα, ὅτι ἦν ἡ βουλὴ αὐτοῦ ϗ ἡ ἔφοδος αὐτοῦ κενή.

69 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀνόμοις τοῖς συμβουλεύσασιν αὐτῷ ἐλθεῖν εἰς τὴν χώραν, ϗ ἀπέκτει-

ναν ἐξ αὐτῶν πολλοὺς, καὶ ἐβουλεύσατο τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

70 Καὶ ἐπέγνω Ἰωνάθαν, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, τοῦ συνθέσθαι πρὸς αὐτὸν εἰρήνην, καὶ ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὴν αἰχμαλωσίαν.

71 Καὶ ἀπεδέξατο, καὶ ἐποίησε κατὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ὤμοσεν αὐτῷ μὴ ἐκζητῆσαι αὐτῷ κακὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

72 Καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ᾐχμαλώτευσε τοπρότερον ἐκ γῆς Ἰούδα· καὶ ἀποστρέψας ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ἐλθεῖν εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν.

73 Καὶ κατέπαυσε ῥομφαία ἐξ Ἰσραήλ· καὶ ᾤκησεν Ἰωνάθαν ἐν Μαχμάς· καὶ ἤρξατο Ἰωνάθαν κρίνειν τὸν λαὸν, καὶ ἠφάνισε τοὺς ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραήλ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑὶ ἐν ἔτει ἑξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἀνέβη Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Ἀντιόχου ὁ Ἐπιφανὴς, καὶ κατελάβετο Πτολεμαΐδα, καὶ ἐπεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἤκουσε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε δυνάμεις πολλὰς σφόδρα, καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλεμον.

3 Καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν ἐπιστολὰς λόγοις εἰρηνικοῖς, ὥστε μεγαλῦναι αὐτόν.

4 Εἶπε γὰρ, Προφθάσωμεν τοῦ εἰρήνην θεῖναι μετ' αὐτοῦ, πρινὴ θεῖναι αὐτὸν μετ' Ἀλεξάνδρου καθ' ἡμῶν.

5 Μνησθήσεται γὰρ πάντων τῶν κακῶν ὧν συνετελέσαμεν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ἔθνος αὐτοῦ.

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις, καὶ κατασκευάζειν ὅπλα, καὶ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον αὐτοῦ, καὶ τὰ ὅμηρα τὰ ἐν τῇ ἄκρᾳ εἶπε παραδοῦναι αὐτῷ.

7 Καὶ ἦλθεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀνέγνω τὰς ἐπιστολὰς εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄκρας.

8 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν ὅτε ἤκουσαν ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις.

9 Καὶ παρέδωκαν οἱ ἐκ τῆς ἄκρας Ἰωνάθαν τὰ ὅμηρα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν.

10 Καὶ ᾤκησεν Ἰωνάθαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ καινίζειν τὴν πόλιν.

11 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα, οἰκοδομεῖν τὰ τείχη, καὶ τὸ ὄρος Σιὼν κυκλόθεν ἐκ λίθων τετραγώνων εἰς ὀχύρωσιν· καὶ ἐποίησαν οὕτως.

12 Καὶ ἔφυγον οἱ ἀλλογενεῖς οἱ ὄντες ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν οἷς ᾠκοδόμησε Βακχίδης.

13 Καὶ κατέλιπεν ἕκαστος τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

14 Πλὴν ἐν Βαιθσούρᾳ ὑπελείφθησάν τινες τῶν καταλιπόντων τὸν νόμον, καὶ τὰ προστάγματα, ἦν γὰρ αὐτοῖς φυγαδευτήριον.

15 Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τὰς ἐπαγγελίας ὅσας ἀπέστειλε Δημήτριος τῷ Ἰωνάθαν, καὶ διηγή-

σαντο αὐτῷ τοὺς πολέμους, καὶ τὰς ἀνδραγαθίας ἃς ἐποίησεν αὐτὸς, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ τοὺς κόπους οὓς ἔσχον,

16 Καὶ εἶπε, Μὴ εὑρήσομεν ἄνδρα τοιοῦτον ἕνα; καὶ νῦν ποιήσομεν αὐτὸν φίλον, καὶ σύμμαχον ἡμῶν.

17 Καὶ ἔγραψεν ἐπιστολὰς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, λέγων,

18 Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος τῷ ἀδελφῷ Ἰωνάθαν χαίρειν.

19 Ἀκηκόαμεν περὶ σοῦ, ὅτι ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ, καὶ ἐπιτήδειος εἶ τοῦ εἶναι ἡμῖν φίλος.

20 Καὶ νῦν καθεστάκαμέν σε σήμερον ἀρχιερέα τοῦ ἔθνους σου, καὶ φίλον βασιλέως καλεῖσθαι· καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ πορφύραν καὶ στέφανον χρυσοῦν· καὶ φρονεῖν τὰ ἡμῶν, καὶ συντηρεῖν φιλίαν πρὸς ἡμᾶς.

21 Καὶ ἐνεδύσατο Ἰωνάθαν τὴν ἁγίαν στολὴν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἔτους ἑξηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας, καὶ συνήγαγε δυνάμεις, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά.

22 Καὶ ἤκουσε Δημήτριος τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐλυπήθη, καὶ εἶπε,

23 Τί τοῦτο ἐποιήσαμεν, ὅτι προέφθακεν ἡμᾶς ὁ Ἀλέξανδρος τοῦ φιλίαν καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις εἰς στήριγμα;

24 Γράψω αὐτοῖς κἀγὼ λόγους παρακλήσεως, καὶ ὕψους, καὶ δομάτων, ὅπως ὦσι σὺν ἐμοὶ εἰς βοήθειαν.

25 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῖς κατὰ τοὺς λόγους τούτους· Βασιλεὺς Δημήτριος τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων χαίρειν.

26 Ἐπεὶ συνετηρήσατε τὰς πρὸς ἡμᾶς συνθήκας, καὶ ἐνεμείνατε τῇ φιλίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐ προσεχωρήσατε τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἠκούσαμεν, καὶ ἐχάρημεν.

27 Καὶ νῦν ἐμμείνατε ἔτι τοῦ συντηρῆσαι πρὸς ἡμᾶς πίστιν, καὶ ἀνταποδώσομεν ὑμῖν ἀγαθὰ, ἀνθ' ὧν ποιεῖτε μεθ' ἡμῶν.

28 Καὶ ἀφήσομεν ὑμῖν ἀφέματα πολλὰ, καὶ δώσομεν ὑμῖν δόματα.

29 Καὶ νῦν ἀπολύω ὑμᾶς, καὶ ἀφίημι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῶν φόρων, καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἁλὸς, καὶ ἀπὸ τῶν στεφάνων,

30 Καὶ ἀντὶ τοῦ τρίτου τῆς σπορᾶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἡμίσους τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τοῦ ἐπιβάλλοντός μοι λαβεῖν, ἀφίημι ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ ἐπέκεινα τοῦ λαβεῖν ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν νομῶν τῶν προστιθεμένων αὐτῇ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ Γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

31 Καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἤτω ἁγία καὶ ἀφειμένη, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς, αἱ δεκάται καὶ τὰ τέλη.

32 Ἀφίημι καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἄκρας τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δίδωμι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἂν καταστήσῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρας οὓς ἂν ἐκλέξηται αὐτὸς τοῦ φυλάσσειν αὐτήν.

33 Καὶ πᾶσαν ψυχὴν Ἰουδαίων τὴν αἰχμαλωτισθεῖσαν ἀπὸ γῆς Ἰούδα εἰς πᾶσαν βασιλείαν μου ἀφίημι ἐλευθέραν δωρεάν· καὶ πάντες ἀφιέτωσαν τοὺς φόρους καὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν.

34 Καὶ πᾶσαι αἱ ἑορταὶ καὶ τὰ σάββατα καὶ νουμηνίαι,

καὶ

καὶ ἡμέραι ἀποδεδειγμέναι, καὶ τρεῖς ἡμέραι πρὸ ἑορτῆς καὶ τρεῖς ἡμέραι μετὰ ἑορτήν, ἔστωσαν πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἀτελείας καὶ ἀφέσεως πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

35 Καὶ οὐχ ἕξει ἐξουσίαν οὐδεὶς πράσσειν καὶ παρενοχλεῖν τινα αὐτῶν περὶ παντὸς πράγματος.

36 Καὶ προσγραφήτωσαν τῶν Ἰουδαίων εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ βασιλέως εἰς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ δοθήσεται αὐτοῖς ξένια ὡς καθήκει πάσαις ταῖς δυνάμεσι τοῦ βασιλέως.

37 Καὶ κατασταθήσεται ἐξ αὐτῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι τοῦ βασιλέως τοῖς μεγάλοις, καὶ ἐκ τούτων κατασταθήσονται ἐπὶ χρειῶν τῆς βασιλείας τῶν οὐσῶν εἰς πίστιν· καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἔστωσαν ἐξ αὐτῶν· καὶ πορευέσθωσαν τοῖς νόμοις αὐτῶν, καθὰ καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ἐν γῇ Ἰούδα.

38 Καὶ τοὺς τρεῖς νομοὺς τοὺς προστεθέντας τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς χώρας Σαμαρείας, προστεθήτω τῇ Ἰουδαίᾳ πρὸς τὸ λογισθῆναι τοῦ γενέσθαι ὑφ' ἕνα, τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι ἄλλης ἐξουσίας ἀλλ' ἢ τοῦ ἀρχιερέως.

39 Πτολεμαΐδα καὶ τὴν προσκυροῦσαν αὐτῇ δέδωκα δόμα τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, εἰς τὴν προσήκουσαν δαπάνην τοῖς ἁγίοις.

40 Κἀγὼ δίδωμι κατ' ἐνιαυτὸν δεκαπέντε χιλιάδας σίκλων ἀργυρίου ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βασιλέως, ἀπὸ τῶν τόπων τῶν ἀνηκόντων.

41 Καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον ὃ οὐκ ἀπεδίδωσαν οἱ ἀπὸ τῶν χρειῶν, ὡς ἐν τοῖς πρώτοις ἔτεσιν, ἀπὸ τοῦ νῦν δώσουσιν εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου.

42 Καὶ ἐπὶ τούτοις πεντακισχιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὓς ἐλάμβανον ἀπὸ τῶν χρειῶν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τοῦ λόγου κατ' ἐνιαυτόν, καὶ ταῦτα ἀφίεται διὰ τὸ ἀνήκειν αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσι.

43 Καὶ ὅσοι ἐὰν φύγωσιν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ, ὀφείλοντες βασιλικὰ καὶ πᾶν πρᾶγμα, ἀπολελύσθωσαν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

44 Καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι καὶ τοῦ ἐπικαινισθῆναι τὰ ἔργα τῶν ἁγίων, καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως.

45 Καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ καὶ ὀχυρῶσαι κυκλόθεν, καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι τὰ τείχη τὰ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

46 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους, οὐκ ἐπίστευσαν αὐτοῖς οὐδὲ ἐπεδέξαντο, ὅτι ἐπεμνήσθησαν τῆς κακίας τῆς μεγάλης ἧς ἐποίησεν ἐν Ἰσραήλ, καὶ ἔθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα.

47 Καὶ εὐδόκησαν ἐν Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι αὐτὸς ἐγένετο αὐτοῖς ἀρχηγὸς λόγων εἰρηνικῶν, καὶ συνεμάχουν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας.

48 Καὶ συνήγαγεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς δυνάμεις μεγάλας, καὶ παρενέβαλεν ἐξεναντίας Δημητρίου.

49 Καὶ συνῆψαν πόλεμον οἱ δύο βασιλεῖς, ϗ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ Δημητρίου, ϗ ἐδίωξεν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος, ϗ ἴσχυσεν ἐπ' αὐτούς.

50 Καὶ ἐστερέωσε τὸν πόλεμον σφόδρα ἕως ἔδυ ὁ ἥλιος, ϗ ἔπεσεν ὁ Δημήτριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

51 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀλέξανδρος πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου πρέσβεις κατὰ τοὺς λόγους τούτους, λέγων,

52 Ἐπεὶ ἀνέστρεψα εἰς γῆν βασιλείας μου, ϗ ἐκάθισα ἐπὶ θρόνου πατέρων μου, καὶ ἐκράτησα τῆς ἀρχῆς, ϗ συνέτριψα τὸν Δημήτριον, ϗ ἐπεκράτησα τῆς χώρας ἡμῶν·

53 Καὶ συνῆψα πρὸς αὐτὸν μάχην, ϗ συνετρίβη αὐτὸς, ϗ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν, ϗ ἐκαθίσαμεν ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ·

54 Καὶ νῦν στήσωμεν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, ϗ νῦν δὸς μοι τὴν θυγατέρα σου εἰς γυναῖκα, ϗ ἐπιγαμβρεύσω σοι, ϗ δώσω σοι δόματα, ϗ αὐτῇ ἄξια σου.

55 Καὶ ἀπεκρίθη Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἀγαθὴ ἡμέρα ἐν ᾗ ἀνέστρεψας εἰς γῆν πατέρων σου, καὶ ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτῶν.

56 Καὶ νῦν ποιήσω σοι ἃ ἔγραψας, ἀλλ' ἀπάντησον εἰς Πτολεμαΐδα, ὅπως ἴδωμεν ἀλλήλους, καὶ ἐπιγαμβρεύσω σοι καθὼς εἴρηκας.

57 Καὶ ἐξῆλθε Πτολεμαῖος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ϗ Κλεοπάτρα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς Πτολεμαΐδα ἔτους δευτέρου ϗ ἑξηκοστοῦ ϗ ἑκατοστοῦ.

58 Καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, ϗ ἐξέδοτο αὐτῷ Κλεοπάτραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, ϗ ἐποίησε τὸν γάμον αὐτῆς ἐν Πτολεμαΐδι, καθὼς οἱ βασιλεῖς ἐν δόξῃ μεγάλῃ.

59 Καὶ ἔγραψεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωνάθαν ἐλθεῖν εἰς συνάντησιν αὐτῷ.

60 Καὶ ἐπορεύθη μετὰ δόξης εἰς Πτολεμαΐδα, ϗ ἀπήντησε τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι· ϗ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀργύριον ϗ χρυσίον, ϗ τοῖς φίλοις αὐτῶν, ϗ δόματα πολλὰ, ϗ εὗρε χάριν ἐναντίον αὐτῶν.

61 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ἄνδρες παράνομοι ἐντυχεῖν κατ' αὐτοῦ, ϗ οὐ προσέσχεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς.

62 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς, ϗ ἐξέδυσαν Ἰωνάθαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ϗ ἐνέδυσαν αὐτὸν πορφύραν, ϗ ἐποίησαν οὕτως.

63 Καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, μετ' αὐτοῦ, ϗ εἶπε τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, Ἐξέλθετε μετ' αὐτοῦ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ κηρύξατε τοῦ μηδένα ἐντυγχάνειν κατ' αὐτοῦ περὶ μηδενὸς πράγματος, καὶ μηδεὶς αὐτῷ παρενοχλείτω περὶ παντὸς λόγου.

64 Καὶ ἐγένετο ὡς ἴδον οἱ ἐντυγχάνοντες τὴν δόξαν αὐτοῦ καθὼς ἐκήρυξαν, ϗ περιβεβλημένον αὐτὸν πορφύραν, ϗ ἔφυγον πάντες.

65 Καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, ϗ ἔγραψεν αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων, ϗ ἔθετο αὐτὸν στρατηγὸν ϗ μεριδάρχην.

66 Καὶ

66 Καὶ ἐπέστρεψαν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης καὶ εὐφροσύνης.

67 Καὶ ἐν ἔτει πέμπτῳ καὶ ἑξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἦλθε Δημήτριος υἱὸς Δημητρίου ἐκ Κρήτης εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

68 Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐλυπήθη σφόδρα, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν.

69 Καὶ κατέστησε Δημήτριος Ἀπολλώνιον τὸν ὄντα ἐπὶ κοίλης Συρίας, καὶ συνήγαγε δύναμιν μεγάλην, καὶ παρενέβαλεν ἐν Ἰαμνείᾳ· καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωνάθαν τὸν ἀρχιερέα, λέγων,

70 Σὺ μονώτατος ἐπαίρῃ ἐφ' ἡμᾶς, ἐγὼ δὲ ἐγενήθην εἰς καταγέλωτα καὶ εἰς ὀνειδισμὸν διὰ σέ· καὶ διατί σὺ ἐξουσιάζῃ ἐφ' ἡμᾶς ἐν τοῖς ὄρεσι;

71 Νῦν οὖν εἰ πέποιθας ἐπὶ ταῖς δυνάμεσί σου, κατάβηθι πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ πεδίον, καὶ συγκριθῶμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐστι δύναμις τῶν πόλεων.

72 Ἐρώτησον καὶ μάθε τίς εἰμι καὶ οἱ λοιποὶ οἱ βοηθοῦντες ἡμῖν, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ἔστιν ὑμῖν στάσις ποδὸς κατὰ πρόσωπον ἡμῶν· ὅτι δὶς ἐτροπώθησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

73 Καὶ νῦν οὐ δυνήσῃ ὑποστῆναι τὴν ἵππον καὶ δύναμιν τοιαύτην ἐν τῷ πεδίῳ, ὅπου οὐκ ἔστι λίθος οὐδὲ κόχλαξ οὐδὲ τόπος τοῦ φυγεῖν.

74 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν τῶν λόγων Ἀπολλωνίου, ἐκινήθη τῇ διανοίᾳ, καὶ ἐπέλεξε δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνήντησεν αὐτῷ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ βοήθειαν αὐτοῦ.

75 Καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἰόππην, καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι φρουρὰ Ἀπολλωνίου ἐν Ἰόππῃ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν.

76 Καὶ φοβηθέντες ἤνοιξαν οἱ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκυρίευσεν Ἰωνάθαν Ἰόππης.

77 Καὶ ἤκουσεν Ἀπολλώνιος, καὶ παρενέβαλε τρισχιλίαν ἵππον, καὶ δύναμιν πολλὴν καὶ ἐπορεύθη εἰς Ἄζωτον ὡς διοδεύων, καὶ ἅμα προῆγεν εἰς τὸ πεδίον, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν πλῆθος ἵππου καὶ πεποιθέναι ἐπ' αὐτῇ.

78 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Ἄζωτον, καὶ συνῆψαν αἱ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον.

79 Καὶ ἀπέλιπεν Ἀπολλώνιος χιλίαν ἵππον ἐν κρυπτῷ κατόπισθεν αὐτῶν.

80 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι ἐστὶν ἔνεδρον κατόπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτοῦ τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐξετίναξαν τὰς σχίζας εἰς τὸν λαὸν ἐκ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας.

81 Ὁ δὲ λαὸς εἱστήκει, καθὼς ἐπέταξεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκοπίασαν οἱ ἵπποι αὐτῶν.

82 Καὶ εἵλκυσε Σίμων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ συνῆψε πρὸς τὴν φάλαγγα· ἡ γὰρ ἵππος ἐξελύθη· καὶ συνετρίβησαν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον.

83 Καὶ ἡ ἵππος ἐσκορπίσθη ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἔφυγον εἰς Ἄζωτον, καὶ εἰσῆλθον εἰς Βηθδαγὼν τὸ εἰδωλεῖον αὐτῶν, τοῦ σωθῆναι.

84 Καὶ ἐνεπύρισεν Ἰωνά-

θαν

θαι τὴν Ἄζωτον καὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ τὸ ἱερὸν Δαγὼν, καὶ τοὺς συμφυγόντας εἰς αὐτὸ ἐνεπύρισε πυρί.

85 Καὶ ἐγένοντο οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ σὺν τοῖς ἐμπυρισθεῖσιν εἰς ἄνδρας ὀκτακισχιλίους.

86 Καὶ ἀπῆρεν ἐκεῖθεν Ἰωνάθαν, καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἀσκάλωνα, καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν δόξῃ μεγάλῃ.

87 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ σὺν τοῖς παρ' αὐτοῦ, ἔχοντες σκῦλα πολλά.

88 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, καὶ προσέθετο δοξάσαι τὸν Ἰωνάθαν.

89 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ πόρπην χρυσῆν, ὡς ἔθος ἐστὶ δίδοσθαι τοῖς συγγενέσι τῶν βασιλέων· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀκκαρὼν καὶ πάντα τὰ ὅρια αὐτῆς εἰς κληροδοσίαν.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑὶ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἤθροισε δυνάμεις πολλὰς, ὡς τὴν ἄμμον τὴν περὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ πλοῖα πολλά· καὶ ἐζήτησε κατακρατῆσαι τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου δόλῳ, καὶ προσθεῖναι αὐτὴν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς Συρίαν λόγοις εἰρηνικοῖς, καὶ ἤνοιγον αὐτῷ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων, καὶ συνήντων αὐτῷ, ὅτι ἐντολὴ ἦν Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συναντᾷν αὐτῷ, διὰ τὸ πενθερὸν αὐτοῦ εἶναι.

3 Ὡς δὲ εἰσεπορεύετο εἰς τὰς πόλεις ὁ Πτολεμαῖος, ἀπέτασσε τὰς δυνάμεις φρουρὰν ἐν ἑκάστῃ πόλει.

4 Ὡς δὲ ἤγγισεν Ἀζώτου, ἔδειξαν αὐτῷ τὸ ἱερὸν Δαγὼν ἐμπεπυρισμένον, καὶ Ἄζωτον, καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς καθῃρημένα, καὶ τὰ σώματα ἐρριμμένα, καὶ τοὺς ἐμπεπυρισμένους οὓς ἐνεπύρισεν ἐν τῷ πολέμῳ· ἐποίησαν γὰρ θημωνίας αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ.

5 Καὶ διηγήσαντο τῷ βασιλεῖ ἃ ἐποίησεν Ἰωνάθαν, εἰς τὸ ψογῆσαι αὐτόν· καὶ ἐσίγησεν ὁ βασιλεύς.

6 Καὶ συνήντησεν Ἰωνάθαν τῷ βασιλεῖ εἰς Ἰόππην μετὰ δόξης, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐκεῖ.

7 Καὶ ἐπορεύθη Ἰωνάθαν μετὰ τοῦ βασιλέως ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ καλουμένου Ἐλευθέρου, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

8 Ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἐκυρίευσε τῶν πόλεων τῆς παραλίας ἕως Σελευκείας τῆς παραθαλασσίας, καὶ διελογίζετο περὶ Ἀλεξάνδρου λογισμοὺς πονηρούς.

9 Καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα λέγων, Δεῦρο συνθώμεθα πρὸς ἑαυτοὺς διαθήκην, καὶ δώσω σοι τὴν θυγατέρα μου ἣν ἔχει Ἀλέξανδρος, καὶ βασιλεύσεις τῆς βασιλείας τοῦ πατρός σου.

10 Μεταμεμέλημαι γὰρ δοὺς αὐτῷ τὴν θυγατέρα μου, ἐζήτησε γὰρ ἀποκτεῖναί με.

11 Καὶ ἐψόγησεν αὐτὸν χάριν τοῦ ἐπιθυμῆσαι αὐτὸν τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

12 Καὶ ἀφελόμενος αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Δημητρίῳ, καὶ ἠλλοιώθη τοῦ Ἀλεξάνδρου

κα

καὶ ἐφάνη ἡ ἔχθρα αὐτῶν.

13 Καὶ εἰσῆλθε Πτολεμαῖος εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ περιέθετο δύο διαδήματα περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, τὸ τῆς Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου.

14 Ἀλέξανδρος δὲ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν Κιλικίᾳ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους, ὅτι ἀπεστάτουν οἱ ἀπὸ τῶν τόπων ἐκείνων.

15 Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος, καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν πολέμῳ· καὶ ἐξήγαγε Πτολεμαῖος τὴν δύναμιν, καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ, καὶ ἐτροπώσατο αὐτόν.

16 Καὶ ἔφυγεν Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἀραβίαν, τοῦ σκεπασθῆναι αὐτὸν ἐκεῖ· ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὑψώθη.

17 Καὶ ἀφεῖλε Ζαβδιὴλ ὁ Ἄραψ τὴν κεφαλὴν Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀπέστειλε τῷ Πτολεμαίῳ.

18 Καὶ ὁ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἀπέθανεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ οἱ ὄντες ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι.

19 Καὶ ἐβασίλευσε Δημήτριος ἔτους ἑβδόμου καὶ ἑξηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνήγαγεν Ἰωνάθαν τοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας, τοῦ ἐκπολεμῆσαι τὴν ἄκραν τὴν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐποίησεν ἐπ' αὐτὴν μηχανὰς πολλάς.

21 Καὶ ἐπορεύθησάν τινες μισοῦντες τὸ ἔθνος αὐτῶν, ἄνδρες παράνομοι, πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ ὅτι Ἰωνάθαν περικάθηται τὴν ἄκραν.

22 Καὶ ἀκούσας ὠργίσθη· ὡς δὲ ἤκουσεν, εὐθέως ἀναζεύξας ἦλθεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἔγραψεν Ἰωνάθαν, τοῦ μὴ περικαθῆσθαι τῇ ἄκρᾳ, καὶ τοῦ ἀπαντῆσαι αὐτὸν αὐτῷ συμμίσγειν εἰς Πτολεμαΐδα τὴν ταχίστην.

23 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν, ἐκέλευσε περικαθῆσθαι, καὶ ἐπέλεξε τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν τῷ κινδύνῳ.

24 Καὶ λαβὼν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, καὶ ἱματισμὸν, καὶ ἕτερα ξένια πλεῖστα, ἐπορεύθη πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ εὗρε χάριν ἐναντίον αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐνετύγχανον κατ' αὐτοῦ τινες ἄνομοι τῆς ἐκ τοῦ ἔθνους.

26 Καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καθὼς ἐποίησαν αὐτῷ οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν ἐναντίον πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ.

27 Καὶ ἔστησεν αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην, καὶ ὅσα ἄλλα εἶχε τίμια τὸ πρότερον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων ἡγεῖσθαι.

28 Καὶ ἠξίωσεν Ἰωνάθαν τὸν βασιλέα ποιῆσαι τὴν Ἰουδαίαν ἀφορολόγητον, καὶ τὰς τρεῖς τοπαρχίας, καὶ τὴν Σαμαρεῖτιν, καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ τάλαντα τριακόσια.

29 Καὶ εὐδόκησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔγραψε τῷ Ἰωνάθαν ἐπιστολὰς περὶ πάντων τούτων ἐχούσας τὸν τρόπον τοῦτον·

30 Βασιλεὺς Δημήτριος Ἰωνάθαν τῷ ἀδελφῷ χαίρειν, καὶ ἔθνει Ἰουδαίων.

31 Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἐγράψαμεν Λασθένει τῷ συγγενεῖ ἡμῶν περὶ ὑμῶν, γεγράφαμεν καὶ πρὸς ὑμᾶς, ὅπως εἰδῆτε.

32 Βασι-

32 Βασιλεὺς Δημήτριος Λασθένει τῷ πατρὶ χαίρειν.

33 Τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων φίλοις ἡμῶν, καὶ συντηροῦσι τὰ πρὸς ἡμᾶς δίκαια ἐκρίναμεν ἀγαθοποιῆσαι, χάριν τῆς ἐξ αὐτῶν εὐνοίας πρὸς ἡμᾶς.

34 Ἑστάκαμεν οὖν αὐτοῖς τά τε ὅρια τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς τρεῖς νομοὺς, Ἀφαίρεμα, καὶ Λύδδαν, καὶ Ῥαμαθέμ, οἵτινες προσετέθησαν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ πάντα τὰ συγκυροῦντα αὐτοῖς πᾶσι τοῖς θυσιάζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀντὶ τῶν βασιλικῶν ὧν ἐλάμβανεν ὁ βασιλεὺς παρ' αὐτῶν τὸ πρότερον κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν γεννημάτων τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῶν ἀκροδρύων.

35 Καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν ἀπὸ τοῦ νῦν τῶν δεκατῶν, καὶ τῶν τελῶν τῶν ἀνηκόντων ἡμῖν, καὶ τὰς τοῦ ἁλὸς λίμνας, καὶ τοὺς ἀνήκοντας ἡμῖν στεφάνους, πάντα ἐπαρκῶς παρίεμεν αὐτοῖς.

36 Καὶ οὐκ ἀθετηθήσεται οὐδὲ ἓν τούτων ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

37 Νῦν οὖν ἐπιμελέσθε τοῦ ποιῆσαι τούτων ἀντίγραφον· καὶ δοθήτω Ἰωνάθαν, καὶ τεθήτω ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ.

38 Καὶ εἶδε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ὅτι ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ἀνθειστήκει, καὶ ἀπέλυσε πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ἕκαστον εἰς τὸν ἴδιον τόπον, πλὴν τῶν ξένων δυνάμεων ὧν ἐξενολόγησεν ἀπὸ τῶν νήσων τῶν ἐθνῶν· καὶ ἤχθραναν αὐτῷ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν πατέρων αὐτοῦ.

39 Τρύφων δὲ ἦν τῶν παρὰ Ἀλεξάνδρου τὸ πρότερον, καὶ εἶδεν ὅτι πᾶσαι αἱ δυνάμεις καταγογγύζουσι τοῦ Δημητρίου, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἑιμαλκουαὶ τὸν Ἄραβα, ὃς ἔτρεφε τὸν Ἀντίοχον τὸ παιδάριον τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου·

40 Καὶ προσήδρευεν αὐτῷ, ὅπως παραδοῖ αὐτὸν αὐτῷ, ὅπως βασιλεύσῃ ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ὅσα συνετέλεσε Δημήτριος, καὶ τὴν ἔχθραν ἣν ἐχθραίνουσιν αὐτῷ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

41 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα, ἵνα ἐκβάλῃ τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν, ἦσαν γὰρ πολεμοῦντες τὸν Ἰσραήλ.

42 Καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν, λέγων, Οὐ μόνον ταῦτα ποιήσω σοὶ καὶ τῷ ἔθνει σου, ἀλλὰ δόξῃ δοξάσω σε καὶ τὸ ἔθνος σου, ἐὰν εὐκαιρίας τύχω.

43 Νῦν οὖν ὀρθῶς ποιήσεις ἀποστείλας μοι ἄνδρας οἳ συμμαχήσουσιν, ὅτι ἀπέστησαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις μου.

44 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν ἄνδρας τρισχιλίους δυνατοὺς ἰσχύϊ αὐτῷ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἦλθοσαν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εὐφράνθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν.

45 Καὶ ἐπισυνήχθησαν οἱ ἐκ τῆς πόλεως εἰς μέσον τῆς πόλεως εἰς ἀνδρῶν δώδεκα μυριάδας, καὶ ἠβούλοντο ἀνελεῖν τὸν βασιλέα.

46 Καὶ ἔφυγεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ κατελάβοντο οἱ ἐκ τῆς πόλεως τὰς δι-

δοὺς τῆς πόλεως, καὶ ἤρξαντο πολεμεῖν.

47 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἰουδαίους ἐπὶ βοήθειαν, καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πάντες ἅμα· καὶ διεσπάρησαν ἐν τῇ πόλει πάντες ἅμα· καὶ ἀπέκτειναν ἐν τῇ πόλει τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς μυριάδας δέκα.

48 Καὶ ἐνεπύρισαν τὴν πόλιν, καὶ ἐλάβοσαν σκῦλα πολλὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἔσωσαν τὸν βασιλέα.

49 Καὶ ἴδον οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ὅτι κατεκράτησαν οἱ Ἰουδαῖοι τῆς πόλεως, ὡς ἠβούλοντο, καὶ ἠσθένησαν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν, καὶ ἐκέκραξαν πρὸς τὸν βασιλέα μετὰ δεήσεως, λέγοντες,

50 Δὸς ἡμῖν δεξιάς, καὶ παυσάσθωσαν οἱ Ἰουδαῖοι πολεμοῦντες ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν.

51 Καὶ ἔρριψαν τὰ ὅπλα, καὶ ἐποίησαν εἰρήνην· καὶ ἐδοξάσθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἔχοντες σκῦλα πολλά.

52 Καὶ ἐκάθισε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ.

53 Καὶ ἐψεύσατο πάντα ὅσα εἶπε, καὶ ἠλλοτριώθη τῷ Ἰωνάθαν, καὶ οὐκ ἀνταπέδωκε κατὰ τὰς εὐνοίας ἃς ἀνταπέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἔθλιβεν αὐτὸν σφόδρα.

54 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέστρεψε Τρύφων, καὶ Ἀντίοχος μετ' αὐτοῦ παιδάριον νεώτερον· καὶ ἐβασίλευσε καὶ ἐπέθετο διάδημα.

55 Καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἃς ἀπεσκόρπισε Δημήτριος, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτόν, καὶ ἔφυγε καὶ ἐτροπώθη.

56 Καὶ ἔλαβε Τρύφων τὰ θηρία, καὶ κατεκράτησεν Ἀντιοχείας.

57 Καὶ ἔγραψεν Ἀντίοχος ὁ νεώτερος τῷ Ἰωνάθαν, λέγων, Ἵστημί σοι τὴν ἀρχιερωσύνην, καὶ καθίστημί σε ἐπὶ τῶν τεσσάρων νομῶν, καὶ εἶναί σε τῶν φίλων τοῦ βασιλέως.

58 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ χρυσώματα καὶ διακονίαν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν πίνειν ἐν χρυσώμασι, καὶ εἶναι ἐν πορφύρᾳ, καὶ ἔχειν πόρπην χρυσῆν.

59 Καὶ Σίμωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατέστησε στρατηγὸν ἀπὸ τῆς κλίμακος Τύρου ἕως τῶν ὁρίων Αἰγύπτου.

60 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν, καὶ διεπορεύετο πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ ἠθροίσθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις Συρίας εἰς συμμαχίαν, καὶ ἦλθεν εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἀπήντησαν αὐτῷ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐνδόξως.

61 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς Γάζαν, καὶ ἀπέκλεισαν οἱ ἀπὸ Γάζης, καὶ περιεκάθισε περὶ αὐτήν, καὶ ἐνεπύρισε τὰ περιπόλια αὐτῆς πυρί, καὶ ἐσκύλευσεν αὐτά.

62 Καὶ ἠξίωσαν οἱ ἀπὸ Γάζης τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δεξιάς, καὶ ἔλαβε τοὺς υἱοὺς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν εἰς ὅμηρα, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ διῆλθε τὴν χώραν ἕως Δαμασκοῦ.

63 Καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ὅτι παρῆσαν οἱ ἄρχοντες Δη-

μητρὶν εἰς Κάδης τὴν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ μετὰ δυνάμεως πολλῆς, βουλόμενοι μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς χρείας.

64 Καὶ συνήντησεν αὐτοῖς, τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σίμωνα κατέλιπεν ἐν τῇ χώρᾳ.

65 Καὶ παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ Βαιθσοῦρα, καὶ ἐπολέμει αὐτὴν ἡμέρας πολλάς, καὶ συνέκλεισεν αὐτήν.

66 Καὶ ἠξίωσαν αὐτὸν τοῦ δεξιὰς λαβεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν, καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν, καὶ ἔθετο ἐπ' αὐτῇ φρουράν.

67 Καὶ Ἰωνάθαν, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδωρ Γεννησάρ, καὶ ὤρθρισαν τοπρωῒ εἰς τὸ πεδίον Νασώρ.

68 Καὶ ἰδοὺ παρεμβολὴ ἀλλοφύλων ἀπήντα αὐτῷ ἐν ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐξέβαλον ἔνεδρον ἐπ' αὐτὸν ἐν τοῖς ὄρεσιν, αὐτοὶ δὲ ἀπήντησαν ἐξεναντίας.

69 Τὰ δὲ ἔνεδρα ἐξανέστησαν ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν, καὶ συνῆψαν πόλεμον· καὶ ἔφυγον οἱ παρὰ Ἰωνάθαν πάντες,

70 Οὐδὲ εἷς κατελείφθη ἀπ' αὐτῶν, πλὴν Ματταθίας ὁ τοῦ Ἀβεσσαλώμου, καὶ Ἰούδας ὁ τοῦ Χαλφὶ, ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς τῶν δυνάμεων.

71 Καὶ διέῤῥηξεν Ἰωνάθαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ προσηύξατο.

72 Καὶ ὑπέστρεψε πρὸς αὐτοὺς πολέμῳ, καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ ἔφυγον.

73 Καὶ ἴδον οἱ φεύγοντες οἱ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίωκον μετ' αὐτοῦ ἕως Κάδης ἕως τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ.

74 Καὶ ἔπεσον ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς ἄνδρας τρισχιλίους· καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ εἶδεν Ἰωνάθαν ὅτι ὁ καιρὸς αὐτῷ συνεργεῖ καὶ ἐπέλεξεν ἄνδρας, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην, στῆσαι καὶ ἀνανεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν.

2 Καὶ πρὸς Σπαρτιάτας, καὶ τόπους ἑτέρους ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς κατὰ τὰ αὐτά.

3 Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώμην, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ εἶπον, Ἰωνάθαν ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ἀπέστειλεν ἡμᾶς ἀνανεώσασθαι τὴν φιλίαν αὐτοῖς, καὶ τὴν συμμαχίαν κατὰ τὸ πρότερον.

4 Καὶ ἔδωκαν ἐπιστολὰς αὐτοῖς πρὸς αὐτοὺς κατὰ τόπον, ὅπως προπέμπωσιν αὐτοὺς εἰς γῆν Ἰούδα μετ' εἰρήνης.

5 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἔγραψεν Ἰωνάθαν τοῖς Σπαρτιάταις·

6 Ἰωνάθαν ἀρχιερεὺς, καὶ ἡ γερουσία τοῦ ἔθνους, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λοιπὸς δῆμος τῶν Ἰουδαίων, Σπαρτιάταις τοῖς ἀδελφοῖς χαίρειν.

7 Ἔτι πρότερον ἀπεστάλησαν ἐπιστολαὶ πρὸς Ὀνίαν τὸν ἀρχιερέα παρὰ Δαρείου

ρεὺς τοῦ βασιλεύοντος ἐν ὑ-
μῖν, ὅτι ἐστὲ ἀδελφοὶ ἡ-
μῶν, ὡς τὸ ἀντίγραφον ὑ-
πόκειται.
8 Καὶ ἐπεδέξατο Ὀνίας
τὸν ἄνδρα τὸν ἀπεσταλμέ-
νον ἐνδόξως, καὶ ἔλαβε τὰς
ἐπιστολὰς ἐν αἷς διεσαφεῖτο
περὶ συμμαχίας, καὶ φιλίας.
9 Καὶ ἡμεῖς οὖν ἀπροσ-
δεεῖς τούτων ὄντες, παράκλη-
σιν ἔχοντες τὰ βιβλία τὰ ἅ-
για τὰ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν,
10 Ἐπειράθημεν ἀποστεῖ-
λαι τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀδελ-
φότητα καὶ φιλίαν ἀνανεώ-
σασθαι, πρὸς τὸ μὴ ἐξαλλοτρι-
ωθῆναι ὑμῶν· πολλοὶ γὰρ
καιροὶ διῆλθον ἀφ' οὗ ἀπ-
εστείλατε πρὸς ἡμᾶς.
11 Ἡμεῖς οὖν ἐν παντὶ
καιρῷ ἀδιαλείπτως ἔν τε ταῖς
ἑορταῖς, καὶ ταῖς λοιπαῖς
καθηκούσαις ἡμέραις μιμνη-
σκόμεθα ὑμῶν, ἐφ' ὧν προσ-
φέρομεν θυσιῶν, καὶ ἐν ταῖς
προσευχαῖς, ὡς δέον ἐστὶ καὶ
πρέπον μνημονεύειν ἀδελφῶν.
12 Εὐφραινόμεθα δὲ ἐπὶ
τῇ δόξῃ ὑμῶν.
13 Ἡμᾶς δὲ ἐκύκλωσαν πολ-
λαὶ θλίψεις, καὶ πόλεμοι πολ-
λοί, καὶ ἐπολέμησαν ἡμᾶς οἱ βα-
σιλεῖς οἱ κύκλῳ ἡμῶν.
14 Καὶ οὐκ ἠβουλόμεθα οὖν
παρενοχλεῖν ὑμῖν, καὶ τοῖς
λοιποῖς συμμάχοις, καὶ
φίλοις ἡμῶν, ἐν τοῖς πολέ-
μοις τούτοις.
15 Ἔχομεν γὰρ τὴν ἐξ οὐ-
ρανοῦ βοήθειαν βοηθοῦσαν ἡ-
μῖν, καὶ ἐρρύσθημεν ἀπὸ τῶν ἐχ-
θρῶν ἡμῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν
οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.
16 Ἐπιλέξαμεν οὖν Νου-
μήνιον Ἀντιόχου καὶ Ἀντίπα-
τρον Ἰάσωνος, καὶ ἀπεστάλ-
καμεν πρὸς Ῥωμαίους ἀνα-
νεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτοὺς
φιλίαν, καὶ συμμαχίαν τὴν
πρότερον.
17 Ἐνετειλάμεθα οὖν αὐ-
τοῖς καὶ πρὸς ὑμᾶς πορευθῆ-
ναι, καὶ ἀσπάσασθαι ὑμᾶς,
καὶ ἀποδοῦναι ὑμῖν τὰς παρ'
ἡμῶν ἐπιστολὰς περὶ τῆς ἀ-
νανεώσεως καὶ τῆς ἀδελφό-
τητος ἡμῶν.
18 Καὶ νῦν καλῶς ποι-
ήσετε ἀντιφωνήσαντες ἡμῖν
πρὸς ταῦτα.
19 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγρα-
φον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπέστει-
λεν Ὀνιάρης·
20 Βασιλεὺς Σπαρτιατῶν
Ὀνίᾳ ἱερεῖ μεγάλῳ χαίρειν.
21 Εὑρέθη ἐν γραφῇ πε-
ρί τε τῶν Σπαρτιατῶν καὶ
Ἰουδαίων, ὅτι εἰσὶν ἀδελ-
φοί, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐκ γέ-
νους Ἀβραάμ.
22 Καὶ νῦν ἀφ' οὗ ἔγνω-
μεν ταῦτα, καλῶς ποιήσου-
τε γράφοντες ἡμῖν περὶ τῆς εἰ-
ρήνης ὑμῶν.
23 Καὶ ἡμεῖς δὲ ἀντι-
γράφομεν ὑμῖν, Τὰ κτήνη
ὑμῶν καὶ ἡ ὕπαρξις ὑμῶν ἡ-
μῖν ἐστι, καὶ τὰ ἡμῶν ὑμῖν
ἐστιν· ἐντελλόμεθα οὖν ὅ-
πως ἀπαγγείλωσιν ὑμῖν κατὰ
ταῦτα.
24 Καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν
ὅτι ἐπέστρεψαν οἱ ἄρχοντες
Δημητρίου μετὰ δυνάμεως πολ-
λῆς ὑπὲρ τὸ πρότερον τοῦ
πολεμῆσαι πρὸς αὐτόν.
25 Καὶ ἀπῆρεν ἐξ Ἱερου-
σαλήμ, καὶ ἀπήντησεν αὐ-
τοῖς εἰς τὴν Ἀμαθῖτιν χώ-
ραν· οὐ γὰρ ἔδωκεν αὐτοῖς
ἀνοχὴν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν
χώραν αὐτοῦ.
26 Καὶ ἀπέστειλε κατα-

σκόπους εἰς τὴν παρεμβολὴν
αὐτῶν, καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ
ἀπήγγειλαν αὐτῷ ὅτι οὕτω
τάσσονται ἐπιπεσεῖν ἐπ' αὐ-
τοὺς τὴν νύκτα.
27 Ὡς δὲ ἔδυ ὁ ἥλιος,
ἐπέταξεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ'
αὐτοῦ γρηγορεῖν, καὶ εἶναι ἐπὶ τοῖς
ὅπλοις, καὶ ἑτοιμάζεσθαι εἰς
πόλεμον δι' ὅλης τῆς νυκτὸς,
καὶ ἐξέβαλε προφύλακας κύ-
κλῳ τῆς παρεμβολῆς.
28 Καὶ ἤκουσαν οἱ ὑπεν-
αντίοι ὅτι ἡτοίμασται Ἰωνά-
θαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ εἰς πό-
λεμον, καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἔ-
πτηξαν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ
ἀνέκαυσαν πυρὰς ἐν τῇ παρ-
εμβολῇ αὐτῶν.
29 Ἰωνάθαν δὲ καὶ οἱ παρ'
αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ἕως πρωῒ, ἔ-
βλεπον γὰρ τὰ φῶτα καιόμενα.
30 Καὶ κατεδίωξεν Ἰω-
νάθαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ οὐ κατ-
έλαβεν αὐτοὺς, διέβησαν γὰρ
τὸν Ἐλεύθερον ποταμόν.
31 Καὶ ἐξέκλινεν Ἰωνά-
θαν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας τοὺς κα-
λουμένους Ζαβεδαίους, καὶ ἐπά-
ταξεν αὐτοὺς, καὶ ἔλαβε τὰ
σκῦλα αὐτῶν.
32 Καὶ ἀναζεύξας ἦλθεν
εἰς Δαμασκὸν, καὶ διώδευσεν ἐν
πάσῃ τῇ χώρᾳ.
33 Καὶ Σίμων ἐξῆλθε,
καὶ διώδευσεν ἕως Ἀσκά-
λωνος, καὶ τῶν πλησίον ὀ-
χυρωμάτων, καὶ ἐξέκλινεν
εἰς Ἰόππην, καὶ προκατελά-
βετο αὐτήν.
34 Ἤκουσε γὰρ ὅτι βούλον-
ται τὸ ὀχύρωμα παραδοῦναι
τοῖς παρὰ Δημητρίου, καὶ ἔ-
θετο ἐκεῖ φρουρὰν ὅπως φυ-
λάσσωσιν αὐτήν.
35 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνά-
θαν, καὶ ἐξεκκλησίασε τοὺς
πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ, καὶ ἐ-
βουλεύσατο μετ' αὐτῶν τοῦ
οἰκοδομῆσαι ὀχυρώματα ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ,
36 Καὶ προσυψῶσαι τὰ
τείχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὑψῶ-
σαι ὕψος μέγα ἀναμέσον
τῆς ἄκρας καὶ τῆς πόλεως,
εἰς τὸ διαχωρίζειν αὐτὴν
τῆς πόλεως, ἵνα ᾖ αὕτη κατὰ
μόνας, ὅπως μήτε ἀγοράζω-
σι μήτε πωλῶσι.
37 Καὶ συνήχθησαν τοῦ οἰκο-
δομεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἤγγισε
τοῦ τείχους τοῦ χειμάῤῥου τοῦ ἐξ
ἀπηλιώτου καὶ ἐπεσκεύασαν
τὸ καλούμενον Χαφεναθά.
38 Καὶ Σίμων ᾠκοδόμη-
σε τὴν Ἀδιδὰ ἐν τῇ Σε-
φήλᾳ, καὶ ὠχύρωσε θύρας, καὶ
μοχλούς.
39 Καὶ ἐζήτησε Τρύφων
βασιλεῦσαι τῆς Ἀσίας, καὶ περι-
θέσθαι τὸ διάδημα, καὶ ἐκ-
τεῖναι χεῖρα ἐπὶ Ἀντίοχον
τὸν βασιλέα.
40 Καὶ ἐφοβήθη μήποτε οὐκ
ἐάσῃ αὐτὸν Ἰωνάθαν, καὶ μή-
ποτε πολεμήσῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ
ἐζήτει πόρον τοῦ συλλαβεῖν τὸν
Ἰωνάθαν τοῦ ἀπολέσαι αὐτὸν, καὶ
ἀπάρας ἦλθεν εἰς Βαιθσάν.
41 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνά-
θαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἐν
τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἀν-
δρῶν ἐπιλελεγμέναις εἰς πα-
ράταξιν, καὶ ἦλθεν εἰς Βαιθσάν.
42 Καὶ εἶδε Τρύφων ὅτι
πάρεστιν Ἰωνάθαν μετὰ δυνά-
μεως πολλῆς, καὶ ἐκτεῖναι χεῖ-
ρας ἐπ' αὐτὸν εὐλαβήθη.
43 Καὶ ἐπεδέξατο αὐτὸν
ἐνδόξως, καὶ συνέστησεν αὐ-
τὸν πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ,
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα, καὶ
ἐπέταξε ταῖς δυνάμεσιν αὐ-
τοῦ ὑπακούειν αὐτῷ ὡς ἑαυτῷ.

44 Καὶ εἶπε τῷ Ἰωνάθαν, Ἱνατί ἔκοψας πάντα τὸν λαὸν τοῦτον, πολέμου μὴ ἐνεστηκότος ἡμῖν;

45 Καὶ νῦν ἀπόστειλον αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, ἐπίλεξαι δὲ σεαυτῷ ἄνδρας ὀλίγους οἵτινες ἔσονται μετὰ σοῦ, καὶ δεῦρο μετ' ἐμοῦ εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ παραδώσω σοι αὐτὴν καὶ τὰ λοιπὰ ὀχυρώματα καὶ τὰς δυνάμεις τὰς λοιπὰς καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ τῶν χρειῶν, καὶ ἐπιστρέψας ἀπελεύσομαι, τούτου γὰρ χάριν πάρειμι.

46 Καὶ ἐμπιστεύσας αὐτῷ ἐποίησε καθὼς εἶπε, καὶ ἐξαπέστειλε τὰς δυνάμεις, καὶ ἀπῆλθον εἰς γῆν Ἰούδα.

47 Κατέλιπε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἄνδρας τρισχιλίους, ὧν δισχιλίους ἀφῆκεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· χίλιοι δὲ συνῆλθον αὐτῷ.

48 Ὡς δὲ εἰσῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς Πτολεμαΐδα, ἀπέκλεισαν οἱ Πτολεμαεῖς τὰς πύλας, καὶ συνέλαβον αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς εἰσελθόντας μετ' αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ.

49 Καὶ ἀπέστειλε Τρύφων δυνάμεις, καὶ ἵππον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸ πεδίον τὸ μέγα, τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς παρὰ Ἰωνάθαν.

50 Καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι συνελήφθη Ἰωνάθαν καὶ ἀπόλωλε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ παρεκάλεσαν ἑαυτούς, καὶ ἐπορεύοντο συνεστραμμένοι ἕτοιμοι εἰς πόλεμον.

51 Καὶ ἴδον οἱ διώκοντες ὅτι περὶ ψυχῆς αὐτοῖς ἐστι, καὶ ἐπέστρεψαν.

52 Καὶ ἦλθον πάντες μετ' εἰρήνης εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐπένθησαν τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα, καὶ ἐπένθησε πᾶς Ἰσραὴλ πένθος μέγα.

53 Καὶ ἐζήτησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν ἐκτρῖψαι αὐτούς· εἶπαν γάρ, Οὐκ ἔχουσιν ἄρχοντα καὶ βοηθοῦντα· νῦν οὖν πολεμήσωμεν αὐτούς, καὶ ἐξάρωμεν ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Κεφ. ιγ'. 13.

Καὶ ἤκουσε Σίμων ὅτι συνήγαγε Τρύφων δύναμιν πολλὴν τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκτρῖψαι αὐτήν.

2 Καὶ εἶδε τὸν λαὸν ὅτι ἐστὶν ἔντρομος, καὶ ἔμφοβος, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἤθροισε τὸν λαόν.

3 Καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Αὐτοὶ οἴδατε ὅσα ἐγώ, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, ἐποιήσαμεν περὶ τῶν νόμων, καὶ τῶν ἁγίων, καὶ τοὺς πολέμους, καὶ τὰς στενοχωρίας ἃς εἴδομεν.

4 Τούτου χάριν ἀπώλοντο οἱ ἀδελφοί μου πάντες χάριν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ κατελείφθην ἐγὼ μόνος.

5 Καὶ νῦν μή μοι γένοιτο φείσασθαί μου τῆς ψυχῆς ἐν παντὶ καιρῷ θλίψεως, οὐ γάρ εἰμι κρείσσων τῶν ἀδελφῶν μου.

6 Πλὴν ἐκδικήσω περὶ τοῦ ἔθνους μου, καὶ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ περὶ τῶν γυναικῶν, καὶ τῶν τέκνων ἡμῶν, ὅτι συνήχθησαν πάντα τὰ ἔθνη ἐκτρῖψαι ἡμᾶς ἔχθρας χάριν.

7 Καὶ ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ ἅμα τοῦ ἀκοῦσαι τῶν λόγων τούτων,

8 Καὶ ἀπεκρίθησαν φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, Σὺ εἶ ἡμῶν ἡγούμενος ἀντὶ Ἰούδα, καὶ Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφοῦ σου.

9 Πολέμησον τὸν πόλεμον ἡμῶν, καὶ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς ἡμῖν, ποιήσομεν.

10 Καὶ συνήγαγε πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστὰς, καὶ ἐτάχυνε τοῦ τελέσαι τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν κυκλόθεν.

11 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν τὸν τοῦ Ἀβεσσαλώμου, καὶ μετ' αὐτοῦ δύναμιν ἱκανὴν εἰς Ἰόππην, καὶ ἐξέβαλε τοὺς ὄντας ἐν αὐτῇ, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἐν αὐτῇ.

12 Καὶ ἀπῆρε Τρύφων ἀπὸ Πτολεμαΐδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς εἰσελθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ Ἰωνάθαν μετ' αὐτοῦ ἐν φυλακῇ.

13 Σίμων δὲ παρενέβαλεν ἐν Ἀδιδὰ κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου.

14 Καὶ ἐπέγνω Τρύφων ὅτι ἀνέστη Σίμων ἀντὶ Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ὅτι συνάπτειν αὐτῷ μέλλει πόλεμον, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, λέγων,

15 Περὶ ἀργυρίου οὗ ὤφειλεν Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός σου εἰς τὸ βασιλικὸν δι' ἃς εἶχε χρείας, συνέχομεν αὐτόν.

16 Καὶ νῦν ἀπόστειλον ἀργυρίου τάλαντα ἑκατὸν, καὶ δύο τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὅμηρα, ὅπως μὴ ἀφεθεὶς ἀποστατήσῃ ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἀφήσομεν αὐτόν.

17 Καὶ ἔγνω Σίμων ὅτι δόλῳ λαλοῦσι πρὸς αὐτὸν, καὶ πέμπει τὸ ἀργύριον, καὶ τὰ παιδάρια, μήποτε ἔχθραν ἄρῃ μεγάλην πρὸς τὸν λαὸν,

18 Λέγων, Ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτῷ τὸ ἀργύριον, καὶ τὰ παιδάρια, καὶ ἀπώλετο.

19 Καὶ ἀπέστειλε τὰ παιδάρια, καὶ τὰ ἑκατὸν τάλαντα· καὶ διεψεύσατο, καὶ οὐκ ἀφῆκε τὸν Ἰωνάθαν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθε Τρύφων τοῦ ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐκτρῖψαι αὐτὴν, καὶ ἐκύκλωσεν ὁδὸν τὴν εἰς Ἄδωρα· καὶ Σίμων, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ἀντιπαρῆγεν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν ἐπορεύετο.

21 Οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄκρας ἀπέστελλον πρὸς Τρύφωνα πρεσβευτὰς κατασπεύδοντας αὐτὸν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς διὰ τῆς ἐρήμου, καὶ ἀποστεῖλαι αὐτοῖς τροφάς.

22 Καὶ ἡτοίμασε Τρύφων πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ ἐλθεῖν ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἦν χιὼν πολλὴ σφόδρα, καὶ οὐκ ἦλθε διὰ χιόνα· καὶ ἀπῆρε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Γαλααδῖτιν.

23 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ Βασκαμᾶ, ἀπέκτεινε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

24 Καὶ ἐπέστρεψε Τρύφων, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

25 Καὶ ἀπέστειλε Σίμων, καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔθαψεν αὐτὰ ἐν Μωδεῒν πόλει τῶν πατέρων αὐτοῦ.

26 Καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπένθησαν αὐτὸν ἡμέρας πολλάς.

27 Καὶ ᾠκοδόμησε Σίμων ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν τῇ ὁράσει λίθῳ ξεστῷ ἐκ τῶν ὄπισθεν καὶ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν.

28 Καὶ ἔστησεν ἐπ' αὐτὰ ἑπτὰ πυραμίδας, μίαν κατέναντι τῆς μιᾶς, τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς τέσσαρσιν ἀδελφοῖς.

29 Καὶ ταύταις ἐποίησε μηχανήματα, περιθεὶς στύλους μεγάλους, καὶ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς στύλοις πανοπλίας εἰς ὄνομα αἰώνιον, καὶ παρὰ ταῖς πανοπλίαις πλοῖα ἐπιγεγλυμμένα, εἰς τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ πάντων τῶν πλεόντων τὴν θάλασσαν.

30 Οὗτος ὁ τάφος ὃν ἐποίησεν ἐν Μωδεῒν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

31 Ὁ δὲ Τρύφων ἐπορεύετο δόλῳ μετὰ Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως τοῦ νεωτέρου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν,

32 Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ περιέθετο διάδημα τῆς Ἀσίας, καὶ ἐποίησε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς.

33 Καὶ ᾠκοδόμησε Σίμων τὰ ὀχυρώματα τῆς Ἰουδαίας, καὶ περιετείχισε πύργοις ὑψηλοῖς, καὶ τείχεσι μεγάλοις, καὶ πύλαις, καὶ μοχλοῖς, καὶ ἔθετο βρώματα ἐν τοῖς ὀχυρώμασι.

34 Καὶ ἐπέλεξε Σίμων ἄνδρας, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα τοῦ ποιῆσαι ἄφεσιν τῇ χώρᾳ, ὅτι πᾶσαι αἱ πράξεις Τρύφωνος ἦσαν ἁρπαγαί.

35 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Δημήτριος ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ, καὶ ἔγραψεν αὐτῷ ἐπιστολὴν τοιαύτην·

36 Βασιλεὺς Δημήτριος Σίμωνι ἀρχιερεῖ καὶ φίλῳ βασιλέων, καὶ πρεσβυτέροις, καὶ ἔθνει Ἰουδαίων χαίρειν.

37 Τὸν στέφανον τὸν χρυσοῦν, καὶ τὴν βαΐνην ἣν ἀπεστείλατε, κεκομίσμεθα, καὶ ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ποιεῖν ὑμῖν εἰρήνην μεγάλην, καὶ γράφειν τοῖς ἐπὶ τῶν χρειῶν τοῦ ἀφιέναι ὑμῖν ἀφέματα.

38 Καὶ ὅσα ἐστήκαμεν πρὸς ὑμᾶς ἕστηκε, καὶ τὰ ὀχυρώματα ἃ ᾠκοδομήκατε ὑπαρχέτω ὑμῖν.

39 Ἀφίεμεν δὲ ἀγνοήματα καὶ τὰ ἁμαρτήματα ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ τὸν στέφανον ὃν ὠφείλετε, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐτελωνεῖτο ἐν Ἱερουσαλὴμ, μηκέτι τελωνείσθω.

40 Καὶ εἴ τινες ἐπιτήδειοι ὑμῶν γραφῆναι εἰς τοὺς περὶ ἡμᾶς, ἐγγραφέσθωσαν, καὶ γινέσθω ἀναμέσον ἡμῶν εἰρήνη.

41 Ἔτους ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἤρθη ὁ ζυγὸς τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ.

42 Καὶ ἤρξατο ὁ λαὸς Ἰσραὴλ γράφειν ἐν ταῖς συγγραφαῖς καὶ συναλλάγμασιν, Ἔτους πρώτου ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως μεγάλου καὶ στρατηγοῦ καὶ ἡγουμένου Ἰουδαίων.

43 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ Γάζαν, καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὴν παρεμβολαῖς, καὶ ἐποίησεν ἑλεπόλεις καὶ προσήγαγε τῇ πόλει, καὶ ἐπάταξε πύργον ἕνα καὶ κατελάβετο.

44 Καὶ ἐξήλλοντο οἱ ἐν τῇ ἑλεπόλει εἰς τὴν πόλιν,

ἐγένετο κίνημα μέγα ἐν τῇ πόλει.

45 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἐν τῇ πόλει σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις ἐπὶ τὸ τεῖχος διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ, ἀξιοῦντες Σίμωνα δεξιὰς αὐτοῖς δοῦναι,

46 Καὶ εἶπον, Μὴ ἡμῖν χρήσῃ κατὰ τὰς πονηρίας ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεός σου.

47 Καὶ συνελύθη Σίμων αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐπολέμησεν αὐτούς· καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκαθάρισε τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἦν τὰ εἴδωλα, καὶ οὕτως εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν.

48 Καὶ ἐξέβαλεν ἐξ αὐτῆς πᾶσαν ἀκαθαρσίαν, καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ ἄνδρας οἵτινες τὸν νόμον ποιοῦσι, καὶ προσωχύρωσεν αὐτὴν, καὶ ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν αὐτῇ οἴκησιν.

49 Οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄκρας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκωλύοντο ἐκπορεύεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν χώραν, καὶ ἀγοράζειν καὶ πωλεῖν, καὶ ἐπείνασαν σφόδρα, καὶ ἀπώλοντο ἐξ αὐτῶν ἱκανοὶ τῇ λιμῷ.

50 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Σίμωνα δεξιὰς λαβεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν, καὶ ἐκαθάρισε τὴν ἄκραν ἀπὸ τῶν μιασμάτων.

51 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ δευτέρου μηνὸς ἔτους ἑνὸς καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ μετὰ αἰνέσεως καὶ βαΐων, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν ὕμνοις, καὶ ἐν ᾠδαῖς, ὅτι συνετρίβη ἐχθρὸς μέγας ἐξ Ἰσραήλ.

52 Καὶ ἔστησε κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ ἄγειν τὴν ἡμέραν ταύτην μετ' εὐφροσύνης· καὶ προσωχύρωσε τὸ ὄρος τοῦ ἱεροῦ τὸ παρὰ τὴν ἄκραν, καὶ ᾤκει ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ.

53 Καὶ εἶδε Σίμων τὸν Ἰωάννην υἱὸν αὐτοῦ, ὅτι ἀνήρ ἐστι, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἡγούμενον τῶν δυνάμεων πασῶν, καὶ ᾤκει ἐν Γαζάροις.

Κεφ. ιδ'. 14.

Καὶ ἐν ἔτει δευτέρῳ καὶ ἑβδομηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ, συνήγαγε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη εἰς Μηδείαν τοῦ ἐπισπάσασθαι βοήθειαν αὐτῷ, ὅπως πολεμήσῃ τὸν Τρύφωνα.

2 Καὶ ἤκουσεν Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίδος καὶ Μηδείας, ὅτι ἦλθε Δημήτριος εἰς τὰ ὅρια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν ἕνα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτὸν ζῶντα.

3 Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν Δημητρίου, καὶ συνέλαβεν αὐτὸν, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς Ἀρσάκην, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν φυλακῇ.

4 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα πάσας τὰς ἡμέρας Σίμωνος· καὶ ἐζήτησεν ἀγαθὰ τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς ἡ ἐξουσία αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

5 Καὶ μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ ἔλαβε τὴν Ἰόππην εἰς λιμένα, καὶ ἐποίησεν εἴσοδον ταῖς νήσοις τῆς θαλάσσης.

6 Καὶ

6 Καὶ ἐπλάτυνε τὰ ὅρια
τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἐκράτη-
σε τῆς χώρας.
7 Καὶ συνήγαγεν αἰχμα-
λωσίαν πολλήν, καὶ ἐκυρίευ-
σε Γαζάρων καὶ Βαιθσούρων
καὶ τῆς ἄκρας· καὶ ἐξῆρε τὰς
ἀκαθαρσίας ἐξ αὐτῆς, καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἀντικείμενος αὐτῷ.
8 Καὶ ἦσαν γεωργοῦντες τὴν
γῆν αὐτῶν μετ' εἰρήνης, καὶ ἡ
γῆ ἐδίδου τὰ γεννήματα αὐ-
τῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων τὸν
καρπὸν αὐτῶν.
9 Πρεσβύτεροι ἐν ταῖς πλα-
τείαις ἐκάθηντο, πάντες πε-
ρὶ ἀγαθῶν ἐκοινολογοῦντο,
καὶ οἱ νεανίσκοι ἐνεδύσαντο δό-
ξας καὶ στολὰς πολέμου.
10 Ταῖς πόλεσιν ἐχορήγη-
σε βρώματα, καὶ ἔταξεν αὐ-
τὰς ἐν σκεύεσιν ὀχυρώσεως, ἕ-
ως ὅτου ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τῆς
δόξης αὐτοῦ ἕως ἄκρου τῆς γῆς.
11 Ἐποίησε τὴν εἰρήνην
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εὐφράνθη Ἰσ-
ραὴλ εὐφροσύνην μεγάλην.
12 Καὶ ἐκάθισεν ἕκαστος
ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὴν
συκῆν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκ-
φοβῶν αὐτούς.
13 Καὶ ἐξέλιπεν ὁ πολε-
μῶν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οἱ
βασιλεῖς συνετρίβησαν ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις.
14 Καὶ ἐστήριξε πάντας
τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· τὸν
νόμον ἐξεζήτησε, καὶ ἐξῆρε
πάντα ἄνομον καὶ πονηρόν.
15 Τὰ ἅγια ἐδόξασε, καὶ ἐ-
πλήθυνε τὰ σκεύη τῶν ἁγίων.
16 Καὶ ἠκούσθη ἐν Ῥώμῃ
ὅτι ἀπέθανεν Ἰωνάθαν, καὶ
ἕως Σπάρτης, καὶ ἐλυπήθησαν
σφόδρα.
17 Ὡς δὲ ἤκουσαν ὅτι Σί-
μων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονεν
ἀντ' αὐτοῦ ἀρχιερεύς, καὶ ἐπι-
κρατεῖ τῆς χώρας καὶ τῶν πό-
λεων τῶν ἐν αὐτῇ,
18 Ἔγραψαν πρὸς αὐτὸν
δέλτοις χαλκαῖς, τοῦ ἀνα-
νεώσασθαι πρὸς αὐτὸν φιλί-
αν καὶ τὴν συμμαχίαν ἣν ἔ-
στησαν πρὸς Ἰούδαν καὶ Ἰωνά-
θαν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
19 Καὶ ἀνεγνώσθησαν ἐν-
ώπιον τῆς ἐκκλησίας ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ.
20 Καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγρα-
φον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπέστει-
λαν οἱ Σπαρτιᾶται· Σπαρ-
τιατῶν ἄρχοντες καὶ ἡ πόλις
Σίμωνι ἱερεῖ μεγάλῳ, καὶ τοῖς
πρεσβυτέροις, καὶ τοῖς ἱε-
ρεῦσι, καὶ τῷ λοιπῷ δήμῳ τῶν
Ἰουδαίων ἀδελφοῖς χαίρειν.
21 Οἱ πρεσβευταὶ οἱ ἀ-
ποσταλέντες πρὸς τὸν δῆ-
μον ἡμῶν ἀπήγγειλαν ἡμῖν
περὶ τῆς δόξης ὑμῶν καὶ τι-
μῆς, καὶ εὐφράνθημεν ἐπὶ τῇ
ἐφόδῳ αὐτῶν.
22 Καὶ ἀνεγράψαμεν τὰ
ὑπ' αὐτῶν εἰρημένα ἐν ταῖς βου-
λαῖς τοῦ δήμου οὕτως, Νουμή-
νιος Ἀντιόχου καὶ Ἀντίπα-
τρος Ἰάσονος πρεσβευ-
ταὶ Ἰουδαίων ἤλθοσαν πρὸς
ἡμᾶς ἀνανεούμενοι τὴν πρὸς
ἡμᾶς φιλίαν.
23 Καὶ ἤρεσε τῷ δήμῳ ἐ-
πιδέξασθαι τοὺς ἄνδρας ἐνδό-
ξως, καὶ τοῦ θέσθαι τὸ ἀντίγρα-
φον τῶν λόγων αὐτῶν ἐν τοῖς
ἀποδεδειγμένοις τοῦ δήμου βι-
βλίοις, τοῦ ἔχειν μνημόσυνον
τὸν δῆμον τῶν Σπαρτιατῶν·
τὸ δὲ ἀντίγραφον τούτων ἔγρα-
ψαμεν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ.
24 Μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε
Σίμων τὸν Νουμήνιον εἰς Ῥώ-
μην ἔχοντα ἀσπίδα χρυσῆν
μεγάλην ὁλκῆς μνῶν χιλίων
εἰς

εἰς τὸ στῆσαι πρὸς αὐτοὺς τὴν συμμαχίαν.

25 Ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ δῆμος τῶν λόγων τούτων, εἶπον, Τίνα χάριν ἀποδώσομεν Σίμωνι καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ;

26 Ἐστήρισε γὰρ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησε τοὺς ἐχθροὺς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔστησαν αὐτῷ ἐλευθερίαν.

27 Καὶ κατέγραψαν ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ ἔθεντο ἐν στήλαις ἐν ὄρει Σιών· καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς γραφῆς· Ὀκτωκαιδεκάτῃ Ἐλοὺλ, ἔτους δευτέρου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ· καὶ τοῦτο τρίτον ἔτος ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως·

28 Ἐν Σαραμὲλ, ἐπὶ συναγωγῆς μεγάλης ἱερέων, καὶ λαοῦ, καὶ ἀρχόντων ἔθνους, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῆς χώρας ἐγνώρισεν ἡμῖν,

29 Ἐπεὶ πολλάκις ἐγενήθησαν πόλεμοι ἐν τῇ χώρᾳ· Σίμων δὲ ὁ υἱὸς Ματταθίου ὁ υἱὸς τῶν υἱῶν Ἰαρὶβ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔδωκαν ἑαυτοὺς τῷ κινδύνῳ, καὶ ἀντέστησαν τοῖς ὑπεναντίοις τοῦ ἔθνους αὐτῶν, ὅπως σταθῇ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ ὁ νόμος, καὶ δόξῃ μεγάλῃ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος αὐτῶν.

30 Καὶ ἤθροισεν Ἰωνάθαν τὸ ἔθνος αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς ἀρχιερεὺς, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

31 Καὶ ἐβουλήθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, τοῦ ἐκτρίψαι τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν.

32 Τότε ἀνέστη Σίμων, καὶ ἐπολέμησε περὶ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἐδαπάνησε χρήματα πολλὰ τῶν ἑαυτοῦ, καὶ ὡπλοδότησε τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὀψώνια,

33 Καὶ ὠχύρωσε τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὴν Βαιθσούραν τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας, οὗ ἦν τὰ ὅπλα τῶν πολεμίων τὸ πρότερον, καὶ ἔθετο ἐκεῖ φρουρὰν ἄνδρας Ἰουδαίους.

34 Καὶ Ἰόππην ὠχύρωσε τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν Γάζαρα τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀζώτου, ἐν ᾗ ᾤκουν οἱ πολέμιοι τὸ πρότερον ἐκεῖ, καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ Ἰουδαίους, καὶ ὅσα ἐπιτήδεια ἦν πρὸς τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν ἔθετο ἐν αὐτοῖς.

35 Καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὴν πρᾶξιν τοῦ Σίμωνος, καὶ τὴν δόξαν ἣν ἐβουλεύσατο ποιῆσαι τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἡγούμενον αὐτῶν καὶ ἀρχιερέα, διὰ τὸ αὐτὸν πεποιηκέναι πάντα ταῦτα, καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν πίστιν ἣν συνετήρησε τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησε παντὶ τρόπῳ ὑψῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

36 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ εὐωδώθη ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, τοῦ ἐξαρθῆναι τὰ ἔθνη ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ τοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, οἳ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἄκραν, ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο, καὶ ἐμίαινον κύκλῳ τῶν ἁγίων, καὶ ἐποίουν πληγὴν μεγάλην ἐν τῇ ἁγνείᾳ.

37 Καὶ κατῴκισεν ἐν αὐτῇ ἄνδρας Ἰουδαίους, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ τῆς πό-

λεως

λεως, καὶ ὕψωσε τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

38 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δημήτριος ἔστησεν αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην κατὰ ταῦτα,

39 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν δόξῃ μεγάλῃ.

40 Ἤκουσε γὰρ ὅτι προσηγόρευνται οἱ Ἰουδαῖοι ὑπὸ Ῥωμαίων φίλοι καὶ σύμμαχοι καὶ ἀδελφοί, καὶ ὅτι ἀπήντησαν τοῖς πρεσβευταῖς Σίμωνος ἐνδόξως·

41 Καὶ ὅτι εὐδόκησαν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ ἱερεῖς, τοῦ εἶναι Σίμωνα ἡγούμενον, καὶ ἀρχιερέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἕως τοῦ ἀναστῆναι προφήτην πιστόν·

42 Καὶ τοῦ εἶναι ἐπ' αὐτῶν στρατηγόν, καὶ ὅπως μέλοι αὐτῷ περὶ τῶν ἁγίων καθιστάναι αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς χώρας, καὶ ἐπὶ τῶν ὅπλων, καὶ ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων·

43 Καὶ ὅπως μέλοι αὐτῷ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ ὅπως ἀκούηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὅπως γράφωνται ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ πᾶσαι συγγραφαὶ ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ὅπως περιβάληται πορφύραν, καὶ χρυσοφορῇ.

44 Καὶ οὐκ ἐξέσται οὐδενὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων ἀθετῆσαι τούτων, καὶ ἀντειπεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ῥηθησομένοις, καὶ ἐπισυστρέψαι συστροφὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ αὐτοῦ, καὶ περιβάλλεσθαι πορφύραν, καὶ ἐμπορπᾶσθαι πόρπην χρυσῆν.

45 Ὃς δ' ἂν παρὰ ταῦτα ποιήσῃ ἢ ἀθετήσῃ τι τούτων, ἔνοχος ἔσται.

46 Καὶ εὐδόκησε πᾶς ὁ λαὸς θέσθαι Σίμωνι, καὶ ποιῆσαι κατὰ τοὺς λόγους τούτους.

47 Καὶ ἐπεδέξατο Σίμων, καὶ εὐδόκησεν ἀρχιερατεύειν, καὶ εἶναι στρατηγός, καὶ ἐθνάρχης τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἱερέων, καὶ τοῦ προστατῆσαι πάντων.

48 Καὶ τὴν γραφὴν ταύτην εἶπον θέσθαι ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ στῆσαι αὐταῖς ἐν περιβόλῳ τῶν ἁγίων ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ,

49 Τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν θέσθαι ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, ὅπως ἔχῃ Σίμων, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἀντίοχος υἱὸς Δημητρίου τοῦ βασιλέως ἐπιστολὰς ἀπὸ τῶν νήσων τῆς θαλάσσης Σίμωνι ἱερεῖ καὶ ἐθνάρχῃ τῶν Ἰουδαίων, καὶ παντὶ τῷ ἔθνει.

2 Καὶ ἦσαν περιέχουσαι τὸν τρόπον τοῦτον· Βασιλεὺς Ἀντίοχος Σίμωνι ἱερεῖ μεγάλῳ, καὶ ἐθνάρχῃ, καὶ ἔθνει Ἰουδαίων, χαίρειν.

3 Ἐπειδὴ ἄνδρες λοιμοὶ κατεκράτησαν τῆς βασιλείας τῶν πατέρων ἡμῶν, βούλομαι δὲ ἀντιποιήσασθαι τῆς βασιλείας, ὅπως ἀποκαταστήσω αὐτὴν ὡς ἦν τὸ πρότερον, ἐξενολόγησα δὲ πλῆθος δυνάμεων, καὶ κατεσκεύασα πλοῖα πολεμικά,

4 Βούλομαι δὲ ἐκβῆναι κατὰ τὴν χώραν, ὅπως μετέλθω τοὺς κατεφθαρκότας τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ τοὺς ἠρημωκότας πόλεις πολλὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ·

5 Νῦν οὖν ἵστημί σοι πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἀφῆκάν σοι οἱ πρὸ ἐμοῦ βασιλεῖς, καὶ ὅσα ἄλλα δόματα ἀφῆκάν σοι.

6 Καὶ ἐπέτρεψά σοι ποιῆσαι

ῆσαι κόμμα ἴδιον νόμισμα τῇ χώρᾳ σου,

7 Ἱερουσαλὴμ δὲ καὶ τὰ ἅγια εἶναι ἐλεύθερα· καὶ πάντα τὰ ὅπλα ὅσα κατεσκεύασας, καὶ τὰ ὀχυρώματα ἃ ᾠκοδόμησας, ὧν κρατεῖς, μενέτω σοι.

8 Καὶ πᾶν ὀφείλημα βασιλικὸν, καὶ τὰ ἐσόμενα βασιλικὰ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀφιέσθω σοι.

9 Ὡς δ' ἂν κρατήσωμεν τῆς βασιλείας ἡμῶν, δοξάσομέν σε, καὶ τὸ ἔθνος σου, καὶ τὸ ἱερὸν δόξῃ μεγάλῃ, ὥστε φανερὰν γενέσθαι τὴν δόξαν ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

10 Ἔτους τετάρτου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐξῆλθεν Ἀντίοχος εἰς τὴν γῆν πατέρων αὐτοῦ, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, ὥστε ὀλίγους εἶναι τοὺς καταλειφθέντας σὺν Τρύφωνι.

11 Καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθε φεύγων εἰς Δωρὰ τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

12 Εἶδε γὰρ ὅτι συνῆκται ἐπ' αὐτὸν τὰ κακὰ, καὶ ἀφῆκαν αὐτὸν αἱ δυνάμεις.

13 Καὶ παρενέβαλεν Ἀντίοχος ἐπὶ Δωρᾶ, καὶ σὺν αὐτῷ δώδεκα μυριάδες ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ ὀκτακισχίλια ἵππος.

14 Καὶ ἐκύκλωσε τὴν πόλιν, καὶ τὰ πλοῖα ἀπὸ θαλάσσης συνῆψαν, καὶ ἔθλιβε τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ οὐκ εἴασεν οὐδένα ἐκπορεύεσθαι, καὶ εἰσπορεύεσθαι.

15 Καὶ ἦλθε Νουμήνιος, καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐκ Ῥώμης, ἔχοντες ἐπιστολὰς τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἐγέγραπτο τάδε·

16 Λεύκιος ὕπατος Ῥωμαίων Πτολεμαίῳ βασιλεῖ χαίρειν.

17 Οἱ πρεσβευταὶ τῶν Ἰουδαίων ἦλθον πρὸς ἡμᾶς φίλοι ἡμῶν, καὶ σύμμαχοι, ἀνανεούμενοι τὴν ἐξ ἀρχῆς φιλίαν, καὶ συμμαχίαν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Σίμωνος τοῦ ἀρχιερέως, καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἰουδαίων.

18 Ἤνεγκαν δὲ ἀσπίδα χρυσῆν ἀπὸ μνῶν χιλίων.

19 Ἤρεσεν οὖν ἡμῖν γράψαι τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ταῖς χώραις, ὅπως μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτοῖς κακὰ, καὶ μὴ πολεμήσωσιν αὐτοὺς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἵνα μὴ συμμαχήσωσι τοῖς πολεμοῦσιν αὐτούς.

20 Ἔδοξε δὲ ἡμῖν δέξασθαι τὴν ἀσπίδα παρ' αὐτῶν.

21 Εἴ τινες οὖν λοιμοὶ διαπεφεύγασιν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς, παράδοτε αὐτοὺς Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἐκδικήσῃ ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸν νόμον αὐτῶν.

22 Καὶ ταὐτὰ ἔγραψε Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ Ἀττάλῳ, καὶ Ἀριαράθῃ, καὶ Ἀρσάκῃ,

23 Καὶ εἰς πάσας τὰς χώρας, καὶ Σαμψάμῃ, καὶ Σπαρτιάταις, καὶ εἰς Δῆλον, καὶ εἰς Μύνδον, καὶ εἰς Σικυῶνα, καὶ εἰς τὴν Καρίαν, καὶ εἰς Σάμον, καὶ εἰς τὴν Παμφυλίαν, καὶ εἰς τὴν Λυκίαν, καὶ εἰς Ἁλικαρνασσὸν, καὶ εἰς Ῥόδον, καὶ εἰς Φασηλίδα, καὶ εἰς Κῶ, καὶ εἰς Σίδην, καὶ εἰς Ἄραδον, καὶ εἰς Γόρτυναν, καὶ Κνίδον, καὶ Κύπρον, καὶ Κυρήνην.

24 Τὸ δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν ἔγραψαν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ.

25 Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς παρενέβαλεν ἐπὶ Δωρᾶ ἐν τῇ δευτέρᾳ, προσάγων διαπαντὸς αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ μηχανὰς ποιούμενος, καὶ συνέκλεισε τὸν Τρύφωνα τοῦ μὴ εἰσπορεύεσθαι, καὶ ἐκπορεύεσθαι.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Σίμων δισχιλίους ἄνδρας ἐκλεκτοὺς συμμαχῆσαι αὐτῷ, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ σκεύη ἱκανά.

27 Καὶ οὐκ ἠβούλετο αὐτὰ δέξασθαι, ἀλλ' ἠθέτησε πάντα ὅσα συνέθετο αὐτῷ τοπρότερον, καὶ ἠλλοτριοῦτο αὐτῷ.

28 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν Ἀθηνόβιον ἕνα τῶν φίλων αὐτοῦ κοινολογησόμενον αὐτῷ, λέγων, Ὑμεῖς κατακρατεῖτε τῆς Ἰόππης καὶ Γαζάρων καὶ τῆς ἄκρας τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, πόλεις τῆς βασιλείας μου.

29 Τὰ ὅρια αὐτῶν ἠρημώσατε, καὶ ἐποιήσατε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκυριεύσατε τόπων πολλῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου.

30 Νῦν οὖν παράδοτε τὰς πόλεις ἃς κατελάβεσθε, καὶ τοὺς φόρους τῶν τόπων ὧν κατεκυριεύσατε ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας.

31 Εἰ δὲ μὴ, δότε ἀντ' αὐτῶν πεντακόσια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τῆς καταφθορᾶς ἧς κατεφθάρκατε, καὶ τῶν φόρων τῶν πόλεων ἄλλα τάλαντα πεντακόσια· εἰ δὲ μὴ, παραγενόμενοι ἐκπολεμήσομεν ὑμᾶς.

32 Καὶ ἦλθεν Ἀθηνόβιος φίλος τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶδε τὴν δόξαν Σίμωνος, καὶ κυλικεῖον μετὰ χρυσωμάτων, καὶ ἀργυρωμάτων, καὶ παράστασιν ἱκανὴν, καὶ ἐξίστατο, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως.

33 Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ, Οὔτε γῆν ἀλλοτρίαν εἰλήφαμεν, οὔτε ἀλλοτρίων κεκρατήκαμεν, ἀλλὰ τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν, ὑπὸ δὲ ἐχθρῶν ἡμῶν ἔν τινι καιρῷ ἀκρίτως κατεκρατήθη.

34 Ἡμεῖς δὲ καιρὸν ἔχοντες ἀντεχόμεθα τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν.

35 Περὶ δὲ Ἰόππης καὶ Γαζάρων ὧν αἰτεῖς, αὗται ἐποίουν ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην κατὰ τὴν χώραν ἡμῶν, τούτων δώσομεν τάλαντα ἑκατόν· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἀθηνόβιος λόγον.

36 Ἀπέστρεψε δὲ μετὰ θυμοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς λόγους τούτους, καὶ τὴν δόξαν Σίμωνος, καὶ πάντα ὅσα εἶδε· καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς ὀργὴν μεγάλην.

37 Τρύφων δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἔφυγεν εἰς Ὀρθωσιάδα.

38 Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Κενδεβαῖον στρατηγὸν τῆς παραλίας, καὶ δυνάμεις πεζικὰς καὶ ἱππικὰς ἔδωκεν αὐτῷ.

39 Καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ παρεμβαλεῖν κατὰ πρόσωπον τῆς Ἰουδαίας· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ οἰκοδομῆσαι τὴν Κεδρὼν, καὶ ὀχυρῶσαι τὰς πύ-

λας, καὶ ὅπως πολεμήσῃ τὸν λαόν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐδίωκε τὸν Τρύφωνα.

40 Καὶ παρεγενήθη Κενδεβαῖος εἰς Ἰάμνειαν, καὶ ἤρξατο τοῦ ἐρεθίζειν τὸν λαὸν, καὶ ἐμβατεύειν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ αἰχμαλωτίζειν τὸν λαὸν καὶ φονεύειν.

41 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Κεδρών· καὶ ἔταξεν ἐκεῖ ἱππεῖς καὶ δυνάμεις, ὅπως ἐκπορευόμενοι ἐξοδεύωσι τὰς ὁδοὺς τῆς Ἰουδαίας, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

1 ΚΑὶ ἀνέβη Ἰωάννης ἐκ Γαζάρων, καὶ ἀπήγγειλε Σίμωνι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἃ συνετέλει Κενδεβαῖος.

2 Καὶ ἐκάλεσε Σίμων τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδαν καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, ἐπολεμήσαμεν τοὺς πολέμους Ἰσραὴλ ἀπὸ νεότητος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εὐωδώθη ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν ῥύσασθαι τὸν Ἰσραὴλ πλεονάκις.

3 Νῦν δὲ γεγήρακα, καὶ ὑμεῖς δὲ ἐν τῷ ἐλέει ἱκανοί ἐστε ἐν τοῖς ἔτεσι· γίνεσθε ἀντ' ἐμοῦ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ ἐξελθόντες ὑπερμαχεῖτε ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἡ δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ βοήθεια ἔστω μεθ' ὑμῶν.

4 Καὶ ἐπέλεξεν ἐκ τῆς χώρας εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν Κενδεβαῖον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν Μωδεΐν.

5 Καὶ ἀναστάντες τὸ πρωῒ ἐπορεύοντο εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ δύναμις πολλὴ εἰς συνάντησιν αὐτοῖς πεζικὴ, καὶ ἱππεῖς, καὶ ἦν χειμάῤῥους ἀναμέσον αὐτῶν.

6 Καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν αὐτὸς, καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ· καὶ εἶδε τὸν λαὸν δειλούμενον διαπεράσαι τὸν χειμάῤῥουν, καὶ διεπέρασε πρῶτος, καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ ἄνδρες, καὶ διεπέρασαν κατόπισθεν αὐτοῦ.

7 Καὶ διεῖλε τὸν λαὸν, καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐν μέσῳ τῶν πεζῶν· ἦν δὲ ἵππος τῶν ὑπεναντίων πολλὴ σφόδρα.

8 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς ἱεραῖς σάλπιγξι, καὶ ἐτροπώθη Κενδεβαῖος καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοί· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἔφυγον εἰς τὸ ὀχύρωμα.

9 Τότε ἐτραυματίσθη Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννου· Ἰωάννης δὲ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως ἦλθεν εἰς Κεδρὼν ἣν ᾠκοδόμησε·

10 Καὶ ἔφυγον ἕως εἰς τοὺς πύργους τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς Ἀζώτου, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν εἰς ἄνδρας δισχιλίους· καὶ ἀπέστρεψεν εἰς γῆν Ἰούδα μετ' εἰρήνης.

11 Καὶ Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ἀβούβου ἦν καθεσταμένος στρατηγὸς εἰς τὸ πεδίον Ἱεριχὼ, καὶ εἶχεν ἀργύριον, καὶ χρυσίον πολύ.

12 Ἦν γὰρ γαμβρὸς τοῦ ἀρχιερέως.

13 Καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἠβουλήθη κατακρατῆσαι τῆς χώρας, καὶ ἐβουλεύετο δόλῳ κατὰ Σίμωνος, καὶ

τῶν

τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἄρξαι αὐ-
τῆς.
14 Σίμων δὲ ἦν ἐφοδεύ-
ων τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ
χώρᾳ, καὶ φροντίζων τῆς ἐ-
πιμελείας αὐτῶν, καὶ κατ-
έβη εἰς Ἱεριχὼ αὐτὸς, καὶ
Ματταθίας καὶ Ἰούδας οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ, ἔτους ἑβδόμου καὶ ἑβδο-
μηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ, ἐν μη-
νὶ ἑνδεκάτῳ, οὗτος ὁ μὴν
Σαβάτ.
15 Καὶ ὑπεδέξατο αὐ-
τοὺς ὁ τοῦ Ἀβούβου εἰς τὸ ὀχυ-
ρωμάτιον τὸ καλούμενον Δὼκ,
μετὰ δόλου, ὃ ᾠκοδόμησε,
καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον
μέγαν, καὶ ἐνέκρυψεν ἐκεῖ
ἄνδρας.
16 Καὶ ὅτε ἐμεθύσθη Σί-
μων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἐξανέστη
Πτολεμαῖος, καὶ οἱ παρ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἐλάβοσαν τὰ ὅπλα αὐ-
τῶν, καὶ ἐπεισήλθοσαν τῷ Σί-
μωνι εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ
ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ τοὺς δύο
υἱοὺς αὐτοῦ, καί τινας τῶν παι-
δαρίων αὐτοῦ.
17 Καὶ ἐποίησεν ἀθεσίαν
μεγάλην, καὶ ἀπέδωκε κακὰ
ἀντὶ ἀγαθῶν.
18 Καὶ ἔγραψε ταῦτα
Πτολεμαῖος, καὶ ἀπέστειλε
τῷ βασιλεῖ ὅπως ἀποστείλῃ
αὐτῷ δυνάμεις εἰς βοήθει-
αν, καὶ παραδῷ αὐτῷ τὴν
χώραν αὐτῶν, καὶ τὰς πό-
λεις.
19 Καὶ ἀπέστειλεν ἑτέρους
εἰς Γάζαρα ἆραι τὸν Ἰω-
άννην, καὶ τοῖς χιλιάρχοις
ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς παραγε-
νέσθαι πρὸς αὐτὸν, ὅπως δῷ
αὐτοῖς ἀργύριον καὶ χρυσίον
καὶ δόματα.
20 Καὶ ἑτέρους ἀπέστειλε
καταλαβέσθαι τὴν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ τὸ ὄρος τοῦ ἱεροῦ.
21 Καὶ προδραμών τις
ἀπήγγειλεν Ἰωάννῃ εἰς Γά-
ζαρα, ὅτι ἀπώλετο ὁ πατὴρ
αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ
ὅτι ἀπέσταλκε καὶ σὲ ἀπο-
κτεῖναι.
22 Καὶ ἀκούσας ἐξέστη σφό-
δρα· καὶ συνέλαβε τοὺς ἄν-
δρας τοὺς ἐλθόντας ἀπολέσαι
αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐ-
τοὺς, ἐπέγνω γὰρ ὅτι ἐζήτουν
αὐτὸν ἀπολέσαι.
23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
γων Ἰωάννου, καὶ τῶν πολέ-
μων αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀνδραγα-
θιῶν αὐτοῦ ὧν ἠνδραγάθη-
σε, καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν τει-
χέων ὧν ᾠκοδόμησε, καὶ τῶν
πράξεων αὐτοῦ,
24 Ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται
ἐπὶ βιβλίῳ ἡμερῶν ἀρχιε-
ρωσύνης αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ἐγε-
νήθη ἀρχιερεὺς μετὰ τὸν πατέ-
ρα αὐτοῦ.

ΜΑΚΚΑΒΑΙ'ΩΝ Β'.

Κεφ. α'. 1.

Τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς κατ' Αἴγυπτον Ἰουδαίοις χαίρειν· οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας, εἰρήνην ἀγαθήν.

2 Καὶ ἀγαθοποιήσαι ὑμῖν ὁ Θεὸς, καὶ μνησθείη τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν πιστῶν.

3 Καὶ δῴη ὑμῖν καρδίαν πᾶσιν εἰς τὸ σέβεσθαι αὐτὸν, καὶ ποιεῖν αὐτοῦ τὰ θελήματα καρδίᾳ μεγάλῃ, καὶ ψυχῇ βουλομένῃ.

4 Καὶ διανοίξαι τὴν καρδίαν ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασι, καὶ εἰρήνην ποιήσαι,

5 Καὶ ἐπακούσαι ὑμῶν τῶν δεήσεων, καὶ καταλλαγείη ὑμῖν, καὶ μὴ ὑμᾶς ἐγκαταλείποι ἐν καιρῷ πονηρῷ.

6 Καὶ νῦν ὧδέ ἐσμεν προσευχόμενοι περὶ ὑμῶν.

7 Βασιλεύοντος Δημητρίου ἔτους ἑκατοστοῦ ἑξηκοστοῦ ἐννάτου, ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι γεγραφήκαμεν ὑμῖν ἐν τῇ θλίψει, καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῇ ἐπελθούσῃ ἡμῖν ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ἀφ' οὗ ἀπέστη Ἰάσων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἁγίας γῆς, καὶ τῆς βασιλείας·

8 Καὶ ἐνεπύρισαν τὸν πυλῶνα, καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον· καὶ ἐδεήθημεν τοῦ Κυρίου, καὶ εἰσηκούσθημεν, καὶ προσηνέγκαμεν θυσίαν, καὶ σεμίδαλιν, καὶ ἐξήψαμεν τοὺς λύχνους, καὶ προεθήκαμεν τοὺς ἄρτους.

9 Καὶ νῦν ἵνα ἄγητε τὰς ἡμέρας τῆς σκηνοπηγίας τοῦ Χασελεῦ μηνός.

10 Ἔτους ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ καὶ ὀγδόου οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἡ γερουσία, καὶ Ἰούδας Ἀριστοβούλῳ διδασκάλῳ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ὄντι δὲ ἀπὸ τοῦ τῶν χριστῶν ἱερέων γένους, καὶ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Ἰουδαίοις, χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν.

11 Ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπὸ τοῦ Θεοῦ σεσωσμένοι, μεγάλως εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, ὡς ἂν πρὸς βασιλέα παρατασσόμενοι.

12 Αὐτὸς γὰρ ἐξέβρασε τοὺς παραταξαμένους ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει.

13 Εἰς γὰρ τὴν Περσίδα γενόμενος ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ἀνυπόστατος δοκοῦσα εἶναι δύναμις, κατεκόπησαν ἐν τῷ τῆς Ναναίας ἱερῷ, παραλογισμῷ χρησαμένων τῶν περὶ τὴν Ναναίαν ἱερέων.

14 Ὡς γὰρ συνοικήσων αὐτῇ παρεγένετο εἰς τὸν τόπον ὅ, τε Ἀντίοχος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ φίλοι, χάριν τοῦ λαβεῖν τὰ χρήματα εἰς φερνῆς λόγον.

15 Καὶ προθέντων αὐτὰ τῶν ἱερέων τῆς Ναναίας, κἀκείνου προσελθόντος μετ' ὀλίγων εἰς τὸν περίβολον τοῦ τεμένους, συγκλείσαντες τὸ ἱερὸν, ὡς εἰσῆλθεν Ἀντίοχος,

16 Ἀνοίξαντες τὴν τοῦ φατνώματος κρυπτὴν θύραν, βάλλοντες πέτρους συνεκεραύνωσαν τὸν ἡγεμόνα, καὶ μέλη ποιήσαντες, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφελόντες, τοῖς ἔξω παρέρριψαν.

17 Κατὰ πάντα εὐλογητὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὃς παρέδωκε τοὺς ἀσεβήσαντας.

18 Μέλλοντες ὄντες ἄγειν ἐν τῷ Χασηλεῦ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τὸν καθαρισμὸν τοῦ ἱεροῦ, δέον ἡγησάμεθα διασαφῆσαι ὑμῖν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἄγητε τῆς σκηνοπηγίας καὶ τοῦ πυρὸς, ὅτε Νεεμίας οἰκοδομήσας τό, τε ἱερὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον, ἀνήνεγκε θυσίαν.

19 Καὶ γὰρ ὅτε εἰς τὴν Περσικὴν ἤγοντο οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ τότε εὐσεβεῖς ἱερεῖς λαβόντες ἀπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου λαθραίως, κατέκρυψαν ἐν κοιλώματι φρέατος τάξιν ἔχοντος ἀνύδρου, ἐν ᾧ κατησφαλίσαντο, ὥστε πᾶσιν ἄγνωστον εἶναι τὸν τόπον.

20 Διελθόντων δὲ ἐτῶν ἱκανῶν, ὅτε ἔδοξε τῷ Θεῷ, ἀποσταλεὶς Νεεμίας ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Περσίδος, τοὺς ἐκγόνους τῶν ἱερέων τῶν ἀποκρυψάντων ἔπεμψεν ἐπὶ τὸ πῦρ· ὡς δὲ διεσάφησαν ἡμῖν μὴ εὑρηκέναι πῦρ, ἀλλὰ ὕδωρ παχύ,

21 Ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποβάψαντας φέρειν· ὡς δὲ ἀνηνέχθη τὰ τῶν θυσιῶν, ἐκέλευσε τοὺς ἱερεῖς Νεεμίας ἐπιῤῥᾶναι τῷ ὕδατι τά τε ξύλα, καὶ τὰ ἐπικείμενα.

22 Ὡς δὲ ἐγένετο τοῦτο, καὶ χρόνος διῆλθεν ὅ, τε ἥλιος ἀνέλαμψε πρότερον ἐπινεφὴς ὤν, ἀνήφθη πυρὰ μεγάλη, ὥστε θαυμάσαι πάντας.

23 Προσευχὴν δὲ ἐποιήσαντο οἱ ἱερεῖς δαπανωμένης τῆς θυσίας, οἵ τε ἱερεῖς, καὶ πάντες, καταρχομένου Ἰωνάθου, τῶν δὲ λοιπῶν ἐπιφωνούντων, ὡς Νεεμίου.

24 Ἦν δὲ ἡ προσευχὴ τὸν τρόπον ἔχουσα τοῦτον· Κύριε Κύριε ὁ Θεὸς ὁ πάντων κτίστης, ὁ φοβερὸς, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ δίκαιος, καὶ ἐλεήμων, ὁ μόνος βασιλεὺς καὶ χρηστὸς,

25 Ὁ μόνος χορηγὸς, ὁ μόνος δίκαιος, καὶ παντοκράτωρ, καὶ αἰώνιος, ὁ διασώζων τὸν Ἰσραὴλ ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ ποιήσας τοὺς πατέρας ἐκλεκτοὺς, καὶ ἁγιάσας αὐτοὺς,

26 Πρόσδεξαι τὴν θυσίαν ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ διαφύλαξον τὴν μερίδα σου καὶ καθαγίασον.

27 Ἐπισυνάγαγε τὴν διασπορὰν ἡμῶν, ἐλευθέρωσον τοὺς δουλεύοντας ἐν τοῖς ἔθνεσι, τοὺς ἐξουθενημένους, καὶ βδελυκτοὺς ἔπιδε, καὶ γνώτωσαν τὰ ἔθνη ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

28 Βασάνισον τοὺς καταδυναστεύοντας, καὶ ἐξυβρίζοντας ἐν ὑπερηφανίᾳ.

29 Καταφύτευσον τὸν λαόν σου εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιόν σου, καθὼς εἶπε Μωυσῆς.

30 Οἱ δὲ ἱερεῖς ἐπέψαλλον τοὺς ὕμνους.

31 Καθὼς δὲ ἀνηλώθη τὰ τῆς θυσίας, καὶ τὸ περιλειπόμενον ὕδωρ ὁ Νεεμίας ἐκέλευσε λίθους μείζονας καταχεῖν.

32 Ὡς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, φλὸξ ἀνήφθη· τοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἀντιλάμψαντος φωτὸς ἐδαπανήθη.

33 Ὡς δὲ φανερὸν ἐγενήθη τὸ πρᾶγμα, καὶ διηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ πῦρ ἀπέκρυψαν οἱ μεταχθέντες ἱε-

 ρεῖς,

ρεῖς, τὸ ὕδωρ ἐφάνη, ἀφ' οὗ καὶ οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν ἥγνισαν τὰ τῆς θυσίας.

34 Περιφράξας δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὸν ἐποίησε, δοκιμάσας τὸ πρᾶγμα.

35 Καὶ οἷς ἐχαρίζετο ὁ βασιλεὺς πολλὰ διάφορα ἐλάμβανε καὶ μετεδίδου.

36 Προσηγόρευσαν δὲ οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν τοῦτο Νέφθαρ, ὃ διερμηνεύεται Καθαρισμός· καλεῖται δὲ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νεφθαεί.

Κεφ. β'. 2.

Εὑρίσκεται δὲ ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς Ἱερεμίας ὁ προφήτης, ὅτι ἐκέλευσε τοῦ πυρὸς λαβεῖν τοὺς μεταγινομένους, ὡς σεσήμανται.

2 Καὶ ὡς ἐνετείλατο τοῖς μεταγομένοις ὁ προφήτης, δοὺς αὐτοῖς τὸν νόμον, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται τῶν προσταγμάτων τοῦ Κυρίου, καὶ ἵνα μὴ ἀποπλανηθῶσι ταῖς διανοίαις, βλέποντες ἀγάλματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ τὸν περὶ αὐτὰ κόσμον.

3 Καὶ ἕτερα τοιαῦτα λέγων, παρεκάλει μὴ ἀποστῆναι τὸν νόμον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν.

4 Ἦν δὲ ἐν τῇ γραφῇ, ὡς τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτὸν ἐκέλευσεν ὁ προφήτης, χρηματισμοῦ γενηθέντος, αὐτῷ συνακολουθεῖν, ὡς δὲ ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος οὗ Μωυσῆς ἀναβὰς ἐθεάσατο τὴν τοῦ Θεοῦ κληρονομίαν.

5 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἱερεμίας εὗρεν οἶκον ἀντρώδη, καὶ τὴν σκηνὴν, καὶ τὴν κιβωτὸν, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος εἰσήνεγκεν ἐκεῖ, καὶ τὴν θύραν ἐνέφραξε.

6 Καὶ προσελθόντες τινὲς τῶν συνακολουθούντων ὥστε ἐπισημήνασθαι τὴν ὁδὸν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν εὑρεῖν.

7 Ὡς δὲ ὁ Ἱερεμίας ἔγνω, μεμψάμενος αὐτοῖς εἶπεν, Ὅτι καὶ ἄγνωστος ὁ τόπος ἔσται ἕως ἂν συναγάγῃ ὁ Θεὸς ἐπισυναγωγὴν τοῦ λαοῦ, καὶ ἵλεως γένηται.

8 Καὶ τότε ὁ Κύριος ἀναδείξει ταῦτα, καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ νεφέλη, ὡς καὶ ἐπὶ Μωυσῆ ἐδηλοῦτο, ὡς καὶ ὁ Σαλωμὼν ἠξίωσεν ἵνα ὁ τόπος καθαγιασθῇ μεγάλως.

9 Διεσαφεῖτο δὲ καὶ ὡς σοφίαν ἔχων ἀνήνεγκε θυσίαν ἐγκαινισμοῦ, καὶ τῆς τελειώσεως τοῦ ἱεροῦ.

10 Καθὼς καὶ Μωυσῆς προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ τῆς θυσίας ἐδαπάνησεν· οὕτως καὶ Σαλωμὼν προσηύξατο, καὶ καταβὰν τὸ πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὁλοκαυτώματα.

11 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Διὰ τὸ μὴ βεβρῶσθαι τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἀνηλώθη.

12 Ὡσαύτως καὶ ὁ Σαλωμὼν τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἤγαγεν.

13 Ἐξηγοῦντο δὲ καὶ ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς, καὶ ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς τοῖς κατὰ τὸν Νεεμίαν τὰ αὐτὰ, καὶ ὡς καταβαλλόμενος βιβλιοθήκην, ἐπισυνήγαγε τὰ περὶ τῶν βασιλέων καὶ προφητῶν, καὶ τὰ τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἐπιστολὰς βασιλέων περὶ ἀναθημάτων.

14 Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰούδας, τὰ διαπεπτωκότα διὰ τὸν πόλεμον τὸν γεγονότα ἡμῖν ἐπι-

ἐπισυνήγαγε πάντα, καὶ ἔστι παρ' ἡμῖν.

15 Ὧν οὖν ἐὰν χρείαν ἔχητε, τοὺς ἀποκομιοῦντας ὑμῖν ἀποστέλλετε.

16 Μέλλοντες οὖν ἄγειν τὸν καθαρισμὸν, ἐγράψαμεν ὑμῖν· καλῶς οὖν ποιήσετε ἄγοντες τὰς ἡμέρας.

17 Ὁ δὲ Θεὸς ὁ σώσας τὸν πάντα λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀποδοὺς τὴν κληρονομίαν πᾶσι, καὶ τὸ βασίλειον, καὶ τὸ ἱεράτευμα, καὶ τὸν ἁγιασμὸν,

18 Καθὼς ἐπηγγείλατο διὰ τοῦ νόμου· ἐλπίζομεν γὰρ ἐπὶ τῷ Θεῷ ὅτι ταχέως ἡμᾶς ἐλεήσει, καὶ ἐπισυνάξει ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν ἅγιον τόπον· ἐξείλετο γὰρ ἡμᾶς ἐκ μεγάλων κακῶν, καὶ τὸν τόπον ἐκαθάρισε.

19 Τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον, καὶ τοὺς τούτου ἀδελφοὺς, καὶ τὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ μεγάλου καθαρισμὸν, καὶ τὸν τοῦ βωμοῦ ἐγκαινισμὸν,

20 Ἔτι τε τοὺς πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ, καὶ τὸν τούτου υἱὸν Εὐπάτορα πολέμους,

21 Καὶ τὰς ἐξ οὐρανοῦ γενομένας ἐπιφανείας τοῖς ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ φιλοτίμως ἀνδραγαθήσασιν, ὥστε τὴν ὅλην χώραν ὀλίγους ὄντας λεηλατεῖν, καὶ τὰ βάρβαρα πλήθη διώκειν,

22 Καὶ τὸ περιβόητον καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἱερὸν ἀνακομίσασθαι, καὶ τὴν πόλιν ἐλευθερῶσαι, καὶ τοὺς μέλλοντας καταλύεσθαι νόμους ἐπανορθῶσαι, τοῦ Κυρίου μετὰ πάσης ἐπιεικείας ἵλεω γενομένου αὐτοῖς.

23 Τὰ ὑπὸ Ἰάσωνος τοῦ Κυρηναίου δεδηλωμένα διὰ πέντε βιβλίων, πειρασόμεθα δι' ἑνὸς συντάγματος ἐπιτεμεῖν.

24 Συνορῶντες γὰρ τὸ χύμα τῶν ἀριθμῶν, καὶ τὴν οὖσαν δυσχέρειαν τοῖς θέλουσιν εἰσκυκλεῖσθαι τοῖς τῆς ἱστορίας διηγήμασι διὰ τὸ πλῆθος τῆς ὕλης,

25 Ἐφροντίσαμεν τοῖς μὲν βουλομένοις ἀναγινώσκειν ψυχαγωγίαν, τοῖς δὲ φιλοφρονοῦσιν εἰς τὸ διὰ μνήμης ἀναλαβεῖν εὐκοπίαν, πᾶσι δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὠφέλειαν.

26 Καὶ ἡμῖν μὲν τοῖς τὴν κακοπάθειαν ἐπιδεδεγμένοις τῆς ἐπιτομῆς οὐ ῥᾴδιον, ἱδρῶτος δὲ καὶ ἀγρυπνίας τὸ πρᾶγμα·

27 Καθάπερ τῷ παρασκευάζοντι συμπόσιον, καὶ ζητοῦντι τὴν ἑτέρων λυσιτέλειαν οὐκ εὔχερες μὲν ὅμως διὰ τὴν τῶν πολλῶν εὐχαριστίαν, ἡδέως τὴν κακοπάθειαν ὑποισόμεθα,

28 Τὸ μὲν διακριβοῦν περὶ ἑκάστων τῷ συγγραφεῖ παραχωρήσαντες, τὸ δὲ ἐπιπορεύεσθαι τοῖς ὑπογραμμοῖς τῆς ἐπιτομῆς διαπονοῦντες.

29 Καθάπερ γὰρ τῆς καινῆς οἰκίας ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης καταβολῆς φροντιστέον, τῷ δὲ ἐγκαίειν καὶ ζωγραφεῖν ἐπιχειροῦντι, τὰ ἐπιτήδεια πρὸς διακόσμησιν ἐξεταστέον· οὕτω δοκῶ καὶ ἐπὶ ἡμῶν.

30 Τὸ μὲν ἐμβατεύειν, καὶ περὶ πάντων ποιεῖσθαι λόγον, καὶ πολυπραγμονεῖν ἐν τοῖς κατὰ μέρος, τῷ τῆς ἱστορίας ἀρχηγέτῃ καθήκει.

31 Τὸ δὲ σύντομον τῆς

λέξεως μεταδιώκειν, καὶ τὸ ἐξεργαστικὸν τῆς πραγματείας παραιτεῖσθαι, τῷ τὴν μετάφρασιν ποιουμένῳ συγχωρητέον.

32 Ἐντεῦθεν οὖν ἀρξώμεθα τῆς διηγήσεως, τοῖς προειρημένοις τοσοῦτον ἐπιζεύξαντες· εὔηθες γὰρ τὸ μὲν πρὸ τῆς ἱστορίας πλεονάζειν, τὴν δὲ ἱστορίαν ἐπιτεμεῖν.

Κεφ. γʹ. 3.

ΤΗ͂Σ ἁγίας τοίνυν πόλεως κατοικουμένης μετὰ πάσης εἰρήνης, καὶ τῶν νόμων ὅτι κάλλιστα συντηρουμένων διὰ τὴν Ὀνίου τοῦ ἀρχιερέως εὐσέβειάν τε καὶ μισοπονηρίαν,

2 Συνέβαινε καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τιμᾷν τὸν τόπον, καὶ τὸ ἱερὸν ἀποστολαῖς ταῖς κρατίσταις δοξάζειν,

3 Ὥστε καὶ Σέλευκον τὸν τῆς Ἀσίας βασιλέα χορηγεῖν ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πάντα τὰ πρὸς τὰς λειτουργίας τῶν θυσιῶν ἐπιβάλλοντα δαπανήματα.

4 Σίμων δέ τις ἐκ Βενιαμὶν φυλῆς προστάτης τοῦ ἱεροῦ καθεσταμένος, διηνέχθη τῷ ἀρχιερεῖ περὶ τῆς κατὰ τὴν πόλιν παρανομίας.

5 Καὶ νικῆσαι τὸν Ὀνίαν μὴ δυνάμενος, ἦλθε πρὸς Ἀπολλώνιον Θρασαίου, τὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγόν·

6 Καὶ προσήγγειλε περὶ τῶν χρημάτων ἀμυθήτων γέμειν τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις γαζοφυλάκιον, ὥστε τὸ πλῆθος τῶν διαφόρων ἀναρίθμητον εἶναι, καὶ μὴ προσήκειν αὐτὰ πρὸς τὸν τῶν θυσιῶν λόγον, εἶναι δὲ δυνατὸν ὑπὸ τὴν τοῦ βασιλέως ἐξουσίαν πεσεῖν ἅπαντα ταῦτα.

7 Συμμίξας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τῷ βασιλεῖ, περὶ τῶν μηνυθέντων αὐτῷ χρημάτων ἐνεφάνισεν· ὁ δὲ προχειρισάμενος Ἡλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἀπέστειλε δοὺς ἐντολὰς, τὴν τῶν προειρημένων χρημάτων ἐκκομιδὴν ποιήσασθαι.

8 Εὐθέως δὲ ὁ Ἡλιόδωρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, τῇ μὲν ἐμφάσει ὡς τὰς κατὰ κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην πόλεις ἐφοδεύσων, τῷ πράγματι δὲ τὴν τοῦ βασιλέως πρόθεσιν ἐπιτελέσων.

9 Παραγενηθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ φιλοφρόνως ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως τῆς πόλεως ἀποδεχθεὶς, ἀνέθετο περὶ τοῦ γεγονότος ἐμφανισμοῦ, καὶ τίνος ἕνεκεν πάρεστι διεσάφησεν· ἐπυνθάνετο δὲ εἰ ταῖς ἀληθείαις ταῦτα οὕτως ἔχοντα τυγχάνει.

10 Τοῦ δὲ ἀρχιερέως ὑποδείξαντος παραθήκας εἶναι χηρῶν τε καὶ ὀρφανῶν,

11 Τινὰ δὲ καὶ Ὑρκανοῦ τοῦ Τωβίου σφόδρα ἀνδρὸς ἐν ὑπεροχῇ κειμένου, οὐχ ὥσπερ διαβάλλων ὁ δυσσεβὴς Σίμων, τὰ δὲ πάντα ἀργυρίου τετρακόσια τάλαντα, χρυσίου δὲ διακόσια,

12 Ἀδικηθῆναι δὲ τοὺς πεπιστευκότας τῇ τοῦ τόπου ἁγιωσύνῃ, καὶ τῇ τοῦ τετιμημένου κατὰ τὸν σύμπαντα κόσμον ἱεροῦ σεμνότητι καὶ ἀσυλίᾳ, πάντως ἀμήχανον εἶναι.

13 Ὁ δὲ Ἡλιόδωρος δι' ἃς εἶχε βασιλικὰς ἐντολὰς, πάντως ἔλεγεν εἰς τὸ βασιλικὸν

βασιλικὸν ἀναληπτέα ταῦτα εἶναι.

14 Ταξάμενος δὲ ἡμέραν εἰσήει τὴν περὶ τούτων ἐπίσκεψιν οἰκονομήσων· ἦν δὲ οὐ μικρὰ καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἀγωνία.

15 Οἱ δὲ ἱερεῖς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ταῖς ἱερατικαῖς στολαῖς ῥίψαντες ἑαυτοὺς, ἐπεκαλοῦντο εἰς οὐρανὸν τὸν περὶ παραθήκης νομοθετήσαντα τοῖς παρακαταθεμένοις ταῦτα σῶα διαφυλάξαι.

16 Ἦν δὲ ὁρῶντα τὴν τοῦ ἀρχιερέως ἰδέαν, τιτρώσκεσθαι τὴν διάνοιαν· ἡ γὰρ ὄψις καὶ τὸ τῆς χρόας παρηλλαγμένον ἐνέφαινε τὴν κατὰ ψυχὴν ἀγωνίαν.

17 Περιεκέχυτο γὰρ περὶ τὸν ἄνδρα δέος τι καὶ φρικασμὸς σώματος, δι' ὧν πρόδηλον ἐγένετο τοῖς θεωροῦσι τὸ κατὰ καρδίαν ἐνεστὸς ἄλγος.

18 Οἱ δὲ ἐκ τῶν οἰκιῶν ἀγεληδὸν ἐξεπήδων ἐπὶ πάνδημον ἱκετείαν, διὰ τὸ μέλλειν εἰς καταφρόνησιν ἔρχεσθαι τὸν τόπον.

19 Ὑπεζωσμέναι δὲ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς αἱ γυναῖκες σάκκους κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐπλήθυνον· αἱ δὲ κατάκλειστοι τῶν παρθένων, αἱ μὲν συνέτρεχον ἐπὶ τοὺς πυλῶνας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ τείχη, τινὲς δὲ διὰ τῶν θυρίδων διεξέκυπτον.

20 Πᾶσαι δὲ προτείνουσαι τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐποιοῦντο τὴν λιτανείαν.

21 Ἐλεεῖν δ' ἦν τὴν τοῦ πλήθους παμμιγῆ πρόπτωσιν, τήν τε τοῦ μεγάλως διαγωνιῶντος ἀρχιερέως προσδοκίαν.

22 Οἱ μὲν οὖν ἐπεκαλοῦντο τὸν παντοκράτορα Θεὸν τὰ πεπιστευμένα τοῖς πεπιστευκόσι σῶα διαφυλάσσειν μετὰ πάσης ἀσφαλείας.

23 Ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τὸ διεγνωσμένον ἐπετέλει.

24 Αὐτόθι δὲ αὐτοῦ σὺν τοῖς δορυφόροις κατὰ τὸ γαζοφυλάκιον ἤδη παρόντος, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ πάσης ἐξουσίας δυνάστης ἐπιφάνειαν μεγάλην ἐποίησεν, ὥστε πάντας τοὺς κατατολμήσαντας συνελθεῖν, καταπλαγέντας τὴν τοῦ Θεοῦ δύναμιν, εἰς ἔκλυσιν καὶ δειλίαν τραπῆναι.

25 Ὤφθη γάρ τις ἵππος αὐτοῖς φοβερὸν ἔχων τὸν ἐπιβάτην, καὶ καλλίστῃ σαγῇ διακεκοσμημένος, φερόμενος δὲ ῥύδην ἐνέσεισε τῷ Ἡλιοδώρῳ τὰς ἐμπροσθίους ὁπλάς· ὁ δὲ ἐπικαθήμενος ἐφαίνετο χρυσῆν πανοπλίαν ἔχων.

26 Ἕτεροι δὲ δύο προσεφάνησαν αὐτῷ νεανίαι, τῇ ῥώμῃ μὲν ἐκπρεπεῖς, κάλλιστοι δὲ τῇ δόξῃ, διαπρεπεῖς δὲ τὴν περιβολήν· οἳ καὶ παραστάντες ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἐμαστίγουν αὐτὸν ἀδιαλείπτως, πολλὰς ἐπιῤῥιπτοῦντες αὐτῷ πληγάς.

27 Ἄφνω δὲ πεσόντα πρὸς τὴν γῆν, καὶ πολλῷ σκότει περιχυθέντα, συναρπάσαντες, καὶ εἰς φορεῖον ἐνθέντες,

28 Τὸν ἄρτι μετὰ πολλῆς παραδρομῆς καὶ πάσης δορυφορίας εἰς τὸ προειρημένον εἰσελθόντα γαζοφυλάκιον, ἔφερον ἀβοήθητον ἑαυτῷ καθεστῶτα, φανερῶς τὴν τοῦ Θεοῦ δυνα-

δυναστείαν ἐπεγνωκότες.

29 Καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν θείαν ἐνέργειαν ἄφωνος καὶ πάσης ἐστερημένος ἐλπίδος καὶ σωτηρίας ἔῤῥιπτο.

30 Οἱ δὲ τὸν Κύριον εὐλόγουν τὸν παραδοξάζοντα τὸν ἑαυτοῦ τόπον· καὶ τὸ μικρῷ πρότερον δέους καὶ ταραχῆς γέμον ἱερὸν, τοῦ παντοκράτορος ἐπιφανέντος Κυρίου, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐπεπλήρωτο.

31 Ταχὺ δέ τινες τῶν τοῦ Ἡλιοδώρου συνήθων ἠξίουν τὸν Ὀνίαν ἐπικαλέσασθαι τὸν ὕψιστον, καὶ τὸ ζῆν χαρίσασθαι τῷ παντελῶς ἐν ἐσχάτῃ πνοῇ κειμένῳ.

32 Ὕποπτος δὲ γενόμενος ὁ ἀρχιερεὺς, μήποτε διάληψιν ὁ βασιλεὺς σχῇ, κακουργίαν τινὰ περὶ τὸν Ἡλιόδωρον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων συντετελέσθαι, προσήγαγε θυσίαν ὑπὲρ τῆς τοῦ ἀνδρὸς σωτηρίας.

33 Ποιουμένου δὲ τοῦ ἀρχιερέως τὸν ἱλασμὸν, οἱ αὐτοὶ νεανίαι πάλιν ἐφάνησαν τῷ Ἡλιοδώρῳ ἐν ταῖς αὐταῖς ἐσθήσεσιν ἐστολισμένοι, καὶ στάντες εἶπον, Πολλὰς τῷ Ὀνίᾳ τῷ ἀρχιερεῖ χάριτας ἔχε, διὰ γὰρ αὐτόν σοι κεχάρισται τὸ ζῆν ὁ Κύριος.

34 Σὺ δὲ ὑπ' αὐτοῦ μεμαστιγωμένος διάγγελλε πᾶσι τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ κράτος· ταῦτα δὲ εἰπόντες ἀφανεῖς ἐγένοντο.

35 Ὁ δὲ Ἡλιόδωρος θυσίαν ἀνενέγκας τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐχὰς μεγίστας εὐξάμενος τῷ τὸ ζῆν περιποιήσαντι, καὶ τὸν Ὀνίαν ἀποδεξάμενος, ἀντεστρατοπέδευσε πρὸς τὸν βασιλέα.

36 Ἐξεμαρτύρει δὲ πᾶσιν ἅπερ ἦν ὑπ' ὄψιν τεθεαμένος ἔργα τοῦ μεγίστου Θεοῦ.

37 Τοῦ δὲ βασιλέως ἐπερωτήσαντος τὸν Ἡλιόδωρον, ποῖός τις εἴη ἐπιτήδειος ἔτι ἅπαξ διαπεμφθῆναι εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔφησεν,

38 Εἴ τινα ἔχεις πολέμιον ἢ πραγμάτων ἐπίβουλον, πέμψον αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μεμαστιγωμένον αὐτὸν προσδέξῃ, ἐάνπερ καὶ διασωθείη, διὰ τὸ περὶ τὸν τόπον ἀληθῶς εἶναί τινα Θεοῦ δύναμιν.

39 Αὐτὸς γὰρ ὁ τὴν κατοικίαν ἐπουράνιον ἔχων, ἐπόπτης ἐστὶ καὶ βοηθὸς ἐκείνου τοῦ τόπου, καὶ τοὺς παραγινομένους ἐπὶ κακώσει, τύπτων ἀπόλλυσι.

40 Καὶ τὰ μὲν κατὰ Ἡλιόδωρον, καὶ τὴν τοῦ γαζοφυλακίου τήρησιν οὕτως ἐχώρησεν.

Κεφ. δ'. 4.

Ὁ Δὲ προειρημένος Σίμων ὁ τῶν χρημάτων καὶ τῆς πατρίδος ἐνδείκτης γεγονὼς, ἐκακολόγει τὸν Ὀνίαν, ὡς αὐτός τε εἴη τὸν Ἡλιόδωρον ἐπισεσεικὼς, καὶ τῶν κακῶν δημιουργὸς καθεστηκώς.

2 Καὶ τὸν εὐεργέτην τῆς πόλεως, καὶ τὸν κηδεμόνα τῶν ὁμοεθνῶν, καὶ ζηλωτὴν τῶν νόμων, ἐπίβουλον τῶν πραγμάτων ἐτόλμα λέγειν.

3 Τῆς δὲ ἔχθρας ἐπὶ τοσοῦτον προβαινούσης, ὥστε καὶ διά τινος τῶν ὑπὸ τοῦ Σίμωνος δεδοκιμασμένων φόνους συντελεῖσθαι,

4 Συνορῶν ὁ Ὀνίας τὸ χαλεπὸν τῆς φιλονεικίας, καὶ Ἀπολλώνιον μαίνεσθαι, ὡς τὸν κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν, συναύξοντα τὴν κακίαν τοῦ Σίμωνος,

5 Ὡς τὸν βασιλέα διεκομίσθη, οὐ γινόμενος τῶν πολιτῶν κατήγορος, τὸ δὲ συμφέρον κοινῇ καθ' ἰδίαν παντὶ τῷ πλήθει σκοπῶν.

6 Ἑώρα γὰρ ἄνευ βασιλικῆς προνοίας ἀδύνατον εἶναι τυχεῖν εἰρήνης ἔτι τὰ πράγματα, καὶ τὸν Σίμωνα παῦλαν οὐ ληψόμενον τῆς ἀνοίας.

7 Μεταλλάξαντος δὲ τὸν βίον Σελεύκου, καὶ παραλαβόντος τὴν βασιλείαν Ἀντιόχου τοῦ προσαγορευθέντος Ἐπιφανοῦς, ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίου τὴν ἀρχιερωσύνην,

8 Ἐπαγγειλάμενος τῷ βασιλεῖ δι' ἐντεύξεως ἀργυρίου τάλαντα ἑξήκοντα πρὸς τοῖς τριακοσίοις, καὶ προσόδου τινὸς ἄλλης τάλαντα ὀγδοήκοντα.

9 Πρὸς δὲ τούτοις ὑπισχνεῖτο καὶ ἕτερα διαγράψαι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ἐὰν συγχωρηθῇ διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, γυμνάσιον καὶ ἐφηβείαν αὐτῷ συστήσασθαι, καὶ τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀντιοχεῖς ἀναγράψαι.

10 Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς ἀρχῆς κρατήσας, εὐθέως ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τοὺς ὁμοφύλους μετῆγε.

11 Καὶ τὰ κείμενα τοῖς Ἰουδαίοις φιλάνθρωπα βασιλικὰ διὰ Ἰωάννου τοῦ πατρὸς Εὐπολέμου, τοῦ ποιησαμένου τὴν πρεσβείαν ὑπὲρ φιλίας καὶ συμμαχίας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, παρώσατο· καὶ τὰς μὲν νομίμους καταλύων πολιτείας, παρανόμους ἐθισμοὺς ἐκαίνιζεν.

12 Ἀσμένως γὰρ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν γυμνάσιον καθίδρυσε, καὶ τοὺς κρατίστους τῶν ἐφήβων ὑποτάσσων, ὑπὸ πέτασον ἦγεν.

13 Ἦν δ' οὕτως ἀκμή τις Ἑλληνισμοῦ, καὶ πρόσβασις ἀλλοφυλισμοῦ διὰ τὴν τοῦ ἀσεβοῦς καὶ οὐκ ἀρχιερέως Ἰάσωνος ὑπερβάλλουσαν ἀναγνείαν,

14 Ὥστε μηκέτι περὶ τὰς τοῦ θυσιαστηρίου λειτουργίας προθύμους εἶναι τοὺς ἱερεῖς, ἀλλὰ τοῦ μὲν ναοῦ καταφρονοῦντες, καὶ τῶν θυσιῶν ἀμελοῦντες, ἔσπευδον μετέχειν τῆς ἐν παλαίστρᾳ παρανόμου χορηγίας, μετὰ τὴν τοῦ δίσκου πρόκλησιν.

15 Καὶ τὰς μὲν πατρῴους τιμὰς ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι, τὰς δὲ Ἑλληνικὰς δόξας καλλίστας ἡγούμενοι.

16 Ὧν χάριν περιέσχεν αὐτοὺς χαλεπὴ περίστασις, καὶ ὧν ἐζήλουν τὰς ἀγωγὰς, καὶ καθάπαν ἤθελον ἐξομοιοῦσθαι, τούτους πολεμίους καὶ τιμωρητὰς ἔσχον.

17 Ἀσεβεῖν γὰρ εἰς τοὺς θείους νόμους οὐ ῥᾴδιον, ἀλλὰ ταῦτα ὁ ἀκόλουθος καιρὸς δηλώσει.

18 Ἀγομένου δὲ πενταετηρικοῦ ἀγῶνος ἐν Τύρῳ, καὶ τοῦ βασιλέως παρόντος,

19 Ἀπέστειλεν Ἰάσων ὁ μιαρὸς θεωροὺς ἀπὸ Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχεῖς ὄντας, παρακομίζοντας ἀργυρίου δραχμὰς τριακοσίας εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέους θυσίαν· ἃς καὶ ἠξίωσαν οἱ παρακομίσαντες μὴ χρῆσθαι πρὸς θυσίαν διὰ τὸ μὴ καθήκειν, εἰς ἑτέραν δὲ καταθέσθαι δαπάνην.

20 Ἐπιμ-

20 Ἔπεμψεν οὖν ταῦτα,
διὰ μὲν τὸν ἀποστείλαντα εἰς τὴν
τοῦ Ἡρακλέους θυσίαν, ἕνε-
κεν δὲ τῶν παρακομιζόν-
των, εἰς τὰς τῶν τριήρων κατα-
σκευάς.
21 Ἀποσταλέντος δὲ εἰς
Αἴγυπτον Ἀπολλωνίου τοῦ Με-
νεσθέως διὰ τὰ πρωτοκλίσια
Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος
βασιλέως, μεταλαβὼν Ἀν-
τίοχος ἀλλότριον αὐτὸν τῶν αὐτοῦ
γεγονέναι πραγμάτων, τῆς
κατ' αὐτὸν ἀσφαλείας ἐφρόν-
τιζεν· ὅθεν εἰς Ἰόππην πα-
ραγενόμενος, κατήντησεν εἰς
Ἱεροσόλυμα.
22 Μεγαλοπρεπῶς δὲ ὑπὸ
τοῦ Ἰάσωνος καὶ τῆς πόλεως
παραδεχθεὶς, μετὰ δᾳδουχίας
καὶ βοῶν εἰσεπορεύθη, εἶθ'
οὕτως εἰς τὴν Φοινίκην κατ-
εστρατοπέδευσε.
23 Μετὰ δὲ τριετῆ χρό-
νον ἀπέστειλεν Ἰάσων Μενέ-
λαον τὸν τοῦ προσημαινομένου
Σίμωνος ἀδελφὸν, παρα-
κομίζοντα τὰ χρήματα τῷ
βασιλεῖ, καὶ περὶ πραγμά-
των ἀναγκαίων ὑπομνημα-
τισμοὺς τελέσοντα.
24 Ὁ δὲ συσταθεὶς τῷ βα-
σιλεῖ, καὶ δοξάσας αὐτὸν
τῷ προσώπῳ τῆς ἐξουσίας,
εἰς ἑαυτὸν κατήντησε τὴν
ἀρχιερωσύνην, ὑπερβαλὼν
τὸν Ἰάσωνα τάλαντα ἀργυρίου
τριακόσια.
25 Λαβὼν δὲ τὰς βασιλι-
κὰς ἐντολὰς παρεγένετο, τῆς
μὲν ἀρχιερωσύνης οὐδὲν ἄ-
ξιον φέρων, θυμοὺς δὲ ὠμοῦ
τυράννου, καὶ θηρὸς βαρβάρου
ὀργὰς ἔχων.
26 Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν
ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας,
ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρου φυ-
γὰς εἰς τὴν Ἀμμανῖτιν χώ-
ραν συνήλασο.
27 Ὁ δὲ Μενέλαος τῆς
μὲν ἀρχῆς ἐκράτει, τῶν δὲ
ἐπηγγελμένων τῷ βασιλεῖ
χρημάτων οὐδὲν εὐτάκτει·
ποιουμένου δὲ τὴν ἀπαίτησιν
Σωστράτου τοῦ τῆς ἀκροπόλεως
ἐπάρχου·
28 Πρὸς τοῦτον γὰρ ἦν ἡ
τῶν φόρων πρᾶξις· δι' ἣν
αἰτίαν οἱ δύο ὑπὸ τοῦ βασι-
λέως προσεκλήθησαν.
29 Καὶ ὁ μὲν Μενέλαος
ἀπέλιπε τῆς ἀρχιερωσύνης
διάδοχον Λυσίμαχον τὸν ἑαυτοῦ
ἀδελφὸν, Σώστρατος δὲ, Κρά-
τητα τὸν ἐπὶ τῶν Κυπρίων.
30 Τοιούτων δὲ συνεστηκό-
των, συνέβη Ταρσεῖς καὶ Μαλ-
λώτας στασιάζειν, διὰ τὸ Ἀν-
τιοχίδι τῇ παλλακῇ τοῦ βασι-
λέως ἐν δωρεᾷ δεδόσθαι.
31 Θᾶττον οὖν ὁ βασι-
λεὺς ἧκε καταστεῖλαι τὰ
πράγματα, καταλιπὼν τὸν
διαδεχόμενον Ἀνδρόνικον, τῶν
ἐν ἀξιώματι κειμένων.
32 Νομίσας δὲ ὁ Μενέλαος
εἰληφέναι καιρὸν εὐφυῆ, χρυ-
σώματά τινα τῶν τοῦ ἱεροῦ νο-
σφισάμενος ἐχαρίσατο τῷ
Ἀνδρονίκῳ, καὶ ἕτερα ἐτύγχα-
νε πεπρακὼς εἴς τε Τύρον,
καὶ τὰς κύκλῳ πόλεις.
33 Ἃ καὶ σαφῶς ἐπεγνω-
κὼς ὁ Ὀνίας, παρήλεγχεν ἀ-
ποκεχωρηκὼς εἰς ἄσυλον τό-
πον, ἐπὶ Δάφνης τῆς πρὸς Ἀν-
τιόχειαν κειμένης.
34 Ὅθεν ὁ Μενέλαος
λαβὼν ἰδίᾳ τὸν Ἀνδρόνικον,
παρεκάλει χειρώσασθαι τὸν
Ὀνίαν· ὁ δὲ παραγενόμενος
ἐπὶ τὸν Ὀνίαν, καὶ πεισθεὶς
ἐπὶ δόλῳ, καὶ δεξιὰς μεθ' ὅρ-
κων δοὺς, καίπερ ἐν ὑποψίᾳ
κείμε-

κείμενος ἔπεισεν ἐκ τοῦ ἀσύλου προελθεῖν, ὃν καὶ παραχρῆμα παρέκλεισεν, οὐκ αἰδεσθεὶς τὸ δίκαιον.

35 Δι᾽ ἣν αἰτίαν οὐ μόνον Ἰουδαῖοι, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐδείναζον, καὶ ἐδυσφόρουν ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρὸς ἀδίκῳ φόνῳ.

36 Τοῦ δὲ βασιλέως ἐπανήκοντος ἀπὸ τῶν κατὰ Κιλικίαν τόπων, ἐνετύγχανον οἱ κατὰ πόλιν Ἰουδαῖοι συμμισοπονηρούντων, καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὑπὲρ τοῦ παρὰ λόγον τὸν Ὀνίαν ἀπεκτάνθαι.

37 Ψυχικῶς οὖν ὁ Ἀντίοχος ἐπιλυπηθεὶς, καὶ τραπεὶς εἰς ἔλεον, καὶ δακρύσας διὰ τὴν τοῦ μετηλλαχότος σωφροσύνην, καὶ πολλὴν εὐταξίαν,

38 Καὶ πυρωθεὶς τοῖς θυμοῖς, παραχρῆμα τὴν τοῦ Ἀνδρονίκου πορφύραν περιελόμενος, καὶ τοὺς χιτῶνας περιῤῥήξας, περιαγαγὼν καθ᾽ ὅλην τὴν πόλιν, ἐπ᾽ αὐτὸν τὸν τόπον οὗπερ εἰς τὸν Ὀνίαν ἠσέβησεν, ἐκεῖ τὸν μιαιφόνον ἀπεκόσμησε, τοῦ Κυρίου τὴν ἀξίαν αὐτῷ κόλασιν ἀποδόντος.

39 Γενομένων δὲ πολλῶν ἱεροσυλημάτων κατὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τοῦ Λυσιμάχου μετὰ τῆς Μενελάου γνώμης, καὶ διαδοθείσης ἔξω τῆς φήμης, ἐπισυνήχθη τὸ πλῆθος ἐπὶ τὸν Λυσίμαχον, χρυσωμάτων ἤδη πολλῶν διενηνεγμένων.

40 Ἐπεγειρομένων δὲ τῶν ὄχλων, καὶ ταῖς ὀργαῖς διεμπιμπλαμένων, καθοπλίσας ὁ Λυσίμαχος πρὸς τρισχιλίους, κατήρξατο χερῶν ἀδίκων, προηγησαμένου τινὸς Τυράννου, προβεβηκότος τὴν ἡλικίαν, οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ τὴν ἄνοιαν.

41 Συνιδόντες δὲ καὶ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Λυσιμάχου, συναρπάσαντες οἱ μὲν πέτρους, οἱ δὲ ξύλων πάχη, τινὲς δὲ ἐκ τῆς παρακειμένης σποδοῦ δρασσόμενοι, φύρδην ἐνετίνασσον εἰς τοὺς περὶ τὸν Λυσίμαχον.

42 Δι᾽ ἣν αἰτίαν πολλοὺς μὲν αὐτῶν τραυματίας ἐποίησαν, τινὰς δὲ καὶ κατέβαλον, πάντας δὲ εἰς φυγὴν συνήλασαν, αὐτὸν δὲ τὸν ἱερόσυλον παρὰ τὸ γαζοφυλάκιον ἐχειρώσαντο.

43 Περὶ δὲ τούτων ἐνέστη κρίσις πρὸς τὸν Μενέλαον.

44 Καταντήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως εἰς Τύρον, ἐπ᾽ αὐτοῦ τὴν δικαιολογίαν ἐποιήσαντο οἱ πεμφθέντες ἄνδρες τρεῖς ὑπὸ τῆς γερουσίας.

45 Ἤδη δὲ λελειμμένος ὁ Μενέλαος ἐπηγγείλατο χρήματα ἱκανὰ τῷ Πτολεμαίῳ τοῦ Δορυμένους πρὸς τὸ πεῖσαι τὸν βασιλέα.

46 Ὅθεν ἀπολαβὼν ὁ Πτολεμαῖος εἴς τι περίστυλον ὡς ἀναψύξοντα τὸν βασιλέα, μετέθηκε.

47 Καὶ τὸν μὲν τῆς ὅλης κακίας αἴτιον Μενέλαον ἀπέλυσε τῶν κατηγορημάτων, τοῖς δὲ ταλαιπώροις, οἵτινες εἰ καὶ ἐπὶ Σκυθῶν ἔλεγον, ἀπελύθησαν ἂν ἀκατάγνωστοι, τούτοις θάνατον ἐπέκρινε.

48 Ταχέως οὖν τὴν ἄδικον ζημίαν ὑπέσχον οἱ ὑπὲρ

πόλεως καὶ δήμων καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν προηγορήσαντες.

49 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ Τύριοι μισοπονηρήσαντες τὰ πρὸς τὴν κηδείαν αὐτῶν μεγαλοπρεπῶς ἐχορήγησαν.

50 Ὁ δὲ Μενέλαος διὰ τὰς τῶν κρατούντων πλεονεξίας, ἔμενεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπιφυόμενος τῇ κακίᾳ, μέγας τῶν πολιτῶν ἐπίβουλος καθεστώς.

Κεφ. ε'. 5.

Περὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον τὴν δευτέραν ἔφοδον ὁ Ἀντίοχος εἰς Αἴγυπτον ἐστείλατο.

2 Συνέβη δὲ καθ' ὅλην τὴν πόλιν σχεδὸν ἐφ' ἡμέρας τεσσαράκοντα φαίνεσθαι διὰ τοῦ ἀέρος τρέχοντας ἱππεῖς διαχρύσους στολὰς ἔχοντας, καὶ λόγχας σπειρηδὸν ἐξωπλισμένους,

3 Καὶ ἴλας ἵππων διατεταγμένας, καὶ προσβολὰς γινομένας, καὶ καταδρομὰς ἑκατέρων, καὶ ἀσπίδων κινήσεις, καὶ καμάκων πλήθη, καὶ μαχαιρῶν σπασμοὺς, καὶ βελῶν βολὰς, καὶ χρυσῶν κόσμων ἐκλάμψεις, καὶ παντοίους θωρακισμούς.

4 Διὸ πάντες ἠξίουν ἐπ' ἀγαθῷ τὴν ἐπιφάνειαν γενέσθαι.

5 Γενομένης δὲ λαλιᾶς ψευδοῦς, ὡς μετηλλαχότος τὸν βίον Ἀντιόχου, παραλαβὼν ὁ Ἰάσων οὐκ ἐλάττους τῶν χιλίων, αἰφνιδίως ἐπὶ τὴν πόλιν συνετελέσατο ἐπίθεσιν· τῶν δὲ ἐπὶ τῷ τείχει συνελασθέντων, καὶ τέλος ἤδη καταλαμβανομένης τῆς πόλεως, ὁ Μενέλαος εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐφυγάδευσεν.

6 Ὁ δὲ Ἰάσων ἐποιεῖτο σφαγὰς τῶν πολιτῶν τῶν ἰδίων ἀφειδῶς, οὐ συννοῶν τὴν εἰς τοὺς συγγενεῖς εὐημερίαν, δυσημερίαν εἶναι τὴν μεγίστην· δοκῶν δὲ πολεμίων καὶ οὐχ ὁμοεθνῶν τρόπαια καταβάλλεσθαι,

7 Τῆς μὲν ἀρχῆς οὐκ ἐκράτησε, τὸ δὲ τέλος τῆς ἐπιβουλῆς αἰσχύνην λαβὼν, φυγὰς πάλιν εἰς τὴν Ἀμμανῖτιν ἀπῆλθε.

8 Πέρας οὖν κακῆς ἀναστροφῆς ἔτυχεν ἐγκλεισθεὶς πρὸς Ἀρέταν τὸν τῶν Ἀράβων τύραννον, πόλιν ἐκ πόλεως φεύγων, διωκόμενος ὑπὸ πάντων, καὶ στυγούμενος ὡς τῶν νόμων ἀποστάτης, καὶ βδελυσσόμενος ὡς πατρίδος καὶ πολιτῶν δήμιος, εἰς Αἴγυπτον συνεβράσθη.

9 Καὶ ὁ συχνοὺς τῆς πατρίδος ἀποξενώσας, ἐπὶ ξένης ἀπώλετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἀναχθεὶς, ὡς διὰ τὴν συγγένειαν τευξόμενος σκέπης.

10 Καὶ ὁ πλῆθος ἀτάφων ἐκρίψας ἀπένθητος ἐγενήθη, καὶ κηδείας οὐδ' ἡστινοσοῦν οὔτε πατρῴου τάφου μετέσχε.

11 Προσπεσόντων δὲ τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν γεγονότων, διέλαβεν ἀποστατεῖν τὴν Ἰουδαίαν· ὅθεν ἀναζεύξας ἐξ Αἰγύπτου τεθηριωμένος τῇ ψυχῇ, ἔλαβε τὴν μὲν πόλιν δορυάλωτον.

12 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις κόπτειν ἀφειδῶς τοὺς ἐμπίπτοντας, καὶ τοὺς εἰς τὰς οἰκίας ἀναβαίνοντας κατασφάζειν.

13 Ἐγίνοντο δὲ νέων καὶ πρεσβυτέρων ἀναιρέσεις, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων ἀφανισμὸς, παρθένων τε καὶ νηπίων σφαγαί.

14 Ὀκτὼ δὲ μυριάδες ἐν ταῖς πάσαις ἡμέραις τρισὶ κατεφθάρησαν, τέσσαρες μὲν ἐν χειρῶν νομαῖς, οὐχ ἧττον δὲ τῶν ἐσφαγμένων ἐπράθησαν.

15 Καὶ οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τούτοις, κατετόλμησεν εἰς τὸ πάσης τῆς γῆς ἁγιώτατον ἱερὸν εἰσελθεῖν, ὁδηγὸν ἔχων τὸν Μενέλαον, τὸν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος προδότην γεγονότα.

16 Καὶ ταῖς μιαραῖς χερσὶ τὰ ἱερὰ σκεύη λαμβάνων, καὶ τὰ ὑπ' ἄλλων βασιλέων ἀνατεθέντα πρὸς αὔξησιν καὶ δόξαν τοῦ τόπου καὶ τιμὴν, ταῖς βεβήλοις χερσὶ συσσύρων ἐπεδίδου.

17 Καὶ ἐμετεωρίζετο τὴν διάνοιαν ὁ Ἀντίοχος, οὐ συνορῶν ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν τὴν πόλιν οἰκούντων ἀπώργισται βραχέως ὁ δεσπότης, διὸ γέγονε περὶ τὸν τόπον παρόρασις.

18 Εἰ δὲ μὴ συνέβαινε προσενέχεσθαι πολλοῖς ἁμαρτήμασι καθάπερ ὁ Ἡλιόδωρος ὁ πεμφθεὶς ὑπὸ Σελεύκου τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γαζοφυλακίου, οὗτος προαχθεὶς παραχρῆμα μαστιγωθεὶς ἀνετράπη τοῦ θράσους.

19 Ἀλλ' οὐ διὰ τὸν τόπον τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔθνος τὸν τόπον ὁ Κύριος ἐξελέξατο.

20 Διόπερ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος συμμετασχὼν τῶν τοῦ ἔθνους δυσπετημάτων γενομένων, ὕστερον εὐεργετημάτων ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐκοινώνησε· καὶ ὁ καταλειφθεὶς ἐν τῇ τοῦ παντοκράτορος ὀργῇ, πάλιν ἐν τῇ τοῦ μεγάλου δεσπότου καταλλαγῇ μετὰ πάσης δόξης ἐπανωρθώθη.

21 Ὁ γοῦν Ἀντίοχος ὀκτακόσια πρὸς τοῖς χιλίοις ἀπενεγκάμενος ἐκ τοῦ ἱεροῦ τάλαντα, θᾶττον εἰς Ἀντιόχειαν ἐχωρίσθη, οἰόμενος ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας τὴν μὲν γῆν πλωτὴν, καὶ τὸ πέλαγος πορευτὸν θέσθαι διὰ τὸν μετεωρισμὸν τῆς καρδίας.

22 Κατέλιπε δὲ καὶ ἐπιστάτας τοῦ κακοῦν τὸ γένος, ἐν μὲν Ἱεροσολύμοις Φίλιππον, τὸ μὲν γένος Φρύγα, τὸν δὲ τρόπον βαρβαρώτερον ἔχοντα τοῦ καταστήσαντος·

23 Ἐν δὲ Γαριζὶν Ἀνδρόνικον, πρὸς δὲ τούτοις Μενέλαον, ὃς χείριστα τῶν ἄλλων ὑπερήρετο τοῖς πολίταις, ἀπεχθῆ δὲ πρὸς τοὺς πολίτας Ἰουδαίους ἔχων διάθεσιν.

24 Ἔπεμψε δὲ τὸν μυσάρχην Ἀπολλώνιον μετὰ στρατεύματος δισμυρίων πρὸς τοῖς δισχιλίοις, προστάξας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πάντας κατασφάξαι, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ νεωτέρους πωλεῖν.

25 Οὗτος δὲ παραγενόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τὸν εἰρηνικὸν ὑποκριθεὶς, ἐπέσχεν ἕως τῆς ἁγίας ἡμέρας τοῦ σαββάτου· καὶ λαβὼν ἀργοῦντας τοὺς Ἰουδαίους, τοῖς ὑφ' ἑαυτὸν ἐξοπλησίαν παρήγγειλε.

26 Καὶ τοὺς ἐξελθόντας πάντας ἐπὶ τὴν θεωρίαν συνεξεκέντησε, καὶ εἰς τὴν πόλιν

σὺν τοῖς ὅπλοις εἰσδραμὼν ἱκανὰ κατέστρωσε πλήθη.

27 Ἰούδας δὲ ὁ Μακκαβαῖος δέκατός που γενηθεὶς, καὶ ἀναχωρήσας εἰς τὴν ἔρημον, θηρίων τρόπον ἐν τοῖς ὄρεσι διέζη σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ τὴν χορτώδη τροφὴν σιτούμενοι διετέλουν, πρὸς τὸ μὴ μετασχεῖν τοῦ μολυσμοῦ.

Κεφ. ς'. 6.

ΜΕτ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς γέροντα Ἀθηναῖον, ἀναγκάζειν τοὺς Ἰουδαίους μεταβαίνειν ἐκ τῶν πατρῴων νόμων, καὶ τοῖς τοῦ Θεοῦ νόμοις μὴ πολιτεύεσθαι,

2 Μολῦναι δὲ καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν, καὶ προσονομάσαι Διὸς Ὀλυμπίου, καὶ τὸν ἐν Γαριζὶν, καθὼς ἐτύγχανον οἱ τὸν τόπον οἰκοῦντες, Διὸς Ξενίου.

3 Χαλεπὴ δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις ἦν καὶ δυσχερὴς ἡ ἐπίστασις τῆς κακίας.

4 Τὸ μὲν γὰρ ἱερὸν ἀσωτίας καὶ κώμων ἐπεπληροῦτο ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ῥαθυμούντων μεθ' ἑταιρῶν, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς περιβόλοις γυναιξὶ πλησιαζόντων, ἔτι δὲ τὰ μὴ καθήκοντα ἔνδον φερόντων.

5 Τὸ δὲ θυσιαστήριον τοῖς ἀποδιεσταλμένοις ἀπὸ τῶν νόμων ἀθεμίτοις ἐπεπλήρωτο.

6 Ἦν δ' οὔτε σαββατίζειν, οὔτε πατρῴους ἑορτὰς διαφυλάττειν, οὔτε ἁπλῶς Ἰουδαῖον ὁμολογεῖν εἶναι.

7 Ἤγοντο δὲ μετὰ πικρᾶς ἀνάγκης εἰς τὴν κατὰ μῆνα τοῦ βασιλέως γενέθλιον ἡμέραν ἐπὶ σπλαγχνισμόν· γενομένης δὲ Διονυσίων ἑορτῆς, ἠναγκάζοντο οἱ Ἰουδαῖοι κισσοὺς ἔχοντες πομπεύειν τῷ Διονύσῳ.

8 Ψήφισμα δὲ ἐξέπεσεν εἰς τὰς ἀστυγείτονας πόλεις Ἑλληνίδας, Πτολεμαίου ὑποτιθεμένου τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν Ἰουδαίων, ἄγειν καὶ σπλαγχνίζειν·

9 Τοὺς δὲ μὴ προαιρουμένους μεταβαίνειν ἐπὶ τὰ Ἑλληνικὰ, κατασφάζειν· παρῆν οὖν ὁρᾶν τὴν ἐνεστῶσαν ταλαιπωρίαν.

10 Δύο γὰρ γυναῖκες ἀνηνέχθησαν περιτετμηκυῖαι τὰ τέκνα αὐτῶν· τούτων δὲ ἐκ τῶν μαστῶν κρεμάσαντες τὰ βρέφη, καὶ δημοσίᾳ περιαγαγόντες αὐτὰς τὴν πόλιν, κατὰ τοῦ τείχους ἐκρήμνισαν.

11 Ἕτεροι δὲ πλησίον συνδραμόντες εἰς τὰ σπήλαια, λεληθότως ἄγειν τὴν ἑβδομάδα, μηνυθέντες τῷ Φιλίππῳ συνεφλογίσθησαν, διὰ τὸ εὐλαβῶς ἔχειν βοηθῆσαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν δόξαν τῆς σεμνοτάτης ἡμέρας.

12 Παρακαλῶ οὖν τοὺς ἐντυγχάνοντας τῇδε τῇ βίβλῳ, μὴ συστέλλεσθαι διὰ τὰς συμφορὰς, λογίζεσθαι δὲ τὰς τιμωρίας μὴ πρὸς ὄλεθρον, ἀλλὰ πρὸς παιδείαν τοῦ γένους ἡμῶν εἶναι.

13 Καὶ τὸ μὴ πολὺν χρόνον ἐᾶσθαι τοὺς δυσσεβοῦντας, ἀλλ' εὐθέως περιπίπτειν ἐπιτιμίοις, μεγάλης εὐεργεσίας σημεῖόν ἐστιν.

14 Οὐ γὰρ, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀναμένει μακροθυμῶν ὁ δεσπότης

μέχρι

μέχρι τοῦ καταντήσαντας αὐτοὺς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἁμαρτιῶν, κολάσαι, οὕτω καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔκρινεν εἶναι,

15 Ἵνα μὴ πρὸς τέλος ἀφικομένων ἡμῶν τῶν ἁμαρτιῶν, ὕστερον ἡμᾶς ἐκδικᾷ.

16 Διόπερ οὐδέποτε μὲν τὸν ἔλεον αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν ἀφίστησι· παιδεύων δὲ μετὰ συμφορᾶς, οὐκ ἐγκαταλείπει τὸν ἑαυτοῦ λαόν.

17 Πλὴν ἕως ὑπομνήσεως ταῦθ' ἡμῖν εἰρήσθω· δι' ὀλίγων δ' ἐλευστέον ἐπὶ τὴν διήγησιν.

18 Ἐλεάζαρός τις τῶν πρωτευόντων γραμματέων, ἀνὴρ ἤδη προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν πρόσοψιν τοῦ προσώπου κάλλιστος τυγχάνων, ἀναχανὼν ἠναγκάζετο φαγεῖν ὕειον κρέας.

19 Ὁ δὲ τὸν μετ' εὐκλείας θάνατον μᾶλλον ἢ τὸν μετὰ μύσους βίον ἀναδεξάμενος, αὐθαιρέτως ἐπὶ τὸ τύμπανον προσῆγε, προπτύσας δέ,

20 Καθ' ὃν ἔδει τρόπον προσέρχεσθαι τοὺς ὑπομένοντας ἀμύνεσθαι, ὧν οὐ θέμις γεύσασθαι διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν φιλοστοργίαν.

21 Οἱ δὲ πρὸς τῷ παρανόμῳ σπλαγχνισμῷ τεταγμένοι, διὰ τὴν ἐκ τῶν παλαιῶν χρόνων πρὸς τὸν ἄνδρα γνῶσιν, ἀπολαβόντες αὐτὸν κατ' ἰδίαν παρεκάλουν, ἐνέγκαντα κρέα οἷς καθῆκον αὐτῷ χρήσασθαι δι' αὐτοῦ παρασκευασθέντα, ὑποκριθῆναι δὲ ὡς ἐσθίοντα τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προστεταγμένα τῶν ἀπὸ τῆς θυσίας κρεῶν,

22 Ἵνα τοῦτο πράξας ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, καὶ διὰ τὴν ἀρχαίαν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν τύχῃ φιλανθρωπίας.

23 Ὁ δὲ λογισμὸν ἀστεῖον ἀναλαβὼν καὶ ἄξιον τῆς ἡλικίας, καὶ τῆς τοῦ γήρως ὑπεροχῆς, καὶ τῆς ἐπικτήτου καὶ ἐπιφανοῦς πολιᾶς, καὶ τῆς ἐκ παιδὸς καλλίστης ἀναστροφῆς, μᾶλλον δὲ τῆς ἁγίας καὶ θεοκτίστου νομοθεσίας, ἀκολούθως ἀπεφήνατο, ταχέως λέγων προπέμπειν εἰς τὸν ᾅδην.

24 Οὐ γὰρ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἄξιόν ἐστιν ὑποκριθῆναι, ἵνα πολλοὶ τῶν νέων ὑπολαβόντες Ἐλεάζαρον τὸν ἐνενηκονταετῆ μεταβεβηκέναι εἰς ἀλλοφυλισμόν,

25 Καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν ἐμὴν ὑπόκρισιν, καὶ διὰ τὸ μικρὸν καὶ ἀκαριαῖον ζῆν πλανηθῶσι δι' ἐμέ, καὶ μύσος καὶ κηλῖδα τοῦ γήρως κατακτήσωμαι.

26 Εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξελοῦμαι τὴν ἐξ ἀνθρώπων τιμωρίαν, ἀλλὰ τὰς τοῦ παντοκράτορος χεῖρας οὔτε ζῶν οὔτε ἀποθανὼν ἐκφεύξομαι.

27 Διόπερ ἀνδρείως μὲν νῦν διαλλάξας τὸν βίον, τοῦ μὲν γήρως ἄξιος φανήσομαι,

28 Τοῖς δὲ νέοις ὑπόδειγμα γενναῖον καταλελοιπώς, εἰς τὸ προθύμως καὶ γενναίως ὑπὲρ τῶν σεμνῶν καὶ ἁγίων νόμων ἀπευθανατίζειν· τοσαῦτα δὲ εἰπὼν ἐπὶ τὸ τύμπανον εὐθέως ἦλθε.

29 Τῶν δὲ ἀγόντων τὴν μικρῷ πρότερον εὐμένειαν πρὸς αὐτὸν εἰς δυσμένειαν μεταβαλόντων διὰ τὸ τοὺς προ-

εἰρημένους λόγους, ὡς αὐτοὶ διελάμβανον, ἀπόνοιαν εἶναι.

30 Μέλλων δὲ ταῖς πληγαῖς τελευτᾷν, ἀναστενάξας εἶπε, Τῷ Κυρίῳ τῷ τὴν ἁγίαν γνῶσιν ἔχοντι φανερόν ἐστιν, ὅτι δυνάμενος ἀπολυθῆναι τοῦ θανάτου, σκληρὰς ὑποφέρω κατὰ τὸ σῶμα ἀλγηδόνας μαστιγούμενος, κατὰ ψυχὴν δὲ ἡδέως διὰ τὸν αὐτοῦ φόβον ταῦτα πάσχω.

31 Καὶ οὗτος οὖν τοῦτον τὸν τρόπον μετήλλαξεν, οὐ μόνον τοῖς νέοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς πλείστοις τοῦ ἔθνους τὸν ἑαυτοῦ θάνατον ὑπόδειγμα γενναιότητος καὶ μνημόσυνον ἀρετῆς καταλιπών.

Κεφ. ζʹ. 7.

Συνέβη δὲ καὶ ἑπτὰ ἀδελφοὺς μετὰ τῆς μητρὸς συλληφθέντας ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῶν ἀθεμίτων ὑείων κρεῶν ἐφάπτεσθαι, μάστιξι καὶ νευραῖς αἰκιζομένους.

2 Εἷς δὲ αὐτῶν γενόμενος προήγορος, οὕτως ἔφη, Τί μέλλεις ἐρωτᾷν, καὶ μανθάνειν παρ' ἡμῶν; ἕτοιμοι γὰρ ἀποθνήσκειν ἐσμὲν ἢ παραβαίνειν τοὺς πατρίους νόμους.

3 Ἔκθυμος δὲ γενόμενος ὁ βασιλεὺς, προσέταξε τήγανα, καὶ λέβητας ἐκπυροῦν.

4 Τῶν δὲ ἐκπυρωθέντων, παραχρῆμα τὸν γενόμενον αὐτῶν προήγορον προσέταξε γλωσσοτομεῖν, καὶ περισκυθίσαντας ἀκρωτηριάζειν, τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς μητρὸς, συνορώντων.

5 Ἄχρηστον δὲ αὐτὸν τοῖς ὅλοις γενόμενον, ἐκέλευσε τῇ πυρᾷ προσάγειν ἔμπνουν, καὶ τηγανίζειν· τῆς δὲ ἀτμίδος ἐφ' ἱκανὸν διαδιδούσης τοῦ τηγάνου, ἀλλήλους παρεκάλουν σὺν τῇ μητρὶ γενναίως τελευτᾷν, λέγοντες οὕτως,

6 Ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἐφορᾷ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐφ' ἡμῖν παρακαλεῖται, καθάπερ διὰ τῆς κατὰ πρόσωπον ἀντιμαρτυρούσης ᾠδῆς διεσάφησε Μωυσῆς λέγων, Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

7 Μεταλλάξαντος δὲ τοῦ πρώτου τὸν τρόπον τοῦτον, τὸν δεύτερον ἦγον ἐπὶ τὸν ἐμπαιγμόν· καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν ταῖς θριξὶ περισύραντες, ἐπηρώτων, Εἰ φάγεσαι πρὸ τοῦ τιμωρηθῆναι τὸ σῶμα κατὰ μέλος;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τῇ πατρίῳ φωνῇ εἶπεν, Οὐχί. διόπερ καὶ οὗτος τὴν ἑξῆς ἔλαβε βάσανον, ὡς ὁ πρῶτος.

9 Ἐν ἐσχάτῃ δὲ πνοῇ γενόμενος, εἶπε, Σὺ μὲν ἀλάστωρ ἐκ τοῦ παρόντος ἡμᾶς ζῇν ἀπολύεις, ὁ δὲ τοῦ κόσμου βασιλεὺς ἀποθανόντας ἡμᾶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ νόμων εἰς αἰώνιον ἀναβίωσιν ζωῆς ἡμᾶς ἀναστήσει.

10 Μετὰ δὲ τοῦτον ὁ τρίτος ἐνεπαίζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν αἰτηθεὶς ταχέως προέβαλε, καὶ τὰς χεῖρας εὐθαρσῶς προέτεινε,

11 Καὶ γενναίως εἶπεν, Ἐξ οὐρανοῦ ταῦτα κέκτημαι καὶ διὰ τοὺς αὐτοῦ νόμους ὑπερορῶ ταῦτα, καὶ παρ' αὐτοῦ ταῦτα πάλιν ἐλπίζω κομίσασθαι.

12 Ὥστε αὐτὸν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἐκπλήσσ

ϑαι τὴν τοῦ νεανίσκου ψυχὴν, ὡς ἐν οὐδενὶ τὰς ἀλγηδόνας ἐτίθετο.

13 Καὶ τούτου δὲ μεταλλάξαντος, τὸν τέταρτον ὡσαύτως ἐβασάνιζον αἰκιζόμενοι.

14 Καὶ γενόμενος πρὸς τὸ τελευτᾷν, οὕτως ἔφη, Αἱρετὸν μεταλλάσσοντας ὑπ᾽ ἀνθρώπων τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προσδοκᾷν ἐλπίδας, πάλιν ἀναστήσεσθαι ὑπ᾽ αὐτοῦ· σοὶ μὲν γὰρ ἀνάστασις εἰς ζωὴν οὐκ ἔσται.

15 Ἐχομένως δὲ τὸν πέμπτον προσάγοντες ᾐκίζοντο.

16 Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἰδὼν, εἶπεν, Ἐξουσίαν ἐν ἀνθρώποις ἔχων φθαρτὸς ὢν, ὃ θέλεις ποιεῖς· μὴ δόκει δὲ τὸ γένος ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καταλελεῖφθαι.

17 Σὺ δὲ καρτέρει, καὶ θεώρει τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ κράτος, ὡς σὲ καὶ τὸ σπέρμα σου βασανίσει.

18 Μετὰ δὲ τοῦτον ἦγον τὸν ἕκτον, καὶ μέλλων ἀποθνήσκειν, ἔφη, Μὴ πλανῶ μάτην, ἡμεῖς γὰρ δι᾽ ἑαυτοὺς ταῦτα πάσχομεν ἁμαρτάνοντες εἰς τὸν ἑαυτῶν Θεὸν, διὸ ἄξια θαυμασμοῦ γέγονε.

19 Σὺ δὲ μὴ νομίσῃς ἀθῶος ἔσεσθαι, θεομαχεῖν ἐπιχειρήσας.

20 Ὑπεραγόντως δὲ ἡ μήτηρ θαυμαστὴ καὶ μνήμης ἀγαθῆς ἀξία· ἥτις ἀπολλυμένους υἱοὺς ἑπτὰ συνορῶσα μιᾶς ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας, εὐψύχως ἔφερε διὰ τὰς ἐπὶ Κύριον ἐλπίδας.

21 Ἕκαστον δὲ αὐτῶν παρεκάλει τῇ πατρίῳ φωνῇ, γενναίῳ πεπληρωμένη φρονήματι, καὶ τὸν θῆλυν λογισμὸν ἄρσενι θυμῷ διεγείρασα, λέγουσα πρὸς αὐτούς,

22 Οὐκ οἶδ᾽ ὅπως εἰς τὴν ἐμὴν ἐφάνητε κοιλίαν, οὐδὲ ἐγὼ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν ὑμῖν ἐχαρισάμην, καὶ τὴν ἑκάστου στοιχείωσιν οὐκ ἐγὼ διερρύθμισα.

23 Τοιγαροῦν ὁ τοῦ κόσμου κτίστης ὁ πλάσας ἀνθρώπου γένεσιν, καὶ πάντων ἐξευρὼν γένεσιν, καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν ὑμῖν πάλιν ἀποδίδωσι μετ᾽ ἐλέους, ὡς νῦν ὑπερορᾶτε ἑαυτοὺς διὰ τοὺς αὐτοῦ νόμους.

24 Ὁ δὲ Ἀντίοχος οἰόμενος καταφρονεῖσθαι, καὶ τὴν ὀνειδίζουσαν ὑφορώμενος φωνὴν, ἔτι τοῦ νεωτέρου περιόντος, οὐ μόνον διὰ λόγων ἐποιεῖτο τὴν παράκλησιν, ἀλλὰ καὶ δι᾽ ὅρκων ἐπίστου, ἅμα πλουτιεῖν καὶ μακαριστὸν ποιήσειν μεταθέμενον ἀπὸ τῶν πατρίων νόμων, καὶ φίλον ἕξειν, καὶ χρείας ἐμπιστεύσειν.

25 Τοῦ δὲ νεανίου μηδαμῶς προσέχοντος, προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς τὴν μητέρα, παρῄνει τοῦ μειρακίου γενέσθαι σύμβουλον ἐπὶ σωτηρίᾳ.

26 Πολλὰ δὲ αὐτοῦ παραινέσαντος, ἐπεδέξατο πείσειν τὸν υἱόν.

27 Προσκύψασα δὲ αὐτῷ, χλευάσασα τὸν ὠμὸν τύραννον, οὕτως ἔφησε τῇ πατρίῳ φωνῇ, Υἱὲ ἐλέησόν με τὴν ἐν γαστρὶ περιενέγκασάν σε μῆνας ἐννέα, καὶ θηλάσασάν σε ἔτη τρία, καὶ ἐκθρέψασάν σε καὶ ἀγαγοῦσαν,

γενομένην εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην, καὶ τροφοφορήσασαν.

28 Ἀξιῶ σε τέκνον ἀναβλέψαντα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἰδόντα, γνῶναι ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐποίησεν αὐτὰ ὁ Θεός, καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος οὕτως γεγένηται.

29 Μὴ φοβηθῇς τὸν δήμιον τοῦτον, ἀλλὰ τῶν ἀδελφῶν ἄξιος γενόμενος, ἐπίδεξαι τὸν θάνατον, ἵνα ἐν τῷ ἐλέει σὺν τοῖς ἀδελφοῖς σου κομίσωμαί σε.

30 Ἔτι δὲ ταύτης καταληγούσης ὁ νεανίας εἶπε, Τίνα μένετε; οὐχ ὑπακούω τοῦ προστάγματος τοῦ βασιλέως· τοῦ δὲ προστάγματος ἀκούω τοῦ νόμου τοῦ δοθέντος τοῖς πατράσιν ἡμῶν διὰ Μωυσέως.

31 Σὺ δὲ πάσης κακίας εὑρετὴς γενόμενος εἰς τοὺς Ἑβραίους, οὐ μὴ διαφύγῃς τὰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ.

32 Ἡμεῖς γὰρ διὰ τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας πάσχομεν.

33 Εἰ δὲ χάριν ἐπιπλήξεως καὶ παιδείας ὁ ζῶν Κύριος ἡμῶν βραχέως ἐπώργισται, καὶ πάλιν καταλλαγήσεται τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις.

34 Σὺ δὲ ὦ ἀνόσιε, καὶ πάντων ἀνθρώπων μιαρώτατε, μὴ μάτην μετεωρίζου φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν, ἐπὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐπαιρόμενος χεῖρα.

35 Οὔπω γὰρ τὴν τοῦ παντοκράτορος ἐπόπτου Θεοῦ κρίσιν ἐκπέφευγας.

36 Οἱ μὲν γὰρ νῦν ἡμέτεροι ἀδελφοὶ βραχὺν ὑπενέγκαντες πόνον, ἀενάου ζωῆς ὑπὸ διαθήκην Θεοῦ πεπτώκασι· σὺ δὲ τῇ τοῦ Θεοῦ κρίσει δίκαια τὰ πρόστιμα τῆς ὑπερηφανίας ἀποίσῃ.

37 Ἐγὼ δὲ καθάπερ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ σῶμα, καὶ ψυχὴν προδίδωμι περὶ τῶν πατρίων νόμων, ἐπικαλούμενος τὸν Θεὸν ἵλεων ταχὺ τῷ ἔθνει γενέσθαι, καὶ σὲ μετὰ ἐτασμῶν καὶ μαστίγων ἐξομολογήσασθαι, διότι μόνος αὐτὸς Θεός ἐστιν,

38 Ἐν ἐμοὶ δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου στῆσαι τὴν τοῦ παντοκράτορος ὀργὴν τὴν ἐπὶ τὸ σύμπαν ἡμῶν γένος δικαίως ἐπηγμένην.

39 Ἔκθυμος δὲ γενόμενος ὁ βασιλεύς, τούτῳ παρὰ τοὺς ἄλλους χειρίστως ἀπήντησε, πικρῶς φέρων ἐπὶ τῷ μυκτηρισμῷ.

40 Καὶ οὗτος οὖν καθαρὸς τὸν βίον μετήλλαξε, παντελῶς ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πεποιθώς.

41 Ἐσχάτη δὲ τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε.

42 Τὰ μὲν οὖν περὶ σπλαγχνισμοὺς, καὶ τὰς ὑπερβαλλούσας αἰκίας ἐπὶ τοσοῦτον δεδηλώσθω.

Κεφ. η'. 8.

Ἰούδας δὲ ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, παρεισπορευόμενοι λεληθότως εἰς τὰς κώμας προσεκαλοῦντο τοὺς συγγενεῖς, καὶ τοὺς μεμενηκότας ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ προσλαβόμενοι, συνήγαγον εἰς ἑξακισχιλίους.

2 Καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον ἐπιδεῖν ἐπὶ τὸν ὑπὸ πάντων καταπατούμενον λαόν, οἰκτεῖραι δὲ καὶ τὸν ναόν, τὸν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων βεβηλωθέντα,

3 Ἐλεῆσαι

3 Ἐλεῆσαι δὲ καὶ τὴν κα-
ταφθειρομένην πόλιν καὶ
μέλλουσαν ἰσόπεδον γίνεσθαι,
καὶ τῶν καταβοώντων πρὸς
αὐτὸν αἱμάτων εἰσακοῦσαι,
4 Μνησθῆναι δὲ καὶ τῆς
τῶν ἀναμαρτήτων νηπίων πα-
ρανόμου ἀπωλείας, καὶ πε-
ρὶ τῶν γενομένων εἰς τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ βλασφημιῶν, καὶ μι-
σοπονηρῆσαι.
5 Γενόμενος δὲ ἐν συστή-
ματι ὁ Μακκαβαῖος, ἀνυ-
πόστατος ἤδη τοῖς ἔθνεσιν ἐ-
γίνετο, τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου εἰς
ἔλεον τραπείσης.
6 Πόλεις δὲ καὶ κώμας ἀ-
προσδοκήτως ἐρχόμενος ἐνε-
πίμπρα, καὶ τοὺς ἐπικαίρους
τόπους ἀπολαμβάνων, οὐκ ὀ-
λίγους τῶν πολεμίων ἐνίκα τρο-
πούμενος.
7 Μάλιστα τὰς νύκτας πρὸς
τὰς τοιαύτας ἐπιβολὰς συνερ-
γοὺς ἐλάμβανε· καὶ λαλιὰ
τῆς εὐανδρείας αὐτοῦ διε-
χεῖτο πανταχῆ.
8 Συνορῶν δὲ Φίλιππος
κατὰ μικρὸν εἰς προκο-
πὴν ἐρχόμενον τὸν ἄνδρα,
πυκνότερον δὲ ἐν ταῖς εὐημε-
ρίαις προβαίνοντα, πρὸς
Πτολεμαῖον τὸν κοίλης Συ-
ρίας καὶ Φοινίκης στρατ-
ηγὸν ἔγραψεν ἐπιβοηθεῖν
τοῖς τοῦ βασιλέως πράγ-
μασιν.
9 Ὁ δὲ ταχέως προχει-
ρισάμενος, Νικάνορα τὸν
τοῦ Πατρόκλου, τῶν πρώτων
φίλων, ἀπέστειλεν, ὑπο-
τάξας παμφύλων ἔθνη οὐκ
ἐλάττους τῶν δισμυρίων, τὸ
σύμπαν τῶν Ἰουδαίων ἐξᾶ-
ραι γένος· συνέστησε δὲ αὐ-
τῷ καὶ Γοργίαν ἄνδρα στρατ-
ηγὸν, καὶ ἐν πολεμικαῖς
χρείαις πεῖραν ἔχοντα.
10 Διεστήσατο δὲ ὁ Νικά-
νωρ τὸν φόρον τῷ βασιλεῖ
τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ταλάν-
των δισχιλίων ἐκ τῆς τῶν
Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας ἐκ-
πληρώσειν.
11 Εὐθέως δὲ εἰς τὰς
παραθαλασσίους πόλεις ἀπ-
έστειλε προσκαλούμενος ἐπ'
ἀγορασμὸν Ἰουδαϊκῶν σωμά-
των, ὑπισχνούμενος ἐνενήκον-
τα σώματα ταλάντου παρα-
χωρήσειν· οὐ προσδεχόμε-
νος τὴν παρὰ τοῦ παντοκρά-
τορος μέλλουσαν παρακολου-
θήσειν ἐπ' αὐτῷ δίκην.
12 Τῷ δὲ Ἰούδᾳ προσέπε-
σε περὶ τῆς τοῦ Νικάνορος ἐφό-
δου· καὶ μεταδόντος αὐτοῦ τοῖς
σὺν αὐτῷ τὴν παρουσίαν τοῦ
στρατοπέδου,
13 Οἱ δειλανδροῦντες καὶ
ἀπιστοῦντες τὴν τοῦ Θεοῦ δί-
κην, διεδίδρασκον, καὶ ἐξ-
ετόπιζον ἑαυτούς.
14 Οἱ δὲ τὰ περιλελειμμ-
ένα πάντα ἐπώλουν, ὁμοῦ
δὲ τὸν Κύριον ἠξίουν ῥύσα-
σθαι τοὺς ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς Νι-
κάνορος πρὶν συντυχεῖν πε-
πραμένους·
15 Καὶ εἰ μὴ δι' αὐτοὺς,
ἀλλὰ διὰ τὰς πρὸς τοὺς πα-
τέρας αὐτῶν διαθήκας, καὶ
ἕνεκεν τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπικλή-
σεως τοῦ σεμνοῦ καὶ μεγαλοπρε-
ποῦς ὀνόματος αὐτοῦ.
16 Συναγαγὼν δὲ ὁ Μακ-
καβαῖος τοὺς περὶ αὐτὸν ὄν-
τας τὸν ἀριθμὸν ἑξακισχιλί-
ους, παρεκάλει μὴ κατα-
πλαγῆναι τοὺς πολεμίους, μη-
δὲ εὐλαβεῖσθαι τὴν τῶν ἀ-
δίκως παραγινομένων ἐπ'

αὐτῶν ἐθνῶν πολυπλήθειαν, ἀγωνίσασθαι δὲ γενναίως,

17 Πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντας τὴν ἀνόμως εἰς τὸν ἅγιον τόπον συντετελεσμένην ὑπ' αὐτῶν ὕβριν, καὶ τὸν τῆς ἐμπεπαιγμένης πόλεως αἰκισμόν, ἔτι δὲ τὴν τῆς προγονικῆς πολιτείας κατάλυσιν.

18 Οἱ μὲν γὰρ ὅπλοις πεποίθασιν ἅμα καὶ τόλμαις, ἔφησεν, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῷ παντοκράτορι Θεῷ δυναμένῳ καὶ τοὺς ἐρχομένους ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸν ὅλον κόσμον ἐν ἑνὶ νεύματι καταβαλεῖν, πεποίθαμεν.

19 Προσαναλεξάμενος δὲ αὐτοῖς καὶ τὰς ἐπὶ τῶν προγόνων γενομένας ἀντιλήψεις, καὶ τὴν ἐπὶ Σενναχηρεὶμ τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδων ὡς ἀπώλοντο,

20 Καὶ τὴν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ τὴν πρὸς αὐτοὺς Γαλάτας παράταξιν γενομένην, ὡς οἱ πάντες ἐπὶ τὴν χρείαν ἦλθον ὀκτακισχίλιοι σὺν Μακεδόσι τετρακισχιλίοις· τῶν Μακεδόνων ἀπορουμένων, οἱ ὀκτακισχίλιοι τὰς δώδεκα μυριάδας ἀπώλεσαν διὰ τὴν γενομένην αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοήθειαν, καὶ ὠφέλειαν πολλὴν ἔλαβον.

21 Ἐφ' οἷς εὐθαρσεῖς αὐτοὺς παραστήσας, καὶ ἑτοίμους ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν, τετραμερές τι τὸ στράτευμα ἐποίησε·

22 Τάξας καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ προηγουμένους ἑκατέρας τάξεως, Σίμωνα καὶ Ἰώσηφον καὶ Ἰωνάθαν, ὑποτάξας ἑκάστῳ χιλίους πρὸς τοῖς πεντακοσίοις,

23 Ἔτι δὲ καὶ Ἐλεάζαρον παραγνοὺς τὴν ἱερὰν βίβλον, καὶ δοὺς σύνθημα Θεοῦ βοηθείας, τῆς πρώτης σπείρας αὐτὸς προηγούμενος, συνέβαλε τῷ Νικάνορι.

24 Γενομένου δὲ αὐτοῖς τοῦ παντοκράτορος συμμάχου, κατέσφαξαν τῶν πολεμίων ὑπὲρ τοὺς ἐννακισχιλίους, τραυματίας δὲ καὶ τοῖς μέλεσιν ἀναπήρους τὸ πλεῖστον μέρος τῆς τοῦ Νικάνορος στρατιᾶς ἐποίησαν, πάντας δὲ φυγεῖν ἠνάγκασαν.

25 Τὰ δὲ χρήματα τῶν παραγεγονότων ἐπὶ τὸν ἀγορασμὸν αὐτῶν ἔλαβον· συνδιώξαντες δὲ αὐτοὺς ἐφ' ἱκανόν, ἀνέλυσαν ὑπὸ τῆς ὥρας συγκλειόμενοι.

26 Ἦν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ σαββάτου, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐμακροθύμησαν κατατρέχοντες αὐτούς.

27 Ὁπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς, καὶ τὰ σκῦλα ἐκδύσαντες τῶν πολεμίων, περὶ τὸ σάββατον ἐγίνοντο, περισσῶς εὐλογοῦντες, καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ Κυρίῳ τῷ διασώσαντι αὐτοὺς εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀρχὴν ἐλέους τάξαντος αὐτοῖς.

28 Μετὰ δὲ τὸ σάββατον τοῖς ᾐκισμένοις, καὶ ταῖς χήραις, καὶ ὀρφανοῖς, μερίσαντες ἀπὸ τῶν σκύλων, τὰ λοιπὰ αὐτοὶ, καὶ τὰ παιδία, ἐμερίσαντο.

29 Ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι, καὶ κοινὴν ἱκετείαν ποιησάμενοι, τὸν ἐλεήμονα Κύριον ἠξίουν εἰς τέλος

καταλλαγῆναι τοῖς αὐτοῦ δούλοις.

30 Καὶ τῶν περὶ Τιμόθεον καὶ Βακχίδην συμμιζόντων, ὑπὲρ τοὺς δισμυρίους αὐτῶν ἀνεῖλον, καὶ ὀχυρωμάτων ὑψηλῶν εὖ μάλα ἐγκρατεῖς ἐγένοντο· καὶ λάφυρα πλεῖστα ἐμερίσαντο, ἰσομοίρους ἑαυτοὺς καὶ τοῖς ᾐκισμένοις, καὶ ὀρφανοῖς, καὶ χήραις, ἔτι δὲ καὶ πρεσβυτέροις, ποιήσαντες.

31 Ὁπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς, ἐπιμελῶς πάντα συνέθηκαν εἰς τοὺς ἐπικαίρους τόπους, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν σκύλων ἤνεγκαν εἰς Ἱεροσόλυμα.

32 Τὸν δὲ φυλάρχην τῶν περὶ Τιμόθεον ἀνεῖλον, ἀνοσιώτατον ἄνδρα καὶ πολλὰ τοὺς Ἰουδαίους ἐπιλελυπηκότα.

33 Ἐπινίκια δὲ ἄγοντες ἐν τῇ πατρίδι, τοὺς ἐμπρήσαντας τοὺς ἱεροὺς πυλῶνας, Καλλισθένην, καί τινας ἄλλους ὑφῆψαν εἰς ἓν οἰκίδιον πεφευγότας, οἵτινες ἄξιον τῆς δυσσεβείας ἐκομίσαντο μισθόν.

34 Ὁ δὲ τρισαλιτήριος Νικάνωρ, ὁ τοὺς χιλίους ἐμπόρους ἐπὶ τὴν πρᾶσιν τῶν Ἰουδαίων ἀγαγών,

35 Ταπεινωθεὶς ὑπὸ τῶν κατ' αὐτὸν νομιζομένων ἐλαχίστων εἶναι, τῇ τοῦ Κυρίου βοηθείᾳ, τὴν δοξικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα, διὰ τῆς μεσογείου, δραπέτου τρόπον ἔρημον ἑαυτὸν ποιήσας, ἧκεν εἰς Ἀντιόχειαν, ὑπεράγαν δυσημερήσας ἐπὶ τῇ τοῦ στρατοῦ διαφθορᾷ.

36 Καὶ ὁ τοῖς Ῥωμαίοις ἀναδεξάμενος φόρον ἀπὸ τῆς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις αἰχμαλωσίας κατορθώσασθαι, κατήγγελλεν ὑπέρμαχον ἔχειν τὸν Θεὸν τοὺς Ἰουδαίους, καὶ διὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἀτρώτους εἶναι τοὺς Ἰουδαίους, διὰ τὸ ἀκολουθεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ προστεταγμένοις νόμοις.

Κεφ. θ'. 9.

Περὶ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐτύγχανεν Ἀντίοχος ἀναλελυκὼς ἀκόσμως ἐκ τῶν κατὰ τὴν Περσίδα τόπων.

2 Εἰσεληλύθει γὰρ εἰς τὴν λεγομένην Περσέπολιν, καὶ ἐπεχείρησεν ἱεροσυλεῖν, καὶ τὴν πόλιν συνέχειν· διὸ δὴ τῶν πληθῶν ὁρμησάντων, ἐπὶ τὴν τῶν ὅπλων βοήθειαν ἐτράπησαν· καὶ συνέβη τροπωθέντα τὸν Ἀντίοχον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ἀσχήμονα τὴν ἀναζυγὴν ποιήσασθαι.

3 Ὄντι δὲ αὐτῷ κατ' Ἐκβάτανα, προσέπεσε τὰ κατὰ Νικάνορα, καὶ τοὺς περὶ Τιμόθεον, γεγονότα.

4 Ἐπαρθεὶς δὲ τῷ θυμῷ ᾤετο καὶ τὴν τῶν πεφυγαδευκότων αὐτὸν κακίαν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐναπερείσασθαι· διὸ συνέταξε τὸν ἁρματηλάτην ἀδιαλείπτως ἐλαύνοντα κατανύειν τὴν πορείαν, τῆς ἐξ οὐρανοῦ δὴ κρίσεως συνούσης αὐτῷ· οὕτω γὰρ ὑπερηφάνως εἶπε, Πολυάνδριον Ἰουδαίων Ἱεροσόλυμα ποιήσω παραγενόμενος ἐκεῖ.

5 Ὁ δὲ παντεπόπτης Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπάταξεν αὐτὸν ἀνιάτῳ καὶ ἀοράτῳ

τῷ

τῇ πληγῇ· ἄρτι δὲ αὐτοῦ καταλήξαντος τὸν λόγον, ἔλαβεν αὐτὸν ἀνήκεστος τῶν σπλάγχνων ἀλγηδὼν, καὶ πικραὶ τῶν ἔνδον βάσανοι,

6 Πάνυ δικαίως, τὸν πολλαῖς καὶ ξενιζούσαις συμφοραῖς ἑτέρων σπλάγχνα βασανίσαντα.

7 Ὁ δ' οὐδαμῶς τῆς ἀγερωχίας ἔληγεν· ἔτι δὲ καὶ τῆς ὑπερηφανίας ἐπεπλήρωτο, πῦρ πνέων τοῖς θυμοῖς ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ κελεύων ἐποξύνειν τὴν πορείαν· Συνέβη δὲ καὶ πεσεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἅρματος φερομένου ῥοίζῳ, καὶ δυσχερεῖ πτώματι περιπεσόντα, πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος ἀποστρεβλοῦσθαι.

8 Ὁ δ' ἄρτι δοκῶν τοῖς τῆς θαλάσσης κύμασιν ἐπιτάσσειν, διὰ τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀλαζονείαν, καὶ πλάστιγγι τὰ τῶν ὀρέων οἰόμενος ὕψη στήσειν, κατὰ γῆν γενόμενος, ἐν φορείῳ παρεκομίζετο, φανερὰν τοῦ Θεοῦ πᾶσι τὴν δύναμιν ἐνδεικνύμενος·

9 Ὥστε καὶ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ δυσσεβοῦς σκώληκας ἀναζεῖν, καὶ ζῶντας ἐν ὀδύναις καὶ ἀλγηδόσι τὰς σάρκας αὐτοῦ διαπίπτειν, ὑπὸ δὲ τῆς ὀσμῆς αὐτοῦ πᾶν τὸ στρατόπεδον βαρύνεσθαι τῇ σαπρίᾳ.

10 Καὶ τὸν μικρῷ πρότερον τῶν οὐρανίων ἄστρων ἅπτεσθαι δοκοῦντα, παρακομίζειν οὐδεὶς ἐδύνατο, διὰ τὸ τῆς ὀσμῆς ἀφόρητον βάρος.

11 Ἐνταῦθα οὖν ἤρξατο τὸ πολὺ τῆς ὑπερηφανί λήγειν ὑποτεθραυσμένος καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἔρχεσθ θείᾳ μάστιγι κατὰ στιγμ ἐπιτεινόμενος ταῖς ἀλγη δόσι.

12 Καὶ μηδὲ τῆς ὀσμ αὐτοῦ δυνάμενος ἀνέχεσθα ταῦτ' ἔφη, Δίκαιον ὑπο τάσσεσθαι τῷ Θεῷ, καὶ μ θνητὸν ὄντα ἰσόθεα φρονε ὑπερηφάνως.

13 Ηὔχετο δὲ ὁ μιαρὸς πρ τὸν οὐκέτι αὐτὸν ἐλεήσοντα δ σπότην, οὕτω λέγων,

14 Τὴν μὲν ἁγίαν πόλι ἣν σπεύδων παρεγίνετο ἰσ πεδον ποιῆσαι, καὶ πολυά δριον οἰκοδομῆσαι, ἐλευθ ραν ἀναδεῖξαι·

15 Τοὺς δὲ Ἰουδαίους οὓς δ γνώκει μηδὲ ταφῆς ἀξιῶσ οἰωνοβρώτους δὲ σὺν τοῖς ν πίοις ἐκρίψειν θηρίοις, πά τας αὐτοὺς ἴσους Ἀθηναίοι ποιήσειν·

16 Ὃν δὲ πρότερον ἐ σκύλευσεν ἅγιον νεὼν, κα λίστοις ἀναθήμασι κοσμήσ καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη πολυ πλάσια πάντα ἀποδώσει τὰς δὲ ἐπιβαλλούσας πρ τὰς θυσίας συντάξεις ἐ τῶν ἰδίων προσόδων χορ γήσειν·

17 Πρὸς δὲ τούτοις, κ Ἰουδαῖον ἔσεσθαι, καὶ πά τα τόπον οἰκητὸν ἐπελεύσ σθαι, καταγγέλλοντα τὸ Θεοῦ κράτος.

18 Οὐδαμῶς δὲ ληγ των τῶν πόνων, ἐπεληλ θει γὰρ ἐπ' αὐτὸν δικαία τοῦ Θεοῦ κρίσις, τὰ κα αὐτὸν ἀπελπίσας, ἔγρα πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τὴν ὑπογ

γραμμ

γεγραμμένην ἐπιστολήν, ἱκετηρίας τάξιν ἔχουσαν, περιέχουσαν δὲ οὕτως·

19 Τοῖς χρηστοῖς Ἰουδαίοις τοῖς πολίταις πολλὰ χαίρειν, καὶ ὑγιαίνειν, καὶ εὖ πράττειν, βασιλεὺς, καὶ στρατηγὸς Ἀντίοχος.

20 Εἰ ἔρρωσθε, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ ἴδια κατὰ γνώμην ἐστὶν ὑμῖν, εὐχόμενος μὲν τῷ Θεῷ τὴν μεγίστην χάριν, εἰς οὐρανὸν τὴν ἐλπίδα ἔχων.

21 Κἀγὼ δὲ ἀσθενῶς διεκείμην, ὑμῶν τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὔνοιαν ἂν ἐμνημόνευον φιλοστόργως· ἐπανάγων ἐκ τῶν περὶ τὴν Περσίδα τόπων, καὶ περιπεσὼν ἀσθενείᾳ δυσχέρειαν ἐχούσῃ, ἀναγκαῖον ἡγησάμην φροντίσαι τῆς κοινῆς πάντων ἀσφαλείας.

22 Οὐκ ἀπογινώσκων τὰ κατ' ἐμαυτὸν, ἀλλὰ ἔχων πολλὴν ἐλπίδα ἐκφεύξεσθαι τὴν ἀσθένειαν,

23 Θεωρῶν δὲ ὅτι καὶ ὁ πατὴρ καθ' οὓς καιροὺς εἰς τοὺς ἄνω τόπους ἐστρατοπέδευσεν, ἀνέδειξε τὸν διαδεξόμενον,

24 Ὅπως ἐάν τι παράδοξον ἀποβαίνῃ, ἢ καὶ προσαγγελθῇ τι δυσχερὲς, εἰδότες οἱ κατὰ τὴν χώραν ᾧ καταλέλειπται τὰ πράγματα, μὴ ἐπιταράσσωνται·

25 Πρὸς δὲ τούτοις κατανοῶν τοὺς παρακειμένους δυνάστας, καὶ γειτνιῶντας τῇ βασιλείᾳ τοῖς καιροῖς ἐπέχοντας, καὶ προσδεχομένους τὸ ἀποβησόμενον, ἀναδέδειχα τὸν υἱόν μου Ἀντίοχον βασιλέα, ὃν πολλάκις ἀνατρέχων εἰς τὰς ἐπάνω σατραπείας τοῖς πλείστοις ὑμῶν παρακατετιθέμην καὶ συνίστων· γέγραφα δὲ πρὸς αὐτὸν τὰ ὑπογεγραμμένα·

26 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς καὶ ἀξιῶ, μεμνημένους τῶν εὐεργεσιῶν κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν, ἕκαστον συντηρεῖν τὴν οὖσαν εὔνοιαν εἰς ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν μου.

27 Πέπεισμαι γὰρ αὐτὸν ἐπιεικῶς καὶ φιλανθρώπως παρακολουθοῦντα τῇ ἐμῇ προαιρέσει, συμπεριενεχθήσεσθαι ὑμῖν.

28 Ὁ μὲν οὖν ἀνδροφόνος καὶ βλάσφημος τὰ χείριστα παθὼν, ὡς ἑτέρους διέθηκεν, ἐπὶ ξένης ἐν τοῖς ὄρεσιν οἰκτίστῳ μόρῳ κατέστρεψε τὸν βίον.

29 Παρεκομίζετο δὲ τὸ σῶμα Φίλιππος ὁ σύντροφος αὐτοῦ· ὃς καὶ διευλαβηθεὶς τὸν υἱὸν Ἀντιόχου, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλομήτορα εἰς Αἴγυπτον διεκομίσθη.

Κεφ. ι'. 10.

Μακκαβαῖος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου προάγοντος αὐτοὺς, τὸ μὲν ἱερὸν ἐκομίσαντο, καὶ τὴν πόλιν,

2 Τοὺς δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν βωμοὺς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων δεδημιουργημένους, ἔτι δὲ τεμένη καθεῖλον.

3 Καὶ τὸν νεὼν καθαρίσαντες, ἕτερον θυσιαστήριον ἐποίησαν, καὶ πυρώσαντες λίθους, καὶ πῦρ ἐκ τούτων λαβόντες, ἀνήνεγκαν θυσίας μετὰ διετῆ χρόνον, καὶ θυμίαμα καὶ λύχνους, καὶ τῶν ἄρτων τὴν πρόθεσιν ἐποιήσαντο.

4 Ταῦτα δὲ ποιήσαντες,

ἠξίωσαν τὸν Κύριον πεσόντες ἐπὶ κοιλίαν, μηκέτι περιπεσεῖν τοιούτοις κακοῖς, ἀλλ᾽ ἐάν ποτε καὶ ἁμάρτωσιν, ὑπ᾽ αὐτοῦ μετ᾽ ἐπιεικείας παιδεύεσθαι, καὶ μὴ βλασφήμοις καὶ βαρβάροις ἔθνεσι παραδίδοσθαι.

5 Ἐν ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ὁ ναὸς ὑπὸ ἀλλοφύλων ἐβεβηλώθη, συνέβη κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸν καθαρισμὸν γενέσθαι τοῦ ναοῦ, τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὅς ἐστι Χασελεῦ.

6 Καὶ μετ᾽ εὐφροσύνης ἦγον ἡμέρας ὀκτὼ σκηνωμάτων τρόπον, μνημονεύοντες ὡς πρὸ μικροῦ χρόνου τὴν τῶν σκηνῶν ἑορτὴν ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις θηρίων τρόπον ἦσαν νεμόμενοι.

7 Διὸ θύρσους καὶ κλάδους ὡραίους, ἔτι δὲ φοίνικας ἔχοντες, ὕμνους ἀνέφερον τῷ εὐοδώσαντι καθαρισθῆναι τὸν ἑαυτοῦ τόπον.

8 Ἐδογμάτισαν δὲ μετὰ κοινοῦ προστάγματος καὶ ψηφίσματος παντὶ τῷ Ἰουδαίων ἔθνει κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἄγειν τάσδε τὰς ἡμέρας.

9 Καὶ τὰ μὲν τῆς Ἀντιόχου τοῦ προσαγορευθέντος Ἐπιφανοῦς τελευτῆς οὕτως εἶχε.

10 Νυνὶ δὲ τὰ κατὰ τὸν Εὐπάτορα Ἀντίοχον, υἱὸν δὲ τοῦ ἀσεβοῦς γενόμενον, δηλώσομεν, αὐτὰ συντέμνοντες τὰ τῶν πολέμων κακά.

11 Αὐτὸς γὰρ παραλαβὼν βασιλείαν, ἀνέδειξεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων Λυσίαν τινὰ, κοίλης δὲ Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν πρώταρχον.

12 Πτολεμαῖος γὰρ ὁ καλούμενος Μάκρων τὸ δίκαιον συντηρεῖν προηγούμενος εἰς τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὴν γεγονυῖαν εἰς αὐτοὺς ἀδικίαν, καὶ ἐπειρᾶτο τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰρηνικῶς διεξάγειν.

13 Ὅθεν κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν φίλων πρὸς τὸν Εὐπάτορα, καὶ προδότης παρ᾽ ἕκαστα ἀκούων, διὰ τὸ τὴν Κύπρον ἐμπιστευθέντα ὑπὸ τοῦ Φιλομήτορος ἐκλιπεῖν, καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ ἀναχωρῆσαι, μήτ᾽ εὐγενῆ τὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὑπ᾽ ἀθυμίας φαρμακεύσας ἑαυτὸν ἐξέλιπε τὸν βίον.

14 Γοργίας δὲ γενόμενος στρατηγὸς τῶν τόπων, ἐξενοτρόφει, καὶ παρέκαστα πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἐπολεμοτρόφει.

15 Ὁμοῦ δὲ τούτῳ καὶ οἱ Ἰδουμαῖοι ἐγκρατεῖς ἐπικαίρων ὀχυρωμάτων ὄντες, ἐγύμναζον τοὺς Ἰουδαίους, καὶ τοὺς φυγαδευθέντας ἀπὸ Ἱεροσολύμων προσλαβόμενοι πολεμοτροφεῖν ἐπεχείρουν.

16 Οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ποιησάμενοι λιτανείαν, καὶ ἀξιώσαντες τὸν Θεὸν σύμμαχον αὐτοῖς γενέσθαι, ἐπὶ τὰ τῶν Ἰδουμαίων ὀχυρώματα ὥρμησαν.

17 Οἷς καὶ προσβαλόντες εὐρώστως, ἐγκρατεῖς ἐγένοντο τῶν τόπων, πάντας τε τοὺς ἐπὶ τῷ τείχει μαχομένους ἠμύναντο· κατέσφαζον δὲ τοὺς ἐμπίπτοντας, ἀνεῖλον δὲ οὐκ ἧττον τῶν δισμυρίων.

18 Συμφυγόντων δὲ οὐκ ἔλαττον τῶν ἐνακισχιλίων εἰς δύο πύργους ὀχυροὺς εὖ μάλα,

καὶ

καὶ πάντα τὰ πρὸς πολιορκίαν ἔχοντας,

19 Ὁ Μακκαβαῖος εἰς ἐπείγοντας τόπους, ἀπολιπὼν Σίμωνα καὶ Ἰώσηπον, ἔτι δὲ καὶ Ζακχαῖον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἱκανοὺς πρὸς τὴν τούτων πολιορκίαν, αὐτὸς ἐχωρίσθη.

20 Οἱ δὲ περὶ τὸν Σίμωνα φιλαργυρήσαντες ὑπό τινων τῶν ἐν τοῖς πύργοις ἐπείσθησαν ἀργυρίῳ· ἑπτάκις δὲ μυριάδας δραχμὰς λαβόντες, εἴασάν τινας διαρρυῆναι.

21 Προσαγγελθέντος δὲ τῷ Μακκαβαίῳ περὶ τοῦ γεγονότος, συναγαγὼν τοὺς ἡγουμένους τοῦ λαοῦ, κατηγόρησεν ὡς ἀργυρίου πεπράκασι τοὺς ἀδελφούς, τοὺς πολεμίους κατ' αὐτῶν ἀπολύσαντες.

22 Τούτους μὲν οὖν προδότας γενομένους ἀπέκτεινε, καὶ παραχρῆμα τοὺς δύο πύργους κατελάβετο.

23 Τοῖς δὲ ὅπλοις τὰ πάντα ἐν ταῖς χερσὶν εὐοδούμενος, ἀπώλεσεν ἐν τοῖς δυσὶν ὀχυρώμασι πλείους τῶν δισμυρίων.

24 Τιμόθεος δὲ ὁ πρότερον ἡττηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, συναγαγὼν ξένας δυνάμεις παμπληθεῖς, καὶ τοὺς τῆς Ἀσίας γενομένους ἵππους συναθροίσας οὐκ ὀλίγους, παρῆν ὡς δοριάλωτον ληψόμενος τὴν Ἰουδαίαν.

25 Οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον, συνεγγίζοντος αὐτοῦ, πρὸς ἱκετείαν τοῦ Θεοῦ ἐτράπησαν, γῇ τὰς κεφαλὰς καταπάσαντες, καὶ τὰς ὀσφύας σάκκοις ζώσαντες,

26 Ἐπὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κρηπῖδα προσπεσόντες, ἠξίουν ἵλεων αὐτοῖς γενόμενον ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἀντικεῖσθαι τοῖς ἀντικειμένοις, καθὼς ὁ νόμος διασαφεῖ.

27 Γενόμενοι δὲ ἀπὸ τῆς δεήσεως, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, προῆγον ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ πλεῖον· συνεγγίσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις, ἐφ' ἑαυτῶν ἦσαν.

28 Ἄρτι δὲ τῆς ἀνατολῆς διαχεομένης, προσέβαλον ἑκάτεροι· οἱ μὲν ἔγγυον ἔχοντες εὐημερίας καὶ νίκης μετ' ἀρετῆς τὴν ἐπὶ τὸν Κύριον καταφυγήν, οἱ δὲ καθηγεμόνα τῶν ἀγώνων ταττόμενοι τὸν θυμόν.

29 Γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, ἐφάνησαν τοῖς ὑπεναντίοις ἐξ οὐρανοῦ ἐφ' ἵππων χρυσοχαλίνων ἄνδρες πέντε διαπρεπεῖς, καὶ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰουδαίων οἱ δύο,

30 Καὶ τὸν Μακκαβαῖον μέσον λαβόντες, καὶ σκεπάζοντες ταῖς ἑαυτῶν πανοπλίαις ἄτρωτον διεφύλαττον· εἰς δὲ τοὺς ὑπεναντίους τοξεύματα καὶ κεραυνοὺς ἐξέρριπτον· διὸ συγχυθέντες ἀορασίᾳ, κατεκόπτοντο ταραχῆς πεπληρωμένοι.

31 Κατεσφάγησαν δὲ δισμύριοι πρὸς τοῖς πεντακοσίοις, ἱππεῖς δὲ ἑξακόσιοι.

32 Αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος συνέφυγεν εἰς Γάζαρα λεγόμενον ὀχύρωμα, εὖ μάλα φρούριον, στρατηγοῦντος ἐκεῖ Χαιρέου.

33 Οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ἄσμενοι περιεκάθι-

σαν τὸ φρούριον ἡμέρας τέσ-
σαρας.
34 Οἱ δὲ ἔνδον τῇ ἐρυ-
μνότητι τοῦ τόπου πεποιθότες,
ὑπὲρ ἄγαν ἐβλασφήμουν καὶ λό-
γους ἀθεμίτους προΐεντο.
35 Ὑποφαινούσης δὲ τῆς
πέμπτης ἡμέρας, εἴκοσι νεα-
νίαι τῶν περὶ τὸν Μακκαβαῖ-
ον πυρωθέντες τοῖς θυμοῖς
διὰ τὰς βλασφημίας, προσ-
βαλόντες τῷ τείχει, ἀῤῥενω-
δῶς καὶ θηριώδει θυμῷ τὸν ἐμ-
πίπτοντα ἔκοπτον.
36 Ἕτεροι δὲ ὁμοίως προσ-
αναβάντες ἐν τῷ περισπα-
σμῷ πρὸς τοὺς ἔνδον, ἐνεπίμ-
πρων τοὺς πύργους, καὶ πυρὰς
ἀνάψαντες ζῶντας τοὺς βλασ-
φήμους κατέκαιον· οἱ δὲ τὰς
πύλας διέκοπτον, εἰσδεξά-
μενοι δὲ τὴν λοιπὴν τάξιν,
προκατελάβοντο τὴν πό-
λιν,
37 Καὶ τὸν Τιμόθεον ἀπο-
κεκρυμμένον ἔν τινι λάκκῳ
κατέσφαξαν, καὶ τὸν τούτου ἀ-
δελφὸν Χαιρέαν, καὶ τὸν Ἀπολ-
λοφάνην.
38 Ταῦτα δὲ διαπραξά-
μενοι, μεθ' ὕμνων καὶ ἐξομο-
λογήσεων εὐλόγουν τῷ Κυρίῳ
τῷ μεγάλως εὐεργετοῦντι τὸν
Ἰσραὴλ, καὶ τὸ νῖκος αὐτοῖς
διδόντι.

Κεφ. ια'. 11.

ΜΕτ' ὀλίγον δὲ παντε-
λῶς χρόνον Λυσίας ἐπί-
τροπος τοῦ βασιλέως καὶ συγ-
γενὴς, καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων,
λίαν βαρέως φέρων ἐπὶ τοῖς
γεγονόσι,
2 Συναθροίσας περὶ τὰς
ὀκτὼ μυριάδας καὶ τὴν ἵπ-
πον πᾶσαν, παρεγίνετο ἐπὶ
τοὺς Ἰουδαίους, λογιζόμενος
τὴν μὲν πόλιν Ἕλλησιν οἰκη-
τήριον ποιήσειν,
3 Τὸ δὲ ἱερὸν ἀργυρολόγη-
τον καθὼς τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν
τεμένη, πρατὴν δὲ τὴν ἀρχ-
ιερωσύνην κατ' ἔτος ποι-
ήσειν,
4 Οὐδαμῶς ἐπιλογιζό-
μενος τὸ τοῦ Θεοῦ κράτος,
πεφρενωμένος δὲ ταῖς μυρι-
άσι τῶν πεζῶν καὶ ταῖς χιλι-
άσι τῶν ἱππέων καὶ τοῖς ἐλέ-
φασι τοῖς ὀγδοήκοντα.
5 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἰ-
ουδαίαν, καὶ συνεγγίσας τῇ
Βαιθσούρᾳ, ὄντι μὲν ἐρυμνῷ
χωρίῳ, ἀπὸ δὲ Ἱεροσολύμων
ἀπέχοντι ὡσεὶ σταδίους πέντε,
τοῦτο ἔθλιβεν.
6 Ὡς δὲ μετέλαβον οἱ περ-
ὶ τὸν Μακκαβαῖον πολι-
ορκοῦντα αὐτὸν τὰ ὀχυρώμα-
τα, μετ' ὀδυρμῶν καὶ δακρύ-
ων ἱκέτευον σὺν τοῖς ὄχλοις
τὸν Κύριον, ἀγαθὸν ἄγγελον
ἀποστεῖλαι πρὸς σωτηρίαν τῷ
Ἰσραήλ.
7 Αὐτὸς δὲ πρῶτος ὁ Μακ-
καβαῖος ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα
προετρέψατο τοὺς ἄλλους, ἅμα
αὐτῷ διακινδυνεύοντας, ἐπι-
βοηθεῖν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν·
ὁμοῦ δὲ καὶ προθύμως ἐξώρμη-
σαν.
8 Αὐτόθι δὲ καὶ πρὸς τοῖς
Ἱεροσολύμοις ὄντων, ἐφάνη
προηγούμενος αὐτῶν ἔφιπ-
πος ἐν λευκῇ ἐσθῆτι, παν-
οπλίαν χρυσῆν κραδαίνων.
9 Ὁμοῦ δὲ πάντες εὐλό-
γησαν τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, καὶ
ἐπεῤῥώσθησαν ταῖς ψυχαῖς,
οὐ μόνον ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ
θῆρας τοὺς ἀγριωτάτους, καὶ
σιδηρᾶ τείχη τιτρώσκειν ὄν-
τες ἕτοιμοι.

10 Προ

10 Προσῆγον ἐν διασκευῇ τὸν ἀπ' οὐρανοῦ σύμμαχον ἔχοντες, ἐλεήσαντος αὐτοὺς τοῦ Κυρίου.

11 Λεοντηδὸν δὲ ἐντινάξαντες εἰς τοὺς πολεμίους, κατέστρωσαν αὐτῶν χιλίους πρὸς τοῖς μυρίοις, ἱππεῖς δὲ ἑξακοσίους πρὸς τοῖς χιλίοις· τοὺς δὲ πάντας ἠνάγκασαν φυγεῖν.

12 Οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν τραυματίαι γυμνοὶ διεσώθησαν· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυσίας αἰσχρῶς φεύγων διεσώθη.

13 Οὐκ ἄνους δὲ ὑπάρχων, πρὸς ἑαυτὸν ἀντιβάλλων τὸ γεγονὸς περὶ ἑαυτὸν ἐλάττωμα, καὶ συννοήσας ἀνικήτους εἶναι τοὺς Ἑβραίους, τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ συμμαχοῦντος αὐτοῖς, προσαποστείλας

14 Ἔπεισε συλλύσεσθαι ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, καὶ διότι καὶ τὸν βασιλέα πείσειν φίλον αὐτοῖς ἀναγκάζειν γενέσθαι.

15 Ἐπένευσε δὲ ὁ Μακκαβαῖος ἐπὶ πᾶσιν οἷς ὁ Λυσίας παρεκάλει τοῦ συμφέροντος φροντίζων· ὅσα γὰρ ὁ Μακκαβαῖος ἐπέδωκε τῷ Λυσίᾳ διὰ γραπτῶν περὶ τῶν Ἰουδαίων, συνεχώρησεν ὁ βασιλεύς.

16 Ἦσαν γὰρ αἱ γεγραμμέναι τοῖς Ἰουδαίοις ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Λυσίου περιέχουσαι τὸν τρόπον τοῦτον· Λυσίας τῷ πλήθει τῶν Ἰουδαίων χαίρειν.

17 Ἰωάννης καὶ Ἀβεσαλὼμ οἱ πεμφθέντες παρ' ὑμῶν, ἐπιδόντες τὸν ὑπογεγραμμένον χρηματισμόν, ἠξίουν περὶ τῶν δι' αὐτοῦ σημαινομένων.

18 Ὅσα μὲν οὖν ἔδει καὶ τῷ βασιλεῖ προσενεχθῆναι, διεσάφησα, ἃ δὲ ἦν ἐνδεχόμενα, συνεχώρησεν.

19 Ἐὰν μὲν οὖν συντηρήσητε τὴν εἰς τὰ πράγματα εὔνοιαν, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν πειράσομαι παραίτιος ὑμῖν ἀγαθῶν γενέσθαι.

20 Ὑπὲρ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐντέταλμαι τούτοις τε καὶ τοῖς παρ' ἐμοῦ διαλεχθῆναι ὑμῖν.

21 Ἔρρωσθε. Ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Διοσκορινθίου εἰκοστῇ τετάρτῃ.

22 Ἡ δὲ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ περιεῖχεν οὕτως· Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῷ ἀδελφῷ Λυσίᾳ χαίρειν.

23 Τοῦ πατρὸς ἡμῶν εἰς θεοὺς μεταστάντος, βουλόμενοι τοὺς ἐκ τῆς βασιλείας ἀταράχους ὄντας γενέσθαι πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν,

24 Ἀκηκοότες τοὺς Ἰουδαίους μὴ συνευδοκοῦντας τῇ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὰ Ἑλληνικὰ μεταθέσει, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν ἀγωγὴν αἱρετίζοντας, καὶ διὰ τοῦτο ἀξιοῦντας συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὰ νόμιμα αὐτῶν·

25 Αἱρούμενοι οὖν καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι, κρίνομεν τό, τε ἱερὸν αὐτοῖς ἀποκατασταθῆναι, καὶ πολιτεύεσθαι κατὰ τὰ ἐπὶ τῶν προγόνων αὐτῶν ἔθη.

26 Εὖ οὖν ποιήσεις διαπεμψάμενος πρὸς αὐτοὺς καὶ δοὺς δεξιάς, ὅπως εἰδότες τὴν ἡμετέραν προαίρεσιν, εὔθυμοί τε ὦσι, καὶ ἡδέως διαγίνονται πρὸς τὴν τῶν ἰ-

εἶναι ἀντίληψιν.

27 Πρὸς δὲ τὸ ἔθνος ἡ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ τοιαύτη ἦν· Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῇ γερουσίᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰουδαίοις χαίρειν.

28 Εἰ ἔρρωσθε, εἴη ἂν ὡς βουλόμεθα· καὶ αὐτοὶ δὲ ὑγιαίνομεν.

29 Ἐνεφάνισεν ἡμῖν ὁ Μενέλαος βούλεσθαι κατελθόντας ὑμᾶς γίνεσθαι πρὸς τοῖς ἰδίοις.

30 Τοῖς οὖν καταπορευομένοις μέχρι τριακάδος Ξανθικοῦ ὑπάρξει δεξιὰ μετὰ τῆς ἀδείας,

31 Χρῆσθαι τοὺς Ἰουδαίους τοῖς ἑαυτῶν δαπανήμασι καὶ νόμοις καθὰ καὶ τὸ πρότερον, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν κατ' οὐδένα τρόπον παρενοχληθήσεται περὶ τῶν ἠγνοημένων.

32 Πέπομφα δὲ καὶ τὸν Μενέλαον παρακαλέσοντα ὑμᾶς.

33 Ἔρρωσθε· ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Ξανθικοῦ πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ.

34 Ἔπεμψαν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτως· Κόϊντος Μέμμιος, Τίτος Μάνλιος, πρεσβῦται Ῥωμαίων, τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων χαίρειν.

35 Ὑπὲρ ὧν Λυσίας ὁ συγγενὴς τοῦ βασιλέως συνεχώρησεν ὑμῖν, καὶ ἡμεῖς συνευδοκοῦμεν.

36 Ἃ δὲ ἔκρινε προσανενεχθῆναι τῷ βασιλεῖ, πέμψατέ τινα παραχρῆμα ἐπισκεψάμενοι περὶ τούτων, ἵνα ἐκθῶμεν ὡς καθήκει ὑμῖν· ἡμεῖς γὰρ προσάγομεν πρὸς Ἀντιόχειαν.

37 Διὸ σπεύσατε, καὶ πέμψατέ τινας, ὅπως καὶ ἡμεῖς ἐπιγνῶμεν ὁποίας ἐστὲ γνώμης.

38 Ὑγιαίνετε· ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Ξανθικοῦ πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Γενομένων τῶν συνθηκῶν τούτων, ὁ μὲν Λυσίας ἀπῄει πρὸς τὸν βασιλέα, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι περὶ τὴν γεωργίαν ἐγίνοντο.

2 Τῶν δὲ κατὰ τόπον στρατηγῶν Τιμόθεος καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Γενναίου, ἔτι δὲ Ἱερώνυμος καὶ Δημοφῶν, πρὸς δὲ τούτοις Νικάνωρ ὁ Κυπριάρχης, οὐκ εἴων αὐτοὺς εὐσταθεῖν, καὶ τὰ τῆς ἡσυχίας ἄγειν.

3 Ἰοππῖται δὲ τηλικοῦτο συνετέλεσαν τὸ δυσσέβημα· παρακαλέσαντες τοὺς σὺν αὐτοῖς οἰκοῦντας Ἰουδαίους ἐμβῆναι εἰς τὰ παρασταθέντα ὑπ' αὐτῶν σκάφη σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ὡς μηδεμιᾶς ἐνεστώσης πρὸς αὐτοὺς δυσμενείας,

4 Κατὰ δὲ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ψήφισμα, καὶ τούτων ἐπιδεξαμένων ὡς ἂν εἰρηνεύειν θελόντων, καὶ μηδὲν ὕποπτον ἐχόντων, ἐπαναχθέντας αὐτοὺς ἐβύθισαν, ὄντας οὐκ ἔλαττον τῶν διακοσίων.

5 Μεταλαβὼν δὲ Ἰούδας τὴν γεγονυῖαν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς ὠμότητα, παραγγείλας τοῖς περὶ αὐτὸν ἀνδράσι,

6 Καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν δίκαιον κριτὴν Θεόν, παρεγένετο ἐπὶ τοὺς μιαιφόνους τῶν ἀδελφῶν· καὶ τὸν μὲν λιμένα

νύκτωρ

νύκτωρ ἐνέπρησε, καὶ τὰ σκάφη κατέφλεξε, τοὺς δὲ ἐκεῖ συμφυγόντας ἐξεκέντησε.

7 Τοῦ δὲ χωρίου συγκλεισθέντος, ἀνέλυσεν, ὡς πάλιν ἥξων καὶ τὸ σύμπαν τῶν Ἰοππιτῶν ἐκριζῶσαι πολίτευμα.

8 Μεταλαβὼν δὲ καὶ τοὺς ἐν Ἰαμνείᾳ τὸν αὐτὸν ἐπιτελεῖν βουλομένους τρόπον τοῖς παροικοῦσιν Ἰουδαίοις,

9 Καὶ τοῖς Ἰαμνίταις νυκτὸς ἐπιβαλὼν, ὑφῆψε τὸν λιμένα σὺν τῷ στόλῳ, ὥστε φαίνεσθαι τὰς αὐγὰς τοῦ φέγγους εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, σταδίων ὄντων διακοσίων τεσσαράκοντα.

10 Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθέντων σταδίους ἐννέα, ποιουμένων τὴν πορείαν ἐπὶ τὸν Τιμόθεον, προσέβαλον Ἄραβες αὐτῷ οὐκ ἐλάττους τῶν πεντακισχιλίων, ἱππεῖς δὲ πεντακόσιοι.

11 Γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, καὶ τῶν περὶ τὸν Ἰούδαν διὰ τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ βοήθειαν ἐπημερησάντων, ἐλαττωθέντες οἱ Νομάδες Ἄραβες ἠξίουν δοῦναι τὸν Ἰούδαν δεξιὰν αὐτοῖς, ὑπισχνούμενοι καὶ βοσκήματα δώσειν, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὠφελήσειν αὐτούς.

12 Ἰούδας δὲ ὑπολαβὼν ὡς ἀληθῶς ἐν πολλοῖς αὐτοὺς χρησίμους, ἐπεχώρησεν εἰρήνην ἄξειν πρὸς αὐτούς· καὶ λαβόντες δεξιὰς, εἰς τὰς σκηνὰς αὐτῶν ἐχωρίσθησαν.

13 Ἐπέβαλε δὲ καὶ ἐπί τινα πόλιν γεφυροῦν ὀχυρὰν καὶ τείχεσι περιπεφραγμένην, καὶ παμμιγέσιν ἔθνεσι κατοικουμένην, ὄνομα δὲ Κάσπιν.

14 Οἱ δὲ ἔνδον πεποιθότες τῇ τῶν τειχέων ἐρυμνότητι, τῇ τε τῶν βρωμάτων παραθέσει, ἀναγωγότερον ἐχρῶντο, τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν λοιδοροῦντες, καὶ προσέτι βλασφημοῦντες, καὶ λαλοῦντες ἃ μὴ θέμις.

15 Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰούδαν ἐπικαλεσάμενοι τὸν μέγαν τοῦ κόσμου δυνάστην, τὸν ἄτερ κριῶν καὶ μηχανῶν ὀργανικῶν κατακρημνίσαντα τὴν Ἱεριχὼ κατὰ τοὺς Ἰησοῦ χρόνους, ἐνέσεισαν θηριωδῶς τῷ τείχει.

16 Καταλαβόμενοί τε τὴν πόλιν τῇ τοῦ Θεοῦ θελήσει, ἀμυθήτους ἐποιήσαντο σφαγὰς, ὥστε τὴν παρακειμένην λίμνην τὸ πλάτος ἔχουσαν σταδίων δύο, κατάρρυτον αἵματι πεπληρωμένην φαίνεσθαι.

17 Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπάσαντες σταδίους ἑπτακοσίους πεντήκοντα διήνυσαν εἰς τὸν Χάρακα, πρὸς τοὺς λεγομένους Τουβιηνοὺς Ἰουδαίους.

18 Καὶ Τιμόθεον μὲν ἐπὶ τῶν τόπων οὐ κατέλαβον, ἄπρακτον τότε ἀπὸ τῶν τόπων ἐκλελυκότα, καταλελοιπότα δὲ φρουρὰν ἔν τινι τόπῳ, καὶ μάλα ὀχυράν.

19 Δοσίθεος δὲ καὶ Σωσίπατρος τῶν περὶ τὸν Μακκαβαῖον ἡγεμόνων, ἐξοδεύσαντες ἀπώλεσαν τοὺς ὑπὸ Τιμοθέου καταλειφθέντας ἐν τῷ ὀχυρώματι πλείους τῶν μυρίων ἀνδρῶν.

20 Ὁ δὲ Μακκαβαῖος διατάξας τὴν αὐτοῦ στρατιὰν σπειρηδὸν, κατέστησεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν σπειρῶν, καὶ ἐπὶ τὸν Τιμόθεον ὥρμησεν ἔχοντα περὶ

αὐτὸν μυριάδας δώδεκα πεζῶν, ἱππεῖς δὲ χιλίους πρὸς τοῖς πεντακοσίοις.

21 Τὴν δὲ ἔφοδον μεταλαβὼν Ἰούδα, ὁ Τιμόθεος προεξαπέστειλε τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν εἰς τὸ λεγόμενον Καρνίον· ἦν γὰρ δυσπολιόρκητον καὶ δυσπρόσιτον τὸ χωρίον διὰ τὴν τῶν πάντων τῶν τόπων στενότητα.

22 Ἐπιφανείσης δὲ τῆς Ἰούδα σπείρας πρώτης, καὶ γενομένου δέους ἐπὶ τοὺς πολεμίους, φόβου τε ἐκ τῆς τοῦ πάντα ἐφορῶντος ἐπιφανείας γενομένου ἐπ' αὐτοὺς, εἰς φυγὴν ὥρμησαν ἄλλος ἀλλαχῆ φερόμενος, ὥστε πολλάκις ὑπὸ τῶν ἰδίων βλάπτεσθαι, καὶ ταῖς τῶν ξιφῶν ἀκμαῖς ἀναπείρεσθαι.

23 Ἐποιεῖτο δὲ τὸν διωγμὸν εὐτονώτερον Ἰούδας, συγκεντῶν τοὺς ἀλιτηρίους, διέφθειρέ τε εἰς μυριάδας τρεῖς ἀνδρῶν.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος ἐμπεσὼν τοῖς περὶ τὸν Δοσίθεον καὶ Σωσίπατρον, ἠξίου μετὰ πολλῆς γοητείας ἐξαφεῖναι σῶον αὐτόν· διὰ τὸ πλειόνων μὲν γονεῖς, ὧν δὲ ἀδελφοὺς ἔχειν, καὶ τούτους ἀλογηθῆναι συμβήσεται, εἰ ἀποθάνοι.

25 Πιστώσαντος δὲ αὐτοῦ διὰ πλειόνων τὸν ὁρισμὸν ἀποκαταστήσειν τούτους ἀπημάντους, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἕνεκα τῆς τῶν ἀδελφῶν σωτηρίας.

26 Ἐξελθὼν δὲ ἐπὶ τὸ Καρνίον καὶ τὸ Ἀταργατεῖον, κατέσφαξε μυριάδας σωμάτων δύο καὶ πεντακισχιλίους.

27 Καὶ μετὰ τὴν τούτων τροπὴν καὶ ἀπώλειαν ἐπεστράτευσεν Ἰούδας καὶ ἐπὶ Ἔφρων, πόλιν ὀχυρὰν, ἐν ᾗ κατῴκει Λυσίας, καὶ πάμφυλα πλήθη· νεανίαι δὲ περὶ τῶν τειχῶν καθεστῶτες ῥωμαλέοι ἀπεμάχοντο εὐρώστως, ἐνθάδε ὀργάνων καὶ βελῶν πολλαὶ παραθέσεις ὑπῆρχον.

28 Ἐπικαλεσάμενοι δὲ τὸν δυνάστην τὸν μετὰ κράτους συντρίβοντα τὰς τῶν πολεμίων ἀλκὰς, ἔλαβον τὴν πόλιν ὑποχείριον, καὶ κατέστρωσαν τῶν ἔνδον εἰς μυριάδας δύο καὶ πεντακισχιλίους.

29 Ἀναζεύξαντες δὲ ἐκεῖθεν, ὥρμησαν ἐπὶ Σκυθῶν πόλιν, ἀπέχουσαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων σταδίους ἑξακοσίους.

30 Ἀπομαρτυρησάντων δὲ τῶν ἐκεῖ κατοικούντων Ἰουδαίων, ἣν οἱ Σκυθοπολῖται ἔσχον πρὸς αὐτοὺς εὔνοιαν, καὶ ἐν τοῖς τῆς ἀτυχίας καιροῖς ἥμερον ἀπάντησιν ἐποιοῦντο,

31 Εὐχαριστήσαντες αὐτοῖς, καὶ προσπαρακαλέσαντες καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πρὸς τὸ γένος εὐμενεῖς εἶναι, παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, τῆς τῶν ἑβδομάδων ἑορτῆς οὔσης ὑπογύου.

32 Μετὰ δὲ τὴν λεγομένην Πεντηκοστὴν, ὥρμησαν ἐπὶ Γοργίαν τὸν τῆς Ἰδουμαίας στρατηγόν.

33 Ἐξῆλθε δὲ μετὰ πεζῶν τρισχιλίων, ἱππέων δὲ τετρακοσίων.

34 Καὶ παραταξαμένων συνέβη πεσεῖν ὀλίγους τῶν Ἰουδαίων.

35 Δωσίθεός δέ τις τῶν τοῦ Βακήνορος, ἔφιππός ἀνὴρ καὶ καρτερὸς, εἴχετο τοῦ Γοργίου, καὶ λαβόμενος τῆς χλαμύδος, ἦγεν αὐτὸν εὐρώστως, καὶ βουλόμενος τὸν κατάρατον λαβεῖν ζωγρίαν, τῶν ἱππέων Θρᾳκῶν τινος ἐπενεχθέντος αὐτῷ καὶ τὸν ὦμον καθελόντος, διέφυγεν ὁ Γοργίας εἰς Μαρισά.

36 Τῶν δὲ περὶ τὸν Ἔσδριν ἐπιπλεῖον μαχομένων, καὶ κατακόπων ὄντων, ἐπικαλεσάμενος ὁ Ἰούδας τὸν Κύριον σύμμαχον φανῆναι καὶ προοδηγὸν τοῦ πολέμου,

37 Καταρξάμενος τῇ πατρίῳ φωνῇ τὴν μεθ' ὕμνων κραυγὴν, ἀναβοήσας, καὶ ἐνσείσας ἀπροσδοκήτως τοῖς περὶ τὸν Γοργίαν, τροπὴν αὐτῶν ἐποιήσατο.

38 Ἰούδας δὲ ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα, ἧκεν εἰς Ὀδολλὰμ πόλιν· τῆς δὲ ἑβδομάδος ἐπιβαλλούσης, κατὰ τὸν ἐθισμὸν ἁγνισθέντες αὐτόθι τὸ σάββατον διήγαγον.

39 Τῇ δὲ ἐχομένῃ ἦλθον οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν καθ' ὃν τρόπον τὸ τῆς χρείας ἐγεγόνει, τὰ τῶν προπεπτωκότων σώματα ἀνακομίσασθαι, καὶ μετὰ τῶν συγγενῶν ἀποκαταστῆσαι εἰς τοὺς πατρῴους τάφους.

40 Εὗρον δὲ ἑκάστου τῶν τεθνηκότων ὑπὸ τοὺς χιτῶνας ἱερώματα τῶν ἀπὸ Ἰαμνείας εἰδώλων, ἀφ' ὧν ὁ νόμος ἀπείργει τοὺς Ἰουδαίους· τοῖς δὲ πᾶσι σαφὲς ἐγένετο διὰ τὴν τὴν αἰτίαν τούσδε πεπτωκέναι.

41 Πάντες οὖν εὐλογήσαντες τοῦ δικαιοκρίτου Κυρίου τοῦ τὰ κεκρυμμένα φανερὰ ποιοῦντος,

42 Εἰς ἱκετείαν ἐτράπησαν, ἀξιώσαντες τὸ γεγονὸς ἁμάρτημα τελείως ἐξαλειφθῆναι· ὁ δὲ γενναῖος Ἰούδας παρεκάλεσε τὸ πλῆθος συντηρεῖν ἑαυτοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι, ὑπ' ὄψιν ἑωρακότας τὰ γεγονότα, διὰ τὴν τῶν προπεπτωκότων ἁμαρτίαν.

43 Ποιησάμενός τε κατ' ἀνδρολογίαν κατασκεύασμα εἰς ἀργυρίου δραχμὰς δισχιλίας, ἀπέστειλεν εἰς Ἱεροσόλυμα προσαγαγεῖν περὶ ἁμαρτίας θυσίαν, πάνυ καλῶς καὶ ἀστείως πράττων, ὑπὲρ ἀναστάσεως διαλογιζόμενος·

44 Εἰ γὰρ μὴ τοὺς προπεπτωκότας ἀναστῆναι προσεδόκα, περισσὸν ἂν ἦν καὶ ληρῶδες ὑπὲρ νεκρῶν προσεύχεσθαι·

45 Εἶτ' ἐμβλέπων τοῖς μετ' εὐσεβείας κοιμωμένοις κάλλιστον ἀποκείμενον χαριστήριον· ὁσία καὶ εὐσεβὴς ἡ ἐπίνοια· ὅθεν περὶ τῶν τεθνηκότων τὸν ἐξιλασμὸν ἐποιήσατο, τῆς ἁμαρτίας ἀπολυθῆναι.

Κεφ. ιγ΄. 13.

Τῷ δὲ ἐνάτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει προσέπεσε τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν, Ἀντίοχον τὸν Εὐπάτορα παραγενέσθαι σὺν πλήθεσιν ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν,

2 Καὶ σὺν αὐτῷ Λυσίαν τὸν ἐπίτροπον καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἕκαστον ἔχοντα δύναμιν Ἑλ-

Ἑλληνικὴν πεζῶν μυριάδας ἕνδεκα, καὶ ἱππεῖς πεντακισχιλίους τριακοσίους, καὶ ἐλέφαντας εἰκοσιδύο, ἅρματα δὲ δρεπανηφόρα τριακόσια.

3 Καὶ Μενέλαος δὲ συνέμιξεν αὐτοῖς, καὶ παρεκάλει μετὰ πολλῆς εἰρωνείας τὸν Ἀντίοχον, οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πατρίδος, οἰόμενος δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς κατασταθήσεσθαι.

4 Ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν βασιλέων ἐξήγειρε τὸν θυμὸν τοῦ Ἀντιόχου ἐπὶ τὸν ἀλιτήριον, καὶ Λυσίου ὑποδείξαντος τοῦτον αἴτιον εἶναι πάντων τῶν κακῶν, προσέταξεν, ὡς ἔθος ἐστὶν ἐν τῷ τόπῳ, προσαπολέσαι, ἀγαγόντας αὐτὸν εἰς Βέρροιαν.

5 Ἔστι δὲ ἐν τῷ τόπῳ πύργος πεντήκοντα πηχῶν πλήρης σποδοῦ, οὗτος δὲ ὄργανον εἶχε περιφερὲς πάντοθεν ἀπόκρημνον εἰς τὴν σποδόν.

6 Ἐνταῦθα τὸν ἱεροσυλίας ἔνοχον ὄντα, ἢ καί τινων ἄλλων κακῶν ὑπεροχὴν πεποιημένον, ἅπαντες προσωθοῦσιν εἰς ὄλεθρον.

7 Τοιούτῳ μόρῳ τὸν παράνομον συνέβη θανεῖν, μηδὲ τῆς γῆς τυχόντα Μενέλαον· πάνυ δικαίως.

8 Ἐπεὶ γὰρ συνετελέσατο πολλὰ περὶ τὸν βωμὸν ἁμαρτήματα, οὗ τὸ πῦρ ἁγνὸν ἦν καὶ ἡ σποδὸς, ἐν σποδῷ τὸν θάνατον ἐκομίσατο.

9 Τοῖς δὲ φρονήμασιν ὁ βασιλεὺς βεβαρβαρωμένος ἤρχετο, τὰ χείριστα τῶν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγονότων ἐνδειξόμενος τοῖς Ἰουδαίοις.

10 Μεταλαβὼν δὲ Ἰούδας ταῦτα, παρήγγειλε τῷ πλήθει δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐπικαλεῖσθαι τὸν Κύριον, εἴποτε καὶ ἄλλοτε, καὶ νῦν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τοῦ νόμου καὶ πατρίδος καὶ ἱεροῦ ἁγίου στερεῖσθαι μέλλουσι,

11 Καὶ τὸν ἄρτι βραχὺ ἀνεψυχότα λαὸν μὴ ἐᾶσαι τοῖς δυσφήμοις ἔθνεσιν ὑποχειρίους γενέσθαι.

12 Πάντων δὲ τὸ αὐτὸ ποιησάντων ὁμοῦ καὶ καταξιωσάντων τὸν ἐλεήμονα Κύριον μετὰ κλαυθμοῦ καὶ νηστειῶν καὶ προπτώσεως ἐφ' ἡμέρας τρεῖς ἀδιαλείπτως, παρακαλέσας αὐτοὺς ὁ Ἰούδας ἐκέλευσε παραγίνεσθαι.

13 Καθ' ἑαυτὸν δὲ σὺν τοῖς πρεσβυτέροις γενόμενος, ἐβουλεύσατο πρὶν εἰσβαλεῖν τοῦ βασιλέως τὸ στράτευμα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ γενέσθαι τῆς πόλεως ἐγκρατεῖς, ἐξελθόντας κρῖναι τὰ πράγματα τῇ τοῦ Κυρίου βοηθείᾳ.

14 Δοὺς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῷ κτίστῃ τοῦ κόσμου, παρακαλέσας τοὺς σὺν αὐτῷ γενναίως ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου περὶ νόμων, περὶ ἱεροῦ, πόλεως, πατρίδος, πολιτείας, ἐποιήσατο περὶ Μωδεῒν τὴν στρατοπεδείαν.

15 Δοὺς δὲ τοῖς περὶ αὐτὸν σύνθημα Θεοῦ νίκης, μετὰ νεανίσκων ἀρίστων κεκριμένων ἐπιβαλὼν νύκτωρ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, ἐν τῇ παρεμβολῇ ἀνεῖλεν εἰς ἄνδρας τετρακισχιλίους, καὶ τὸν πρωτεύοντα τῶν ἐλεφάντων σὺν τῇ κατ' οἰκίαν ὄχλῳ συνέθηκε,

16 Καὶ τὸ τέλος τὴν παρεμβολὴν δέους καὶ ταραχῆς

ἐπλ

πληρώσαντες, καὶ ἐξέλυσαν ἀνυ-
περβάτως.
17 Ὑποφαινούσης δὲ ἤδη
τῆς ἡμέρας τοῦτ' ἐγεγόνει, διὰ
τὴν ἐπαρήγουσαν αὐτῷ τοῦ Κυ-
ρίου σκέπην.
18 Ὁ δὲ βασιλεὺς εἰλη-
φὼς γεῦσιν τῆς τῶν Ἰουδαίων
εὐτολμίας, κατεπειρᾶτο διὰ
μεθόδων τοὺς τόπους.
19 Καὶ ἐπὶ Βαιθσοῦρα φρού-
ριον ὀχυρὸν τῶν Ἰουδαίων προσ-
ῆγε καὶ ἐτροποῦτο, προσέκρου-
ε, ἠλαττονοῦτο.
20 Τοῖς δὲ ἔνδον Ἰούδας τὰ
δέοντα εἰσέπεμψε.
21 Προσήγγειλε δὲ τὰ μυ-
στήρια τοῖς πολεμίοις Ῥόδο-
κος ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς τάξεως·
ἐζητήθη δὲ, καὶ κατελήφθη,
καὶ κατεκλείσθη.
22 Ἐδεξιολόγησεν ὁ βα-
σιλεὺς τοῖς ἐν Βαιθσοῦρα, δε-
ξιὰν ἔδωκεν, ἔλαβεν, ἀπ-
ῄει, προσέβαλε τοῖς περὶ τὸν
Ἰούδαν, ἥττων ἐγένετο,
23 Μετέλαβεν ἀπονενοῆσθαι
τὸν Φίλιππον ἐν Ἀντιοχείᾳ
τὸν ἀπολελειμμένον ἐπὶ τῶν
πραγμάτων, συνεχύθη, τοὺς
Ἰουδαίους παρεκάλεσεν, ὑπε-
τάγη, καὶ ὤμοσεν ἐπὶ πᾶσι
τοῖς δικαίοις, συνελύθη, καὶ
θυσίαν προσήγαγεν, ἐτίμησε
τὸν νεὼν, καὶ τὸν τόπον ἐφιλαν-
θρώπησε,
24 Καὶ τὸν Μακκαβαῖον
ἀπεδέξατο, κατέλιπε στρατ-
ηγὸν ἀπὸ Πτολεμαΐδος ἕ-
ως τῶν Γερρηνῶν ἡγεμονί-
δην,
25 Ἦλθεν εἰς Πτολεμαΐ-
δα· ἐδυσφόρουν περὶ τῶν συν-
θηκῶν οἱ Πτολεμαεῖς, ἐδεί-
νων γὰρ ὑπὲρ ὧν ἠθέλησαν
ἀθετεῖν τὰς διαστάλσεις.
26 Προσῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆ-
μα Λυσίας, ἀπελογήσατο ἐν-
δεχομένως, συνέπεισε, κατ-
επράϋνεν, εὐμενεῖς ἐποίησεν,
ἀνέζευξεν εἰς Ἀντιόχειαν·
οὕτω τὰ τοῦ βασιλέως τῆς ἐφ-
όδου καὶ τῆς ἀναζυγῆς ἐχώ-
ρησε.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΜΕτὰ δὲ τριετῆ χρόνον
προσέπεσε τοῖς περὶ τὸν
Ἰούδαν, Δημήτριον τὸν τοῦ Σε-
λεύκου διὰ τοῦ κατὰ Τρίπολιν
λιμένος εἰσπλεύσαντα μετὰ
πλήθους ἰσχυροῦ καὶ στόλου,
2 Κεκρατηκέναι τῆς χώ-
ρας, ἐπανελόμενον Ἀντίο-
χον καὶ τὸν τούτου ἐπίτροπον
Λυσίαν.
3 Ἄλκιμος δέ τις προ-
γεγονὼς ἀρχιερεὺς, ἑκουσί-
ως δὲ μεμολυσμένος ἐν τοῖς
τῆς ἐπιμιξίας χρόνοις, συν-
νοήσας ὅτι καθ' ὁντιναοῦν τρό-
πον οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία,
οὐδὲ πρὸς ἅγιον θυσιαστήριον
ἔτι πρόσοδος,
4 Ἧκε πρὸς τὸν βασιλέα
Δημήτριον πρώτῳ καὶ πεντη-
κοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει, προσ-
άγων αὐτῷ στέφανον χρυσοῦν καὶ
φοίνικα, πρὸς δὲ τούτοις τῶν
νομιζομένων θαλλῶν τοῦ ἱεροῦ·
καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡσυ-
χίαν ἔσχε.
5 Καιρὸν δὲ λαβὼν τῆς ἰ-
δίας ἀνοίας συνεργὸν, προσ-
κληθεὶς εἰς συνέδριον ὑπὸ
τοῦ Δημητρίου, καὶ ἐπερωτη-
θεὶς, ἐν τίνι διαθέσει καὶ βου-
λῇ καθεστήκασιν οἱ Ἰουδαῖοι,
πρὸς ταῦτα ἔφη,
6 Οἱ λεγόμενοι τῶν Ἰου-
δαίων Ἀσιδαῖοι, ὧν ἀφη-
γεῖται Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖ-
ος, πολεμοτροφοῦσι καὶ στασι-
άζουσιν,

ἄζουσιν, οὐκ ἐῶντες τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυχεῖν.

7 Ὅθεν ἀφελόμενος τὴν προγονικὴν δόξαν, λέγω δὴ τὴν ἀρχιερωσύνην, δεῦρο νῦν ἐλήλυθα,

8 Πρῶτον μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνηκόντων τῷ βασιλεῖ γνησίως φρονῶν, δεύτερον δὲ καὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν στοχαζόμενος· τῇ μὲν γὰρ τῶν προειρημένων ἀλογιστίᾳ τὸ σύμπαν ἡμῶν γένος οὐ μικρῶς ἀκληρεῖ.

9 Ἕκαστα δὲ τούτων ἐπεγνωκὼς σὺ βασιλεῦ, καὶ τῆς χώρας καὶ τοῦ περιϊσταμένου γένους ἡμῶν προνοήθητι, καθ' ἣν ἔχεις πρὸς ἅπαντας εὐαπάντητον φιλανθρωπίαν.

10 Ἄχρι γὰρ Ἰούδας περίεστιν, ἀδύνατον εἰρήνης τυχεῖν τὰ πράγματα.

11 Τοιούτων δὲ ῥηθέντων ὑπὸ τούτου, θᾶττον οἱ λοιποὶ φίλοι δυσμενῶς ἔχοντες τὰ πρὸς τὸν Ἰούδαν προσεπύρωσαν τὸν Δημήτριον.

12 Προσκαλεσάμενος δὲ εὐθέως Νικάνορα τὸν γενόμενον ἐλεφαντάρχην, καὶ στρατηγὸν ἀναδείξας τῆς Ἰουδαίας, ἐξαπέστειλε,

13 Δοὺς ἐντολὰς, αὐτὸν μὲν τὸν Ἰούδαν ἐπανελέσθαι, τοὺς δὲ σὺν αὐτῷ σκορπίσαι, καταστῆσαι δὲ Ἄλκιμον ἀρχιερέα τοῦ μεγίστου ἱεροῦ.

14 Τὰ δὲ ἐκ τῆς Ἰουδαίας πεφυγαδευκότα τὸν Ἰούδαν ἔθνη συνέμισγον ἀγεληδὸν τῷ Νικάνορι, τὰς τῶν Ἰουδαίων ἀτυχίας καὶ συμφορὰς, ἰδίας εὐημερίας δοκοῦντες ἔσεσθαι.

15 Ἀκούσαντες δὲ τὴν τοῦ Νικάνορος ἔφοδον καὶ τὴν ἐπίθεσιν τῶν ἐθνῶν, καταπασάμενοι γῆν ἐλιτάνευον τὸν ἄχρι αἰῶνος συστήσαντα τὸν ἑαυτοῦ λαὸν, ἀεὶ δὲ μετ' ἐπιφανείας ἀντιλαμβανόμενον τῆς ἑαυτοῦ μερίδος.

16 Προστάξαντος δὲ τοῦ ἡγουμένου, ἐκεῖθεν εὐθέως ἀνέζευξαν, καὶ συμμίσγουσιν αὐτοῖς ἐπὶ κώμην Δεσσαού.

17 Σίμων δὲ ὁ ἀδελφὸς Ἰούδα συμβεβληκὼς ἦν τῷ Νικάνορι, βραδέως δὲ διὰ τὴν αἰφνίδιον τῶν ἀντιπάλων ἀφασίαν ἐπταικώς.

18 Ὅμως δὲ ἀκούων ὁ Νικάνωρ ἣν εἶχον οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν ἀνδραγαθίαν, καὶ ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶσιν εὐψυχίαν, ἐπευλαβεῖτο τὴν κρίσιν δι' αἱμάτων ποιήσασθαι.

19 Διόπερ ἔπεμψε Ποσειδώνιον καὶ Θεόδοτον καὶ Ματταθίαν, δοῦναι καὶ λαβεῖν δεξιάς.

20 Πλείονος δὲ γενομένης περὶ τούτων ἐπισκέψεως, καὶ τοῦ ἡγεμόνος τοῖς πλήθεσιν ἀνακοινωσαμένου, καὶ φανείσης ὁμοψήφου γνώμης, ἐπένευσαν ταῖς συνθήκαις.

21 Ἐτάξαντο δὲ ἡμέραν ἐν ᾗ κατ' ἰδίαν ἥξουσιν εἰς τὸ αὐτό· καὶ προῆλθε, καὶ παρ' ἑκάστου διαφόρους ἔθεσαν δίφρους.

22 Διέταξεν Ἰούδας ἐνόπλους ἑτοίμους ἐν τοῖς ἐπικαίροις τόποις, μήποτε ἐκ τῶν πολεμίων αἰφνιδίως κακουργία γένηται· τὴν ἁρμόζουσαν ἐποιήσαντο κοινολογίαν.

23 Διέτριβεν δὲ ὁ Νικάνωρ ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ

ἔπραττ

πράττειν ὐθὲν ἄτοπον· τοὺς δὲ συναχθέντας ἀγελαίους ὄχλους ἀπέλυσε.

24 Καὶ εἶχε τὸν Ἰούδαν διαπαντὸς ἐν προσώπῳ, ψυχικῶς τῷ ἀνδρὶ προσεκέκλιτο.

25 Παρεκάλεσεν αὐτὸν γῆμαι καὶ παιδοποιήσασθαι· ἐγάμησεν, εὐστάθησεν, ἐκοινώνησε βίου.

26 Ὁ δὲ Ἄλκιμος συνιδὼν τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν καὶ τὰς γενομένας συνθήκας, ἀναλαβὼν, ἧκε πρὸς τὸν Δημήτριον, καὶ ἔλεγε τὸν Νικάνορα ἀλλότρια φρονεῖν τῶν πραγμάτων· τὸν γὰρ ἐπίβουλον τῆς βασιλείας Ἰούδαν διάδοχον ἀναδέδειχεν ἑαυτοῦ.

27 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἔκθυμος γενόμενος, καὶ ταῖς τοῦ παμπονήρου ἐρεθισθεὶς διαβολαῖς, ἔγραψε Νικάνορι φάσκων, ὑπὲρ μὲν τῶν συνθηκῶν βαρέως φέρειν, κελεύων δὲ τὸν Μακκαβαῖον δέσμιον ἐξαποστέλλειν ταχέως εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Προσπεσόντων δὲ τούτων τῷ Νικάνορι, συνεκέχυτο καὶ δυσφόρως ἔφερεν, εἰ τὰ διεσταλμένα ἀθετήσει μηδὲν τὸν ἄνδρα ἠδικηκότος.

29 Ἐπεὶ δὲ τῷ βασιλεῖ ἀντιπράττειν ὐκ ἦν, εὔκαιρον ἐτήρει στρατηγήματι τοῦτ' ἐπιτελέσαι.

30 Ὁ δὲ Μακκαβαῖος αὐστηρότερον διεξάγοντα συνιδὼν τὸν Νικάνορα πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν εἰθισμένην ἀπάντησιν ἀγροικοτέραν ἐσχηκότα, νοήσας ὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου τὴν αὐστηρίαν εἶναι, συστρέψας ὐκ ὀλίγους τῶν περὶ ἑαυτὸν, συνεκρύπτετο τὸν Νικάνορα.

31 Συγγνοὺς δὲ ὁ ἀνὴρ ὅτι γενναίως ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐστρατήγηται, παραγενόμενος ἐπὶ τὸ μέγιστον καὶ ἅγιον ἱερὸν, τῶν ἱερέων τὰς καθηκούσας θυσίας προσαγόντων, ἐκέλευσε παραδιδόναι τὸν ἄνδρα.

32 Τῶν δὲ μεθ' ὅρκων φασκόντων μὴ γινώσκειν ποῦ ποτ' ἐστὶν ὁ ζητούμενος,

33 Προτείνας τὴν δεξιὰν εἰς τὸν νεὼν, ταῦτα ὤμοσεν, Ἐὰν μὴ δέσμιόν μοι τὸν Ἰούδαν παραδῶτε, τόνδε τοῦ Θεοῦ σηκὸν εἰς πεδίον ποιήσω, καὶ τὸ θυσιαστήριον κατασκάψω, καὶ ἱερὸν ἐνταῦθα τῷ Διονύσῳ ἐπιφανὲς ἀναστήσω.

34 Τοσαῦτα δὲ εἰπὼν ἀπῆλθεν· οἱ δὲ ἱερεῖς προτείναντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐπεκαλοῦντο τὸν διαπαντὸς ὑπέρμαχον τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ταῦτα λέγοντες,

35 Σὺ Κύριε τῶν ὅλων ἀπροσδεὴς ὑπάρχων, εὐδόκησας ναὸν τῆς σῆς κατασκηνώσεως ἐν ἡμῖν γενέσθαι.

36 Καὶ νῦν ἅγιε παντὸς ἁγιασμοῦ Κύριε, διατήρησον εἰς αἰῶνα ἀμίαντον τόνδε τὸν προσφάτως κεκαθαρισμένον οἶκον.

37 Ῥαζὶς δέ τις τῶν ἀπὸ Ἱεροσολύμων πρεσβυτέρων, ἐμηνύθη τῷ Νικάνορι, ἀνὴρ φιλοπολίτης καὶ σφόδρα καλῶς ἀκούων, καὶ κατὰ τὴν εὔνοιαν Πατὴρ τῶν Ἰουδαίων προσαγορευόμενος.

38 Ἦν γὰρ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τῆς ἀμιξίας κρίσιν εἰσενηνεγμένος Ἰουδαϊσμοῦ, καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ

τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ παραβεβλη-
μένος μετὰ πάσης ἐκτενίας.
39 Βουλόμενος δὲ Νικά-
νωρ περίδηλον ποιῆσαι ἣν εἶ-
χε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους δυσμέ-
νειαν, ἀπέστειλε στρατιώτας
ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους συλλα-
βεῖν αὐτόν.
40 Ἔδοξε γὰρ, ἐκεῖνον συλ-
λαβὼν, τούτοις ἐργάσασθαι συμ
φοράν.
41 Τῶν δὲ πληθῶν μελ-
λόντων πύργον καταλαβέσθαι,
καὶ τὴν αὐλαίαν θύραν βια-
ζομένων, καὶ κελευόντων πῦρ
προσάγειν καὶ τὰς θύρας ὑφ-
άπτειν, περικατάληπτος
γενόμενος ὑπέθηκεν ἑαυτῷ
ξίφος,
42 Εὐγενῶς θέλων ἀποθα-
νεῖν, ἤπερ τοῖς ἀλιτηρίοις ὑ-
ποχείριος γενέσθαι, καὶ τῆς ἰδί-
ας εὐγενείας ἀναξίως ὑβρι-
σθῆναι.
43 Τῇ δὲ πληγῇ μὴ κα-
τευθικτήσας διὰ τὴν τοῦ ἀγῶ-
νος σπουδὴν, καὶ τῶν ὄχλων
εἴσω τῶν θυρωμάτων εἰσβα-
λόντων, ἀναδραμὼν γενναίως
ἐπὶ τὸ τεῖχος, κατεκρήμνι-
σεν ἑαυτὸν ἀνδρείως εἰς τοὺς
ὄχλους.
44 Τῶν δὲ ταχέως ἀνα-
ποδισάντων, γενομένου δια-
στήματος ἦλθε κατὰ μέσον τὸν
κενεῶνα.
45 Ἔτι δὲ ἔμπνους ὑπάρ-
χων καὶ πεπυρωμένος τοῖς θυ-
μοῖς, ἐξαναστὰς φερομένων
κρουνηδὸν τῶν αἱμάτων, καὶ δυσ-
χερῶν ὄντων τῶν τραυμάτων,
δρόμῳ τοὺς ὄχλους διελθὼν, καὶ
στὰς ἐπί τινος πέτρας ἀπορ-
ῥαγάδος,
46 Παντελῶς ἔξαιμος ἤ-
δη γενόμενος, προβαλὼν τὰ
ἔντερα, καὶ λαβὼν ἑκατέραις
ταῖς χερσὶν, ἐνέσεισε τοῖς
ὄχλοις· καὶ ἐπικαλεσάμενος
τὸν δεσπόζοντα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ
πνεύματος, ταῦτα αὐτῷ πά-
λιν ἀποδοῦναι, τοῦτον δὲ τὸν τρό-
πον μετήλλαξεν.

Κεφ. ιέ. 15.

Ὁ Δὲ Νικάνωρ μεταλα-
βὼν τοὺς περὶ τὸν Ἰούδαν
ὄντας ἐν τοῖς κατὰ Σαμάρειαν
τόποις, ἐβουλεύσατο τῇ τῆς
καταπαύσεως ἡμέρᾳ μετὰ πά-
σης ἀσφαλείας αὐτοῖς ἐπι-
βαλεῖν.
2 Τῶν δὲ κατ᾽ ἀνάγκην
συνεπομένων αὐτῷ Ἰουδαί-
ων, λεγόντων, Μηδαμῶς οὕ-
τως ἀγρίως καὶ βαρβάρως
ἀπολέσῃς, δόξαν δὲ ἀπο-
μέρισον τῇ προτετιμημένῃ
ὑπὸ τοῦ πάντα ἐφορῶντος μετὰ
ἁγιότητος ἡμέρᾳ·
3 Ὁ δὲ τρισαλιτήριος ἐπ-
ηρώτησεν, Εἰ ἔστιν ἐν οὐρανῷ
δυνάστης ὁ προστεταχὼς ἄ-
γειν τὴν τῶν σαββάτων ἡμέραν.
4 Τῶν δὲ ἀποφηναμένων,
Ἔστιν ὁ Κύριος ζῶν αὐτὸς
οὐρανῷ δυνάστης, ὁ κελεύσας
ἀσκεῖν τὴν ἑβδομάδα·
5 Ὁ δὲ ἕτερος, Κἀγώ φη-
σι, δυνάστης ἐπὶ τῆς γῆς
προστάσσων αἴρειν ὅπλα,
τὰς βασιλικὰς χρείας ἐπιτε-
λεῖν· ὅμως οὐ κατέσχεν ἐπι-
τελέσαι τὸ σχέτλιον αὐτοῦ βού-
λημα.
6 Καὶ ὁ μὲν Νικάνωρ μετὰ
πάσης ἀλαζονείας ὑψαυχε-
νῶν, διεγνώκει κοινὸν τὸ
περὶ τὸν Ἰούδαν συστήσασθαι
τρόπαιον.
7 Ὁ δὲ Μακκαβαῖος
ἀδιαλείπτως πεποιθὼς μετὰ
πάσης ἐλπίδος ἀντιλήψ

ως τεύξασθαι παρὰ τοῦ Κυρίου.

8 Καὶ παρεκάλει τοὺς σὺν αὐτῷ μὴ δειλιᾷν τὴν τῶν ἐθνῶν ἔφοδον, ἔχοντας δὲ κατὰ νοῦν τὰ προγεγονότα αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοηθήματα, καὶ τανῦν προσδοκᾷν τὴν παρὰ τοῦ παντοκράτορος ἐσομένην αὐτοῖς νίκην καὶ βοήθειαν.

9 Καὶ παραμυθούμενος αὐτοὺς ἐκ τοῦ νόμου, καὶ τῶν προφητῶν, προσυπομνήσας δὲ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀγῶνας οὓς ἦσαν ἐκτετελεκότες, προθυμοτέρους αὐτοὺς κατέστησε.

10 Καὶ τοῖς θυμοῖς διεγείρας αὐτοὺς, παρήγγελλον, ἅμα παρεπιδεικνὺς τὴν τῶν ἐθνῶν ἀθεσίαν καὶ τὴν τῶν ὅρκων παράβασιν.

11 Ἕκαστον δὲ αὐτῶν καθοπλίσας, οὐ τὴν ἀσπίδων καὶ λογχῶν ἀσφάλειαν, ὡς τὴν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς λόγοις παράκλησιν, καὶ προσεξηγησάμενος ὄνειρον ἀξιόπιστον ὕπαρ τι πάντας εὔφρανεν.

12 Ἦν δὲ ἡ τούτου θεωρία τοιάδε· Ὀνίαν τὸν γενόμενον ἀρχιερέα, ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν, αἰδήμονα μὲν τὴν ἀπάντησιν, πρᾶον δὲ τὸν τρόπον, καὶ λαλιὰν προϊέμενον πρεπόντως, καὶ ἐκ παιδὸς ἐκμεμελετηκότα πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς οἰκεῖα, τοῦτον τὰς χεῖρας προτείναντα κατεύχεσθαι τῷ παντὶ τῶν Ἰουδαίων συστήματι.

13 Εἶθ' οὕτως ἐπιφανῆναι ἄνδρα πολιᾷ καὶ δόξῃ διαφέροντα, θαυμαστὴν δέ τινα καὶ μεγαλοπρεπεστάτην εἶναι τὴν περὶ αὐτὸν ὑπεροχήν.

14 Ἀποκριθέντα δὲ τὸν Ὀνίαν εἰπεῖν, Ὁ φιλάδελφος οὗτός ἐστιν ὁ πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἁγίας πόλεως, Ἱερεμίας ὁ τοῦ Θεοῦ προφήτης.

15 Προτείναντα δὲ τὸν Ἱερεμίαν τὴν δεξιὰν παραδοῦναι τῷ Ἰούδᾳ ῥομφαίαν χρυσῆν, διδόντα δὲ προσφωνῆσαι τάδε,

16 Λάβε τὴν ἁγίαν ῥομφαίαν δῶρον παρὰ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς θραύσεις τοὺς ὑπεναντίους.

17 Παρακληθέντες δὲ τοῖς Ἰούδα λόγοις πάνυ καλοῖς καὶ δυναμένοις ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι, καὶ ψυχὰς νέων ἐπανορθῶσαι, διέγνωσαν μὴ στρατοπεδεύεσθαι, γενναίως δὲ ἐμφέρεσθαι, καὶ μετὰ πάσης εὐανδρίας ἐμπλακέντες κρῖναι τὰ πράγματα, διὰ τὸ καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἅγια, καὶ τὸ ἱερὸν κινδυνεύειν.

18 Ἦν γὰρ ὁ περὶ γυναικῶν, καὶ τέκνων ἔτι δὲ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἐν ἥττονι μέρει κείμενος αὐτοῖς ἀγὼν, μέγιστος δὲ καὶ πρῶτος ὁ περὶ τοῦ καθηγιασμένου ναοῦ φόβος.

19 Ἦν δὲ καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει κατειλημμένοις οὐ πάρεργος ἀγωνία ταρασσομένοις τῆς ἐν ὑπαίθρῳ προσβολῆς.

20 Καὶ πάντων ἤδη προσδοκώντων τὴν ἐσομένην κρίσιν, καὶ ἤδη συμμιξάντων τῶν πολεμίων, καὶ τῆς στρατιᾶς ἐκταγείσης, καὶ τῶν θηρίων ἐπὶ μέρος εὔκαιρον ἀποκατασταθέντων, τῆς τε ἵππου κατὰ κέρας τεταγμένης,

21 Συνιδὼν ὁ Μακκαβαῖος τὴν τῶν πληθῶν παρουσίαν, καὶ τῶν ὅπλων τὴν ποικίλην παρασκευὴν, τήν τε τῶν θηρίων ἀγριότητα, προ-

τείνας τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν, ἐπεκαλέσατο τὸν τερα-
τοποιὸν Κύριον τὸν κατόπτην,
γινώσκων ὅτι οὐκ ἔστι δι' ὅπλων
ἡ νίκη, καθὼς δὲ ἂν αὐτῷ
κριθείη, τοῖς ἀξίοις περιποι-
εῖται τὴν νίκην.
22 Ἔλεγε δὲ ἐπικαλού-
μενος τόνδε τὸν τρόπον, Σὺ
δέσποτα ἀπέστειλας τὸν ἄγ-
γελόν σου ἐπὶ Ἐζεκίου τοῦ βα-
σιλέως τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀν-
εῖλες ἐκ τῆς παρεμβολῆς Σεν-
ναχηρεὶμ εἰς ἑκατὸν ὀγδοηκον-
ταπέντε χιλιάδας.
23 Καὶ νῦν δυνάστα τῶν
οὐρανῶν ἀπόστειλον ἄγγελον ἀ-
γαθὸν ἔμπροσθεν ἡμῶν εἰς δέ-
ος καὶ τρόμον.
24 Μεγέθει βραχίονός σου
καταπλαγείησαν οἱ μετὰ βλασ-
φημίας παραγενόμενοι ἐπὶ
τὸν ἅγιόν σου λαόν· καὶ οὗτος μὲν
ἐν τούτοις ἔληξεν.
25 Οἱ δὲ περὶ τὸν Νικάνο-
ρα μετὰ σαλπίγγων καὶ παιάνων
προσῆγον.
26 Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰούδαν
μετ' ἐπικλήσεως καὶ εὐχῶν
συνέμιξαν τοῖς πολεμίοις.
27 Καὶ ταῖς μὲν χερσὶν ἀ-
γωνιζόμενοι, ταῖς δὲ καρδί-
αις πρὸς τὸν Θεὸν εὐχόμενοι,
κατέστρωσαν οὐδὲν ἧττον μυρι-
άδων τριῶν καὶ πεντακισχιλί-
ων, τῇ τοῦ Θεοῦ μεγάλως εὐ-
φρανθέντες ἐπιφανείᾳ.
28 Γενόμενοι δὲ ἀπὸ τῆς
χρείας, καὶ μετὰ χαρᾶς ἀνα-
λύοντες, ἐπέγνωσαν προπε-
πτωκότα Νικάνορα σὺν τῇ
πανοπλίᾳ.
29 Γενομένης δὲ κραυγῆς
καὶ ταραχῆς, εὐλόγουν τὸν δυνά-
στην τῇ πατρίῳ φωνῇ.
30 Καὶ προσέταξεν ὁ καθ'
ἅπαν σώματι καὶ ψυχῇ πρωτ-
αγωνιστὴς ὑπὲρ τῶν πολι-
τῶν, ὁ τὴν τῆς ἡλικίας εὔ-
νοιαν εἰς ὁμοεθνεῖς διαφυ-
λάξας, τὴν τοῦ Νικάνορος
κεφαλὴν ἀποτεμόντας, καὶ
τὴν χεῖρα σὺν τῷ ὤμῳ φέ-
ρειν εἰς Ἱεροσόλυμα.
31 Παραγενόμενος δὲ ἐ-
κεῖ, καὶ συγκαλέσας τοὺς ὁμο-
εθνεῖς, καὶ τοὺς ἱερεῖς πρὸ τοῦ
θυσιαστηρίου στήσας, μετεπέμ-
ψατο τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας.
32 Καὶ ἐπιδειξάμενος
τὴν τοῦ μιαροῦ Νικάνορος κε-
φαλὴν, καὶ τὴν χεῖρα τοῦ δυσ-
φήμου, ἣν ἐκτείνας ἐπὶ τὸν
ἅγιον τοῦ παντοκράτορος οἶ-
κον ἐμεγαλαύχησε,
33 Καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ
δυσσεβοῦς Νικάνορος ἐκτε-
μὼν, ἔφη κατὰ μέρος δώσειν
τοῖς ὀρνέοις, τὰ δὲ ἐπίχειρα
τῆς ἀνοίας κατέναντι τοῦ ναοῦ
κρεμάσαι.
34 Οἱ δὲ πάντες εἰς τὸν
οὐρανὸν εὐλόγησαν τὸν ἐπιφα-
νῆ Κύριον, λέγοντες, Εὐλο-
γητὸς ὁ διατηρήσας τὸν ἑαυτοῦ
τόπον ἀμίαντον.
35 Ἐξέδησε δὲ τὴν τοῦ Νι-
κάνορος κεφαλὴν ἐκ τῆς ἄ-
κρας, ἐπίδηλον πᾶσι καὶ φα-
νερὸν τῆς τοῦ Κυρίου βοηθείας
σημεῖον.
36 Καὶ ἐδογμάτισαν πάν-
τες μετὰ κοινοῦ ψηφίσματος
μηδαμῶς ἐᾶσαι ἀπαρασή-
μαντον τήνδε τὴν ἡμέραν· ἔ-
χειν δὲ ἐπίσημον τὴν τρισκαι-
δεκάτην τοῦ δωδεκάτου μη-
νὸς, Ἀδὰρ λέγεται τῇ Συρι-
ακῇ φωνῇ, πρὸ μιᾶς ἡμέρας
τῆς Μαρδοχαϊκῆς ἡμέρας.
37 Τῶν οὖν κατὰ Νικάνορα
χωρησάντων οὕτω, καὶ ἀπ' ἐ-
κείνων

κείνων τῶν καιρῶν κρατηθείσης τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, καὶ αὐτὸς αὐτόθι καταπαύσω τὸν λόγον.

38 Καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ εὐθίκτως τῇ συντάξει, τοῦτο καὶ αὐτὸς ἤθελον· εἰ δὲ εὐτελῶς καὶ μετρίως, τοῦτο ἐφικτὸν ἦν μοι.

39 Καθάπερ γὰρ οἶνον καταμόνας πίνειν, ὡσαύτως δὲ καὶ ὕδωρ πάλιν, πολέμιον· ὃν δὲ τρόπον οἶνος ὕδατι συγκερασθεὶς ἡδὺς, καὶ ἐπιτερπῆ τὴν χάριν ἀποτελεῖ· οὕτω καὶ τὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ λόγου τέρπει τὰς ἀκοὰς τῶν ἐντυγχανόντων τῇ συντάξει. ἐνταῦθα δὲ ἔσται ἡ τελευτή.

ΜΑΚΚΑΒΑΙ'ΩΝ Γ'.

Ὁ δὲ Φιλοπάτωρ μαθὼν παρὰ τῶν ἀνακομισθέντων τὴν γενομένην τῶν ὑπ' αὐτοῦ κρατουμένων τόπων ἀφαίρεσιν ὑπὸ Ἀντιόχου, παραγγείλας ταῖς πάσαις δυνάμεσι πεζικαῖς τε καὶ ἱππικαῖς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην συμπαραλαβὼν, ἐξώρμησε μέχρι τῶν κατὰ Ῥαφίαν τόπων, ὅπου παρεμβεβλήκεισαν οἱ περὶ Ἀντίοχον.

Θεόδοτος δέ τις ἐκπληρῶσαι τὴν ἐπιβουλὴν διανοηθεὶς, παραλαβὼν τῶν προϋποτεταγμένων αὐτῷ ὅπλων Πτολεμαϊκῶν τὰ κράτιστα, διεκομίσθη νύκτωρ ἐπὶ τὴν τοῦ Πτολεμαίου σκηνὴν, ὡς μόνος κτεῖναι αὐτὸν, καὶ ἐν τούτῳ διαλῦσαι τὸν πόλεμον.

Τοῦτον δὲ διαγαγὼν Δοσίθεος ὁ Δριμύλου λεγόμενος, τὸ γένος Ἰουδαῖος, ὕστερον δὲ μεταβαλὼν τὰ νόμιμα, καὶ τῶν πατρίων δογμάτων ἀπηλλοτριωμένος, ἄσημόν τινα κατέκλινεν ἐν τῇ σκηνῇ, ὃν συνέβη κομίσασθαι τὴν ἐκείνου κόλασιν.

Γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, καὶ τῶν πραγμάτων μᾶλλον ἐρρωμένων τῷ Ἀντιόχῳ, ἱκανῶς ἡ Ἀρσινόη ἐπιπορευσαμένη τὰς δυνάμεις παρεκάλει, μετὰ οἴκτου καὶ δακρύων, τοὺς πλοκάμους λελυμένη, βοηθεῖν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς τέκνοις καὶ γυναιξὶ θαρραλέως, ἐπαγγελλομένη δώσειν νικήσασιν ἑκάστῳ δύο μνᾶς χρυσίου.

Καὶ οὕτω συνέβη τοὺς ἀντιπάλους ἐν χειρονομίαις διαφθαρῆναι, πολλοὺς δὲ καὶ δορυαλώτους συλληφθῆναι.

Κατακρατήσας δὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἔκρινε τὰς πλησίον πόλεις ἐπελθὼν παρακαλέσαι.

Ποιήσας δὲ τοῦτο, καὶ τοῖς τεμένεσι δωρεὰς ἀπονείμας, εὐθαρσεῖς τοὺς ὑποτεταγμένους κατέστησε.

Τῶν δὲ Ἰουδαίων διαπεμψαμένων πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς γερουσίας καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ἀσπασομένους αὐτὸν, καὶ ξένια κομιοῦντας, καὶ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι συγχαρησομένους, συνέβη μᾶλλον αὐτὸν προθυμηθῆναι ὡς τάχιστα πρὸς αὐτοὺς παραγενέσθαι.

Διακομισθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ θύσας τῷ μεγίστῳ Θεῷ, καὶ χάριτας ἀποδιδοὺς, καὶ τῶν ἑξῆς τι τῷ τόπῳ ποιήσας, καὶ δὴ παραγενόμενος εἰς τὸν τόπον, καὶ τῇ σπουδαιότητι καὶ εὐπρεπείᾳ καταπλαγεὶς,

Θαυμάσας δὲ καὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ εὐταξίαν, ἐνεθυμήθη βουλεύσασθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν.

Τῶν δὲ εἰπόντων μὴ καθήκειν γίνεσθαι τοῦτο, διὰ τὸ μηδὲ τοῖς ἐκ τοῦ ἔθνους ἐξεῖναι εἰσιέναι, μηδὲ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν, ἀλλ' ἢ μόνῳ τῷ προηγουμένῳ πάντων ἀρχιερεῖ, καὶ τούτῳ ἅπαξ κατ' ἐνιαυτὸν, ἐδ-

δαμῶς ἠβούλετο πείθεσθαι.

Τοῦ τε νόμου παραναγνωσθέντος, οὐδαμῶς ἀπέλιπε προσφερόμενος ἑαυτὸν, δεῖν εἰσελθεῖν, λέγων, καὶ εἰ ἐκεῖνοι ἐστέρηνται ταύτης τῆς τιμῆς, ἐμὲ οὐ δεῖ.

Καὶ ἐπυνθάνετο, διὰ τίνα αἰτίαν εἰσερχόμενον αὐτὸν εἰς πᾶν τέμενος, οὐθεὶς ἐκώλυσε τῶν παρόντων.

Καί τις ἀπρονοήτως ἔφη κακῶς αὐτὸ τοῦτο τερατεύεσθαι.

Γενομένου δέ φησι τούτου διά τινα αἰτίαν, οὐχὶ πάντως εἰσελεύσεσθαι καὶ θελόντων αὐτῶν καὶ μή;

Τῶν δὲ ἱερέων ἐν ταῖς ἁγίαις ἐσθῆσι προσπεσόντων, καὶ δεομένων τοῦ μεγίστου Θεοῦ βοηθεῖν τῇ ἐνεστώσῃ ἀνάγκῃ, καὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ κακῶς ἐπιβαλλομένου μεταθεῖναι, κραυγῆς τε μετὰ δακρύων τὸ ἱερὸν ἐμπλησάντων,

Οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἀπολειπόμενοι, ταραχθέντες ἐξεπήδησαν, ἄδηλον τιθέμενοι τὸ γινόμενον.

Αἵ τε κατάκλειστοι παρθένοι ἐν θαλάμοις σὺν ταῖς τεκούσαις ἐξώρμησαν· καὶ σποδῷ καὶ κόνει τὰς κεφαλὰς πασάμεναι, γόων τε καὶ στεναγμῶν τὰς πλατείας ἐνεπίμπλων.

Αἱ δὲ καὶ προσαρτίως ἐσταλμέναι, τοὺς πρὸς ἀπάντησιν διατεταγμένους παστοὺς, καὶ τὴν ἁρμόζουσαν αἰδῶ παραλείπουσαι, δρόμον ἄτακτον ἐν τῇ πόλει συνίσταντο.

Τὰ δὲ νεογνὰ τῶν τέκνων, αἵ τε πρὸς τούτοις μητέρες καὶ τιθηνοὶ παραλείπουσαι ἄλλως καὶ ἄλλως, αἱ μὲν κατ᾽ οἴκους, αἱ δὲ κατὰ τὰς ἀγυιὰς ἀνεπιστρέπτως εἰς τὸ πανυπέρτατον ἱερὸν ἠθροίζοντο.

Ποικίλη δὲ ἦν τῶν εἰς τοῦτο συλλεγομένων ἡ δέησις ἐπὶ τοῖς ἀνοσίως ὑπ᾽ ἐκείνου κατεγχειρουμένοις.

Σύν τε τούτοις οἱ τῶν πολιτῶν θρασυνθέντες οὐκ ἠνείχοντο τέλεον αὐτοῦ ἐπικειμένου, καὶ τὸ τῆς προθέσεως αὐτοῦ ἐκπληροῦν διανοουμένου.

Φωνήσαντες δὲ τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὰ ὅπλα ποιήσασθαι, καὶ θαρραλέως ὑπὲρ τοῦ πατρῴου νόμου τελευτᾶν, ἱκανὴν ἐποίησαν ἐν τῷ τόπῳ τραχύτητα, μόλις τε ὑπό τε τῶν γεραιῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀποτραπέντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν τῆς δεήσεως ἔστησαν στάσιν.

Καὶ τὸ μὲν πλῆθος, εἰς ἔμπροσθεν, ἐν τούτοις ἀνεστρέφετο δεόμενον.

Οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα πρεσβύτεροι πολλαχῶς ἐπειρῶντο τὸν ἀγέρωχον αὐτοῦ νοῦν ἐξιστάνειν τῆς ἐντεθυμημένης βουλῆς.

Θρασυνθεὶς δὲ καὶ πάντα παραπέμψας, ἤδη καὶ πρόσβασιν ἐποιεῖτο, τέλος ἐπιθήσειν δοκῶν τῷ προειρημένῳ.

Ταῦτ᾽ οὖν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὄντες θεωροῦντες ἐτράπησαν εἰς τὸ σὺν τοῖς ἡμετέροις ἐπικαλεῖσθαι τὸν πᾶν κράτος ἔχοντα, τοῖς παροῦσιν ἐπαμῦναι, μὴ παριδόντα τὴν ἄνομον καὶ ὑπερήφανον πρᾶξιν.

Ἐκ δὲ τῆς πυκνοτάτης τε καὶ ἐμπόνου τῶν ὄχλων συναγομένης κραυγῆς, ἀνείκαστός τις ἦν βοή.

Δοκεῖν

Δοκεῖ γὰρ ἦν μὴ μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὰ τείχη καὶ τὸ πᾶν ἔδαφος ἠχεῖν, ἅτε δὴ τῶν πάντων τότε θάνατον ἀλλασσομένων ἀντὶ τῆς τοῦ τόπου βεβηλώσεως.

Ὁ μὲν οὖν ἀρχιερεὺς Σίμων ἐξεναντίας τοῦ ναοῦ κάμψας τὰ γόνατα, καὶ τὰς χεῖρας προτείνας εὐτάκτως, ἐποιήσατο τὴν δέησιν τοιαύτην·

Κύριε Κύριε βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν, καὶ δέσποτα πάσης κτίσεως, ἅγιε ἐν ἁγίοις, μόναρχε, παντοκράτωρ, πρόσχες ἡμῖν καταπονουμένοις ὑπὸ ἀνοσίου καὶ βεβήλου θράσει καὶ σθένει πεφρυαγμένου.

Σὺ γὰρ ὁ κτίσας τὰ πάντα καὶ τῶν ὅλων ἐπικρατῶν δυνάστης δίκαιος εἶ, καὶ τοὺς ὕβρει καὶ ἀγερωχίᾳ πράσσοντάς τι κρίνεις.

Σὺ τοὺς ἔμπροσθεν ἀδικίαν ποιήσαντας, ἐν οἷς καὶ γίγαντες ἦσαν ῥώμῃ καὶ θράσει πεποιθότες, διέφθειρας, ἐπαγαγὼν αὐτοῖς ἀμέτρητον ὕδωρ.

Σὺ τοὺς ὑπερηφανίαν ἐργαζομένους Σοδομίτας, διαδήλους ταῖς κακίαις γενομένους, πυρὶ καὶ θείῳ κατέφλεξας, παράδειγμα τοῖς ἐπιγινομένοις καταστήσας.

Σὺ τὸν θρασὺν Φαραὼ καταδουλωσάμενον τὸν λαόν σου τὸν ἅγιον Ἰσραὴλ, ποικίλαις καὶ πολλαῖς δοκιμάσας τιμωρίαις, ἐγνώρισας τὴν σὴν δυναστείαν· ἐφ' αἷς ἐγνώρισας τὸ μέγα σου κράτος.

Καὶ ἐπιδιώξαντα αὐτὸν σὺν ἅρμασι καὶ ὄχλων πλήθει, ἐπέκλυσας βάθει θαλάσσης, τοὺς δὲ ἐμπιστεύσαντας ἐπὶ σοὶ τῷ τῆς ἁπάσης κτίσεως δυναστεύοντι, σώους διεκόμισας.

Οἳ καὶ συνιδόντες ἔργα σῆς χειρὸς, ᾔνεσάν σε τὸν παντοκράτορα.

Σὺ βασιλεῦ κτίσας τὴν ἀπέραντον καὶ ἀμέτρητον γῆν, ἐξελέξω τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἁγιάσας τὸν τόπον τοῦτον εἰς ὄνομά σοι τῷ τῶν ἁπάντων ἀπροσδεεῖ, καὶ παρεδόξασας ἐν ἐπιφανείᾳ μεγαλοπρεπεῖ, σύστασιν ποιησάμενος αὐτὸν πρὸς δόξαν τοῦ μεγάλου καὶ ἐντίμου ὀνόματός σου.

Καὶ ἀγαπῶν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπηγγείλω δὴ ὅτι ἐὰν γένηται ἡμῶν ἀποστροφὴ, καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς στενοχωρία, καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν τόπον τοῦτον δεηθῶμεν, εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως ἡμῶν.

Καὶ δὴ πιστὸς εἶ καὶ ἀληθινός.

Ἐπεὶ δὲ πλεονάκις θλιβέντων τῶν πατέρων ἡμῶν ἐβοήθησας αὐτοῖς ἐν τῇ ταπεινώσει, καὶ ἐρρύσω αὐτοὺς ἐκ μεγάλων κινδύνων,

Ἰδοὺ δὴ νῦν ἅγιε βασιλεῦ, διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἡμῶν ἁμαρτίας καταπονούμεθα, καὶ ὑπετάγημεν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, καὶ παρείμεθα ἐν ἀδυναμίαις.

Ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ καταπτώσει ὁ θρασὺς καὶ βέβηλος οὗτος ἐπιτηδεύει καθυβρίσαι τὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἀναδεδειγμένον τῷ ὀνόματι τῆς δόξης σου ἅγιον τόπον.

Τὸ μὲν γὰρ οἰκητήριόν σου οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀνέφικτος ἀνθρώποις ἐστίν.

Ἀλλ' ἐπεὶ εὐδοκήσας τὴν

δόξαν

δόξαν σου ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ἡγίασας τὸν τόπον τοῦτον.

Μὴ ἐκδικήσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ τούτων ἀκαθαρσίᾳ, μηδὲ εὐθύνῃς ἡμᾶς ἐν βεβηλώσει· ἵνα μὴ καυχήσωνται οἱ παράνομοι ἐν θυμῷ αὐτῶν, μηδὲ ἀγαλλιάσωνται ἐν ὑπερηφανίᾳ γλώσσης αὐτῶν, λέγοντες,

Ἡμεῖς κατεπατήσαμεν τὸν οἶκον τοῦ ἁγιασμοῦ, ὡς καταπατοῦνται οἱ οἶκοι τῶν προσοχθισμάτων.

Ἀπάλειψον τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ διασκέδασον τὰς ἀμπλακίας ἡμῶν, καὶ ἐπίφανον τὸ ἔλεός σου κατὰ τὴν ὥραν ταύτην.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ δὸς αἰνέσεις ἐν στόματι τῶν καταπεπτωκότων καὶ συντετριμμένων τὰς ψυχὰς, ποιήσας ἡμῖν εἰρήνην.

Ἐνταῦθα ὁ πάντων ἐπόπτης Θεὸς, καὶ πρὸ πάντων ἅγιος ἐν ἁγίοις εἰσακούσας τῆς ἐνθέσμου λιτανείας, τὸν ὕβρει καὶ θράσει μεγάλως ἐπηρμένον ἐμάστιξεν αὐτὸν,

Ἔνθεν καὶ ἔνθεν κραδάνας αὐτὸν ὡς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου, ὥστε κατ᾽ ἐδάφους ἄπρακτον ἔτι, καὶ τοῖς μέλεσι παραλελυμένον, μηδὲ φωνῆσαι δύνασθαι δικαίᾳ περιπεπληγμένον κρίσει.

Ὅθεν οἵ τε φίλοι καὶ οἱ σωματοφύλακες αὐτοῦ ταχεῖαν καὶ ὀξεῖαν ἰδόντες τὴν καταλαβοῦσαν αὐτὸν εὐθύνην, φοβούμενοι μὴ καὶ τὸ ζῆν ἐκλείπῃ, ταχέως αὐτὸν ἐξείλκυσαν ὑπερβάλλοντι καταπεπληγμένοι φόβῳ.

Ἐν χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀναλεξάμενος ἑαυτὸν, οὐδαμῶς εἰς μεταμέλον ἦλθεν ἐπιτιμηθεὶς, μετ᾽ ἀπειλῆς δὲ πικρᾶς ἀνέλυσε.

Διακομισθεὶς δὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ τῆς κακίας ἐπαύξων, διὰ δὲ τῶν προαποδεδειγμένων συμποτῶν καὶ ἑταίρων τοῦ παντὸς δικαίου κεχωρισμένων,

Οὐ μόνον ταῖς ἀναριθμήτοις ἀσελγείαις διηρκέσθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον θράσους προῆλθεν, ὥστε δυσφημίας ἐν τοῖς τόποις συνίστασθαι, καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀτενίζοντας εἰς τὴν τοῦ βασιλέως πρόθεσιν καὶ αὐτοὺς ἕπεσθαι τῇ ἐκείνου θελήσει.

Προέθετο δὲ δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἔθνους διαδοῦναι ψόγον· καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐλὴν πύργου στήλην ἀναστήσας, ἐξεκόλαψε γραφὴν,

Μηδένα τῶν μὴ θυόντων εἰς τὰ ἱερὰ αὐτῶν εἰσιέναι, πάντας δὲ τοὺς Ἰουδαίους εἰς λαογραφίαν καὶ οἰκετικὴν διάθεσιν ἀχθῆναι, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας βίᾳ φερομένους τοῦ ζῆν μεταστῆσαι,

Τούτους τε ἀπογραφομένους χαράσσεσθαι καὶ διὰ πυρὸς εἰς τὸ σῶμα παρασήμῳ Διονύσου κισσοφύλλῳ, οὓς καὶ καταχωρίσαι εἰς τὴν προσυνεσταλμένην αὐθεντίαν.

Ἵνα δὲ μὴ τοῖς πᾶσιν ἀπεχθόμενος φαίνηται, ὑπέγραψεν, Ἐὰν δέ τινες ἐξ αὐτῶν προαιρῶνται ἐν τοῖς κατὰ τὰς τελετὰς μεμυημένοις ἀναστρέφεσθαι, τούτους ἰσοπολίτας Ἀλεξανδρεῦσιν εἶναι.

Ἔνιοι μὲν οὖν ἐπὶ πόλεως

τὰς

τὰς τῆς πόλεως δυσσεβείας ἐπιβάθρας συγχοῦντες, δυσχερῶς ἑαυτοὺς ἐξεδίδοσαν, ὡς μεγάλης τινὸς κοινωνήσοντες εὐκλείας ἀπὸ τῆς ἐσομένης τῷ βασιλεῖ συναναστροφῆς.

Οἱ δὲ πλεῖστοι γενναίᾳ ψυχῇ ἐνίσχυσαν, καὶ οὐ διέστησαν τῆς εὐσεβείας· τά τε χρήματα περὶ τοῦ ζῆν ἀντικαταλλασσόμενοι, ἀδεῶς ἐπειρῶντο ἑαυτοὺς ῥύσασθαι ἐκ τῶν ἀπογραφῶν.

Εὐέλπιδες δὲ καθειστήκεισαν ἀντιλήψεως τεύξασθαι, καὶ τοὺς ἀποχωροῦντας ἐξ αὐτῶν ἐβδελύσσοντο, καὶ ὡς πολεμίους τοῦ ἔθνους ἔκρινον, καὶ τῆς κοινῆς συναναστροφῆς καὶ εὐχρηστίας ἐστέρουν.

Ἃ καὶ μεταλαμβάνων ὁ δυσσεβής, ἐπὶ τοσοῦτον ἐχόλησεν, ὥστε οὐ μόνον τοῖς κατ' Ἀλεξάνδρειαν διοργίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ βαρυτέρως ἐναντιωθῆναι, καὶ προστάξαι σπεύσαντας συναγαγεῖν πάντας ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ χειρίστῳ μόρῳ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι.

Τούτων δὲ οἰκονομουμένων, φήμη δυσμενὴς ἐξηχεῖτο κατὰ τοῦ γένους ἀνθρώποις συμφρονοῦσιν εἰς κακοποίησιν, ἀφορμῆς διδομένης εἰς διάθεσιν, ὡς ἂν ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτοὺς κωλυόντων.

Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν μὲν πρὸς τοὺς βασιλεῖς εὔνοιαν καὶ πίστιν ἀδιάστροφον ἦσαν διαφυλάσσοντες·

Σεβόμενοι δὲ τὸν Θεὸν καὶ τῷ τούτου νόμῳ πολιτευόμενοι, χωρισμὸν ἐποίουν ἐπὶ τινων καὶ καταστροφάς· δι' ἣν αἰτίαν ἐνίοις ἀπεχθεῖς ἐφαίνοντο.

Τῇ δὲ τῶν δικαίων εὐπραξίᾳ κοσμοῦντες τὴν συναναστροφήν, ἅπασιν ἀνθρώποις εὐδόκιμοι καθειστήκεισαν.

Τὴν μὲν οὖν περὶ τοῦ γένους ἐν πᾶσι θρυλλουμένην εὐπραξίαν οἱ ἀλλόφυλοι οὐδαμῶς διηριθμήσαντο.

Τὴν δὲ περὶ τῶν προσκυνήσεων καὶ τροφῶν διάστασιν ἐθρύλλουν, φάσκοντες μήτε τῷ βασιλεῖ μήτε ταῖς δυνάμεσιν ὁμοσπόνδους τοὺς ἀνθρώπους γίνεσθαι, δυσμενεῖς δὲ εἶναι καὶ μέγα τι τοῖς πράγμασιν ἐναντιουμένους· καὶ οὐ τῷ τυχόντι περιῆψαν ψόγῳ.

Οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν Ἕλληνες οὐδὲν ἠδικημένοι, ταραχὴν ἀπροσδόκητον περὶ τοὺς ἀνθρώπους θεωροῦντες, καὶ συνδρομὰς ἀπροσκόπους γινομένας, βοηθεῖν μὲν οὐκ ἴσχυον· τυραννικὴ γὰρ ἦν ἡ διάθεσις· παρεκάλουν δὲ καὶ δυσφόρως εἶχον, καὶ μεταπεσεῖσθαι ταῦτα ὑπελάμβανον.

Μὴ γὰρ οὕτως παροραθήσεσθαι τηλικοῦτο σύστημα μηδὲν ἠγνοηκός.

Ἤδη δὲ καὶ τινὲς γείτονές τε καὶ φίλοι καὶ συμπραγματευόμενοι, μυστικῶς τινας ἐπισπώμενοι, πίστεις ἐδίδουν συνασπιεῖν, καὶ πᾶν ἐκτενὲς προσοίσεσθαι πρὸς ἀντίληψιν.

Ἐκεῖνος μὲν οὖν τῇ κατὰ τὸ παρὸν εὐημερίᾳ γεγαυρωμένος, καὶ οὐ καθορῶν τὸ τοῦ μεγίστου Θεοῦ κράτος, ὑπολαμβάνων δὲ διηνεκῶς ἐν

τῇ

τῇ αὐτῇ διαμένειν βουλῇ, ἔγραψε καὶ αὐτῶν ἐπιστολὴν τήνδε.

Βασιλεὺς Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον, καὶ κατὰ τόπον στρατηγοῖς καὶ στρατιώταις, χαίρειν καὶ ἐῤῥῶσθαι.

Ἔῤῥωμαι δὲ καὶ ἐγὼ αὐτὸς καὶ τὰ πράγματα ἡμῶν.

Ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενομένης ἡμῖν ἐπιστρατείας, ἧς ἴστε καὶ αὐτοὶ, τῇ τῶν θεῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπροπτώτῳ συμμαχίᾳ, καὶ τῇ ἡμετέρᾳ δὲ ῥώμῃ κατὰ λόγον ἐπ' ἄριστον τέλος ἀχθείσης,

Ἡγησάμεθα μὴ βίᾳ δόρατος, ἐπιεικείᾳ δὲ καὶ πολλῇ φιλανθρωπίᾳ τιθηνήσασθαι τὰ κατοικοῦντα κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην ἔθνη, εὐποιῆσαί τε ἀσμένως.

Καὶ τοῖς κατὰ πόλεσιν ἱεροῖς ἀπονείμαντες προσόδους πλείστας, προήχθημεν καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀναβάντες τιμῆσαι τὸ ἱερὸν τῶν ἀλιτηρίων καὶ μηδέποτε ληγόντων τῆς ἀνοίας.

Οἱ δὲ λόγῳ μὲν τὴν ἡμετέραν ἀποδεξάμενοι παρουσίαν, τῷ δὲ πράγματι νόθως, προθυμηθέντων ἡμῶν εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐκπρεπέσι καὶ καλλίστοις ἀναθήμασι τιμῆσαι,

Τύφοις φερόμενοι παλαιοτέροις, εἶρξαν ἡμᾶς τῆς εἰσόδου, ἀπολειπόμενοι τῆς ἡμετέρας ἀλκῆς, δι' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους φιλανθρωπίαν.

Τὴν δὲ αὐτῶν εἰς ἡμᾶς δυσμένειαν ἔκδηλον καθιστάντες, ὡς μονώτατοι τῶν ἐθνῶν βασιλεῦσι καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ὑψαυχενοῦντες, οὐδὲν γνήσιον βούλονται φέρειν.

Ἡμεῖς δὲ τῇ τούτων ἀνοίᾳ συμπεριενεχθέντες, καὶ μετὰ νίκης διακομισθέντες, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι φιλανθρώπως ἀπαντήσαντες, καθὼς ἔπρεπεν ἐποιήσαμεν.

Ἐν δὲ τούτοις πρὸς τοὺς ὁμοφύλους αὐτῶν ἀμνησικακίαν ἅπασι γνωρίζοντες, διά τε τὴν συμμαχίαν καὶ τὰ πεπιστευμένα μετὰ ἁπλότητος αὐτοῖς ἀρχῆθεν μύρια πράγματα τολμήσαντες ἐξαλλοιῶσαι, ἐβουλήθημεν καὶ πολιτείας αὐτοὺς Ἀλεξανδρέων καταξιῶσαι, καὶ μετόχους τῶν ἀεὶ ἱερέων καταστῆσαι.

Οἱ δὲ τοὐναντίον ἐκδεχόμενοι, καὶ τῇ συμφύτῳ κακοηθείᾳ τὸ καλὸν ἀπωσάμενοι, διηνεκῶς δὲ εἰς τὸ φαῦλον ἐκνεύοντες,

Οὐ μόνον ἀπεστρέψαντο τὴν ἀτίμητον πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ βδελύσσονται λόγῳ τε καὶ σιγῇ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὀλίγους πρὸς ἡμᾶς γνησίως διακειμένους, παρέκαστα ὑφορώμενοι διὰ τῆς δυσκλεεστάτης ἐμβιώσεως διὰ τάχους ἡμᾶς καταστρέψαι τὰ κατορθώματα.

Διὸ καὶ τεκμηρίοις καλῶς πεπεισμένοι τούτους κατὰ πάντα δυσνοεῖν ἡμῖν τρόπον, καὶ προνοούμενοι μήποτε αἰφνιδίου μετέπειτα ταραχῆς ἐνστάσης ἡμῖν, τοὺς δυσσεβεῖς τούτους κατὰ νώτου προδότας καὶ βαρβάρους ἔχωμεν πολεμίους,

Προστετάχαμεν ἅμα τῷ

προσπεσεῖν τὴν ἐπιστολὴν τήνδε, αὐθωρὶ τοὺς ἐννεμομένους σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις μετὰ ὕβρεων καὶ σκυλμῶν ἀποστεῖλαι πρὸς ἡμᾶς ἐν δεσμοῖς σιδηροῖς πάντοθεν κατακεκλεισμένους, εἰς ἀνήκεστον καὶ δυσκλεῆ πρέποντα δυσμενέσι φόνον.

Τούτων γὰρ ὁμοῦ κολασθέντων, διειλήφαμεν εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τελείως ἡμῖν τὰ πράγματα ἐν εὐσταθείᾳ καὶ βελτίστῃ διαθέσει κατασταθήσεσθαι.

Ὃς δ' ἂν σκεπάσῃ τινὰ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ γεραιοῦ μέχρι νηπίου μέχρι τῶν ὑπομαστιδίων, αἰσχίστοις βασάνοις ἀποτυμπανισθήσεται πανοικί.

Μηνύειν δὲ τὸν βουλόμενον, ἐφ' ᾧ τὴν οὐσίαν τοῦ ἐμπίπτοντος ὑπὸ τὴν εὔθυναν λήψεται, καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ἀργυρίου δραχμὰς δισχιλίας, καὶ τῆς ἐλευθερίας τεύξεται καὶ στεφανωθήσεται.

Πᾶς δὲ τόπος οὗ ἐὰν φωραθῇ τὸ σύνολον σκεπαζόμενος Ἰουδαῖος, ἄβατος καὶ πυριφλεγὴς γινέσθω, καὶ πάσῃ θνητῇ φύσει κατὰ πάντα ἄχρηστος φανήσεται εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον.

Καὶ ὁ μὲν τῆς ἐπιστολῆς τύπος οὕτως ἐγέγραπτο.

Πάντη δὲ ὅπου προσέπιπτε τοῦτο τὸ πρόσταγμα, δημοτελὴς συνίστατο τοῖς ἔθνεσιν εὐωχία μετὰ ἀλαλαγμῶν καὶ χαρᾶς, ὡς ἂν τῆς προκατεσκιρρωμένης αὐτοῖς πάλαι κατὰ διάνοιαν, μετὰ παρρησίας συνεκφαινομένης ἀπεχθείας.

Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἀνήκεστον πένθος ἦν καὶ πανόδυρτος μετὰ δακρύων βοὴ, στεναγμοῖς πεπυρωμένης τῆς αὐτῶν πάντοθεν καρδίας, ὀλοφυρομένων τὴν ἀπροσδόκητον ἐξαίφνης ἐπικριθεῖσαν αὐτοῖς ὀλεθρίαν.

Τίς νομὸς ἢ πόλις, ἢ τίς τὸ σύνολον οἰκητὸς τόπος, ἢ τίνες ἀγυιαὶ κοπετοῦ καὶ γόων ἐπ' αὐτοῖς οὐκ ἐμπιπλῶντο;

Οὕτω γὰρ μετὰ πικρᾶς καὶ ἀνοίκτου ψυχῆς ὑπὸ τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν ὁμοθυμαδὸν ἐξαπεστέλλοντο, ὥστε ἐπὶ ταῖς ἐξάλλοις τιμωρίαις καί τινας τῶν ἐχθρῶν, λαμβάνοντας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν κοινὸν ἔλεον, καὶ λογιζομένους τὴν ἄδηλον τοῦ βίου καταστροφὴν, δακρύειν αὐτῶν τὴν δυσάθλιον ἐξαποστολήν.

Ἤγετο γὰρ γεραιῶν πλῆθος πολιᾷ πεπυκασμένων, τὴν ἐκ τοῦ γήρως νωθρότητα ποδῶν ἐπικύφων, ἀνατροπῆς ὁρμῇ βιαίας, ἀπάσης αἰδοῦς ἄνευ πρὸς ὀξεῖαν καταχρωμένων πορείαν.

Αἱ δὲ ἄρτι πρὸς βίου κοινωνίαν γαμικὸν ὑπεληλυθυῖαι παστὸν νεάνιδες, ἀντὶ τέρψεως μεταλαβοῦσαι γόους, καὶ κόνει τὴν μυροβρεχῆ πεφυρμέναι κόμην, ἀκαλύπτως δὲ ἀγόμεναι, θρῆνον ἀνθ' ὑμεναίων ὁμοθυμαδὸν ἐξῆρχον, ὡς ἐσπαραγμέναι σκυλμοῖς ἀλλοεθνέσι.

Δέσμιαι δὲ δημόπαι μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐμβολῆς εἵλκοντο μετὰ βίας.

Οἵ τε τούτων συζυγεῖς βρόχοις ἀντὶ στεφέων τοὺς αὐχένας

περι-

περιπεπλεγμένοι μετὰ ἀκμαίας καὶ νεανικῆς ἡλικίας, ἀντὶ εὐωχίας καὶ νεωτερικῆς ῥαθυμίας τὰς ἐπιλοίπους τῶν γάμων ἡμέρας ἐν θρήνοις διῆγον, παρὰ πόδας ἤδη τὸν ᾅδην ὁρῶντες κείμενον.

Κατήχθησαν δὲ θηρίων τρόπον ἀγόμενοι σιδηροδέσμοις ἀνάγκαις· οἱ μὲν τοῖς ζυγοῖς τῶν πλοίων προσηλωμένοι τοὺς τραχήλους, οἱ δὲ τοὺς πόδας ἀρρήκτοις κατησφαλισμένοι πέδαις,

Ἔτι καὶ τῷ καθύπερθε πυκνῷ σανιδώματι διακειμένῳ τὸ φέγγος ἀποκλειόμενοι, ὅπως πάντοθεν ἐσκοτισμένοι τοὺς ὀφθαλμούς, ἀγωγὴν ἐπιβούλων ἐν παντὶ τῷ κατάπλῳ λαμβάνωσι.

Τούτων δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην σχεδίαν ἀχθέντων, καὶ τοῦ παράπλου περανθέντος, καθὼς ἦν δεδογματισμένον τῷ βασιλεῖ, προσέταξεν αὐτοὺς ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως ἱπποδρόμῳ παρεμβαλεῖν, ἀπλέτῳ καθεστῶτι περιμέτρῳ, καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν ἄγαν εὐκαιροτάτῳ καθεστῶτι πᾶσι τοῖς καταπορευομένοις εἰς τὴν πόλιν, καὶ τοῖς ἐκ τούτων εἰς τὴν χώραν στελλομένοις πρὸς ἐκδημίαν· πρὸς τὸ μηδὲ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ κοινωνεῖν, μηδὲ τὸ σύνολον καταξιῶσαι περιβόλων.

Ὡς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, ἀκούσας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ὁμοεθνεῖς κρυβῇ ἐκπορευομένους πυκνότερον ἀποδύρεσθαι τὴν ἀκλεῆ τῶν ἀδελφῶν ταλαιπωρίαν,

Διοργισθεὶς προσέταξε καὶ τούτοις ὁμοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιμελῶς ὡς ἐκείνοις ποιῆσαι, μὴ λειπομένοις κατὰ μηδένα τρόπον τῆς ἐκείνων τιμωρίας,

Ἀπογραφῆναι δὲ πᾶν τὸ φῦλον ἐξ ὀνόματος, εἰς τὴν ἔμπροσθε βραχεῖ προδεδηλωμένην τῶν ἔργων κατάπονον λατρείαν, στρεβλωθέντας δὲ ταῖς παρηγγελμέναις αἰκίαις τὸ τέλος ἀφανίσαι μιᾶς ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας.

Ἐγένετο μὲν οὖν ἡ τούτων ἀπογραφὴ μετὰ πικρᾶς σπουδῆς καὶ φιλοτίμου προσεδρείας ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἀνήνυτον λαμβάνουσα τὸ τέλος ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα.

Μεγάλως δὲ καὶ διηνεκῶς ὁ βασιλεὺς χαρᾷ πεπληρωμένος, συμπόσια ἐπὶ πάντων τῶν εἰδώλων συνιστάμενος, πεπλανημένῃ πόρρω τῆς ἀληθείας φρενὶ καὶ βεβήλῳ στόματι, τὰ μὲν κωφὰ καὶ μὴ δυνάμενα αὐτοῖς λαλεῖν ἢ ἀρήγειν, ἐπαινῶν, εἰς δὲ τὸν μέγιστον Θεὸν τὰ μὴ καθήκοντα λαλῶν.

Μετὰ δὲ τὸ προειρημένον τοῦ χρόνου διάστημα προσηνέγκαντο οἱ γραμματεῖς τῷ βασιλεῖ, μηκέτι ἰσχύειν τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι διὰ τὴν ἀμέτρητον αὐτῶν πληθύν,

Καίπερ ὄντων κατὰ τὴν χώραν ἔτι τῶν πλειόνων, τῶν μὲν κατὰ τὰς οἰκίας ἔτι συνεστηκότων, τῶν δὲ καὶ κατὰ τόπον, ὡς ἀδυνάτου καθεστῶτος πᾶσι τοῖς ἐπ' Αἴγυπτον στρατηγοῖς.

Ἀπειλήσαντος δὲ αὐτοῖς σκληρότερον ὡς δεδωροκο-

πημένοις εἰς μηχανὴν τῆς φυγῆς, συνέβη σαφῶς αὐτὸν περὶ τούτου πεισθῆναι,

Λεγόντων μετὰ ἀποδείξεως, καὶ τὴν χαρτηρίαν ἤδη καὶ τοὺς γραφικοὺς καλάμους ἐν οἷς ἐχρῶντο ἐκλελοιπέναι.

Τοῦτο δὲ ἦν ἐνέργεια τῆς τοῦ βοηθοῦντος τοῖς Ἰουδαίοις ἐξ οὐρανοῦ προνοίας ἀνικήτου.

Τότε προσκαλεσάμενος Ἕρμωνα τὸν πρὸς τῇ τῶν ἐλεφάντων ἐπιμελείᾳ, βαρείᾳ μεμεστωμένος ὀργῇ καὶ χόλῳ, κατὰ πᾶν ἀμετάθετος,

Ἐκέλευσεν ὑπὸ τὴν ἐπερχομένην ἡμέραν δαψιλέσι δράκεσι λιβανωτοῦ καὶ οἴνῳ πλείονι ἀκράτῳ ἅπαντας τοὺς ἐλέφαντας ποτίσαι, ὄντας τὸν ἀριθμὸν πεντακοσίους, καὶ ἀγριωθέντας τῇ τοῦ πόματος ἀφθόνῳ χορηγίᾳ, εἰσαγαγεῖν πρὸς συνάντησιν τοῦ μόρου τῶν Ἰουδαίων.

Ὁ μὲν τάδε προστάσσων, ἐτρέπετο πρὸς τὴν εὐωχίαν, συναγαγὼν τοὺς μάλιστα τῶν φίλων καὶ τῆς στρατιᾶς ἀπεχθῶς ἔχοντας πρὸς τοὺς Ἰουδαίους.

Ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὸ προσταχθὲν ἀραρότως Ἕρμων συνετέλει.

Οἵ τε πρὸς τούτοις λειτουργοὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐξιόντες τὰς τῶν ταλαιπώρων ἐδέσμευον χεῖρας, τήν τε λοιπὴν ἐμηχανῶντο περὶ αὐτοὺς ἀσφάλειαν, ἔννυχον δόξαντες ὁμοῦ λήψεσθαι τὸ φῦλον πέρας τῆς ὀλεθρίας.

Οἱ δὲ πάσης σκέπης ἔρημοι δοκοῦντες εἶναι τοῖς ἔθνεσιν Ἰουδαῖοι, διὰ τὴν πάντοθεν περιεχομένην αὐτοὺς μετὰ δεσμῶν ἀνάγκην,

Τὸν παντοκράτορα Κύριον καὶ πάσης δυνάμεως δυναστεύοντα, ἐλεήμονα Θεὸν αὐτῶν καὶ πατέρα, δυσκαταπαύστῳ βοῇ πάντες μετὰ δακρύων ἐπεκαλέσαντο δεόμενοι,

Τὴν κατ' αὐτῶν μεταστρέψαι βουλὴν ἀνοσίαν, καὶ ῥύσασθαι αὐτοὺς μετὰ μεγαλομερείας ἐπιφανείας ἐκ τοῦ παρὰ πόδας ἐν ἑτοίμῳ μόρου.

Τούτων μὲν οὖν ἐκτενῶς ἡ λιτανεία ἀνέβαινεν εἰς οὐρανόν.

Ὁ δὲ Ἕρμων τοὺς ἀνηλεεῖς ἐλέφαντας ποτίσας πεπληρωμένους τῆς τοῦ οἴνου πολλῆς χορηγίας, καὶ τοῦ λιβάνου μεμεστωμένους, ὄρθριος ἐπὶ τὴν αὐλὴν παρῆν περὶ τούτων προσαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ.

Τοῦτο δ' ἀπ' αἰῶνος χρόνῳ κτίσμα καλὸν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ χαριζομένου πᾶσιν οἷς ἂν αὐτὸς θελήσῃ, ὕπνου μέρος ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα.

Καὶ ἡδίστῳ καὶ βαθεῖ κατεσχέθη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ δεσπότου, τῆς ἀθέσμου μὲν προθέσεως πολὺ διεσφαλμένος, τοῦ δὲ ἀμεταθέτου λογισμοῦ μεγάλως διεψευσμένος.

Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν προσημανθεῖσαν ὥραν διαφυγόντες, τὸν ἅγιον ᾔνουν Θεὸν αὐτῶν, καὶ πάλιν ἠξίουν τὸν εὐκατάλλακτον, δεῖξαι τῆς μεγαλοσθενοῦς αὐτοῦ χειρὸς κράτος ἔθνεσιν ὑπερηφάνοις.

Μεσούσης δὲ ἤδη τῆς δεκάτης ὥρας σχεδὸν, ὁ πρὸς ταῖς κλήσεσι τεταγμένος, ἀθρ-

ους

εἰς τοὺς κλητοὺς ἰδὼν, ἔνυξε προσελθὼν τὸν βασιλέα.

Καὶ μόλις διεγείρας, ὑπέδειξε τὸν τῆς συμποσίας καιρὸν ἤδη παρατρέχοντα, τὸν περὶ τούτων λόγον ποιούμενος.

Ὃν ὁ βασιλεὺς λογισάμενος, καὶ τραπεὶς εἰς τὸν πότον, ἐκέλευσε τοὺς παραγεγονότας εἰς τὴν συμποσίαν ἄντικρυς ἀνακλιθῆναι αὐτοῦ.

Οὗ καὶ γενομένου, παρῄνει εἰς εὐωχίαν δόντας ἑαυτοὺς, τὸ παρὸν τῆς συμποσίας ἐπὶ πολὺ γεραιρομένους εἰς εὐφροσύνην καταθέσθαι μέρος.

Ἐπιπλεῖον δὲ προβαινούσης τῆς ὁμιλίας, τὸν Ἕρμωνα μεταπεμψάμενος ὁ βασιλεὺς, μετὰ πικρᾶς ἀπειλῆς ἐπυνθάνετο, τίνος ἕνεκεν αἰτίας εἰάθησαν οἱ Ἰουδαῖοι τὴν παροῦσαν ἡμέραν περιβεβιωκότες.

Τοῦ δὲ ὑποδείξαντος νυκτὸς τὸ προσταχθὲν ἐπὶ τέλος ἀγηοχέναι, καὶ τῶν φίλων αὐτῷ προσμαρτυρησάντων,

Τὴν ὠμότητα χείρονα Φαλάριδος ἐσχηκὼς ἔφη, Τοῦ τῆς σήμερον ὕπνου χάριν ἔχειν αὐτούς· ἀνυπερθέτως δὲ εἰς τὴν ἐπιτέλλουσαν ἡμέραν κατὰ τὸ ὅμοιον ἑτοίμασον τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τὸν τῶν ἀθεμίτων Ἰουδαίων ἀφανισμόν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἀσμένως πάντες μετὰ χαρᾶς οἱ παρόντες ὁμοῦ συναινέσαντες, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον ἕκαστος ἀνέλυσε.

Καὶ οὐχ οὕτως εἰς ὕπνον κατεχρήσαντο τὸν χρόνον τῆς νυκτὸς, ὡς εἰς τὸ παντοίους μηχανᾶσθαι τοῖς ταλαιπώροις δοκοῦσιν ἐμπαιγμούς.

Ἄρτι δὲ ἀλεκτρυὼν ἐκεκράγει ὄρθριος, καὶ τὰ θηρία καθωπλικὼς ὁ Ἕρμων ἐν τῷ μεγάλῳ περιστύλῳ διεκίνει.

Τὰ δὲ κατὰ τὴν πόλιν πλήθη συνήθροιστο πρὸς τὴν οἰκτροτάτην θεωρίαν, προσδοκῶντα τὴν πρωΐαν μετὰ σπουδῆς.

Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν ἀμερῆ ψυχουλκούμενοι χρόνον, πολυδάκρυον ἱκετείαν ἐν μέλεσι γοεροῖς τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐδέοντο τοῦ μεγίστου Θεοῦ, πάλιν αὐτοῖς βοηθῆσαι συντόμως.

Οὔπω δὲ ἡλίου βολαὶ κατεσπείροντο, καὶ τοῦ βασιλέως τοὺς φίλους ἐκδεχομένου, ὁ Ἕρμων παραστὰς, ἐκάλει πρὸς τὴν ἔξοδον, ὑποδεικνύων τὸ πρόθυμον τοῦ βασιλέως ἐν ἑτοίμῳ κεῖσθαι.

Τοῦ δὲ ἀποδεξαμένου καὶ καταπλαγέντος ἐπὶ τῇ παρανόμῳ ἐξόδῳ, κατὰ πᾶν ἀγνωσίᾳ κεκρατημένος ἐπυνθάνετο, τί τὸ πρᾶγμα ἐφ' οὗ τοῦτο αὐτῷ μετὰ σπουδῆς τετέλεσται.

Τοῦτο δὲ ἦν ἡ ἐνέργεια τοῦ πάντα δεσπόζοντος Θεοῦ, τῶν πρὶν αὐτῷ μεμηχανημένων λήθην κατὰ διάνοιαν ἐντεθεικότος.

Ὁ δὲ Ἕρμων ὑπεδείκνυε καὶ πάντες οἱ φίλοι, τὰ θηρία καὶ τὰς δυνάμεις ἡτοιμάσθαι βασιλεῦ κατὰ τὴν σὴν ἐκτενῆ πρόθεσιν.

Ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσι πληρωθεὶς βαρεῖ χόλῳ, διὰ τὸ περὶ τούτων προνοίᾳ Θεοῦ διεσκεδάσθαι πᾶν αὐτοῦ τὸ νόημα,

μα, ἐνάτην ἴσως μετ᾽ ἀπειλῆς εἶπεν,

Εἴ σοι γονεῖς παρῆσαν ἢ παίδων γοναί, τήνδε θηρσὶν ἀγρίοις ἐσκεύασα ἂν δαψιλῆ θοίναν, ἀντὶ τῶν ἀνεγκλήτων, ἐμοὶ καὶ προγόνοις ἐμοῖς ἀποδεδειγμένων ὁλοσχερῆ βεβαίαν πίστιν ἐξόχως, Ἰουδαίων.

Καί γε εἰ μὴ διὰ τὴν τῆς συντροφίας στοργὴν καὶ τῆς χρείας, τὸ ζῆν ἀντὶ τούτων ἐστερήθης.

Οὕτως ὁ Ἕρμων ἀπροσδόκητον καὶ ἐπικίνδυνον ὑπήνεγκεν ἀπειλήν, καὶ τῇ ὁράσει καὶ τῷ προσώπῳ συνεστάλη.

Ὁ καθεὶς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρέων, τοὺς συνηθροισμένους ἀπέλυσεν ἕκαστον ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἀσχολίαν.

Οἵ τε Ἰουδαῖοι τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀκούσαντες, τὸν ἐπιφανῆ Θεὸν καὶ βασιλέα τῶν βασιλέων ᾔνουν, καὶ τῆσδε τῆς βοηθείας αὐτοῦ τετευχότες.

Κατὰ δὲ τούτους τοὺς νόμους ὁ βασιλεὺς συστησάμενος πάλιν τὸ συμπόσιον, εἰς εὐφροσύνην τραπῆναι παρεκάλει.

Τὸν δὲ Ἕρμωνα προσκαλεσάμενος μετ᾽ ἀπειλῆς εἶπε, Ποσάκις σοι δεῖ περὶ τούτων αὐτῶν προστάττειν ἀθλιώτατε;

Τοὺς ἐλέφαντας ἔτι καὶ νῦν καθόπλισον εἰς τὴν αὔριον ἐπὶ τὸν τῶν Ἰουδαίων ἀφανισμόν.

Οἱ δὲ συνανακείμενοι συγγενεῖς τὴν ἄστατον διάνοιαν αὐτοῦ θαυμάζοντες, προσεφέροντο τάδε,

Βασιλεῦ, μέχρι τίνος ὡς ἀλόγους ἡμᾶς διαπειράζεις, προστάσσων ἤδη τρίτον αὐτοὺς ἀφανίσαι, καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐκ μεταβολῆς ἀναλύων τὰ σοὶ δεδογμένα;

Ὧν χάριν ἡ πόλις διὰ τὴν προσδοκίαν ὀχλεῖ· καὶ πληθύουσα συστροφαῖς, ἤδη καὶ κινδυνεύει πολλάκις διαρπασθῆναι.

Ὅθεν ὁ κατὰ πάντα Φάλαρις βασιλεὺς ἐμπλησθεὶς ἀλογιστίας, καὶ τὰς γινομένας πρὸς ἐπισκοπὴν τῶν Ἰουδαίων ἐν αὐτῷ μεταβολὰς τῆς ψυχῆς παρ᾽ οὐδὲν ἡγούμενος, ἀτελέστατον ἐβεβαίωσεν ὅρκον, ὁρισάμενος τούτους μὲν ἀνυπερθέτως πέμψειν εἰς ᾅδην, ἐν γόνασι καὶ ποσὶ θηρίων ᾐκισμένους,

Ἐπιστρατεύσαντα δὲ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν, ἰσόπεδον πυρὶ καὶ δόρατι θήσειν διὰ τάχους, καὶ τὸν ἄβατον αὐτῶν ἡμῖν ναὸν πυρὶ πρηνέα ἐν τάχει, καὶ τῶν συντελούντων ἐκεῖ θυσίας ἔρημον τὸν ἅπαντα χρόνον καταστήσειν.

Τότε περιχαρεῖς ἀναλύσαντες οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς, μετὰ πίστεως διέτασσον τὰς δυνάμεις ἐπὶ τοὺς εὐκαιροτάτους τόπους τῆς πόλεως πρὸς τὴν τήρησιν.

Ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης, τὰ θηρία σχεδὸν εἰπεῖν εἰς κατάστημα μανιῶδες ἀγηοχώς, εὐωδεστάτοις πόμασιν οἴνου λελιβανωμένου φοβεραῖς κατεσκευασμένα σκευαῖς,

Περὶ τὴν ἕω, τῆς πόλεως ἤδη πλήθεσιν ἀναριθμήτοις κατὰ τὸν ἱππόδρομον καταμεμεστωμένης,

στρωμνῆς, εἰσελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν, ἐπὶ τὸ προκείμενον ὤτρυνε τὸν βασιλέα.

Ὁ δὲ ὀργῇ βαρείᾳ γεμίσας δυσσεβῆ φρένα, παντὶ τῷ βάρει σὺν τοῖς θηρίοις ἐξώρμησε, βουλόμενος ἀτρώτῳ καρδίᾳ καὶ κόραις ὀφθαλμῶν θεάσασθαι τὴν ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον τῶν προσσεσημασμένων καταστροφήν.

Ὡς δὲ τῶν ἐλεφάντων ἐξιόντων περὶ πύλην, καὶ τῆς συνεπομένης ἐνόπλου δυνάμεως, τό τε τοῦ πλήθους πορείας κονιορτὸν ἰδόντες, καὶ βαρυηχῆ θόρυβον ἀκούσαντες οἱ Ἰουδαῖοι,

Ὑστάτην βίου ῥοπὴν αὐτοῖς ἐκείνην δόξαντες εἶναι τὸ τέλος τῆς ἀθλιωτάτης προσδοκίας, εἰς οἶκτον καὶ γόους τραπέντες, κατεφίλουν ἀλλήλους περιπλεκόμενοι τοῖς συγγενέσιν ἐπὶ τοὺς τραχήλους ἐπιπίπτοντες, γονεῖς παισὶ καὶ μητέρες νεάνισιν, ἕτεραι δὲ νεογνὰ πρὸς μαστοὺς ἔχουσαι βρέφη τελευταῖον ἕλκοντα γάλα.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὰς ἔμπροσθεν αὐτῶν γεγενημένας ἀντιλήψεις ἐξ οὐρανοῦ συνιδόντες, πρηνεῖς ὁμοθυμαδὸν ῥίψαντες ἑαυτοὺς καὶ τὰ νήπια χωρίσαντες τῶν μαστῶν,

Ἀνεβόησαν φωνῇ μεγάλῃ σφόδρα, τὸν τῆς ἁπάσης δυνάμεως δυνάστην ἱκετεύοντες, οἰκτεῖραι μετ᾽ ἐπιφανείας αὐτοὺς ἤδη πρὸς πύλαις ᾅδου καθεστῶτας.

Ἐλεάζαρος δέ τις ἀνὴρ ἐπίσημος τῶν ἀπὸ τῆς χώρας ἱερέων, ἐν πρεσβείῳ τὴν ἡλικίαν ἤδη λελογχὼς, καὶ πάσῃ τῇ κατὰ τὸν βίον ἀρετῇ κεκοσμημένος, τοὺς περὶ αὐτὸν καταστείλας πρεσβυτέρους ἐπικαλεῖσθαι τὸν ἅγιον Θεὸν προσηύξατο τάδε·

Βασιλεῦ μεγαλοκράτωρ, ὕψιστε, παντοκράτωρ Θεὲ, τὴν πᾶσαν διακυβερνῶν ἐν οἰκτιρμοῖς κτίσιν,

Ἔπιδε ἐπὶ Ἀβραὰμ σπέρμα, ἐπὶ ἡγιασμένου τέκνα Ἰακὼβ, μερίδος ἡγιασμένης σου λαὸν ἐν ξένῃ γῇ ξένον ἀδίκως ἀπολλύμενον, πάτερ.

Σὺ Φαραὼ πληθύνοντα ἅρμασι, τὸν πρὶν Αἰγύπτου ταύτης δυνάστην, ἐπαρθέντα ἀνόμῳ θράσει καὶ γλώσσῃ μεγαλοῤῥήμονι, σὺν τῇ ὑπερηφάνῳ στρατιᾷ ποντοβρόχους ἀπώλεσας, φέγγος ἐπιφάνας ἐλέους Ἰσραὴλ γένει.

Σὺ τὸν ἀναριθμήτοις δυνάμεσι γαυρωθέντα Σενναχηρεὶμ βαρὺν Ἀσσυρίων βασιλέα, δόρατι τὴν πᾶσαν ὑποχείριον ἤδη λαβόντα γῆν, καὶ μετεωρισθέντα ἐπὶ τὴν ἁγίαν σου πόλιν, βαρέα λαλοῦντα κόμπῳ καὶ θράσει, δέσποτα ἔθραυσας, ἔκδηλον δεικνὺς ἔθνεσι πολλοῖς τὸ σὸν κράτος.

Σὺ τοὺς κατὰ τὴν Βαβυλωνίαν τρεῖς ἑταίρους πυρὶ τὴν ψυχὴν αὐθαιρέτως δεδωκότας εἰς τὸ μὴ λατρεῦσαι τοῖς κενοῖς, διάπυρον δροσίσας κάμινον, ἐῤῥύσω μέχρι τριχὸς ἀπημάντους, φλόγα πᾶσιν ἐπιπέμψας τοῖς ὑπεναντίοις.

Σὺ τὸν διαβολαῖς φθόνου λέουσι κατὰ γῆς ῥιφέντα θηρσὶ βορὰν Δανιὴλ εἰς φῶς ἀνήγαγες ἀσινῆ.

Τόν τε βυθοτρεφοῦς ἐν γαστρὶ κήτους Ἰωνᾶν τηκόμενον ἀφει-

ἀφειδῶς, ἀπήμαντον πᾶσιν οἰκείοις ἀνέδειξας πάτερ.

Καὶ νῦν μισύβρι, πολυέλεε, τῶν ὅλων σκεπαστά, τὸ τάχος ἐπιφάνηθι τοῖς ἀπὸ Ἰσραὴλ γένους, ὑπὸ δὲ ἐβδελυγμένων ἀνόμων ἐθνῶν ὑβριζομένοις.

Εἰ δὲ ἀσεβείαις κατὰ τὴν ἀποικίαν ὁ βίος ἡμῶν ἐνέσχηται, ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθρῶν χειρός, ὡς προαιρῇ δέσποτα ἀπόλεσον ἡμᾶς μόρῳ.

Μὴ τοῖς ματαίοις οἱ ματαιόφρονες εὐλογησάτωσαν ἐπὶ τῇ τῶν ἠγαπημένων σου ἀπωλείᾳ, λέγοντες, Οὐδὲ ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Σὺ δὲ ὁ πᾶσαν ἀλκὴν καὶ δυναστείαν ἔχων ἅπασαν, αἰώνιε, νῦν ἔπιδε· ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς καθ' ὕβριν ἀνόμων ἀλόγιστον ἐκ τοῦ ζῆν μεθισταμένους ἐν ἐπιβούλων τρόπῳ.

Πτηξάτω δὲ ἔθνη σὴν δύναμιν ἀνίκητον σήμερον ἔντιμε, δύναμιν ἔχων ἐπὶ σωτηρίᾳ Ἰακὼβ γένους.

Ἱκετεύει σε τὸ πᾶν πλῆθος τῶν νηπίων καὶ οἱ τούτων γονεῖς μετὰ δακρύων.

Δειχθήτω πᾶσιν ἔθνεσιν ὅτι μεθ' ἡμῶν εἶ Κύριε, καὶ οὐκ ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ καθὼς εἶπας, ὅτι οὐδ' ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὄντων ὑπερεῖδες αὐτούς, οὕτως ἐπιτέλεσον Κύριε.

Τοῦ δὲ Ἐλεαζάρου λήγοντος ἄρτι τῆς προσευχῆς, ὁ βασιλεὺς σὺν τοῖς θηρίοις καὶ παντὶ τῷ τῆς δυνάμεως φρυάγματι κατὰ τὸν ἱππόδρομον παρῆγε.

Καὶ θεωρήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι, μέγα εἰς οὐρανὸν ἀνέκραξαν, ὥστε καὶ τοὺς παρακειμένους αὐλῶνας συνηχήσαντας, ἀκατάσχετον οἰμωγὴν ποιῆσαι παντὶ τῷ στρατοπέδῳ.

Τότε ὁ μεγαλόδοξος παντοκράτωρ καὶ ἀληθινὸς Θεός, ἐπιφάνας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πρόσωπον, ἠνέῳξε τὰς οὐρανίους πύλας, ἐξ ὧν δεδοξασμένοι δύο φοβεροειδεῖς ἄγγελοι κατέβησαν φανεροὶ πᾶσι πλὴν τοῖς Ἰουδαίοις,

Καὶ ἀντέστησαν, καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὑπεναντίων ἐπλήρωσαν ταραχῆς καὶ δειλίας, καὶ ἀκινήτοις ἔδησαν πέδαις.

Καὶ ὑπόφρικον καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα ἐγενήθη, καὶ λήθη τὸ θράσος αὐτοῦ τὸ βαρύθυμον ἔλαβε.

Καὶ ἀπέστρεψαν τὰ θηρία ἐπὶ τὰς συνεπομένας ἐνόπλους δυνάμεις, καὶ κατεπάτουν αὐτὰς καὶ ὠλόθρευον.

Καὶ μετεστράφη τοῦ βασιλέως ἡ ὀργὴ εἰς οἶκτον καὶ δάκρυα ὑπὲρ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῷ μεμηχανημένων.

Ἀκούσας γὰρ τῆς κραυγῆς, καὶ συνιδὼν πρηνεῖς ἅπαντας εἰς τὴν ἀπώλειαν, δακρύσας μετὰ ὀργῆς τοῖς φίλοις διηπειλεῖτο, λέγων,

Παραβασιλεύετε, καὶ τυράννους ὑπερβεβήκατε ὠμότητι· καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν ὑμῶν εὐεργέτην ἐπιχειρεῖτε τῆς ἀρχῆς ἤδη καὶ τοῦ πνεύματος μεθιστᾶν, λάθρα μηχανώμενοι τὰ μὴ συμφέροντα τῇ βασιλείᾳ.

Τίς τοὺς κρατήσαντας ἡμῶν ἐν πίστει τὰ τῆς χώρας ὀχυρώματα, τῆς οἰκίας ἀποστήσας ἕκαστον ἀλόγως ἤθροισεν ἐνθάδε;

Τίς

Τίς δὲ ἐξαρχῆς εὔνοια πρὸς ἡμᾶς κατὰ πάντα διαφέροντας πάντων ἐθνῶν, καὶ δὲ χειρίστους πλεονάκις ἀνθρώπων ἐπιδεδεγμένους κινδύνους, οὕτως ἀθέσμοις περιέβαλεν αἰκίαις;

Λύσατε, ἐκλύσατε ἄδικα δεσμά· εἰς τὰ ἴδια μετ' εἰρήνης ἐξαποστείλατε, τὰ προπεπραγμένα παραιτησάμενοι.

Ἀπολύσατε δὲ υἱοὺς τοῦ παντοκράτορος ἐπουρανίου Θεοῦ ζῶντος, ὃς ἀφ' ἡμετέρων μέχρι τοῦ νῦν προγόνων ἀπαραπόδιστον μετὰ δόξης εὐστάθειαν παρέχει τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν.

Ὁ μὲν οὖν ταῦτα ἔλεξεν· οἱ δὲ ἐν ἀμερεῖ χρόνῳ λυθέντες, τὸν ἅγιον σωτῆρα Θεὸν αὐτῶν εὐλόγουν, ἄρτι τὸν θάνατον ἐκπεφευγότες.

Εἶτα ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν ἀπαλλαγείς, τὸν ἐπὶ τῶν προσόδων προσκαλεσάμενος, ἐκέλευσεν οἴνους τε καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς εὐωχίαν ἐπιτήδεια τοῖς Ἰουδαίοις χορηγεῖν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, κρίνας αὐτοὺς ἐν ᾧ τόπῳ ἔδοξαν τὸν ὄλεθρον ἀναλαμβάνειν, ἐν τούτῳ ἐν εὐφροσύνῃ πάσῃ σωτήρια ἄγειν.

Τότε οἱ πρὶν ἐπονείδιστοι καὶ πλησίον τοῦ ᾅδου, μᾶλλον δ' ἐπ' αὐτῷ βεβηκότες, ἀντὶ πικροῦ καὶ δυσαιάκτου μόρου, κώθωνα σωτήριον συστησάμενοι, τὸν εἰς πτῶσιν αὐτοῖς καὶ τάφον ἑτοιμασμένον τόπον κλισίαις κατεμέρισαν πλήρεις χαρμονῆς.

Καταλήξαντες δὲ θρήνου πανόδυρτον μέλος, ἀνέλαβον ᾠδὴν πάτριον, τὸν σωτῆρα καὶ τερατοποιὸν αἰνοῦντες Θεόν· οἰμωγήν τε πᾶσαν καὶ κωκυτὸν ἀπωσάμενοι, χοροὺς συνίσταντο εὐφροσύνης εἰρηνικῆς σημεῖον.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς περὶ τούτων συμπόσιον βαρὺ συναγαγών, ἀδιαλείπτως εἰς οὐρανὸν ἀνθωμολογεῖτο μεγαλομερῶς ἐπὶ τῇ παραδόξῳ γενηθείσῃ αὐτῷ σωτηρίᾳ.

Οἵ τε πρὶν εἰς ὄλεθρον καὶ οἰωνοβρώτους αὐτοὺς ἔσεσθαι τιθέμενοι, μετὰ χαρᾶς ἀπογραψάμενοι, κατεστέναξαν, αἰσχύνην ἐφ' ἑαυτοῖς περιβαλλόμενοι, καὶ τὴν πυρίπνουν τόλμαν ἀκλεῶς ἐσβεσμένοι.

Οἵ τε Ἰουδαῖοι, καθὼς προειρήκαμεν, συστησάμενοι τὸν προειρημένον χορόν, μετ' εὐωχίας ἐν ἐξομολογήσεσιν ἱλαραῖς καὶ ψαλμοῖς διῆγον,

Καὶ κοινὸν ὁρισάμενοι περὶ τούτων θεσμὸν ἐπὶ πᾶσαν τὴν παροικίαν αὐτῶν εἰς γενεάς, τὰς προειρημένας ἡμέρας ἄγειν ἔστησαν εὐφροσύνους, οὐ πότου χάριν καὶ λιχνείας, σωτηρίας δὲ τῆς διὰ Θεὸν γενομένης αὐτοῖς.

Ἐνέτυχον δὲ τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν εἰς τὰ ἴδια αἰτούμενοι.

Ἀπογράφονται δὲ αὐτοὺς ἀπὸ πέμπτης καὶ εἰκάδος τοῦ Παχὼν ἕως τῆς τετάρτης τοῦ Ἐπιφί, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα· συνίστανται δὲ αὐτῶν τὴν ἀπώλειαν ἀπὸ πέμπτης τοῦ Ἐπιφὶ ἕως ἑβδόμης, ἡμέραις τρισίν.

Ἐν αἷς καὶ μεγαλοδόξως ἐπιφάνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ ὁ τῶν ὅλων δυνάστης, ἀπταίστους αὐτοὺς

τοὺς ἐῤῥύσατο ὁμοθυμαδόν.

Ἐνεχοῦντο δὲ πάνθ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως χορηγούμενοι μέχρι τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης, ἐν ᾗ καὶ τὴν ἐντυχίαν ἐποιήσαντο περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν.

Συναινέσας τε αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, ἔγραψεν αὐτοῖς τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατὰ πόλιν στρατηγοὺς μεγαλοψύχως τὴν ἐκτενίαν ἔχουσαν.

Βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον στρατηγοῖς καὶ πᾶσι τοῖς τεταγμένοις ἐπὶ πραγμάτων, χαίρειν καὶ ἐῤῥῶσθαι.

Ἐῤῥώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, κατευθύναντος ἡμῖν τοῦ μεγάλου Θεοῦ τὰ πράγματα καθὼς προαιρούμεθα.

Τῶν φίλων τινὲς κακοηθείᾳ πυκνότερον ἡμῖν παρακείμενοι, συνέπεισαν ἡμᾶς εἰς τὸ τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ἰουδαίους, συναθροίσαντας σύστημα, κολάσασθαι ξενιζούσαις ἀποστατῶν τιμωρίαις,

Προσφερόμενοι μήποτε εὐσταθήσειν τὰ πράγματα ἡμῶν, δι' ἣν ἔχουσιν οὗτοι πρὸς πάντα τὰ ἔθνη δυσμένειαν, μέχρις ἂν συντελεσθῇ τοῦτο.

Οἳ καὶ δεσμίους καταγαγόντες αὐτοὺς μετὰ σκυλμῶν ὡς ἀνδράποδα, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπιβούλους, ἄνευ πάσης ἀνακρίσεως καὶ ἐξετάσεως ἐπεχείρησαν ἀνελεῖν, νόμου Σκυθῶν ἀγριωτέραν ἐμπεπορπημένοι ὠμότητα.

Ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις σκληρότερον διαπειλησάμενοι, καθ' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπιείκειαν, μόγις τὸ ζῆν αὐτοῖς χαρισάμενοι, καὶ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν ἐγνωκότες ἀσφαλῶς ὑπερασπικότα τῶν Ἰουδαίων, ὡς πατέρα ὑπὲρ υἱῶν διαπαντὸς ὑπερμαχοῦντα,

Τήν τε τοῦ φίλου ἣν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς βεβαίαν καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν εὔνοιαν ἀναλογισάμενοι, δικαίως ἀπολελύκαμεν πάσης καθ' ὁντιναοῦν αἰτίας τρόπον.

Καὶ προστετάχαμεν ἑκάστῳ πάντας εἰς τὰ ἴδια ἐπιστρέφειν, ἐν παντὶ τόπῳ μηθενὸς αὐτοὺς τὸ σύνολον καταβλάπτοντος, μήτε ὀνειδίζειν περὶ τῶν γεγενημένων παρὰ λόγον.

Γινώσκετε γὰρ ὅτι κατὰ τούτων ἐάν τι κακοτεχνήσωμεν πονηρὸν, ἢ ἐπιλυπήσωμεν αὐτοὺς τὸ σύνολον, οὐκ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν πάσης δεσπόζοντα δυνάμεως Θεὸν ὕψιστον ἀντικείμενον ἡμῖν ἐπ' ἐκδικήσει τῶν πραγμάτων κατὰ πᾶν ἀφεύκτως διαπαντὸς ἕξομεν. ἔῤῥωσθε.

Λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, οὐκ ἐσπούδασαν εὐθέως γενέσθαι περὶ τὴν ἄφοδον, ἀλλὰ τὸν βασιλέα προσηξίωσαν τοὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων τὸν ἅγιον Θεὸν αὐθαιρέτως παραβεβηκότας καὶ τοῦ Θεοῦ τὸν νόμον, τυχεῖν δι' αὐτῶν τῆς ὀφειλομένης κολάσεως,

Προφερόμενοι τοὺς γαστρὸς ἕνεκεν τὰ θεῖα παραβεβηκότας προστάγματα, μηδέποτε εὐνοήσειν μηδὲ τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν.

Ὁ δὲ τ' ἀληθὲς αὐτοὺς λέ-

γειν

γεῖν παραδεξάμενος καὶ συναινέσας, ἔδωκεν αὐτοῖς ἄδειαν πάντων, ὅπως τοὺς παραβεβηκότας τοῦ Θεοῦ τὸν νόμον ἐξολοθρεύσωσι κατὰ πάντα τὸν ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τόπον μετὰ παῤῥησίας ἄνευ πάσης βασιλικῆς ἐξουσίας ἢ ἐπισκέψεως.

Τότε κατευφημήσαντες αὐτὸν, ὡς πρέπον ἦν, οἱ τούτων ἱερεῖς, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἐπιφωνήσαντες τὸ ἀλληλούια, μετὰ χαρᾶς ἀνέλυσε.

Τότε τὸν ἐμπεσόντα τῶν μεμιασμένων ὁμοεθνῆ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκολάζοντο, καὶ μετὰ παραδειγματισμῶν ἀνῄρουν.

Ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀνεῖλον ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας, καὶ ἤγαγον εὐφροσύνην μετὰ χαρᾶς τοὺς βεβήλους χειρωσάμενοι.

Αὐτοὶ δὲ οἱ μέχρι θανάτου τὸν Θεὸν ἐσχηκότες, παντελῆ σωτηρίας ἀπόλαυσιν εἰληφότες, ἀνέζευξαν ἐκ τῆς πόλεως παντοίοις εὐωδεστάτοις ἄνθεσι κατεστεμμένοι μετ' εὐφροσύνης καὶ βοῆς, ἐν αἴνοις καὶ παμμελέσιν ὕμνοις εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν αἰωνίῳ σωτῆρι τοῦ Ἰσραήλ.

Παραγενηθέντες δὲ εἰς Πτολεμαΐδα τὴν ὀνομαζομένην διὰ τὴν τοῦ τόπου ἰδιότητα ῥοδοφόρον, ἐν ᾗ προσέμεινεν αὐτοὺς ὁ στόλος κατὰ κοινὴν αὐτῶν βουλὴν ἡμέρας ἑπτὰ,

Ἐκεῖ ἐποίησαν πότον σωτήριον, τοῦ βασιλέως χορηγήσαντος αὐτοῖς εὐψύχως τὰ πρὸς τὴν ἄφιξιν πάντα ἑκάστῳ ἕως εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.

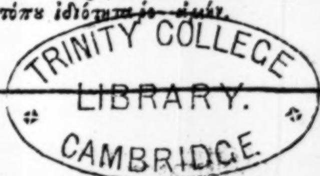
Καταχθέντες δὲ μετ' εἰρήνης ἐν ταῖς πρεπούσαις ἐξομολογήσεσιν, ὡσαύτως κἀκεῖ ἔστησαν καὶ ταύτας ἄγειν τὰς ἡμέρας ἐπὶ τὸν τῆς παροικίας αὐτῶν χρόνον εὐφροσύνους.

Ἃς καὶ ἀνιερώσαντες ἐν στήλῃ κατὰ τὸν τῆς Συμποσίας τόπον προσευχῆς καθιδρύσαντες, ἀνέλυσαν ἀσινεῖς, ἐλεύθεροι, ὑπερχαρεῖς, διά τε γῆς καὶ θαλάσσης καὶ ποταμοῦ ἀνασωζόμενοι τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιταγῇ, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν,

Καὶ πλείστην ἢ ἔμπροσθεν ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἐξουσίαν ἐσχηκότες μετὰ δόξης καὶ φόβου, τὸ σύνολον ὑπὸ μηδενὸς διασεισθέντες τῶν ὑπαρχόντων.

Καὶ πάντα τὰ ἑαυτῶν πάντες ἐκομίσαντο ἐξ ἀπογραφῆς, ὥστε τοὺς ἔχοντάς τι, μετὰ φόβου μεγίστου ἀποδοῦναι αὐτοῖς, τὰ μεγαλεῖα τοῦ μεγίστου Θεοῦ ποιήσαντος τελείως ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτῶν.

Εὐλογητὸς ὁ ῥύστης Ἰσραὴλ εἰς τοὺς ἀεὶ χρόνους· ἀμήν.

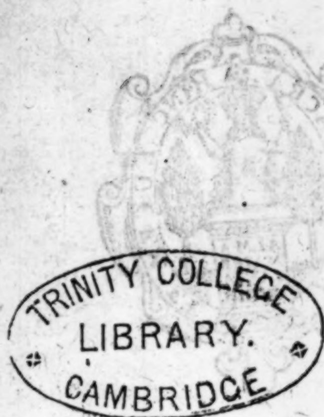
ΤΕΛΟΣ.

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΑΠΑΝΤΑ.

Ἐν τῇ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑ,
Ἐξετυπώθη παρ' ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΙΕΛΔΟΥ,
τοῦ τῆς Ἀκαδημίας Τυπογράφου. Ἔτει
ἀπὸ τῆς Θεογονίας ᾳχξε.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α΄. 1.

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ. Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ. Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών. Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών.

5 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ. Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ. Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.

6 Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου.

7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ. Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.

9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ. Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών. Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.

11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ. Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ. Ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ. Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ. Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.

15 Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ΙΗΣΟΥ͂Σ ὁ λεγόμενος ΧΡΙΣΤΟ΄Σ.

17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβίδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.

18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέ-

λαν αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων, Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβίδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν ἁγίου.

21 Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος,

23 Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25 Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ.

Κεφ. β'. 2.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες,

2 Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου,

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.

8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε, Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς, καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος,

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρῆνος, καὶ κλαυθμὸς, καὶ ὀδυρμὸς πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί.

19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ; ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, Ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων, Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ

περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου·

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας·

9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

10 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός μου ἐστὶν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί.

12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.

13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων, Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με;

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.

17 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟτε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου.

2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, Γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ·

6 Καὶ λέγει αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ, Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς

πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
7 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.
8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν·
9 Καὶ λέγει αὐτῷ, Ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.
10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὕπαγε Σατανᾶ· γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.
11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.
12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
13 Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρὲτ, ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ·
14 Ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος,
15 Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν·
16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.
17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν, Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς)
19 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων.
20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
21 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.
22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε'. 5.

Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη
εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντ-
ος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐ-
τοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων,
3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ
πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
4 Μακάριοι οἱ πενθοῦντες·
ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.
5 Μακάριοι οἱ πραεῖς·
ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι
τὴν γῆν.
6 Μακάριοι οἱ πεινῶν-
τες καὶ διψῶντες τὴν δικαιο-
σύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθή-
σονται.
7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμο-
νες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.
8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ
τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν
Θεὸν ὄψονται.
9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποι-
οί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κλη-
θήσονται.
10 Μακάριοι οἱ δεδιωγ-
μένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης·
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.
11 Μακάριοί ἐστε ὅταν
ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξω-
σι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμε-
νοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.
12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε·
ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίω-
ξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ
ὑμῶν.
13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς
γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωραν-
θῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; εἰς
οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆ-
ναι ἔξω, καὶ καταπατεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.
14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ
κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυ-
βῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·
15 Οὐδὲ καίουσι λύχνον,
καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μό-
διον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν·
καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ
οἰκίᾳ.
16 Οὕτω λαμψάτω τὸ
φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν
τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσω-
σι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς.
17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλ-
θον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ
τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον κα-
ταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.
18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
Ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία οὐ
μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου,
ἕως ἂν πάντα γένηται.
19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μί-
αν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλα-
χίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς
ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κλη-
θήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ
διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν.
20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιο-
σύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν Γραμ-
ματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ
εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν.
21 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη
τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ φονεύ-
σεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνο-
χος ἔσται τῇ κρίσει.
22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι
πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀ-
δελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ, ἔνοχος

ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ,

24 Ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε· πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

26 Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

27 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ μοιχεύσεις.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

31 Ἐρρέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται.

33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὀμόσαι ὅλως, μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ·

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως·

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι.

37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, Ναὶ, ναί· οὒ, οὔ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων, ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν.

38 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην.

40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον.

41 Καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει

μίλιον ἓν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς.

43 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς·

45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;

47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν;

48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

Κεφ. ς'. 6.

ΠΡοσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου.

4 Ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος·

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι·

18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι·

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν.

21 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται·

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;

24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ.

25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει·

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ

σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς
κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θε-
ὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν· οὐ
πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλι-
γόπιστοι;
31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε
λέγοντες, Τί φάγωμεν, ἢ
τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώ-
μεθα;
32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ
ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πα-
τὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄ-
ζετε τούτων ἁπάντων.
33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ
ταῦτα πάντα προστεθήσεται
ὑμῖν.
34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε
εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον
μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. Ἀρ-
κετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία
αὐτῆς.

Κεφ. ζ'. 7.

ΜΗ' κρίνετε, ἵνα μὴ κρι-
θῆτε.
2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρί-
νετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέ-
τρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθή-
σεται ὑμῖν.
3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ
σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κα-
τανοεῖς;
4 Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελ-
φῷ σου, Ἄφες ἐκβάλω τὸ
κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ
σου· καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου;
5 Ὑποκριτά, ἔκβαλε
πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφ-
θαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέ-
ψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ
τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσί, μηδὲ βάλητε τοὺς μαρ-
γαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν
χοίρων· μήποτε καταπατή-
σωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν
αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν
ὑμᾶς.
7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται
ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε·
κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.
8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει,
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.
9 Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄν-
θρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ
υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον
ἐπιδώσει αὐτῷ;
10 Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ,
μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ
ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγα-
θὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑ-
μῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν
αὐτόν;
12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέ-
λητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄν-
θρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖ-
τε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ
νόμος καὶ οἱ προφῆται.
13 Εἰσέλθετε διὰ τῆς στε-
νῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύ-
λη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ
ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν,
καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμε-
νοι δι' αὐτῆς.
14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ
τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγου-
σα εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι
εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν.
15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρ-
χονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμα-
σι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι
λύκοι ἅρπαγες.
16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐ-
τῶν

τῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ.

18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν.

19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20 Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ ποιεῖ αὐτοὺς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν·

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ οὐκ ἔπεσε, τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον·

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς.

Κεφ. η'. 8.

Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδοὺ, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν,

6 Καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ

Ἐγὼ

Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη, Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται. καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ, Ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν·

15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

16 Ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν·

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἷς Γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

21 Ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

24 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις,

καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐ-
το γαλήνη μεγάλη.
7 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύ-
λέγοντες, Ποταπός ἐστιν
ος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ
ασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;
8 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
έραν εἰς τὴν χώραν τῶν
σηνῶν, ὑπήντησαν αὐ-
δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ
μνημείων ἐξερχόμενοι,
εποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύ-
ινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
νης.
9 Καὶ ἰδοὺ, ἔκραξαν λέ-
τες, Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰη-
υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε
καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;
0 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ'
τῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν
κομένη.
31 Οἱ δὲ δαίμονες παρ-
λουν αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ
βάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον
ῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέ-
λην τῶν χοίρων.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες
ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων· Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶ-
σα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ
κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν,
ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν.
33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυ-
ν, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν
λιν, ἀπήγγειλαν πάντα,
τὰ τῶν δαιμονιζομένων.
34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πό-
ς ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν
Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν,
ρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ
τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον,
διεπέρασε, καὶ ἦλθεν
εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον
αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλί-
νης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ
Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε
τῷ παραλυτικῷ, Θάρσει
τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου.
3 Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν Γραμ-
ματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς,
Οὗτος βλασφημεῖ.
4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν, Ἱνα-
τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
5 Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτε-
ρον, εἰπεῖν, Ἀφέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν, Ἔγει-
ραι καὶ περιπάτει;
6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας,
(τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ)
Ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν κλί-
νην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
7 Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐ-
θαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θε-
όν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοι-
αύτην τοῖς ἀνθρώποις.
9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς
ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον κα-
θήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον,
Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέ-
γει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. Καὶ
ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνα-
κειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ,
πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ
Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρι-
σαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, Διατί μετὰ τῶν τελω-
νῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ δι-
δάσκαλος ὑμῶν;

Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω
αὐτόν.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκα-
τόνταρχος ἔφη, Κύριε, οὐκ
εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν
στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον
εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ
παῖς μου.
9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός
εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ'
ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω
τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται·
καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται. καὶ
τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο,
καὶ ποιεῖ.
10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκο-
λουθοῦσιν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
Οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύ-
την πίστιν εὗρον.
11 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολ-
λοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσ-
μῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθή-
σονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσα-
ὰκ καὶ Ἰακὼβ, ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν·
12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλεί-
ας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκό-
τος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔ-
σται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυ-
γμὸς τῶν ὀδόντων.
13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ
ἑκατοντάρχῳ, Ὕπαγε, καὶ ὡς
ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ
ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ
ἐκείνῃ.
14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν
πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην
καὶ πυρέσσουσαν·
15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς
αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ
πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη, καὶ διη-
κόνει αὐτοῖς.
16 Ὀψίας δὲ γενομένης
προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμο-
νιζομένους πολλούς· καὶ
βαλε τὰ πνεύματα λ
καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχ
ἐθεράπευσεν·
17 Ὅπως πληρωθῇ τ
θὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφ
λέγοντος, Αὐτὸς τὰς
νείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τα
σους ἐβάστασεν.
18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
λοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν,
λευσεν ἀπελθεῖν εἰς τ
ραν.
19 Καὶ προσελθὼν
Γραμματεὺς εἶπεν αὐ
Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω
ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.
20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
σοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλ
ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ο
νοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ
τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τ
κεφαλὴν κλίνῃ.
21 Ἕτερος δὲ τῶν μαθητ
αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, ἐπ
τρεψόν μοι πρῶτον ἀπελ
θεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μ
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν α
τῷ, Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφ
τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτ
νεκρούς.
23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ ε
τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
24 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μ
γας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσ
ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσ
ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς
ἐκάθευδε.
25 Καὶ προσελθόντες
μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐ-
τὸν, λέγοντες, Κύριε, σῶ-
σον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.
26 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί
δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε
ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέ-
μοις,

μοις, ϗ τῇ θαλάσσῃ· ϗ ἐ-
γένετο γαλήνη μεγάλη.
27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύ-
μασαν, λέγοντες, Ποταπός ἐστιν
οὗτος, ὅτι ϗ οἱ ἄνεμοι ϗ ἡ
θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;
28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν
Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐ-
τῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ
τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι,
χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύ-
ειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
ἐκείνης.
29 Καὶ ἰδοὺ, ἔκραξαν λέ-
γοντες, Τί ἡμῖν ϗ σοί, Ἰη-
σοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε
πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;
30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ'
αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν
βοσκομένη.
31 Οἱ δὲ δαίμονες παρ-
εκάλουν αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ
ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον
ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέ-
λην τῶν χοίρων.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες
ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων· Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶ-
σα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ
κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν,
ϗ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν.
33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυ-
γον, ϗ ἀπελθόντες εἰς τὴν
πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα,
ϗ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.
34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πό-
λις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν
τῷ Ἰησοῦ· ϗ ἰδόντες αὐτὸν,
παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον,
διεπέρασε, ϗ ἦλθεν
εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον
αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλί-
νης βεβλημένον· ϗ ἰδὼν ὁ
Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε
τῷ παραλυτικῷ, Θάρσει
τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου.
3 Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν Γραμ-
ματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς,
Οὗτος βλασφημεῖ.
4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν, Ἱνα-
τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
5 Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτε-
ρον, εἰπεῖν, Ἀφέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν, Ἔγει-
ραι ϗ περιπάτει;
6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας,
(τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ)
Ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν κλί-
νην, ϗ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
7 Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐ-
θαύμασαν, ϗ ἐδόξασαν τὸν Θε-
ὸν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοι-
αύτην τοῖς ἀνθρώποις.
9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς
ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον κα-
θήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον,
Ματθαῖον λεγόμενον· ϗ λέ-
γει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. Καὶ
ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνα-
κειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, ϗ ἰδοὺ,
πολλοὶ τελῶναι ϗ ἁμαρτωλοὶ
ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ
Ἰησοῦ ϗ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρι-
σαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, Διατί μετὰ τῶν τελω-
νῶν ϗ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ δι-
δάσκαλος ὑμῶν;

12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρείαν
ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
13 Πορευθέντες δὲ μάθε-
τε τί ἐστιν, Ἔλεον θέλω καὶ
οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέ-
σαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτω-
λοὺς εἰς μετάνοιαν.
14 Τότε προσέρχονται αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέ-
γοντες, Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι νηστεύομεν πολλά,
οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσι;
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς, Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ
νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅ-
σον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμ-
φίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος, καὶ τότε νηστεύ-
σουσιν.
16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει
ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐ-
πὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ
τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα
γίνεται.
17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ
μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ
οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ
ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς,
καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται.
18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος
αὐτοῖς, ἰδού, ἄρχων ἐλθὼν
προσεκύνει αὐτῷ λέγων,
Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτε-
λεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθών, ἐπί-
θες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐ-
τήν, καὶ ζήσεται.
19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ.
20 (Καὶ ἰδού, γυνὴ αἱμοῤ-
ῥοοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελ-
θοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ
κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
21 Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ,
Ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστρα-
φείς, καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπε,
Θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης)
23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος,
καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητάς, καὶ τὸν
ὄχλον θορυβούμενον,
24 Λέγει αὐτοῖς, Ἀνα-
χωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ
κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ
κατεγέλων αὐτοῦ.
25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ
ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε
τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη
τὸ κοράσιον.
26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη
αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐ-
κείνην.
27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν
τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ
δύο τυφλοὶ κράζοντες, καὶ
λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ
Δαβίδ.
28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰ-
κίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ
τυφλοί· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ-
ησοῦς, Πιστεύετε ὅτι δύνα-
μαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν
αὐτῷ, Ναὶ Κύριε.
29 Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν
πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.
30 Καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσα-
το αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων,
Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω.
31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διε-
φήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ
ἐκείνῃ. 32 Αὐτῶν

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

33 Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες, Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι.

38 Δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ι' 10.

Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·

3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.

5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες, Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κτήσησθε χρυσὸν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν·

10 Μὴ πήραν εἰς ὁδὸν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν.

11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.

13 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ

ἡ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

14 Καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, Οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ;

26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

27 Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.

29 Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί.

31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·

33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήση-

ταί

τοῦ μου ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώ-
πων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀ-
γὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλ-
θον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν
γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρή-
νην, ἀλλὰ μάχαιραν.
35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι
ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς
αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πεν-
θερᾶς αὐτῆς.
36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώ-
που, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.
37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ
μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου
ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ
θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου
ἄξιος.
38 Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ
ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.
39 Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ
ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.
40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς,
ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχό-
μενος, δέχεται τὸν ἀποστεί-
λαντά με.
41 Ὁ δεχόμενος προ-
φήτην εἰς ὄνομα προφήτου,
μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ
δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα
δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.
42 Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον
ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μα-
θητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐ
μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν
ὁ Ἰησοῦς διατάσσων
τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ,
μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδά-
σκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πό-
λεσιν αὐτῶν.
2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας
ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ
Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ,
3 Εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσ-
δοκῶμεν;
4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέν-
τες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ
ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε·
5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι,
καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λε-
προὶ καθαρίζονται, καὶ κω-
φοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρον-
ται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
6 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς
ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
7 Τούτων δὲ πορευομένων,
ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς
ὄχλοις περὶ Ἰωάννου, Τί
ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θε-
άσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέ-
μου σαλευόμενον;
8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰ-
δεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλα-
κοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον;
ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες,
ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων
εἰσίν.
9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰ-
δεῖν; προφήτην; ναὶ, λέγω
ὑμῖν, καὶ περισσότερον προ-
φήτου.
10 Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ
γέγραπται, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀπο-
στέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου, ὃς κατασκευά-
σει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν
σου.
11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐκ
ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναι-
κῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βα-
πτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν

τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν.

13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν·

14 Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν·

17 Καὶ λέγουσιν, Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε.

18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων· καὶ λέγουσι, Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων, καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν, Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.

20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν.

21 Οὐαί σοι Χοραζίν, οὐαί σοι Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναούμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις.

26 Ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Κεφ. ιβʹ 12.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων·

οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας, καὶ ἐσθίειν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ, Ἰδοὺ, οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ἐστὶν ὧδε.

7 Εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν, Ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους.

8 Κύριος γάρ ἐστι καὶ τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασι θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἕξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;

12 Πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; ὥστε ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας·

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος,

18 Ἰδοὺ ὁ παῖς μου, ὃν ᾑρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ Πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

19 Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

20 Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσι.

22 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον, Μήτι

οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβίδ;
24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες εἶπον, Οὗτος οὐκ
ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ
ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων.
25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐ-
τοῖς, Πᾶσα βασιλεία με-
ρισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρη-
μοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰ-
κία μερισθεῖσα καθ' ἑαυ-
τῆς, οὐ σταθήσεται·
26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν
Σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυ-
τὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθή-
σεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;
27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζε-
βοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλου-
σι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν
ἔσονται κριταί.
28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Πνεύματι
Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ.
29 Ἢ πῶς δύναταί τις
εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ δι-
αρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δή-
σῃ τὸν ἰσχυρόν, καὶ τότε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει;
30 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ,
κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνά-
γων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.
31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν,
Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφη-
μία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώ-
ποις· ἡ δὲ τοῦ Πνεύματος
βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται
τοῖς ἀνθρώποις.
32 Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον
κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφε-
θήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ
κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου,
οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν
τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ
μέλλοντι.
33 Ἢ ποιήσατε τὸ δέν-
δρον καλὸν, καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ
δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρ-
πὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ
καρποῦ τὸ δένδρον γινώ-
σκεται.
34 Γεννήματα ἐχιδνῶν,
πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν
πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ
περισσεύματος τῆς καρδίας
τὸ στόμα λαλεῖ.
35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά·
καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ
τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλ-
λει πονηρά.
36 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν
ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λαλή-
σωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώ-
σουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέ-
ρᾳ κρίσεως.
37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου
δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων
σου καταδικασθήσῃ.
38 Τότε ἀπεκρίθησάν τι-
νες τῶν Γραμματέων καὶ Φαρι-
σαίων, λέγοντες, Διδάσκα-
λε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον
ἰδεῖν.
39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτοῖς, Γενεὰ πονηρὰ
καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζη-
τεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται
αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰω-
νᾶ τοῦ προφήτου.
40 Ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς
ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕ-
τως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀνα-

στήσονται

στήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρι-
νοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόη-
σαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ
ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.
42 Βασίλισσα νότου ἐγερ-
θήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρι-
νεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν
σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ,
πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.
43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν-
θρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων
τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ
οὐχ εὑρίσκει.
44 Τότε λέγει, Ἐπιστρέψω
εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον.
Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σχολά-
ζοντα, σεσαρωμένον, καὶ κε-
κοσμημένον.
45 Τότε πορεύεται, καὶ πα-
ραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ
ἕτερα πνεύματα πονηρότε-
ρα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κα-
τοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχα-
τα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεί-
ρονα τῶν πρώτων. Οὕτως
ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ
πονηρᾷ.
46 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος
τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκει-
σαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λα-
λῆσαι.
47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ, Ἰ-
δοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελ-
φοί σου ἔξω ἑστήκασι, ζητοῦν-
τές σοι λαλῆσαι.
48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πε τῷ εἰπόντι αὐτῷ, Τίς
ἐστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰ-
σὶν οἱ ἀδελφοί μου;
49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ, εἶπεν, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου
καὶ οἱ ἀδελφοί μου.
50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελ-
φὸς, καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ
ἐστίν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΝ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν
θάλασσαν·
2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, ὥστε αὐ-
τὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα
καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει.
3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων,
Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπείρειν.
4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐ-
τὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ,
καὶ κατέφαγεν αὐτά.
5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ
πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν
πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέ-
τειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βά-
θος γῆς·
6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.
7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς
ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄ-
κανθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.
8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου
καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξή-
κοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.
9 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω.
10 Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ, Διατί
ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐ-
τοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.

12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ·

13 Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσι.

14 Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου ἡ λέγουσα, Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ, ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.

17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν·

21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιών· ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων, Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ, Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ, Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ ἔφη, Οὔ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30 Ἄφετε

30 Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

32 Ὃ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ γίνεται δένδρον· ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις· καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς.

35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταὶ, ἄγγελοί εἰσιν.

40 Ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου.

41 Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

42 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

44 Πάλιν, ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ· ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν, ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας·

46 Ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

47 Πάλιν, ὁμοία ἐστὶν ἡ

βασιλεία

βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ·

48 Ἥν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων.

50 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ, Ναὶ Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν, Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριὰμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Κεφ. ιδ´. 14.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.

3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

4 Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ.

7 Ὅθεν μεθ᾽ ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται.

8 Ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε

φάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ
φυλακῇ.
11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ
αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ
κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ
αὐτῆς.
12 Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα,
καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόν-
τες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.
13 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰη-
σοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν
πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ'
ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχ-
λοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ
ἀπὸ τῶν πόλεων.
14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς
εἶδε πολὺν ὄχλον· καὶ ἐ-
σπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους
αὐτῶν.
15 Ὀψίας δὲ γενομένης,
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἔρημός
ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη
παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς
ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς
τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑ-
αυτοῖς βρώματα.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπ-
ελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν.
17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ,
Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέν-
τε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.
18 Ὁ δὲ εἶπε, Φέρετέ
μοι αὐτοὺς ὧδε.
19 Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχ-
λους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρ-
τους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρ-
τους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀνα-
βλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλό-
γησε· καὶ κλάσας ἔδωκε
τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους,
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.
20 Καὶ ἔφαγον πάντες,
καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ
περισσεῦον τῶν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνους πλήρεις.
21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες, ἦσαν
ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι,
χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.
22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκα-
σεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ
πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς
ὄχλους.
23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχ-
λους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ'
ἰδίαν, προσεύξασθαι. Ὀψίας
δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.
24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον
τῆς θαλάσσης ἦν, βασανι-
ζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων·
ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.
25 Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ
τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐ-
τοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ
τῆς θαλάσσης.
26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν,
λέγοντες, Ὅτι φάντασμά
ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκρα-
ξαν.
27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων,
Θαρσεῖτε. Ἐγώ εἰμι· μὴ φο-
βεῖσθε.
28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ
Πέτρος εἶπε, Κύριε, εἰ σὺ
εἶ, κέλευσόν με πρός σε ἐλ-
θεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.
29 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ.
Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ
Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ
τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν
Ἰησοῦν.
30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον
ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξά-

μενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων, Κύριε, σῶσόν με.

31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας;

32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ.

34 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας.

36 Καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο, διεσώθησαν.

Κεφ. ιε'. 15.

ΤΟ'τε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες,

2 Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;

4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο, λέγων, Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καὶ, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.

6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.

7 Ὑποκριταὶ, καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων,

8 Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

9 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούετε καὶ συνίετε.

11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον αὐτῷ, Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν;

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε, Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθήσεται.

14 Ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην.

16 Ὁ

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;

17 Οὔπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;

18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαὶ, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγουσα, Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες, Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα, Κύριε, βοήθει μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

27 Ἡ δὲ εἶπε, Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλλοὺς, καὶ ἑτέρους πολλοὺς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·

31 Ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε, Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες, ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΚΑὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὀψίας γενομένης λέγετε, Εὐδία· πυῤῥάζει γὰρ ὁ οὐρανός.

3 Καὶ πρωῒ, Σήμερον χειμών· πυῤῥάζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταὶ, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε;

4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθε.

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες, Ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.

8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε;

9 Οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν, προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

14 Οἱ δὲ εἶπον, Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε, Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος εἶ Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ᾽ ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

18 Κἀγὼ

18 Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾷν αὐτῷ, λέγων, Ἵλεώς σοι Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.

23 Ὁ δὲ στραφεὶς εἶπε τῷ Πέτρῳ, Ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι·

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν,

26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδοὺ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ.

5 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.

6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθη-

καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον
αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφό-
δρα.
7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰη-
σοῦς ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν,
Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.
8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον,
εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.
9 Καὶ καταβαινόντων αὐ-
τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων,
Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα,
ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
νεκρῶν ἀναστῇ.
10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες,
Τί οὖν οἱ Γραμματεῖς λέγου-
σιν, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν
πρῶτον;
11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἠλίας
μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκα-
ταστήσει πάντα·
12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἠ-
λίας ἤδη ἦλθε· καὶ οὐκ ἐπέ-
γνωσαν αὐτὸν, ἀλλ' ἐποίησαν
ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πά-
σχειν ὑπ' αὐτῶν.
13 Τότε συνῆκαν οἱ μα-
θηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.
14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν
πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν
αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπε-
τῶν αὐτῷ,
15 Καὶ λέγων, Κύριε,
ἐλέησόν μου τὸν υἱὸν, ὅτι σε-
ληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει·
πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ
πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕ-
δωρ.
16 Καὶ προσήνεγκα αὐ-
τὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ
ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦ-
σαι.
17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν, Ὦ γενεὰ ἄπι-
στος καὶ διεστραμμένη, ἕως πό-
τε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πό-
τε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ
μοι αὐτὸν ὧδε.
18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐξῆλθεν ἀπ'
αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθε-
ραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης.
19 Τότε προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδί-
αν, εἶπον, Διατί ἡμεῖς οὐκ
ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;
20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς, Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν.
Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, Ἐὰν ἔ-
χητε πίστιν ὡς κόκκον σινά-
πεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ,
Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ
μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνα-
τήσει ὑμῖν.
21 Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ
ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευ-
χῇ καὶ νηστείᾳ.
22 Ἀναστρεφομένων δὲ αὐ-
τῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μέλλει ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.
23 Καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐ-
τὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐ-
γερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν
σφόδρα.
24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν
εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθον
οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνον-
τες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον, Ὁ
διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ
δίδραχμα;
25 Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προ-
έφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων, Τί σοι δοκεῖ, Σίμων;
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων
λαμβάνουσι

λαμβάνουσι τέλη, ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς, πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὑρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Κεφ. ιη' 18.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,

3 Καὶ εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ἐὰν μὴ στραφῆτε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

4 Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἓν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.

7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.

8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σου, ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

10 Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐννενηκονταεννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον;

13 Καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταεννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων.

15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκού-

σῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα.

17 Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε, Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Οὐ λέγω σοι, Ἕως ἑπτάκις, ἀλλ', Ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

23 Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24 Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.

25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἀποδοθῆναι.

26 Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων, Ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων, Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ, Δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με·

33 Οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα;

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Κεφ. ιθ΄ 19.

ΚΑὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ, Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;

5 Καὶ εἶπεν, Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·

6 Ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

7 Λέγουσιν αὐτῷ, Τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν;

8 Λέγει αὐτοῖς, Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ᾽ ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας, μοιχᾶται.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικὸς, οὐ συμφέρει γαμῆσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ᾽ οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρείτω.

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδοὺ, εἷς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός· εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς.

18 Λέγει αὐτῷ, Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, Τὸ, Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις·

Οὐ κλέψεις. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καί, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος, Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· Τί ἔτι ὑστερῶ;

21 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες, Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

Κεφ. κʹ 20.

Ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς·

4 Κἀκείνοις εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθών, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ, Ὅτι οὐ-

δεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε.

8 Ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων.

9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου,

12 Λέγοντες, Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν· καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν, Ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι;

14 Ἆρον τὸ σὸν, καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί.

15 Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς,

18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ,

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα, καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ, Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ, Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν, Οἴδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

26 Οὐχ

26 Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν
ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν
ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑ-
μῶν διάκονος.
27 Καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν
ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω
ὑμῶν δοῦλος.
28 Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆ-
ναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦ-
ναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον
ἀντὶ πολλῶν.
29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐ-
τῶν ἀπὸ Ἱεριχὼ, ἠκολούθησεν
αὐτῷ ὄχλος πολύς.
30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ
καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν,
ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παρ-
άγει, ἔκραξαν λέγοντες,
Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς
Δαβίδ.
31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετί-
μησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσω-
σιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον,
λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς
Κύριε, υἱὸς Δαβίδ.
32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώ-
νησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε, Τί
θέλετε ποιήσω ὑμῖν;
33 Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε,
ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφ-
θαλμοί.
34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ
Ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλε-
ψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἠ-
κολούθησαν αὐτῷ.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερο-
σόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς
Βηθφαγῆ πρὸς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπ-
έστειλε δύο μαθητὰς,
2 Λέγων αὐτοῖς, Πορεύ-
θητε εἰς τὴν κώμην τὴν
ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως
εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ
πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαν-
τες ἀγάγετέ μοι.
3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ
τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐ-
τῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ
ἀποστελεῖ αὐτούς.
4 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
τοῦ προφήτου λέγοντος,
5 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ
Σιών, Ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου
ἔρχεταί σοι πραῢς, καὶ ἐπιβε-
βηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον
υἱὸν ὑποζυγίου.
6 Πορευθέντες δὲ οἱ μα-
θηταὶ, καὶ ποιήσαντες καθὼς
προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
7 Ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν
πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω
αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
ἐπεκάθισαν ἐπάνω αὐτῶν.
8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος
ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν
τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον
κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ
ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ.
9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προ-
άγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες
ἔκραζον, λέγοντες, Ὡσαννὰ
τῷ υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόμα-
τι Κυρίου, Ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις.
10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ
εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶ-
σα ἡ πόλις, λέγουσα, Τίς
ἐστιν οὗτος;
11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον,
Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προ-
φήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς
Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦν-
τας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱε-
ρῷ,

ρῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν
κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ
τὰς καθέδρας τῶν πωλούν-
των τὰς περιστεράς.
13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Γέ-
γραπται, Ὁ οἶκός μου, οἶ-
κος προσευχῆς κληθήσεται·
ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε
σπήλαιον λῃστῶν.
14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱε-
ρῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐ-
τούς.
15 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ
θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς
παῖδας κράζοντας ἐν τῷ
ἱερῷ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ
τῷ υἱῷ Δαβίδ, ἠγανάκτη-
σαν·
16 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἀ-
κούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ
δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ναί.
Οὐδέποτε ἀνέγνωτε, Ὅ-
τι ἐκ στόματος νηπίων καὶ
θηλαζόντων κατηρτίσω αἶ-
νον;
17 Καὶ καταλιπὼν αὐ-
τοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πό-
λεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ηὐλί-
σθη ἐκεῖ.
18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων
εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε·
19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐ-
τὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐ-
τῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ
λέγει αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ
καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶ-
να. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆ-
μα ἡ συκῆ.
20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθη-
ταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες,
Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη
ἡ συκῆ;
21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, Ἐὰν ἔχητε πί-
στιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ
μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσε-
τε, ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ
εἴπητε, Ἄρθητι, καὶ βλήθητι
εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.
22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰ-
τήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πι-
στεύοντες, λήψεσθε.
23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ
διδάσκοντι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέ-
γοντες, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔ-
δωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;
24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐρωτήσω
ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν
ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν
ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ.
25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάν-
νου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, ἢ
ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελο-
γίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγον-
τες, Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐ-
ρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν, Διατί οὖν οὐκ
ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ
ἀνθρώπων· φοβούμεθα τὸν
ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν
Ἰωάννην ὡς προφήτην.
27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ
Ἰησοῦ εἶπον, Οὐκ οἴδαμεν.
Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτὸς, Οὐ-
δὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄν-
θρωπος εἶχε τέκνα δύο,
καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ,
εἶπε, Τέκνον ὕπαγε, σή-
μερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπε-
λῶνί μου.
29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν,

Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἐγὼ κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων, Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν.

40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41 Λέγουσιν αὐτῷ, Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτοὺς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

ΚΕΦ. κβʹ. 22.

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς

τοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων,

2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ·

3 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν.

4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων, Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις, Ἰδοὺ, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα· οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ·

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.

7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, Ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.

10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου·

12 Καὶ λέγει αὐτῷ, Ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφιμώθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις, Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες, Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ;

18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε, Τί με πειράζετε ὑποκριταί;

19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύ-

μαζ᾽ · καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

24 Λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ᾽ ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος, γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.

27 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ᾽ ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος,

32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν Νομικὸς, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων,

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.

41 Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγων, Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ, Τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει αὐτοῖς, Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων,

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

45 Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι;

46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Κεφ. κγ΄ 23.

ΤΟ'τε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς

μαθηταῖς αὐτοῦ,
2 Λέγων, Ἐπὶ τῆς Μω-
σέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ
Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι·
3 Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴ-
πωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε
καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐ-
τῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ,
καὶ οὐ ποιοῦσι.
4 Δεσμεύουσι γὰρ φορτία
βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ
ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους
τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δα-
κτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κι-
νῆσαι αὐτά.
5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν
ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι
τοῖς ἀνθρώποις. Πλατύνου-
σι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐ-
τῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ
κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐ-
τῶν·
6 Φιλοῦσί τε τὴν πρω-
τοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις,
καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς,
7 Καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαβ-
βὶ, Ῥαββί.
8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε
Ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ
καθηγητὴς, ὁ Χριστός· πάντες
δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε.
9 Καὶ πατέρα μὴ καλέ-
σητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς
γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς.
10 Μηδὲ κληθῆτε καθη-
γηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ
καθηγητὴς, ὁ Χριστός.
11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔ-
σται ὑμῶν διάκονος.
12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν,
ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις τα-
πεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.
13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν Γραμ-
ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑπο-
κριταὶ, ὅτι κλείετε τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσ-
έρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους
ἀφίετε εἰσελθεῖν.
14 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταὶ, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει
μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ
τοῦτο λήψεσθε περισσότερον
κρίμα.
15 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταὶ, ὅτι περιάγετε τὴν θά-
λασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆ-
σαι ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν
γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γε-
έννης διπλότερον ὑμῶν.
16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυ-
φλοὶ, οἱ λέγοντες, Ὃς ἂν
ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν·
ὃς δ᾽ ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυ-
σῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.
17 Μωροὶ καὶ τυφλοί·
τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυ-
σὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν
χρυσόν;
18 Καὶ, Ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν
τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν·
ὃς δ᾽ ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ
τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.
19 Μωροὶ καὶ τυφλοί·
τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον, ἢ
τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον
τὸ δῶρον;
20 Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ
θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐ-
τῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπά-
νω αὐτοῦ.
21 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ
κατοικοῦντι αὐτόν.
22 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐ-

ρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ
τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημέ-
νῳ ἐπάνω αὐτοῦ.
23 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταὶ, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡ-
δύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ
τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ
βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρί-
σιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πί-
στιν· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι,
κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ
διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν
δὲ κάμηλον καταπίνοντες.
25 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταὶ, ὅτι καθαρίζετε τὸ
ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς
παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέ-
μουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρα-
σίας.
26 Φαρισαῖε τυφλὲ, κα-
θάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς
τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος,
ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐ-
τῶν καθαρόν.
27 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταὶ, ὅτι παρομοιάζετε τά-
φοις κεκονιαμένοις, οἵτινες
ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι,
ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νε-
κρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.
28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξω-
θεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώ-
ποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί
ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
29 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταὶ, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τά-
φους τῶν προφητῶν, καὶ κο-
σμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων·
30 Καὶ λέγετε, Εἰ ἦμεν ἐν
ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν,
οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν
ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.
31 Ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυ-
τοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευ-
σάντων τοὺς προφήτας.
32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε
τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
33 Ὄφεις, γεννήματα ἐ-
χιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς
κρίσεως τῆς γεέννης;
34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ
ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφή-
τας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμ-
ματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο-
κτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ
ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς
συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώ-
ξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν·
35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς
πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνό-
μενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως
τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βα-
ραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ
τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ἥ-
ξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν
γενεὰν ταύτην.
37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερου-
σαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς
προφήτας, καὶ λιθοβολοῦ-
σα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς
αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα
ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου,
ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρ-
νις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ
τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθε-
λήσατε;
38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
39 Λέγω γὰρ ὑμῖν, Οὐ
μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν
εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχό-
μενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κδ' 24.

ΚΑὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐ-
πορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ
προσῆλ-

προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ Ἱεροῦ.

2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθήσεται.

3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ᾽ ἰδίαν, λέγοντες, Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι.

6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων. Ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι· ἀλλ᾽ οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος.

7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων.

9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ, καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς.

12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος.

15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω)·

16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·

17 Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν σαββάτῳ.

21 Ἔσται γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ᾽ ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ᾽ οὐ μὴ γένηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.

23 Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα· ὥστε πλανῆσαι, εἰ

δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

25 Ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν.

26 Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί· μὴ ἐξέλθητε. Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε.

27 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. Ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλὸς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος.

33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.

37 Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται·

41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν

κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ δι-
δόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν
καιρῷ;
46 Μακάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος
αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.
47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.
48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς
δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύ-
ριός μου ἐλθεῖν·
49 Καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς
συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πί-
νειν μετὰ τῶν μεθυόντων·
50 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δού-
λου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσ-
δοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·
51 Καὶ διχοτομήσει αὐ-
τὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων.

Κεφ. κέ. 25.

ΤΟ'τε ὁμοιωθήσεται ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλ-
θον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμ-
φίου.
2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν
φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραί.
3 Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦ-
σαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν,
οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔ-
λαιον.
4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον
ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐ-
τῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐ-
τῶν.
5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμ-
φίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκ-
άθευδον.
6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυ-
γὴ γέγονεν, Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος
ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάν-
τησιν αὐτοῦ.
7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσ-
μησαν τὰς λαμπάδας αὐ-
τῶν.
8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρο-
νίμοις εἶπον, Δότε ἡμῖν ἐκ
τοῦ ἐλαίου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμ-
πάδες ἡμῶν σβέννυνται.
9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρό-
νιμοι, λέγουσαι, Μήποτε οὐκ
ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύε-
σθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦν-
τας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.
10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν
ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος·
καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ'
αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλεί-
σθη ἡ θύρα.
11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ
αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγου-
σαι, Κύριε, κύριε, ἄνοιξον
ἡμῖν.
12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν,
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐκ οἶδα
ὑμᾶς.
13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ
οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν
ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἔρχεται.
14 Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος
ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους
δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
15 Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέν-
τε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ
ἓν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν
δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐ-
θέως.
16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέν-
τε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσα-
το ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλ-
λα πέντε τάλαντα.
17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο,

ἐκέρ-

ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων, Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21 Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε, Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς, εἶπε, Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν, ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ, Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα·

27 Ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.

29 (Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.)

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ.

32 Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.

33 Καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.

34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·

35 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με·

36 Γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται

αὐτῷ

αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες,
Κύριε, πότε σε εἴδομεν πει-
νῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ
διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;
38 Πότε δέ σε εἴδομεν ξέ-
νον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυ-
μνὸν, καὶ περιεβάλομεν;
39 Πότε δέ σε εἴδομεν ἀ-
σθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθο-
μεν πρός σε;
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βα-
σιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς, Ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε
ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν
ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.
41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ
εὐωνύμων, Πορεύεσθε ἀπ' ἐ-
μοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον
τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ.
42 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ
ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψη-
σα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·
43 Ξένος ἤμην, καὶ οὐ
συνηγάγετέ με· γυμνὸς, καὶ
οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς
καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπε-
σκέψασθέ με.
44 Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες, Κύ-
ριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα,
ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμ-
νὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ,
καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι;
45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐ-
τοῖς, λέγων, Ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, Ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε
ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ
ἐμοὶ ἐποιήσατε.
46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗ-
τοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ
δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κεφ. κϛ' 26.

ΚΑὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν
ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λό-
γους τούτους, εἶπε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ,
2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡ-
μέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδο-
ται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.
3 Τότε συνήχθησαν οἱ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς
καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ
λεγομένου Καϊάφα,
4 Καὶ συνεβουλεύσαντο
ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι
δόλῳ, καὶ ἀποκτείνωσιν.
5 Ἔλεγον δὲ, Μὴ ἐν τῇ ἑ-
ορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένη-
ται ἐν τῷ λαῷ.
6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν
Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος
τοῦ λεπροῦ,
7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ
ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βα-
ρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγον-
τες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη;
9 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ
μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ
δοθῆναι πτωχοῖς.
10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς, Τί κόπους παρέχετε
τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν
εἰργάσατο εἰς ἐμέ.
11 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτω-
χοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ
δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ
μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός
μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με
ἐποίησεν.
13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου
ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λα-
ληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν
αὕτη,

αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
14 Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰού-
δας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς
Ἀρχιερεῖς,
15 Εἶπε, Τί θέλετέ μοι
δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω
αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ
τριάκοντα ἀργύρια.
16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει
εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.
17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀ-
ζύμων προσῆλθον οἱ μαθη-
ταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες
αὐτῷ, Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσω-
μέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;
18 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπάγετε
εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖ-
να, καὶ εἴπατε αὐτῷ, Ὁ δι-
δάσκαλος λέγει, Ὁ και-
ρός μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σὲ
ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μα-
θητῶν μου.
19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μα-
θηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
20 Ὀψίας δὲ γενομένης
ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.
21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,
εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.
22 Καὶ λυπούμενοι σφό-
δρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ
ἕκαστος αὐτῶν, Μήτι ἐγώ εἰ-
μι, Κύριε;
23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν,
Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ
τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός
με παραδώσει.
24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ὑπάγει, καθὼς γέγρα-
πται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· κα-
λὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.
25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας,
ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, εἶπε,
Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; Λέ-
γει αὐτῷ, Σὺ εἶπας.
26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν,
λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον,
καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ ἐ-
δίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ
εἶπε, Λάβετε, φάγετε· τοῦ-
τό ἐστι τὸ σῶμά μου.
27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτή-
ριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδω-
κεν αὐτοῖς, λέγων, Πίετε ἐξ
αὐτοῦ πάντες·
28 Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά
μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης,
τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμε-
νον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ
πίω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεν-
νήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως
τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐ-
τὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.
30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλ-
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς, Πάντες ὑμεῖς σκανδα-
λισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ· γέγραπται γὰρ, Πα-
τάξω τὸν ποιμένα, καὶ δια-
σκορπισθήσεται τὰ πρόβατα
τῆς ποίμνης.
32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί
με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.
33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
εἶπεν αὐτῷ, Εἰ καὶ πάντες
σκανδαλισθήσονται ἐν σοί,
ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθή-
σομαι.
34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύ-
τῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος,
Κἂν

Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθα-
νεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι.
Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μα-
θηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ᾽
αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον
λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ
λέγει τοῖς μαθηταῖς, Καθί-
σατε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπελθὼν
προσεύξωμαι ἐκεῖ·

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν
Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβε-
δαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ
ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς, Πε-
ρίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως
θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ
γρηγορεῖτε μετ᾽ ἐμοῦ.

39 Καὶ προελθὼν μικρὸν,
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ,
προσευχόμενος, καὶ λέγων,
Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι,
παρελθέτω ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸ πο-
τήριον τοῦτο. Πλὴν οὐχ ὡς
ἐγὼ θέλω, ἀλλ᾽ ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς
καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ
Πέτρῳ, Οὕτως οὐκ ἰσχύ-
σατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι
μετ᾽ ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσ-
εύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦ-
μα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ
ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀ-
πελθὼν, προσηύξατο, λέ-
γων, Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται
τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν
ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει
αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας·
ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ
βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἀπ-
ελθὼν πάλιν, προσηύξατο
ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον
εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς, Καθεύδετε τὸ λοι-
πὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ,
ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς
χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰ-
δοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦν-
τος, ἰδοὺ, Ἰούδας εἷς τῶν
δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν Ἀρχιερέ-
ων καὶ Πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐ-
τὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον,
λέγων, Ὃν ἂν φιλήσω, αὐ-
τός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελ-
θὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε, Χαῖρε
ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐ-
τόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ, Ἑταῖρε, ἐφ᾽ ᾧ πάρει;
Τότε προσελθόντες ἐπέβα-
λον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ
Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν
αὐτοῦ· καὶ πατάξας τὸν δοῦ-
λον τοῦ Ἀρχιερέως, ἀφεῖλεν
αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς, Ἀπόστρεψόν σου τὴν μά-
χαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς·
πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μά-
χαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπο-
λοῦνται.

53 Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύνα-
μαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν

πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ, κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι·

60 Καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον· ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες,

61 Εἶπον, Οὗτος ἔφη, Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ, Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων, Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, Ἔνοχος θανάτου ἐστί.

67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν,

68 Λέγοντες, Προφήτευσον ἡμῖν Χριστὲ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα, Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων, λέγων, Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη· καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ, Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου, Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσ-
ελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον
τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς καὶ σὺ
ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά
σου δῆλόν σε ποιεῖ.
74 Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, Ὅτι
οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ
εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.
75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος
τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρη-
κότος αὐτῷ, Ὅτι πρὶν ἀ-
λέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπ-
αρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω,
ἔκλαυσε πικρῶς.

Κεφ. κζ΄. 27.

ΠΡωίας δὲ γενομένης,
συμβούλιον ἔλαβον
πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.
2 Καὶ δήσαντες αὐτὸν,
ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐ-
τὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡ-
γεμόνι.
3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ πα-
ραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρί-
θη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρε-
ψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια
τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
Πρεσβυτέροις,
4 Λέγων, Ἥμαρτον, πα-
ραδοὺς αἷμα ἀθῶον. Οἱ δὲ
εἶπον, Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.
5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια
ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ
ἀπελθὼν, ἀπήγξατο.
6 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λα-
βόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον,
Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς
τὸν κορβανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵ-
ματός ἐστι.
7 Συμβούλιον δὲ λαβόν-
τες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν
ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς τα-
φὴν τοῖς ξένοις.
8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκ-
εῖνος, Ἀγρὸς αἵματος, ἕως
τῆς σήμερον.
9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥη-
θὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου
λέγοντος, Καὶ ἔλαβον τὰ
τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τι-
μὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτι-
μήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.
10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς
τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, κα-
θὰ συνέταξέ μοι Κύριος.)
11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμ-
προσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπ-
ηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν,
λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη
αὐτῷ, Σὺ λέγεις.
12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖ-
σθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέ-
ων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐ-
δὲν ἀπεκρίνατο.
13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πι-
λάτος, Οὐκ ἀκούεις πόσα
σου καταμαρτυροῦσι;
14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε
θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.
15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰ-
ώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕ-
να τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤ-
θελον.
16 Εἶχον δὲ τότε δέ-
σμιον ἐπίσημον λεγόμενον
Βαραββᾶν.
17 Συνηγμένων οὖν αὐ-
τῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος,
Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν;
Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν
λεγόμενον Χριστόν;
18 Ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθό-
νον παρέδωκαν αὐτόν.
19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγου-
σα, Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δι-

καίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς, Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες, Σταυρωθήτω.

23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη, Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες, Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων, Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε, Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην.

29 Καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες, Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος,

34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου, Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην, ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε σταυροῦνται σὺν

αὐτῷ

αὐτῷ δύο λῃσαί· εἷς ἐκ δε-
ξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.
39 Οἱ δὲ παραπορευό-
μενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν,
κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐ-
τῶν.
40 Καὶ λέγοντες, Ὁ κα-
ταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον
σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν
Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέ-
ρων, ἔλεγον,
42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυ-
τὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βα-
σιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, κατα-
βάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ
πιστεύσομεν αὐτῷ.
43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θε-
όν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ
θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ, Ὅτι
Θεοῦ εἰμι υἱός.
44 Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ οἱ λῃ-
σαὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐ-
τῷ, ὠνείδιζον αὐτῷ.
45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας
σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.
46 Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην
ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, ΗΛΙ,
ΗΛΙ, ΛΑΜΑ ΣΑΒΑΧ-
ΘΑΝΙ; τοῦτ᾿ ἔστι, Θεέ μου,
Θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλι-
πες;
47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώ-
των ἀκούσαντες, ἔλεγον,
Ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος.
48 Καὶ εὐθέως δραμὼν
εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν
σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ
περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν
αὐτόν.
49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον,
Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠ-
λίας σώσων αὐτόν.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν
κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆ-
κε τὸ πνεῦμα.
51 Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτα-
σμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀ-
πὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ
ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν,
52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴ-
χθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν
κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη
53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ
τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερ-
σιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθη-
σαν πολλοῖς.
54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος
καὶ οἱ μετ᾿ αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν
Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν
καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν
σφόδρα, λέγοντες, Ἀληθῶς
Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.
55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖ-
κες πολλαὶ, ἀπὸ μακρόθεν
θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολού-
θησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γα-
λιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ.
56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ
Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ
μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.
57 Ὀψίας δὲ γενομένης,
ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος
ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοὔνομα Ἰ-
ωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθή-
τευσε τῷ Ἰησοῦ.
58 Οὗτος προσελθὼν
τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶ-
μα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλά-
τος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι
τὸ σῶμα.
59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα
ὁ Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ
σινδόνι καθαρᾷ.
60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ

καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

63 Λέγοντες, Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.

65 Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Κεφ. κη'. 28.

Ὀψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών.

4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναιξὶ, Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε. Δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. Καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· Ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων, Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· κἀκεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ

τῶν

τῶν Πρεσβυτέρων, συμβού-
λιόν τε λαβόντες, ἀργύρια
ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατι-
ώταις,
13 Λέγοντες, Εἴπατε,
Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυ-
κτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐ-
τὸν, ἡμῶν κοιμωμένων.
14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο
ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πεί-
σομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμε-
ρίμνους ποιήσομεν.
15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ
ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδά-
χθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ
ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαί-
οις μέχρι τῆς σήμερον.
16 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθη-
ταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος
οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς.
17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν,
προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ
ἐδίστασαν.
18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέ-
γων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξου-
σία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.
19 Πορευθέντες οὖν μαθη-
τεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βα-
πτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνο-
μα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος·
20 Διδάσκοντες αὐτοὺς
τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετει-
λάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς
ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α΄. 1.
ΑΡχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ·
2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς
προφήταις, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀπο-
στέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου, ὃς κατασκευ-
άσει τὴν ὁδόν σου ἔμπρο-
σθέν σου·
3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁ-
δὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε
τὰς τρίβους αὐτοῦ.
4 Ἐγένετο Ἰωάννης βα-
πτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κη-
ρύσσων βάπτισμα μετανοίας
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα,
καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐ-
βαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰ-
ορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ,
ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν.
6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδε-
δυμένος τρίχας καμήλου,
καὶ ζώνην δερματίνην περὶ
τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων
ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.
7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων,
Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀ-
πίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ.
8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑ-
μᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βα-
πτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁ-
γίῳ.
9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
ταῖς

ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς
ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας,
καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου
εἰς τὸν Ἰορδάνην.
10 Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων
ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζο-
μένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ
Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν,
καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν.
11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ
τῶν οὐρανῶν, Σὺ εἶ ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.
12 Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα
αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρη-
μον.
13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα,
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σα-
τανᾶ· καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων·
καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν
αὐτῷ.
14 Μετὰ δὲ τὸ παραδο-
θῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
15 Καὶ λέγων, Ὅτι πε-
πλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγι-
κεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· με-
τανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ.
16 Περιπατῶν δὲ παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας,
εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας
ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θα-
λάσσῃ· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς)
17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ
ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλι-
εῖς ἀνθρώπων.
18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ
δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν
αὐτῷ.
19 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν
ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν
τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν
τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας
τὰ δίκτυα·
20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν
αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πα-
τέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ
πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπ-
ῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.
21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς
Καπερναούμ· καὶ εὐθέως τοῖς
σάββασιν εἰσελθὼν εἰς συν-
αγωγὴν ἐδίδασκε.
22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ δι-
δάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν
ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ Γραμ-
ματεῖς.
23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συνα-
γωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν
πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀ-
νέκραξε,
24 Λέγων, Ἔα· τί ἡμῖν
καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλ-
θες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά
σε τίς εἶ· ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθη-
τι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.
26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ
κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξ-
ῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.
27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάν-
τες, ὥστε συζητεῖν πρὸς αὐ-
τοὺς, λέγοντας, Τί ἐστι τοῦτο;
τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη,
ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς
πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις
ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν
αὐτῷ;
28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐ-
τοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περί-
χωρον τῆς Γαλιλαίας.
29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συν-
αγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον
εἰς

εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος ϗ
Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου ϗ Ἰ-
ωάννου.
30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμω-
νος κατέκειτο πυρέσσουσα·
ϗ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ
αὐτῆς.
31 Καὶ προσελθὼν ἤγει-
ρεν αὐτὴν, κρατήσας τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς· ϗ ἀφῆκεν αὐτὴν
ὁ πυρετὸς εὐθέως, ϗ διη-
κόνει αὐτοῖς.
32 Ὀψίας δὲ γενομένης,
ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον
πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κα-
κῶς ἔχοντας, ϗ τοὺς δαιμο-
νιζομένους·
33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπι-
συνηγμένη ἦν πρὸς τὴν
θύραν.
34 Καὶ ἐθεράπευσε πολ-
λοὺς κακῶς ἔχοντας ποικί-
λαις νόσοις, ϗ δαιμόνια
πολλὰ ἐξέβαλε, ϗ οὐκ ἤφιε
λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι
ᾔδεισαν αὐτόν.
35 Καὶ πρωῒ, ἔννυχον λί-
αν, ἀναστὰς ἐξῆλθε, ϗ ἀπ-
ῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον,
κἀκεῖ προσηύχετο.
36 Καὶ κατεδίωξαν αὐ-
τὸν ὁ Σίμων ϗ οἱ μετ' αὐτοῦ.
37 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν,
λέγουσιν αὐτῷ, Ὅτι πάντες
ζητοῦσί σε.
38 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἄ-
γωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κω-
μοπόλεις, ἵνα κἀκεῖ κηρύ-
ξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελή-
λυθα.
39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς
ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, ϗ τὰ
δαιμόνια ἐκβάλλων.
40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐ-
τὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐ-
τὸν ϗ γονυπετῶν αὐτὸν, ϗ
λέγων αὐτῷ, Ὅτι, ἐὰν θέ-
λῃς, δύνασαί με καθα-
ρίσαι.
41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγ-
χνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἥψατο αὐτοῦ, ϗ λέγει
αὐτῷ, Θέλω, καθαρίσθητι.
42 Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ,
εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ
λέπρα, ϗ ἐκαθαρίσθη.
43 Καὶ ἐμβριμησάμενος
αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐ-
τόν·
44 Καὶ λέγει αὐτῷ, Ὅρα
μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ'
ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ
ἱερεῖ, ϗ προσένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου ἃ προσέτα-
ξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς.
45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο
κηρύσσειν πολλὰ, ϗ διαφη-
μίζειν τὸν λόγον, ὥστε μη-
κέτι αὐτὸν δύνασθαι φανε-
ρῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ'
ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν,
ϗ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν παν-
ταχόθεν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν,
ϗ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.
2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν
πολλοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν
μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· ϗ
ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.
3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐ-
τὸν, παραλυτικὸν φέροντες,
αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.
4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσ-
εγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον,
ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου
ἦν· ϗ ἐξορύξαντες χαλῶσι
τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παρα-
λυτικὸς κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ, Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Ἦσαν δέ τινες τῶν Γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,

7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός;

8 Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς, Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι, καὶ ἆρόν σου τὸν κράββατον, καὶ περιπάτει;

10 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέγει τῷ παραλυτικῷ)

11 Σοὶ λέγω, Ἔγειραι, καὶ ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας, Ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

14 Καὶ παράγων εἶδε Λευῒν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι, νηστεύειν; ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν·

20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μή, αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ

χεῖρον

χεῖρον σχίσμα γίνεται.
22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶ-
νον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μή, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ
νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος
ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπο-
λοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον.
23 Καὶ ἐγένετο παραπο-
ρεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάβ-
βασι διὰ τῶν σπορίμων· καὶ
ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁ-
δὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στά-
χυας.
24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔ-
λεγον αὐτῷ, Ἴδε, τί ποιοῦ-
σιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ
ἔξεστι;
25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐ-
τοῖς, Οὐδέποτε ἀνέγνωτε
τί ἐποίησε Δαβίδ, ὅτε χρεί-
αν ἔσχε, καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ
τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους
τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ
ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱε-
ρεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν
αὐτῷ οὖσι;
27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς,
Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρω-
πον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρω-
πος διὰ τὸ σάββατον.
28 Ὥστε κύριός ἐστιν ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαβ-
βάτου.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς
τὴν συναγωγήν· καὶ ἦν
ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμ-
μένην ἔχων τὴν χεῖρα·
2 Καὶ παρετήρουν αὐτόν,
εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει
αὐτόν· ἵνα κατηγορήσωσιν
αὐτοῦ.
3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν
χεῖρα, Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον.
4 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἔξε-
στι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποι-
ῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυ-
χὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι;
Οἱ δὲ ἐσιώπων.
5 Καὶ περιβλεψάμενος
αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπού-
μενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς
καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀν-
θρώπῳ, Ἔκτεινον τὴν χεῖ-
ρά σου. Καὶ ἐξέτεινε· καὶ
ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑ-
γιὴς ὡς ἡ ἄλλη.
6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φα-
ρισαῖοι, εὐθέως μετὰ τῶν Ἡ-
ρωδιανῶν συμβούλιον ἐποί-
ουν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν
ἀπολέσωσι.
7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ
πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας,
8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων,
καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύ-
ρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πο-
λύ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει,
ἦλθον πρὸς αὐτόν.
9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσ-
καρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον,
ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.
10 Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευ-
σεν· ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ,
ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται, ὅσοι εἶχον
μάστιγας.
11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ
ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθε-
ώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ
ἔκραζε, λέγοντα, Ὅτι σὺ
εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

15 Καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια·

16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργὲς, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν· καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.

20 Καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ, Ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον, ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·

25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη·

26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Οὐ δύναται οὐδεὶς τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν·

29 Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως.

30 Ὅτι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔξω ἑστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, φωνοῦντες αὐτόν.

32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ, Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε.

33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων, Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει, Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου·

35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελ-

φός

φός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μή-
τηρ ἐστί.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ πάλιν ἤρξατο δι-
δάσκειν παρὰ τὴν θά-
λασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς
αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐ-
τὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον,
καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θά-
λασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.
2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς
ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ,
3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐξῆλ-
θεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι.
4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεί-
ρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδὸν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν
αὐτό.
5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν
πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέ-
τειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βά-
θος γῆς·
6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.
7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς
ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄ-
κανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτὸ,
καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.
8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν
γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου
καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐ-
ξάνοντα· καὶ ἔφερεν, ἓν τρι-
άκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ
ἓν ἑκατόν.
9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὁ
ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
10 Ὅτε δὲ ἐγένετο κατα-
μόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ
περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα
τὴν παραβολήν.
11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς,
Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυ-
στήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ·
ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν πα-
ραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται·
12 Ἵνα βλέποντες βλέ-
πωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀ-
κούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνι-
ῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι,
καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρ-
τήματα.
13 Καὶ λέγει αὐτοῖς,
Οὐκ οἴδατε τὴν παραβο-
λὴν ταύτην; καὶ πῶς πάσας
τὰς παραβολὰς γνώσεσθε;
14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον
σπείρει.
15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν, ὅπου σπείρεται ὁ λό-
γος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐ-
θέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ
αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον
ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως
οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρό-
μενοι, οἳ ὅταν ἀκούσωσι τὸν
λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν·
17 Καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν
ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί
εἰσιν· εἶτα γενομένης θλί-
ψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον,
εὐθέως σκανδαλίζονται.
18 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς
τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι,
οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·
19 Καὶ αἱ μέριμναι τοῦ
αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοι-
πὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμε-
ναι συμπνίγουσι τὸν λόγον,
καὶ ἄκαρπος γίνεται.
20 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες,
οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ
παραδέχονται· καὶ καρποφο-

ρουσιν, ἓν τριάκοντα, ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ;

22 Οὐ γάρ ἐστί τι κρυπτὸν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ᾽ ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

23 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Βλέπετε τί ἀκούετε. Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν·

25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν, Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς·

27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ, καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.

28 Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ.

29 Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπὸς, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

30 Καὶ ἔλεγε, Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν.

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ᾽ ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὀψίας γενομένης, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ᾽ αὐτοῦ.

37 Καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι.

38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ, Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί δειλοί ἐστε οὕτω; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος

καὶ

κ) ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ·

3 Ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνημείοις, κ) οὔτε ἁλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι·

4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις κ) ἁλύσεσι δεδέσθαι, κ) διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις, κ) τὰς πέδας συντετρίφθαι· κ) οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυε δαμάσαι.

5 Καὶ διαπαντὸς νυκτὸς κ) ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσι κ) ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων, κ) κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις·

6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·

7 Καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε, Τί ἐμοὶ κ) σοὶ Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς.

8 (Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ, Ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου)

9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτὸν, Τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων, Λεγεὼν ὄνομά μοι· ὅτι πολλοί ἐσμεν.

10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες, Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.

13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· κ) ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι) κ) ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, κ) ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν κ) εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός.

15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, κ) θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον κ) ἱματισμένον, κ) σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα· κ) ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, κ) περὶ τῶν χοίρων.

17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα ᾖ μετ' αὐτοῦ.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ, Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, κ) ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος ἐποίησε, κ) ἠλέησέ σε.

20 Καὶ ἀπῆλθε, κ) ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· κ) πάντες ἐθαύμαζον.

21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.

22 Καὶ ἰδοὺ ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτόν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ.

23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλά, λέγων, Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ· καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

25 Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα,

26 Καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα·

27 Ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

28 Ἔλεγε γάρ, Ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι.

29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.

30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε, Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, Τίς μου ἥψατο;

32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.

33 Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες, Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ, Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.

37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς, Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ δέ, ἐκβαλὼν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, Ταλιθὰ κοῦμι, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) Ἔγειραι.

42 Καὶ

42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλῃ.

43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες, Πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;

3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγε τὰς κώμας κύκλῳ, διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν·

9 Ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.

11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόῤῥοις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους, καὶ ἐθεράπευον.

14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ) καὶ ἔλεγεν, Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι ἔλεγον, Ὅτι Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Ὅτι προφήτης ἐστὶν, ἢ ὡς εἷς τῶν προφητῶν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν, Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν, αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν·

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν

τῇ φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα
τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐ-
γάμησεν.
18 Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης
τῷ Ἡρώδῃ, Ὅτι οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀ-
δελφοῦ σου.
19 Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖ-
χεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν
ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύ-
νατο·
20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφο-
βεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐ-
τὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον·
καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκού-
σας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ
ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε.
21 Καὶ γενομένης ἡμέρας
εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς
γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐ-
ποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ
καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς
πρώτοις τῆς Γαλιλαίας·
22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυ-
γατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος,
καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης
τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανα-
κειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ κορασίῳ, Αἴτησόν με ὃ
ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι.
23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ,
Ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς, δώ-
σω σοι, ἕως ἡμίσους τῆς βασι-
λείας μου.
24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε
τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσο-
μαι; Ἡ δὲ εἶπε, Τὴν κεφα-
λὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως
μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασι-
λέα, ᾐτήσατο, λέγουσα, Θέ-
λω ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς
ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
26 Καὶ περίλυπος γενό-
μενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρ-
κους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ
ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.
27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας
ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα,
ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κε-
φαλὴν αὐτοῦ.
28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκε-
φάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλα-
κῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ
κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ
μητρὶ αὐτῆς.
29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἦραν
τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν
αὐτὸ ἐν μνημείῳ.
30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπό-
στολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα καὶ
ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδί-
δαξαν.
31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰ-
δίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ
ἀναπαύεσθε ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ
οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγον-
τες πολλοί· καὶ οὐδὲ φαγεῖν
ηὐκαίρουν.
32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον
τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν.
33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπά-
γοντας οἱ ὄχλοι· καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτὸν πολλοί· καὶ πεζῇ ἀπὸ
πασῶν τῶν πόλεων συνέδρα-
μον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτούς,
καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.
34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ
Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐ-
σπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς,
ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔ-
χοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο
διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.
35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς
γενομένης, προσελθόντες αὐ-

ταὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν, Ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἤδη ὥρα πολλή.

36 Ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους, καὶ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν;

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσι, Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαί, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους· καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν.

43 Καὶ ἦραν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους, ὡσεὶ πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

47 Καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· (ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς) καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτούς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς.

49 Οἱ δέ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν·

50 Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον.

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ· καὶ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπιγνόντες αὐτόν,

55 Περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι.

56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καί τινες τῶν Γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων·

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ (τοῦτ' ἔστιν, ἀνίπτοις) ἐσθίοντας ἄρτους, ἐμέμψαντο.

3 (Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων.

4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν.)

5 Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς, Διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν· ὡς γέγραπται, Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

7 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.

8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα, ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί, Κορβᾶν (ὅ ἐστι, δῶρον) ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ, ὠφεληθῇς.

12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ·

13 Ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν, ᾗ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἀκούετέ μου πάντες, καὶ συνίετε.

15 Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὕ-

τω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν
εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄν-
θρωπον, οὐ δύναται αὐτὸν
κοινῶσαι;
19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται
αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ'
εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀ-
φεδρῶνα ἐκπορεύεται, κα-
θαρίζον πάντα τὰ βρώ-
ματα.
20 Ἔλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ
ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον,
ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
21 Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς
καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ
διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκ-
πορεύονται, μοιχεῖαι, πορ-
νεῖαι, φόνοι,
22 Κλοπαὶ, πλεονεξίαι,
πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια,
ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασ-
φημία, ὑπερηφανία, ἀφρο-
σύνη.
23 Πάντα ταῦτα τὰ πο-
νηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς
ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια
Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελ-
θὼν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδένα
ἤθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνή-
θη λαθεῖν.
25 Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ
περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγά-
τριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκά-
θαρτον, ἐλθοῦσα προσέπε-
σε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,
26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλ-
ληνὶς, Συροφοίνισσα τῷ
γένει) καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ
δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς
θυγατρὸς αὐτῆς.
27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῇ, Ἄφες πρῶτον χορτα-
σθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ κα-
λόν ἐστι λαβεῖν τὸν ἄρτον
τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς
κυναρίοις.
28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ
λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε· καὶ
γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω
τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν παιδίων.
29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Διὰ
τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐξ-
ελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς
θυγατρός σου.
30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμό-
νιον ἐξεληλυθὸς, καὶ τὴν
θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς
κλίνης.
31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν
ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶ-
νος, ἦλθε πρὸς τὴν θά-
λασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ
μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπό-
λεως.
32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κω-
φὸν μογιλάλον· καὶ παρακα-
λοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ
τὴν χεῖρα.
33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐ-
τὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν,
ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ
εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας
ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.
34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει
αὐτῷ, Ἐφφαθὰ, ὅ ἐστι, Δι-
ανοίχθητι.
35 Καὶ εὐθέως διηνοίχ-
θησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη
ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ,
καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.
36 Καὶ διεστείλατο αὐ-
τοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅ-
σον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλ-
λετο, μᾶλλον περισσότερον
ἐκήρυσσον.
37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξ-
επλήσσοντο

ἐπλήσσοντο, λέγοντες, Κα-
λῶς πάντα πεποίηκε· καὶ
τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ
τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

Κεφ. η΄. 8.

ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις, παμπόλλου ὄχλου
ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φά-
γωσι, προσκαλεσάμενος ὁ
Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
λέγει αὐτοῖς,
2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς
προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχου-
σι τί φάγωσι.
3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐ-
τοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν,
ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ·
τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν
ἥκουσι.
4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν τού-
τους δυνήσεταί τις ὧδε χορ-
τάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;
5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτοὺς, Πό-
σους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶ-
πον, Ἑπτά.
6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχ-
λῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐ-
χαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἐδί-
δου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα
παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ
ὄχλῳ.
7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλί-
γα· καὶ εὐλογήσας εἶπε παρα-
θεῖναι καὶ αὐτά.
8 Ἔφαγον δὲ, καὶ ἐχορτά-
σθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα
κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρί-
δας.
9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες,
ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέ-
λυσεν αὐτούς.
10 Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς
τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλ-
μανουθά.
11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρι-
σαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζη-
τεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ'
αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
πειράζοντες αὐτόν.
12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ
πνεύματι αὐτοῦ, λέγει, Τί
ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζη-
τεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθή-
σεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.
13 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἐμ-
βὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον,
ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.
14 Καὶ ἐπελάθοντο λα-
βεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρ-
τον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν
τῷ πλοίῳ.
15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς,
λέγων, Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀ-
πὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων
καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.
16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς
ἀλλήλους, λέγοντες, Ὅτι ἄρ-
τους οὐκ ἔχομεν.
17 Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γει αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νο-
εῖτε, οὐδὲ συνίετε; ἔτι πε-
πωρωμένην ἔχετε τὴν καρ-
δίαν ὑμῶν;
18 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες
οὐ βλέπετε; καὶ ὦτα ἔχοντες
οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύ-
ετε;
19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρ-
τους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντα-
κισχιλίους, πόσους κοφίνους
πλήρεις κλασμάτων ἤρατε;
λέγουσιν αὐτῷ, Δώδεκα.
20 Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς
τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων
σπυρίδων πληρώματα κλα-
σμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶ-
πον, Ἑπτά.

21 Καὶ

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς,
Πῶς οὐ συνίετε;
22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθ-
σαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυ-
φλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐ-
τὸν ἵνα αὐτοῦ ἅψηται.
23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς
χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν
αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ
πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ,
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ,
ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέ-
πει.
24 Καὶ ἀναβλέψας ἔλε-
γε, Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους,
ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπα-
τοῦντας.
25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε
τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν
ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατεστά-
θη, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς
ἅπαντας.
26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων,
Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλ-
θῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ
κώμῃ.
27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς
κώμας Καισαρείας τῆς Φι-
λίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπη-
ρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέ-
γων αὐτοῖς, Τίνα με λέγου-
σιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;
28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν,
Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· καὶ
ἄλλοι, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ἕνα
τῶν προφητῶν.
29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐ-
τοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέ-
γετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Σὺ
εἶ ὁ Χριστός.
30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐ-
τοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ
αὐτοῦ.
31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν
αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν
Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων
καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκταν-
θῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἀναστῆναι.
32 Καὶ παρρησίᾳ τὸν λό-
γον ἐλάλει. Καὶ προσλαβό-
μενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξ-
ατο ἐπιτιμᾷν αὐτῷ.
33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ
ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐ-
πετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέ-
γων, Ὕπαγε ὀπίσω μου Σα-
τανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ
Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
34 Καὶ προσκαλεσάμε-
νος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς,
Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλ-
θεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν,
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ,
καὶ ἀκολουθείτω μοι.
35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέ-
σει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπο-
λέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνε-
κεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου,
οὗτος σώσει αὐτήν.
36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄν-
θρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν
κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;
37 Ἢ τί δώσει ἄνθρωπος
ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ;
38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυν-
θῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν
τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχα-
λίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσε-
ται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ
δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Κεφ. θ΄ 9.

Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν.

3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὡς χιών· οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι.

4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωσεῖ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Ῥαββί, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ Ἡλίᾳ μίαν·

6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι.

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι, οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτούς, συζητοῦντες τί ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες, Ὅτι λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητάς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτούς, καὶ Γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς.

15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς Γραμματεῖς, Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπε, Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον·

18 Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι· καὶ οὐκ ἴσχυσαν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει, Ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι;

σομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι
ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός
με.
20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν,
εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάρα-
ξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς
γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.
21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν
πατέρα αὐτοῦ, Πόσος χρόνος
ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ;
Ὁ δὲ εἶπε, Παιδιόθεν.
22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ
εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα,
ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ-
τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν,
σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.
23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ, Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦ-
σαι, πάντα δυνατὰ τῷ πι-
στεύοντι.
24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ
πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύ-
ων ἔλεγε, Πιστεύω Κύριε·
βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.
25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπε-
τίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀ-
καθάρτῳ, λέγων αὐτῷ, Τὸ
πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν,
ἐγώ σοι ἐπιτάσσω, Ἔξελθε
ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς
εἰς αὐτόν.
26 Καὶ κράξαν, καὶ πολ-
λὰ σπαράξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε·
καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε
πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέ-
θανεν.
27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρα-
τήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤ-
γειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη.
28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν
εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐ-
πηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν,
Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν
ἐκβαλεῖν αὐτό;
29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύ-
ναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσ-
ευχῇ καὶ νηστείᾳ.
30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόν-
τες παρεπορεύοντο διὰ τῆς
Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν
ἵνα τις γνῷ.
31 Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐ-
τοῖς, Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που παραδίδοται εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν
αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆ-
μα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐ-
περωτῆσαι.
33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερ-
ναούμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γε-
νόμενος, ἐπηρώτα αὐτοὺς,
Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς
διελογίζεσθε;
34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς
ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν
τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.
35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε
τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς,
Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι,
ἔσται πάντων ἔσχατος, καὶ
πάντων διάκονος.
36 Καὶ λαβὼν παιδίον,
ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν·
καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ,
εἶπεν αὐτοῖς,
37 Ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιού-
των παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ
ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ
δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστεί-
λαντά με.
38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ
Ἰωάννης, λέγων, Διδάσκα-
λε, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου ἐκβάλλοντα δαιμό-
νια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν·

καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με.

40 Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστε, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοί ἐστι κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα, ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν ἐστί σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοί ἐστι μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·

48 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται· καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται.

50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; Ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

Κεφ. ι'. 10.

Κἀκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι· πειράζοντες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον, Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην.

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός.

7 Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·

8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς

σάρκα

σάρκα μία· ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σάρξ.

9 Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ηὐλόγει αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα αὐτὸν, Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Μὴ ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἕν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν.

22 Ὁ δὲ, στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται;

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτοὺς, Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει, Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ, Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου,

30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς, καὶ μητέρας καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·

33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι

34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν.

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε·

40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ᾽ οἷς ἡτοίμασται.

41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς, Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν, κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν·

43 Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ᾽ ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται διάκονος ὑμῶν·

44 Καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος.

45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερι-
χώ· καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
ἀπὸ Ἱεριχὼ, καὶ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς
Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυ-
φλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁ-
δὸν προσαιτῶν.
47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο
κράζειν, καὶ λέγειν, Ὁ
υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέη-
σόν με.
48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ
πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ
πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱὲ
Δαβὶδ ἐλέησόν με.
49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ φω-
νοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες
αὐτῷ, Θάρσει, ἔγειραι· φω-
νεῖ σε.
50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε
πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
51 Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί θέλεις
ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς
εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββονὶ, ἵνα
ἀναβλέψω.
52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ, Ὕπαγε· ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀν-
έβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ
Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Κεφ. ια. 11.

ΚΑὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθ-
φαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ
ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀποστέλλει
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
2 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπά-
γετε εἰς τὴν κώμην τὴν κα-
τέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰσ-
πορευόμενοι εἰς αὐτὴν, εὑ-
ρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ'
ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκά-
θικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγά-
γετε.
3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ,
Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε,
Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει· καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀπο-
στελεῖ ὧδε.
4 Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον
τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς
τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ
ἀμφόδου· καὶ λύουσιν αὐ-
τόν.
5 Καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστη-
κότων ἔλεγον αὐτοῖς, Τί
ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶ-
λον;
6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς κα-
θὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.
7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον
πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβα-
λον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐ-
τῷ.
8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν·
ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ
τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον
εἰς τὴν ὁδόν.
9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ
οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον,
λέγοντες, Ὡσαννὰ, εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀ-
νόματι Κυρίου.
10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχο-
μένη βασιλεία ἐν ὀνόματι
Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δα-
βίδ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψί-
στοις.
11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ
ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος
πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς
ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανί-
αν μετὰ τῶν δώδεκα.
12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελ-

θόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε.

13 Καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν, ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.

14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα οὐδεὶς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψε·

16 Καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς, Οὐ γέγραπται, Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρωῒ παραπορευόμενοι εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.

21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Ῥαββὶ, ἴδε, ἡ συκῆ ἣν κατηράσω, ἐξήρανται.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ἔχετε πίστιν Θεοῦ·

23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ, Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.

24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι·

28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες, Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ, Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

32 Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον Ἰωάννην, ὅτι ὄντως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι τῷ Ἰησοῦ, Οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Κεφ. ιβʹ. 12.

ΚΑὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν, Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμὸν, καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.

3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν, ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· Κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες.

6 Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων, Ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς, Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.

9 Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε; Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

13 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τινας τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· Ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;

15 Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς, Τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω.

16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ

δὲ

δὲ εἶπον αὐτῷ, Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες,

19 Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

20 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα.

21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

23 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται· ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, λέγων, Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

28 Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν Γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, Ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολή;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ, Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν, Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστι.

30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. Αὕτη πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία, Αὕτη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Γραμματεὺς, Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστι Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾷν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾷν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλεῖόν ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ, Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας

τοῦ

τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι
ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ
ἱερῷ, Πῶς λέγουσιν οἱ
Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς
υἱός ἐστι Δαβίδ;
36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶ-
πεν ἐν τῷ Πνεύματι τῷ ἁ-
γίῳ, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ
Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν
μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
37 Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέ-
γει αὐτὸν Κύριον· καὶ πόθεν
υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ ὁ πολὺς
ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.
38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, Βλέπετε
ἀπὸ τῶν Γραμματέων τῶν
θελόντων ἐν στολαῖς περιπα-
τεῖν, καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς,
39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρω-
τοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.
40 Οἱ κατεσθίοντες τὰς
οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προ-
φάσει μακρὰ προσευχόμε-
νοι· οὗτοι λήψονται περισσότε-
ρον κρίμα.
41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς
κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου,
ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλ-
λει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυ-
λάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι
ἔβαλλον πολλά.
42 Καὶ ἐλθοῦσα μία χή-
ρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο,
ὅ ἐστι κοδράντης.
43 Καὶ προσκαλεσάμε-
νος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέ-
γει αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, Ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ
πτωχὴ πλεῖον πάντων βέ-
βληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γα-
ζοφυλάκιον.
44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ πε-
ρισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον·
αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐ-
τῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβα-
λεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ
εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Δι-
δάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λί-
θοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.
2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτῷ, Βλέπεις ταύ-
τας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς;
οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ,
ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ.
3 Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς
τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι
τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν
κατ᾽ ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰά-
κωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀν-
δρέας,
4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα
ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν
μέλλῃ πάντα ταῦτα συντε-
λεῖσθαι.
5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρι-
θεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν,
Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλα-
νήσῃ·
6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγον-
τες, Ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ πολ-
λοὺς πλανήσουσιν.
7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πο-
λέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων,
μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι·
ἀλλ᾽ οὔπω τὸ τέλος.
8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ
βασιλείαν· καὶ ἔσονται
σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται
λιμοὶ καὶ ταραχαί.
9 Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα·
Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς·
παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς
συν-

συνέδρια καὶ εἰς συναγωγάς· δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον.

11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ᾽ ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὸς ὅπου οὐ δεῖ, (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φυγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·

15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὤν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις, οἵα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ᾽ ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ Θεός, ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδού, ὧδε ὁ Χριστός· ἤ, Ἰδού, ἐκεῖ· μὴ πιστεύσητε·

22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾷν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· Ἰδού, προείρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλ᾽ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς.

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ᾽ ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.

28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. Ὅταν αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ἁπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·

29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

30 Ἀμὴν

30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι
οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.
31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου
οὐ μὴ παρέλθωσι.
32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς
οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν
οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ
πατήρ.
33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε
καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε
γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν.
34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπό-
δημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς δούλοις
αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἑκά-
στῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ
θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρη-
γορῇ.
35 Γρηγορεῖτε οὖν, (οὐκ
οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος
τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὀψὲ, ἢ
μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφω-
νίας, ἢ πρωΐ)
36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης,
εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.
37 Ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι
λέγω, Γρηγορεῖτε.

Κεφ. ιδʹ 14.

ἮΝ δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄ-
ζυμα μετὰ δύο ἡμέρας·
καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Γραμματεῖς πῶς αὐτὸν
ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀπο-
κτείνωσιν.
2 Ἔλεγον δὲ, Μὴ ἐν τῇ
ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται
τοῦ λαοῦ.
3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βη-
θανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος
τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐ-
τοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλά-
βαστρον μύρου, νάρδου πιστι-
κῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρί-
ψασα τὸ ἀλάβαστρον κατέ-
χεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς.
4 Ἦσαν δέ τινες ἀγαν-
ακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ
λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν;
5 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πρα-
θῆναι ἐπάνω τριακοσίων
δηναρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς
πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο
αὐτῇ.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄ-
φετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους
παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰρ-
γάσατο εἰς ἐμέ.
7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτω-
χοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅ-
ταν θέλητε δύνασθε αὐτοὺς
εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε.
8 Ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε·
προέλαβε μυρίσαι μου τὸ
σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.
9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅ-
που ἂν κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέ-
λιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον,
καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθή-
σεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκα-
ριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπ-
ῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς,
ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς.
11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐ-
χάρησαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐ-
τῷ ἀργύριον δοῦναι. Καὶ ἐ-
ζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν
παραδῷ.
12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα
ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, Ποῦ θέλεις ἀπ-
ελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα
φάγῃς τὸ πάσχα;
13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς, Ὑπάγετε εἰς τὴν πό-
λιν·

λιν· καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄν-
θρωπος κεράμιον ὕδατος βα-
στάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ.
14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ,
εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ,
Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει,
Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου
τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου
φάγω;
15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει
ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον,
ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε
ἡμῖν.
16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς
τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα.
17 Καὶ ὀψίας γενομένης
ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.
18 Καὶ ἀνακειμένων αὐ-
τῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
Ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.
19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυ-
πεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς
καθ' εἷς, Μήτι ἐγώ; Καὶ
ἄλλος, Μήτι ἐγώ;
20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς, Εἷς ἐκ τῶν δώδε-
κα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ'
ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον.
21 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει, καθὼς γέγραπται
περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται· κα-
λὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.
22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,
λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλο-
γήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγε-
τε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.
23 Καὶ λαβὼν τὸ πο-
τήριον, εὐχαριστήσας ἔδω-
κεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
πάντες.
24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦ-
τό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς και-
νῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολ-
λῶν ἐκχυνόμενον.
25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γεννή-
ματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ
πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ Θεοῦ.
26 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλ-
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, Ὅτι πάντες σκαν-
δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται,
Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ δια-
σκορπισθήσεται τὰ πρόβατα.
28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆ-
ναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.
29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη
αὐτῷ, Καὶ εἰ πάντες σκαν-
δαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι, Ὅτι
σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ,
πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆ-
σαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε
μᾶλλον, Ἐάν με δέῃ συνα-
ποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρ-
νήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ
πάντες ἔλεγον.
32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον
οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύ-
ξωμαι.
33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν
Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰω-
άννην μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξατο
ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

34 Καὶ

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε.

35 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσηύχετο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα·

36 Καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ ὁ πατὴρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο. Ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ.

37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;

38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

40 Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας, (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι) καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ὁ παραδιδούς με ἤγγικε.

43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἷς ὢν τῶν δώδεκα· καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων.

44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων, Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει, Ῥαββὶ, ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.

51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.

52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος

μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερ-
μαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.
55 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ
ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν
κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς
τὸ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ οὐχ
εὕρισκον.
56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδο-
μαρτύρουν κατ' αὐτοῦ· καὶ ἴσαι
αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.
57 Καί τινες ἀναστάντες,
ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ,
λέγοντες,
58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν
αὐτοῦ λέγοντος, Ὅτι ἐγὼ
καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν
χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον
οἰκοδομήσω.
59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν
ἡ μαρτυρία αὐτῶν.
60 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχι-
ερεὺς εἰς τὸ μέσον ἐπηρώτη-
σε τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Οὐκ
ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου
καταμαρτυροῦσιν;
61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν
ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ Ἀρχι-
ερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέ-
γει αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ
υἱὸς τοῦ Εὐλογητοῦ;
62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν,
Ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ
ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ.
63 Ὁ δὲ Ἀρχιερεύς, δια-
ῤῥήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ,
λέγει, Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
μαρτύρων;
64 Ἠκούσατε τῆς βλασφη-
μίας· τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ
πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶ-
ναι ἔνοχον θανάτου.
65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμ-
πτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύ-
πτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
κολαφίζειν αὐτόν, καὶ λέγειν
αὐτῷ, Προφήτευσον. Καὶ οἱ
ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν
ἔβαλλον.
66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου
ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται
μία τῶν παιδισκῶν τοῦ Ἀρχι-
ερέως·
67 Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέ-
τρον θερμαινόμενον, ἐμβλέ-
ψασα αὐτῷ, λέγει, Καὶ σὺ με-
τὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα.
68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων,
Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι τί
σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω
εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ
ἐφώνησε.
69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα
αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν
τοῖς παρεστηκόσιν, Ὅτι οὗ-
τος ἐξ αὐτῶν ἐστιν.
70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο.
Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ
παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέ-
τρῳ, Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ·
καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ
λαλιά σου ὁμοιάζει.
71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεμα-
τίζειν καὶ ὀμνύειν, Ὅτι οὐκ
οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν
λέγετε.
72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέ-
κτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἀνεμνή-
σθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ εἶ-
πεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς,
ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπι-
βαλών, ἔκλαιε.

Κεφ. ιε' 15.

ΚΑὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ
συμβούλιον ποιήσαντες
οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Πρεσβυ-
τέρων καὶ Γραμματέων, καὶ ὅ-
λον τὸ συνέδριον, δήσαντες
τὸν

τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ
παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.
2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν
ὁ Πιλάτος, Σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Σὺ
λέγεις.
3 Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ
Ἀρχιερεῖς πολλά. Αὐτὸς δὲ
οὐδὲν ἀπεκρίνατο.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν
ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων,
Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε
πόσα σου καταμαρτυροῦσιν.
5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν
ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν
τὸν Πιλάτον.
6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν
αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὅνπερ
ᾐτοῦντο.
7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαρ-
αββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν
δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ
στάσει φόνον πεποιήκεισαν.
8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος
ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς ἀεὶ
ἐποίει αὐτοῖς.
9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς, λέγων, Θέλε-
τε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα
τῶν Ἰουδαίων;
10 (Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παραδεδώκεισαν αὐ-
τὸν οἱ Ἀρχιερεῖς)
11 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέ-
σεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν
Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.
12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκρι-
θεὶς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί
οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε
βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν,
Σταύρωσον αὐτόν.
14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν
αὐτοῖς, Τί γὰρ κακὸν ἐποίη-
σεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔ-
κραξαν, Σταύρωσον αὐτόν.
15 Ὁ δὲ Πιλάτος βουλό-
μενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκα-
νὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐ-
τοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρ-
έδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώ-
σας, ἵνα σταυρωθῇ.
16 Οἱ δὲ στρατιῶται
ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς
αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώρι-
ον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν
σπεῖραν.
17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν
αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον
στέφανον.
18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζε-
σθαι αὐτὸν, Χαῖρε βασιλεῦ
τῶν Ἰουδαίων.
19 Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν
κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέ-
πτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ
γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.
20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐ-
τῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν
πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐ-
τὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ
ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώ-
σωσιν αὐτόν.
21 Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγ-
οντά τινα Σίμωνα Κυ-
ρηναῖον, (ἐρχόμενον ἀπ' ἀ-
γροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάν-
δρου καὶ Ῥούφου) ἵνα ἄρῃ τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ.
22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐ-
πὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον, Κρανίου
τόπος.
23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πι-
εῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον. Ὁ
δὲ οὐκ ἔλαβε.
24 Καὶ σταυρώσαντες αὐ-
τὸν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ'
αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη· καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥ`Σ ΤΩ῀Ν ἸΟΥΔΑΙ´ΩΝ.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφὴ ἡ λέγουσα, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες, Οὐὰ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν,

30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον, Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, ἘΛΩΙ´ ἘΛΩΙ´, ΛΑΜΜΑ῀ ΣΑΒΑΧΘΑΝΙ´; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες;

35 Καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον, Ἰδοὺ, Ἠλίαν φωνεῖ.

36 Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν, λέγων, Ἄφετε, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν, Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ Σαλώμη·

41 Αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, (ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ, ὅ ἐστι προσάββατον)

43 Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτὴς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε.

45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Κεφ. ιϛʹ 16.

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

7 Ἀλλ᾽ ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, Ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

9 Ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ᾽ ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι.

11 Κἀκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ᾽ αὐτῆς, ἠπίστησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὕστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει, Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·

18 Ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· Ἐπὶ ἀῤῥώστους

χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α΄. 1.

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,

2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου,

3 Ἔδοξε κἀμοὶ, παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε·

4 Ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι.

7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.

11 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται·

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι

ἐκ

ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ·

16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν·

17 Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων· ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ, Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα·

20 Καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα,

25 Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ᾗ ὄνομα Ναζαρὲτ,

27 Πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ.

28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε, Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος.

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.

31 Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ.

32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται τοῦ-

το, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ.

37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.

38 Εἶπε δὲ Μαριάμ, Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με;

44 Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα· ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,

47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί·

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·

52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς·

53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοι-

ροι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς,
ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ
ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ
συνέχαιρον αὐτῇ.
59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ
ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτε-
μεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν
αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.
60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ
μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, Οὐ-
χί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰω-
άννης.
61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
τήν, Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ
συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ
ὀνόματι τούτῳ.
62 Ἐνένευον δὲ τῷ πα-
τρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι κα-
λεῖσθαι αὐτόν.
63 Καὶ αἰτήσας πινακί-
διον, ἔγραψε, λέγων, Ἰωάν-
νης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ
ἐθαύμασαν πάντες.
64 Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα
αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσ-
σα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν
τὸν Θεόν.
65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας
φόβος τοὺς περιοικοῦντας
αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ
τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάν-
τα τὰ ῥήματα ταῦτα.
66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ
ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῶν, λέγοντες, Τί ἄρα τὸ
παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ
Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.
67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πα-
τὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύμα-
τος ἁγίου· καὶ προεφήτευσε,
λέγων,
68 Εὐλογητὸς Κύριος
ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπε-
σκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρω-
σιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,
69 Καὶ ἤγειρε κέρας σω-
τηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δα-
βὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·
70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ
στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ'
αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν
ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν μισούντων ἡμᾶς.
72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι
διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ·
73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς
Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν,
τοῦ δοῦναι ἡμῖν·
74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς
τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας,
λατρεύειν αὐτῷ,
75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.
76 Καὶ σὺ παιδίον, προ-
φήτης Ὑψίστου κληθήσῃ·
προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσ-
ώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς
αὐτοῦ,
77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σω-
τηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀ-
φέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν·
78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους
Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέ-
ψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ
ὕψους·
79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημέ-
νοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πό-
δας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε
καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ
ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέ-
ρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς
τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. β΄. 2.

Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις, ἐξῆλθε
δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐ-
γούστου,

γῆς, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου)

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβίδ)

5 Ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβεῖσθε· Ἰδοὺ γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ·

11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ.

12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, Εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων,

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.

19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ

συλλη-

συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ
κοιλίᾳ.
22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν
αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ
αὐτῆς κατὰ τὸν νόμον Μω-
σέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἰ-
εροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ
Κυρίῳ,
23 (Καθὼς γέγραπται ἐν
νόμῳ Κυρίου, Ὅτι πᾶν ἄρ-
σεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον
τῷ Κυρίῳ κληθήσεται)
24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν,
κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ
Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων,
ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν.
25 Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος
ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συ-
μεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος
δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσ-
δεχόμενος παράκλησιν τοῦ
Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον
ἦν ἐπ' αὐτόν.
26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρη-
ματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύμα-
τος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θά-
νατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν
Κυρίου.
27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύ-
ματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ
εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ
παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι
αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ
νόμου περὶ αὐτοῦ·
28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο
αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐ-
τοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ
εἶπε,
29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦ-
λόν σου δέσποτα, κατὰ τὸ
ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·
30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλ-
μοί μου τὸ σωτήριόν σου,
31 Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσ-
ωπον πάντων τῶν λαῶν·
32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν
ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου
Ἰσραήλ.
33 Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζον-
τες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις πε-
ρὶ αὐτοῦ.
34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς
Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μα-
ριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰ-
δοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν
καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀν-
τιλεγόμενον.
35 Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν
ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία·
ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ
πολλῶν καρδιῶν διαλογισ-
μοί.
36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆ-
τις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ
φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προ-
βεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολ-
λαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀν-
δρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενί-
ας αὐτῆς·
37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν
ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ οὐκ
ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστεί-
αις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα
νύκτα καὶ ἡμέραν·
38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖ-
το τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει
περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσ-
δεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ.
39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅ-
παντα τὰ κατὰ τὸν νόμον
Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν
αὐτῶν Ναζαρέτ.
40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε,
καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι,
πληρούμενον σοφίας· καὶ χά-
ρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.
41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γο-

νεῖς

νεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·

43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε, Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;

50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρὲτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος,

2 Ἐπ' Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας.

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

9 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. Πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, Τί οὖν ποιήσομεν;

11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς, Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;

13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν, πράσσετε.

14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες, Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν.

15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός,

16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασι λέγων, Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί.

17 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.

18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,

20 Προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανόν,

22 Καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει, ὡσεὶ περιστερὰν, ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν, Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ηὐδόκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὢν, ὡς ἐνομίζετο, υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλί,

24 Τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευΐ, τοῦ Μελχί, τοῦ Ἰαννά, τοῦ Ἰωσήφ,

25 Τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμώς, τοῦ Ναούμ, τοῦ Ἐσλί, τοῦ Ναγγαί,

26 Τοῦ Μαάθ, τοῦ Ματτα-

θία, τοῦ Σεμεΐ, τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ
Ἰούδα,
27 Τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησᾶ,
τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιὴλ,
τοῦ Νηρὶ,
28 Τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ,
τοῦ Κωσὰμ, τοῦ Ἐλμωδὰμ, τοῦ
Ἤρ,
29 Τοῦ Ἰωσὴ, τοῦ Ἐλιέζερ,
τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθὰτ, τοῦ
Λευὶ,
30 Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα,
τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰωνὰν, τοῦ Ἐ-
λιακεὶμ,
31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊ-
νὰν, τοῦ Ματταθὰ, τοῦ Να-
θὰν, τοῦ Δαβὶδ,
32 Τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ,
τοῦ Βοὸζ, τοῦ Σαλμὼν, τοῦ Να-
ασσὼν,
33 Τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ Ἀ-
ρὰμ, τοῦ Ἐσρὼμ, τοῦ Φαρὲς,
τοῦ Ἰούδα,
34 Τοῦ Ἰακὼβ, τοῦ Ἰσαὰκ,
τοῦ Ἀβραὰμ, τοῦ Θάρα, τοῦ
Ναχὼρ,
35 Τοῦ Σαροὺχ, τοῦ Ῥαγαῦ,
τοῦ Φαλὲκ, τοῦ Ἐβὲρ, τοῦ
Σαλὰ,
36 Τοῦ Καϊνὰν, τοῦ Ἀρ-
φαξὰδ, τοῦ Σὴμ, τοῦ Νῶε, τοῦ
Λάμεχ,
37 Τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ
Ἐνὼχ, τοῦ Ἰαρὲδ, τοῦ Μαλε-
λεὴλ, τοῦ Καϊνὰν,
38 Τοῦ Ἐνὼς, τοῦ Σὴθ, τοῦ
Ἀδὰμ, τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

Ἰησοῦς δὲ Πνεύματος ἁγίου
πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ
τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἤγετο ἐν τῷ
Πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,
2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ δια-
βόλου· καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ
συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστε-
ρον ἐπείνασε.
3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γέ-
νηται ἄρτος.
4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
πρὸς αὐτὸν λέγων, Γέγρα-
πται, Ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι Θεοῦ.
5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ
διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν,
ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βα-
σιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν
στιγμῇ χρόνου·
6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος, Σοὶ δώσω τὴν ἐξ-
ουσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ
τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ
παραδέδοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέ-
λω, δίδωμι αὐτήν.
7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνή-
σῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σοῦ
πάντα.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ὕπαγε
ὀπίσω μου Σατανᾶ· γέγρα-
πται γὰρ, Προσκυνήσεις Κύ-
ριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ
μόνῳ λατρεύσεις.
9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐ-
τὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ ὁ υἱὸς εἶ
τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦ-
θεν κάτω·
10 Γέγραπται γὰρ, Ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖ-
ται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξ-
αι σε·
11 Καὶ, Ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀ-
ροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
12 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι εἴρηται,
Οὐκ

Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον
τὸν Θεόν σου.
13 Καὶ συντελέσας πάν-
τα πειρασμὸν ὁ διάβολος,
ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.
14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ
Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ
Πνεύματος εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ'
ὅλης τῆς περιχώρου πε-
ρὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν,
δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.
16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρὲτ, οὗ ἦν τεθραμμένος·
καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐ-
τῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
των, εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ
ἀνέστη ἀναγνῶναι.
17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βι-
βλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ
ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗ-
ρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμ-
μένον,
18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐ-
μὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με·
εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπ-
έσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συν-
τετριμμένους τὴν καρδίαν,
κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφε-
σιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,
ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν
ἀφέσει·
19 Κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυ-
ρίου δεκτόν.
20 Καὶ πτύξας τὸ βιβ-
λίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ,
ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ
συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦ-
σαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.
21 Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς
αὐτοὺς, Ὅτι σήμερον πεπλή-
ρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς
ὠσὶν ὑμῶν.
22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν
αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ
τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς
ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόμα-
τος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, Οὐχ
οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;
23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην, Ἰατρὲ,
θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα
ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ
Καπερναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε
ἐν τῇ πατρίδι σου.
24 Εἶπε δὲ, Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης
δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ.
25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω
ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐ-
ρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας
ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
26 Καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐ-
τῶν ἐπέμφθη Ἠλίας εἰ μὴ
εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος,
πρὸς γυναῖκα χήραν·
27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν
ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν
τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐδεὶς αὐ-
τῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νε-
εμὰν ὁ Σύρος.
28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάν-
τες θυμοῦ ἐν τῇ συναγω-
γῇ, ἀκούοντες ταῦτα.
29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέ-
βαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως·
καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύ-
ος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις
αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κα-
τακρημνίσαι αὐτόν.
30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ
μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.
31 Καὶ κατῆλθεν εἰς
Καπερναοὺμ πόλιν τῆς Γαλι-
λαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐ-

τοὺς ἐν τοῖς σάββασι.

32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,

34 Λέγων, Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοι Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ· ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;

37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.

40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς, ἐθεράπευσεν αὐτούς.

41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα, Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε. 5.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ, εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα, Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

5 Καὶ

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος πολύ· διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων, Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε·

9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ συνέλαβον.

10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας, καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλης, δύνασαί με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών, Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ Νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.

18 Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ εὑρόντες διὰ ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτόν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ, Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ

Φαρισαῖοι, λέγοντες, Τίς
ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφη-
μίας; τίς δύναται ἀφιέναι
ἁμαρτίας εἰ μὴ μόνος ὁ
Θεός;
22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν,
ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐ-
τούς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν;
23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον;
εἰπεῖν, Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν, Ἔγει-
ραι καὶ περιπάτει;
24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξ-
ουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁ-
μαρτίας, (εἶπε τῷ παραλε-
λυμένῳ) Σοὶ λέγω, Ἔγει-
ραι, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν
σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.
25 Καὶ παραχρῆμα ἀνα-
στὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ'
ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν
Θεόν.
26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν
ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν
Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου,
λέγοντες, Ὅτι εἴδομεν πα-
ράδοξα σήμερον.
27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε,
καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνό-
ματι Λευΐν, καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
Ἀκολούθει μοι.
28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαν-
τα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ.
29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν με-
γάλην ὁ Λευΐς αὐτῷ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος
τελωνῶν πολύς, καὶ ἄλλων οἳ
ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακεί-
μενοι.
30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ
Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, λέγοντες, Διατί μετὰ
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐ-
σθίετε καὶ πίνετε;
31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔ-
χοντες.
32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέ-
σαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτω-
λοὺς εἰς μετάνοιαν.
33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν, Διατί, οἱ μαθηταὶ Ἰω-
άννου νηστεύουσι πυκνά, καὶ δε-
ήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ
τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐ-
σθίουσι καὶ πίνουσιν;
34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ-
τούς, Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ
νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
μετ' αὐτῶν ἐστι, ποιῆσαι νη-
στεύειν;
35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέ-
ραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ'
αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νη-
στεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις.
36 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβο-
λὴν πρὸς αὐτούς, Ὅτι οὐ-
δεὶς ἐπίβλημα ἱματίου και-
νοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον
παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ
καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ
οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ
τοῦ καινοῦ.
37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶ-
νον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶ-
νος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς
ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπο-
λοῦνται·
38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον· καὶ
ἀμφότεροι συντηροῦνται.

39 Καὶ

39 Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γὰρ, Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΕΓένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, καὶ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσί.

2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες,

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς;

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει· ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ.

8 Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα, Ἔγειραι, καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.

9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι, Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι;

10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτω· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ Ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον,

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν,

16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης·

17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰα-

θῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν,

18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε, Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε· Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς·

28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σε τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.

36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε,

ζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε·

38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς, Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;

42 Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἀδελφὲ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν, ποιοῦν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν καλόν.

44 Ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε Κύριε, Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτοὺς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος.

48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ᾗ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ εὐθέως ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Κεφ. ζ΄. 7.

Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ.

2 Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾷν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.

3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες, Ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο·

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς· ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ, Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς·

7 Διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ στραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε, Λέγω ὑμῖν, Οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ ὄχλος πολύς.

12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὴ ἦν χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Μὴ κλαῖε.

14 Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ, (οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν) καὶ εἶπε, Νεανίσκε, σοὶ λέγω, Ἐγέρθητι.

15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

16 Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες, Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ, Ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.

19 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον, Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· Ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου, Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, Καὶ περισσότερον προφήτου.

27 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, Μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεὸν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;

32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν, Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.

33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε, Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε, Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

36 Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη.

37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου,

38 Καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων, Οὗτος, εἰ

ἦν

ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν
τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις
ἅπτεται αὐτοῦ· ὅτι ἁμαρτω-
λός ἐστι.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Σί-
μων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ
δέ φησι, Διδάσκαλε, εἶπε.
41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν
δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε
δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕ-
τερος πεντήκοντα.
42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν
ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχα-
ρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἶπε,
πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;
43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σί-
μων εἶπεν, Ὑπολαμβάνω
ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσα-
το. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ὀρ-
θῶς ἔκρινας.
44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν
γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη,
Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖ-
κα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰ-
κίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας
μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς
δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πό-
δας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφα-
λῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.
45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδω-
κας· αὕτη δέ, ἀφ' ἧς εἰσῆλ-
θον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦ-
σά μου τοὺς πόδας.
46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν
μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύ-
ρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας.
47 Οὗ χάριν, λέγω σοι,
Ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς
αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολύ·
ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον
ἀγαπᾷ.
48 Εἶπε δὲ αὐτῇ, Ἀφέ-
ωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι.
49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συν-
ανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυ-
τοῖς, Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁ-
μαρτίας ἀφίησιν;
50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα, Ἡ πίστις σου σέσωκέ
σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθ-
εξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε
κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσ-
σων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώ-
δεκα σὺν αὐτῷ.
2 Καὶ γυναῖκές τινες αἳ
ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ
πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθε-
νειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη
Μαγδαληνή, ἀφ' ἧς δαι-
μόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει,
3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χου-
ζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σου-
σάννα, καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵ-
τινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν
ὑπαρχόντων αὐταῖς.
4 Συνιόντος δὲ ὄχλου
πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπι-
πορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶ-
πε διὰ παραβολῆς,
5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ
ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ
κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό·
6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηρά-
θη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα·
7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν
μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμ-
φυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνι-
ξαν αὐτό·
8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ
φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκα-
τονταπλασίονα. Ταῦτα λέ-
γων, ἐφώνει, Ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν, ἀκουέτω.

9 Ἐπη-

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.

10 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν· οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσὸν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς·

17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν.

23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνευον.

24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν, λέγοντες, Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου μή με βασανίσῃς.

29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτὸν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε, Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν.

38 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων,

39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·

42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. (Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.

43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι,

44 Προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἁψάμενός μου;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἥψατό μου τίς· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ.

47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θάρσει θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.)

49 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ Ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ, Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν Διδάσκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων, Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων, Ἡ παῖς, ἐγείρου.

55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κεφ. θ'. 9.

Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας·

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν·

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα, καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν·

8 Ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἡλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης, Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ Ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ δεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ, Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς, καταλύσωσι, καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον, Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφινοι δώδεκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς, λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε, Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο,

22 Εἰπὼν, Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας, Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν,

ἐλθεῖν,

θεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν,
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθεί-
τω μοι.
24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέ-
σει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐ-
μοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.
25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄν-
θρωπος κερδήσας τὸν κόσμον
ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ
ζημιωθείς;
26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ
με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυν-
θήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ
τῶν ἁγίων ἀγγέλων.
27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς,
Εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων,
οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου,
ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.
28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς
λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραι
ὀκτὼ· καὶ παραλαβὼν τὸν Πέ-
τρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκω-
βον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσ-
εύξασθαι.
29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶ-
δος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτε-
ρον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ
λευκὸς ἐξαστράπτων.
30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο
συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες
ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας·
31 Οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ,
ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ,
ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερου-
σαλήμ.
32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ
σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι
ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ
εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς
δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας
αὐτῷ.
33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
χωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐ-
τοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς
τὸν Ἰησοῦν, Ἐπιστάτα, καλόν
ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσω-
μεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοὶ,
καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠ-
λίᾳ, μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.
34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγον-
τος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐ-
πεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθη-
σαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν νεφέλην.
35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ
τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός
ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς,
αὐτοῦ ἀκούετε.
36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν
φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μό-
νος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν,
καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν
ἑωράκασιν.
37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ
ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήν-
τησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.
38 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ
ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων, Δι-
δάσκαλε, δέομαί σου, ἐπί-
βλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι
μονογενής ἐστί μοι.
39 Καὶ ἰδοὺ, πνεῦμα λαμ-
βάνει αὐτὸν, καὶ ἐξαίφνης κρά-
ζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν με-
τὰ ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ
ἀπ' αὐτοῦ, συντρῖβον αὐτόν.
40 Καὶ ἐδεήθην τῶν μαθη-
τῶν σου ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐ-
τὸ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.
41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν, Ὦ γενεὰ ἄπι-
στος καὶ διεστραμμένη, ἕως
πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ

ἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.

42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,

44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, Τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ,

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν, Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ.

53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον, Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε;

55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς·

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέ τις πρὸς αὐτὸν, Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον,
Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε,
Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελ-
θόντι πρῶτον θάψαι τὸν πα-
τέρα μου.
60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς, Ἄφες τοὺς νεκροὺς θά-
ψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ
ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.
61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος,
Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε·
πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι
ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶ-
κόν μου.
62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς, Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον,
καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔ-
θετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι. 10.

ΜΕτὰ δὲ ταῦτα ἀνέ-
δειξεν ὁ Κύριος καὶ
ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀ-
πέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ
προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν
πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν
αὐτὸς ἔρχεσθαι.
2 Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς,
Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ
δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε
οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ,
ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν
θερισμὸν αὐτοῦ.
3 Ὑπάγετε· ἰδού, ἐγὼ ἀ-
ποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν
μέσῳ λύκων.
4 Μὴ βαστάζετε βαλάν-
τιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑπο-
δήματα· καὶ μηδένα κατὰ
τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε.
5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσ-
έρχησθε, πρῶτον λέγετε, Εἰ-
ρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.
6 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ ὁ υἱ-
ὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται
ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ
δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμ-
ψει.
7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ
μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες
τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ
ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι.
Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας
εἰς οἰκίαν.
8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν
εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑ-
μᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέ-
μενα ὑμῖν·
9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν
αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐ-
τοῖς, Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν
εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται
ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς
πλατείας αὐτῆς, εἴπατε,
11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν
κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πό-
λεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα
ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε,
ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ.
12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πό-
λει ἐκείνῃ.
13 Οὐαί σοι Χοραζίν,
οὐαί σοι Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν
Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑ-
μῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ
σποδῷ καθήμεναι μετενό-
ησαν.
14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶ-
νι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ
κρίσει, ἢ ὑμῖν.
15 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ ἡ
ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως
ᾅδου καταβιβασθήσῃ.
16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ

ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες, Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

19 Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

22 Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε, Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε·

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, Ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων, Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ, θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε.

33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη·

34 Καὶ προσελθὼν κατέ-

δησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι.

36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;

37 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε, Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά·

42 Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε, ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ, Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους·

6 Ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·

7 Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ, Μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, Εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, διά γε τὴν

ἀναί-

ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.

9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθὺν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

12 Ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὠὸν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ, δώσει Πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, Ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς, Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα, ἐρημοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον, πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·

22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτὸν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει, Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ, Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε, Μενοῦν-

γε

οὖνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων ἤρξατο λέγειν, Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευΐταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδού, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

32 Ἄνδρες Νινευῒ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδού, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοί, σκότος ἐστίν.

36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας.

40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;

41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδού, πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν.

42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν Νομικῶν λέγει αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Ὁ δὲ εἶπε, Καὶ ὑμῖν τοῖς Νομικοῖς οὐαί, ὅτι φορτίζετε

τίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.

49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν, Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας, καὶ ἀποστόλους· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν·

50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,

51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν, Ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

53 Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων,

54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, καὶ ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι.

5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.

6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται· μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν, Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ·

9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με

ἐνώπιον

ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀ-
παρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγ-
γέλων τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀ-
φεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς
τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφη-
μήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.
11 Ὅταν δὲ προσφέρω-
σιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς
καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξ-
ουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς
ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴ-
πητε·
12 Τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα
διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.
13 Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ
τοῦ ὄχλου, Διδάσκαλε, εἰπὲ
τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι
μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.
14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ,
Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε
δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑ-
μᾶς;
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐ-
τούς, Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε
ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ
ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ
αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόν-
των αὐτοῦ.
16 Εἶπε δὲ παραβολὴν
πρὸς αὐτούς, λέγων, Ἀν-
θρώπου τινὸς πλουσίου εὐφό-
ρησεν ἡ χώρα·
17 Καὶ διελογίζετο ἐν
ἑαυτῷ, λέγων, Τί ποιήσω;
ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς
καρπούς μου.
18 Καὶ εἶπε, Τοῦτο ποιή-
σω· Καθελῶ μου τὰς ἀποθή-
κας, καὶ μείζονας οἰκοδο-
μήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάν-
τα τὰ γεννήματά μου, καὶ τὰ
ἀγαθά μου·
19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ
μου, Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀ-
γαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολ-
λά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐ-
φραίνου.
20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θε-
ός, Ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ
τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν
ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τί-
νι ἔσται;
21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων
ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλου-
τῶν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ, Διὰ τοῦτο ὑμῖν
λέγω, Μὴ μεριμνᾶτε τῇ
ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε·
μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύ-
σησθε.
23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι
τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ
ἐνδύματος.
24 Κατανοήσατε τοὺς κό-
ρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ
θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστι τα-
μεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη· καὶ ὁ
Θεὸς τρέφει αὐτούς. Πόσῳ
μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν
πετεινῶν;
25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μερι-
μνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ
τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν
ἕνα;
26 Εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον
δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν
μεριμνᾶτε;
27 Κατανοήσατε τὰ κρί-
να, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ,
οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν,
Οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ
δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν
τούτων.
28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀ-
γρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον
εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ
Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι· πό-
σῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπι-
στοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει·

34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.

37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον;

43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, Ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι·

46 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς·

48 Ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας.

ὀλίγας. Παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη
πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ'
αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ,
περισσότερον αἰτήσουσιν αὐ-
τόν.
49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς
τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη
ἀνήφθη;
50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βα-
πτισθῆναι, καὶ πῶς συν-
έχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ;
51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην
παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ
γῇ; οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, Ἀλλ' ἢ
διαμερισμόν.
52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ
νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμε-
μερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ,
καὶ δύο ἐπὶ τρισί.
53 Διαμερισθήσεται πατὴρ
ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί·
μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυ-
γάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ
ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς,
καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν
αὐτῆς.
54 Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄ-
χλοις, Ὅταν ἴδητε τὴν νε-
φέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσ-
μῶν, εὐθέως λέγετε, Ὄμ-
βρος ἔρχεται· καὶ γίνεται
οὕτω.
55 Καὶ ὅταν νότον πνέον-
τα, λέγετε, Ὅτι καύσων
ἔσται· καὶ γίνεται.
56 Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσ-
ωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ
οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ
καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμά-
ζετε;
57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;
58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ
τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα,
ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπ-
ηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε
κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κρι-
τὴν, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ
τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ
σε βάλλῃ εἰς φυλακήν.
59 Λέγω σοι, Οὐ μὴ ἐξέλ-
θῃς ἐκεῖθεν ἕως οὗ καὶ τὸ ἔ-
σχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑρῆσαν δέ τινες ἐν αὐ-
τῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλ-
λοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλι-
λαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος
ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.
2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Δοκεῖτε
ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρ-
τωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γα-
λιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦ-
τα πεπόνθασιν;
3 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, Ἀλλ'
ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες
ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.
4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ
ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύρ-
γος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ
ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε
ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο
παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς
κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσα-
λήμ;
5 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, Ἀλλ'
ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες
ὁμοίως ἀπολεῖσθε.
6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν
παραβολήν, Συκῆν εἶχέ τις
ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυ-
τευμένην· καὶ ἦλθε ζητῶν
καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ
εὗρεν.
7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν
ἀμπελουργὸν, Ἰδοὺ, τρία
ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρ-
πὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ
οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐ-
τήν· ἱνατί καὶ τὴν γῆν κα-
ταργεῖ;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ, Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ βάλω κοπρίαν·

9 Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι·

11 Καὶ ἰδού, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές.

12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ, Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν, Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;

16 Ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

18 Ἔλεγε δέ, Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;

19 Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν εἶπε, Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ, Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς,

24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.

25 Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι, καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες, Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ.

26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν, Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ

27 Καὶ ἐρεῖ, Λέγω ὑμῖν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.

29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶ πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ, Ἔξελθε, καὶ πορεύου ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.

33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.

34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;

35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, Ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν Ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων Σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς Νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων, Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν;

4 Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε, Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου;

6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.

7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτοὺς,

8 Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ·

9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι, Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πα-

πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι, Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

12 Ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτὸν, Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα·

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλούς.

14 Καὶ μακάριος ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς·

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ, Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε, Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε, Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.

21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ, Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος, Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον, Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου.

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς,

26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφὰς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δύναταί μου μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέ-

λων

λων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν;

29 Ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ,

30 Λέγοντες, Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.

31 Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόῤῥω ὄντος, πρεσβείαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως οὖν, πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Κεφ. ιε' 15.

Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτοῦ.

2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς, λέγοντες, Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων,

4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐννενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό;

5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων·

6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς, Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.

7 Λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας.

8 Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ;

9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα, Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, Χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

11 Εἶπε δὲ, Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς·

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ, Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ

ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε, Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου,

19 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱὸς, Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας,

23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν·

24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν·

26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

28 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ, Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ·

30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν.

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.

Κεφ.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΕΛεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ, Ἄνθρω-
πός τις ἦν πλούσιος, ὃς
εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διε-
βλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπί-
ζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶ-
πεν αὐτῷ, Τί τοῦτο ἀκούω
περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυ-
νήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.
3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰ-
κονόμος, Τί ποιήσω, ὅτι
ὁ Κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν
οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκά-
πτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰ-
σχύνομαι.
4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα
ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονο-
μίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς
οἴκους αὐτῶν.
5 Καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλε-
τῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε
τῷ πρώτῳ, Πόσον ὀφείλεις
τῷ κυρίῳ μου;
6 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἑκατὸν
βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ, Δέξαι σου τὸ γράμμα,
καὶ καθίσας ταχέως γράψον
πεντήκοντα.
7 Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε, Σὺ
δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν,
Ἑκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέ-
γει αὐτῷ, Δέξαι σου τὸ γράμ-
μα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.
8 Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ Κύριος
τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας,
ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· Ὅτι
οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονι-
μώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ
φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν
ἑαυτῶν εἰσι.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, Ποι-
ήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ
μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅ-
ταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς
εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.
10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ,
καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ
ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν
πολλῷ ἄδικός ἐστιν.
11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ
μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ
ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;
12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ
πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτε-
ρον τίς ὑμῖν δώσει;
13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύ-
ναται δυσὶ κυρίοις δουλεύ-
ειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ
τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς
ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου κατα-
φρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ
δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.
14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάν-
τα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάρ-
γυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξε-
μυκτήριζον αὐτόν.
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑ-
μεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυ-
τοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων·
ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρ-
δίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώ-
ποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν.
16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προ-
φῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελί-
ζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν
βιάζεται.
17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρ-
ελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κε-
ραίαν πεσεῖν.
18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέ-
ραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπο-
λελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γα-
μῶν, μοιχεύει.
19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν
πλούσιος,

πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος,

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ·

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε, Πάτερ Ἀβραὰμ ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ, Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται· μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δὲ, Ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·

28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραὰμ, Ἔχουσι Μωσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχὶ, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Κεφ. ιζ'. 17.

Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς, Ἀνένδεκτόν ἐστι μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται·

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.

3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σε, λέγων, Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ.

5 Καὶ εἶπον οἱ Ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ, Πρόσθες ἡμῖν πίστιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συ-

συκαμίνῳ

χαμίνῳ ταύτῃ, Ἐκριζώ-
θητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ
θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν
ὑμῖν.
7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον
ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαί-
νοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ
ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως, Παρελ-
θὼν ἀνάπεσαι;
8 Ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ,
Ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ
περιζωσάμενος διακόνει μοι,
ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦ-
τα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;
9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ
ἐκείνῳ ὅτι ἐποίησε τὰ δια-
ταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.
10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ποιήσητε πάντα τὰ διατα-
χθέντα ὑμῖν, λέγετε, Ὅτι
δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ
ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποι-
ήκαμεν.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσα-
λήμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ
μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλι-
λαίας.
12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ
εἴς τινα κώμην, ἀπήντη-
σαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄν-
δρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν.
13 Καὶ αὐτοὶ ἦραν φω-
νήν, λέγοντες, Ἰησοῦ ἐπι-
στάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.
14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς,
Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑ-
αυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς,
ἐκαθαρίσθησαν.
15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν
ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ
φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν
Θεόν·
16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσ-
ωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ,
εὐχαριστῶν αὐτῷ. Καὶ αὐτὸς
ἦν Σαμαρείτης.
17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν, Οὐχὶ οἱ δέκα
ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα
ποῦ;
18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑπο-
στρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ
Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος.
19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνα-
στὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέ-
σωκέ σε.
20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ
τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, Οὐκ
ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
μετὰ παρατηρήσεως·
21 Οὐδὲ ἐροῦσιν, Ἰδοὺ
ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· Ἰδοὺ γὰρ,
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑ-
μῶν ἐστιν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μα-
θητάς, Ἐλεύσονται ἡμέραι,
ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡ-
μερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰ-
δεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε.
23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν, Ἰδοὺ
ὧδε, ἢ, Ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλ-
θητε, μηδὲ διώξητε.
24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ
ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρα-
νὸν, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν
λάμπει· οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
αὐτοῦ.
25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν
πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκι-
μασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύ-
της.
26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν
ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτως
ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου.
27 Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγά-
μουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι

ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς
τὴν κιβωτὸν· καὶ ἦλθεν ὁ
κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν
ἅπαντας.
28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο
ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον,
ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν,
ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν·
29 Ἧ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε
Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε
πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ
ἀπώλεσεν ἅπαντας·
30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ
ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἀποκαλύπτεται.
31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ
τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ
ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ
ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.
32 Μνημονεύετε τῆς γυναι-
κὸς Λώτ.
33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέ-
σει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέ-
σει αὐτὴν, ζωογονήσει αὐτήν.
34 Λέγω ὑμῖν, Ταύτῃ
τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλί-
νης μιᾶς· ὁ εἷς παραλη-
φθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφε-
θήσεται.
35 Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι
ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραλη-
φθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθή-
σεται.
36 Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀ-
γρῷ· ὁ εἷς παραληφθήσεται,
καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.
37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγου-
σιν αὐτῷ, Ποῦ Κύριε; Ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτοῖς, Ὅπου τὸ σῶμα,
ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

Κεφ. ιη΄ 18.

ΕΛεγε δὲ καὶ παραβολὴν
αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν
πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ
μὴ ἐκκακεῖν,
2 Λέγων, Κριτής τις ἦν
ἔν τινι πόλει τὸν Θεὸν μὴ
φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ
ἐντρεπόμενος·
3 Χήρα δέ τις ἦν ἐν τῇ
πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν, λέγουσα, Ἐκδίκη-
σόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ
χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν
ἐν ἑαυτῷ, Εἰ καὶ τὸν Θεὸν
οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ
ἐντρέπομαι,
5 Διά γε τὸ παρέχειν μοι
κόπον τὴν χήραν ταύτην,
ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς
τέλος ἐρχομένη ὑπωπιά-
ζῃ με.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Ἀ-
κούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδι-
κίας λέγει·
7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιή-
σει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλε-
κτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς
αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ
μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;
8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει
τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τά-
χει· πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐλθὼν ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν
ἐπὶ τῆς γῆς;
9 Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας
τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς
ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθε-
νοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην,
10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβη-
σαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξα-
σθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ
ἕτερος Τελώνης·
11 Ὁ Φαρισαῖος στα-
θεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα
προσηύχετο, Ὁ Θεὸς εὐχα-
ριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ

οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων,
ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί· ἢ
καὶ ὡς οὗτος ὁ Τελώνης.
12 Νηστεύω δὶς τοῦ σαβ-
βάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅ-
σα κτῶμαι.
13 Καὶ ὁ Τελώνης μα-
κρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ
τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν
ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ
στῆθος αὐτοῦ, λέγων, Ὁ
Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁ-
μαρτωλῷ.
14 Λέγω ὑμῖν, Κατέβη
οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος· ὅτι
πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπει-
νωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑ-
αυτὸν, ὑψωθήσεται.
15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ
τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτη-
ται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ
ἐπετίμησαν αὐτοῖς.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκα-
λεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν,
Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι
πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐ-
τά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὃς
ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ
μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις
αὐτὸν Ἄρχων, λέγων, Δι-
δάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;
19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς, Τί με λέγεις ἀγαθόν;
οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ
Θεός.
20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας·
Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύ-
σῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευ-
δομαρτυρήσῃς· Τίμα τὸν πα-
τέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.
21 Ὁ δὲ εἶπε, Ταῦτα
πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεό-
τητός μου.
22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ, Ἔτι ἕν
σοι λείπει· Πάντα ὅσα ἔ-
χεις πώλησον, καὶ διάδος πτω-
χοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν
οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολού-
θει μοι.
23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦ-
τα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν
γὰρ πλούσιος σφόδρα.
24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰη-
σοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶ-
πε, Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ
χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι
κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς
ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλού-
σιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ εἰσελθεῖν.
26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαν-
τες, Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;
27 Ὁ δὲ εἶπε, Τὰ ἀδύ-
νατα παρὰ ἀνθρώποις, δυ-
νατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.
28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος,
Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάν-
τα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.
29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς,
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι οὐ-
δείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν,
ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυ-
ναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ
πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ
ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.
31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς
δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται
πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ

τῶν προφητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται.

33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο.

37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων, Ἰησοῦ υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν,

41 Λέγων, Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδών, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχώ.

2 Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν Ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.

6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες, Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι.

8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον, Ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.

10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παραβολήν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐ-

τον

τὸν εἶναι Ἱερουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν οὖν, Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες, Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὖ ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ, Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων, Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ.

21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ, Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα·

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν, Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, Ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

30 Εἰπὼν, Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ, Διατί λύετε; Οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ, Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπ-

ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶ-
πεν αὐτοῖς.
33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν
πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐ-
τοῦ πρὸς αὐτοὺς, Τί λύετε τὸν
πῶλον;
34 Οἱ δὲ εἶπον, Ὁ Κύριος
αὐτοῦ χρείαν ἔχει.
35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν
πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἐπιρ-
ρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια
ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν
τὸν Ἰησοῦν.
36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ,
ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν ἐν τῇ ὁδῷ.
37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ
ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ
ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο
ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθη-
τῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θε-
ὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν
ὧν εἶδον δυνάμεων,
38 Λέγοντες, Εὐλογη-
μένος ὁ ἐρχόμενος βασι-
λεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰ-
ρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν
ὑψίστοις.
39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων
ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐ-
τὸν, Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον
τοῖς μαθηταῖς σου.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς, Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν
οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι
κεκράξονται.
41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν
τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ'
αὐτῇ,
42 Λέγων, Ὅτι εἰ ἔγνως
καὶ σὺ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου
ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου.
Νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλ-
μῶν σου·
43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι
ἐπὶ σὲ, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ
ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ
περικυκλώσουσί σε, καὶ συν-
έξουσί σε πάντοθεν,
44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ
τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ, καὶ οὐκ
ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ
λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν
καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.
45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ
ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς
πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγο-
ράζοντας,
46 Λέγων αὐτοῖς, Γέ-
γραπται, Ὁ οἶκός μου, οἶκος
προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ
αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον
λῃστῶν.
47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ
καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. Οἱ
δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμμα-
τεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι,
καὶ οἱ Πρῶτοι τοῦ λαοῦ·
48 Καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ
τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ
ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀ-
κούων.

Κεφ. κ' 20.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων, διδά-
σκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ
ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου,
ἐπέστησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Γραμματεῖς σὺν τοῖς Πρε-
σβυτέροις,
2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
τὸν, λέγοντες, Εἰπὲ ἡμῖν ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς,
ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξου-
σίαν ταύτην;
3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, Ἐρωτήσω ὑ-
μᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον, καὶ
εἴπατέ μοι,
4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ
οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;
5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο
πρὸς

πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες, Ὅτι
ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ·
ἐρεῖ, Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύ-
σατε αὐτῷ;
6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ
ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς
καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπει-
σμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην
προφήτην εἶναι.
7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ
εἰδέναι πόθεν.
8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν
λέγειν τὴν παραβολὴν ταύ-
την, Ἄνθρωπός τις ἐφύτευ-
σεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο
αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμη-
σε χρόνους ἱκανούς·
10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε
πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον,
ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπε-
λῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γε-
ωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξ-
απέστειλαν κενόν.
11 Καὶ προσέθετο πέμψαι
ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖ-
νον δείραντες καὶ ἀτιμάσαν-
τες ἐξαπέστειλαν κενόν.
12 Καὶ προσέθετο πέμ-
ψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον
τραυματίσαντες ἐξέβαλον.
13 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος, Τί ποιήσω;
πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπη-
τόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐν-
τραπήσονται.
14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ
γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς
ἑαυτοὺς, λέγοντες, Οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε,
ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡ-
μῶν γένηται ἡ κληρονομία.
15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐ-
τὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος,
ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει
αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπε-
λῶνος;
16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει
τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώ-
σει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
Ἀκούσαντες δὲ εἶπον, Μὴ
γένοιτο.
17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐ-
τοῖς, εἶπε, Τί οὖν ἐστι τὸ
γεγραμμένον τοῦτο, Λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδο-
μοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κε-
φαλὴν γωνίας;
18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖ-
νον τὸν λίθον, συνθλασθήσε-
ται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λι-
κμήσει αὐτόν.
19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ Ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐπι-
βαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖ-
ρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· καὶ ἐ-
φοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν
γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην εἶπε.
20 Καὶ παρατηρήσαντες
ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑπο-
κρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶ-
ναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ
λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐ-
τὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ
τοῦ Ἡγεμόνος.
21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐ-
τὸν, λέγοντες, Διδάσκαλε,
οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις
καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμ-
βάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ'
ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ
διδάσκεις·
22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι
φόρον δοῦναι, ἢ οὔ;
23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν
τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Τί με πειράζετε;
24 Ἐπιδείξατέ μοι δη-
νάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ

ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον, Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων (οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι) ἐπηρώτησαν αὐτόν,

28 Λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

29 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά· καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον.

32 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται·

35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίσκονται·

36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν Γραμματέων εἶπον, Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾷν αὐτὸν οὐδέν.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ· καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;

45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·

47 Οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει

μακρὰ

μακρὰ προσεύχονται. Οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κα'. 21.

Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους.

2 Εἶδε δὲ καί τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, Ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν.

4 Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.

5 Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε,

6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ καταλυθήσεται.

7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες, Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε, Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

11 Σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται· φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου.

13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾷν ἀπολογηθῆναι·

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλὴμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν·

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ.

24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου·

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς, Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

Κεφ. κβ'. 22.

Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα·

2 Καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τὸ, Πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.

3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα.

4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὸ, Πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.

6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα.

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν, Πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν;

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται·

11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας, Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, Ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε, Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς·

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ, Τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, Τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται.

26 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν·

28 Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Κἀγὼ

29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑ-
μῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ
πατήρ μου, βασιλείαν·
30 Ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνη-
τε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν
τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθί-
σησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες
τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσ-
ραήλ.
31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος,
Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ Σα-
τανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ
σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·
32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ
σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις
σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας,
στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.
33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Κύ-
ριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ
εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον
πορεύεσθαι.
34 Ὁ δὲ εἶπε, Λέγω σοι
Πέτρε, Οὐ μὴ φωνήσει σή-
μερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρὶς
ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.
35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅ-
τε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βα-
λαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδη-
μάτων, μή τινος ὑστερήσα-
τε; Οἱ δὲ εἶπον, Οὐδενός.
36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς, Ἀλ-
λὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον,
ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ
ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱ-
μάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω
μάχαιραν·
37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, Ὅτι ἔτι
τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τε-
λεσθῆναι ἐν ἐμοὶ, τὸ, Καὶ
μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ
τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.
38 Οἱ δὲ εἶπον, Κύριε,
ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἱκανόν ἐστι.
39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύ-
θη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος
τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ
αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ
τόπου, εἶπεν αὐτοῖς, Προσ-
εύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πει-
ρασμόν.
41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη
ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολὴν,
καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύ-
χετο,
42 Λέγων, Πάτερ, εἰ
βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτή-
ριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν
μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ
σὸν γενέσθω.
43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγε-
λος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων
αὐτόν.
44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀ-
γωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσ-
ηύχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς
αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος
καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν
γῆν.
45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, εὗρεν αὐτοὺς
κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί
καθεύδετε; ἀναστάντες προσ-
εύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν.
47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος
Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα,
προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγ-
γισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι
αὐτόν.
48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ, Ἰούδα, φιλήματι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;
49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐ-
τὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ,
Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μα-
χαίρᾳ;
50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις
ἐξ

ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρ-
χιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ
οὖς τὸ δεξιόν.
51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν, Ἐᾶτε ἕως τούτου.
Καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐ-
τοῦ, ἰάσατο αὐτόν.
52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν
Ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱ-
εροῦ, καὶ Πρεσβυτέρους, Ὡς
ἐπὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων;
53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου
μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξ-
ετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ·
ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ
ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.
54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν
ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ
δὲ Πέτρος ἠκολούθει μα-
κρόθεν.
55 Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέ-
σῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθι-
σάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ
Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.
56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παι-
δίσκη τις καθήμενον πρὸς
τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐ-
τῷ, εἶπε, Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ
ἦν.
57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐ-
τὸν, λέγων, Γύναι, οὐκ οἶδα
αὐτόν.
58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος
ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη, Καὶ σὺ ἐξ
αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέ-
τρος εἶπεν, Ἄνθρωπε, οὐκ
εἰμί.
59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥ-
ρας μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυ-
ρίζετο, λέγων, Ἐπ' ἀλη-
θείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ
ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.
60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος,
Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέ-
γεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι
λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν
ὁ ἀλέκτωρ.
61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος
ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑ-
πεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου
τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ,
Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆ-
σαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.
62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ
Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς.
63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συν-
έχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον
αὐτῷ, δέροντες.
64 Καὶ περικαλύψαν-
τες αὐτὸν, ἔτυπτον αὐτοῦ
τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώ-
των αὐτὸν, λέγοντες, Προ-
φήτευσον τίς ἐστιν ὁ παί-
σας σε.
65 Καὶ ἕτερα πολλὰ
βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς
αὐτόν.
66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέ-
ρα, συνήχθη τὸ Πρεσβυτέ-
ριον τοῦ λαοῦ, Ἀρχιερεῖς τε
καὶ Γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον
αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑ-
αυτῶν,
67 Λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ
ὁ Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε
δὲ αὐτοῖς, Ἐὰν ὑμῖν εἴπω,
οὐ μὴ πιστεύσητε·
68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ
μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπο-
λύσητε.
69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος
ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ
Θεοῦ.
70 Εἶπον δὲ πάντες, Σὺ
οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ
πρὸς αὐτοὺς ἔφη, Ὑμεῖς λέ-
γετε ὅτι ἐγώ εἰμι.
71 Οἱ δὲ εἶπον, Τί ἔτι
χρείαν

χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες, Τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη, Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες, Ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.

6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.

9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.

11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ, τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς.

13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν,

14 Εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ·

15 Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ.

16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω·

17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα.

18 Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεὶ, λέγοντες, Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν·

19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον, βεβλημένος εἰς φυλακήν.

20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακήν, ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν, φέρειν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν, αἳ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.

28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.

29 Ὅτι ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι, Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς, Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

32 Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ Ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες, Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ Ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ,

37 Καὶ λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς, ΟΥ͂ΤΟ'Σ 'ΕΣΤΙΝ 'Ο ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ ΤΩ͂Ν 'ΙΟΥΔΑΙ'ΩΝ.

39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων, Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων, Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι, Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.

45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων, Ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον.

49 Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 (Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν) ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων· ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ, καὶ σάββατον ἐπέφωσκε.

55 Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.

56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδʹ. 24.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου·

3 Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις.

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων

τῶν

των αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

7 Λέγων, Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.

9 Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδού, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς·

14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ·

20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον·

23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται·

26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ.

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες, Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας, Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν.

37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.

40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

41 Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς, Ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;

42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου.

43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, Ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν

τῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς
γραφάς·
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι
οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει
παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀνα-
στῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ·
47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν
καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάν-
τα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ
Ἱερουσαλήμ.
48 Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυ-
ρες τούτων.
49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀπο-
στέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑ-
μεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ
πόλει Ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ
ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕ-
ψους.
50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω
ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπά-
ρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλό-
γησεν αὐτούς.
51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐ-
λογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη
ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς
τὸν οὐρανόν.
52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνή-
σαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν
εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς
μεγάλης.
53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν
τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλο-
γοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.
ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ
ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θε-
όν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.
2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ
πρὸς τὸν Θεόν.
3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο·
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ
ἕν, ὃ γέγονεν.
4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ
ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·
5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκο-
τίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ
οὐ κατέλαβεν.
6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀ-
πεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄ-
νομα αὐτῷ Ἰωάννης.
7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρ-
τυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ
τοῦ φωτὸς, ἵνα πάντες πιστεύ-
σωσι δι' αὐτοῦ·
8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς,
ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός.
9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν
ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον
ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.
10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ
κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ
ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ
οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον·
12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐ-
τὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς
πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.
13 Οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐ-
δὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐ-
δὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς,
ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.
14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγέ-
νετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν,
(καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δό-

δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων, Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

16 Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων Ἱερεῖς καὶ Λευΐτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει, Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη, Οὔ.

22 Εἶπον οὖν αὐτῷ, Τίς εἶ, ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς; τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

23 Ἔφη, Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων·

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων, Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει, Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον, Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων, Ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

34 Κἀγὼ ἑώρακα, καὶ με-

μαρ-

μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν
εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ δύο.
36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰη-
σοῦ περιπατοῦντι, λέγει, Ἴδε
ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.
37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο
μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκο-
λούθησαν τῷ Ἰησοῦ.
38 Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκο-
λουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς, Τί
ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐ-
τῷ, Ῥαββὶ (ὃ λέγεται ἑρ-
μηνευόμενον, Διδάσκαλε)
ποῦ μένεις;
39 Λέγει αὐτοῖς, Ἔρχε-
σθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον
ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμει-
ναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥ-
ρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.
40 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς
ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων πα-
ρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάν-
των αὐτῷ.
41 Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος
τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμω-
να, καὶ λέγει αὐτῷ, Εὑρήκα-
μεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι με-
θερμηνευόμενον ὁ Χριστός·
42 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Σὺ
εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ
κληθήσῃ Κηφᾶς ὃ ἑρμηνεύε-
ται Πέτρος.
43 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλη-
σεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει
Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ,
Ἀκολούθει μοι.
44 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος
ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πό-
λεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.
45 Εὑρίσκει Φίλιππος
τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐ-
τῷ, Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν
τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὑ-
ρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ
Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.
46 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Να-
θαναήλ, Ἐκ Ναζαρὲτ δύ-
ναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει
αὐτῷ Φίλιππος, Ἔρχου καὶ
ἴδε.
47 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν
Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς
αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ,
Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης
ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.
48 Λέγει αὐτῷ Ναθανα-
ήλ, Πόθεν με γινώσκεις;
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν
αὐτῷ, Πρὸ τοῦ σε Φίλιπ-
πον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν
συκῆν, εἶδόν σε.
49 Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ,
καὶ λέγει αὐτῷ, Ῥαββὶ, σὺ
εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
50 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι εἶπόν σοι,
Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συ-
κῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων
ὄψει.
51 Καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ἀπ'
ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳ-
γότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ
ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνον-
τας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
γάμος ἐγένετο ἐν Κα-
νᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μή-
τηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.
2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν
γάμον.

3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτὸν, Οἶνον οὐκ ἔχουσι.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, Ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν.

9 Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,

10 Καὶ λέγει αὐτῷ, Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·

16 Καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν, Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου.

17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον ἐστὶν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;

21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.

22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς· καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσο-
λύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ
ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦν-
τες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.
24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ
ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ
τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·
25 Καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν
ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνω-
σκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Κεφ. γ´ 3.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν
Φαρισαίων, Νικόδη-
μος ὄνομα αὐτῷ, Ἄρχων
τῶν Ἰουδαίων·
2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ, Ῥαββὶ, οἴδαμεν ὅτι
ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδά-
σκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα
τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ
σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς
μετ᾽ αὐτοῦ.
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι, Ἐὰν μή τις γεννη-
θῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νι-
κόδημος, Πῶς δύναται ἄν-
θρωπος γεννηθῆναι γέρων
ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν
κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ
δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννη-
θῆναι;
5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, Ἐὰν
μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ
Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.
6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς
σαρκὸς, σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γε-
γεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος,
πνεῦμά ἐστι.
7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶ-
πόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆ-
ναι ἄνωθεν.
8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει
πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀ-
κούεις, ἀλλ᾽ οὐκ οἶδας πόθεν
ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως
ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ
τοῦ Πνεύματος.
9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πῶς δύναται
ταῦτα γενέσθαι;
10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ διδά-
σκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦ-
τα οὐ γινώσκεις;
11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
Ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ
ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ
τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμ-
βάνετε.
12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον
ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· πῶς,
ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια,
πιστεύσετε;
13 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν
εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.
14 Καὶ καθὼς Μωσῆς
ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·
15 Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον.
16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ
Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν
αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν,
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν,
μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον.
17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θε-
ὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον,
ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ᾽ ἵνα
σωθῇ ὁ κόσμος δι᾽ αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν,
οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων,
ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπί-
στευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μο-
νογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
19 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρί-
σις, Ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν
εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ
ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκό-
τος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονη-
ρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.
20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσ-
σων, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ οὐκ ἔρ-
χεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ
ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθει-
αν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα
φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι
ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.
22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ
διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβά-
πτιζεν.
23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βα-
πτίζων ἐν Αἰνὼν, ἐγγὺς τοῦ
Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ
ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐ-
βαπτίζοντο.
24 Οὔπω γὰρ ἦν βεβλη-
μένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ
Ἰωάννης.
25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ
τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰου-
δαίων περὶ καθαρισμοῦ.
26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰω-
άννην καὶ εἶπον αὐτῷ, Ῥαββὶ,
ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας,
ἴδε, οὗτος βαπτίζει, καὶ πάν-
τες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.
27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ
εἶπεν, Οὐ δύναται ἄνθρω-
πος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν
μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ.
28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρ-
τυρεῖτε ὅτι εἶπον, Οὐκ εἰ-
μὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι
ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσ-
θεν ἐκείνου.
29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην,
νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος
τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων
αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν
φωνὴν τοῦ νυμφίου· αὕτη
οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλή-
ρωται.
30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξά-
νειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.
31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ
τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι, καὶ ἐκ
τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω πάν-
των ἐστί.
32 Καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκου-
σε, τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν
μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμ-
βάνει.
33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν
μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι
ὁ Θεὸς ἀληθής ἐστιν.
34 Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ
Θεὸς, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ
λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδω-
σιν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα.
35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱὸν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ.
36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπει-
θῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν,
ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ'
αὐτόν.

Κεφ. δ'. 4.

ΩΣ οὖν ἔγνω ὁ Κύριος
ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρι-
σαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας
μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει
ἢ Ἰωάννης,
2 (Καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς
οὐκ

ἐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ)
3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ
ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν.
4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι
διὰ τῆς Σαμαρείας.
5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν
τῆς Σαμαρείας λεγομένην
Σιχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου
ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ
υἱῷ αὐτοῦ.
6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰα-
κώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκο-
πιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας,
ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πη-
γῇ· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.
7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς
Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ.
Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός
μοι πιεῖν.
8 (Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πό-
λιν, ἵνα τροφὰς ἀγορά-
σωσι.)
9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ
ἡ Σαμαρεῖτις, Πῶς σὺ Ἰου-
δαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰ-
τεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμα-
ρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰου-
δαῖοι Σαμαρείταις.
10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῇ, Εἰ ᾔδεις τὴν
δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ
λέγων σοι, Δός μοι πιεῖν,
σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδω-
κεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν.
11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ,
Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις,
καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πό-
θεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
ζῶν;
12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ ὃς
ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ
αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα
αὐτοῦ;
13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτῇ, Πᾶς ὁ πί-
νων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου,
διψήσει πάλιν·
14 Ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ
ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ,
οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα·
ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐ-
τῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πη-
γὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζω-
ὴν αἰώνιον.
15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυ-
νὴ, Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ
ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ
ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.
16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς,
Ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄν-
δρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.
17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ
εἶπεν, Οὐκ ἔχω ἄνδρα.
Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Κα-
λῶς εἶπας, Ὅτι ἄνδρα οὐκ
ἔχω.
18 Πέντε γὰρ ἄνδρας
ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι
σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴ-
ρηκας.
19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ,
Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης
εἶ σύ.
20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
τούτῳ τῷ ὄρει προσεκύνησαν·
καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱερο-
σολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου
δεῖ προσκυνεῖν.
21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς,
Γύναι, πίστευσόν μοι ὅτι
ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν
τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱερο-
σολύμοις προσκυνήσετε τῷ
πατρί.
22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε
ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυ-
νοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ Σω-

τηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε, Τί ζητεῖς; ἤ, Τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις,

29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;

30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ, λέγοντες, Ῥαββὶ, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

33 Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, Μήτις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν, Ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη.

36 Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων.

37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.

38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυρούσης, Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ·

42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον, Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.

45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ.

47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.

49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικὸς, Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο.

51 Ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες, Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.

52 Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

53 Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε. 5.

Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.

4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

5 Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.

6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν, Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,

Ἔγειραι, ἆρον τὸν κράββα-
τόν σου, καὶ περιπάτει.
9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑ-
γιὴς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦρε τὸν
κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιε-
πάτει· ἦν δὲ σάββατον ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
10 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
τῷ τεθεραπευμένῳ, Σάβ-
βατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἆ-
ραι τὸν κράββατον.
11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ
ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός
μοι εἶπεν, Ἆρον τὸν κράβ-
βατόν σου, καὶ περιπάτει.
12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτὸν,
Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰ-
πών σοι, Ἆρον τὸν κράββατόν
σου, καὶ περιπάτει;
13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς
ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν
ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.
14 Μετὰ ταῦτα εὑρίσκει
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε, ὑγιὴς
γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε,
ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται.
15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρω-
πος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰου-
δαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποι-
ήσας αὐτὸν ὑγιῆ.
16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον
τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζή-
τουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι
ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ.
17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρί-
νατο αὐτοῖς, Ὁ πατήρ μου
ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐρ-
γάζομαι.
18 Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον
ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι
ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔ-
λυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ
πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν,
ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.
19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ
Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐ
δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑ-
αυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μή τι βλέ-
πῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ
γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα
καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.
20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ
τὸν υἱὸν, καὶ πάντα δείκνυσιν
αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ
μείζονα τούτων δείξει αὐ-
τῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυ-
μάζητε.
21 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐ-
γείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωο-
ποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέ-
λει ζωοποιεῖ.
22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρί-
νει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν
πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ·
23 Ἵνα πάντες τιμῶσι
τὸν υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν
πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν
υἱὸν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν
πέμψαντα αὐτόν.
24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, Ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀ-
κούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμ-
ψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνι-
ον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται,
ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θα-
νάτου εἰς τὴν ζωήν.
25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, Ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν
ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται
τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ
οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.
26 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔ-
χει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔ-
δωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν
ἐν ἑαυτῷ·
27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν
αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι
υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί.
28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο·
ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες
οἱ

οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσον-
ται τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
29 Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ
τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς
ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ
φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνά-
στασιν κρίσεως.
30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποι-
εῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· κα-
θὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρί-
σις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι
οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν,
ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με πατρός.
31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ πε-
ρὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου
οὐκ ἔστιν ἀληθής.
32 Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυ-
ρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι
ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.
33 Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε
πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύ-
ρηκε τῇ ἀληθείᾳ·
34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀν-
θρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμ-
βάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα
ὑμεῖς σωθῆτε.
35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑ-
μεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλια-
σθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φω-
τὶ αὐτοῦ.
36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρ-
τυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου·
τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι
ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐ-
τὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι
ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε.
37 Καὶ ὁ πέμψας με πα-
τὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε πε-
ρὶ ἐμοῦ· οὔτε φωνὴν αὐτοῦ
ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶ-
δος αὐτοῦ ἑωράκατε.
38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν·
ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος,
τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.
39 Ἐρευνᾶτε τὰς γρα-
φὰς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν
αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν·
καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦ-
σαι περὶ ἐμοῦ.
40 Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν
πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.
41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώ-
πων οὐ λαμβάνω·
42 Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς
ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ
ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.
43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ
λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ,
ἐκεῖνον λήψεσθε.
44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς
πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλ-
λήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν
δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου
Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;
45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ
κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν
πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν
ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς
ἠλπίκατε.
46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μω-
σῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ
γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.
47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμ-
μασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς
ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;

Κεφ. ς'. 6.

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν
ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θα-
λάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς
Τιβεριάδος.
2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
ὄχλος πολὺς, ὅτι ἑώρων
αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ
τῶν ἀσθενούντων.
3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος

ησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον, Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

6 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος, Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου,

9 Ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς, Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι.

11 Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον.

12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται.

13 Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν.

14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον, Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι, καὶ ἁρπάζειν αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν·

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ· καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς.

18 Ἥ τε θάλασσα, ἀνέμου μεγάλου πνέοντος, διηγείρετο.

19 Ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον·

23 Ἀλλα

23 Ἄλλα δὲ ἦλθε πλοι-
άρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς
τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρ-
τον, εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυ-
ρίου.
24 Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος
ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν καὶ
αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλ-
θον εἰς Καπερναοὺμ, ζητοῦν-
τες τὸν Ἰησοῦν.
25 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν
πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον
αὐτῷ, Ῥαββὶ, πότε ὧδε
γέγονας;
26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, Ζητεῖτέ
με, οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα,
ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρ-
των, καὶ ἐχορτάσθητε.
27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην,
ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν
εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦ-
τον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν,
ὁ Θεός.
28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν,
Τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα
τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;
29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτό ἐστι τὸ
ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύση-
τε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.
30 Εἶπον οὖν αὐτῷ, Τί
οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα
ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί
ἐργάζῃ;
31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ
μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καθώς ἐστι γεγραμμένον, Ἄρ-
τον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς φαγεῖν.
32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, Οὐ Μωσῆς δέδωκεν
ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν
ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἀληθινόν·
33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ
ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ
κόσμῳ.
34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν,
Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν
ἄρτον τοῦτον.
35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς, Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός
με, οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πι-
στεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ
πώποτε.
36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ
ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε.
37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ
πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ
τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ
ἐκβάλω ἔξω.
38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ
θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με.
39 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλη-
μα τοῦ πέμψαντός με πα-
τρὸς, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι,
μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ
ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ.
40 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλη-
μα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα
πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν, καὶ
πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζω-
ὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐ-
τὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν,
Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ κατα-
βὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
42 Καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗ-
τός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰω-

σήφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς οὖν λέγει οὗτος, Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

45 Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις, Καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρός με·

46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τὶς ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ· οὗτος ἑώρακε τὸν πατέρα.

47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τὶς ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μου ἐστὶν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες, Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν;

53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·

55 Ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι πόσις.

56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον. Ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον, Σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σάρξ οὐκ ὠφελεῖ

οὐδέν.

οὐδέν. Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἳ οὐ πιστεύουσιν· ᾔδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.

65 Καὶ ἔλεγε, Διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου.

66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν.

67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα, Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις·

69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν;

71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ Σκηνοπηγία.

3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς·

4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν.

8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πεπλήρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν, οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον, Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος;

12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον, Ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Οὔ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες, Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

18 Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν, οὗτος ἀληθής ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε, Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἓν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, (οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων) καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἔλεγον οὖν τινὲς ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;

26 Καὶ ἴδε, παῤῥησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ Ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων, Κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν.

30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον, Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὧν οὗτος ἐποίησεν;

32 Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ,

ὑμεῖς

ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.
35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
πρὸς ἑαυτούς, Ποῦ οὗτος μέλ-
λει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ
εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν
διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων
μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδά-
σκειν τοὺς Ἕλληνας;
36 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος
ὃν εἶπε, Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ
εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ,
ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;
37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ
τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἱστήκει
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων,
Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός
με, καὶ πινέτω.
38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κα-
θὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ
ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσου-
σιν ὕδατος ζῶντος.
39 (Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ
Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμ-
βάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐ-
τόν· οὔπω γὰρ ἦν Πνεῦμα ἅ-
γιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐ-
δοξάσθη)
40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου
ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλε-
γον, Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ
Προφήτης·
41 Ἄλλοι ἔλεγον, Οὗτός
ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλε-
γον, Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαί-
ας ὁ Χριστὸς ἔρχεται;
42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν,
Ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δα-
βίδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώ-
μης ὅπου ἦν Δαβίδ, ὁ Χρι-
στὸς ἔρχεται;
43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄ-
χλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.
44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐ-
τῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐ-
δεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν
τὰς χεῖρας.
45 Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέ-
ται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ
Φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς
ἐκεῖνοι, Διατί οὐκ ἠγάγετε
αὐτόν;
46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπη-
ρέται, Οὐδέποτε οὕτως ἐ-
λάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗ-
τος ὁ ἄνθρωπος.
47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐ-
τοῖς οἱ Φαρισαῖοι, Μὴ καὶ ὑ-
μεῖς πεπλάνησθε;
48 Μή τις ἐκ τῶν Ἀρχόν-
των ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ
ἐκ τῶν Φαρισαίων;
49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος
ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπι-
κατάρατοί εἰσι.
50 Λέγει Νικόδημος
πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς
πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐ-
τῶν,
51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρί-
νει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀ-
κούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ
γνῷ τί ποιεῖ;
52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶ-
πον αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ
τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνη-
σον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ
τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερ-
ται.
53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. η' 8.

Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ
ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
2 Ὄρθρου δὲ πάλιν παρε-
γένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ
καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.
3 Ἄγουσι δὲ οἱ Γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς
αὐτὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ
κατειλημμένην· καὶ στήσαν-
τες αὐτὴν ἐν μέσῳ,
4 Λέ-

4 Λέγουσιν αὐτῷ, Διδά-
σκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατει-
λήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοι-
χευομένη·
5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς
ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύ-
τας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί
λέγεις;
6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειρά-
ζοντες αὐτὸν, ἵνα ἔχωσι κα-
τηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς
κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρω-
τῶντες αὐτὸν, ἀνακύψας
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὁ ἀνα-
μάρτητος ὑμῶν, πρῶτος
τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βα-
λέτω.
8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας,
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, καὶ
ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχό-
μενοι, ἐξήρχοντο εἷς καθ'
εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσ-
βυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κα-
τελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα.
10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς,
καὶ μηδένα θεασάμενος
πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐ-
τῇ, Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖ-
νοι οἱ κατήγοροί σου; οὐδείς
σε κατέκρινεν;
11 Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐδεὶς, Κύ-
ριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς,
Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω.
Πορεύου, καὶ μηκέτι ἁμάρτανε.
12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐ-
τοῖς ἐλάλησε, λέγων, Ἐγώ
εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκο-
λουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει
ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ
φῶς τῆς ζωῆς.
13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φα-
ρισαῖοι, Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρ-
τυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ
ἔστιν ἀληθής.
14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, Κἂν ἐγὼ μαρ-
τυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής
ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα
πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω·
ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρ-
χομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω.
15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα
κρίνετε· ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα.
16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ,
ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής
ἐστιν· Ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ,
ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με
πατήρ.
17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ
ὑμετέρῳ γέγραπται, Ὅτι
δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία
ἀληθής ἐστιν.
18 Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν
περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πα-
τήρ.
19 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ, Ποῦ
ἐστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρί-
θη ὁ Ἰησοῦς, Οὔτε ἐμὲ οἴ-
δατε, οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ
ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου
ᾔδειτε ἄν.
20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐ-
λάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γα-
ζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν
τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν
αὐτὸν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει
ἡ ὥρα αὐτοῦ.
21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ
ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρ-
τίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου
ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε
ἐλθεῖν.
22 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖ-
οι, Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν,
ὅτι λέγει, Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω,
ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστὲ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

24 Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ, Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι· κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατὴρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους, Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ·

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· Πῶς σὺ λέγεις, Ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν·

40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν αὐτῷ, Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον,

καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυ-
τοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός
με ἀπέστειλε.
43 Διατί τὴν λαλιὰν
τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε;
ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λό-
γον τὸν ἐμόν.
44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ
διαβόλου ἐστὲ, καὶ τὰς ἐπιθυ-
μίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέ-
λετε ποιεῖν· ἐκεῖνος ἀνθρω-
ποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ
ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν·
ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐ-
τῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος,
ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅ-
τι ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ.
45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀ-
λήθειαν λέγω, οὐ πιστεύε-
τέ μοι.
46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει
με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀ-
λήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς
οὐ πιστεύετέ μοι;
47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ
ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ
τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι
ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ.
48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰ-
ουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ, Οὐ
καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, Ὅτι
Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμό-
νιον ἔχεις;
49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς,
Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ
τιμῶ τὸν πατέρα μου· καὶ ὑμεῖς
ἀτιμάζετέ με.
50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν
δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ
κρίνων.
51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν
τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεω-
ρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.
52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰ-
ουδαῖοι, Νῦν ἐγνώκαμεν ὅ-
τι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβρα-
ὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται,
καὶ σὺ λέγεις, Ἐάν τις τὸν
λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ
γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.
53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅσ-
τις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται
ἀπέθανον. Τίνα σεαυτὸν
σὺ ποιεῖς;
54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς,
Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν,
ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν
ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με,
ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑ-
μῶν ἐστι·
55 Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐ-
τὸν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ
ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν,
ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύ-
στης· ἀλλ' οἶδα αὐτὸν, καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ τηρῶ.
56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑ-
μῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ
τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ
εἶδε, καὶ ἐχάρη.
57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
πρὸς αὐτὸν, Πεντήκοντα ἔ-
τη οὔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ
ἑώρακας;
58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι,
ἐγὼ εἰμι.
56 Ἦραν οὖν λίθους ἵνα
βάλωσιν ἐπ' αὐτόν. Ἰησοῦς
δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ
τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου
αὐτῶν, καὶ παρῆγεν οὕτως.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ παράγων εἶδεν ἄν-
θρωπον τυφλὸν ἐκ γενε-
τῆς.
2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ
μα-

μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες,
Ῥαββὶ, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ
οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς
γεννηθῇ;
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ
γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανε-
ρωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν
αὐτῷ.
4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι
τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με
ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται
νὺξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐρ-
γάζεσθαι.
5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ,
φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.
6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε
χαμαὶ, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ
τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε
τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
τοῦ τυφλοῦ,
7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὕπα-
γε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβή-
θραν τοῦ Σιλωάμ (ὃ ἑρμηνεύ-
εται, Ἀπεσταλμένος) Ἀπ-
ῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλ-
θε βλέπων.
8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ
θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότε-
ρον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον,
Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμε-
νος καὶ προσαιτῶν;
9 Ἄλλοι ἔλεγον, Ὅτι οὗ-
τός ἐστιν· ἄλλοι δὲ, Ὅτι ὅ-
μοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος
ἔλεγεν, Ὅτι ἐγώ εἰμι.
10 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ, Πῶς
ἀνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλ-
μοί;
11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ
εἶπεν, Ἄνθρωπος λε-
γόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐ-
ποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς
ὀφθαλμοὺς, καὶ εἶπέ μοι, Ὕ-
παγε εἰς τὴν κολυμβή-
θραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ νίψαι,
Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος,
ἀνέβλεψα.
12 Εἶπον οὖν αὐτῷ, Ποῦ
ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει, Οὐκ
οἶδα.
13 Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς
τοὺς Φαρισαίους, τόν ποτε τυ-
φλόν.
14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε
τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς
ὀφθαλμούς.
15 Πάλιν οὖν ἠρώτων
αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς
ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς, Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνιψά-
μην, καὶ βλέπω.
16 Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φα-
ρισαίων τινὲς, Οὗτος ὁ ἄν-
θρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ
Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τη-
ρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον, Πῶς δύνα-
ται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς
τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ
σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.
17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν,
Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι
ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς;
Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅτι προφή-
της ἐστίν.
18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυ-
φλὸς ἦν, καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως
ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐ-
τοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος·
19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς, λέ-
γοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑ-
μῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυ-
φλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν
ἄρτι βλέπει;
20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ
γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον, Οἴδα-
μεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν,
καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·
21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ

οἴδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ
τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἡμεῖς οὐκ οἴ-
δαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει,
αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς
περὶ αὐτοῦ λαλήσει.
22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς
αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰου-
δαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο
οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐ-
τὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀπο-
συνάγωγος γένηται.
23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐ-
τοῦ εἶπον, Ὅτι ἡλικίαν ἔ-
χει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.
24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευ-
τέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυ-
φλὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ, Δὸς
δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδα-
μεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος
ἁμαρτωλός ἐστιν.
25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖ-
νος καὶ εἶπεν, Εἰ ἁμαρτωλός
ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι
τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω.
26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν,
Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ
σου τοὺς ὀφθαλμούς;
27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Εἶ-
πον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε·
τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ
καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθη-
ταὶ γενέσθαι;
28 Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐ-
τὸν, καὶ εἶπον, Σὺ εἶ μαθη-
τὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μω-
σέως ἐσμὲν μαθηταί.
29 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι
Μωσῇ λελάληκεν ὁ Θεός·
τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν
ἐστίν.
30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐν γὰρ τούτῳ
θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ
οἴδατε πόθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέῳξέ
μου τοὺς ὀφθαλμούς.
31 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁ-
μαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει·
ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ, καὶ
τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου
ἀκούει.
32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠ-
κούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλ-
μοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου.
33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ
Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐ-
δέν.
34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶ-
πον αὐτῷ, Ἐν ἁμαρτίαις σὺ
ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ δι-
δάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω.
35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ
εὑρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ,
Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ;
36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ
εἶπε, Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα
πιστεύσω εἰς αὐτόν;
37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
Καὶ ἑώρακας αὐτὸν, καὶ ὁ λα-
λῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν.
38 Ὁ δὲ ἔφη, Πιστεύω, Κύ-
ριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.
39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς,
Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον
τοῦτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέ-
ποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέ-
ποντες τυφλοὶ γένωνται.
40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φα-
ρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ'
αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ
ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;
41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς, Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν
εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέ-
γετε, Ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν
ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

Κεφ. ι'. 10.

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν
προβ-

προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων.

3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς.

7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

18 Οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτὴν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου.

19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους.

20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον, Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22 Ἐγένετο δὲ τὰ Ἐγκαί-

νια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν·

23 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.

24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ, Ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26 Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι·

28 Κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου.

29 Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν.

31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες, Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε;

35 Εἰ ἐκείνους εἶπε Θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·

36 Ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, Ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;

37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι·

38 Εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον, Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν.

42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια'. 11.

Ἦν δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.)

3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι, Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.

4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι᾽ αὐτῆς.

5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας.

7 Ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς, Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ, Ῥαββὶ, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει·

10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς, Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται.

13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παῤῥησίᾳ, Λάζαρος ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρω δι᾽ ὑμᾶς (ἵνα πιστεύσητε) ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ᾽ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς, Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ᾽ αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει·

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα, Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ

Ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται·

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

27 Λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰποῦσα, Ὁ Διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες, Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ, Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν,

34 Καὶ εἶπε, Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.

35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.

37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, Οὐκ ἠδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;

38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς, Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα, Κύριε, ἤδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, καὶ εἶπε, Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου.

42 Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Λάζαρε, δεῦρο ἔξω.

44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ

ἐποί-

ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Συνήγαγον οὖν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, Τί ποιοῦμεν; ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ.

48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.

49 Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, Ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν·

50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ Ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους,

52 Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἕν.

53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

54 Ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν· κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς.

56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες, Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολήν, ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστι, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Κεφ. ιβ΄ 12.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ.

3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.

4 Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι,

5 Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

6 Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό.

8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

9 Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13 Ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον, Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

14 Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ, καθώς ἐστι γεγραμμένον,

15 Μὴ φοβοῦ θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς, Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

20 Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ·

21 Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

22 Ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων, Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασόν σου

τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φω-
νὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Καὶ ἐδόξα-
σα, καὶ πάλιν δοξάσω.
29 Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς
καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν
γεγονέναι· Ἄλλοι ἔλεγον,
Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.
30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν, Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ
φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.
31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κό-
σμου τούτου· νῦν ὁ Ἄρχων τοῦ
κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται
ἔξω.
32 Κἀγὼ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ
τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς
ἐμαυτόν.
33 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, ση-
μαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελ-
λεν ἀποθνήσκειν)
34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄ-
χλος, Ἡμεῖς ἠκούσαμεν
ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μέ-
νει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ
λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Τίς ἐστιν οὗ-
τος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;
35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, Ἔτι μικρὸν χρόνον
τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περι-
πατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε,
ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς κατα-
λάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ
σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει.
36 Ἕως τὸ φῶς ἔχετε,
πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα
υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα
ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπ-
ελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.
37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ ση-
μεῖα πεποιηκότος ἔμπρο-
σθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς
αὐτόν·
38 Ἵνα ὁ λόγος Ἠσαΐου
τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν
εἶπε, Κύριε, τίς ἐπίστευσε
τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχί-
ων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;
39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναν-
το πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν
Ἠσαΐας,
40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς
ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν
αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ
ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ
νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπι-
στραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐ-
τούς.
41 Ταῦτα εἶπεν Ἠσαΐας
ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ
ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.
42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ
Ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φα-
ρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα
μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται·
43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δό-
ξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον
ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ
εἶπεν, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ,
οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν
πέμψαντά με.
45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θε-
ωρεῖ τὸν πέμψαντά με.
46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κό-
σμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκο-
τίᾳ μὴ μείνῃ.
47 Καὶ ἐάν τις μου ἀκού-
σῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πι-
στεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν·
Οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν
κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν
κόσμον.
48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ
λαμβάνων τὰ ῥήματά μου,
ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν·
ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖ-
νος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐ-
σχάτῃ ἡμέρᾳ.
49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ

οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἴπω καὶ τί λαλήσω.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν· ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατὴρ, οὕτω λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΡὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.

2 Καὶ δείπνου γενομένου, (τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει·

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν.

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.

6 Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος, Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος, Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες·

11 Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν, Οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

12 Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς, Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, Ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος· καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω, ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆ-

ρεν

ρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν
αὐτοῦ.
19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν
πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γέ-
νηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγώ
εἰμι.
20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, Ὁ λαμβάνων ἐάν τινα
πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ
δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβά-
νει τὸν πέμψαντά με.
21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς
ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ
ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν, Ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι εἷς
ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.
22 Ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλή-
λους οἱ μαθηταὶ, ἀπορούμενοι
περὶ τίνος λέγει.
23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος
εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ
κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα
ὁ Ἰησοῦς·
24 Νεύει οὖν τούτῳ Σίμων
Πέτρος, πυθέσθαι τίς ἂν
εἴη περὶ οὗ λέγει.
25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος
ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει
αὐτῷ, Κύριε, τίς ἐστιν;
26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς,
Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψας
τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμ-
βάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν
Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ.
27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τό-
τε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ
Σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, Ὃ ποιεῖς, ποίη-
σον τάχιον.
28 Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν
ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν
αὐτῷ·
29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ
τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰού-
δας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς, Ἀγόρασον ὧν χρείαν
ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς
πτωχοῖς ἵνα τί δῷ.
30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμί-
ον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλ-
θεν· ἦν δὲ νύξ.
31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθε, λέ-
γει ὁ Ἰησοῦς, Νῦν ἐδοξά-
σθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ
Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.
32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη
ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει
αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δο-
ξάσει αὐτόν.
33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν
μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με,
καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαί-
οις, Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ,
ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ
ὑμῖν λέγω ἄρτι,
34 Ἐντολὴν καινὴν δί-
δωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλ-
λήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑ-
μᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους.
35 Ἐν τούτῳ γνώσονται
πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί
ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν
ἀλλήλοις.
36 Λέγει αὐτῷ Σίμων
Πέτρος, Κύριε, ποῦ ὑπά-
γεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς, Ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνα-
σαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕ-
στερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.
37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος,
Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι
ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυ-
χήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω.
38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς, Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐ-
μοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
σοι, Οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνή-
σῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Κεφ. ιδ' 14.

ΜΗ' ταρασσέσθω ὑμῶν
ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς
τὸν

τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε.

4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι ἡ Ὁδὸς, καὶ ἡ Ἀλήθεια, καὶ ἡ Ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἑωράκατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα· καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με Φίλιππε; Ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.

13 Καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.

14 Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε·

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,

17 Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, (οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης) Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων·

26 Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν.

27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω.

28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἀγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, Πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστί.

29 Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε.

30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου Ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν·

31 Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Κεφ. ιε' 15.

Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι.

2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

3 Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.

5 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

6 Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

14 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστὲ, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται) ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

Κεφ. ιϛ'. 16.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην·

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με, Ποῦ ὑπάγεις;

6 Ἀλλ᾽ ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ᾽ ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, Συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως·

9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·

10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με·

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ Ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ᾽ οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι·

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἀλλ᾽ ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16 Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.

17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με· καὶ, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;

18 Ἔλεγον οὖν, Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει, τὸ μικρὸν, οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ.

19 Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾷν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ᾽ ἀλλήλων ὅτι εἶπον, Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με;

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ᾽ ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ᾽ ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

24 Ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰ-

τεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χα-
ρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.
25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις
λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχε-
ται ὥρα ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροι-
μίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ
παῤῥησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀν-
αγγελῶ ὑμῖν.
26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε·
καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρω-
τήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν·
27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ
ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφι-
λήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι
ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.
28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ
πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς
τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν
κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς
τὸν πατέρα.
29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, Ἴδε, νῦν παῤ-
ῥησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν
οὐδεμίαν λέγεις.
30 Νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶ-
δας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις
ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ
πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξ-
ῆλθες.
31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, Ἄρτι πιστεύετε;
32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ
νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπι-
σθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια,
καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰ-
μὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ'
ἐμοῦ ἐστι.
33 Ταῦτα λελάληκα ὑ-
μῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔ-
χητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν
ἕξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ
νενίκηκα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ΄ 17.

ΤΑῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶ-
πε, Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα,
δόξασόν σου τὸν υἱὸν, ἵνα καὶ
ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε.
2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ
ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα
πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ
αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.
3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος
ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν
μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν
ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.
4 Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς
γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ
δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.
5 Καὶ νῦν δόξασόν με σὺ
πάτερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δό-
ξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον
εἶναι, παρὰ σοί.
6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνο-
μα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέ-
δωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ
ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδω-
κας, καὶ τὸν λόγον σου τετη-
ρήκασι.
7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάν-
τα ὅσα δέδωκάς μοι, πα-
ρὰ σοῦ ἐστιν·
8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέ-
δωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς·
καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν
ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξ-
ῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ
με ἀπέστειλας.
9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ·
οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλ-
λὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι,
ὅτι σοί εἰσι.
10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά
ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδό-
ξασμαι ἐν αὐτοῖς.
11 Καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ
κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ
εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχο-
μαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον
αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου,
οὓς

οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς.

12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.

15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί.

17 Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ·

21 Ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἕν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτούς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

24 Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη'. 18.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτόν, τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς, Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Ἰησοῦν

Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι. Εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε, Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι. Εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν.

9 Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, Ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν.

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν Ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος, Οὐκ εἰμί.

18 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν καὶ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος.

19 Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ παῤῥησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν.

21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπὼν, Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ Ἀρχιερεῖ;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

24 Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν

ὁ Ἀν-

ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον οὖν αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν, Οὐκ εἰμί.

26 Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον, Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε, Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιὸς, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα·

32 Ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;

36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ.

39 Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες, Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής.

Κεφ. ιθ'. 19.

Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε.

2 Καὶ

2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν,

3 Καὶ ἔλεγον, Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα.

4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω.

5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.

8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη.

9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ, Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ᾽ ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες, Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις, Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν, Ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς, Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ· παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθε εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ·

18 Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον, ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑ-

ΖΩ-

ΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.

21 Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, Μὴ γράφε, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Ὃ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ (καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος) καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους, Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται· Ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα, Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ, Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει, Διψῶ.

29 Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δέ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.

30 Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλήν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.

32 Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ·

33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη·

34 Ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε.

36 Ἐγέ-

36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ.

37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει, Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον) φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν.

40 Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη.

42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. κʹ. 20.

ΤΗ͂ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

2 Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς· καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

6 Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα.

7 Καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν·

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον,

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς, καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι, Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς, Ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα,

ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θε-
ωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ
οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι.
15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς,
Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζη-
τεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι
ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ,
Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐ-
τὸν, εἰπέ μοι ποῦ αὐτὸν ἔθη-
κας· κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.
16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς,
Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη
λέγει αὐτῷ, Ῥαββουνὶ, ὃ
λέγεται, Διδάσκαλε.
17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς,
Μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέ-
βηκα πρὸς τὸν πατέρα μου·
πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, Ἀναβαί-
νω πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ
πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ
Θεὸν ὑμῶν.
18 Ἔρχεται Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα
τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε
τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν
αὐτῇ.
19 Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν
σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κε-
κλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ
μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ
τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέ-
σον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη
ὑμῖν.
20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδει-
ξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ
τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν
οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν
Κύριον.
21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν·
καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πα-
τὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς.
22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνε-
φύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς, Λά-
βετε Πνεῦμα ἅγιον.
23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς
ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς·
ἄν τινων κρατῆτε, κεκρά-
τηνται.
24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δί-
δυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν
ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.
25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ
ἄλλοι μαθηταὶ, Ἑωράκα-
μεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς, Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν
ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν
ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν
μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων,
καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς
τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πι-
στεύσω.
26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ
πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐ-
τῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν
θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ
ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν,
Εἰρήνη ὑμῖν.
27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ,
Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε,
καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέ-
ρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε
εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ
γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.
28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θω-
μᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ Κύ-
ριός μου καὶ ὁ Θεός μου.
29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
Ὅτι ἑώρακάς με, Θωμᾶ,
πεπίστευκας· μακάριοι οἱ
μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαν-
τες.
30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα
σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ
βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα

31 Ταῦτα δὲ γέγραπται,
ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες
ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ.

Κεφ. κα΄. 21.

Μετὰ ταῦτα ἐφανέρω-
σεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰ-
ησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς
θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος·
ἐφανέρωσε δὲ οὕτως.
2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέ-
τρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγό-
μενος Δίδυμος, καὶ Να-
θαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γα-
λιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου,
καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ δύο.
3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων
Πέτρος, Ὑπάγω ἁλιεύειν.
Λέγουσιν αὐτῷ, Ἐρχόμεθα καὶ
ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον,
καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον
εὐθύς· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκ-
τὶ ἐπίασαν οὐδέν.
4 Πρωΐας δὲ ἤδη γενομέ-
νης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγι-
αλόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ
μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.
5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς, Παιδία, μή τι προσ-
φάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ, Οὔ.
6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Βά-
λετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ
πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσε-
τε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι
αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ
πλήθους τῶν ἰχθύων.
7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς
ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς,
τῷ Πέτρῳ, Ὁ Κύριός ἐστι.
Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκού-
σας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν
ἐπενδύτην διεζώσατο (ἦν
γὰρ γυμνός) καὶ ἔβαλεν ἑαυ-
τὸν εἰς τὴν θάλασσαν.
8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ
τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ
ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς,
ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακο-
σίων) σύροντες τὸ δίκτυον
τῶν ἰχθύων.
9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς
τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρα-
κιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον
ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον.
10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων
ὧν ἐπιάσατε νῦν.
11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος,
καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς
γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων
ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· καὶ
τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ
δίκτυον.
12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
Δεῦτε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς
δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξ-
ετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ;
εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.
13 Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ
δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψά-
ριον ὁμοίως.
14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανε-
ρώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.
15 Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει
τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς,
Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με
πλεῖόν τούτων; Λέγει αὐτῷ,
Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φι-
λῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Βόσκε
τὰ ἀρνία μου.
16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύ-
τερον, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγα-
πᾷς με; Λέγει αὐτῷ, Ναὶ
Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε. Λέγει αὐτῷ, Ποίμαινε
τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον,
Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με;
Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι
εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, Φιλεῖς
με; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύ-
ριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ
γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέ-
γει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Βόσκε τὰ
πρόβατά μου.
18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
Ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες
σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου
ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς,
ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ
ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου
οὐ θέλεις.
19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαί-
νων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει
τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέ-
γει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι.
20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος βλέπει τὸν μαθητὴν
ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκο-
λουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν
ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆ-
θος αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Κύριε,
τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;
21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος
λέγει τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, οὗτος
δὲ τί;
22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
ἔρχομαι, τί πρὸς σε; σὺ ἀ-
κολούθει μοι.
23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος
οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, Ὅτι ὁ
μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνή-
σκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς, Ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει·
ἀλλ' Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν
ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε;
24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς
ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ
γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν
ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία
αὐτοῦ.
25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ
ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτι-
να ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ
αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χω-
ρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία.
Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. 1.
Τὸν μὲν πρῶτον λόγον
ἐποιησάμην περὶ πάν-
των, ὦ Θεόφιλε, ὧν
ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ
διδάσκειν,
2 Ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντει-
λάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ
Πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέ-
ξατο, ἀνελήφθη.
3 Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυ-
τὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐ-
τὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις
δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα
ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ
λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλεί-
ας τοῦ Θεοῦ.
4 Καὶ συναλιζόμενος
παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱε-
ροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι,
ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγ-
γελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσα-
τέ μου·
5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβά-
πτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βα-
πτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁ-
γίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡ-
μέρας.

6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ·

8 Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη· καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ,

11 Οἳ καὶ εἶπον, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.

13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῷον, οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὅ, τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξὶ, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν, (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπιτοαυτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν)

16 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν·

17 Ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.

18 Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος· καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμὰ, τουτέστι, χωρίον αἵματος.

20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν, Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ. Καὶ, Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 Ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων.

23 Κα

23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν.

24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον, Σὺ Κύριε καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα ὃν ἐξελέξω,

25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα Ἀποστόλων.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.

3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;

9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες, Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι;

13 Ἕτεροι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον, Ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσί.

14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.

15 Οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ,

17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, (λέγει ὁ Θεὸς) ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται.

18 Καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.

20 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.

21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε,

23 Τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε·

24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ·

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτὸν, Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,

27 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, οὐδὲ δώσεις τὸν Ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παῤῥησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ Πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι Ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστὸν, καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

31 Προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, Ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ᾅδου, οὐδὲ ἡ σάρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.

32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεὸς, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες.

33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθεὶς, τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε.

34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη
εἰς τοὺς οὐρανούς· λέγει δὲ
αὐτός, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ
Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξι-
ῶν μου,
35 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐ-
χθρούς σου ὑποπόδιον τῶν πο-
δῶν σου.
36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέ-
τω πᾶς οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι
Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ
Θεὸς ἐποίησε, τοῦτον τὸν Ἰη-
σοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.
37 Ἀκούσαντες δὲ κατε-
νύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἶπόν τε
πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοι-
ποὺς Ἀποστόλους, Τί ποιήσο-
μεν, ἄνδρες ἀδελφοί;
38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς
αὐτούς, Μετανοήσατε, καὶ βα-
πτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ
τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ λήψε-
σθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος.
39 Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγ-
γελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑ-
μῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μα-
κρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέ-
σηται Κύριος ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν.
40 Ἑτέροις τε λόγοις
πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρ-
εκάλει, λέγων, Σώθητε ἀπὸ
τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς
ταύτης.
41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως
ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ,
ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ
τρισχίλιαι.
42 Ἦσαν δὲ προσκαρτε-
ροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν Ἀπο-
στόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ
κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσ-
ευχαῖς.
43 Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυ-
χῇ φόβος· πολλά τε τέρατα
καὶ σημεῖα διὰ τῶν Ἀποστό-
λων ἐγίνετο.
44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύον-
τες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ εἶχον
ἅπαντα κοινά·
45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ
τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον,
καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι,
καθότι ἄν τις χρείαν εἶχε.
46 Καθ᾽ ἡμέραν τε προσ-
καρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν
τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ᾽
οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον
τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφ-
ελότητι καρδίας,
47 Αἰνοῦντες τὸν Θεὸν,
καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον
τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος
προσετίθει τοὺς σωζομένους
καθ᾽ ἡμέραν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κεφ. γ΄. 3.

ΕΠὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος
καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον
εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς
προσευχῆς τὴν ἐννάτην.
2 Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ
κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρ-
χων, ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν
καθ᾽ ἡμέραν πρὸς τὴν θύ-
ραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην
Ὡραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημο-
σύνην παρὰ τῶν εἰσπορευο-
μένων εἰς τὸ ἱερόν.
3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰ-
ωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς
τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην
λαβεῖν.
4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς
αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε,
Βλέψον εἰς ἡμᾶς.
5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς,
προσδοκῶν τι παρ᾽ αὐτῶν
λαβεῖν.
6 Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἀρ-

γύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει.

7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά.

8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη, καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἁλλόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν.

10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν, ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὡραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν Ἅγιον καὶ Δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ᾐτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν·

15 Τὸν δὲ Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοὶ, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐπλήρωσεν οὕτω.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου,

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστὸν,

21 Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν, Ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς·

23 Ἔσται δὲ, πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ

Προ-

Προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ Ἱερεῖς καὶ ὁ Στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,

2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς Ἄρχοντας καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ,

6 Καὶ Ἄνναν τὸν Ἀρχιερέα καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους Ἀρχιερατικοῦ.

7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπυνθάνοντο, Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;

8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ Πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ,

9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται·

10 Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας·

12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παῤῥησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν·

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν.

15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν,

θεῖν, συνέβαλον πρὸς ἀλ-
λήλους,
16 Λέγοντες, Τί ποιήσο-
μεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις;
ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον
γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς
κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φα-
νερὸν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνή-
σασθαι.
17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖ-
ον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν,
ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐ-
τοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀν-
θρώπων.
18 Καὶ καλέσαντες αὐ-
τοὺς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ
καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ
διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τοῦ Ἰησοῦ.
19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰω-
άννης ἀποκριθέντες πρὸς
αὐτοὺς εἶπον, Εἰ δίκαιόν
ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν
ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ,
κρίνατε·
20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡ-
μεῖς, ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν,
μὴ λαλεῖν.
21 Οἱ δὲ προσαπειλησά-
μενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς, μη-
δὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κο-
λάσωνται αὐτοὺς, διὰ τὸν λα-
όν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν
Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι·
22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων
τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος
ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦ-
το τῆς ἰάσεως.
23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλ-
θον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπ-
ήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτε-
ροι εἶπον.
24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες,
ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν
πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπον,
Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποι-
ήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτοῖς·
25 Ὁ διὰ στόματος Δα-
βὶδ τοῦ παιδός σου εἰπὼν,
Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ
λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
26 Παρέστησαν οἱ βασι-
λεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχον-
τες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χρι-
στοῦ αὐτοῦ.
27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ'
ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖ-
δά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας,
Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πι-
λάτος σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς
Ἰσραὴλ,
28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ
σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε
γενέσθαι.
29 Καὶ τὰ νῦν Κύριε ἔπι-
δε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν,
καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ
παῤῥησίας πάσης λαλεῖν τὸν
λόγον σου,
30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου
ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν, καὶ ση-
μεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ
τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός
σου Ἰησοῦ.
31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν
ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦ-
σαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλή-
σθησαν ἅπαντες Πνεύματος
ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ μετὰ παῤῥησίας.
32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πι-
στευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ
ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἷς τι
τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν
ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅ-
παντα κοινά.
33 Καὶ μεγάλῃ δυνάμει

ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ Ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων,

35 Καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν Ἀποστόλων· διεδίδοτο δὲ ἑκάστῳ καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν.

36 Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων, (ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, υἱὸς παρακλήσεως) Λευΐτης, Κύπριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν Ἀποστόλων.

Κεφ. ε' 5.

Ἀνὴρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησε κτῆμα·

2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τοὺς πόδας τῶν Ἀποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἀνανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενε, καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.

5 Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εἰσῆλθεν.

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος, Εἰπέ μοι, Εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε, Ναὶ, τοσούτου.

9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν, Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου, ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσί σε.

10 Ἔπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν. Εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκρὰν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· (καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος·

13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός.

14 Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν)

15 Ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι

θέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβ-
βάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέ-
τρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ
τινὶ αὐτῶν.
16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ
πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς
Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθε-
νεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευ-
μάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες
ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.
17 Ἀναστὰς δὲ ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐ-
τῷ, (ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν
Σαδδουκαίων) ἐπλήσθησαν
ζήλου·
18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Ἀποστό-
λους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τη-
ρήσει δημοσίᾳ.
19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ
τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύ-
ρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγών
τε αὐτοὺς, εἶπε,
20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέν-
τες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ
λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς
ζωῆς ταύτης.
21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλ-
θον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν,
καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμε-
νος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συν-
έδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσί-
αν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἀπέ-
στειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον,
ἀχθῆναι αὐτούς.
22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγε-
νόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν
τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες
δὲ ἀπήγγειλαν,
23 Λέγοντες, Ὅτι τὸ μὲν
δεσμωτήριον εὕρομεν κε-
κλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφα-
λείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω ἑ-
στῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαν-
τες δὲ, ἔσω οὐδένα εὕρομεν.
24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λό-
γους τούτους ὅ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ
Στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν,
τί ἂν γένοιτο τοῦτο.
25 Παραγενόμενος δέ τις
ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων,
Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθε-
σθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν
τῷ ἱερῷ ἑστῶτες, καὶ διδά-
σκοντες τὸν λαόν.
26 Τότε ἀπελθὼν ὁ Στρα-
τηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις,
ἤγαγεν αὐτοὺς, οὐ μετὰ βίας·
(ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν, ἵνα
μὴ λιθασθῶσιν)
27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔ-
στησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ
ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς,
28 Λέγων, Οὐ παραγ-
γελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν
μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τι τούτῳ; καὶ ἰδοὺ, πεπληρώ-
κατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς δι-
δαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπ-
αγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα
τοῦ ἀνθρώπου τούτου.
29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος καὶ οἱ Ἀπόστολοι, εἶ-
πον, Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ
μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.
30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑ-
μεῖς διεχειρίσασθε κρεμά-
σαντες ἐπὶ ξύλου.
31 Τοῦτον ὁ Θεὸς Ἀρχη-
γὸν καὶ Σωτῆρα ὕψωσε τῇ δε-
ξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν
τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν.
32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ
μάρτυρες τῶν ῥημάτων τού-
των, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅ-
γιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς
πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς·

34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τι τοὺς Ἀποστόλους ποιῆσαι·

35 Εἶπέ τε πρὸς αὐτοὺς, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν.

36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν, ᾧ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.

37 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, Ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται·

39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστιν, οὐ δύνασθε καταλῦσαι αὐτὸ, μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε.

40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς Ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.

41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι·

42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Κεφ. ς' 6.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.

2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον, Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις.

3 Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης·

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα.

6 Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν Ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ

ηὔξανε,

ηὔξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ
ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἰ-
ερουσαλὴμ σφόδρα· πολύς
τε ὄχλος τῶν Ἱερέων ὑπή-
κουον τῇ πίστει.
8 Στέφανος δὲ πλήρης
πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει
τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν
τῷ λαῷ.
9 Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν
ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομέ-
νης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναί-
ων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν
ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συ-
ζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ·
10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆ-
ναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ Πνεύμα-
τι ᾧ ἐλάλει.
11 Τότε ὑπέβαλον ἄν-
δρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόα-
μεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήμα-
τα βλάσφημα εἰς Μωσῆν
καὶ τὸν Θεόν.
12 Συνεκίνησάν τε τὸν
λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ
τοὺς Γραμματεῖς· καὶ ἐπι-
στάντες συνήρπασαν αὐτὸν,
καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέ-
δριον.
13 Ἔστησάν τε μάρτυρας
ψευδεῖς, λέγοντας, Ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥή-
ματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ
τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ
νόμου.
14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ
λέγοντος, Ὅτι Ἰησοῦς ὁ Να-
ζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν
τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει
τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν
Μωϋσῆς.
15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς
αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζό-
μενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶ-
δον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ
πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. ζʹ. 7.

Εἶπε δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, Εἰ
ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;
2 Ὁ δὲ ἔφη, Ἄνδρες ἀ-
δελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσα-
τε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης
ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβρα-
ὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποτα-
μίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐ-
τὸν ἐν Χαῤῥάν·
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου
καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου,
καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι
δείξω.
4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς
Χαλδαίων, κατῴκησεν ἐν
Χαῤῥάν. Κἀκεῖθεν, μετὰ τὸ
ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ,
μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν
γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς
νῦν κατοικεῖτε·
5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ
κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ
βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλα-
το αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάσχε-
σιν αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ μετ' αὐτὸν, οὐκ ὄντος
αὐτῷ τέκνου.
6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θε-
ὸς, Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ
πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ
δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσου-
σιν ἔτη τετρακόσια.
7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν
δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ, εἶ-
πεν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα
ἐξελεύσονται, καὶ λατρεύσου-
σί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δια-
θήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως
ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ, καὶ περι-
έτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰα-
κὼβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδε-
κα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες, τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναὰν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ οὐχ εὕρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακὼβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐν ψυχαῖς ἑβδομηκονταπέντε.

15 Κατέβη δὲ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ·

17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ,

18 Ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ·

19 Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ Θεῷ, ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν, ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἰδών τινα ἀδικούμενον, ἠμύνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν.

26 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπών, Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς· ἱνατί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπώσατο αὐτὸν, εἰπών, Τίς σε κατέστησεν Ἄρχοντα καὶ Δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις,

λεῖς, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Ἔφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἐθαύμασε τὸ ὅραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτὸν,

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον.

35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες, Τίς σε κατέστησεν Ἄρχοντα καὶ Δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς Ἄρχοντα καὶ Λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη τεσσαράκοντα.

37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε.

38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα, δοῦναι ἡμῖν.

39 Ὧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,

40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρὼν, Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν, Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραήλ;

43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφὰν, τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωσῇ,

ποιῆσαι

ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑωράκει.

45 Ἣν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῶσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβίδ·

46 Ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾐτήσατο εὑρεῖν σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

47 Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον.

48 Ἀλλ' οὐχ ὁ Ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει,

49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι; λέγει Κύριος· ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;

51 Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσὶν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε·

53 Οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ Θεοῦ.

57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν.

58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου·

59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

Κεφ. η'. 8.

ΣΑῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ.
Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν Ἀποστόλων.

2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν Ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρεδίδου εἰς φυλακήν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ, ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων, προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν.

10 Ὧ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.

11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας, ἐξίστατο.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην·

15 Οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον.

16 (Οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκὸς, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ)

17 Τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον.

18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων δίδοται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα,

19 Λέγων, Δότε κἀμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι.

21 Οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα.

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε, Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν οὖν, διαμαρτυ-

ράμενοι,

ράμενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων, Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος.

27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος, δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθιόπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ,

28 Ἦν τε ὑποστρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ, Πρόσελθε, καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ.

30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν, Ἆρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε, Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ.

32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη, Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ, εἶπε, Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;

35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπί τι ὕδωρ· καί φησιν ὁ εὐνοῦχος, Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος, Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε, Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

38 Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἅρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ, τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.

39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου ἥρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη εἰς Ἄζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

Κεφ. θ'. 9.

Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς, καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ Ἀρχιερεῖ,

2 Ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς

τὰς συναγωγὰς, ὅπως ἐάν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.

3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ·

4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ, Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις;

5 *Εἶπε δὲ, Τίς εἶ Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε, Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἱστήκεισαν ἐνεοὶ, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες.

8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.

9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, οὐδὲ ἔπιεν.

10 *Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι, Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτὸν, Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται.

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας, Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ·

14 Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.

15 *Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραήλ.

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε, Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου) ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πλησθῇς πνεύματος ἁγίου.

18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς;

22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.

24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν· παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σπυρίδι.

26 Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής.

27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν, ἤγαγε πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ᾽ αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ·

29 Ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.

30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν οὖν Ἐκκλησίαι καθ᾽ ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων, κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν.

33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος, Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθὰ, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῴῳ.

38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδ-

δης τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ
ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν
ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄν-
δρας πρὸς αὐτὸν, παρακα-
λοῦντες μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν
ἕως αὐτῶν.
39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος
συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παρα-
γενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ
ὑπερῷον· καὶ παρέστησαν
αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαί-
ουσαι, καὶ ἐπιδεικνύμεναι χι-
τῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει
μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς.
40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάν-
τας ὁ Πέτρος, θεὶς τὰ γό-
νατα προσηύξατο· καὶ ἐπι-
στρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε,
Ταβιθὰ, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤ-
νοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς·
καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνε-
κάθισε.
41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα,
ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ
τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας, παρ-
έστησεν αὐτὴν ζῶσαν.
42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ'
ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολλοὶ
ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.
43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱ-
κανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόπ-
πῃ παρά τινι Σίμωνι βυρ-
σεῖ.

Κεφ. ι΄. 10.

Ἀνὴρ δέ τις ἦν ἐν Καισα-
ρείᾳ ὀνόματι Κορνήλι-
ος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπεί-
ρης τῆς καλουμένης Ἰταλι-
κῆς,
2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος
τὸν Θεὸν, σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημο-
σύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ
δεόμενος τοῦ Θεοῦ διαπαν-
τός·
3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φα-
νερῶς, ὡσεὶ ὥραν ἐννάτην
τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ
εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, καὶ
εἰπόντα αὐτῷ, Κορνήλιε.
4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ,
καὶ ἔμφοβος γενόμενος, εἶ-
πε, Τί ἐστι, Κύριε; Εἶπε δὲ
αὐτῷ, Αἱ προσευχαί σου καὶ
αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν
εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ.
5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς
Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετά-
πεμψαι Σίμωνά τινα ὃς
ἐπικαλεῖται Πέτρος.
6 Οὗτος ξενίζεται πα-
ρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ
ἐστιν οἰκία παρὰ θάλασσαν·
οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ
ποιεῖν.
7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγε-
λος ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ,
φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν
αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ
τῶν προσκαρτερούντων αὐ-
τῷ,
8 Καὶ ἐξηγησάμενος
αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστει-
λεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόπ-
πην.
9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοι-
πορούντων ἐκείνων, καὶ τῇ πό-
λει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέ-
τρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύ-
ξασθαι, περὶ ὥραν ἕκτην.
10 Ἐγένετο δὲ πρόσπει-
νος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι·
παρασκευαζόντων δὲ ἐκεί-
νων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκ-
στασις·
11 Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρα-
νὸν ἀνεῳγμένον, καὶ καταβαῖ-
νον ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς
ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν
ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέ-
μενον ἐπὶ τῆς γῆς·

12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτὸν, Ἀναστὰς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε, Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν, Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.

16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὅραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα·

18 Καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται.

19 Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνθυμουμένου περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ Πνεῦμα, Ἰδοὺ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσί σε·

20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς·

21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου πρὸς αὐτὸν, εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγώ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

22 Οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος Ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ.

23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς, καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ.

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν· ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε, λέγων, Ἀνάστηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας πολλοὺς,

28 Ἔφη τε πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.

29 Διὸ καὶ ἀναντιῤῥήτως ἦλθον μεταπεμφθείς· πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με.

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη, Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων,

αν, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν
προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ
μου· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν
μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ.
31 Καί φησι, Κορνήλιε,
εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ, καὶ
αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθη-
σαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ·
32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην,
καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα,
ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος·
οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σί-
μωνος βυρσέως παρὰ θά-
λασσαν· ὃς παραγενόμενος
λαλήσει σοι.
33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα
πρός σε· σύ τε καλῶς ἐποίη-
σας παραγενόμενος. Νῦν οὖν
πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
πάρεσμεν, ἀκοῦσαι πάντα τὰ
προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ.
34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος
τὸ στόμα, εἶπεν, Ἐπ' ἀλη-
θείας καταλαμβάνομαι ὅτι
οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ
Θεός·
35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ
φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργα-
ζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς
αὐτῷ ἐστι.
36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστει-
λε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγ-
γελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰ-
ησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων
Κύριος.
37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γε-
νόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς
Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτι-
σμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·
38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζα-
ρὲτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θε-
ὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνά-
μει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν
καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς κα-
ταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ
διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ'
αὐτοῦ.
39 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρ-
τυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν
τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ
ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν ἀνεῖλον
κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.
40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι,
41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ,
ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκε-
χειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θε-
οῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφά-
γομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ
μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν.
42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν
κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ δια-
μαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
Κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν.
43 Τούτῳ πάντες οἱ προφῆ-
ται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁ-
μαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνό-
ματος αὐτοῦ πάντα τὸν πι-
στεύοντα εἰς αὐτόν.
44 Ἔτι λαλοῦντος τοῦ
Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐ-
πέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούον-
τας τὸν λόγον.
45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ πε-
ριτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλ-
θον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ
ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος ἐκκέχυται·
46 Ἤκουον γὰρ αὐτῶν λα-
λούντων γλώσσαις, καὶ μεγα-
λυνόντων τὸν Θεόν. Τότε
ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,
47 Μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦ-
σαι δύναταί τις, τοῦ μὴ βα-
πτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον
καθὼς

καθὼς καὶ ἡμεῖς;

48 Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Κεφ. ια΄. 11.

Ἤκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

3 Λέγοντες, Ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.

4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος, ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς, λέγων,

5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος, καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὅραμα, καταβαῖνον σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ·

6 Εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ·

7 Ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι, Ἀναστὰς Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε.

8 Εἶπον δὲ, Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου.

9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.

11 Καὶ ἰδοὺ, ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμην, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρός με.

12 Εἶπε δέ μοι τὸ Πνεῦμα συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενον. Ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἓξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός.

13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα αὐτῷ, Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον,

14 Ὃς λαλήσει ῥήματα πρός σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος Κυρίου, ὡς ἔλεγεν, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐγὼ δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλῦσαι τὸν Θεόν;

18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες, Ἄραγε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν.

19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διῆλθον

ἕως

ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ
Ἀντιοχείας, μηδενὶ λα-
λοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον
Ἰουδαίοις.
20 Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐ-
τῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυ-
ρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες
εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς
τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγε-
λιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰ-
ησοῦν.
21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ'
αὐτῶν· πολύς τε ἀριθμὸς
πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν
Κύριον.
22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς
τὰ ὦτα τῆς Ἐκκλησίας τῆς
ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν·
καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν
διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.
23 Ὃς παραγενόμενος καὶ
ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ,
ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάν-
τας τῇ προθέσει τῆς καρ-
δίας προσμένειν τῷ Κυ-
ρίῳ·
24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς
καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου
καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄ-
χλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.
25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρ-
σὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆ-
σαι Σαῦλον· Καὶ εὑρὼν αὐ-
τὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντι-
όχειαν·
26 Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνι-
αυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄ-
χλον ἱκανόν, χρηματίσαι
τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς
μαθητὰς Χριστιανούς.
27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς
ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱερο-
σολύμων προφῆται εἰς Ἀντι-
όχειαν.
28 Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐ-
τῶν ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσή-
μανε διὰ τοῦ Πνεύματος,
λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι
ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην·
ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου
Καίσαρος.
29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθ-
ὼς ηὐπορεῖτό τις, ὥρισαν
ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακο-
νίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦ-
σιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελ-
φοῖς·
30 Ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστεί-
λαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέ-
ρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ
Σαύλου.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν και-
ρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης
ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κα-
κῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας.
2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν
ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρᾳ.
3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι
τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο
συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦ-
σαν δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύ-
μων)
4 Ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς
φυλακήν, παραδοὺς τέσσαρ-
σι τετραδίοις στρατιωτῶν φυ-
λάσσειν αὐτόν· βουλόμενος
μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐ-
τὸν τῷ λαῷ.
5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐ-
τηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσ-
ευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη
ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θε-
ὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.
6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν
προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος
κοιμώμενος μεταξὺ δύο
στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁ-
λύσεσι δυσί, φύλακές τε

πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν·

7 Καὶ ἰδού, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτόν, λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν, Περίζωσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν.

10 Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ᾽ αὐτοῦ.

11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε, Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρῴδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

13 Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥόδη·

14 Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος.

15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον, Μαίνῃ. Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δ᾽ ἔλεγον, Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτόν, καὶ ἐξέστησαν.

17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δέ, Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

18 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

19 Ἡρῴδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτόν, καὶ μὴ εὑρών, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν.

20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρῴδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ᾐτοῦντο εἰρήνην, διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρῴδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασι-

βασιλικὴν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.

22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει, Θεοῦ φωνὴ, καὶ οὐκ ἀνθρώπου.

23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο.

25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

Κεφ. ιγ΄. 13.

Ἦσαν δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν Ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὅ, τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ἡρώδου τοῦ Τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος.

2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ νηστευόντων, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Ἀφορίσατε δή μοι τόν τε Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.

3 Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς,

7 Ὃς ἦν σὺν τῷ Ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ· οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος, (οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ζητῶν διαστρέψαι τὸν Ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦλος) πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν,

10 Εἶπεν, Ὦ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥᾳδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας;

11 Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ σέ· καὶ ἔσῃ τυφλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος· καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς.

12 Τότε ἰδὼν ὁ Ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς, ἐπίστευσεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀπο-

χωρής

χωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ Ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες, Ἄνδρες ἀδελφοὶ, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν, λέγετε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε·

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς.

18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν, κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κὶς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ἔτη τεσσαράκοντα.

22 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα· ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας, Εὗρον Δαβὶδ τὸν Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.

23 Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ Σωτῆρα Ἰησοῦν,

24 Προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε, Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.

27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ Ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν·

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

31 Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγ-
γελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς
πατέρας ἐπαγγελίαν γενομέ-
νην, Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς
ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις
αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν·
33 Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ
τῷ δευτέρῳ γέγραπται, Υἱός
μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέν-
νηκά σε.
34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλ-
λοντα ὑποστρέφειν εἰς δια-
φθοράν, οὕτως εἴρηκεν, Ὅτι
δώσω ὑμῖν τὰ Ὅσια Δαβὶδ
τὰ πιστά.
35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει,
Οὐ δώσεις τὸν Ὅσιόν σου ἰ-
δεῖν διαφθοράν·
36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γε-
νεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ
βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προσ-
ετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐ-
τοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν·
37 Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγει-
ρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν.
38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν,
ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ
τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν
καταγγέλλεται·
39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ
ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μω-
σέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ
πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται.
40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλ-
θῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν
τοῖς προφήταις,
41 Ἴδετε οἱ καταφρονηταί,
καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθη-
τε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον
ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις ἐκ-
διηγῆται ὑμῖν.
42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς
συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων,
παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ
μεταξὺ σάββατον λαληθῆ-
ναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα
ταῦτα.
43 Λυθείσης δὲ τῆς συν-
αγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ
τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβο-
μένων προσηλύτων τῷ Παύ-
λῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες
προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἔπει-
θον αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χά-
ριτι τοῦ Θεοῦ.
44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαβ-
βάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις
Συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ.
45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰου-
δαῖοι τοὺς ὄχλους, ἐπλήσθη-
σαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς
ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις,
ἀντιλέγοντες καὶ βλασφη-
μοῦντες.
46 Παρρησιασάμενοι δὲ
ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶ-
πον, Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον
πρῶτον λαληθῆναι τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπω-
θεῖσθε αὐτόν, καὶ οὐκ ἀξίους
κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου
ζωῆς, ἰδού, στρεφόμεθα εἰς
τὰ ἔθνη·
47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται
ἡμῖν ὁ Κύριος, Τέθεικά σε
εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε
εἰς Σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς.
48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη
ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευ-
σαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς
ζωὴν αἰώνιον,
49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος
τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώ-
ρας.
50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρ-
ώτρυναν τὰς σεβομένας
γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας,

καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

Κεφ. ιδʹ. 14.

Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παῤῥησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς Ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς Ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτοὺς,

6 Συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον·

7 Κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι.

8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιπεπατήκει.

9 Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι,

10 Εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἥλλετο, καὶ περιεπάτει.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες, Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς.

12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ Ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες,

15 Καὶ λέγοντες, Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

16 Ὃς ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς εἴασε πάντα τὰ

τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁ-
δοῖς αὐτῶν·
17 Καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυ-
ρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθο-
ποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς
διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφό-
ρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ
εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡ-
μῶν.
18 Καὶ ταῦτα λέγοντες,
μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους
τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.
19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀν-
τιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι,
καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ
λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔ-
συρον ἔξω τῆς πόλεως, νο-
μίσαντες αὐτὸν τεθνάναι.
20 Κυκλωσάντων δὲ αὐ-
τὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ
ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ
Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.
21 Εὐαγγελισάμενοί τε
τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθη-
τεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρε-
ψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκό-
νιον καὶ Ἀντιόχειαν,
22 Ἐπιστηρίζοντες τὰς
ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρα-
καλοῦντες ἐμμένειν τῇ πί-
στει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλί-
ψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐ-
τοῖς πρεσβυτέρους κατ' Ἐκ-
κλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ
νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ
Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.
24 Καὶ διελθόντες τὴν
Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμ-
φυλίαν.
25 Καὶ λαλήσαντες ἐν
Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν
εἰς Ἀτἀλειαν·
26 Κἀκεῖθεν ἀπέπλευ-
σαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν
ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χά-
ριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ
ἐπλήρωσαν.
27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ
συναγαγόντες τὴν Ἐκκλη-
σίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίη-
σεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ
ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν
πίστεως.
28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρό-
νον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μα-
θηταῖς.

Κεφ. ιε'. 15.

Καί τινες κατελθόντες
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐ-
δίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς, Ὅ-
τι ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ
ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε
σωθῆναι.
2 Γενομένης οὖν στάσεως
καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ
Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς
αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαί-
νειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν
καί τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν
πρὸς τοὺς Ἀποστόλους καὶ
πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, περὶ τοῦ ζητήματος
τούτου.
3 Οἱ μὲν οὖν προπεμ-
φθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησί-
ας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην
καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι
τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν·
καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην
πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.
4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς
Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ
τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἀπο-
στόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων,
ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς
ἐποίησε μετ' αὐτῶν.
5 Ἐξανέστησαν δέ τινες τῶν
ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρι-
σαίων πεπιστευκότες, λέγον-
τες,

Ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν·

9 Καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

10 Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεὸν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων, Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἀκούσατέ μου·

14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·

15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται,

16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν·

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοὺς, λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν·

20 Ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς Ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· Οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ,

δελφοὶ, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντι-
όχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικί-
αν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν,
χαίρειν.
24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅ-
τι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόν-
τες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις,
ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς
ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνε-
σθαι, καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς
οὐ διεστειλάμεθα·
25 Ἔδοξεν ἡμῖν γενομέ-
νοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξα-
μένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς
ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς
ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,
26 Ἀνθρώποις παραδε-
δωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰού-
δαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς
διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ
αὐτά.
28 Ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ
πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν
πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος
πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων,
29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύ-
των καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ
καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦν-
τες ἑαυτοὺς, εὖ πράξετε.
Ἔρρωσθε.
30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέν-
τες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ
συναγαγόντες τὸ πλῆθος,
ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν.
31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρη-
σαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.
32 Ἰούδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ
αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ
λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς
ἀδελφοὺς, καὶ ἐπεστήριξαν.
33 Ποιήσαντες δὲ χρό-
νον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης
ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς
Ἀποστόλους·

34 Ἔδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ
ἐπιμεῖναι αὐτοῦ.
35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρ-
νάβας διέτριβον ἐν Ἀντιο-
χείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγ-
γελιζόμενοι μετὰ καὶ ἑτέρων
πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας
εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνά-
βαν, Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπι-
σκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡ-
μῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς
κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ
Κυρίου, πῶς ἔχουσι.
37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύ-
σατο συμπαραλαβεῖν τὸν
Ἰωάννην τὸν καλούμενον
Μάρκον·
38 Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν
ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ
Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελ-
θόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον,
μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον.
39 Ἐγένετο οὖν παροξυ-
σμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι
αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τόν τε
Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν
Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύ-
προν·
40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξά-
μενος Σίλαν, ἐξῆλθε, πα-
ραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ
ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.
41 Διήρχετο δὲ τὴν Συ-
ρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρί-
ζων τὰς Ἐκκλησίας.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΚΑτήντησε δὲ εἰς Δέρ-
βην καὶ Λύστραν· καὶ ἰδοὺ,
μαθητής τις ἦν ἐκεῖ, ὀνό-
ματι Τιμόθεος, υἱὸς γυ-
ναικός τινος Ἰουδαίας πι-
στῆς, πατρὸς δὲ Ἕλληνος.
2 Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ
τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ
ἀδελφῶν·

Τοῦτον

3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ᾔδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν.

4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ μὲν οὖν Ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα.

8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρῳάδα.

9 Καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἀνήρ τις ἦν Μακεδὼν ἑστὼς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων, Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρῳάδος, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην, τῇ τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν·

12 Ἐκεῖθέν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολώνια. Ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς·

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν, οὗ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι· καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναιξί.

14 Καί τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις, πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεὸν, ἤκουεν· ἧς ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε, λέγουσα, Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μείνατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος, ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη.

17 Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε, Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόν-

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς Ἄρχοντας.

20 Καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες·

21 Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι.

22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν·

23 Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς·

24 Ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι.

26 Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἀνεῴχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.

27 Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους.

28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων, Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ·

30 Καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω, ἔφη, Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον, Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα.

34 Ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους, λέγοντες, Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον, Ὅτι ἀπεστάλκασιν οἱ στρατηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῆτε. Νῦν οὖν ἐξελθόντες, πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτοὺς, Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρί-

τους,

τες, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν· καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ· ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.

38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.

39 Καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφούς, παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἐξῆλθον.

Κεφ. ιζ΄ 17.

Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

3 Διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

4 Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι, καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηρούς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον·

6 Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτούς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καί τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες, Ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι, καὶ ἐνθάδε πάρεισιν,

7 Οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράττουσι, βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα.

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τόν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν· οἵτινες παραγενόμενοι, εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπῄεσαν.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ᾽ ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ, σαλεύοντες τοὺς ὄχλους.

14 Εὐ-

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὅ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

15 Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν, ἐξῄεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.

17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον, Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δὲ, Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες, Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή;

20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον)

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ·

23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, ΑΓΝΩΣΤΩ ΘΕΩ. Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ·

25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.

26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς, καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν,

27 Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν· καί τοιγε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καί ἐσμεν· ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι, Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον.

30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν.

31 Διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον, Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη'. 18.

Μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

2 Καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, (διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης) προσῆλθεν αὐτοῖς·

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι, ἔμενε παρ' αὐτοῖς, καὶ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθέ τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, σεβομένου τὸν Θεὸν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δὲ ὁ Ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὁράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ, Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεταί σοι τοῦ κακῶσαί σε· διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

13 Λέγοντες, Ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους,

δαίοις, Εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδί-
κημά τι ἢ ῥᾳδιούργημα πο-
νηρὸν, ὦ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον
ἂν ἠνεσχόμην ὑμῶν·
15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ
λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ
καθ᾽ ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί·
κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βού-
λομαι εἶναι.
16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς
ἀπὸ τοῦ βήματος.
17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάν-
τες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην
τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυ-
πτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος·
καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίωνι
ἔμελεν.
18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι
προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς,
τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμε-
νος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρί-
αν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα
καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν
κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε
γὰρ εὐχήν.
19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἔ-
φεσον, κἀκείνους κατέλιπεν
αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς
τὴν συναγωγὴν, διελέχθη
τοῖς Ἰουδαίοις.
20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν
ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι
παρ᾽ αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν·
21 Ἀλλ᾽ ἀπετάξατο αὐ-
τοῖς, εἰπὼν, Δεῖ με πάντως
τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην
ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα·
πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς
ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος.
Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐ-
φέσου.
22 Καὶ κατελθὼν εἰς Και-
σάρειαν, ἀναβὰς, καὶ ἀσπα-
σάμενος τὴν ἐκκλησίαν,
κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.
23 Καὶ ποιήσας χρόνον
τινὰ ἐξῆλθε, διερχόμενος
καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν
χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπι-
στηρίζων πάντας τοὺς μα-
θητάς.
24 Ἰουδαῖος δέ τις Ἀ-
πολλὼς ὀνόματι, Ἀλεξαν-
δρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λό-
γιος, κατήντησεν εἰς Ἔ-
φεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς
γραφαῖς.
25 Οὗτος ἦν κατηχημέ-
νος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ
ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ
ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ
τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μό-
νον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.
26 Οὗτός τε ἤρξατο παρ-
ῥησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγω-
γῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀ-
κύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσε-
λάβοντο αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστε-
ρον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ
Θεοῦ ὁδόν.
27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ δι-
ελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν,
προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ
ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς
ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς πα-
ραγενόμενος, συνεβάλετο
πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ
τῆς χάριτος.
28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰου-
δαίοις διακατηλέγχετο δη-
μοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν
γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν.

Κεφ. ιθ΄. 19.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀ-
πολλὼ εἶναι ἐν Κορίν-
θῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ
ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς
Ἔφεσον· καὶ εὑρών τινας μα-
θητὰς,
2 Εἶπε πρὸς αὐτούς, Εἰ
πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πι-
στεύσαντες;

ϛεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον, πρὸς
αὐτὸν, Ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα
ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν.
3 Εἶπέ τε πρὸς αὐτοὺς,
Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ
δὲ εἶπον, Εἰς τὸ Ἰωάννου
βάπτισμα.
4 Εἶπε δὲ Παῦλος, Ἰω-
άννης μὲν ἐβάπτισε βάπτι-
σμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέ-
γων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ'
αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τουτέ-
στιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτί-
σθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.
6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς
τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ'
αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις,
καὶ προεφήτευον.
7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄν-
δρες ὡσεὶ δεκαδύο.
8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν
συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο,
ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμε-
νος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ.
9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύ-
νοντο καὶ ἠπείθουν, κακολο-
γοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ
πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐ-
τῶν, ἀφώρισε τοὺς μαθη-
τὰς, καθ' ἡμέραν διαλεγό-
μενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου
τινός.
10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
ἔτη δύο· ὥστε πάντας τοὺς κα-
τοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦ-
σαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.
11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς
τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ
τῶν χειρῶν Παύλου·
12 Ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθε-
νοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ
χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σι-
μικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι
ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε
πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρ-
χεσθαι ἀπ' αὐτῶν.
13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες
ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων
ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς
ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ
πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ, λέγοντες, Ὁρκίζο-
μεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν ὁ Παῦ-
λος κηρύσσει.
14 Ἦσαν δέ τινες υἱοὶ
Σκευᾶ Ἰουδαίου Ἀρχιερέως
ἑπτὰ, οἱ τοῦτο ποιοῦντες.
15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦ-
μα τὸ πονηρὸν, εἶπε, Τὸν
Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦ-
λον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τί-
νες ἐστέ;
16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ'
αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ
ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν,
καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν,
ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε
γυμνοὺς καὶ τετραυματισμέ-
νους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου
ἐκείνου.
17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνω-
στὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ
Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν
Ἔφεσον· καὶ ἐπέπεσε φόβος
ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμε-
γαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ·
18 Πολλοί τε τῶν πεπι-
στευκότων ἤρχοντο, ἐξομολο-
γούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες
τὰς πράξεις αὐτῶν.
19 Ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ
περίεργα πραξάντων, συν-
ενέγκαντες τὰς βίβλους,
κατέκαιον ἐνώπιον πάντων·
καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς
αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυ-

ρίου μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ ἴσχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰπών, Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.

24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην.

25 Οὓς συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν, Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστι·

26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι·

27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

28 Ἀκούσαντες δέ, καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες, Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως· ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους τοῦ Παύλου.

30 Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταί.

31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτόν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγνόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων, Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

35 Καταστείλας δὲ ὁ Γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησίν, Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ Διοπετοῦς;

36 Ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπ-

ἀρχειν,

ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς
πράττειν.
37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄν-
δρας τούτους, οὔτε ἱεροσύλους,
οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θε-
ὰν ὑμῶν.
38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται
πρός τινα λόγον ἔχουσιν,
ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ἀνθύ-
πατοί εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν
ἀλλήλοις.
39 Εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων
ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ
ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.
40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν
ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς
σήμερον, μηδενὸς αἰτίου
ὑπάρχοντος περὶ οὗ δυνη-
σόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς
συστροφῆς ταύτης. Καὶ ταῦ-
τα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκ-
κλησίαν.

Κεφ. κ' 20.

ΜΕτὰ δὲ τὸ παύσασθαι
τὸν θόρυβον, προσκαλε-
σάμενος ὁ Παῦλος τοὺς
μαθητὰς καὶ ἀσπασάμενος,
ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν
Μακεδονίαν.
2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη
ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐ-
τοὺς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς
τὴν Ἑλλάδα.
3 Ποιήσας τε μῆνας
τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπι-
βουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων
μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν
Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ
ὑποστρέφειν διὰ Μακεδο-
νίας.
4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι
τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροι-
αῖος· Θεσσαλονικέων δὲ,
Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος
καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τι-
μόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχι-
κὸς καὶ Τρόφιμος.
5 Οὗτοι προελθόντες ἔ-
μενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.
6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσα-
μεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀ-
ζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ
ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς
τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν
πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέ-
ρας ἑπτά.
7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαβ-
βάτων, συνηγμένων τῶν μα-
θητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον, ὁ
Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς,
μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύ-
ριον· παρέτεινέ τε τὸν λό-
γον μέχρι μεσονυκτίου.
8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες
ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ οὗ ἦσαν
συνηγμένοι.
9 Καθήμενος δέ τις νε-
ανίας ὀνόματι Εὔτυχος
ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερό-
μενος ὕπνῳ βαθεῖ, διαλε-
γομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖ-
ον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου,
ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κά-
τω· καὶ ἤρθη νεκρός.
10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦ-
λος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ
συμπεριλαβὼν εἶπε, Μὴ
θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ
ἐν αὐτῷ ἐστιν.
11 Ἀναβὰς δὲ, καὶ κλά-
σας ἄρτον καὶ γευσάμενος,
ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας
ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξ-
ῆλθεν.
12 Ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα
ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ
μετρίως.
13 Ἡμεῖς δὲ προελθόν-
τες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθη-
μεν εἰς τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν
μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν

Παῦλον· οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν.

14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην.

15 Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον, καὶ μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον·

16 Ἔκρινε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ᾽ ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ᾽ ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην·

19 Δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων·

20 Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ᾽ οἴκους·

21 Διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς·

23 Πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται, λέγον, Ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μένουσιν.

24 Ἀλλ᾽ οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων.

27 Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο Ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.

29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.

30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦν-

τες

πα διεστραμμένα, τοῦ ἀπο-
σπᾷν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω
αὐτῶν.
31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνη-
μονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκ-
τα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσά-
μην μετὰ δακρύων νουθετῶν
ἕνα ἕκαστον.
32 Καὶ τανῦν παρατίθε-
μαι ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, τῷ
Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χά-
ριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ
ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑ-
μῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγι-
ασμένοις πᾶσιν.
33 Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ
ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύ-
μησα.
34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε
ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς
οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν
αἱ χεῖρες αὗται.
35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν
ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντι-
λαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων,
μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶ-
πε, Μακάριόν ἐστι διδόναι
μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.
36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς
τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν
αὐτοῖς προσηύξατο.
37 Ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυ-
θμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες
ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου
κατεφίλουν αὐτόν,
38 Ὀδυνώμενοι μάλι-
στα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρή-
κει, Ὅτι οὐκέτι μέλλουσι
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν·
προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς
τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. 21.

ΩΣ δὲ ἐγένετο ἀναχ-
θῆναι ἡμᾶς ἀποσπα-
σθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρο-
μήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν
Κῶν, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥό-
δον, κἀκεῖθεν εἰς Πάτα-
ρα.
2 Καὶ εὑρόντες πλοῖον
διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπι-
βάντες ἀνήχθημεν.
3 Ἀναφανέντες δὲ τὴν
Κύπρον, καὶ καταλιπόντες
αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν
εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν
εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ
πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν
γόμον.
4 Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μα-
θητὰς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡ-
μέρας ἑπτά· οἵτινες τῷ
Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύ-
ματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς
Ἱερουσαλήμ.
5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς
ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξ-
ελθόντες ἐπορευόμεθα, προ-
πεμπόντων ἡμᾶς πάντων
σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως
ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες
τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν,
προσηυξάμεθα,
6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλ-
λήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ
πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρε-
ψαν εἰς τὰ ἴδια.
7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν δια-
νύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατηντή-
σαμεν εἰς Πτολεμαΐδα· καὶ
ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς
ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ'
αὐτοῖς.
8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελ-
θόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον,
ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν· καὶ
εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον
Φιλίππου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ,
(τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ) ἐμεί-
ναμεν παρ' αὐτῷ.
9 Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγα-

 τέρες

τέρες παρθένοι τέσσαρες
προφητεύουσαι.
10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν
ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης
ὀνόματι Ἄγαβος·
11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς,
καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύ-
λου, δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖ-
ρας καὶ τοὺς πόδας, εἶπε, Τά-
δε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγι-
ον, Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστιν ἡ ζώ-
νη αὕτη, οὕτω δήσουσιν ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πα-
ραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθ-
νῶν.
12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦ-
τα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε
καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀνα-
βαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσα-
λήμ.
13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦ-
λος, Τί ποιεῖτε κλαίοντες
καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν
καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον
δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν
εἰς Ἱερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ.
14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐ-
τοῦ, ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες,
Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γινέ-
σθω.
15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας
ταύτας ἀποσκευασάμενοι
ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσα-
λήμ.
16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μα-
θητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν
ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενι-
σθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυ-
πρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.
17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς
Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέ-
ξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.
18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῄει ὁ
Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς
Ἰάκωβον· πάντες τε παρ-
εγένοντο οἱ πρεσβύτεροι.
19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐ-
τοὺς, ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκα-
στον ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς
ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας
αὐτοῦ.
20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδό-
ξαζον τὸν Κύριον, εἰπόν
τε αὐτῷ, Θεωρεῖς ἀδελφὲ,
πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰου-
δαίων τῶν πεπιστευκότων; καὶ
πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου
ὑπάρχουσι.
21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ
σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδά-
σκεις ἀπὸ Μωσέως τοὺς κατὰ
τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους,
λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς
τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσι
περιπατεῖν.
22 Τί οὖν ἐστι; πάντως
δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· ἀ-
κούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.
23 Τοῦτο οὖν ποίησον ὅ
σοι λέγομεν, Εἰσὶν ἡμῖν
ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχον-
τες ἐφ' ἑαυτῶν·
24 Τούτους παραλαβὼν,
ἁγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δα-
πάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυ-
ρήσωνται τὴν κεφαλὴν, καὶ
γνῶσι πάντες ὅτι ὧν κατή-
χηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν,
ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν
νόμον φυλάσσων.
25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευ-
κότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστεί-
λαμεν, κρίναντες μηδὲν τοι-
οῦτον τηρεῖν αὐτοὺς, εἰ μὴ
φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό, τε εἰ-
δωλόθυτον, καὶ τὸ αἷμα, καὶ
πνικτὸν, καὶ πορνείαν.
26 Τότε ὁ Παῦλος πα-
ραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ

ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἁγνισθεὶς εἰσῄει εἰς τὸ ἱερὸν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν,

28 Κράζοντες, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων· ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον.

29 (Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος.)

30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ Χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλήμ.

32 Ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν Χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ Χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσί· καὶ ἐπυνθάνετο τίς ἂν εἴη, καὶ τί ἐστι πεποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου·

36 Ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κρᾶζον, Αἶρε αὐτόν.

37 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ Χιλιάρχῳ, Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι πρὸς σε; Ὁ δὲ ἔφη, Ἑλληνιστὶ γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, Ἐγὼ ἄνθρωπος μέν εἰμι Ἰουδαῖος Ταρσεὺς, τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν.

40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Παῦλος ἑστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, προσεφώνησε τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ, λέγων,

Κεφ. κβ'. 22.

ἌΝδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας.

2 (Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν· καί φησιν,)

3 Ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιὴλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῴου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον·

4 Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας,

5 Ὡς καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας, δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν.

6 Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ·

7 Ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι, Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην, Τίς εἶ Κύριε; Εἶπέ τε πρός με, Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις.

9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.

10 Εἶπον δὲ, Τί ποιήσω Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρός με, Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν· κἀκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι.

11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον, ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκόν·

12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων,

13 Ἐλθὼν πρός με καὶ ἐπιστὰς εἶπέ μοι, Σαοὺλ ἀδελφὲ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν Δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

15 Ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,

18 Καὶ

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι, Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

19 Κἀγὼ εἶπον, Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ.

20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς, καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρός με, Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε·

22 Ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες, Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκον αὐτὸν ζῆν.

23 Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτέντων τὰ ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα,

24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ Χιλίαρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ.

25 Ὡς δὲ προέτεινεν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἑστῶτα Ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος, Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;

26 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἑκατόνταρχος, προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ Χιλιάρχῳ, λέγων, Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ Χιλίαρχος εἶπεν αὐτῷ, Λέγε μοι, Εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; Ὁ δὲ ἔφη, Ναί.

28 Ἀπεκρίθη τε ὁ Χιλίαρχος, Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην· Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.

29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν· καὶ ὁ Χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς.

39 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς, τὸ, Τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγʹ. 23.

Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ, εἶπεν, Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα·

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε, Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεὸς, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον, Τὸν Ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος,

Οὐκ

Οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν Ἀρχιερεύς· γέγραπται γάρ, Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων· καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες οἱ Γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες, Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ Χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ᾽ αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε, Θάρσει Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφήν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες·

14 Οἵτινες προσελθόντες τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον, Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτούς, μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ Χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν, ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν Ἑκατοντάρχων, ἔφη, Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν Χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν Χιλίαρχον, καί φησιν, Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησε, τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρός σε, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ Χιλίαρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ᾽ ἰδίαν, ἐπυνθάνετο, Τί ἐστιν

ὃ ἔχεις

ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;
20 Εἶπε δὲ, Ὅτι οἱ Ἰου-
δαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆ-
σαί σε ὅπως αὔριον εἰς τὸ
συνέδριον καταγάγῃς τὸν
Παῦλον, ὡς μέλλοντές τι
ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι
περὶ αὐτοῦ.
21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς
αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν
ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσ-
σαράκοντα, οἵτινες ἀνεθε-
μάτισαν ἑαυτοὺς, μήτε φα-
γεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέ-
λωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἕτοιμοί
εἰσι, προσδεχόμενοι τὴν ἀ-
πὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.
22 Ὁ μὲν οὖν Χιλίαρχος
ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγ-
γείλας, μηδενὶ ἐκλαλῆ-
σαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας
πρός με.
23 Καὶ προσκαλεσάμενος
δύο τινὰς τῶν Ἑκατοντάρ-
χων, εἶπεν, Ἑτοιμάσατε
στρατιώτας διακοσίους, ὅπως
πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας,
καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ
δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ
τρίτης ὥρας τῆς νυκτός·
24 Κτήνη τε παραστῆσαι,
ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦ-
λον διασώσωσι πρὸς Φήλι-
κα τὸν ἡγεμόνα,
25 Γράψας ἐπιστολὴν πε-
ριέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον,
26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ
κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι.
Χαίρειν.
27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλ-
ληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ᾽
αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρα-
τεύματι ἐξειλόμην αὐτὸν,
μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.
28 Βουλόμενος δὲ γνῶναι
τὴν αἰτίαν δι᾽ ἣν ἐνεκά-
λουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.
29 Ὃν εὗρον ἐγκαλού-
μενον περὶ ζητημάτων τοῦ
νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον
θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα
ἔχοντα.
30 Μηνυθείσης δέ μοι
ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλ-
λειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σε,
παραγγείλας καὶ τοῖς κατη-
γόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν
ἐπὶ σοῦ. Ἔρρωσο.
31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται
κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐ-
τοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦ-
λον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς
εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.
32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐά-
σαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι
σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς
τὴν παρεμβολήν.
33 Οἵτινες εἰσελθόντες
εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀνα-
δόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡ-
γεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν
Παῦλον αὐτῷ.
34 Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν,
καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπ-
αρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος
ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,
35 Διακούσομαί σου, ἔφη,
ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου πα-
ραγένωνται. Ἐκέλευσέ τε
αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ
Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΜΕτὰ δὲ πέντε ἡμέρας
κατέβη ὁ Ἀρχιερεὺς
Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέ-
ρων, καὶ ῥήτορος Τερτύλλου
τινὸς, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ
ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.
2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ

ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος, λέγων, Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας,

3 Πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

4 Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ.

5 Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν, καὶ κινοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως,

6 Ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε,

8 Κελεύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ· παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

9 Συνέθεντο καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν, Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι·

11 Δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσί μοι ἡμέραι ἢ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν Ἱερουσαλήμ.

12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρός τινα διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν·

13 Οὔτε παραστῆσαι δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου.

14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρῴῳ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις,

15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεὸν, ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός.

17 Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς·

18 Ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου, οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι·

19 Οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι, καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρός με.

20 Ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν εἴ τι εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου,

21 Ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἔκραξα ἑστὼς ἐν αὐτοῖς, Ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκού-

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτοὺς, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπών, Ὅταν Λυσίας ὁ Χιλίαρχος καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαταξάμενός τε τῷ Ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν, ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ οὔσῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

25 Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη, Τὸ νῦν ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαί σε.

26 Ἅμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος, ὡμίλει αὐτῷ.

27 Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

Κεφ. κε'. 25.

ΦΗΣΤΟΣ οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτόν,

3 Αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν.

4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

5 Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησὶ, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορείτωσαν αὐτοῦ.

6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

7 Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι·

8 Ἀπολογουμένου αὐτοῦ, Ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερόν, οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον.

9 Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε, Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἑστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι,

οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.

12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη, Καίσαρα ἐπικέκλησαι; ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων, Ἀνήρ τις ἐστὶ καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος·

15 Περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην.

16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπενόουν ἐγώ·

19 Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περί τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων.

21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη, Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δὲ, Αὔριον, φησὶν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σύν τε τοῖς Χιλιάρχοις, καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου, ἤχθη ὁ Παῦλος.

24 Καί φησιν ὁ Φῆστος, Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν.

26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ Κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ βασιλεῦ

σιλεῦ

σιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι.

27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

Κεφ. κς'. 26.

Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα·

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν μακάριον, μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον,

3 Μάλιστα γνώστην ὄντα σε εἰδὼς πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαί σου μακροθύμως ἀκοῦσαί μου.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προγινώσκοντές με ἄνωθεν, (ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος.

6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἕστηκα κρινόμενος·

7 Εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;

9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι·

10 Ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών· ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον.

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν· περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων,

13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους.

14 Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ, Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον, Τίς εἶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι·

17 Ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω,

18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκό-
τους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας
τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεὸν, τοῦ
λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγι-
ασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐμέ.
19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀ-
γρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπει-
θὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ·
20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμα-
σκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύ-
μοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώ-
ραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς
ἔθνεσιν, ἀπήγγελλον μετανο-
εῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θε-
όν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα
πράσσοντας.
21 Ἕνεκα τούτων με οἱ
Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν
τῷ ἱερῷ, ἐπειρῶντο διαχει-
ρίσασθαι.
22 Ἐπικουρίας οὖν τυχὼν
τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς
ἡμέρας ταύτης ἕστηκα, μαρ-
τυρούμενος μικρῷ τε καὶ με-
γάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν
τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν
μελλόντων γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς·
23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς,
εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως
νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλ-
λειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.
24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολο-
γουμένου, ὁ Φῆστος μεγάλῃ
τῇ φωνῇ ἔφη, Μαίνῃ Παῦ-
λε, τὰ πολλά σε γράμματα
εἰς μανίαν περιτρέπει.
25 Ὁ δὲ, Οὐ μαίνομαι,
φησὶ, κράτιστε Φῆστε, ἀλλ'
ἀληθείας καὶ σωφροσύνης
ῥήματα ἀποφθέγγομαι.
26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τού-
των ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ
παρρησιαζόμενος λαλῶ·
λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι τού-
των οὐ πείθομαι οὐδέν· οὐ γάρ
ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον
τοῦτο.
27 Πιστεύεις βασιλεῦ Ἀ-
γρίππα τοῖς προφήταις;
Οἶδα ὅτι πιστεύεις.
28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς
τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐν ὀλί-
γῳ με πείθεις Χριστιανὸν γε-
νέσθαι.
29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν,
Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν
ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον
σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκού-
οντάς μου σήμερον, γενέσθαι
τοιούτους ὁποῖος κἀγώ εἰμι,
παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.
30 Καὶ ταῦτα εἰπόντος
αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ
ὁ ἡγεμὼν, ἥ τε Βερνίκη, καὶ οἱ
συγκαθήμενοι αὐτοῖς·
31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐ-
λάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγον-
τες, Ὅτι οὐδὲν θανάτου ἄξι-
ον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος.
32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φή-
στῳ ἔφη, Ἀπολελύσθαι ἐδύ-
νατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ
μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Κεφ. κζ΄. 27.

Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀπο-
πλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν
Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε
Παῦλον καί τινας ἑτέρους δε-
σμώτας Ἑκατοντάρχῃ, ὀνό-
ματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σε-
βαστῆς.
2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ
Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες
πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τό-
πους, ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν
ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος
Θεσσαλονικέως.
3 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθη-
μεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώ-

πως

πως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύ-
λῳ χρησάμενος, ἐπέτρε-
ψε πρὸς φίλους πορευθέντα
ἐπιμελείας τυχεῖν.
4 Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες
ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον,
διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναν-
τίους.
5 Τό, τε πέλαγος τὸ κατὰ
τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυ-
λίαν διαπλεύσαντες, κατήλ-
θομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.
6 Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ Ἑκατόν-
ταρχος πλοῖον Ἀλεξαν-
δρῖνον πλέον εἰς τὴν Ἰτα-
λίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς
αὐτό.
7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις
βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις
γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον,
μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀ-
νέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν
Κρήτην κατὰ Σαλμώνην·
8 Μόλις τε παραλεγό-
μενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς
τόπον τινὰ καλούμενον Κα-
λοὺς λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν
πόλις Λασαία.
9 Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγε-
νομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπι-
σφαλοῦς τοῦ πλοὸς, διὰ τὸ
καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρελη-
λυθέναι, παρῄνει ὁ Παῦ-
λος,
10 Λέγων αὐτοῖς, Ἄν-
δρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρε-
ως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον
τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ
καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν
ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.
11 Ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος
τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλή-
ρῳ ἐπείθετο μᾶλλον ἢ τοῖς
ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις.
12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμέ-
νος ὑπάρχοντος πρὸς πα-
ραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔ-
θεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κἀ-
κεῖθεν, εἴ πως δύναιντο κα-
ταντήσαντες εἰς Φοίνικα πα-
ραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρή-
της βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ
κατὰ Χῶρον.
13 Ὑποπνεύσαντος δὲ Νό-
του, δόξαντες τῆς προθέσεως
κεκρατηκέναι, ἄραντες Ἄσ-
σον παρελέγοντο τὴν Κρή-
την.
14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβα-
λε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυ-
φωνικὸς, ὁ καλούμενος Εὐ-
ροκλύδων.
15 Συναρπασθέντος δὲ
τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου
ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ,
ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.
16 Νησίον δέ τι ὑποδρα-
μόντες καλούμενον Κλαύ-
δην, μόλις ἰσχύσαμεν περι-
κρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης,
17 Ἣν ἄραντες, βοηθεί-
αις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες
τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ
εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι,
χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕ-
τως ἐφέροντο·
18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζο-
μένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκβο-
λὴν ἐποιοῦντο·
19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτό-
χειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου
ἐρρίψαμεν.
20 Μήτε δὲ ἡλίου, μήτε ἄ-
στρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλεί-
ονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ
ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν
περιῃρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ
σώζεσθαι ἡμᾶς.
21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας
ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ
Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν,
εἶπεν, Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες,

πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω,

24 Λέγων, Μὴ φοβοῦ Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ, κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.

25 Διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι.

26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν·

28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι· βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε.

29 Φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν,

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ Ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις, Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.

33 Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων, Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι·

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς, τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν.

36 Εὔθυμοι δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.

37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ, διακόσιαι ἑβδομηκονταέξ.

38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.

39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα

τῇ

τῇ πνεούσῃ, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον, ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος, βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾷν, ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι·

44 Καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπί τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψῦχος.

3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξελθοῦσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ Βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν.

5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν·

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκώντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον Θεὸν αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο.

10 Οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις.

12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους.

14 †Οὗ εὑρόντες ἀδελφούς, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν.

15 Κἀκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν ταβερνῶν· οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτόν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·

18 Οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.

19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα· οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορῆσαι.

20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον, Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν.

22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύτης γνωστόν ἐστιν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἧκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό τε τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν, Ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,

26 Λέγον, Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ, Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μή ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

28 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ

σωτή-

...τήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

30 Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτὸν,

31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παῤῥησίας, ἀκωλύτως.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΡΩΜΑΙΟΥΣ Ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς Ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς Εὐαγγέλιον Θεοῦ,

2 (Ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις)

3 Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν) Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

5 (Δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ Ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ·

6 Ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ)

7 Πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

9 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι,

10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος, (εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ) ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς·

12 Τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, (καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο) ἵνα καρπόν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί.

15 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ

πρόθυ-

πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν· καθὼς γέγραπται, Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων·

19 Διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥ τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους.

21 Διότι γνόντες τὸν Θεόν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, ἢ εὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν·

23 Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς·

25 Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν.

27 Ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·

29 Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας·

30 Ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς·

31 Ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας.

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν) οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι.

Κεφ. β΄ 2.

ΔΙὸ ἀναπολόγητος εἶ
ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρί-
νων. Ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν
ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις·
τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρί-
νων.
2 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρί-
μα τοῦ Θεοῦ ἐστι κατὰ ἀλήθειαν
ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσ-
σοντας.
3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄν-
θρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοι-
αῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν
αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ
κρίμα τοῦ Θεοῦ;
4 Ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστό-
τητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ
τῆς μακροθυμίας καταφρο-
νεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν
τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε
ἄγει;
5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότη-
τά σου καὶ ἀμετανόητον καρ-
δίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ
ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς, καὶ
ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας
τοῦ Θεοῦ,
6 Ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ,
7 Τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν
ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ τιμὴν
καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζω-
ὴν αἰώνιον·
8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ
ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ,
πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ,
θυμὸς καὶ ὀργή.
9 Θλίψις καὶ στενοχωρία
ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου
τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακὸν,
Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλ-
ληνος·
10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ
εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζο-
μένῳ τὸ ἀγαθὸν, Ἰουδαίῳ
τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.
11 Οὐ γάρ ἐστι προσ-
ωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.
12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥ-
μαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦν-
ται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρ-
τον, διὰ νόμου κριθήσονται,
13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ
τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ
Θεῷ· ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ
νόμου δικαιωθήσονται.
14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ
νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ
νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔ-
χοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος·
15 Οἵτινες ἐνδείκνυνται
τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν
ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμ-
μαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνει-
δήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλή-
λων τῶν λογισμῶν κατηγο-
ρούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων)
16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ
ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀν-
θρώπων, κατὰ τὸ Εὐαγγέλι-
όν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
17 Ἴδε, σὺ Ἰουδαῖος
ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ
τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν
Θεῷ,
18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέ-
λημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ
διαφέροντα, κατηχούμενος
ἐκ τοῦ νόμου·
19 Πέποιθάς τε σεαυ-
τὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς
τῶν ἐν σκότει,
20 Παιδευτὴν ἀφρόνων,
διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα
τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ
τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.
21 Ὁ οὖν διδάσκων ἕ-
τερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις;
ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέ-
πτεις;
22 Ὁ λέγων μὴ μοι-

χθίεις, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς;

23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.

25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον πράσσῃς· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν.

26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται;

27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός ἐστιν· οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκὶ, περιτομή·

29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ, Ἰουδαῖος· καὶ περιτομὴ καρδίας, ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΙ οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου; ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τινες; Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει;

4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθὴς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται, Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; Μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; (κατὰ ἄνθρωπον λέγω)

6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθώς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν) Ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστι.

9 Τί οὖν; προεχόμεθα; Οὐ πάντως· προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι,

10 Καθὼς γέγραπται, Ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·

11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

12 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

13 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν·

14 Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει.

15 Ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα·

16 Σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·

17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.

18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

19 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ.

20 Διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν.

22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ γάρ ἐστι διαστολή·

23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,

24 Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

25 Ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων, ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ·

26 Πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; Ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως.

28 Λογιζόμεθα οὖν, πίστει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου.

29 Ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; Ναὶ καὶ ἐθνῶν.

30 Ἐπείπερ εἷς ὁ Θεὸς, ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως.

31 Νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν.

Κεφ. δʹ. 4.

ΤΙ οὖν ἐροῦμεν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὑρηκέναι κατὰ σάρκα;

2 Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα·

5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων·

7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ

ὅτι τὴν ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ.

11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην·

12 Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία·

15 Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὗ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις.

16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν,

17 (Καθὼς γέγραπται, Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε) κατέναντι οὗ ἐπίστευσε, Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκρούς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα·

18 Ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον, Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρωμένον, ἑκατονταέτης που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάῤῥας.

20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ·

21 Καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι.

22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ·

24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Κεφ. ε' 5.

Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ

καυ-

καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψε-
σιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις
ὑπομονὴν κατεργάζεται,
4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκι-
μὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα,
5 Ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύ-
νει· ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκ-
κέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡ-
μῶν διὰ Πνεύματος ἁγίου
τοῦ δοθέντος ἡμῖν.
6 Ἔτι γὰρ Χριστὸς, ὄντων
ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν
ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε.
7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δι-
καίου τὶς ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ
τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τὶς καὶ τολ-
μᾷ ἀποθανεῖν.
8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ
ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς,
Ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων
ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν
ἀπέθανε.
9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον
δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵ-
ματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι'
αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.
10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες
κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ
τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολ-
λῷ μᾶλλον καταλλαγέντες
σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.
11 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλα-
γὴν ἐλάβομεν.
12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι'
ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς
τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ
τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος,
καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώ-
πους ὁ θάνατος διῆλθεν,
ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον.
13 Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρ-
τία ἦν ἐν τῷ κόσμῳ· ἁμαρ-
τία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος
νόμου.

14 Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ
θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι
Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁ-
μαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώ-
ματι τῆς παραβάσεως Ἀ-
δὰμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλ-
λοντος.
15 Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παρά-
πτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα·
εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώ-
ματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον,
πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι
τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπε-
ρίσσευσε.
16 Καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁ-
μαρτήσαντος, τὸ δώρημα·
τὸ μὲν γὰρ κρίμα, ἐξ ἑνὸς εἰς
κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα,
ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων
εἰς δικαίωμα.
17 Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς πα-
ραπτώματι ὁ θάνατος ἐβα-
σίλευσε διὰ τοῦ ἑνὸς, πολλῷ
μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν
τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρε-
ᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμ-
βάνοντες, ἐν ζωῇ βασι-
λεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς
παραπτώματος, εἰς πάντας
ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα·
οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώμα-
τος, εἰς πάντας ἀνθρώπους,
εἰς δικαίωσιν ζωῆς.
19 Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς
παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου
ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ
πολλοί· οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπα-
κοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι καταστα-
θήσονται οἱ πολλοί·
20 Νόμος δὲ παρεισῆλ-
θεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παρά-
πτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ
ἁμαρτία,

ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ
χάρις·
21 Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευ-
σεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανά-
τῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασι-
λεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς
ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Κεφ. ϛ. 6.

ΤΙ' οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιμε-
νοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα
ἡ χάρις πλεονάσῃ;
2 Μὴ γένοιτο. Οἵτινες
ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ,
πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;
3 Ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι
ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰη-
σοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐ-
βαπτίσθημεν;
4 Συνετάφημεν οὖν αὐ-
τῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος
εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ
ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν
διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς,
οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι
ζωῆς περιπατήσωμεν.
5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγό-
ναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θα-
νάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνα-
στάσεως ἐσόμεθα·
6 Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι
ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
συνεσταυρώθη, ἵνα καταρ-
γηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτί-
ας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς
τῇ ἁμαρτίᾳ.
7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδι-
καίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.
8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν
Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συ-
ζήσομεν αὐτῷ·
9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐ-
γερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι
ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ
οὐκ ἔτι κυριεύει.
10 Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ
ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ·
ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.
11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογί-
ζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι
τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ
Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν.
12 Μὴ οὖν βασιλευέτω
ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑ-
μῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπα-
κούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμί-
αις αὐτοῦ,
13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ
μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ
ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσα-
τε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ
νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη
ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ
Θεῷ.
14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ
κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νό-
μον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.
15 Τί οὖν; Ἁμαρτήσομεν,
ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ'
ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.
16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ
παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους
εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ
ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρτίας
εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς
δικαιοσύνην;
17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι
ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπη-
κούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς
ὃν παρεδόθητε τύπον δι-
δαχῆς.
18 Ἐλευθερωθέντες δὲ
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώ-
θητε τῇ δικαιοσύνῃ.
19 Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ
τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς
ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσα-
τε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ
ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ
εἰς τὴν ἀνομίαν· οὕτω νῦν
παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν
δοῦλα

δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

20 Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνατος.

22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

Ἢ Ἀγνοεῖτε ἀδελφοὶ (γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.

3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ.

4 Ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ·

6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντος ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.

7 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο. Ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, Οὐκ ἐπιθυμήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς, κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον·

10 Καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωήν, αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.

12 Ὥστε ὁ μὲν νόμος, ἅγιος· καὶ ἡ ἐντολή, ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ οὖν ἀγαθόν, ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο. Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

15 Ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω, τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μισῶ, τοῦτο ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ, ὅτι καλός·

17 Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ (τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειταί μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν, οὐχ εὑρίσκω.

19 Οὐ γὰρ ὃ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὃ οὐ θέλω κακὸν, τοῦτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ, τοῦτο ποιῶ, οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον·

23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· Τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ, νόμῳ ἁμαρτίας.

Κεφ. η'. 8.

Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ Πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκὸς, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί·

4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ Πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ Πνεῦμα, τὰ τοῦ Πνεύματος.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη·

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται.

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.

9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλ' ἐν Πνεύματι, εἴπερ Πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εἰ δέ τις Πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ·

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν,

τὸ

τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁ-
μαρτίαν, τὸ δὲ Πνεῦμα, ζωὴ
διὰ δικαιοσύνην.
11 Εἰ δὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ ἐ-
γείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν
οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν
Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποι-
ήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑ-
μῶν, διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐ-
τοῦ Πνεύματος ἐν ὑμῖν.
12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀ-
φειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκί,
τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.
13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆ-
τε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ
δὲ Πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ
σώματος θανατοῦτε, ζή-
σεσθε.
14 Ὅσοι γὰρ Πνεύματι
Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ
Θεοῦ.
15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦ-
μα δουλείας πάλιν εἰς φό-
βον, ἀλλ' ἐλάβετε Πνεῦμα
υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν,
Ἀββᾶ ὁ πατήρ.
16 Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμ-
μαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν
ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ.
17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κλη-
ρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ,
συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ·
εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ
συνδοξασθῶμεν.
18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ
ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν
καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δό-
ξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡ-
μᾶς.
19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία
τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν
τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.
20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ
κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα,
ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα
ἐπ' ἐλπίδι·
21 Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις
ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δου-
λείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευ-
θερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων
τοῦ Θεοῦ.
22 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶ-
σα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ
συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.
23 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ
αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύ-
ματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς
αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν,
υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι,
τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώμα-
τος ἡμῶν.
24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθη-
μεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη, οὐκ
ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις,
τί καὶ ἐλπίζει;
25 Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν,
ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀ-
πεκδεχόμεθα.
26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ
Πνεῦμα συναντιλαμβάνεται
ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ
τί προσευξόμεθα καθὸ δεῖ,
οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ
Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ
ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.
27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρ-
δίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ
Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν
ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.
28 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς
ἀγαπῶσι τὸν Θεόν, πάντα
συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς
κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν.
29 Ὅτι οὓς προέγνω, καὶ
προώρισε συμμόρφους τῆς
εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶ-
ναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολ-
λοῖς ἀδελφοῖς·
30 Οὓς δὲ προώρισε, τούτους
καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε,
τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐ-
δικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί

31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς
ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡ-
μῶν, τίς καθ' ἡμῶν;
32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ
οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν
πάντων παρέδωκεν αὐτὸν,
πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάν-
τα ἡμῖν χαρίσεται;
33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ
ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δι-
καιῶν.
34 Τίς ὁ κατακρίνων;
Χριστὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον
δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν
δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγ-
χάνει ὑπὲρ ἡμῶν.
35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ
τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλί-
ψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διω-
γμὸς, ἢ λιμὸς, ἢ γυμνότης,
ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;
36 (Καθὼς γέγραπται, Ὅ-
τι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅ-
λην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθη-
μεν ὡς πρόβατα σφαγῆς)
37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν
ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπή-
σαντος ἡμᾶς.
38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔ-
τε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε
ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαὶ, οὔτε δυ-
νάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε
μέλλοντα,
39 Οὔτε ὕψωμα, οὔτε
βάθος, οὔτε τις κτίσις ἑτέρα
δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀ-
πὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν.

Κεφ. θ' 9'.

Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χρι-
στῷ, οὐ ψεύδομαι, (συμ-
μαρτυρούσης μοι τῆς συνει-
δήσεώς μου ἐν Πνεύματι
ἁγίῳ)
2 Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ με-
γάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύ-
νη τῇ καρδίᾳ μου.
3 Ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ
ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ
ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν
συγγενῶν μου κατὰ σάρκα·
4 Οἵτινές εἰσιν Ἰσραη-
λῖται, ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δό-
ξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομο-
θεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπ-
αγγελίαι,
5 Ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ
ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα,
ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέ-
πτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οὐ
γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ,
οὗτοι Ἰσραήλ·
7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα
Ἀβραὰμ, πάντες τέκνα·
ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί
σοι σπέρμα·
8 Τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς
σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ,
ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελί-
ας, λογίζεται εἰς σπέρμα.
9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λό-
γος οὗτος, Κατὰ τὸν καιρὸν
τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ
Σάρρᾳ υἱός.
10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
Ῥεβέκκα, ἐξ ἑνὸς κοίτην
ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν.
11 Μήπω γὰρ γεννηθέντων,
μηδὲ πραξάντων τι ἀγα-
θὸν ἢ κακὸν, ἵνα ἡ κατ' ἐκ-
λογὴν τοῦ Θεοῦ πρόθεσις μέ-
νῃ, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ
καλοῦντος,
12 Ἐρρήθη αὐτῇ, Ὅτι ὁ
μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.
13 Καθὼς γέγραπται, Τὸν
Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠ-
σαῦ ἐμίσησα.

14 Τί οὖν ἐροῦμεν; Μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο.

15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει, Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω.

16 Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ.

17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ, Ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει.

19 Ἐρεῖς οὖν μοι, Τί ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε;

20 Μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, Τί με ἐποίησας οὕτως;

21 Ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν,

23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν·

24 Οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν·

25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει, Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην, Ἠγαπημένην·

26 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐῤῥήθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται.

28 Λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας, Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμοῤῥα ἂν ὡμοιώθημεν.

30 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε.

32 Διατί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου· προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος,

33 Καθὼς γέγραπται, Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσκόμματος, καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

Κεφ. ι'. 10.

Ἀδελφοὶ, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστιν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι

ζῆλον

ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν·

3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.

4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, Ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστι, Χριστὸν καταγαγεῖν·

7 Ἢ, Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστι, Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι, τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν,

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται, Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ Εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει, Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω, Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω, Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ; Πρῶτος Μωσῆς λέγει, Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς.

20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει, Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Κεφ. ια'. 11.

ΛΕγω οὖν, Μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο. Καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμὶ, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ

2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς
τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω.
Ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέ-
γει ἡ γραφή; ὡς ἐντυγχά-
νει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ,
λέγων,
3 Κύριε, τοὺς προφήτας
σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσια-
στήριά σου κατέσκαψαν· κἀ-
γὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ
ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου.
4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ
χρηματισμός; Κατέλιπον
ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄν-
δρας οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γό-
νυ τῇ Βάαλ.
5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ
νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκ-
λογὴν χάριτος γέγονεν.
6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι
ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ
ἔτι γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ
ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις·
ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔτι ἐστὶν
ἔργον.
7 Τί οὖν; Ὃ ἐπιζητεῖ
Ἰσραὴλ, τούτου οὐκ ἐπέτυ-
χεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν,
οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν,
8 (Καθὼς γέγραπται, Ἔ-
δωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦ-
μα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς
τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ
ἀκούειν) ἕως τῆς σήμερον ἡ-
μέρας.
9 Καὶ Δαβὶδ λέγει, Γε-
νηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς
παγίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς
σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδο-
μα αὐτοῖς.
10 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ
τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς
σύγκαμψον.
11 Λέγω οὖν, Μὴ ἔπταισαν
ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο.
Ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώ-
ματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνε-
σιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι
αὐτούς.
12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα
αὐτῶν πλοῦτος κόσμου, καὶ
τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος
ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ
πλήρωμα αὐτῶν;
13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς
ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μέν εἰμι
ἐγὼ ἐθνῶν Ἀπόστολος, τὴν
διακονίαν μου δοξάζω·
14 Εἴ πως παραζηλώ-
σω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω
τινὰς ἐξ αὐτῶν.
15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐ-
τῶν, καταλλαγὴ κόσμου· τίς
ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ
νεκρῶν;
16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία,
καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα
ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.
17 Εἰ δέ τινες τῶν κλά-
δων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀ-
γριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης
ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς τῆς
ῥίζης καὶ τῆς πιότητος τῆς
ἐλαίας ἐγένου,
18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν
κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶ-
σαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστά-
ζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ.
19 Ἐρεῖς οὖν, Ἐξεκλά-
σθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ
ἐγκεντρισθῶ.
20 Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ
ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πί-
στει ἕστηκας. Μὴ ὑψηλοφρό-
νει, ἀλλὰ φοβοῦ·
21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κα-
τὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφεί-
σατο, μήπως οὐδὲ σοῦ φεί-
σηται.
22 Ἴδε οὖν χρηστότητα, καὶ
ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς

πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ
δὲ σε, χρηστότητα, ἐὰν ἐπι-
μείνῃς τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ
σὺ ἐκκοπήσῃ.
23 Καὶ ἐκεῖνοι δὲ, ἐὰν μὴ
ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγ-
κεντρισθήσονται· δυνατὸς γάρ
ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρί-
σαι αὐτούς.
24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ
φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου,
καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης
εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλ-
λον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγ-
κεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐ-
λαίᾳ;
25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς
ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, τὸ μυστή-
ριον τοῦτο, (ἵνα μὴ ἦτε
παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι) ὅτι
πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσ-
ραὴλ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ
πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ.
26 Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ
σωθήσεται, καθὼς γέγρα-
πται, Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυό-
μενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβεί-
ας ἀπὸ Ἰακώβ.
27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ'
ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλω-
μαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
28 Κατὰ μὲν τὸ Εὐαγγέ-
λιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ
δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ
διὰ τοὺς πατέρας.
29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ
χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ
Θεοῦ.
30 Ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς πο-
τε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν
δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπει-
θείᾳ·
31 Οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἠ-
πείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.
32 Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς
τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν,
ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.
33 Ὦ βάθος πλούτου καὶ
σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· ὡς
ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα
αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ
αὐτοῦ.
34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυ-
ρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ
ἐγένετο;
35 Ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ,
καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;
36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι'
αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα·
αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΠΑρακαλῶ οὖν ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, διὰ τῶν οἰκτιρ-
μῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ
σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν,
ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ,
τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν·
2 Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε
τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μετα-
μορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ
νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμά-
ζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον
καὶ τέλειον.
3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χά-
ριτος τῆς δοθείσης μοι,
παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ
ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρο-
νεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σω-
φρονεῖν, ἑκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς
ἐμέρισε μέτρον πίστεως.
4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σώ-
ματι μέλη πολλὰ ἔχομεν,
τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐ-
τὴν ἔχει πρᾶξιν·
5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶ-
μά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ
καθ' εἷς, ἀλλήλων μέλη.
6 Ἔχοντες δὲ χαρίσματα
κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖ-
σαν

σιν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ·

8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδοὺς, ἐν ἁπλότητι· ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ·

10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι· Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι·

11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί· Τῷ πνεύματι ζέοντες· Τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες·

12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες· Τῇ θλίψει ὑπομένοντες· Τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες·

13 Ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες· Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες.

14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.

15 Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων·

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες· μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς·

17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες· Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων·

18 Εἰ δυνατὸν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες·

19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γὰρ, Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.

20 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ΄. 13.

Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν.

2 Ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; Τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς·

4 Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστι σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.

5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες.

7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς

ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.

8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ, Ἀγαπᾷν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε.

9 Τὸ γὰρ, Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ ἐπιθυμήσεις, καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.

13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ·

14 Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΤΟν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει, προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν.

2 Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει.

3 Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.

4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν. Ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω.

6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. Ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ.

7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει.

8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. Ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ.

11 Γέγραπται γάρ, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ.

12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν

περὶ

περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ.

13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ, Μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλον.

14 Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ, εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.

15 Εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκ ἔτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς· Μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν·

17 Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.

19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.

20 Μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρά· ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.

23 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν.

Κεφ. ιε΄ 15.

Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

2 Ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται, Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

4 Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

8 Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων·

9 Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεὸν, καθὼς γέγραπται, Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

10 Καὶ πάλιν λέγει, Εὐ-

φράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει, Ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ᾽ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.

13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου.

14 Πέπεισμαι δὲ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν.

15 Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοὶ, ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,

16 Εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν.

18 Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι᾽ ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

19 Ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύματος Θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

20 Οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ᾽ ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ·

21 Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται, Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν,

24 Ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ᾽ ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.

25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἁγίοις.

26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ·

27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσίν. Εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.

28 Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι᾽ ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις·

32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Κεφ. ιϛ'. 16.

Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς·

2 Ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῄζῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὕτη προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

4 (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν)

5 Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.

6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου· οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.

8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.

9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.

10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν, τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.

11 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ.

12 Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ.

13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.

14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμᾶν, Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς.

15 Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους.

16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,

ἀδελφοὶ, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας· καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν.

18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθὸν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου.

22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν, ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ Εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου·

26 Φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·

27 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου, διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α' 1.

ΠΑῦλος, κλητὸς Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς,

2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

5 Ὅτι

5 Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτί-
σθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λό-
γῳ, καὶ πάσῃ γνώσει·
6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ
Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν,
7 Ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖ-
σθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι,
ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκά-
λυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς
ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
9 Πιστὸς ὁ Θεὸς, δι' οὗ
ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν.
10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ ὀνόματος
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες,
καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα,
ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ
αὐτῷ νοῒ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
γνώμῃ.
11 Ἐδηλώθη γάρ μοι πε-
ρὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ
τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑ-
μῖν εἰσι.
12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκα-
στος ὑμῶν λέγει, Ἐγὼ μέν
εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολ-
λῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ
Χριστοῦ.
13 Μεμέρισται ὁ Χριστός;
μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ
ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου
ἐβαπτίσθητε;
14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ
ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα,
εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον·
15 Ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι
εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα.
16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν
Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ
οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα.
17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με
Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐ-
αγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ
λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυ-
ρὸς τοῦ Χριστοῦ.
18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ
σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις
μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομέ-
νοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι.
19 Γέγραπται γὰρ, Ἀπο-
λῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν,
καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν
ἀθετήσω.
20 Ποῦ σοφός; ποῦ γραμ-
ματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ
αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώ-
ρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ
κόσμου τούτου;
21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σο-
φίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ κό-
σμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θε-
όν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς
μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶ-
σαι τοὺς πιστεύοντας.
22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι ση-
μεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες
σοφίαν ζητοῦσιν·
23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν
Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰου-
δαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλ-
λησι δὲ μωρίαν,
24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλη-
τοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι
Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ
σοφίαν.
25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ,
σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί·
καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυ-
ρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί.
26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆ-
σιν ὑμῶν, ἀδελφοὶ, ὅτι οὐ
πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ
πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ εὐ-
γενεῖς·
27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ

κόσμου

κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ·

29 Ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.

30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·

31 Ἵνα, καθὼς γέγραπται, Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

Κεφ. β΄. 2.

Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἦλθον οὐ καθ᾽ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ᾽ ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως·

5 Ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ᾽ ἐν δυνάμει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν Ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων,

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν,

8 Ἣν οὐδεὶς τῶν Ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν.

9 Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται, Ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν·

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

13 Ἃ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ᾽ ἐν διδακτοῖς Πνεύματος ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.

14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γάρ αὐτῷ ἐστι, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ᾽ οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

16 Τίς

16 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑὶ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἠδύνασθε· ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε.

3 Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;

4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις, Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου· ἕτερος δὲ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε;

5 Τίς οὖν ἐστι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν;

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν· ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν.

7 Ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός.

8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

9 Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.

10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ.

11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσὸν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην.

13 Ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.

14 Εἴ τινος τὸ ἔργον μένει ὃ ἐπῳκοδόμησε, μισθὸν λήψεται·

15 Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτω δὲ ὡς διὰ πυρός.

16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω. Εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός·

19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστι· γέγραπται γὰρ, Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.

20 Καὶ πάλιν, Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

21 Ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε

Ἀπολ-

Ἀπολλὼς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐστιν·

23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ· Χριστὸς δὲ, Θεοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ.

2 Ὃ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ.

3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω.

4 Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν.

5 Ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοὶ, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλὼ δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου.

7 Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

8 Ἤδη κεκορεσμένοι ἐστὲ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε· ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους· ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.

10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

11 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν,

12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα·

13 Βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι.

14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα· ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.

15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ Ἐκκλησίᾳ διδάσκω.

18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν τινες·

19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος

θελήσῃ,

θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν
λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλ-
λὰ τὴν δύναμιν.
20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυ-
νάμει.
21 Τί θέλετε; Ἐν ῥά-
βδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς; ἢ ἐν
ἀγάπῃ, πνεύματί τε πρᾳό-
τητος;

Κεφ. ε'. 5.

Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν
πορνεία, καὶ τοιαύτη
πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔ-
θνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυν-
αῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.
2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμέ-
νοι ἐστὲ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπεν-
θήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου
ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποι-
ήσας.
3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν
τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ
πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς
παρὼν τὸν οὕτω τοῦτο κατεργα-
σάμενον,
4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συν-
αχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ
πνεύματος, σὺν τῇ δυνά-
μει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ,
5 Παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον
τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς
σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σω-
θῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.
6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα
ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε ὅτι μι-
κρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα
ζυμοῖ;
7 Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν
παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον
φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυ-
μοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν
ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός.
8 Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ
ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν
ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας,
ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρι-
νείας καὶ ἀληθείας.
9 Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπι-
στολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι
πόρνοις·
10 Καὶ οὐ πάντως τοῖς
πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ
τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἅρπαξιν,
ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀ-
φείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου
ἐξελθεῖν.
11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν,
μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις
ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος, ᾖ
πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰ-
δωλολάτρης, ἢ λοίδορος, ἢ
μέθυσος, ἢ ἅρπαξ, τῷ τοι-
ούτῳ μηδὲ συνεσθίειν.
12 Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω
κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς
κρίνετε;
13 Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς
κρίνει. Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πο-
νηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Κεφ. ς'. 6.

Τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶ-
γμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτε-
ρον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων;
καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;
2 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅ-
γιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι; Καὶ
εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος,
ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλα-
χίστων;
3 Οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέ-
λους κρινοῦμεν; μήτι γε βι-
ωτικά;
4 Βιωτικὰ μὲν οὖν κριτή-
ρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενη-
μένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τού-
τους καθίζετε.
5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέ-
γω. Οὕτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν

σοφὸς οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται
διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ;
6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀ-
δελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ
ἀπίστων;
7 Ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥτ-
τημα ἐν ὑμῖν ἐστιν, ὅτι κρί-
ματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Δι-
ατί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε;
Διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστε-
ρεῖσθε;
8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε
καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀ-
δελφούς.
9 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδι-
κοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρο-
νομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε·
οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολά-
τραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μα-
λακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται,
10 Οὔτε κλέπται, οὔτε
πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὐ
λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες, βα-
σιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομή-
σουσι.
11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε·
ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡ-
γιάσθητε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ, καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.
12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ'
οὐ πάντα συμφέρει· πάντα
μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξ-
ουσιασθήσομαι ὑπό τινος.
13 Τὰ βρώματα τῇ κοι-
λίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώ-
μασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην
καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ
σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ
Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώ-
ματι·
14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύ-
ριον ἤγειρε, καὶ ὑμᾶς ἐξεγε-
ρεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
15 Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ
σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ
ἐστιν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ
Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέ-
λη; Μὴ γένοιτο.
16 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ
κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν
σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γὰρ,
φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα
μίαν·
17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ
Κυρίῳ, ἓν πνεῦμά ἐστι.
18 Φεύγετε τὴν πορνεί-
αν· Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν
ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς
τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορ-
νεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁ-
μαρτάνει.
19 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ
σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν
ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔ-
χετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑ-
αυτῶν;
20 Ἠγοράσθητε γὰρ τι-
μῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν
ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ
πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι
τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΠΕρὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ
μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ
γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι.
2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕ-
καστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
ἐχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον
ἄνδρα ἐχέτω.
3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν
ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδι-
δότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ
ἀνδρί.
4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώμα-
τος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ
ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ
ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιά-
ζει, ἀλλ' ἡ γυνή.
5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλή-
λους,

λῆτε, εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν.

7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, Καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ.

9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι·

11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος, Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν.

13 Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν.

14 Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν.

15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; Ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

17 Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεὸς, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατείτω, καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

18 Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπάσθω. Ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; Μὴ περιτεμνέσθω.

19 Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.

20 Ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.

21 Δοῦλος ἐκλήθης; Μή σοι μελέτω, ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι.

22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς, δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.

24 Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοὶ, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.

26 Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνε-

σῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.

27 Δέδεσαι γυναικί; Μὴ ζήτει λύσιν. Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζήτει γυναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε· θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, Ὅτι ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπόν ἐστιν, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι·

30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·

31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ·

33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί.

34 Μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος. Ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί.

35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.

36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι· ὃ θέλει ποιείτω, οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν.

37 Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ.

38 Ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων, καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ.

39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ Πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

Κεφ. η΄. 8.

ΠΕρὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γνῶναι.

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ᾽ αὐτοῦ.

4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί)

6 Ἀλλ᾽ ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ

ἡμεῖς

ὑμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς, δι᾽ οὗ τὰ πάν-
τα, καὶ ἡμεῖς δι᾽ αὐτοῦ.
7 Ἀλλ᾽ οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ
γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνει-
δήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι, ὡς
εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ
συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖ-
σα μολύνεται.
8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρί-
στησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φά-
γωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν
μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.
9 Βλέπετε δὲ μή πως ἡ
ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομ-
μα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν.
10 Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε τὸν
ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ
κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνεί-
δησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰ-
κοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰ-
δωλόθυτα ἐσθίειν;
11 Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθε-
νῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ
γνώσει, δι᾽ ὃν Χριστὸς ἀπέ-
θανεν.
12 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνον-
τες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύ-
πτοντες αὐτῶν τὴν συνείδη-
σιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁ-
μαρτάνετε.
13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκαν-
δαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ
μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα,
ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκαν-
δαλίσω.

Κεφ. θ᾽ 9.

Οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος;
Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος;
Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύ-
ριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ
ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ;
2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ Ἀ-
πόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰ-
μι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς
Ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυ-
ρίῳ.
3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς
ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστι·
4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν
φαγεῖν καὶ πιεῖν;
5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν
ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν,
ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι,
καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ
Κηφᾶς;
6 Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρ-
νάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ
μὴ ἐργάζεσθαι;
7 Τίς στρατεύεται ἰδίοις
ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει
ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ
αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἢ τίς ποι-
μαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γά-
λακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;
8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦ-
τα λαλῶ; Ἢ οὐχὶ ὁ νόμος
ταῦτα λέγει;
9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νό-
μῳ γέγραπται, Οὐ φιμώ-
σεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν
βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;
10 Ἢ δι᾽ ἡμᾶς πάντως
λέγει; Δι᾽ ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη,
ὅτι ἐπ᾽ ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀ-
ροτριῶν ἀροτριᾷν· καὶ ὁ ἀ-
λοῶν, τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ
μετέχειν, ἐπ᾽ ἐλπίδι.
11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ
πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέ-
γα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκι-
κὰ θερίσομεν;
12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας
ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον
ἡμεῖς; Ἀλλ᾽ οὐκ ἐχρησάμε-
θα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ
πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγ-
κοπήν τινα δῶμεν τῷ Εὐ-
αγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.
13 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ
τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ
ἱεροῦ ἐσθίουσιν; Οἱ τῷ θυσια-
στηρίῳ προσεδρεύοντες, τῷ

θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ Εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ζῆν·

15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

18 Τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω·

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

23 Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.

24 Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ, ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων.

27 Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Κεφ. ι' 10.

ΟΥ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον·

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίζοντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ·

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον·

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθώς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται, Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.

8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο·

10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν.

12 Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας·

15 Ὡς φρονίμοις λέγω, κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστι; Τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν;

17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσί;

19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἴδωλον, τί ἐστιν; ἢ, ὅτι εἰδωλόθυτον, τί ἐστιν;

20 Ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν, καὶ τραπέζης δαιμονίων.

22 Ἢ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν·

26 Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ, Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·

29 Συνείδησιν δὲ λέγω, οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. Ἵνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;

30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι

μετέχω, τί βλασφημοῦμαι
ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;
31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε
πίνετε, εἴτέ τι ποιεῖτε, πάν-
τα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.
32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε
καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ
ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ,
33 Καθὼς κἀγὼ πάντα
πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ
ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ
τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

Κεφ. ια'. 11.

ΜΙμηταί μου γίνεσθε,
καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ.
2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελ-
φοί, ὅτι πάντα μου μέμνη-
σθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑ-
μῖν, τὰς παραδόσεις κατέ-
χετε.
3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι
ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ
ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυν-
αικὸς, ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ
Χριστοῦ, ὁ Θεός.
4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχό-
μενος ἢ προφητεύων κατὰ κε-
φαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ.
5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευ-
χομένη ἢ προφητεύουσα ἀ-
κατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ,
καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑ-
αυτῆς· ἓν γάρ ἐστι καὶ τὸ αὐτὸ
τῇ ἐξυρημένῃ.
6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύ-
πτεται γυνὴ, καὶ κειράσθω· εἰ
δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρα-
σθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακα-
λυπτέσθω.
7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει
κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφα-
λὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπ-
άρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός
ἐστιν.
8 Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ
γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ
ἀνδρός.
9 Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ
διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυ-
νὴ διὰ τὸν ἄνδρα.
10 Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυ-
νὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς, διὰ τοὺς ἀγγέλους.
11 Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χω-
ρὶς γυναικὸς, οὔτε γυνὴ χω-
ρὶς ἀνδρὸς, ἐν Κυρίῳ.
12 Ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ
τοῦ ἀνδρὸς, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ
τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα
ἐκ τοῦ Θεοῦ.
13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρί-
νατε· Πρέπον ἐστὶ γυναῖκα
ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ
προσεύχεσθαι;
14 Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις
διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν
ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι;
15 Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δό-
ξα αὐτῇ ἐστιν; ὅτι ἡ κόμη ἀν-
τὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ.
16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φι-
λόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύ-
την συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐ-
δὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.
17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων
οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ
κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἧττον
συνέρχεσθε.
18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερ-
χομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν
ὑπάρχειν· καὶ μέρος τι πι-
στεύω.
19 Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν
ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φα-
νεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.
20 Συνερχομένων οὖν ὑ-
μῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἔστι Κυ-
ριακὸν δεῖπνον φαγεῖν·
21 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον
δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ

φαγεῖν,

φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς
δὲ μεθύει.
22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχε-
τε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν;
Ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ
καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύ-
νετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑ-
μῖν εἴπω; Ἐπαινέσω ὑμᾶς
ἐν τούτῳ; οὐκ ἐπαινῶ.
23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον
ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα
ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς
ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο,
ἔλαβεν ἄρτον·
24 Καὶ εὐχαριστήσας ἔ-
κλασε, καὶ εἶπε, Λάβετε, φά-
γετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο
ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνά-
μνησιν.
25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτή-
ριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέ-
γων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ
καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐ-
μῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε
ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐ-
μὴν ἀνάμνησιν.
26 Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίη-
τε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ πο-
τήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θά-
νατον τοῦ Κυρίου καταγγέλ-
λετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθη.
27 Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν
ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτή-
ριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνο-
χος ἔσται τοῦ σώματος καὶ
αἵματος τοῦ Κυρίου.
28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄν-
θρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ
τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ πο-
τηρίου πινέτω.
29 Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων
ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐ-
σθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ
σῶμα τοῦ Κυρίου.
30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολ-
λοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ
κοιμῶνται ἱκανοί.
31 Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρί-
νομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα.
32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τοῦ
Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ
σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶ-
μεν.
33 Ὥστε, ἀδελφοί μου,
συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν,
ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.
34 Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν
οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς
κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ
λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω, διατά-
ξομαι.

Κεφ. ιβ΄ 12.

Περὶ δὲ τῶν πνευματι-
κῶν, ἀδελφοὶ, οὐ θέ-
λω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.
2 Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε,
πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα,
ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι.
3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι
οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λα-
λῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν·
καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύ-
ριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύ-
ματι ἁγίῳ.
4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμά-
των εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα·
5 Καὶ διαιρέσεις διακονι-
ῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος·
6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημά-
των εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θε-
ὸς, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν
πᾶσιν.
7 Ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φα-
νέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς
τὸ συμφέρον.
8 Ὧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύ-
ματος δίδοται λόγος σοφί-
ας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσε-
ως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·
9 Ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ
αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλῳ δὲ

χαρι-

χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ
αὐτῷ Πνεύματι·
10 Ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα
δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφη-
τεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις
πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη
γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία
γλωσσῶν.
11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνερ-
γεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα,
διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ, καθὼς
βούλεται.
12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα
ἕν ἐστι, καὶ μέλη ἔχει πολλά,
πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώμα-
τος τοῦ ἑνὸς, πολλὰ ὄν-
τα, ἕν ἐστι σῶμα· οὕτω καὶ ὁ
Χριστός.
13 Καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ Πνεύ-
ματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν
σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰ-
ουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε
δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ
πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐπο-
τίσθημεν.
14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ
ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.
15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, Ὅτι
οὐκ εἰμὶ χείρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ
ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;
16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς,
Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμὸς, οὐκ
εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ πα-
ρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώ-
ματος;
17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα
ὀφθαλμὸς, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ
ὅλον ἀκοὴ, ποῦ ἡ ὄσφρησις;
18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο
τὰ μέλη, ἓν ἕκαστον αὐτῶν
ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέ-
λησεν.
19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν
μέλος, ποῦ τὸ σῶμα;
20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν
μέλη, ἓν δὲ σῶμα.
21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλ-
μὸς εἰπεῖν τῇ χειρί, Χρείαν
σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κε-
φαλὴ τοῖς ποσί, Χρείαν ὑ-
μῶν οὐκ ἔχω·
22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλ-
λον, τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ
σώματος ἀσθενέστερα ὑπ-
άρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι.
23 Καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτι-
μότερα εἶναι τοῦ σώματος,
τούτοις τιμὴν περισσοτέραν
περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα
ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσο-
τέραν ἔχει.
24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν,
οὐ χρείαν ἔχει· ἀλλ᾽ ὁ Θεὸς
συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ
ὑστεροῦντι περισσοτέραν δοὺς
τιμήν,
25 Ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν
τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ
ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι
τὰ μέλη.
26 Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέ-
λος, συμπάσχει πάντα τὰ
μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν μέ-
λος, συγχαίρει πάντα τὰ
μέλη.
27 Ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα
Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.
28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον
Ἀποστόλους, δεύτερον Προ-
φήτας, τρίτον Διδασκάλους,
ἔπειτα Δυνάμεις, εἶτα Χα-
ρίσματα ἰαμάτων, Ἀντι-
λήψεις, Κυβερνήσεις, Γένη
γλωσσῶν.
29 Μὴ πάντες, Ἀπόστο-
λοι; μὴ πάντες, Προφῆται;
μὴ πάντες, Διδάσκαλοι; μὴ
πάντες, Δυνάμεις;
30 Μὴ πάντες Χαρίσμα-
τα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ

πάντες

πάντες γλώσσαις λαλοῦσι;
μὴ πάντες διερμηνεύουσι;
31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρί-
σματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν
δείκνυμι.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν
ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔ-
χω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν,
ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.
2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφη-
τείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια
πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν,
καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν,
ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγά-
πην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι.
3 Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα
τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν
παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα
καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ
ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.
4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ,
χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ,
ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυ-
σιοῦται,
5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ
τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται,
οὐ λογίζεται τὸ κακόν,
6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδι-
κίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀλη-
θείᾳ·
7 Πάντα στέγει, πάντα πι-
στεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα
ὑπομένει.
8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκ-
πίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι,
καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσ-
σαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις,
καταργηθήσεται.
9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν,
καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν.
10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέ-
λειον, τότε τὸ ἐκ μέρους
καταργηθήσεται.
11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς
νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐ-
φρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζό-
μην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνήρ,
κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.
12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι'
ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον·
ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε
δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ
ἐπεγνώσθην.
13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλ-
πίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα·
μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

Διώκετε τὴν ἀγάπην,
ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματι-
κά, μᾶλλον δὲ ἵνα προ-
φητεύητε.
2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ,
οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ
τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει,
πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.
3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀν-
θρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν
καὶ παράκλησιν καὶ παραμυ-
θίαν.
4 Ὁ λαλῶν γλώσσῃ, ἑαυ-
τὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφη-
τεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.
5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς
λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον
δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων
γὰρ ὁ προφητεύων, ἢ ὁ λα-
λῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ
διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία
οἰκοδομὴν λάβῃ.
6 Νυνὶ δὲ, ἀδελφοί, ἐὰν
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις
λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω,
ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν
ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ
ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ;
7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φω-
νὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴ-
τε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν

τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον, ἢ τὸ κιθαριζόμενον;

8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν σάλπιγξ δῷ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες.

10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον.

11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν, ἐμοὶ βάρβαρος.

12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.

13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσσῃ, προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ.

14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται· ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι.

15 Τί οὖν ἐστι; Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ.

16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἐρεῖ τὸ Ἀμὴν, ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε.

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν·

19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.

20 Ἀδελφοὶ, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε.

21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις, λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονταί μου, λέγει Κύριος.

22 Ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;

24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων.

25 Καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι.

26 Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω.

27 Εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον

τρεῖς,

τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἷς
διερμηνευέτω·
28 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμη-
νευτὴς, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ,
ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ
Θεῷ.
29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς
λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι
διακρινέτωσαν.
30 Ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκα-
λυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος
σιγάτω.
31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα
πάντες προφητεύειν, ἵνα
πάντες μανθάνωσι, καὶ πάν-
τες παρακαλῶνται·
32 Καὶ πνεύματα προ-
φητῶν προφήταις ὑποτάσ-
σεται·
33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστα-
σίας ὁ Θεὸς, ἀλλ' εἰρή-
νης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκ-
κλησίαις τῶν ἁγίων.
34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν·
οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς
λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι,
καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.
35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέ-
λουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄν-
δρας ἐπερωτάτωσαν· αἰ-
σχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν
ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.
36 Ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς
μόνους κατήντησεν;
37 Εἴ τις δοκεῖ προφή-
της εἶναι ἢ πνευματικὸς, ἐπι-
γινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅ-
τι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί·
38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ,
ἀγνοείτω.
39 Ὥστε, ἀδελφοὶ, ζη-
λοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ
τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κω-
λύετε.
40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ
κατὰ τάξιν γινέσθω.

Κεφ. ιε'. 15.

ΓΝωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελ-
φοὶ, τὸ Εὐαγγέλιον ὃ
εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ
παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστή-
κατε·
2 Δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι
λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν
εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰ-
κῇ ἐπιστεύσατε.
3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν
πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅ-
τι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς
γραφάς.
4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι
ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
κατὰ τὰς γραφάς·
5 Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ,
εἶτα τοῖς δώδεκα·
6 Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω
πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφά-
παξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένου-
σιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐ-
κοιμήθησαν·
7 Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώ-
βῳ, εἶτα τοῖς Ἀποστόλοις
πᾶσιν·
8 Ἔσχατον δὲ πάντων,
ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤ-
φθη κἀμοί.
9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλά-
χιστος τῶν Ἀποστόλων, ὃς
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι Ἀ-
πόστολος, διότι ἐδίωξα
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.
10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅ
εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς
ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ
περισσότερον αὐτῶν πάντων
ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ'
ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν
ἐμοί.
11 Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε

ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, Ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

20 Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

22 Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

23 Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι, ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

35 Ἀλλ' ἐρεῖ τις, Πῶς

ἐγεί-

ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται;

36 Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἤ τινος τῶν λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.

40 Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· Σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω καὶ γέγραπται, Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.

46 Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν· ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

48 Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

51 Ἰδού, μυστήριον ὑμῖν λέγω, Πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα·

52 Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι, (σαλπίσει γάρ) καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.

54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος.

55 Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖκος;

56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος.

57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

2 Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὅ, τι ἂν εὐοδῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται.

3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

4 Ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τοῦ κἀμὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι)

6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ.

8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς.

9 Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.

11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρός με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

12 Περὶ δὲ Ἀπολλὼ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε.

14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, (οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς)

16 Ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.

17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν.

18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ
ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσα-
σθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
ἁγίῳ.
21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ
χειρὶ Παύλου.
22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἤτω
ἀνάθεμα, μαρὰν ἀθά.
23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.
24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάν-
των ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐ-
γράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ
Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου
καὶ Ἀχαϊκοῦ καὶ Τιμο-
θέου.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.
ΠΑῦλος Ἀπόστολος Ἰ-
ησοῦ Χριστοῦ διὰ θε-
λήματος Θεοῦ, καὶ Τι-
μόθεος ὁ ἀδελφὸς, τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν
Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις
πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ
Ἀχαΐᾳ·
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρ-
μῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρα-
κλήσεως·
4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς
ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν,
εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρα-
καλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει,
διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς πα-
ρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ.
5 Ὅτι καθὼς περισσεύει
τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ
εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ
περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις
ἡμῶν.
6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα,
ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλή-
σεως καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνερ-
γουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐ-
τῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς
πάσχομεν· εἴτε παρακαλού-
μεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν πα-
ρακλήσεως καὶ σωτηρίας.
7 Καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βε-
βαία ὑπὲρ ὑμῶν· Εἰδότες
ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν
παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς πα-
ρακλήσεως.
8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς
ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὑπὲρ τῆς
θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομέ-
νης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι
καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν
ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπο-
ρηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν.
9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχή-
καμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες
ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ
τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς
νεκρούς·
10 Ὃς ἐκ τηλικούτου θα-
νάτου ἐῤῥύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύ-
εται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι
καὶ ἔτι ῥύσεται·
11 Συνυπουργούντων καὶ

ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, Τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ· περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε, ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε.

14 Καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε·

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τοῦτο οὖν βουλευόμενος, μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὔ;

18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ.

19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὒ· ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν.

20 Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν, τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός·

22 Ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε.

Κεφ. β'. 2.

Ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, Μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν ἐστιν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς.

6 Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων.

7 Ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος.

8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε.

10 Ὧ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ,

11 Ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.

12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν Κυρίῳ,

13 Οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου· Ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.

14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ·

15 Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ, ἐν τοῖς σωζομένοις, καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·

16 Οἷς μὲν, ὀσμὴ θανάτου εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὀσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν· καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός;

17 Οὐ γάρ ἐσμεν, ὡς οἱ πολλοὶ, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

Κεφ. γ'. 3.

Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Εἰ μὴ χρῄζομεν, ὥς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;

2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων·

3 Φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίναις.

4 Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

5 Οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ·

6 Ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ Πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ Πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην·

8 Πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;

9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως, δόξα· πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

10 Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον, ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης· πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ.

12 Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα.

13 Καὶ οὐ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.

14 Ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅ, τι ἐν Χριστῷ καταργεῖται.

15 Ἀλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.

16 Ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία.

18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος.

Κεφ. δ'. 4.

Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν·

2 Ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ Εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον·

4 Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ, δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν.

8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι·

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·

10 Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ

σώματι

σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.

12 Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν,

14 Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.

17 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν,

18 Μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

Κεφ. ε΄ 5.

Οἴδαμεν γὰρ ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες.

3 Εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα.

4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν, βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, Θεός, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ Πνεύματος.

6 Θαῤῥοῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

7 (Διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους)

8 Θαῤῥοῦμεν δέ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον.

9 Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.

10 Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε κακόν.

11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.

12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα

ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ
καυχωμένους, καὶ οὐ καρδίᾳ.
13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν,
Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν.
14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χρι-
στοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας
τοῦτο, ὅτι εἰ εἷς ὑπὲρ πάν-
των ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάν-
τες ἀπέθανον·
15 Καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπ-
έθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μη-
κέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ
ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ
ἐγερθέντι.
16 Ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ
νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρ-
κα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ
σάρκα Χριστὸν, ἀλλὰ νῦν
οὐκ ἔτι γινώσκομεν.
17 Ὥστε εἴ τις ἐν Χρι-
στῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα
παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ
τὰ πάντα.
18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ
Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡ-
μᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν δια-
κονίαν τῆς καταλλαγῆς·
19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν
Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων
ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐ-
τοῖς τὰ παραπτώματα αὐ-
τῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν
λόγον τῆς καταλλαγῆς.
20 Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρε-
σβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ πα-
ρακαλοῦντος δι᾽ ἡμῶν· δε-
όμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, Καταλ-
λάγητε τῷ Θεῷ.
21 Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρ-
τίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐ-
ποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμε-
θα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Κεφ. ϛ'. 6.

Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρα-
καλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι
ὑμᾶς.
2 Λέγει γὰρ, Καιρῷ δε-
κτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡ-
μέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά
σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσ-
δεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σω-
τηρίας.
3 Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ
διδόντες προσκοπὴν, ἵνα
μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία·
4 Ἀλλ᾽ ἐν παντὶ συνι-
στῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διά-
κονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ,
ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις,
ἐν στενοχωρίαις,
5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλα-
καῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν
κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νη-
στείαις,
6 Ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώ-
σει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρη-
στότητι, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ,
ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ,
7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν
δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅ-
πλων τῆς δικαιοσύνης τῶν
δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,
8 Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας,
διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας·
ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς·
9 Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπι-
γινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνή-
σκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς
παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανα-
τούμενοι·
10 Ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ
δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ,
πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς
μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα
κατέχοντες.
11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳ-
γε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι,
ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυν-
ται.
12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν
ἡμῖν

ῶν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς
σπλάγχνοις ὑμῶν.
13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμι-
σθίαν, (ὡς τέκνοις λέγω)
πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.
14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυ-
γοῦντες ἀπίστοις· Τίς γὰρ μετ-
οχὴ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ;
Τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς
σκότος;
15 Τίς δὲ συμφώνησις
Χριστῷ πρὸς Βελίαλ; Ἢ τίς
μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;
16 Τίς δὲ συγκατάθεσις
ναῷ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς
γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος,
καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, Ὅτι
ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμ-
περιπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐ-
τῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί
μοι λαός.
17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέ-
σου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε,
λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρ-
του μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσ-
δέξομαι ὑμᾶς,
18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι
εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΑύτας οὖν ἔχοντες τὰς
ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί,
καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ
παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ
πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁ-
γιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.
2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα
ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείρα-
μεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.
3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν
λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν
ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς
τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν.
4 Πολλή μοι παῤῥησία
πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύ-
χησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλή-
ρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑ-
περπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ
ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.
5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν
εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔ-
σχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν,
ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι·
ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι·
6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς
ταπεινοὺς, παρεκάλεσεν ἡ-
μᾶς, ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παρουσίᾳ
Τίτου·
7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρ-
ουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ
παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ'
ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν
ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν
ὀδυρμὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον
ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον
χαρῆναι.
8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑ-
μᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ με-
ταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμε-
λόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπι-
στολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥ-
ραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς.
9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι
ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπή-
θητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπή-
θητε γὰρ κατὰ Θεὸν, ἵνα ἐν μη-
δενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.
10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη
μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀ-
μεταμέλητον κατεργάζεται·
ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον
κατεργάζεται.
11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο, τὸ
κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς,
πόσην κατειργάσατο ἐν ὑμῖν
σπουδὴν, ἀλλὰ ἀπολογίαν,
ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φό-
βον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ
ζῆλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν; Ἐν
παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁ-
γνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι.

12 Ἄρα

12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑ-
μῖν, οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδική-
σαντος, οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀ-
δικηθέντος· ἀλλ' εἵνεκεν
τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν
ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς
ὑμᾶς, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
13 Διὰ τοῦτο παρακεκλή-
μεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑ-
μῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλ-
λον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ
Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων
ὑμῶν·
14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ
ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατῃ-
σχύνθην· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν
ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν,
οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ
ἐπὶ Τίτου, ἀλήθεια ἐγενήθη·
15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς
ἐστιν, ἀναμιμνησκομένου τὴν
πάντων ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς
μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε
αὐτόν.
16 Χαίρω οὖν ὅτι ἐν παντὶ
θαῤῥῶ ἐν ὑμῖν.

Κεφ. η'. 8.

Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀ-
δελφοί, τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας·
2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκι-
μῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς
χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βά-
θους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσ-
σευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς
ἁπλότητος αὐτῶν·
3 Ὅτι κατὰ δύναμιν (μαρ-
τυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐ-
θαίρετοι·
4 Μετὰ πολλῆς παρα-
κλήσεως δεόμενοι ἡμῶν,
τὴν χάριν καὶ τὴν κοινω-
νίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς
ἁγίους, δέξασθαι ἡμᾶς.
5 Καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσα-
μεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν
πρῶτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν,
διὰ θελήματος Θεοῦ.
6 Εἰς τὸ παρακαλέσαι
ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προ-
ενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ
εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύ-
την.
7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ
περισσεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ,
καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ,
καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγά-
πῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χά-
ριτι περισσεύητε.
8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέ-
γω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων
σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέ-
ρας ἀγάπης γνήσιον δοκι-
μάζων.
9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χά-
ριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώ-
χευσε, πλούσιος ὤν· ἵνα ὑ-
μεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ
πλουτήσητε.
10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ
δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμ-
φέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποι-
ῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν
προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι.
11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆ-
σαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθά-
περ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν,
οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ
ἔχειν.
12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία
πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχῃ τις,
εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ
ἔχει.
13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις
ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις·
14 Ἀλλ' ἐξ ἰσότητος,
ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν
περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων
ὑστέρη-

ὑστέρημα· ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης·

15 Καθὼς γέγραπται, Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησε.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου,

17 Ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

19 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν.

20 Στελλόμενοι τοῦτο, Μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν·

21 Προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, Ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ.

24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

Κεφ. θ΄. 9.

Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν·

2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, Ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας.

3 Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα (καθὼς ἔλεγον) παρεσκευασμένοι ἦτε·

4 Μή πως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἑτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν.

6 Τοῦτο δὲ, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει.

7 Ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν·

9 (Καθὼς γέγραπται, Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι, καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν)

11 Ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ,

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ,

13 Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς, καὶ εἰς πάντας,

14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

Κεφ. ι'. 10.

1 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πρᾳότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαῤῥῶ εἰς ὑμᾶς,

2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.

3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα·

4 (Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων)

5 Λογισμοὺς καθαιροῦντες, καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ,

6 Καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

8 Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι·

9 Ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.

10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ, φησὶ, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.

11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, Ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες,

τες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ
ἔργῳ.
12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγ-
κρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς
τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόν-
των· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγ-
κρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ
συνιοῦσιν.
13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄ-
μετρα καυχησόμεθα· ἀλλὰ
κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ
ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου,
ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.
14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνού-
μενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνο-
μεν ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑ-
μῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ Εὐ-
αγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.
15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα
καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις
κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες,
αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑ-
μῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι
κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς πε-
ρισσείαν·
16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑ-
μῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν
ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕ-
τοιμα καυχήσασθαι.
17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν
Κυρίῳ καυχάσθω.
18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνι-
στῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος,
ἀλλ᾽ ὃν ὁ Κύριος συνί-
στησιν.

Κεφ. ια'. 11.

ΟΦελον ἠνείχεσθέ μου μι-
κρόν τι τῆς ἀφροσύ-
νης· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.
2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ
ζήλῳ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς
ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν
παραστῆσαι τῷ Χριστῷ·
3 Φοβοῦμαι δὲ μή πως ὡς
ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν
ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω
φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀ-
πὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς
τὸν Χριστόν.
4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος
ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν
οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα
ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐ-
λάβετε, ἢ Εὐαγγέλιον ἕτερον
ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνεί-
χεσθε.
5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν
ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν Ἀ-
ποστόλων.
6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λό-
γῳ, ἀλλ᾽ οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ᾽
ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν
πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.
7 Ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα,
ἐμαυτὸν ταπεινῶν, ἵνα ὑ-
μεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν
τὸ τοῦ Θεοῦ Εὐαγγέλιον εὐ-
ηγγελισάμην ὑμῖν;
8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύ-
λησα, λαβὼν ὀψώνιον, πρὸς
τὴν ὑμῶν διακονίαν·
9 Καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς
καὶ ὑστερηθεὶς, οὐ κατενάρκη-
σα οὐδενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά
μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀ-
δελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μα-
κεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ
ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ
τηρήσω.
10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ
ἐν ἐμοὶ, ὅτι ἡ καύχησις
αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ
ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀ-
χαΐας.
11 Διατί; Ὅτι οὐκ ἀγα-
πῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν.
12 Ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιή-
σω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορ-
μὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν,
ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὑρε-
θῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς·

13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς Ἀποστόλους Χριστοῦ.

14 Καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τις με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα μικρόν τι κἀγὼ καυχήσωμαι.

17 Ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι.

19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.

20 Ἀνέχεσθε γάρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ κἀγώ.

22 Ἑβραῖοί εἰσι; κἀγώ. Ἰσραηλῖταί εἰσι; κἀγώ. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγώ.

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον.

25 Τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα·

26 Ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις·

27 Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι.

28 Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων·

33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς

ὀπτα-

ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν) ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν)

4 Ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄῤῥητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.

5 Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ εἴρηκέ μοι, Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν Ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ Ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι.

13 Τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἰδοὺ, τρίτον ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.

15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω, καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἧττον ἀγαπῶμαι.

16 Ἔστω δὲ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχων πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον.

17 Μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;

18 Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ Πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι;

19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑ-

μῖν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

20 Φοβοῦμαι γὰρ, μήπως ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς, κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μήπως ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, καταλαλιαὶ, ψιθυρισμοὶ, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι·

21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν.

Κεφ. ιγʹ 13.

Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.

2 Προείρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι·

3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

5 Ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστι; εἰ μή τι ἀδόκιμοί ἐστε.

6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.

7 Εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν.

8 Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ φιλήματι.

13 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

14 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΓΑΛΑΤΑΣ Ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.
ΠΑῦλος Ἀπόστολος (οὐκ
ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ
δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πα-
τρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν)
2 Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες
ἀδελφοὶ, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
4 Τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑ-
πὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅ-
πως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ
ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ,
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ
πατρὸς ἡμῶν·
5 Ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
6 Θαυμάζω ὅτι οὕτω τα-
χέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ κα-
λέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι
Χριστοῦ, εἰς ἕτερον Εὐαγ-
γέλιον·
7 Ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μή
τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες
ὑμᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέ-
ψαι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ
ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελί-
ζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελι-
σάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.
9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ
ἄρτι πάλιν λέγω, Εἴ τις
ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ
παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.
10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους
πείθω ἢ τὸν Θεόν; Ἢ ζητῶ
ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ
ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χρι-
στοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην.
11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀ-
δελφοὶ, τὸ Εὐαγγέλιον τὸ
εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι
οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον.
12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ
ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ,
οὔτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀ-
ποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.
13 Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐ-
μὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ
Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερ-
βολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλη-
σίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν
αὐτήν.
14 Καὶ προέκοπτον ἐν
τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς
συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει
μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς
ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου
παραδόσεων.
15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ
Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοι-
λίας μητρός μου, καὶ καλέ-
σας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,
16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγελί-
ζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
εὐθέως οὐ προσανεθέμην
σαρκὶ καὶ αἵματι,
17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱ-
εροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐ-
μοῦ Ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπῆλ-
θον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν
ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.
18 Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία
ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα
ἱστορῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέ-
μεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας
δεκαπέντε.
19 Ἕτερον δὲ τῶν Ἀπο-
στόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκω-

βον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.
20 Ἃ δὲ γράφω ὑμῖν,
ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ
ψεύδομαι.
21 Ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ
κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς
Κιλικίας.
22 Ἤμην δὲ ἀγνοούμενος
τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησί-
αις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν
Χριστῷ·
23 Μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν,
Ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε,
νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν
ἥν ποτε ἐπόρθει.
24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ
τὸν Θεόν.

Κεφ. β΄. 2.

Ἔπειτα διὰ δεκατεσσά-
ρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην
εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρ-
νάβα, συμπαραλαβὼν καὶ
Τίτον.
2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκά-
λυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς
τὸ Εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν
τοῖς ἔθνεσι, κατ' ἰδίαν δὲ
τοῖς δοκοῦσι, μή πως εἰς κε-
νὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον.
3 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν
ἐμοί, Ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη
περιτμηθῆναι·
4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους
ψευδαδέλφους, οἵτινες παρ-
εισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν
ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς
καταδουλώσωνται·
5 Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴ-
ξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ
ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου δια-
μείνῃ πρὸς ὑμᾶς.
6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων
εἶναί τι, ὁποῖοί ποτε ἦσαν,
οὐδέν μοι διαφέρει· (πρόσ-
ωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμ-
βάνει) ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες,
οὐδὲν προσανέθεντο·
7 Ἀλλὰ τοὐναντίον, ἰδόν-
τες ὅτι πεπίστευμαι τὸ Εὐ-
αγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας,
καθὼς Πέτρος τῆς περι-
τομῆς,
8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέ-
τρῳ εἰς Ἀποστολὴν τῆς περι-
τομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς
τὰ ἔθνη)
9 Καὶ γνόντες τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος
καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ
δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς
ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ
κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ
ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περι-
τομήν.
10 Μόνον τῶν πτωχῶν ἵ-
να μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπού-
δασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.
11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος
εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσ-
ωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι
κατεγνωσμένος ἦν.
12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τι-
νας ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν
ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλ-
θον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν
ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ
περιτομῆς.
13 Καὶ συνυπεκρίθησαν
αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι,
ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη
αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.
14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι
οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀ-
λήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου, εἶ-
πον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν
πάντων, Εἰ σὺ Ἰουδαῖος
ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῇς, καὶ
οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη
ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν;
15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι,
καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί.

16 Εἰδό-

16 Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ.

17 Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ, εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἆρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.

18 Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.

20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ, οὐκ ἔτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Κεφ. γʹ 3.

Ω Ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος;

2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, Ἐξ ἔργων νόμου τὸ Πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι Πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ; εἴ γε καὶ εἰκῆ.

5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ, Ὅτι εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.

9 Ὥστε οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσί· γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου·

14 Ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος

λάβωμεν

λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.
15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρω-
πον λέγω, ὅμως ἀνθρώπου
κεκυρωμένην διαθήκην οὐ-
δεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται.
16 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐῤῥή-
θησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει, Καὶ
τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολ-
λῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ
τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐστι
Χριστός.
17 Τοῦτο δὲ λέγω, Δια-
θήκην κεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μετὰ ἔτη
τετρακόσια καὶ τριάκοντα γε-
γονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς
τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγε-
λίαν.
18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κλη-
ρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγε-
λίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐ-
παγγελίας κεχάρισται ὁ
Θεός.
19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν
παραβάσεων χάριν προσ-
ετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ
σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται, δια-
ταγεὶς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ
μεσίτου.
20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἑνὸς οὐκ
ἔστιν· ὁ δὲ Θεὸς, εἷς ἐστιν.
21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν
ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γέ-
νοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ
δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄν-
τως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιο-
σύνη.
22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ
γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρ-
τίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πί-
στεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ
τοῖς πιστεύουσι.
23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν
πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρού-
μεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς
τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκα-
λυφθῆναι.
24 Ὥστε ὁ νόμος παιδα-
γωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χρι-
στὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιω-
θῶμεν·
25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστε-
ως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγω-
γόν ἐσμεν.
26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ
ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ·
27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν
ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύ-
σασθε.
28 Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος,
οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος,
οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν
καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς
εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ,
ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα
ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κλη-
ρονόμοι.

Κεφ. δ'. 4.

Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον
ὁ κληρονόμος νήπιός
ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου,
κύριος πάντων ὤν·
2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους
ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς
προθεσμίας τοῦ πατρός.
3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦ-
μεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα
τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι·
4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρω-
μα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν
ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμε-
νον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον
ὑπὸ νόμον·
5 Ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξα-
γοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν
ἀπολάβωμεν.
6 Ὅτι δέ ἐστε υἱοὶ, ἐξ-
απέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦ-
μα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρ-
δίας

ας ὑμῶν, κρᾶζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

7 Ὥστε οὐκ ἔτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὖσι θεοῖς·

9 Νῦν δὲ, γνόντες Θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;

10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἐνιαυτούς.

11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοὶ, δέομαι ὑμῶν· οὐδέν με ἠδικήσατε.

13 Οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε, οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι.

16 Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;

17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ἡμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς.

19 Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν·

20 Ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, Τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

22 Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας.

24 Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ·

25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.

27 Γέγραπται γὰρ, Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.

29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς, ἐδίωκε τὸν κατὰ Πνεῦμα· οὕτω καὶ νῦν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην

καὶ

καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ
κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παι-
δίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευ-
θέρας.
31 Ἄρα, ἀδελφοὶ, οὐκ
ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλ-
λὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε΄ 5.

ΤΗ͂ ἐλευθερίᾳ οὖν ᾗ Χρι-
στὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε,
στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ
δουλείας ἐνέχεσθε.
2 Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέ-
γω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνη-
σθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠ-
φελήσει.
3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν
παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνο-
μένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅ-
λον τὸν νόμον ποιῆσαι.
4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ
Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δι-
καιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξε-
πέσατε.
5 Ἡμεῖς γὰρ Πνεύματι ἐκ
πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης
ἀπεκδεχόμεθα·
6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ
οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀ-
κροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀ-
γάπης ἐνεργουμένη.
7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς
ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ
μὴ πείθεσθαι;
8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ
καλοῦντος ὑμᾶς.
9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ
φύραμα ζυμοῖ.
10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑ-
μᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν
ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσ-
σων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα,
ὅστις ἂν ᾖ.
11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοὶ, εἰ
περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί
ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήρ-
γηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυ-
ροῦ.
12 Ὄφελον καὶ ἀποκόψον-
ται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.
13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευ-
θερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί·
μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν
εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλ-
λὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε
ἀλλήλοις.
14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν
ἑνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ,
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς ἑαυτόν.
15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δά-
κνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπε-
τε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλω-
θῆτε.
16 Λέγω δὲ, Πνεύματι
περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν
σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.
17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ
κατὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ δὲ
Πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός·
ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλή-
λοις, ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε,
ταῦτα ποιῆτε.
18 Εἰ δὲ Πνεύματι ἄγε-
σθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.
19 Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔρ-
γα τῆς σαρκὸς, ἅτινά ἐστι,
μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρ-
σία, ἀσέλγεια,
20 Εἰδωλολατρεία, φαρ-
μακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆ-
λοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, διχο-
στασίαι, αἱρέσεις,
21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι,
κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις,
ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ
προεῖπον, Ὅτι οἱ τὰ τοι-
αῦτα πράσσοντες βασιλεί-
αν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.
22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύ-
ματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ,
εἰρήνη, μακροθυμία, χρη-
στότης,

ςότης, ἀγαθωσιὼη, πίςις,
23 Πρᾳότης, ἐγκράτεια· κτ̀ τ̃ τοιέτων ἐκ ἔςι νόμος.
24 Οἱ ͻ̃ τῦ Χριςῦ, τὴν σάρκα ἐςαύρωσαν σιὼ τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.
25 Εἰ ζῶμϑυ Πνεύματι, Πνεύματι κὶ ςοιχῶμϑυ.
26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλέμενοι, ἀλλήλοις φθονῦντες·

Κεφ. ς΄. 6.

Ἀδελφοὶ, ἐὰν κὶ προληφθῇ ἄνθρωπ@ ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τ̓ τοιῦτον ἐν πνεύματι πραότητ@· σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ κὶ σὺ πειρασθῇς.
2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαςάζετε, κὶ ὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τῦ Χριςῦ.
3 Εἰ γδ᾽ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὢν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ.
4 Τὸ ͻ̃ ἔργον ἑαυτῦ δοκιμαζέτω ἕκαςος· κὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει, κὶ ὐκ εἰς τὸν ἕτερον.
5 Ἕκας@ γδ᾽ τὸ ἴδιον φορτίον βαςάσει.
6 Κοινωνείτω ͻ̃ ὁ κατηχέμϑυος τ̓ λόγον, τῷ κατηχῦντι, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.
7 Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς ὐ μυκτηρίζεται· ὃ γδ᾽ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπ@, τῦτο κὶ θερίσει.
8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ ͻ̃ σπείρων εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐκ τῦ Πνεύματ@ θερίσει ζωὴν αἰώνιον.
9 Τὸ ͻ̃ καλὸν ποιῦντες μὴ ἐκκακῶμϑυ· καιρῷ γδ᾽ ἰδίῳ θερίσομϑυ, μὴ ἐκλυόμϑυοι.
10 Ἄρα ὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιςα δὲ πρὸς τὸς οἰκείους τ̃ πίςεως.
11 Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.
12 Ὅσοι θέλυσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, ὗτοι ἀναγκάζυσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ ςαυρῷ τῦ Χριςῦ διώκωνται.
13 Οὐδὲ γδ᾽ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσυσιν· ἀλλὰ θέλυσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται.
14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γϑύοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ ςαυρῷ τῦ Κυρίυ ἡμϑ̃ Ἰησῦ Χριςῦ· δι᾽ ὖ ἐμοὶ κόσμ@ ἐςαύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ.
15 Ἐν γδ᾽ Χριςῷ Ἰησῦ ὔτε περιτομή τι ἰχύει, ὔτε ἀκροβυςία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.
16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τύτῳ ςοιχήσυσιν, εἰρήνη ἐπ᾽ αὐτὸς κὶ ἔλε@, κὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τῦ Θεῦ.
17 Τῦ λοιπῦ, κόπυς μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γδ᾽ τὰ ςίγματα τῦ Κυρίυ Ἰησῦ ἐν τῷ σώματί μυ βαςάζω.
18 Ἡ χάρις τῦ Κυρίυ ἡμϑ̃ Ἰησῦ Χριςῦ μτ̀ τῦ πνεύματ@ ὑμϑ̃, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΕΦΕΣΙΟΥΣ Ἐπιστολή.

Κεφ. α΄ 1.
ΠΑῦλος Ἀπόστολος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ διὰ θελή-
ματος Θεοῦ, τοῖς ἁ-
γίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ,
καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς
ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματι-
κῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν
Χριστῷ·
4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡ-
μᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς
κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀ-
μώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν
ἀγάπῃ·
5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱο-
θεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ,
6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς
χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐ-
χαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγα-
πημένῳ·
7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος
αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παρα-
πτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς
χάριτος αὐτοῦ,
8 Ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡ-
μᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρο-
νήσει,
9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυ-
στήριον τοῦ θελήματος αὐ-
τοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ,
ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ,
10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ πλη-
ρώματος τῶν καιρῶν, ἀνα-
κεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα
ἐν τῷ Χριστῷ, τά τε ἐν τοῖς
οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν
αὐτῷ·
11 Ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθη-
μεν, προορισθέντες κατὰ πρό-
θεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦν-
τος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ·
12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς
προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·
13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκού-
σαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθεί-
ας, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σω-
τηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πι-
στεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ
Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας
τῷ ἁγίῳ·
14 Ὅς ἐστιν ἀῤῥαβὼν τῆς
κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπο-
λύτρωσιν τῆς περιποιήσεως,
εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.
15 Διὰ τοῦτο κἀγὼ, ἀκού-
σας τὴν καθ᾽ ὑμᾶς πίστιν
ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν
ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς
ἁγίους,
16 Οὐ παύομαι εὐχαρι-
στῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑ-
μῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσ-
ευχῶν μου·
17 Ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ
τῆς δόξης, δώη ὑμῖν Πνεῦμα
σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν
ἐπιγνώσει αὐτοῦ·
18 Πεφωτισμένους τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑ-
μῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς
ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐ-
τοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς
δόξης

δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν
τοῖς ἁγίοις,
19 Καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον
μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας
κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κρά-
τους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,
20 Ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ
Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ
τῶν νεκρῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐν
δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρα-
νίοις,
21 Ὑπεράνω πάσης ἀρ-
χῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως
καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀ-
νόματος ὀνομαζομένου οὐ
μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ,
ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.
22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐ-
τὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ
πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,
23 Ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα
αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ πάν-
τα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

Κεφ. β΄ 2.

ΚΑὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασι καὶ
ταῖς ἁμαρτίαις,
2 Ἐν αἷς ποτε περιεπα-
τήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ
κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρ-
χοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος,
τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνερ-
γοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς
ἀπειθείας,
3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες
ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡ-
μῶν, ποιοῦντες τὰ θελήμα-
τα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοι-
ῶν, καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀρ-
γῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί.
4 Ὁ δὲ Θεὸς, πλούσιος ὢν
ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀ-
γάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν
ἡμᾶς,
5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασι, συνε-
ζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χά-
ριτί ἐστε σεσωσμένοι·
6 Καὶ συνήγειρε, καὶ συν-
εκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανί-
οις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
7 Ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς
αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν
ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χά-
ριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι
ἐφ᾽ ἡμᾶς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σε-
σωσμένοι διὰ τῆς πίστεως (καὶ
τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ
δῶρον)
9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή
τις καυχήσηται.
10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποί-
ημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς,
οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς,
ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσω-
μεν.
11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι
ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ,
οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ
τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν
σαρκὶ χειροποιήτου·
12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλ-
λοτριωμένοι τῆς πολιτείας
τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν δια-
θηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλ-
πίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι
ἐν τῷ κόσμῳ·
13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μα-
κρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε, ἐν
τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.
14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰ-
ρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ
ἀμφότερα ἓν, καὶ τὸ μεσότοι-
χον τοῦ φραγμοῦ λύσας·
15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐν-

πολῶν ἐν δόγμασι καταρ-
γήσας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν
ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρω-
πον, ποιῶν εἰρήνην,
16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ
τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι
τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀπο-
κτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ·
17 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελί-
σατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μα-
κρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς·
18 Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν
τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφό-
τεροι ἐν ἑνὶ Πνεύματι πρὸς
τὸν πατέρα.
19 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ
ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ
συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰ-
κεῖοι τοῦ Θεοῦ·
20 Ἐποικοδομηθέντες ἐ-
πὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστό-
λων καὶ Προφητῶν, ὄντος
ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ·
21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδο-
μὴ συναρμολογουμένη αὔξει
εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·
22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοι-
κοδομεῖσθε εἰς κατοικητήρι-
ον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟύτου χάριν ἐγὼ Παῦ-
λος ὁ δέσμιος τοῦ Χρι-
στοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν
ἐθνῶν·
2 Εἴγε ἠκούσατε τὴν οἰ-
κονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ
τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς·
3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν
ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον,
(καθὼς προέγραψα ἐν ὀ-
λίγῳ·
4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγι-
νώσκοντες νοῆσαι τὴν σύν-
εσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ
Χριστοῦ)
5 Ὃ ἐν ἑτέραις γενεαῖς
οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκα-
λύφθη τοῖς ἁγίοις Ἀποστό-
λοις αὐτοῦ καὶ Προφήταις ἐν
Πνεύματι·
6 Εἶναι τὰ ἔθνη συγκλη-
ρονόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ συμ-
μέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐ-
τοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ Εὐ-
αγγελίου·
7 Οὗ ἐγενόμην διάκο-
νος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς
χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν δο-
θεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέρ-
γειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ
πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ
χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν
εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνί-
αστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,
9 Καὶ φωτίσαι πάντας
τίς ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου
τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν
αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ τῷ τὰ
πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
10 Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς
ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκ-
κλησίας, ἡ πολυποίκιλος
σοφία τοῦ Θεοῦ,
11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰ-
ώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν,
12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παῤ-
ῥησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν
ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως
αὐτοῦ.
13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκ-
κακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου
ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα
ὑμῶν.
14 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ
γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται,

16 Ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον,

17 Κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι·

18 Ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος, καὶ μῆκος, καὶ βάθος, καὶ ὕψος,

19 Γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,

21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κεφ. δʹ. 4.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,

2 Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πρᾳότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ·

3 Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἓν σῶμα καὶ ἓν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·

5 Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα·

6 Εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

7 Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὸ λέγει, Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Τὸ δὲ, Ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν, Ἀποστόλους· τοὺς δὲ, Προφήτας· τοὺς δὲ, Εὐαγγελιστάς· τοὺς δὲ, Ποιμένας καὶ Διδασκάλους,

12 Πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

13 Μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ,

14 Ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης.

15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός·

16 Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα

συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν,

18 Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·

19 Οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν·

21 Εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·

22 Ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·

23 Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,

24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·

27 Μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσι.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Κεφ. ε'. 5.

Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν, καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις·

4 Καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

5 Τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·

9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ)

10 Δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε·

12 Τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν.

13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστι.

14 Διὸ λέγει, Ἔγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί,

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι.

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι,

19 Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ,

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρί,

21 Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ·

23 Ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος.

24 Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί.

25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·

26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι·

27 Ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον, τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος.

28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾷν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ·

29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν,

καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ.

31 Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΤΑ' τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον,

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα (ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ)

3 Ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·

6 Μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς·

7 Μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

8 Εἰδότες ὅτι ὃ ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθὸν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου·

12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι.

14 Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·

16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι·

17 Καὶ τὴν περικεφαλαί-

αν

τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ·

18 Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων,

19 Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παῤῥησίᾳ, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ Εὐαγγελίου,

20 Ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παῤῥησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ·

22 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ Ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν Ἐπισκόποις καὶ Διακόνοις·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν,

4 Πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,

5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν·

6 Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7 Καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει τοῦ Εὐαγγελίου, συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας·

8 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει·

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα

ἦτε

ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ·

11 Πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοὶ, ὅτι τὰ κατ᾽ ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ Εὐαγγελίου ἐλήλυθεν·

13 Ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι·

14 Καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾷν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν· τινὲς δὲ καὶ δι᾽ εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου·

17 Οἱ δὲ, ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ Εὐαγγελίου κεῖμαι.

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι·

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ,

20 Κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ᾽ ἐν πάσῃ παῤῥησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστὸς· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω.

23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον·

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ, ἀναγκαιότερον δι᾽ ὑμᾶς.

25 Καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως,

26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς·

27 Μόνον ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ Εὐαγγελίου,

28 Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·

29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν·

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον ἴδετε ἐν ἐμοὶ, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Κεφ.

Κεφ. β΄ 2.

Εἴ τις οὖν παράκλησις
ἐν Χριστῷ, εἴ τι παρα-
μύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοι-
νωνία Πνεύματος, εἴ τινα
σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,
2 Πληρώσατέ μου τὴν χα-
ρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε,
τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες,
σύμψυχοι, τὸ ἓν φρονοῦντες,
3 Μηδὲν κατὰ ἐριθείαν, ἢ
κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπει-
νοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμε-
νοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.
4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος
σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέ-
ρων ἕκαστος.
5 Τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν
ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρ-
χων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγή-
σατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ·
7 Ἀλλ᾽ ἑαυτὸν ἐκένωσε,
μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁ-
μοιώματι ἀνθρώπων γενό-
μενος,
8 Καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς
ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑ-
αυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος
μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ
σταυροῦ.
9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν
ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο
αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄ-
νομα·
10 Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰη-
σοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπου-
ρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ κατα-
χθονίων,
11 Καὶ πᾶσα γλῶσσα
ἐξομολογήσηται ὅτι Κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν
Θεοῦ πατρός.
12 Ὥστε, ἀγαπητοί μου,
καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε,
μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μό-
νον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλ-
λον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ
φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν
σωτηρίαν κατεργάζεσθε.
13 Ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ
ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν
καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐ-
δοκίας.
14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς
γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν·
15 Ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι
καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀ-
μώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκο-
λιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν
οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν
κόσμῳ,
16 Λόγον ζωῆς ἐπέχον-
τες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς
ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς
κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κε-
νὸν ἐκοπίασα·
17 Ἀλλ᾽ εἰ καὶ σπένδομαι
ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ
τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ
συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·
18 Τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς
χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ μοι.
19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ
Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως
πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐ-
ψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν·
20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσό-
ψυχον, ὅστις γνησίως τὰ πε-
ρὶ ὑμῶν μεριμνήσει.
21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑ-
αυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ Χρι-
στοῦ Ἰησοῦ.
22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ
γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ
τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν
εἰς τὸ Εὐαγγέλιον.
23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω
πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ πε-
ρὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς.
24 Πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅ-
τι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι

25 Ἀναγ-

25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς·

26 Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε·

27 Καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ.

28 Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτόν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότερος ὦ.

29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε·

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

Κεφ. γ' 3.

ΤΟ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν·

3 Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον·

5 Περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος·

7 Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

8 Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 Καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·

10 Τοῦ γνῶναι αὐτόν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ·

11 Εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι· ἓν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος,

14 Κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει.

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν

μεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν.

17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς·

18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·

19 Ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Κεφ. δ'. 4.

Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ·

3 Καὶ ἐρωτῶ καί σε σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, Χαίρετε.

5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· Ὁ Κύριος ἐγγύς.

6 Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν·

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ, καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε·

9 Ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ.

11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι.

12 Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾷν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι·

13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ.

14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε, συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει.

15 Οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·

16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.

18 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι, δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

19 Ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.

22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ Ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς,

2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι·

4 Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου,

6 Τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ,

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ,

8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν Πνεύματι.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ,

10 Περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐ-

ξανόμενοι

ξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνω-
σιν τοῦ Θεοῦ,
1 Ἐν πάσῃ δυνάμει
δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος
τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑ-
πομονὴν καὶ μακροθυμίαν
μετὰ χαρᾶς·
12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πα-
τρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς
τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁ-
γίων ἐν τῷ φωτί·
13 Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ
τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετ-
έστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ,
14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐ-
τοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·
15 Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ
τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πά-
σης κτίσεως·
16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη
τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ
καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι,
εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί,
εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι'
αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·
17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ
πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐ-
τῷ συνέστηκε·
18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κε-
φαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκ-
κλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρω-
τότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα
γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρω-
τεύων·
19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκη-
σε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοι-
κῆσαι·
20 Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκατ-
αλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐ-
τόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ
αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι'
αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴ-
τε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
21 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας
ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς
τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις
τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀπο-
κατήλλαξεν,
22 Ἐν τῷ σώματι τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου,
παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ
ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατ-
ενώπιον αὐτοῦ·
23 Εἴγε ἐπιμένετε τῇ πί-
στει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑ-
δραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι
ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ Εὐαγγε-
λίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέν-
τος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ
ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην
ἐγὼ Παῦλος διάκονος.
24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς
παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ
ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα
τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ
σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος
αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία·
25 Ἧς ἐγενόμην ἐγὼ δι-
άκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν
τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς
ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ,
26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκε-
κρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ
ἀπὸ τῶν γενεῶν· νυνὶ δὲ ἐφανε-
ρώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς
γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δό-
ξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑ-
μῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·
28 Ὃν ἡμεῖς καταγγέλλο-
μεν, νουθετοῦντες πάντα ἄν-
θρωπον, καὶ διδάσκοντες πάν-
τα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σο-
φίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάν-
τα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ·
29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγω-

τιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

Κεφ. β'. 2.

ΘΕ'λω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·

2 Ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ,

3 Ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι.

4 Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ.

5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε·

7 Ἐῤῥιζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς,

10 Καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11 Ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·

12 Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

13 Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ὑμῖν πάντα τὰ παραπτώματα,

14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ·

15 Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.

16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων·

17 Ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

19 Καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα

διὰ

διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέ-
σμων ἐπιχορηγούμενον καὶ
συμβιβαζόμενον, αὔξει τὴν
αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.
20 Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν
τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων
τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν
κόσμῳ δογματίζεσθε;
21 Μὴ ἅψῃ, μηδὲ γεύ-
σῃ, μηδὲ θίγῃς·
22 Ἅ ἐστι πάντα εἰς φθο-
ρὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ
ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας
τῶν ἀνθρώπων·
23 Ἅτινά ἐστι λόγον μὲν
ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρη-
σκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ
ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τι-
μῇ τινι πρὸς πλησμονὴν
τῆς σαρκός.

Κεφ. γ΄. 3.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ
Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖ-
τε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ
τοῦ Θεοῦ καθήμενος.
2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.
3 Ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ
ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ
Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.
4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανε-
ρωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ
ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθή-
σεσθε ἐν δόξῃ.
5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέ-
λη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορ-
νείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος,
ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν
πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδω-
λολατρεία·
6 Δι᾽ ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ
τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει-
θείας.
7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περι-
επατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε
ἐν αὐτοῖς.
8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ
ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυ-
μὸν, κακίαν, βλασφημίαν,
αἰσχρολογίαν, ἐκ τοῦ στόμα-
τος ὑμῶν.
9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλ-
λήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς
πράξεσιν αὐτοῦ,
10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν
νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς
ἐπίγνωσιν κατ᾽ εἰκόνα τοῦ κτί-
σαντος αὐτόν·
11 Ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην
καὶ Ἰουδαῖος· περιτομὴ καὶ
ἀκροβυστία· Βάρβαρος,
Σκύθης· δοῦλος, ἐλεύθε-
ρος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ
ἐν πᾶσι Χριστός.
12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκ-
λεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ
ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰ-
κτιρμῶν, χρηστότητα, τα-
πεινοφροσύνην, πρᾳότητα,
μακροθυμίαν·
13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων,
καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν
τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν·
καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρί-
σατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς.
14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις
τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύν-
δεσμος τῆς τελειότητος·
15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ
βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν
ἑνὶ σώματι, καὶ εὐχάριστοι
γίνεσθε.
16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ
ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως,
ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκον-
τες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς,
ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄ-
δοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν
τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.

22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν·

23 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις.

24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε.

25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία.

Κεφ. δ΄ 4.

ΟΙ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.

2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ,

3 Προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι·

4 Ἵνα φανερώσω αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.

6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ·

8 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν,

9 Σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε.

10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν)

11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία.

12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.

13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν,

μῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.
14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς.
15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν.
16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε·
17 Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ, Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.
18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν·
3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·
4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν·
5 Ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.
6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μετὰ χαρᾶς Πνεύματος ἁγίου·
7 Ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.
8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν, ἐξελήλυθεν· ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι.
9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν

λεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀλη-
θινῷ,
10 Καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤ-
γειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν
ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀρ-
γῆς τῆς ἐρχομένης.

Κεφ. β΄. 2.

Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελ-
φοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν
τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ
γέγονεν·
2 Ἀλλὰ καὶ προπαθόντες
καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδα-
τε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαῤῥη-
σιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν
λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ Εὐ-
αγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ
ἀγῶνι.
3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡ-
μῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ
ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν
δόλῳ·
4 Ἀλλὰ καθὼς δεδοκι-
μάσμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πι-
στευθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον,
οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀν-
θρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ
τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι
τὰς καρδίας ἡμῶν.
5 Οὔτε γάρ ποτε ἐν λό-
γῳ κολακείας ἐγενήθημεν,
καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προ-
φάσει πλεονεξίας· Θεὸς
μάρτυς·
6 Οὔτε ζητοῦντες ἐξ
ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ'
ὑμῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων,
δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς
Χριστοῦ Ἀπόστολοι·
7 Ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤ-
πιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν
τροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς
τέκνα.
8 Οὕτως, ἱμειρόμενοι
ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μετα-
δοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ
Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλ-
λὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυ-
χάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν
γεγένησθε.
9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀ-
δελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν
καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς
γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζό-
μενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβα-
ρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύ-
ξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ Εὐαγγέ-
λιον τοῦ Θεοῦ.
10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ
ὁ Θεός, ὡς ὁσίως καὶ
δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑ-
μῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενή-
θημεν.
11 Καθάπερ οἴδατε, ὡς
ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πα-
τὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρα-
καλοῦντες ὑμᾶς, καὶ παρα-
μυθούμενοι, καὶ μαρτυρού-
μενοι,
12 Εἰς τὸ περιπατῆσαι
ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ κα-
λοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν
ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.
13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς
εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀ-
διαλείπτως, ὅτι παρα-
λαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ'
ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξα-
σθε οὐ λόγον ἀνθρώπων,
ἀλλὰ (καθώς ἐστιν ἀληθῶς)
λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται
ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν.
14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐ-
γενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκ-
κλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν
ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε
καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων
συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐ-
τοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον
ἀπο-

ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ
τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡ-
μᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ
μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀν-
θρώποις ἐναντίων,
16 Κωλυόντων ἡμᾶς
τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα
σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀνα-
πληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἁ-
μαρτίας πάντοτε· ἔφθασε
δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς
τέλος.
17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ,
ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν
πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώ-
πῳ, οὐ καρδίᾳ, περισ-
σοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ
πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν
πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.
18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλ-
θεῖν πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν
Παῦλος) καὶ ἅπαξ καὶ δίς·
καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σα-
τανᾶς.
19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς,
ἢ χαρὰ, ἢ στέφανος καυ-
χήσεως; ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς
ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ αὐτοῦ
παρουσίᾳ;
20 Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δό-
ξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

Κεφ. γ΄ 3.

Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐ-
δοκήσαμεν καταλει-
φθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι,
2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τι-
μόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν
καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ
συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ Εὐ-
αγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ
στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακα-
λέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως
ὑμῶν·
3 Τῷ μηδένα σαίνεσθαι
ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις·
αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς
τοῦτο κείμεθα.
4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑ-
μᾶς ἦμεν, προελέγομεν
ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβε-
σθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ
οἴδατε.
5 Διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι
στέγων, ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶ-
ναι τὴν πίστιν ὑμῶν· μή πως
ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειρά-
ζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ
κόπος ἡμῶν.
6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τι-
μοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑ-
μῶν, καὶ εὐαγγελισαμένου ἡ-
μῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην
ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν
ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπι-
ποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθά-
περ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς·
7 Διὰ τοῦτο παρεκλήθη-
μεν, ἀδελφοὶ, ἐφ' ὑμῖν,
ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀ-
νάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν
πίστεως·
8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑ-
μεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ.
9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυ-
νάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦ-
ναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ
χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι' ὑμᾶς
ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑ-
πὲρ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς
τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον,
καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήμα-
τα τῆς πίστεως ὑμῶν;
11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευ-
θύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς
ὑμᾶς.
12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος
πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι
τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ
εἰς

πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς·

13 Εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Κεφ. δ' 4.

ΤΟ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον·

2 Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας·

4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ,

5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν·

6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἔκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα.

7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ.

8 Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν, οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους·

10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον,

11 Καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν·

12 Ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτῷ.

15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, Ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας·

16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ· καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον·

17 Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

18 Ὥστε

18 Ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

Κεφ. ε'. 5.

Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι·

2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτί, οὕτως ἔρχεται.

3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ· καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν.

4 Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ.

5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς, οὐδὲ σκότους.

6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.

7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν·

8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας·

9 Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

10 Τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.

11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς·

13 Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.

14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας·

15 Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.

16 Πάντοτε χαίρετε.

17 Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.

18 Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε.

20 Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε.

21 Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε.

22 Ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχή, καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.

24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπά-

26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους·

4 Ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε·

5 Ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε.

6 Εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν·

7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,

8 Ἐν πυρὶ φλογὸς, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὄλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν, (ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει·

12 Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΡωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν,

2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.

3 Μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;

6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ.

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται.

8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ Πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ·

9 Οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρασι ψεύδους,

10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς.

11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει·

12 Ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἵλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, καὶ πίστει ἀληθείας·

14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

17 Παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ, καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς,

2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν

ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώ-
πων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις.
3 Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύρι-
ος, ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυ-
λάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
4 Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυ-
ρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγ-
γέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ
ποιήσετε.
5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι
ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν
ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.
6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑ-
μῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παν-
τὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περι-
πατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν
παράδοσιν ἣν παρέλαβε
παρ' ἡμῶν.
7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς
δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ
ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν,
8 Οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐ-
φάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν
κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡ-
μέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ
μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν·
9 Οὐχ' ὅτι οὐκ ἔχομεν
ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς
τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μι-
μεῖσθαι ἡμᾶς.
10 Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς
ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν
ὑμῖν, Ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐρ-
γάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω.
11 Ἀκούομεν γάρ τινας
περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτά-
κτως, μηδὲν ἐργαζομένους,
ἀλλὰ περιεργαζομένους.
12 Τοῖς δὲ τοιούτοις πα-
ραγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦ-
μεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυ-
χίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυ-
τῶν ἄρτον ἐσθίωσιν.
13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ
ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες.
14 Εἰ δέ τις οὐχ ὑπα-
κούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς
ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε,
καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐ-
τῷ, ἵνα ἐντραπῇ·
15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡ-
γεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς
ἀδελφόν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος
τῆς εἰρήνης δῴη ὑμῖν τὴν
εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παν-
τὶ τρόπῳ.
17 Ὁ Κύριος μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐ-
μῇ χειρὶ Παύλου, ὅ ἐστι ση-
μεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω
γράφω,
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάν-
των ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέ-
ρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΤΙΜΟΘΕΟΝ Ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.
ΠΑῦλος Ἀπόστολος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπι-
ταγὴν Θεοῦ Σωτῆρος
ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,
2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέ-
κνῳ ἐν πίστει· Χάρις, ἔλεος,
εἰρ

εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν,

4 Μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει.

5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου·

6 Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν·

7 Θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.

8 Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται·

9 Εἰδὼς τοῦτο, Ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατραλῴαις καὶ μητραλῴαις, ἀνδροφόνοις,

10 Πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται,

11 Κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.

12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν,

13 Τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ·

14 Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, Ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ·

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

17 Τῷ δὲ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,

19 Ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἥν τινες ἀπωσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν·

20 Ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

Κεφ. β'. 2.

ΠΑρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεή-

σεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων·

2 Ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

5 Εἷς γὰρ Θεὸς, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς,

6 Ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις·

7 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι) διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.

9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ·

10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ·

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα·

14 Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονε.

15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

Κεφ. γ'. 3.

Πιστὸς ὁ λόγος, Εἴ τις Ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.

2 Δεῖ οὖν τὸν Ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικὸν,

3 Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον,

4 Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος,

5 (Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;)

6 Μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυφωθεὶς, εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς,

9 Ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει·

10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν,

νέτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες.
11 Γυναῖκας ὡσαύτως σε-
μνὰς, μὴ διαβόλους, νηφα-
λίους, πιστὰς ἐν πᾶσι.
12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς
γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων
καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν
ἰδίων οἴκων·
13 Οἱ γὰρ καλῶς διακο-
νήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς
καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολ-
λὴν παῤῥησίαν ἐν πίστει τῇ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
14 Ταῦτά σοι γράφω,
ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε
τάχιον·
15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵ-
να εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ
Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν
ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦ-
λος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀλη-
θείας.
16 Καὶ ὁμολογουμένως μέ-
γα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστή-
ριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν
σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύ-
ματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκη-
ρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη
ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Κεφ. δʹ. 4.

ΤΟ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέ-
γει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς
ἀποστήσονταί τινες τῆς πί-
στεως, προσέχοντες πνεύμασι
πλάνοις, καὶ διδασκαλίαις
δαιμονίων,
2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολό-
γων, κεκαυτηριασμένων
τὴν ἰδίαν συνείδησιν,
3 Κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέ-
χεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς
ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ
εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ
ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.
4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ
καλὸν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον,
μετὰ εὐχαριστίας λαμβανό-
μενον·
5 Ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου
Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.
6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος
τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ
διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρε-
φόμενος τοῖς λόγοις τῆς πί-
στεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκα-
λίας, ᾗ παρηκολούθηκας.
7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώ-
δεις μύθους παραιτοῦ· γύ-
μναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐ-
σέβειαν·
8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνα-
σία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέ-
λιμος, ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς
πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπ-
αγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς
νῦν καὶ τῆς μελλούσης.
9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πά-
σης ἀποδοχῆς ἄξιος·
10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπι-
ῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι
ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι,
ὅς ἐστι Σωτὴρ πάντων ἀνθρώ-
πων, μάλιστα πιστῶν·
11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ
δίδασκε.
12 Μηδείς σου τῆς νεό-
τητος καταφρονείτω, ἀλλὰ
τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν
λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀ-
γάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πί-
στει, ἐν ἁγνείᾳ.
13 Ἕως ἔρχομαι, πρόσ-
εχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρα-
κλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.
14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ
χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι
διὰ προφητείας, μετὰ ἐπι-
θέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Πρε-
σβυτερίου.
15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τού-
τοις ἴσθι· ἵνα σου ἡ προκοπὴ
φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

16 Ἔπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Κεφ. ε'. 5.

Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς·

2 Πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφὰς, ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ.

3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.

4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ τὸν Θεὸν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας·

6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε.

7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν.

8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.

9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα, γεγονυῖα, ἑνὸς ἀνδρὸς γυνὴ,

10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε.

11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν,

12 Ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν.

13 Ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα.

14 Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν.

15 Ἤδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία· ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.

17 Οἱ καλῶς προεστῶτες Πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ·

18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις· καὶ, Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

19 Κατὰ Πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

20 Τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.

21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν.

22 Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις. Σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει.

23 Μηκέτι

23 Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.

24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι· καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύναται.

Κεφ. ς'. 6.

Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται.

2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας, μὴ καταφρονείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπητοί, οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε, καὶ παρακάλει.

3 Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 Τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,

5 Παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.

8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα.

9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς.

11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν,

14 Τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15 Ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων,

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.

17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν·

18 Ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς,

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς.

20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·

21 Ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις ἐστὶ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΤΙΜΟΘΕΟΝ Ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ· Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας,

4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ,

5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνῴκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί.

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου·

7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ Εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ,

9 Τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν

ϰ̀ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν
ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων
αἰωνίων·
10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν
διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ,
καταργήσαντος μὲν τὸν θά-
νατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν
ϰ̀ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ Εὐαγ-
γελίου·
11 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κή-
ρυξ ϰ̀ Ἀπόςολος ϰ̀ διδά-
σκαλος ἐθνῶν.
12 Δι' ἣν αἰτίαν ϰ̀ ταῦτα
πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνο-
μαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπίςευ-
κα, ϰ̀ πέπεισμαι ὅτι δυνα-
τός ἐςι τὴν παραϰαταθήκην
μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν
ἡμέραν.
13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑ-
γιαινόντων λόγων, ὧν παρ'
ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίςει καὶ
ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριςῷ Ἰ-
ησοῦ·
14 Τὴν καλὴν παραϰαταθή-
κην φύλαξον διὰ Πνεύ-
ματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος
ἐν ἡμῖν.
15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπε-
ςράφησάν με πάντες οἱ ἐν
τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐςι Φύγελλος
ϰ̀ Ἑρμογένης.
16 Δῴη ἔλεος ὁ Κύ-
ριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴ-
κῳ· ὅτι πολλάκις με ἀν-
έψυξε, ϰ̀ τὴν ἅλυσίν μου
οὐκ ἐπῃσχύνθη,
17 Ἀλλὰ γενόμενος ἐν
Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζή-
τησέ με, ϰ̀ εὗρε·
18 Δῴη αὐτῷ ὁ Κύριος
εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· ϰ̀ ὅσα ἐν
Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον
σὺ γινώσκεις.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥ οὖν, τέκνον μου, ἐν-
δυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι
τῇ ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ·
2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ'
ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύ-
ρων, ταῦτα παράθου πι-
ςοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱ-
κανοὶ ἔσονται ϰ̀ ἑτέρους δι-
δάξαι.
3 Σὺ οὖν κακοπάθησον
ὡς καλὸς ςρατιώτης Ἰησοῦ
Χριςοῦ.
4 Οὐδεὶς ςρατευόμενος
ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου
πραγματείαις, ἵνα τῷ ςρα-
τολογήσαντι ἀρέσῃ.
5 Ἐὰν δὲ ϰ̀ ἀθλῇ τις, οὐ
ςεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως
ἀθλήσῃ.
6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν
δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν με-
ταλαμβάνειν.
7 Νόει ἃ λέγω· δῴη
γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν
ἐν πᾶσι.
8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χρι-
ςὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν,
ἐκ σπέρματος Δαβίδ, κατὰ
τὸ Εὐαγγέλιόν μου·
9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι
δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ'
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται.
10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπο-
μένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα
ϰ̀ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι
τῆς ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ, μετὰ δό-
ξης αἰωνίου.
11 Πιςὸς ὁ λόγος, Εἰ
γὰρ συναπεθάνομεν, ϰ̀ συ-
ζήσομεν·
12 Εἰ ὑπομένομεν, ϰ̀ συμ-
βασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμε-
θα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται
ἡμᾶς·
13 Εἰ ἀπιςοῦμεν, ἐκεῖνος
πιςὸς

πιςὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, μὴ λογομαχεῖν, εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.

15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραςῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιΐςασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει, ὧν ἐςὶν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός·

18 Οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠςόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάςασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ ἀνατρέπουσι τήν τινων πίςιν.

19 Ὁ μέντοι ςερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἕςηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην, Ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ ἀποςήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριςοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔςι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀςράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμήν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔςαι σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον καὶ εὔχρηςον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίςιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας·

23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας.

24 Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον,

25 Ἐν πρᾳότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους· μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας,

26 Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟῦτο δὲ γίνωσκε, Ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνςήσονται καιροὶ χαλεποί·

2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριςοι, ἀνόσιοι,

3 Ἄςοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι,

5 Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου.

6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις·

7 Πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

8 Ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς

καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτω καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.

9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐῤῥύσατο ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῇν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες,

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ,

2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως· ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.

3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν·

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.

5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον Εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα·

8 Λοιπὸν, ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως·

10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς

Γαλα-

Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν·

11 Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.

13 Τὸν φελόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώη αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

15 Ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· (μὴ αὐτοῖς λογισθείη)

17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐῤῥύσθην ἐκ στόματος λέοντος.

18 Καὶ ῥύσεταί με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

19 Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.

20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.

21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα, τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΤΙΤΟΝ Ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑῦλος δοῦλος Θεοῦ, Ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν·

2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, πρὸ χρόνων αἰωνίων,

3 Ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην.

6 Εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Δεῖ γὰρ τὸν Ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ,

8 Ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ,

9 Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς·

11 Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.

12 Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης,

Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει,

14 Μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.

15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.

16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ.

2 Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

3 Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους,

4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,

5 Σώφρονας, ἁγνάς, οἰκουρούς, ἀγαθάς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται.

6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν.

7 Περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν,

8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον·

9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας·

10 Μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ

λα πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις,

12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι,

13 Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδείς σου περιφρονείτω.

Κεφ. γ'. 3.

Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι,

2 Μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πρᾳότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους·

4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἁγίου,

6 Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν·

7 Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας, καὶ ἔρεις, καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

10 Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ.

11 Εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.

13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

14 Μανθανέτωσαν δὲ

οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ᾽ ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον Ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς ΦΙΛΗΜΟΝΑ Ἐπιστολή.

ΠΑῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,

2 Καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ᾽ οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

5 Ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·

6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργὴς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παῤῥησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον·

9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον,

11 Τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δέ σοι καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον·

12 Ὃν ἀνέπεμψα· σὺ δὲ αὐτὸν (τουτέστι, τὰ ἐμὰ σπλάγχνα) προσλαβοῦ.

13 Ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ Εὐαγγελίου·

14 Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι· ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον.

15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς,

16 Οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ᾽ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοὶ, πόσῳ δὲ μᾶλλόν

σοι, ϗ ἐν σαρκὶ ϗ ἐν Κυ-
ρίῳ;
17 Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχεις κοι-
νωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς
ἐμέ.
18 Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ
ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει.
19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγρα-
ψα τῇ ἐμῇ χειρί, Ἐγὼ
ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι,
Ὅτι ϗ σεαυτόν μοι προσο-
φείλεις.
20 Ναί, ἀδελφέ, ἐγώ σου
ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυ-
σόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυ-
ρίῳ.
21 Πεποιθὼς τῇ ὑπα-
κοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς
ὅτι ϗ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιή-
σεις.
22 Ἅμα δὲ καὶ ἑτοί-
μαζέ μοι ξενίαν· ἐλπί-
ζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσ-
ευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι
ὑμῖν.
23 Ἀσπάζονταί σε,
Ἐπαφρᾶς, ὁ συναιχμά-
λωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ,
24 Μάρκος, Ἀρίσταρ-
χος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ
συνεργοί μου.
25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀ-
μήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου.

Ἡ πρὸς ΕΒΡΑΙΟΥΣ Ἐπιστολή.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΟλυμερῶς καὶ πολυ-
τρόπως πάλαι ὁ Θεὸς
λαλήσας τοῖς πατρά-
σιν ἐν τοῖς προφήταις,
2 Ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμε-
ρῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν
ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον
πάντων, δι᾽ οὗ ϗ τοὺς αἰῶ-
νας ἐποίησεν·
3 Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς
δόξης, ϗ χαρακτὴρ τῆς ὑπο-
στάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ
πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυ-
νάμεως αὐτοῦ, δι᾽ ἑαυτοῦ κα-
θαρισμὸν ποιησάμενος τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν
ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν
ὑψηλοῖς,
4 Τοσούτῳ κρείττων γενό-
μενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ
διαφορώτερον παρ᾽ αὐτοὺς
κεκληρονόμηκεν ὄνομα.
5 Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν
ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σύ,
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε;
Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι
αὐτῷ εἰς πατέρα, ϗ αὐτὸς
ἔσται μοι εἰς υἱόν;
6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγά-
γῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰ-
κουμένην, λέγει, Καὶ προσ-
κυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες
ἄγγελοι Θεοῦ.
7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγ-
γέλους λέγει, Ὁ ποιῶν τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, ϗ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα·
8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν, Ὁ
θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος

θύτητος ἡ ῥάβδος τῆς
βασιλείας σου.
9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην,
καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ
τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ
Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσε-
ως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
10 Καὶ, Σὺ κατ' ἀρχὰς,
Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίω-
σας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εἰσὶν οἱ οὐρανοί·
11 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ
δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς
ἱμάτιον παλαιωθήσονται·
12 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον
ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσον-
ται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ
ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.
13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγ-
γέλων εἴρηκέ ποτε, Κάθου
ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου;
14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ
λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς
διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ
τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν
σωτηρίαν;

Κεφ. β'. 2.

ΔΙὰ τοῦτο δεῖ περισσο-
τέρως ἡμᾶς προσέχειν
τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε
παραῤῥυῶμεν.
2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων
λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέ-
βαιος, καὶ πᾶσα παράβασις
καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον
μισθαποδοσίαν,
3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμε-
θα, τηλικαύτης ἀμελήσαν-
τες σωτηρίας, ἥτις ἀρχὴν
λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ
Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων
εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη,
4 Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ
Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρα-
σι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι,
καὶ Πνεύματος ἁγίου μερι-
σμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέ-
λησιν;
5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέ-
ταξε τὴν οἰκουμένην τὴν
μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν.
6 Διεμαρτύρατο δέ πού
τις, λέγων, Τί ἐστιν ἄνθρω-
πος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ
υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέ-
πτῃ αὐτόν;
7 Ἠλάττωσας αὐτὸν βρα-
χύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν,
καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου.
8 Πάντα ὑπέταξας ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν
γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ
πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ
ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὔπω ὁ-
ρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑπο-
τεταγμένα·
9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ'
ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέ-
πομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πά-
θημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ
τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως
χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς
γεύσηται θανάτου.
10 Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι'
ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ
πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δό-
ξαν ἀγαγόντα, τὸν Ἀρχηγὸν
τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ πα-
θημάτων τελειῶσαι.
11 Ὅ, τε γὰρ ἁγιάζων καὶ
καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς
πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ
ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς
καλεῖν,
12 Λέγων, Ἀπαγγελῶ
τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς
μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑ-
μνήσω σε.

13 Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔ-
σομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ·
Καὶ πάλιν, Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ
τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ
Θεός.
14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία
κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵ-
ματος, καὶ αὐτὸς παραπλη-
σίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵ-
να διὰ τοῦ θανάτου καταρ-
γήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχον-
τα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν
διάβολον,
15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους
ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παν-
τὸς τοῦ ζῇν ἔνοχοι ἦσαν δου-
λείας.
16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέ-
λων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ
σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπι-
λαμβάνεται.
17 Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάν-
τα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιω-
θῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένη-
ται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ
πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱ-
λάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ
λαοῦ.
18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐ-
τὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς
πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Κεφ. γ'. 3.

Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι,
κλήσεως ἐπουρανίου μέτ-
οχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπό-
στολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολο-
γίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν·
2 Πιστὸν ὄντα τῷ ποιή-
σαντι αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
3 Πλείονος γὰρ δόξης οὗ-
τος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται,
καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν
ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας
αὐτόν.
4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατα-
σκευάζεται ὑπό τινος· ὁ
δὲ τὰ πάντα κατασκευά-
σας, Θεός.
5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θε-
ράπων, εἰς μαρτύριον τῶν
λαληθησομένων·
6 Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ
τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὗ οἶκός ἐσμεν
ἡμεῖς, ἐάνπερ τὴν παρρη-
σίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλ-
πίδος μέχρι τέλους βεβαίαν
κατάσχωμεν.
7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Σήμερον,
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού-
σητε,
8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παρα-
πικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ
πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν
με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου
τεσσαράκοντα ἔτη.
10 Διὸ προσώχθισα τῇ
γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον, Ἀεὶ
πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐ-
τοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁ-
δούς μου.
11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀρ-
γῇ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς
τὴν κατάπαυσίν μου.
12 Βλέπετε, ἀδελφοὶ,
μήποτε ἔσται ἔν τινι ὑμῶν
καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν
τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ
ζῶντος·
13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε
ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον κα-
λεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ
τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁ-
μαρτίας.
14 Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν
τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν

τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν,

15 Ἐν τῷ λέγεσθαι, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

17 Τίσι δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;

18 Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

Κεφ. δ'. 4.

ΦΟβηθῶμεν οὖν μή ποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι.

2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν, Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων.

4 Εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω, Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ·

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου·

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν·

7 Πάλιν τινὰ ὁρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον· (καθὼς εἴρηται) Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας·

9 Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ·

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεργὴς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας.

13 Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ, καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἔχοντες οὖν Ἀρχιερέα

ρέα μέγαν, διεληλυθότα
τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν
τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμο-
λογίας·
15 Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχι-
ερέα μὴ δυνάμενον συμ-
παθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡ-
μῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ
πάντα καθ᾽ ὁμοιότητα, χω-
ρὶς ἁμαρτίας.
16 Προσερχώμεθα οὖν με-
τὰ παῤῥησίας τῷ θρόνῳ τῆς
χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλε-
ον, καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔ-
καιρον βοήθειαν.

Κεφ. ε΄. 5.

ΠΑς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ
ἀνθρώπων λαμβανό-
μενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων κα-
θίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν,
ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ
θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν·
2 Μετριοπαθεῖν δυνάμε-
νος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανω-
μένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περί-
κειται ἀσθένειαν·
3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφεί-
λει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕ-
τω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.
4 Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμ-
βάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ ὁ
καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών·
5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ
ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι
Ἀρχιερέα, ἀλλ᾽ ὁ λαλήσας
πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἶ σύ,
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέ-
γει, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κα-
τὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ
ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνά-
μενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θα-
νάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς
καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ
εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλα-
βείας,
8 Καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν
ἀφ᾽ ὧν ἔπαθε τὴν ὑπα-
κοήν·
9 Καὶ τελειωθεὶς ἐγέ-
νετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ
πᾶσιν αἴτιος σωτηρίας αἰ-
ωνίου,
10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ Ἀρχιερεὺς κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·
11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ
λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέ-
γειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε
ταῖς ἀκοαῖς.
12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶ-
ναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρό-
νον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ
διδάσκειν ὑμᾶς τινα τὰ
στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων
τοῦ Θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρείαν
ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στε-
ρεᾶς τροφῆς.
13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων
γάλακτος, ἄπειρος λό-
γου δικαιοσύνης· (νήπιος
γάρ ἐστι)
14 Τελείων δέ ἐστιν ἡ στε-
ρεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἕξιν
τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμέ-
να ἐχόντων πρὸς διάκρισιν
καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

Κεφ. ς΄. 6.

ΔΙὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς
τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν
τελειότητα φερώμεθα· μὴ
πάλιν θεμέλιον καταβαλλό-
μενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν
ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν,
2 Βαπτισμῶν διδαχῆς,
ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀνα-
στάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίμα-
τος αἰωνίου.

3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός.

4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας Πνεύματος ἁγίου,

5 Καὶ καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος,

6 Καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας.

7 Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὔθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

8 Ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.

9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν·

10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός, ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες.

11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους·

12 Ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ,

14 Λέγων, Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε.

15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας.

16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος.

17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ·

18 Ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος·

19 Ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος,

20 Ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ζ'. 7.

Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν·

2 Ὧ καὶ δεκάτην ἀπὸ

πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ· πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος, βασιλεὺς δικαιοσύνης· ἔπειτα δὲ καὶ, βασιλεὺς Σαλήμ, ὅ ἐστι, βασιλεὺς εἰρήνης,

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

4 Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευῒ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ.

6 Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε.

7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ.

9 Καὶ (ὡς ἔπος εἰπεῖν) διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευῒ ὁ δεκάτας λαμβάνων, δεδεκάτωται·

10 Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο) τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι;

12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται.

13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ.

14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.

15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος,

16 Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.

17 Μαρτυρεῖ γὰρ, Ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές·

19 Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ.

20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας,

21 (Οἱ μὲν γὰρ, χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες· ὁ δὲ, μετὰ ὁρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτὸν, Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ)

22 Κατὰ τοσοῦτον κρείττ

…ος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς.

23 Καὶ οἱ μὲν, πλείονές εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·

24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·

25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος·

27 Ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.

28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

Κεφ. η'. 8.

Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

2 Τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος·

3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ.

4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα,

5 Οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχρημάτισται Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν. Ὅρα γὰρ, φησὶ, ποιήσῃς πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει.

6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτυχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.

7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος·

8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει, Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινήν·

9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ αὐ-

τοὶ

τοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.
11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
λέγων, Γνῶθι τὸν Κύριον·
ὅτι πάντες εἰδήσουσί με,
ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου
αὐτῶν·
12 Ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
13 Ἐν τῷ λέγειν καινήν,
πεπαλαίωκε τὴν πρώτην·
τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηρά-
σκον, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Κεφ. θ'. 9.

Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη
σκηνὴ δικαιώματα λα-
τρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν.
2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευά-
σθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε
λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ
πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις
λέγεται ἅγια.
3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον
καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λε-
γομένη ἅγια ἁγίων,
4 Χρυσοῦν ἔχουσα θυμι-
ατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης περικεκα-
λυμμένην πάντοθεν χρυ-
σίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ
ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ
ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστή-
σασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς
διαθήκης.
5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χε-
ρουβὶμ δόξης, κατασκιάζον-
τα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ
ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.
6 Τούτων δὲ οὕτω κατε-
σκευασμένων, εἰς μὲν τὴν
πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς
εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λα-
τρείας ἐπιτελοῦντες·
7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅ-
παξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρ-
χιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος,
ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ
τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.
8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύ-
ματος τοῦ ἁγίου, μήπω πε-
φανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων
ὁδόν, ἔτι τῆς πρώτης σκη-
νῆς ἐχούσης στάσιν·
9 Ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν
καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ'
ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσ-
φέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ
συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λα-
τρεύοντα,
10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ
πόμασι, καὶ διαφόροις βα-
πτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι
σαρκός, μέχρι καιροῦ διορ-
θώσεως ἐπικείμενα·
11 Χριστὸς δὲ παραγενό-
μενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελ-
λόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μεί-
ζονος καὶ τελειοτέρας σκη-
νῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔ-
στιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως,
12 Οὐδὲ δι' αἵματος
τράγων καὶ μόσχων, διὰ
δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσ-
ῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅ-
για, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑρά-
μενος.
13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων
καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμά-
λεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοι-
νωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν
τῆς σαρκὸς καθαρότητα,
14 Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷ-
μα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύ-
ματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσ-
ήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ,
καθαριεῖ τὴν συνείδησιν
ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς
τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;
15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθή-

της καινῆς μεσίτης ἐστὶν, ὅ-
πως θανάτου γενομένου, εἰς
ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώ-
τῃ διαθήκῃ παραβάσεων,
τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ
κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κλη-
ρονομίας.
16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θά-
νατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ
διαθεμένου.
17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νε-
κροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε
ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος.
18 Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη
χωρὶς αἵματος ἐγκεκαί-
νισται·
19 Λαληθείσης γὰρ πάσης
ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ
Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ,
λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων
καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐ-
ρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό
τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν
λαὸν ἐρράντισε,
20 Λέγων, Τοῦτο τὸ αἷ-
μα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετεί-
λατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.
21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ
πάντα τὰ σκεύη τῆς λει-
τουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως
ἐρράντισε.
22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι
πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν
νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυ-
σίας οὐ γίνεται ἄφεσις.
23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑ-
ποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι·
αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείτ-
τοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.
24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα
ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἀν-
τίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ'
εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νῦν
ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ
τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν·
25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις
προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ
ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ
ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵ-
ματι ἀλλοτρίῳ·
26 (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν
πολλάκις παθεῖν ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου) νυνὶ δὲ ἅπαξ
ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων,
εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας,
διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφα-
νέρωται.
27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται
τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀπο-
θανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·
28 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅ-
παξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ
πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτί-
ας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρ-
τίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν
ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτη-
ρίαν.

Κεφ. ι'. 10.

ΣΚιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν
οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πρα-
γμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς
αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέ-
ρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, οὐδέ-
ποτε δύναται τοὺς προσερχο-
μένους τελειῶσαι·
2 Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο
προσφερόμεναι, διὰ τὸ μη-
δεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδη-
σιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύ-
οντας, ἅπαξ κεκαθαρ-
μένους·
3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνά-
μνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνι-
αυτόν.
4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα
ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν
ἁμαρτίας.
5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν
κόσμον, λέγει, Θυσίαν καὶ
προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας·

σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.

7 Τότε εἶπον, Ἰδοὺ ἥκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου·

8 Ἀνώτερον λέγων, Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται)

9 Τότε εἴρηκεν, Ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.

10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν, οἱ διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας.

12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ,

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ·

14 Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι,

16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς,

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

18 Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκ ἔτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοὶ, παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·

21 Καὶ Ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 Προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ,

23 Κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος)

24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν.

26 Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκ ἔτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία·

27 Φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος

ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.

28 Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει.

29 Πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας;

30 Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα, Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν, Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ.

31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων·

33 Τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τοῦτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες·

34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν.

35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην.

36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν·

37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ.

38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

Κεφ. ια΄. 11.

Ἔστι δὲ πίστις, ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι.

4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι᾽ ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι᾽ αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται.

5 Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ οὐχ εὑρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ἔστι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.

7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι᾽ ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς

κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται.

9 Πίστει παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς·

10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός.

11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάῤῥα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.

12 Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος.

13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόῤῥωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι·

16 Νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τουτέστιν ἐπουρανίου· διὸ, οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος,

18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη, Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα,

19 Λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο.

20 Πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἡσαῦ.

21 Πίστει Ἰακὼβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ εὐλόγησε· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

22 Πίστει Ἰωσὴφ τελευτῶν, περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο.

23 Πίστει Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ,

25 Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν,

26 Μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

27 Πίστει κατέλιπεν Αἴ-

γυπτον,

γυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε.

28 Πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, θίγῃ αὐτῶν.

29 Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν.

30 Πίστει τὰ τείχη Ἱεριχὼ ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.

32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθάε, Δαβίδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν·

33 Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,

34 Ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων·

35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν·

36 Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς·

37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι·

38 (Ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·

40 Τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Κεφ. ιβ'. 12.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας. ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι·

5 Καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς

διαλέγεται, Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

6 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί.

9 Εἶτα, τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε·

13 Καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμὸν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί·

16 Μή τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἠσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ.

17 Ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗρε, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ,

19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρῃτήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον·

20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον, κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται.

21 Καὶ, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπεν, Ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος.)

22 Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει, καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

23 Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων,

24 Καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ, κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ.

25 Βλέπετε μὴ παραιτή-
σησθε τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ
ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ
τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρη-
ματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον
ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν
ἀποστρεφόμενοι,
26 Οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν
ἐσάλευσε τότε· νῦν δὲ
ἐπήγγελται, λέγων, Ἔτι ἅ-
παξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν
γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.
27 Τὸ δὲ, Ἔτι ἅπαξ,
δηλοῖ τὴν σαλευομένων τὴν
μετάθεσιν, ὡς πεποιημέ-
νων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σα-
λευόμενα.
28 Διὸ βασιλείαν ἀσά-
λευτον παραλαμβάνοντες,
ἔχωμεν χάριν δι' ἧς λα-
τρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ,
μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας.
29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν
πῦρ καταναλίσκον.

Κεφ. ιγ'. 13.

Η Φιλαδελφία μενέτω.
2 Τῆς φιλοξενίας
μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύ-
της γὰρ ἔλαθόν τινες ξενί-
σαντες ἀγγέλους.
3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμί-
ων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν
κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ
ὄντες ἐν σώματι.
4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν
πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος·
πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ
Θεός.
5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρό-
πος· ἀρκούμενοι τοῖς πα-
ροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν,
Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή
σε ἐγκαταλίπω·
6 Ὥστε θαῤῥοῦντας ἡ-
μᾶς λέγειν, Κύριος ἐ-
μοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθή-
σομαι τί ποιήσει μοι ἄν-
θρωπος.
7 Μνημονεύετε τῶν ἡγου-
μένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλά-
λησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν
ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μι-
μεῖσθε τὴν πίστιν.
8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ
σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.
9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ
ξέναις μὴ περιφέρεσθε· κα-
λὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι
τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν,
ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ
περιπατήσαντες.
10 Ἔχομεν θυσιαστήριον,
ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξ-
ουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύ-
οντες·
11 Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων
τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς
τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως,
τούτων τὰ σώματα κατακαί-
εται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁ-
γιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος
τὸν λαὸν, ἔξω τῆς πύλης
ἔπαθε.
13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα
πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρ-
εμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν
αὐτοῦ φέροντες.
14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε
μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.
15 Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρω-
μεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαν-
τὸς τῷ Θεῷ, τουτέστι, καρ-
πὸν χειλέων ὁμολογούντων
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
16 Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ
κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνε-
σθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις
εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι·

19 Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.

23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ (ἐὰν τάχιον ἔρχηται) ὄψομαι ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

ΙΑΚΩΒΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ καθολική.

Κεφ. α΄. 1.

ΙΑ'κωβος Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ· Χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις·

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.

5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ.

7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεταί τι παρὰ τοῦ Κυρίου.

8 Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

9 Καυ-

9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ·

10 Ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται.

11 Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται.

12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, Ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα.

14 Ἕκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος.

15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

18 Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

19 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν·

20 Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται.

21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας, ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς.

23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ·

24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν.

25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

26 Εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία.

27 Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, αὕτη ἐστὶν, Ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Κεφ. β'. 2.

Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε

τὴν

τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης·

2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι·

3 Καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν, καὶ εἴπητε αὐτῷ, Σὺ κάθου ὧδε καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε, Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 Καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν;

5 Ἀκούσατε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, Οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;

6 Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν· οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἕλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;

7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;

8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν, κατὰ τὴν γραφὴν, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε·

9 Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου, ὡς παραβάται·

10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἑνὶ, γέγονε πάντων ἔνοχος.

11 Ὁ γὰρ εἰπὼν, Μὴ μοιχεύσῃς· εἶπε καὶ, Μὴ φονεύσῃς· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι·

13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν;

15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ λειπόμενοι ὦσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς,

16 Εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι καθ' ἑαυτήν.

18 Ἀλλ' ἐρεῖ τις, Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστι· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσσουσι.

20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὦ ἄνθρωπε κενὲ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι;

21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλ-

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις
συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,
καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτε-
λειώθη;
23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
φὴ ἡ λέγουσα, Ἐπίστευσε δὲ
Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην,
καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.
24 Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ
ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος,
καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον;
25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ
ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαι-
ώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγ-
γέλους, καὶ ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβα-
λοῦσα;
26 Ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα
χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐ-
στιν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν
ἔργων νεκρά ἐστι.

Κεφ. γ΄. 3.

ΜΗ` πολλοὶ διδάσκαλοι
γίνεσθε, ἀδελφοί μου,
εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα
ληψόμεθα.
2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν
ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ
οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνήρ,
δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ
ὅλον τὸ σῶμα.
3 Ἰδού, τῶν ἵππων τοὺς χα-
λινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλο-
μεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐ-
τοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα
αὐτῶν μετάγομεν.
4 Ἰδού, καὶ τὰ πλοῖα τη-
λικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκλη-
ρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα,
μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πη-
δαλίου ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐ-
θύνοντος βούληται.
5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μι-
κρὸν μέλος ἐστί, καὶ μεγα-
λαυχεῖ· ἰδού, ὀλίγον πῦρ
ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει.
6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ
κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ
γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς
μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅ-
λον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα
τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως,
καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς
γεέννης.
7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων
τε καὶ πετεινῶν, ἑρπετῶν τε καὶ
ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δε-
δάμασται τῇ φύσει τῇ ἀν-
θρωπίνῃ·
8 Τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς
δύναται ἀνθρώπων δαμά-
σαι, ἀκατάσχετον κακόν· με-
στὴ ἰοῦ θανατηφόρου.
9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν
Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐ-
τῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώ-
πους τοὺς καθ᾽ ὁμοίωσιν Θεοῦ
γεγονότας.
10 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος
ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατά-
ρα. Οὐ χρή, ἀδελφοί μου,
ταῦτα οὕτω γίνεσθαι.
11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς
αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ
καὶ τὸ πικρόν;
12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί
μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι,
ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως
οὐδεμία πηγὴ ἁλυκὸν καὶ
γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.
13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστή-
μων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ
τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ
ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σο-
φίας.
14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν
ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρ-
δίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶ-
σθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀ-
ληθείας.
15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σο-
φία ἄνωθεν κατερχομένη,
ἀλλ᾽

ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης·

16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.

17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἁγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΟ'θεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε, καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δέ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς·

3 Αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου, ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστιν; ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται.

5 Ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει, Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατῴκησεν ἐν ἡμῖν;

6 Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν, διὸ λέγει, Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ, ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν.

8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίσατε καρδίας δίψυχοι.

9 Ταλαιπωρήσατε, καὶ πενθήσατε, καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής.

12 Εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες, Σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν·

14 Οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη·

15 Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς, Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσομεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη, πονηρά ἐστιν.

17 Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

Κεφ. ε'. 5.

ΑΓε νῦν οἱ πλούσιοι,
κλαύσατε ὀλολύζοντες
ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν
ταῖς ἐπερχομέναις.
2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέ-
σηπε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν
σητόβρωτα γέγονεν·
3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ
ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ
ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑ-
μῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς
σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθη-
σαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέ-
ραις.
4 Ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐρ-
γατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς
χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημέ-
νος ἀφ' ὑμῶν, κράζει· καὶ
αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς
τὰ ὦτα Κυρίου σαβαὼθ εἰσ-
εληλύθασιν.
5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ἐσπαταλήσατε·
ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑ-
μῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς·
6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύ-
σατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντι-
τάσσεται ὑμῖν.
7 Μακροθυμήσατε οὖν,
ἀδελφοὶ, ἕως τῆς παρουσίας
τοῦ Κυρίου· ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς
ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν
τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐ-
τῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρώ-
ϊμον καὶ ὄψιμον.
8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑ-
μεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας
ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυ-
ρίου ἤγγικε.
9 Μὴ στενάζετε κατ' ἀλ-
λήλων, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ
κατακριθῆτε· ἰδοὺ, ὁ Κριτὴς
πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν.
10 Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς
κακοπαθείας, ἀδελφοί μου,
καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προ-
φήτας οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου.
11 Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τοὺς
ὑπομένοντας. Τὴν ὑπομο-
νὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ
τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι
πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύ-
ριος καὶ οἰκτίρμων.
12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελ-
φοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν
οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε
ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑ-
μῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὔ, οὔ·
ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε.
13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑ-
μῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ
τις; ψαλλέτω.
14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν;
προσκαλεσάσθω τοὺς Πρε-
σβυτέρους τῆς ἐκκλησίας,
καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐ-
τὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐ-
λαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυ-
ρίου·
15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως
σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ
αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρ-
τίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθή-
σεται αὐτῷ.
16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλή-
λοις τὰ παραπτώματα, καὶ
εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως
ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις
δικαίου ἐνεργουμένη.
17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν
ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσ-
ευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ
βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ
τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ
μῆνας ἕξ·
18 Καὶ πάλιν προσηύξα-
το, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδω-
κε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν
καρπὸν αὐτῆς.
19 Ἀδελφοὶ, ἐάν τις ἐν

ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν,
20 Γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.
ΠΕτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας·
2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ὑμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,
4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς,
5 Τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ·
6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·
7 Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου, τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ·
8 Ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ·
9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν·
10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες·
11 Ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας·
12 Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.
13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ,
14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς

προτερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑ-
μῶν ἐπιθυμίαις,
15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαν-
τα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅ-
γιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γε-
νήθητε.
16 Διότι γέγραπται, Ἅ-
γιοι γένεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός
εἰμι.
17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπι-
καλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολή-
πτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου
ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παρ-
οικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστρά-
φητε,
18 Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρ-
τοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐ-
λυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας
ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπα-
ραδότου,
19 Ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι
ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου
Χριστοῦ,
20 Προεγνωσμένου μὲν πρὸ
καταβολῆς κόσμου, φανερω-
θέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
χρόνων δι' ὑμᾶς,
21 Τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύον-
τας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐ-
τῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑ-
μῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.
22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡ-
γνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς
ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς
φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον,
ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλή-
λους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς·
23 Ἀναγεγεννημένοι οὐκ
ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ
ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος
Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.
24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς
χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀν-
θρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐ-
ξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ
ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε·
25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μέ-
νει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δέ ἐστι
τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς
ὑμᾶς.

Κεφ. β'. 2.

Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν
κακίαν καὶ πάντα δόλον
καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ
πάσας καταλαλιάς,
2 Ὡς ἀρτιγέννητα βρέ-
φη, τὸ λογικὸν ἄδολον γά-
λα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐ-
τῷ αὐξηθῆτε·
3 Εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος·
4 Πρὸς ὃν προσερχόμε-
νοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀν-
θρώπων μὲν ἀποδεδοκιμα-
σμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλε-
κτὸν, ἔντιμον·
5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι
ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος
πνευματικὸς, ἱεράτευμα
ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευμα-
τικὰς θυσίας, εὐπροσδέ-
κτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ
γραφῇ, Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν
λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλε-
κτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων
ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.
7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς
πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δὲ, λί-
θον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰ-
κοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας,
8 Καὶ λίθος προσκόμ-
ματος, καὶ πέτρα σκανδά-
λου· οἳ προσκόπτουσι τῷ λό-
γῳ, ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐ-
τέθησαν.
9 Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλε-
κτὸν, βασίλειον ἱεράτευμα,

ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περι-
ποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς
ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους
ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ
θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς·
10 Οἵ ποτε οὐ λαὸς, νῦν
δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἠλεημέ-
νοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.
11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ
ὡς παροίκους καὶ παρεπιδή-
μους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν
ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύ-
ονται κατὰ τῆς ψυχῆς·
12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες κα-
λήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν
ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν
καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες,
δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ
ἐπισκοπῆς.
13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ
ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν
Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς
ὑπερέχοντι·
14 Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι'
αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδί-
κησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον
δὲ ἀγαθοποιῶν.
15 Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦν-
τας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων
ἀνθρώπων ἀγνωσίαν·
16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ
ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς
κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ'
ὡς δοῦλοι Θεοῦ.
17 Πάντας τιμήσατε.
Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε.
Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν βα-
σιλέα τιμᾶτε.
18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσό-
μενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς
δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀ-
γαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ
καὶ τοῖς σκολιοῖς.
19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ
συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει
τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.
20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ
ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζό-
μενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ
ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες
ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις πα-
ρὰ Θεῷ.
21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε,
ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ
ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων
ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολου-
θήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ·
22 Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐ-
ποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·
23 Ὃς λοιδορούμενος οὐκ
ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ
ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ
κρίνοντι δικαίως.
24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡ-
μῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ
σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον·
ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενό-
μενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζή-
σωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ
ἰάθητε.
25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα
πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφη-
τε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπί-
σκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Κεφ. γ΄. 3.

Ὁμοίως αἱ γυναῖκες,
ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰ-
δίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τι-
νες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ
τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς
ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται,
2 Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν
φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑ-
μῶν.
3 Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν
ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περι-
θέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσε-
ως ἱματίων κόσμος·
4 Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρ-
δίας

δίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀ-
φθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυ-
χίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές.
5 Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ
ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζου-
σαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμουν ἑ-
αυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν·
6 Ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ
Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν κα-
λοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα,
ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβού-
μεναι μηδεμίαν πτόησιν.
7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συν-
οικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθε-
νεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ
ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ
συγκληρονόμοι χάριτος
ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι
τὰς προσευχὰς ὑμῶν.
8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες
ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φι-
λάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φι-
λόφρονες.
9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν
ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν
ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον
δὲ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι
εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐ-
λογίαν κληρονομήσητε.
10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν
ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας
ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν
γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ
χείλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι
δόλον.
11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κα-
κοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν·
ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διω-
ξάτω αὐτήν.
12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυ-
ρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐ-
τοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσ-
ωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
κακά.
13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑ-
μᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ
γένησθε;
14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε
διὰ δικαιοσύνην, μακάρι-
οι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φο-
βηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε.
15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν
ἁγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς
ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι
ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν
ἐλπίδος, μετὰ πραΰτητος
καὶ φόβου·
16 Συνείδησιν ἔχοντες
ἀγαθήν· ἵνα ἐν ᾧ κατα-
λαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποι-
ῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπη-
ρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγα-
θὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν.
17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθο-
ποιοῦντας, εἰ θέλει τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κα-
κοποιοῦντας·
18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ
περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δί-
καιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα
ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ,
θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ, ζωο-
ποιηθεὶς δὲ τῷ Πνεύματι·
19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυ-
λακῇ πνεύμασι πορευθεὶς
ἐκήρυξεν,
20 Ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε
ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ
μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε,
κατασκευαζομένης κιβωτοῦ,
εἰς ἣν ὀλίγαι (τουτέστιν ὀ-
κτὼ) ψυχαὶ διεσώθησαν δι'
ὕδατος.
21 Ὧ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον
νῦν σώζει βάπτισμα, (οὐ
σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ
συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπε-
ρώτημα εἰς Θεὸν) δι' ἀνα-
στάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

Κεφ. δ΄. 4.

Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον.

3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις·

4 Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες·

5 Οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς·

6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν.

10 Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ.

11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοὶ, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος·

13 Ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ᾽ ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος·

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ᾽ ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελίῳ;

18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

19 Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

Κεφ.

Κεφ. ε'. 5.

Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός,

2 Ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἑκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως·

3 Μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου·

4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον.

5 Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ,

7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιῤῥίψαντες ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.

8 Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ·

9 Ὧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.

10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι.

11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (ὡς λογίζομαι) δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς ἣν ἑστήκατε.

13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.

14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ΠΕΤΡΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ἐπιστολὴ καθολικὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.

Σίμων Πέτρος, δοῦλος καὶ Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,

3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρη-

μένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς·

4 Δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς.

5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετήν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν,

6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,

7 Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην.

8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν.

9 Ὧ γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλός ἐστι, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν.

10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε.

11 Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ.

13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει,

14 Εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι.

15 Σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι.

16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.

17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.

18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

20 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, Ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς, ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται.

21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

Καί,

Κεφ. β'. 2.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται·

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους·

5 Καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας·

6 Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς·

7 Καὶ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐῤῥύσατο·

8 (Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν)

9 Οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν·

10 Μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας· τολμηταί, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες·

11 Ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν.

12 Οὗτοι δέ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ γεγεννημένα εἰς ἅλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται,

13 Κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφήν, σπίλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ὑμῖν,

14 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος, καὶ ἀκαταπαύστους ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίαις ἔχοντες, κατάρας τέκνα·

15 Καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν·

16 Ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.

17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται.

18 Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν

λεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἀσελγείαις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους.

19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς.

22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα· καὶ, Ὗς λουσαμένη, εἰς κύλισμα βορβόρου.

Κεφ. γ΄. 3.

ΤΑύτην ἤδη, ἀγαπητοὶ, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν·

2 Μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος·

3 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, Ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι·

4 Καὶ λέγοντες, Ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

5 Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, Ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ·

6 Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο.

7 Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Ἓν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ, Ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, (ὥς τινες βραδυτῆτα ἡγοῦνται) ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

10 Ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.

11 Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις,

12 Προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται;

13 Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

14 Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ·

15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν,

16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστι δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ.

18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν)

3 Ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, Ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστι, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν·

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς

ἡμᾶς

ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

Κεφ. β'. 2.

Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμάρτητε· καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ, Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

4 Ὁ λέγων, Ἔγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστί, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν.

5 Ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν.

6 Ὁ λέγων, ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν.

7 Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς·

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστί, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν· γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα.

14 Ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρός, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί.

17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ Ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν

Ἀντ-

Ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνα-
σιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐ-
σχάτη ὥρα ἐστίν.
19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον,
ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ
ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν
ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανε-
ρωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες
ἐξ ἡμῶν.
20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔ-
χετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε
πάντα.
21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν, ὅ-
τι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν,
ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ
ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀ-
ληθείας οὐκ ἔστι.
22 Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ
μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς
οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν
ὁ Ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος
τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.
23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν
υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει.
24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε
ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω·
ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν
τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ με-
νεῖτε.
25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγ-
γελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο
ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.
26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν
περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.
27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα
ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν
μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα
τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς
τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει
ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀλη-
θές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος·
καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς,
μενεῖτε ἐν αὐτῷ.
28 Καὶ νῦν, τεκνία, μέ-
νετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανε-
ρωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν, καὶ
μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν
τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.
29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δί-
καιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς
ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην,
ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

Κεφ. γ'. 3.

Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην
δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα
τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν· διὰ
τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει
ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.
2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα
Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανε-
ρώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν
δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοι-
οι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψό-
μεθα αὐτόν, καθώς ἐστι.
3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν
ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ,
ἁγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐ-
κεῖνος ἁγνός ἐστι.
4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτί-
αν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ
ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.
5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος
ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρ-
τίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν
αὐτῷ οὐκ ἔστι.
6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων,
οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρ-
τάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτόν,
οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
7 Τεκνία, μηδεὶς πλανά-
τω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δι-
καιοσύνην, δίκαιός ἐστι, κα-
θὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν.
8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν,
ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ'
ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτά-
νει· εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα
τοῦ διαβόλου.
9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ
τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ,

ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.

10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·

11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·

12 Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; Ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

14 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστί· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.

16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, Ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι.

17 Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν·

22 Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα

ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ
Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ
Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι
ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐστὶν ἤδη.
4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε,
τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐ-
τούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑ-
μῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.
5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰ-
σί· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου
λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν
ἀκούει.
6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσ-
μεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν,
ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν· ἐκ
τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα
τῆς πλάνης.
7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν,
ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γι-
νώσκει τὸν Θεόν.
8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔ-
γνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς
ἀγάπη ἐστίν.
9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέ-
σταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κό-
σμον, ἵνα ζήσωμεν δι᾽ αὐτοῦ.
10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγά-
πη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσα-
μεν τὸν Θεόν, ἀλλ᾽ ὅτι αὐτὸς
ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως
ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ
ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀ-
γαπᾶν.
12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε
τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μέ-
νει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελει-
ωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.
13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐ-
τὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ
Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν
ἡμῖν.
14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα,
καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ
ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν Σωτῆρα
τοῦ κόσμου.
15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι
Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐ-
τὸς ἐν τῷ Θεῷ.
16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν
καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγά-
πην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν·
Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μέ-
νων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ
Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν
αὐτῷ.
17 Ἐν τούτῳ τετελείωται
ἡ ἀγάπη μεθ᾽ ἡμῶν, ἵνα παρ-
ρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐ-
κεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν
τῷ κόσμῳ τούτῳ.
18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἀλλ᾽ ἡ τελεία ἀ-
γάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον·
ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει·
ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελεί-
ωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.
19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐ-
τόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος
ἠγάπησεν ἡμᾶς.
20 Ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι
ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν·
ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θε-
ὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύνα-
ται ἀγαπᾶν;
21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντο-

λὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΑς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν·

3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

5 Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ Πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν.

9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν, ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς

γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.

19 Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

20 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καί ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος.

21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ καθολικὴ δευτέρα.

Ὁ Πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός.

5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινήν, ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ Ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε ἑαυτούς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.

9 Πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε·

11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἐβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

13 Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἐπιστολὴ καθολικὴ τρίτη.

Ὁ Πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητὲ, περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή.

3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.

4 Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.

5 Ἀγαπητὲ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους,

6 Οἳ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ.

7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.

8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

9 Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς.

10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὁ δὲ κακοποιῶν, οὐχ ἑώρακε τὸν Θεόν.

12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἴδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐστι.

13 Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι.

14 Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν.

15 Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἐπιστολὴ καθολική.

Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς·

2 Ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

3 Ἀγαπητοὶ, πᾶσαν σπουδὴν

δὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει.

4 Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι.

5 Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.

6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν.

7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι.

8 Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.

9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν, Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.

10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο.

12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι ὑμῖν, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, δὶς ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα·

13 Κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται.

14 Προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ, λέγων, Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ,

15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν, περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν, ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

16 Οὗτοί εἰσι γογγυσταὶ, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρό-

σωπα, ὠφελείας χάριν.

17 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.

19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοὶ, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι,

21 Ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε, διακρινόμενοι·

23 Οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους, καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,

25 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ Σωτῆρι ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
τοῦ Θεολόγου.

Κεφ. α΄. 1.
Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ·

2 Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.

3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη, ἀπὸ τοῦ Ὁ ὢν καὶ Ὁ ἦν καὶ Ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς· Τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ·

6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς, καὶ οἵτινες

αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ κό-
ψονται ἐπ᾽ αὐτὸν πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς· Ναὶ, Ἀ-
μήν.
8 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω,
ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύ-
ριος, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρ-
χόμενος, ὁ παντοκράτωρ.
9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀ-
δελφὸς ὑμῶν, καὶ συγκοινω-
νὸς ἐν τῇ θλίψει, καὶ ἐν τῇ
βασιλείᾳ, καὶ ὑπομονῇ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ
νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ,
διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ
διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
10 Ἐγενόμην ἐν Πνεύμα-
τι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ
ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν με-
γάλην ὡς σάλπιγγος,
11 Λεγούσης, Ἐγώ εἰμι
τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ
ὁ ἔσχατος· καὶ, Ὃ βλέπεις
γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμ-
ψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς
ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς
Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον,
καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρ-
δεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν,
καὶ εἰς Λαοδίκειαν.
12 Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν
τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλησε
μετ᾽ ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶ-
δον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς·
13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ
λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώ-
που, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ
περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μα-
στοῖς ζώνην χρυσῆν·
14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ
καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡσεὶ ἔ-
ριον λευκὸν, ὡς χιών· καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ
πυρός·
15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅ-
μοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν
καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ
φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων
πολλῶν·
16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ
αὐτοῦ χειρὶ ἀστέρας ἑπτά· καὶ
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομ-
φαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπο-
ρευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνά-
μει αὐτοῦ.
17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν,
ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν
δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ᾽ ἐμὲ,
λέγων μοι, Μὴ φοβοῦ· ἐγώ
εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχα-
τος,
18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενό-
μην νεκρὸς, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
Ἀμήν· καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ
ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου.
19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἃ
εἰσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ
ταῦτα·
20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ
ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξι-
ᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας
τὰς χρυσᾶς. Οἱ ἑπτὰ ἀστέ-
ρες, ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλη-
σιῶν εἰσι· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνί-
αι ἃς εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλησίαι
εἰσί.

Κεφ. β'. 2.

Τῷ ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης
ἐκκλησίας γράψον, Τά-
δε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ
ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ
λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·
2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ
τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομο-
νήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βα-
στάσαι κακούς· καὶ ἐπειράσω
τοὺς φάσκοντας εἶναι ἀπο-
στόλους,

στόλους, καὶ οὐκ εἰσί· καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς·

3 Καὶ ἐβάστασας, καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας, καὶ οὐ κέκμηκας.

4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας.

5 Μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκπέπτωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμυρναίων γράψον, Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν·

9 Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν, (πλούσιος δὲ εἶ) καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ.

10 Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν· ἰδού, μέλλει βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλακήν, ἵνα πειρασθῆτε· καὶ ἕξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα· γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Ὁ νικῶν, οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς·

14 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, Ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκε τὸν Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα, καὶ πορνεῦσαι.

15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν, ὃ μισῶ.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.

17 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκήν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ

Θεοῦ,

Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ οἱ
πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολι-
βάνῳ·
19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ
τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν δια-
κονίαν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν
ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα
σου· καὶ τὰ ἔσχατα πλείονα
τῶν πρώτων.
20 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀ-
λίγα, ὅτι ἐᾷς τὴν γυναῖκα
Ἰεζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἑ-
αυτὴν προφῆτιν, διδάσκειν
καὶ πλανᾶσθαι ἐμοὺς δούλους,
πορνεῦσαι καὶ εἰδωλόθυτα
φαγεῖν.
21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρό-
νον ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς
πορνείας αὐτῆς, καὶ οὐ μετ-
ενόησεν.
22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐ-
τὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοι-
χεύοντας μετ' αὐτῆς, εἰς
θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ
μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐ-
τῶν.
23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀ-
ποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώ-
σονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι
ἐγώ εἰμι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ
καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἑκά-
στῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.
24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ λοι-
ποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις,
ὅσοι οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν
ταύτην, καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνω-
σαν τὰ βάθη τοῦ σατανᾶ, ὡς
λέγουσιν, οὐ βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς
ἄλλο βάρος·
25 Πλὴν ὃ ἔχετε, κρατή-
σατε ἄχρις οὗ ἂν ἥξω.
26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τη-
ρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα
μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ
τῶν ἐθνῶν·
27 (Καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς τὰ
σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρί-
βήσεται) ὡς κἀγὼ εἴληφα πα-
ρὰ τοῦ πατρός μου·
28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν
ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.
29 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Σάρδεσιν ἐκκλησίας
γράψον, Τάδε λέγει ὁ ἔχων
τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ,
καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά
σου τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔ-
χεις ὅτι ζῇς, καὶ νεκρὸς εἶ.
2 Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήρι-
ξον τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει ἀπο-
θανεῖν· οὐ γὰρ εὕρηκά σου τὰ
ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ.
3 Μνημόνευε οὖν πῶς εἴ-
ληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ
μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρη-
γορήσῃς, ἥξω ἐπὶ σὲ ὡς κλέ-
πτης, καὶ οὐ μὴ γνῷς ποίαν
ὥραν ἥξω ἐπὶ σέ.
4 Ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα
καὶ ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμό-
λυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν
λευκοῖς· ὅτι ἄξιοί εἰσιν.
5 Ὁ νικῶν, οὗτος περι-
βαλεῖται ἐν ἱματίοις λευ-
κοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς
ζωῆς, καὶ ἐξομολογήσομαι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πα-
τρός μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγ-
γέλων αὐτοῦ.
6 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.
7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Φι-

Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον, Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβίδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδεὶς κλείει· καὶ κλείει, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει·

8 Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδού, δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεῳγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου.

9 Ἰδού, δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδού, ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε·

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἰδού, ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.

12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἡ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψον, Τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς εἴης ἢ ζεστός.

16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου·

17 Ὅτι λέγεις, Ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω. Καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πλουτήσῃς· καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περιβάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου· καὶ κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον οὖν καὶ μετανόησον.

20 Ἰδού, ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω

τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ'. 4.

ΜΕτὰ ταῦτα εἶδον, καὶ
ἰδοὺ, θύρα ἠνεῳγμένη
ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ
πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλ-
πιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ,
λέγουσα, Ἀνάβα ὧδε, καὶ
δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι με-
τὰ ταῦτα.
2 Καὶ εὐθέως ἐγενόμην
ἐν Πνεύματι· καὶ ἰδοὺ, θρό-
νος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος.
3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅ-
μοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι
καὶ σαρδίνῳ· καὶ ἶρις κυκλό-
θεν τοῦ θρόνου ὁμοία ὁράσει
σμαραγδίνῳ.
4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρό-
νου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσα-
ρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶ-
δον τοὺς εἴκοσι καὶ τέσσαρας
Πρεσβυτέρους καθημένους,
περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις
λευκοῖς· καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κε-
φαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυ-
σοῦς.
5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκ-
πορεύονται ἀστραπαὶ καὶ βρον-
ταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμ-
πάδες πυρὸς καιόμεναι ἐν-
ώπιον τοῦ θρόνου, αἵ εἰσι τὰ
ἑπτὰ Πνεύματα τοῦ Θεοῦ.
6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρό-
νου θάλασσα ὑαλίνη ὁμοία
κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ
θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου
τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀ-
φθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄ-
πισθεν.
7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶ-
τον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ
δεύτερον ζῶον ὅμοιον μό-
σχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον
τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος,
καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον
ἀετῷ πετωμένῳ.
8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἓν
καθ' ἑαυτὸ, εἶχον ἀνὰ πτέ-
ρυγας ἓξ κυκλόθεν, καὶ ἔσω-
θεν γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ
ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέ-
ρας καὶ νυκτὸς, λέγοντα, Ἅ-
γιος, ἅγιος, ἅγιος Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχό-
μενος.
9 Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ
ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐ-
χαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ
τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων,
10 Πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ
τέσσαρες Πρεσβύτεροι ἐνώ-
πιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου, καὶ προσκυνήσουσι
τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στε-
φάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρό-
νου, λέγοντες,
11 Ἄξιος εἶ, Κύριε,
λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν
τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι
σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ
διὰ τὸ θέλημά σου εἰσὶ, καὶ
ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν
τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου
βιβλίον γεγραμμένον ἔσω-
θεν καὶ ὄπισθεν, κατεσφρα-
γισμένον σφραγῖσιν ἑπτά.
2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυ-
ρὸν κηρύσσοντα φωνῇ μεγά-
λῃ, Τίς ἐστιν ἄξιος ἀνοῖ-
ξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι
τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ;
3 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν
τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς,
οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀν-

ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ βλέπειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλά, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν Πρεσβυτέρων λέγει μοι, Μὴ κλαῖε· ἰδού, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαβίδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδού, ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν Πρεσβυτέρων, Ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτά, καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτά, οἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ τοῦ Θεοῦ Πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε, καὶ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες Πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων·

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινήν, λέγοντες, Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ· ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου, καὶ τῶν ζώων, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων,

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ, Ἄξιόν ἐστι τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον, λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν·

13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὅ ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἅ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας, Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ Ἀρνίῳ, ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες Πρεσβύτεροι ἔπεσον, καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ϛʹ. 6.

Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ Ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς, Ἔρχου καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδού, ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος, Ἔρχου καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος
ἵππος πυῤῥὸς, καὶ τῷ κα-
θημένῳ ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐ-
τῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους
σφάξωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ
μάχαιρα μεγάλη.
5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρί-
την σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ
τρίτου ζώου λέγοντος, Ἔρχου
καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ,
Ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθή-
μενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων ζυ-
γὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέ-
σῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγου-
σαν, Χοῖνιξ σίτου δηναρίου,
καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δη-
ναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν
οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.
7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν
σφραγῖδα τὴν τετάρτην, ἤ-
κουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου
λέγουσαν, Ἔρχου καὶ βλέπε.
8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, Ἵπ-
πος χλωρὸς, καὶ ὁ καθήμε-
νος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐ-
τῷ ὁ Θάνατος· καὶ ὁ Ἅδης
ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐ-
δόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἀπο-
κτεῖναι ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς
γῆς, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θη-
ρίων τῆς γῆς.
9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν
πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον
ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου
τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων
διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν
εἶχον·
10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ
μεγάλῃ, λέγοντες, Ἕως
πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος
καὶ ὁ ἀληθινὸς οὐ κρίνεις καὶ
ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀ-
πὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ
τῆς γῆς;
11 Καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις
στολαὶ λευκαὶ, καὶ ἐῤῥέθη αὐ-
τοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔ-
τι χρόνον μικρὸν, ἕως οὗ
πληρώσωσι καὶ οἱ σύνδουλοι
αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν,
οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς
καὶ αὐτοί.
12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε
τὴν σφραγῖδα τὴν ἕκτην,
καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐ-
γένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο
μέλας ὡς σάκκος τρίχι-
νος, καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς
αἷμα,
13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρα-
νοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς
συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους
αὐτῆς, ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου
σειομένη.
14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρί-
σθη ὡς βιβλίον εἱλισσόμενον,
καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν
τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν·
15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ
οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ χιλίαρ-
χοι, καὶ οἱ δυνατοὶ, καὶ πᾶς
δοῦλος, καὶ πᾶς ἐλεύθε-
ρος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ
σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν
ὀρέων,
16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι
καὶ ταῖς πέτραις, Πέσετε ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀ-
πὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐ-
πὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τοῦ Ἀρνίου·
17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ
μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ
τίς δύναται σταθῆναι;

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσ-
σαρας ἀγγέλους ἑστῶτας

ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ρμδ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ.

5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

6 Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσαχὰρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, Ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς· καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

10 Καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ Ἀρνίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἑστήκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 Λέγοντες, Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν Πρεσβυτέρων, λέγων μοι, Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς, τίνες εἰσί; καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἴρηκα αὐτῷ, Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι, Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ

αὐτοῦ

αὐτῷ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καῦμα·

17 Ὅτι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑι ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἑστήκασι· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλά, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα·

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων·

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ, Οὐαί, οὐαί, οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων

ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς·

4 Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν· καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα, Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς

ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς
καθημένους ἐπ᾽ αὐτῶν, ἔχον-
τας θώρακας πυρίνους καὶ ὑα-
κινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ
κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κε-
φαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στο-
μάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ
καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.
18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων
ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν
ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ
ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ
ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομά-
των αὐτῶν.
19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εἰσι,
καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ
γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφε-
σιν, ἔχουσαι κεφαλάς· καὶ ἐν
αὐταῖς ἀδικοῦσι.
20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀν-
θρώπων οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν
ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὔ-
τε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων
τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ
προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια,
καὶ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ
ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ
λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε
βλέπειν δύναται, οὔτε ἀκού-
ειν, οὔτε περιπατεῖν·
21 Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ
τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ
τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν, οὔ-
τε ἐκ τῆς πορνείας αὐ-
τῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων
αὐτῶν.

Κεφ. ι΄. 10.

ΚΑὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
ἰσχυρὸν καταβαίνοντα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημέ-
νον νεφέλην· καὶ ἶρις ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς, καὶ τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ
οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι
πυρός.
2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεῳ-
γμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα
αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θά-
λασσαν, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ
τὴν γῆν.
3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ με-
γάλῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται·
καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν
αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν
φωνάς.
4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ
ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνὰς ἑ-
αυτῶν, ἔμελλον γράφειν· καὶ
ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ λέγουσάν μοι, Σφρά-
γισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ
βρονταὶ, καὶ μὴ ταῦτα
γράψῃς.
5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον
ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρε τὴν χεῖρα
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν,
6 Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς
ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν
αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ
ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασ-
σαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, Ὅτι χρό-
νος οὐκ ἔσται ἔτι·
7 Ἀλλ᾽ ἐν ταῖς ἡμέραις
τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέ-
λου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν,
καὶ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ
Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοῖς
ἑαυτοῦ δούλοις τοῖς προφή-
ταις.
8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦ-
σα μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ λέγουσα,
Ὕπαγε, λάβε τὸ βιβλαρί-
διον τὸ ἠνεῳγμένον ἐν τῇ
χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἑστῶτος
ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς.
9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν

ἄγγελον, λέγων αὐτῷ, Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι, Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτὸ καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτὸ· καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι, γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτὸ, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μοι, Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, καὶ ὁ ἄγγελος εἱστήκει, λέγων, Ἔγειραι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο·

3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.

4 [a] Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἑστῶσαι.

5 Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

6 [a] Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν, ἵνα μὴ βρέχῃ ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσει αὐτοὺς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

8 Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνήματα.

10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτούς· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.

12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς, Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν

οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ
ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ
αὐτῶν.
13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ
τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔ-
πεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν
τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώ-
πων χιλιάδες ἑπτά· καὶ οἱ
λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο,
καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ
οὐρανοῦ.
14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα
ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρί-
τη ἔρχεται ταχύ.
15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγ-
γελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο
φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, λέγουσαι, Ἐγένοντο αἱ
βασιλεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ
Κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ
αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσα-
ρες Πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς
θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ
τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ
προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,
17 Λέγοντες, Εὐχαρι-
στοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θε-
ὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν
καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος·
ὅτι εἴληφας τὴν δύναμίν
σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβα-
σίλευσας·
18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθη-
σαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου, καὶ
ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι,
καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς
δούλοις σου τοῖς προφήταις
καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φο-
βουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς
μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις,
καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθεί-
ροντας τὴν γῆν.
19 Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ
Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤ-
φθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθή-
κης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ,
καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ
φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σει-
σμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑὶ σημεῖον μέγα ὤφθη
ἐν τῷ οὐρανῷ, Γυνὴ πε-
ριβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ
ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν πο-
δῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀ-
στέρων δώδεκα·
2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα,
κράζει ὠδίνουσα καὶ βασα-
νιζομένη τεκεῖν.
3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον
ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ, Δρά-
κων μέγας πυῤῥὸς, ἔχων
κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα
δέκα· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτοῦ διαδήματα ἑπτά.
4 Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ
τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν·
καὶ ὁ δράκων ἕστηκεν ἐνώπιον
τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τε-
κεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ, τὸ τέ-
κνον αὐτῆς καταφάγῃ.
5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄῤῥενα,
ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα
τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ·
καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς
πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον
αὐτοῦ.
6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς
τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον
ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,
ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν
ἡμέρας χιλίας διακοσίας
ἑξήκοντα.
7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος
ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμη-
σαν

στων κατὰ τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ
δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ·
8 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε τό-
πος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν
τῷ οὐρανῷ.
9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων
ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖ-
ος, ὁ καλούμενος Διάβολος
καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν
τὴν οἰκουμένην ὅλην· ἐβλή-
θη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγε-
λοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλή-
θησαν.
10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν με-
γάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτη-
ρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ
ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅ-
τι κατεβλήθη ὁ κατήγορος
τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κα-
τηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ
νυκτός.
11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν
αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρ-
νίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς
μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγά-
πησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄ-
χρι θανάτου.
12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε
οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς
σκηνοῦντες· Οὐαὶ τοῖς κα-
τοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θά-
λασσαν· ὅτι κατέβη ὁ διάβο-
λος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυ-
μὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον
καιρὸν ἔχει.
13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δρά-
κων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν,
ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἥτις ἔ-
τεκε τὸν ἄρρενα·
14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυ-
ναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ
τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται
εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ
καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ
καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ
ὄφεως.
15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις
ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς πο-
ταμόν· ἵνα ταύτην ποτα-
μοφόρητον ποιήσῃ.
16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ
τῇ γυναικί, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ
τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε
τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ
δράκων ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ.
17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων
ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλ-
θε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν
λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐ-
τῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐν-
τολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐχόν-
των τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν
ἄμμον τῆς θαλάσσης,
καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης
θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κε-
φαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέ-
κα· καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐ-
τοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα
βλασφημίας.
2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον
ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ
πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, καὶ
τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέ-
οντος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ
δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ,
καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐξου-
σίαν μεγάλην.
3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κε-
φαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμέ-
νην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πλη-
γὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθερα-

πεύθη,

πεύθη, καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου.

4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες, Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεὸν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. Ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ· καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι·

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μήτις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὧδε ἡ σοφία ἐστίν. Ὁ ἔχων τὸν νοῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς'.

Κεφ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ Ἀρνίον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιὼν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν·

3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς·

4 Οὗτοί εἰσιν οἳ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν, παρθένοι γάρ εἰσιν· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ Ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ· οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ Ἀρνίῳ·

5 Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα Εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαὸν,

7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Φοβήθητε τὸν Θεὸν, καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων, Ἔπεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα ἔθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Εἴ τις τὸ θηρίον προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ,

10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου·

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

12 Ὧδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν· ὧδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι, Γράψον, Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες, ἀπάρτι, Ναὶ, λέγ

τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης, Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον· ὅτι ἦλθέ σοι ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι· ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων, Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς· ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς· καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην.

20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἀγγέλους ἑπτὰ, ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας· ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί· καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ·

3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες, Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ Βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ·

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς, ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς·

7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ

ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς κα-
πνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·
καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν
εἰς τὸν ναὸν, ἄχρι τελεσθῶσιν
αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ
ἀγγέλων.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑὶ ἤκουσα φωνῆς μεγά-
λης ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγού-
σης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις,
Ὑπάγετε καὶ ἐκχέατε τὰς
φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς
τὴν γῆν.
2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος,
καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλ-
κος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς
τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας
τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ
τοὺς τῇ εἰκόνι αὐτοῦ προσκυ-
νοῦντας.
3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγ-
γελος ἐξέχεε τὴν φιάλην
αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ
ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ
πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθα-
νεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.
4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγε-
λος ἐξέχεε τὴν φιάλην
αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς
τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐ-
γένετο αἷμα.
5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου
τῶν ὑδάτων λέγοντος, Δί-
καιος, Κύριε, εἶ, ὁ ὢν, καὶ
ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐσόμενος, ὅτι
ταῦτα ἔκρινας·
6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ
προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷ-
μα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν·
ἄξιοι γάρ εἰσι.
7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ
θυσιαστηρίου λέγοντος, Ναὶ
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ
κρίσεις σου.
8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγε-
λος ἐξέχεε τὴν φιάλην
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη
αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀν-
θρώπους ἐν πυρί.
9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ
ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν
ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ
οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ
δόξαν.
10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγε-
λος ἐξέχεε τὴν φιάλην
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου·
καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐ-
τοῦ ἐσκοτωμένη· καὶ ἐμασσῶντο
τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ
πόνου,
11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν
Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων
αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐ-
τῶν· καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν
ἔργων αὐτῶν.
12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐ-
πὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν
Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη
τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἑτοιμασθῇ
ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ
ἀνατολῶν ἡλίου.
13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόμα-
τος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ
στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ
στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου
πνεύματα τρία ἀκάθαρτα
ὅμοια βατράχοις·
14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαι-
μόνων ποιοῦντα σημεῖα
ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς
τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης
ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς
πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης

νης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ
τοῦ παντοκράτορος.
15 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέ-
πτης. Μακάριος ὁ γρηγο-
ρῶν, καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περι-
πατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀ-
σχημοσύνην αὐτοῦ.
16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς
εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑ-
βραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.
17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγ-
γελος ἐξέχεε τὴν φιάλην
αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ἐξ-
ῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ
ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου,
λέγουσα, Γέγονε.
18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ
βρονταὶ καὶ ἀστραπαί· καὶ σει-
σμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος
οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρω-
ποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τη-
λικοῦτος σεισμὸς οὕτω μέγας.
19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ
μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ
αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον·
καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνή-
σθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι
αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ
θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.
20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυ-
γε, καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν.
21 Καὶ χάλαζα μεγάλη
ὡς ταλαντιαία καταβαίνει
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀν-
θρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν
οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς
πληγῆς τῆς χαλάζης· ὅτι
μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς
σφόδρα.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΚΑὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ
ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς
ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε
μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι, Δεῦ-
ρο, δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς
πόρνης τῆς μεγάλης, τῆς
καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν
πολλῶν·
2 Μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμε-
θύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορ-
νείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες
τὴν γῆν.
3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔ-
ρημον ἐν Πνεύματι· καὶ εἶ-
δον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ
θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνο-
μάτων βλασφημίας, ἔχον
κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ κέρατα
δέκα.
4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλη-
μένη πορφύρᾳ καὶ κοκκίνῳ,
καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ
λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρί-
ταις, ἔχουσα χρυσοῦν ποτή-
ριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς,
γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀ-
καθάρτητος πορνείας αὐτῆς.
5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐ-
τῆς ὄνομα γεγραμμένον,
Μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ με-
γάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν
καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς
γῆς.
6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα
μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος
τῶν ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵμα-
τος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ·
καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτὴν,
θαῦμα μέγα.
7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγε-
λος, Διατί ἐθαύμασας;
ἐγώ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς
γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ
βαστάζοντος αὐτὴν, τοῦ ἔχον-
τος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ
τὰ δέκα κέρατα.
8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ
οὐκ ἔστι· καὶ μέλλει ἀναβαί-
νειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς
ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θαυ-

μάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, (ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου) βλέποντες τὸ θηρίον ὅτι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καίπερ ἐστίν.

9 Ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαί, ὄρη εἰσὶν ἑπτά, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν,

10 Καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰσιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἷς ἐστιν, ὁ ἄλλος οὔπω ἦλθε· καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτά ἐστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν οὔπω ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν.

14 Οὗτοι μετὰ τοῦ Ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ Ἀρνίον νικήσει αὐτούς· ὅτι Κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ Βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι, Τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσί, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί·

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ, φωνῇ μεγάλῃ λέγων, Ἔπεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου·

3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν, Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς·

5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ

αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ δι-
πλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ πο-
τηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσα-
τε αὐτῇ διπλοῦν.
7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν,
καὶ ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε
αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πέν-
θος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῆς λέγει, Κάθημαι βασί-
λισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμὶ, καὶ
πένθος οὐ μὴ ἴδω.
8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς,
θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμὸς,
καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται·
ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ κρίνων αὐτήν.
9 Καὶ κλαύσονται αὐτὴν,
καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐ-
τῆς πορνεύσαντες καὶ στρη-
νιάσαντες, ὅταν βλέπωσι
τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως
αὐτῆς,
10 Ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκό-
τες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασα-
νισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες,
Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ με-
γάλη, Βαβυλὼν, ἡ πόλις
ἡ ἰσχυρά· ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλ-
θεν ἡ κρίσις σου.
11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς
γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσιν ἐπ'
αὐτῇ· ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐ-
δεὶς ἀγοράζει οὐκέτι·
12 Γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύ-
ρου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαργα-
ρίτου, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας,
καὶ σηρικοῦ, καὶ κοκκίνου· καὶ
πᾶν ξύλον θύϊνον, καὶ πᾶν
σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ
πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμι-
ωτάτου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σι-
δήρου, καὶ μαρμάρου,
13 Καὶ κινάμωμον, καὶ
θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ
λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔ-
λαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ
σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρό-
βατα, καὶ ἵππων, καὶ ῥε-
δῶν, καὶ σωμάτων, καὶ ψυ-
χὰς ἀνθρώπων.
14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπι-
θυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλ-
θεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ
λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ
ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ
μὴ εὑρήσῃς αὐτά.
15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ
πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀ-
πὸ μακρόθεν στήσονται, διὰ τὸν
φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς,
κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,
16 Καὶ λέγοντες, Οὐαὶ,
οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ
περιβεβλημένη βύσσινον καὶ
πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ
κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ
λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρί-
ταις·
17 Ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρη-
μώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.
Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ
πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὅμι-
λος, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι
τὴν θάλασσαν ἐργάζονται,
ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,
18 Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες
τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐ-
τῆς, λέγοντες, Τίς ὁμοία
τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;
19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔ-
κραζον κλαίοντες καὶ πεν-
θοῦντες, λέγοντες, Οὐαὶ,
οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν
ᾗ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔ-
χοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ
ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς,
ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.
20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτὴν

οὐρανὲ, καὶ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται· ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων, Οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν, καὶ σαλπιστῶν, οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι·

23 Καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς· ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὑρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ΄ 19.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα φωνὴν ὄχλου πολλοῦ μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντος, Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·

2 Ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

3 Καὶ δεύτερον εἴρηκαν, Ἀλληλούϊα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπεσον οἱ Πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες,, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες, Ἀμήν· Ἀλληλούϊα.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα, Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων, Ἀλληλούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.

8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρόν· τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι, Γράψον, Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι, Ὅρα μή· σύνδουλός σου εἰμὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν

τοῦ

τοῦ Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλούμενος Πιστὸς καὶ Ἀληθινὸς, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρὸς, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ, ἔχων ὄνομα γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρόν·

15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι, Δεῦτε καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ,

18 Ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετὰ τούτου ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν τῷ θείῳ.

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ΄. 20.

ΚΑὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἅλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι Διάβολος καὶ Σατανᾶς, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν,

τὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω
αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ
ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῇ τὰ
χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα
δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν
χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ
ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ
τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκι-
σμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν
Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσ-
εκύνησαν τῷ θηρίῳ, οὔτε τῇ
εἰκόνι αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον
τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐ-
τῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασί-
λευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ
χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν
οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ
τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνά-
στασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος καὶ ἅγιος
ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστά-
σει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων
ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ
ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται
ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ,
καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ
χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ
χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ
Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς
αὐτοῦ·

8 Καὶ ἐξελεύσεται πλα-
νῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς
τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν
Γὼγ καὶ τὸν Μαγώγ, συνα-
γαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον,
ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος
τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ
πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύ-
κλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν
ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠ-
γαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
κατέφαγεν αὐτούς.

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ
πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς
τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου,
ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδο-
προφήτης· καὶ βασανισθήσον-
ται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευ-
κὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον
ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώπου
ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ
τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς,
μικροὺς καὶ μεγάλους, ἑστῶ-
τας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βι-
βλία ἠνεῴχθησαν· καὶ βι-
βλίον ἄλλο ἠνεῴχθη, ὅ ἐστι
τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ
νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων
ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔρ-
γα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασ-
σα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς, καὶ ὁ
θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν
τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκρούς· καὶ ἐ-
κρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ
ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ
ᾅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν
λίμνην τοῦ πυρός· οὗτός ἐστιν
ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη
ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γε-
γραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν
λίμνην τοῦ πυρός.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν
καὶ γῆν καινήν· ὁ γὰρ
πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώ-
τη γῆ παρῆλθε· καὶ ἡ θάλασ-
σα οὐκ ἔστιν ἔτι.

2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶ-

δον

ἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης, Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν·

4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, Ἰδοὺ, καινὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι, Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι, Γέγονε. Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός·

8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὅ ἐστι δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθε πρός με εἷς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων· καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων, Δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμφην τοῦ Ἀρνίου τὴν γυναῖκα.

10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν Πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,

11 Ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι,

12 Ἔχουσάν τε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν, ἔχουσαν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἅ ἐστι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

13 Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα Ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐστιν ὅσον καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων·

τὸ

τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστί.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαρακοντατεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὅ ἐστιν ἀγγέλου.

18 Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἴασπις· καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὁμοία ὑάλῳ καθαρῷ.

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἴασπις· ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ τρίτος, χαλκηδών· ὁ τέταρτος, σμάραγδος·

20 Ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος· ὁ ὄγδοος, βήρυλλος· ὁ ἔννατος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἑνδέκατος, ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυστος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως, χρυσίον καθαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανής.

22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἐστι, καὶ τὸ Ἀρνίον.

23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτὴν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ Ἀρνίον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν·

25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· νὺξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ·

26 Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν·

27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινοῦν, καὶ ποιοῦν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου.

Κεφ. κβ΄. 22.

ΚΑὶ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Ἀρνίου.

2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕνα ἕκαστον ἀποδιδοῦν τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ πᾶν κατανάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ.

4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ νὺξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ χρείαν οὐκ ἔχουσι λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶπέ μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

7 Ἰδού, ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσον προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα.

9 Καὶ λέγει μοι, Ὅρα μή· σύνδουλός σου γάρ εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.

10 Καὶ λέγει μοι, Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπῶν, ῥυπωσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιωθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἰδού, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

13 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐγώ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβίδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἐλθέ· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, Ἐλθέ· καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

18 Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ἐάν τις ἐπιθῇ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ·

19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα, Ναὶ ἔρχομαι ταχύ· Ἀμήν. Ναὶ ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Μόνῳ Θεῷ Δόξα.